Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 1.

THE FIRST BOOK IN THE

VINAYAPITAKA

PĀRĀJIKA PĀLI

WITH THE SINHALESE TRANSLATION

BY

THE VENERABLE PANDITA VERAGODA AMARAMOLI THERA

THE LIBRARIAN

OF

Sri Lanka Vidyodaya University Colombo.

REVISED AND EDITED

BY

THE EDITORIAL BOARD

OF

The Tripitaka Translation Committee

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF

THE GOVERNMENT OF CEYLON

B.E. 2508 C.E. 1959

විත්ස පිටකෙ පාරාජිකපාලි

ු විනශපිවකයෙහි. පාරාජිකපාලිය "තථාගනපාවෙදිනො බමාවිනුයො භිකඛවෙ විවටො විරෝචකි නො පරිචඡනෙනා." —

"මහණෙනි තථාශතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරණ ලද ඔම්ස හා විනස විවෘත වූ සේ ම බබල සි. වැසුනේ නො ම බබල සි.'

(අඹගුනතුරනිකාය, නිකනිපෘත – භරණැඩුවගන, 9 සූනුය)

පවුන —

CONTANTS

				පිටුව
සංසකෘරක නිවෙදනග		••	•••	I
තිුපිටක පරිව ් න සංසකෘරක ම4	ි කිලග		• •	II
සං ඥපනග			•	III
සබොත නිරූපණය — ABBREV	IATIONS		•	VII
පාළිතෝබිය– PALI ALPHABET			••	VIII
පාරාජිකපාළි විසගසුවිග			. XI	-XVII
පෙළ හා පරිවතිනය	•			2-641
උදා නුකකමණිකාව		• ••	69	12-661
සංඥතාම	•••	***	66	32-664
ශූද්ධිපතුය .	•••	•••	66	65-667

සංසකාරකනිවෙදනය

ශි ලබනා මිදෙකුදය මිශවමිද කුලයෙනි පුසනකාලයාධිකාරී පණකිත මේරශොඩ අමරමොලි නායක සථවිරයන් වනන්සේ විසින් පාඪශොධන සනිත ව කරණ ලද සිංනල පරිවතීනයෙන් යුකත වූ මේ පාරාජිකපාළිය විනයපිටකයෙනි පුථම ඉන්න වේ නිපිටකපාලිය සිංනල භාෂාවට පරිවතීනය කරවා මුදුණය කරවීමෙනි ආසකත වූ ලබනාබෞදධමණඩලයේ අයැදුම පරිදි උන්වහන්සේ විසින් පැසසිය යුතු පරිශුමයකින් නිමවන ලද පරිවතීනය නිපිටකපරිවතීනසංඝකාර කසනාවේ සමවතය අනුව උන්වහන්සේත් පොල්ගනවෙල විදු වේදය පරිවෙණාධිපති කෙළෙල්වතුශොඩ රතන්ජෙන් නායක සථවිරයන් වහන්සේත් – පැල්මඩුල්ලේ පුරාණ–රාජමහාවිහාරාධිපති හාල්දඬුවන බම්මරකුඛන සථවිරයන් වහන්සේත් – මාතර ශී සුදර්ශි පරිවෙණාධිපති පණඬිත කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක සථවිරයන් වනන්සේත් ඉතුලත් විනය ඉතින් සමවාරයෙන් ඉතු කරණ ලදී නැවන උතනරිතරසංඝකාරකමණඩලය විසින් පරිමවාරයෙනි ශුතු කරණ ලදී නැවන උතනරිතරසංඝකාරකමණඩලය විසින් එහි ආකුල තැන් නිරාකුල කිරීම් ආදියෙන් දෙවැනිවර සකස් කොව එය මුදුණයට සමමත කරණ ලදී

උතතරිතර මණ්ඩලගේ සමමනය අනුව මේ ගුළුගේ අතියන කෘණ්ඩයේ පටන් නිස්සගයියකාණ්ඩය තෙක් සිංහලපරිවතීනය පෘථිශෝධන සහිත වනැවත ලියා සකස් කළ මොල්ලිගොඩ පුවවතොදය පිරිවෙණේ උපපඩානාවායේ පණ්ඩන ලබුනම ලබනානාද ස්විරයන් වහන්සේ හා පුවවතොදය පිරිවෙන්හි උපාවායේ පණ්ඩන කාරහම්සිටිනොඩ සුමනාසාර ස්ථවීරයන් වහන්සේත් විසින් දරු අයාසය විශෙෂයෙන් මෙහි සඳහන් කළ යුතු වේ ඇතැම් ශොධාපතු බැලීමෙන් හා පදනුකකමණිකා හා ශුද්ධ පතුය ද සකස් කිරීමෙනුත් පණ්ඩන හලනම බම්මන ස්ථවීරයෝ ද මේ අධිකාරගෙහි සහාය වූහ මේ ගුළුගේ මුදුණය මාස කීපයකින් අවසන් වූයේ සිංහලජාතිය මුදුණාලයේ අධිකාරි වූ සවදෙශි පුවෘතතිපතු සඬනමයේ මහතුන්ගේ උතසාහයෙනි.

සම්බුදාපරිනිජීාණයෙන් පසු පැවැති පුථම මිනයසම්ගීනිය සමග දඹදිව තෙවරක් ද, මහිකුගමනයෙන් පසු පැවැති ථූපාරාම මිනයසම්ගීතිය සමග ලක්දිව තෙවරක් දශි මෙසේ සවරක් ම සංගීත වූ මිනයපිටකයෙහි පුථම ගුණ්ය වන පාරාජිකපාළිය හා එහි සිංහලපරිවතීනය බුදබජයනතී නිපිටකාශුණ-මාලාවේ ද අඬක වශයෙන් පුථම ගුණ්ය වේ නිපිටකපාලිය හා සඬගීනිකථාදිය පිළිබඳ මිසනර මීට කලින් මුදිත වූ නිපිටකගුණමාලා අඬක 3 දරණ මහාවශන -පාළි ගුණ්යෙහි පුසනාවතාවෙන් දන හැකි වේ

විනයමහාවිතුඛන තමින් ද දන්නා ලද පාරාජිකපාළිය හා එහි සිංහල-පරිවතීනය ශාසනස්තිය සඳහා මෙසේ මූදුණඳවාරයෙන් පුකාශයට පැමිණවූ ලඛකා ආණඩුව හා එහි සාංඝකෘතික කටයුතු හාර අංශයේ අධිකාරී මහතුන් ද, පරිවතීන – සංශෝධන කාය\$යෙහි යෙදුනු මහතෙරුන් ද බෞද්ධ මහාජන– යාගේ කෘතඥතාපූජික සාධුවාදයට හා අගුගණා වූ ධම්දුනමය පුණාමෙහිමයට හිමි වන බව අනුමෙදෙනා වශයෙන් පුකාශ කරම්හ

> පරවෘතැර වජිරණුණ සථවිර. නුපිටකපරිවනීනකාරකසභාවෙහි හා සංසකාරකමණ්ඩලයෙහි සමපාදක,

නිපිටකපරිවන්න සංසකාරකමණ ඩලය

- 1 වැලිව්වියේ සෞරත නායක සථවිරයන් වහන්සේ (සභාපති),
- 2 පරවෘතැර වජිරඤණ නෘයක ස්ථර්රයන් වහන්සේ (සමපෘදුක),
- 3 කෙසෙල්වතුගොඩ රතුනුජොති නෘයක සථවිරයන් වහන්සේ.
- 4. බළන්ගොඩ ආනඥමෛතුය නායක සථවිරයන් වගන්සේ,
- 5 හාල්දමුවන ධමමරකඛිත සථවීරයන් වහන්සේ,
- 6. අම්බලම්ගොඩ ධම්මකුසල සථවිරයන් වහන්සේ,
- 7 කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක සථවිරයන් වහන්සේ.
- 8 පලන්තොරුවේ විමලධමම නායකු සථවිරයන් වහන්සේ,
- 9. දෙහිඉස්පේ පයනුකුසාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 10 වේරගොඩ අමරමොලි නායක සථට්රයන් වහන්සේ,
- 11 පරවෘතාර පණුණුතුණු සථමිරගත් වහන්සේ,
- 12. ගලගම සරණංකර සථවිරගත් වහන්සේ,
- 13 හැගොඩ ධමම්ඥ නායක ස්ථව්රයන් වහන්සේ.
- 14 කටුකුරුන්දේ දෙවෘතඥ නායක සථම්රයන් වහන්සේ,
- 15. ලබුගම ලඩකානඥ සථවිරයන් වහන්සේ,
- 16. කෝදුගොඩ ඤුණැලොක සථවිරයන් වහන්සේ.
- 17 අකුරැවිසේ අමරවංස නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 18 ම්රිස්සේ ගුණසිරි සථවිරයන් වශන්සේ,
- 19 කරනම්පිට්ශොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ,
- 20. වතුගෙදර අමරසින සථවීරයන් වනන්සේ.
- 21. ඉඳුරුවේ උතතරුතඥ සථවිරයන් වහන්සේ,
- 22 මිඞ්හේ පඤඤුසීන මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 23 කොස්ගොඩ ධමමවංස සථවිරයන් වහන්සේ,
- 24 තලල්ලේ ඛමානඥ සථවිරයන් වහන්සේ

උතතරිතරසංඝකාරකමණඩලය

- 1. පණ්ඩිත වැලිවිට්ගේ සෞරත නාශක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 2 අංචාග් පරවෘතැර වජිරඤණ නෘයක සුථවිරයන් වනන්සේ,
- 3 බළත්ගොඩ අංතඤමෛතුය තායක සථවිරයන් වහන්ගේ,
- 4 පණඩිත ලබුගම ලඞකෘතඥ සථවිරයන් වහන්සේ,
- පණාඩිත කෝදුගොඩ ඤුණාලොක ස්ථව්රයන් වගන්සේ.

සංඥපනය

ටිනයපිටකය:

ශ්‍රි සුගත තථාගත සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් තුමන් වහන්සේගේ ශාසනයෙහි පැවිදි වූවන්ගෙන් සකස් වූ හිසුපු හිසුපුණි උහතො-සබසයාගේ කායවාක්සංවරසංවිධානය හා සබසසුවඩුතා ඵාසුවිහාරතාදි අානිසංස පිණිස ද, සදඛම්භිතිය හා විනයානුගුහය සඳහා ද පණවා වද,ළ පන්සියඅවතිසක් පමණ වූ ශිස්ෂාසමූහය ඇතුළත් විනයපිටකය ඛම් (පාලි) අම දෙශනා පුතිවෙබ යන සනරින් ම ගැඹුරු ය නිපිටකය විහාග කළ අමකථාවාගවීවරයෝ අංඥ වාවහාර පරමාණී යන නිපිට බුදබදෙශනා අතුරෙහි අංඥවිධාන බහුල කොට ඇති හෙයින් විනයපිටකය ආණාදෙසනා යයි ද, යථාපරාධ යථානුලොම යථාබම් යන නිව්ධ අනුශාසනා අතුරෙහි අපරාධ (අඛයාවාර) දෙෂයන්ට අනුරුප වන පරිදි වදළ ශාසන ඇති හෙයින් යථාපරාධශාසන යයි ද, සංවර – අසංවර දිවයීවිනිවෙඨන නාමරුප පරිචේඡද යන නිව්ධ ඛම්කථා අතුරෙහි කායවාක් සංවරාදි කුදු මහත් සංවර පිළිබද කථා හෙයින් සංවරාසංවරකථා යයි ද කිහු

ශිල සමාධි පුඥ යන නිව්බ කලාහණයෙන් යුත් නථාගන ශාසනයෙහි ආදිකලහණ වූ පුංතිමොස් සංවරුදි අබිශීලශිස් වී විශෙෂයෙන් සංශෘතිත වූයේ විනයපිටකයෙහි ය කෙලශපුහාණ කුම වශයෙන් වහතිකුම පර්යුප්ථාන අනුශය වශයෙන් පවත්තා කෙලශයන් අතුරෙන් කායවෘක් සංවර වහති-කුමයෙන් (සීමාව ඉක්මවීමෙන්) ඇති වන කෙලශයන්ට ශීලය පතිපස්ථා බැවින් වහතිකුම සංකෙලශ පුහාණය ද තදඔග වශයෙන් දුශවරිතසංකෙලශ පුහාණය ද මෙහි දැක්වේ

මෙහි ඇතුළත් ශික්ෂාපදයන්ගේ පුඥපති, අනුපුඥපති, ආපතති, අනා-පතති, නිකදුකාපතති, ආපතති ජාති වගී සකකාදි විභාග පිළිබඳ කුම විසින් විවිධනය – විසෙසනය ඇති බැවින් විනය නම් වේ තෙල විනය පුතිපනනයන් කායවාක් සංයමයෙහි භික්මවා අවිපුතිසාර පුමෙෙද විනය ගුණ එළවා පිළිවෙළින් මාගීකුශලධමීයන්ට උපනිෘශය වෙමින් අනුපාදපරිතිබබාණය චෙත පමුණුවන හෙයින් ද විනය නම් වේ

මෙසෙයින් සංවරවිතය වශයෙන් වද,ල විතය ශාසතමාශීබුනමවය ඕයෙහි ආදිය බැවින් ද ශාසතාවචරයන්ගේ තදනුකූලපුතිපතති පවත්තා තෙක් ම ශාසතස්තිය වන බැවින් ද බම්විතය වශයෙන් දව්විබ වූ ශාසතාශාසනය මතානතරස්ඛකලනයෙන් තොර කොට සංස්ථාපනය කරණු සඳහා පුථම සඛ්නිතිය පැවැත්වූ මහරහතුත් වහන්සේ විසින් විතය ම පුථමයෙන් සඛ්නායනා කොට "භාජනය, පයැඹිපතිපාලිය, ගුළුය" යන අව්යන්හි වාවෙනාත වූ "පිටක" ශබදය සමග යොද විනය පිටකු තාමයෙන් සමමත කරණ ලදී

මෙහි සඬහීතිකථා, ගුළුවිභාග, ආචෘයශීමත ආදිය පිළිබඳ විසනර මහාවශාශපාළිශ පිණිස ලියන ලද පුසනාවනාවෙන් දත යුතු

පාරාජිකපාළිය

විතයෙහි එත ශික්ෂාපදසමුහය පුඛාත වශයෙන් පාළි නම් වේ. එය ඖතිකා, උහතොවිහඬන, උහතොඛනික යයි තෙවැදැරුම් වෙයි එහි මාතිකා නම් තික්ෂු තික්ෂුණින් සඳහා පැණවූ ශික්ෂාපද සූතු පෘෂ්යෝ ය එය බුද්ධකාල– යෙහි ම පාමෞත් උදෙසීම් වශයෙන් සංගෘතිත ව පෘතිමෝකඛ, මාතිකා, උහය මාතිකා නම්න් පැවැත්තේ ය

අෘදිබුගමවරියකසිලයට අයත් ඒ ශික්ෂාපද නිදුන වසතු පුදුගල පද-භාජනිය වශයෙන් පාමෙංක් උදෙසන නියායෙන් ම හිකබුවිභුමය හිකබුණි-විගමන වශයෙන් සමනිත විය යළි එ දෙක එක් කොට උපාපතාවිභුමය යළි වෘවහෘත විය පබබණා උපසමපද උපොසථ වසසුපනායිකාදිය හා වන්-පිළිවෙත් සමනකමාදිය පිළිබඳ අහුණු කුත වසයෙන් පැණවූ ආභිසමාවාරික ශික්ෂාපද නිදුනකථාදිය සමග බණිමා නාමයෙන් සමනිතු විය

ගුළුවිභාගයෙහි මහණ මෙහෙණන් සඳහා පාමොක් වසයෙන් පැණවුනු සියලු ශිණපද පාරාජිකපාළි, පාමිතතියපාළි දෙක්හි ඇතුළත් කරණ ලදී බණික පාළිය මභාවශකපාළි, මුලලවශකපාළි දෙක්හි අනතුශීත විය මේ ගුණ් සතුරෙහි ඇතුළත් පුඥතා අනුශුත ශිණපද හා පදහාජනීයාදිය පිළිබඳ නානා නයින් නිපුණ සාරාංශ කථනය පරිවාරපාළියෙහි නිර්දෙශ කරණ ලදී

මෙසෙයින් විභකත ව ථෙරපරපෙරුවෙහි පැවැති විතයපාළියෙහි පුථම ඉණිය වූ පාරාජිකපාළියෙහි තිකුදුන් සඳහා පණවත ලද ශිකුටෙම් දෙසිය සත්විස්සෙන් සතරපරිජි, තෙළෙස් සහවෙසෙස්, දෙ අනියත, තිස් නිසැගි-පචිති ය යි කෘණ්ඩ සතරකට බෙදූ ශිකුපපද එකුත්පණසෙක් නිදන පුදුගල වසතු පදහාජනීය මිනිතවනු සහිත ව දැක්වෙන්නේ ය මෙයින් පාරාජික සිකකාපද පුඛාත කොට ගෙණ ගුන්ය ද පාරාජිකපාළි යයි නම් කරණ ලදී

එහි ශික්ෂාපදයෝ බුදඛහාශිත වෙති නිදහ කථාදිය හා ගාථා උපාලි මහරහතුන් වහන්සේ විසින් නිර්දිෂට ය විනීතවන්වූ බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් ම ඒ ඒ ශික්ෂාපද පිළිබඳ ඇවැත් වන නො වන පරිදි නිශවය කොට වදළ සැටි ඇතුළත් කොට සඞ්ගීතිකාරක මහරහතුන් විසින් විනයධරයන්ට ආදශී වශයෙන් දක්වන ලද බුදඛකාලින කථාවසතු වෙනි ගුණාරමහයෙහි එන වෙරඤස්කාණ්ඩයෙහි දක්වෙන්නේ අගුශුවක ශාරීපුනු මහරහතුන් වහන්සේ විසින් ශාසනසපිතිය සඳහා හිකුන්ට පාමොක් උදෙසීම හා ශික්ෂා පැණිවීම පිණිස බුදුරජාතන් වහන්සේට ආයාවනා කිරීමේ පුවෘතති ය යි විනයෙහි බාතිරතිදනය වසයෙන් දක්වෙන මේ ආයාවනය සියලු ම විනයෙසු පිළිබඳ මුල් නිදුනය යි

විනයශිණා පැණුවීම

බුදුරජානන් වහන්සේ වෙරණුණවෙහි විසූ වස බුදධානියෙන් දෙළොස්වන වස ය එකල තිඤුසබසයා කෙරෙහි ශාසනානුලොම නොවූ කිසිදු පැවැතුමෙක් අර්බුදයෙක් නො වූයේ ම ය තථාගත බුදුවරු ලෙඩක් නැති කල බෙහෙත් තොකියන වෙදුන් මෙන් කරුණක් නැති කල ශිණා නො පණවති එබැවින් "නථාගනයෝ ම ශික්ෂා පැණිවීමට කල් දනිති එතෙක් ඉවසවු"යි සැරියුත් තෙරණුවන්ට වදරා ඉන් හවුරුදු අවක් ශිය තැන, බුදාබණියෙන් විසිවස් වූ කල, පළමුපරිජිසිකපදය පැණිවූ සේක මෙයට වසතු වූයේ එකල උපසමපදවෙන් අටවස් ඇති ශුදාාශීල සමපනන වූ සුදි**නාන** තෙරණුවන් මවුපියන්ගේ බලවත් අංයාවනයෙන් සනතාන (කුලවංශ) පුවෘතතිය පිණිස බිජයක් (–පුතකු) ඇති කිරීම සඳහා පෙරමුව සමග මෙවුන්දම් සෙවීම යි

සමෝධෙයෙන් විසිවසක් වන තෙක් නිමල ව පැවැති සජීඥශාසනයෙහි පුථම වරට සුදිනන විසින් ඇති කළ, දෙවියන් සහිත බෞදාධලොකයාගේ සංවෙහයට හෙතු වූ, මේ අර්බුදය මූල් කරුණු කොට ගෙණ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් "යො පන භික්ඛු මෙථුනං ධමමං පකිසෙවෙයා, පාරාජිකො හොති අසංවාසො"යි මෛථුනවිරතිය සඳහා භික්ඛුන්ට මේ ශික්ෂාපදය පැණවූ හේක මෙය විතයෙහි පුථම ගරු ශික්ෂාපුඥපතීය යි

"උපසපත් වීමෙන් තික්ෂුතාවයට පැමිණි යම් මහණෙක් මෙවුන්දම් සෙවුනේ නම් හෙතෙම පංරාජික (තික්ෂුතාවයෙන් සම්පූණියෙන් වුත වන හෙසින් පැරදුනේ) වෙයි සෙසු තික්ෂූන් හා සමාතවාස නැත්තේ (එයට සුදුසු නොවූයේ) වේ"යයි තථාගතයන් වහන්සේ මූලපුඥත් වශයෙන් මෙසේ පැණවූ මෛදුනපාරාජිකශික්ෂාපදය මෛදුතාස්වාදයෙහි ඇලුනු අසංයමින්ට කිසිදු අවකාශයක් නො තබා පැමිණි වස්තු අනුව අනුපුඥත් දෙකකින් (නැවන දෙවරක් පැණවීමෙන්) දැඩි කොට වදළහ

මෙසෙයින් දෘසිකෘත වූ සම්පූණි ශික්ෂාපදය පිළිබඳ පදවිභාගයෙහි දැක්වෙත කුම වශයෙන් මේ ශික්ෂාපදවෘතිකුමයෙන් පරිජිඇවැත්වත අංකාරයෝ සතළොස් දහස් දෙසිය අසූවක් පමණ වෙති. එහි විසතර අතීකථානුසාරයෙන් විමිසා දත යුතු

මෙවුන්දම් පරිජිය මෙන් ම මහණසු භික්ෂුභාවයෙන් නෙළා ලන අදනතා-දනය, මනුසාවිශනනය (මිනිස් සිරුරක් දිවියෙන් නොර කිරීම), උනතරි-මනුසාබමම (නොලත් බෲනමාගී ආදි ආය\$ීබම් ලත් සේ නගවා) ආරොචනය කිරීම යන කරුණු විෂය කොට පැණවූ ශික්ෂාපද සමග ''නතුිමේ චනතාරෙ පාරාජිකා බමමා උදෙදසං ආගවඡනති"යි පාමොක්ති එන සෙයින් ම පාරාජිකශික්ෂාපද හා සෙසු සම්කෘදිසෙසාදි ශික්ෂාපද ද පිළිවෙළින් තබා විභාග කරණ හෙයින් පාරාජිකපාළිය සුනුනුවිනමුග නමින් ද දන්නා ලදී

සංසාතරණය හා පරිවතීනය:

බුදබ**ජ ශනා**නී නිමිත්තෙන් ලඬකා රජය මගින් පිහිටුවන ලද **ශී ලඬකා** බෞදබමණඹලය විසින් විනයපිටකයෙහි පුථම ගුළුය වූ පාරාජිකපෘළිය සිංහල භාෂාවට් පරිවතීනය කිරීම සඳහා අප වෙත පවරණ ලදී.

නිපිටක පරිවත්නය සම්බනියෙන් නිකුත් කරණ ලද නිදේශ අනුව මෙහි විරාගත ලිපි දෙෂයන්ගෙන් දුපට වූ තැන් ද හිලිනී ගිය පදපෘඪයන් ද අසථානපතින වෘකෘපුදෙශ හා පෙයාහලමුඛ ද ලක්දිව පැරැණි පුස්කොළ පොත් කිහිපයක් ද සිංහල බුරුම සියම් රෝමන් අකුරෙන් මුදිත පොත් ද සසඳ, බලා එහි ද නැති තැන් සංසකෘරකතෙතෲන් සමග සාකචණ කොට පාලෘමකථානුසාරයෙන් ගළපා පෘළිය සකස් කිරීම ද එයට සිංහල වහාඛනාන කිරීම ද යථාශකතියෙන් සිදු කළමහ මෙහි පෘලිසංසකරණය හා සිංහල පරිවතීතය සම්බනියෙත් නිපිටක-පරිවතිත සංසකාරකසභාවේ උනතරිතරමණඩලයෙන් ලත් විශෙෂ අනුගුගය ද, මේ සංඥපනය සකස් කිරීමට සංසකාරකමණඩලයේ සමපාදක සවාමිණුයන් වහන්සේගෙන් ලද උපකාරය ද කාතඥතාපුළික ව සිහිපත් කරම්හ

අතිරෙනය

මේ ගුනිය කියවනුවත්ව ඇතැම් ශිස්සාපද පිළිබඳ විස්තරයෙහි අසභාග කථා සේ හැගෙන තැන් ද දක්තව ලැබේ එබදු තන්හි පුතිකූලමනස්කාරය ද ශුමණසංඥ ද ගිරිමතුප් ද එළවා ගෙණ සම්බුදුරජාතන් වහන්සේමේ මහාකරුණා ගුණය සිහි කෙරෙමින් උන්වහන්සේ කෙරෙහි ගෞරවයෙන් ම කියවිය යුතු නවද, ''කාමරාගයෙන් රකත වූවෝ අවිය නො දනිති ධමීය නො දනිති රාගයට වසහ වූ කල වන්නේ මහඅඳුරෙක් ම ය'' යන ආදි දෙශනාවන් සිහිපත් කෙරෙමින් "රාගාදි කෙලශයෝ නම බොහෝ ආදිතව අත්තෝ ය ඔවුන්ගෙන් කලිවෙ වූ කල උදාර පුරුෂයෝ ද පුකෘති සිතින් සිතිය නොහැකි තරම් වූ නිඛිත කියාවන්හි යෙදෙකි"යි දක්වන්තාක් මෙන් මහාකාරුණික වූ ශාසතාන් වහන්සේ ශාවකයන් කෙරෙහි අනුකමපාවෙන් ම ඔවුන්ගේ සංවරය පිණිස ම එබඳු කරුණු ද නො සහවා යථාවය ම වදළංසේකා යි සිතිය යුතු

මෛජුනසෙවනොපාස වශයෙන් එකල මිනිසුන් අතර පැවැති අසභාව පැවතුම් එලෙසින් හෝ එයට වැඩියෙන් හෝ අදන් ලොව ඇත. ඒ නින වූ පැවතුම් කෙරෙහි කළකිරෙමින් සංසනභාවයෙන් හා බුහමවසීයෙන් උදරතියට පැමිණෙනු කැමැතියන්ට මේ විනයහුළුය විශිෂට වූ අනුශාසන-යෙක් ම ය මෙය සාමානායෙන් මානවඩමය හා ශිෂවාචාරය පිළිබද ඉතිහාස-යෙකි බුද්ධකාලීන ඉණ්සාවේ පැවැති නානාකූලවාරිතුානුගත ජනසමාජයෙහි තත්තිය පිළිබඹු වූ ආදසයෙකි

මෙසේ ගෙණ සලකත් ම මේ හුළුය සදවාර සද්ධම්මාශියෙන් ලෞකික දෙනාහිවෑද්ධියට කැමැතියන්ගේ අත් පොත ද සමීසංසාරදුඃඛනිඃසරණය සදහා පිළිපන්නවුන්ගේ විමුකතිමාගීය ද වන්නේ ය එගෙයින් නුවණැත්තෝ මේ හුළුය ශාඥාෘගෞරවයෙන් හා බම්ගෞරවයෙන් යෙදී උදහුහණ ධාරණ විමශීනාදීන් පරිශිලතය කොව තදනුකූල පිළිවෙතින් මේලොච්භි ද ජනමානතරයෙහි ද සුඛභාගි ව කෙලශදුහනිවීංපණයෙන් පරම්ශානතිය පසක් කෙරෙන්වා

වේරගොඩ අමර මොලි සථවිර.

2503 පොසොත් පුර පසළොග්වක් දින, 1959 විදුොදග විශවවිදුුලගගේ දී ග

කබෙකපානිරුපණ ABBREVIATIONS

8 1:	්මඩුල්ල මනවේ නංර සිහල නංලද නාණ දෙනස්කා
86 mo	
- CO	මේ දැස්තුර් ක්රියක් ක්රියක් මේ දැස්තුර් ක්රියක් මේ දැස්තුර් ක්රියක් මේ දැස්තුර් ක්රියක් මේ දැස්තුර් ක්රියක් මේ
-6525. COM	මනකට් - පොත්ත වේ දින්
89.	ලික්කර මුල් කුළෙන් ක්රේ
PTS. Pali	Text Society Paralles Pali
The state of the s	Text Society Paralika Pali

THE PALI ALPHABET

IN SINHALESE CHARACTERS.

VOWELS

ca coa gi bi cu cou be Do

CONSONANTS

	ಸಾka	ର	kha	യga	a gha	ana	
	Dca	ඡ	cha	ජja	æjha	æçña	
	Ota	фţ	:ha	ada	⇔dha	ஆம்ப	
	නta	ڻ اڻ	:ha	¢da	ඩ dha	න na	
	⊘ pa	2	pha	බba	ත _් bha	©ma	
сбуа	Gra	Cla	∂va	∞sa	తha	©l a	c oam
කka	ಖಂkã	කිkı	ಚ್‰ _	श्चku	කුkû	කෙkc	කෞkරි
akha	බංkha	ລិkhi	බිkh ;	B khu	akhū	බෙkhê	බොkhô
ගga	=	=	a	=	=	=	=

Conjunct - Consonants

කකkka	eccina a	නිtva නුtra	ම ් mpha
කබkkha	650nha	çç dda	මක; ඔmba
ಖಾಸkya	කුවnca	ැක, ඔ ddha	Example
திkn	ರ, ಹ್ಲಾಗೆcha	9dra	© ∂mma
ækva	ජ, ඤා nja	ව, ආdva	Co mha
බ¤khya	ക്കുമാന്വha	බවdhva	ಯ್, ಯಶ್ರಿಗಾಣ
ඛවkhva	වට tta	නතnta	conyha
ത്തുള്ളമ	වත්, එttha	න _{ntha}	CClla
ගුක්ggha	and da	82nda	Galha
නුgra, ඔකnka	a addha	A ndha	Colha
C ankha	Socinna	නතnna, නතnha	වනwha
Danga	€Onta	ССрра	con ssa
Dangha	Sad ntha	පවppha	සමma
චවcca	ணி, anda	බබbba	සවswa
E ccha	G wnha	බහර්bha	හමhma
ජජ _{JJa}	නනtta	g bra	හව hva
دها _{ال} ha	ස්)ttha	⊚ 5mpa	exlj ha

sā 01 ° 1 1 du 1 du 6 è 6 s o

පාරාජිකපාළි – විසයසූව්

_				
ව	86	ø	3	•

1. වෙරඤජකණෙඩා

1. මෙරකද්ධ කාමණයා		
වෙරකුජභාණවාරේ	•••	2 - 26
නිදුනං		2
බුුු කුරු කුරු	••	2
වෙරසැජබුංහමණකථා	•	4
කිෘතකථ ෘ	***	10
පුබෙබනිවාසානුසසනිඤණ	•	10
චුතුපපාතඤණං	•	12
අංසවක්ඛයණුණං .	•	12
වෙරඤ්බුංහවණසා සරණගමතං .		14
වෙරණුණයං වසසාවාසාබ්වාසනං		14
වෙරයැජාගං දුබනිකබකථා		14
මහාමොගහලලා තසස සිහතා දකථා		16
සෘරිපුතනසස සිකඛංපණුඤත්තියංවනං		16
වෙ <i>රස</i> අර බුංහමණ සස බමම දෙසතා		24
හගවතො ජනපදවෘරිකා		26
2. පාරාජිකකණෙඩා		
පඨමපාරාජික• .		28 – 94
සුදිනන භාණවාරෙ		28 – 48
සුදිනනසා පබබජජාකථා .		28
සුදිනනසස සකපිතුනිවෙසනුපසමකමනං		36
මෘතාපිතුනනං බීජකයාවනං		38
සුදිනනසස පුරාණදුන්යිකාග මෙඵුනබමමාහිමිණැඤපනං		42
සහායකතිකබූහි භගවතො ආරෝචනං		42
හගවතා සිකුබංපදප <i>ණ</i> ුඤපනං	•	44
මූලපඤඤතති		48
සුදිනනහා ණවාරෝ නිට්සිතො,		
මකකටීවණු – අණුණුතර තිකබුසස මකකටියා මෙඵුනපනි	සෙවනං	50
දුනිග පඤඤනති	•••	54
සঞ නහාණ වාරෙ	•	54 - 80
වජජිපුතතකානං භිකබූතං මෙථුනපතිසෙවනං		54
නතියපණුණුත්ති		56
පදහාජනීගං .	•	56 – 80
සළු තභාණවාරෝ නිට්ඕනො.		
විනීතවන්		80 - 94
පඨමපාරාජිකං සමනතං.		
දුනියපාරාජිකං.		94 - 150
ධනියසය කුමාකාරපුතනසය කුවිකරණකථා		94 04 – 1 00
රාජභණ්ඩාවහරණකථා		96
සිකඛාපද (මූල) පඤඤනහි		102
- /		

A		
ජබබහතියතිකබුුනං රජකහණ්ඩාවහරණකථා .		102
දුනිගපඤඤනති .	•••	104
පදහෘජනීයං		104
නගමානිකා		106
විනීතවඅවු		126 - 150
දුනියපාරාජිකං සමනනං.		
20000000000000		
තතිය පාරජිනං .		152 - 193
භගවතො වෙසාලිභිකබුතං අසුභකථා		152
වෙසාලීභිකබූනං ජීවිතවෞරෝපතකථා		152
අංනෘපෘතසනිසමෘ බිකථා		156
නතියපංරාජිකසිකබං ප ද (මූල) පණුණුතති	•	158
දුකි ගපණුණුනති .	• •	158
පදහැජනීයං .	•	160
නයමෘතිකෘ .	41	164
විනීතවදවු		174 - 192
තතියපාරාජිකං සමනතං.		
වතු පස් පා රංජි කං		192 - 254
වගතුමුදුනීරියතිකධූතං උනනරිමනුසාගමමසමුදුව <i>රණං</i>		192
වතුන්පාරුජිකසිකඛාපද (මූල) පඤඤතති		198
දුනිගපණුණුනහි		200
පදහැජනීගං		200
නගමානිකා – සුදුධිකවාරො		204 - 224
වනතුවිසසාරකසස වකකපෙයහැලං – වනතුකෘමවාරකථා		226 - 230
පවිචයපටිසංයුතනවෘ රකථා .		230 - 234
මිනීතුවනු		236 - 254
චිතුණපාරාජිකං සමන්තං.		
0 0 0 10		
3. ස බ් සාදිසෙසකි <i>නේ</i> ඩා		
1. සුකතාවිසට්සිසිකබංපදං .		256 = 292
සෙයා සකවදවූ		256
සුකකුවිසටබීසිකඛාපද (පඨම) පණුණුතති	•	260
දුනියපඤඤතති		260
පදහාජනීගං .	•	260 - 282
චිනීතවදවූ		282 - 292
සුකකම්සටහිසිකබාපදං නිටහිතං.		
2. කාංශයංසනයසිකබාපදං		292 - 818
උද්ශිවණි		292
සිකඛංපදපඤඤතුනි .	••	294
පදහාජනීයං	•••	294 - 314
විනීතවනු		316 - 318
කාංසභංසකක් සිතබාපදං නිට්ඨිත.		
TEACH OF ALL DE CAMPE DE CANADA E CA CALLED DE		

				VI
8. දුටනුලලවාචාශිකබාපදං	••	***	•••	820 - 828
උදයිවනු	•••		•••	320
සිකඛංපදප <i>ඤඤ</i> තයි	•••	***	•••	320
පදභාජනීගං .				322 - 326
විනීතවණු .	***	•		326 - 328
දුටඩුලල වා ව	ස් <i>ක</i> ුමා පදං	නිවසිතං,		
4. අතතකාමපාරිවරියාසිකබාප	e ₽ o			889 – 889
උදුයිවෙනු	7		•	330
සිකඛංපදපඤඤතති .				332
පදහාජනීගං				332 - 836
විනීතවන්		•	444	336 - 338
අතත කාම සා දිව	೯	 		
•		දේං නාස්තන	Jo ₆	
ර්. ස ණුවරිතනසිකබාපදං	•		•	838 - 874
උද යිවණු		•	•••	332
සිකඛංපද (මූල) පඤඤනති		•	•	348
උදශිසස නඬඛණිකසණුවරිතනසම	ංපජ ජ නං		•	344
දු තිගප <i>ඤඤ</i> තති	•••	**	•	344
පදභාජනීයං			•	346 - 372
විනීතවණු		•••		372 - 374
සණුව ජිනත්	දූසුමාසදං අ	නිවසිතං.		
6. කුම්කාරසිකඛාපදං			***	874 ~ 404
අංළවකතිකඛූතං කුටිකරණවපඩු	••			374
මණික ණ්ඨතෘගරාජකථා	***	•	***	378
තිමවනතවාසිඅඤඤතරතිකබුසය ය	කථා	***		380
රවා පාලකථා	• •	4.0		382
සිකඛංපදපඤඤතත්		***		882
පදභාජනීගං		***		382 - 404
කුම්කාරසි	නාබාපදං නි	ටසිනං.		
7. විහාරකාරසිකබාපදං				404 ~ 414
ඡනනසා වනුවූ .		••		404
සිකඛංපදප <i>ඤ</i> ඤතනි		• •		406
පදහාජනීයං	• •	•		406 - 414
විහාරකාර\$	දූ කුළුවෙක් ද	තිවසිනං.		
8. පඨමදුට්ඨදෙසසිකබාපදං	•		•••	416 - 434
දබබමලලපුනනසස සෙනංසනපණු	කුපනකථා	• •	•••	416
මෙතතිගතුම්මජ කහිකබූත වෙනු	• •	***	•••	420
සිකඛාපදපඤඤතති	***	***	***	424
පදහාජනීයං				424 - 434
		***		TCP - PAT

9. දුනියදුවඨදෙසසිකඛාපදං .	. 434 – 446
මෙනතියභූමමජක්තිකබුනං වැනු	434
සිකඛාපදපණුණුනන් .	436
පදහාජනීග	436 - 446
	100 110
දුතියදුටඨ දෙසසි කබා පදංනිටයිතං.	
10. පඨමසණිණෙතුදසිකබාපදං	448 - 454
දෙවදතනසස පණුවවනුගෘවනං	448
සිකඛාපදපඥඥතනි	. 452
පදහාජනීයං .	452 - 454
පඅමසබසාදිසෙසසිකබාපදං නිටබිතං.	
11. දුනියසමාගෙදසිනාඛාපදං	456 - 460
දෙවදනතවනු	456
සිකඛංපදපඤඥනනි .	456
පදහාජනීයං	. 456 - 460
දුනියසබාගෙදසිකබාපදං නිට්ඨිනං.	
	462 - 466
12 දුබබවසිනබාපදං .	462
ජනනසා අනංචංරවණු	462
සිකඛංපදපඤඤතන් .	464 - 466
පදහාජනීයං	303 - 300
දුබබවසිකබා පදං නිවසිත.	
18. කුලදුසකිසිකබාපදං	466 - 482
අසසජිපුනබමසුකානං අනාවංරවනුව	466
සිකඛෘපදපඤඤතත්	476
පදහාජනීයං	478 – 482
කුලදුසනසිකබංපදං නිවසිතං.	
තෙරසකං නිටුකිකං.	
සබයාදිසෙස ක ණෙඩා නිටසිනො	
4. අනිශතකණෙඩා	
1. පඨමඅනියනසිකඛාපදං	484 - 490
උදුකිවුනු	484
සිකඛාපදපඤඤනත් .	486
පදහාජනියං	486 - 490
පඨමඅනිය තසි කඩා පදං නිට්ඨිත්ං.	
2. දුනිගඅනිශතසිකබාපදං	490 - 496
ූ විදුසුවණු වේ සිත්තේ අතුන්	490
යිකතාපදප <i>ඤ</i> ඤනගි	492
පදගාජනිය	492 - 496
ද කියළු සියුකු සිකුව සද , නිවලික.	

5. නිසසගගියකණෙඩා

1. චීවරවගෙනා

1. පඨමකතිනසිකබාපදං		. 498 - 502
ඡ බබ ගයි ය ව පවු	••	498
සිකඛාපද (මූල) පඤඤනති		498
අංකඥයක අභිරෙකච්චරවදවු .	•••	. 498
දුනියපණුණුනනි	••	500
පදහාජනීයං		500 - 502
පඨමකතින සිකබං ප	දං නිට්සිතං.	
2. දුනියකසිනසිකඩංපදං .		. 502 - 510
භිකබුතං සනතරුතනරෙත ජනපදවෘරික	n.₽%↑	503
සිකබංපද (මූල) පඤඤනනි .		504
දුතියපණුණුනාහි	•	. 504
පදහාජනීයං .		504 - 510
•		00x - 910
දුනියකසීන සිතමා ද	ರೇ ಎಂಬವು.	
8. තනියක්සිනසිකබාපදං	•••	. 512 - 516
අණුඤනර නිකබුසස අකාල චීවරවණු	•	512
සි කබා පද පණදණ තති	A	512
පදහෘජ නීගං		512 - 516
තතියකයින සිනබා	පදං නිවයිතං	
4. පුරාණම්වර සිකබංපදං		516 – 520
උදුයිසා පුරුණදුනියිකාවණු	•	516
සිකඛාපදපඤඤනති	• •	518
පදහාජනීගං	000 84	. 518 - 520
- පුරාණව්වරසික්ඩාප	දං නිට්සිතං,	
්. චීවරපවි ගග හණ සිකබාපදං	•	. 522 - 526
උදුයිසා උපපලවණණා තිකබුනියා චීවර	පට්ගනහණවණු	B 0.0
සිකඛංපද (මූල) පඤඤනති		. 524
පෘරිවටට කච්චර අපාට් ගන නණවදවූ	•	524
දුනිගපණුඤතති		524
පදහාජනීගං		524 - 526
වීවරපම්ශතභණසිතබ	ාපදං නිවසිතං.	
6. අකුකුතකවීකුකුතතිසිකබංපදං		. 526 – 582
උපනණුවණු		526
සිකඛංපද (මූල) පඤඤනති .		528
නගනභිකමූනං වුණු		528
දුනියපණුණුනති -		530
පදහාජනීගං		. 530 - 532
් දේක්ක් කුණු ලක්සේ කතු ළ	തരിക്കും ക്രമക	
ને પાનીભાવ અધાન પાનીભાવે છા છા	wwa,කද්₀ කාළ හ නා•*	

XIV

7. තතුනනරිශිකඛාප	no Z				<i>5</i> 82 – <i>5</i> 84
බහුචීවරවිණුඤපතවඅඩු					532
සිකබංපදපණුණුතුන්					534
පදහාජනීයං					534
•		22 0	222		-
2)තික	කදුළු ළුණු පදං	නටසිතං,		
8. පඨමඋපනාඛවසිනාඛ	ري ڪور				<i>5</i> 36 - <i>5</i> 40
උපනඥසා චීවරවිකපප	-				536
සිකබංපදපඤඤනනි					536
පදහාජනීයං					538 - 540
•		: කබවසිකබා ප	- ARE.		
94	@CC		ć. menani		
9 දුනියඋපකුබටශිකාදි	الم حدود	0			540 – 544
උපනඥසස චීවරව්කප					540
සිකබංපදපඤඤනනි					542
පදහාජනීයං					542 - 544
•	~				
g as	⇔C=	කබටයි කබා ප	ද්ං තාලසනං		
10. රාජසිකඛාපදං				•	546 - 552
උපනඥවෘතු					546
සිකබංපදපඤඤතනි					548
පදභාජනීගං					550 ~ 552
	රාජ	(ශිකුඛාපදං නි	iව නින ේ		
	26	වරවණකා ප්) රමා		
	2.	කොසියව	ලගු නු		
1. කොසියසිනබාපදං					554 – 556
ජබබගතියව දවු					554
සිකබෑපදපඤඤතති	•••	•	•		554
පදහාජනීයං					554 - 556
•	-03-E	දී යන්න ක්රීම් සිට	-GARM		
	b fest d	and wwie é	61600°		
2. සුදඛකාලකසිකඛා	3 Ç 0		• •	***	<i>55</i> 6 – 558
ඡ බබගගියව <i>ද</i> වු				•	556
සිකඛංපදපඤඤතති	•••		• •	••	556
පදභාජනීයං					556 – 558
9 4	ඛකා	ලක සිනබා පදං	නිවසිනං,		
					558 - 560
3. දෙවනාගසිකබාපද ජූවයාසිය වූණ	9				558
ජබබගතියවුවු					560
සිකමා පදපණුණුතති					560
පදභාජනීයං					อบบ
a	1 æ 30	ංගසිකුබංස ලං	නිවසිනං.		

	XV
4. ජඛඛ සාසිකඛා පදං .	
අනුවසාං සන්කකාරපනවන්	562 - 566
සිකඛාපද (මූල) පඤඤනනි .	. 562
ස්ත්වනසම්මුතියාවනවණු	. 562
දුතියප <i>ඤ</i> ඤතති	564
	. 564
පදභාජනීයං	. 564 – 566
ජබබ සහසිකබා පදං නිවසි තං.	
්. නිසිදනසපථතශිකඛංපුදං	566 - 572
සන්තඋජාබිතවනු	556
සික්ඛාපද පණු ඤතුන්	570
පදහාජනීයං	570 - 572
නිසිදනසනු තසිකබා පදං නිටසිතං.	
6. එළකලොමසිකබාපදං	572 - 574
එළකලෙංමාහරණවණු	572
සිකඛංපදපඤඤතති .	572
පදහාජනීගං .	574
	012
එළකලොමසිකබාපදං නිට්ඩතං.	
7. එළකලොමඩොවාපනසිකබාපදං	. 676 - 578
ජබ්බග්තියාතං එළකලොම්බොවා ජනවදවූ	. 576
සික්ඛංපදපඤඤත්ති .	. 576
පදහෘජනීගං	. 576 – 578
එළකලොමඩොවාපනසිකබාපදං කිටුඹිතං.	
8. රුපියසිකබංපදං	. 580 - 584
උපනඥ යය රුපියපට්ශාහණවණු	580
සිකඛංපදපඤඤනති .	. 580
පදහැජනීය	580 - 584
රුපියසිකබාපදං නිට්සිතං.	
9. රූපියසංවොහාරසිකබංපදං	584 - 588
ඡබබගතියාතං රුපියසංවෙෘතා රව්ණු	584
සිකඛංපදපඤඤතති .	584
පදභාජනීගං	. 584 – 588
· රුපිසසංවොහාරසිකබාපදං නිටසිතං.	. 001 – 000
· ·	
10. කුයවිකකයසිකධාපදං	. 588 – 590
උපනණුසා කයවිකකයසමාපජජනවනුව	581
සිනඛංපදපඤඤතති .	590
පදහැජනීයං	590
කා ගවිනුකා ගහිනාබා පදං නිට්ඨින ං	

කොසියවකෙතා දුනිමසා.

3. පතනවගෙනා

1. පුත්තුසිකබාපදං	592 - 596
ජබ්බගතියානං පතනසනනිවශවණු	592
සිකඛංපද (මූල) පණුණුනති	592
අංනඥසස අතිරෙකපතකවණු	592
දුතිය ප සඳහා නති	594
පදහාජනීගං	594 - 596
පතතසික බංපදං නිව්ඩි තං.	
2. ඌනපණුව් නිනාසිකබාපදං	<i>5</i> 96 – 604
ජ්බ්බගනියානං පහනමිණුසුපනවණු	596
සිකඛ්ය ප්රකාශ වර්ග වෙන්න ක්රීම් විය	600
	600 - 604
පදහාජනීයං	000 - 002
ලානප<i>ක්</i>වි මනා සුකතා පදංනිවසිතං	
8. තෙසජජසිකබංපදං	606 - 612
පිලිණිවණවණු	606
සිකබංපදපණුණුනති .	610
පදහෘජනීගං .	610 - 612
හෙසජජසිකබාපදං නිට්සිතං.	
4. වසසික සාවිකසිකඛාපදං	612 - 616
ජිබ්බග්බියානං වස්සිකසාවිකපරියෙස්නවණු	612
සිකඛංපදපණුසඳහන්	614
පදහැජනියං පදහැජනියං	614 - 616
•	011 - 010
වශසික සාමික සිකබාපදං නිටසිතං.	
 වීවරඅවජි අගසිකබාපදං 	616 - 618
උපනඤසය මීවරඅවඡිඤතවඅවු	616
සිකඛං පද පඤඤ තහි	618
පදහෘජනීයං	618
වීවරඅවජි ඇනසී ශඛාපදං නිටසි තං.	
6. සූතනවිණු සඳහන් සිකබා පදං	620 - 622
ජ බබ ගතියා නං සු තන විණුසද පන වනුවු	630
සිකඛ, පදපණුණු තහි	620
පදහාජනීයං	620 - 622
සුනනවි.කැසදහනිසිකාඛංපදං නිට්සි නං .	
7. මහාපෙසුකාරසිකබාපදං	622 - 628
උපනඥඎ පෙසකාරසුතනම්කපපනාපජණනවැඩු	622
සිකඛංපදපඤඤනති	624
පදහාජනීයං	626 - 628
•	9.74 · 9.74
මහා අස අතාර සිතුබා පූ දංනි දිදින ං,	

	XVII
8. අවෙවකාවීවරසිකතා පදං	628 - 632
අවෙචකච්චරකාලසමයා තිකකමනවණු	. 628
සිකඛංපදපඤඤතති	630
පදහාජනීයං	630 - 632
අවෙවකවීවරසිකබෘ පදං නිට්සිතං.	
9. සාසඩකසිකබාපදං	632 - 636
අනතරඝරෙ චීවරනිකෙඛපතවතු	632
සිනබාපදපඤඥතති .	634
පදහෘජනීයං	634 - 636
සාසබ්කසිකබාපදං නිට්සිතං.	
10. පරිණතසිකබාපදං	636 ~ 640
ඡබබගගියෙහි සඬකිකලාහං අතතනො පරිණාමතවණු	636
සිකබෘපදපණුණුන්න්	638
පදහෘජනීයං	638 - 640
පරිණතසිකබංපදං නිටසිකං.	
MANAGE AND	

පාරජිකපාළි නිවසිතා.

වින ශ පිට කෙ පාරාජික පාලි

_{විනසපිවකෙ} පාරූජිකපාලි

තිකබුවිතවෙනා

වෙරණුජ කරණඩා

I

නමො තසස හගුවතො අරහතො සමමාසමබුදඛසස.

1 නොන සමගෙන බුදෙබා තනවා වෙරකදුජාශ විශරනි නාලෙරු-පුච්මණැමූලෙ මහතා තික්බුස්සේක්ත සදහි පසැවමතෙනහි තික්බු සතෙහි අසසාසේ බො වෙරක්දේ බුංගමණො "සමණො බලු හො ගොනමො සක්‍යතුල පබබජිතො වෙරකුජාග විහරනි හලෙරුපුච්මණැමූලෙ මහතා තික්බුස්සේක්ත සදහි පසැවමතෙනහි තික්බුස්කේති. නා බො පන තවනතා ගොනමා එවා කලා හේ කිත්තිස්දේ අඛතු ගෙනෙ ඉතිපි සො තගවා අරනා සමාස්වූලේ විජාවරණස්මපතෙනා සුගතො ලොක්ව්දූ අනුතනරො පුරිස්දම්මසාරව සහා දෙවමනුස්සාත බුදෙබා තනවා සෞ ඉමං ලොකා සදෙවකා සමාරකා සබුහමකා සස්සුමණිඛාහමණි පරිසේති අදිකලා සමාරකා සම්බන්ධ පවතෙන් සහ බම්ම දෙසේති අදිකලා නම් සහ අතික්ක් සවජික්කි පවෙදෙනි සො බම්ම දෙසේති අදිකලා නම් පරිසුණා පරිස්කික් පවෙදෙනි සො බම්ම දෙසේති අදිකලා නම් පරිසුණා පරිසුණා බුහුමාරිය පකාසේති සාධු බො පන තථා රුපාත අරනුතා දෙනතා නොත්

විනයපිටකයෙහි

පාරාජිකපාලිය

ති කළුවි භ ඩගය

වෙරඤජ කාණඩය

Ι

3.3

ඒ හාගෳවත් අහීත් සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේව නමස්කාර වේවා.

 එකල්හි භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ වේරකැජාව සම්පයෙහි නළේරු කොසඹගස මුල පන්සියක් පමණ වූ මහත් තිඤුසම්ඝයා සමග වැඩ වෙරකැප්බුංකමණ තෙමේ (මෙය) ඇසි ය ''පින්වත්නි, වෙසෙන සේක ශාකාපුතු වූ ශාකෘකුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූ ශුමණ ගෞතමයෝ පන්සියක් පමණ වූ මහසගත සමග වේරණුජානුවර තළේරු කොසඹරුක මූල වැඩ වෙසෙනි ඒ හවත් ගෞතුමයන්නේ කලණ වූ කීතීතිරුවය මෙසේ පැත නැංගේ ය. "ඒ භාගාවත් තෙමේ මේ මේ කරුණෙන් කෙලෙස්සතුරන් සමාක්සම්බුදධ ය: විදුවරණධම්යන්ගෙන් යුකත ය; මනා ගමන් ඇත්තෙක, සම්ලෝ දන්තෙක; නිරුතනර වූ පුරුෂදමාසාරවී ග, දෙව්මිනිසුන්නේ අනුශාසක ය; සච්නේ දත්තෙක; භගවත් ය. තාගාවත් තෙමේ දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ මේ අවකාශ ලොකය හා මහණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිසුන් සහිත වූ සත්ත ලොකය ද තෙමේ මතා නුවණින් දන පසක් කොට පවසයි හෙ තෙමේ මූල කලණ වූ මැද කලණ වූ අග කලණ වූ අපි සහිත වූ වෘණුජන සහිත වූ සජීපුකාරයෙන් සමපුණ් වූ පිරිසිදු වූ දහම දෙසයි (මෙසේ) බඹසර හා මගබඹසර ද පවසයි. එබඳු රහතුන් දැකීම මැතැව"යනු යි

2 අථ බො වෙරකෙදරා මුාහමණො සෙන හනවා නෙනුපසඬකම් උපසඬකම්නා හනවතා සඳබා සමෙමාදි සමෙමාදනීයං කථා සාරාණියං වීනිසාරෙනා එකමනතා නිසීදි. එකමනතා නිසිනෙනා බො වෙරකෙදරා මුෘක්මණෝ හනවනතා එතදවොව "සුතා මෙතා හො නොතම, ත සමණො හොතමො මුෘක්මණේ ජීණෙණ වුදෙබ මහලලකෙ අදබනත වයො අනුපපතෙන අභිවෘදෙන් වා, පච්චුටෙඨනි වා, ආසනෙන වා නිමනෙනනිනි තයිදා හො ගොතම තථෙව න හි හවා ගොතමො මුාහමණෙ ජිණෙණ වුදෙබ මහලලකෙ අදබනතෙ වයො අනුපපතෙන අභිවාදෙනි වා, පච්චුටෙඨනි වා, ආසනෙන වා නිමනෙනනි තයිදා හො ගොතම න සමපනනමෙවා"නි

- 3 "තානං තං බුංකමණ, පසසාම සදෙවකෙ ලොකෙ සමංරකෙ සබුනමකෙ සසසමණබුංකමණිය පජාග සදෙවමනුසසාග ගමනං අශිවාදෙගාං වා, පචවුවෙඪයාං වා, ආසතෙන වා නිමනෙතයාං ගං හි බුංකමණ තථාගතො අභිවාදෙයා වා, පචවුවෙඪයා වා, ආසතෙන වා නිමනෙතයා, මුණාපි තසස විපතෙයා 'හි
- 4 "අරසරුපො තවං ගොතමො"ති "අත්සි බෙවස බාහමණ පරියාගො යෙන මං පරියාගෙන සමා වදමානො වදෙයා 'අරසරුපො සමණො ගොතමො'ති යෙ තෙ බුෘහමණ, රුපරසා සදෑරසා ගැනිරසා රසරසා ඓටෙහිබබරසා, තෙ තථාගතසහ පතිණා උචඡිනතමූලා තාලාවණුකතා අතභාවකතා අංශතිං අනුපපාදධමමා අයං බො බුහමණ, පරියාගෞ යෙන මං පරියාගෙන සමමා වදමානො වදෙයා 'අරසරුපො සමණො ගොතමො'ති. තො ව බො යං සමං සනාය වදෙසි."
- 5 "නිබෙනාගො තවං නොතුණා"නි "අත් බෙවස බුංහමණ, පරියායෝ යෙන මං පරියායෙන සමමා විදමානො විදෙයන 'නිබෙනාගො සමණෝ ගොතමෝ'නි යෙ තෙ බුංගමණ, රූපහොගා සදැහොගා ගුණුහොගා රසහොගා ඓාටස්බබහොගා, නෙ නථාගතසස පකීණා උචජිනනමූලා තාලාවණුකතා අනභාවකතා අංයනිං අනුපපාදඩමමා අයං බො බුංහමණ, පරියායෙන යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො විදෙයන 'නිබෙනාගො සමණෝ ගොතමෝ'නි. නො ව බො යං නමං සණාග විදෙසි "

- 2 ඉක්බති මේරණැජබමුණු තෙමේ භාගාවතුන් වහන්තේ වෙත පැමිණිගේ ය පැමිණ භාගාවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය සතුටු විය යුතු වූ සිතෙහි රැඳවිය යුතු වූ කථාව කොට නිමවා එකත් පසෙක හුන්නේය. එකත් පසෙක හුන්තා වූ වේරණැජබමුණු තෙමේ භාගාවතුන් වහන්සේව මෙය කී ය ''භවත් ගෞතමයෙනි, මා විසින් මෙය අසන ලදී 'භවත් ගෞතමයෝ ප්රාවට පත් වූ වෘදධ වූ මහලු වූ කල් ඉක්මවූ පැසුළුවියට පත් බමුණන් නො වඳිනි පෙරගමන් නො කෙරෙනි අසුනෙන් හෝ නො පවරති'යි. භවත් ගෞතමයෙනි, ඒ කාරණය එසේ මය භවත් ගෞතම– යෝ ප්රාවට පත් වූ වෘදධ වූ මහලු වූ කල් ඉක්මවූ පැසුළුවියට පත් බමුණන් නො වඳිනි. නැගිට පෙර ගමන් නො කරනි අස්නෙන් හෝ නො පවරති හවත් ගෞතමයෙනි, මේ කාරණය සුදුසු නො වෙයි"
- 3 "බුංහමණය, මම යම පුදගලයකුට වදිමි ද, තැගිට පෙර ගමන් කෙරෙම් ද, අස්තෙන් හෝ පවරම් ද, එබඳු පුද්ගලයකු දෙවියන් සභිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ලොකයෙහි ද මහණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිසුන් සහිත පුජාවෙහි ද තො ම දකිමි බුංකමණය, යම් පුද්ගලයකුට තථාගත තෙමේ වදී තම් හෝ, තැගිට පෙර ගමන් කෙරේ තම් හෝ, අසුතෙන් පවරා තම් හෝ, ඔහුගේ හිස ද ගෙලෙන් ගිළිහෙයි
- 4 ''නවත් ගෞතමයෝ රසවිරෙබිනු" යි ''බුංහමණය, යම් කරුණෙකින් ශුමණ ගෞතමයෝ රස විරෙබිනුය යි මොතොවට කියන තෙනැන්තේ මට කියන්නේ ද, ඒ කාරණය මා කෙරෙහි විදුමාන වේ ම ය බමුණ, යම් ඒ රුපාසවාදයෝ ශබද්සවාදයෝ ගනිාසවාදයෝ රසාසවාදයෝ සපුපටවා සවාදයෝ වෙද්ද, ඒ ආසවාද (රසයෝ) තථාගතයන් විසින් පුනිණ කරණ ලදහ සිඳුනා ලද මූල් ඇතියන මුදුන සුන් තල් රුකක් මෙන් කරණ ලදහ නැවත නූපදනා සේ විනාශයට පමුණුවන ලදහ මත්තෙහි නූපදනා සවහාවය ඇතියනු යම් කරුණෙකින් 'ශුමණ ගෞතමයෝ රසවිරොධිනුය'යි මොතොවට කියන තෙනැන්තේ මට කියන්නේ නම්, බුාහමණය, මේ ඒ කාරණය යි. එහෙන් තෝ යමක් සඳහා කියයි ද, ඒ කාරණය නො වේ "
- 5. "හවත් ගෞතමයෝ පරිභෞග රහිතයෝ ගයි" "බුංහමණය, යම් කරුණෙකින් ශුමණ ගෞතමයෝ 'පරිභෞග රහිතයෝ යැ'යි මොතොවට කියන තෙනැත්තේ මට කියන්නේ නම්, ඒ කාරණය මා කෙරෙහි විදැමාන වේ ම ය. බමුණ, යම් ඒ රූපපරිභෞගයෝ, ශබදපරිභෞගයෝ, ගනිපරිභෞගයෝ, රසපරිභෞගයෝ, ඓාටාබබපරිභෞගයෝ වෙද්ද, ඔහු තථංගතයන් විසින් පුහිණ කරණ ලදහ සිඳිත ලද මුල් ඇතියන. මුදුන සුන් තල්ශසක් මෙන් කරණ ලදහ තැවත නූපදහා සේ විතාශයට පමුණුවන ලදහ මත්තෙහි නූපදහා සවභාව ඇතියන යම් කරුණෙකින් 'ශුමණ ගෞතමයෝ පරිභෞග රහිතයෝය'යි මොතොවට කියන තෙනැත්තේ මට කියන්නේ නම්, මේ ඒ කාරණය යි එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි ද, ඒ කාරණය තො වේ."

- 6 "අකිරියවාදෙ තවං ගොතමෝ"ති "අත් බෙවස බුාහමණ, පරියායෝ යෙත මං පරියායෙත සමමා වදමානො වදෙයා 'අකිරියවාදෙ සමණො ගොතමෝ'ති අතං හි බුාහමණ අකිරියං වදුම් කායදුවවරිතසා වච්– දූචවරිතසා මතොදුවවරිතසා අතෙකමිහිතාතං පාපකානං අකුසලාතං බමානං අකිරියං වදුම් අයං බො බුාහමණ, පරියායෙ යෙත මං පරියායෙත සමමා වදමානො වදෙයා 'අකිරියවාදෙ සමණෝ ශොතමෝ'ති නො ව බො යං ණා සතාය වදෙයි"
- 7. ''උවේඡදවාදෙ තවං ගොතමෝ 'ති. ''අන්ම බෙවස බුාගමණ, පරියාගො යෙන මා පරියාගෙන සමමා වදමානො වදෙයන 'උවේඡදවාදෙ, සමණෝ හොතමෝ'නි අහා හි බුාහමණ, උවේඡදා වදුම් රාහසස දෙසසස මොහසස අනෙකවිහිතානා පාපකානා අකුසලානා ධම්මානා උවේඡදා වදුම් අයා බො බුාහමණ පරියාගො යෙන මා පරියාගෙන සමමා වදමානො වදෙයන 'උවේඡදවාදෙ සමණෝ ගොනමෝ'නි නො ව බො යා නිා සනිාය වදෙසි "
- දි "ජෙගුවම් හවා ගෞතමෝ" කි "අති බෙවස බුංහමණ, පරියාගෝ ගෙන මං පරියාගෙන සමමා වදමාතො වදෙයා 'ජෙගුවම් සමණෝ කෞතමෝ නි අනං හි බුංගමණ, ඒගුවණම කෘගදුවවරිතෙන වවිදුවවරිතෙන මනොදුවවරි-නෙන අනෙකමිහිතානං පෘපකානං අකුසලානං බමමානං සමාපනනියා ජිගුවණමේ අයං බො බුංහමණ, පරියාගෝ යෙන මං පරියාගෙන සමමා වදමාහෝ වදෙයා 'ජෙගුවම් සමණෝ ගෞතමෝ'නි නො ව බො යං තිං සතියාය වදෙසි."
- 9 ''වෙනයිකො හවං ගොනමො''ති ''අත් බෙවස බෑහවණ, පරියායො සෙත මං පරියාගෙන සමමා වදමාතො වදෙයා 'වෙනයිකො සමණො ගොනමො'ති අහං හි බුංහවණ, විනයාය බමමං දෙසෙම රාගසස දෙසසස මොනසස අතෙකවිහිතාකං පෘපකානං අකුසලානං බමමාතං විනයාය බමමං දෙසෙම අයං බො බුංහමණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමාතො වදෙයා 'වෙනයිකො සමණෝ නොනුමා'ති නො ව බො යං සිං සකිාය වදෙසි '

6. ''හවත් නෞතමයෝ අකියවාදිනු ය' යි .''බාහමණය, යම් කරුණෙකින් ශුමණ ගෞතමයෝ 'අකිරියවාදීහ'යි මොතොවට කියන තෙනැත්තේ මට කියන්නේ නම්, බාහමණය, ඒ කාරණය ඇත්ම ය බාහමණය, මම කායදුශවරිතයාගේ වාශ්දුශවරිතයාගේ මනොදුශවරිතයාගේ තොකිරීම කියම් සෙසු ලාමක අකුශල ධමීයන්ගේ තොකිරීම කියමි. බාහමණය, යම් කරුණෙකින් ශුමණ ගෞතමයෝ 'අකිරියවාදීහ'යි මොතොවට කියන තෙනැත්තේ මට කියන්තේ නම්, බාහමණය මේ ඒ කාරණයයි එහෙන් යමක් සඳහා තෝ කියයි නම්, ඒ කාරණය නො වේ.''

7 "නවත් ගෞතුමයෝ උචෙඡදවාදිහුග'යි" "බුාහමණය, යම් කරුණෙකින් ශුමණ ගෞතුමයෝ 'උචෙඡදවාදිහුග' යි මොහොවට කියන තෙනැන්නේ මට කියන්නේ නම් ඒ මේ කාරණය ඇත් ම ය බුාහමණය, මම වනාහි රානයාගේ දෙවළයාගේ මොහයාගේ නැසීම කියම සෙසු අකුශල ධම්යන්ගේ නැසීම කියමි. බුංහමණය, ශුමණ ගෞතුමයෝ 'උචෙඡදවාදිහුග'යි මොහොවට කියන තෙනැන්නේ යම් කරුණෙකින් මට කියන්නේ තම්, බුංහමණය, මේ ඒ කරුණ ය. එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ."

8 ''භවත් ගෞතමයෝ පිළිකුල් කරන්නෝය'යි ''බුංකමණය, යම කරුණෙකින් ශුමණ ගෞතමයෝ 'ජෙගුවම් ය'යි මෙංනොවට කියන නෙතැන්තේ මට කියන්නේ නම, ඒ මේ කරුණ ඇත් ම ය බුංකමණය, මම වනංහි කායදුශවරිතය, වංග්දුශවරිතය, මනොදුශවරිතය පිළිකුල් කරම් සෙසු ලාමක අකුශලධමීයන්ට පැමිණීම පිළිකුල් කරම් බුංකමණය, ශුමණ ගෞතමයෝ 'ජෙගුවම් ය'යි මෙංනොවට කියන නෙතැන්තේ යම් කරුණෙකින් මට කියන්නේ තම, බුංකමණය, මේ ඒ කරුණ ය එහෙත් නෝ යමක් සඳහා කියයි තම, ඒ කරුණ නො වේ.''

9 ''තවත් ගෞතමයෝ නාශකයෝය''යි ''බුංහවණය, යම් කරුණෙක්ත් ශුළිණ ගෞතම තෙමේ 'නාශකයෝය'යි මොනොවට කියන තෙනැත්තේ මට කියත්තේ තම, ඒ මේ කරුණ ඇත් ම ය. බුංහමණය, මම වතාති රාශයාගේ දෙවෂයාගේ මොනයාගේ විනාශය පිණිස ධමය දෙශතා කරම සෙසු ලාමක අකුශලධමීයන්ගේ විනාශය පිණිස ධමය දෙශතා කරම සෙසු ලාමක අකුශලධමීයන්ගේ විනාශය පිණිස ධමය දෙශතා කරම බාහමණය, ශුමණ ගෞතමයෝ 'වෙනයිකයෝ=නාශකයෝය'යි මොතොවට කියන තෙනැත්තේ යම කරුණෙකින් මට කියන් තේ තම, බුංහමණය, මේ ඒ කරුණ හ තෝ යමක් සඳහා කියයි නම, ඒ කරුණ නො වේ ''

- 10 "නපස්සී තවං තොතුවෝ" ති "අප්චි බෙවස බුාගමණ, පරිධායෝ ගෙන මං පරියාගෙන සමමා වදමානො වදෙයා 'තපස්සී සමණො තොනුවෝති තපනීයානං බුංගමණ, පාපකෙ අකුසලෙ බවෙම වදුම කාගදුවචරිතං වව්-දුවචරිතං මනෞදුවචරිතං සස්ස බො බුාගමණ, තපනීයා පාපකා අගුසලා බමමා පතිණා උවමිතාත්වූලා තාලාවප්ථුකතා අතනාවකතා ආයතිං අනුපපාද-බමමා, තමනං තපස්සීන් වදුම් තථාගතස්ස බො බුාගමණ, කපනියා පාපකා අකුසලා බමමා පගිණා උවමිනාමූලා 'නාලාවප්ථිකතා අතනාවකතා ආයතිං අනුපපාදබමමා අයං බො බුාගමණ, පරියායෝ සෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙයා 'තපස්සී සමනෝ ගොනුමෝ'නි. තොම බො සං සමං සැබාය වදෙයි."
- 12. ''සෙයාදුථාපි බුාතමණ කුසකාවියා අණ්ඩානි අවය වා දස වා දවාදස වා, තානසසු කුසකාවියා සමමා අධ්යයිතානි සමමා පරිසෙදිතානි සමමා පරිනාවිතාන්, යො නු බො පෙය. කුසකාව විජාපසාන පසමනර පාදනබසිබාය වා මුබතුණ්ඩකෙන වා අණ්ඩකොසා පදලෙනා සොන්නා අභිතිඛන්ජෝරයා කිනති සමාසය වවනීගො ජෙවෙයා වා කනිවෙයා වා'ති 'ජෙවෙයා'ති'සා හො ගොතම වචනීගො, සො හි නෙසා ජෙවෙයා නොති'නි එවමෙව බො අහ බාහමණ අවිජජාගතාය පජාය අණ්ඩභූතාය පරියොත්ඩාය අවිජජණ්ඩකොසා පදලෙනා එකො'ව ලොකෙ අනුතතරා සමමාසමෙබාධා අභිසම්බුදේධා සමාහා බාහමණ, ජෙවෙයා සෙවෙයා ලොකසා

- 10 "නවත් ගෞතමයෝ අනුන් තවන්තෝය"යි "බුංහමණය, යම් කරුණෙකින් ශුමණ ගෞතමයෝ 'තවත්තෝය'යි මොනොවට කියත තෙනැත්තේ මට කියත්නේ නම්, ඒ මේ කරුණ ඇත් ම ය "බුංහමණය, මම වතාති කායදුවෙරිතය වෘශ්දුවෙරිතය මනොදුවෙරිතය තැවිය යුතු කොට කියම බුංහමණය, යමකුගේ වතාති තැවිය යුතු ලාමක අකුශලධමීයෝ පුහිණ වෙද්ද, උදුරණ ලද මූල් ඇත්තෝ වෙද්ද, මූදුන සුන් තල් ගසක් මෙන් කරණ ලද්දේ වෙද්ද, තැවත තොනටගන්නා පරිද්දෙන් කරණ ලද්දේ වෙද්ද, මත්තෙති නූපදනා සවහාව ඇත්තෝ වෙද්ද, මම ඔහුව 'තපස්වී' (තවන්නා)' යි කියම් බුංහමණය, තථංගතයන්ගේ වූ කලී තැවිය යුතු ලාමක අකුශලධමීයෝ පුහිණයහ උදුරණ ලද මූල් ඇතියන මුදුන සුන් තල්ගසක් මෙන් කරණ ලදහ තැවත තොනටගන්නා පරිද්දෙන් කරණ යුතු ලාමක අකුශලධමීයෝ පුහිණයහ උදුරණ ලද මූල් ඇතියන මුදුන සුන් තල්ගසක් මෙන් කරණ ලදහ තැවත තොනටගන්නා පරිද්දෙන් කරණ ලදහ මත්තෙහි නූපදනා සවහාව ඇතියන බුංහමණය, යම් කරණ ලදහ මත්තෙහි නූපදනා සවහාව ඇතියන බුංහමණය, යම් තරණය මා නේතෙන් තමන් සඳහා කියයි නම්, බිංහමණය, මේ ඒ කාරණය යි එහෙන් තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ"
- අපගතීයෝග"යි. ''බුංහමණය, යම් 11 ''භවත්' ගෞතමයෝ කරුණෙකින් 'ශුමණ ගෞතම තෙමේ අපගතීයෝග'යි මොතොවට කියන තෙනැත්තේ මට කියන්නේ නම්, ඒ මේ කරුණ ඇත් ම ය බුංහමණය, යමකුගේ මතු මවු ගැබ හෝතාබව, තැවත භවයෙහි ඉපදීම පුනිණ ද, උදුරණ ලද මූල් ඇත්තේ ද, සුන් මුදුන ඇති කල්ගසක් මෙන් කරණ ලද ද, නැවත නො හට ගන්නා පරිද්දෙන් කරණ ලද ද, මක්තෙහි නූපදනා සවතාවය ඇත් ද, ඔහුට මම 'අපගතී'ය යි කියමි බුංහමණය, තථාගත– යන්ගේ මතු මවුගැබ ශයනය, නැවත භවයෙහි ඉපදීම පුනිණ ය. උදුරණ ලද මූල් ඇත්තේ ය සුන් මුදුන ඇති තල්ගසක් මෙන් කරණ ලද ය නැවන නොහටගන්නා පරිද්දෙන් කරණ ලදය මත්තෙහි නූපදනා සවහාවය ඇත්තේ ය යම් කරුණෙකින් 'ශුමණ ගෞතමයෝ අපගතී හ'යි මොනවට කියන නෙනැක්තේ මට කියන්නේ නම්, බුංහමණය, මේ ඒ කරුණ ය එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කාරණය තො මේ "
- 12 "බුංගමණය, යම්සේ කිකිළියන් බීජයෝ අරෙක් හෝ දසයෙක් හෝ දෙළොසෙක් හෝ වෙත් ද, උනු කිකිළිය විසින් මත්තෙති හෙව රක්තා ලද්දනු ද, මතා කොට උණුසුම ගන්වන ලද්දනු ද, මතා කොට කුකුළුගඳ ගන්වන ලද්දනු ද, ඒ කුකුළුපැටියන් අතුරෙන් යමෙක් සිය පෘතියසිළින් හෝ මූචතුසින් හෝ බිජිකාටුව පළා ගෙණ සියල්ලන්ට පළමූවෙන් සුවයෙන් නික්-මෙන්නේ ද, කිම, හේ දෙටු යයි හෝ කන්ටු යයි හෝ කිය යුතු වන්නේ ද?" "තවත් ගෞතමයෙනි, හේ දෙටු ය යි කිය යුතු වන්නේ ය හෙ නෙමේ ඔවුන් අතුරෙන් දෙටු වෙයි" "බුංහමණය, ළුපරිද්දෙන් ම මම අවිද නැමැති බිජුවට තුළ වූ, අවිද නැමැති අණ්ඩකොෂයෙන් හෘත්පසින් බැදුනා වූ සහකවාරීයා අතුරෙන් අවිද නැමැති බිජුකටුව පළාකෙණ සියල ලෝකසනනිවාසයෙහි අදවතීය වූයෙම් නිරුත්තර වූ සමාක්සම්බෝධය පුතිවෙට කෙළෙම්. බුංහමණය, ඒ මම ලොවට දෙටු ද වෙමි. සෙට ද වෙමි.

13. අාරණ බො පන මේ මුාගමණ, විරියා අහෝසි අසලලිනා උපවසිතා සති අසමමූවඨා පසසණෙ කානෙ අසාරණෙ සමානිතා මිනතා එකගා සති අසමමූවඨා පසසණෙ කානෙ අසාරණෙ විවිචච අකුසලෙහි ධමමනි සම්තකකා සම්මාරු මිනිවකුරු පිනිසුබා පස්මාන උපසමපජර විශාසිං විතකකම්මාරාතා වූපසමා අජකුතතා සම්පසාදනා වෙනසෝ එකොදීනාම අම්තකකා අවිචාරු සමාධිජ පිනිසුබා දුනියා කානෙ උපසමපජර ටිශාසිං පිනියා ව විරායා උපෙක්කතා ව මිශාසිං සතෝ ව සමපජානෝ සුබා ව කායෙන පටිසාවෙදෙසිං යා තා අරියා ආචිකතිතන් 'උපෙක්කතා සතිමා සූඛම්නාරී'ත්, හා තනියා කිනෙ උපසමපජර විශාසිං සුඛසා ව පහාණා දුක්කසා ව පහාණා පුබෙබව සොමනයක් දෙමතසාතා අදුක්කම්සුබා උපෙක්කාසනිපාරිසුදකි. වතුනම කොනා උපසමපජර විශාසිං

14 සො එවං සමාගිතෙ විනෙනු පරිසුයෙබ පරියොදුනෙ අනුඩගුණෙ විගතුපකකිලෙසෙ මුදුභූතෙ කම්මනිගෙ සීතෙ ආතෙජාපාතෙත පුබෙබ-නිවාසානුසාහනියලුණාය විනතුං අභිනිතුණාමෙයිං සො අනෙකුවිනිතං පුබෙබ-නිවාසං අනුසසරාමි, සෙගාපිදුං එකමපි ජාතිං දෙව'පි ජාතිෂයා තිසෙසා'පි ජාතියෝ වනු සොර්පි ජාතියෝ පසුවැපි ජාතියෝ දස පි ජාතියෝ විසම්පි ජාතියෝ තිංසමයි ජාතියෝ වනතාළීසමයි ජාතිකයා පකුඤසමය ජාතියෝ ජාතිසතුමපි ජාතිසහසසුමපි ජාතිසතුසහසසමපි, අනෙකෝපි සංවවාකපෙ අනෙකෙ'පි විවටටකපෙප අනෙකෙ'පි සංවටටවිවටුටකුපෙපු, 'අමුහුංසිං එවංනාමේ එවංගොතෙනා එවංවණෙණා එවමාහාරො එවංසුඛදුකඛපට්සංවෙදී එවමායු-පරියනෙනා සො තතො චූතො අමුතු උදපාදිං තතුාපාසිං එවනතාමො එවං– ගොතෙකා එවංචණෙණා එවමාහාරො එවංසුඛදුකඛපට්සංවෙදී එවමාසුපරි-යනෙනා සො නතො වුනො ඉබුපපනෙනා'නි. ඉති සාකාරං සඋදෙදසං අනෙක-විතිතං පුබෙබනිවානං අනුසකරාම අයං බො මෙ බුාහමණ, රහනියා පඨමෙ **යාමේ පය්මෘ විජජා අඛ්ශතා, අවිජජා විශතෘ, විජජා උපපනනා, නමෝ විශනෝ,** ආලෝකෝ උපපනෙනා, ශථා නං අපපමනනස්ස අාතාපිනො පහිනනනස්ස විහරතො අයං බො මෙ මුංහමණ, පඪමාභිනිබනිද අහොයි කුකකුටචඡා-පකුසෙසව අ*ණ*ඩකොසමහා

¹ වීරියං, මජසං

බුෘහමණය, (බෝමැඩ හුන්) මෘ විසින් වඩන ලද වියදීය නො හැකුළුනේ විය සීතිය එළඹ සිටියේ නෞතවූයේ ය (තාමරුප) කය සංහිදුනේ දරථ රහිත විය 🛮 සිත අරමුණෙහි මොනොවට පිහිටියේ එකහ විය බුංගමණය, ඒ මම කාමයන්ගෙන් වෙන් ව ම අකුශලඛමීයන්ගෙන් වෙත් ව ම විතකී සහිත වූ විවාර සහිත වූ විවේකයෙත් උපත් පීතිය හා සැපය ද ඇති පුථමධාෘනයට පැමිණ වෘසය කෙළෙමි. විතකීච්චාරයන්ගේ සංතිදීමෙන් සිය සතන්ති හටගත් ශුණාවෙන් යුකත වූ, චිතතයාගේ එකත බව ඇති, විතකී රහිත වූ චිචෘර රහිත වූ සමෘබියෙන් කටගත් පීතිය හා සැපය ඇති දවිතීයඛණනයට පැමිණ වාසය කෙළෙම පිතියෙන් ද වෙන් වීමෙන් බැහුතොපෙ*ස*ොව ඇත්තෙම් වෘසය කෙළෙමි. සිහි ඇත්තෙම්, සමාක්පුඥුවෙන් යුකත වූගෙම, කයින් සුවය වින්දෙමි යම ධාානයක් හේතු කොට ගෙණ, ඒ පුද්ගලයා 'උපෙඎචෙන් යුකතයෙක, සිහියෙන් යුකතයෙක, සුඛ විහරණ ඇත්තෙකැ'යි බුදධාදී ආගදීයෝ පුකාශ කෙරෙන් නම්, ඒ නෘතීයබහුනයට පැමිණ වාසය කෙලෙමි යායිකසුබයාගේ ද කායික දුෘඛයාගේ ද පුහැණයෙන්, පළමුවෙන් ම සොම්නස් දෙම්නස් පහ ව සාමෙන් දුක්වෙදනා නැති සුඛවෙදනා ද නැති, උපෙණවෙන් හටගත් සිහිය පිළිබඳ පිරිසිදුබව ඇති චතුණීබාහනගට පැමිණ වෘසය කෙළෙමි.

14 ඒ මම මෙසේ සිත චතුර්ධාංනයෙන් සමාහිත වූ කල්හි, උපෙකා-සමෘතිපරිශුදඛියෙන් පිරිසිදු වූ කල්හි, පුහාසවර වූ කල්හි, පහ වූ රාගාදී අඩගණ ඇති වූ කල්ති, පහ වූ උපකෙලශ ඇති කල්ති, මෘදු වූ කල්ති, අතිඥකම්ගට සුදුසු ව පිරිසිදුබව්ඇදියෙහි සිටි කල්හි, අවල බවට පත් කල්ති, පෙර වුසු කදපිළිවෙල සිති කිරීමේ නුවණ පිණිස සිත නැමුයෙම ඒ මම තන්වැදරුම් වූ පෙර වුසූ කඳපිළිවෙළ සිහි කරම් ඒ මෙසේ සි එක් ජාතියක් ද, ජාති දෙකක් ද, ජාති තුණක් ද, ජාති සතරක් ද, ජාති පසක් ද, ජාති දසයක් ද, ජාති විශ්සක් ද, ජාති තිසක් ද, ජාති සතළිසක් ද, ජාති පණසක් ද, ජාති සියයක් ද, ජාති දහසක් ද, ජාති ලක්සෙක් ද, තොයෙක් නස්තා කලපයන් ද, නොයෙක් වැඹෙන කලපයන් ද, නොයෙක් නස්තා වැඹෙන කලපයන් ද සිහි කරමි කෙසේ දෑ යන් අසෝ නැත මෙබදු නම් ඇන්නෙම්, මෙබඳු ශෝතු ඇත්තෙම්, මෙබඳු පැහැ ඇත්තෙම්, මෙබඳු ආහාර ඇත්තෙම්, මෙබඳු සුවදුක් විඳින්නෙම්, මෙබඳු ආයු කෙලවර කොට ඇත්තෙම විම ඒ මම එයින් වුත වූයෙම් අසෝ තැන උපතිමි එහි ද මෙබඳු නම් ඇත්තෙම්, මෙබඳු ගෝනු ඇත්තෙම, මෙබඳු පැහැ ඇත්තෙම, මෙබඳු ආහාර ඇත්තෙම, මෙබඳු සැප දුක් අනුහව කරන්නෙම, මෙබඳු ආයුෂ කෙළවර කොට ඇත්තෙම වීම ඒ මම එයින් චුත වූයෙම මෙහි උපනිමි කියා යි මෙසේ ආකාර සහිත වූ කාමගොතුාදී උදෙසීම් සහිත වූ තන්වැදැරුම් වූ පෙර වුසු කඳ-පිළිවෙළ සිහි කරමි බමුණ, මා විසින් රාගෙහි පෙරයම්හි දී මේ පෙර වුසූ කද පිළිවෙළ සිහි කරණ නුවණ නැමැති පුථම විදැව ලබන ලදී අටිදැව නසන ලදි විද_ශව පහළ විය මෝහ නැමැති අදුර නැසුනේ ය පුඥ නැමැති ආලොකය පහළ විය සමෘතිඅව්පුවාසයෙන් අපුමතත වූ කෙලෙස් තවන වියශියෙන යුකත ව අභිපුෙතාණී සිදබිය කෙරෙහි යොමු කරණ ලද සිත් ඇනි ව වාසය කරන්තහුට යම්සේ ද මවත් එසේ ය බමුණ, බිජුවටින් කුකුළුපැටියාගේ තික්මීම මෙන් මාගේ මේ පළමු වන නික්මීම විග.

සො එවං සමාභිතෙ චිතෙත පරිසුදෝධ පරිභෞදුතෙ අනභානණ විගතුපකකිලෙසෙ මුදුභූතෙ කම්මනිගෙ සීතෙ ආතෙජ්ජපතෙත සතතානං චුතුපපෘතුණය චිතුතං අභිතිතනාමෙසිං සො දිබෙබන චක්ඛතා විසුයෙකින¹ අතිකකනතුමානුසකෙන සහෙත පසසාම් චවමාතෙ උපපජුමාතෙ නීතෙ පණිනෙ සුවණෙණ දුබබාණෙණ සුගතෙ දුගනතෙ යථාකමමුපගෙ සතෙන පජාතාම්, "ඉමෙ වන භොනෙතා සතතා කායදුමාරිතෙන සමනනාගතා වච්– දූච්චරිතෙන සමනනාගනා මනොදුච්චරිතෙන සමනනාගතා අරියානං උපචාදකා ම්චඡෑදිවතිකා ම්චඡාදිවතිකම්මසමාදුතා තෙ කායසහ හෙද පරම්මරණා අපායං දුගනුතිං විනිපාතං නිරගං උපපනනා, ඉමේ වා පන භොනෙතා සතතා කායසුවරිනෙන සමනතාගතා වච්සුවරිනෙන සමනනාගතා මනොසුවරිනෙන සමනනාගතා අරියානං අනුපවාදකා සමමාදිටකිකා සමමාදිටකිකමමසමාදුනා තෙ කෘගසා හෙද පරමමරණා සුනතිං සගනං ලොකං උපපනනා''නි දිබෙබන චක්ඛුතා විසුදේඛන¹ අතිකකනනමානුසකෙන සහෙත පසොම වවමාතෙ උපපජජමාතෙ හීතෙ පණිතෙ භූවණෙණ ජූබබණෙණ සුගතෙ දුගාතෙ යථාකම්මූපතෙ සහෙන පජාතාම අයං බො මේ බුෘහමණ, රත්තියා මජකීමෙ යාමෙ දුතියා විජජා අඛ්ශතා, අවිජජා විශතා, විජජා උපප*ත*නා, තමො විහනො, ඇලොකො උපපනෙනා, යථා නං අපපමනනසස ආතෘපිනො පහිත-තතසස විකරතෝ අගං බො මෙ බුංහුමණ, දුනියාහිනිබහිදු අහෙසි කුකකු-ව්චඡාපකසෙස්ව අණ්ඩකොසමහා

සො එවං සමාහිතෙ චිතෙත පරිසුදොධ පරිඥාදුතෙ අනමගණෙ විගතුපකකිලෙසෙ මුදුහුතෙ කම්මනිගෙ හිතෙ අංකෙජ්පපතෙන අංසවංනං බයළඳුණාය චිතුනං අභිනිතතාමෙසිං සො ඉදං දුකඛනති යථංභූතං අබහණුසිං, අයං දුක්ඛහමුදයෝ ක් යථාභූතං අබහණුසුසිං, අයං දුක්ඛ-නිරෝබෝත් පථාතුනං අබහණුකුසිං, අයං දුකඛනිරෝධගාමිනී පටිපදු'නි යථා-තුතං අබහණුඤසිං ඉමේ අංසවං'ති ගථංතුතං අබහණුඤසිං, අගං අංසව– සමුදයෝ නි සවා භූතා අඛහණුණු සිං, අයං **අංසවනිරොබො'නි යථා**– තුතං අබහඤඤුසිං අගං ආසවනිරෝබගාමිනී පටිපදු'ති ශථාහුතුං අබහඤඤුසිං. තසස 60 එවං ජාතතො එවං පසානො කාමාසවා'පි විමුචව්පව භවාසවෘ'පි විතතං විමුචව්පව අවිජජාසවෘ'පි විතනං විමුචව්පව විමුතතසම්ං විමුතතමිති ඤණා අහොසි. බීණා ජාති, වුසිතං බුහමවරියං, කතං කරණියං, තාපරං ඉත්වතතායාති අබහණුසුසිං අයං බො මෙ බුංහමුණ රතතියා පචමීමෙ යාමෙ තතියා විජජා අඛ්ශතා, අවිජජා විශතා, විජජා උපපනනා, තමෝ විහතෝ, ආලෝකෝ උපපනෙනා, යථා තං අපපමනනසස අාතාපිතො පහිතතනසස විහරතො අයං බො මෙ බුංහමණ තතියාතිනිබතිද අහෝසි කුක්කුට්වඡාපකසොව අණ්ඩකොසමහා'ති

¹ පරිසුදෙඛන කත්ව

- 15 ඒ මම මෙසේ සිත චතුණීබාානයෙන් සමෘතිත වූ කල්ති, උපෙණා සමෘති පරිශුදඛයෙන් පිරිසිදු වූ කල්හි, පුහාසවර වූ කල්හි, පන වූ රාගාදි අඞගණි ඇති කල්හි, පහ වූ උපකෙලශ ඇති කල්හි, මෘදුභාවයට පැමිණි කල්හි, අතිඥ කම්යට සුදුසු ව පරිශුණුතාවාදියෙහි පිහිටි කල්හි, අවලබවට පත් කල්හි සතනියන්ගේ වුති උපපතති දෙක දැනීම පිණිස සිත නැමුගෙම පිරිසිදු වූ, මිනිස් ඇස ඉක්ම පැවැත්තා වූ දිවැසින් චූත වන්නා වූ ද උපදින්තා වූ ද නීත වූ ද පුණිත වූ ද අභිරූප වූ ද විරූප වූ ද ඇසා වූ ද දිළිඳු වූ ද සත් නියත් දකිමි කමිය පරිදි පැමිණියා වූ සත් නියත් දනිමි ඒ මෙසේ යි. "ඒකානතයෙන් මේ භවත් සත්නියෝ කායදුවෙරිතයෙන් යුකත වූහ. වාන්දුශවරිතයෙන් යුකත වූහ මනොදුශවරිතයෙන් යුකත වූහ. අංගසීගන්ට ශබ්ෳ කරන්නෝ වූහ විපරිතදුවේ ඇත්තෝ වූහ. ම්ථසංදුවේ-යෙන් ගන්තා ලද නානාවිධ කම ඇත්තෝ වූන ඔහු කාබන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහ වූ හෙයින් අපාය නම් වූ දුක පිහිටි තැන හෙයින් දුයනති නම් වූ, (නො කැමැත්තෙන් ම) පතිහ වන හෙයින් විනිපෘත තම් වූ නරකයට පැමිණියානු ය මේ භවත් සතියෝ වනාති කායසුවරින යෙන් වාක්සුවරි– තයෙන් මනසසුවරිතයෙන් යුකත වූවාහු ය. අංශ්‍යීයන්ට ශ්ර්ා නො කරන්නෝ සමාන්දුෂටියෙන් යුකතයෝ ය. සමාන්දුෂටියෙන් ගන්න ලද නංනංවිධ කම් ඇත්තෝ වූග ඔහු කාබුන් මරණින් මතු මනා ගති ඇති හෙයින් සුගති නම් වූ දිවෑලොකගට පැමිණියාහු ය''යි මෙසේ මිනිස් ඇස ඉක්ම පැවැති පිරිසිදු දිවැසින් චුත වන්නා වූ ද උපදින්නා වූ ද නීන වූ ද පණිත වූ ද අභිරූප වූ ද විරූප වූ ද අංසා වූ ද දිළිඳු වූ ද සත් සමයන් දකිම ිකම්ය වූ පරිදි පැමිණියා වූ සක්නියක් දනිම්, බුංහමණය, මා විසික් රාය මැදුම්යම්හි මේ දවිනීය විද් ව වූ දිවාදෙනය ලබන ලදී අවිද් ව නසන ලදී විද් ව පහළ විය මෝහ අඳුර පහ විය පුදේ ලෝකය පහළ විය අපුමෑදී වූ කොලෙස් තවන විය^{තු}යෙන් යුකත වූ නිවන් පිණිස මේගෙයන ලද සින් ඇති ව වසන්තහුට යම් සේ නම් එමෙනි බුංහමණය, බ්ජුවට්න් කුකුළු පැටියාගේ නික්මීම මෙන් මාගේ මේ දවිතිය වූ තික්මීම විය
- ඒ මම මෙසේ සිත වනුණීධාංකයෙන් සමාබිගත වූ කල්හි, පිරිසිදු වූ කල්හි, පුතාණවර වූ කල්හි, පහ වූ රාගාදි අඬගණ ඇති කල්හි, පහවූ උපකෙලශ ඇති කල්හි, සිත වශී භාවයට පැමිණි කල්හි, අතිඥ කුම්යට පරිශුදඛතාවාදියෙහි පිහිටි සිට් කල්ගි, කල්හි, නොසැලී ආසුවකෘය කරඥතය පිණිස හෙවත් මගනුවණ පිණිස විදසුන් සින හැමුයෙම ඒ මම මේ දුක ගැ යි තත් වූ පරිද්දෙන් දතිමි. මේ දුක හටගැණීමට හේතුවා යි තත් වූ පරිද්දෙන් දකිමි මේ දුකඛනිරෝධය යි තත් වූ පරිදි දනිමි. මේ දුකඛනිරොබයට = නිවණට යන පිළිවෙන ය යි තක්වූ පරිදි දනිමි මොයු ආසුවයෝ යි තතු සේ දතිමි මේ ආසුවශන්නේ හට ගැණීමට සේතුව යයි තතු සේ දතිමි මේ අංසුවනිරෙබය යි තතු සේ දකිමි. මේ අංසුවනිරෙබ-ගාමිනී පුතිපතති ය යි තතු සේ දතිමි මෙසේ දන්තා වූ මෙසේ දක්තා වූ ඒ සිත කාමාසුවගෙන් ද මිදුනේ ග භවාසුවගෙන් ද අවිද්යුසුවයෙන් ද මිදුනේ ය සිත මිදුනු කල්හි මිදිනැයි නුවණ පහළ ඉපදීම ක්ෂිණ විය මග බඔසර වැස නිමවන ලදී සිවු මග කටයුතු කරණ ලද්දේ ය. මේ බව (කෙලෙසුන් නැසීම) පිණිස අතා වුවක් නැහැ යි දනිමි. බුංහමණය, රෑ පැසුළුයමෙහි මේ තෘතියවිද් ව (ආසුවණයකරඥනය) අවිදෘව නසන ලදි අවබෝධ කරණ ලද්දේ ග අායඹුමාහිඤනට්ඌම මොහා**නිකාරග** නැසින. පු**ඥලෝකය** පහළ විය අපුම්*ග*න වූ උපන **ඳකලෙස් ගාවන වියඹියෙන් යුකුතවූ නිවන් පිණිස මෙ**නෙයන ලද සිත් අෘති ව වසන්කනුට යම් සේද, එසේ ය. බුෘහමණය, බජුවටින් කුයුඑ පැටියාගේ නික්මීම මෙන් මාගේ මේ තුන්වන නික්මීම ටිය

- 17 එවං වුතෙන මෙරකෙස් බුංහමණො තගවනතං එතදවොව. "ජෙරෙඪා තවං ගෞතමා හෙතෙනමා සෙරෙඪා තවං ගෞතමො අතිකකනතං හො ගෞතම, සෙයාඵාපි හො ගෞතම නිකකුජරිතං වා උකකුජෙරයා, පට්චජනතං වා විවරෙයා, මූළනසස වා මගනං අවේකෙකයා, අනිකාරෙ වා තෙලපජෙරාතං බාරෙයා වක්කුමනෙතා රංපානි දක්ඛනත්ති, එවමෙවං හෞතා ගෞතමෙන අතෙකපරියාගෙන බමෙමා පකාසිතො එසාහත තවනතං ගෞතමං සරණා ගචජාම බමාකුව තික්කුස්කිකසුව උපාසකං මං තවං ගෞතමො බාමරතු අජරත්තගෙන පාණුපෙතං සරණා ගතං. අධ්වාසෙතු ව මේ තවං ගෞතමා වෙරුණුයා වෙරුණා සරණා ගතං. අධ්වාසෙතු ව මේ
- 18. අධිවාසෙසි හගවා තුණනීහාවෙන අථ බො වෙරකෙන් බුාහමුණො හගවනො අධ්වාසනං විදිනා උටඨාශාසනා හගවනතා අභිවාදෙණා පදක්ඛණා කතා පක්කාම
- 19. තෙන බො පන සමයෙන වෙරණුර දුබනිකබා හොති දවිනිතිකා සෙතවසීකා සලාකාවුනතා න සුකර උණුණන පගනහෙන යාපෙතුං නෙන බො පන සමයෙන උතකරපථකා අසසවාණිර පණුමනෙනහි අසසපති වෙරණුර වසසාවාසං උපගතා නොනති තෙහි අසසමණබලිකාසු තිකබූනං පත්පත්පුලකං පණුණුතතා හොති තිකබූ පුබබණනසමගං නිවාසෙනා පතතවිවරමාදය වෙරණුර පිණ්ඩාය පවිසිණා පිණ්ඩා අලතමානා අසසමණබලි—කාසු පිණ්ඩාය චරිණා පත්පත්පුලකං ආරමා හරිණා උදුකබලෙ කොටෙවණා කොටෙනා පරිතුණුර නති. අයසමා පනානනේ පත්පුලකං සිලායං පිංසිණා හගවතො උපතාමෙනි තා තුනවා පරිතුණුරි
- 20 අසෙසාසි බොහනව උදුක්ඛලසද -ජාතනතාපි නථාගතා පුචඡනති, ජාතනතාපි න පුචඡනති කාලං විදිණා පුචඡනති, කාලං විදිණා න පුචඡනති අන්සැහිතා තථාගතා පුචඡනති, නො අතන්සංහිතා අනන්සංහිතෙ සෙතු-සාතෝ තථාගතාතා දම්ශාකාරෙහි බුණා හගවනෙතා භික්ඛ පරිපුචඡනති 'බමමා වා දෙසෙසසාම සාවකාතා වා සික්ඛාපද පණුණුපෙසසාමා'නි –

අථ බෝ භගවා ආයසමනතා **ආන**සෑ ආමනෙකසි "කිං නු බෝ සො ආතා උදුකඛලසදෙසු"ති අථ බෝ ආයසමා ආනතෙ හගවතො එතමනවා ආරෝවෙසි "සාබු සාබු ආනසැ, තුමෙනහි ආනසැ, සපපුරිසෙහි විජිතං පවජිමා ජනතා සාලිමංසොදනං අතිමණෑණුසසිකිති.

- 17 මෙසේ වදළ කල්හි ඒ වෙරණුණ බමුණු තෙමේ භාගාවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැළ කෙළේ ය "හවත් ගෞතමයෝ ජොස්සය හු හෙන්සෙ හවත් ගෞතමයෙන්, ඉතා මැතැවි තවත් ගෞතමයෙන්, ඉතා මැතැවි තවත් ගෞතමයෙන්, ඉතා මැතැවි තවත් ගෞතමයෙන්, ඉතා මැතැවි තවත් ගෞතමයෙන්, ඉතා මැතැවි, තවත් ගෞතමයෙන්, සමසේ යටිකුරු කරණ ලද්දක් උඩුකුරු කරන්–නේ ද, වසත ලද්දක් විවෘත කරන්නේ ද, මං මුළා වූවකුට මග කියන්නේ ද, ඇස් ඇත්තෝ රු දකිත්වා සි අඳුරෙහි තෙල්පහනක් දල්වන්නේ ද, මෙ පරිද්දෙන් ම තවත් ගෞතමයන් විසින් තන් අයුරින් දහම් දෙසන ලදී මේ තවත් ගෞතමයන් වහන්සේ ද ඛම්ය ද තිකු සබසයා ද සරණ යම් තවත් ගෞතමයෝ අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගියා වූ උවසුවකු කොට මා සලකත්වා තවත් ගෞතමයෝ මෙනෙමයෝ තිකුසමකයා සමග මට අනුගුගය පිණිත වෙරණු තුවර වස් විසීම ද ඉවසත්වා" යි
- 18. තාගාවතුන් වහන්සේ තුෂ්ණ්ම්තාවගෙන් එය ඉවසූසේක ඉක්බිති චේරඤ් බමුණු නෙමේ බුදුරජනන් වහන්සේගේ ඒ ඉවසීම දන හුනස්නෙන් නැගිව තාගාවතුන් වහන්සේ වැඳ පැදකුණු කොට ගිසේ ය
- 19 එකල්හි වෙරකුණ නුවර දුක සේ ලැබිය යුතු තික්ෂාව ඇත්තේය ජීවිතයක් මරණයක් අතර පැවැති දෙ-අදහස් ඇත්තේ ය තැන තැන විසුළ මිනීඇටවලින් යුක්ත ය (තොහොත් 'සෙතවයිකා' තම් සසාරොගයෙන් යුක්ත ය) කුසපත් බෙද කරණ දිවිපැවැත්ම ඇත්තේ ය (තොහොත් කුරු පමණක් ව හටගත් සසා ඇත්තේ ය) පිඩු සිහීමෙන් යැපෙන්නට පහසු තොවන තැනෙක් විය. එකල්හි උතකුණපඑයෙන් පැමිණි අස්වෙළෙන්දේ පන්සියක් පමණ වූ අසුන් සමග වස් සාරමස වීසීමට වෙරකුණුවට පැමිණියානු වෙත් ඔවුන් විසින් අස්මේලුවල දී තික්ෂුන්ට යවහාල් පත පත පිහිටූවන ලද්දේ වෙයි. තික්ෂුනු පෙරවරු කාලයෙහි හැඳ පෙරෙව පා සිවුරු ගෙණ වෙරකුණුවට පිඩු පිණිස පිවිස පිඩු නො ලබන්නාහු අස්මේලුවල පිඩු සිහා ඇමද සවගල් පත පත අරමට ගෙණවුත් වනෙහි ලා කොටා වළදන් ආයුෂ්මත් වූ ආනාදු සථවිර තෙමේ යවහාල්පතක් ගලෙහි ලා අඹරා (ම සකුරු යොදා) භාගාවෙනුන් වනන්සේට පිළිගන්වයි භාගාවෙනුන් වනන්සේ එය වළදනසේක.
- 20. තාශාවතුන් වනන්සේ වනෙති මොහොල් ගැටෙන නඩ ඇසුසේක -කථාගතවරයෝ කරුණ දන්නාහු ද විවාරත් දන්නාහු ද නො විවාරත් කල් දන විවාරත් කල් දන තො විවාරත් තථාගතවරයෝ වැඩ සහිත වූවක් ම විවාරත් අවැඩ සහිතයක් නො විවාරත් අනුත සහිත වචන විෂයයෙහි කථාගතවරයන්නේ සේතුසාතය (එබළු වචන කීමෙහි සිත මාශීයෙන් නැසුනේ ම) වෙයි තාගාවත් බුදුවරු "දහම් හෝ දෙසන්නෙමු සම්වන්ට සිකපද හෝ පණවත්නෙමු" යි දෙ කරුණෙකින් තියසුන් පිළිවිසිත් -

ඉක්බිති කෘතාවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අනද තෙරුන් ඇමැතු සේක "'ආකනුය, ඒ වනෙහි මොහොල් ගැටෙන හඬ කිමෙක් ද?'" ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආතනු තෙමේ කෘගාවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කෙළේ ය "'ආකනු ය, මැතැවි, මැතැවි සන්පුරුෂ වූ නොප විසිත් දුර්භික්ෂය ද ලොහය ද දිකත ලදී පශවීමජනතාව මස් හා හැල්සාල්බතට පවා අවමන් කරායි" වදළ සේක. 21 අථ බෝ අාගසමා ම**හාමොශශල**ලාමනා යෙන හනවා හෙනුපසංකුම උපසඩකමණා හනවනනං අභිවාදෙණා එකමනතං නිසීදී එකමනතං නිසීනෙතා බෝ අාගසමා මහාමොහොලලානො හනවනතං එකදවොව ''එතරහි නහෙත වෙරසඳවා දුබනිකබා දම්හිතිකා සෙනම්ධිකා සලාකාවුනතා න සුකර උසෙල්න පහාගෙන සාපෙතුං ඉම්සසා හනෙන මහාපඨමිසා හෙමර්ක හමර්මං හලා සමපනතං සෙයාථාපි බුදදම්ධුං අනීලකං එවමසයාදං සෘඛාහං හනෙත පඨමං පරිවුනෙකයාං, නිකුඩු පපාටකොජා පරිතුණැජිසයනත්"

"සෙ පත හො මොගොලලාන, පඨවිනිසසිතා පාණා හෙ කථං කරිසාසි?"ති

''එකානං නනෙත පාණිං අභිතිමමිතිසසාට සෙයාුථාපි මහාපයවී යෙ පඨවිතිසසිතා පාණා හො තුළු සම්කාමෙසසාමි එකෙත හුළුවන පයටිං පරිවුතෙතුසසාමී''හි

"අලං මොගගලලාන, මා අන රුචම් පඨවිං පරිවනෙනතුං විපලලාසමයි සහතා පට්ලභෙගසු"නති

"සාධු හනෙන සබෙබා භිකබුසඔකා උතනරකුරුං පිණිඩාය ගවෙඡයාා"නි

''අලං මොගනලලාන, මා තෙ රුච්චි සබබසස සිනබුසම්ඝසා උතනරකුරුං පිණිඩාය ගමන 'නති

22 අථ බො අංගයමතො සාජිපුතනස රහොයනසා පතිසලලීනසා ථවං වෙතුසො පරිමිනකෙකා උදපාදි ''කතුමෙසාතං බො බුුණුානං තහවනතාන• බුහුමවරිසං ත ම්රවසිනිකං අහොසිද කතුමෙසානං බුුණුානං හහවනතානං බුහුමවරිසං ච්රවසිනිකං අහොසිද"නි

23 අථ බෝ අාසණා සාර්ථුතෙනා සාගණනසමයා පනිසලලානා වුවා නො සෙන තතවා තෙටුපසසිකට උපසසිකම් නිා තතවනනා අතිවාදෙනා එකමනතා තිසිදී එකමනතා නිශියෙනා බෝ ආසස්ථා සාර්පුතෙනා ගතමනතා එයද ථොට "අඩ මියගා ගතෙන රගොගනසක පනිසල්ලිනසය එවා වෙනසො පරිට එකෙකා උදපාදී "කත්වෙසානා බුැබානා තතමනතානා බුහම්වරියා න විරවාිනික අදහාදී"නි

% "කත්තෙන්න හු චෝ ගහෙත ල්ඟිානා සහමන්තානා මුසුවේරිය ත ට්රඩායික අගෝසී * කත්තිවේයන මුද්ශාන සහමන්තානා මුසුවේරිය විරධයික අගෝසී "භ

"ශත්වයා වී සාජ්පුයක් විප්‍යසිස්ස් ජිත්වියා වී සිබිස්ස් ජනවල් නා වි වේස්ස්ත්රියා තුනුවර්යා ක විද්වීම්නිස් අනෝධ සහවලා වී සාජ්පරණ ශාක්ෂයයිස් අන්දෙනා වී ප්‍යස්ත්රියා අවමලා වී සාස්ස්ස්ස් අන්දේශය විද්යීම්ක අලනාධිමේ 21 ඉක්බිති අංයුෂ්මත් වූ මහමුග ලත් තෙරණුවෝ භංගාවතුන් වහත්සේ වෙත එළඹ වැඳ පසෙක හුත්හ. පසෙක හුත් අංයුෂ්මත් මහමුගලත් තෙරණුවෝ භංගාවතුන් වහත්සේ ව මෙපවත් සැළ කළහ ''වහත්ස, දත් වේරණුවෝ භංගාවතුන් වහත්සේ ව මෙපවත් සැළ කළහ ''වහත්ස, දත් වේරණු නුවර දුක සේ ලැබිය යුතු වූ භිණාව ඇත්තේ ය ජීවිතය පිළිබඳ ව දෙඅතෙකින් පැවැති සැක ඇත්තේ ය තැන තැන විසුළ මිනීඇව ඇත්තේ ය (තොහොත් වැළඳුනු සෙතටහිකා තම සසාරෝගය ඇත්තේය) ලහ බෙදීමෙන් දිවි පවත්වත්තක් වෙයි පිඩු සිහීමෙන් ජීවත් වන්නට පහසු තොවන්තක් වෙයි. වහත්ස, මේ පොළොවේ යට පෙදෙස මිහිරිරසයෙන් සමෘතු වෙයි. විලවුන් තැති මීවදයක් යම් සේ ද, එමෙන් රසවත් වෙයි වහන්ස, භිණුහු පෘථිවීරසය වළඳත්වා' යි මම පොළොව පෙරළත්තෙම තම මැතැවී" යනු යි

''මු**ශලන**, යම ඒ පොළොව ඇසුරු කළ පුංණි්නු වෙද්ද, ඔවුනට කුමක් කරන්තෙහිද''

"වහන්ස, මම පොළොව පමණ මහත් වූ එක් අත්ලක් මවන්තෙම පොළොව ඇසුරු කළ ඒ පුණෙහින් එයට මාරු කරන්තෙම අනිත් අතින් පොළොව පෙරළන්නෙමි."

''මූගලන, නුසුදුසු ය පොළොව පෙරැළීම තොපට රුචි නො වේවා සනානයෝ චිතතමිපය‰ිසයට පවා පැමිණෙන්නාහු ය"

"වශන්ස, සියලු භිකෘතිසමක තෙමේ උතුරුකුරු දිවයිනට පිඬු පිණිස යන්නේ නම් මැතැවී"

"මුගලන, නුසුදුසු ය උතුරුකුරුදිවගිනට සියලු තිකුෂුසඩසයාගේ යෑම නොපට රුචි නො වේවා."

- 22 ඉක්බිති රහොගත වූ, චිතනවිචෙකයෙන් යුත් වූ අංයුෂ්මත් ශාරීපුතු සථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ වූ විතතපරිවිතකීයෙක් පහළ විය ''කවර භාගාවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථායි නො වී ද² කවර භාගාවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථායි වී ද²"
- 23 ඉක්බිති අංයුෂ්මත් වූ ශාර් 3ුතු සථවිර තෙමේ පස්වරුගෙහි පලසමවතින් තැගී සිටිගේ භාගාවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේග එකත් පසෙක හුන් අංයුෂ්මත් ශාර්පුතු සථවිර හෙමේ භාගාවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේ ය ''වහන්ස, මෙහි රහසිගත වූ චිතතවිවේකයෙන් යුත් වූ මගේ සිතට මෙබළු විතක්යෙක් පහළ විය ''කවර භාගාවත් බුදුවරුත්ගේ ශාසනය විරසථායි තො වී ද² කවර භාගාවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථායි වී ද²'' යනු යි
- 24. ''වහන්ස, මෙහි කවර භාගාවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථායි තො වී ද² කවර භාගාවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථායි වී ද²''

"ශාර්පුතුයිනි, මිපසසි තාගාවතුන් වහන්සේගේද සිඛි තාගාවතුන් වහන්සේගේ ද වෙසසතු තාගාවතුන් වහන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පැවැතුනෙක් තො වී ය ශාර්පුතුයිනි, කාණුසද තාගාවතුන් වහන්සේගේ ද කෝනාගමන තාගාවතුන් වහන්සේගේ ද කාශාප තාගාවතුන් වහන්සේගේ ද, ශාසනය වූ කලී බොහෝ කල් පැවැතුනෙක් වී" යැ යි වදළ සේක

"ලෙස පන හෝ දෞදාගලලාන, පස්ටනිසයිනා පාණා නෙ කථං කරිසසයි""ති

''එකානං නංනන පාණිං අභිණාවනියාව සෙයාළුවලි මහාපස්ව සෙ පස්වතිසයිනා පාණා හො තුපුව සෑධොළෙසාවේ එකෙන ගුණෙවන පස්විං පරිවිතෙනසාවේ''හි

"අලං මොහාලලාන, මා හෝ රුම්ව් පස්ථා පරිමණකාතුය. ටපලලාසම්ව සහතා පට්ලකෙසකු"ාර

"ආධු පාපොත සබෙබා තියබුස්සේසා 🕻 නතරශාර ෑං පිරුඛාශ ත්වෛස්ස ා එකි

"අලං මොපොලලාන, මා නෙ රුචරි සබවසස සිසාබුස්ඕස්ස්ස් උත්තර්ශුරුං පිණ්ඩාය සමන 'හාරි

- 42 අථ බෝ අංගසමතෝ සාරිපුතනස්ක රතොගනස්ක පතියල්නස්ක එවං වෙතසෝ පරිවිතසෝකා උදපාද් "කතුරමසාහං බෝ බුද්ධානං ඉගුවනතාන• මුගුමවරියං ක විරවයිතිකං අනොසිද කතුලෙසාහං බුද්ධානං ඉගුවනතාන• මුගුමවරියං විරවයිතිකං අනොසිද"නි
- 23 අථ බෝ අංගස්ථා සාර්ථුනෙකා සාගණයසමය පතිසලානා වුවසිනො යෙන තතව තෙනුපසම්කයි උපසම්කමිණා තහවනතා අතිවාදෙණා එකමනතා තිසිදි එනමනතා නිසිනෙනා බෝ අංගස්ථා සාර්පුනෙකා හගවනතා එහද්-චෝව "ඉඩ මිශ්තා හනෙත රහෝගනසහ පතිසලලිනයස එවා වෙතසෝ පරිවිශකෙකා උදපාදි "කතමෙසාතා බෝ බුද්ධානා හගවනතානා බුහමවරියා ත විරවසීතිකා අහෝසී²"ති
- 24 "කතුළමසානං නු බො හනෙත බුදධානං හගවනතානං බුහුමවරියං ත චිරටයිනිකං අහොයි ² කතුළමසානං බුදධානං හගවනතානං බුහුමවරියං විරටයිනික• අහොයි ²⁰නි

"හගවයො ව සෘරිපුතන විසසයිසක හගවතො ව සිබිසක හගවතො ව වෙසසහසක බුහමවරියං න විරට්ඨිතිකං අහොසි හගවතො ව සාරිපුතක කෘකුසනියක හගවතො ව කොනාගමනාසය හගවතො ව කාසයසස බුහමවරියං විරට්ඨිතිකං අනොසී"ති 21. ඉක්බිති අායුෂ්මක් වූ මහමුග ලත් තෙරණුවෝ හාගාවතුන් වහත්සේ වෙත එළඹ වැඳ පසෙක හුත්හ. පසෙක හුත් අායුෂ්මක් මහමුගලන් තෙරණුවෝ හාගාවතුන් වහන්සේ ව මෙපවත් සැළ කළහ "වහන්ස, දන් වේරණුණ නුවර දුක සේ ලැබිය යුතු වූ භිණාව ඇත්තේ ය ජීවිතය පිළිබඳ ව දෙඅනෙකින් පැවැති සැක ඇත්තේ ය තැත තැත විසුළ මිනීඇව ඇත්තේ ය (තොහොත් වැළඳුනු සෙතට්කිකා තම් සසාරෝගය ඇත්තේය) ලහ බෙදීමෙන් දිවි පවත්වන්තක් වෙයි පිඩු සිහීමෙන් ජීවත් වන්නට පහසු තොවන්තක් වෙයි. වහන්ය, මේ පොළොවේ යට පෙදෙස මිහිරිරසයෙන් සමෘදා වෙයි පිලවුන් තැති මීවදයක් යම් සේ ද, එමෙන් රසවත් වෙයි වහන්ස, භිණුහු පෘථිවිරසය වළඳක්වා'යි මම් පොළොව පෙරළත්තෙම් තම් මැතැවී" යනු යි

"මුශලන, යම ඒ පොළොව ඇසුරු කළ පුංණි්හු වෙද්ද, ඔවුනට කුමක් කරන්තෙහිද"

"වහන්ස, මම පොළොව පමණ මහත් වූ එක් අත්ලක් මවන්නෙම් පොළොව ඇසුරු කළ ඒ පුණෙහින් එයට මාරු කරන්නෙම් අනිත් අතින් පොළොව පෙරළන්නෙම්."

"මුගලන, නුසුදුසු ය පොළොව පෙරැළීම තොපට රුවි නො වේවා සනානයෝ චිතුතුවිපයඹාසයට පවා පැමිණෙන්නානු ය "

"වහන්ස, සියලු භිකෘුසබස නෙමේ උතුරුකුරු දිවයිනට පිඬු පිණිස යන්නේ නම් මැතැවී"

"මුගලන, නුසුදුසු ය උතුරුකුරුදිවයිනට සියලු භිණුසසිකයාගේ යෑම නොපට රුවි නො වේවා."

- 22 ඉක්බති රහොතන වූ, චිතනවිචෙකගෙන් යුත් වූ අංයුෂ්මන් ශාරීපුතු සථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ වූ චිතතපරිමිතකීගෙක් පහළ විග ''කවර භාගාවෙත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනග චිරසථායී නො වී ද² කවර භාගාවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනග චිරසථායී වී ද²"
- 23 ඉක්බිති අංශුෂ්මත් වූ ශාරි යුතු සථවිර තෙමේ පස්වරුයෙහි පලසමවතින් තැනී සිටිසේ භාගාවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද එකත්පස් ව හුන්නේස එකත් පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ශාරීපුතු සථවිර තෙමේ භාගාවතුන් වහන්සේට මෙස සැළ කෙළේ ස ''වහන්ස, මෙහි රහසිගත වූ විතතවිවේකයෙන් යුත් වූ මගේ සිතට මෙබදු විතකීයෙක් පහළ විස ''කවර භාගාවත් බුදුවරුත්ගේ ශාසකය විරසථායී කො වී ද² කවර භාගාවත් බුදුවරුත්ගේ ශාසනය විරසථායී වී ද²'' යනු යි
- 24 "වහන්ස, මෙහි කවර භාගාවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථායී තො වී ද² කවර භාගාවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථායී වී ද²"

"ශාරීපුතුසිනි, විපස්සි භාගාවතුන් වහන්සේගේද සිබී භාගාවතුන් වහන්සේගේ ද වෙසස්තු භාගාවතුන් වහන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පැවැතුතෙක් තො වී ය ශාරීපුතුසිනි, කාණුසඳ භාගාවතුන් වහන්සේගේ ද පකා්නාගමන භාගාවතුන් වහන්සේගේ ද කාශාප භාගාවතුන් වහන්සේගේ ද, ශාසනය වූ කලි බොහෝ කල් පැවැතුනෙක් දී" යැ සි වදළ සේක 25 "සො හ බො ගහොට හොදා සකා පමවුයෝ ගෙන හතුවනො ව විපස්සියක හතුරුවො ව සිහිසක ගතවනො ව වේසස්තුසක මුහුම්වරියා න විරවයින්තා අනොසි ²⁷නි

දීර අදහස් ව සාර්ථාන විපසේ නත්ව ව සිම් ගත්ව ව වේස්ස්තු සිදු සහෝ අනෙස් සාවසාන විද්යාවේන සමුදි දෙසෙවු. අපස්තුව නෙස් අනතුවත්වේ වේද්දල අපස්තුවන් සාවසාන යිකුවාපදං අනුගිටර් පාතිවේස්වා

%7 නෙයා ල්යාන යාවන්නාන අනත්වධානේ ලිස්නුලිස්නන සාවනාන අනත්වයනේ යෙ ගෙ පර්මා සාවනා නානාමා නානා-භෞත් අනත්වයන් සායන්වේ නානාවල පල්ලියන්, හෙ යෑ ලිනම්වරිය ශියපසේස්ව අනත්වයෙන් දෙසේවර් සාවන්න නානාපයයන් උදකේ නිසම්හන්න් සහනාන අස්සර් යාන යාන අයන විසිර්ම විසම් විසම්හේති යා සිස නොව අස්සර් යාන දෙනාන අයන්වර් සමා නා සම්බන්න අනත්වයන් සම්බන්න අනත්වයන්න සෙ වෙ පද්රිම සාවකා නානානමා නානාගෙන්නා යානාවමට නානාවේ නානාගෙන්නා යානාවමට නානාවේ සහම්බන්න සාමකාන යානාවමට නානාවේ සහම්බන්න සහම්බන් සහම්බන්න සහම්

28 අයිලාසනෝ ව ගෙනග්ව නො අයාසු සාම්මා වෙනස් වෙනේ පරිච්ච ඔබදිටු. ගුගසුබබා සාර්ථුවත පවස්ස්තු නගමා අරන සම්මාපරිච්ච ඔබදිටු. ගුගසුබබා සාර්ථුවත පවස්ස්තු නගමා අරන සම්මාපරිච්ච ඔබදිට ඔබැහි අනුසායගි "වට විශයකාව මා එව මිගස්ස්තුන්වේ මහ දී අතුසායගි "වට මහස්ස්තුන්ව මා එව ඉදු පරගුව අයුස්ස්තුන් වෙන් සම්මාපරිච්ච මහ එව මහස්ස්තුන් වන්ට කරෙන් අව හෝ සාර්ථුන් වස්ස්තුන් සම්මාස්ට්ට්ටේ නම් ඔබදියම්න් සහස්ස්තු අනුස්ස්තුන් විශ්‍ය දී අනුස්ස්තුන් විශ්‍ය දී අතුස්ස්තුන් විශ්‍ය දී අතුස්ස්තුන් සහස්ස්තුන් සහස්ස්තු

''.9 අයං බො සාර්පුතත නෙට අයං පච්චයො, යෙන හගවහො ව වියස්සිසස හගවතො ව ශිඛියස හගවපො ව වෙසසහුසස බුහමවරියං න ච්රවයීතිකං අනොසී''නි

¹ කිලාසුපතා, සත

25 "වහන්ස, යම් හේතුවෙකින් **විපස**සි භාගාවතුන් වනන්සේගේ ද සිබී භාගාවතුන් වහන්සේගේ ද **වෙසසකු** භාගාවතුන් වනන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පැවතුතෙක් තො වී නම්, එයට හේතු කවරේ ද² එයට පුතාය කවරේ ද²"

26 "ශාරිපුතුයෙනි, ටිපසසි භාගාවතුන් වහන්සේ ද සිඛී භාගාවතුන් වගන්සේ ද පවසසකු භාගාවතුන් වහන්සේ ද ශුාවකයන්ට විසනරවශයෙන් ධම්ස දෙශනා කරන්නට උත්සාහ රහිත වූහ ඒ බුදුවරුන්ගේ සුතන ය, ගෙසා ය, වෙශාාකරණ ය, ශාථා ය, උදන ය, ඉතිවුතතක ය, ජාතක ය, අඛභූනධමම ය, වෙදලල ය යන නවාංග ශාසනාශාසනය සවලප ද විය. යුවකයන්ට ශික්ෂාපද ද නො පණවන ලදී. ආණාපාතිමොකඛය නො උදෙසන ලදී

27 ඒ භාගාවෙක් වූ බුදුවරුන්ගේ පරිනිම් ණයෙන් ඒ බුදුවරුන්ගේ සමමුඛලාවකයන්ගේ ද පරිනිම් ණයෙන් නාතාතාම ඇති, තානාගොතු ඇති, නානාරාතියෙන් නාතාකුලයෙන් පැමිදි වූ යම් පශ්විමලාවක කෙනෙක් වුවාහු ද, ඔහු ඒ ශාසනය වනා ම අනුරුදන් කළාහු ය ශාරිපුතුයෙනි, යම්සේ නත් වැදුරුම් පුෂපජාතිහු මලස්නේ තැන්පත් කරණ ලද්දුහු හුයෙන් නොගොතන ලද්දුහු ද, යම්සේ ඒ මල් වානය නෙමේ මිසුරුවා ද, අන් තැනකව යවා ද, තුබූ තැනින් පහ කෙරේ ද, ඒ කවර හෙයින් ද? යත් සුදුසු පරිදි ඒ මල් හුයින් නොගෙනුනු කෙයිනි. මෙ පරිද්දෙන් ම, ශාරිපුතුයෙනි, ඒ භාගාවත් බුදුවරුන්ගේ පිරිතිවන් පැමෙන් ඒ බුදුවරුන්ගේ සමමුඛලාවකයන්ගේ පිරිතිවන් පැමෙන් ඒ ලාවකයන්ගේ අතැවැසි වූ නාතාතාමගොතු ඇති, නාතාජාතියෙන් නාතාකුලයෙන් නික්ම පැමිදි වූ යම් පශ්විමලාවක කෙනෙක් වූවාහු නම්, ඔහු ඒ ශාසනය වනා ම අනුරුදන් කළන

28 වැලි දු ඒ භාගාවත් බුදුවරු තමන්ගේ සිතින් ශුාවකයන් සිත පිරිසිද දන ශාවකයන්ට අවවාද කරන්නට උතසාන සහිත වූන ශාරිපුතුයෙනි, පෙර වූවක් කියම් අහිත් සමාක්සමබුදබ වූ වෙසසකු භාගාවතුන් වහන්සේ බිහිසුණු වූ එක්තරා වනලැහැබක දී තමන්ගේ සිතින් ඒ මහණුන්ගේ සිත පිරිසිද දත දහසක් මහණුන්ට 'මෙසේ (නෙකබමවාදි) විතක් කරවූ (කාමාදි) විතක් තො කරවූ. මෙසේ අනිතා දිවශයෙන් මෙතෙහි කරවූ නිතා දෙවශයෙන් මෙතෙහි තෙරවූ. මෙසේ අනිතා දෙවශයෙන් මෙතෙහි කරවූ නිතා දෙවශයෙන් මෙතෙහි කරවූ නිතා දෙවශයෙන් මෙතෙහි තො කරවූ අකුසල් වූ මෙය දුරු කරවූ. කුසල් වූ මෙයට පැමණ වාසය කරවු අකුසල් වූ මෙය දුරු කරවූ. කුසල් වූ මෙයට පැමණ ශාරිපුතුයෙනි, අහිත් සමාක්සමබුදබ වූ වෙසසහු භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් මෙසේ අවවාද කරණු ලබන්නා වූ මෙසේ අනුශාසනා කරණු ලබන්නා වූ ඒ දහසක් මහණුන්ගේ සිත් උපාදන රහිත ව කාමාදි ආසුවයන්ගෙන් මිදුනේය. – ශාරිපුතුයෙනි, ඒ බිහිසුණු වනලැහැබෙහි මේ බිහිසුණු බව වෙයි අවිතරාග වූ යමෙක් ඒ වන ලැහැබට පිවිසේ ද, බෙහෙවින් ඔහුගේ ලොමුදහ ගණ්. –

29 යමක් හේතු කොට ගෙණ විපස්සී භාගාවතුන් වහන්සේගේ ද සිබි භාගාවතුන් වහන්සේගේ ද වෙසසහු භාගාවතුන් වහන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පවත්නේ නො වී ද, ශාර්පුතුයිනි, මේ එයට හෙතුව යි. මේ එයට පුතාය යි" 30 "කො පන ගහොන නෙවා කො පව්වෘත සෙන ගනමහෝ ව නාකසාවාගේ ගතවනොට කොනාගමනයෙ තමමනෝට නාසාසයය වුවේටරිය විටුව්ඩනික අනොඩ් දී නි

.31 "අතුල් ව සාර්පුන්න ධායාසම්භා අතරා ව සොනාන්නම්නො ගතරා ව ධාසසමේ අතීල් සහෝ අහසුං සාර්කානං විශාවෙන ඔබම දෙසෙනුං අතං ව අතස අනෝයි සහහා ගෙයන් වෙනන්න්ණ හාරා උදුන් අනිවුන්නස් ජාතිකං අන්තුන්ඩම්මා වේදල්ලං. පණ්ණන්න සාම්කානං සිතිමාපදං උදදිසිය පාතිවෙනත්

3% ටෙසං ලිංධානං යාගමනානනං අනතරධානෙන. ලිංධානුමුදධානං සාවකානං අනතරධානෙන, සෙ න පවරමා සාහකානානාමා නානාශෞතතා නානාජිවවා නානාකුදා පම්බන්තා, යො හා ලිනුම්වරිකං වීරං දීම්මදධානං ස්පෙසුං සෙකෘථාම සාරිපුගත නානාසුපජාති පළකෙ නිස්බන්තානි සුනෙතක සුසං-ගගිතානි. ධානි වාහෝ න විකිරති න ට්බම්කි න විශ්වසෙනි නංකිසස හොල් සජා හං සුහෙතන සුස්ඛාගීමනතා. එම්මේම බො සාරිපුන්ත, යොසං බුදධානං ගගමනතානං අනතරධානෙන බුදධානුමුදධානං සාමකානං අනතරධානෙන සෙ හා පවරීමා සාමකා නානානාමා නානාශෞතා නානාජවවා නානාධුලා පබ්බජනා, හා නං බුහුම්වරිකං වීරා දීම්මදධානං සිපසුලං

33 අගං බො සාරිථුතත හෙතු අයං පවවයො සෙන හගවතො ව කකුසකිසය හගවතො ව කොතාගමනසය හගවගො ව කසසපසය බුහමවරියං මිරටයිනිකං අහොසී"නි

- 30. ''වහන්ස, යමක් කරණ කොට ගෙණ කිකුසඳ හාගාවතුන් වහන්සේගේත් කෝනාශමන භාගාවතුන් වහන්සේගේත් කාශාප භාගා– වතුන් වහන්සේගේත් ශාසනය බොහෝ කල් පවත්නක් වී නම්, එයට හේතුව කිම? පුතාය කිම?"
- 31 ''ශාරීපුනුයෙනි, කකුසඳ භාගාවතුන් වහන්සේ ද කොනාගමන භාගාවතුන් වගන්සේ ද කාශාප භාගාවතුන් වගන්සේ ද ශාවකයන්ට විසතර වශයෙන් දහම දෙසන්නට් උතසාහවත් වූහ ඒ බුදුවරුන්ගේ සූනු– දෙශනා ද, ශාථා සහිත සූතු දෙශතා ද, අභිබම්පිටකය හා අනා අභිග අවට අයත් නුවු බුදබවවන ද, ශාථා දෙශතා ද, සෞම්නස්මූවා නුවණින් වදළ දෙශතා ද, 'භාගාවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේකැ'යි දක්වූ සූතානත ද, ජාතකදෙශතා ද, අංශවය්හාදභුතබම්පුතිසංයුක්ත සූතුානත ද, පිතිය හා දෙනය ඇතුරු කළ සූතානත ද යන නවාංග ශාසතාශාසනය බොහෝ විය ශාවකයන්ට ශිණාපද පණවන ලදී පාමොක් උදෙසන ලදී
- 32 ඒ තාගාවත් බුදුවරුන්ගේ පරිතිම් ණයෙන්, ඒ බුදුවරුන්ගේ සමමුඛයුවකයන්ගේ පරිතිම් ණයෙන්, ඒ සමබුදාසමමුඛ යුවෙකවරයන්ගේ අනැවැසි වූ, තන් වැදැරුම් තම ශෞත් ඇති, තන් වැදැරුම් ජාතියෙන් නන් කුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූ යම් ඒ පශ්වීම ශුවක කෙතෙක් වුවාහු නම් ඔහු ඒ ශෘසනය ඉතා දීඹී කෘලයක් නැබූහ ශාරීපුනුයෙන්, යම්සේ තන්වැදැරුම් පුෂ්පයෝ මලස්නේ තැන්පත් කරණ ලද්දනු හුයෙන් මතා ව බඳනා ලද්දනු ද, වාතය නෙමේ ඔවුන් නො විසුරුවා ද, අන් නැනකට නො යවා ද, තුබු නැනින් පහ නො කෙරේ ද, ඒ කවර හෙයින් ද් යත්: සුදුසු පරිදි ඒ මල් හුයින් ගෙතුනු හෙයින්. මෙ පරිද්දෙන් ම ශාරීපුනුයෙන්, ඒ හාගාවත් බුදුවරුන්ගේ පිරිතිවීමෙන්, ඒ කුදුවරුන්ගේ සමමුඛයුවකයන්ගේ පිරිතිවීමෙන්, ඒ සාමුලිවරුන්ගේ සමමුඛයුවකයන්නේ අතැවැසි වූ, තාතා තම ගොත් ඇති, නාතාජාතියෙන් නාතාකුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූ යම් ඒ පශ්වීම ශුාවක කෙනෙක් වූවාහු ද, ඔහු ඒ ශාසනය බොහෝ දිගු කලක් නැබුග
- 33 ශාරීපුතුයෙනි, යම් කරුණෙකින් කකුසඳ භාගාවතුන් වහන්සේ ශේත් කොතාගමන භාගාවතුන් වහන්සේශේත් කාශාප භාගාවතුන් වශන්සේශේත් ශාසනය දිගු කල් පවත්නේ වී ද, මේ එයට හේතුව ය, මේ එයට පුතාය ය" යි වදල සේක

- 34. අථ බෝ අයෙසමා **සාර්පුතෙනා** උටඨාසාසනා එකාසා උතතරා-සමග කරිණිා සෙන හනවා තෙනුණුල්ලිං පණාමේණා හනවනතා එතදවොව "එනසස හනවා කෘලො, එතසස සුගත කෘලො, සං හනවා සෘවකෘත සිකඛා– පදං පණුණුපෙගා, උදදිසෙගා පෘතිමෝකඛං, සථසිදං බුහමවරිසං අදධතියං අසස ච්රවහිනික"නති
- 35 ''අංගමෙහි නිං සෘර්පුතන අංගමෙහි නිං සෘර්පුතන නථංගනො'ව තන් කාලං ජානිසක්නි න නෑව සෘර්පුතන සන් සෑවකානං සිකඛාපදං පණුඤුපෙනි, න උදදිසනි පෘතිමෝකඛං, යෑව න ඉබෙකවෙව ආසච්චඨානීයා බමමා සහිත පෘතුභවනනි යනො ව බො සෘර්සුනන ඉබෙකවෙව ආසවටඨානීයා බමමා සහිත පෘතුභවනති, අථ සන් සෑවකානං සිකඛාපදං පණුඤුපෙනි, උදදිසනි පාතිමෝකඛං නෙසණෙæව ආසවටඨානීයානං බමමානං පරිසානාය
- 36 ක තාව සාර්ථුතත, ඉබෙකවෙව ආසවවඨානීයා බම්මා සඹේෂ පෘතුනවනති, යාව ත සඹේෂා රතතණණමුමහතතා පතෙතා හොති සතො ව බො සාර්ථුතත, සඹේෂා රතතණණමුමහතතා පතෙතා හොති, අථ ඉබෙකවෙව ආසවවඨානීයා බම්මා සඹේෂ පෘතුපාවනති අථ සන් සාවකාතා සික්ඛාපදං පණ්ණපෙති, උදදිසති පෘතිමෝකඛං තෙසණෙණව ආසවවඨානීයාතා බම්මාතා පරිණනාය
- 37 න භාව සාරිපුනත, ඉබෙකවෙව අාසවටඨානීයා බමමා සඬෙක පෘතුතවනති, යාව ත සඬෙකා වෙපුලලම්ගතතාං පතෙනා හොති යතො ව බො සාරිපුනත සඬෙකා වෙපුලලම්ගතනං පතෙනා හොති, අථ ඉබෙකවෙව ආසව– ටඨානීයා බමමා සඬෙක පාතුභවනති අථ සඳුනා සාවකානං සිනබාපදං පණුකුපෙති, උදදිසති පෘතිමෞකඛං තෙසඤෙකුව ආසවටඨානීයානං බමමානං පටිණාතාය
- 38 න තෘව සංර්පුතන, ඉබෙකවෙව අංසවවඨානීයා බමමා සබෝ පැතු-භවනතී, යාව න සබෝහා ලෘහගනමහතතං පතෙනා හොති යනො ව බො සංර්පුතන සබෝහා ලෘහගනමහතනං පතෙනා හොති, අථ ඉබෙකවෙව අංසවවඨානීයා බමමා සබෝහ පෘතුකවනති, අථ සන්වා සාවකානං සිනබාපදං පණුකුපෙති, උදදිසති පාතිමෞකඛං නෙසකෙුණුව අංසවවඨානීයානං බමමානං පටිණානාය
- 39 න තාව සෘරිපුතන, ඉබෙකවෙව අංසවවඨානීයා බමා සබෙස පෘතු-හවනති, යාව න සබෙසා බෘහුසවවමහනතාං පතෙනා හොති. යතො ව බො සාරිපුතන සබෙසා බෘහුසවවමහනතාං පතෙනා හොති, අථ ඉබෙකවෙව ආසවටඨානීයා බමා සබෙස පෘතුහවනති අථ හනා සාවකානං සිනබාපදං පණුණුපෙති, උදදිසති පෘතිමෝකඛං තෙසණෙණුව ආසවටඨානීයානං බමානං පරිසානාය"
- 40 නිරබබුදෙ හි සෘරිපුනත, තිකබුසඬෙකා නිරාදීනවෝ අපගතකාළකො සුදෙඛා සෘරෙ පතිවසීතො ඉමෙසං හි සෘරිපුනත පකුවනනං භිකබුසනානං යො පවඡීමකො භිකබු, සො සොතාපනෙනා අවිනිපානඛමෙමා නියනො සමෙබාබ්පරාගණෝ''නි.

- 34 ඉක්බිති අායුෂ්මත් සැරිසුක් තෙරණුවෝ පොරෝණය එකස් කොට පෙරෙව භාගාවතුන් වහන්සේ දෙසට ඇදිලි බැඳ භාගාවතුන් වගන්සේට මෙය සැළ කළහ ''හාගාවතුන් වහන්ස, යම් හෙයෙකින් මේ ශාසතය දිගුකල් පවත්නක්, බොහෝ කල් පවත්නක් වන්නේ ද, එසේ භාගාවතුන් වහන්සේ ශාවකයන්ට ශික්ෂාපද පණවත සේක්වා පාමොක් උදෙසන සේක්වා භාගාවතුන් වහන්ස, මෙය එයට කල් වෙයි සුගතයන් වහන්ස, මෙය එයට කල් වෙයි."
- 35 "ශාරීපුතුයෙනි, බලාපොරොන්තු වවු ශාරීපුතුයෙනි, බලාපොරොත්තු වවු නථාගත තෙමේ ම එයට කල් දන්නේ ය. ශාරීපුතුයෙනි, යම් තාක් මේ ශාසනයෙහි ආසුවයන් ඉපද සිටීමට ආධාර වූ ඇතැම් බම්යෝ සම්කයා කෙරෙහි නො පහළු වෙද්ද, ඒ තාක් ශාසතා තෙමේ ශාවකයන්ට සිකපද නො පණවයි, පාමොක් හො උදෙසයි ශාරීපුතුයෙනි, යම් කලෙක වනාහි මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් ආසුවස්ථානීයබම්යෝ සම්කයා කෙරෙහි පහළ වෙද්ද, එකල්හි ශාසතා තෙමේ එම ආසුවස්ථානීය බම්යන් නැසීම පිණිස ශාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි.
- 36 ශාර්පුතුයෙනි, සබස තෙමේ යම් තාක් විරරානුකුයන්ගෙන් මහන් බවට නො පැමිණිනේ වේ ද, ඒ තාක් මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් ආසුවසථානීය – ධම්යෝ නො පහළ වෙන් ශාර්පුතුයෙනි, යම් කලෙක සබස තෙමේ විරරානුකු – යන්ගෙන් මහත්තියට පැමිණිනේ වේ ද, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් ආසුවසථා – නීයධම්යෝ සබසයා කෙරෙහි පහළ වෙන් ද, එකල්හි ශාසතා තෙමේ ඒ ආසුවසථානීයධම්යන් තැසීම පිණිස ශුාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි.
- 37 ශාර්පුතුගෙනි සබස තෙමේ යම් නෘක් සථවිර මදධාවේ නවක වශයෙන් විපුලකියට මහන්කියට තො පැමිණියේ වේ ද, ඒ නෘක් මේ ශාසනයෙහි සබසයා කෙරෙහි ඇතැම් අාසුවස්ථානීයබම්යෝ නො පහළ වෙන් ශාර්පුතුයෙනි, යම් කලෙක සබස තෙමේ විපුලකියට මහන්කියට පැමිණියේ වේ ද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සබසයා කෙරෙහි ඇතැම් ආසුවස්ථානීයබම්යෝ පහළ වෙන් එකල්හි ශාසනෘ තෙමේ එම ආසුවස්ථානීය බම් නැසීම පිණිස ශාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පෑමොක් උදෙසයි.
- 38 ශාර්පුතුයෙනි, යම් තාක් සම්ඝ තෙමේ ලාභයෙන් මහත් බවට තො පැමිණිගේ වේ ද, ඒ තාක් මේ ශාසිතයෙනි සම්ඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආසුවසථානියබම්යෝ නො පහළ වෙත් ශාර්පුතුයෙනි, යම් කලෙන සමඝ තෙමේ ලාභයෙන් මහත්බවට පැමිණිගේ වේ ද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සමඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආසුවසථානීයබම්යෝ පහළ වෙත් ඉක්බිති ශාසනෘ තෙමේ එ ම ආසුවසථානීය බම් තැසීම පිණිස ශාවකයන්ව සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි
- 39 ශාර්පුතුයෙන්, යම් තාක් සමඹ තෙමේ බහුශුතියෙන් මහන් බවට තො පැමිණියේ වේ ද, ඒ තාක් මේ ශ සරගෙහි සම්බයා කෙරෙහි ඇතැම් ආසුවසථානීයබම්යෝ තො පහළු වෙත් ශාර්පුතුයෙන්, යම් කලෙක සම්බ තෙමේ බොහෝ උගත්බවට පැමිණියේ වේ ද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සම්බයා කෙරෙහි ඇතැම් ආසුවසථානීයබම්යෝ පහළ වෙත් ඉක්ඛිති ශාසනෘ තෙමේ එම ආසුවසථානීයබම් තැයීම පිණිස ශුෘවකයන්ට යිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි
- 40 ශාරීපුතුයෙනි, භික්ෂුසඔස් තෙමේ නිරර්බුද ය, නිදෙස් ය, දුයිල් මහණුත් හෙත් තොර ය. පිරිසුදු ය, සිල් ආදි සරුදහම්හි පිහිටියේ ය ශාරීපුතුයෙනි, මේ පන්සියක් මහණුත් අතුරෙන් යම පැසුළු මහණෙක් වේ ද, හෙතෙමේ සෝටත් ය. අපායෙහි නො හෙනසුලු ය, නිවණට නියත ය, සම්බෝධිය ම පිහිට කොට ඇත්තේ ය"යී හායාවෙඩුන වහන්සෙ ටදළ සේහ

- 41 අප් බෝ හිගවා ආසසමනනං **ආන**යැ ආම්නෙනයි "ආව්ණණ බෝ පනෙනං ආකාසු තමාගතාතං පසහි නිව්පතිතා මසසා මහනති, න තෙ අගපලොකෙඩා ජනපදවාරිකං පසාකමගති ආසාමානකු මෙරසයේ බාහමණ අපලොකෙසාමෝසි. "එව ගැනත"කි බෝ ආසසම ආනශෝ හැටුවෝ පවුමසොඩ
- 4? අථ මො ගතවා නිවාදසභා පනනවිවරමාදය ආයසමහා ආහශෙන පච්ඡාසම්දාන්න සො වෙරසැජසස බුංහමණසා නිවෙසනං, යොටුපසමියාම උපසසාවිතා පසැකිතෙන ආසනෙ නිසිරී
- 43 අථ බො වෙරයෙන් බාහමරණ සෙන හතටා හෙනුපස්ඛකම් උපස්ධාවිනා හතටගතං අහිවාදෙනා එකමගතා නිසිදී එකමගතා නිසිගතං බො වෙරයැන් බාහමණ හතවා එනදවොට "නිමගේනමග හසා බාහමණ එසසං වුණා අපලෝයකම නං දවණම මසං ජනපදවාරිකා පක්කම්ඩු"නකි
- 4) "සට්වං හෝ උගාහම, නිමහතිනව මසා වසසං වුණා අපි ව සො දෙසාවමෙමා සොන දිහොත නැදව බො නො අසනනං නොව අදුනුකමානා හා කුහොන් උබහැ බනුකිව්වා සරාවාසා බනුකරණියා අධිවාසෙනු මේ තවං හොතමො සටානතාය හතනං සදධිං භික්ඛුසඬෙසනා"නි අධිවාසෙයි හතවා තුණයිහාවෙන
- 45 අථ බෝ භගවා චෙ*රක*ුරං බුංගමණං බමම්ගා කථාග සඥසෙසණා සමාදපෙණා සමුහෙනුරෙණා සමපහැසෙණා උටඨාශාසනා පකකාමි.
- 46. අථ බො වෙරකෙන් බුාහමණො නසසා රතනියා අවවයෙන සකෙ නිවෙසතෙ පණිතං බාදනීයං භෞජනීයං පටියාදපෙනිා භගවතො කාලං ආයෝවාපෙසි. "කාලො හො කොනම, නිවඩිනං භතන"නගි

- 41 එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අනදතෙරුන් අමතා ''ආතඥය, බුදුවරු යම් කෙතෙකුන් විසින් තිමතන ලද්දුනු වස් වෙසෙද්ද, ඔවුන් නො විචාරා දතවු සැරිසැරීමට නො නික්මෙන් යන මෙය තථාගතයන්ගේ පුරුදු ඛමීතාවකි ආතඥය යමු චෛරණැජ බාහමණයාට දැනුම් දෙමු"යී එදුළ සේක ආයුෂ්මත් ආතඥ තෙමේ, ''වහන්ස, එසේ ය" යි භාතාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුනි
- 42 ඉක්බිති භාතාවතුන් වශන්ගේ හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ ආයුෂ්– මත් අතඳ තෙරනු පසුව ලා යන මහණනු කොට වේරණු බමුණාගේ නිවෙසර් එළැඹි සේක එළඹ පැණවූ අසුන්හි වැඩ හුන් සේක
- 43 එකල්හි වෙරණුර බමුණු තෙමේ භාගාවතුන් වහන්සේ වෙන එළැඹිසේ ය එළඹ වැඳ එකක්පස් ව හුන්නේ ය. එකත් පසෙක හුන් වෙරණුර බමුණාට භාගාවතුන් වහන්සේ ''බමුණානෙනි, අපි තොප විසින් නිමතන ලද්දමෝ වස් වුසුමු නොපට දන්වමු දනවු සැරිසරන්නට අපි කැමැත්තෙමු'' සි වදුළ සේක.
- 44. ''නවත් ගෞතමයන් වහන්ස, සැබැව මා විසින් නිමතක ලද්දහු වස් වුසුනු ය. එහෙත් යම් දෙයබම්යෙක් වී නම්, එය නො දෙන ලද්දේ ය හෙ ද වනාති නැති ව නො වෙයි නො දෙනු කැමැත්තෙක් ද නො මීය ශෘගවාසයෝ බොහෝ කෘතෘ ඇත්තෝ ය බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ ය එහෙයින් එයට අවකාශයෙක් කොයින් ලැබේ ද ' තවත් ගෞතමයන් වහන්ස, තිසුළු– සමූඝයා සමග සෙට දවසට මාගේ දනය ඉවසන සේක්වා''සී හේ කිය හාගූවතුන් වහන්සේ නිශ්ශව්දහාවයෙන් එය ඉවසු සේක
- 45 ඉක්බිති හාගාවතුන් වහන්සේ චෙරණු බුංගමණයාට දැහැම කථාවෙන් කරුණු දක්වා, ඔහු කුසල් දහමිහි සමාදන් කරවා, තියුණු කරවා, සදාවූ කොට හුනස්තෙන් හැගි වැඩි සේක
- 46 ඉක්බිති වෙරණු බුංගමණ තෙමේ එ රැය ඇවැමෙන් සිය නිවෙසෙහි පුණින වූ බාද, භොජා පිළිදෙල කරවා ''භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, කල් වෙයි. බත නිම්යේ ය'' යි භාගාවතුන් වහන්සේට් කල් දන්වා යැවී ය

47 අථ බෝ හගුවා පුබ්බණහසමග නිවාගෙනා පතනවිවරමාදය ගෙන වෙරණජසා බාහමණසා නිවෙසන තෙනුපසඬකම්. උපසඬකම්නා පණුණුගෙන අසන නිසිදි සදධිං භික්ඛුසඬෙකතු අථ බෝ වෙරණෙස් බාහමණෝ බුද්ධපමුබං භික්ඛුසඬක පණ්තෙන බාදනීයෙන හොරනීයෙන සහභා සනත්පෙන් සමපවාරෙනා හගුවන්න බාදනීයෙන හෝරනීයෙන සහභා සනත්පෙන් සමපවාරෙනා හගුවන්න එකමෙකෙන දුස්යයුගෙන අවණ දෙසි එකමේකා ව භික්ඛු එකමෙකෙන දුස්යයුගෙන අවණ දෙසි. අථ බෝ හගුව වෙරණුණ බාහුමණ බම්මයා කථාය සනුසෙසනා සමාදපෙනා සමුනෙකුරෙනා සමපහංසෙනා උවසායාහන පන්කාම,

48. අථ බෝ තහවා වෙරණුරාගං ගථාතිරනනං1 ටිහරිණා අනුපහමම සෞෂරයාං සමකාභයං කානානකුජජං, ගෙන පයාගපතිව්ඨානං, නෙනුපසමකම්. උපසමකම්ණා පයාගපතිව්ඨාතෙ ගමනං කදිං උනතරිණා යෙන බාරුණසි කදවසරි. අථ බෝ හගවා බාරුණසියං ගථාතිරනතං විහරිණා යෙන වෙසැලි, නෙන වාරිකාං පකකාම අනුපුබෙබන වාරිකාං වරණනො යෙන වෙසැලි තදවසරි නසු සුදං තගවා වෙසැලියං ටිහරති මහාවනො කුවාශාරසාලායං.

වෙරණුජභාණවාරො නිටයිතො. එ

^{1,} අථාභිරකතං කුළුව, 2 වෙරකුජ භාණවාරං, සිමු

47 ඉකබිති භාතාවතුන් වහන්සේ, පෙරවරුගෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ වෙරණුස් බුංහමණයාගේ තිවෙසට එළඹ පැණවූ අසුන්හි තිඤුසඹසයා සමඟ වැඩසුන් සේක ඉක්බිති වෙරසුජුබුංහමණ තෙමේ පුණ්ත ඛාදු භොජාගෙන් බුදුපාමොක් මහසඟත සිගතින් වළඳවා පවරවා, වළඳ නිමවූ, පාතුයෙන් ඉවතට ගත් අත් ඇති භාගාවතුන් වහන්සේ තුන්සිවුරෙන් පිදී ය එක් එක් තිඤුනමක් එක් එක් වසතුයුග් සියෙන් පිදී ය. ඉක්බිති භාගාවතුන් වකන්සේ වෙරසුජ බමුණාට දැහැම් කථාවෙන් කරුණු දක්වා, ඔහු කුසල් දකමිහි සමාදන් කරවා, තියුණු කරවා, පහත් කොට හුනස්නෙන් තැගී වැඩි සේක

48 ඉක්බිනි භාගාවතුන් වහන්සේ වෙරණුජාවෙහි රිසි තාක් වැස සොරෙයා, සඬකයා, කානාකුඛස් යන නගරයන්ට නො පැමිණ සුශාශ-පුතිෂුණානයට එළඹ සේක. එළඹ පුයාගපුතිෂ්ණානයෙහි දී ශඬකා නදිය තරණය කොට බරණැසට වැඩිසේක. ඉක්බිනි භාගාවතුන් වනන්සේ බරණැස රිසි තාක් වැස විසල්පුර බලා සැරි සරා වැඩිසේක. පිළිවෙළින් සැරි සරණ සේක්, විසල්පුර යම නැනෙක ද එහි වැඩිසේක එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ විසල්පුර මහාවනායෙහි කූටාගාරශාලාවෙහි වැඩ වෙසෙනු සේක

වෙරඤජ් ඛණවර නිමිශේ අ.

පාරාජිකකණෙඩා

2

[තන්මෙ වතනාරෙ පාරාජිකා බම්මා උදෙදසං ආශච්ඡනන්*]

පඨමපාරාජිකං

- 1 තෙත බො පත සමගෙන වෙසැලියා අව්දූරෙ කල සැහාමේ තාම හොති තත් සුදිනෙනා තාම කල සැපුතෙනා සෙටකීපුතෙනා හොති අථ බො සුදිනෙනා කල සැපුතෙනා සම්බනුලෙහි සහායකෙහි සදහිං වෙසැලිං අහමැසි කෙනවිදෙව කරණීගෙන තෙන බො පත සමයෙන භගවා මගතියා පරිසාය පරිවුතො බමමං දෙසෙනෙකා තිසිනෙනා නොති.
- 2 අදදසා බො සුදිනෙනා කලණුපුනෙනා හගවනනා මහනියා පරිසාය පරිවුතා බමම දෙසෙනතා නිසිනනා. දිසවානසස එකදහොසි "යනතුනාගම් බමම සුණෙයා"නනි අථ බො සුදිනෙනා කලණුපුනෙනා යෙන සා පරිසා තෙනුපස්ඛකම උපස්ඛකමණා එකමනතා නිසිදි එකමනතා නිසිනනසස බො සුදිනෙනසස එකදහොසි "යථා යථා බො අහා හගවතා බම්ම දෙසිනා ඇජාතාම, නයිදා සුකරු අශාර අජකාවසනා එකනනපරිපුණණ එකනතපරිසුණා සබාල්ඛනා බහමවරියා වරිතුා යනනුතාග කෙසමසුව ඔහාරෙණා කාසායානි වණානි අචඡාදෙණා අශාරසම අතගාරියා පබබ-ජෙයා"නහි
- දී අථ බො සෑ පරිසා හගුවතා බම්මියා කථාය සනුසසිතා සමාදපිතා සමුතෙනුඒතා සමපහංසිතා ඊටහායාසනා හගුවනතා අභිවාදෙණා පදක්ඛණං කණා පකකාමි
- 4 අථ බෝ සුදිනෙනා කලනදපුනෙනා අව්රවුවඪකාය පරිසාය යෙන හනවා නෙනුපසඬකම් උපසඬකමණා හගවනනා අතිවාදෙනා එකමනනා නිසිදි එකමනතා නිසිනෙනා බෝ සුදිනෙනා කලනදපුනෙනා හගවනතා එතදවොව ''යථා යථා බෝ අහා හනෙන හනවනා බමමා දෙසිනා ආජානාම, නයිදා සුකරං අගාරා අජිකාවසනා එකනනපරිපුණණා එකනනපරිසුණා සඬබලිඛිතා බුහමවරියා චරිතුා ඉචඡාමනා හනෙන කෙසමයසුා ඔහාරෙනා කාසායානි වනානි අවජාදෙනා අගාරසමා අනගාරියා පබබජිතුා පබබාජෙතු මා හගවා"නි

''අනුඤ්ඤතො'සි පත ණං සුදිතන මංතාපිතුහි අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජපායා ^{වාා}ති

"න බො අහං හනෙන අනුණුණුතො මාතාපිතුහි අගාරසමා අනගාරිගං පබබණාගා"නි

"න බො සුදිනන තථාගතා අනනුඤඤනං මෘතෘපිතුහි පුතනං පබබෘ – ජෙනතී"ති

"සො'හං හනෙතු තුථා කරිසසාමි, ගථා මං මාතාපිතුරො අනුජාතිසානති, අශාරසමා අතුශාරියං පබුබජජායා"ති

[🥇] පාබෝ යං පොක්කොසු න දිසසතෙ

පාරාජිකකාණ්ඩය

2

[එහි (විනයෙයි) මේ පාරාජික ඛම්යෝ සිවු දෙන උදෙසීමට පැමිණෙන්.]

පුථමපාරාජිකය

- 1. එසමගෙහි විසල්පුර අසල කලන්දශාම නම ශමේක් වෙයි එහි කලන්ද සිටුහුගේ පුත් වූ සුදිනන නම සිටුපුතෙක් වෙයි ඉක්බිනි කලන්ද–සිටුපුත් වූ සුදිනන තෙමේ බොහෝ ගහළුවන් සමග කිසි යම් කටයුත්තෙකින් විසල්පුරගට පැමිණිගේ ග එසමගෙහි භාගාවතුන් වහන්සේ මගත් පිරිසක් විසින් පිරිවැරුණ සේක් දහම් දෙසමින් වැඩහුන් සේක.
- 2 කලන්ද සිටුපුන් නෙමේ මහපිරිසෙන් පිරිවරණ ලදු ව දහම් දෙසම්න් වැඩ හුත් භාගයවතුන් වහන්සේ දිටී. දැක ඔහුව ''ඉදින් මම ද ඛණ අසන්තෙම් තම සෙකෙකැ''යි මෙබඳු සිතෙක් විය ඉක්බිති සුදින්ත සිටුපුත් තෙමේ ඒ පිරිස වෙත පැමිණ එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස් ව හුන් සුදින්න හට මෙබඳු සිහෙක් විය ''භාගයවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලද ඛමීය යම යම් සේ මම දනිම් ද, ගිහිගෙයි වසන්නහු විසින් එකාතින් පිරිසුන් එකාතින් පිරිසිදු ඒ සෑඛලිඛිත බුහුවෙයශීය හැසිරෙන්නට සුකර නො වේ ඉදින් මම කෙස්රවුලු බනවා කසාවත් හැඳ හිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්තෙම නම් මැනැව'' යනු යි
- 3 ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් ද හැමි කථාවෙන් කරුණු දක්වන ලද, කුසල් දහම්හි සෞදවත ලද, තියුණු කරණ ලද, පහන් කරණ ලද ඒ පිරිස සුනස්සෙන් නැගී භාගාවතුන් වහන්සේ වැඳ පැදකුණු කොට නික්ම හියහ
- 4 ඉක්බිති සුදින්න නම් වූ කලන්දපුන් තෙමේ ඒ පිරිස නැගිට ගිය තොබෝ වේලාවකින් තාගාවතුන් වහන්ගේ වෙත එළඹ, වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් සුදින්න කලන්දපුන් තෙමේ තාගාවතුන් වහන්සේට මෙය කී ය "වහන්ස, තාගාවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලද ධම්ය මම යමසේ දනිම ද, ගිතිගෙහි වසන්තහු විසින් එකැතින් පිරිපුන් එකැතින් පිරිසිදු ඒ සඬාලිඛිත බුහමවයඹීය හැසිරෙන්නට සුකර නො වේ වහන්ස, මම කෙස්රවුලු බනවා කසාවත් හැඳ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්තට කැමැත්තෙමි. තාගාවතුන් වහන්සේ මා පැවිදි කරණ සේක්වා" යනු යි

"සුදින්නය, ශිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීම පිණිස මව්පියන් විසින් තෝ අනුදන්තා ලද්දෙහි ද ?"

"වහන්ස, ශිහිගෙන් තික්ම සසුන් වැදීම පිණිස මච්පියන් විසින් මම තො අනුදන්තා ලද්දෙම වෙමි"

''සුදින්නය, තුථාගතවරයෝ මච්පියන් විසින් නොඅනුදත් කුලදරුවා පැවිදි නො කෙරෙන්''

''වහන්ස, හිතිගෙන් නික්ම සසුත් වදින්නට මච්පියෝ මට යමසේ අනුදන්නංහු ද, මම එහේ කරන්නෙම " 5 අථ බො සුදිනෙනා කලනුපුතෙනා වෙසාලිශං හං කරණියං තිරෙනිා ගෙන කාලනුණුමෝ, ගෙන මාතාපිනරෝ, තෙනුපසසකම් උපසසකම්නා මාතාපිනරෝ එනදවෝව "අමම, තාත, ශථා ශථානං සහවතා බමමං දෙසිතං අංජානාම, නගිදං සුකරං අගාරං අජිකිාවසතා එකනතපරිපුණණං එකනත-පරිසුණා සභාලිඛිතා බුහමවරිගං චරිතුං ඉවණමෙසං කෙසමඥුං ඔහාරෙනිා කා සායානි වන්නති අවඡාදෙනා අගාරසමා අතගාරිගං පබබජිතුං. අනුජාතාථ මං අගාරසමා අනගාරිගං පබබජරාගා"ති එවං වුගෙන සුදිනනසස කලනුද-පුතනසස මාතාපිනරෝ සුදිනතා කලනුපුතනං එතදවොවුං "නිං බොංසි තාත සුදිනන, අමහාකං එකපුනතකො පියො මතාපො සුබෙහිතො සුබපරිතරෝ¹, ත නිං තාත සුදිනත, කිණුවී දුකුඛසස ජාතාසි මරණෙත'පි මයං තෙ අකා-මකා විතා හමසසාම කිං පන මසං තං ජීවනතා අනුජානිසසාම අගාරසමා අනගාරියං පබබජජාගා"නි

6 දුතිගමයි බො – පෙ – තතිගමයි බො සුදිනෙනා කලඥපුතෙනා මාතාපිතරො එතදවොව "අමම, තාත, ගථා ගථාහා භගවතා බමමා දෙසිතා ආජාතාම, තශිද සුකරා අහාරා අජාතාවසතා එකනන පරිපුණණා එකනනපරිසුදබා සහබලිඛ්තා මහමවරිගා වරිතුා ඉචඡාමහා කොසමගසුා ඔහාරෙනා කාසාගානි වනවානි අචඡාදෙනා අගාරසමා අතශාරිගා පබබජයා අතශාරිගා පබබජයාව අතශාරිගා පබබජයාව අතශාරිගා පබබජයාව කලඥපුතනසස මාතාපිතරො සුදිනනා කලඥපුතනා එතදවෙවුව "නිා බො'සි තාත සුදිනන අමශාකා එකපුතනකො පියෝ මනාපොසුබෙබ්හො සුඛපරිභටෝ ත නිව තාත සුදිනන, කිණුම් දුකඛසහ ජානාසි මරණෙන'පි මගා තෙ අකාමකා විතා භවසාසම කිා පත මගා තා ජවනනා අනුජානිසසාම අගාරසමා අනගාරිගා පබස්ජාගා

7 අථ බෝ සුදිනෙනා කලනැපුතෙනා "න මං මාතාපිතරෝ අනුජානනති අශාරසමා අනශාරිගා පබබජජාගා"නි තතෙව අනනතරහිතාග⁸ තුමිණ නිපජජි "ඉබෙව මේ මරණා හමිසසති පබබජජා වා"නි අථ බෝ සුදිනෙනා කලනැපුතෙනා එකමපි හතතා න භුණුජි දෙව'පි හතතානි න භුණුජි නීණි'පි හතතානි න භුණුජි වතතාරී'පි හතතානි න භුණුජි පණුව'පි හතතානි න භුණුජි ජ'පි හතතානි න භුණුජි, සතහ'පි හතතානි න භුණුජි

¹ පරිතනොං, කාන්ව 2 අනුන්රිතෘය ?

- 5 ඉක්බිති කලඥ සිටු පුත් වූ සුදිනන තෙමේ විසල්පුරයෙහි ඒ කටයුතු දය අවසන් කොට කලන්දගම මව්පියන් වෙත ගියේ ය. ගොස් මව්පියන්ට ''මැනියෙනි, පියානෙනි, හාගෘවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධමය මම යම් යම් ලෙසෙකින් දනිම් ද, ගිහිගෙයි වසන්නනු විසින් එකැතින් පිරිපුන් එකැතින් පිරිසිදු ඒ සඬබල්ඛිත බඹසර හැසිරෙන්නට සුකර නො වේ. මම කෙස්රවුල් බහවා කසාවත් හැඳ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට කැමැත්නෙම් ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට මට අවසර දෙන්නැ"යි මෙය කි ය මෙසේ කී කල්හි සුදින්න කලන්ද පුතුගේ මව්පියෝ සුදින්න කලඥ පුත්හට "දරුව, සුදින්නය, තෝ අපගේ පිය වූ මනාප වූ සුව සේ වැඩුනු, සුව සේ පොෂණය කරණ ලද, එක ම පුතු වෙහි දරුව, සුදින්නය, තෝ කිසි දුකක් තො දන්නෙහි ය අපි තැගේ මරණයෙනුදු නොකැමැත්යමෝ ම වෙන් වන්නමු කිම, අපි ජීවත් වන්නා වූ කට ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට අනුදනිමු දැ?" යි මෙය කිහ
- 6 දෙවෙනු ද තෙවෙනු ද කලනැ පුත් වූ සුදින්න තෙමේ මව් පියන්ට ''මැනියෙනි, පියානෙනි, හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධමීය මම යම් සේ දනිම් ද, ශිහිගෙහි වසන්නනු විසින් එකැතින් පිරිපුන් එකැති ත් පිරිසිදු ඒ සභිඛලිඛිත ඛඹසර කැසිරෙන්නට සුකර තො වේ මම කෙස්රවුල් ඛහවා කසාවත් හැඳ ශිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට කැමැත්තෙම් ශිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීම පිණිස මට අවසර දෙන්නැ''යි මෙය කී ය තෙවෙනු ද කලන්ද පුත් සුදින්නගේ මව්පියෝ කලන්ද පුත් සුදින්නගේ මව්පියෝ කලන්ද පුත් සුදින්නහට ''දරුව, සුදින්නය, තෝ වනාහි අපගේ පිය වූ, මන වඩන, සුව සේ වැඩුනු, සුවසේ පොමින වූ, එක ම පුතු වෙහි දරු, සුදින්න, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි තාගේ මරණයෙනුදු අපි නො කැමැත්තමෝ ම වෙන් වන්නමු කිම, අපි ජීවත් වන්නා වූ නව ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට අනුදනිමු දූ?''හි මෙය කිහ
- 7 ඉක්බිති කලන්ද පුත් සුදින්ත තෙමේ "ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්තට මච්පියෝ මට තොම අනු දනිත් මෙහි ම මගේ මරණය යෝ පැමිද්ද හෝ වන්නේ ග"ගි එහි ම කිසිවක් තො අතුළ බිමෙහි හොත්තේ ය ඉක්බිති කලණුපුත් සුදින්ත තෙමේ එක් බතක් ද තො වැළදී ය බත් දෙකක් ද තො වැළඳී ය බත් තුණක් ද තො වැළදී ය. බත් සතරක් ද තො වැළදී ය බත් පසක්ද තො වැළඳී ය බත් සයක් ද තො වැළඳී ය බත් සතක් ද නො වැළදී ය. (සත් දිනක් ම නො වැළදී ය යනු හාවයි)

අථ බො සුදිනනඥ කලඥපුතතසා මාතාපිහරෝ සුදිනනං කලඥ-''නිං බෞ'සි තෘත සුදිනන, අමහාකං එකපුතනකො පුතුනං එතදවොඩුං පියෝ මතාපො සුබෙහිතො සුබපරිභවො, ත නිං තාන සුදිනන, කියුව දුකාසස ජාතාසි, මරණෙත'පි මයං තෙ අකාමකා විතා හවිසසාම කිං පත මයං කෘ ජීවනතා අනුජාතියසාම අගාරසමා අනගෘරියං පබබජජාය උවෙයකි කාත සුදිනන, තුණුර ව පිව ව පරිවාරෙහි ව හුණුරුගෙනා පරිචාරෙනෙතා කාමේ පරිතුණුජනෙතා පුණුණු කරොනෙතා අභිරම්සසු න කං මගං අනුජාතමේ අගාරසමා අතගාරියං පබබජජායා"නි එවං වුනෙන සුදිනෙනා කලණුපුතෙනා තුණයි අනොසි දුනියමයි බෝ –පෙ– හනියමයි බෝ සුදිතනසා කලඥපුතනසා මංතාපිතරො සුදිතනං කලඥපුතනං එනදවොඩුං "තිං බො'සි තාත සුදිහන, අමහාකං එකපුතතකො පියෙ මනාපො සුඛෙඩිතො නුඛපරිතවේ න නිං තාත සුදිනන, කිණු දුකඛසස ජානාසි *මරණෙ*ත'පි මයං හෙ අකාමකා විතෘ භවිසසාම කිං පත මයං තං ජවනනං අනුජානිසසාම අභාරසමා අනභාරියං පබබජජාය උටෙඨති තාන සුදිනන, තුයුජ ව පිව ව පරිවාරෙහි ව භුණුජනෙතා පිවනෙතා පරිවාරෙනෙකු කාමෙ පරිභුණුජනෙතා පුණුණුති කරෙනෙනා අභිරමයසු න තං මයං අනුජානාම අශාරසමා අතගෘරියං පබබජජායෘ"න්, තත්යම්පි බෞ සුදිනෙනා කලණුපුනෙනා තුණකී අතෝසි

9 අථ බෝ සුදිනනසා කලණුපුතනසස සභාගකා ගෙන සුදිනෙනා කලණුපුතනසා තෙනසා සලණුපුතනසා කලණුපුතනසා කලණුපුතනසා සභාගකා හෙන සුදිනෙනා කලණුපුතන කලණුපුතන කලණුපුතන කලණුපුතන සභාගතා එකපුතනකො පිහෝ මනාපො සුබෙබ්නො සුබපරිභටෝ න කිා සම සම සුදිනත, කිණුම් දුකඛසස ජනාසි මරණෙන්පී නෙ මාතාපිතරෝ අකාමකා මිනා භම්සසනති කිං පත නා ජීවනනා අනුජාතිසසනස් අශාරසමා අනශාරිය පබ්බජ්‍ය උවෙකින් සම සුදිනක, කුණු ව පිට ව පරිවාරෙහි ව කුණුණෙනා පිවනෙනා පරිවාරෙනෙනා කාමෙ පරිතුණුණෙනනා පුණුණුති කරෙනෙනා අභිරමසසු න නා මාතාපිතරෝ අනුජාතිසසනති අභාරසමා අනශාරිය පබ්බජ්‍ය න නා මාතාපිතරෝ අනුජාතිසසනති අභාරසමා අනශාරිය පබ්සේස්සා "ති එවා වුනෙන සුදිනෙනා කලණුපුතනසා සහයකා සුදිනනා කලණුපුතනයා එනදවොඩුා "සම බෝසි සම සුදිනන – පෙ නතියම් බෝ සුදිනෙනා කලණුපුතනයා නමුණිනි අහෝසි

- ඉක්බිති කලඥපුත් සුදින්නගේ මවුපියෝ කලන්දපුත් සුදින්න හට ''දරු, සුදින්න, නෝ' වනෘති අපශේ පිය වූ, මන වඩන්නෘ වූ, සුව සේ වැඩුනු, සුව තේ පෝෂණය කරණ ලද, එක ම පුනු වෙති. සුදින්නය, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි ය නානේ මරණයෙනුදු අපි නො කීම, ජීවත් වන්නෘ වූ තුර ගිහිගෙන් කැමැත්තමෝ ම වෙන් වන්තමු නික්ම සසුන් වැදීම පිණිස අපි අනුදනිමු දෑ' දරුව, සුදින්නග, නැගිටුව අනුභව ද කරව පංතය ද කරව ඉඳුරන් ද පිණවව කමින් බොමින් ඉඳුරන් පිණවමින් පස්කම් සුව විදිමින් පින් කරමින් ශිහිසුව විදුව ශිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදිනව අපි තව තො ම අනුදනිමු" යි මෙය කීන මෙසේ කී කල්හි කලන්දපුත් සුදින්න තෙමේ නිකඩ වි ය දෙවෙනුක් තෙවෙනුන් මවුපියෝ කලන්දපුක් සුදින්නහට ''දරුව, කලන්දපුත් සුදින්නගේ සුදින්නය, නෝ වනාහි අපශේ පිය වූ මනාප වූ සුව සේ වැඩුනා වූ සුව සේ පොෂිත වූ එක ම පුත් වෙහි දරුව, සුදින්නග, තෝ කිසි දුකක් තො දන්තෙහි ස අපි තාශේ මරණයෙනුදු නො කැමැත්තමෝ වෙන් වන්තමු. කිම, අපි ජීවත් වන තව ගෙහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නව අනුදනිමු දෑ දරුව, සුදින්නය, නැගිවුව, කව, බෞව, ඉදුරන් පිණවව කමන් බෞමින් ඉදුරන් පිණවමන් පස්කම්සුව විඳිමින් පින් කරමින් (ගිහිගෙහි) සින් අලවව අපි නට ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්තට අවසර නො දෙමු" යි මෙය කීහ තෙවනුත් කලන්ද පුක් සුදින්න කෙමේ නිකඩ විස
 - සුදින්නගේ **යනඑවෝ** කලන්දපුන් 9. ඉක්බිති කලත්දපුත් පැමිණ කලන්දපුත් සුදින්න වෙත පැමිණියාහු ග සුදින්නහට ''යහළු සුදින්නය, තෝ වනෘති මවුපියන්නේ පිය වූ මනෘප වූ සුවසේ වැඩුතාවූ, සුව සේ පොෂිත වූ, එක ම පුත් වෙහි ය යනළු සුදින්නය, තෝ කිසි දුකක් හො දන්නෙහි ය. තානේ මරණයෙනුදු මවුපියෝ කැමැත්තෝ ම වෙන් වන්නෘත කීම, ඔහු ජීවත් වන්නෘ වූ තුව ශිහිකෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට අනුදන්නෘහු දෑ යහළු සුදින්නය, තැගිටින්න කන්න ඉදුරන් පිණවන්න. කමින් බොමින් ඉදුරන් පිණවමින් කම් සුව විදිමින් පිත් කරමින් හිහිගෙහි සිත් අලවන්ත මවුපියෝ තොපට හිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්තව තො අනුදන්තෘහ''යි මෙග කිහ මෙසේ කී කල්හි කලන්දපුත් සුදින්ත තෙමේ තිහඩ විය. දෙවෙනුත් . තෙවෙනුත් කලඥපුත් සුදින්නගේ යනළුවෝ කලන්දපුත් සුදින්නහට මෙය කිනු ''යහළු සුදින්නය, තෝ වනාහි . " කෙවෙනුත් කලඥපුත් සුදින්ත තෙමේ නිහඬ විය

අථ බෝ සූදිනහාසා කල අපුතනසස සහායකා යෙන සුදිනනසස 10 කලඥපුතනසස මාතෘපිතරො තෙනිපස්ඛකමිංසු උපස්ඛකම්ණා සුදිනනස්ස කලඥපුතනසස මෘතෘපිතරො එකදවොවුං ''අමම, තෘත,¹ එසෙ සුදිනෙනා අනුනතුරහිතාග භූමිශා නිපනෙනා 'ඉබෙව මේ මරණං භවිසසති පබ්බජණ වා'ති සවෙ තුමෙක සුදිනනං නානුජාතිසසථ අශාරසමා අතශාරියං පබබජජාය, සවේ පත තුමෙන සුදිනනං අනුජානිසසථ තුතෙව්ව මරණං අංගම්සසති අගාරසමා අනගාරිගං පබ්බජජාග, පබ්බජිතම්පි නං දක්ඛිසසථ සවේ සුදිනෙනා නාතිරම්ඎති අභාරසමා අනගාරිගං පබබජජාය, කා තසස අණුණු ගති හවිසසති? ඉධෙව පචවෘගමිසසති අනුජාතාථ සුදිනතං අශාරසමා "අනුජාතාම, තෘතෘ, සුදිකතං අශාරසමා අනගාරියං පබබජජායා"නි අනගාරියං පබ්බජජායා''නි අථ බො සුදිනනසස කලඥපුනනාස සහායකා යෙන සුදිනෙනා කලඥපුතෙතා තෙනුපසඞකමිංසු. උපසඞකම්ණ සුදිනනං **"උවෙඨකි සම**ම සුදිනන, අනුඤඤතො'සි කලඥපුතභං එතදවොඩුං මාතාපිතුහි අගාරසමා අනගාරියං පබබජජායා''නි

1i අථ බො සුදිනෙනා කලනපුනෙනා "අනුඤඤනො'මයි කි්ර මානා පිතුති අශාරසමා අනශාරියං පබබජජායා"නි නවෙනා උදගෙනා පාණිනා ඉතතානි පරිපුඤඡනෙතා උවසාසි අථ බො සුදිනෙනා කලනපුනෙනා කතිපාහං බලං ශාහෙනා ගෙන හනවා, නෙනුපසඬකම් උපසඬකම්නා හාවනනා අභීවාදෙනා එකමනතා නිසිදි. එකමනතා නිසිනෙනා බො සුදිනෙනා කලනපුනෙනා හනවනතා එතදවොව "අනුඤඤනෝ'මකි² අහං හනෙන මානාපිතුති අශාරසමා අනශාරියං පබබජජාය. පබබාජෙතු මං හනවා"නි අලනු බො සුදිනෙනා කලනපුනෙතා හනවනො සනතිකෙ පබබජයං. අලනු උපසමපදං අවිරුපසමපනෙනා ව පනායසමා සුදිනෙනා එවරුපෙ ධුතගුණෙ සමාදය වනතනි ආරඤඤිකා නොති, පිණිසපාතිකො, පංසුකුලිකො, සපදනුවාරිකො අඤඤතුනරං වජජිනාමං උපනිසසාය විශරති

12 තෙන බො පත සමගෙන වජ්ජී දුබනිකඛා ගොති දමිනිතිකා සෙතට්ඨිකා සලාකාවුනතා න සුකරු උදෙණන පගනහෙන ගාපෙතුං අථ බො අංගසමතො සුදිනනසස එතදහොසි "එතරහි බො වජ්ජී දුබහිකඛා දමිනිතිකා සෙතට්ඨිකා සලාකාවුනතා න සුකරු උදෙණන පගනහෙන ගාපෙතුං බහු බො පත මෙ වෙසැලියං සදුනී අඩසා මහදබනා මහාභොගා පයුතජාන-රූපරජනා පසුතමිනතුපකරණා පසුතබනබඤ්ඤ, යනතුනාහං සදුනි උපනිසසාය මිහරෙයාං, සෙදුනී මං නිසසාය දැනානි දසසනති පුණැකුනි කරිසසනති හිකබූ ව ලාභං ලවජනති අහසෙව පිණෙඩකෙන න කිලමසසාම"නි

¹ අම්මතාතෘ, මජසං, 2 අනුඥඥනො, මජසං, 3 ඤතකාපි, සෘා,

- 10 ඉක්බිති කලඥපුතු වූ සුදින්නගේ යනුළුවෙ]ි කලනුපුතු සුදින්නගේ මාපියන් වෙත එළඹියානු ය එළඹ කලනැපුනු සුදින්නගේ මාපියන්ව මෙය කීනු ''මැනියති, පියානති, තෙල සුදින්න තෙමේ 'මෙහි ම මාගේ මරණය හෝ පැවිද්ද වන්නේ ය' යි කිසිවක් නො අතුළ බිමෙහි ඉදින් තෙපි ශිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නව සුදින්තට නොත්තේ වෙයි අවසර නො දෙන්නනු නම්, එහි ම මරණය පැමිණෙන්නේ ය ඉදින් නෙපි ගිහිගෙන් තික්ම සසුන් වැදීමට සුදින්තට අවසර දෙන්නහු තම්, පැවිදි වූ ඔහු දක්නහු ය ඉදින් සුදින්න තෙමේ ගිහිගෙන් තික්ම සසුත් වැදී පැමිද්දෙහි සිත් තෝ අලවන්නේ තම්, ඔහුගේ කිතම් අතෙක් ශතියෙක් වන්නේ ද ² මෙහි ම පෙරළා එන්නේ ය ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට සුදින්නට අනුදනිවු" සි "දරුවෙනි, ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට සුදින්තට අනුදනිමු" යි කලඥපුනු සුදින්නගේ යනඑවෝ කලඥපුනු සුදින්න වෙත ඉක්විති එළඹියාහු ය. එළඹ කලඥපුතු සුදින්තකට මෙය කීනු ''යනඑ සුදින්ත යෙනි, නැශිරින්න, මෘජියන් විසින් නිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට අනුදන්නා ලද්දහු ය'' යි
- 11 ඉක්බිති කලඥපුතු සුදින්ත තෙමේ "මාපියන් විසින් ශිහිගෙන් තික්ම සසුන් වැදීමට අනුදන්තා ලද්දෙම් වෙම්" සි සතුවූ වූයේ ඔදවැඩි සිත් ඇන්තේ, අතිත් සිරුර පිරිමදිමන් නැගී සිටිගේ ය ඉක්බිති කලඥපුතු සුදින්ත තෙමේ කිපදවසක් මුළුල්ලෙහි කය බල ගන්වා බුදුරදුන් වෙත එළැඹි—ගේ ය එළඹ බුදුරදුන් වැඳ පසෙක හුන්නේ ය පසෙක හුන්තා වූ කලඥපුතු සුදින්ත තෙමේ හාගාවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේ ය "වහන්ස, මම ශිහිගෙන් තික්ම සසුන් වැදීමට මාපියන් විසින් අනුදන්තා ලද්දෙම් වෙම් භාගාවතුන්වහන්සේ මා පැවිදි කරණ සේක්වා"යි කලඥපුතු වූ සුදින්ත තෙමේ හාගාවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි පැවිද්ද ලැබීය. උපසමපදව ලැබීය උපසපත් වූ තොබෝ කල් ඇති ආයුෂ්මත් සුදින්ත නෙමේ මෙබළ බුතුණයන් සමාදන්ව වෙනෙහි අරණෙහි වසන්තෙක් වෙයි පිණිඩ පාතිකයෙක් වෙයි පසුල්සිවුරු දරන්තෙක් වෙයි ගෙපිළිවෙළින් පිඬු සිහන්නෙක් වෙයි පසුල්සිවුරු දරන්තෙක් වෙයි ගෙපිළිවෙළින් පිඬු
- එකල වැදෑරට දුක තේ ලැබිය යුතු තික්ෂාව ඇත්තේ වෙයි. දෙපරිද්-දෙකින් පැවැති අදහස් ඇත්තක් වෙයි. තන්හි තන්හි විසුරුණු මනීඇට ඇත්තක් වෙයි තෙනෙන් සෙතවසිකානම් සසාරෝගය ඇත්තක් කුසපත්තියමයෙන් ජීවිකාවෘතතිය පවත්වන්නක් වෙයි නොනොත් ඉරටු පමණක් ව හටගත් සසා ඇත්තක් වෙයි පෘතුය ගෙණ භිකෘවෙහි හැසිරීමෙන් ජීවත් වත්නට පහසු නො වන්නක් වෙයි ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ සුදින්නහට මේ සිත විය "දැන් වනාභි වැදැරට දුකුසේ ලැබිය හැකි භිකෂාව ඇත්තකි. දෙපරිද් දෙන් පැවති අදහස් ඇත්තකි තන්හි තන්හි විසුරුණු මිනීඇට ඇත්තකි තොහොත් සෙතටකිකා නම් රොගය ඇත්තකි කුසපත්තියමයෙන් ජීවිකා-තොහොත් ඉරටු පමණක් ව හටගත් සසා වෘතතිය පවත්වන්නකි ඇත්තකි පාතුය ගෙණ ති**ඤා**වෙහි හැසිරීමෙන් ජීවත් වන්නට පහසු නො වන්නකි විසල්පුරයෙහි (උපභොග පරිභොගයන්ගෙන්) අංඪා වූ නිදන්ගත මහත් ධනය ඇති, දින පතා වියදම වන මහත් භෞග ඇති, බොහෝ වූ රන්රිදී අති, සතුටු උපදවන බොහෝ අලබකාරොපකරණ ඇති, හණිදෙනුවට යොනා වූ බොහෝ බනබානායන් ඇති මාගේ ඥතීනු බොහෝ චෙන් මම නැයන් ඇසුරු කොට වාසය කරන්නෙම් තම්, ඉතා මැතැවි නැයෝ මා නිසා දන් දෙන් පින් කරන් තිඤුහු ද ලාබ ලබන් මම ද ආහාරගෙන් කලානන තො චෙම්" සි

13 අථ බෝ අයෙසමා සුදිනෙනා සෙනාසනං සංසාමෙනා පනතච්චරමාදය සෙන වෙසැලි, නෙන පකකාම අනුපුබෙබන යෙන වෙසාලි නදවසරි නතු සුදං අයෙසමා සුදිනෙනා වෙසාලියං විනරති මකාවනෝ. අසෙසාසුං බෝ අයෙසමනෝ සුදිනනසස සදිනකා ''සුදිනෙනා කිර කලඥපුනෙනා වෙසාලිං අනුපපනෙනා''නි නෙ අයෙසමනෝ සුදිනනසස සටකීමතෙන ථාලිපාකෙ හතතාභ්ශාරං අභිකරිංසු අථ බෝ අයෙසමා සුදිනෙනා තෙ සටකීමනෙන ථාලිපාකෙ හිකබූනං විසසජෝණා පුබබණකසමයං නිවාසෙනා පනතච්චරමාදය කලඥගාමං පිණ්ඩාය පෘවිසි කලඥගාමෙ සපදනං පිණ්ඩාය වරමානෝ යෙන සකපිතුනිවෙසනං, නෙනුපසඬකම්

14 නෙත බො පත සමගෙන අංගසමහෝ සුදිනන්සුසු ඤශිදුසි අංශි-දෙසිකං කුමමාසං ඡ්ඩොතුකාමා හොති අථ බො අංගසමා සුදිනෙනා තං ඤතිදුසිං එතදවොව ''සවෙ නං හනිති ඡඩානිගබමමං, ඉබ මෙ පනෙත අංකිර්''නි අථ බො අංගසමනො සුදිනනසස ඤතිදුසි තං අංශිදෙසිකං කුමමාසං අංගසමහෝ සුදිනනසස පනෙත අංකිරනති හන්ානඤව පංදුනඤව සරසස ව නිමිතතා අශාගෙසි අථ බො අංගසමහෝ සුදිනනසස ඤතිදුසි යෙනාගසමනො සුදිනනසස මාතා, තෙනුපසමකම් උපසමකම්නා අංගසමනො සුදිනනසස මාතර. එතදවොව ''යගකගෙන ජානෙගනසි, අගාපුතෙතා සුදිනෙනා අනුපපනෙනා''නි ''සවෙ ජේ සවවං හණයි, අදුසිං තං කරෝමී'' නි

තෙන බො පත සමයෙන අංශසමා සුදිනෙනා තා ඇතිදෙසිකා කුමමාසං අකුණුතරං කුඩාමුලං නිසාංග පරිතුණුනි. පිතා'පි අායසමනො සුදි*නනස*ස **කම**මනතා අංගචඡනෙතා අදෑස අංයසමිනතං සුදිනනං තං ඇතිදෙසිකං කුමමාසං අණුණුතරං කුඩාමූලං නිසාග පරිතුණුජනතං දිසවංන යෙනංයසමා සුදිනෙනා, තෙනුපසබකම් උපසබකම්නි අාස්කමන්තාං සුදින්නං එතදවොව ''අස් නෑමු නාත සුදින්නෑ ආභිදෙෂිකං කුමමාසං පරිතුණුජිසයසි ! නනු තෘම තෘත සුදිනන, සකං ගෙහං ගනතබබ ?'' නති ''අගම්මක ²බො තෙ ඉහපති ගෙනං තතායං ආතිදෙසිකො කුම්මාසො"නි අථ බො අංගසමනො සුදිනනසස පිතෘ අංගසමනො සුදිනනසස බාහාගං ගහෙනිා ආයසමනතං සුදිනතං එතදවොව ''එහි තාන සුදිනන, ෂරං ගම්ඎමා"ති අථ බො අංගසමා සුදිනෙනා ගෙන සකපිතුනිවෙසනං, තෙනුපසඩකම් උපසඩකමණා පඤඤතෙන ආසතෙ නිසීදි. අථ බො අංශසමකො සුදිතනසස පිතා අංශසමනනං සුදිනනං එනදවෙංව: "තුණුජ තාත සුදිනනෘ"ති "අලං ගහපති කතුං මෙ අජර හනතකිවව" නති ''අධි වාසෙහි තාත සුදිනන සමානතාය භනත'' නති අඛවාසෙසි ඛෝ ආයසමා සුදිනෙනා තුණකීහාවෙන අථ බො අංගසමා සුදිනෙනා උවඨාශාසනා පකකාම.

¹ මහාචනෙ කුටාගෘරසාලායං, මජසං, 2 අයම්මතා ඉතිපි

13 ' ඉක්බිති අංයුෂ්මත් සුදින්න තෙමේ සෙනසුන තැන්පත් කොට පා සිවුරු ගෙණ විසල්පුරග බලා ගිගේ ග. පිළිවෙළින් ගොස් විසල්පුරගට පැමිණිගේ ග එකල්හි අංයුෂ්මත් සුදින්න තෙමේ විසල්පුර මනවනගෙහි වෙසෙයි අංයුෂ්මත් වූ සුදින්නගේ හැගෝ ''කලන්ද පුත් සුදින්න තෙමේ විසල් පුරගට පැමිණිගේ ල' යි ඇසුන ඔහු අංයුෂ්මත් සුදින්නට බත්සැළි සැටක් එළැවූන. ඉක්බිති අංයුෂ්මත් සුදින්න තෙමේ ඒ බත්සැළි සැට කිකුන්ට දී පෙරවරුගෙහි හැඳ පෙරෙව පංසිවුරු ගෙණ කලන්දසිටුගමෙහි පිඩු පිණිස කැසිරෙන්නේ සිය පියාගේ නිවෙසට පැමිණිගේ ය

14 එකල්හි අංශුෂ්මත් සුදින්තගේ නැදැස්සක් පිළුතු වූ කොමු පිඩුවක් ඉවත ලනු කැමැත්තී වෙයි. ඉක්බිති අංශුෂ්මත් සුදින්ත තෙමේ ඒ නැදැස්සට මෙස කී ''ඉදින් නැගනියෙනි, එය ඉවත දමය යුත්තක් නම් මෙහි මාගේ පෘතුයෙහි බහාලනු මැතැවි"යි ඉක්බිති අංශුෂ්මත් වූ සුදින්තගේ නැදැස්ස ඒ පිළුතු කොමුපිඩුව අංශුෂ්මත් සුදින්තගේ පෘතුයෙහි බහන්නී අත්වල ද පෘචල ද සවරයෙහි ද නිමිති ගත්තා ය ඉක්බිති අංශුෂ්මත් වූ සුදින්තගේ නැදැස්ස අංශුෂ්මත් වූ සුදින්තගේ මවු වෙත එළඹයා ය එළඹ අංශුෂ්මත් සුදින්තගේ මවට මෙස කිවූය. "අංශ්‍යීවෙනි, දන්තෙහි ද දී අංශ්‍යී පුතු වූ සුදින්ත තෙමේ පැමණියේ ය" යි ''එමබල දෑසිය, ඉදින් තෝ සත්‍යයක් කියෙහි තම, නී නොදෑස්සක් කරමි"යි.

15 එකල්හි අංශුෂ්මක් සුදින්න තෙමේ ඒ පිඑනු වූ කොමුපිඩුව එක් හෙබින්නියක් ලක හිඳ වළඳයි. අංශුෂ්මත් සුදින්නගේ පිය තෙමේ ද කම්නෙත සථානයෙන් පෙරළා එන්නේ ඒ පිඑනු වූ කොමුපිඩුව එක් ගෙබින්නියක් ලන හිඳ වළඳන්නාවූ අංශුෂ්මත් සුදින්න දිටි ය දක අංශුෂ්මත් සුදින්න වෙත එළඹිගේ ය. එළඹ අංශුෂ්මත් සුදින්නට මෙය කී ය "දරුව, සුදින්න—යෙනි, රැලැගි කොමු පිඩුව වළඳවූ ද, (අපම් නාම≔) නොප කෙරෙහි ශුමණගුණ විශෙෂයෙක් ඇත් ම ය,¹ දරුව සුදින්නය, සියගෙට යා යුතු නො වේ ද?" "ගැහැවිය, ඔබගේ ගෙට ගියෙමූ මේ පිඑනු කොම පිඩුව ඒ ඔබගේ ගෙයින් ය ඉක්බති අංශුෂ්මත් සුදින්නගේ පිය තෙමේ අංශුෂ්මත් සුදින්නගේ බංහුව ගෙණ අංශුෂ්මත් සුදින්නට මෙය කීය "දරුව, සුදින්නය, එව ගෙට යමු" යි පසු ව අංශුෂ්මත් සුදින්න නෙමේ සිය පියාගේ ගෙව ගියේ ය ගෙනේ පණවන ලද අස්නෙහි හුනි ඉන් පසු අංශුෂ්මත් වූ සුදින්නගේ පිය නෙමේ අංශුෂ්මත් වූ සුදින්නට "දරුව, සුදින්නය, අනුතව කරව" යි මෙය කී ය "ගැහැවිය, කම් නැත. අද බන්කිස නිමවන ලදී" යි සුදිනන හිසු නෙමේ කි ය

¹ මෙහි පාලිපෙහි එන 'පරිතුණ්ජිසහයි' යන අතාගත වචනය 'නාම' නිපාතසොගසෙහි නිඥිපයෙහි සෙදුනේය මේ වාකාසෙන් පිඑනු තෝජනයට නිඤ ද එය පිළිකුල් නො කොට වැලඳු සුදින්න තෙරුන්ට ශුමණගුණයෙන් සමහාචනා ද කළ සැටි ද දත යුතු

16 අථ බෝ අංගසමතෝ සුදිනනසස මාතා තසසා රතනියා අච්චයෙන හරිතෙන ගොමසෙන පළුවිං ඔපුණු පෙනිා¹ දෙව පුණෙර කාරාපෙසි එකං හිරණුණුසස, එකං සුවණණසස තාව මහනතා පුණු අනෙසුං-ඔරතො සීතො පුරිසේා පාරතෝ සීතං පුරිසං න පස්සනි, පාරතෝ සීතෝ පුරිසෝ ඔරතෝ සීතං පුරිසං න පස්සනි. තෙ පුණෙර කිලණෙර 3 පට්චණද පෙනිා මණේඛ අංසනං පණුණුපෙනා තිරොකරණියං පරිකඛිපිනා අයෙසමතෝ සුදිනනස්ස පුරුණදුනිසිකං අමෙනෙනසි ''නෙන හි නිං වඩු, යෙන අලඬකාරෙන අලඬකතා පුත්තසස මෙ සුදිනනස්ස පියා අහෝසි මනාපා, නෙන අලඬකාරෙන අලඬකරා' කි 'එවං අයෝ'ති බෝ ආයසමතෝ සුදිනනස්ස පුරුණදුනිසිකා ආයසමතෝ සුදිනනස්ස මාතුයා පච්චසේසායි

අථ කො ආගණමා සුදිනෙනා පුබ්බණහසමයං නිවාසෙනා පතතවීවරමාදය සෙන සකපිතුනිවෙසනං, තෙනුපසඬකම් උපසඬකම්ණා පඤඤතෙත ආසතෙ නිසිදි අථ බො ආයසමතො සුදිනනසස පිතා යෙතායසමා සුද්තෙනා, තෙනුපසමකම් උපසමකම්ණා තෙ පුණෙජ විවරාපෙණි. අංයසමනතාං සුදිනතාං එතදවොව ''ඉදං තෙ තාත සුදිනන, මාධුම් තනිකා ඉන්කාය ඉන්ඩනං අඤඤං පෙතතිකං අඤඤං පිතාමනං ලබනා නාත සුදිනන, නීතංයාවතත්තා භෞගා ව භුණුර්තුං පුණුණුනි ව කාතුං එහි තිං තාත සුදිනන, නීතායාවතතිණා භොගෙ ව කුණුරියසු පුණුඤිති ව කරොහී"නි "තාත, න උසසහාම න වීසහාම අතිරතො අහං බුහමවරියං චරාම්"ති දුතිගම්පි බෞ -පෙ- තතියම්පි බෞ ආයසමතො සුදිනනසස පිතා ආයසමනතා සුදිනනං එනදවොව ''ඉදං නෙ ගාන සුදිනන මෘතුමනතිකං ඉණිකාය ඉන්ට්බනං අණුණු පෙනනිකං අණුණු පිතාමහං ලබනා නාත සුදිනන ඕනාශා-වතතිනිං භොගං ව භූඤජි තුං පුණුකුනි ච කාතුං එහි නිං තාත සුදිනන, තීනායාවනත්තිා භොගෙ ව භූණුරස<u>ස, පුණු</u>දෙන් ව කරොනි"ති "වදෙය**ා**ම බො තං ගහපති, සවෙ නිං නෘතිකඩෙස්යනස්"ති ''වදෙනි තෘත සුදිනනා''නි "තෙන හි නිං ගහපති, මහනෙත මහනෙත සාණිපසිබබකෙ කාරාපෙනා තිරඤඤසුවණණසා පූරාපෙනා සකටෙහි නිබබාගාපෙනිා මජෙකි ගඩගාය සොතෙ මසාදෙක්² කං කිසස නෙතු ² යං හි තෙ ගහපති හවිසසති තතො නිදුනං තයං වා ජමහිතුනතුං වා ලොමහංසො වා ආරකෙඛා වා, සො නෙ ත හවිසාත් රාගික එවා වුතෙන ආයකමතො සුදිනනසා පිතා අනනතමනො අහොසි "කථං හි නාම පුතෙනා සුදිනෙනා එවං වනඛනි"නි

18 අථ බෝ අංගසමහෝ සුදිනනසක පිතා අයෙසමහෝ සුදිනනසක පුරාණදුත්සිකා අමෙනෙකසි "තෙන හි වඩු, නමපි සෑව, අපෙපව නාම පුතෙනා සුදිනෙනා තුයහමපි වචනං කරෙගෑා"නි අථ බෝ අංගසමනෝ සුදිනනසක පුරාණදුත්සිකා අංගසමතෝ සුදිනනසක පෘදෙසු ගහෙනිා අංගසමනනා සුදිනනං එකදවෙව "කීදිසා නාම නා අයාපුතන අවඡරායෝ, යාසා නිං නෙතු බුගමවරියං වරසි?"නි "න බෝ අහං හනිනි, අවඡරානං හෙතු බුගමවරියං වරාමී"නි

¹ ඔපුදුදුරුපොතා, මජසං සෑ 2 ඔපාතෙහි, මජයං

- 16 ඉක්බිති අංයුෂ්මත් වූ සුදින්තගේ මවු තොමෝ එ රැය ඇවැමෙන් අමුගොමන් බිම පිරිබඩ දී කහවණුවලින් එකක් ද රණින් එකක් ද යි ගොඩවල් දෙකක් කරව් ය මොබ සිට් පුරුෂතෙමේ ඔබ සිට් පුරුෂයා නො දකී ද, ඔබ සිට් පුරුෂ තෙමේ මොබ සිට් පුරුෂයා නො දකී ද, ඒ සා මහත් හොඩවල් වූහ ඒ ගොඩවල් කළාලවලින් වසා මැද අසුතක් පණවා තිරයකින් වට කොට අංයුෂ්මත් සුදින්තගේ පැරණි දෙවැන්තිය (≔අඹුව) අමතා, "ලෙහෙළිය, යම අලඬකාරයකින් සැරසුතා වූ තී මා පුත් සුදින්නට පිය වූවා ද, මතාප වූවා ද, ඒ අලඬකාරයෙන් සැරසෙව" සි කිවු ය "අායුෂ්මත් සුදින්නගේ මවුට පිළිවදන් දුන්නී ය.
- ඉක්බිති අංශුෂ්මත් සුදින්න නෙමේ පෙරබන්කල හැඳ පෙරෙව පෘසිවුරු ගෙණ සිය පිය නිවෙස වෙත එළඹයේ ය එළඹ පැණවූ අස්නෙහි හුන්නේ ය. ඉන්පසු ආයුෂ්මක් සුදින්නගේ පියතෙමේ ආයුෂ්මක් සුදින්න වෙන එළඹියේ ය එළඹ ඒ රන්රුවන් ගොඩවල් වැසුම් හරවා ආයුෂ්මන් සුදින්නට මෙය කී ''දරුව, සුදින්නය, මේ මක්තනියන් මිසින් ඔබගේ මවට දෛතික පරිභොග වූ නානසුණු ආදිය ගැණීම පිණිස දුන් බනය වෙයි පියාට අයත් ධනය මෙයිත් අනා ය මුත්තනුවන්ගේ ධනය මෙයින් අනා ය දරුව සුදින්නය, ශිභිබවට පැමණ නොග අනුහව කරන්නව ද පින් කරන්නව ද නැකි ය දරුව සුදින්තග, එව තෝ ශිහිබවට පැමණ භොගයන් ද අනුභව කරව පින් ද කරව'' යනු යි ''පියානෙනි, නො හෙම නො හැකියෙමි මම් සස්නෙති ඇලුනෙම් බඹසර හැසිරෙම්"යි තෙවෙනුවත් ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පියනෙමේ ආයුෂ්මත් සුදින්නගට ''දරුව සුදින්තය, මේ මික්තතියන් විසින් ඔබනේ මවුට දෛනික පරිභෝගය පිණිස දුන් ධනය වෙයි පියාව අයත් ඛනය මෙයින් අනා ය මුත්තනුවන්නේ ධනය ද මෙයින් අනා ය දරුව සුදින්නය, පැමිණ හොග අනුභව කරන්නව ද පින් කරන්නට ද නැකි ය දරුව සුදින්නය, එව නෝ ශිහිබවට පැමිණ හොගයන් ද අනුභව කරව පින් ද කරව" කියා යි "ඉදින් ගැහැවිය, ඔබ නොකිපෙන්තහු නම්, එයට කිව යුතු දෙය කියමු" යි ''පූත සුදින්තය, කියව" යි ගැහැවිකී ය ''එසේ වී තම්, ගැහැවිය, ඔබ මහත් මහත් හෝණ්මලු කරවා, කහවණුවලින් හා රණින් පුරවා, ශැල්වලින් අදවා, ශක මැද සැඬ දියපහරෙහි කිඳවා ලන්න ඒ කවර හෙයින් ද ? ගැහැවිය, ඔබට එය හෙතු කොට කෙණ යම්බදු බියක් හෝ ලය සැලීමෙක් හෝ ලොමුදහ ගැණිමක් හෝ රැක ගැණිමක් හෝ වේ ද, එය ඔබට නොවන්නේය" යි සුදින්න තිකුෂු කි ය මෙසේ කි කල්හි ආයුෂ්මත් සුදින්තනේ පිය තෙමේ 'කෙසේ නම් ඖ පුත් සුදින්ත තෙමේ මෙසේ කියන්නේ ද,2"යි නොසතුටු සිත් ඇත්තේ විය
- 18 ඉක්බිති අාසුෂ්මත් සුදින්තගේ පිය තෙමේ අාසුෂ්මත් සුදින්තගේ හිතිකල අඹුව ඇමති ය "එහේ ඒ තම ලෙහෙළිය, තෝ ද යාව්ඤ කරව පුත් වූ සුදින්ත තෙමේ තිශේ වචනය වත් කරන්නේ තම ඉතා මැතැවි"යි කි ය ඉන් පසු ආයුෂ්මත් වූ සුදින්තගේ හිතිකල අඹු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදින්තගේ පා අල්ලාගෙණ ආයුෂ්මත් සුදින්තට මෙය කී ය "ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ සම්බදු වූ දෙවහනන් ලැබීම පිණිස බඹසර හැසිරෙත් නම්, ඒ දෙවහනෝ කෙබඳු ද"යී ඇසුවා ය "නැගනිගෙනි, මම දෙවහනන් හේතු කොට ගෙණ බඹසර නො හැසිරෙම්"යි හේ කි ය

අථ බෝ අංගසමතෝ සුදිනනසස පුරුණදුන්ගිකා "අජජනගො මං අයාපුතෙනා සුදිනෙනා හගිනීවාදෙන සමුදුවරතී"ති තසෙව මුවඡිතා පපතා අථ බො ආයසමා සුදිනෙනා පිතුරං එතදවොච ''සවෙ ගහපති, හොජනං ද නබබං, දෙථ මා නො විහෙ යිසිප්ථා''නි "තුණුඒ නාන සුදිනනා''නි අථ බො ආයසමතො සුදිනනසස මාතා ව පිතා ව ආයසමනතා සුදිනනා පණිනෙත බාදනීයෙන හොජනීයෙන සහනා සනතපෙපසුං සම්පවාරෙසුං අථ බො අංගසමනො සුදිනනසස මානා අංගසමනතා සුදිනනං භූතතාවිං ඔනීතපතත– පාණිං එතදවොව ''ඉදං තාන සුදිනන ුකුලං අඩස්ං මහුුඩිනං මහාභොගං පසුතජාතරුපරජනං පසුතුවිතතුපකරණං පසුතුඛනඛණුණුං ලබහා නාත සුදිනන, ගීතායාවතතිනි හොගා ව තුණුජිතුං පුණුඤන් ව කාතුං එහි නිං තාත සුදිනන, නීතංගාවනතිනිමා භෞගෙ ව භූණුජයසු පුණුණුනි ව කරොහි"ති "අමම, න උසසහාම න විසහාම අභිරනො අහං බුහමචරියං චරාම"නි දුනියමපි බෝ –පෙ– තතියම්පි බෝ ආයසමතෝ සුදිනතසස මාතෘ ආයසමනතං සුදිනතං එතුදවොච්: ''ඉදං තාන සුදිනන, කුලං අඩස්ං මහුඟුනං මහාභොගං පහුතු– ජාතරුපරජනං පසුතුම්හතුපකුරණං පසුතුඛනඛණුණුං තෙන හි තාත සුදිනන, බීජකම්පි දෙනි, මා නො අපුනතකං සෘප්තෙගෘං ලිච්ඡවශෝ 1 අතිහරාපෙසු"නති ''එතං බො මෙ අමම, සකකා කෘතු"නති ''කතං පත නාත සුදිනන, එතරහි විහරසී''නි ? "මහාවනෙ අමමා"නි අථ බො අංගසමා සුදිනෙනා උවඨාශාසනා පකකාම

20 අථ බො ආයසමතො සුදිනනසස මාතා ආයසමනො සුදිනනසස පුරාණදුතියිකං ආමනෙතතෙසි "තෙත හි වඩු, යදු උතුනී ගොසි, පුපරං තෙ උපපනනං කොති, අථ මේ ආරොචෙගකසී''නි ''එවං අයෙක්'නි බො ආයසමනො හුදිනනසාස පු**රුණ**දුකියිකා ආගසමනො සුදිනනසාස මෘතුයා පචචසොසි අථ බො ආයසමනො සුදි*ත*නසා පු**රුණදුතියිකා න විරසො**ව උතුනී අහොසි පුපථංසා උපපණි අථ බො අංශසමනො සුදිනනසස පුරුණදුන්හිකා අංශසමනො සුදිනනසා මෘතුරං එකදවොව ''උනුනී'මහි අගෝ, පුපුපං මේ උපපනන''නති ''තෙන හි වබු, යෙන අලබකාරෙන අලබකතා පුතනසා සුදිනනසා පියා අශෝසි මනංපං, නෙන අලඬකාරෙන අලඬකරු"නී ''එවං අයෙය"නී බො අංසසමහො සුදිනනසා පුරුණ දුතියිකා ආයසමනො සුදිනනසා මෘතරං පචවසොසි අථ බො ආයසමතො සුදිනනසස මාතා ආයසමතො සුදිනනසස පුරුණදුන්ගිකං ආදය ගෙන මහාවනං, ගෙනාගසමා සුදිනෙනා, නෙනුපසඹකම් උපසඹකම්ණා ආයසමනතං සුදිනනං එතදවෙෑව "ඉදං තෘත සුදිනන, කුලං මහුතුනං මහාභෞත පසුතුජාතුරුපරජනං පසුතුවිතතුපකරණං පසුතු-ඛනඛඤඤං ලබනා තෘත සුදිනන නීතාගෘවතතිණා භෞගෘ ව නුඤජීනුං පුඤඤත් ව කාතුං එහි නිං තෘත සුදිකත, හිතාගාවතන්නිං හොගෙ ව භුඤජියයු පුණුකුති ව කරෙනී"ති. ''අමම, න උසසහාම න විසහාම අතිරතො අහං බුහම-වරියං වරාම්''ති දුනියමපි බෞ – පෙ – තනිය මපි බෞ – පෙ – ආයසමනො සුදිනනසා මාතා අංශසමනතං සුදිනතං එතදවොව "ඉදං තාත සුදිනත, කුලං අඩසිං මහදධනං මහාභෞගං පහුතුජාතරුපරජනං පහුතුවිනතුපකරණං පහුතු-ඛතඛඤඤං තෙන හි තාත සුදිනත, බීජකමපි දෙනි, මා තො අපුතනකං සාප-තෙයනං ලිචඡවයො1 අතිනරාපෙසු"නති

I ලිවජමියෝ, කණ්ඩ

ඉක්බිති ආයුෂ්මන් සුදින්නගේ නිහිකල අඹු තොමෝ ආග්‍රීපුතු වූ සුදින්ත තෙමේ ''අද පවන් මව භකිනිවාදයෙන් කථා කෙරේ ග''යි සිහි එහි ම වැටුනි ය ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදින්න නෙමේ "ඉදින් නානි ව නැහැවිය දිය යුතු ආහාරයක් වේ නම්, දෙනු මැතැව්, අප නො වෙහෙසන්නෑ"යි මැතැව්" සී ගැහැව් කි ය "පුත සුදින්නය, වලදනු ඉන් පසු අංසුෂ්මත් සුදින්නගේ මවු ද පියා ද අංසුෂ්මත් සුදින්නට පුණින වූ කා යුතු දැග ද බිදිය යුතු දැග ද සියතින් වැළඳවූහ, පැවැරවූග අංශුෂ්මත් සුදින්තගේ මවු තොමෝ වළඳ අවසන් කළ, පාතුයෙන් ඉවතට ගත් අත් ඇති ආසුෂ්මන් සුදින්තට මෙය කී ය "පුත සුදින්න, මේ කුලය ආඪා ය. මහද්ධන ඇත්තක. මහද් භොග ඇත්තක බොහෝ රන් රිදී මසු කහවණු ඇත්තක. සොහෝ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ ධනධානා ඇත්තක. පුත සුදින්ත, හිහි බවව පැමණ භෞග අනුභව කරන්ට ද පින් කරන්ට ද හැකි ග පුන සුදින්න එව, නෝ ශිහි බවට පැමිණ භොග ද අනුභව කරව පින් ද කරව" කියා යි "මැනියනි, තො තෙම , තො හැක්කෙම මම ඇලුතෙම බඹුසර හැසිරෙම"යි සුදිනන තිසුසු කි ය දෙවනුවත් තෙවනුවත් ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ මවු තොමෝ අංයුෂ්මත් සුදින්නහට මෙය කී යං "පුත සුදින්න, මේ කුලය අංසා ය, මහද්ධන ඇත්තක මහාභෞග ඇත්තක. බොහෝ රන්රිදී මසු කහවණු ඇත්තක බොහෝ වූ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ බනබානඃ ඇත්තක එහෙයින් පුත සුදින්ත, (කුලවංශය අංරකය කර ගැණීමට) බීජයක් (පුතෙකු) දෙව. අපශේ දරුවන් නොමැති වසතුව ලිච්ඡවිකු ගෙන්වා හෝ ගණින්වා"යනු සී "මෑනියනි, මෙය මව කරන්නට හැකි ය"සී සුදිනන කී ය ''පුත සුදිත්ත, මේ කල කොති වෙසෙති ද²''යි මවු ඇසුවා ය. ''මැනිගති, මතවකයෙතියෑ''යි සුදිතනතිකු තෙමේ කී ය ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ අස්නෙත් නැතිට තියේ ග

ඉක්බිති අංගුෂ්මත් සුදින්නගේ මවු තොමෝ අංයුෂ්මත් සුදින්නගේ නිතිකල අඹුව බණවා "එහේ වී නම් ලේලිය, යම් දවසක සෘතුමකි වෙහි ද, තිට මල්වර වේ ද, එ කල්හි මට දන්වව" සි කිවූ ග ''ආගදීාවෙනි, එසේ යැ"යි කියා අංයුෂ්මත් සුදින්නගේ ගිහිකල අඹු තොමෝ අංයුෂ්මත් සුදින්තගේ මවුට පිළිවදන් දුන්නී ය ඉක්තිති අංසුම්මත් සුදින්තගේ නිනිකල අඹු නොමෝ නොබෝ දවසකින් ම සෘතුමතී වූවා ය ඇයට මල්වර උපන. ඉන් පසු අංයුෂ්මත් සුදින්නගේ ගිහිකල අඹු නෙංමෝ අංයුෂ්මත් සුදින්නගේ මවුට ''ආයතිංවෙනි, උනුනියක් වෙමි. මට ඔසප් ලෙය උපනැ''යි මෙය කීවා ය ''එසේ වී තම ලේළිය, යම් අලුඩකාරයකින් සැරසුනී පුත් වූ සුදින්නහට පුගමනාප වූ ද, ඒ අලඬකාරගෙන් සැරසෙව"යි ඕ කිවූ ය "අයේශීවෙනි. එසේ ස''හි ආයුෂ්මක් සුදින්නගේ හිතිකල අඹු නොමෝ ආයුෂ්මක් සුදින්නගේ මවුට පිළිවදන් ඇත්වූ ය ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදින්තනේ මවු නොමෝ ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ හිනිකල අඹුව කැඳවාගෙණ මහවනයෙහි අංසුම්මන් සුදින්න වෙන එළඹියා ය එළඹ ඇසුෂ්මන් සුදින්නහට මෙය කිවු ය "පුත, සුදින්න, මේ කුලය අංසා ය මහද්ධන ඇත්තක මහද්හොග ඇත්තක බොහෝ රන්රිදී මසු කහ– වණු ඇත්තක බොහෝ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ බනබානා ඇත්තක පුත සුදින්ත, ශිකිබවට පැමිණ භොග අනුතව කරන්නට ද පින් කරන්නට ද හැකි ය පුත සුදින්ත, එව තෝ හිතිබවට පැමිණ භොගයන් ද අනුතව කරව. පින් ද කරව" යනු යි "මැතියනි, තො හෙමි තො හැකියෙමි මම ඇලුනෙම බඹසර හැසිරෙමි''හි හේ කී ය දෙවනුත් නෙවනුත් ආයුෂ්මත් සුදින්තගේ මවු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදින්තහට මෙය කීවාය "පුත, සුදින්න, මේ කුලග ආසා ග. මහද් බනඇත්තක මහද් භෞග ඇත්තක බොහෝ රන්රිදී මසු කහවණු ඇත්තක බොහෝ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ ඛන ඛානෳ ඇත්තක එහෙහින් පුත සුදින්නය, බීජයක් (පුතකු) දෙව අපුතුක වූ ඛතය ලිවඡවීනු හැර තො ගණින්වා" යනු යි.

21 ' එතං බො මෙ අමම, සකකා කාතු''නති පුරුණදුනිසිකං¹ බානාගං ගහෙණා මහාවනං අජේඣාශාහෙණා අපපඤඤනො සිනඛාපදෙ අතාදීනව-දසසා පුරුණදුනිසිකාග නිකඛනතුං මෙථුතං බමමං අතිමිඤඤපෙසි සා තෙන ගබහං ගණහි

භුමමා දෙවා සදැමිනුසසාවෙසුං ''නිරබලිදෙ වන හෝ තික්බුසඩෙසා නිරාදීනවො සුදිනෙනන කලæපුපුනෙනන අබ්බුදං උපපාදිනං, ආදීනවො උපපාදිනො''නි භුමමානං දෙවානං සදදං සුණා චාතුමමහාරාජිකා දෙවාසදද-මනුසසාවෙසුං –පෙ– නාමනිංසා දෙවා,–සාමා දෙවා,–නුසිනා දෙවා,–නිමමාන– රතිනො දෙවා,–පරනිමමිනවසවනතිනො දෙවා,–මුහමකාසිකා දෙවා, සදද-මනුසසාවෙසුං ''නිරබිබුදෙ වන හෝ තික්බුසඬෙසා නිරාදීනවො සුදිනෙනන කලæපුනෙනන අබ්බුදං උපපාදිනං, ආදීනවො උපපාදිනො''නි ඉතින නෙන බණෙන නෙන මුහුනෙනන යාව මුහුමලොකා සදෙද අබ්භුගයෙසුම්

- 22 අථ බෝ අංශසමනෝ සුදිනනසස පුරාණදුනිසිකා නසා ඉබනසා පරිපෘකමණිය පුතතං විජාති. අථ බෝ අංශසමනෝ සුදිනනසා සහයෙකා නසා දරකසා බීජිකෝ'නි නාමං අකංසු අංශසමනෝ සුදිනනසා පුරාණදුනිසි—කාය බීජිකමානා'නි නාමං අකංසු අංශසමනෝ සුදිනනසා බීජික්පිනා'නි නාමං අකංසු අංශසමනෝ සුදිනනසා බීජික්පිනා'නි නාමං අකංසු අංශසමනෝ සුදිනනසා බීජික්පිනා'නි නාමං අකංසු හෝ අගයෙමනෝ සුදිනනසා බීජික්පිනා'නි නාමං අකංසු හෝ අයගේසමා අනග්වේයා පබබජිණා අරහතනං සච්ඡාකංසු
- 23 අථ බො අංගසමනො සුදිනනසා අහුදෙව කුකකුවවං, අහු විපාටි සාරෝ "අලාභා වන මෙ න වන මෙ ලාභා දුලලතුං වන මෙ න වන මෙ සුලතුං යෝ'හං එවං සවංකබාතෙ බම්මවිනයෙ පබබජිණිං නාසකබිං යාවටීවං පරිපුණණං පරිසුතුං බුහමවරියං වරිතු''නති සො තෙනෙව කුකකුවෙවන තෙන විපාටි– සාරෙන කිසො අහොසි ලුබො දුබබණෙණා උපපණඩුපපණඩුකජාතො බමනි– සන්නගතෙනා අනෙතමෙනෙ ලීනමනො දුකබි දුමමනො විපාටිසාරි පජිකායි
- 24 අථ බො අංගසමතො සුදිනනසා සහයෙකා තික්ඩූ අංගසමනනං සුදිනනං එතදවොටුං ''පුවෙබ බො නිං ආවුසො සුදිනන, වණණවා අහොසි පීනින්දිගෝ පසනනමුඛවණණා විපපතනන්වවණණා සො'දුනි නිං එතරති කිසො පූබො දුබබණණා උපපණ්ඩූපපණ්ඩුකජාතො බමනිසන්ත-ශතෙතා, අනෙතාමනො ලිනමනො දුක්ඛී දුම්නො විපපටිසාරි පජ්කාශසි කච්චි තො නිං ආවුසො සුදිනත, අනතිරනො බුකමවරිගං වරසි"ති? ''න බො අහං ආවුසො අනතිරතො බුකමවරිගං වරාම අනි මේ පාපං කම්මං කතාං පුරාණ-දුකිසිකාය මේථුතො බමෙමා පතිසෙවිනො නසසමගනං ආවුසො, අහුදෙව කුක්කුඩමං, අනු විපපටිසාරෝ අලාතා වන මේ න වන මේ ලාතා දුල්ලතාං වත මේ න වන මේ සුලතිං ගො 'කං එවං සවාකඛාතෙ බම්මෙනගෙ පබ්බර්නා තාසක්ඛීං යාවජීවං පරිපුණණං පරිසුතිං බුකමවරිගං වරතු"නති

^{1.} පූරාණපූත්ශිකාය මජකං 2 පීණිනිපළිංගා මජකං

21 "මැතියනි, මෙය නම් මට කරන්නට හැකි" යි හෙතෙම ගිහි කල අඹුවගේ අත අල්ලා ගෙණ මහවනයට බැස ගෙණ, සිකපද නො පැණවූ කල්හි ආදීනව නො දක්නේ ගිහිකල අඹුව සමග තෙවරක් මෙවුන්දම් සෙවී ය ඕ එයින් ගුබ් ගත්නී ය

"පින්වත්ති, ඒකානතයෙන් ම තිකුසුසසක නෙමේ නො කැලැල් ය නිදෙස් ය කලන්දශිටු පුත් වූ සුදින්න විසින් අර්බුදයක් උපදවන ලදී ආදීනවයක් උපදවන ලද?"යි බූමාටු දෙවියෝ උද්ඝෝෂණය කළාහු ය බූමාටු දෙවියන්නේ ශබදය අසා චාතුර්මහාරාජ්ක දෙවියෝ උද්ඝෝෂණය කළාහුය. නාවිතිසා වැසි දෙවියෝ සාම දෙවියෝ තුසින දෙවියෝ නිම්මානරති දෙවියෝ පරනිර්මින වශවර්ති දෙවියෝ බුඹ්ලොව වැසි දෙවියෝ "පින්වත්ති, ඒකානතයෙන් තිකුසසක නෙමේ හො කැලැල් ය නිදෙස් ය කලන්දපුත් සුදින්න විසින් අර්බුදයක් උපදවන ලදී ආදීනවයක් උපදවන ලද."යි උද්ඝෝෂණය කළාහු ය මෙසේ එකෙණෙහි ඒ මොහොතෙහි සොපය බඹලොව නෙක් පැන නැගුනේ ය

- 22. ඉක්බිනි අංශුෂ්මත් සුදින්නගේ ගිහිකල අඹුතොමෝ ඒ ගබ මිහිකිරීමට පැමණ පුතකු වැදුවා ග එකල්හි ඇයුෂ්මත් වූ සුදින්නගේ යහළුවෝ ඒ දරුනට 'හිජකා ය' යි නම් කළානු ය ඇයුෂ්මත් සුදින්නගේ හිහිකල අඹුවට 'හිජකාමාතෘ ය' යි නම් කළානු ය. ඇයුෂ්මත් සුදින්නගේ 'හිජකාපිනෘ ය' යි නම් කළානු ය ඔහු (මාතෘපුතු) දෙදෙන පසු කාලයෙහි හිහිගෙන් නික්ම සසුතෙහි පැවිදි වී රහක්වට ලැබුන
- 23 ඉක්බිති අංයුෂ්මත් සුදින්තහට "ගම් ඒ මම මෙසේ මත කොට දෙශතා කරණ ලද බම්විතයෙහි පැමිදි වී දිවි ඇති තෘක් පිරිසුන් පිරිසිදු මහ– බඔසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වීම ද, ඒ මට ඒකානතයෙන් අලාභයෝ ය. ඒකානතයෙන් මට ලාභයෝ නො වෙත්. මා විසින් ඒකානතයෙන් තපුරු ලැබීමක් ය යහපත් ලැබීමක් තො වේ "යි පසුතැවිලි ඇති විය විපිළිසර ඇති විය හෙතෙමේ ඒ කුකුසෙන් ඒ විපිළිසරින් කෘශ වූයේ රඑ වූයේ දුර්වණ් වූයේ පඬුවන් පැහැ ඇති වූයේ තහර ඉල්පී ගිය සිරුරු ඇත්තේ, සැහවුන හැකුළුනු සිත් ඇත්තේ දුක් ඇත්තේ නො සතුටු සිත් ඇත්තේ විපිළිසර වූයේ සිතිවිල්ලට වැටුනේ විය
- එකල්හි ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ යහළු භිඤිහු ආයුෂ්මත් සුදින්න හට "ඇවැත් සුදින්නය, පෙර තෝ පැහැපක් වූගෙහි ය මෙය කීවානු ය පිණා කිය ඉඳුරක් ඇත්තෙනිය පහන් වූ මූව පැහැය ඇක්තෙනිය ඉතා පුසන්ත වූ ජව්වණී ඇත්තෙහි ය ඒ තෝ දැන් වනාහි කෘශ වූයෙහි රඑ වූයෙහි දුම්ණි වූයෙහි පඬුවන් පැහැ ඇති වූයෙහි තහර ඉල්පී ගිය සිරුරු ඇත්තෙහි සැහවුනු සිත් ඇත්තෙහි නැකිඑනු සිත් ඇත්තෙහි දුක් ඇත්තෙහි නො සතුටු සිත් ඇක්තෙහි විපිළිසර වූයෙහි ඒ ඒ ද සිතන්නට පවත් ගක්තෙනි ග කිම ඇවැත් සුදින්ත, තෝ නෞ ඇලුනෙනි බඹසර නැසිරෙනී ද 🖓 "ඇවැත්ති, මම තො ඇලුතෙම් බඹසර තො නැසිරෙමි 🛮 මා විසින් කළ පව්කමක් ඇත පොරණඅඹුව හා මෙවුන්දම් **සෙවුනෘ** 'ඇවැත්ති, යම් ඒ මම මෙසේ මතා කොට දෙශතා කරණ ලද ධම්විතයෙහි පැවිදි ව දිවි ඇති තාක් පිරිපුත් පිරිසිදු මගබඹසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වීම් ද, ඒ මට අලාභයෝ ග ඒකානතයෙන් ලාභයෝ නො වෙන් ි මවිසින් ඒකානතයෙන් තපුරු ලැබීමකි, එකැතින් මට ගහපත් ලැබීමක් 'තො වෙයි, පසුතැවිලි ඇති විය විපිළිසර ඇති විය'' යි සුදිනත මහණ කි ය එ විට ඒ මහණනු මෙසේ කීහ

- 25. "අලං හි තෙ ආවුසො සුදිතත කුකකුඩවාය, අලං විපපට්සාරාය, යං නිං එවං සවාකඛාතෙ බම්මවිනයෙ පබබජිනිං න සක්ඛිසාසි යාවජීවං පරිපුණණං පරිසුණා බුකුම්වරියං චරිතුං
- 26 නනු ආවූසෝ තහවතා අනෙකපරියාගෙන විරාගාය බම්මා දෙසිනො නො සරාගාය ⁹ විසංසෝගාය බම්මා දෙසිනො නො සංසෝගාය ⁹ අනුපාදනාය බම්මා දෙසිනො නො සිඋපාදු**නාය**්
- 27 තුළු නාම නිං ආවුසෝ තගවතා විරාශාය ධමේම දෙසිතෙ සරාශාය වෙතෙසසයි විසංසොගාය බමේම දෙසිතෙ සංසෞගාය වෙතෙසසයි අනුපාදුතාය බමේම දෙසිතෙ සඋපාදුතාය වෙතෙසසයි,
- 28 කනු ඇවුසො තගවතා අනෙකපරියාසෙන රාගවීරාශාය බමේමා දෙසිනො? මදනිම්මදනාය පිපාසමිනයාය ඇලයසමූශකාතාය වට්ටූපවේඡ්දය තුණනකඛයාය විරාශය නිරෝධාය නිබ්බාණාය බමේමා දෙසිනො?
- 29 නනු ආවුසෝ තුගවතා අනෙක පරියාගෙන කාමානං පහැණං අකඛාතං, කාමසණුඥුණං පරිණුඥු අකඛාතා, කාමපිපාසානං පටිවිතයො අකඛාතො, කාමවිතුකකානං සමූගසාහො අකඛාතො, කාමපරිළාහානං වූපසමො අකඛාතෝ
- 30 නෙතං ආවුසො අපපසනනානං වෘ පසාදය පසනනානං වෘ තියෙනනානාසෑව අථ බෙවනං ආවුසො අපපසනනානසෛවව අපපසාදය පසනනානසෑව එකුවවානං අණුසෑළුනනායෘ"නි
- 31. අථ බෝ තෙ තිකබු අයෙසමනනං සුදිතනං අනෙකපරියාගෙන විගරතිණි තගවතො එතමපරං ආරෝවෙසුං අථ බෝ හගවා එනසම්ං නිදුනෙ එනසම්ං පකරණෙ තිකබුසඬකං සනනිපාතාපෙණා ආයසමනනං සුදිතනං පටි-පුවණී: ''සමවං කිර නිං සුදිතන, පුරාණ දුනිසිකාය මෙථුනං ධමමං පනිසෙව්''නි ''සමවං හගවා '' විගරහි වුණො හගවා

¹ සිපෙය, ඉනිපි

- 25 ''ඇවැන් සුදින්න, යම් හෙයකින් තෝ මෙසේ මැතැවින් දෙසු බම් විනයයෙහි පැවිදි ව දිවි ඇති තෘක් පිරිපුන් පිරිසිදු මගබඹසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වුයෙහි ද ? තාගේ කුකුසට එය සැහේ විපිළිසරට සැහේ.
- 26 ඇවැන්නි, භාගාවතුන් වහන්ගේ විසින් නොගෙක් කුමගෙන් සරාගය පිණිස නො ව විරාගය පිණිස දහම දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? (නො ඇල්ම පිණිස දෙසන ලදී ඇලීම පිණිස නො වෙයි.) කෙලශයන්ගෙන් වෙන් ව විසීම පිණිස බමය දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? කෙලෙසුන් හා නො යෙදීම පිණිස බමය දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? නෘෂණාවශයෙන් දඬි කොට නො ගැණීම පිණිස බමය දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? නෘෂණාවශයෙන් දඬි කොට වශයෙන් දඬි කොට ගැණීම පිණිස නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද?
- 27 එහි ඇවැන්නි, තෝ භාගාවෙතුන් වහන්තේ විසින් විරාශශ පිණිස ඩමය දෙශනා කරණ ලද කල්හි රාශශ හා පවත්තා මෙවුන්දම් සෙවීම පිණිස උතසාහ කෙළෙහි ග විසංයෝගය පිණිස ඩම්ය දෙශනා කරණ ලද කල්හි සංයෝගය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය අනුපෘදනය පිණිස ඩම්ය දෙශනා කරණ ලද කල්හි සඋපාදනය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය
- 28 ඇවැන්නි, භාගාවෙතුන් වහන්සේ විසින් මද දිය දුරු කිරීම පිණිස කාම පිපාසාදීන්ගේ දුර ලීම පිණිස, පඤාකමාලය මූලින්ම සිඳීම පිණිස සංසාරයේ මූල් සිඳීම පිණිස, තෘෂ්ණාකෂයය පිණිස, විරාශය පිණිස, නිරෝඛය, පිණිස, නිවණ පිණිස බමීය දෙශනා කරණ ලද්දේ නොවේද ²
- 29 ඇවැත්ති, තාගාවතුත් වහන්සේ විසින් නොසෙක් කුමයෙන් වසතුකාමකෙලශ කාමයන්ගේ පුහාණය විදුරණ ලද්දේ නො වේ ද ? සියලු කාමසංඥවන්ගේ තිවිධ වූ පරිඥව විදුරණ ලද නො වේ ද ? කාමපිපාසාවන්ගේ දුරු කිරීම විදුරණ ලද්දේ නො වේ ද ? කාමවිතක්යන්ගේ තැසීම විදුරණ ලද්දේ නො වේ ද ? කාමපරිදනයන්ගේ සන්සිදීම විදුරණ ලද්දේ නො වේ ද ?
- 30 ඇවැත්ති, ඔබගේ පාපකමීය තොපහන් වූවන්නේ පැහැදීම පිණිස තො වෙයි පහන් වූවන්නේ තැවත තැවත පැහැදීම පිණිස තො වෙයි වැලිදු, ඇවැත්ති, තෙල පාපකමීය වනාහි තොපහන් වූවන්ගේ නොපහන් බව පිණිස ද, පහන් වූ සමහරුන්ගේ (සෝවත් මගට තො පැමණියවුන්ගේ) විපිළිසරබව පිණිස ද වෙයි "
- 31 ඉන් පසු ඒ භිඤිසු අංයුෂ්මත් සුදින්නහට නොගෙක් ආරෙන් හතීා කොට භාගාවතුන් වහන්සේට ඒ කරුණ සැළ කළාසු ය ඉක්හිනි භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනයෙහි මේ කාරණයෙහි භිඤුසසිකයා රැස් කරවා ''සුදින්න, තෝ පොරණ අඹුව සමග මෙවුන්දම සේවනය කෙළෙහි ය යනු සැබෑ ද,''යි ආයුෂ්මත් සුදින්නගෙන් පිළිවිසි සේක ''භාගාවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය''යි සුදිනන භිඤු කී ය භාගාවත් වුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහුසේක

- 32 "අනනුවඡවියං මොකපුරිස, අනනුලොම්කං අපපතිරුපං අසසා_ මණකං අකපපියං අකරණීයං කථං හි නෘම ණිං මොකපුරිස, එවං සවාකබාතෙ ධමමවිනයෙ පබබජිණා න සක්ඛිසසසි යෘවජිවං පරිසුඟිං පරිපුණණං බුහමවරියං චරිතුං
- 33 තනු මහා මොසපුරිස, අනෙකපරිගාගෙන විරාහය බමමා දෙසිතො නො සරාගාය ² විසායොගාය බමෙමා දෙසිනො නො සංශෝගාය ² අනුපාදුනාය බමෙමා දෙසිනො නො සලපාදුතාය²
- 34 තළු තෑම නිං මොකපුරිස, මයා විරාශාශ ධමෙම දෙසිතෙ සරාශාශ චෙතෙසසසි විසංගෞශ ධමෙම දෙසිනෙ සංශෝශාශ වෙතෙසසි අනුපැදනාශ ධමෙම දෙසිනෙ සඋපෘදනාශ වෙතෙසසසි
- 35 නතු මගා මොකපුරිස, අනෙකපරිගාගෙන රාගවිරාගාග බම්මා දෙසිතො? මදනිම්මදනාග පිපාසවිතගාග ආලගසමුගකතාග වට්ටුපචේඡ්දග කණනකාධගාග විරාගාග නිරොධාග නිබ්බාණාග බම්මා දෙසිතො?
- 36 නනු මයා මෞකපුරිස, අනෙකපරියාගෙන කාමානං පහැණං අකඛංතං ^ව කාමසණුණුතං පරිණුණු අකඛංතා ^ව කාමපිපාසානං පරිචිනයො අතඛාතො ^ව කාමවිනකකානං සමුගුණුනො අකඛාතෝ වී කාමපරිළාහානං වූපසමො අකඛානෝ ^{වා}
- 37 ''වරං හෝ මොකපුරිස ආයිම්සයස සෞරම්සයස මුබෙ අඹගජාතං පක්ඛිතතං වරං නේ මොකපුරිස කණගයපපයස මුබෙ අඹගජාතං පක්ඛිතතං, ත සෙව මාතුශාමයස අඹගජාතං පක්ඛිතතං, ත සෙව මාතුශාමයස අඹගජාතං පක්ඛිතතං, ත සෙව මාතුශාමයස අඹගජාතං පක්ඛිතතං වරං තේ මොකපුරිස අඹගරකාසුයා අෘදිතතාය සමපජජලිතංය සපෞතිභූතාය අඹගජාතං පක්ඛිතතං, ත සෙව මාතුශාමයස අඹගජාතෙ අඹගජාතං පක්ඛිතතං තං කියස හෙතු ් තුනොතිදුනං හි මෞකපුරිස මරණා වා තිහුවෙන්නා මරණමතනං වා දුක්ඛං තිරෙය උපපජේරයා ඉතොනිදුනකුව බො මෞකපුරිස කායයස හෙදු පරම්මරණා අපායං දුගෙන් විනිපාතං නිරයං උපපජේරයා

- 32 "හිස් පුරුෂය, නුසුදුසු වූ අනුලොම නුවූ අයෝගෘ වූ ශුමණයන්ට අයන් නුවූ අකාප වූ හෝ කට යුත්තෙක කෙසේ තම්, හිස් පුරුෂය, තෝ මෙසේ මැතැමින් දෙසූ බම්විතයයෙහි පැවිදි වී දිවි ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු බඹසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වූගෙහි ද ?
- 33 හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් ලෙසින් විරාගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ² සරාගය පිණිස දහම් නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ² විසායොගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ² සංයෝගය පිණිස දහම් නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ² අනුපෘදුනය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ² සලපාදුනය පිණිස දහම් නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ²
- 34 හිස් පුරුෂය, එහි තෝ මා විසින් විරාගය පිණිස බමීය දෙසූ කල්හි සරාගය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය විසංයෝගය පිණිස බමීය දෙසූ කල්හි සංයෝගය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය. අනුපාදුනය පිණිස බමීය දෙසූ කල්හි සඋපාදුනය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය
- 35. නිස් පුරුෂග, මා විසින් නොගෙක් ලෙසින් රාගවිරාගග පිණිස ඛම්ග දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? මදනිම්වදනග පිණිස, පිපාසාවිනග පිණිස, ආලගසමුගකානග පිණිස, වට්ටූපචෙඡදග පිණිස, තෘෂ්ණාඤග පිණිස, විරාගග පිණිස, නිරෝධග පිණිස, නිවීණෙග පිණිස, ඛම්ග දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද?
- 36 නිස් පූරුෂග, මෘ විසින් නොගෙක් ලෙසින් කෘමයන්නේ පුහැණය කියන ලද්දේ නො වේ ද ² කෘමසංඥුවන්නේ පරිඥුව කියන ලද්දේ නො වේ ද ² කෘමපිපාසවන්නේ දුර ලීම කියන ලද්දේ නො වේ ද ² කෘමවිනකීයන්නේ නැසීම කියන ලද්දේ නො වේ ද ² කෘමපරිදුනයන්නේ සංහිදීම කියන ලද්දේ නො වේ ද ²
- ''නිස් පුරුෂය, තා විසින් දරුණු විෂ ඇති ආශීව්ෂයක්හුනේ මුඛයෙහි අඬුකුජාතය බනා ලන ලද්දේ නම් මැනැව් මාග මකුගේ අඩගජාතයෙහි සිය අඩගජාතය බහාලන ලද්දේ නො මැතැවී හිස් පුරුෂය, තා විසින් කෘෂණසපීයක්හුගේ මුඛයෙහි අඹගජාතය බහාලන ලද්දේ නම මැතැවි මාගමකගේ අඩගජාතයෙහි සවකීය අඩගජාතය බහා ලන ලද්දේ තො මැතැවි හිස් පුරුෂය, තා විසින් ඇවිළගත්, කෘත්පසින් ඇවිළගත්, ගිනිදල් සහිත වූ ගිනිඅතුරුවළෙක අඹගජාතය බහාලන ලද්දේ මාගමකුගේ අඬගජාතයෙහි සවකීය අඬගජාතය බහාලන ලද්දේ තො මැනැවි ඒ කවර නෙගින⁹ යන් නිස් පුරුෂය_, එය නෙතු කොට ගෙණ මරණයව කෝ පැමිණෙන්නේ ය තැත කොත් මරණය වැනි දුකකට පැමිණෙන්නේ ය. ඒ හේතුවෙන් කා බුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහ වූ තරකශකිගෙන් යුක්ත වූ විවශ ව පතිත වන්තෘ වූ නිරගව තො පැමිණෙන්-තේ ග. මේ හේතුවෙන්, නිස් පුරුෂග, කා බුන් මරණින් මතු අපාග නම් වූ දුශාති නම් වූ විනිපාත නම් වූ නිරගට පැමිණෙන්නේ ය

38 "තුන් තාම නිං මොසපුරිස, ගං නිං අසදබම්මං ශාම්බම්ම වසලබම්මං දුවඩුලලං ඔදකන්තිකං රාහසණ දවයාදේවය සමාපන්තිං සමාපන්සිසාසි, බහුනතං බො නිං මොසපුරිස අකුසලානං බම්මානං ආදිකතනා පුබ්බඩ්හමෝ නෙතං මොසපුරිස අපසන්නතානං වා පසාදය පස්නතානං වා සියෙන්නාවා ය අථ බේවතං මොසපුරිස, අපසන්නතාන කෙළුව අපසාදය, පස්නතාන කළව එකුව්වානං අණුණුථන්නායේ"ති

39 අථ බො හගවා ආශසමනතා සුදිනතා අතෙකපරිශාගෙන විශරනිකා දුහරතාය දුපෙපාසතාය මහිචඡිතාය අසනතුටකිතාය¹ සඹගණිකාය කොසජජිසය අවණණ භාසිනා අතෙකපරිශාගෙන සුහරතාය සුපෙපාසතාය අපපිචඡසය සනතුටඨසය සලෙලබසය ධුනසය පාසාදිකසය අපවශසය විරියාරමහසය වණණ භාසිනා හිකබුතා හදනුවඡිවිකා තදනුලොමිකා බමම් කථා කතා හිකබු ආමනෙතසි

40 "තෙන හි තික්ඛවෙ තික්ඛනං සික්ඛාපදං පඤඤපෙසසාම දස අපථ වසෙ පට්වව සහිකපුවඩුතාග, සහිකපාසුතාග, දුමවහිකුනං පුගකලානං තිගනහාග, පෙසලානං තික්ඛූතං එාසුවිතාරුග, දිවඩ්ඛමමිකානං අංසවානං සංවරාග, සමපරාසිකානං අංසවානං පටිසානාග, අපපසනනානං පසාදග, පසනනානං තිනෙකුහාවාග, සඳුබුමවෙකිනිගා, විතයානුගනහාග එවිඤව පන තික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසෙගයාථ

"සො පන භිකාබු මෙළුනාං ඩමමං පතිසෙවෙයා, පාරාජිකො හොනි අසංචාසො"නි.

එවිඤම්දං හගවතා භිකබුතං සිකබාපදං පණැඤනනං කොති

[මූලපඤ්ඤනති]

සූදිනතහාණවාරො නිටයිතො.

¹ අසනතුවඨපාශ සෘ

- 38 "හිස් පුරුමය, ඒ මෙබදු වූ සාවද,කම්ගෙහි තෝ නිවජනයන්නේ සාහාවයක් වූ, ගම්වැස්සන්ගේ සාහාවයක් වූ, ලාමකපුරුමයන්හේ සාහාවයක් වූ, රාගාදි කෙලෙසුන්ගෙන් දූෂිත වූ, දියකිස අවසන් කොට ඇති, රනසේ කට යුතු වූ, දෙදෙනෙකුන් දෙදෙනෙකුන් විසින් සමවැද්ද යුතු වූ මෛථුන ධම්යට සමවන්නෙහි ය හිස් පුරුෂය, තෝ බොහෝ දෙනා අතුරෙන් අකුශල ධම්යන්ට ආදිකණි වෙහි පුළුඛනම වෙහි හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙහි පැහැදුනවුන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි වැලිදු, හිස් පුරුෂය, මෙය නො පැහැදුනවුන්ගේ නො පැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනා වූ ඇතැමුන්ගේ අතාථානය පිණිස ද වේ."
- 39 ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් සුදින්නහට තොසෙක් කුමසෙන් ශර්තා කොට (තමන් විසින් ද අනුත් විසින් ද) දුම්රතාවසෙහි ද දුක සේ පොපණය කට හැකි බවිහි ද, මහත් ආශා ඇති බවිහි ද, ලද දැයෙකින් සතුටු නො වීමෙහි ද, ගණසමූහයා කෙරෙහි ඇලීමෙහි ද, කුසිත බවෙහි ද අගුණ වදුරා, නොසෙක් කුමසෙන් සුතර තාවසෙහි ද, සුව සේ පොෂණය කට හැකි බවහි ද, අපිස් වූවහුනේ ද, ලද දැයෙකින් සතුටු වන්තහුනේ ද, කෙලෙස් සිද ලන්නහුනේ ද, කෙලෙස් කම්පිත කළහුනේ ද, පුසාදය එළවන සංවරයාගේ ද, කොලෙස් රැස් නො කිරීමෙහි ද, විස්ථාරමහයෙහි ද, ගුණ වදුරා, තිකුන්ට එතැනට සුදුසු වූ එයට අනුලොම් වූ දහැමි කථාවක් කොට තිකුන් ඇමතු සේක
- 40. "මහුණෙනි, එහේ වී නම් සම්ඝයාගේ හිත සුව පිණිස, සම්ඝයාගේ පහසු බව පිණිස, දුශශීල පුදහලයන්ව නිහුහය පිණිස, දුශශීල භිණුසුන්ගේ පාසුම්හරණය පිණිස, මෙලොව දී පැමිණියා හැකි දුක් දුරු කිරීම පිණිස, පරලොව දී පැමිණෙන දුක් නැසීම පිණිස, නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස, පහන් වූවන්ගේ වැහැදීම පිණිස, පහන් වූවන්ගේ වැහියක් පැහැදීම පිණිස, සදාමිණයගේ විරසපිතිය පිණිස, විතයානුගුහය පිණිස ය යන මේ දස හිතුවිශෙෂයන්ගේ නිෂපතතිය පිණිස භිඤුන්ව සිකපදයක් පණවන්නෙම් මහුණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

"යම් මහණෙක් මෙවුන්දම සෙවිනේ නම්, කෙලෙස් සතුරන් විසින් පරදවන ලද්දේ සංඝයා හා එකකම්දේසංවාස නැති වන බැවින් (අසංවාස සහවාස නැත්තෙක්) වේ "

තාගාවතුන් වහන්සේ විසින් තිසුඹුන්ට මෙසේත් මේ ශිස්ෂාපදය පණවන ලද්දේ වෙයි.

> [මුල් පැණවීමයි.] සූදිනන බණවර නිමි.

මකකරීවතු

- 1 නෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරෝ භිකබු චෙසාලියං මහාවනෙ මකකටිං ආමිසෙන උපලාපෙනා තසසා මෙථුනං ධමාං පතියෙවති අථ බො සො භිකබු පුබබණනසමයං නිවාසෙනා පතනවීවරමාදය චෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසි
- 2 තෙන බො පන සමගෙන සම්බහුලා තික්බූ සෙනාසනවාරිකාං ඇතිණඩනතා ගෙන නසස තික්බුතො විහාරෝ තෙනුපස්ඛකම්ංසු අදදසා බො සෘ මක්කට් හා තික්බූ දූරතෝ ව ආගවඡනෙන දිසවාන ගෙන තෙ තික්ඛූ තෙනුපස්ඛකම්. උපස්ඛකම්ණ හෙසං තික්ඛූතං පුරතෝ කට්මට් වාලෙසි, ඡෙපපම්ව වාලෙසි, කට්මට් ඔබඳි, නිම්තනමට් අකාසි අථ බො තෙසං තික්ඛුතං එතදගොසි ''නිසසංසයං බො සො තික්ඛු ඉමසසා මක්කට්යා මෙථුනං බම්මං පට්සෙවනි''නි එකමනතා නිලීයිංසු අථ බො සො තික්ඛු වෙසාලියං විණ්ඩාය වරිණා පිණ්ඩපාතං ආදය පට්කක්ම
- 3 අථ බො සා මකකට් යෙන සො තිකබු නෙනුපසඬකමි අථ බො සො තිකබූ තා පිණිඩපාතා එකදෙසා තුණුජිණා එකදෙසා තසා මකකට්යා අදයි අථ බො සා මකකට් භුණුජිණා තසා තිකබුනො කට් ඔඩ්ඩි. අථ බො සො තිකබු තසා මකකට්යා මෙථුතා බමා පතිසෙවති
- අථ බො පො තිකබූ නං තිකබුං එකදවොඩුං "කුනු ආවුසෙං තගවනා සිකඛාපදං පණුණුතනං කිසස නිං ආවුසෝ මකකට්යා මෙථුනං ධමමං පතිසෙවසි"නි ''සම්මං ආවූසො හගවනා සිකඛාපදං පණැණැනනං බො මනුසසින්නයා, හො නිරචඡානගනායා 'නි "නනු ආවුසෞ නථෙව නං අනනුචඡවියං ආවුසො අනනුලොමිකං අපපතිරුපං අයසාමණකං අකජපිගං අකරණියං කථං හි නෘම නිං ආවුසො එවං සවාකධානෙ ධම්මවිතයෙ පබබජාතා ත සක්ඛියකසි ගෘවජීවං පරිපුණණං පරිසුණුං බුහම්වරියං චරිතුං ව තනු ආවුසො භගවතා අනෙකපරියායෙන විරාගාය ධමෙමා දෙසිනො තො සරාගාස –පෙ– කාමපරිළාහානං වූපසමො අකඛාතෝ ² තෙනං ආවුසො අපපස්*ත*නාතං වා පසෘදුය පස*ත*නාතං වා තියෙනභාවාය අථ බෙවතං ඇවුසො අපපසනනා නඤෙවුව අපපසෘදය එකචවෘතුං අඤඤථනනායා"නි අථ බො තෙ භිකබු නං භිකබුං අනෙකපරියාගෙන විගරහිනිා භගවනො එතමනිං ඇරොවෙසුං

මකකටී වසතුව

- 1. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහ වෙතෙහි වැඳිරියක අාහාරයෙන් පොළොඹවා ඇය හා මෙවුන්දම් සෙවෙයි ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ පෙරවරු කාලයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු හෙණ පිඹු සඳහා විසල් පුරයට පිවිසිගේ ය
- 2 එසමගෙහි බොහෝ තික්ෂූකු තෙනාසනවාරිකාවෙනි හැසිරෙන්නෝ ඒ මහණතුනේ විහාරය වෙත පැමණියානු ය. ඒ වැඳිරි එන ඒ තික්ෂූන් දුර දී ම දුටුවා ය දැක ඒ තික්ෂූන් වෙත පැමණියා ය පැමණ ඒ තික්ෂූන් ඉදිරියෙහි කටිය ද සැලූ ය නගුට ද සැලූ ය කටිය ද නැගු ය (මෙවුන් දමට ගැළපෙන සේ) නිමිත්ත ද කළා ය ඉක්බිනි ඒ තික්ෂූන්ට මේ සිත විය "නිසැක ව ම ඒ මහණ මේ වැඳිරිය සමග මෙවුන්දම් සෙවෙයි යනුයි" ඔහු පසෙක සැහවුනාහු ය. ඉක්බිනි ඒ මහණ පොමේ විසල්පුරයෙහි පිඩු පිණිස හැසිර පිඩු රාගෙණ ආපසු පැමණියේ ය
- 3 ඉක්බිනි ඒ වැඳිරි ඒ මහණ වෙත එළඹියා ය. ඒ මහණ තෙමේ ඒ පිණඩපාතය එක් කොටසක් වළඳ එක් කොටසක් ඒ වැඳිරියට දුන ඒ වැඳිරි එය අනුභව කොට ඒ මහණහට කටිය නැගු ය තෙල මහණ ඒ වැඳිරිය සමග මෙවුන්දම් සෙවෙයි
- එකල්හි ඒ තිකුසු ඒ මනණහට මෙය කියු. "ඇවත, භාගාවතුන් වකුන්සේ විසින් සිකපදයක් පණවන ලද්දේ නො වේ දෑ ඇවතු කුමක්ෂෙයින් වැඳිරිය සමග මෙවුන්දම් සෙවෙහි ද?" "ඇවතු, සැබවා භාගයවතුන් වගන්සේ විසින් සිකපදයක් පණවන ලද්දේ වේ හෙ ද මිනිස් මානම් හා මෙවුන්දම ඇරැබි ය තිරිසන් මානම් සමග මෙවුන්දම් ඇරැබ තො වේ" ය යි ඒ මහණ කී ය "ඇවැත්ති, එයත් එසේ ම තො වේ ද? නුසුදුස්සෙක අනුලොම නුවූවෙක ගැළපෙන්නක මහණුන්ට අයොගාගෙක හො කැපයෙක හො කටයුත්තෙක ඇවැත්ති, කෙසේ නම් තෝ මෙසේ මැනැවින් දෙශනෘ ක*රණ* ලද ශාසනයෙහි පැවිදි වී දිවි ඇති තාක් පීරිපුන් පිරිසිදු කොට බඹසර හැසිරෙන්නට තො හැකි වුයෙහි ද? ඇවැත්ති, හාගාවතුත් වනන්සේ විසින් නොයෙක් ලෙසින් විරාගය පිණිස ඛමීය දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? සරාගය පිණිස නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කෘම පරිදුහයන්නේ සංසිදීම වද,රණ ලද්දේ තො වේ ද² ඇවැත්ති, මෙය තොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්නේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස හෝ හො වෙයි අැවැත්ති, තව ද මෙය තොපැහැදුනවුන්ගේ තොපැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනා වූ ඇතැමුන්ගේ අනාථොණය පිණිස ද වේ''යනු යි ඉක්බිති තිකුනු ඒ මහණගට තොගෙක් ලෙසින් ගරහා භාගාවතුන් වහත්සේට මෙය සැළ කළානු ය.

5 අථ බො තනවා එනසමිං නිදුනෙ එනසමිං පකරණෙ කිකබුසඩකං සනනිපාතාපෙණා තං තිකබුං පුට්පුවණි: ''සවවං කිර ණිං තිකබු මකකටියා මෙථුනං ධමමං පතිසෙවයි?''නි ''සවවං තනවා '' විගරති බුදොධා තනවා

"අනනුවඡවියං මොසපුරිස, අනනුලොමිකං අපපතිරුපං අසසාමණකං අකපපියං අකරණීයං කථං හි නාම ණං මොසපුරිස, එවං සවාකධාතෙ බමමවිනයෙ පබබජිණා න සක්ඛිසසසි යාවජීවං පරිපුණණං පරිසුදධං බුහමවරියං වරිතුං? නනු මයා මොසපුරිස, අනෙකපරියායෙන විරාශය බමමො දෙසිතො නො සරාගාය –පෙ– කාමපරිළාහානං වූපසමො අකධානො?

- 6 වරං හෝ මොසපුරිස, ඇසිවිසසස සෞරවිසසස මුබේ අඩගජාතං පක්ඛිතතං වරං හෝ මොසපුරිස කණහසපපසස මුබේ අඩගජාතං පක්ඛිතතං, හ සෙව මක්කරියා අඩගජාතං පක්ඛිතතං, හ සෙව මක්කරියා අඩගජාතෘ අඩගජාතං පක්ඛිතතං, වරං හෝ මොසපුරිස, අඩගාරකාසුයා අවදිතතාය සමපජරලිකාය සජොතිභූතාය අඩගජාතං පක්ඛිතතං, හ සෙව මක්කරියා අඩගජාතෘ අඩගජාතෘ සභාඛිතතං තා කිසස හෙතු? හතොනිදුනං හි මොසපුරිස, මරණා වා නිශවෙඡයා මරණමතතා වා දුක්ඛං, හ සෙව තපපවමයා කායසස හෙද පරම්වරණා අපාශං දුනානිං විනිපාතං නිරයං උපපසේජයා ඉතා නිදුනුණු බෝ මොසපුරිස, කායසස හෙද පරම්වරණා අපාශං දුනානිං විනිපාතං නිරයං උපපසේජයා
- 7. නත් නාම නිං මේංකපුරිස, ගං නිං අසදබම්මං ශාම්බම්මං වසලබම්මං දුට්ඨුලලං ඔදකන්නිකං රාහසසං අවශංදවශසමාපන්නිං සමාපජ්ජිසසයි, නෙනං මොකපුරිස, අපපසන්නානං වා පසෘදුග පසන්නානං වෘතියෝභාවාග අථ බෙවතං මොකපුරිස, අපපසන්නානසේවේ අපපසෘදුග පසන්නානසේව එකච්චානං අසදසදවන්නාගා"නි.
- 8. අථ බෝ හගවා තං නික්තුං අනෙකපරියාගෙන විගරහිණා දුහරතාග දුපෙපාසනාය මහිච්ඡනාය අසනතුවඕනාය සමයණිකාය කොසජජාසා අවණණ හාසිණා අනෙකපරියාගෙන සුහරනාය සුපෙපාසනාය අපවඡාසා සනතුවඨාසා සලෙලබසය ධුනසන පාසාදිකයක අපවයසන විරියාරමහසා වණණං හාසිණා නික්තුනං නදනුවඡවිකං නදනුලොමකං බම්මකං කුථං කණා නික්තු අංමනෙනසි

5 ඉක්බිති භාගාවෙතුන් වහන්සේ මේ නිදුකයෙහි මේ කාරණයෙහි හිකුසුසබසයා රැස් කරවා "සැබෑ ද මහණ, තෝ වැඳිරියක සමග මෙවුන්දම් සෙවෙහි ද?" යි ඒ මහණ පුළුවුන් සේක "සැබව, භාගාවෙතුන් වගන්ස" සී එ මහණ කී ය. භාගාවෙන් වුදුරජානන් වහන්සේ ශර්හා කළසේක

"ගිස් පුරුෂය, නුසුදුස්සෙක අනුලොම් තො වූවෙක. තො ගැළපෙන්නක මහණුන්ට යොගෘ නුවූවෙක. තො කැපයක තො කටයුත්තෙක. හිස් පුරුෂය, කෙසේ නම් තෝ මෙසේ මැතවින් දෙසක ලද ශාසනයෙහි පැවිදි වී දිවි ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු කොට මශබඹසර හැසිරෙන්කට නො හැකි වූයෙහි ද් හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් ලෙසින් විරාගය පිණිස බමීය දෙශනා කරණ ලද්දේ තො වේ ද⁷ සරාගය පිණිස දහම් තො දෙසන ලද්දේ තො වේ ද⁷ කාමපරිදනයන්ගේ සංසිදීම කියන ලද්දේ තො වේ ද⁷

- 6 හිස් පුරුෂය, දරුණු විෂ ඇති ආශිවිෂයක්තුනේ මුඛයෙහි සවකීය අඩගජාතය බහාලත ලද්දේ තම මැතැවි වැඳිරියගේ අඩගජාතයෙහි සවකීය අඩගජාතය බහාලත ලද්දේ තො මැතැවි. හිස් පුරුෂය, කෘෂණ සපීයක්තුනේ මුඛයෙහි සවකීය අඩගජාතය බහාලත ලද්දේ තො මැතැව් වැඳිරියගේ අඩගජාතයෙහි සවකීය අඩගජාතය බහාලත ලද්දේ නො මැතැව් නිස් පුරුෂය, ඇවිලගත්, හාත්පසින් ඇවිලගත්, නිතිදල් සහිත වූ අභුරුවලෙක සවකීය අඩගජාතය බහාලත ලද්දේ මැතැව් වැඳිරියගේ අඩගජාතයෙ බහාලත ලද්දේ නො මැතැව් නිස් පුරුෂය, ඇවිලගත්, හාත්පසින් ඇවිලගත්, නිතිදල් සහිත වූ අභුරුවලෙක සවකීය අඩගජාතය බහාලත ලද්දේ නො මැතැව් වැඳිරියගේ අඩගජාතයෙහි සවකිය අඩගජාතය බහාලත ලද්දේ නො මැතැව් වැඳිරියගේ අඩගජාතයෙහි සවකිය අඩගජාතය බහාලත ලද්දේ නො මැතැව් වැළිරියගේ අඩගජාතයෙහි සුක් පුරුෂය, ඒ හෙතුවෙන් මරණයට හෝ පැමණෙන්නේ ය මරණය වැනි දුකකට හෝ පැමණෙන්නේ ය ඒ හේතුවෙන් කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහ වූ දුකට පිහිට වූ විවස ව පතිත වන නිරයට පැමණෙන්නේ ය
- 7 නිස් පුරුෂය, මෙනි තෝ මෙබඳු වූ සාවද, කම්ගෙනි, හම්වැසියන්ගේ සවභාවයක් වූ, නීචජනයන්ගේ සවභාවයක් වූ, ලාමක පුරුෂයන්ගේ සවභාවයක් වූ, රාගාදි කෙලෙසින් දූෂිත වූ, දියකිස අවසන් කොට ඇත්තා වූ, රහසේ කටයුතු වූ, දෙදෙතෙකුන් දෙදෙනකුන්ගේ සමවැදීමක් වූ, යම මෙවුන්දම සෙවීමකට සමවත්තෙනි ද, නිස් පුරුෂය, මෙය නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනවුන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස ද තො වෙයි. නිස් පුරුෂය, වැලිදු මෙය හො පැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පැහැදුනා වූ ඇතැමුන්ගේ අතුරුණය පිණිස ද වෙයි"
- 8 ඉක්බිති සාගාවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහට නොගෙක් ලෙසින් ගරහා දුහර බව්හි ද, දුකසේ පොෂණග කට හැකි බව්හි ද, මහත් අංශා ඇති බව්හි ද ලද දෙගකින් සතුටු නො වීමෙහි ද, සමූහයා කෙරෙහි ඇලීමෙහි ද, කුසිත බව්හි ද අගුණ වදුරා, නොගෙක් කරුණින් සුහර බව්හි ද, සුවසේ පොෂණග කටහැකි බව්හි ද, අපිස් බව්හි ද, සතොත් බව්හි ද, සැහැල්ලු බව්හි ද, සංලෙඛගෙහි ද, පුසාද එළවීමෙහි ද, කෙලෙස් සංසිදුවීමෙහි ද, විග්‍රීාරමහ-ගෙහි ද ගුණ වදුරා, භික්ෂූත්ව එතැනට සුදුසු වූ ද, එගට අනුලොම වූ ද, දහැම කථාවක් කොට හික්ෂූත් ඇමතු සේක:

9 "තෙන හි තික්ඛවෙ තික්ඛුනං සික්ඛාපදං පණුණුපෙසසාම දස අන්වසෙ පට්ච්ච සහිතසුට්ඩුනාග, හමුත්පාසුනාග, දුම්මතිකුනං පුගාලානං නිගනහාග, පෙසලානං තික්ඛුනං එාසුවිහාරාග, දිටස්මම්කානං ආසවානං සංවර්ග, සම්පරාසිකානං ආසවානං පට්කානාග, අපපසනනානං පසාදුග, පසනනානං තියෙනානාවාග, සදබම්මට්කිනියා, විනයානුගනහාග එවණුව පත තික්ඛවේ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසෙගයාථ

''යො පුන සික්බු මෙඵුනං ඩම්මං පතිසෙවෙසා අහතමසො තිරවජාතුශතායපි, පාරාජිකෝ කොති අසංචාසො''ති.

එවණැව්දං හනවනා තිකබුනං සිකබංපදං පණැණුනනං හොති

[දුත්ගප සැසැපති]

මකකරීවතුව නිටහිතං.

සනුඑනහාණවාරො

1. තෙන බො පත සමයෙන සමබහුලා වෙසාලිකෘ වජජිපුනනකා භිකබු ගාවදණං භූණුජිංසු, ගාවදණං සුපිංසු, ගාවදණං තශාශිංසු ගාවදණං තුණුජිතිා, ශාවදතිං සුපිතිා, ශාවදතිං නහාගිතිං, අයෞතිසෝ මනසි කුරිතිා, සිකඛං අපච්චකඛෘග, දුබබලා අතාවිකතා, මෙථුනං බමමං පතිසෙවිංසු අපරෙන සමගෙන ඤිතිවෘසතෙනපි එුවඨා, භෞගවෳසනෙනපි පුවඨා, රොන– වෘසකෙතපි පුටඨා අංශසමනතං අංකඥං උපසඬකම්ණා එවං වදනති ''න මයං තනෙන අංකඥ, මුද්ධගරතිනො ක බම්මගරතිනෙං **න සමු**ඝගරතිනෙං අනන– ගරහිතො මයං හතෙන ආනාඥ, අනඤඤගරහිතො මයමෙවමනා අලක්ඛිකා මගං අපපපුණුණු ගෙ මගං එවං සමාකබාතෙ බම්මවිතගෙ පබුබජ්ණා නෘසකබිමා යාවජීවං පරිපුණණා පරිසුණා බුහමවරියා චරිතුං ඉදන් චේ[.]පි මයා හනෙත අංකණු, ලහෙයනමේ භාකචනො සනතිකෙ පබබුණ්ං, ලහෙයනම උපසමපදං ඉදනි'පි මගං විපසසකා කුසලානං බමමානං පුබබරතතාපරරතහං බොබපකඛි-**යානං ධම්මානං සාවතානුයොගමනුයුතනා විනරෙයාමේ** සෘධු හනෙන ආනණු, හනවතෝ එනම්නමං ආරෝචෙක්"න් ''එවමෘවුයෝ'න් බො ආයසමා ආකරේද වෙසාලිකාතං වජ්පිපුතතකාතං පවිසසුණි යෙන හගවා තෙනුපසම්කම් උපසඞකම්නිා භගවනො එතුමන්ං ආරොවෙසි

9 ''මහණෙනි, එසේ වී තම් සම්ඝයාගේ හිත සුව පිණිස, සම්ඝයාගේ සහසුව පිණිස, දුශයිල පුද්ගලයන්ට නිගුහය පිණිස, පියයිල තිඤුන්ගේ පහසු විහරණය පිණිස, මෙලොව දී විය හැකි විපත් දුරු කිරීම පිණිස, පරලොව දී වන දුක් තැසීම පිණිස, නො පහත් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස, පහත් වූවන්ගේ වැහියක් පැහැදීම පිණිස, සෙත් සහත් වූවන්ගේ වැහියක් පැහැදීම පිණිස, සෙත්මයාගේ විරස්තික පිණිස, විකයානුගුහය පිණිස, භිඤුන්ට සිකපදයක් පණවන්නෙම මහණෙනි. මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

''යම් මහණෙක් සටත් පිරිසෙසීන් තිරිසන් ඕය මාශමක් සා ද මෙවුන්දට් සෙවිසේ නම්, කෙලෙස් සතුරන් විසින් පරදවන ලද්දේ, සංසයා හා සමාන සංචාස රහිතයෙක් වේ''.

භාගයවතුන් වහන්සේ විසින් භිකුෂූන්ට මෙසේක් මේ සිකපදය පණවන ලද්දේ වෙයි

[දෙවැනි පැණවීම සි]

මකකටී වසතුව නිමි.

සනුඑන බණවර

1 එසමගෙනි විසල්පුර වැසි බොහෝ වජපීපුනු තිඤුනු රිසි තාක් වැළඳුවානු ය රිසි තාක් ශයනය කළානු ය. රිසි තාක් නැවානු ය රිසි තාක් අනුණව කොට, රිසි තාක් ශයනය කොට, රිසි තාක් තා, නුනුවණින් මෙතෙක් කොට, පාතිමොකඛසංවර සම්බහාත ශික්ෂාව පිළිකෙව් නො කොට, සාජීවයෙහි දුබල බව පහළ නො කොට, මෙවුන්දම් සෙවියානු ය ඒ තිකුනු පසු කාලයෙහි ඥනිවාසනයෙන් ද පහස්තා ලද්දුහු, භෞගවාසනයෙන් ද පහස්තා ලද්දුනු, රෝගවාසනගෙන් ද පහස්තා ලද්දුනු, ආයුෂ්මත් ආකණු තෙරැන් කරු එළඹ මෙසේ කිගත් "වහන්ස, අනෙද සථවිරගෙනි, අපි බුදුරජුන්ට දෙස් නො කියන්නමෝ වමු බමීයට දෙස් නොකියන්නමෝ වමු සඞ්සයාට දෙස් තොකියන්තමෝ වමු වහන්ස, ආනුඥ සථවිරයෙනි. අපි තමන්ට ම ශර්ගා කරන්නමෝ වමු අපි මෙරමා ගරහන්තමෝ තො වමු යම්බඳු වූ අපි මෙගේ මැතැවින් දෙසූ ශාසනයෙහි පැවිදි ව දිවි ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු මශබඹසර හැසිරෙන්තට නො හැක්කමෝ වූමු ද, ඒ අපි ම කාලකණණි වමු අපි ම මද පිණැත්තමෝ වමු වනන්ස, ආනඥ සථවිරයෙනි, ඉදින් දැනුදු අපි භාෂාවෙතුන් වහන්සේ ලඟ පැවිද්ද ලබන්නමු නම් උපසමපදුව ලබන්නමු නම් යෙනෙක දැනුත් අපි මනද්ගත කුශල ඛම්යන් විදශීනා වශයෙන් වඩන්නමෝ පෙර ගම හා පැසුළු යම බොබිපාක්ෂික ඛමී වැඩීමෙහි එක්වත් යෙදුතුමෝ ව වෘසය කුරන්තමු වනන්ස, අංතඥ සථවිර– යෙනි, භාකාවතුන් වහන්සේට තෙල කරුණ සැළ කරන්නනු නම් යෙහෙකි" යනු යි "ඇවැන්නි, එසේ ගැ"යි වදුරා ආයුෂ්මත් වූ ආනඥ සථවිර නෙමේ මිසල් පුරවැසි ව**ජජිපුතුක භිකුදු**න්ට පිළිවදන් දී භාගාවතුන් වනන්සේ වෙත එළඹ එපවත් සැළ කෙළේ ග

- 2 "අව්ථානමේතා අනෙනු, අනවකාසො, ශං තථාගතෝ වජජින වා වජජිපුතතකාන වා කාරණ සාවකාන පාරාජික සිකඛාපද පණුණුතතා සමූහනෙගා;"නි අථ බෝ හනවා එකසම් නිදුතෙ එකසම් පකරණෙ බම්බ කථ කනි තික්ඛු අම්නෙතසි ගො පත නිකඛවෙ කික්ඛු සිකඛං අපච්චකඛාග දුබ්බලා අනාවිකනා මෙළුන බම්ම පතිසෙවති, සෞ අාගතෝ න උපසමපාදෙ-තබේබා ගො ව බෝ තිකඛවෙ නික්ඛු සිකඛං පච්චකඛාග දුබ්බලා ඇවිකනා මෙළුන බම්ම පතිසෙවති, සෞ අාගතෝ උපසමපාදෙනබේඛා එවණුව පන නිකඛවෙ ඉම් සිකඛාපද උදදිසෙගුන්
- 8. "යො පන භික්තු භික්තුනං සික්තාසාඒවසමාපනෙනා සික්තං අපච්චක්ඛාය දුඛඛලාං අනාවීක්වා මෙථුනං බම්මං පතිසෙවෙයා අනන-මසො තිරවජානගතායයි, පාරාජිකෝ හොනි අසංවාසෝ"නි.

[තතියපණුණතති]

- 4. මෙයා සනාති හො සාදිනො සථායුතෙනා සථාජ වේවා සථානාමො සථාගොතෙනා සථාසීලො සථාවිහාරී සථාගෞවරො ථෙරෝ වා නවො වා මරණක්මො වා එසො වූවවති 'සො පනා'ති
- 5 තිකුබුති-තිකබකොංති තිකුබු, තික්ඛාවරියං අජැමූපගතොංති තිකුබු, තිහනපටබරෝති තිකුබු, සමඤ්ඤය තිකුබු, පටිඤ්ඤය තිකුබු, එහි තිකුබු'ති තිකුබු, තිහි සරණගමනෙහි උපසමපහෙනාංති තිකුබු, හදො තිකුබු, සාරෙ තිකුබු, සෙබො තිකුබු, අසෙබො තිකුබු, සමගෙනන සහිසන ඤනතිවතුපෙනන කමෙමන අකුපෙපන ඖතාරගෙන උපසමපහෙනාංති තිකුබු තතුයවාගං තිකුබු සමගෙනන සහිසත ඤනතීවතුපෙන කමෙමන අකුපෙපන ආතාරගෙන උපසමපනෙනාං, අයං ඉමසමා අපෙළු අඛ්පෙතෝ 'තිකුබු'ති
- 6 සිකබාත් නිසෙසා සිකඛා අධ්සීලසිකඛා අධ්විතනසිකඛා අධ්පණැණු– සිකඛා නතු ශාශං අධ්සීලසිකඛා අගං ඉමසමං අපෝ අධ්පෙතා 'සිකඛා'නි.
- 7 **සාජිවං** නාම යං හගවතා පසැසැතතං සිකඛූපදං, එනං සාජිවං තාම, නසමං සිකඛන් තෙන වුච්ච<mark>න් සාජීවසමාපනෙනා'න්.</mark>

- 2 "අතෙනුල, තුථාගත තෙමේ සච්චන්ට පණවත ලද පරිජි සිකපදය වැජින් හෝ වජපීපුතුයන් හෝ නිසා උදුරා ලන්නේ ය" යන යමක් වේ ද, මෙය විදුමාන නො වෙයි. එයට අවකාශයක් ද නැතැ"යි වදුළසේක ඉන් පසු භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනයෙහි මේ කාරණයෙහි දහැම් කථා කොට හිකුන් ඇමතු සේක "මහණෙනි, යම් මහණෙක් තෙමේ ශික්ෂාව පුතිකෙෂප නො කොට, දුබල බව පළ නො කොට, මෙවුන්දම් සේවනය කෙරේ ද, හෙතෙමේ නැවත පැමිණියේ ද උපසපත් නො කටයුතු හි මහණෙනි, යම් මහණෙක් තෙමේ ශික්ෂාව පුතිකෙෂප කොට, දුබල බව පළ කොට, මෙවුන්දම් සේවනය කෙරේ ද, හෙතෙමේ පැමිණියේ උපසපත් කටයුතු යි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු
- 3 "යම කිසි මහණෙක් භිකපුන්ගේ අධිශීල සභිබනත ශිකාවට හා පුඥපත ශිකාපද සභිබනත සාජීවයට පැමිණියේ, පාතිමොකබසංවර සභිබනත ශිකාව පුතිකෙප නො කොට, සාජීවයෙහි දුබලබව පළ නො කොට, යටත් පිරිසෙයින් නිරිසන් ශිය මාගමක් හා ද මෙවුන්දම සෙවියේ නම්, කෙලෙස් සතුරන් විසින් පරදවන ලද්දේ පියෙවි මහණුන් හා සමානසංවාස නැති බැවින් අසංවාස වේ".

තෙවැනි පැණවීමයි.

- 4 වන පන ගනු සම්බදු, සම, සම කියාවක සෙදුනු, සම්බදු ජාති ඇති, සම්බදු තම ඇති, සම්බදු නොත් ඇති, සම්බදු සංවිභාව ඇති, සම්බදු විහරණ ඇති, සම්බදු පැවතුම ඇති සථවිර වූවෙක් හෝ තවක වූවෙක් හෝ මජාබ්මයෙක් හෝ වේ ද, මෙ තෙමේ 'සො පන'සි කියනු ලැබේ
- 5 නිකුබු යනු සිනා යන්නේ නු යි තිකුබු නම් තිකුණවනයට පැමිණියේ නු යි තිකුබු නම් බුන් වත් දරු නු යි තිකුබු නම් වෘචනාර මාතුයෙන් කිසිවෙක් තිකුබු නම් වේ පතිඥමාතුයෙන් කිසිවෙක් තිකුබු නම් 'එහි තිකුබු' යන්නෙන් තිකුණු නාවය ලැබී නු යි තිකුබු නම් 'එහි තිකුබු' යන්නෙන් තිකුණු නාවය ලැබී නු යි තිකුබු නම් කිසරණගමනයෙන් උපසපන් වූයේ නු යි තිකුබු නම් කිලසාරාදියෙන් ම යුක්ත නු යි තිකුබු නම් තික්මේ නු යි තිකුබු නම් තික්මේ අවසන් කෙළේ නු යි තිකුබු නම් කම්ගෙන් උපසපන් කරණ ලද්දේ නු යි තිකුබු නම් තික්මේ අවසන් කෙළේ නු යි තිකුබු නම් සමය වූ සහන විසින් අකොපා වූ ශාසනයට සුදුසු වූ දෙපතිවතුණි කම්යෙන් උපසපන් කරණ ලද්දේ නු යි තිකුබු නම්, එහි යම් ඒ මහණෙක් සමය සමකෙන් උපසපන් කරණ ලද්දේ නු යි තිකුබු නම් දෙනිවතුණි කම්යෙන් උපසපන් කරණ ලද්දේ වේ ද මේ තෙමේ මේ අණියෙන් තිකුබු ය යි අදහස් කරණ ලද්දේ ය
- 6 සිකාඛා යනු අධ්සීල සිකාඛා ය, අඛචිතත සිකාඛා ය, අඛපණැඤ සිකාඛාය යි ශික්ෂා තුණෙකි මේ තිවිධ ශික්ෂාවන් අතුරෙන් යම් මේ අඛිසීල– ශික්ෂාවක් වේ ද මෝ තොමෝ මෙහි ලා හිකාඛා ය යි අදහස් කරණ ලදු
- 7 සාජීව නම් භාගාවතුන් වහන්ගේ විසින් පණවන ලද යම් සිකපදයක් වේ ද, මෙය සාජීව නම් එහි භික්මෙයි. එහෙයින් සාජීව සමාපනන ය යි කියනු ලැබේ

- 8 සිකාටං අපවවකාධාය දුබුබලාං අනාවිකයවා'නි අනි භිනඛවෙ දුබබලාංවීකමමයෙදවව හොති සිකඛා ව අපවචකඛාතා අන් භිකඛවෙ දුබබලාංවීකමමයෙදවව හොති සිකඛා ව පවචකඛාතා
- කථණව තිකුබවෙ දුබබලා**ා** වීකම්ම ඤෙවව නොති සිකුබා ච අපච්චකධාතා ² ඉඛ භිකධවෙ භිකධු උකකණාවිතො අනභිරතො සාමණැකු නිකඛුභාවං **අ**ට්ටියමාතො වවිතු කාලේ හුරායමාතො ජ්ගචඡමාතො **කිනී**හාවං පණුගමානො පණිගමාතො උපාස**ක**භාවං ආරාම්කතාවං පළුගුමානො සමාණෙරගාවං නිණියකාවං පණියමාතො පණියමාතො නිත්තියසාවකතාවං පැවැගමානො අසාමණනාවං පැවැයමානො අසකාපුතතිය-පචචකෙඛයා 'නති පණියමාතො 'යනනුනාගං മുക്കം විඤඤපෙති, එවමපි භිකඛවෙ දුබබලාාවීකමම සෙවුව හොති සිකඛා ව අපච්චකබාතා.
- අථ වං පන උකකණඪහො අනභිරතො සාමණුඤ චවිතුකාමො තිකබුනාවං අටටිගමානො හරාගමානො ජිගුවජමානො ගිනීහාවං පළුගමානො –පෙ– අසකෘපුතතිගභාවං ප**ළුග**මාතො 'යතනුතෘශං ධම්මං පච්චකෙඛයා'නති වදකි විණැණුපෙති –පෙ– 'ගතනුනාහං සබසං පවාකෙඛයා'නති වදති විණැණුපෙති, — 'යුතුනුතුලා සිකුඛං පචචනෙඛයානත්' වදනි විණුණුපෙති, — 'යනතුතානං විතයං පචචනෙබහා'නති වදති විකුඤපෙති, — 'යනතුතාහං පාතිමේංකඛං පච්චකෙඛුගා නත් වදති විකුකුපෙති, — 'ශනනූතාගං උදෙදසං පවචකෙඛයා නත් වදති විණුඤපෙති, — 'යනනූතාහං උපජඣායං වීණැණුපෙති, — 'යනනුනංකං **ඌවරිගං** පචචකෙඛයා, නති වදනි විකුකුපෙති, — 'යනනුනංහං සදබ්විගාරිකං පච්චකෙඛයා 'නත් වදති විසැකුපෙති, — 'ගතනුතානං අතෙතවාසිකා පචචකෙඛගෘග'නති වදති පවවතෙබයා හින වදති විණු කුපෙති, — 'යනනුනාහං සමානු පජිකායකං පච්චකෙඛයා 2 නති වදකි විණැකුපෙති, — 'ගතනුනාහං සමාතාවරිගකං පච්චකෙඛයා 'නති සබුහමවාරිං වදති විකුකුපෙති, — 'ගනනූනාශං පචචකෙඛයා නත් වදති විදුලිකුපෙනි, — 'යනනූතාහං ගිහි අසස' නති වදති විකැකුපෙති, — 'ගතනුතෘෂං උපාසකො අසහනත්' වදත් විකුඤපෙති, — අංරාමිකො අසහනති' වදනි විකුඤපෙති, — 'යනනූතෘකං සාමණෙරො අසාහන්' වදති විකුකුපෙති, — 'යනනුනෘහං නිණියො අසා'නනි වදති විණුඤපෙති, — 'ගනනුනංහං නිජවියසෑවකො අසස'නති වදති විණැඤපෙති, — 'යනතුතානං අභාවණෝ අභා'නති වදනි විණුඤපෙති, — 'යනනුතාහං අසකෘපුතතියෝ අසස්නති වදති විකුඤපෙනි, එවමපි භිකඛවෙ දුබබලාාමීකමමයෙනුවව හොති සිකඛා ව අපවචකඛාකා.

- 8 සිකබං අපවවකබාය දුබබලාං අනාවිකවා යන මෙනි 'මහණෙනි, දුබලබව හෙළි කිරීම නම් වේ, එහෙත් ශික්ෂාව පුතු නාඛ නා වේ, යන මෙය ඇත 'මහණෙනි, දුබල බව කෙළි කිරීමත්' වේ එසේම ශික්ෂාව පුතු නාඛ නත් වේ' යනු මෙය ද ඇත
- 9 මහණෙනි, 'දුබලබව හෙළි කිරීම නම් වේ එහෙත් ශික්ෂාව පුතාසාඛසාත හො වේ' සහ මෙස කෙසේ දේ සත් මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පැවිද්දෙහි කලකිරුතෝ, පැවිද්දෙහි තො ඇලුතෝ, මහණුවමින් පහ වනු කැමැත්තේ, මහණුවමින් තමා පෙළුතකු දෙන් කොට පවත්වන්නේ, භික්ෂුභාවයෙන් ලජජිජිත වන්නේ, මහණදම පිළිකුල් කරන්නේ, ශිහිබව පතන්නේ, උවසුබව පතන්නේ, ආරාමික බව පතන්නේ, හෙරණ බව පතන්නේ, ගිනික බව පතන්නේ, තීනීකශුවක බව පතන්නේ, අශුමණ බව පතන්නේ, අශාකාපුනීය බව පතන්නේ, 'මම බුදු රජුන් පිළිකෙව් කරන්නෙම තම සෙහෙකැ'යි කියා ද, හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුබල බව පහළ කිරීම වෙයි වැලි දු ශික්ෂාව පුනසාඛයාන (පියන ලද්දේ) නො වෙයි
- තව ද උකටලී වූගේ තො ඇලුතේ මනණුවමින් පහ වනු 10 කාමැත්තේ, මහණුවමින් පීඩිත වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පනන්නේ අශාකාෘපුතිය බව පනන්නේ, 'මම ඛමීය පුතිකම්පත කරන්නෙම නම ගෙනෙක'යි කියා ද හතවා ද, 'මම සඞ්කයා පුතික්ෂිපත කරන්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හනවා ද, 'මම යිනුණව පුතිකම්පත කරන්නෙම නම් ගෙනෙකැ'යි කියා ද හනවා ද, පුතික්ෂිපත කරන්නෙම් නම් යෙනෙකැ'යි කියා ද හනවා ද, 'මම පුෘතිමොක්ෂය පුතික්ෂිපත කරන්නෙම් නම් යෙනෙකැ'යි කියා ද නහවා ද, 'මම උදෙසීම පුතියම්පත කරන්නෙම් නම් යහෙකැ'යි කියා ද හනවා ද, 'මම උපෘඛෲයන් වහන්තේ පුතික්ෂිපත කරත්තෙම නම යෙනෙකැ'යි කියා ද හනවා ද, ආචංගදීගන් වනුන්ගේ පුති*සම්ප*ත කරන්නෙම නම ගෙනෙකැ'යි කියා ද 'මම සදබිවිනාරිකයා පුතිකෂිපත කරත්තෙම තම යෙහෙකැ'යි 'මම අතැවැස්සා පුතිකම්පත කරන්නෙම තම සෙනෙකැ'සි කියා ද හඟවා ද, ්මම සමානොපෘඛාශයෙන් පුතිකුෂිපත කරන්නෙම නම කියා ද හනවා ද, 'මම සමාතෘචාශ්‍රීයන් පුති*ක්*ෂිපත කරන්නෙම ගෙනෙකා'යි කියා ද හතවා ද, තම් යෙනෙකැ'යි කියා ද නහවා ද, 'මම සබුහමවෘරීන් පුතික්ෂිපත කරන්නෙම නම් යෙනෙකැ'යි කියා ද හනවා ද, 'මම ගිහි වන්තෙම නම් යෙනෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම උවසුවෙක් වන්නෙම තම යෙනෙකැ'යි කියා ද හනවා ද, 'ම්ම ආරාමිකයෙක් වන්නෙම නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද කනවා ද 'මම නෙරණෙක් වන්තෙම තම් ගෙනෙකැ'යි කියා ද හනවා ද, වෙක් වන්නෙම තම යෙනෙකැ'යි කියා ද හනවා ද, 'මම නොටුසව්වෙක් වන්නෙම් නම් යෙනෙකැ'යි කියා ද හනවා ද, 'මම අශුමණයෙක් චන්නෙම් තම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හනවා ද, 'මම අශාකා පුනුගයෙක් චන්නෙම තම යෙනෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, මහණෙනි, මෙහේන් දුබල බව පහළ කිරීම වෙයි වැලි දු ශික්ෂාව පුතාසාඛයාත තො වෙයි.

- 11 අථ වා පත උකකණකිතො අනතිරතො සාමණුඤ චවිතුකාමො තිකබුහාවං අවටියමාතො හරායමාතො ජිගුවඡමාතො ගිහිහාවං පපුයමාතො –පෙ– අසකාෘපුතනියභාවං පපුයමාතො 'යදි පතාහං බුදධං පවුවකෙඛයා'නති වදති විණුඤපෙනි –පෙ– 'යදි පනාහං අසකාෘපුතනියො අසස'නති වදති විණුඤපෙනි, එවමපි භිකඛවෙ දුබබලාාවීකමමං වෙව හොනි සිකඛා ව අපච්චකඛානා
- 12, අථවා පන -පෙ- 'අපාහං වූදාබං පච්චකෙඛයා'නති වදනි විකුකුපෙති -පෙ- 'අපාහං අසකාපුතතියො අසස'නති වදනි විකුකුපෙති, එවමපි ඔකඛවෙ දුඛඛලාාවීකමමං වෙව හොති සිකඛා ව අපච්චකඛාතා
- 13 අථ වා පන -පෙ- 'හනුහං වුදබං පච්චකෙඛයා'නති වදනි විකුකුපෙනි -පෙ- 'හනුහං අසකාපුපත්ගෙං අසස'නති, වදනි විකුකුපෙනි, එවමපි භිකඛවෙ දුබබලාාවීකමමං වෙව හොති සිකඛා ව අපච්චකඛාතා
- 14 අථ වා පන –පෙ– 'හොති මෙ වූදබං පචචකෙඛයා'නති වදති විණුඤපෙති –පෙ– 'හොති මෙ අසකාපුතතියො අසස'නති වදති විණුඤපෙති, එවමපි භීකඛවෙ දුබබලාංචිකමමකෙළුව හොති සිකඛා ව අපචචකඛාතා
- 15 අථවා පන උකකණසිතො අනතිරතො සාමඤඤ විවිතුකාමේ තික්ඛු භාවං අවරියමානො හරායමානො ජිගුවජමානො ශිකිහාවං පප්යමානො –පෙ- අසකාපු තනියතාවං පප්යමානො 'මාතරං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'හාතරං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'හාතරං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'හානරං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'හානරං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'හානරං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'හිනෙනං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'බිතරං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'පජාපතිං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'කුතකා සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'හිනෙන සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'හාමං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'හිනෙනං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'සිපපං සරාමී'නි වදනි විකුඤපෙනි, 'සිපෙනිනිනාවා විකුණ විතුනිනාවම කෙවුව හොනි සිකුනා ව අපච්චකතානා.
- 16. අථවා පත උකකණකිතෝ අතතිරතෝ සාමණුණු විවිතුකාමෝ තික්බුණාවං අවටියමාතෝ හරායමාතෝ ජිගුවඡිමාතෝ ගිනිහාවං පණ්යමාතෝ -පෙ- අසකාපපුත්ගියනවං පණ්යමාතෝ 'මාතා මේ අණි සා මගා පොසෙ-තබබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'පිතා මේ අණි සො මයා පොසෙනබෙබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'හාතා මේ අණි සො මයා පොසෙනබෙබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'හාතා මේ අණි සො මයා පොසෙනබෙබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'හිනින් මේ අණි සා මයා පොසෙනබබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'ධිතා මේ අණි සා මයා පොසෙනබබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'ධිතා මේ අණි සා මයා පොසෙනබබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'සඳහනා මේ අණි තෙ මයා පොසෙනබබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'සඳහනා මේ අණි තෙ මයා පොසෙනබබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'මිතතා මේ අණි තෙ මයා පොසෙනබබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'මිතතා මේ අණි තෙ මයා පොසෙනබබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'මිතතා මේ අණි තෙ මයා පොසෙන තබබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'මිතතා මේ අණි තෙ මයා පොසෙන තබබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'මිතතා මේ අණි තෙ මයා පොසෙන තබබා'ති වදති විණුණුපෙති, 'මිතතා මේ අණි තෙ මයා පොසෙන

- 11. නැත හොත් උකටලී වූගේ, නො ඇලුනේ, මහණබැවින් මිදෙනු කැමැත්තේ, තිසු තාවයෙන් පිහිත වන්නේ, ලජජිත වන්නේ, ජුගුප්සිත වන්නේ, ශිහි බව පතන්නේ, අශංකාපපුතීග බව පතන්නේ, මහණ තෙමේ 'ඉදින් මම බුදුරජුන් පතිසෙපෙ කරනේනෙම තම්'යි කියා ද හඟවා ද 'ඉදින් මම අශාකාපපුතීයයෙක් වන්නෙම නම්'යි කියා ද හඟවා ද, 'මහණෙති, මෙසේත් දුඵල බව පුකාශ කිරීම වෙයි එහෙත් ශිණාව පුතිසුම්පත (පිළිකෙව් කළා) නො වෙයි
- 12 තුව ද 'මම එකාන්තයෙන් වුදුරජුන් පුතික්ෂිපත කරන්තෙම නම්'යි කියා ද හතවා ද 'මම එකානතයෙන් අශාකාපුණියයෙක් වන්තෙම නම්'යි කියා ද හතවා ද 'මහණෙනි, මෙසේන් දුජීල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙන් ශික්ෂාව පුතික්ෂිපත නො කළා වෙයි
- 13 නැවත ද 'මම බුදුරදුන් පුතිකම්පත කරන්තෙම්'යි කියා ද ශකවා ද 'මම අශාකාපපුතියයෙක් නමුදු වන්නෙම්'යි කියා ද හතවා ද, මෙසේත් මහණෙනි, දුපීල බව පුකාශ කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්ෂාව පුතිකම්පත නො වෙයි
- 14 වැලිදු 'වුදුරදුන් පුතික්ෂිපත කරන්නෙමයි මව අදහස් වෙයි' කියා ද හතවා ද 'අශාකාපුනීයයෙක් වන්නෙම යි මව අදහස් වෙයි' කියා ද හතවා ද, මෙසේන් මහණෙනි, දුපීල බව පුකාශ කිරීම වෙයි, ශික්ෂාව පුතික්ෂිපත නො වෙයි
- 15 නවද උකටලී වූගේ, නො ඇලුනේ, මහණුවමින් කැමැත්තේ, භ්ඤුභාවයෙන් පිහිත වන්නේ, ලජාන වන්නේ, පිළිකුල් අශාකාපුනීය බව පතත්තේ, 'මට සිකි කරන්තේ, ගිහි බව පතන්තේ කරම්'යි කියා ද හතවා ද, 'පියා සිති කරම්'යි කියා ද හතවා ද; 'බැයා සිහි කුරම්'යි කියා ද හනවා ද, 'නැනනියන් සිතිකරම්'යි කියා ද හනවා ද, සිති කරම්'යි කියා ද හතවා ද. 'දුව සිති කරම්'යි කියා ද හතවා ද, සිනි කරම්'ගි කියා ද හනවා ද, 'නැයන් සිහි කරම'ගි කියා ද හනවා ද, මිතුරන් සිති කරම්'යි කියා ද කතවා ද; 'ගම සිහි කුරම්'යි කියා ද සහවා 'නියම් ගම සිහි කරම්'යි කියා ද හනවා ද, 'කෙත සිහි කරම්'යි කියා ද 'වත්ත සිහි කරම්'යි කියා ද හනවා ද, 'අමුරත් සිහි කරම්'යි වා ද, 'රත් සිහි කරම්'යි කියා ද හනවා ද, 'ශිල්පය සිහි කරම්'යි කියා ද හනවා ද, 'රත් සිහි කරම්'යි කියා ද හනවා ද, 'ශිල්පය සිහි කරම්'යි කියා ද හනවා ද, 'පෙර කළ සිතා, කී වචන, කළ කීඩා සිහි කරම්'යි කියා ද හතවා ද, 'මහණෙනි, මෙසේත් දුබල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්ෂාව පිළිකෙව් කළා තො වෙයි
- 16 තැත හොත්, උකට්ලී වූගේ, තො ඇලුතේ, මහණුවමින් මිදෙනු කැමාත්තේ, භික්ෂුභාවගෙන් පීහිත වන්නේ, ලජජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ශිහි බව පතන්නේ අශාකාපුතිග බව පතන්නේ 'මාගේ මවු ඇත මා විසිත් ඕ තොමෝ පොෂණය කටයුත්තී ය'යි කියා ද හතවා ද, 'මාගේ පියා ඇත. මා විසිත් හේ පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හතවා ද, 'මාගේ බෑයා ඇත මා විසින් හේ පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හතවා ද, 'මාගේ තහක් ඇත මා විසින් ඕ පොෂණය කටයුත්ති ය'යි කියා ද හතවා ද, 'මාගේ පුතක් ඇත හේ මා විසින් පොෂණය කටයුත්ති ය'යි කියා ද හතවා ද, 'මාගේ පුතක් ඇත හේ මා විසින් ඕ පොෂණය කටයුත්ති ය'යි කියා ද හතවා ද; 'මාගේ දුවක් ඇත මා විසින් ඕ පොෂණය කටයුත්ති ය'යි කියා ද හතවා ද; 'මාගේ වුවක් ඇත මා විසින් ඕ පොෂණය කටයුත්ති ය'යි කියා ද හතවා ද; මාගේ බ්රිය ඇත මා විසින් ඔහු පොෂණය කටයුත්තාන'යි කියා ද හතවා ද, මාගේ මතුයෝ ඇත මා විසින් ඔහු පොෂණය කටයුත්තාන'යි කියා ද හතවා ද, මාගේ මතුයෝ ඇත මා විසින් ඔහු පොෂණය කටයුත්තාන'යි කියා ද හතවා ද, මාගේ මතුයෝ දාත මා විසින් ඔහු පොෂණය කටයුත්තාන'යි කියා ද හතවා ද, මාගේ මතුයෝ දාත මා විසින් ඔහු පොෂණය කටයුත්තාන'යි කියා ද හතවා ද, මහණෙනි, මෙහේන් දුමීල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්ෂාව පිළිකෙව් තො කළා වෙයි.

අථ වා පන උකකණයිනො අනතිරතො සාමඤඤ චව්නුකාමො තික්බුතාවං අවටියමාතො හරායමාතො ජිගුවජමාතො ගිනිහාවං පැවැදුමාතො - පෙ– අසකාෘපුතතියභාවං පණ්යමාතෝ 'මාතා මේ අති සා මං පොසෙසානී'ති වදති විණුණුපෙති, -- 'පිතා මෙ අභි සො මං පොසෙසාහි'ති වදති විණැකුපෙති, — 'හාතා මෙ අත් සො මං පොසෙසාති'ති වදති විණුකුපෙති, — හයිනී මෙ අනි සා මං පොසෙසානී'ති වදති විඤඤපෙති, — 'පුතෙතා මෙ අන් සො මං පොසෙසක්තී'ති වදති විකුකදපෙති, — 'බිතා මෙ අන් සා මං පොසෙසසත්'ති වදති විඤඥපෙති, — 'පජාපති මේ අප් සා මං පොසෙසක්'ති වදති විඤඤපෙති, —'ඤතකා මෙ අපම තෙ මං පොසෙසන්ග්'ති වදති විඤඤ-පෙති, -- 'මතතා මෙ අති තෙ මං පොසෙසසනතී'ති වදති විදුකුපෙති,---'ගාමො මෙ අණි තෙනාහං ජීවිසසාම්'නි වදනි විඤඤපෙනි, — 'නිගමො මෙ අන් තෙනෘතං ජීවිසසාම්'ති වදති විකුකුපෙති, — 'ඛෙතතං මේ අන් තෙනෘතං ජීවීසසාම්'ති වදති විකුඤපෙති, — 'වුණු මෙ අති තෙතාකං ජීවිසසාම්'ති වදති වියතුණුපෙති, -- 'භිරුදුණුං මේ අන් තෙතුංගං ජීවිසසාමී'ති වදති වියතුණුපෙති, --'සුවණණං මෙ අති තෙනානං ජීවිසසාමී'නි වදනි වි*ස*ැසැපෙනි, -පෙ- 'සිපපං මෙ අපු හොතෑනං ජීවිසසෑම්'ති වදති විණුඤුපෙති, එවමපි භිකඛවෙ දුබබලාංවීකමමයෙකුව හොති සිකබා ව අපච්චකබා තා

18 අථ වං පන උකකණසිතො අනතිරතො සාමණැඤ විවිතුකාමො තික්බුතාවං අවටියමාගතා හරයමාතො ජිගුවණමාතො ගියිසාවං පන්යමාතො –පෙ අසකාපුතතියභාවං පන්යමාතො 'දුකකර'නති වදති විණුඤපෙති — 'න සුකර'නති වදති විණුඤපෙති, "දුවවර'නති වදති විණුඤපෙති, — 'න සුවර'නති වදති විණුඤපෙති, — 'න උසසහාමී'ති වදති විණුඤපෙති, — 'න විසහාමී'ති වදති විණුඤපෙති, — 'න විසහාමී'ති වදති විණුඤපෙති, — 'න අතිරමාමී'ති වදති විණුඤපෙති, — 'න අතිරමාමී'ති වදති විණුඤපෙති, — 'න අතිරමාමී'ති වදති විණුඤපෙති, – පෙ 'න අතිරමාමී'ති වදති විණුඤපෙති, එවමපි බො තිකිබවෙ දුබබලපාවීකමාකෙකුව හොති සිකබා ව අපවෙනකාතා

¹⁹ කථඤව තිකඛවෙ දුබබලාංචිකමමණෙව හොනි සිකඛා ව පච්චකඛාතා² ඉබ තිකඛවෙ තිකඛු උකකණෙසීතො අනතිරතො සාමණෙණ චවිතුකාමො තිකඛුතාවං අවට්යමාතො හරායමාතො ඒගුවඡමාතො ගිනිතාවං පණ්සමාතො -පෙ - අසකපපුතතියතාවං පණ්සමාතො 'බුදඛං පච්චකඛාම්'ති වදනි විණැණැපෙති, එවමපි තිකඛවෙ දුඛඛලාංචිකමමණෙව හොනි සිකඛා ව පච්චකඛාතා

17 නැත හොත්, උකටලීවූයේ, තො ඇපුනේ, මහණබැවින් මිදෙනු කැමැග්තේ, භිකුහුභාවයෙන් පීඩිත චන්නේ, ලජරීත චන්නේ, පිළිකුල් කාරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාකාපුනීය බව පතන්නේ, 'මාගේ මවු ඇත ඕහොමෝ මා පොෂණය කරන්නී ය' යි කියා ද, හනවාද; 'මුගේ පියා ඇත හෝ මා පොෂණය කරන්නේ ය' යි කියා ද, හතවාද; මාගේ බෑයා ඇත හේ මා පොලණය කරන්නේ ය'යි කියා ද, හතවා ද, මාගේ තගෙක් ඇත ඕ මා පොලණය කරන්නී ස' සි කිසා ද, හතවා ද; 'මාගේ පුනුසා ඇත හේ මා පොයණය කරන්නේ ස' යි කිසා ද, හහවා ද, 'මාගේ දුව ඇත ඕ මා පොපණය කරන්නී ය' යි කියා ද, හතවා ද, 'මාගේ බ්රිය ඇත ම් මා පොෂ-ණය කරන්නී ය' යි කියා ද, හතවා ද; 'වාගේ නැයෝ ඇන ඔහු මා පොෂ-'මාගේ මිතුරෝ ඇත ණය කරන්නාහු' සි කියා ද, ගතවා ද, පොෂණය කාරන්නාහු සි' කියා ද, හතවා ද; 'මාගේ ගමෙක් ඇත එයින් මම ජිවත් වන්නෙම්' යි කියා ද, හඟවා ද, . 'නියම්ගමෙක් ඇත මම එයින් ජීවත්– වන්තෙම්'යි කියා ද, හතවා ද, 'මාගේ කෙතෙක් ඇත මම එයින් ජීවත්වන්– නෙම'යි කියා ද, හභවා ද, 'මාගේ වත්තෙක් ඇත මම එයින් ජීවත් වන් නෙම'යි කියා ද, හතවා ද; මගේ අමුරත් ඇත මම එයින් ජීවත්වන්තෙමි'යි කියාද හතවා ද, 'මානේ රත්රන් ඇත 'එයින් ජීවත් වන්තෙම'යි කියා ද, 'මා දන්' ශිලපයෙක් ඇත එයින් මම ජීවත් වන්නෙම්'යි කියා ද, හතවා ද, මහණෙනි, මෙසේන් දුළුල බට හෙළි කිරීම වේ එහෙත් ශික්ෂාව පිළිකෙව් තොකළා වෙයි

18 නැත හොත් උකටලී වූගේ, තො ඇලුනේ, මහණබැවින් මිදෙනු කැමැත්තේ, තික්ෂුභාවයෙන් පීහිත වන්නේ, ලජජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ශිති බව පතන්නේ අශාකාපුනිය බව පතන්නේ, '(එක් වේලක් වැළඳීම් ඇඳිය) දුෂ්කරය'යි කියා ද, හතවා ද; නැත හොත් 'තො පහසු ය'යි කියාද, හතවාද, මහණදම දුශ්වර ස'යි කියා ද, හතවාද, 'මහණදම සුවර නො වේය' සි කියා ද, හතවා ද; 'උතසාහ තො කරම්' යි කියා ද, හතවා ද, 'තො ඉවසම්'යි කියා ද, හතවා ද, 'තො ඇලෙම'යි කියා ද, හතවා ද; 'දහි ව නො ඇලෙම'යි කියා ද, හතවා ද, මහණෙනි, මෙසේන් දුබල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්ෂාව පිළිකෙච් නො කළා වෙයි

¹⁹ මහණෙති, කෙසේ තම් දුබල බව හෙළි කිරීමත් ශිඤාව පුතිකෙෂප කරණ ලද්දේත් මේ ද² මහණෙති, මෙහි මහණෙක් උකටලී වූයේ, තො ඇපුතේ, මහණකමින් මිදෙනු කැමැත්තේ, තිඤුතාවයෙන් පීහින වන්තේ, ලජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ශිහිබව පතන්නේ අශාකාපුතිය තාවය පතන්නේ, 'බුදුරදුන් පුතිකෙෂප කරම' කියා ද, හහවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුබල බව හෙළි කිරීම වෙයි ශිඤාව ද පිළිකෙව් කළා වෙයි

- අථ වා පන උකකණ්ඩිතෝ අනතිරතෝ සාමණුණු චවිතුකාමෝ තිකබුහැවං අට්ටීයමානො හරායමානො ජිගුවඡමානො ගිහිහාවං පණියමානො පචචකඛෘමී'න් වදනි –පෙ– අසකා**පුතතිය**භාවං ප**ප**එයමාතො 'බමමං වියාඥපෙනි, — 'සම්ඝං පච්චකඛෘම්'නි වදනි වියදුඥපෙනි, — 'සිකඛං පච්චකඛෘම්'ති වදති විණුඤුපෙති, — 'විතයං පච්චකඛෘම්'ති විණුඤපෙන්, — 'පෘතිමෞක්ඛං පච්චක්ඛෘම්'න් වදත් විණුඤපෙන්, — 'උදෙසං පච්චකඛෘම්'ත් වදත් විණුඤපෙත්, — 'උපජිඣාගං පවචකඛෘම්'ත් වදත් විණැකුපෙති, -- 'ආවරියං පච්චකඛාම්'ති වදති විණුකුපෙති, -- 'සංගිවිහාරිකං පචචකඛෘමී'ත් වදත් විණුඤපෙත්, — 'අනෙතවාසිකං පචචකඛෘමී'ත් වදත් විණැකුපෙති, — 'සමානුපජැබාගකං පච්චකඛාම්'නී වදනි විණැකුපෙති, — 'සමානාචරියකාං පච්චකඛාම්'නි වදනි විණුඤපෙනි, — 'සබුහමවාරිං පච්චකඛා– ම්'ති වදති විණුඤපෙති, — 'ගිහි ති මං බාරෙනි'ති වදති විණුඤපෙති, — 'උපාසකො නි මං බාරෙහිනි' වදනි විණුඤපෙනි, — 'ආරාමිකො නි මං බාරෙතී'ති වදති විණුඤපෙති, — 'සාමණෙරො ති මං බාරෙතී'ති වදති විකැකුපෙති, — 'තින්නගෙ ති මං බාරෙනි'ති වදති විකුකුපෙති, — 'තින්න – සැවකෝ ති මං බාරෙහී'ති වදති විසුසඳපෙති, — 'අසසමණොති මං බාරෙහි'ති වදති විකුකුපෙති, -පෙ- 'අසකාපුතතියෝ ති මං බාරෙහි'ති වදති විකුකුපෙති, එවමපි නිකකුවෙ දුබුබලාංචිකමමකෙදවව හොති සිකතා ව පච්චකඛාතා
- 21 අථ වා පන උකකණසීතො අනතිරතො සාමඤඤ විවිතුකාමො තිකබුහාවං අවටියමාතො කරායමාතො ජිගුවඡමාතො ශිනීතාවං පඤ්යමාතො– –පෙ– අසකාපුහතිගතාවං පඤ්ඨයමාතො 'අලං මෙ බුදොනා'නි වදනි විඤඤ– පෙන්, –පෙ– 'අලං මෙ සබුහමචාරීනි'නි වදනි විඤඤපෙනි, එවමපි –පෙ– සිකබා ව පච්චකබාතා
- 22 අථ වා පන –පෙ– 'කිනතු මෙ බුුුරුඛනා'ති වදති විඤඤපෙති, –පෙ– 'කිනතු මෙ සබුගමවාරීනී'ති වදති විඤඤපෙනි, එවමටි –පෙ– සිකඛා ව පච්චකඛාතා
- 23 අථ වා පත පෙදු 'න මමපෙවා බුදෙඛනා'ති වදනි විඤඤපෙති, පෙදු 'නමමපෙවා සබුහමවාරීහි'ති වදකි විඤඤපෙති, එවමපි පෙදු සිකඛා ව පච්චකඛාතා
- 24 අථ වා පන –පෙ– 'සුමුතෙනා හං බුදොධනා'නි වදනි වි*කැ*ඤපෙනි, –පෙ– 'සුමුතෙනා හං සමුහමවාරීහී'නි වදනි වි*කැ*ඤපෙනි. එවමටි භිකඛවෙ දුබබලාංචිකම්වණෙවට හොති සිකඛා ව පච්චකඛානා
- 25 යාති වා පතණුඤුන් පි අපි බුදුබවෙවවනානි වා බමමවෙවවනානි වා සභිකවෙවවනානි වා සිකඛාවෙවවනානි වා විනයවෙවවනානි වා පාතිමොකඛවෙවවනානි වා උදෙදසවෙවවනානි වා උපණ්ඩායවෙවවනානි වා ඇමරියවෙවවනානි වා සදඛ්විකාරිකවෙවවනානි වා අනෙතවාසික-වෙවවනානි වා සමානුපජිකායකවෙවවනානි වා සමානාවරියකවෙවවනානි වා සමුගවවාරිවෙවවනානි වා ශිකීවෙවවනානි වා උපාසකවෙවවනානි වා අයේමකවෙවවනානි වා ශිකීවෙවවනානි වා තිපමයවෙවනානි වා තිපමයවෙවනානි වා තිපමයවෙවනානි වා තිපමයවෙවනානි වා තිපමයවෙවනානි වා තිපමයවෙවනානි වා කිසුයසාවකවෙවවනානි වා අසකපුතනිය-වෙවවනානි වා තෙති දාකාරෙහි තෙහි ලිබෙනති තෙති නිම්තෙනති වදති විසදකුපෙති, එවා බො තිකඛවෙ දුබබලාාමීකමමෙකුව හොති සිකඛා ව පවවකඛාතා

- උකටලී වූයේ, තො ඇලුනේ මහණබැව්න් මිදෙනු කැමැත්තේ, භිඤුභෘවයෙන් පීඩින වන්නේ, ලජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව අශාකෘපුනීය භාවය පතන්නේ, 'ඛමීය පුතියෙෂප කරම්'යි පතන්නේ 'සඞකයා පුතිකෙපෙ කරම්'යි කියා ද, හහවා ද; 'ශිකාච කියා ද, නහවා ද, 'විතය පුති*කෙ*පෙ කරමි'යි කියා ද, පුතියෙෂිප කරම්'යි කියා ද, හහවා ද, 'පුංතිමොකෘග පතිකෙප කරම්'ගි කියාද, හනවාද; 'උදෙසිම 'උපෘඛෲයයන් වහන්සේ පුති**කෙ**ප පුතිකෙප කරම්'යි කියා ද, හනවා ද, 'ආචෘගදීගන් වහන්සේ පුතිකෙපෙ කරම්' සි කරම්'යි කියා ද, හතවා ද, 'සදතිවිතෘරිකයා පුතිකෙපෙ කරම්'යි කියා ද, නහවා ද; කියා ද, හතවා ද, 'අතැ වැස්සා පුති**යෙෂප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'සමාතොපා**ධානයයා පුතිකෙෂප කරම්'යි කියා ද, කතවා ද; සමානාචාය\$ිගා පුතිකෙෂප කරම්'යි 'සබුම්සරුහු පුනිකෙෂප කරම්'ගි කියා ද, කතවා ද, නියා ද, හනවා ද; 'මා නිති**යෙකැයි ද**රව'හි කියා ද, හතවා ද, . මා උචසුවෙකැයි දරව' යි කියා ද, 'මා ආරාමිකයෙකැයි දරව'යි කියා ද, තනවාද; 'මා නෙරණෙ– කැයි දරව' යි කියා ද, හනවා ද; ්මා තොටුවෙකැයි දරව' යි කියා ද, 'මං තොටුසච්චෙකැයි දරව' යි කියා ද, කතවං ද; අශුමණයෙකැයි දරව'යි කියා ද, කඟවා ද; 'මා අශාකාපපුනියයෙකැයි දරව'හි කියා ද, හතවා ද, මහණෙති, මෙසේත් දුබල බව හෙළිකිරීම වෙයි ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි
- 21 නැත හොත් උකටලී වූගේ නො ඇලුතේ, මහණබැවින් මිදෙනු කැමැත්තේ, භිඤුභාවගෙන් පීඩිත වන්නේ,ලජිත වන්නේ,පීළිකුල් කරන්නේ, හිතිබව පතන්නේ අශාකාපුනියභාවය පතන්නේ, 'මට බුදුරදුන්ගෙන් කම් නැතැ'යි කියා ද, හහවාද, 'මට සබුම්සරුන්ගෙන් කම් නැතැ'යි කියා ද, හනවාද, යිස්වෙ ද පියන ලද්දී වෙයි
- 22 නැත කොත් 'මට බුදුරදුන්ගෙන් කිමැ'යි කියා ද, කතවා ද, 'මට සබුම්සරුන්ගෙන් කිමැ'යි කියා ද, කතවා ද, මෙසේන් ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි
- 23 නැත කොත් . 'මට බුදුරදුන්ගෙන් වැඩෙක් නැතැ'යි කියා ද, හගවා ද, 'මට සබුම්සරුන්ගෙන් වැඩෙක් නැතැ'යි කියා ද, හතවා ද, මෙසේත් . ශික්වෙ ද පිගන ලද්දී වෙයි
- 24 නැත හොත් 'මම බුදුරදුන්ගෙන් මොතවට මිදුතෙම්'යි කියා ද, හනවා ද, 'මම සබුම්සරුන්ගෙන් මොනවට මිදුතෙම්'යි කියා ද, හනවා ද; මෙසේත් මනණෙනි, දුබල බව හෙළිකිරීම වෙයි ශිඤාව ද පියන ලද්දී වෙයි
- 25 යම් අනා වූ බුුදබපගෑගිය වචනයෝ හෝ ධම්පයෑගිය වචනයෝ හෝ, සිතිසපයෑගිය වචනයෝ හෝ, සිතිසපයෑගිය වචනයෝ හෝ, සිතිසපයෑගිය වචනයෝ හෝ, පිරිදිය පයෑගිය වචනයෝ හෝ, උදෙදය පයෑගිය වචනයෝ හෝ, උදෙදය පයෑගිය වචනයෝ හෝ, උදුදය පයෑගිය වචනයෝ හෝ, අන්නෙවැයික පයෑගිය වචනයෝ හෝ, අන්නෙවැයික පයෑගිය වචනයෝ හෝ, සමානඋපැදබාය පයෑග වචනයෝ හෝ, සමානලවැයික පයෑගෙ වචනයෝ හෝ, සමානලපද සිතිය වචනයෝ හෝ, සමානලපද සිතිය වචනයෝ හෝ, ගෘනිපයෑගෙ වචනයෝ හෝ, උපසකපයෑගෙ වචනයෝ හෝ, ආරම්කපයෑගෙ වචනයෝ හෝ, උපසකපයෑගෙ වචනයෝ හෝ, ආරම්කපයෑගෙ වචනයෝ හෝ, රාස්කපයෑගෙ වචනයෝ හෝ, අයම්කපයෑග වචනයෝ හෝ, නිණිකපයෑගෙ වචනයෝ හෝ, නිණිකයුවෙක පයෑගෙ වචනයෝ හෝ, අයුමණපයෑගෙ වචනයෝ හෝ, අයුමණපයෑගෙ වචනයෝ හෝ, අයුමණපයෑගෙ වචනයෝ හෝ, අයුමණපයෑගිය වචනයෝ හෝ, අයුමණපයෑගිය වචනයෝ හෝ, අයුමණපයෑගේ වචනයෝ හෝ, අයුමණපයෑගෙ වචනයෝ හෝ, අයුමණපයෑගේ වචනයෝ හෝ, අයුමණපයන් කියා ද, හනවා ද; මනනෙන්න්, මෙසේන් දුබල බව හෙළිකිරීම වෙලි. යිනුවෙ ද පියන ලද්දී වෙයි

කථණුව තික්ඛවෙ අපච්චක්ඛාතා නොති සික්ඛා? ඉඩ තික්ඛවෙ යෙහි ආකාරෙහි යෙහි ලිබෙනහි යෙහි නිම්පොනහි සිකඛා පචචකඛාතා හොති. තෙති ආකාරෙහි තෙති ලීඹෙනහි තෙති නිම්තෙනති උමමතනකො සිකබං අපච්චකඛාතා භෞති සිකඛා උම්මත්තකසය සනතිකෙ සිකුඛං පචවකඛෘති, අපචවකඛෘතා නෞති සිකුඛෘ බීතුනුවිනෙනු සිකුඛං පච්චනකාති, අපච්චනකාතා හොති සිනකා ඛතතම්තතසස සනතිකෙ සිනුකං පච්චකඛෘති, අපච්චකඛෘතා හොනි සිකඛා වෙදනටෙටා සිකඛං පච්චකඛෘති, අපච්චකඛුංතු භෞති සිකඛු වෙදනවටසස සනතිකෙ සිකඛුං පච්චකඛුත්, අපච්චකඛෘතෘ හෞති සිකඛා දෙවනාග සහතිකෙ සිකඛං පච්චකඛාති. සිකබා තීරචඡෳනගනසස සනතිකෙ අපච්චකඛාතාකොති පච්චකඛෘති, අපපච්චකඛෘතෘ හෞති සිකඛෘ අරිශකෙන ම්ලකඛසස සනතිකෙ සිකුබං පච්චකඛෘති, සො ව ත පවිමිජුතෘති, අපච්චකඛෘතෘ හොති සික්ඛා මිලක්ඛකෙන අරිශකසස සනතිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, සෙං ව න පටිවිජාතාති. අපච්චකඛාතා කෞති සිකඛා **අ**පියකෙන අරිගකුසය සනතිකෙ සිකඛං පවවකඛාති, සො වන පට්මිජාතාති, අපවව-කඛාතා හොති සිකඛා මිලකඛකෙන මිලකඛකසස සනාගිකෙ සිකඛං පච්චකඛෘති, සො ව න පට්විජාතෘති, අපච්චකඛෘතෘ ගෞති සිකඛෘ දවංග සිකඛං පච්චකඛෘති, අපච්චකඛෘතා හොති සිකඛං රවෘග සිකඛං පච්චකඛෘති, අපච්චකඛානා හොති සිකඛා අසාවෙනුකාමෝ සාවෙතී, අපච්චකඛානා හොති සාවෙතුකාමෝ න සාවෙනි, අපවචකඛාතා ගොත් සිකඛා අවිඤඤුස්ස සාවෙති, අපචචකඛෘතා කොති සිකඛෘ විඤඤසක න සාවෙති, අපචචකඛාතා හොති සිකබා සබබසො වා පත න සාවෙනි, අපවවකබාතා හොති සිකබා එවං බො තිකඛවෙ අපච්චකඛාතා නොති සිකඛා

27 **මෙයුනධමෙමා** නාම යො සො අසදධමෙමා ගාමධමෙමා වසල-ධමෙමා දුවඩුලලං ඔදකනතිකං රහසසං දවයංදවයසමාපතති, එසො මෙථුන-ධමෙමා නාම,

28 **පතිසෙවනි නෑම** ගො **නිම්තෙනන නිම්නනං අඩ**ගජාතෙන අඩගජාතං අනතමසො කිලඵලමතනමපි පවෙසෙනි, එසො පනිසෙවනි නෑම

29. **අනතමසො තිරමජානශතායපී** ති- තිරවජානගනිණියාපි මෙදු්නං ධමමං පතිසෙවිණා අසසමණො හොති අසකාපුතනියො, පගෙව මනුසසිණියා තෙත වුඩවති 'අනතමසො නිරවජානගතාගපි'ති

මහණෙනි, කෙසේ තම් ශික්ෂාව පුතිකම්පත නො වේ ද ් මහණෙනි, මෙහි යම අයුරින්, සම ලකුණෙන්, යම් නිම්න්තෙන් ශික්වේ පුති*ක්*ෂිපත වේ ද, ඒ අයුරිත් ඒ ලකුණින් ඒ නිමත්තෙන් උමතුවෙක් **නෙමේ** ශික්ෂාව පුතිකේෂප කරයි නම් ශික්ෂාව පුතිකම්පත නො වෙයි හමුවෙහි ශික්ෂාව පුතිකේෂප කෙරේ ද, ශික්ෂාව පුතික්ෂිපත තො වෙයි බෙදයට පැමිණිසිත් ඇත්තේ ශික්ෂාව පුතිකෙෂප කරයි ද, ශික්ෂාව පුතිකම්පත තො වෙයි බෙදයට පැමිණි සිත් ඇත්තනු කමුවෙහි ශික්වෙ පුතිකේප කෙරේ ද, ශික්ෂාව පුතික්ෂිපත තො වෙයි වෙදනාවෙන් පීඕන තැනැත්තේ ශික්ෂාව පුතිකෙප කෙරේ ද, ශිකුව පුතික්ෂිපත නො වෙයි වෙදතාවෙන් පෙළුතුනු හමුවෙහි ශික්ෂාව පුතිකෙෂප කෙරේද, ශික්ෂාව පුතික්ෂිපත තො වෙහි දෙවතාවක සමීපයෙහි ශික්ෂාව පුතිකේෂප කෙරේද ශික්ෂාව පුතික්ෂිපත තො වෙයි තිරිසනකු සමීපයෙහි ශික්ෂාව පුතිකෙෂප කෙරේ ද, ශික්ෂාව පුතික්ෂිපත නො වෙයි ඇයදීක වෘවහාරයෙන් අතායදීයකු හමුවෙහි ශික්ෂාව පුතිකෙළප කෙරේ ද, හෙ පොමේ තො දනී ද, ශික්ෂාව පුතික්ෂිපත නො වෙයි අනායතික වාවතාරයෙන් ආයතියකු සම්පයෙහි ශික්ෂාව පුතිකෙෂප කෙරේ ද, කෙ නෙමේ නො දනී ද, ශිණාව පුතික්ෂිපන නො වෙයි ් ඇය\$ික වාවහාරයෙන් අංග්‍රීයෙකු සම්පයෙහි ශික්වෙ පුතිකෙප කෙරේ ද, තෙ තෙමේ තො දනී ද, ශික්ෂාව පුතික්ෂිපත තො වෙයි ් අනායම්ක වෘවහාරයෙන් අනායදීයෙකු සමීපයෙහි ශික්ෂාව පුතිකේෂප කෙරේ ද, නෙ තෙමේ නො දනි ද ශික්ෂාව පුතිකම්පත හො වෙහි වහා බිණි්මෙන් ශික්ෂාව පුතිකෙෂප කෙරේ ද, ශික්ෂාව පුතිකම්පත හො වෙහි පැකුළුණු බසින් ශික්ෂාව පුතිකෙෂප කෙරේ ද, ශිණුවෙ පුතිකම්පත නො වෙගි. නො අස්වනු කැමැත්තේ අස්වයි ද, ශික්ෂාව පුතිකම්පත නො වෙහි අස්වනු කැමැත්තේ නො අස්වයි ද, ශිකාව පුතිකම්පත නො වෙයි කිසිවක් තො දන්තකුට අස්වයි ද, ශිඤාව පුතිකෂිපත තො වෙයි නුවණැන්තකුට නො අස්වයි ද, ශික්ෂාව පුකික්ෂිපත නො වෙයි සියලු අයුරින් හෝ නො අස්වයි ද, ශික්ෂාව පුතිකම්පත නො වෙයි මනණෙනි, මෙසේන් ශික්ෂාව පුතිකම්පත නො වෙයි

27 මෙථුනබම්ම තම අම් ඒ නිව ජනයන්ගේ සමහාවයක් වේද, ගම්වැස්සන්ගේ සමහාව ඛම්යෙක් මේ ද, වසලයන්ගේ ගතියක් වේ ද, කෙලෙසුන්ගෙන් දූෂිත බවක් වේ ද, දියකිෂ අවසන් කොට ඇත්තක් වේ ද, රහසින් කටයුතු දෙයක් වේ ද, දෙදෙතෙකුන් දෙදෙනෙකුන් විසින් සමවැදිය යුත්තක් වේ ද, මේ (මෙථුනබම්ම) නම්

- 28. පනිෂෙවති නම් යමෙක් තෙමේ නිම්ත්තෙන් නිම්ත්ත අඩහජාතයෙන් අඩහජාතය යටත්පිරිසෙයින් තලැවක් පමණකුදු පිටිස්වා ද මේ පනිෂෙඩනි (පුතිසේවතය කෙරේ) නම් වේ
- 29 අනතමසො තිරවජානශතාශපී– යනු තිරිසන් ධිය මාගමක හා ද මෙවුන්දම් සෙව්මෙන් අශුමණයෙක් වෙයි අනාකාපුනුයයෙක් වෙයි මනිස් මාගමක හා මෙවුන්දම් සෙව්ම ගැණ කියනුම කිම? එහෙයින් 'අනතමසො තිරවණාතයතායපි' (යටත්පිරිසෙයින් තිරිසන් ගිය මාගමක හා ද) යි කියනු ලැබේ.

- 30 **පාරාජිතකා තොනී** ති– සෙයාථාපි තාම පුරිසො සිසච්ඡිතෙනා අභවෙබා තෙත සරීරබනිකෙන ඒවිතුං, එවමෙව භිකබු මෙථුතං ධමමං පතිසෙවිනිා අසසමණා හොති අසකාපුතතියො. තෙන වුචචති පාරාජිකො නොතීනි
- 31 අසංචාශසා'ති-සංචාසෝ නාම එකං කමමං එකුදෙදසෝ සමසිකබතා එසෝ සංචාසෝ නාම සෝ තෙන සදධිං නජා. තෙන වුඩමන් අසංචාසෝනි
- 32 තිසෙසා ඉත්හො. මනුසසින්, අමනුසසින්, තිරවණ නගනින් තහො උහතොබහණුර තකා මනුසසුහතොබහණුර තකො, අමනුසසුහතොබහණු ත කො, තිරවණ තගතුහතොබහණුර තකො තහො පණ්ඩකා මනුසසපණ්ඩකො අමනුසසපණ්ඩකො, තිරවණ නගතපණ්ඩකො තහො පුරිසා මනුසසපුරිසො අමනුසසපුරිසො නිරවණ නගතපුරිසො
- 33 මනුසසිසමයා නයෝ මගෙන මෙථුනං බමමං පනිසෙවනනසා 1 අපෙන් පෘරාජිකසා: වච්චමගෙන පසසාවමගෙන මුබෙ අමනුසසිසමයා –පෙ-නිරවණනගනිසමයා නයෝ මගෙන මෙථුනං බමමං පනිසෙවනනසා 1 අපෙන් පෘරාජිකසා වච්චමගෙන පසසාවමගෙන මුබෙ මනුසසුහනොබායකුට්නකසා -පෙ- අමනුසසුහනොබායකුට්නකසා –පෙ- නිරචණනගතුහනොබායකුට්නකසා නයෝ මගෙන මෙථුනං බමමං පනිසෙවනනසා 1 අපෙන්නි පෘරාජිකසය වච්ච මගෙන පසාාවමගෙන මුබෙ
- 34. මනුසසපණ්ඩකසා දො මගෙන මෙථුතං බමමං පතිසෙවනතසා¹ ආපතති පාරාජිකසා වචාවමගෙන මුබෙ අමනුසාපණ්ඩකසා –පෙ– තිරවඡාතගතපණ්ඩකසා –පෙ– මනුසාපුරිසසා -පෙ– අමනුසාපුරිසසා – පෙ – තිරවඡාතගතපුරිසසස දො මගෙන මෙථුනං බමමං පතිසෙවනතසා¹ ආපතති පාරාජිකසා වචාවමගෙන මුබෙ
- 35 තිකබුසස සෙවනවිතතං උපවිතිනෙ මනුසසිස්මියා වච්චමගශං අභිශජාතං පවෙසෙනතස්හ දී ආපතති පෘරාජිකස්ස තිකබුසස සෙවනවිතතං උපවිසිතෙ මනුසසිස්මියා පසසාවමගශං –පෙ මුඛං අභිශජාතං පවෙසෙනතස්ස් ආපතති පෘරාජිකස්ස තිකබුසස සෙවනවිතතං උපවිසිතෙ අමනුසසිස්මියා –පෙ නිරචණනගතිත්මයා –පෙ මනුසසුත්තොබායස්තිකස්ස –පෙ අමනුසසුත්තොබායස්තිකස්ස වච්චමගශං –පෙ පස්සාවමගශං –පෙ මුඛං අභිශජාතං පවෙසෙනතස්ස ආපතති පෘරාජිකස්ස
- 36. තිකබුසස සෙවනවිතතං උපවසීනෙ මනුසසපණ්ඩකසස වච්චමගශං පෙ- මූඛං අඕනජාතං පවෙසෙනතසස² අපතති පැරැජිකසස තිකබුසස සෙවනවිතතං උපවසීතෙ අමනුසසපණ්ඩකසස ~ පෙ- තිරචඡානගතපණ්ඩ-කසස ~ පෙ- මනුසසපුරිසසස ~ පෙ- තිරචඡානගතපණ්ඩ-කසස වච්චමගශං පෙ- මූඛං අඕනජාතං පවෙසෙනනසස² අපතති පැරුජිකසස

¹ පතිපසවෙනතකා, සි, -. 2, පවෙසනතසස මජසං

- 30 පාරාජිකො හොති යනු යම් සේ හිස සුන් පුරුෂයෙක් ඒ ශරීර -බකිකයෙන් ඒවත් වන්නට නුසුදුස්සෙක් වේ ද, එමෙන් ම මහණ නෙමේ මෙවුන්දම් සේවනය කොට අශුමණයෙක් වෙයි, අශාකාපුනීයයෙක් වෙයි එකෙයින් "පාරාජිකො යොති (පැරදුනෙක් වේ)" යි කියනු ලැබේ.
- 31 අසංචාසෙ යනු– සංවෘස නම් එක් ව කටයුතු සංඝකම් සි එකතු ව උදෙසීම යි. සමශිකා ඇති බව යි මේ සංවෘස නම්. එය ඔහු සමග නැත එහෙයින් 'අසංවෘසො' යි කියනු ලැබේ
- 32. මිනිස් මෘගමග, තෞමිනිස් මෘගමග, තිරිසන් ගිය මෘගම යයි මෘගමමූ තුන් දෙනෙක් වෙත් මනුෂෘ උහතොබෳඤ නස ය, අමනුෂෘ උභතොබෳඤ නස ය, නිරචුණ නගත උහතොබෳඤ නස යයි උභතො– බෳඤ නසායෝ තිදෙනෙක් වෙත් මනුෂෘ පණ්ඩකය, අමනුෂෘ පණ්ඩකය, තිරචුණ නගත පණ්ඩකය යි පණ්ඩකයෝ තිදෙනෙක් වෙත් මනුෂෘ පුරුෂය අමනුෂෘ පුරුෂය, තිරචුණානගත පුරුෂය යි පුරුෂයෝ තිදෙනෙක් වෙත්
- 33 මිනිස් මාගමකයේ වසමග පසමග මුව යන තුන් මගෙහි මෙවුන්දම් සෙවුනාහට පරිජි ඇවැත් වේ නොමිනිස් මාගමකයේ නිරිසන්ගිය මාගමකයේ වසමග පසමග මුව යන තුන් මගෙහි මෙවුන්දම් සෙවුනාහට පරිජි ඇවැත් වේ මනුෂෳ උහතොබෳණුජනකයාගේ අමනුෂෳ උහතොබෲණුජන— කයාගේ නිරචඡානගන උහතොබෳණුජනකයාගේ වසමග පසමග මුව යන තුන් මගෙහි මෙවුන්දම් සෙවුනාහට පරිජි ඇවැත් වේ.
- 34 මනුෂා පණ්ඩකයාගේ වසමග මුව යන දෙමගෙනි මෙවුන්දම සෙවුනාහට පරිජි ඇවැන් වේ අමනුෂා පණ්ඩකයාගේ තිරචඡානගත පණ්ඩකයාගේ මනුෂා පුරුෂයාගේ අමනුෂාපුරුෂයාගේ තිරචඡාන– ගත පුරුෂයාගේ වසමග මුව යන දෙමගෙනි මෙවුන්දම සෙවුනාහට පරිජි ඇවැන් වේ
- 85 සේවනවිතනය එළඹ සිටි කල්හි මිනිස් මාගමකගේ වසමගව සවකිය අභිකූජාතය පුවිවෙ කරන්නාවූ මහණයට පරිජි ඇවැත් වේ සේවනවිතනය එළඹ සිටි කල්හි මිනිස් මාගමකගේ පසමගව . මුවට සවකිය අභිකුජාතය පුවිවෙ කරන්නාවූ මහණයට පරිජි ඇවැත් වේ සේවනවිතනය එළඹ සිටි කල්හි නොමිනිස් මාගමකගේ තිරිසන් හිය මාගමකගේ තිරිසන් හිය මාගමකගේ මනුෂා උභනොඛාණඅජනකයාගේ අමනුෂා උභනොඛාණඅජනකයාගේ අමනුෂා උභනොඛාණඅජනකයාගේ වසමගට පසමගට මුවට සවකිය අභිකුජාතය පුවිවෙ දීකරන්නාවූ මහණයට පරිජි ඇවැත් වේ.
- 36 සේවනවිතනය එළඹ සිටි කල්හි මනුෂා පණ්ඩකයාගේ වසමගට මුවට සවකිය අභිකජාතය පුවිෂට කරන්නාවූ මහණහට පරිජි ඇවැත් වේ සේවනවිතනය එළඹ සිටි කල්හි අමනුෂා පණ්ඩකයාගේ තිරවජානගත පණ්ඩකයාගේ මනුෂා පුරුෂයාගේ අමනුෂා පුරුෂයාගේ තිරවජාන– ගත පුරුෂයාගේ වසමගට මුවට සවකිය අභිකජාතය පුවිෂට කරන්නාවූ මහණයට පරිජි ඇවැත් වේ.

- මගෙනන අමගජාතං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පවෙසනං සාදියති, පවිටඨං සාදියති, සීතං සාදියති, උදඛරණ සාදියති, අපතති පාරාජිකසහ භිකබු-පවිවෘතිකා මනුසයිනිං භිකබුසහ සනතිකෙ අභාගති පාරාජිකසහ භිකබු-පවිවෘතිකා මනුසයිනිං භිකබුසහ සනතිකෙ අභාගති පාරාජිකයා මව්ටමගෙනන අඹගජාතං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පවෙසනං න සාදියති, පවිටඨං සාදියති, ඕනං සාදියති, උදඛරණ සාදියති, අපතති පාරාජිකසහ භිකබුපවිවෘතිකා මනුසයිනිං භිකබුසහ සනතිකෙ අභාගති පාරාජිකයන අඹගජාතං අභිනිසීදෙනතී සො වෙ පවෙසනං න සාදියති, පවිටඨං න සාදියති, ඕතං සාදියති, උදඛරණ සාදියති, අපෙනති පාරාජිකයන භිකබුපවවණිකා මනුසයිනිං භිකබුසහ සනතිකෙ ආනෙණා වච්චමගෙන අඹගජාතං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පවෙසනං න සාදියති, පවිටඨං න සාදියති, ඕතං න සාදියති, උදඛරණ සාදියති, ආපතති පාරාජිකයන භිකබුපවවණිකා මනුසයිනිං භිකබුසහ සනතිකෙ ආනෙණා වච්චමගෙන අභිනිසීදෙනති භිකබුසහ සනතිකෙ අනෙණා වච්චමගෙන අභිනිසීදෙනති භිකබුසහ සනතිකෙ අනෙණා වච්චමගෙන අභිනිසීදෙනති සො වෙ පවෙසනං න සාදියති, පවිටඨං න සාදියති, ඕනං න සාදියති, උදඛරණ න සාදියති, අනාපනති
- 38 භිකකුපචචණිකා මනුසසිංහී භිකකුසස සනනිකො ආතෙණා පස්සාව-මගෙනන –පෙ– මුබෙන අභිකජංතං අභිනිසීදෙනනි සො වේ පවෙසනං සාදියකි, පව්ටඨාං සාදියකි, ඕතං සාදියකි, උදබරණං සාදියකි, ආපතනි පාරාජිකසස භිකකුපචචණිකා –පෙ– න සාදියකි අතාපතනි
- 39. තික්ඛුපචචත්කා මනුසසින් ජාගරනහි –පෙ– සුතන –පෙ– මතහ –පෙ– මතන –පෙ– මතා අක්ඛිසිත –පෙ– මතා යෙකුසෙන් අක්ඛිසිත –පෙ– සංදියති, ආපතති පෘරාජිකසස –පෙ– න සාදියති අතාපතති
- 40 තිකබුපචචතිකා මනුසසිනීං මනං යෙතුයොන බයිනං තිකබුසස සනතිකෙ ඇතෙණා වචචමයෙකන –පෙ– පසසාවමයෙකන –පෙ– මුබෙන අතිකජාතං අතිනිසීදෙනති සො වෙ පවෙසනං සාදියකි, පච්චාං සාදියනි, ඕනං සාදියකි, උදාරුණං සාදියකි, ආපතති ථූලලචචයසස තිකබුපචචතිකා –පෙ– න සාදියති, අනාපතති
- 41 භිකඛුපච්චසිකා අමනුසසිනිං –පෙ– තිරවිඡානගනිනිං –පෙ– මනුසසුහතොබාණජනකං –පෙ– අමනුසසුහතොබාණජනකං –පෙ– තිරවිඡාන– ගතුහතොබාණජනකං භිකඛුසස සනතිකෙ ඇනෙනිං වච්චමගොන–පෙ– පසසාවමගෙනන –පෙ– මුඛෙන අඞ්කජාතං අභිනිසීදෙනති සො වේ පවෙසනං සාදිගති, පමිටඪං සාදිගති, ඕතං සාදිගති, උදබරණං සාදිගති, ආපනති පාරාජිකසස භිකඛුපච්චසිකා –පෙ– න සාදිගති, අනාපනනි
- 42 තික්බුපච්චත්කා -පෙ- තිරචඡානගතුහතොබාඤානකා ජාගරනතා -පෙ- සුතතා -පෙ- මතකා -පෙ- උම්මන්තා -පෙ- පමන්තා -පෙ- මතා ගෙනුගොන අක්ඛයිතා -පෙ- සාදියනි, ආපන්නි පාරාජිකයක -පෙ- න සාදියනි, අනුපන්නි

^{1,} සනහිකං, මජසං ලි.

- වෛරී තිසමුනු මිනිස් මෘගමක මහණක්හුනේ සමීපයට ගෙණවුන් වසමගින් (මහණහුගේ) අඕගජාතය මත හිඳුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිවෙය ඉවසා ද, සම්නය ඉවසාද, උදබරණය ඉවසා ද පරිජි ඇවැත් වේ. වෛරී තිකුසු මිනිස් මංගමක මහණක්සුගේ සමීපයට ගෙණවුක් වසමගින් (මහණකුගේ) අඛශජාතය මත හිදුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ පුවෙශය නො ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සමනය ඉවසා ද, උදබරණය ඉවසා ද පරිජිඇවැත් වේ. වෛරී භීණුනු මිනිස් මෘගමක මහුණක්හුනේ සමීපයට ගෙණවුත් වසමගින් අඩශජාතය මන හිදුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ පුවෙශය නො ඉවසා ද, පුවිෂටය නො ඉවසා ද, සමනය ඉවසා ද, උදබරණය ඉවසා ද පරිජිඇවැත් වේ වෛරී තියසුනු මිනිස් මෘගමක මහණක්හුනේ සම්පයට ගෙණවුන් වසමගින් අඛගජංනය මත හිදුවද්ද, ඉදින් ඒ මගණ නෙමේ පුවෙශය තො ඉවසා ද, පුවීෂටය තො ඉවසා ද, සුවිතය තො ඉවසා ද, උණුරණය ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෛරී තිකුසුහු මිනිස් මාගමක මහණක්හුගේ සම්පයට ගෙණවූත් වසමගින් අඛශජාතය මත හිදුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ තෙමේ පුවෙශය නො ඉවසා ද, පුවිෂටය නො ඉවසා ද, ස්විතය නො ඉවසා ද, උදබරණය නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
- 38 වෛරී තිකුසුනු මනිස් මෘගමක මනණක්හුගේ සම්පයට ගෙණවුන් පස-මගින් මූවින් අඩංජානය මන හිඳුවද්ද, ඉදින් ඒ මනණ නෙමේ පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සම්නය ඉවසා ද, උදාරණය ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෛරී තිකුසුනු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
- 39 වෛරී තිඤුහු නිදිව*රණ* මිනිස් මාගමක නිදි ගත් මත් වූ . උමතු වූ පමා වූ මළාවූ එහෙත් **සමිණ නු**වූ මළාවූ බොහෝ සෙයින් සමිණ නුවූ ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ
- 40 වෛරී තිකුසුහු මළාවූ බොහෝ සෙයින් කෘගට පැමණි මිනිස් මාගමක මහණකු සමීපයට ගෙණවුන් වසමහින් පසමහින් මුවින් අඩගජාතය මන හිඳුවද්ද, ඉදින් ඒ මහණ නෙමේ පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂවය ඉවසා ද, සටිතය ඉවසා ද, උදාබරණය ඉවසා ද, ථුලැසිඇවැන් වේ වෛරී භිකුසුහු නො ඉවසා ද, ඇවැන් නො වේ
- 41 වෛරී තියුමුසු තොමිනිස් මාගමක කිරිසන්ගිය මාගමක මනුෂා උතිතොඩායුණුනකයකු අමනුෂා උතිතොඩායුණුනකයකු කිරවණානගත උතිතොඩායුණුනකයකු මහණක්හුගේ සම්පයට ගෙණවුන් වසමගින් පසමගින් මූවින් අභ්යාජාතය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සතිතය ඉවසා ද, උදාධරණය ඉවසා ද, පරිජි ඇවැන් වේ වෛරී සුමුහු නො ඉවසා ද, ඇවැන් නො වේ
- 42 වෛරී භිඤ්සු තිදිවරණ නිදිගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මළාවූ ක්වීණ නුවූ මළාවූ බෙහෙවින් ක්වීණ නුවූ තිරචඡාතගත උභිතො බ¤ඤ්නකයකු ඉවසා ද, පරිජිඇවැත් වේ තො ඉවසා ද, ඇවැත් තො වේ.

- 43 භිකබුපචචතිකා `-පෙ- තිරචඡාතගතුහතොබාසඳ නසා මතං ගෙතුගොන බගිතා භිකබුසස සනතිකෙ ආතෙන වචචමගොත -පෙ-පසාවමගොත -පෙ- මුඛෙන අභාජාත අභිනිසිදෙනහි සො වෙ පවෙසනං සාදියති, පවිටඨා සෘදියති, ඕතා සෘදියති, උදබරණ සාදියති, ආපනති ඵුලලචචයසස භිකබුපචචතිකා -පෙ- න සෘදියති, අනාපතති
- 44 තිනබුපච්චතිකා මනුසකපණ්ඩකං –පෙ– අමනුසකපණ්ඩකං –පෙ– තිරචඡානගතපණ්ඩකං තිනබුසක සනතිකෙ ආතෙණා වච්චමගෙන –පෙ– මුබෙන අභ්ගජාතං අතිනිසීදෙනති සො චෙ පවෙසතං සාදිගති, පව්චඨං සාදියති, ඕනං සාදියති, උතුරණං සාදියති, ආපතති පාරාජිකසා තිනබුපච්චතිකා –පෙ– න සාදියති, අනාපතති
- 45. භිකබූපචචත්නිකා –පෙ– තිරචඡානගතපණ්ඩකා ජාගරනතා –පෙ– සුතනා –පෙ– මතතා –පෙ– උමමතතා –පෙ– පමතතා –පෙ– මතා අකඛයිතා –පෙ– මතා යෙතුයොන අකඛයිතා –පෙ– සෘදියති, ආපතති පාරාජිකසස –පෙ– න සෘදියති අනාපතති.
- 46 භිකබුපචචත්මකා –පෙ– තිරවණනගත පණ්ඩකං මතං යෙකුයෙනන බයිනං භිකබුසස සනතිකෙ ඇතෙණා වචචමගෙනත –පෙ– මූබෙන අඛ්යජංතං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පවෙසනං සංදියත්, පවිවස්ං සංදියත්, ඕතං සංදියත්, උදඛරණං සංදියත්, අංපතති ඵුලලචචයසස නිකබුපචචත්කා –පෙ– න සංදියත් අනංපතති.
- 47 භිකබුපචචතිකා මනුසසපුරිසං –පෙ– අමනුසසපුරිසං –පෙ– තිරචඡානගතපුරිසං භිකබුසස සනතිකෝ අනෙතිං වචචමගෙනන –පෙ– මුඛෙන අඬහජාතං අභිනිසීදෙනති සෞ වෙ පවෙසතං සාදියති, පවිවඨං සාදියති, සීතං සාදියති, උදබරණං සාදියති, ආපතති පාරාජිකසස භිකබුපචචතිකා –පෙ– න සාදියති අනාපතති
- 48 භිකබුපචචත්කා –පෙ- කිරචඡානගතපුරිසං ජාගරනතං –පෙ-සුතතං –පෙ- මතතං –පෙ- උමමතතං –පෙ- පමතතං –පෙ- මතං අකඛයිතං –පෙ- මතං යෙහුයොත අකඛයිතං –පෙ- සෘදියකි, ආපතති පාරාජිකභා –පෙ- ත සෘදියකි, අතාපතති
- 49. තිකබුපචචතිකා –පෙ– තිරචඡානගත් පුරිසං මතං ගෙතුගෙනන ඛයිතං තිකබුසස සනතිකෙ ආනෙණා වචචමගෙනන –පෙ– මුඛෙන අඹගජාතං අතිනිසීදෙනති සො වෙ පවෙසනං සාදියකි, පවිටඨං සාදියකි, ඕනං සාදියකි, උතුරණං සාදියකි, ආපනති ථුලලචචයසා තිකබුපචචතිකා –පෙ– න සාදියකි, අනාපනති
- 50 තික්ඛුපචචත්තා මනුසයින් තික්ඛුසස සනතිකේ අනෙනි වච්ච-මිකෙන –පෙ පසාමමිකෙනේ –පෙ මූබෙන අඩ්ගජාතා අතිනිසිදෙන්ති, සන්නාය අසන්නසස –පෙ අසන්නාය සන්නසස –පෙ සන්නාය සන්නසස –පෙ සන්නාය සන්නසස –පෙ සන්නාය සන්නසස –පෙ අසන්නාය අසන්නසස සොම් පටෙසන් සාදියති, පව්ටඨ සාදියති, සීත සාදියති, උදාරණ සාදියති, අපෙන් පාරජකසස තික්ඛුපච්චත්කා –පෙ න සාදියති අනාපන්ති

¹ සහතික ජ ස

- 43 වෛරී තික්සුහු මළ බෙහෙවින් ක්ෂිණ වූ තිරිසන්ගිය උතතො බෘඤ්තයකු මහණක්හුගේ සමීපයට ගෙණවුත් වසමහින් පසමහින් මූවින් අඬගජාතය මතතිඳුවද්ද, හේ ඉදින් පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සුවිභය ඉවසා ද, උතුරණය ඉවසා ද, ජුලැසිඇවැත් වේ වෛරි තික්සුහු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
- 41 වෛරී තිසුසුහු මිනිස් පඬුවකු තොමිනිස් පඬුවකු තිරිසත් හිය පඬුවකු මහණක්හුගේ සමීපයට ගෙණවුත් වසමගින් මුවෙන් අඩගජාතය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සපිතය ඉවසා ද, උදඩරණය ඉවසා ද, පරිජිඇවැත් වේ වෛරී තිසුසුහු නො ඉවසා ද, ඇවැත් තො වේ
- 45 වෛරී භිඤුනු නිදි වරණ තිරිසන්ගිය පඬුවකු නිදි ගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මළා වූ සමීණ නුවූ මළාවූ බෙහෙවීන් සමීණ නුවූ ඉවසා ද, පරිජිඇවැත් වේ නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
- 46 චෛරී තික්ෂූහු මළාවූ බෙහෙවින් ක්ෂීණ වූ තිරිසන් නිය පඩුවකු මහණහුගේ සමීපයට හෙණවුත් වසමයින් මූවින් අඩගජානය මන නිදුවද්ද, හේ ඉදින් පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සුවනය ඉවසා ද, උදබරණය ඉවසා ද, පුලැසිඇවැන් වේ වෛරී තික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
- 47 වෛරී තිසුසුහු මනිස් පිරිමියකු නොමනිස් පිරිමියකු තිරිසන්-ගිය පිරිමියකු මනණසු වෙත ගෙණවුත් වසමහින් මුවෙන් අභිකරුතය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සවිනය ඉවසා ද, උදඛරණය ඉවසා ද, පරිජිඇවැත් වේ වෛරී තිසුසුහු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
- 48 වෛරී තික්ෂුහු නිදි වරණ නිදි ගත් මත් වූ උමතු වූ පමෘ වූ මළාවූ කෘග නුවූ මළාවූ බෙහෙවින් ක්ෂීණ නුවූ නිරිසන්ගිය පිරිමියකු ඉවසා ද, පරිජිඇවැත් වේ නො ඉවසාද, ඇවැත් නොවේ
- 49 වෛරී තිකුසුනු මළ බෙහෙවින් කුෂිණ වූ තිරිසන් ගිය පිරිමියකු මහණක්හු වෙත ගෙණවුන් වසමහින් මූවින් අඩගජාතය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සජිතය ඉවසා ද, උදබරණය ඉවසා ද, ජුලැසිඳැවැත් වේ වෛරී තිකුසුනු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
- 50 වෛරී තිකුසුනු මිනිස් මෘගමක මහණක්නු සම්පයට ගෙණවුත් වසමගින් පසමගින් මුවින් අඩගජාතය මත හිඳුවද්ද, (මෙහි වසහාදි සමෙකින්) වැසූ වසමග ඇ මග ඇමග අත්තියගේ වසමග ඇ මගින් මහණහුගේ (වසනාදි යමෙකින්) නො වැසූ අඩගජාතය මත නො වැසූ මග ඇත්තියගේ වසමග ඇ මගින් මහණහුගේ වැසූ අගෙජාතය වැසූ මග ඇත්තියගේ වසමග ඇ මගින් මහණහුගේ වැසූ අඩගජාතය නො වැසූ මග ඇත්තියගේ වසමග ඇ මගින් මහණහුගේ වැසූ අඩගජාතය නො වැසූ මහ ඇත්තියගේ වසමහ ඇ මගින් මහණහුගේ නො වැසූ අඩගජාතය මත හිඳුවද්ද, ඒ මහණ තෙමේ ඉදින් (අඩගජාතයාගේ) පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සටිතය ඉවසා ද, උතුවරණය ඉවසා ද, පරිජිඇවැත් වේ වෛරී තිකුනුහු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ

- 58 තිකබුපචවත්තිකා -පෙ- තිරචඡානගත පුරිසං මතං ගෙනුගොත බයිතං නිකටුසස සනහිතෙ ආනෙණා වචචමකෙන -පෙ- මුබෙන අඩශජාතං අතිනිසිදෙනති, සන්නසස අසන්නසස, -පෙ- අසන්නසස සන්නසස, -පෙ-සන්නසස සන්නසස, -පෙ- අසන්නසස අසන්නසස -පෙ- සො වේ පවෙසනං සාදියති, පවිටස්ං සාදියති, ඕනං සාදියති, උතුරණං සාදියති, ආපතති උලලචචයසස හිකබුපචචත්තා -පෙ- න සාදියති අනාපතති
- 59 තිකබුපචචත්කා තිකබුං මනුස්සිත්යා සහතිකෙ ආනෙතිා අඛක-ජාතෙන වච්චමයකං –පෙ– පසසාවමයකං –පෙ– මුඛං අතිනිසීදෙනති, සො වෙ පවෙසනං සාදියති, පවිටඨං සාදියති, ඕනං සාදියති, උදබරණං සාදියති, ආපතති පාරාජිකසස තිකබුපචචත්කා –පෙ– න සාදියති, අනාපතති
- 60 භික්ඛුපච්චත්තා භික්ඛුං මනුසයිණියා ජාගරනතියා –පෙ– සුනතාය –පෙ– මනතාය –පෙ– උම්මත්තාය –පෙ– පමනතාය –පෙ– මනාය අක්ඛියිතාය, –පෙ– මනාය යෙකුයෝන අක්ඛියිතාය –පෙ– සාදියති, ආපනති පාර්ජිකසස භික්ඛු පච්චත්තා භික්ඛුං –පෙ– න සාදියති, අතාපනති
- 61 තිකබුපවවත්කා තිකබුං -පෙ- මනුසයිත්තා මනාග යෙකුයෙක බයිතාග සනතිකෙ ආනෙණා අඹකජාතෙන වච්චමගතං -පෙ- පසසාවමගතං -පෙ- මුඛං අතිනිසීදෙනති සෞ වෙ පවෙසනං සෘදිගති, පම්වඪං සෘදිගති, ඕතං සෘදිගති, උතුබරණං සෘදිගති, ආපතති ථුලලච්චයසන තිකබුපචචත්කා තිකබුං -පෙ- න සෘදිගති, අනාපතනි
- 62. භික්ඛුපචචත්කා භික්ඛුං අමනුසසින්ගා –පෙ– තිරචඡානගනින්ගා –පෙ– මනුසසුහතොබාණෙනකසස –පෙ– අමනුසසුහතොබාණෙනකසස –පෙ– තිරචඡානගතුහතොබාණෙනකසස –පෙ– මනුසසපණ්ඩකසස –පෙ– අමනුසසපණ්ඩකසස –පෙ– තිරචඡානගතපණ්ඩකසස –පෙ– මනුසසපුරිසසස –පෙ– අමනුසසපුරිසසස –පෙ– තිරචඡානගතපුරිසසස සහතිකෙ ආනෙතිා අඩකජාතෙන වචමමගතං –පෙ– මුඛං අභිනිසීදෙනති සෞ වෙ පවෙසනං සාදියති, පව්වඨං සාදියති, ඕනං සාදියති, උතුරණං සාදියනි, ආපතති පාරාජිකසස භික්ඛුපචචත්කා භික්ඛුං –පෙ– න සාදියනි, අනාපතති
- 63 භිකබුපවචත්තිකා භිකබුං පෙ– කි්රවඡානගතපුරිසසස ජාගරනනසස -පෙ– සුතතසස –පෙ– මත්තසස –පෙ– උම්මත්තසස –පෙ– පමතනසස –පෙ– මතසස අකබයිනසස –පෙ– මතසස යෙතුයෙන්න අකබයිනසස –පෙ– සංදියති, ආපතති පැරාජිකසස භිකබු පච්චත්තිකා භිකබුං –පෙ– න සාදියති, අනංපතති
- 64 භිකබුපචචත්තිකා භිකබුං –පෙ– කිරචඡ්ංනගනපූරිසසා මනසා ගෙතුගෙනන බහිතසා සනතිකෙ ආනෙණා අඛශජංතෙන චච්චමගශං –පෙ– මුඛං අභිනිසීදෙනති සෙෘ වෙ පචෙසනං සෘදියති, පච්චා සංදියති, ඕනං සෘදියති, උදබරණ සෘදියති, ආපනත් ථුලලච්චයසා භිකබුපච්චත්කා භිකබුං –පෙ– න සෘදියති, අනාපනති
- 65 තිකබුපවචත්තා තීකබුං මනුසයිත්ත සහතිකෙ ආනෙතා අඛය-ජැතෙත වච්චමගතං –පෙ– පසසාවමගතං –පේ– මූඛං අතිනීසිදෙනති සත්නසස අසන්නය –පෙ– අසන්නයස සත්නය –පෙ– සන්නසස සත්නය –පෙ-අසන්නයස අසන්නය –පෙ– සො වෙ පවෙසනං සාදියති, පවිධාං සාදියති, සීතං සාදියති, උදබරණං සාදියති, ආපතති පැරැජිකසස නිකබුපවචත්කා –පෙ– න සාදියති, අනෘපතති

- 58 වෛරී කිණුසු මළ බෙහෙවින් කම්ණ වූ තිරිසන් ගිය පිරිමි-යකුගේ සිරුරක් මහණ සු වෙත ගෙණවුත් වසමගින් මුවෙන් අංගජාතය මත හිදුවද්ද, වසන ලද සිරුරේ මහණසුගේ තො වසන ලද තො වසන ලද සිරුරේ මහණසුගේ වසන ලද වසන ලද සිරුරේ මහණසුගේ වසන ලද තො වසන ලද සිරුරේ මහණසුගේ නො වසන ලද අංගජාතය මත හිදුවද්ද, ඉදින් හෙ නෙමේ පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උදබරණය ඉවසා ද, පුලැසිඇවැත් වේ වෛරී කිණුසු තො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
- 59 වෛරී තිකුසුහු මහණකු මිනිස් මාගමක වෙත ගෙණවුත් අංගජාත-යෙන් වසමහෙති පසමගෙති මුවෙහි හිදුවද්ද, ඉදින් හෙ තෙමේ පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සථිතය ඉවසා ද, උදබරණය ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෛරී තිකුසුහු මහණකු තො ඉවසා ද ඇවැත් තො වේ
- 60 වෛරී භික්ෂුනු මහණකු තෞතිදත මිනිස් මංගමක වෙත නිදන මත් වූ උමතු වූ පමෘ වූ මළ ක්ෂිණ තුවූ මළ බෙහෙවිත් ක්ෂීණ තුවූ ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු තො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
- 61 වෛරී තිසුසුහු මහණකු මළ බෙහෙවින් සමීණ වූ සනියකගේ සමීපයට ගෙණවුන් අංගජාතයෙන් වසමගෙහි පසමගෙහි මුවෙහි හිදුවද්ද, ඉදින් හෙ තෙමේ පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිරෙය ඉවසා ද, සථිතය ඉවසා ද, උුුුුුුුරුණන ඉවසා ද, ථූලැසිඇවැන් වේ වෛරී තිසුසුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ඇවැන් නො වේ
- 62 වෛරී තිකුසු මහණකු නොමිනිස් මාගමකගේ තිරිසන් ශිය මාගමකගේ මිනිස් උතතොබහණු නකයකුගේ තො මිනිස් උතතො– බහණු නකයකුගේ තිරිසන්ගිය උතතොබහණු නකයකුගේ මිනිස් පණ්ඩකයකුගේ තොමිනිස් පණ්ඩකයකුගේ තිරිසන්ගිය පණ්ඩකයකුගේ මිනිස් පිරිමියකුගේ.. තොමිනිස් පිරිමියකුගේ තිරිසන්ගිය පිරිමියකුගේ සමීපයට ගෙණටුත් අංගජාතයෙන් වසමහෙති මුවෙති තිඳුවද්ද, ඉදින් මහණ තෙමේ පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සමතය ඉවසා ද උතුරණය ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෛරී තිකුසුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
 - 63 වෛරී තීක්ෂුහු මහණකු තොනිදි තිරිසත්ගිය පිරිමියකුගේ නිදිගත් මත් වු උමතු වූ පමා වූ මල ක්ෂීණ නුවූ මල වූ බෙහෙමින් ක්ෂීණ නුවූ ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෛරී තික්ෂූහුමහණකු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
 - 64 වෛරී තික්සුහු මහණකු මළාවූ බොහෝ සෙයින් ක්ෂිණ වූ කිරිසත් හිය පිරිමයක්හුනේ සමීප්ශට ගෙණවුක් අංගජාතයෙන් වසමගෙහි මුවෙහි හිඳුවද්ද, ඉදින් හෙ තෙමේ පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සපිතය ඉවසා ද, උදබරණය ඉවසා ද, ථුලැසිඇවැත් වේ. වෛරී තික්සුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
 - 65 වෛරී තිකුුනු මහණකු මිනිස් මෘගමකගේ සම්පයට ගෙණවුය් අංගජාතයෙන් වසමහෙහි පසමගෙහි මුවෙහි හිඳුවද් ද, මහණහුගේ යමෙකින් වැසුනු අඛශජාතය නො වැසුනු තැතැත්තියගේ මහණහුගේ නො අතුළ වැසුනු තැතැත්තියගේ මහණහුගේ වැසුනු වැසුනු තැනැත්තියගේ මහණහුගේ නො වැසුනු අඛශජාතය නො වැසුනු තැනැත්තියගේ ඉදින් හෙ නෙමේ පුටෙශය ඉවසා ද, පුරිජවය ගුවසා ද, සමතය ඉවසා ද, උදබරණය ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෛරි හිඤුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වෙ

- 66 තිකබුපචචතිකා තිකබුං මනුසසිත්මයා ජාගරනතියා –පෙ– සුනතාය –පෙ– මතතාය –පෙ– උමමතතාය –පෙ– පමතතාය –පෙ– මතාය අකඛයිතාය –පෙ– මතාය යෙතුයොත අකඛයිතාය –පෙ– සාදියති, ආපතති පාරාජිකසස –පෙ– නසාදියති, අතාපතති
- 67 තික්බුපචචතිකා තික්බුං මනුසයින්සියා මනය යෙකුයෙන්න බයිනය සනතිකේ ආනෙතිා අතිකරුතෙන වච්චම්යකං –පෙ– පසාවෙමියකං –පෙ– මූඛං අතිනිසිදෙනති සත්තයස අසන්නය –පෙ– අසන්නසස සත්තයේ, –පෙ– සත්තයස සත්තයේ –පෙ– අසන්නසස අසන්නයේ –පෙ– සෙ චේ පවෙසනං සාදියති, පව්චඨං සාදියති, ඕනං සාදියති, උදබරණං සාදියති, ආපතති ජුලලචචයසස භික්ඛුපචචතිකා –පෙ– න සාදියති, අතාපතති
- 68 සිකබුපචචතිකා භිකබුං අමනුසසිතියං -පෙ- තිරවණනගනිතියං -පෙ- මනුසසුභනොබනසත් නකසා -පෙ- අමනුසසුභනොබනසත් නකසා -පෙ- අමනුසසුභනාබනසත් නකසා -පෙ- වචචමගාං -පෙ- පසාව-මගාං -පෙ- මනුසාපණ්ඩකසා -පෙ- අමනුසාපණ්ඩකසා -පෙ- තිරවණනගනපණ්ඩකසා -පෙ- මනුසාපණ්ඩකසා -පෙ- අමනුසාපණ්ඩකසා -පෙ- තිරවණනගනපණ්ඩකසා -පෙ- මනුසාපරිසසා -පෙ- අමනුසාපරිසසා -පෙ- තිරවණනගනපරිසසා සනතිකෙ ආනෙතිං අඩශජානෙන වචචමගාං -පෙ- මුඛං අභිනිසීදෙනා සනතිකෙ ආනෙතිං අඩශජානෙන වචචමගාං පෙ- මුඛං අභිනිසීදෙනා සනතිකසා අසන්නසා -පෙ- අසන්නසා පෙ- සන්නසා සන්නසා අසන්නසා -පෙ- අසන්නසා -පෙ- සෙන්නසා සන්නසා පෙ- අසන්නසා අසන්නසා -පෙ- සෙන්නසා සන්නසා සන්නසා -පෙ- අසන්නසා අසන්නසා -පෙ- සෙන්නසා සන්නසා සන්නසා -පෙ- අසන්නසා අසන්නසා -පෙ- සෙන්නසා සන්නසා සන්නසා -පෙ- අසන්නසා අසන්නසා -පෙ- සෙන්නසා සන්නසා සන්නසා සන්නසා සන්නසා අසන්නසා අසන්නසා අසන්නසා -පෙ-
- 69 භිකබුපචචතිකා හිකබුං –පෙ– තිරචඡාතගතපුරිසභා ජාගරනතසා –පෙ– සුතතසා -පෙ– මනතසා –පෙ– උම්බතතසා -පෙ– පමතතසා –පෙ– , මනසා අකඛයිතසා –පෙ– මනසා යෙතුගොත අකඛයිතසා –පෙ– සංදියති, ආපතති පාරාජිකසා භිකබුපචචතිකා –පෙ– න සංදියති, අනංපතති
- 70 තිකබුපචචතිකා තිකබුං –පෙ– නිරචඡානගත පුරිසසා මකසා යෙතුයොන බයිකසා සනතිකෙ ඇනෙණා අඩශජාතෙන වචචමගාං –පෙ– මුඛං අතිනිසිදෙනහි සන්නසා අසන්නසා –පෙ– අසන්නසා සන්නසා –පෙ– සන්නසා සන්නසා පෙ– අසන්නසා අසන්නසා –පෙ– සො වේ පවෙසනං සෘදියති, පව්ටඨං සෘදියති, ඕතං සෘදියති, උදබරණං සෘදියති, අපෙතති ථුලලචචයසා තිකබුපචචතිකා –පෙ– න සෘදියති, අනා≃නති
- 71 රංජපවවත්මකා –පෙ– වෞරපවවත්මකා –පෙ– බුනනපවවත්මකා –පෙ– උපපලගණිපවවත්මකා ~පෙ– ආපතති– පෙ– ¹අනාපතත් [නිකඩු පවවත්මකෙසි මිය විත්තරෙනබබං] (සනඑනං වණුණින මෙව)
- 72 මගෙනත මහනං පවෙසෙති, ආපතති පෘථාජිකසස මගෙනත අමගාං පවෙසෙති, ආපතති පාථාජිකසස අමගෙනත මගනං පවෙසෙති, ආපතති පාථාජිකසස අමගෙනත අමනාං පවෙසෙති, ආපතති පුලලච්චයසස

- 66 වෛරී භියෂූහු මහණකු තොනිදි මිනිස් මාගකමගේ නිදි ගත් . මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මළා වූ කුෂිණ නුවූ මළ බෙහෙවින් කුෂිණ නුවූ ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
- 67 චෛරී තිකුසුහු මහණකුබෙනෙවින් ක්ෂිණ වූ මළ සතුියකනේ සමීපයට ගෙණවුන් අඩගජාතයෙන් වසමගෙහි පසමගෙහි මූවෙහි හිඳුවද්ද, මහණහුගේ වසතුෘදියෙන් පිළිසන් මහණහුගේ නො පිළිසන් මහණහුගේ නො පිළිසන් මහණහුගේ පිළිසන් මහණහුගේ පිළිසන් මහණහුගේ පිළිසන් මහණහුගේ නො පිළිසන් මහණහුගේ නො පිළිසන් ඉදින් හෙ තෙමේ පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, ස්විතය ඉවසා ද, උදබරණය ඉවසා ද, ථුලැසිඇවැත් වේ වෛරී කිකුසුහු හො ඉවසා ද, ඇවැත් තො වේ
- වෛරී තියුනු මහණකු තොමිනිස් මාගමකුගේ තිරිසන්හිය 68 නොමිනිස් දෙහදන් ඇතියකුනේ මිනිස් ම් ගම් කුනේ ඇතියකුනේ තිරිසන් හිය දෙහදන් ඇතියකුනේ මිනිස් පණ්ඩකයකුනේ. නොමිනිස් පණ්ඩකයකුනේ නිරිසන් හිය පණ්ඩකයකුනේ මිනිස් පිරිමියකුනේ තොමිනිස් පිරිමියකුනේ තිරිසන්හිය පිරිමියකුනේ සමීපයට ගෙණවුන් රහසතින් වසමතෙති මූවෙහි හිදුවද්ද, කිරිසන් හිය පිරිමියකුගේ පිළිසන් තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ නො පිළිසන් මනණකුනේ නො පිළිසන් මහණහුගේ පිළිසන් තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ පිළිසන් මහණහුගේ තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ තො පිළිසන් මහණහුගේ තො ඉදින් හෙ නෙමේ පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, සපිතය පිළිසන් ඉවසා ද, උදඛරණය ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෛරී භිකෘුහු ඉවසා ද, ඇවැක් නො වේ
- 69 වෛරී තිසසුනු මහණකු නොතිදි තිරිසන්හිය පිරිමියකුගේ නිදි ගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මළා වූ සමණ නොවූ මළා වූ බෙහෙවින් සමණ නොවූ ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෛරී තිසසුනු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ
- 70 වෛරි තිකුසු මහණනු මලා වූ බෙහෙවින් කිරීණ වූ තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ සමීපයට ගෙණවුන් රහසහින් වසමගෙහි මුවෙහි හිඳුවද්ද පිළිසන් මහණහුගේ තො පිළිසන් තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ තො පිළිසන් මහණහුගේ පිළිසන් තිරිසන් ගියහුගේ පිළිසන් මහණහුගේ පිළිසන් තිරිසන් ගියහුගේ තො පිළිසන් මහණහුගේ තො පිළිසන් ඉදින් හෙ තෙමේ පුවෙශය ඉවසා ද, පුවිෂටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උතුරණය ඉවසා ද, ථුලැසිඇවැත් වේ වෛරී තිකුනු තො ඉවසා ද,
- 71 සතුරු රජවරු සතුරු සොරු සතුරු බූතීයෝ බිලියම් පිණිස හදවත උපුටා ගන්නා සතුරෝ ඉවසා ද, ඇවැත් වේ නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ

[වෛරී තියඹුහු වෘරගන්හි මෙන් විස්තර කටයුතු] (පිළිසන්වූව වණිනා කරණ ලද්දේ ම ය)

72 මහින් මහ මෙනෙයා නම් පරිජි ඇවැත් වේ මහින් නොමග මෙහෙයා නම් පරිජි ඇවැත් වේ නොමහින් මග මෙහෙයා නම් පරිජි ඇවැත් වේ නො මහින් නොමග මෙහෙයා නම් දුලැසි ඇවැත් වේ

- 73 තික්බු සුතතතික්බුමහි විපපච්පජරති, පට්බුදෝං සංදියති, උහෝ නාසෙනබබා පට්බුදෝං න සංදියති, දූසකො නාසෙතබෙබා
- 74 තික්බු සුන්තසාමණෙරමනි මිපපටිපජිති, පට්බුුුරුබා සාදියති, උහෝ නාසෙතුබබා පට්බුුරුබා න සාදියති, දූසකො නාසෙතුබෙබා
- 75. සාමණෙරො සුනනුභිකබුමහි විපපටි පජරති, පට්බුදෝධා සාදියති, උහෝ නාසෙනුබබා පට්බුදෝධා න සාදියති, දූසකො නාසෙනුබෙබා
- 76 සාමණෙරො සුනත්සාමණෙරමහි විපපට්පජනි, පට්බුණො සාදියනි, උභෝ නාසෙනුබබා පට්බුණො න සාදියනි, දූසකො නාසෙනුබෙබා
- 77. අනංපනනි අජානනනයක අසංදිගනනයක උම්මනනකයක බිතන විනුනයක වෙදනවටයක ඇදිකම්මිකයකානි

සනුථන භාණවාරෝ නිට්ඩිතො.

විනීතවතු

උද්දුනුශාඨා

මකකට් වජජිපුනතා ච ගිනි නගෙන ව නිප්චියා, දුරිකුපපලවණණා ච බාණුජනෙනි පරෙ දුවෙ

මාතා බිතා හනිනී ව ජාගා ව මුදුලම්බිනො, දෙව වණාලෙපචිතතණුව දුරුබිතලිකාග ව

සුණුරෙන සහ පණුව පණුව සිවවිකටයිකා, තාශී යක්කී ව පෙහි ව පණ්ඩකොපහතො ජුපෙ

හදදියෙ අරනං සුනෙනා සංවත්වියා චනුරෝ පරෙ, වෙසාලියා නයො මලලා සුපිනෙ හාරුකචඡකො

හුපබබා සඳධා තිකබුනි සිකඛමානා සාමණෙරී ව, වෙසියා පණ්ඩකො ගිනි අණුසැමණුණු බුඩාස්පබබජිනො මිගො නි

- 1 තෙන බො පන සමයෙන අණුකුත්රෝ තිකබු මකක්ටියා මේථුනං බමමං පතිසෙවි තසස කුකකුවවං අහෙසි හගවනා සිකඛාපදං පණුකුතනං කච්චි නු බො අහං පැරෑජිකං ආපතතිං ආපනෙනා'ති හගවනො එනමන්ං ආරෝවෙසි –පෙ– ආපතතිං නිං හිකබු ආපනෙනා පැරුජිකනති (1)
- 2 තෙත බො පන සමයෙන සම්බහුලා වෙසාලිකා වජජීපුතනකා තික්බු සිකබං අපච්චකඛාග දුබ්බලාං අතාමිකණා මේථුනං බමමං ජනිසේවීංහු තෙසං කුක්කුච්චං අහොසි හගවතා සික්ඛාපදං පඤඤතතං කච්චි නු බො මගං පාරාජිකං ආපතතිං ආපනනු කෙවෙනො එනුමත අරොවෙහුං පෙ-ආපතතිං තුමෙන තික්ඛවෙ අපෙනනා පාරාජිකනති. (2)

- 73 මගණ තෙමේ නිදි ගත් මහණකු කෙරෙහි වරදවෘ පිළිපදී ද, පිබ්දිගේ ඉවසා නම් දෙදෙනා ම ලිඞ්හතාසනයෙන් නැසිය යුන්නාහ පිබ්ද නො ඉවසා නම් දූෂකයා ලිඞ්ගනාසනයෙන් නැසිය යුත්තේ ය
- 74 මහණ තෙමේ නිදි ගත් හෙරණකු කෙරෙහි වරදවා පිළිපදී ද, පිබිදියේ ඉවසා නම් දෙදෙන ම ලිඞාකාසකයෙන් නාසිය යුත්තාහ පිබිදියේ තොඉවසා නම් දූෂකයා නාසිය යුත්තේ ය
- 75 හෙරණ තෙමේ නිදි ගත් මහණහු කෙරෙහි වරදවෘ පිළිපදී ද, පිබිදියේ ඉවසා නම් දෙදෙනා ම නැසිය යුත්තෘහ පිබිදියේ නො ඉවසා නම දූපකයා ලිඞ්ගනාසනයෙන් නැසිය යුත්තේ ග
- 76 හෙරණ තෙමේ නිදි ගත් නෙරණකු කෙරෙහි වරදවා පිළිපදී ද, පිබිදියේ ඉවසා තම දෙදෙන ම නැසිය යුත්තාන පිබිදියේ නො ඉවසා නම දූපකයා නැසිය යුත්තේ ය
- 77 නොදන්නහුට තොඉවසන්නහුට උමතු වූවහුට, යකෙනනමාදයෙන් උමතු වූවහුට, වෙදසාවෙන් පිහිත වූවහුට ආදිකමම්කයාව ඇවැත් නො වේ

සත්තු බණවර නිම්.

විනිශව්ත කථාවසතු.

උදදුන ශාථාවෝ:

මකකටී වරජිපුතනක ගිනී නගන තිප්සිය වසතුහු ය, දැරිකා උපපලවණණා වසතු දෙක ය, අනා වූ බාඤෝන වසතු දෙක ය, (15)

මාතු දුතිතු තනිනි ජායා වසතුනු ය, මුදුපිටයී ලම්බ වසතු දෙක ය, වණවන් දෙක ය. ද්රැබිනලිකා වසතුව සමග අලෙපවිතත වසතු ය. (10)

සුණුර වස්තුව සමග වස්තු පස හා සීවපික වස්තු පස ග, අවසික– වස්තුව ග, යක්ඛී තාගී පෙනී පණ්ඩක උපහත ජුපිත ශන වස්තුහු ග, (17)

භාද්දිය නුවර සුනන අරහ විසතුව ය අනා වූ සැවැතෙනි වසතු සතර ය, විසල්පුර මලල වසතු තුණ ය, සුපින වසතුව ය, භාරුකචඡක වසතුවය (10)

සුපියිබා වසතු නව ය, සදධා වසතු නව ය, තික්ඛුණි වසතුව ය, සික්ඛමානා සාමණෙරී වසතු දෙක ය, වෙසී පණ්ඩක ගිහි වසතු තුණ ය, අණුණුමණුණු බුඩාපබබජින මිග වසතු ය යන මොනු වෙත් (27)

- 1 එ සමගෙහි එක්තරා මහණෙක් වැඳිරියක හා මෙවුන්දම සෙවී ය "භාගාවතුන්වශන්සේ විසින් සික පද පණවන ලදී කිම, මම පරිජි ඇවැත් අවන්තෙම දේ²²²යි ඔහුට කුකුසෙක් විය භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කෙළේ ය "මහණ තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්තෙහි ය" (1)
- 2 එ සමයෙහි විසල්පුර වැසි බොහෝ වජිදීපුතනක හියසුනු සික පිළිකෙවි හො කොට දුබල බවි පළ හො කොට මෙවුන්දම් සෙවුන "භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් සික පදයක් පණවන ලදී කිම, අපි පරිජි ඇවැන් අවන්තමෝ දැ?"යි ඔවුනට කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළානු ය "මකණෙනි, තෙපි පරිජි ඇවැත් අවන්නනු ය" (2)

- 3 තෙන බො පත සමයෙත අණුසැනරෙ තික්බු එවං මේ අනාපතති තව්සසතීති හිනීලිඩෙනත මේථුනං ධම්මං පතිසෙව් තසා කුක්කුඩමං අහෙසි –පෙ– ''ආපතතිං නිං තික්බු ආපනෙනා පාරාජික''නති (3)
- 4 තෙන බො පන සමගෙන අණුකුතුරො තිකබු එවං මෙ අනාපනති තවිසසතීති නගෙන හුණා මෙථුනං බමමං පතිසෙවී නසස කුකකුචවං අහෝසි -පෙ– ''ආපනතිං නිං තිකබු ආපනෙනා පාරාජික''නති (4)
- 5 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෝ තික්බු එවං මේ අනාපනති තවියසතීති කුසචීරං නිවාසෙනා –පෙ– වාකචීරං නිවාසෙනා –පෙ– ඵලකචීරං නිවාසෙනා –පෙ– කෙසකම්වලං නිවාසෙනා –පෙ– වාලකම්වලං නිවාසෙනා –පෙ– උලූකපක්ඛං නිවාසෙනා –පෙ– අජිනක්ඛපං නිවාසෙනා මෙථුනං බම්මං පතිසෙවි. නස කුක්කුවවං අනෙසි –පෙ– ''ආපත්නං නිං තික්බු ආපනෙනා පාරාජික"නති. (5–11)
- 6 නෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෝ පිණිඩචාරිකො තික්බු පීඨකො නීපනනං දරිකං පස්සිණා සාරතෙනා අඛ්‍යාධ් අඛ්‍යාජාතං පචේසෙසි සා කාලමකාසි තසස කුක්කුචචං අහොසි –පෙ– ''අනාපතති තික්බු පාරාජිකසස ආපතති සබ්කාදිසෙසසසා"ති (12)
- 7 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරේ මාණවකො උපපලවණණයේ භික්ඛුනියා පට්බදධවිතෙනා කොති අථ බො සො මාණවකො උපපලවණණයේ භික්ඛුනියා ගමේ පිණිඩාය පවිවසාය කුටිකා පවිසිණා නිලිනො අවරි උපපලවණණාය භික්ඛුනියා ගමේ පිණිඩාය පවිවසාය කුටිකා පවිසිණා නිලිනො අවරි උපපලවණණා භික්ඛුනී පවරාභනතා දිණිඩපානපට්කකනතා පාදෙ පක්ඛාලෙණින කුටිකා පවිසිණා මඤවකො නිසිදි අථ බො සො මාණවකො උපපලවණණා භික්ඛුනිං උගනහෙණා දූසෙයි උපපලවණණා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනා එනමණා අරෙවෙසි භික්ඛුනියො භික්ඛූනා එකමණා ඇරෙවෙසු භික්ඛු භගවතො එනමණා අරෙවෙසු –පෙ-"අනාපහති භික්ඛවෙ අසාදියනනියා"නි (13)
- 8 තෙත බො පත සමගෙන අණුණුතරසස තිකබුනො ඉනිලිඕනං පාරුභූතං හොති. තගවනො එතමන්ං ආරොචෙසුං "අනුජානාම තිකබවේ තණෙණුව උපජඹාං, තමෙව උපසමපදං, තානි වසසානි, තිකබුනීති සඬකම්තුං, යා අපෙනතියො තිකබුනාං තිකබුනීති සංඛාරණා, තා ආපනතියා තිකබුනීත සනගිනො වුටඨාතුං, යා ආපනතියො තිකබුනිත අසාඛාරණා, තාහි අපනතීති අසාඛාරණා, තාහි අපනතීති අතාපනතීමක (14)
- 9 තෙන බො පන සමයෙන අණුණ්නරසසා තිකබුනියා පුරිසලිඞ්ගං තණෙණුව නොති තහවතො එතමන අංග්වෙසුං "අනුජාතාම තිකබවේ පාතුතුතං උපජිකිං, තමෙව උපසමපදං, තෘනි වසසානි, තිකබුති සඞකම්තුං, සා අපතතියො තිකබුනි සාබාරණා තා අපෙතතියො තිකබුන සහතියො තිකබුන සහතියො තිකබුනි අසාබාරණා, තෘති අපතතියි අසාබාරණා, තෘති අපතතියි අතාපතති"නි (15)

- 3 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් 'මෙසේ මට ඇවැත් තොවන්නේ– ය'යි හිහි වෙසින් මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුට කුකුසෙක් විය ''මහණ, තෝ පරිජි අවන් අවන්තෙහි ය" (3)
- 4 එ සමගෙහි එක්තරා මහණෙක් තෙමේ 'මෙසේ මට ඇවැත් තොවන්නේග'යි තන්න ව සිවුර ඉවත ලා මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුට කුකුසෙක්විය මහණ, තෝ පරිජි ඇවැත් අවත්තෙහි ය'' (4)
- 5. එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් තෙමේ මෙසේ මට ඇවැත් තො වන්නේග යි කුසතණ වැහැරි හැඳ නිශඳ වැහැරි හැඳ පුවරු සටහනින් මසා කළ වැහැරි හැඳ කෙස්වලින් කළ කම්බලි හැඳ සෙමර වලින් කළ කම්බලි හැඳ මහමුහුණු පියාපතින් කළ වැහැරි හැඳ ලොම් කුර සහිත අඳුන් දිවිසම හැඳ මෙවුන් දම සෙවී ග ඒ මහණහට කුකුස් විය. "මහණ තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්නෙහි ය" (5-11)
- 6 එසමයෙහි එක්තරා පිණ්ඩවාරික මහණෙක් පුටුවක හොත් දැරියක් දක කායසංසහනරාගයෙන් යුකතවූයේ මෘපටැතිල්ල අංගජාතයට පුවිටෙ කෙළේ ය ඕ කලුරිය කළා ය ඔහුට කුකුසෙක් විය "මහණ පරිජි ඇවත් නො වේ සහවෙසෙස් ඇවන් වේ" (12)
- 7 එසමගෙහි එක්තරා මාණවකගෙක් උපුල්වත් මෙහෙණ කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ වෙයි ඉක්බිති ඒ මාණවක තෙමේ උපුල්වත් මෙහෙණ ගමට පිඩු පිණිස වත් කල්හි කිළිගට වැද සැහම් හුත උපුල්වත් මෙහෙණ පසුබත් කාලගෙහි පිඩු සිතා පෙරළා පැමිණිගා පා සෝද කිළිගට පිමිස ඇඳෙහි හුත්තු ග ඉක්බිති ඒ තරුණයා උපුල්වත් මෙහෙණ මැඩ ගෙණ දූෂණය කෙළේ ය උපුල්වත් මෙහෙණ තෙල කරුණ තිඤුණ්ත්ට සැළ කළා ය තිඤුණිහු තිඤුත්ට මේ කරුණ සැළ කළාහු ය හිඤූහු තාගාවතුත් වහත්සේට එය සැළ කළාහු ය ''මහණෙනි, තොඉවසන්නියට ඇවැත් තො වේ'' (13)
- දි එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට සහුතිමත්ත පහළ විය භාගාවතුන්-වහන්සේට මෙය සැළ කළාහුය "මහණෙනි, එම උපාඛාායයන් ද, ඒ උපසපුව ද, ඒ වස් ද, භිඤුණින් සමග එකතු වන්තට ද, භිඤුන් පිළිබද භිඤුණින් හා සාධාරණ යම ඇවැත් වේ තම ඒ ඇවැත් භිඤුණ්න් වෙත දෙසා තැශී සිටිත්ට ද අනුදනිම භිඤූන් පිළිබද භිඤුණින් හා අසාධාරණ සම ඇවැත් කෙනෙක් වෙත් තම ඒ ඇවැත්වලින් ඇවැත් නො වේ" (14)
- 9 එසමයෙහි එක්තරා තිසුුණියකට පුරුෂතිමත්ත පහළ විය භාගත-භාගතවතුන් වහන්සේට මෙපුවත සැළ කළානු ය මහණෙනි, එම උපාඛකය. යන් වහන්සේ ද, එම උපසපුව ද, ඒ වස් ගණන ද, තිසුන් සමග එක් වන්ට ද අනුදතිම තිසුුණින් පිළිබද තිසුන් හා සාඛාරණ යම ඇවැත් වේ නම් ඒ ඇවැත් තිසුුන් වෙත දෙසා නැගී සිටින්තට ද අනුදතිම තිසුුණින් පිළිබද තිසුුන් හා අසාඛාරණ යම ඇවැත් කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ ඇවැත – වලින් ඇවැත් නො වේ " (15)

- 10 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරෝ තික්බු එවං මේ අනාපතති හවිසසතීති මාතුයා මෙථුනං බවමං පතිසෙවි –පෙ– ධිතුයා මෙථුනං බවමං පතිසෙවි තසස කුක්කුඩවං අහෝසි හගවතෝ එතමන් ආරොචෙසි –පෙ– "අපතතිං නිං තික්බු ආපනෙනා පාරාජික"නති (16–18)
- 11 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤතරෙ තිනබු පුරුණදුනිසිකාය මෙථුනං ධම්මං පනිසෙවි නසස කුකකුච්චං අහොයි –පෙ– "ආපතතිං නිං තිකබු ආපනෙනා පාරාඒක"නති (19)
- 12 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤනරෝ තිකබු මුදුපිවසීකො හොති සො අනතිරතියා පීළිතො අතතතො අඬගජාතං මූබෙන අගනහෙසි තසා කුකකුච්චං අහොසි –පෙ– ''ආපතත්ං නිං තිකබු ආපතෙතා පාරාජික''නති (20)
- 13 තෙත බො පන සමයෙන අඤඤනරෝ තිකබු ලම්බී හොති සො අනතිරනියා පිළිතො අනතනො අඹගජාතං අනනනො වච්චමයකං පවෙසෙසි නසස කුකකුචචං අහොසි –පෙ– ''පාපතතිං ණිං තිකබු අංපනෙනා පාරාජික''නති (21)
- 14. තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරො තික්ඩු මනසරීරං¹ පස්සි තසමිඤම සරීරෙ අඬගජානසාමනතා වණෝ හොති සො එවං මෙ අනාපතති තවිසාසනීනි අඬගජාතෙ අඬගජාතං පවෙසෙනා වණෙන නිහරි නසා කුක්කුවවං අහෝසි –පෙ ''ආපතතා නිං තික්ඩු ආපනෙනා පාරාජික''නති (22)
- 15 තෙන බො පන සමගෙන දඤඤනරො තිකබු මනසරිරං¹ පස්සි, තසමිඤව සරිරෙ අඩගජාතසාමනතා වණෝ හොති සො එවං මෙ අනාපනති හවිසසතීති වණේ අඩගජාතං පවෙසෙණා අඩගජාතෙන නීහරි නස්ස කුක්කුවවං අහෙසි –පෙ– "ආපතතිං ණිං තිකබු ආපනෙනා පාරාජික"නති (23)
- 16 නෙන බො පත සමයෙන අඤඤනරො තිකබු සාරනෙනා ලෙප-චීතනසා නිමිතනා අඩගජාතෙන ජුපි නසා කුකකුචචා අගොසි –පෙ-"අනාපතති තිකබු පාරාජිකසා, ආපතති දුකකටසා;"නි (24)
- 17 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරෝ භික්ඛු සාරනෙනා දරුඩි– කලිකාය නිමිතතාං අඬගජාතෙන ජුපි තසස කුකකුච්චාං අහෝසි –පෙ– 'අතාපතති භික්ඛු පාරාජිකසස, ආපතති දුකකටසසා"නි (25)
- 18 තෙන බො පන සමගෙන සු**ළඳරෝ** නාම තික්බු රාජගතා පබ්බජිතො රජිකාය ගමණි අණුකුතරා ² ඉත්ම "මුහුනතාං හනෙන ඇගමෙහි වණිසසාමී"නි සා වණුනතී අතතරවාසකං උකඛිපිණා මුබෙන අඹගජාතං අගනහෙසි නසා කුක්කුවවං අනෙසි –පෙ– "සාදියි ණා භික්ඛු?"නි "නෘහං හගවා සාදියි"නති "අනාපතති භික්ඛු අසාදියනනසසා"නි (26)
- 19 තෙන බො පත සමගෙන අඤඤතරා ඉළු තික්කුං පස්සිණා එතද-චොච ''එහි තනෙත වෛථූනං ධමමං පතිසෙවා''නි ''අලං භයිනි තෙනං කපපතීති'' 'එහි තනෙත අහං වෘයමිසසාම, ණං මෘ වෘයම් එවං තෙ අනංපතති තමිසසනි''නි සො තික්කු තථා අකාසි තසය කුකකුවවං අහොසි –පෙ - ''අපතතිං ණා තික්කු ආපනෙතා පාරාජික''නති (27)

¹ සරිරං, සි මු 2 ඉන් කං පෘතිතා පනදපවාව මුහුනකං

- 10 එසමගෙහි එක්තරු මහණෙක් "මෙසේ මට ඇවැත් තො වන්නේ ස"යි මවු හා මෙවුන්දම් සෙවී ය දුව හා මෙවුන් දම් සෙවීය බුහුත හා මෙවුන්දම් සෙවී ය ඒ මහණෙහට කුකුසෙක් විය භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කෙළේ ය "මහණ, හෝ පරිජිඇවැත්–අවන්තෙහි ය" (16–18)
- 11 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් හිහිකල අඹු වූ තෙතැත්තිය සමග මෙවුන්දම සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය "මහණ, තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්නෙහි" ය. (19)
- 12 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මොළොක් පිටු ඇත්තෙක් වෙයි හෙ තෙමේ අතතිරතියෙන් පෙළුනේ සිය රහසහ මුවින් ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය ''මහණ තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්තෙහි ය.'' (20)
- 13 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එල්බෙත රහසන ඇත්තේ වෙයි හේ අතතිරතියෙන් පෙළුනේ සිය රහසන තමාගේ වසමහෙති මෙහෙයි ය ඔහුට කුකුසෙක් විය "මහණ තෝ පරිජි ඇවැත් අවත්තෙහි ය" (21)
- 14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මළ සිරුරක් දිටි ය ඒ සිරුරෙහි රහසහ අවට වුණයෙක් වෙයි හේ 'මෙසේ මට ඇවැත් තොවන්නේ' යයි රහසහෙහි රහසහ මෙහෙයා වුණයෙන් බැහැර කෙළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය ''මහණ තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්නෙහි ය'' (22)
- 15. එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් මළ සිරුරක් දුට ඒ සිරුරෙහි ද රහසහ අවට වුණයෙක් වෙයි හෙතෙමේ "මට මෙසේ ඇවැත් තො වන්නේ ය"යි වුණයෙහි අඩගජාතය මෙහෙයා අඩගජාතයෙන් බැහැර කෙළේය ඔහුට කුකුසෙක් විය "මහණ තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්නෙහි ය" (23)
- 16. එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් රාගයෙන් ඇඳුනේ සිතුවමරුවක නිමිත්ත රහසහින් පහළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය ''මහණ, පරිජි ඇවැත් නො වේ දුකුළු ඇවැත් වේ " (24)
- 17 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රාගයෙන් ඇලුනේ දවමුවා පෙනැලි-රුවක නිමිත්ත රහසහින් පහළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය ''මහණ, පරිජිඇවැත් තො වේ දූකුළා ඇවැත් වේ '' (දි5)
- 18 එසමයෙහි රජගහනුවරින් පැවිදි වූ සුදුර නම මහණ නෙමේ වීපියෙහි යෙයි එක්තරා සතුයක් "වහන්ස, මොහොතක් නවතිනු මැතව වදින්තෙමි"යි කීවා ය වඳින්නී අදනය ඔසවා රහසහ මුවිත් ගත්තී ය. ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය "මහණ තෝ ඉවසුයෙහි ද"යි භාගාවතුන් වහන්සේ අසා වදළසේක "භාගාවතුන් වහන්ස, මේ තො ඉවසිමි"යි හේ කි ය "මහණ තොඉවසන්නහුට ඇවැත් තො වේ " (26)
- 19 එසමගෙහි එක්තර සතිගක් මහණකු දැක "වහන්ස එටු මැනවි මෙවුන්දම් සෙවුව මැතව"හි මෙය කිවා ය "නැගනියෙනි, කම නැත මෙය තො කැප ය"යි හේ කි ය "වහන්ස, එනු මැනව මම වැයට කරන්නෙම ඔබ නහමක් වැයම් කරන්න මෙසේ ඔබට ඇවැන් නො වන්නේ ය"යි ධී කිවා ය ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය "මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි ය" (27)

- 20 නෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරා ඉජි තික්බුං පසිසිනා එනද-වොච ''එති හනෙත මෙථුනං බමමං පකිසෙවා''ති අලං තගිනී නෙතං කපපතීති එහි හනෙත නිං වායම, අහං න වායම්සසාම, එවං නෙ අනාපතති තවිසසතීති සො තික්බු තථා අකෘසි නසස කුක්කුචචං අනොසි –පෙ– ''ආපතතිං නිං තික්බු ආපනෙනා පාරාජික''නති (28)
- 21 තෙන බො පත සමගෙන අණුණුතරා ඉණි හිකබුං පසසිණි එතද-වොච ''එහි හනෙන මෙථුනං ධමමං පනිසෙවා"නි අලං හගිනි නෙනං කපපනීති ''එහි හනෙන අබහනතරං සටෙවණා බහි මොවෙහි" –පෙ– ''බහි සටෙවණා අබහනතරං මොවෙහි, එවං තෙ අනංපතති හවිසසතී"නි සො භිකබු නථා අකාසි නසස කුකකුඩවං අහොසි –පෙ– ''ආපතතිං ණා භිකබු ආපනෙනා පාරාජික"නති (29, 30)
- 22 තෙත බො පත සමයෙන අණුණුතරෙ තිකබු සිව්විකං ගනුණු අකඛයිතං සරීරං පස්සිතා තසම් මෙථුනං බම්මං පතිසෙව් තසස කුකකුවාං අහෙයි –පෙ– "අංපනතිං නිමං තිකබු ආපනෙනා පාරාජික"නති (31)
- 23 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤතරෙ තිකබු සිවටිකා ගනමා යෙතුයෙනු අකඛයිතා ස*රීරං* පස්සිණා තුසමා මෙථුනා ධමමා පනිසෙවි කුසස කුකකුවවා අහෝසි – පෙ – "ආපනතිං ණිං තිකබු ආපනෙතා පාරාජික"නති. (32)
- 24 තෙන බො පන සමයෙන අණුකුනරො තිකබු සීවවිකා ගනතිා යෙකුයෙන බයිතං² සරීරං පසසිණා නසමං මෙථුනං බමමං පනිසෙවි නසස කුකකුවවං අහොසි –පෙ– ''අනංපතති තිකබු පැරාජිකසස, ආපතති ථුලලවවයසසා"ති (33)
- 35 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරො තිකබු සිවවිකා ගනවා ජිනනසීසං පසසිනිා වතතකතෙ³ මුබෙ ජුපනතං අඬගජාතං පවෙසෙසි නසස කුකකුවවං අහොසි – පෙ – ''ආපනතිං නිං තිකබු ආපනෙනා පාරාජී– ක''නති (34)
- 26 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරො තිකඩු සිව්විකං ගනැතිං ජිනනසීසං පසසිතිං වනතකතෙ මුබෙ අවජුපනතං අඹගජාතං පවෙසෙසි නසහ කුකකුවවං අහොසි – පෙ – ''අනංපනති තිකඩු පෘරාජිකසස, අංපනති දුකකටසසං"ති (35)
- 27 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤනරො තිකබු අඤ්ඤනරසසා ඉතිහා පටිබදධවිතෙනා හොති සා කාලකනා සුසානෙ ඡඩසිතා අවසිකානි විපප-කිණිණානි හොනති අථ බො සො තිකබු සීවපිකා ගනතා අවසිකානි සං-කඩසීතා නිමිතෙන අඬගජානා පටිපාදෙසි නසා කුකකු වටා අනොසි - පප - ''අනාපතති තිකබු පාරාජිකසස, ආපතති දුකකටසසා''නි (36)
- 28 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරො තික්බු නංගියා මෙථුනං බමමං පතිසෙවී පෙ යක්ඛියා මෙථුනං බමමං පතිසෙවී පෙ පෙනියා මෙථුනං බමමං පතිසෙවී පෙ පෙනියා සෙ මෙථුනං බමමං පතිසෙවී නස්ස කුක්කුවවං අහෝසි –පෙ "ආපතතිං නිවං තික්බු ආපනෙනා පාරාජික"නති (37–40)

¹ අකඛයිනං මජ ස 2 ඛාහිතං මජ ස 3 වටටකනෙ මජ ස.

- 20. එසමයෙහි එක්තරු සතුයක් මහණකු දක "වහන්ස, එනු මැතව, මෙවුන්දම් සෙවුව මැතව"යි, මෙය කීවෑ ය නැගතියෙනි, නුසුදුසු ය, මෙය නො කැපය"යි හේ කී ය "වහන්ස, එනු මැතවි මම වෑයම් තො කරන්නෙම් ඔබ වෑයම් කරන්න මෙසේ ඔබට ඇවැත් තො වන්නේ ය"යී ඕ කීවෑ ය. ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඒ මහණ හට කුකුසෙක් විය "මහණ තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්නෙහි ය" (28)
- 21 එසමයෙහි එක්තරු සතුයක් මහණකු දැක "වහත්ස, එනු මැතව, මෙවුන්දම් සෙවුව මැතව"යි මෙය කී ය "තැගතියෙනි, නුසුදුසු ය, මෙය තො කැප ය"යි හේ කී ය "වහන්ස, එනු මැතව, අබතුර ගටා බැහැර මුදන්න. බැහැර ගටා අබතුර මුදන්න මෙසේ ඔබට ඇවැත් තො වන්නේ ය"යි ම කීවා ය ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය "මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය" (29–30)
- 22 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සොහොතකට ගොස් තො ගෙවී ගිය සිරුරක් දැක එහි මෙවුන්දම් සෙවී ය ඒ මහණනට කුකුසෙක් විය. "මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවත්තෙහි ය" (31)
- 23 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොතකට ගොස් බෙහෙවින් නො ගෙවී ගිය සිරුරක් දැක එහි මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුට කුකුසෙක් විය ''මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවත්තෙහි ය" (32)
- 24 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොතකට ගොස් බෙහෙවින් ගෙවී ගිය සිරුරක් දැක එහි මෙවුන්දම් සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය "මනණ, පරිජිඇවැත් නො වේ ථුලැසි ඇවැත්වේ" (33)
- 25 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොතකට ගොස් සුන් හිසක් දක විවට මයෙහි පනසමින් රහසහ පිවිසවී ය ඒ මහණිනට කුකුසෙක් විය ''මනුණ, පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි ය'' (34)
- 26 එසමයෙහි එක්තුරා මහණෙක් සොහොතකට ගොස් සුන් හිසක් දක විවට මියෙහි නොපහසමින් රහසහ පිවිසවී ය. ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය ''මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ දුකුළාඇවැත් වේ" (35)
- 27 එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා සතුයක කෙරෙහි පිළිබද සිත් ඇත්තේ වෙයි ඕ කලුරිය කළා සොකොතෙහි බහත ලද්දී වෙයි. ඇට විසුරුණේ වෙයි ඉක්බිති ඒ මහණි සොහොතට ගොස් ඇට රැස් කොට තිමිති සවහතිත් රහසක මෙහෙයි ය ඒ මහණිගට කුකුසෙක් ටිය "මහණි, පරිජි ඇවැත් තොවේ දුකුළා ඇවැත් වේ". (36)
- 28. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් නැයිනියක හා මෙවුන්දම සෙවි ය යකින්නක හා මෙවුන්දම සෙවි ය පෙනියක හා මෙවුන්දම සෙවි ය පණිඩකයකු හා මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුව කුකුසෙක් දිය "මහණි, නෝ පරිජි ඇවැත් අවන්නෙහි ය" (37 – 40)

- 29 හෙත බො පත සමහෙත අණුණුතරො භිකබු උපහතිණියො හොති සො 'තාගං වෙදියාමි සුඛං වා දුකඛං වා, අතාපතති මෙ භවිසසති'ති මෙථුනං ධමමං පතිසෙවි – පෙ – භගවතො එතමණා ආරොවෙසුං ''වෙදිසි වා සො භිකඛවෙ මොකපුරිසො ත වා වෙදිසි, ආපතති පාරාජි– කසසා''නි (41)
- 30 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරෝ භික්ඛු ඉත්පියා මෙථුනං බමාං පනිසෙවිසසාමිති ජූපිතමතෙන විපපටිසාරී අහෝසී. නසස කුකකුවචං අගෝසි - පෙ – ''අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකසස, ආපතති සමුණ දිසෙසසා''ති (42)
- 31 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරෙ ෙ තිකබු හඳදියෙ ජාතියා– වනෝ දිවාවිශාරගතො නිපනෙනා හොති හසස අභිගම්භාන් වෘතුපන්දධාන් හොනති අඤඤතරා ඉත් පස්සිණා අභිගජාතෙ අභිනිසීදිනා යාවදන්ං නතා පකකාම තිකබූ කිලිනනං පස්සිණා හගවතො එනමන්ං ආරොවෙසුං

"පඤවති තිනුඛවේ ඇකාරෙහි අඬනජාතං කම්මනියං හොති රාගෙන වචෙචන පසසාවෙන වැතෙන උචචාලිඞ්නපාණකද්ටෝන ඉමෙති බො තිකට්වෙ පඤවශාකාරෙහි අඬනජාතං කම්මනියං හොති අවධානමේතං තිකුඛවේ අනවකාසො යං තුසස තිකුඛුතෝ රාගෙන අඬගජාතං කම්මනියං අසස අරනං සො තිනුඛවේ තිකුඛු අනාපත්ති තිකුඛවේ නුසස තිකුඛුනෝ"ති (48)

- 32 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරො තිකබු **සාව**ණියං අනිවිතෙ දිවාවිතාරගතො නිපනෙනා නොති අඤඤතරා ගොපාලිකා පස්සිණා අභිග-ජාතෙ අතිනිසීදි සො තිකබු පවෙසනං සාදියි, පව්ටඨාං සාදියි, ඕනං සාදියි, උදධරණං සාදියි නසා කුකකුවවං අහොසි –පෙ– "ආපතතිං නිං තිකබු ආපනෙනා පාරාජික"නති. (44)
- 33 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරා තික්බු සාවණිගං අණිවනෙ දිවාවිතාරගතො නිපනෙනා හොති අණුණුතරා අජපාලිකා පස්සිණා පෙ අණුණුතරා කවස්තාරිකා පස්සිණා –පෙ අණුණුතරා ගොමයහාරිකා පස්සිණා අභාජාතෙ අතිනිසිදි සො තික්බු පවෙසනං සාදියි, පව්වඨා සාදියි, ඕතා සාදියි, උතුරණා සාදියි තස්ස කුක්කුවාං අහෝසි පෙ ''ආපත්තීං ණිතිබු ආපනෙනා පාරාජික''නති (45 47)
- 34 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරො භික්ඛු වෙසාලිගං මහ-වතෙ දිවාවිහැරගතො නිපනෙනා හොති අඤඤතරා ඉන් පස්සිණා අභිය-ජාතෙ අභිනිසීදිණා ගැවදණා කණා සැමනතා හසමානා සීතා හොති සො භික්ඛු පට්බුජකිණා නං ඉණිං එතදවොව තුයුහිදං කමමනති ''අෑම මයහං කම්ම"නති තසස කුක්කුමා අහෙසි –පෙ– ''සැදිහි ණා භික්ඛූ''නි ''නෘහං හගවා ජාතාමී''නි ''අනාපතති භික්ඛූ අජානනනස්සා"නි (48)
- 35 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරො භිකබු වෙසාලියං මහාවණා දිවාවිතාරගතො රුකඛං අපසසාග නිපනෙනා හොනි අඤඤතරා ඉත් පසසිතා අඛගජාතෙ අභිනිසිදි සො භිකබු සහසා වුටඨාසි. නසා කුකකුවාං අහොසි –පෙ- ''සාදිසි ණිං භිකබූ"නි ''නාහං භගවා සාදිසි"නති අනාපනති භිකබු අසාදියනනසසා"නි (49)

- 29 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තටඉඳුරත් ඇත්තේ වෙයි. හේ "මම සුවයක් හෝ නොසුවයක් තො විඳිම් මට ඇවැත් තො වත්තේ ය"යි මෙවුන්-දම් සෙවී ය. භාගාවතුන් වහත්සේව මෙපවත් සැළ කළාහු ය. "මහණෙති, ඒ හිස් මහණ විත්දේ හෝ තෞවිත්දේ හෝ පරිජිඇවැත් වේ" (41)
- 30 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සහියක හා මෙවුන්දම් සෙවුනෙමී යි පහස්තෘ ලද පමණෙහි විපිළිසර විය ඒ මහණෙනට [්කුකුසෙක් විය . . "මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ". (42)
- 31. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හදදිය නුවර ජානියාවනයෙහි දිවාවිහාරගත ව හොත්තේ වෙයි ඔහුනේ අවයවයෝ වාතයෙන් තද වූවාහු වෙත් එක්තරා සතියක් ඔහු දැක රහසන මතුයෙන් හිඳ ගෙණි ඇති තාක් කොට නියා ය. තිඤිසු තෙත් වූවනු දැක භාගාවෙතුන් අවනත්සේට මෙ පවත් සැළ කළානු ය
- "මහණෙනි, අයුරු පසනින් රහසන කම්ණා වෙයි. රංගයෙන් ද වු සිසින්ද මූතුයෙන් ද වෘතයෙන් ද වූ පණුවන් ගැරීමෙන් ද යන පසෙනි මහණෙනි, මේ පස් අයුරෙන් රහසන කම්ණා වෙයි මහණෙනි, ඒ තිසුසුලග් අඩගජාතය රංගයෙන් කම්නා වන්නේය යන මෙයට කරුණෙක් නැත, අවකාශයෙක් නැත මහණෙනි, ඒ තිසු නෙමේ රහත් ය මහණෙනි, ඒ තිසුසුගට ඇවැත් නො වේ" (43)
- 32 එසමයෙහි එක්තරු මනණෙක් සැවැන් නුවර අනිවනයෙහි දිවා-විහාරයට ගියේ හොත්තේ වෙයි එක්තරු ගොපපු සතියක් දැක අභිගජාතය මන්තෙහි හිඳ ගත්තී ය. ඒ මහණ තෙමේ පුවෙශය ඉවසී ය පුවිෂටය ඉවසී ය සමතය ඉවසී ය. උදබරණය ඉවසී ය. ඔහුව කුකුස් විය. .. ''මහණ්, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය'' (44)
- 33 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත් නුවර අනිවනයෙහි දිවා-විහාරයට ගියේ, නොත්තේ වෙයි. එක්තරා අජපාල සතුයක් දක එක්තරා දර ගෙණෙන්තියක් දක ගොම ගෙණ යන්තියක් දක අභග ජාතය මත්තෙහි හිඳගත්තී ය ඒ මහණ තෙමේ පුවෙශය ඉවසී ය පුවිෂටය ඉවසී ය සුවිතය ඉවසී ය උඟිරණය ඉවසී ය ඒ මහණකට කුකුස් විය. "මහණ, තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්තෙහි ය". (45 – 47)
- 34 එසමඅයති එක්තරං මහණෙක් විසල්පුර මහවනයෙහි දිවාවිහාර සට ගිසේ, හොත්තේ වෙසි එක්තරං සතුයක් දක රහසන මත්තෙති තිඳගණ ඇතිතාක් කොට සිතාසෙමින් සමීපයෙහි සිටියා වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ පිබිදී ඒ සතුයගෙන් "මේ කාය්‍යීය තීශේ ද?"යී ඇසි ය "එසේ ය, මගේ කාය්‍යීයකි"යි ම කිවු ය ඔහුට කුකුසෙක් විය. "මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි ද? "හාගාවතුන් වහන්ස, මම නො දනිමි"යි හේ කිය. "මහණ, තොදන්නහුට ඇවැත් තො වේ" (48)
- 35 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහවනයෙහි දිවා විහාර-යට හිසේ ගහකට හෘත්සි වී හොත්තේ චෙයි එක්තරා සතුයක් ඔහු දැක රහසහ මතුයෙහි හිඳගත්තා ය ඒ මහණ තෙමේ වහා තැගිට සිටිසේ ය ඒ මහණෙනට කුකුස් විය ''මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි ද?'' ''භාගාණ තුත් වහන්ස, මම නො ඉවසීම්'' ''මහණ, නො ඉවසන්නහුට ඇවැත් තො වේ'' (49)

- 36. තෙන බෝ පත සමයෙන අඤ්ඤතරෝ තික්බු වෙසාලියං මහාවතෙ දිවාවිහාරගතෝ රුකඛං අපසසාය නිපනෙනා හොති අඤ්ඤතරා ඉනි පස්සිනා අභිහජාතෙ අභිනිසීදි සො තික්බු අක්කම්නා පවටෙටස් 1 තසා කුක්කුව්වං අහෝසි –පෙ– ''සාදියි නිං තික්බු'"ති ''නාහං නගවා සාදියි"නති අනාපනත් තික්බු අසාදියනකසසා"ති (50)
- 37. තෙත බො පත සමගෙන අණුණුතරෝ තික්බු වෙසාලියං මහ-වතෙ කුටාගාරසාලායං දිවාවිහාරගතො දවාරං විවරිණා නිපනෙනා හොති තසා අඔගම්ඔගෘනි වෘතුපළුදුවාති හොනති තෙත බො පත සමගෙන සමබහුලා ඉණියො ගනිණුව මාලණුව ආදය ආරාමං අගමංසු විහාරපෙක්කි– කායො අථ බො තා ඉණියො තං තික්බුං පස්සිණා අඔගජාතෙ අතිනිසිදිණා යාවදණ කණා 'පුරිසුස්හෝ වතාය'නති වණා ගනිණුව මාලණුව ආරොපෙණා පක්කමිංසු තික්බු කිලිතනං පස්සිණා හගවතො එතමණා ආරොපෙළිං

"පණුති තිකාවේ අංකාරෙහි අඩගජාතං කම්මනියං හොති රාහෙන වචෙඩන පාසාවෙන වැතෙන උචචාලිඛගපාණකයටෙයින ඉමෙහි බො තිකාවේ පණුතාකාරෙහි අඩගජාතං කම්මනියං හොති අවසානමෙතං තිකාවේ අනවකාසො, යං නසස භික්ඛුනො රාගෙන අඩගජාතං කම්මනියං අසස අරහං සො භික්ඛවෙ තික්ඛු අනාපතති තික්ඛවෙ නසස තික්ඛුනො අනුජාතාම තික්ඛවෙ දිවා පතිසලලියනෙනන දවාරං සංවරිණා පතිසලලීයි– හු"නති (51)

- 38 තෙන බො පන යමගෙන අඤඤනරෝ භාරුකචඡකො භිකබු සුපි–නනෙතන² පුරුණදුනිශිකාය මෙථුනං ධමමං පනිසෙවිනා 'අසාමණො අහංවිබහමිසාමේ'නි භාරුකචඡං ගචඡනෙනා අනනරාමගෙන අයසමනනා උපාලිං පස්සිනා එනමන අරෙවෙසි අයසමා උපාලි එවමාහ. ''අනාපනනි අාවුසො සුපිනනෙනනා"නි (52)
- 39 තෙන බො පන සමගෙන **රාජගහෙ සුපබබා** නෑම උපෘසිකා මුද්ධ-පපසනනා³ හොති සෘ එවංදිවසිකා හොති ''යා මෙථුනං බම්මං දෙනි, සා අගහදනං දෙනි"ති සෘ භික්ඛුං පස්සිනා එනදවොව ''එහි හනෙන මෙථුනං බම්මං පතිසෙවා"ති ''අලං හනිනි, නෙනං කපපතී'ති ''එහි හනෙන උඉරනතරිකාය⁴ සටෙවහි, එවං තෙ අනාපනති හමිසසිනි"ති සො භික්ඛු නථා අකාසි නසස කුක්කුම්මං අහොසි ''අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකසා, ආපනති සම්කාදිසෙසසසා"නි (53)

¹ පවතෙනයි මජය - පවචෙටයි ස_{ණි} 2 සුපිනලනන මජයං, දී මූඛදපසනනා මජයං 4 ඌරානනරිකාය ම ජ සං

36 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහවනයෙහි දිවාවිහාරයට ගියේ ගහකට හාන්සි වී හොත්තේ වෙසි එක්තරා සතුයක් දක ඔහුගේ රහසහ වතුයෙහි හිදගත්තා ය. ඒ මහණ තෙමේ ඇක්ම ඇය පෙරළී ය. ඒ මහණෙනට කුකුස් විය "මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි ද?" "හාගාවතුන් වහන්ස, මම තො ඉවසුයෙමි". "මහණ, තො ඉවසන්තහුට ඇවැත් නො වේ" (50)

37. එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහවතයෙහි කුටාගාර-ශාලාවෙහි දිවාවිහාරයට ගියේ දෙර හැර ගෙණ නොත්තේ වෙයි. ඔහුගේ අවයවයෝ වාතයෙන් දඬි වූවාහු වෙන්. එසමයෙහි බොහෝ සනුිහු සුවද ද මල් ද රැගෙණ විහාරය බලනු කැමැතියෝ අරමට පැමිණියාහු ය. ඉක්බිති ඒ සනුිහු ඒ මහණ දක රහසහ මතුයෙහි හිඳගෙණ රිසිතාක් කොට 'ඒකානත-යෙන් මේ තෙමේ පුරුෂශුෂඨයෙකා'යි කියා සුවද ද මල් ද (එහි) තගා ගියාහු ය හිකුුහු තෙත් වූවනු දක එපවත් නාගාවතුන් වහන්සේට සැළ කළානු ය

"මකුණෙනි, පස් අසුරකින් රහසන කෙළුණා වෙයි: රාගයෙන් ද විසිසින් ද මුතුයෙන් ද වෘතයෙන් ද මූපණුපහසින් ද යන පසිනි. මකණෙනි, මේ පස් අසුරෙන් රහසන කමිණා වෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණකුගේ රහසක යම් හෙයකින් රාගයෙන් කමිණා වන්නේ ද එසට කරැණු නැත අවකාශයෙක් නැත. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ රහන් ය මහණෙනි, ඒ මහණගට ඇවැත් නොවේ "මහණෙනි, දහවල් සැතපෙන්නකු විසින් දෙර වසාගෙණ සැහපෙන්නට අනුදනිමාී විදෙළසේක. (51)

- 38 එසමගෙහි හරුණාවජයෙහි උපත් එක්තරු මහණෙක් හිහිකල අඹු වූ තෙතැත්තිය සමග සිහිහෙත් මෙවුන්දම සේවනය කොට "මම අශුමණයෙක් වීම්. ශිහි වන්තෙම"යි හරුකාවජයට යන්නේ අතරමග අංයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන් දක එපුවත සැළ කෙළේ ය. අංයුෂ්මත් උපාලි සථවිර කෙමේ මෙසේ කිය: "ඇවැත්ති, සිහිනෙන් මෙවුන්දම සේවනය කරන්නහුට ඇවැත් නො වේ" (52)
- 39. එසමයෙහි රජගත නුවර සුපඹණා තම උවැසියක් මුන්ධපුසන්න වෙයි ඕ 'යම් සනියක් මෙවුන්දම දේ ද ඕ අගදන් දේ ය'යි මෙසේ දෂ්ට ඇත්තියක් වෙයි. ඕ මහණකු දක ''වහන්ස, එනු මැතව' මෙවුන්දම් සේවනය කරන්න"යි මෙය කිවු ය "තැගනියෙති, නුසුදුසු ය මෙය අකැප ය'යි හේ කි ය "වහන්ස, එනු මැතව උඉරු අතරෙහි ශටනු මැතැවි. මෙසේ ඔබට ඇවැත් නොවන්නේ ය"යි ඕ කීවා ය ඒ මහණ නෙමේ එසේ කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ. සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ." (53)

- 49 තෙන බො පන සමගෙන රාජගහෙ සුපබුබා නෑම උපෘසිකා මුද්ධපපසනනා හොති සා එවං දිවයිකා හොති: ' යා මෙථුනං බමමං දෙනි, සා අගහදුනං දෙනි'ති සා හිකබුං පසසිනා එනදවොව "එහි හනෙන මෙථුනං බමමං පතිසෙවා"නි. "අලං හහිනි, නෙනං කපපනි"නි "එහි හනෙන නෘතියං සටෙවහි" –පෙ– "එහි හනෙන උදරවට්ගං සටෙවහි" –පෙ– "එහි හනෙන උදරවට්ගං සටෙවහි" –පෙ– "එහි හනෙන ලිවෘයං සටෙවහි" –පෙ– "එහි හනෙන කණණවඡිදෙද සටෙවහි" –පෙ– "එහි හනෙන කෙසවට්ටයං සටෙවහි" –පෙ– "එහි හනෙන කෙසවට්ටයං සටෙවහි" –පෙ– "එහි හනෙන කෙසවට්ටයං සටෙවහි" –පෙ– "එහි හනෙන කණනවට්ටයං සටෙවහි" –පෙ– "එහි හනෙන තෙසවන් හනෙන හනෙන උපකකමණි මොවෙසකාමි, එවං නෙ අනාපතනි හවිසාන්"නි සො හිකබු නථා අකාසි නසය කුකකුවවං අහෙසි. "අනාපතති හිකබු පාරාජිකසය, අපතති සමුභාදිපසසසයා"නි (54–61.)
- 41. තෙන බො පන සමගෙන සාවණීයං සඳබා නෑම උපාසිකා මුදබපප-සනනා හොති සා එවං දිවඩිකා හොති 'යා මෙථුනං බමමං දෙනි, සා අශාදෙනං දෙනී'ති සා තික්බුං පස්සිණා එතදවොව ''එහි හනෙන මෙථුනං බමමං පතිසෙවා"ති, ''අලං හගිනි, නෙතං කපපතී"ති ''එහි හනෙන උඉරනත-රිකාය සටෙටහි'' –පෙ– ''එහි හනෙන හස්ඵන උපක්කමිණා මොවෙසසාමි. එවං තෙ අනාපතුති හවිසාන්"නි සො තික්බු නථා අකාසි තසා කුක්කුවාං අහොසි'' අනාපතුති හික්ඛු පාරාජිකසස්, ආපතුනි සම්කාදිසෙසසා"ති (62–70)
- 42. තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ලිචඡවිකුමාරකා භිකබුං ගහෙනා භිකබුනියා විපපටිපාදෙසුං උභො සාදියිංසු ''උභො නාසෙනබබා'' –පෙ– උභො න සාදියිංසු ''උභිනනං අනාපතති'' (71)
- 43 තෙන බො පත සමයෙන වෙසාලියං ලිචඡවිකුමාරකා නිකබුං ගහෙණා සිකඛමානාය විපපරිපාදෙසුං –පෙ– සාමණෙරියා විපපරිපාදෙසුං උභෝ සාදියිංසු ''උභෝ නාසෙතබබා'' –පෙ– උහෝ න සාදියිංසු ''උතිනනං අනාපතති'' (72–73)
- 44 තෙන බො පන සමගෙන වෙසාලියං ලිවඡවිකුමාරකා භිකබුං ගහෙණා වෙසියා විපපටිපාදෙසුං –පෙ– පණ්ඩකෙ විපපටිපාදෙසුං –පෙ– ගිහිනියා විපපටිපාදෙසුං –පෙ– භිකබු සාදියි ''භිකබු නාසෙනබේබා'' –පෙ– තිකබු න සාදියි ''භිකබුසස අනාපතති'' (74–76)
- 45 තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ලිවඡවිකුමාරකා තිකබූ ගහෙනිා අණුණුමණුණෑ විපපට්පාදෙසුං උහො සෘදිශිංසු ''උහො නාසෙනබබා'' –පෙ– උහො න සෘදිශිංසු ''උතිනකං අනාපනති'' (77)

- 40. එසමගෙහි රජගනනුවර සුපබ්බා නම් උවැසියක් මුන්ධපසන්න වෙයි හි "යම් සතියක් මෙවුන්දම් දේ ද හි අග දන් දේ ය"යි මෙසේ දුෂ්ට් අත්තියක් වෙයි හි මහණකු දැක "වනන්ස, එනු මැතව මෙවුන්දම් සේවනය කරන්නැ"යි කිවු ය. "නැගනියෙනි, නුසුදුසු ය මෙය කැප නොවෙයි" හේ කී ය "වනන්ස, නැහැ ගටනු මැනවි. වනන්ස, උදරවැටියෙහි ගටනු මැනවි. වනන්ස එනු මැනව. කිසිල්ලෙහි ගටනු මැනව ... වනන්ස හිවායෙහි ගටනු මැනව. වනන්ස, කන් සිදුරු ගටනු මැනව ... වනන්ස, කෙස් වැටියෙහි ගටනු මැනව වනන්ස, කන් සිදුරු ගටනු මැනව ... වනන්ස, කෙස් වැටියෙහි ගටනු මැනව වනන්ස, එනු මැනව ඇතිලි අතුරු ගටනු මැනව "වනන්ස, එනු මැනව ඇතිලි අතුරු ගටනු මැනව ගෙනව මැනව අතින් උපකුම කොට මුදන්නෙමි. මෙසේ ඔබට ඇවැත් නො වන්නේ"යි ම් කිවු ය ඒ මනණ එසේ කෙළේ ය ඒ මනණයට කුකුස් විය. "මනණ, පරිජිඇවැන් නො වේ. 'සහවෙසෙස්-අැවැන් වේ" (54-61)
- 41 එසමයෙහි සැවැත් නුවර සඳහා තම උවැසියක් මුන්ඛපුසන්ත වෙයි ඕ තොමෝ ''යම සනුයක් මෙවුන්දම දේ තම ඕ අග දන් දේය"යි මෙසේ දෂට ඇත්තියක් වෙයි ඕ මහණකු දක ,,වශන්ස, එනු මැතව මෙවුන්දම සේවනය කරන්නැ"යි කිවු ය ''නැගනියෙනි, නුසුදුසු ය මෙය නො කැප ය"යි හේ කී ය ''වශන්ස, එනු මැතව ඌරු අතරෙහි ගටන්න. ''වශන්ස, එනු මැතව අතින් උපකුම කොට මුදන්නෙමි මෙසේ ඔබට ඇවැත් නොවන්නේ"යි ඕ කිවු ය ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඒ මහණනට කුකුස් විය ''මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ" (62-70)
- 42 එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිවඡවිකුමාරවරු මහණකු අල්ලා ගෙණ මෙහෙණක හා වරදවා පිළිපැදවූහ දෙදෙන ම ඉවසුන "දෙදෙන ම (ලිංගතාසනයෙන්) නැසිය යුත්තානු ය". දෙදෙන ම නො ඉවසුන "දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ" (71)
- 43. එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිවණ්විකුමෘරවරු මහණකු අල්ලාගෙණ සිකඛමෘතෘවක හා වරදවෘ පිළිපැදවූහ හෙරණක හා වරදවෘ පිළිපැදවූහ දෙදෙන ම ඉවසූහ ''දෙදෙනා ම ලිංගනාසනායෙන් නැසිය යුන්නාහ." දෙදෙනා ම නො ඉවසූහ ''දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ." (72–73)
- 44 එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිචඡවිකුමාරවරු මහණකු අල්ලා ගෙණ වෙසහතක හා වරදවා පිළිපැදවූහ පණ්ඩකයකු හා වරදවා පිළිපැදවූහ යිතිනියක හා වරදවා පිළිපැදවූහ මහණ ඉවසී ය ''මහණ තෙමෙ නැසිය යුතු සි'' මහණ නො ඉවසී ය ''මහණහට ඇවැත් නො වේ". (74–76)
- 45 එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිචඡවිකුමෘරවරු මහණකු අල්ලාගෙණ ඔවුනොවුන් වරදවා පිළිපැදවූහ දෙදෙන ම ඉවසූහ. "දෙදෙන ම නැසිය සුත්තාහ" දෙදෙන ම නො ඉවසූහ. "දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ." (77)

- 46. තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරො බුඩස්පටබජ්තො භිකබු පුරුණදුනිගිකාය දසසනං අගමාසි සා 'එහි හනෙන විබහමා'නි අගාගෙසි සො භිකබු පටිකකමනෙනා උතනානො පරිපති සා උබහුජිනා¹ අඬග-ජාතෙ අභිනිසිදි. තසස කුකකුවවං අගොසි --පෙ- ''අතාපතනි භිකබු අසාදි-යනනසසා"නි. (78)
- 47. තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරො තික්බු අරඤඤ විහරති මහපොනකො නසා පසසාවට්ඨානං ආගනතිා පසසාවං පිවනෙනා මුබෙන අඛහජානං අගනහෙසි සො තික්බු සාදියි තසා කුකකුවවං අහෙසි හගවතො එනමණං ආරෝවේසි –පෙ- "ආපතනිං නං තික්බු ආපනෙනා පාරාජික"නති. (79)

පඨමපාරාජිකං සමතනං.

දුතියපාරාජිකං

- 1. තෙන සමයෙන බුුුුණෙ භගවා රාජගතෙ විහරති ශි්ජකිකුවේ පබබතෙ තෙන බො පන සමයෙන සම්බනුලා සන්දිටඨා සමහතනා භිකබු ඉසිනිලිපයෙස නිණකුටියො කරිණා වසසං උපගවමීංසු අංයසමාපි බනිඟො කුමහකාරපුනෙනා නිණකුටිකා කරිණා වසසං උපගවමි
- 2 අථ බො තෙ තික්ඛූ වසසං වූ සු තෙමාස චවගෙන නිණකු විශෝ තිණිණු කිණිණුව කට්ඨාණුව පරිසා මෙණා ජනපදවාරිකා පකකමිංසු අංශසමා පන බනිගො කුමකකාරපුතෙනා තුසෙව වසසං වසි, තුළු නෙමනනා, නුපුව කිම්නං.
- 3 අථ බො ආයසමතො ධනිගසස කුම්භකාරපුනනසස ගාමං පිණඩාය පවිවස්සස තිණහාරිගො කටස්හාරිගො නිණකුවිකං හිණිදිණා නිණණුව කටස්සුව ආදාග අගමංහු
- 4 දුනියමට බෝ ආයසමා බනියෝ කුමනකාරපුනෙනා නිණණුව කටඨණුව සංකඩසීතා නිණකුටිකං අකාසි දුනියමට බෝ ආයසමනො බනියසස කුමනකාරපුතනසස ශාමං පිණ්ඩාය පම්වඨසස නිණනාරියෝ කටඨශාරියෝ නිණකුටිකා හිනිදිනා නිණණුව කටඨසෙව ආදය අගමංසු
- 5 තතියමයි බො අයසමා බනියො කුමනකාරපුතෙතා තිණසුව කටඨිසදව සංකඩසීතා තිණකුටිකා අකාසි තතියමයි බො අයසමතො බනියසස කුමනකාරපුතතසස ශාමා පිණිඩාය පම්වඨසස තිණනාරියො කටඨනාරියො තිණකුටිකා හිණිදිණා තිණසුව කටඨකුව ආදය අගමංසු

^{1.} උබහජිතිා මජසං

- 46 එසමගෙහි මකලු ව පැවිදි වූවෙක් හිහිකල අඹු වූ සතුය දැකීමට හිගේ ය. ම ''චහත්ස, එනු මැතව උපැවිදි වනු මැතවා''යි අල්ලා ගත්තී ය තෙමේ පෙරළා යනුයේ උඩුකුරු ව වැටුතේ ය ඕ තැම් රහසග මතුයෙහි හිඳ ගත්තී ය. ඔහුට කුකුස් විය ''මනණ තො ඉවසන්නනුට ඇවැත් තො වේ''. (1)
- 47. එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් අරණෙහි වෙසෙයි. මුවපෞච්වෙක් උත්වහන්සේ මුතු පත කරණ තැතට පැමණ මුතු බොමින් මුවින් රහසහ ගත්තේ ය ඒ මහණ ඉවසී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කෙළේ ය. ''මහණ, තෝ පරිජි ඇවතට පැමිණි– යෙහි ය (2)

පුථමපාරාජිකය නිම්.

දුවිනීසපාරාජිකය

- 1. එසමයෙහි හාගාවත් බුදුරජානන් වහන්සේ **රජශක**නුවර **ශිජුකුඨ** පව්වෙහි වැඩ වෙසෙන සේක එසමයෙහි දුටු පමණින් මිතුරු වූ දැඩි මිතුරු වූ බොහෝ තිඤුහු ඉඹින්ල් පජිත පාශීවයෙහි නණ කිළි කොට වස් එළඹියාහු ය කුමහකාරපුතු වූ ආයුෂ්මත් ඛනිය තෙමේත් තණ කිළියක් කොට වස් එළඹියේ ය.
- 2. ඉක්තිති ඒ තික්ෂුනු විසු වස් ඇත්තාහු තෙමස ඉක්ම යැමෙන් තණකිළි බිඳ දමා කණ ද ලීදඬු ද තැන්පත් කොට තබා දනවූ සැරිසැරීමෙහි නික්මූතා-හු ය කුම්භකාරපුතු වූ අංයුෂ්මත් ඔනිස තෙමේ එහි ම (නමන් කළ කුටියෙහි) වස්සානය ද එහි ම හෙමනතය ද එහි ම ගිම්ශානයෙහි ද විසි ය.
- 3 ඉක්බිති කුම්භකෘරපුතු වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරුන් ගමට පිඩු පිණිස පිවිසියැ දී තණ ගෙණ යත සතුනු ද දර ගෙණ යන සතුනු ද තණකිළිය බිඳදමා නණ ද දව ද රැගෙණ ගියානු ය.
- 4 දෙවෙනි වර ද කුම්භකාර පුතු වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ තණ ද දවද රැස් කොට ගෙන නණ කිළිගක් කෙළේ ග දෙවෙනි වර ද කුම්භකාර– පුතුවූ ආයුෂ්මත් ධනිය නෙරුන් ගමට පිඩු පිණිස පිවිසියා දී නණ ගෙණ යන සතීහු ද දව ගෙණ යන සතීහු ද නණ කිළිය බිඳ දමා නණ ද දැව ද රැගෙණ හියාහු ය.
- 5 තෙවෙනි වර ද කුම්භකාරපුනුවූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ තණ ද දව ද රැස් කොට තණ කිළියක් කෙළේ ය තෙවෙනි වරද කුම්භකාරපුනුවූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරුත් ගමට පිඹු පිණිස පිවිසියාදී තණ ගෙණ යන සනුගු ද දව ගෙණ යන සනුහු ද තණ කිළිය බිද දමා තණ ද දව ද රැගෙන ගියාහු ය.

- 6 අථ බො අංගසමතො බනිගසස කුමහකාරපුනනසස ඵතදහොසි 'යාව තතිගකං බො මෙ ගෑමං පිණ්ඩාය පව්ටඨසේ තිණහාරියෝ කටඨහාරියෝ තිණකුට්කං තිණිණු තිණණුව කටඨණුව ආදය අගමංසු අහං බො පන සුසිකඛ්නො අනවයෝ සකෙ ආචරියකෙ කුමහකාරකමෙම පරියෝදනසිපෙපා යනතුනෑහං සාමං විකඛලලං මදදිණා සබබමනතිකාමයං කුට්කං කරෙයා?නත්
- 7. අථ බො අංගසමා ධනිගෙ කුමහකාරපුතෙන සෑමං චිකඛලලං මදදිනිා සබ්බමත්තිකාමයං කුටිකං කරිනිා තිණිණු කටඪණුව ගොමගණුව සංකඩසීනා තං කුටිකං පචි සා අහොසි කුටිකා අභිරුපා දසසනීගා පාසාදිකා ලොගිතිකා, සෙයාප්‍රාපි ඉණුගොපකො සෙයාප්‍රාපි නාම කිහිකිණිකසදෙ ුදාවමෙවං තසා කුටිකාය සදෙ අහොසි
- 8 අථ බො භගවා සම්බහුලෙහි තික්බූහි සදහිං ගිජිඹකුටා පබ්බනා ඔරොහනෙතා අදදස නං කුටිකං අතිරුපං දර්සනියං පංසාදිකං ලොහිනිකං දිසවාන තික්බූ ආමනෙනසි කිං එනං තික්ඛවේ අතිරුපං දර්සනීයං පංසාදිකං ලොහිනිකං සෙයාථාපි ඉණුගොපකො²⁷⁷නි
- 9 අථ බො නෙ හික්බූ හගවනො එනම් අාරෙවේ සුං විශරහි බුදේඛා හගවා ''අනනුවඡ් විශං තික්ඛවේ නස්ස මොසපුරිස්ස්ස අනනුලොම් කාං අපපතිරුපං අස්සැමණකාං අකපපියං අකරණියං කථං හි නාම සො තික්ඛවේ මොසපුරිසේා සබ්බම් තතිකාමයං කුටිකාං කරිස්සති න හි නාම හිකිඛවේ නස්ස මොසපුරිස්ස්ස පාණෙසු අනුදදයා අනුකම්පා අවිශේසා කවිස්සති ගවඡ් ථෙතා තික්ඛවේ කුටිකාං හිනුද එමා පවජිමා ජනතා පාණෙසු පාත්බානං අපෙත්රි න ව හික්ඛවේ සබ්බම්තනිකාමයා කුටිකා කෘත්බබා යො කරෙයා අපෙත්රි දුක්කට් සසා"නි
- 10 "එවං හතෙත"ත් බො තෙ තික්බූ හගවතො පටිසසුණා ගෙන සිා කුටිකා තෙනුපසඹකමිංසු උපසඹකමිණා නං කුටිකා තිණිංසු අථ බො ආයසමා බනියො කුමකකාරපුතෙතා තෙ තික්බූ එනදවොව "කිසස මෙ තුමො ආවුසො කුටිකා තිණුථා"නි "හගවා ආවුසො හෙදපෙනි"නි "තිණුථාවුසො සවෙ බමමසසාමී හෙදපෙනී"නි
- 11 අථ බෝ අංගසමතෝ බනිගසස කුමතුකාරපුනනසස එනදිනොසි "යාවතනිගකා බෝ මේ ගාමා පිණ්ඩාය පව්වඪසස නිණහාරියෝ කවඪහාරියෝ නිණකුවිකා හිණිදිනා නිණකුව කවඪකුව අංදය අගමාසු යාපි මයා සබ්බමතතිකාමයා කුට්කා කතා, සෘපි හගවතා හෙදපිතා අනම් ව මේ දරුගහෝ ගණකො සන්දිවෙඪා යනනුනාහා දුරුගහෝ ගණකා දුරුනි යාම්නා දුරුකුබ්ඩිකා කුට්කා කරෙයා" නති

^{1.} දරුකුවික අා

- 6 ඉක්බිති කුම්භකාරපුතු වූ ආයුෂ්මත් බනිය තෙරුන්ට මේ සිත විය "තෙවෙනී වර දක්වාත් මා ගමට පිඩු පිණිස පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සතුිකු ද, දව ගෙණ යන සතුිකු ද තණ කිළිය බිඳ දමා තණ ද දව ද රැගෙණ ගියානු ය මම වනාති සවකිය ආචාය්‍ය යන්ගේ කමීය වූ කුම්භකාරකමීය මනාසේ උගන්තෙම වෙම පිරිපුන් සිප් ඇත්තෙම වෙම අසදශ ශිලප ඇත්තෙම වෙම ඉදින් මම්-තෙමේ ම මැට් පාගා පදම් කොට හැම මැට්මුවා කිළියක්, කරන්තෙම නම සෙගෙනක" යනු සි
- 7 ඉක්බිති කුමහකාරපුතු වූ අංශුෂ්මත් බතිය තෙමේ මැට් පාහා පදම් කොට හැම මැටිමුවා කිළියක් කොට තණ ද දර ද ගොම වැරට ද රැස් කොට ඒ කිළිය පිළිස්සී ය රතිඳුගොච්චකු වැනි පැහැ ඇති ඒ කිළිය මතා රු ඇත්තක් විය දකුමකපු විය පුසාද එළවන්තක් විය ලෙකෙවන් විය ඒ කිළියේ හඬ කිකිණි හඬ සේ විය
- 8 ඉක්බිති නාගාවතුන් වහන්සේ බොහෝ තිසුනුන් සමග හිජුකුළු-පව්වෙන් බස්තාසේක් මනා පැහැ ඇති දැකුම්කයූ පුසාද එළවන ලේවන් වූ ඒ කිළිය දුටුසේක දැක තිසුන් අමතා ''මහණෙනි රතිදුගොච්චකු වැනි පැහැති මනා රු ඇති දැකුම්කයු පුසාද එළවන ලෙහෙවන් වූ තෙල කිමෙක් දු?"යි ඇසු සේක
- 9 ඉක්බිති ඒ තිකුනු තාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළානු ග තාගාවත් බුදුරජානන් වහන්සේ "මහණෙති, ඒ හිස් පුරුෂයාට නුසුදුසු වූවකි අනුලොම නුවූවකි තොගැළපෙන්නකි, ශුමණසාරුපා නුවූවකි කාප නුවූවකි තොකටයුත්තකි" සි ගැරනු සේක "මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ තෙමේ කෙසේ නම් හැම මැටිමුවා වූ කිළියක් කෙළේ ද! මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාට පුණෙන් කෙරෙහි දයාවක් අනුකමපාවක් අවිතිංසාවක් තො වූසේ ම ය මහණෙනි, සවු තෙල කිළිය බිදිවු පශ්වීම ජන හෙමේ පුණෙන් වැනසීමට නහමක් පැමිණෙ වා මහණෙනි, හැම මැටිමුවා කිළියක් භොකටයුතු ය සමෙක් කරන්නේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ"
- 10 ඒ තිකුසුහු ''වහන්ස, එසේය යි හාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී ඒ කිළිය වෙත එළඹ එය බිඳ දැමූහ ඉක්බිති කුම්හකාරපුතු වූ ආයුෂ්මත් ධතිය තෙමේ ඒ තිකුසුන්ට ''ඇවැත්ති, තෙපි කුමක් හෙයින් මාගේ කිළිය බිඳිවු ද²" යි මෙය කි "ඇවැත්ති, හාගාවතුන් වහන්සේ බිඳවන සේකැ" යි කි හ ''ඇවැත්ති, ඉදින් දම්රජහු බිඳුවන් කම් බිඳිවු"සී හේ කි ය
- 11 ඉක්බිති කුම්භකාරපුතු වූ අයුෂ්මත් ධනිය තෙරුන්ට මේ සිත විය "තෙවෙනි වර තෙක් ගමට පිඩු පිණිස මා පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සනුසු ද දව ගෙණ යන සනුසු ද තණ කිළිය බිඳ, තණ ද දව ද රැගෙණ ගියාහු ය ලා විසින් හැම මැට්මුවා වූ යම් කිළියක් කරණ ලද ද, හෙ ද භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් බිඳුවන ලදී රජහුනේ දව ගඩඩාවෙහි වූ දවමුදලි තෙමේ මාගේ මතුයෙකි මම දවමුදලිගෙන් දව ඉල්ලා ගෙණ දවමුවා බින්ති ඇති කිළියක් කරන්නෙම තම් ඉතා යෙහෙක" යනු යි

- 12 අථ බෝ අයසමා බනිසො කුම්භකාරපුනෙනා සෙන දුරුගතෙ ගණකො නෙනුපසඬකම් උපසඬකම්නා දුරුගතෙ ගණකා එතදවොව "යාව නතියකා බෝ මේ ආවුසො යාම පිණඬාය පම්වඪසස නිණහාරියො කඩඪහාරියෝ නිණකුට්කා හිණිදිනා නිණකුව කටඪං ව ආදය අගමංසු යාපිමයා සබමනනිකාමයා කුටිකා කතා, සාපි හගවතා හෙදුපිතා දෙහි මේ ආවුසො දුරුනි, ඉවණම දුරුකුඩඕකා කුටිකා කතානුනනි "නභ්වී ගනෙන නාදිසානි දුරුනි, යානාහා අයාසස දදෙයා අභ්ම හනෙන දෙවගහදුරුනි නගරපටිසඬබාරිකානි ආපදන්නය නිකඛීතනානි සමෙ තානි රාජා දුපෙනි, හරාපෙථ හනෙන"නි "දිනනානි ආවුසො රණුකු"නි
- 13 අථ බො දුරුගත ගණකො "ඉමේ බො සමණ සකාපුතනියා ධම්මවාරිතො සම්වාරිතො බුහමවාරිතො සච්චවාදිතො සිලවහොා කලාහණධම්මා රාජාපිමෙසං අභිපපසනෙනා න අරහනි අදිනනං දිනනනනි වගතු"නති අයසමනතා ධනියං කුමහකාරපුතතා එතදවොව 'හරුපෙථ හනෙන'නි අථ බො අයසමා ධනියෙ කුමහකාරපුතෙනා තෘති දුරුනි ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකා ඡේදපෙණා සකටෙහි නිබබාහාපෙණා දුරුකුඩඩිකා කුටිකා අකාසි
- 14 අථ බො වසසකාරෝ බුංහමණො මගඩමහාමතෙනා රාජගතෙ කමාතෙන අනුසණුකුයමානො යෙන දුරුගතෙ ගණකො, නෙනුපසඬකම්, උපසඬකම්ණා දුරුගතෙ ගණකං එතදවොව ''යානි තානි හණ දෙවගත– දුරුනි නගරපටිසඬබාරිකානි ආපදානිය නිකඛිතතානි, කතං තානි දුරුනි?"නි තානි සාම, දුරුනි දෙවෙන අයාසස ධනියසස කුමකකාරපුතනසස දිනතානි' ති
- 15 අථ බො වසසකාරො බුෘහමණො මකධමනාමතෙනා අනතනමතො අහෙසි ''කථං හි නෘම දෙවො දෙවගතදුරුනි නගරපටිසඹධාරිකානි ආපදණාය නිකඛිතතානි ඛනියසස කුමහකාරපුතනසස දසසනී"නි
- 16 අථ බෝ වසසකාරෝ බුෘහමණො මහධමහාමතෙතා යෙන රාජා මෘගබෝ සෙනිගො බිම්මි**සාරෝ,** තෙනුපසඞකම්, උපසඞකම්නා රාජාතං මෘගධං සෙනිගං බිම්බිසාරං එතදවොව ''සවචං කිර දෙව දෙවෙන දෙවගහදරුනි තගරපටිසඞඛාරිකානි ආපදන්නය නිකඛිතතානි ධනියසස කුමහකාරපුතතසස දිනතානී⁹⁹ති ''කෝ එවමෘහා?'ති ''දරැගතෙ ගණකො දෙවා"ති ''තෙන ගි බුෘහමණ දුරුගතෙ ගණකාං ආණාපෙහී"ති
- 17 අථ බො වසසකාරො බුංගමණො මහබමහාමතෙනා දුරුගගෙ හණකං බඳා අණාපෙසි අදදසා බො ආයසමා බනියො කුමහකාරපුතෙනා දුරුගහෙ ගණකං බඳා නීයමාතං දිසවාන දුරුගහෙ ගණකං එනදවොව. "කිසස නිං ආවුසො බඳො නීයසාසී?"ති "තෙසං හනෙන දුරුනං කිව්වා"නි "ගවජාවුසො අහමට ආගචජාමී"නි "එයසාසි හනෙන පුරුහං හණුණුම්"නි

- 12 ඉක්ඛිති කුම්කකාරපුතු වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ දැවමුදලියා වෙත එළඹ ඔහුට මෙය කිය ''ඇවත, තෙවෙනීවර තෙක් මෑ ගමට පිඩු පිණිස පිමිසියා දී තණ ගෙණ යත සතුීහු ද දව ගෙණ යන සතුීහු ද තණ කිළිය බිඳ, තණ ද දැව ද ගෙණ ගියාහුය මෑ විසින් හැම මැටිමුවා යම් කිළියක් කරණ ලද ද එය හෘගෘවතුන් වහන්සේ විසින් බිඳුවන ලදී ඇවත, දැවමුවා කිළියක් කරණු කැමැත්තෙමි. මට දැව දෙන්න'' යනු යි. ''වහන්ස, අංග්‍රීයන්– වහන්සේට දීමට සුදුසු දැව නැත වහන්ස, නගරපුනිසංස්කරණයට වෙන් වූ, ආපදුවකට තබන ලද, රජුට අයන් දැව ඇත ඉදින් ඒ දැව රජ තෙමේ පරිතු කෙරේ නම්, වහන්ස, ගෙන්වා ගණු මැතුවි''යි හේ කි ය. ''ඇවත, රජු විසින් අපට දෙන ලද්දුනු ය'' යි හේ කී ය
- 13 ඉක්බිති දවමුදලි ''මේ ශුමණ ශාකාපුතියයෝ ධෂ්චාරිනු ය, සමචාරිනු ය, බුහමචාරිනු ය, සතාවාදීනු ය, සිල්වත්තු ය, කලණදහමහි පිළිපන්නෝ ය, මොටුනට ්රජ ද වෙසෙසින් පතන් ය නොදෙන ලද්දක් දෙන ලද යි කියන්නට සුදුසු නො මේ"ය යි සිති ය. සිතා කුම්භකාරපුතු වූ ඇයුෂ්මත් ධනිය සථවිරයන්ට ''වකන්ස, ගෙන්වා ගණු මානවා"යි කිය ඉක්බිති කුම්භකාරපුතු වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ ඒ දව කඩ කඩ කොට සිඳුවා හැල්වලින් ගෙන්වා ගෙණ දවමුවා බිතු ඇති කිළියක් කෙළේ ය
- 14 ඉක්බිති මගධරටෙහි මහඇමැති වූ වසානාර තම බමුණු තෙමේ රජගහනුවර කම්ංනතයන් විමසමිත් දැවමුදලි කරා පැමිණ ඔහුට "සගය, තගරපුතිසංසකරණයට වෙන් වූ, ආපදාවක් පිණිස ගත යුතු වූ, යම ඒ රජුට අයත් දැව රැසක් වී ද, ඒ දුව කොහි ද²⁹ගී කී ය "හිමිය, ඒ දැව රජනු පිසින් කුමනකාර පුතු වූ බනිය ආයතියන් වහන්සේට දෙන ලදී". හේ කී ය
- 15 ඉක්බිති මගධමනාමාතා වූ වසසකාර බමුණු තෙමේ 'කෙසේ නම් රජතෙමේ නගර පුනිසංසකරණය පිණිස වෙන් වූ, ආපදාවක් පිණිස තබන ලද්ද වූ, රජු සතු දව කුමාකාර පුතු වූ බතිය තෙරුන්ට දෙන්නේ ද⁷"සී නොසතුටු සිතැනි වී ය
- 16 එකල්හි මගඩ මහඇමති වූ වසකතාර බමුණු තෙමේ මගඩාධිපති, සෙනීය බිම්සර රජු කරා පැමිණිගේ ග පැමිණ මගඩාධිපති සෙනීය බිම්සර රජුගෙන් "දෙවයන් වනන්ස, රජු විසින් නගර පතිසංසකරණය පිණිස වෙන් වූ ආපදුවක් පිණිස තබන ලද්ද වූ රජු සභු දව කුමහකාර පුනු වූ ධනිය තෙරුන්ට දෙන ලද්දේ ය යනු සැබැද?" යි විවාලේ ය "කවරෙක් මෙසේ කියයි"ද? "දෙවයන් වනන්ස, දුවමුදලියා ය" "බමුණ, එසේ වී නම් දුවමුදලි කැඳවාලව"යි රජ කී ය
- 17 ඉක්බිති මගධමගාමාතා වූ වස්සකාර තෙමේ දැවමුදලි අත් පා බැඳ ගෙන්වී ය කුමහකාරපුතු වූ ආසුෂමත් බතිය නෙමේ බැඳගෙණ යනු ලබන්නා වූ දැවමුදලි දිටි ය දැක දැවමුදලිනට ''ඇවත, තෝ කුමක් හෙයින් බඳනා ලදුවැ ගෙණියෙහි''ද?් කී ය. ''වහන්ස, තෙල දැව හේතු කොටගෙණ සැ''යි හේ කී ය ''ඇවත, යනු මම ද එම්''සී නෙරණුවෝ කී හ ''වහන්ස, මම නැස්නෙම් වේද· එයට පෙර එනු මැතැවී''සී හේ කී ය.

- 18 පථ බෝ දායසමා **ඛනිෂෝ** කුම්කකාරපුතෙනා සෙන රණෙදය මාගධයයි සෙනියස් මි**නිසාරයේ** නිවේසනා තෙනුපස්වියම් උපස්වියම්නා පණිදුනෙන පාසනෙ නිසිදි පථ බෝ රාජා මාගබෝ සෙනියෝ බ්විබ්සාරෝ යෙනායසමා බනියෝ කුම්කකාරපුතෙනා, තෙනුපස්විකම් උපස්වියම්නා පායසම්නනා බනිය කුම්කකාරපුත්නා පතිමාදෙනා එකමන්නා නිසිදි, එක-මන්නා නිසිනෙනා බෝ රාජා මාගබෝ සෙනියෝ බිම්බ්සාරෝ පායසම්නනා ධනිය කුම්කකාරපුන්නා එතුදවොම.
- 19 "සචචං කිර මියා හමනත දෙවගහදුරුති නගරපටිසඹාංරිකාති පළ-දන්වාග නික්ඛනතාති අයාසස දිනතාත්?"ති "එමං මහාරාජා"ති "මයං බො හනෙත රාජානො නාම බහුකිච්චා බහුකරණියා දනිවේ නස්සරෙයාම ඉඹස හනෙත සරාපෙනි'ති "සරසි නිං මහාරාජ, පස්මෘතිසිතෙනා එවරුවිං වාවං-හාසිතා දිනතාං යෙව සමණ්බුාගමණානං තිණකටෙඨාදකං පරිතුණුනතු"ති "සරාමහං හනෙත. සනති හනෙත සමණ්බාහමණා ලජ්නො කුකකුවචකා සික්ඛාකාමා තෙසං අපපමත්තකේ කුකකුචචං උපපජරති තෙසං මයා සනිබය හාසිතං තයාම බො අරසේණු අපරිශක්තිතං සො නිං තනෙත නෙන ලෙසෙන දරුනි අදිනතාං හරිතුං මණ්ණුසි කථං හි නාම මැදිසෝ සමණාං වා මුාහමණා වා විජිතෙ වසනතාං හනෙයා වා' බණේයා වා පබබාජෙයා වා, ගචජ හනෙත ලොමෙන නිං මුනෙතාසි 1 මාණු පුනුපි එවරුපං සොස්?" ති
- 20 මනුසසා උජිකායනහි බියනහි විපාවෙනහි "අලජිපිනා ඉමෙ සමණා සකාපුතතියා දුසසීලා මුසාවාදිනො ඉමෙ හි නාම ධම්මවාරිනො සම්වාරිනො බුහම්වාරිනො සම්වාරිනො සිලවනෙනා කලා නිධම්මාරිනො පට්ජානිසස්නහි නස් ඉමෙසං සාමසදසා නත් ඉමෙසං බුහම්සදසා නවඨං ඉමෙසං සාමසදසා. නවඨං ඉමෙසං බුහම්සදසා කුතා ඉමෙසං සාමසදසා කුතා ඉමෙසං සිලින්සද නුතා ඉමෙස වුහම්සදසා දිපගතා ඉමෙ සාමසදසා අපගතා ඉමෙ බුහම්සදසා රාජානම්පිමේ වියාමනයා කිම්පත්සෙසු මනුසෙසා නි
- 21 අසෝසුං බෝ තික්බූ අපපිචණ සනතුවයා ලජිනො කුක්කුච්චකා විපාවෙනතානං සෙ තෙ තික්බූ අපපිචණ සනතුවයා ලජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජිකිාසනති බිසනති විපාවෙනති "කථං ති තාම ආයසමා ධනියෝ කුමාකාරපුතෙතා රසෙදුකු දුරුනි අදිනනං ආදියිසාතී"නි අථ බෝ තෙ තික්බූ සහවතො එනමණ ආරෝචෙසුං

¹ ලිකෙකා, සිටු

- 18 ඉක්බිති කුමහතාර පුතු වූ ආයුෂමත් බනිය තෙමේ මගඩාධිපති සේනා ඇති බිම්සර රජුගේ නිවෙස වෙත එළඹ පැණ වූ අස්තෙහි හුති. ඉක්බිති මගධාධිපති සේනිය බිම්සර රජතෙමේ කුමහතාර පුතු වූ ආයුෂමත් ධනිය තෙරුන් වෙත එළඹියේ ය එළඹ කුමහතාර පුතු වූ ආයුෂමත් ධනිය තෙරුන් වැද එකත්පසෙක හුනි එකත්පසෙක හුන් මහඩාධිපති සේනිය බිම්සර රජතෙමේ කුම්භකාර පුතු ආයුෂමත් ධනිය තෙරුන්ට මෙය කී ය "වහන්ස, මා විසින් නගර පුතිසංසකරණයට වෙන් වූ ආපදවක් පිණිස තබන ලද්ද වූ රාජසනතක දව ආයුෂියන් වහන්සේට දෙන ලද්දේ ය, යනු සැබෑ ද?"
- 19. "මහරජ, සැබැය" "වහන්ස, රජවරු වූ අපි බොහෝ කිස අැත්තමෝ වෙමූ බොහෝ කටයුතු ඇත්තමෝ වෙමූ පරිභොග කොට් ද සිහි නො කරන්නෙමූ "වහන්ස, එසේ වී නම් සිහිකරවනු මැනවැ"යි "මහරජතුමනි, පුථමාහිෂිකත වෑ ඔබකි මෙබඳු වචනයක් සිහි කෙරෙහි ද'මහණ බමුණන්ට තණ දව ජලය පරිතාහෙ කරණ ලද්දේ ම ය (කැමැති සේ) පරිභොග කෙරෙත්වෑ"යි "වහන්ස, මම සිහි කරම් වහත්ස, ලජ් වූ කුකුස් ඇත්තා වූ ශික්ෂාකාමී වූ මහණ බමුණෝ වෙනි උන්වහන්සේලාට සවලප-මෘතු දෙයෙහි ද කුකුස් උපදී මා මිසින් උන්වහන්සේලා සඳහා කියන ලදී හෙ ද වනාහි අරණෙහි වූ නොරක්තා ලද දෙයයි වහන්ස, ඒ ඔබ ඒ ලේසයෙන් නො දෙන ලද දව පැහැර ගන්නට හහතෙනිය කෙසේ නම් මා වැන්නෙක් මගේ රටෙහි වසන්නා වූ ශුමණයකු හෝ මුහෙමණයකු හෝ නසන්නේ ද සිරගෙහි ලත්නේ ද රටින් තෙරපන්නේ ද "වහන්ස, ගනු මැතැවී ඔබ ලෝමමෘතුයෙන් (පැවිදිලිංගයෙන්) මිදුනහු ය නැවත මෙබන්දක් නහමක් කරණු මැතැවී"
- 20 මිනිස්සු අවමන් කරත්,අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් "ශාකා පුතු වූ මේ ශුමණයෝ අලජ්නු ය දුශශිලයෝ ය මුසාවාදීහු ය මොහු වනාහි 'බම්මවාර්හු ය සම්වාර්හු ය බුහම්වාර්හු ය සම්වවාදීහුය සීල-වනතයෝ ය කලණදම් ඇත්තමෝ වෙමු'යි පිළිත කරන්නාහු ය මොවුන්ට මහණ කමක් තැත මොටුන්ට බමුණුකමක් නැත. මොවුන්ගේ මහණකම නටුයේ ය මොවුන්ගේ බමුණුකම නටුයේ ය මොවුන්ව මහණකමක් කොයින් ද[†] මොවුන්ට බමුණුකමක් කොයින් ද? මොහු මහණකමන් පහවුවෝ ය මොහු බමුණුකමන් පහවුවෝය මොහු රජුන් ද රවටත් අන් මිනිසුන් ගැණ කියනු කවරේද"යි
- 21 තික්ෂුනු අවමන් කරන්නා වූ අයුණු කියන්නා වූ නුගුණ පතුරා වන්නා වූ ඒ මිනිසුන්ගේ කථාව ඇසුහ අපිස් වූ සතොස් වූ ලජ් වූ කුකුත් කරන්නා වූ ශික්ෂාකාමී වූ යම් ඒ තික්ෂුනු වෙද්ද, ඔහු අවමන් කරන්, අයුණු කියන්, නුගුණ පතුරුවන් "කෙණේ නම් කුමකකාර පුතු වූ ආයුෂමන් ධනියස්ථමිර නෙමේ, රජු සතු නුදුන් දව සෞරකම් කෙළේද'යි ඉක්බිනි ඒ තික්ෂුනු තාගාවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළානු ය

22 අථ බො නගවා එනසම් නිදන එනසම් පකරණ භික්තුසභිණ සනනිපානාපෙණා අයසමනතා බනිය කුමහකාරපුනතා පට්පුවයි "සචවා කිර නිං බනිය රකෙකු දරුනි අදිනතා ආදිසි" නි "සචවා හගවා විශරහි වුදෝ හගවා "අනනුචඡවියං මොසපුරිස, අනනුලොම්කා අපත්රූපා අසසාමණකා අකපපියං අකරණියං කථා හි නාම නිං මොසපුරිස, රනෙකු දරුනි අදිනතා ආදිසිසාසි නෙතා මොසපුරිස අපපසනනානා වා පසාදය පසනනානා වා හියෙන්නෙමාය අථ බෙවතා මොසපුරිස, අපපසනනාන කෙසුව අපපසාදය පසනනානමා එකවවානා අකුකුථනතායා" ති

23 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුනරො පුරාණවොහාරිකො මනා-මතෙනා තිකබුසු පබබජ්තො තගවතො අව්දූරෙ නිසිනෙනා හොති අථ බො තගවා තා තිකබුං එතදවොව ''කිතනකෙන බො තිකබු, රාජා මාගධො සෙනියො බම්බිසාරො චොරං ගහෙණා හනති වා බණිති වා පබබාජෙනි වා³³''නි ''පාදෙන වා තගවා පාදුරහෙන වා''නි හෙන බො පන සමයෙන රාජගහෙ පණුවමාසකො පාදෙ හොති අථ බො තගවා ආයසමනතා බනියං කුමතකාර පුතතාං අනෙකපරියායෙන විගරතිනා දුතරතාය –පෙ– එවිකුව පන තිකබවෙ ඉමා සිකතාපදං උදදිසෙයාා

"හො පන හිකබු අදිනනං ඓයාසභාභා ආදිතෙයා, සථාරුපෙ අදිනනාදනෙ රාජානො චොරං ශහෙනා හනෙසුං වා ඛනෙස්නුං වා පබබාපේනුං වා, චොරො'සි බාලො'සි මූලෙකා'සි ඓනො'සීති, තථාරුපං හිකබු අදිනනං ආදියමානො අයම්පි පාරාජිකො හොති අසංචාසොති"

එව**ණුවිදං** හගවතා භික්ඛූනං සිකකංපදං පණුණුතතං හොති

[මීරිපක්ස්බඩු]

1 තෙන බො පන සමගෙන ජබබන්න තික්බූ රජකත්රණා ගනතා රජකතණ්ඩකා අවහරිණා ආරාම හරිණා භාජෙසුං තික්බූ එව මාහංසු "මහාපුණුණුත් තුමෙන ආවුසො, බහුං තුමහාකං වීවරං උපපනන"නති "කුතො ආවුසො අමනාකං පුණුණුං² ඉදුනි මගං රජකත්රණා ගනතා රජකතණ්ඩකං අවහරිමහා"නි

"නනු ආවුසො නගවතා සික්ඛාපදං පඤඤනතං, කිසා තුමෙන ආවුසො රජකහණාඩකං අවශරිතවා"ත්

''සම්වං ආවූසෙෘ භගවතා සිකබංපදං පඤඤතතං, තඤව බො ගාමෙ තො අරකෙුඤ''නි

2 "කනු ආවුසො තුරෙව තං හොති අනනුවඡ්වියං ආවුසො අනනු-ලොමිකං අපපතිරුපං අසසාමණකං අකපපියං අකරණීයං කථං භි නාම තුමෙහ ආවුසො රජකභණ්ඩකං අවශරිසසථ නෙතං ආවුසො අපපසනනානං වා පසාදුය පසනනානං වා භියෝහාභාවාය, අථ බෙවනං ආවුසො අපපසනනානකේව අපපසාදුය පසනනානකේව එකවවානං අඤඤ්ථනතායා"ති

- 22 ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ මේ තිදුනගෙහි මේ කරුණෙහි හිසුමු සහිතයා රැස් කරවා කුම්කකාරපුතු වූ ආයුෂමත් බනිය තෙරුන් විචාළ සේක ''බනිය, තෝ රජු සතු නුදුන් දව ගත්තෙහි යනු සැබෑ ද?'' ''සැබෑය, භාගාවතුන් වහන්ස,'' භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ ගැරනුසේක. ''නිස් පුරුෂය, නුසුදුසු වූවකි අනුලොම නුවූවකි තොගැළපෙන්නකි ශුමණ සාරුපෘ නුවූවකි. නොකැපවූවකි තොකටයුත්තකි ''නිස් පුරුෂය, කෙසේ නම් තෝ නුදුන් රජු සතු දැව ගත්තෙහි ද?', ''නිස් පුරුෂය තෙල කරුණ තොයනත් වූවන්ගේ පුසාදය පිණිස හෝ පහන් වූවන්ගේ වැඩි පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි වැලි නිස් පුරුෂය, තෙල කරුණ තොයනත් වූවන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද වේ".
- 23 එසමගෙහි එක්තරං ගිහිකල විතිසකරු මහ ඇමතිගෙක් භිඤුන් අතර පැවිදි වූගේ භාගාවතුන් වහන්හේට තුදුරු තන්හි හුන්නේ වෙයි. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්හේ ඒ තිඤුහට මෙය කීහේක ''මහණ, මගධාධි–පති වූ සෙනාසමපහන වූ බිම්සර රජතෙමේ කොපමණකින් සොරකු අල්ලානසා ද?' සිර කොරේ ද?' රටින් තෙරපා ද?'' ''භාගාවතුන් වහන්ස, පාදයකින් හෝ පාදයක් පොහෝතා දෙයකින්" එසමයෙහි රජගහනුවර මසුපසක් පාදයක් වෙයි ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ කුමාකාර පුනු වූ අයුෂමත් බනියහට තන් අයුරින් ගරහා දුහර බැව් පිළිබඳ –පෙ– මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

"යම් මුහුණෙක් කිම්සන් විසින් නුදුන් වසතුව සෞරසිතින් ශණ්ද, සම්බදු වූ නුදුන් වසතුව ගැන්මෙහි රජවරු සෞරහු ශෙණ 'සෞරෙහි, බාලයෙහි, මූඪයෙහි, අනුන් අසත් දස සෞරා ශත්තෙහි'සී පෙළුද්ද, බඳිද්ද, රමින් නහුද්ද, එබඳු වූ නුදුන් වසතුව ශන්නා මේ මහුණ තෙමේ ද පරිජි අවන්නේ සංවාස නැත්තෙක් වේ."

භංගාවතුන් වහන්සේ විසින් තිඤුන්ට මේ සික පදය මෙසේත් පණවන ලද්දේ වෙයි

[මුල් පැණවීමයි]

1 එසමයෙහි සවශමහණකු රදුනොවට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කොට ආරාමයට ගෙණ ගොස් බෙදු ගත්තානුය භිඤුනු මෙසේ කිනු ''ඇවැත්ති, තෙපි මහ පිණැත්තෝ වනු ය නොපට බොහෝ සිවුරු උපත'' ''ඇවැත්ති, අපට පිණක් කොයින් ද? දැන් අපි රදුනොටට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කෙළෙමු''යි

"ඇවැත්ති, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් ශික්ෂාපදශක් පණවන ලද්දේ නො වේ ද, ''ඇවැත්ති, තෙපි කුමක් හෙයින් රජකඥන් සතු රෙදි පොදිශක් සොරකම් කළහුද^{ාා}යි

''ඇවැත්නි, සැබව. හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් ශික්ෂාපදයක් පණවන ලදී හෙ ද වනාභි ගමෙහි ය අරණෙහි නො වේ "

2 ''ඇවැත්ති, එග එගේ ම නො වේ ද?'' ඇවැත්ති, නුසුදුසුවූවකි, අනුලොම් නුවූවකි. තොගැළපෙන්තකි. ශුමණ සාරුපෘ නුවූවකි තොකැප වූවකි, තොකටයුත්තකි, ඇවැත්ති, තෙපි කෙසේ නම් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කළහු ද?' ඇවැත්ති, මෙය තොපහන්වූවන්ගේ පුසාදය පිණිස හෝ පහත්වූවන්ගේ වැඩි පැහැදීම පිණිස හෝ තො වේ" ''ඇවැත්ති, වැලි, එය තොපහත්වූවන්ගේ තොපැහැදීම පිණිස ද, පහත් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙතස් බව පිණිස ද වේ'යි 3 අථ බො තෙ භික්ඛූ ජිබ්බග්බිගේ භික්ඛූ අතෙකපරියාගෙන විශර්තිණි භගවතො එනම්න අරොවෙසුං. අථ බො භගවා එතසම්ං නිදුනෙ එතසම්ං පකරණේ භික්ඛූසඛ් සහනිපාතාපෙන ජිබ්බග්බිගේ භික්ඛූ පට්පුවඡ් ''සච්චං කිර තුමේක භික්ඛවේ රජකත්ථරණං ගන්නා රජක භණ්ඩිකං අවශරිතා?''නි ''සච්චං භගවා '' විශර්හි බුදේඛා භගවා· ''අනනුවඡවිගං මොක්පුරිසා, අනනුලොම්කං අපපතිරුපං අසසාමණකං අකපපියං අකරණිගං කථං හි නාම තුමේක මොක්පුරිසා රජකත්ථරණං ගන්නා රජකභණ්ඩකං අවශරිස්සථ තෙතං මොක්පුරිසා අපසන්නානං වා පසාද්ග –පෙ– එවණුව පන භික්ඛවේ ඉමං සික්ඛාපදං උදේදිසේධාාථං

"ගෙය පන භික්ඛු ශාමා වා අරකුණු වා අදිනනං ඓයාසභිඛාතං ආදිගෙයා, යථාරුගප අදිනනාදුනෙ රාජානො චොරං ශහෙනා කනෙයනු වා ඛනෙයනු වා පඛ්‍යාපේයනු වා 'චොරොසි ඛාලොසි මූලෙහා සි ථෙනන් සී'නි, තථාරුප භික්ඛ අදිනනං ආදියමානො අයම්ව පාරාජිකො හොති අසංචාසෝ නී.

[දුනිගපඤඤනති]

4 මයා පනාති – යො යාදිසො –පෙ–

තිශාබුනි–තිකඛකො'ති තිකබු –පෙ– අයං ඉමසමං අ**පෙ** අබිපෙපුණො තිකබුනි

භාණ්ඩා නෑම – එකකුට්කො'පි ගාලේ දවිකුට්කො'පි හාලේ නිකුට්කො'පි ගාලේ වතුකුට්කො'පි ගාලේ සමනුසසො'පි ගාලේ අමනුසසා'පි ගාලේ පරිකකිතෙනු'පි ගාලේ අපරිකබිතෙනු'පි ගාලේ ගෞනිසාදිනිව්ටෙඨා'පි ගාලේ ගො'පි සහේ අතිරෙකවෘතුලිසෙනිව්ටෙඨා, සො'පි වූඩවනි ගාලේ

ශාමුපචාරෝ නාම පරිකකිතනසා ගාමසා ඉණුබිලෙ සිනසා මජකිමසා පුරිසසා ලෙඩ්බූපාතො අපරිකකිතනසා ගාමසා ඝරූපවාරෙ සිනසා මරාධිමසා පුරිසසා ලෙඩ්බූපාතො

අදි**නනං** නාම. යං අදිනනං අතිසාවඨං අපරිචචනනං රක්ඛිතං ගොපීනං මමෘයිතං පරපරිශාතිතං, එතං අදිනනං නෘම

ෙථයා සම්බා කනති – ඓයා චිතෙනා අවහ රණචිතෙනා

ණ දිනස් යාන් – ආදියෙගන හරෙගා අවහරෙගා ඉරියාපථං විකොපෙගා යානා චාවෙගා සංකොතුං විනිනාමෙගා

ශථාරුපං නාම පෘදං වෘ පෘදුරහං වෘ අතිරෙකපෘදං වෘ

3 ඉක්බිනි ඒ භිඤැනු සවගමහණුන්ට නත් අසුරින් ගරහා භාගාවතුන් වහන්සේට තෙල කරුණ, සැළ කළාහුය ඉක්බිනි භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනයෙහි මේ කරුණෙහි භිඤුසඞ්කයා රැස් කරවා සවගමහණුන් පුඑවුන්හ ''සැබෑ ද, මහණෙනි, තෙපි රදනොටට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කළහු ද'යි ''නාගාවතුන් වහන්ස සැබෑය.'' භාගාවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහුසේක '' හිස් පුරුෂයෙනි, නුසුදුස්සකි අනුලොම් නුවූවකි නොගැළපෙන්නකි ශුමණ සාරුපා නුවූවකි නොකැපවූවකි නො කටහුන්තකි හිස් පුරුෂයෙනි, තෙපි කෙසේ තම රදනොටට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කළහු ද' හිස් පුරුෂයෙනි, මෙය නො පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි –පෙ– මහණෙනි, මෙසේත් මේ යිකපදය (අනුපුඤනාවශයෙන්) උදෙසවු

"යම් මහණෙක් නුදුන් වසාවුවක් හුාමයෙන් හෝ අරණායෙන් හෝ සොරසිතින් හණිද, යම්බඳු වූ නුදුන් වසාවුවක් ගැන්මෙහි රජවරු 'සොරහු කෙණ සොරෙහි, බාලයෙහි, මූස්ගෙහි, අනුන් අයත් දය සොර හත්තෙන්'යි ඔහු පෙළද්ද බඳිද්ද රමින් නාශද්ද එබඳු නුදුන් වසාවුව සොරසිනින් ගන්නාවූ මේ මහණ ද පරිජි අවන්නේ සංචාස රකිතවූයේ වෙයි".

[දෙවැනි පැණවීමයි]

4 යොපන යනු යම්බඳු වූ යමෙක් –පෙ–ු

කිකාබු යනු ගිනන්නේ ''භිකුපු'' නම්වේ –පෙ– මේ කෙමේ මේ අරුත්ගි භිකුත යි අභිපුතයි

ශාම නම්. එක් කිළියක් ඇත්තේ ද ගමය දෙකිළියක් ඇත්තේ ද ගමය ගෙවල් තුණක් ඇත්තේ ද ගමය ගෙවල් සතරක් ඇත්තේ ද ගමය මිනිසුන් සහිතවූයේ ද ගමය. මිනිසුන් රහිතවූයේ ද ගමය පිරිකෙව් කරණ ලද්දේ ද ගමය පිරිකෙව් නො කරණ ලද්දේ ද ගමය වීට් චෙන් කිරීමක් තොමැතිව ගෙවල් දෙකක් තුණක් (ගවයන් ලැගුනාක් මෙන්) තැනින් තැන වූයේ ද ගමය යම සාණීවෘහකසමූනයක් ගැල්වඩු වෙළෙදමුලක් අයිරා සිවුමත් කලක් විසුගේද ගමය යි කියනු ලැබේ

ශාමූපචාරය තම පිරිකෙච් කළ ගමෙහි ඉඥකීලය (පුරවැඹ) වෙත සිටි මැදුම් පුරුෂයෙකුගේ ලෙඞ්ඩුපාත යයි (ගලක් ගසන දුරයි) නො පිරිකෙච් කළ ගමෙහි ශානොපචාරයෙහි සිටියාවූ මැදුම් පුරුෂයෙකුගේ ලෙඞ්ඩුපාන ය යි

අරකැකැ තම ගම ද, ගාමුපචාරග ද හැර සෙස්ස අරණ තම

අඳිනන නම් යමක් නො දෙන ලද ද, (අයිතියෙන්) බැහැර නො කරණ ලද ද, පරිතාාග හො කරණ ලද ද, රක්නා ලද ද, ගොපනය කරණ ලද ද, මාගේ යයි ගන්නා ලද ද, අනුන් අයත් ද ද, දෙය අදින්න නම්

ඉථයාසම්බානං යනු – සොර සිත් ඇත්තේ, පැහැර ගන්නා සිත් ඇත්තේ ය

අාද්මයයා යනු– ගණි නම්, හැර ගණි නම්, පැහැර ගණි නම්, ඉරියවු වෙනස් කෙරේ නම්, තුබූ තැනින් වෙන් කෙරේ නම්, සලකුණ ගැණීමෙහි කළ ලකුණ ඉක්මවා නම් ය

යථාරුපං යනු – පාදයක් (මසු පහක්) හෝ, පාදයක් අගතේ හෝ, පාදයකට වැඩි වූයේ හෝ ය රාජානො නාම පථබාහරාජා, පදෙසරාජා, මණ්ඩලිකා, අනනරහොගිකා, අකඛදසසා, මහාමතනා, යෙ වා පත ඡේජරහෙජරං අනුසාසනයි, එතෙ රාජාතො නාම

මොරෝ තාම· ගො පණුවමෘසකං වෘ අතිරෙකපණුමෘසකං වෘ අගසනකං අදිනනං ථෙයාසභාංතං ආදියති, එසො චොරෝ තාම

හනෝශයුං වෘති – හසෙඑන වා පාදෙන වා කසාය වා වෙතෙනන වා අදඛදණ්ඩකෙන වා ඡේණ්න වා හතෙගසුං

බණ්ඩෙයනුං වෘති – රජජුබකිතෙන වා අනුබකිතෙන වා සම්බලික – ඛනිතෙන වා ඝරබනිතෙන වා තගරබනිතෙන වා ගාමිබනිතෙන වා නිගමබනිතෙන වා බණෙසනුං, පුරිසගුනතිං වා කරෙයනුං

පබබා**ජෙයා**දුං වෘති – ගාමෘ වා නිගමා වා නගරා වා ජනපද වා ජනපද – පදෙසා වා පබබාජෙයාදුං

වොරොසි බාලොසි මූලෙකාසි ථෙනොසීනි – පරිතාසො එසො

කථාරුපං නාම පාදං වා පාදුරහං වා අතිරෙකපාදං වා

ආදියමානොති – ආදියමාතො හ*ර*මාතො අවහරමාතො ඉරියාපථං විකොපයමානො ඨාතා චාචයමාතො සංකෙතං විතිතාමයමාතො

අයම්පීනි – පුරිමං උපෘදුය වුච්චනි

පාරාජිකො හොතින් – සෙගාථාපි නාම පණ්ඩුපලාසො බිකිනා පවුනෙනා¹ අහබෙබා හරිනනනාය. එවමෙව තිකබු පෘදං වා පෘදර්හං වා අතිරෙකපෘදං වා අදිනනං ථෙයාසඬඛානං ආදියිණා අසාමණො හොනි අසකාප– පුතතියො නෙන වූවවති පාරාජිකො හොනීති

අසංචාරෙකත් – සංචාරෙක නාම එකං කමමං එකුදෙදසො සමසිකඛාතා, එසො සංචාරෙක නාම සො නෙන සදබිං නජපීන් නෙන වුවවන් අසංචාරෙක්

[නයමාතිකා]

1. භුමාවයා ඵලවයා ආකාසවයා වෙනාසවයා උදකවයා නාවවයා ගෘතවයා භාරවයා ආරාමවයා විතාරවයා ඛෙතතවයා වැනුවයා ගාමවයා අරණුණුවයා උදකා දනතපොතා වනසපති කරණකා උපනිති සුඞ්කසාතා පාණෝ අපදං දිපදං චතුපපදං බහුපපදං ඔවරකො ඔනිරකෙඛා සංවිදුව-කාරෝ සංකොතකමා නිමිතතකමානති

¹ පමුතෙතා, සම්බන් "සෙය.ථොපි කාම පණිවුපලාසො මණිනා පමුණෙනා''-ඛම්පුදිපිකා (315)

[කය ඉාසා භාව

1. දුම්මව්ඨ්ස, ඵලට්ඨ්ස, අාකාසව්ඨ්ස, ටම්කාසව්ඨ්ස, උදක්ව්ඨ්ස, කාවට්ඨ්ස, ශාන්වීඨ්ස, ශාර්ථ්ස, අාරාමට්ඨ්ස, විශාරට්ඨ්ස, බොන්ව්ඨ්ස, වණුව්ඨ්ස, ශාමට්ඨ්ස, අරසැදෑදිට්ඨ්ස, උදක්ස, දන්නපොත්ස, වනස්පතිස, හරණකය, උපනිසිස, සුම්කසානය, පාරෑස, අපදස, දිපදස, මනුපපදස, බහුපපදස, ඔව්රක්ස, ඕනි්ර්ත්විස, සංවිදුව්තාර්ස, සංකෞතකම්මස, නිළිතනකම්මස සී.

- 2. භූමමටඨා නෑම හණඩා භූමියං නික්ඛනතං හොති නිඛාතං පටිවඡනනං. තුල්ලටඨාං භණඩාං 'අවහරිසසාමී'ත් ඓයාවේතෙනා දුනියං වෘ පරියෙසනි කුළුලං වෘ පිටුකුං වෘ පරියෙසති ගවඡනි වෘ, ආපතනි දුකකුටසා තසි ජාතකං කුටඨාං වා ලතා වා ඡිඥති, ආපතති දුකකටයය. පංසුං ඛණති වා වෂුහති වා උදබරති වෘ, ආපතති දුකකටසය කුමහිං ආමෙසති, ආපතති දුකකටසය අනනනො හාජනං පවෙසෙනා පණුවමාසකං වා අතිරෙකපණුවමාසකං වා අශෲනකං ඓයාවිතෙනා ආම්සති, ආපනනි දුකකටසා අංපතති ථුලලච්චයසක අතතනො භෘජනගතං වෘ කරෙති මුවසිං වෘ ඡිඥකි, අංපනති පෘරංජිකසස සුතතාරුලකං භණ්ඩං වෘ පෘම්ඔකං වෘ කණ්ඩසුතතකං වෘ කට්සුනතකං වෘ සෘටකං වෘ වෙඨනං වෘ ඓයාවේතෙනෘ අංමිසති, අංපනති දුකකටසක එ.කුපෙති, ආපනති ථුලලවචයසක කොටියං ගහෙණා උචචාරෙනි, අංපනති ඵුලලච්චයසස සංසනෙතා නීතරති, අංපනති ඵුලලච්චයසස අනතුම්සො කෙසගහම්තතම්පි කුවිනිමුඛා මොචෙති, දාපතති පාරාජිකසස සපපීං වා තෙලං වෘ ම්බුං වං එංණිතං වං පණුවමංසකං වෘ අනිරෙකපණුව– මෘසකං වෘ අයඹතකං ථෙයාවේතෙතෘ එකෙත පයොගෙන පිවති, අපෙතති පාරාජිකසා නුපෙව තිඥති වා ඡිඬෙකති වා කිාපෙති වා අපරිභෝගං වා කරොති, ආපනති දුකකටසස
- 3 ඵලවඪං නාම හණඣං ඵලෙ නිකඛිතතං නොති ඵලවඨං හණඹං 'අවහරිසසාමී'ති ඵෙගාවීතෙනා දුනිසං වා පරිසෙසනි ගචණි වා, ආපතනි දුකකටසස ආමසති, ආපතනි දුකකටසස ඵකුපෙනි, ආපතනි ථුලලවවයසස ඪානා වාවෙති, ආපතනි පාරාජිකසස
- 5 වෙනාශටඨා නෑම හණ්ඩා වෙනාසගතා නොති මිණෙදව වා පීගේ වා වීවරවංසෙ වා චීවරරජජුයා වා තිකතිබීලෙ වා නාගදනෙකු වා රුකෙඛ වා ලගගිතා හොති, අනනමසො පනතාධාරකෝපි වෙනාසටඨා තණ්ඩා 'අවගරිසසාමී'නි ඓයාවිතෙනා දුනියා වා පරියෙසනි ගවණ් වා, අපනති දුකකටසහ අංමසති, අපනති දුකකටසහ එකුපෙනි, ආපනති ජුලලවවයසහ. ඨානා චාවෙනි, ආපනති පාරාජිකයන

- කුම්මට්ඨ නම්. භාණඔය බිම් තබන ලද්දක් වෙයි වල දමන ලද්දක් වෙයි සැතවුතක් වෙයි බිම පිහිට් හාණ්ඩග හැරගත්තෙම යි සොරසිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම් උදැල්ලක් හෝ කුඩයක් හෝ සොයා තම් ,හේ නම් හෝ දුකුළාඇවැත් <mark>වේ. එහි හ</mark>ටගත් දඬු කඬක් හෝ වැලක් හෝ සිදී ද දුකුළාඇවැත් වේ පස් සාරයි හෝ රැස් කරයි හෝ නගයි හෝ දුකුළාඇවැන් වේ සැළක් පහස්නේ හෝ දුකුළාඇවැන් වේ සොලොවා නම් ථුලැශිඇවත් වේ තුබූ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැක් වේ නම බදුන එව මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් හෝ අගතා දැයක් සොර සිත් අැක්තේ පහස්තේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවාකම් ථුලැසිඇවැත් වේ. තම බදුනට ගණි නම හෝ මිටු මොළවා ගණි තම හෝ පරිජිඇවැත් වේ නුලක ඇවුනු භාණඩගක් හෝ පමුවක් හෝ ගෙලපලදනාවක් හෝ තින පලදනාවක් හෝ සඑවක් හෝ තිස් වෙඑමක් හෝ සෞරසිත් ඇත්තේ ආම්ශීනය කෙරේ නම් දුකුළාදැවැන් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැන් වේ කෙළවර ගෙණ ඔසවා නම් පුලැසිඇවැත් වේ ගටමන් බැහැර කෙරේ නම් ථුලැසිඇවැන් වේ යටත් විරිසෙයින් කෙසගක් පමණකුදු සැළිමුවෙන් මුදු නම් පරිජ්දැවැත් වේ ගිතෙල් හෝ කලතෙල් හෝ මී හෝ උක්පැණි හෝ මසුපසක් හෝ අයිරා මසුපසක් හෝ අගතා දෑ සොරසිත් ඇත්තේ වක්පියොවකින් පානය කෙරේ නම් පරිජිඇවෑන් වේ එහි ම බිඳි නම් හෝ බැහැර කෙරේ නම් හෝ දවා නම් හෝ පරිභොගයට නුසුදුසු කෙරේ නම් හෝ දුකුළාඇවැන් මේ
- 3 සථලසථ භාණඩය නම් භූමාවේ තලයෙහි තබන ලද්දක් වෙයි ඒ . ඵලටඨ හාණඩය 'පැහැර ගන්නෙම්' යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ තම් හෝ දුකුළාඇවැත් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ඵුලැසිඇවැත් වේ තුබූ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වෙ
- 4. ආකාශස්ථ කාණසය තම අංකාශගත වසතුවෙන් වෙයි මොනරෙන් හෝ සුදු තින්වටුවෙන් හෝ කළු තින්වටුවෙන් හෝ වටුවෙන් හෝ සළුවන් හෝ හිස්වෙළුමක් හෝ අමුරත් කඩක් හෝ රත්රත් කඩක් හෝ සිදිනු ලබන්නේ වැටේ අහසෙහි වූ කාණෙඩය 'පැහැර ගණිම'යි සෞර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සෞයා නම, යේ නම හෝ දුකුළාඇවැත් වේ ගමන ඔබ මොබ යාම නවතා නම් දුකුළාඇවැත් වේ. ආමශීතය කෙරේ නම් දුකුළා-ඇවැත් වේ සෞලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ. තුමූ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ,
- 5 විහායසස්ථ තාණ්ඩ තම අහස් ගත වූ භාණ්ඩයක් වෙසි ඇඳෙ*ක හෝ* පුටුවෙක හෝ සිවුරුවසෙක හෝ සිවුරු රැහැතෙක හෝ බිත්තියෙහි සවි කළ ඇණයෙක හෝ හැදුත්තෙක හෝ රුකෙක හෝ ගටත්පිරිසෙයින් පාතුාබාර-යෙක එල්වන ලද්දෙක් වෙහි 'අහස් ගත භාණ්ඩය 'පැහැර ගත්තෙම'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්තකු හෝ සොයා නම්, යේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ. ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ. තුමූ කැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ

6 උදකටර් නෑම හණ්ඩා උදකෙ තික්ඛනතා හොති උදකටරා භණ්ඩා 'අවහරිසසාමී'නි ථෙයාවිතෙනා දුනියා වා පරියෙසති ගවණ්නි වා, ආපතති දුකකටසස නිමුජරති වා උමමුජරති වා, ආපතති දුකකටසස අමෙතති, ආපතති දුකකටසහ එකුපෙති, ආපතති ථුලලව්වයසස ආභා වාවෙනි, ආපතති පාරාජිකසස තත් ජාතකා උපපලා වා පදුමා වා පුණ්ඩරිකා වා හිසා වා මවණ වා කවණපා වා පණ්ඩමාසකා වා අතිරෙකපණ්ඩමාසකා වා අසේනකා ඓයාවිතෙනා ආමසති, ආපතති දුකකටසස එකුපෙති, ආපතති ථුලලව්වයසහ. ආතා වාවෙනි, ආපතති පාරාජිකසස

7 නාමා නාම ගැය තරති නාමවයිං නාම හණඩං නාමාය නික්ඛනතං හොති නාවටයිං හණඩං 'අවහරිසසාම'ති පේයාවිතෙනා දුනියං වා පරියෙසනි ගවණිනි වා, ආපතනි දුක්ඛවසස ආමසනි, ආපතනි දුක්ඛවසස එකුපෙනි, ආපතනි ථුලලවමයසස යානා මාවෙනි ආපතනි පාර්ජිකසස නාවං 'අවහරිසසාම'නි පේයාවිතෙනා දුනියං වා පරියෙසති ගවණිනි වා, ආපතනි දුක්ඛවසස ආමසනි, ආපතනි දුක්ඛවසස එකුපෙනි, ආපතනි ථුලලවම-සසා බනික මෙමෙනි, ආපතනි දුක්ඛවසස බනික මෙමෙනිම ආමසනි, ආපතනි දුක්ඛවසස එකුපෙනි. ආපතනි ථුලලවමයසස උතුං වා අබෝ වා තිරියං වා අනතමසො කෙසගෙමනතමයි සම්කාමෙනි, ආපතනි පාර්ජිකසස

8 භාණා නමේ මගත රටේ සකට සහදිමානිකා යානවාර නමේ හණා යානෙ නික්ඛනයා හොති යානවාර හණා 'අවහරිසසාමී නි ඓයාවීමෙන්නා දුකියා වා පරියෙසන් ගවඡන් වා, ආපනති දුකකටසස ආමසනි, ආපනති දුකකටසස එසුපෙති, ආපනති ථුලලච්චයසස ඨාභා වාවෙනි, ආපනති පාරාජිකසස යානා 'අවහරිසසාමී'නි වෙයාවීහෙනා දුකියා වා පරියෙසනි ගවඡනි වා, ආපනති දුකකටසස ආමසනි, ආපනති දුකකටසස එසුපෙනි, ආපනති ථුලලච්චයසස ඨානා වාවෙනි, ආපනති පාරාජිකසස

9 හැරෙනි නාම සිහසාරෙ බනිතාරෙ කට්තාරෙ ඔල්මිනෙ සිසෙ තාරං ඓයාවිනෙනා ඇමසති, ආපතති දුකකටසස එකුපෙනි, ආපතනි වුලලවවගසස බනිං ඔරොපෙනි, ආපතති පාරාජිකසස බනිෙ තාරං ඓයාවිතෙනා ඇමසති, ආපතති දුකකටසස එකුපෙනි. ආපතති ඵුලලව්ව-සසස කට්ං ඔරොපෙනි, ආපතති පාරාජිකසස කට්යා තාරං ඓයාවිතෙනා ආමසති, ආපතති දුකකටසස එකුපෙනි. ආපතති ඵුලලව්මසෙස හතේන ගණනාති, ආපතති පාරාජිකසස හතේ තාරං ඓයාවිතෙනා ගුමියං නිකඛ්පති, ආපතති පාරාජිකසස රෙයාවිතෙනා ගුමිනො ගණනාති, ආපතති පාරාජිකසස

- 6 උදාකසට හාණඩය නම ජලගෙනි තබන ලද්දෙක් වෙයි උදාකසට හාණඩය 'පැහැර ගන්නෙම'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම හෝ ගේ නම හෝ දුකුළාඇවැත් වේ. දිගේ ගිලේ නම හෝ දිගෙන් මතු වේ නම හෝ දුකුළාඇවැත් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ කැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ එහි හටගත් උපුලක් හෝ පියුමක් හෝ හෙල පියුමක් හෝ නෙලුඹු දැළියක් හෝ මසකු හෝ කැසුමුවකු හෝ, මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් හෝ අගනා දැය සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම්, දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ නැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජි ඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ නැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජි ඇවැත් වේ.
- 7 නෞකා නම් යමේකින් තරණය කෙරේ ද, එය යි (නාවටඪ) නෞකාස්ථ භාණඩ නම් නැවෙනි තබන ලද්දෙක් වෙයි නැවෙනි වූ බඩුවක් 'පැහැර ගන්නෙම'යි සොර සික් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම්, යේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ. ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ තුබූ නැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජි ඇවැත් වේ 'නැව පැහැර ගණීම'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් යේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සාලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ බැම්ම මුද නම් දුකුළාඇවැත් වේ බැම්ම මුද ආමශීනය කෙරේ නම් ථුලැසි ඇවැත් වේ බැම්ම මුද හම් දිකුළාඇවැත් වේ බැම්ම මුදු හම් නිසුලා ඇවැත් වේ බැම්ම මුදු හම් නිසුලා ඇවැත් වේ බැම්ම මුදු නම් දුකුළා ඇවැත් වේ බැම්ම මුදු නම් දුකුළා ඇවැත් වේ බැම්ම මුදු හම් නිසුලා නම් ථුලැසි ඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසි ඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසි ඇවැත් වේ උඩට හෝ යටට හෝ සරසට හෝ යටත් පිරිසෙයින් කෙසගක් පමණකුදු ගමන් කරවා නම් පරිජි ඇවැත් වේ
- 8 යාන නම් තිදෙලුව ද, රිය ද, ගැල ද, ගුරු එපියාපත් නයින් කළ රිය ද වෙයි යාන සථ හාණඩය නම් සානයෙහි තුබන ලද්ද වේ යානයෙහි තුබූ භාණඩය 'පැහැර ගන්නෙම'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ ගේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ කැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ 'යානය පැහැර ගන්නෙම'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්—නකු සොයා නම් හෝ ගේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ. සොලොවා නම් දුලැසි ඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ
- 9 භාර නම් නිසින් උසුලන බර ය, උරනිසින් උසුලන බර ය, ඉණෙන් උසුලන බර ය, එල්ලාගෙණ යන බර ය: නිසෙනි වූ බර සොර සින් අන්තේ අමේශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසි ඇවැත් වේ කඳෙනි නබා නම් පරිජිඇවැත් වේ. කඳෙනි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ ඇම්ශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ. කෙලෙන නම් ථුලැසි ඇවැත් වේ කට්යෙනි නුබා නම් පරිජි ඇවැත් වේ කට්යෙනි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ අමේශීනය කෙරේ නම් පරිජි ඇවැත් වේ කට්යෙනි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ අමේශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැයි ඇත්තේ අමේශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැයිඇවැත් වේ අතට ගණ් නම් පරිජිඇවැත් වේ අනෙනි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ බිම තබා නම් පරිජි ඇවැත් වේ සොර සිත් ඇත්තේ බිමත් ගණ් නම් පරිජිඇවැත් වේ.

10 අංරමේ නමේ පුප්රෙමේ ඵලාරමේ අරම්වණ නමේ භණ්ඩාං අංරමේ වනුති ශ්නෙති නික්ඛතන නොති තුම්මටස් ඵලටස් ආකාසටස් වෙනස්ටස් අංරම්වස් තණ්ඩා 'අමකරිසසාමී'නි පෙයාවීනෙනා දුනියා වා පරියෙසති ගවණ්නි වා, අපෙනති දුකකටසස අමෙසනි, අපෙනති දුකකටසස එකුපෙනි, අපෙනති දුලල්වගසස යානා වාවෙනි, අපෙනති ප්රේණිකසස නත් ජාතකා මූලා වා තමා වා පතනා වා පුප් වා ඵලා වා සඳවමාසකා වා අතිරෙකපයවීමෙසකා වා අගකනකා පෙයාවේනෙනා ආමසනි, අපෙනති දුකකටසහ එකුපෙනි, අපෙනති ථුලල්වගසස යානා වාවෙනි, අපෙනති පාරාඒකසස අරම් අතියුකුණ්නි, අපෙනති දුකකටසහ සමේකසස වීමිනිං උපපාදෙනි, අපෙනති ථුලල්වගසස සමේකයා 'න මයනා හම්සත්ථ'නි ධුරා නික්ඛපති, අපෙනති පාරාජිකසස බම්ම වරනෙනා සාමිකා පරාජෙනි, ආපෙනති පාරාජිකසස බම්ම වරනෙනා සාමිකා පරාජෙනි,

11 විහාරවඨා නාම හණ්ඩා විහාරෙ වතුනි ඇතෙනි නික්ඛපත හොති තුම්මටඨා එලවඨා ආකාසටඨා වෙහාසටඨා විහාරටඨා හණ්ඩා 'අවහරිසසාම්'නි ඓයාවිතෙනා දුනියා වා පරියෙසනි ගවණ්නි වා, ආපතති දුකකටසස ආමසනි, ආපතති දුකකටසස එකුපෙනි, ආපතති ඵලලවචයසස ආනා වාවෙනි, ආපතති පාරාජිකසස විහාරා අතියුකුජනි, ආපතති දුකකටසස සාමිකායස විමතිා උපපාදෙනි, ආපතති ඵලලවචයසස සාමිකෝ 'න මයනා තවිසාන්'නි බූරා නික්ඛපකි, ආපතති පාරාජිකසස බම්ම වරතෙනා සරජනි, ආපතති පාරාජිකසස බම්ම වරතෙනා පරජනි, ආපතති ඵලලවචයසස

12 බෙනනං නාම යනු පුබුබනනං වෘ අපරනනාං වෘ ජායනි **බෙනහටු**ඪං තෘම භණ්ඩං බෙතෙන චනුති ඨානෙති නික්ඛනනං හොති තුමමවඨං ඵලවඨං ආකෘසවඨං දෙනෘසවඨං බෙනතවඨං භණ්ඩං 'අවහරිඎ– ම්'කි ඓයාචිතෙතා දුනිගං වා පරිගෙසති ගවඡනි වා, ආපනති දුකකටසය අංමසති, ආපතති දුකකටසහ එකුපෙති, ආපතති ථුලලච්චයසස ඖතා වාවෙනි, අපෙතති පෘරාජිකසස තුන ජාතකං පුබුබනනං වා අපරනනං වා පණුවුම්සෙකං වෘ අතිරෙකපණුවමාසකං වෘ අශ්නතකං ථෙයාවිතෙනා ආමසනි, පාරාජිකසා බෙතතං අභියුදුණ, අපෙන්නි දුකකටසා සාමිකසා විමිනිං උපපාදෙනි, ආපනති ඵුලලවවගසහ සාම්කො 'න මයනං භවිසසනී'නි ධුරං ඛම්මං චරනෙනා සාමිකං පරාජෙනි, නිකඛ්පති, ආපතති පාරාජිකසා අංපතත් පෘරාජිකසක බමමං වරනෙතා පරජරති, ආපතති පුලලදිවයසා බීලං වා රජජු වා වතිං වා මරිගාදං වා සඬකාමෙති, ආපතති දුකකටසා එකං පයොගං අනාගතෙ, ආප**නති** ප්ලලචචය සහ තසමිං පයොගෙ ආග^{නෙ}, ආපතති සංරාජිකයන

- 10 ආණම නම් පුෂපාරාම ඵලාරාම යි. ආරාමසථ භාණඩ නම් අරමිහි භුමිසා, සඵලසඵ, ආකාශසඵ, විශායසසඵ යැ යි සතර නැතින් යම් තැනෙක තබන ලද්ද වෙයි ආරාමයෙහි තුබූ බඩුවක් 'පැහැර ගත්තෙම'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්තකු හෝ සොයා නම් හෝ එයට යේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ ආමශීතය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා ද ඵුලැසිඇවැත් වේ තැතින් බැහැර කෙරේ ද පරිජිඇවැත් වේ එහි හටගත් මූලක් හෝ පොත්තක් හෝ පතුයක් හෝ අගනා දයක් සොර සිත් අත්තේ ආමශීතය කෙරේ ද දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා ද ඵලැසි ඇවැත් වේ තැනින් තෙරේ ද දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා ද ඵලැසි ඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ 'අරම තමා සතු ය'යි පැමණිලි කෙරේ ද දුකුළාඇවැත් වේ කිම්යාට විවති උපදවා ද ඵුලැසි ඇවැත් වේ තිමයා 'වෙ අයත් තොවන්නේ යා'යි බුරණිකෙෂපය කෙරේ ද පරිජිඇවැත් වේ ගිම්යා 'වෙ අයත් තොවන්නේ යා'යි බුරණිකෙෂපය කෙරේ ද පරිජිඇවැත් වේ ගුන්ති බණන්නේ නිම්යා පරදවා ද පරිජිඇවැත් වේ යුක්ති බණන්නේ නිම්යා පරදවා ද පරිජිඇවැත් වේ යුක්ති බණන්නේ නිම්යා පරදවා ද පරිජිඇවැත් වේ
- 11. විකාරසථ හැණසිය නම විකාරයෙහි සිවු නැතින් යම නැතෙක තබන ලද්ද වෙයි. ඒ කුමමටඨ, එලවාදී, ආකාසවාදී, වෙනාසවාදී යන මෙනු ය විකාරසථ භාණසිය 'පැහැර ශන්නෙම්'යි සෞර සින් ඇන්නේ දෙවැන්නකු හෝ සෞයා නම හෝ යේ නම කෝ දුකුළාඇවැන් වේ. ඇමශීනය කෙරේ ද දුකුළාඇවැන් වේ. සෞලොවා ද ජූලැසිඇවැන් වේ. තුබූ තැනින් බැහැර කෙරේ ද පරිජිඇවැන් වේ. විකාරය නිමිති කොට නඩු පවරා ද දුකුළාඇවැන් වේ. තිමියාට විමති උපදවා ද ජුලැසිඇවැන් වේ. තිමියා 'මට නොවන්නේ ය'යි බූර නිකෙෂපය කෙරේ ද පරිජිඇවැන් වේ. යුක්ති බණන්නේ තිමියා පරදවා ද පරිජිඇවැන් වේ. යුක්ති බණන්නේ තෙමේ පැරැදේ ද ථුලැසිඇවැන් වේ.
- ඇදි අපර*ත*න ධානය නෝ හට ගණ් ද එය යි. **කෙරනුස**එ භාණඩය නම කෙතෙහි සිවු තැනින් එක්තැනෙක තමන ලද්ද වෙයි: භුමමටඨා, ඵලටඨා, ආකෘසටස්, වෙහාසටස් යන මෙංහු යි කෙතෙන් වූ බඩුවක් 'පැහැර ගන්නෙම්'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා ද, ශේ ද, දුකුළා ඇවැන් ආමශීනය කෙරේ ද දුකුළාඇවැක් වේ සොලොවා ද ථුලැසි ඇවැන් වේ තුබූ තැනින් පහ කෙරේ ද පරිජිඇවැත් වේ මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් අගතා එහි හටගත් පුබබනන හෝ අපරනන හෝ සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ ද දුකුළංඇවැත් වේ සොලොවා ද ථුලැසි ඇවැත් වේ තුබූ තැනින් පහ කෙරේ ද පරිජිඇවැත් වේ කෙනට නඩු පවරා ද දුකුලා ඇවැත් වේ කිමිගාට විමිති උපදවා ද ථුලැසිඇවැත් වේ තිමියා 'මට නො වන්නේ**ය'හි බලාපොරොන්තුව හරි ද පරිජි ඇවැන්** චේ විනිශවය කරන්නේ (හිමියා) පරදවා ද පරිජි ඇවැත් වේ චිනිශවය කරන්නේ තෙමේ පැරැදේ ද ඵුලැසිඇවැන් වේ ඉම් කණුව හෝ තමන් සතු කරන්නේ ද, රැහැන හෝ පතුරුවන්නේ ද, වැට හෝ ඇත් කරන්නේ ද, ඉම හෝ පුළුල් කරන්නේ ද, මෙසේ ඉම ඉවත් කෙරේ නම් දුකුළාඇවැන් වේ. එය පිළිබඳ එක් පුයොගයක (පමණක්) සමපුණී නොවු කල්හි ඵුලැයිඇවැත් වේ. ඒ පුගෝගය (උත්සාහය) ද සමපුණි වූ කල්හි පරිජිඇවැත් වේ

- 13 වන් නාම ආරුම්වන් මිහාරවන් වන්ඩුවන් නාම භණ්ඩා වන්ඩුසම්ව චතුති ආනෙති නික්ඛන්ත නොති: තුම්වරණ ඵලටණ ආකාසටණ වෙනසටණා. වන්ඩුටණ හණ්ඩා 'අවහරිසසාමී'නි ඵෙයාම්තෙතා දුකියා වා පරියෙසති ගවඡනි වා, ආපතති දුක්කටසක ආමසති, ආපතති දුක්කටසක එකුපෙති, ආපතති ඵුලල්වයසක ආමාධෙක විමිති උපපාදෙනි, ආපතති ඵුලල්වයසක. සාමිකක 'න මියන හම්සකනී'ති බූරා නික්ඛපති, ආපතති පාරාජිකසක බම්ම වරනේනා සාමිකා පරාජෙකි, ආපතති පාරාජිකසක බම්ම වරනේනා පරජන්ති, ආපතති ඵුලල්වයසක බීලා වා රජුල් වා වන්වෙන පාකාර වා සම්කාමේනි, ආපතති දුක්කටසක එකා පයොග අනාගනෙ, ආපතති ඵුලල්වයසක නසම් පයොගෙ ආගනේ, ආපතති පාරාජිකසක
- 15 අරණැණුං නාම යං මනුසසානං පරිශාතිත හොති, තං අරණැණුං අරණැණුවඪං නාම. හණඩං අරණැණු වතුති එංනෙති නික්ඛිතතං හොති භුම්මටඪං එලටඪං ආකෘසටඪං වෙහාසටඪං අරණැණුවඪං හණඩං 'අවහරිසසාමී'ති පෙයාමිතෙතා දුනියං වං පරියෙසති ගචණ්ඩ වං, අපතති දුකකටසස අමෙත්, අපතති දුකකටසස එකුපෙති, අපෙත් ජූලලච්චයසස එංනා විවේතී, අපෙත් පංරාජිකසස තුළු ජාතකං කටඪං වං ලතං වෘතිණ වා පණුවමාසකං වා අත්රෙකපණුවමාසකං වා අග්‍යනකා පෙයාවිනෙනා අමෙත්, අපෙත් දුකකටසස එකුපෙති, අපෙත් ජූලලච්චයසස එංනා විවේතී, අපෙත් දුකකටසස එකුපෙති, අපෙත් දුලලච්චයසස එංනා විවෙති, අපෙත් පාරාජිකසස
- 16 උදෑකං නෑම භාජනගතං වා හොන් පොක්බරණියා වා තළාකෙ වා ඓයාවේතෙකා ඇමසති, අපෙත්ති පුක්කවසස එකුපෙති, අපෙත්ති ථුලලවවගසස සානා වාවෙනි, අපෙත්ති පාරාජිකසස අතනනො භාජනං පවෙසෙණා පඤවමාසකං වා අතිරෙකපඤවමාසකං වා අගමනකං උදකං ථෙයාව්තෙනා ඇමසති, අපෙත්ති දුක්කවසස එකුපෙති, ආපත්ති ථුලලවව-සස අතනනො භාජනගතං කරොති, ආපත්ති පාරාජිකසස මරියාදං ජනැති, ආපත්ති දුක්කවසස මරියාදං ඡනින්නා පඤවමාසකං වා අතිරෙක-පඤවමාසකං වා අගමනකං උදකං නික්ඛාමෙනි, ආපත්ති පාරාජිකසය අතිරෙකමාසකං වා උතෙනස්කුවමාසකං වා අගමනකං උදකං නික්ඛාමෙනි, ආපත්ති ථුලලවවයසස මාසකං වා උතෙනමාසකං වා අගමනකං උදකං

- 13 වාසතු නම් ආරාම වසතු විහාර වසතු සි වාස්තුසර හාණේඩ නම් වත්තෙන් සිටු තැනින් යම් කැනෙක තබන ලද්ද වෙයි: භුමමට්ඨය ඵලට්ඨය ආකාසට්ඨය වෙනාසට්ඨය යන මොහු ය වත්තෙන් වූ බඩු 'පැහැර ගන්නෙම්'යි සොර හිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ යොද ද යේ ද දුකුළාඇවැත් වේ ආමශීනය කෙරේ ද දුකුළාඇවැත් වේ. සොලොවා ද ඵුලැසිඇවැත් වේ තුබූ තැනින් පහ කෙරේ ද පරිජිඇවැත් වේ වත්තට තඩු පවරා ද දුකුළාඇවැත් වේ තිමියාට විමති උපදවා ද ඵුලැසිඇවැත් වේ නිමියා 'මට නො වන්නේ යැ'යි බලාපොරොක්තුව හරි ද පරිජිඇවැත් වේ විනිශවය කරන්නේ නම් හරදවා ද පරිජිඇවැත් වේ විනිශවය කරන්නේ නිමියා පරදවා ද පරිජිඇවැත් වේ විනිශවය කරන්නේ නම් හර ද පරිජිඇවැත් වේ විනිශවය කරන්නේ තෙමේ පැරැදේ ද ඵුලැසිඇවැත් වේ ඉම් කණුව හෝ රැහැන හෝ වැට හෝ පවුර හෝ තමන් සතු වන සේ වෙනස් කෙරේ ද දුකුළාඇවැත් වේ එක් පුයෝගයක් සම්පූණ් නොවූ කල්නි ඵුලැසිඇවැත් වේ. ඒ පුයෝගය ද සමපූණ් වූ කල්නි පරිජිඇවැත් වේ
- 14 හුාමසට නම ගමෙහි සිවු නැතින් එක් තැනෙක තබන ලද තණකය වෙයි· තුමවට්, එලට්, ආකාසට්, වෙහාසට් (යන මොහු ය) ගමෙහි වූ හාණකය 'පැහැර ගන්නෙමි'යි සොර සින් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම හෝ යේ නම් හෝ දුකුළාඇවැත් වේ ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැන් වේ. තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැන් වේ
- 15 අර්මා තම මිනිසුන් විසින් පරිශෘගිත යමක් වේ ද එය අරණය– ය සි අර්මා සේ භාමාස නම් අරණෙහි සිටු තැනින් එක් තැනෙක තුබන ලද්ද වෙයි. තුම්වට්, එලට්, අංකාසට්, වෙගෘසට් යන මෙංහු සි අරණෙහි වූ භාමාධයක් 'පැහැරගන්නෙම්'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් කෝ ගේ නම් කෝ දුකුළාඇවැත් වේ ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් අගනා එහි හටගත් ලියක් හෝ වැලක් හෝ තණ හෝ සොර සිත් ඇත්තේ ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ. තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජි ඇවැත් වේ
- 16 උදක නම් භාජනගත වූ හෝ පොකුණෙහි වූ හෝ තඩාගයෙහි වූ දියෙක් වේ. එය සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජි ඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජි ඇවැත් වේ තමාගේ බඳුන එහි එව මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් හෝ අගිරා මසු පසක් හෝ අගතා දියක් සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ. තම බඳුනට ගණි නම් පරිජි ඇවැත් වේ මයර සිඳී නම් දුකුළාඇවැත් වේ මයර සිඳ මසු පසක් හෝ හෝ අයිරා මසු පසක් හෝ අගනා දියක් නික්වා ගණි නම් පරිජි ඇවැත් වේ. මස්සකට වැඩි වූ හෝ මසු පසකට අඩු වූ අගනා දියක් නික්වො ගණි නම් පරිජි ඇවැත් වේ. මස්සකට වැඩි වූ හෝ මසු පසකට අඩු වූ අගනා දියක් නික්වො ගණි නම් පරිජි ඇවැත් වේ. මස්සකට වැඩි වූ හෝ මසු පසකට අඩු වූ අගනා දියක් නික්වො ගණි නම් දුකුළාඇවැත් වේ

- 17 **දහන්පොන**ං නාම ජිතනං වා අවජනනං වා පණුවමාසකං වා අතිරෙකපණුවමාසකං වා අශ්‍යනකං ඓයාවේතෙනා ආමසනි, ආපතනි දුකක ටසා එකුපෙනි, ආපතනි ඵුලලුවවයසා යානා චාවෙනි, ආපතනි පාරාජිකසා
- 18 **වනසපති**¹ තාම මනුසසානං පරිභාභිතා හොති රුකෙඛා පරිභොගො ඓයාවිතෙතා ඡිඥති, පහාරෙ අහාරෙ ආපතති දුකකටසස එකං පහාරං අනාගතෙ ආපතති ථුලලචචයසහ නසමං පහාරෙ ආගතෙ ආපතති පාරාජිකසස
- 19 හරණකාං නම අඤඤසස හරණකාං හණඩාං වෙයාවිතෙනා ආමසති, ආපතති දුකකටසස එකුපෙති, ආපතති ථුලලවියසස යාතා විවෙති අපතති පැරාජිකසස 'සහහණඩහාරකාං නෙසසාමී'ති පස්මා පාදං සම්කාමෙති, ආපතති ථුලලව්වයසස දුකියං පාදං සම්කාමෙති, ආපතති පාරාජිකසස 'පතිතා හණඩාං ගහෙසසාමී'ති පාතාපෙති, ආපතති දුකකටසස පතිතාං හණඩාං පඤවිමාසකාං වා අතිරෙකපඤවිමාසකාං වා අගහනකාං පෙයාවිතෙතා අමෙසති, ආපතති දුකකටසස එකුපෙති, ආපතති ඵුලලව්වයසස යාතා වාවෙති, ආපතති පාරාජිකසස
- 20 උපන්ධ නාම උපනිකඛිතනං හණඩං 'දෙනි මේ හණඩ'නති වුඩි-මී:නො 'නාහං ගණනාමී'නි හණති, ආපතති දුකකටසස සාමිකසා විමිතීං උපපාදෙනි, ආපතති ථුලලච්චයසස සාමිකො 'න මගතං දසාතී'ති ධුරං නිකඛිපති, ආපතති පෘරාජිකසා බමමං වරතෙතා සාමිකාං පරාජෙති, ආපතති පාරාජිකසා බමමං වරනෙතා පරජජති, ආපතති ථුලලච්චයසා
- 21 සුඛකාසාන ෙනෑම රණුණු එපින ෙනොති පබ්බත්බණෙඩ වා තදීතිපෙළු වා ගාමද්වාරෙ වා 'අනු පම්වඪසස සුඛකා ගණනනතු'ති තනු පම්සිණා රාජිගස ෙතණිව පණුවමාසකා වා අතිරෙකපණුවමාසකා වා අගසනකා ඓගෘවිතෙනා ඇමසති, ආපතති දුකකටසහ එකුපෙති, ආපතති ථුලල-චවයසහ පඨම පාදං සුඛකසානා අතිකකාමෙනි, ආපතනි ථුලලමවයසස දුතිය පාදං අතිකකාමෙනි, ආපතනි පාරාජිකසස අනෙනා සුඛකසාතෙ ඕනො බහි සුඛකසානා පාතෙනි, ආපතනි පාරාජිකසස සුඛකා පරිහරති, ආපතනි දුකකටසහ
- 23 අපදං නංම අභිමවණා. පණුවමාසකං වා අතිරෙකපණුවමාසකං වා අශකනකං ථෙයාවිතෙනා ආමසති, ආපතනි දුකකටසහ එකුපෙති, ආපතනි ජුලලවවයසහ ඖතා වාවෙනි, ආපතනි පාරාජිකසහ

¹ වනපපති, මෙජිකං

- 17 දශාරාපොන නම් සිදින ලද හෝ නො සිදින ලද දැහැටුයෙක් දහන පවන=දැහැටි වෙයි මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් හෝ අගනා දැහැටි සොර සිත් ඇත්තේ ආමශිනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ
- 18 **වනස්පති** තම් මිනිසුන් විසින් පරිශෘතිත මිනිසුන්ගේ පරිභොග වූ වෘක්ෂයෙක් වෙයි සොර සින් ඇත්තේ (එය) සිදී තම පහරක් පෘසා දුකුළා-ඇවැත් වේ එක් පහරක් තො පැමිණි කල්හි ඵුලැසිඇවැත් වේ ඒ පහර ද පැමිණි කල්හි පරිජිඇවත් වේ
- 19 හරණක නම් අනෙකකුට ගෙණ යන බඩුවෙකි. සොර සිත් ඇත්තේ ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසි ඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ 'බඩුව සමග ගෙණ යන්නහු හැර ගෙණ යන්නෙම'යි පළමු පිය ඉදිරියට තබා නම් ථුලැසි ඇවැත් වේ දෙවෙනි පිය ඉදිරියට තබා නම් පරිජිඇවැත් වේ 'වැටුනු බඩුව හැර ගන්නෙම'යි බිම ලවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ මසු පසක් හෝ අයිරු මසු පසක් හෝ අයිරු මසු පසක් හෝ අයිරු මසු පසක් හෝ අගතා වැටුනු බඩුවක් සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ
- 20 උපන්බ නම රක්තා පිණිස තැබූ බඩුව ය 'මගේ බඩුව දෙව'යි කියනු ලබන්නේ 'මම තො ගණිම'යි කියා නම් දුකුළාඇවැන් වේ හිමියාට විමති උපදවා තම ථුලැසිඇවැත් වේ හිමි තෙමේ 'මට තො දෙන්නේ යැ'යි ධුරතිඃකෞප කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ. විතිශවය කරන්නේ හිමියා පරදවා නම් පරිජිඇවැත් වේ විතිශවය කරන්නේ (තෙමේ) පරදී නම් ථුලැසිඇවැත් වේ.
- 21 සුඩකසාන නම් කදු කපොල්ලෙක හෝ ගංතොටෙක හෝ ගම් දෙරෙක හෝ 'මෙහි පැමිණියනුගෙන් සුංවත් ගණිත්වා'යි රජු විසින් නියම කොට තබන ලද්දක් වේ එහි පිවිස රජුගේ සුංවතට සුදුසු වූ මසු පසක් හෝ අයිරා මසුපසක් හෝ අගතා බඩුවක් සොර සිත් ඇත්තේ ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ පළමු පිය සුංවත් ගන්නා තැනින් ඉක්මවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ, දෙවෙනි පිය ඉක්මවා නම් පරිජි ඇවැත් වේ සුංවත් ගන්නා තැනැ තුළ සිටියේ සුංවත් ගන්නා තැනින් සුංකම පිටතට හෙළා නම් පරිජි ඇවැත් වේ, සුංකම වළකා නම් දුකුළාඇවැත් වේ.
- 22 පුාණ තම මනුෂා පුංණිගෙක් කියනු ලැබේ සෞර සිනින් ඇමශීනය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සෞලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ නැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ 'පා ගමනිත් ගෙණ යන්නෙම්'යි පළමු පිය ඉදිරියට තබවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ දෙවෙනි පිය තබවා නම් පරිජි ඇවැත් වේ.
- 23 අපද තම් සථියෝ ය මත්සායෝ ය. මසු පසක් හෝ අයිරා මසුපසක් හෝ අගතා සතකු සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීතය කෙරේ තම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා තම් ථුලැසිඇවැත් වේ තැනිත් පහ කෙරේ තම් පරිජිඇවැත් වේ.

- 24 දවිපදං නාම මනුසකා පක්ඛජාතා .ඓයාවිතෙනා අමෙසනි, අපෙනහි දුකකටසක එකුපෙනි, අපෙනති ථුලලචවයසක, එානා වාවෙනි, ආපනති පාරාජිකසක, 'පදසා නෙසසාමී'ති පස්මං පාදං සම්කාමෙනි, ආපනති ථුලලචව... සසස දුනියං පාදං සම්කාමෙනි, ආපනති පාරාජිකසක
- 25 **වනුපපදං නංම හැනි අසසා මට්ඨා ගොණා** ගදුසා පසුකා ථෙයා විතෙනා ඇමසකි, ආපනති දුකකටසස එකුපෙති, ආපනති ථුලලවවයසස එකා වාවෙකි, ආපනති පාරුජිකසස 'පදසා නෙසසාම්'ති පස්මං පෘදං සම්කාමේකි, ආපනති ථුලලවවයසස දුකියං පෘදං සම්කාමේකි, ආපනති ථුලලවවයසස තනියං පෘදං සම්කාමේකි, ආපනති ථුලලවවයසස වනුණා පෘදං සම්කාමේකි, ආපනති පාරුජිකසස
- 27. **බවරකො** නාම හණඩං ඔවරිණි ආචිකඛකි "ඉප්නනාමං හණඩං අවහරාකි" ආපතති දුකකටසක, සො නං හණඩං අවහරති, ආපනති උතිනනං පැරැජිකසහ
- 28 **ඔනිරකෙමා** තාම ඇතටං තණඩං ගෞපෙනෙනා පණුවමාසකං වා අතිරෙකපණුවමාසකං වං අක්කනකං ඓයාවිතෙනා ආමසති, ආපනති දුකක– වසස එකුපෙති, ආපනති ථුලුවවයසක ආනා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකසක.
- 29. සංවිදුවනාරෝ නෑම සම්බනුලා සංවිදතිනා එකො තණ්ඩා අවහරති, අංපනති සබෙබසං පංරුජිකසා
- 30 සමේකතාකම්ම තෘම සමේකතා කරොති පුරෙනතන වා පචඡා-නතතං වා රතතිං වෘ දිවා වා 'තෙත සමේකතෙන තං හණ්ඩං අවශරා'ති ආපතති දුකකටසස තෙත සමේකතෙන නං හණ්ඩං අවශරති, ආපතති උතිනතං පාරාජිකසස තං සමේකතා පුරෙ වා පචඡා වා තං හණ්ඩං අවශරති, මූලටඪසස අනාපතති අවශාරකසස ආපතති පාරාජිකසස
- 31. නිම්තනසාමමං නමේ නිම්තතං කරොති 'අක්ඛිං වං නිඛනිස්සාමි හමුකං වං උක්ඛිපිස්සාම් සීසං වං උක්ඛිපිස්සාම්, තෙන නිම්තෙතන නං හණ්ඩං අවහරුති, අපෙත්ති දුක්කටස්ස තෙන නිම්තෙතන තං හණ්ඩං අවහරති, අංපත්ති උතිනනං පෘරුජිකස්ස තං නිම්තතං පුරෙ වං පචඡං වං තං භණ්ඩං අවහරති, මූලවඪස්ස අනංපත්ති, අවහාරකස්ස අංපත්ති පෘරුජිකස්ස

- 24 දවිපද තම් මිනිස්සුද, පක්ෂිහු ද වෙත් සොර සිත් ඇත්තේ ඇමශීනය කෙරේ තම් දුකුළෑඇවැත් වේ සොලොවා තම් ථුලැසිඇවැත් වේ. තැනිත් පහ කෙරේ තම් පරිජිඇවැත් වේ. 'පා ගමනිත් ගෙණ සත්තෙමි'යි පළමූ පිය ඉදිරියට තබවා තම් ථුලැසිඇවැත් වේ දෙවෙනි පිය තබවා තම් පරිජිඇවැත් වේ
- 25. චනුපෙද නම් ඇත් ය, අස් ය, ඔවු ය, ගව ය, කොටඑ ය, සෙසු සිවු-පාවෝ ය යන මොහු වෙනි සොර සිත් ඇත්තේ ඇමශීතය කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථූලැසිඇවැත් වේ. තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ 'පා ගමනින් ගෙණ යන්නෙම්'යි පළමු පිය ඉදිරියට තබවා නම් ථූලැසිඇවැත් වේ දෙවැනි පිය තබවා නම් ථූලැසි-ඇවැත් වේ තෙවැනි පිය තබවා නම් ථූලැසිඇවැත් වේ. සිවුවන පිය තබවා නම් පරිජිඇවැත් වේ
- 26. බහුපද තම ගෝණුස්සෝ ය, පත්තැයෝ ය, මූපණුවෝ ය, යන මොහු වෙත් මසු පසක් හෝ අයිරු මසු පසක් හෝ අගතා සතකු සොර සිත් අෘත්තේ ආමශීතය කෙරේ තම දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා තම ථුලැසි ඇවැත් වේ තැනිත් පහ කෙරේ නම පරිජිඇවැත් වේ 'පා ගමනිත් ගෙණ යන්නෙම'යි ඉදිරියට ගමන් කරවා තම පියක් පාසා ථුලැසිඇවැත් වේ. පැසුම පිය මාරු කරවා තම පරිජිඇවැත් වේ
- 27. බවරක තම් (යමෙක්) බඩුවක ඔත්තු බලා 'මේ නම් බඩුව පැහැර ගණුව'යි කියා නම් දුකුළාඇවැත් වේ. හෙතෙමේ ඒ බඩුව සෞරකම් කෙරේ නම් දෙදෙනාට ම පරිජිඇවැත් වේ
- 28 **ඛනිරකා**ඛ නම් අනෙකකු ගෙණවුන් තුබූ බඩුව රක්නේ වෙයි මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් හෝ අගතා එය සොර සින් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ තම් දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් ථුලැසිඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ තම් පරිජි ඇවැත් වේ
- 29 සංවිද්වහාර නම බොහෝ දෙනෙකු කතා කොට ගෙණ එකෙක් බඩුවක් සොරකම කරයි ඒ සිගල්ලන් හට පරිජිඇවැත් වේ.
- 30 සුවෙනතානම් නම් පෙරවරු හෝ පස්වරු හෝ රැ නෝ දවල් නෝ 'අසෝ සලකුණෙන් බඩු ගණුව'යි සලකුණු කෙරෙයි 'ඒ සලකුණෙන් ඒ බඩුව ගණුව'යි කියා නම් දුකුළාඇවැත් වේ ඒ සලකුණෙන් ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් දෙදෙනාට ම පරිජිඇවැත් වේ ඒ සලකුණෙට නියමිත කාලයට පෙර හෝ පසුව හෝ ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් මුලිකයාට ඇවැත් නොවේ. සොරකම් කරන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ.
- 31 නිම්කතකම් නම 'ඇස හෝ කනින්නෙමි. බැම හෝ නගන්නෙමි හිස හෝ ඔසවන්නෙමි. ඒ නිමිත්තෙන් ඒ බඩුව පැහැර ගණුව'යි නිමිති කෙරෙයි නම් දුකුළාඇවැත් වේ. ඒ නිමිත්තෙන් ඒ බඩුව පැහැර ගණි නම් දෙදෙනාට ම පරිජි ඇවැත් වේ ඒ නිමිත්තව පෙර හෝ පසුව හෝ ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාහට ඇවැත් නො වේ. සොරකම් කරන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ

- 32 තික්බු තික්බුං අංණ පෙති 'ඉන්නනාමං තණ්ඩාං අවසරු'කි, අංපතති දුක්කට්සස සො තං මණ්ණුමානො තං අවසරති, අංපතති උතිනනං පංරාජිකසස
- 33 භිකබු භිකබුං ආණාපෙනි 'ඉන්වනනාමං භණබාං අවහරා'ති, අංපතති දුකකාටසහ. සො තං මණුකළමානො අණුකුං අවහරති, මූලටඨසහ අනාපතති අවහාරකසහ ආපතනි පාරාජිකසහ
- 34. භිකබු භිකබුං ආණාපෙති 'ඉන්නනාමං භණඩං අවහරු'ති, අංපතති දුකකටසය සො අසතුසැං මසතුසැමානො තං අවහරති, අංපතති උභිනතං පාරාජිකයය
- 35 තිකබු තිකබුං ආණාපෙති 'ඉපවනනාමං හණඩං අවහරා'ති, ආපනති උකකාටසය සො අණුණුං මණුණුමංතො අණුණුං අවහරති, මූලවඪසස අනාපනති අවහාරකසස ආපනති පාරාජිකසස
- 36 භිකඛු තිකඛුං අංණාපෙති, "ඉත්තතාමෙස පංචද ඉත්තතාමෙ ඉත්තතාමෙස පංචදතු ඉත්තතාමෙ ඉත්තතාමං භණ්ඩං අවසරතු"ති, අංපතති දුකකටසස සො ඉතරසස අංරෙවෙති, අංපතති දුකකටසස අවසාරකො පතිගණනාති, මූලවඪසස ආපතති ඵුලලඩවයසස සො තං කුණඩං අවහරති, අංපතති සබෙබසං පාරාජිකසස
- 37 තිකබු තිකබුං ආණාපෙති. "ඉත්නතාමසා පෘවද: ඉත්නතාමෙ ඉත්නතාමසා පෘවදතු, ඉත්නතාමෙ ඉත්නතාමං නණ්ඩං අවහරතු"ති, අංපනති දුකකටසා සො අණුණුං ආණාපෙති, ආපනති දුකකටසා. අවහාරකො පතිගණහාති, ආපතති දුකකටසා සො තං භණ්ඩං අවහරති, මූලවඪසා අනාපනති ආණාපකසා ව අවහාරකසා ව ආපනති පාරාජිකසා
- 38 තිකබු තිකබුං ආණාපෙති 'ඉත්තනාමං තණඩං අවසරා'ති, අපතති දුකකටසා සො ගනතිං පුත පච්චාගචඡිති 'තාසං සකෙකාම නං තණඩං අවසරිතු'නති. සො පුත ආණාපෙති 'සද සකෙකාසි තද නං තණඩං අවසරු'ති, අපෙතති දුකකටසහ සො තං තණඩං අවසරති, අපෙතති උතිතනං පාරාජිකසස
- 39 තිකබු තිකබුං ආණාපෙති 'ඉප්නනාමං තණඩං අවහරු'නි, ආපනනි දුකකටසස සො ආණාපෙනිං විපපරිසාරී ත සාවෙති 'මා අවහරි'නි සො තං තණඩං අවහරති, ආපතති උතිනනං පෘරාජිකසස
- 40 තික්බු තික්බුං ආණාවෙත් 'ඉස්නනාමං තණ්ඩං අවහරා'ති, අංපනනි දුක්කටසය සො ආණාවෙනිා විපපරිසාරී සාවෙනි 'මං අවහරි'ති සො 'ආණතෙතා අතං තයා'ති තං හණ්ඩං අවහරති, මූලවාඪසය අතංපනති, අවහාරකසය ආපතති පාරාජිකසය.

- 32 මහණෙක් මහණකුට 'මෙ නම් බඩුව සොරා ගණුව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ හෙතෙමේ එය යැ යි හහතෝ එය ම සොරකම් කෙරේ නම් දෙදෙනාහට පරිජිඇවැත් වේ
- 33 මහණෙක් මහණකුට 'මෙ තම බඩුව සොරා ගණුව'යි අණ කෙරේ තම දුකුළාඇවැත් වේ. හෙතෙමේ එය ම යැ යි හනතේ අනෙකක් සොරකම කෙරේ තම මූලිකයාහට ඇවැත් තො වේ සොරකම් කරන්නහුට පරිජි ඇවැත් වේ
- 34 මහණෙක් මහණකුට 'මෙ නම් බඩුව සොරකම් කරව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ. හෙ තෙමේ අනෙකෙකැ යි හතුනේ එය සොරකුම කෙරේ නම් දෙදෙනාටම පරිජිඇවැත් වේ
- 35 මහණෙක් මහණකුට 'මෙ නම් බඩුව සෞරකම් කරව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ හෙ තෙමේ අනෙකකා යි හහනේ අනෙකක් සෞරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාහට ඇවැත් නො වේ සෞරකම් කරන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ
- 36 මහණෙක් "මෙ නම ඇත්තේ 'මෙ නම් බඩුව පැහැර ගණිවා'යි මෙ නම් ඇත්තේ මෙනම ඇත්තහුට කියාවායි "මෙනම ඇත්තහුට කියව"යි දන්වා නම් දුකුළාඇවැත් වේ. හෙ තෙමේ (එය) දන්වා නම් දුකුළාඇවැත් වේ අවහාරක තෙමේ පිළිගණි නම් මූලිකයාහට ථුලැසිඇවැත් වේ හෙ තෙමේ ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් සියල්ලන්හට පරිජිඇවැත් වේ
- 37 "මෙ නම් ඇන්නේ 'මෙ නම් බඩුව පැහැර ගණ්ඩා'යි මේ නම් ඇන්නේ මෙ නම් ඇන්නේ ගෙනම් ඇන්නුව කියාවායි මේ නම් ඇන්නුව කියව"යි මෙ නම් ඇන්නුව කියාවායි මේ නම් ඇන්නුව කියව"යි මහණෙක් මහණකුට අණවා නම් දුකුළා ඇවැන් වේ හෙ තෙමේ (අසවලාට මෙසේ කියව යි) අනෙකකුහට අණ කරයි නම් දුකුළාඇවැන් වේ අවහාරක තෙමේ පිළිගණ් නම් දුකුළාඇවැන් වේ හෙ තෙමේ ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාහට ඇවැන් නො වේ අණවන්නුහුට ද පැහැර ගන්නුහුට ද පරිජි ඇවැන් වේ
- 38 මහණෙක් මහණකුව, 'මෙ තම් බඩුව සෞරකම් කරව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ හෙ තෙමේ ගොස් 'ඒ බඩුව ගන්නට මම නො සමත්ම' යි පෙරළා එයි මහණ තෙමේ 'සම දවසක සමත් වී නම් එදවසෙහි ඒ බඩුව පැහැර ගණුව'යි නැවත අණවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ ඒ මහණ තෙමේ ඒ බඩුව සෞරකම් කරයි නම් දෙදෙනාහට ම පරිජිඇවැත් වේ
- 39 මහණෙක් මහණ්කුට 'මෙනම් බඩුව සොරකම් කරව'යි අණවයි තම් දුකුළා ඇවැත් වේ හෙ තෙමේ අණ කොට විපිළිසර වෙයි 'තො ගණුව'යි තො කියයි හේ ඒ බඩුව සොරකම් කරයි දෙදෙනාහට ම පරිජි ඇවැත් වේ.
- 40 මහණෙක් මහණයාට 'මෙනම් බඩුව සොරකම් කරව'යි අණවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ හෙ තෙමේ අණ කොට විපිළිසර වූගේ 'නො ගණුව'යි අස්වයි. හේ 'තා විසින් මම අණ කරණ ලද්දෙම' යි ඒ බඩුට සොරකට කරයි මූලිකයාහට ඇවැත් නො මේ පැහැර ගන්නුහුට පරිජඇවැත් වේ.

- 41. තිකකු තිකුබුං ආණාපෙනි 'ඉස්නනාමං තණාං අවහරා'නි, ආපනනි දුකකුවසහ සො ආණාපෙණා විපපිටිසාරී සාවෙනි 'මා අවහරි'නි සො 'සුවඩූ'නි ඹරමනි, උතිනනං අනාපතනි
- 42 පණුවනාකාරෙනි අදිනනං අදේශනනසස ආපනති පාරාජිකසස පරපරිශානිතණුව හොති, පරපරිශානිතසණුද්දී ව, ශරුකො ව හොති පරිකඛාරෝ පණුවමාසකො වා අතිරෙකපණුවමාසකො වා, ඓයාවිතනණුව පචවුපටසිනං හොති ආමසති, ආපනති දුකකටසස එකුපෙනි, ආපනති ඵලලවවශසස ඨාතා වාවෙනි, ආපනති පාරාජිකසස
- 43. පණුවනාකාරෙනි අදිනනං ආදිගනනසා ආපතනි ථුලලචවයසා පරපරිගානිතුණුව හොති, පරිපරිගානිතුසණුදී ව, ලහුකො ව හොති පරිකඛා-රො අතිරෙකමාසකො වා උඉනපණුවමාසකො වා, ථෙයා විතනණුව පවවු-පටහීනං හොති, ආමසති, ආපතනි දුකකටසා එකුපෙති, ආපතති දුකකටසා ඨාතා වාවෙනි, ආපතනි ථුලලචවයසා
- 44 පකුවනාකාරෙහි අදිනනං ආදියනතසස අපෙන් දුකකටසස පරපරිගනහිතකුව හොති, පරපරිගනහිතසකුත්දී ව, ලකුකො ව හොති පරිකඛරො මෘසකො වා උඉනමාසකො වා, ඓයාවිතතකුව පවවුපවතීතා හොති, ආමසන්, ආපනනි දුකකටසස එකුපෙන්, ආපනනි දුකකටසස ඨානා චාවෙනි, ආපනනි දුකකටසස
- 45 ජනි ආකාරෙනි අදිනනං ආදියනනසස ආයනනි පාරාජිකසස න ව සකසණුණී, න ව විසසාසගානී, න ව තාවකාලිකං, ගරුකො ව හොනි පරිකඛාරෝ පණුමැසකො වා අතිරෙකපණුවමාසකො වා, ඓයාවිනනණුව පවවුපටහිතා නොති, ආමසති, ආපනති දුකකටසස එකුපෙති, ආපනති ඵූලලවවයසස, ආනා වාවෙනි, ආපනති පාරාජිකසස
- 46 ඡනි ආකාරෙනි අදිනනං ඇදියනනසස ආපනති ඵුලලච්චයසස න ව සකසණුණ්, න ව විසසංසභාගි, න ව තාවකාලිකං, ලනුකො ව හොති පරිකඛාරො අතිරෙකම්ණකො වා උඉනපණුම්මාසකො වා, ඓයාවිතනණුව පච්චුපට්ඨිතං හොති, ඇමසති, ආපනති දුකකටසස එකුපෙනි, ආපනති දුකකටසස ඨානා චාවෙනි, ආපනති ඵූලලච්චයසස
- 47. ජනි ආකාරෙනි අදිනනං ආදියනනසස ආපතනි දුකකටසය න ව සකසඤඤ්, න ව විසසාසභානී, න ව තාවකාලිකං, ලනුකො ව හොති පරිකකාරෝ මෘසකො වෘ උඉනමාසකො වෘ, ඓයාවිනනඤව පවවුපටහිනං හොති, ආමසති, ආපතති දුකකටසය එකුපෙති, ආපතති දුකකටසය එකුපෙති, ආපතති දුකකටසය

- 41 මහණෙක් මහණකුට 'මෙනම් බඩුව ගණුව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ හෙ තෙමේ අණවා විපිළිසර වූගේ 'තෙෘ ගණුව'යි අස්වයි හේ 'මැනවැ'යි අත්හරියි දෙදෙනාට ම ඇවැත් තො වේ
- 42 තිමයන් නුදුත් දැය ඉන්නහුට පස් අයුරකින් පරිජිඇවැන් වේ: අනුන් අයත් දෙයක් වේ ද, අනුන් අයත් යැයි හැඟීම ඇත්තෙක් වේ ද, පස් මස්සක් හෝ අයිරා පස් මස්සක් හෝ අගතා ගරු පිරිකරකුත් වේ ද, සෞර සින එළඹ සිටියේත් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුළාඇවැන් වේ, සෞලොවා නම් ථුලැසිඇවැන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජි ඇවැත් වේ
- 43 නුදුන් දග ගන්නනුව පත් අයුරකින් ඵුලැසිඇවැන් වේ අනුන් සතු දෙයෙක් වෙයි ද, අනුන් සතු යැයි හැඟීම ඇත්තේ වෙයි ද, මස්සකව වැඩි වූ හෝ පත් මස්සකව අඩු වූ ලසු පිරිකරක් වෙයි ද, සොර සිත එළඹ සිටියෙන් වේ ද, අාමශීනය කෙරේ ද, දුකුළාඇවැන් වේ. සොලොවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ නැනින් පහ කෙරේ නම් ඵුලැසි ඇවැන් වේ
- 44 කුදුන් දශ ගන්නහුට පස් අයුරකින් දුකුළාඇවැත් වේ මෙරමා සතු දශකුත් වේ ද, මෙරමා සතුශ ශන හැඟීම් ඇත්තේත් වේ ද, මස්සක් හෝ උනුමස්සක් හෝ අගතා ලසු පිරිකරකුත් වේ ද, සෞර සිත එළඹ සිටිසේත් වේ ද, ඇමශීනශ කෙරේ ද, දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ
- 45 කුදුන් දශ පැහැර ගන්නහුට අංකාර සහෙකින් පරිජිඇවැන් මේ 'මෙය මා සතු ය' යන හැඟීම නැත්තේත් වේ ද, විශවාසනුංහය නැත්තෙක් වේ ද, තාවකාලිකත් නො වෙයි ද, මසු පසක් හෝ අයිරිත් මසු පසක් අගනා ගරු පිරිකරකුත් වේ ද, සෞර සිත එළඹ සිටියේත් වේ ද, ඇමශීනය කෙරේ ද, දුකුළාඇවැක් වේ සෞලාවා නම් ථුලැසි ඇවැත් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් පරිජිඇවැත් වේ
- 46 කුදුන් දැය ගන්නනුට අයුරු සයකින් ථුලැසිඇවැත් වේ 'මා සතුය' යන ගැගීම නැත්තේ වේ ද, විශවාසභාහය නැත්තේ වේ ද, නව්කැලින් තො වේ ද, මස්සකින් වැඩි වූ මසු පසකින් අඩු වූ ලුනු පිරිකරකුත් වේ ද, සොර සිත එළඹ සිටිශේත් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුළාඇවැත් වේ, සොලොවා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් ථුලැසි ඇවැත් වේ
- 47 කුදුන් දය ගන්නහුට අයුරු සයෙකින් දුකුළාඇවැත් වේ 'තුමා සතු ස' සන හැගීම් නැත්තේත් වේ ද. විශවාස්ගුාහය නැත්තේත් වේ ද. තුම්කැලිත් නො වේ ද, දිස්සක් හෝ උනු මත්සක් හෝ අගතා ලුහු පිරිකරකුත් වේ ද. සොර සිත එළඹ සිට්හේත් වේ ද. ආමශිතය කෙරේ ද, දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ

- 48. පණුවනාකාරෙනි අදිනනං ආදියනනස් ආපනති දුකකටස් න ව පරපරිගතනිතං නොති, පරපරිගතනිතස් සැස්දී ව, ගරුකො ව හොති පරික්ඛාරෝ පණුවමාස්කො වා අතිරේකපණුවමාස්කො වා, පේයාවිතනණුව පවවුපටසීතං නොති, ආම්සති, ආපනති දුකකටස් එකුපෙති, ආපනති දුකකටස්ස එනො වාවෙති, ආපනති දුකකටස්ස
- 49 පණුවනාකාරෙහි අදිනනං ආදිගනනසක අපතනි දුකකටසා න ව පරපරිගනහිතං හොනි, පරපරිගනහිතසණුණ් ව, ලනුකො ව හොනි පරිකඛාරෝ අතිරෙකමාසකො වා ඌනපණුවමාසකො වා, ඓයා විහතණුව පචවුපටසීතං හොනි, අමෙසකි, ආපතනි දුකකටසා එකුපෙනි, ආපතනි දුකකටසා ආන වාවෙනි, ආපතනි දුකකටසා
- 50 පණුවහාකාරෙහි අදිනනං අාදියනකසා ආපනති දුකකටසා න ව පරපරිශාතිතං හොති, පරපරිශාතිතසණුණ් ව, ලනුකො ව හොති පරිකඛාරෝ මාසකො වා උඉනමාසකො වා, පෙයාවිතනණුව පච්චුපටඕනං හොති, අමෙසති, ආපනති දුකකටසහ එ.කුපෙති, ආපනති දුකකටසහ එංනා වාවෙති, ආපනති දුකකටසහ
- 51 අනෘපනති සකසණුස්දසස ¹, විසසාසභාවෙ, තාවකාලිකෙ, පෙත-පරිශාහෙ, තිරිචුණ නගතපරිශාහෙ, පංසුකූ ලසණුස්දිසස, උමමනතකසා, බ්නනවිතනසසා, වෙදනවටසස, ² ආදිකම්මකසාති

අදිනනාදනමහි පඨමහාණවාරො නිට්ඨිතො

¹ සහණැණුයස සී මු 2 වේදනාවටයක. මජකං,

- 48 නුදුන් දැස ගන්නහුට පස් අයුරකින් දුකුළංඇවැත් වේ. අනුත් අයිති දැසක් නො වෙසි ද, අනුත් අසත් සැසි හැඟීම ඇත්තේ වෙසි ද, මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් හෝ අගතා ගරු පිරිකරක් වෙහි ද, සොර සිතක් එළඹ සිටිසේ වෙසි ද, ආමශීනය කෙරෙසි ද, දුකුළංඇවැත් වේ සොලොවා නම් දුකුළංඇවැත් වේ තුබූ තැනිත් පහ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ
- 49 නුදුන් දැය ගන්නහුට පස් අයුරකින් දුකුළංඇවැත් වේ අනුන් අයිති දුයකුත් නො වෙසි ද, අනුන් අයත් යැ සි ගැනීම ඇත්තේත් වෙසි ද, අයිරා මස්සක් හෝ උනුපස් මස්සක් හෝ අගතා ලසු වූ පිරිකරකුත් වෙසි ද, සොර සිතත් එළඹ සිටියේ වෙයි ද, ඇමශීනය කෙරේ ද, දුකුළාඇවැත් වේ සොලොවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ. තුබූ නැනින් මුදවා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ
- 50. පස් අයුරකින් නුදුන් දැය ගන්නනුට දුකුළාඇවැත් වෙයි: අනුන් අයිති දෙයක් නොවෙයි ද, අනුන් අයත් යයි හැනීම ඇත්තේ වෙයි ද, මස්සක් හෝ උනු මස්සක් හෝ අගතා ලසු වූ පිරිකරකුත් වෙයි ද, සොර සිත ත් එළඹ සිටියේ වෙයි ද, ඇමශීතය කෙරේ ද, දුකුළාඇවැත් වෙයි සොලොවා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි තැනින් මූදවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ.
- 51 (මේ වසතුව) මා සතුය යන හැගීම ඇත්තාහට ද, විශවාස ශානය ඇතිකල්හි ද, තවිකැලියෙහි ද, පුෙතයන් සතු දයෙහි ද, තිරිසනුන් සතු දයෙහි ද, පංශුකූලසංඥුවෙන් ගන්නහුට ද, උන්මතනකයාට ද, වික්ෂිපන සිත් ඇත්තහුට ද, වෙදනාවෙන් පෙළුනහුට ද, ආදිකමම්කයාට ද ඇවැත් නො වේ.

අදිනතාදන ශිඤාපදයෙහි පළමු වන බණුවර නිමි.

විනීතවතු

උදැනගාථා

රජ කොහි පණුව අකඛාතා වතුරෝ අප්ථරණෙහි ව, අනිකාරෙන වෙ පණුව පණුවහැරණකෙන ඡ.

නිරුතතියා පණුව අකඛාතා වාතෙහි අපරෙ දුවෙ, අසමහිතෙන කුසාපාතො ජනතුගෙනනු සහ දසු

විසාසෙහි පණුව අකඛාතා පණුව මෙව අමූලකා දුඛණිකෙඛ කුරමංසණුව පුවසකඛලිමෞදකා.

සපරිකකාරථවිකං² තිසිවංසා ත නිකකමෙ, ඛාදනීයණුව විසසාසං සසණුණුය පරෙ දූවෙ.

සහන නෘවකරුමාති ස**හ**තවෙව අවෘතරුං, සඬඝසා අවතරුං සහන පුපෙනි අපරෙ දුවෙ.

කයො ව වුනතවාදිනො මණි තීණි අතිකකමෙ, සුකරා ව මගා මඩණ යානං වාපි පවටටයි.

දුවෙ පෙසී දුවෙ දරු පංසුකුලං දුවෙ දකා, අනුපුබබවිධානෙන තදකෙකු න පරිපුරසි.

සාවණියා වතුරෝ මූවසී දො විසෘසා දුවෙ කිණා, සමසසස භාජ යුං සහත සතත වෙව අසාමිකා

දුරුදකා³ මතතිකා දෙව තිණානි සහසසස සතත අවසාසිසෙගුුං⁴ සසසාමිකා ත වාපි නීහරෙයා හරෙයා සසසාමිකා තාවකාලිකා.

> වමපා රාජගහෙ වෙව වෙසාලියා ව අප්ජුකොං, බාරාණසී ව කොසමහි සාගලා දළකිකොන වාති.

- 1. තෙන බො පන සමගෙන ඡබබගබියා තිකබු රජකප්රණං ගනතිා රජකතණ්ඩිකා අවහරිංසු තෙසං කුක්කුවවා අහොසි භගවනා සික්ඛාපදං පඤ්ඤතතං කච්චි නු බො මයං පාරාජිකං ආපනතිං ආපනතා'නි භගවතො එතමජ් ආරොවෙසුං –පෙ– ආපනතිං තුමෙන තිකිබවෙ ආපනතා පාරාජිකනති (1)
- 2 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරො භික්ඛු රජ කණ්රණං ගන්වා මහශ්කං දුසසං පස්සිණා ථෙයාවිතතං උපපාදෙසි නස්ස කුකකුවාං අනොසි· කවව නු බො අහං පාරාජිකං ආපතතිං ආපනෙනා'නි හගවතො එනම්ණං ආරොවෙසි අනාපතති භික්ඛු විතතුපපාදෙ'කි (2)

¹ ජනතාකරෙන සාකා 2 එම්කා මජසං 3 දුරුදකා සැක 4 අවහාසිණස්වා. සිට්ට 5 අසසාමිකා මජසං

විනිශුචිත කථාවසතු

උඈනගාථා

රජක බඩු විසින් වසතු පසෙක් ද අපුුුුරණ නිසා සතුරෙක් ද අනි-කාරයෙන් පසෙක් ද හාරක විසින් පසක් හා සයෙක් ද කියන ලදහ. (25)

නිරුතනියෙන් පසෙක් ද වෘතයෙන් දෙකෙක් ද අසමහිතන කුසාපාත-ජනතගන වසතු තුණ සමග දසයෙක් කියන ලදී (10)

විසාස විසින් පසෙක් ද අමූලක පසෙක් ද දුර්භිකෘයෙහි කුර-මංස-පුව-සකඛලික-මොදක වශයෙන් පසෙක් ද කියන ලද න (15)

පරිකඛාර වසතු සතරෙකි, සකපරිකඛාර එකෙකි, එවිකා-භිසි– චීවරවංස–න නිකඛම වසයෙන් සතරෙකි, ඛාදනීය නිසා එකෙකි නවත් සසණකු විසින් දෙකෙකි (12)

නාවහරුමයි සතෙකි, අවෘහරුංසී සතෙකි, සඹසසනතක අවශාර සහෙකි පූපථාරාම විසින් තවත් දෙකෙකි (23)

වුනතවාදී තුණෙකි මණි අතිකකම තුණෙකි සූකර දෙකෙකි. මිග දෙකෙකි වච්ඡ දෙකෙකි. යානය පෙරළීයයි කී එකෙකි. (13)

මංස පෙසී දෙකෙකි. දරු දෙකෙකි. පංසුකූල එකෙකි. උදක (නදී) දෙකෙකි අනුපුබබසංවිධාන 'නපරිපූරි' සමග දෙකෙකි. එයින් අනා වූ එකෙකි (10)

සැවැතෙහි මූවයි වැඩු සතරෙකි, විසාස දෙකෙකි, තිණ දෙකෙකි, සඛසභාජන සතෙකි. අසාමික විසින් සතෙකි (22)

දුරු-උදක-මනතිකා වසගෙන් තුණෙකි තිණ දෙකෙකි අවශාසන වන්ට සතෙකි. සසසාමක නීහරෙයා-තාවකාලික හරෙයා වසයෙන් දෙකෙකි (14)

චමපෘතුවර, රජශකතුවර, විසල්පුර අ**ප්ජුක** බරණාස, කොසඹෑනුවර, සාගලපුර **දෙකික** යයි වනු සහකෝ (6)=150

- 1 එසමයෙහි සවග මහණනු රද තොටකට ගොස් රෙදී පොට්ටනියක් සොරකම් කළානු ය "හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපද පණවන ලදී "කිම, අපි පරිජි ඇවැක් අවන්නමෝ ද?"යි ඔවුනට කුකුස් ඇතිවිය. හාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළාහු ය "මහණෙනි, තෙපි පරිජි ඇවැත් අවන්නනුයැ"යි භාගාවතුන් වහන්සේ වදළ සේක (1)
- 2. එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් රද තොටකට ගෙසේ මැහැනි වනක් දක සොරසිත් ඉපදවී ග ''කිම, මම පරිජි ඇවැත් අවන්නෙම දෝ'යි ඔහුට කුකුස් විය භාගෳවතුන් වනුන්ගේට මෙ පවත් සැළ කෙළේ ය ''මහණ විතෙතාත්පාදයෙහි ඇවැත් තොචේ''යැ යි වදළ සේක. (2)

- 3. තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරෙ තිකමු රජකපථරණං ගනපා මහශසං දුසසං පසසිණා ථෙයාවිතෙතා ආමසි නසා කුකකුවාං අහෝසි –පෙ– අනාපනති තිකමු පාරාජිකසා ආපනති දුකකටසාන් (3)
- 4 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරෙ තිකබු රජකපුරණං ගනමා මහශෘං දුසසං පස්සිතා ඓයාවිතෙනා එකුපෙසි නසා කුකකුඩඩංං අහොයි –පෙ– අනාපනති තිකබු පාරාජිකසා ආපනති ඵූලලඩවයසාති (4)
- 5. තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතුරො නික්ඩු රජකප්ථරණං ගන්වා මගශ්‍යං දුසසං පක්කිතා ඓයාවිතෙතා යානා වාවෙසි නසා කුකකුවවං අහෝසි: –පෙ– ආපත්තිං නිං නික්ඩු ආපතෙනා පාරාජිකන්ති (5)
- 6 තෙන බො පත සමයෙන අණුණුතරේ පිණිඩවාරිකො තික්බු මහශ්‍යං උතතරත්ථරණං පස්සිණා ථෙයාවිතතං උපපෑදෙසි –පෙ– ථෙයාවිතෙතා ඇමසි –පෙ– ථෙයාවිතෙතා එණුපෙසි –පෙ– ථෙයාවිතෙතා එනා වෘවෙසි තස්ස කුක්කුව්වං අහෝසි –පෙ– ආපත්තිං ණං තික්බු ආපනෙතා පාරාජික්නති (6–9)
- 7 තෙන බො පන සමයෙන අණුඤනරො තික්බු දිවා තණ්ඩා පස්සිණා නිමිතතා අකාසි 'රතතිං අවශරිසසාම්'නි සො නං මණුඤමානො නං අවශරි –පෙ නං මණුඤමානො අණුඤා මණුඤමානො නං අවශරි , –පෙ අණුඤා මණුඤමානො නං අවශරි නසස කුක්කුවාං අහාසි –පෙ අපෙන්නිං ණා තික්බු ආපනෙනා පෘරාජිකනනි (10–13)
- 8 නෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරො තිකබු දිවෘ තණ්ඩා පසයිනිා නිමිතතං අකෘසි 'රතතිං අවහරිසසාමී'ති සො තං මඤඤමානො අතනනො තණ්ඩාං අවහරි නසස කුකකුවවං අහෙසි –පෙ– අනාපතති තිකබු පාරාජි– කසස ආපතති දුකකටසසාති (14)
- 9. තෙත බො පන සමගෙන අඤඤනරො තික්බු අඤඤඎ තණ්ඩාං කරනෙනා සිසෙ තාරං ථෙයාමිතෙනා ඇමසි –පෙ– ථෙයාවිතෙනා එඤපෙසි –පෙ– ථෙයාවිතෙනා එඤපෙසි –පෙ– බණෝ තාරං ථෙයාවිතෙනා ආමසි –පෙ– බණෝ තාරං ථෙයාවිතෙනා ආමසි –පෙ– ථෙයාවිතෙනා කට්ං ඔරොපෙසි –පෙ– ථෙයාවිතෙනා කට්ං ඔරොපෙසි –පෙ– ථෙයාවිතෙනා එඤපෙසි –පෙ– ථෙයාවිතෙනා එඤපෙසි –පෙ– ථෙයාවිතෙනා එඤපෙසි –පෙ– ථෙයාවිතෙනා කර්ං ථෙයාවිතෙනා භූමියා අගනහෙසි නසා කුකකුවාං අනෙසි –පෙ– ආපතනිං නිං තික්බු ආපනෙනා පැරැජිකන්නි (15–25)
- 10 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤතරෝ භික්ඛු අජේඹාකාසෙ චීවරං පත්වරිනිං විශාරං පෘමිසි අඤඤතරෝ භික්ඛු 'මායි දං චීවරං නස්සි'ති පටිසාමෙසි සො නිකඛමිනිං තං භික්ඛුං පුවරි ආවුසො මහාං චීවරං කෙන අවහටනති සො එවමාහ මහා අවහටනති සො නං ආදියි 'අසසමනොසි නි'නති තසස කුකකුවාං අහොසි –පෙ– හගවතො එනමනං ආරොටෙසි කිඤවිතෙතා නිං සික්ඛූ?ති 'නිරුතතිපථෙ අහං හගවා'නි අනාපතති භික්ඛු නිරුතතිපථෙ හි (26)

- 3 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රද්තොටකට ගොස් මාහැඟි වතක් දැක සොරසිතාතියේ ආමශීතය කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ පරිජි ඇවැත් නො වේ. දුකුළුඇවැත් වේ"යැ යි වදළ සේක. (3)
- 4 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රදිතොටකට ගොස් මාහැගි වතක් දක සොර සිත් ඇත්තේ සෙලැවී ය ඒ මහණනට කුකුස් විය ''මහණ පරිජිඇවැත් තො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ"යැ යි වද්ළ සේක (4)
- 5 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් රදතොටකට ගොස් මාහැඟි වතක් දක සොරසිත් ඇත්තේ තුබු තැනිත් පහ කෙළේ ය ඒ මහණගට කුකුස් විය "මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවත්තෙහි යෑ"යි වදළ සේක, (5)
- 6 එසමයෙහි එක්තර පිණිඩවාරික මහණෙක් මාහැනි උතුරු අතුරු–ණක් දැක සෞරසිත් ඉපද වීහ. සෞරසිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙළේ ය. සෞර සිත් ඇත්තේ සාලුම්ය. සෞර සිත් ඇත්තේ තුබූ තැනිත් පහ කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය: "මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවත්තෙහි යැ"යි වද්ළ හේක. (6–9)
- 7. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දවල් භාණ්ඩයක් දක 'රෑ සෞරා පැහැර ගන්තෙම' යි නිමිති කෙළේ ය. හේ 'එයැ'යි හතිමින් එය සෞරකම කෙළේ ය . 'එයැ'යි හතිමින් අනෙකක් සෞරකම් කෙළේ ය 'අහෙකෙ– කැ'යි හතිමින් එය සෞරකම් කෙළේ ය 'අතෙකෙකැ'යි හතිමින් අනෙකක් සෞරකම් කෙළේ ය. ඔහුට කුකුස් විය: ''මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි යැ''යි වදළ සේක 10-13
- 8 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දවල් භාණ්ඩයක් දක 'රෑ සොරා ගන්නෙම'යි නිමිති කෙළේ ය හෙ තෙමේ 'ඒම යැ'යි හහිමින් තමා සතු භාණ්ඩයක් සොරකම් කෙළේ ය. ඔහුට කුකුස් විය . ''මහණ, පරිජි ඇවැත් තො වේ දුකුලාඇවැත් වේ''යැ යි වදල සේක 14
- 9 එසමගෙහි එක්තරු මහණෙක් අනෙකෙකු සතු භාණ්ඩයක් ගෙණ යත්තේ හිසෙහි තුබූ බර සොරසිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙළේ ය. සොරසින් ඇත්තේ සෙලැවී ය. සොරසින් ඇත්තේ කරට ගත්තේ ය කරෙහි වූ බර සෞරසින් ඇත්තේ ආමශීනය කෙළේ ය. සොරසින් ඇත්තේ සෙලැවී ය . . සෞරසිත් ඇත්තේ උකුළට ගත්තේ ය උකුළෙහි වූ බර සෞරසින් ඇත්තේ ආමශීනය කෙළේ ය සෞරසින් ඇත්තේ සෙලැවී ය . සෞරසින් ඇත්තේ අත්ත් ගත්තේ ය. අතෙහි වූ බර සෞරසින් ඇත්තේ ඇත්තේ අතින් ගත්තේ ය. අතෙහි වූ බර සෞරසින් ඇත්තේ බම තැබී ය සෞරසිත් ඇත්තේ බමන් උඩට ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය: . "මහණ තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්තෙහි යැ"යි වදළ හේක (15-25)
- 10. එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් අභාවකාශයෙහි සිවුරක් අතුව විහ-රසට ශියේ ය. එක්තරු මහණෙක් 'මේ සිවුර තො වැතැසේ වෘ'යි තැන්පත් කොට තැබී ය. ඒ මහණ තෙමේ නික්ම ගොස් ''ඇවැත, මාගේ සිවුර කවරකු විසින් පැහැර ගන්තා ලද දු"යි ඒ මහණකු විවාලේ ය. 'මවිසින් පැහැර ගන්තා ලද යෑ' යි ඒ මහණ කී ය හෙ තෙමේ 'තෝ අශුමණයෙහි සැ'යි කියා එය ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කෙළේ ය. ''මහණ තෝ කෙබළු සිතැති යෙහි දෑ" යී අසා වදල සේක ''හාගාවතුන් වහන්ස, මම වාවහාර වචන ඇත්තෙම් වෙමී" යි හෝ කිය. ''මහණ, වාවහාරවචනයෙහි ඇවත් නො වේ"යැ යි වදළ සේක (26)

- 11 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරෝ භික්ඛු පියේ එවරං නික්ඛ-පිණා –පෙ- පීයේ නිසීදනං නික්ඛිපිණා –පෙ- හෙටඨාපියේ පතනං නික්ඛිපිණා විහාරං පාවිසි අණුණුනරෝ භික්ඛු 'මායං පතෙනා නස්සී'නි පට්සාමෙසි සො නික්ඛමිණා තං භික්ඛුං පුචඡි 'අාවුසො මඟාං පතෙනා කෙන අවහටෝන් සො එවමාන. 'මයා අවහටෝන් සො තං ආදිසි 'අසසමණෝසි ණි'නති නසස කුක්කුඩවං අහෝසි –පෙ- ''අනාපතති භික්ඛු නිරුතතිපරේ"නි (27-29)
- 13 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරා තික්බුනී වතිගා විවරං පත්රිණා විහාරං පාවිසි. අඤඤනරා තික්බුනී 'මායිදං විවරං නසසී'ති පාට්සාමෙසි සා නික්ඛමිණා තා තික්ඛුනිං පුචරි: 'අගෝ මගතා චීවරං කෙන අවහට'නති සා එවමාහ. 'මගා අවහට'නති සා තං ආදියි 'අසසමණි'සි නි'නති නසාං කුක්කුවචං අහොසි. අථ බො සා තික්ඛුනී තික්ඛුනීතං එනමණං ආරෝවෙසි තික්ඛුනියෝ තික්ඛුනං එනමණං ආරෝවෙසුං තික්ඛු හගවනො එනමණං ආරෝවෙසුං. "අනාපනති තික්ඛවෙ නිරුනතිපථෙ"ති (30)
- 13 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෝ තික්බු වෘතමණඩලිකාය උක්ඛිතතං සංවකං පස්සිණි 'සංමිකානං දස්සාම්'න් අගගෙසි සංමිකා තං තික්ඛුං වොදෙසුං· 'අස්සමණෝසි සිා'නති නස්ස කුක්කුව්වං අගොසි –පෙ-කිඤිවිතෙතා සිං තික්ඛු'න්. 'අථෙගාවීතෙතා අගං හගවා'න් "අනාපතනි තික්ඛු අථෙයාවිතනස්සා''න් (31)
- 14 නෙත බො පත සමයෙන අණුණුතුරො තික්බු වාතමණඩලිකාය උක්ඛිතතා වෙස්තා 'පුරේ සෑමිකා පස්සනති'ති ඓයාවිතෙතා අගාහෙසි සාමිකා තා තික්බුා චොදෙසුං: 'අසසමණො'සි නි'නති නස්ස කුක්කුවාං අහෙසි –පෙ– ''ආපතතිං නිං තික්බු ආපනෙනා පාරාජික''නති (32)
- 15 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුනරො තිකඩු සුසානං ගනතා අතිනෙන සරිරෙ පංසුකූලං අගනහෙසි නසමං ව සරිරෙ පෙනො අධ්වණෝ හොති අථ බො සො පෙනො නං තිකඩුං එනදවොව. "මා හනෙන මඟාං සාටකං අගනහෙසි"නි සො තිකඩු අනාදියනෙනා අගමාසි අථ බො නං සරිරං උවඨනිණා නසස තිකඩුනො පිවසීනො පිවසීනො අනුබාකි අථ බො නො තිකඩු විහාරං පම්සිණා අවාරං එකෙසි අථ බො නං සරිරං නණව පරිපති¹. නසස කුකකුමාං අහෝසි – පෙ – "අනාපනනි තිකඩු පාරාජිකසස න ව තිකිබව අතිනෙන සරිරෙ පංසුකූලං ගහෙනමබං. සො ගණෙනයා, අංපනති දුකකුවසසා"නි (83)
- 16 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරො භිකබු සඕකසා වීවරෙ භාජියමානෙ ථෙයාවිතෙනා කුසං සඕකාමෙනිා චීවරං අශානෙයි නසා කුකකුවවං අහොයි –පෙ– "ආපනතිං නිං භිකබු ආපනෙනා පාරාජික"නති (34)

¹ පරිපුම්, කෘතිම්

- 11. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පුටුවක් මත සිවුර බහා තබා .. පුටුවක් මත නිසිදනය බහා තබා පුටුවක් යට පාතුය බහා තබා විහාරයට ගියේ ය එක්තරා මහණෙක් 'මේ පාතුය හො තැසේව'යි තැන්පත් කොට තැබී ය. ඒ මහණ නික්ම අවුත් තෙල මහණහුගෙන් "ඇවත, මාගේ පාතුය කවරකු විසින් පැහැර ගන්තා ලද දැ?"යි විවාළේ ය. හෙතෙමේ 'මා විසින් පැහැර ගන්තා ලද දැ?"යි විවාළේ ය. හෙතෙමේ 'මා විසින් පැහැර ගන්තා ලද ඇ?"යි විවාළේ ය. හෙතෙමේ 'මා විසින් පැහැර ගන්තා ලද ඇ?"යි විවාළේ ය. හෙතෙමේ 'මා විසින් පැහැර ගන්තා ලද යි. "නේ "තෝ අශුමණයෙහි යැ"යි කියා එය ගත්තේ ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය. "මහණ, වෘවහාර වචනයෙහි ඇවැත් නො වේ" යයි භාගාවතුන් වහන්සේ වදළසේක (27–29)
- 12. එසමගෙහි එක්තරු මෙහෙණක් වැවේ සිවුර අතුට විහාරයට හියා ය. එක්තරු මෙහෙණක් 'මේ සිවුර තො තැසේව'යි තැන්පත් කොට තැබුවා ය. ඕ නික්මවුත් ඒ මෙහෙණගෙන් 'ආයතිවෙනි, මාගේ සිවුර කවරකු විසින් පැහැරගන්නා ලද ද?'යි මෙසේ විවාළා ය. 'මා විසින් පැහැර ගන්නා ලද යැ'යි ඕ මෙසේ කීවා ය. ඒ මෙහෙණ එය ගත්තී ය 'තෝ තොමෙහෙණකා'යි කිවු ය ඇට කුකුස් විය. ඉන් පසු ඒ මෙහෙණ මෙහෙණක්ට මෙපවත් දැන්වූවා ය මෙහෙණකු භිඤුන්ට මෙපවත් සැළ කළාසු ය. භිඤුහු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැළ කළාහු ය ''මහණෙනි වාවහාරවචනයෙහි ඇවැත් තො මේ''යැ යි භාගාවතුන් වහන්සේ වදළසේක. (30)
- 13 එසමයෙහි එක්තරං මහණෙක් පෙයාසුලහින් නහන ලද සඑවක් දැක 'හිමියන්ට දෙම'යි ගත්තේ ය 'තෝ අශුමණයෙක් වෙහි ය'යි හිමිහු ඒ මහණහට චෞදතා කළාහු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. මහණ තෝ කෙබළු සිතැත්තෙහි ද²²⁷යි අසා වදළසේක ''භාගාවතුන් වහන්ස, මම තොසොර සිත් ඇත්තෙම් වීම"යි කිය ''මහණ සොර සිත් තැත්තහුට ඇවැත් තො වේ"යැ යි වදළසේක (31)
- 14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පෙයාසුලහින් නහන ලද හිස්-වෙළුමක් 'නො බෝ වේලාවකින් හිමියෝ දක්තාහ, ඊට පෙර ගණිම'සි සිතා) සොරසිත් ඇත්තේ හැර ගත්තේ ය. හිමියෝ ඒ මහණනට ''නෝ අශුමණයෙහි"යි වොදනා කළාහු ය ඒ මහණනට කුකුස් විය ''මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි ය"යි වදළ සේක (32)
- 15 එසමගෙහි එක්තරු මහණෙක් සොහොතට ගොස් නුබුන් මළ සිරුරෙහි පංසුකූල වසතුය හැර ගත්තේ ය ඒ සිරුරෙහි ද පුෙතයෙක් අතිශාහිත වි ය එකල්හි ඒ පුෙතයා ඒ මහණහට "වහන්ස, මගේ වසතුය තොගත මැතව"යි කී ය ඒ මහණ තෙමේ එය තො සලකමන් හියේ ය ඉන් පසු ඒ සිරුර තැහිට ඒ මහණහු පසුපස ලුකුබැත්දේ ය එකල්හි ඒ මහණ විහාරයට ගොස් දෙර වැසී ය ඉක්ඛිති ඒ සිරුර එහි ම පතිත විය. "මහණ, පරිජි ඇවැත් තො වේ "මහණෙනි, නුබුන් සිරුරෙහි පංසුකූල වසතුය තො ගතසුතු ය යමෙක් ගන්නේ තම දුකුළාඇවැත් වේ"යි වදළ සේක (33)
- 16 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සහසතු සිවුරු බෙදනු ලබන කල්හි සොරසිත් ඇත්තේ කුසපත් මාරු කොට සිවුරක් ගත්තේ ය ඒ මහණගට කුකුස් විය "මහණ තෝ පරිජිඇවත් අවන්නෙහියෑ" යි වදල සේක (34)

- 17. තෙන බො පන සමගෙන අංගසමා අංතපෙද ජනතාඝරෙ අණුණු-තරසස තික්බුනො අනතරවාසකා අතතනො මණුණුමානො නිවාසෙසි අථ බො සො තික්බු ආයසමනතා ආනණු එකදවොව. ''කිසස මෙ නිං ආවුසො ආනණු, අනතරවාසකා නිවාසෙසි"නි ''සකසණුණ් අහා ආවුසො''නි භගවතො එතමනුං ආරොවෙසුං- පෙ- ''අනාපනනි තික්ඛවෙ සකසණුණිසා''නි (35)
- 18 තෙන බො පන සමගෙන සම්බහුලා භික්බූ ගිජිඹකුටා පබ්බතා මරෝහනතා සීත්විකාසං පස්සිණා පවාපෙණා පරිතුඤ්ජිංසු නෙසං කුක්කුවවං අහෝසි –ප– "අනාපත්තී භික්ඛවෙ සීහ්විකාසේ"නි (36)
- 19. තෙන බො පන සමයෙන සම්බනුලා භික්ඩූ ශිරැකිකුටා පබ්බනා ඔරොහනතා වෘශකවිසාසං පස්සිතා –පෙ– දීපිවිසාසං පස්සිතා –පෙ– තරචඡවිසාසං පස්සිතා –පෙ– කොකවිසාසං පස්සිතා පවාපෙතා පරිතුඤජිංහු තෙසං කුක්කුවවං අහෝසි –පෙ– "අනුපෙන් සික්ඛවෙ තිරචඡානගතපරිගනහෙ"ති. (37–40)
- 20 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුනරො තිකබු සබ්ෂිස්ස් ඕදනෙ තාජ්යමානෙ "අපරස්ස් හාගං දෙනි"ති අමූලකං අශාගෙසි නස්ස් කුස්ස් කුස්ස් කුස්ස් කුස්ස් අනුවටං අනොසි –පෙ– "අනාපත්ති තිකබු පැරුජිකස්ස් අපෙන්නි සම්ප-ජානමුසැවාදෙ පාමිතතියස්ස්"ති. (41)
- 21 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරෝ තිකබු සඛ්‍යස්ස බාදනිගෙ තාජිගමාතෙ –පෙ– සඛ්‍යස්ස පූවෙ තාජිගමාතෙ –පෙ– සඛ්‍යස්ස උච්චුම් තාජිගමාතෙ –පෙ– සඛ්‍යස්ස නිමාරුස්කෙ තාජිගමාතෙ ''අපරස්ස තාගං දෙනි"නි අමූලකා අඟාහෙහි නස්ස කුක්කුවමා අහෝයි –පෙ– ''අනාපන්ති තිකබු පාරාජිකස්ස, ආපන්ති සමපජානමුසාවාදෙ පාවිත්තියස්සා"නි (42–45)
- 22 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරො තිකබු දුබනිකෙඛ ඔදනිය-සරං පවිසිනා පතනපූරං ඔදනං පෙයාවිතෙනා අවහරි නසා කුකකුවාං අහෙසි –පෙ– ''ආපනතිං ණිං තිකබු ආපතෙනා පාරාඒක''නති. (46)
- 23 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤනරො තිකබු දුඛනිකෙබ සූතාෂරං පවිසිණි පතතපූරං මංසං පෙයාවිනෙනා අවහරි නසා කුකකුච්චං අහෝසි. ~පෙ– ''අපතතිං කිං තිකබු ආපනෙනා පාරාජික''නති (47)
- 24 තෙන බො පත සමයෙන අකුකුතරෝ තික්බු දුබනිකෙබ පූවසරං පවිසිණි පතතපූරං පූචං ඓයාවිතෙතා අවහරි –පෙ– පතතපූරා සක්ඛ– ලියෝ ඓයාවිතෙතා අවහරි –පෙ– පතතපූරෙ මොදකෙ ඓයාවිතෙතා අවහරි තසස කුක්කුවවං අහෝයි –පෙ– "අපතතිං ණිං තික්බු අංපනෙතා පාරාජික"නති. (48–50)

- 17. එසමගෙහි අංයුමෙන් අනද තෙරණුවෝ හිනිහල් ගෙහි එක්තරං මහණකුගේ අදනයක් 'තමාගේ යැ'යි හහිමින් හැන්දහ. එකල්හි ඒ මහණ නෙමේ අංයුමෙන් අංනඥ සථවිරයන්ට මෙය කී ය. "ඇවැත්නි, අංකඥ සථවිරයෙනි, තෙපි මගේ අදනය කුමක් හෙයින් ඇන්දනු ද? "සී විවාළේ ය "ඇවැත්නි, මම 'මගේ යැ' යි හැඟීම් ඇත්තෙම් වීම්' යි තෙරණුවෝ කිහ භාෂවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැළ කළානු ය. . "මහණෙනි, 'තුමා සතු ය' යන හැඟීම් ඇත්තනුට ඇවැත් නො වේ "ය යි වදළසේක (35)
- 18 එසමයෙහි බොහෝ භිඤුනු හිජුකුඑපච්චෙන් බස්තානු සිංහයකු විසින් ඉදුල් කළ මසක් දක පිසවා අනුභව කළානු ය ඔවුන්ට කුකුස් විය ''මහණෙනි, සීහවිකාසයෙහි ඇවැත් නො වේ" යයි වදළ හේක. (36)
- 19 එසමයෙහි බොහෝ තිකුනු ශිජිකුඑපච්චෙන් බස්තෘනු වනාසු-යකු ඉදුල් කළ මසක් දැක, . දිවියකු කා හැර දැමූ මසක් දැක කරබානා වලසකු කා හැර දැමූ මසක් දැක . වෘකයකු කා ඉතිරි කළ මසක් දැක සිසවා අනුභව කළානු ය ඔවුන්ට කුකුස් විය. "මහණෙනි, තිරිසනුන් අයන් දයෙහි ඇවැත් නො චේ" ය යි වදළ සේක. (37–40)
- 20 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සහතව බත් බෙදන කල්හි 'අනෙකකුව ද කොටසක් දෙව'හි අමුලු කොට ගත්තේ ය. ඔහුව කුකුස් විය "මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ දන දන මුසවා කිමෙහි පවිති ඇවැත් වේ" ය යි වදල සේක. (41)
- 21 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සහතට කැවිලි බෙදන කල්හි, . සහතට පූ බෙදන කල්හි, සහතට උක් දඬු බෙදන කල්හි සහතට තිඹිරි බෙදන කල්හි, 'අනෙකකුට ද කොටසක් දෙව'යි අමුලු කොට (පිළිගා තැතිව) ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය .. "මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ දන දන බොරු කීමෙහි පචිතිඇවැත්වේ" ය යි වදළ සේක. (42–45)
- 22 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් දුර්භික්ෂයෙහි විකිණීමට බත් පිසන ගෙයකට පැමිණ සෞර භින් ඇත්තේ පෘතුය පුරු බත් හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය, . "මහණ, නෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ" යි වදුළ සේක. (46)
- 23 එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් දුර්තිකෘගෙහි විකිණිමට මස් පිසත ගෙයකට පිවිස සොරසිත් ඇත්තේ පාතුය පුරා මස් හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය. ... "මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය"යි වදළ සේක (47)
- 24 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දුර් භිණයෙහි කැවුම් පිසන ගෙයකට පැමිණ සොරසිත් ඇත්තේ පෘතුය පුරා කැවුම් හැර ගත්තේ ය. සොරසිත් ඇත්තේ පෘතුය පුරා ලහලු හැර ගත්තේ ය. සොරසිත් ඇත්තේ පෘතුය පුරා අශ්ශලා හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය. . "මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි" යයි වදළ සේක (48–50)

- 25. තෙන බො පත සමයෙන අඤඤනරෝ තික්බු දිවා පරික්ඛාරං පස්සිණා නිම්හතං අකාසි ''රතතිං අවහරිසසාම්''නි සො තං අණුසැමාතො තං අවහරි –පෙ– තං මණුසැමාතො අඤඤං අවහරි –පෙ– අඤඤං මණුසැමාතො අණුසැං අවහරි –පෙ– තසස කුක්කුවවං අහෝසි –පෙ– ''ආපතතිං නිං තික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික''නති (51–54)
- 26. තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරො භික්තු දිවා පරිකබාරං පස්සිණා නිම්නතං අකෘසි "රනතිං අවහරිසසාමී"ති. සො තං මණඤමාතො අනතතො පරිකබාරං අවහරි නසස කුක්කුවඩං අහොසි –පෙ– "අනාපතති භික්තු පාරාජිකසය, ආපතති දුක්කටසසා"ති (55)
- 27 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරෝ තික්බු පීඨෙ එවිකං පස්සිනා ඉතො ගණනනෙනා පාරාජිකො තවිසසාමිනි සහ පීඨකෙන සඬකාමෙනා අගනහෙසි තසස කුක්කුච්චං අහොසි –පෙ– "ආපන්නිං නිං තික්බු ආපන්නො පාරාජික"න්හි (56)
- 28 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෙ තිකමු සබෂසා තිසිං ථෙයාවිතෙනා අවහරි නසා කුකකුචවං අහෙසි –පෙ– "අපෙනතිං නිං තිකමු ආපනෙනා පෘරුජික"නති (57)
- 29 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරො තිකබු චීචරවංසෙ චීචරං ථෙයාචිතෙනා අවහරි නසා කුකකුචචං අහොසි –පෙ– "ආපතතිං නිං තිකබු ආපනෙනා පාරාජික"නති. (58)
- 30 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤනරෙ තිකමු විහාරෙ චීවරං අවහරිණා ඉතො නිකඛමනෙතා පාරාජිකො තවිසසාමිනි විහාර න නිකඛම තිකමූ තගවනො එනමණා ඇරොචෙසුං –පෙ– "නිකඛමෙයා වා සො තිකඛවෙ මොකපුරිසො න වා නිකඛමෙයා ආපතනි පාරාජිකසසා"ති. (59)
- 31 තෙන බො පන සමගෙන දෙව තික්ඩු සතායකා ගොනනි එකො තික්ඩු ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි දුනිගො තික්ඩු සහසෙස බාදනීගෙ තාජ්ය-මාතෙ සහායකසස තාගං ගහෙනා නසස විසාසනෙනා පරිතුඤ්දී. සො ජාතිනා තං චොදෙසි: 'අසසමණෝ'සි නි'නති නසස කුක්කුඩඩං අගොයි තගවතො එතමන අංරාවෙසි -පෙ- ''කිඤවිතෙනා නිං තික්ඩූ'''ති ''විසසාසගාහී අතං තගවා"ති ''අනාපතති තික්ඩු විසසාසගාගෙ"ති. (60)
- 32 තෙන බො සමයෙන සම්බහුලා තික්ඩූ චීවරකම්මං කරෙනනි සම්ඝස්ස ඛාදනීයෙ තාජ්යමානෙ සබේඛසං පටිවිංසා අංශරිණා උපනික්ඛනතා හොනනි අඤ්ඤනරෙ සික්ඩු අඤ්ඤනරසස තික්ඩුනො පට්විංසං අනතනො මිඤ්ඤම්නො පරිතුඤ්චී සො ජානිණා නං වොදෙසි 'අස්සමණෝ'සි නි'න්නි. නසස කුක්කුව්වං අහෝසි තගවනො එනම්න අංරෝවේසි –පෙ– ''කිඤ්චිනෙතා ණිං තික්ඩූ 'ති සකසඤ්ඤ් අගං හගවා"නි ''අනාපන්නි ගික්ඩු සකසඤ්ඤ්– සසා"නි (61)

- 25 එසමයෙහි එක්නරු මහණෙක් දවල් පිරිකරක් දක ''රැ සොර-කම් කරන්නෙමි" යි නිමිනි ගත්තේ ය. හෙතෙමේ 'එයැ' යි හහිමින් එය සොරකම් කෙළේ ය. 'එයැ' යි හහිමින් අතෙකක් සොරකම් කෙළේ ය. 'අතෙකකැයි හහිමින් එය සොරකම් කෙළේ ය අනෙකකැයි හහිමින් අතෙකක් සොරකම් කළේ ය ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ තෝ පරිජිඇවැන් අවන්තෙහි" ය යි වදුළ සේක (51–54)
- 26. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දවල් පිරිකරක් දැක 'රෑ සොරකම් කරත්තෙමි' යි නිමිනි කෙළේ ය. හෙතෙමේ 'එයැ'යි හහිමින් තමාගේ පිරිකරක් (සොර සිතින්) හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ දුකුළාඇවැත් වේ" යයි වදළ සේක. (55)
- 27 එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් පුටුවකා පියැල්ලක් දැක 'මෙයින් පැහැරගන්නෙම පැරැදුනෙම' වෙම සී හිතා පුටුව සමග බැහැර කොට හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය –පෙ– "මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි ය." (56)
- 28. එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සහසතු බිස්සක් සොර සිතින් හැර ගත්තේ ය. ඔහුට කුකුස් විය –පෙ– "මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය"යි. (57)
- 39. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සිවුරුවසෙහි ලූ සිවුරක් සොර සිතින් හැරගත්තේ ය. ඔහුට කුකුත් විය. –පෙ- "මහණ තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්නෙහි ය." (58)
- 30 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් විහාරයෙහි සිවුරක් සොරාගෙණ 'මෙයින් නික්මෙන්නෙම පරිජි ඇවැත් අවන්තෙම'යි විහාරයෙන් නො නික්මිත භිඤිහු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පුවත සැළ කළාහු ය . ''මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ තෙමේ නික්මෙන්නේ හෝ නො නික්මෙන්නේ හෝ පරිජිඇවැත් අවන්නේ වෙයි." (59)
- 31. එසමගෙහි ගතුළු හිසුඹුහු දෙනමක් වෙත්. එක් නමක් පිඩු පිණිස ගමට පිවිසිගේ ග දෙවැන්නා සහනට කැවිලි බෙදනු ලබන කල්හි ගහළුවා අයත් කොටස ගෙණ ඔහුට විස්වස් ඇතිගේ වැළැඳී ය. ඒ මහණ නෙමේ එය දන "තෝ නොමහණෙක් වෙහි"යි ඒ මහණහට චෞදනා කෙලේය. ඒ මහණ– හට කුකුස් විය. භාගාවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කෙළේ ය මහණ තෝ කෙබඳු සිතැතියෙහි ද? "භාගාවතුන් වහන්ස, මම විශවාස ශුාහි වීම " "මහණ විශවාසනු හෙතේ ඇවැත් නො වේ." (60)
- 32 එසමගෙහි බොහෝ තිකුසුහු සිවුරුකම් කරන් සහනට කැවිලි බෙදනු ලබන කල්හි සිගල්ලන්ගේ කොටස් ගෙණවුන් වෙත තබන ලද්දුහු වෙත්. එක්තරා මහණෙක් 'අනෙක් මහණකුගේ කොටස තමාගේ ය' යි හතිමින් වැළැදීය ඒ මහණ තෙමේ එය දැන ''තෝ නොමහණෙක් වෙහි''යි ඔහුට චෞදනා කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කෙළේ ය. ''මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැන්තෙහි ද?'' ''භාගාවතුන් වහන්ස, තමාගේ ය යන හැඟීම ඇත්තෙම වීම '' ''මහණ, තමාගේය යන හැඟීම ඇත්තුහුට ඇවැන් නොවේ.'' (61)

- 33 තෙන බෝ පත සමගෙන සම්බහුලා තික්බූ චීචරකම්මා කරොනති සබ්සයස බාදනීගෙ තාජ්යමාතෙ අඤඤතරසස තික්බුනො පතෙනන අඤඤ– තරසස තික්බුනෝ පට්විංසෝ ආහරිතා උපනික්ඛිතෙනා හොති පතතසාමිකෝ තික්බු අතනතො මඤඤමාතො පරිතුඤජී, සො ජානිතා තං චොදෙසි "අසසමණෝ'සි නි"නති තසස කුක්කුවමා අහෝසි, භගවතො එතමන්ං ආරෝචෙහි –පෙ– "කිඤුම්තෙනා නිං තික්බූ?"ති "සකසඤඤී අහං භගවා"ති "අනාපතති තික්බු සකසඤඤීසසා"ති (62)
- 34 තෙන බො පත සමගෙන අම්බවෙරකා අම්බා පාතෙනිා භණ්ඩිකා අදෙය අගම්මේ සාමිකා තෙ වොරකෙ අනුබනිම්සේ වොරකා සාමිකෙ පස්සිනා භණ්ඩිකා පාතෙනිා පලායිංසු භික්ඛ පංසුකූලස්කුස්දිනො පට්ගතාශාපපෙනා පරිතුණුස්දිංසු සාමිකා තෙ භික්ඛ වොදෙසුං: "අසසමණ්න තුමෙන"ති තෙසං කුක්කුවෙං අගෙස් භගවතො එනම්නා ආරෝවේසුං පප "කිණුවිතතා තුමෙන භික්ඛවේ?"නි "පංසුකූලස්කුස්දිනො මයා භගවා"නි. "අනපෙන් භික්ඛවේ පංසුකූලස්කුස්දීස්සා"නි (63)
- 85 තෙන බො පත සමයෙන ජ ෑබුවොරකා –පෙ– ලබුජවොරකා –පෙ– පනසවොරකා –පෙ– තාලපකකවොරකා –පෙ– උචප්චොරකා –පෙ– තිබා– රුසකවොරකා කිමාරුසකො ඔවිනිණා හණාඛිකා ආදග අගමංහු සාමිකා තෙ වොරකා අනුබණිංසු වොරකා සාමිකො පස්සිණා හණාඛිකා පාතෙනා පලායිංසු තිකබූ පංසුකූලසඤඤ්නො පවිගනාහාපෙණා පරිතුඤ්-සු සාමිකා තෙ තිකබූ වොදෙසු. "අසසමණෙන තුමෙන"කි. තෙසං කුකකුවවං අගොසි –පෙ– "අනාපතනි තිකබවෙ පංසුකූලසඤඤ්සාා"නි. (64–69)
- 36 තෙත බො පත සමයෙත අම්බවෝරකා අම්බං පාතෙණා හණ්ඩිකා ඇදග අගමංසු සාමිකා තෙ චොරකෙ අනුබානිංසු චොරකා සාමිකෙ පස්සිණා හණ්ඩිකා පාතෙණා පලාගිංසු තික්බූ "පුරෙ සාමිකා පස්සන්නී"ති ථෙගාවිතතා පරිතුණු සු සාමිකා තෙ තික්බූ චොදෙසුං "අසාමණ් ප්‍ර වූ මෙහ"ති තෙසං කුක්කුවවං අහෝසි –පෙ– "අපෙත්තා තුමෙන තික්ඛවේ අපෙනනා පාරාජික"නති (70)
- 87 තෙන බො පත සමගෙන ජම්බුචෝ රකා –පෙ ලබුජ් චෝ රකා –පෙ පනසචෝ රකා –පෙ තාලපකකුචෝ රකා –පෙ උච්ඡු චෝ රකා –පෙ නිමා රුසක වෝ රුසක වූ දැය අගම වූ සාමිකා තෙ චෝ රකා අනුඛ කීම සු වෝ රකා සාමිකා පස්සිතා හණ්ඩිකා පාතෙතා පලා සිංසු හිත දුරු දැයි සාමිකා පස්සන නීති දෙයා විතා පරිභූණු ජීම සාමිකා තෙ තික වූ චෝ දෙසු "අසසමණ නීති වෙනා වී තෙසා කුකකුච් දෙනා සි –පෙ "අපනනි තුමෙන තික බව ආපනනා පාරාජික"නති. (71–76)
- 38 තෙත බෝ පත සමයෙත අඤ්ඤතරෝ තික්ඩු සම්බස්සා අම්බ ෙප්ථා චිතෙතා අවශ්රී –පෙ– සම්බස්සා ජම්බුං –පෙ– සම්බස්සා ලබුජං –පෙ– සම්බස්සා පතසං –පෙ– සම්බස්සා තාලපක්කා –පෙ– සම්බස්සා උච්ඡුං –පෙ– සම්බස්සා තිම්බරුසකං පේගාවිතෙතා අවශ්රී තුස්ස කුක්කුවඩං අනෝසි –පෙ– "ආපත්තිං නිං තික්ඩු ආපතෙනා පාරුජික"නති (77–83)

- 33 එසමයෙහි බොහෝ තිකුුහු සිවුරු ගෙන්නම් කරන් සහනට කැවිලි බෙදනු ලබන කල්හි එක්නරු මහණකුගේ පාතුයෙන් අන් මහණකුගේ කොටස ගෙණවුන් තබන ලද්දේ වෙයි පාතුය හිමි මහණ තෙමේ තමාගේ යයි සිතමන් වැළැදී ය ඒ මහණ එය දැන ඒ මහණකට 'තෝ නොමහණෙහි"යි චෞදනා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය භායාවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කෙළේ ය "මහණ තෝ කෙබළු සිතැන්නෙහි දේ" "හාගාවතුන් වහන්ස, මම සවකිය ය යන හැඟීම ඇත්තෙම වීම " "මහණ, සවකිය ය යන හැඟීම ඇත්තෙම වීම"
- 34 එසමයෙහි අඹ සොරු අඹ තෙළා පෞදිගක් බැඳ ගෙණ ගියාහු ය හිමියෝ ඒ සෞරුන් ලුහු බැන්දුනු ය සෞරු හිමියන් දක පෞදිය බිම හෙළා පැන ගියාහු ය. තිඤිහු පාංසුකූල සංඥ ඇත්තාහු පිළිගන්වා ගෙණ වැළඳුන. "තෙපී නොමහණහ"යි හිමියෝ ඔවුනට චෞදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුත් විය භාගාවෙතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ මහණෙනි, තෙපී කෙබදු සිත් ඇත්තෝ වූහු ද?" "භාගාවෙතුන් වහන්ස, අපි පාංසුකූලසංඥ ඇත්තම්න"යි "මහණෙනි, පෘංසුකූලසංඥ ඇත්තහුට ඇවැන් නොවේ" (63)
- 35 එසමයෙහි දඹසොරු දෙල් සොරු කොත්සොරු තල්පල සොරු උක්සොරු කිඹිරිසොරු නිම්රිපල නෙළා පොදියක් බැඳගෙණ නියාහු ය තිම්යෝ ඒ සොරුන් ලුහුබැන්දුහු ය සොරු තිම්යන් දක පොදිය බිම හෙළා පලා නියාහු ය තික්ෂූහු පාංසුකූලසංදෙ ඇති ව පිළිගන්වා ගෙණ වැළඳුහ "තෙපි නොමහණත"යි හිමියෝ ඔවුනට චෞදනා කළාහුය, ඔවුනට කුකුස් විය. "මහණෙති පාංසුකුලසංදෙ ඇත්තනුව ඇවැත් නො වේ." (64-69)
- 36 එසමයෙහි අඹසොරු අඹ නෙළා පොදියක් බැදගෙණ නියාහු ය හිමියෝ ඔවුන් ලුහුබැන්දුහු ය සොරු හිමියන් දුක පොදිය බිම හෙළා පලා නියාහු ය තිබුණු සොර සිත් ඇත්තාහු 'තො බෝ කලෙකින් හිමියෝ දක්තාහ'හි වැළඳුන තිමියෝ ''තෙපි හොමනණන"හි ඔවුනට චොදතා කළාහුය ඔවුනට කුකුස් විය ''මනණෙනි, නෙපි පරිජිඇවැන් අවන්නනු ය" (70)
- 87 එසමයෙහි දඹසොරු දෙල්සොරු කොස්සොරු තල්පල සොරු උක්සොරු තිඹිරිසොරු තිඹිරිපල තෙළා පොදි බැඳ ගෙණ නියානු ය තිමියෝ ඔවුන් ලුහුබැත්දනු ය සොරු තිමියත් දක පොදි බිම හෙළා පැත නියානු ය සික්සුහු සොරසිත් ඇත්තෝ 'නො බෝ කලෙකින් තිමියෝ දක්තාහ'යි වැළඳුහ "තෙපි තොමහණන"යි තිමියෝ ඔවුනට චොදතා කළානුය ඔවුනට කුකුස් විය "මනණෙති, තෙපි පරිජිඇවැත් අවත්තනුය" (71–76)
- 38 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොර සිත් ඇත්තේ සහසතු අඹ සොරකම කෙළේ ය. සහසතු දඹ සහසතු දෙල් සහසතු කොස් සහසතු තල්පල සහසතු උක් සහසතු තිඹිරි සොර සිත් ඇත්තේ පැහැර ශත්තේය ඔහුට කුකුස් විය "මනණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය". (77–83)

- 39 තෙන බො පත සමගෙන අඤඤතරො භිකබු පුපථාරාම ගනමා ඔච්තා පුපථා පඤාමාසශඝනකා ඓයාවේනෙනා අවහරි නසස කුකකුවා අහෝසි –පෙ– "ආපතනිං ණිං භිකබු ආපනෙනා පෘරාජික"නති (84)
- 40 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤනරෝ තික්බු පුපථාරාමං ගනනා පුපථානි ඔච්නිනා පණුවමාසික්කතකං ථෙගාවිතෙනා අවහරි තසය කුක්කුවාං අහෝසි –පෙ– "ආපතනිං නිං තික්බු ආපනෙනා පාරාජික"නනි (85)
- 41 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෝ තික්බු ගාමකං ගචඡ්නෙතා අඤඤනරු තික්බුං එතදවොව "ආවුසො තුයකං උපවඨාකකුලං වුනෙතා වජෙජම්"ති. සො ගනුණා එකං සැටකං ආශරාපෙණා අනුතනා පරිතුඤජි සො ජානිණා තං චොදෙසි: 'අසසමණෝ'සි නි'නති තසස කුක්කුවවං අනොසි –පෙ– අනාපතති තික්බු පාරාජිකසා "න ව තික්බවෙ 'වුනෙතා වජෛම්'ති වතතබෙබා යො වදෙයා ආපතති දුක්කුවසසා"නි (86)
- 42 නෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෙ තික්බු ගාමකා ගවණිනි අඤඤනරො තික්බු තා තික්බුං එතදවොව ''ඇවුසො මඟකා උපවසාක්කුලං වුතෙනා වජෙජනි"කි සො ගනාමා යුගසාවකා අගරාපෙණා එකා අනනනා පරිතුඤවී එකා නසා තික්බුනො අදසි සො ජානිණා නා චොදෙසි "අසාමණෝසි නි"නති නසා කුක්කුවො අනෙසි –පෙ– අනාපනති තික්බු පාරාජිකසා ''න ව තික්ඛවෙ 'වුතෙනා වජෙජති'නි වනතබෙබා ගොවදෙයා අපෙන් දුක්කාවසා,"නි (87)
- 43 තෙත බො පත සමයෙත අඤඤතරෙ තික්බු ශාමකං ශවඡනෙතා අඤඤතරං තික්බුං එතදවොච "අාවූසො තුයකං උපටඨාකකුලං වුතෙතා වජෙජමී"ති සො ගනනිා ආළහකං සපපිං, තුලං ගුළං, දෙණං තණ්ඩුලං, අාහරාපෙනිා අනතතා පරිතුඤ් සො ජාතිතා, තං චෞදෙසි, "අසසමණො'සි නි"නති තස්ස කුක්කුවවං අගොසි -පෙ අනාපතති තික්බු පාරාජිකසස "න ව තික්බව 'වුතෙතා වජෙජම්'ති වතතබෙබා 'ත ව වුතෙතා වජෙජම්'ති වතතබෙබා ගො වදෙයා ආපතති දුක්කවසසා"ති (88)
- 44 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෙ පුරිසෝ මහගසං මණිං ආදය අඤඤනරෙන තික්ඩුතා සඳබිං අදධානමගනපටිපනෙනා හොති අථ බො සො පුරිසෝ සුඛකටඨානං පස්සිණා නසා තික්ඩුනො අජානනනසා එවිකාය මණිං පක්ඛිපිණා සුඛකටඨානං අතිකකමිණා අගනහෙසි නසා කුක්කුවමං අහෝසි -පෙ "කිඤුවිතෙනා ණිං තික්ඩූ?"නි. "නාහං හගවා ජානාමී"නි අනාපතනි තික්ඩු අජානනනසානි (89)

- 39 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් මල් උගතකට පැමිණ ඔහුපසක් අහතා නෙළා තුබූ මල් සොර සිතින්හැර ගත්තේ ග ඔහුට කුකුස් විය. ''මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි ග '' (84)
- 40. එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් මල් උගතකට පැමිණ සොරසිත් ඇතියේ මසු පසක් අගතා මල් තෙළා යෙණ යිගේ ය. ඔහුට කුකුස් විය. "මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය" (85)
- 41 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගමකට යන්නේ එක්තරු මහ-ණකුට, "ඇවැත්ති, තොපගේ උපස්ථායකකුලයට (ගෞස් ඉල්ලා ගැණීමට) 'තොප විසින් කියනු ලැබූයෙමි'යි තොප වචනයෙන් කියමි"යි කි ය හෙ තෙමේ හොස් එක් සඑවක් ගෙන්වා ගෙණ තෙමේ පරිභොග කෙළේ ය හේ දැන ගෙණ ඒ මහණහට "තෝ අශුමණ වෙහි'ය යි චෞදනා කෙළේ ය. ඔහුට කුකුස් විය –පෙ– මහණ පරිජිඇවැත් තො වේ "මහණෙනි, '(පණිටුඩයක්) කියනු ලැබුවෙමි යි (ඔවුත්ට) කියමි'යි හො කිය යුතු ය යමෙක් කියා නම් දුකුළාඇවැත් වේ" (86)
- 4? එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගමකට යෙයි අත් මහණෙක් ඒ මහණගට ඇවැත්ති, 'මගේ උපස්ථායක කුලයට මා විසිත් කියත ලද්දෙනියයි මගේ වචනයෙත් කියව"යි කිය හෙ තෙමේ ගොස් සඑයුවළක් ගෙන්වා ගෙණ එකක් තමා පරිතොග කෙළේය එකක් ඒ මහණහට දින හෙ තෙමේ එය දනගෙණ ඔහුට 'තෝ අයුමණ වෙනි'යි චෞදනා කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය ''මහණ පරිජිඇවැත් නො වේ ''මහණෙනි, 'මා විසින් කියන ලද්දෙනි මගේ වචනයෙත් කියව'යි නො කිය යුතු ය යමෙක් කියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ" (87)
- 43 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගමකට යන්නේ එක්තරු මහණකුට "ඇවැත්ති, තොපගේ උපස්ථායක 'කුලයට තා විසින් කියන ලදු යෙම'යි තැගේ වචනයෙන් කියම්"යි කිය හෙතෙමේ ද "මා විසින් කියන ලද්දෙහි යයි මෑගේ වචනයෙන් කියව"යි කී ය හෙ තෙමේ හොස් නැලියක් නිතෙල් ද, තුලාවක් උක්සකුරු ද, තිඔක් සහල් ද, ගෙන්වා ගෙණ තෙමේ පරිභෞග කෙළේ ය හෙතෙමේ එය දනගෙණ ඒ මහණහට 'තෝ නෞ මහණෙක් වෙහි'යි වෞදතා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය "මහණ පරිජිඇවැත් නෞ වේ මහණ 'තා විසින් කියන ලද්දෙම්' තාගේ වචනයෙන් කියම'යි නෞ කිය යුතු යි. යමෙක් කියා නම් දුකුළාඇවැත් වේ" යැ යි වදුළ සේක (88)
- 44 එසමගෙනි එක්තරු පුරුෂගෙන් මානැති මැණිකක් රැගෙණ එක්තරු මහණකු හා අදන් මහට පිළිපත්තේ වෙයි එකල්නි ඒ පුරුෂයා ශූලකස්ථාතයක් (සුංකම් අයකරණ තැතක්) දැක තො දන්තා වූ ඒ මහණකුගේ පසුම්බියෙනි මැණික බහා සුංකම් අයකරණ තැත -ඉක්මවා තැවත හැර ශක්තේය ඒ මහණකට කුකුත් විය "මහණ, තෝ කෙබළු සිතැති වෙනි ද"යී භාගාවතුන් වනන්ගේ අසා වදාළ සේක "නාගාවතුන් වනන්ස, මම එය තො දනිම"යි හේ කීය "මහණ තො දන්නනුට ඇවැත් තො වේ" යැ යි භාගාවතුන් වනන්ගේ වදාළ සේක

- 45 තෙන බො පත සමහෙන අඤඤතරෙ පුරිසො මහගතං මණිං ඇදය අඤඤතරෙන භිකබුනා සදධිං අදධානමගතපට්පනෙනා හොති අථ බො සො පුරිසො සුඛකටඨානං පසසිනා ගිලානාලයං කරිනා අනතනො භණ්ඩකං තසස භිකබුනා අදසි අථ බො සො පුරිසො සුඛකටඨානං අතිකකමනා තං භිකබුං එනදවොව "අතර මෙ හනෙන හණ්ඩකං නාහං අකලලකො"ති කිසස පන නිං ආවුසො එවරුපං අකාසීනි අථ බො සො පුරිසො තසස භිකබුනා එනමන අරෙවෙසි තසස කුකකුවවං අහොසි –පෙ- "අනාපතති භිකබු අජානනනසසා"ති (90)
- 46 තෙන බෝ පන සමයෙන අඤඤනරේ භික්ඛු සස්ථන සදබ්ං අදඛාන-මගහපට්පනෙනා හොති අඤඤනරෝ පූරිසො තං භික්ඛුං අංමිසෙන උපලා-පෙණා සුබකටඨාතං පස්සිණා මහශසං මණිං තස්ස භික්ඛුනො අදසි ඉමං භනෙත මණිං සුබකටඨාතං අතිකකාමෙහින් අථ බෝ සො භික්ඛු නං මණිං සුබකටඨාතං අතිකකාමෙසි නස්ස කුක්කුම්වං අහෙසි –පෙ– ''ආපත්තිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික"න්හි (91)
- 47 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරෝ තික්බු පාසෙ බඳබං¹ සූකරං කාරුණෙණුන මුණුවී නසාස කුක්කුව්වං අහෝසි –පෙ "කිණුව්පෙනා නිං තික්බූ?"නි "කාරුණුණුබපපාසො අහං හගවා"නි "අනාපතති තික්බු කාරුණුකුබපපාසසා"නි (92)
- 48 තෙන බො පන සමහෙන අඤඤනරො තික්බු පාසෙ බඟිං සූකරං "පුරෙ සාමිකා පසසනතී"නි ථෙයාාචිතෙනා මූඤව්. නසා කුකකුවාං අකොසි -පෙ– "ආපනතිං නිං තික්බු ආපනෙනා පාරාඒක"නති. (98)
- 49 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෙ තික්බු පාසෙ බඬාං මිගං කාරුඤෙඤන මුඤම් –පෙ පාසෙ බඬාං මිගං 'පුරෙ සාමිකා පසානත්"ති ථෙයාවිතෙනාමුඤම් –පෙ කුමිනෙ බඬො මවෙජ කාරුඤෙඤන මුඤම් –පෙ කුමිනෙ බඬො මවෙජ කාරුඤෙඤන මුඤම් –පෙ කුමිනෙ බඬො මවෙජ කාරුඤෙඤන මුඤම්, තසා කුකකුවවං අහොසි –පෙ ''අපෙනතිං නිං තික්බූ අපෙනෙනා පාරාජික"නති (94–97)
- 50 තෙන බො පන සමයෙන අණුසැනරෙ තික්බු යානෙ හණ්ඩං පස්සිණා ''ඉතො ගණ්හනෙතා පාරාජිකො හවිසාමී''නි අතිකකමිණි පවිටෙවණා අගනයෙසි නසස කුක්කුවවං අනෙසි –පෙ– ''ආපන්නිං ණිත්බු ආපනෙනා පාරාජික''නති (98)
- 51 තෙන බො පන සමයෙන අණුඤනරේ භිකබු කුලලෙන උක්ඛිනතං මංසපෙසිං ''සාමිකානං දසසාමී"නි අගනහෙසි සාමිකා නං භිකබුං වොදෙසුං ''අසසමණො'සි නි"නති නසස කුක්කුවවං අහෙසි –පෙ– ''අනංපනති හිකබු අථෙයාවිතනසසා"ති (99)
- 52 තෙත බෝ පත සමගෙන අඤඤතුරෝ භිකබු කුලලෙන උක්ඛිතතං මංසපෙසිං "පුරෙ සාමිකා පස්කතන්"ති ථෙයාාචිතෙතා අශානෙසි සාමිකා තං භිකඛුං චොදෙසුං. ''අස්සමණෝ'සි නි"නති තස්ස කුකකුච්චං අහෝසි –පෙ– ''අාපතතිං නිං භිකඛු ආපනෙනා පාරාජික"නති (100)

¹ බබ. මජස.

- 45 එසමයෙහි එක්තුරා පුරුෂයෙක් මාහැති මැණිකක් රැගෙණ එක්-තරා මහණකු සමග අදත් මගට පිළිපත්තේ වෙයි. එකල්හි ඒ පුරුෂයා ශුලකස්ථාතයක් දක හිලත් අයුරු දක්වා සවකිය බඩු පොදිය ඒ මහණහට දින ඉන් පසු ඒ පුරුෂයා ශුලකස්ථාතය ඉක්මවා ඒ මහණහට "වහත්ස, මගේ බඩුපොදිය දෙනු මැතව මම හිලතෙක් තො වෙමි"යි මෙය කීය. "ඇවත, තෝ කුමක් හෙයිත් මෙබත්දක් කෙළෙහි ද²යි" ඒ මහණ පිළිවිසිය එකල ඒ පුරුෂයා ඒ මහණහට තෙල කරුණ දෙන්විය. ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ තෞදත්තහුට ඇවැත් තො වේ" යැයි වදළ සේක. (90)
- 46 එසමගෙහි එක්තරු මහණෙක් ගැල් තවලමක් සමග අදන්මගට පිළිපන්නේ වෙයි එක් පුරුෂයෙක් ඒ මහණනු ආම්ෂයෙන් පොළොඹවා ශුලකස්ථානය දක "වහන්ස, මේ මැණික ශුලකස්ථානය ඉක්මවා ශෙණ යනු මැනවැ"යි මාහැගි මැණිකක් ඒ මහණහට දිනි. වැලි ඒ මහණ තෙමේ ඒ මැණික ශුලකස්ථානය ඉක්මවා ගෙණ ගියේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවත්තෙහි යැ"යි භාගාවතුන් වහන්සේ වියළ සේක (91)
- 47 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් මලපුඹුවෙක බැඳුනු ඌරකු කුඑණු සින් ඇතිගේ මුද ලී ග ඒ මහණහට කුකුස් විග "මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැති විහි ද"යි අසා වදළ සේක "භාගාවතුන් වහන්ස, මම කුඑණු සිත් ඇත්තෙම් වීම්"යි හේ කී ය "කුඑණු සිත් ඇත්තහුට ඇවැත් නො වේ යැ"යි භාගාවතුන් වහන්සේ වදළ සේක (92)
- 48 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මලපත බැඳි ඌරකු තිමියෝ දක්තාහ'යි පෙර ම සෞර සිත් ඇතියේ මුදු ලී ග ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, තෝ පරිජිඇවැන් අවන්තෙති ගැ"යි වදුළ සේක (93)
- 49 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මලපුඬුවෙක බැඳි මුවකු කුඑණු සිත් ඇතියේ මුද ලී ය මලපත බැඳි මුවකු 'තො බෝ කලෙකින් හිමියෝ දක්තාහ'යි සෞරසින් ඇතිව මුද ලී ය කෙමිතෙහි හසු වූ මසුන් කුඑණු සිත් ඇතියේ මුදලී ය කෙමිතෙහි හසු වූ මසුන් 'තො බෝකලෙකින් හිමියෝ දක්තාහ'යි සෞර සිත් ඇතිව මුද ලී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය ''මහණ තෝ පරිජිඇවැන් අවත්තෙහි යෑ'' යි වදළ සේක (94–97)
- 50 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් යානයක හෘණ්ඩය දැක 'මෙයින් ගත්තෙම් තම් පරිජි අවදින්තෙම්'යි ඉවත් කොට පෙරළා ගත්තේ ය ඒ මහණයට කුකුස් විය ''මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි යැ"යි වළද සේක (98)
- 51 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් උජ්සකු විසින් නසාගත් මස්වැදැල්ලක් 'හිමියනට දෙන්නෙමැ'යි ගත්තේ ය හිමියෝ ''නෝ අශුමණ වෙහි"යි ඒ මහණහට චෞදනා කළාහු ය" ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ සොර සිත් තැත්තහුට ඇවැත් තො වේ" යැයි වදළ සේක (99)
- 52 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් උස්සකු විසින් නභාගත් මස් වැදල්ලක් 'තො බෝකලෙකින් හිමියෝ දක්තාහ'යි සොරසිත් ඇති ව ගත්තේ ය 'තෝ අශුමණ වෙහි'යි හිමියෝ ඒ මහණහට වොදතා කළාහු ය ඔහුට කුකුස් විය 'මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ' යි වදළ සේක (100)

- 53 තෙන බො පන සමගෙන මනුසසා උඑමපං ඛානිණා අවිරවතියා නදියා ඔසාදෙනති 1 ''ඛණිනෙ ජිනෙත කටඨාති විපසකිණණානි අගමංසු භිකඛු පංසුකූලසණැන්නො උතතාරෙසුං සාම්කා තෙ භිකඛූ චොදෙසුං ''අසසමණන තුමෙන'ති'' තෙසං කුකකුවවං අශොසි –පෙ– අනාපතති භිකඛවෙ පංසුකූල-සණැන්සේසා'නි (101)
- 54 තෙන බො පන සමිසෙන මනුසසා උඑමපං බකිනා අවිරවතියා කදියා ඔසාදෙනති බනිනෙ ජිනෙන කටඨානි විපාකිණණන් අගමංසු තිකබු "පුරෙ සාමිකා පසානත්"නි ථෙගාවිතතා උතතාරෙසුං සාමිකා නෙ තිකබු චොදෙසුං "අසාමණන් තුමෙන" තිබෙන පාරාජික"නති (102)
- 55 තෙත බො පන සමගෙන අඤඤතරෝ ගොපාලකො රුකෙබ සාටකං ආලගෙනවා උච්චාරං අගමාසි අඤඤතරෝ තික්බු පංසුකූලසඤඤී අභාහෙසි අථ බො සො ගොපාලකො තං තික්බුං චොදෙසි "අසසමණෝසි නි"'නති තසා කුක්කුච්චං අහොසි –පෙ– "අතාපතත් තික්බු පංසුකූල– සඤඤසා"ති (103)
- 56 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරස්ස් නික්ඩුනො නදිං තරනක්සය රජකානං හත්තො මුතතං සංවකං පාදේ ලගනං හොකි සො නික්ඩු සාමිකානං දසසාමිනි අගනහෙසි සාමිකා නං තික්ඩුං චොදෙසුං ''අසසම්-ණො'සි සි"නති නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි –පෙ– ''අනාපනති තික්ඩු අථෙයාවිතත්සසා"නි (104)
- 57 තෙත බො පත සමගෙන අණුණුනරසස තිකවුනො නදිං තරනතසස රජකානං හත්තො මූතතං සෘවකං පාදෙ ලඟාං හොති සො තිකවු "පුරේ සෘමිකා පසසනති"ති වෙයාවේනෙතා අගනගෙහි සෘමිකා තං හිකවුං චෞදෙසුං "අසසමණෝසි සිම"නති නසස කුකකුවවං අහෙසි –පෙ– "අංපනතිං නිං තිකවු ආපනෙතා පාරංජික"නති (105)
- 58 නෙත බො පන සමගෙන අඤඤතරො තිකබු සපපිකුමති පසසිණි ඓකා ඓකා පරිතුඤජි නසා කුකකුවචා අගෙසි –පෙ– "අනාපනති තිකබු පාරාජිකසා, ආපතති දුකකටසා"ති (106)
- 59 තෙන බො පන සමගෙන සම්බනුලා තික්බූ සංවිදතිණා අගමංසු "නණ්ඩා අවහරිසකමා"නි එකො හණ්ඩා අවහරි නෙ එවමාහංසු "න මයා පාරාජිකා යො අවහටො සො පාරාජිකො"නි භගවනො එනමණා ආරොචෙසුං –පෙ– "ආපන්තිං තුමෙන තික්ඛවෙ ආපන්නා පාරාජික"නත් (107)
- 60 තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා තින්බූ සංවිදතිණා තණ්ඩං අවහරිණා තාජෙසුං තෙති තාජියමාතෙ එකමේකසස පට්විංසො න පඤුමාසකො පූරි තෙ එවමාහංසු ''න මයං පාරාජිකා"ති භගවතො එනම්ණා ආරොවෙසුං –පෙ– ''ආපතතිං තුමෙන තින්බවේ ආපනතා පාරාජික"නති (108)

¹ ඕසාපරනති, මජනං කත 2 අසකමණුන්තු, මජසං කත 3 ඓක්ෂණාක් මජයං

- 53 එසමගෙහි මිනිස්සු පසුරක් බැඳ අම්රවතී තදිගෙහි ඔවාපියති. බැම් සිඳී ගිය කල්හි ලී දඬු විසිර ගියේ ය. තික්සුහු පාංශුකූල සංඥ ඇත්තෝ ගොඩ ගත්ග හිමියෝ ඒ තික්සුන්ට "තෙපි අශුමණයවිහ"යි චෞදතා කළාහු ය ඔවුනට කුකුස් විය "මහණෙනි, පාංශුකූල සංඥ ඇත්තහුව ඇවැත් නො චේ"සී භාගාවතුන් වහන්සේ වදළ සේක (101)
- 54 එසමයෙහි මිනිස්සු පසුරක් බැඳ අවිරවති නදියෙහි ඔවාපියති. බැඳුම් සීඳී ශිය කල්හි ලී දඬු විහිර නිසේ ය තික්ෂූහු 'නොබෝකලකින් හිමියෝ දක්තාහ'යි සොර සිත් ඇත්තාහු ඒ ගොඩ දමූග හිමියෝ ''තෙපි නො ඔහණන"යි ඔවුනට චොදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුස් විය ''මහණෙනි, තෙපි පරිජිඇවෑන් අවන්නහු යැ"යි වදළ සේක (102)
- 55 එසමයෙහි එක්තුරා ගෞපල්ලෙක් ගසක සළුව එල්වා මල පහ කිරීම පිණිස හිසේ ය. එක්තුරා මහණෙක් පාංශුකූල සංඥ ඇත්තේ එය ගත්තේ ය ඉන් පසු ඒ ගෞපලු තෙමේ ඒ මහණහට ''තෝ අශුමණ වෙහි"යි වෞදනා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ පාංශුකූල සංඥ ඇත්තුහුට ඇවැත් තො චේ"යැ යි භාගාවෙතුන් වහන්සේ වදුළසේක. (103)
- 56 එසමයෙහි නදියක් තරණය කරණ මහණකුගේ පෘදයෙහි රජක-යන්ගේ අතින් මිදුනු සඑවෙක් ලැගුනේ වෙයි. ඒ මහණ නෙමේ 'හිමියන්ට දෙමැ'යි එය ගත්තේ ය හිමියෝ ''තෝ අයුමණයෙහි"යි ඒ මහණහට චෞදනා කළාහු ය. ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ සොර සිත් නැත්තහුට ඇවැන් නො වේ"යැ යි වදළ සේක. (104)
- 57 එසමයෙහි තදියක් තරණය කරණ මහණකුගේ පෘදයෙහි රජක-යත්ගේ අතිත් මිදුනු සඑවෙක් ලැගුනේ වෙයි. ඒ මහණ 'තොබෝකලෙකින් හිමියෝ දක්තෘහ'යි සෞරසිත් ඇතියේ එය ගත්තේ ය හිමියෝ ඒ මහණහට තෝ අශුමණ වෙනි"යි චෞදතා කළාහු ය ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ, තෝ පරිජිඇවැන් අවත්තෙහි"යැයි වදුළ සේක (105)
- 58 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ශිතෙල් කළයක් දැක ටික ටික වැළදී ය ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, පරිජිඇවැත් තො වේ දුකුළා– ඇවැත් වේ"යැ යි වදළ සේක (106)
- 59 එසමයෙහි බොහෝ තිඤුහු 'බඩු සොරකව් කරන්නමු'යි සංවිධාන කොට ගෙණ හියාහු ය එක් නමක් බඩුව සොරකම් කෙළේ ය සෙස්සෝ "අපි පරිජි ඇවැත් නො අවදුම්හ යමේක් එය සොර සත්තේ ද හෙතෙමේ ම පරිජි ඇවැත් අවන්නේ වේ"යැ යි මෙසේ කිනු භාගාවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සෑළ කළාහු ය "මහණෙනි, තෙපි පරිජිදැවැත් අවන්නහුයැ"යි වදුළ සේක (107)
- 60 එසම්සෙති බොහෝ තිකුනු සංවිධාන කොට බඩු සොර පෙණ බෙදුවාහු ස ඔවුන් විසින් බඩු බෙදනු ලබන කල්ති එක් එන් විහරුක්හුපේ කොටස (අගසෙන්) ඔසුපසක් නො පිරුණ් ඔයු "අපි පැරදුනුවෝ නොවන්නමු"සි කිහු ගාගාවතුන් විහන්සේට නෙල කරුණු සැළ කළානු ස "ඔහුණෙන්, කෙපි පරිජිදැවෑත් අවන්නහු සෑ"සි භානාවතුන් වහන්සෙ වදළ සේක (108)

- 61 තෙන බො පන සමයෙන අණුඤතරො තික්බු සාවණියං දුඛකිකෙඛ අංපණිකසස නණ්ඩුලමුවසිං දෙයාවිනෙනා අවකරි නසා කුක්කුවචං අනොයි –පෙ– ''ආපන්තිං ණිං තික්බු ආපනෙනා පෘරාජික''නති (109)
- 62 තෙත බො පත සමයෙත අණුඤතරො තික්බු සාවජීයං දුබනිකෙබ අංපණිකසස මූගකමූවඨිං -පෙ- මෘසමූවඨිං -පෙ- නිලමූවඨිං ඓයාවිතෙනා අවහරි නසස කුක්කුවවං අහෝසි -පෙ- අංපතතිං නිං තික්බු ආපනෙනා පෘරාජිකනති (110–112)
- 63. තෙත බො පත සමගෙන සාවත්මයා අතිවනෙ වොරකා ශාවිං හනතා මංසං ඛාදිතා සෙසකං පරිසාමෙතා අගමුංසු තික්ඩු පංසුකූල-සකුස්දිනො පරිශතානාපෙතා¹ පරිතුණුජිංසු වොරකා හා තික්ඩු වොදෙසුං ''අසසමණුත් තුමෙහ''නි නෙසං කුක්කුච්චං අහෝයි -පෙ- ''අනාපත්ති තික්ඛවේ පංසුකූලහණුස්දිසසා''නි (113)
- 64 තෙන බො පත සමගෙන සාවැනියා අනිවනෙ චොරකා සූකරං හනුණා මංසං බාදිණා සෙසකං පව්සාමෙණා අගමංසු තික්බූ පංසුකූල– සණුස්දිනො පව්භාඛතාපෙණා පරිතුණුජිංසු චොරකා හෙ තික්බූ චොදෙසුං ''අසසමණු තුමෙන"ති තෙසං කුක්කුවවං අහෝසි –පෙ - ''අනාපන්න් තික්ඛවේ පංසුකූලසණුස්සානා"ති (114)
- 65 තෙන බො පන සමගෙන අණුඤනුරො භික්ඩු නිණකෙඛපනං ගනපිං ලූතං² තිණං පඤවමාසගකනකං ථෙයාවීතෙනා අවශරි නසස කුකකුවවං අනොසි –පෙ– ''ආපනතිං නිං භික්ඩු ආපනෙනා පාරාජික''නති (115)
- 66 තෙත බො පන සමයෙන අඤඤතරෝ තික්ඩු නිණකෙඛනතං ගනතිා නිණා ලායිණා³ පඤචමාසයකනකා පෙයාවේතෙනා අවහරි තසස කුණකුචචං අගොසි –පෙ– ''ආපනතිං ණා තික්ඩු ආපනෙනා පාරාජික''නති (116)
- 67 තෙන බො පත සමයෙන ආගනතුකා තික්ඩූ සම්ඝසය අම්බං තාජ-සෙණා පරිතුඤජිංසු ආවාසිකා තික්ඩූ නෙ තික්ඩූ චොදෙසුං "අසාමණත් තුමෙන"ති තෙසං කුක්කුවමං අනොයි තගවතො එනමත්ං ආරෙවේසුං ~පෙ~ "කිඤ්චිතතා තුමෙන තික්ඛවේ?"ති "පරිභොගත්ං ¹මයං තගවං"නි "අනාපතත් තික්ඛවේ පරිභොගත්ංයා"ති (117)
- 68 තෙත බෞ පත සමයෙන අංගනතුකා තික්ඩූ සමාසස ජමුල -පෙ-සමසසා ලබුජ -පෙ- සමසසා පනසං -පෙ- සමසසා තාලපකකං -පෙ-සමසසා ලවුජ -පෙ- සමසසා තිමබරුසකං හැජාපෙණා පරිතුඤජිංසු ඇවැසිකා තික්ඩූ තෙ තික්ඩූ වෞදෙසුං "අසාමණෙෂ තුමො"ති තෙසං කුක්කුම්වං අහෙසි -පෙ- "අනාපතති තික්ඛවෙ පරිතෙගුෂුවායා"ති (118-123)
- 69 තෙන බො පන සමයෙන අම්බපැලකා තික්බුනං අම්බඵලං දෙනන් තික්බූ 'ගොපෙතුං ඉමේ ඉසසරා, නයිමේ දැවූ'නති කුක්කුච්චායනතා න පනිගණනන්හි හගවතො එතුම් පැංරාවෙසුං –පෙ– "අනෘපන්ති තික්කමේ ගොපකසස දනෙ"ති (124)

¹ පරිගනභාපපතිවා, 2 ලැහැ. මජයං 3 ලාම්ණවා, සිමු 4 පරිභොගන්වාය, මජයං , සහ

- 61 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සැවැත්තුවර දුර්භික්ෂයෙක දී වෙළෙන්දකුගේ සහල් මිටක් සොරසිතැකිගේ ගත්තේ ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි යැ"යි වදළ සේක (109)
- 62 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත්නුවර දුර්භිකෘගෙක දී වෙළෙන්දකුට අයත් මුං මිටක් මෑ මිටක් . තල මිටක් සොර සිතැතියේ හැර ශත්තේ ස ඒ මහණහට කුකුස් විය. "මහණ, තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්තෙහි යැ"යි වදළ සේක (110–112)
- 63 එසමයෙහි සැවැත්තුවර අණුවනගෙහි සොරු ගවදෙනක මරා මස් කෘ සෙස්ස සහවා නබා ශියාහු ය. තිඤ්සු පාංශුකූල සංඥ අයත්තෝ පිළිගන්වා ගෙණ එය වැළඳූහ සොරු ඒ තිඤ්ත්ට ''නෙපි අයුමණයවිහ"යි චෞදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුස් විය ''මහණෙති, පාංශුකූල සංඥ ඇත්තුහුට ඇවැත් නො වේ"ය යි වදළ සේක. (113)
- 64 එසමගෙහි සැවැත්තුවර අඹාවනගෙහි සොරු ඌරකු මර මස් කා සෙස්ස සහවා තබා හියාහු ය තිකුසු පාංශුකුල සංදෙ ඇත්තෝ පිළිගත්වා ගෙණ එය වැළඳූ හ සොරු මහණුත්ව "තෙපි තො මහණහ"යි චොදතා කළාහු ය ඔවුනට කුකුස් විය "මහණෙති, පාංශුකුල සංදෙ ඇත්තුහුට ඇවැත් නො වේ"ය සි වදළ සේක (114.)
- 65. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තුණකෙතකට ගොස් සිඳ ලන ලද පස් මස්සක් අගතා තුණ සෞරසිතැකියේ හැර ගත්තේ ස ඒ මහණහට කුකුස් විස ''මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි සැ''යි වදුළසේක (115)
- 66 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් තණකෙතකට ගොස් සොරසින් ඇත්තේ පස් මස්සක් අගතා තණ කපා පැහැර ගත්තේය ඒ මහණෙහට කුකුස් විය "මහණ, තෝ පරිජිඅවැන්. අවත්තෙහි සැ"සි වදුළසේක (116)
- 67 එසමයෙහි අංගනතුක තික්ෂූහු සහසතු අඹ බෙදවා ගෙණ වැළදුන අංවංසික තික්ෂූහු ඔවුනට "තෙපි කොමහණන"යි වෞදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පුවත සැළ කළාහු ය "මහණෙනි, තෙපි කෙබඳු සිත් ඇති වුහු ද?"යී අසා වදළසේක. 'භාගාප-වතුන් වහන්ස, අපි පරිභොග කැමැත්තමෝ වූමු'යි ඔහු කිය "මහණෙනි, පරිභොග කිරීම පිණිස ඇවැත් නො වේ" යැයි වදළසේක. (117)
- 68 එසමගෙහි ආනතුක භිණුසුනු සහසතු දඹ සහසතු දෙල් සහසතු පතා (කොස්) සහසතු තල්පල සහසතු උක් සහසතු තිඹිරි බෙදවා වැළදූහ ආවාසික භිණුසු ඔවුනට ''නෙපි නොමහණන''යි වොදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුස් විය ''මහණෙනි, පරිභොග පිණිස ඇවැන් නො වේ ''යැයි වදළසේක (118–123)
- 69 එසමයෙහි අඹපල්ලෝ භිකුදුන්ට අඹ පල දෙන් භිකුදුනු "මොහු අඹ රැක ගැන්මෙහි ඉසුරෝ වෙන් මොහු අනුන්ට දෙන්නට ඉසුරෝ නො චෙක්'යා"යි කුකුස් කරන්නාහු නො පිළිගණිති භාගෳවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළාහු ය "මහණෙනි ආරකෘකයා දුන් දැය පිළිගැන්මෙහි ඇවැන් නොවේ"ගැ යි වදළසේක (124)

- 70 නෙත බො පත සමගෙන ජම්බුපාලකා -පෙ- ලබුජපාලකා -පෙ-පනසපාලකා -පෙ- තාලපකකපාලකා -පෙ- උච්ජුපාලකා -පෙ- තිබු-රූසකපාලකා තික්බූතං තිම්බරුසකෙ දෙනති තික්බූ "ගොපෙතුං ඉමේ ඉසසරා, තයිමේ දකු"නති කුකකුච්චායනතා ත පතිගණහනති භගවනො එතමන්ං ආරෝචේසුං -පෙ- "අතාපතති තික්ඛවේ ගොපකසස දුනෙ"නි (125-130)
- 71 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනුරො තිකබු සම්ඝසය දුරුං තුංවකාලිකං හරිණි අතතතො විහැරසක කුඩඩං උපළුමෙනසි තිකබූ නං තිකබුං චොදෙසුං ''අසසමණෝ'සි නි"නති නසක කුකකුචචං අහෙසි භගවතො එකමනුං ආරෝවෙසි –පෙ– 'කිණුවීතෙනා නිං තිකබූ'කි 'තාවකාලිකො අහං භගවා'නි, ''අනාපනතී තිකබු තාවකාලිකෙ"නි (131)
- 72 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරො තිකබු සබසසස උදකං ථෙයාවිතෙනා අවහරි –පෙ- සබසසස මනතිකා ථෙයාවිතෙනා අවහරි –පෙ-සබසසස පුණුනිනා නිණා ථෙයාවිතෙනා අවහරි නසා කුකකුවවා අහෝයි –පෙ- ''ආපනතිං නිං තිකබූ ආපනෙනා පාරාජික''නති (132–134)
- 73 තෙන බො පන සමයෙන අණුඤතරෙ තික්බු සම්ඝසස පුණුණිනං තීණං ථෙයාවිතෙතා කිාපෙයි නසා කුක්කුච්චං අහෙයි –පෙ– ''අනංපනති තික්බු පාරාජිකසා, ආපනනි දුක්කටසා"නි (135)
- 74 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරෙ තිකබු සමසස මඤවං ථෙයාවීතෙනා අවහරි නසා කුකකුවවං අහෙයි –පෙ– "ආපනතිං නිං තිකබු ආපනෙනා පෘරාජික"නති (136)
- 75 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෝ තිකබු සඬසසා පිඨං –පෙ-සඬසසා තිසිං –පෙ- සඬසසා බිමේබංහනං –පෙ- සඬසසා කවංටං –පෙ-සඬසසා අලෝකසනිං –පෙ- සඬසසා ගෞපානසිං ඓයාවිතෙනා අවහරි නසා කුකකුඩවං අගෝසි –පෙ- "ආපනතිං ණා තිකබු ආපනෙනා පෘථාජික"නති (137–142)
- 76 තෙන බො පන සමගෙන භික්ඛූ අඤඤනරසස උපාසකසස විශාර-පරිභෝගං සෙනාසනං අඤඤනු පරිභුඤජනති අථ බො සෞ උපාසකො උජිකාගති බීයති විපාචෙති ''කථං හි නාම හදනතා අඤඤනු පරිභෝගං අඤඤනු පරිභුඤණසනතී"නි හගවතො එතමණ ආරෝචෙස් –පෙ–''න භික්ඛවෙ අඤඤනු පරිභෝගො අඤඤනු පරිභුඤජිතබෙබා, යො පරිභුඤෝජගා ආපනති දුකකටසසා"ති (143)
- 77 තෙන බො පත සමගෙන භිකබූ උපොසථගොම්පි සනනිසජජම්පි හරිතුං කුකකුඩවාගනතා ඡමායං නිසිදනති ගනතානි'පි චීවරානි පි පංසුකිතානි හොනති භගවතො එනම්සු ආරොවෙසුං –පෙ– "අනුජානාම භිකඛවේ තාවකාලිකං හරිතු"නති (144)

- 70 එසමගෙහි දඹපල්ලෝ දෙල් රක්තෝ කොස් රක්තෝ . තල්පල රක්තෝ, උක් රක්තෝ තිඹිරි රක්තෝ තිඤුන්ව තිඹිරි දෙත්. තිඤුහු 'මොහු රක්තට ඉසුරෝ වෙති මොහු දෙන්තට ඉසුරෝ නොවෙති'යි කුකුස් කරමින් තො පිළිගණිත්. තාශාවතුන් වනන්සේව මෙ පුවත සැළකළාහු ග ''මනණෙති, රක්නහුගේ දනග පිළිගැන්මෙහි ඇවැත් නො වේ" යැයි වදළසේක (125–130)
- 71 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සහසතු දව තාවකාලික වසයෙන් ගෙණ ගෙස් තමාගේ මිහාරයේ බිත්තියට රුකුල් වසයෙන් යෙදී ය. තිකුසු ඒ මහණහට චෞදතා කළාහු ය ''තෝ අශුමණ වෙහි"ය යි ඔහුට කුකුස් විය භාගයවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන් විය ''මහණ තෝ කෙබදු සිතැති වෙහි ද?'' 'භාගයවතුන් වහන්ස, තව්කැලි සිත් ඇත්තෙමි' ''මහණෙනි, තව්කැලියෙහි ඇවැත් නො වේ." (131)
- 72 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සහසතු ජලය සෞර සින් ඇත්තේ හැර ගත්තේ ය සහසතු මැටි සෞර සින් ඇත්තේ හැරගත්තේ ය සහසතු ගොඩගසා තුබු තණ සෞර සින් ඇත්තේ හැරගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවත්තෙහි ය. (132–134)
- 73. එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සහසතු ශෞඛ ගැසු තණකොළ සොරසිතින් දූවී ය. ඒ මහණෙහට කුකුස් විය "මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ දුකුළාඇවැත් වේ" (135)
- 74. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සහ සතු ඇඳක් සෞරසිත් ඇතිගේ හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය" (136)
- 75. එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සහසතු පුටුවක් සහසතු බිස්සක් සහසතු කොට්ටයක් සහසතු කවුළුදෙරක් සහසතු කවුළුවක් සහසතු ගෞතැස්සක් සෞරසිත් ඇතියේ හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය "මනණ, තෝ පරිජි ඇවැත් අවත්තෙහි ය" (137–142)
- 76 එසමයෙහි තික්ෂූහු එක්තර උවසුවකුගේ විහාරපරිභොග වූ සෙන-සුනක් අන් නැතක පරිභොග කරත්. ඉන්පසු ඒ උවසු තෙමේ අවමන් කෙරෙයි, අයුණු කියයි, නුගුණ පතුරුවයි: 'කෙසේ නම් පින්වත්හු අන්තැනක පරිභොග කළයුතු දෙයක් අන්තැතක පරිභොග කෙරෙද් ද'යි භාගාවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කළාහු ය "මහණෙනි අන් නැතක පරිභොග කළයුතු දෙය අන් නැතක දී පරිභොග නො කළ යුතු යි යමෙක් පරිභොග කෙරේ නම් දුකුළාඇවැන් වේ" (143)
- 77 එසමයෙන් තිකුනු පොහොයගෙට ද තිදිනාකඩ පවා හැරගෙණ යන්නට කුකුස් උපදවන්නාහු බිම නිඳ ගණින් සිරුරු ද සිවුරු ද පස් වැකුණානු වෙන් තාගාවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කළානු ය ''මහණෙනි තවකැලිව ගෙණ යන්නට අනු දනිම '' (144)

78 තෙත බෝ පත සමයෙන **එමපායං එලලනයදාය** තිකබුනියා අනෙතවාසිකා¹ තිකබුනි ඵුලලනසුය තිකබුනියා උපවඨාකකුලං ගනසා "අයාශ ඉචඡනි තෙකටුලයාගුං පාතු"නති පවාපෙණා හරිණා අතනතා පරිතුණු සහ ජාතිණා තං වොදෙසි· "අසසමණියි සි"නති තසසා කුකකුවටං අහෝසි දථ බෝ සා තිකබුනී තිකබුනිතං එනමණා ආරෝචෙසි තිකබුනියො තිකබුනා එනමණා ඇරෙවෙසි තිකබුනියො තිකබුනා එනමණා ඇරෙවෙසි තිකබුනියො තිකබුනා එනමණා ඇරෙවෙසි තිකබුනියො තිකබුනා එනමණා ආරෝචෙසි තිකබුනියො තිකබුනා එනමණා ආරෝචෙසි තිකබුනියො තිකබුනා එනම සිට පාරාජිකසය, ආපනති සමපජාතමුසාවාදෙ පාචිතතියසයා"නි (145)

79 තෙන බො පන සමයෙන රාජගහෙ ථුලලනඥය භිකබුනියා අනෙනවාසිකා භිකබුනි ථුලලනඥය භිකබුනියා උපටඨාකකූලං ගනතා "අයා ඉචඡනි මධුගොළකා බාදිතු"නති පචාපෙණා හරිණා අතනනා පරිභුණු සා ජානිතා තං චොදෙසි "අසසමණ්සි නි"නති තසා කුකකුචචං අහොසි –පෙ "අනාපතති භිකඛවෙ පාරාජිකසා, අපෙතති සමපජානමුසාවාදෙ පාචිතති සසසා"නි (146)

තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ආයසමනො අප්ජුකසා උපට්ඨාකසස ඉකුපතිනො අම දුරකා හොනති පුතෙනා ව භාගිනෙගෙන ව අථ බො සො ගහපති අංයසමනතං අජජුකං එනදවොම "ඉමං හනෙත ඔකාසං යො ඉමෙසං දම්නනං දුරකානං සදෙඛා නොති පසනෙනා තසක ආචිකෙඛයනසිති ² තෙන බො පන සමයෙන **තසා** ඉහපතිනො හාශිනෙයෙන සඳෙබා නොති පසනෙනා අථ බො ආයසමා අජජුකො නං ඔකාසං නසා දුරකසා ඇවිකුම සො තෙන සාපතෙයොන කුටුමාිණුව සණයපෙසි, දුනණුව පටා පෙසි අථ බෝ නසා ගහපතිනො පුනෙනා ආයසමනනං ආනණුං එකදවොව ''කො නු බො හනෙක **ආන්දෙ පි**තුනො ද්යජෙරු පුතෙකා වා තාගිනෙගෙන වෘ²¹ති "පුතෙනා බො ඇවුසො පිතුනො දුයජෙජා"න් ''අගෙස අජජුකො අමහාකං සාපතෙයසං අමහාකං මෙථුනකසස ආචිකඛ්"නි ''අසසමණො ආවූසො ආයසමා අජුජකො''නි අථ බො අජුජුකො අයසමනනාං අාතඥං එතදවොව "දෙහි මෙ ආවුසො ආනඥ විනිවඡය"නති කෙන බො පන සමයෙන අයසමා උපාලි ආයසමනො අජුජුකසා පකෙඛා හොනි අථ බො ආයසමා උපාලි ආයසමනනං ආනණුං එනදවොච ''යො නු බො ආවුසො ආනඥ සාමිකෙන 'ඉමං ඔකාසං ඉ**ස**එනහාමසා ආමිකඛෘ'නි³ වුනෙනා නසය ඇචිකඛනි" කිං සෞ ආපජජතී'ති "න හනෙන කිණුව ආපජජති, අනතමසො දුකකටමතතමපී"නි ''අයං ආවුසො ආයසුමා අජුජුකො සාමිකෙන 'ඉමං ඔකාසං ඉපථනනාමසස ආචිකඛා'නි වුනෙනා නසස ආචිකඛනි 4 අනාපන්ති **ශාවුසො ආයසමනො අජජුකසසා 'නි** (147)

¹ අපනතවාසිනී මජනං 2 ආච්‍යක්ඛයනසී සහ කාලමකාසිනි සහ 3 ආච්‍යකාමිනි සහ 4 ආච්‍යකි, සිමු

- 78 එසමගෙහි **චමපා**වෙහි **පුලඳනාප**, තම් මෙහෙණගේ අතුැවැසි මෙහෙණක් ථුලලනපු මෙහෙණගේ පසදුකුලසට හොස් "ආස්ඛාතොමෝ තිකුළු කැඳ¹ පානස කරන්නට කැමති"ය සි පිසවා හෙන්වා ගෙණ තොමෝ පානස කළා ස. ඕ තොමෝ එස දුන හෙණ ඇසට "නී මෙහෙණක් නො වෙහි"යි වෞදනා කළා ස ඇසට කුකුස් විස ඉන්පසු ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට මෙස සැළ කළා ස. මෙහෙණකු මහණුන්ට මෙස සැළ කළාහු ස මහණහු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපුවත සැළ කළාහු ස "මහණෙනි, පරිජි ඇවැත් නො වේ දුන දුන මුසවා කිමෙහි පවිති ඇවැත් වේ." (145)
- 79 එසමහෙති රජගත නුවර ථුලලනු නම් මෙතෙණුනේ අනැවැසි මෙතෙණුක් ථුලලනු මෙතෙණුනේ පසද කුලයට පැමණ ''අයතී තොමෝ අතිරස කැවුම් වළඳන්නට කැමැත්තී''ය යි අතිරස කැවුම් පිසවා ගෙන්වා ගෙණ නොමෝ වැළඳුවා ය ඕ මේ කරුණ දක ගෙණ තෙල මෙහෙණට 'තෝ නොමෙහෙණක් වෙහි'යි චොදනා කළා ය ඒ මෙහෙණට කුකුස් විය ''මහණෙනි' පරිජි ඇවැත් නො වේ. දහ දන මුසවා කීමෙහි පවිති ඇවැත් වේ.'' (146)
- එසමයෙහි විසල් පුරයෙහි ආයුෂමත් අයජුන මනණනුනේ උපසථං-යක ගෘහපතිනුනේ පුතුයා ද බැනා ද සි දරුවෝ දෙදෙනෙක් වෙති ඉක්බිති ඒ ගැහැවි තෙමේ ඇයුණමත් අජජුක තෙරුන්ට මෙය කීය ''වහන්ස, මේ දරුවන් දෙදෙනා අනුරෙන් යමෙක් සැදුහැනි වේ ද, සස්තෙති පැහැදුනෙක් වේ ද, ඔහුට මේ සථානය (ඛනය) කියනු මැනැවැ"යි එසමයෙහි ඒ ගැහැවි-සානේ බෑනං සැදුනෑ ඇත්තෙක් ද පැහැදුනෙක් ද වෙයි ඉක්බිති ඇසුමෙන් අජජුක නෙමේ ඒ සථානය ඒ දරුහට කියේ ය හෙ නෙමේ ඒ බනයෙන් ගෙදළු (නිහි ජීවිතුය) ඇරඹී ය දන් වැට ද තැබී ය ඉක්බිති ඒ ගැහැවියාගේ පුත් තෙමේ ආයුෂමත් ආනාඥ සථවිරයන් වහන්සේට මෙය දන්වී ය "වහන්ස, ආන**ඥ සථවිරයෙනි, කවරෙක් පියසතු බනයට හිමියා** වේ ද 'පුනුයා ද නැතුනොත් බෑතා ද²"යි "ඇවත පුත් තෙමේ පියසතු බනයට තිම්යා වෙයි" කී ය ''වහන්ස, මේ අජුජුක හිමි තෙමේ අපසනු ධනය අපනේ නෑ සුහුරුබඩු පැවරී ය ඇවැත්ති, ආයුමෙන් අජජූක තෙමෙ නො මහණෙකි'යි ඉක්බිති අජුද්ක තෙමේ ආයුමෙත් ආනඥ සථවිරයන් වහන්සේට මෙය කී ය. ''ඇවැත් ආතණු ස්ථවිරයෙනි, මට විනිශ්වයක් දෙනු මැනැවැ"යි එසමගෙනි ආයුමෙන් උපාලි සථවිර නෙමේ ආයුමෙන් අජුජුකනට පක්ෂපෘතී වෙයි ඉක්බිනි ආයුමෙන් උපෑලි සඑවිර නෙමේ ආයුෂමන් ආනාද සථවිරයන්ට මෙය කීය. ''ඇවැත් ආනණු සථවිරය, යමෙක් වනෘති තිමියා විසින් 'මේ සථංනය මෙනම් ඇත්තනුට කියව'යි කියන ලද්දේ ඔහුට කියා නම් හෙතෙමේ කිනම් ඇවතකට පැමිණේ දෑ?" "වහන්ස, කිසියම් ඇවැතකට තො පැමිණෙයි යටත් පිරිසෙයින් දුකුළුවක් පමණකට ද තො පැමිණේ"යි "ඇවැත්ති, මේ ඇයුමෙත් අජුණු තෙමේ හිමියා විසින් මේ සථානය මෙනුම ඇත්තනුට කියව'හි කියන ලද්දේ ඔහුට කිය ඇවැත්නි, ආයුෂමත් අජුජුක හට ඇවැත් තො වේ " (147)

¹ තල-සහල්-මුං තෝ, තල-සහල්-මෑ හෝ, තල-සහල්-කොල්පු හෝ, තල-සහල් දෙක යම්කිසි අපරන්න බානායක් සමග මිසුකොට ගන්නා ලද්ද සතරෙන් කොටසක් දිය මුසු කිරියෙහි බහා පියගත් නිතෙල් මී සකුරු ආදිය යෙදු කැඳයි. -(සමනත පාණදිකා)

81 තෙන බො පන සමයෙන බාරාණසිසං පැයසමනො පිලිණ්ඩවස්සා උපවසාකකුලං වොරෙනි උපදසුතං හොති. දේව ව දුරකා නිතා හොනති. අථ බො පැයසමා පිලිණ්ඩවෙස් තෙ දුරකෙ ඉඳබියා ආතෙණා පෘසාදෙ එපෙසි මනුසසා තෙ දුරකෙ පසසිණා "අගාසසායං පිලිණ්ඩවස්සා ඉඳබානුහාවො"ති ආයසමනෙන පිලිණ්ඩවෙස් අභිපපසිදිංසු භිකබූ උජකායනහි බියනති විපාචෙනති. "කථං නි නාම ආයසමා පිලිණ්ඩවෙස් වෞරෙනි නීතෙ දුරකෙ ආනෙසසති"ති භයවතො එනමණා ආරොචෙසුං –පෙ– "අනාපතති භිකඛවෙ ඉදබමනො ඉදබිමනා ඉදබිමනා ඉදබිමනා ඉදබිමනා ඉදබිමනා ඉදබිමනා

82 නෙන බො පන සමගෙන දො තික්කු සහායකාුතොන්හි පණ්ඩුකො ව කළුලො ව එකො ගාමකො විහරති එකො කොසොම්බියං දථ බො නසස තික්කුනො ගාමකා කොසම්බං ගවුමනනසස අනතරා මගෙන නදිං තරනනසස සුකරිකානං හළුතො මුනතා මේදවට්ට පාදෙ ලගනා හොනි සො තික්කු "සාමකානං දසසාමී"නි අගනහෙසි සාමකා තං තික්කුං වොදෙසුං "අසසමණෝසි සා"නති නං උනතිණණං දණුණුනරා² ගොපාලිකා පස්සිණා එනදවොව "එහි හනෙන මේදුනං බමමං පනිසෙවාේ"නි සො 'පකතියාපහං අසසමණෝ'නි³³ නසසා මේදුනං බමමං පනිසෙවිණා කොසමබං ගනුණා තික්කුනං එනම්ණං ආරෙමෙසි. තික්කු හගවතො එනම්ණං ආරෙමෙසුං දනාපනති තික්කුවෙ අදිනනාදනෙ පාරාජිකසසා, පාපනති මේදුනබම්මසමාගොගෙ පාරාජිකසසා"නි (149)

83. තෙන බො පන සමයෙන **සාගලායං** අංයසමනො දෙ**නිකුසා** සද්ධි-විහාරිකො තිකමු අනතිරතියා පිළිතො ආපණිකසා වෙඨනං අවහරිනිා අංයසමනතාං දල්ඛිකා එකදවොව ''අසාලිණෝ අතං හනෙන විබන්මසාමී''නි ''කිං නයා ආවුසො කත''නති² සො තමනිං අයෙරවෙසි ආගරාපෙනිා අගසාපෙසි තා අගසාපෙනෙන හ පසැමමාසකො අගයි⁴ ''අනාපන්නි පාවුසො පාරාජිකසා''නි බම්මකථං අකාසි හො තිකමු අතිරමිනී 5 (150)

දුතිගපාරාජිකං සමනනං.

¹ ඉදවිමනවාසා මිජිසං ඉදවීමකා සහ 2 ඌකං මිජිකං 3 සෙසමිණෙණාසමිනි සිමු 4 අගනාපෙනකං න පණිවිමාසකේ අඳගයපත් මිජිසං 5 සහිරමිනිනි මිජි සං

81 එසමයෙහි බරණැස්නුවර අංසුමෙන් පිලිස්වෙජ තෙරුන්ගේ උපසථංයකකුලය සෞරුන් විසින් පෙළහලද්දේ වෙයි. දරුවන් දෙදෙන ද පැහැර ගෙණ යන ලද්දුහු වෙන්. ඉක්බිනි ආයුමෙන් පිලිස්වෙජ තෙමේ ඒ දරුවන් සෘදඛයෙන් ගෙණවුන් පහයෙහි තැබී ය. මිනිස්සු ඒ දරුවන් දැක මෙය පිලිස්වෙජ ආය්‍රීයන්ගේ සෘදඛයනුභාව යයි ආයුමෙන් පිලිස්වෙජ තෙරෙහි ඉතා පැහැදුනාහු ය. භිණුහු අවමන් කෙරෙහි, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවන් "කෙසේ නම් ආයුමෙන් පිලිස්වෙජනෙමේ සෞරුන් විසින් ගෙණ යනලද දරුවන් ගෙණ ආයේ ද"යි භාගයවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළාහු ය "මහණෙනි, සෘදඛමත්හුගේ සෘදඛ විෂයෙහි ඇවැන් නො වේ" (148)

82 එසමයෙහි පණ්ඩුකය කපිලය සි යන් තියුනු දෙනමක් වෙත් එක් නමක් ගෙන් කොසඹැනුවර වෙසෙයි. ඉක්බිති ගමන් කොසඹැනුවරට යද්දී අතර මග නදියක් තරණය කරන්නා වූ ඒ මහණනුගේ පෘදයෙහි සූරුවැද්දන්ගේ අතිත් හිළිහුනු ව්රුණු තෙල් වැටිය ලැගුනේ වෙසි ඒ මහණ තෙමේ "හිමියන්ට දෙන්නෙමැ"සි එය හැර ගත්තේ ය හිමියෝ. ඒ මහණහට "තෝ අශුමණ වෙහි'සී මොදනා කළාහුය එනරවූ ඒ මහණ දැක එක් ගෙමිලියක් මෙසේ කිවාය "වහන්ස, එනු මැතැවි මෙවුන්දම සේවනය කරන්නැ"යි හෙතෙමේ "මම පියොවිතිදු අශුමණයෙම්"යි ඇය හා මෙවුන්දම සේවනය කොට කොසඹැනුවරට ගොස් භියසූන්ට තෙල පවත් සැළ කෙළේය හිසුනු හාගාවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කළාහුය "මහණෙනි, අයිතාදනින් පරිජි ඇවැන් නොවේ මෙවුන්දම සෙවීමෙන් පරිජිඇවැත් වේ". (149)

83 එසමයෙහි සහල්පුර ආයුෂමත් දළඹිකිනේ සදහිවිහාරික මහණෙක් අතතිරතියෙත් පෙළත් වෙළෙන්දකුගේ හිස් වෙළුමක් සොරා ගෙණ ආයුෂමත් වූ දළඹික තෙරුන්ට මෙය කිය "වහන්ස, මම අශුමණ වෙමි උපැවිදි වන්නෙම්"යි "ඇවැත්ති කා විසින් කුමක් කරණ ලදද?" හෙතෙමේ එකරුණ කිය. එය ගෙන්වා අගය (මිල නියම) කරවිය අගය කරවන කල්හි මසුපසක් හො අගනේ විය "ඇවැත්ති, පරිජිඇවත හො වෙය"යි දහැම කථාවක් කෙළේය. ඒ මහණ තෙමේ සස්නහි සිත් ඇලවිය (150)

දෙවන පරිජිය නිමි.

නත්ගපාරාජිකං

- 1. තෙන සමගෙන මූදේඛා කගවා **වෙසාලියං** විකරති මකාව**නෙ** කුටාශාරසාලායං තෙන බො පන සමගෙන කගවා තික්බුනං අනෙකපරියා-යෙන අසුභකථං කථෙනි, අසුභාය වණණං සාසනි, අසුභභාවනාය වණණං භාසනි, ආදිසස ආදිසස අසුභසමාපනහියා වණණං භාසනි
- 2 අථ බෝ නගවා තික්බූ ආමනෙතසි. "ඉවජාමනං තික්ඛවෙ අදාමාසං පතිසලලීයිතුං, තමනි කෙනවි උපස්ඛකම්තබේමා අඤ්ඤනු එකෙන පිණ්ඩපාත නිකාරකෙනා"නි "එවං හතෙන"නි බෝ තෙ තික්බූ නගවතො පටිසසුණා¹ නාසසු'බ කොවී නගවනනං උපස්ඛකමති අඤ්ඤනු එකෙන පිණ්ඩපාතනී– හාරකෙන
- 3 තිකබූ ''නගවා බො අනෙකපරියාගෙන අසුනකථං කථෙකි, අසුනාය වණණං තාසති, අසුනතාවනාය වණණං තාසති, ආදිසස ආදිසස අසුනසමා~ පනතියා වණණං තාසති"නි තෙ අනෙකාකාරවොකාරං අසුනතාවනා නුගොග~ මනුයුතතා විනරනනි
- 4 නෙ සකෙන කාශෙන අවවිශනති හරාගනති ජිගුවඡනති, සෙයාථාපි නෑම ඉස්පී වෑ පුරිසෝ වෑ දහරෙ යුවෑ මණ්ඩනකජාතිකෝ සීසං නහානො අභිකුණපෙන වෑ කුක්කුරකුණපෙන වෑ මනුසසකුණපෙන වෑ කණ්ඨ අසනෙනන අවවිශෙයා හරාගනතා ජිගුවඡනතා අතනතාපි අතතානං ජිවිතා වොරොපෙනති, අණුඤමණෑඤමපි ජිවිතා වොරොපෙනති මිහලණ්ඩකමපි සමණ්කුතතකා උපසඩකමණා එවං විදෙනති – "සාබූ නො ආවුසෝ ජිවිතා වොරොපෙනි, ඉදං නෙ පතනචීවරං හවිසෙනි"නි
- 5 අථ බෞ මිගලණඕකො සමණකුතනකො පතනමීවරෙනි හටො සම්බනුලෙ තිකබු ජීවිතා චෞරෝපෙණා ලෞතිතකාං අහිං අදෙය යෙන වශාමුද නදී, තෙනුපසඔකම අථ බෞ මිගලණඕකසස සමණකුතනකසස ලෞතිතකාං අහිං² ධෞවනතසස අහුදෙව කුකකුචචං අහු විපාටිසාරෝ "අලංභා වන මෙ, න වන මෙ ලංහා දුලලතිං වන මෙ, න වන මෙ සුලතිං. බහුං වන මයා අපුණුණුං පසුතං යෞ'නං තිකබු සිලවනෙන කලාංණබමෙම ජීවිතා චෞරෝපෙසි"නතා
- 6 අථ බො අඤඤනරා මාරකෘතිකා දෙවනා අතිජජමාතෙ උදකෙ ආගනතිවා මිගලණඩිකා සමණකුතතකා එතදවොව "සාඩු සාඩු සපපුරිස, ලාභා තෙ සපපුරිස, සුලඟා තෙ සපපුරිස, බහුං නයා සපපුරිස, පුඤඤං පසුතා, යං නිවා අතිණෙණ තාරෙසී"නි

¹ පටිකසුණිනා මජකං දී කං අයි. මජකං,

තෘතීය පාරාජිකය.

- 1 එසමයෙහි භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ විශල්පුර මහවෙනෙහි කුටාශාරසාලාවෙහි වෙසෙන සේක එසමයෙහි භාගාවතුන් වහන්සේ තත් අයුරින් භිඤුන්ට අසුහය පිළිබඳ කථාව වදුරණ සේක අසුභයෙහි විස්තර වදුරණ සේක අසුභභාවතාවෙහි ගුණ කියන සේක කරුණු දක්ව දක්වා අසුහසමාපතතියෙහි අනුසස් වදුරණ සේක
- 2 ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ භිඤුන් ඇමතු සේක "මහණෙනි, මම අඩමසක් හුදකලාව වසන්නට කැමැත්තෙමි. පිණිඩපාතය ගෙණෙන එක් මහණකු හැර කිසිවකු විසින් තොඑළඹිය යුත්තෙම වෙමි"යි "වහන්ස, එසේ ය"යි ඒ භිඤුනු භාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී මෙහි පිණිඩපාතය ගෙණෙන එක් මහණකු හැර කිසිවෙක් භාගාවතුන් වහන්සේ වෙත තො එළඹෙයි
- 3 භාගාවතුන් වහන්සේ නන් අසුරින් අසුභකථාව වදුරණ සේක අසුභයෙහි විස්තර කියන සේක අසුභභාවතාවෙහි ගුණ කියන සේක කරුණු දක්ව දක්වා අසුභසමාපතනියෙහි අනුසස් වදුරණ සේකැ"යි ඒ හිසුසු නොයෙක් අසුරින් මූසු වූ අසුභභාවතාවෙහි යෙදුනාහු වෙසෙන්.
- 4. යමසේ සැරසීම පියවි කොට ඇති හිස නැවාවූ තරුණ වූ යොවුනෙහි සිටියා වූ සතුියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ ගෙලෙහි ලැගුනු සපිකුණපයකින් හෝ බලුකුණකින් හෝ මිනිස් කුණකින් හෝ පෙළෙන්නේ ද, ලජපිතවන්නේ ද, පිළිකුල් කරන්නේ ද, එපරිද්දෙන් ම ඒ භිඤුහු සියකයින් පෙළෙන්නාහු ලජපිත වන්නාහු, පිළිකුල් කරන්නාහු තුමූ තමන් ම ජීවිතයෙන් තොරකර ගණින් ඔවුනොවුන් ද ජීවිතයෙන් තොරකර ගණින් මහණවෙස් ගත් මිශලණ්ඩිකයා වෙත ද එළඹ මෙසේ කියත් "ඇවත, අප ජීවිතයෙන් තොර කරණු මැතව මේ පා සිවුරු තට වන්නේය"යි.
- 5 ඉක්තිති මහණ වෙස් ගත් මිගලණඩක තෙමේ පා සිවුරුවලින් පෝෂිත වූයේ බොහෝ තිකුන් දිවියෙන් තොරකොට ලේ වැකුනු කඩුව ගෙණ වශතුමුද තදිය වෙත පැමිණිගේ ය ඉක්බිති ලේ වැකුණු කඩුව දෝනා මහණවෙස් ගත් මිගලණඩකයාට කුකුස් වූයේ ම ය විපිළිසරවූයේ ම ය ''එකාහතයෙන් මට ආලාභයහ එකාහතයෙන් මට ලාභයෝ තො වෙති මා ලත් මිනිසත් බව ද නපුරු ය මනාසේ ලද්දක් ද නො වෙයි යම් බළු වූ මම සිල්වත් වූ කලණදම් ඇති තිකුන් දිවියෙන් තොර කෙළෙම් ද, ඒ මා විසින් ඒකානතයෙන් බොහෝ අකුසල් රාස්කරණ ලද්දේය''යි
- 6 ඉක්බිනි එක්තරු මාරපාකිෂික දෙවියෙක් තොබිදෙන දියෙහි (සෘද්ධියෙන්) අවුන් මහණවෙන් ගත් මිගලණිකිකයාට මෙය කිය: "සත්පුරුෂය, ඉතා මැතවි සත්පුරුෂය, තට ලාභයන සත්පුරුෂය, තා විසින් ලද්දේ මතා මිනිසත් බවෙක. යම් හෙයකින් නෝ සසරින් එතර තුවූවන් එතර කෙළෙහි ද එහෙයින් තා විසින් බොහෝ පිත් රැස් කරණ ලද්දේය "යි

- 7 අථ බො මිගලණඩිකො සමණකුතනකො "ලාභා කිර මෙ, සුලතාං කිර මෙ, බහුං කිර මයා පුණුණුං පසුතං, අතිණෙණ කිරානං තාරෙමී"ති තිණනං අසිං ආදය විහාරෙත විහාරං පරිවෙණෙන පරිවෙණා උපසසකමණා එවං වදෙති "කො අතිණෙණා කං තාරෙමී"ති තුළු යෙ තෙ භිකබූ අවිතරාශා තෙසං තසමං සමයෙ හොතියෙව හයං හොති ජමතිතතතං හොති ලොමහංසො යෙ පත තෙ භිකබූ විතරාශා තෙසං තසමං සමයෙ ත හොති භයං ත හොති ජමහිතතතං ත හොති ලොමහංසො
- 8 අථ බෝ මිගලණඩිකෝ සමණකුතතකෝ එකම්පි භික්තුං එකාහෙත ජීවිතා වොරොපෙසි, දෙව'පි භික්තු එකාහෙත ජීවිතා වොරොපෙසි, තයෝ'පි භික්තු එකාහෙත ජීවිතා වොරොපෙසි, වතතාරෝ'පි භික්තු එකාහෙත ජීවිතා චොරොපෙසි, පඤව'පි භික්තු එකාහෙත ජීවිතා චෞරෝපෙසි, දස'පි භික්තු එකාහෙත ජීවිතා චෞරෝපෙසි, වීසම්පි භික්තු එකාහෙත ජීවිතා චෞරෝපෙසි, තිංසම්පි භික්තු එකාහෙත ජීවිතා චෞරෝපෙසි, වතතාරීසම්පි භික්තු එකාහෙත ජීවිතා චෞරෝපෙසි, පණුඤුසම්පි භික්තු එකාහෙත ජීවිතා චෞරෝපෙයි, සටහීම්පි භික්තු එකාහෙත ජීවිතා චෞරෝපෙසි
- 9 අථ බො භනවා නසස අදඛමංසසස අවවයෙන පවිසලලානා වුටකීනො ආයසමනතා ආනසදං ඇමහෙනසි ''කිං නු ඛෝ ආනසද තනු– භූනො විය තිකබුසඬෙකා"නි
- "නථාහි පන හනෙන, හගුවා තිකබුනං අනෙකපරියායෙන අසුහ-කථං කථෙති, අසුහාය වණණං හාසති, අසුහභාවනාය වණණං හාසති, ආදිසස අංදිසාස අසුනසමංපතතියා වණණං හංසති තෙ ව භනෙත තික්බූ භගවං බො අනෙකපරියාගෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාග වණණං භාසති, අසුභ– තාවනාය වණණං තාසති, ආදිසස ආදිසස අසුතසමාපනසියා වණණං අසුතතාවනා නුයෙංගමනුයුතනං භාසතී"ති තෙ අනෙකාකාරවෙකාරං විශරනති තෙ සකෙත කායෙන අවටියනති හරායනති ජිගුවඡනති සෙයාවාපි නාම ඉසුම් වා පුරිසො වා දහරො සුවා මණානකජාතිකො සීසං නහාතො අගි කුණපෙන වා කුකකුරකුණපෙන වා මනුසාකුණපෙන වා කණෙඨ අංසතෙනන අවටියෙයා හරායෙයා ජිගුචෙඡයා, එවමෙව තෙ තික්ඩු සකෙන කායෙන අවටියනතා කරායනතා ජිගුවඡනතා අතතනාපි අනනානං ජිවිතා වොරො– පෙනති, අඤඤමඤඤමපි ජීවිතා චොරොපෙනති මිගලණ්ඩකමපි සමණ– කුතනකං උපසඬකමිණි එවං වදෙනති "සැබූ නො ආවුසො ජීවිතා වොරො– පෙති ඉදං තෙ පතනච්චරං භවිකාන් 12ති. අථ බො භනෙත මිගලණ්ඩිකො සමණකුතනකො පතනච්චරෙහි හුටො එකමපි තිකබුං එකාගෙන ජීවිතා වොරොපෙසි –පෙ– සටබීමපි තිකබූ එකාකෙන ඒ විතෘ චොරොපෙසි "සාධු හතෙන භගවා අඤඤං පරියාගං ආචිකඛනු, ශථාගං භිකඛුසඬෙසා අකුසදියං සණ්ඩලෙගුන "ති
- 11 "තෙනතාතඥ යාවතිකා තික්බූ වෙසාලිං උපනිසසාය විතරනති, තෙ සබෙබ උපටඨානසාලායං සනතිපාතෙනි"ති "එවං හතෙන"නි බො අංසසමා ආනදෙකු හගවතො පටිසසුණා යාවතිකා තික්බූ වෙසාලිං උපනිසසාය විතරනති තෙ සබෙබ උපවඨානසාලායං සනතිපාතෙණා යෙන හගවා තෙනපසතිකම් උපසමකමිණා හගවනතං එනදවොව "සනනිපතිනො හනෙත තික්බුසමේකා, යසස'දනි තනෙන හගවා කාලං මණුණුනි"ති

- 7. ඉක්බිති මහණවෙත් ගත් මිගලණඬකයා "මට ලංභය මං විසිත් ලද්දේ මතා මිනිසත් බවෙක. මං විසිත් බොහෝ පිත් රැස් කරණ ලද්දේය මම වනාහි සසරිත් එතර නුවූවත් එතර කෙරෙමි"යි තියුණු අසිපතක් ගෙණ වෙහෙරිත් වෙහෙරට ද, පිරිවෙණිත් පිරිවෙණට ද එළඹ මෙසේ කියයි "කවරෙක් සසරිත් එතර නුවූයේ ද් කවරකු සසරිත් එතර කෙරෙමද"යි. එහි යම් අචිතරාග භිඤ්සු වෙත් තම් ඔවුත්ට එකල්හි බියෙක් වේ ම ය තැති ගැණීමෙක් වෙයි ලෞමුදහගැත්මෙක් වෙයි යම් ඒ විතරාග භිඤ්සු වෙද්ද එකල්හි ඔවුන්ට බියෙක් තො වෙයි තැතිගැත්මෙක් තො වෙයි ලෞමුදහ ගැන්මෙක් තො වෙයි
- දි ඉක්බිති මහණවෙස් ගත් මිගලණ්ඩික තෙමේ එකදවසකින් එක් මහණගුදු දිවියෙන් තොර කෙළේය එකදවසකින් තිඤුන් දෙනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේය එකදවසකින් තිඤුන් තෙනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් තිඤුන් සිවුනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් තිඤුන් පස්තමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් තිඤුන් දසනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් තිඤුන් දසනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේය එකදවසකින් තිඤුන් විසිනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් තිඤුන් තිස් නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් තිඤුන් සතුළීස් නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් තිඤුන් පණස් නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් තිඤුන් සැව නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය
- 9 ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ ඒ අඩමස ඇවෑමෙන් පල– සමවතින් නැගී සිටිසේක් ආයුෂමත් ආනාඥ තෙරුන් ඇමතු සේකා· ''ආනාඥය, කුමක් හෙයින් තිස්සු සඩකයා තුනීවූවාක් මෙන් වී ද²⁷ියි
- 10 වහන්ස, එසේ ම ය භාගාවෙකුන් වහන්සේ නන් අයුරින් භිකුසුන්ට අසූහකථාව වදුරණ සේක අසුහයෙහි විස්තර කියන සේක. අසුහහෙහි විස්තර කියන සේක. අසුහහෙහි විස්තර කියන සේක. අසුහහාවෙනුන් වහන්සේ නන් අයුසස් වදුරණ සේක වශන්ස, ඒ භිකුසුහු ද "භාගාවෙනුන් වහන්සේ නන් අයුරින් අසුහකථාව වදුරකි අසුහගෙහි විස්තර කියනි අසුහ භාවනාවෙහි ගුණ කියනි කරුණු දක්ව දක්වා අසුහ සමවනෙහි අනුසස් කියනි"යි ඒ භිකුසුහු නත් අයුරින් මුසු වූ අසුහභාවනාවෙහි යෙදුනාහු වෙසෙත් . සම සේ සැරසීම පියවි කොට ඇති ශිෂීසතානය කළ තරුණ වූ යෙලුනෙහි සිටියා වූ සහුයක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ ගෙලෙහි ලැගුනු අභිකුණයයකින් හෝ බවුකුණකින් හෝ මිනිස් කුණකින් හෝ පිහිතවන්නේ ද, ජුගුපසිත වන්නේ ද, එමෙන් ම ඒ භිකුසුහු සිය කසිත් පීහිත වෙමින් ලජ්ත වෙමින් ජුගුපසිත වෙමින් තුමූ ම තමන් නසා ගණින් ඔවුනොවුන් ද දිවි තොර කර ගණිත් මහණවෙස් ගත් මගලණ්ඩකයා වෙත ද පැමිණ මෙසේ කියන්. "ඇවැත්ති, අප දිවියෙන් තොර කරණු මැතැවි මේ පාසිවුරු තට වන්නේය"යි ඉක්බිති යුමණවෙසය ගත් මගලණ්ඩක තෙමේ පාසිවුරු වලින් පොෂිත වූයේ එක් දවසකින් එක් භිකුසු නමක් ද, එක් දවසකින් භිකුසුන් සැට තමක් ද දිවියෙන් නොර කෙළේ ය "වහන්ස, යම සේ මේ භිකුඩුසවසනෙමේ අභීතියෙහි පිහිටන්නේ ද භාගා-වනුන් වහන්සේ එබදු වූ අතික් කුමයක් දෙසන සේක්වා"සි
- 11 'අනනාදය, එසේ වී නම් සම් පමණ භික්ෂූනු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙද් ද, ඒ සියල්ලන් උවැටන්හලෙහි රැස් කරවයි "වහන්ස, එසේය"යි ආයුමෙන් ආනාදුස්ථාවීර තෙමේ භාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී සම පමණ භික්ෂූනු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙද් ද, ඒ සියල්ලන් උවැටන්හලෙහි රැස්කරවා භාගාවතුන් වහන්සේ කරා එළඹ මෙය සැළකළේ ය "වහන්ස, භාගාවතුන් වහන්සේ යමකට කල් දන්නා සේක් ද ඒ සඳහා භික්ෂූසභාගතමේ රැස්විය"යි

12. අථ බෝ හනවා ගෙන උපටඨානසාලා තෙනුපසඔකම් උපසඔක-මිණිා පණුණුතෙන අස්තෙ නිසිදී නිසජ් බෝ හනවා භික්ඛූ ආමනෙතසි අයමපි බෝ භික්ඛවේ ආනාපානසකිසමැති භාවිතෝ බහුලීකතො සනෙනා වෙව පණ්තෝ ව අසෙවනකො ව සුබෝ ව විශාරෝ උපපනතුපපනෙන පාපකෙ අකුසලෙ බමම බාතසෝ අනතරබාපෙනි වූපසමෙනි සෙයාවාපි භික්ඛවෙ හිමහානා පවඡීමේ මාසෙ උඉහතා රජෝජලලා, තුමෙනා මහා අකාලමෙසෝ බාතසෝ අනතරබාපෙනි වූපසමෙනි, එවමෙව බෝ භික්ඛවෙ ආනාපානසති-සමාධි භාවිතෝ බහුලීකතෝ සහෙනා වෙව පණ්තො ව ආසෙවනකො ව සුබෝ ව විශාරෝ උපපනතුපතෙන පාපකෙ අකුසලෙ බමෙම බාතසෝ අනතරබා-පෙනි වූපසමෙනි

13 කථං හාමිනො ව තික්ඛවේ අංනාපෘතසනිසමාබ් කථං බහුලික්නො සහෙතා වෙව පණිනො ව අසෙවනකො ව සුඛෝ ව විහාරෝ උපපනනුපපනෙන පාපකෙ අකුසලෙ බමෙම ඨානසො අනතුරධාපෙනි වුපසමෙනි?

14 "ඉඩ භිකඛවෙ භිකඛු අරණුඤගතො වා රුකඛමුලගතො වා සුණුඤුගාරගතො වා නිසීදති පලලඞකං ආභුජිණා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපවඨපෙණා සො සතොව අසසසති, සතො පසසසති –

දීසං වෘ අසසසනෙනා දීසං අසසසාමිනි පජානානි, දීසං වෘ පසසසනෙනා දීණ පසාසාමිති පජාතාති, රසාංචෘ අසාසනෙතා රසාං අසාසාමිති පජාතාති, රසාං වා පසාසනෙකා රසාං පසාසාමිති පජානාති, සබබකාගප**ිස**ංවේදී පසාසිසසාමිති සිකබති, අසාසිසසාමිති සිකුක්, සබබණාගපටිසංවෙදී පසාමනයං කායසංඛ්ධාරං අසාසිසභාමිති සිකුඛති, පසාමනයං කායසඬාර ප්කාසිකාමේන් සිකඛනි පීනිපටිසංවෙදී අකාසිකාමේන් සිකඛනි, පීනි පටිසංවෙදි පසාසිසාමින් සිකුබන්, සුඛපවිසංවෙදී අසාසිසාමින් සිකුඛන්, සුඛපව්සංවෙදී පසසසිසසමිනි සිකුඛනි, චිතනසභිඛරෙපටිසංවෙදී අසසසිසසාමිනි සිකුඛනි චිතනසඣාරපටිසංවෙදී පැසසුසභාමිති සිකුඛන්, පසසමානයං චිතනසඣාරං අසසසිසසාමිති සිකඛති, පසසමාගං චිතන කඩබැරං පසසසිසසාමිති සිකඛති, චිතතපට්සංචෙදී අසසසිසසාමිනි සිකඛනි, චිතතපට්සංචෙදී පසසසිසසාමිනි සිකකති, අභිපාමෞදගං චිතතං –පෙ– සමෘදුකං චිතතං –පෙ– විමෞචයං චිතතං –පෙ– අනිචචෘනුපසයී –පෙ– විරාගෘනුපසයී –පෙ– නිරෝඛානුපසයි ~ පෙ පටිනිසාගතානුපසසී අසාසිසසාමිති සිකුඛනි, පටිනිසාගතානුපසසී පසසසිසසාමිනි සිකබති එවං භෘවිතෝ බො තිකබවෙ අනොපානසනිසමාගි එවං බහුලීකතො සනෙනා වෙව පණිනො ච අසෙවනකො ච සුබො ව විශාරෝ උපපනනුපපනොා පාපකෙ අකුසලෙ බමෙම ඨාතසෝ අනාරධාපෙහි වූපසමෙනී"නි

- 12. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ උවැටන්හල වෙත එළඹ පැණවූ අසුන්හි වැඩහිඳ භිඤුන් ඇමතු සේක: "මහණෙනි මේ ආනාපානසනි සමාබිය වඩනලද්දේ බහුල කරණ ලද්දේ සාන්ත ද පුණිත ද පියවින් මිහිරි ද සුව විහරණ ඇත්තේ ද වෙයි. උපනුපන් ලාමක අකුසල් ඤණයකින් අතුරුදන් කෙරෙයි සන්හිඳුවයි. මහණෙනි යම් සේ හිම්හානයේ පැසුළු මස අහසට නැහුනු දූවිලි නො කල් මහ වැස්සක් ඤණයකින් ම අතුරුදන් කෙරේ ද, එසේ ම මහණෙනි ආනාපානසතිසමාබිය වඩන ලද්දේ බහුල කරණ ලද්දේ ශානන ද, පුණිත ද, පියවින් මිහිරි ද, සුව විහරණ ඇත්තේ ද වෙයි. උපනුපන් ලාමක අකුසල් ඤණයකින් අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්හිඳුවයි.
- 13. මහණෙනි, අාකාපාතසති සමාබිය කෙසේ මඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරණ ලද්දේ ශාතත වේ ද පුණිත වේ ද පියවින් මිහිරි වේ ද සැප විහරණ ඇත්තක් වේ ද, උපතුපන් ලාමක අකුසල් කෘණයකින් අතුරුදන් කෙරේ ද සන්හිඳවා ද?
- 14 ''මහණෙනි, මේ සස්තෙහි මහණ තෙමේ වනසෙනසුනට ශිසේ හෝ රුක්මුලකට ශිසේ හෝ ශූතාංගාරයකට ශිසේ හෝ පලක් බැඳ සිරුර කෙළින් තබං ගෙණ සිහිය කමටහනට යොමු කොට හිඳියි හෙතෙමේ සිහි ඇත්තේ අංශවාස කෙරෙයි සිහි ඇත්තේ පුවෝස කෙරෙයි –

පුවෘතතිකාල වශයෙන් දීඹ් කොට හෝ අංවොස කරන්නේ දීඹ් කොට ආශ්වාස කරමයි දනියි දීඹ් කොට හෝ පුවොස කරන්නේ දීඹ් කොට පුවොස කරමිසි දනිසි ලුහුඹු කොට හෝ ආශවාස කරන්නේ පුහුඹු කොට ආවොස ලුහුඩු කොට හෝ පුවොස කරන්නේ පුහුඩු කොට පුවොස කරමියි දනියි කරම්'යි දනියි සියලු ආසමාසකය මොනොවට දනිමින් ආශවාස කරන්නෙමියි තික්මෙයි සියලු පුවෝසකය මොතොවට දනිමින් පුවෝස කරන්නෙමියි තික්මෙයි ඔලාරික කායසංසකාරය සන්හිදුවමින් ආවෝස කරන්නෙමියි තික්මෙයි ඔලාරික කායසංසකාරය සන්හිදුවමින් පුවෝස කරන්නෙමියි තික්මෙයි — පුිතිය අරමුණු විසින් මෙනොවට දනිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමයි භික්මෙයි පුිතිය මොතොවට දනිමින් පුශ්වාස කරන්නෙ— මියි භික්මෙයි කායික චෛතසික සුවය දනිමින් ආවෝස කරන්නෙමියි කෘයික චෛතසික සුවය දනිමින් පුශවංස කරන්නෙමියි තික්මෙයි භික්මෙයි චිතතසභාරයන් දනිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමයි භික්මෙයි චිතතසභාරයන් දනිමින් පුවොස කරන්නෙමයි භික්මෙයි. ඔලාරික චිතත– සභාරයන් සන්භිදුවමින් ආශවාස කරන්නෙමයි භික්මෙයි ඔලාරික විතනභාරයන් සන්භිදුමින් පුශවාස කරන්නෙමයි භික්මෙයි — විතන– පරිසංවෙදී වූයේ ආශවාස කරන්නෙමයි භික්මෙයි විතන පරිසංවෙදී වූගේ පුශුවවාස කරන්නෙමියි භික්මෙයි (සමථ විපසසනා වසයෙන්) සිත පහන් කරමින් අරමුණෙහි සිත පිහිටුවමින් යෙන් සිත මුදමින් — අනිස විසින් දක්නං සුලුවූයේ නීව*රණ*ාදි (බය-අචචනන විසින්) විරාගානුපස්සී වූයේ . නිරෝඛානුපස්සී වූයේ (පරිචචාගපක්ඛඥන වසයෙන්) කෙලෙස් දුරලීම දන්නා සුලුවූගේ ආශ්වාස කරන්නෙම්යි නික්මෙයි. (පරිච්චෘග–පකඛණුන වසගෙන්) කෙලෙස් දුරලීම දක්නා සුලූවූයේ පුශවාස කරන්තෙමයි භික්මෙයි — "මහණෙනි, ආතෘපෘතසති සමෘඛ්ය මෙසේ වඩනා ලද්දේ, මෙසේ බහුල කරණ ලද්දේ, සාන්තවූයේ ද, පණිතවූයේ ද, සවභාව මබුරවූයේ ද, සුව විහරණ ඇත්තේ වූයේ ද, උපනුපත් ලාමක අකුසල් කුණුගකින් අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්හිදුව"යි.

මේ ලකුණෙන් මෙහි සතර සතර බැඹින් කමටහන් සොළහක් බව ද මුල් සතර සමථය, සෙසු තුන්-සතර විපසෙනා යයි ද දහයුතු

15 අථ බෝ තහවා එතසම් නිදුතෙ එනසම් පකරණේ තික්බුසසික සනතිපාතාපෙනි තික්බූ පට්පුවී. "සවවා කිර තික්බව තික්බූ අතනතාපි අනතාතං ඒවිතා වොරොපෙනති. අඤඤමඤඤම් ඒවිතා වොරොපෙනති මිහලණ්ඩකම් සමණ්කුතතකා උපස්ඛකම්නා එවා වදෙනති 1 සාධු නො ආවුසෝ ජීවිතා වොරොපෙනි, ඉදං තෙ පතනවීවරං තවිසසනී"නි. "සවවා තහවා" "විගරහි බුදො හගවා, අනනුවඡ්වියං තික්ඛවෙ තෙසං තික්ඛන අනනුලොමකා අපපතිරුපං අසසාමණකා අකප්රියං අකරණීයං කථා හි තාම තෙ තික්ඛවෙ තික්බූ අතනතාපි අනතානං ජීවිතා වොරොපෙසසනති, අඤඤමඤඤම්පි ජීවිතා වොරොපෙසසනති, මිගලණ්ඩකම්පි සමණ්කුතතකා උපසඬකම්නා එවා වක්ඛනති "සාධු නො ආවුසෝ ජීවිතා වොරොපෙහි, ඉදං තෙ පතනුච්චරං තවිසයක්"නි තෙනා තික්ඛවෙ අපපසනතානං වා පසාදය –පෙ එවඤව පත තික්ඛවෙ ඉමා සික්ඛාපදා උදදිසෙයාවේ –

"හො පන භික්තු සණුවීවව මනුගතවිනුන ෙජීවිතා වොරෙසෙයා, සන්කාරකං වාහා පරිගෙසෙයා, අයම්පි පාරාජිකෝ හොති අසංවාහසා"කි.

එවැන්වීදං භූගුවතා භික්ඛනං සික්ඛාපදං පණුණුතතං හොති

[මූලපඤඤනති.]

- 1. තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරෙ උපාසකො නිලාහො ගොනි. නසා පරිංපනි අභිරුපා තොනි දසානීගා පංසාදිකා ජබබශබියා භිකබූ නසාං ඉන්මීයා පටිබදධවිතතා හොනති අථ බො ජබබශබියානං භිකබූනං එනදහොසි "සවෙ බො සො ආවුසො උපාසකො ජීවිසාකි න මයං නං ඉන්මං ලකිසාම හනු මයං ආවුසො නසා උපාසකසා මරණවණණං සංවණෙණමා"කි.
- 2. අථ බෝ ජිබ්බගනියා තික්බූ යෙන සො උපාසකා තෙනුපස්තිකම්ංසු. උපස්තිකම්ණා නං උපාසකං එනද්වොවුං ''ණිං බෝසි උපාසක, කතකලපෑණො කතකුසලො කතත්රුතතානො අකතපාපො අකතපුදෙස අකතකිබ්බ්සො කතං තෑය කලපෑණං, අකතං නයා පෘපං කිං තුස්තිමිතා පාපකෙන දුජපීම්නෙන, මනා තෙ ජීමිතා සෙයෙන ඉතෝ ණං කාලකතො කායයස් හෙද පරම්මරණා සුගතිං සහහං ලොකං² උපපජසිසායි තුළු දිබෙබ්හි පඤවිති කාමගුණෙහි සමපපිතෝ සමහිනිතුතො පරිවාරෙසාසී"ති
- 3 අථ බෝ සෞ උපාසකෝ 'සච්චං බෝ අයන අනියාසු. අන හි කතකලනුණෝ කතකුසලෝ කතතිරුතතාතෝ, අකතපාපෝ අකතපුදෝ අකතකිබබ්සෝ කතා මයා කලනුණා, අකත මයා පපෙං කිං මයාමිතා පාපකෙන දුජ්විතෙන, මන මෙ ජීවිතා සෙයෙන ඉතෝ අන කාලකතෝ කායසහ හෙද පරමවරණා සුගතිං සගතං ලෝකං උපපජ්‍යිසාම තුළු දිබෙබති පණුති කාමගුණෙහි සමප්‍රිතෝ සම්බනිතුතෝ පරිවාරෙසසාම්'ති. සො අසපයාහනි වෙව හෝජනානි තුණුජි, අසපයාගනි ව බාදනියානි බාදි, අසපයා යානි සායනීයානි සායි, අසපයායානි පාතානි පිවි. තසස අසපයායානි වෙව හෝජනානි තුණුජනා අසපයායානි ව බාදනියානි බාදතෝ අසපයායානි සායනීයානි සායනෝ අසපයායානි පාතානි පිවතෝ බරෝ ආබාබෝ උපපජිි. සො නෙනෙව ආබාබෙන කාලමකාසි.

¹ වැගත් මජසං 2 ලොකෙ උපාජ්‍යියන් කුළුම

15 ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ ඒ නිදුනයෙහි ඒ පුසනාවයෙහි බික්සහන රැස් කරවා භිඤුන් විචාළසේක ''සැබෑ ද මහණෙනි, භිඤුනු තුමු ද තමන් දිවියෙන් තොර කෙරෙත්, ඔවුනොවුන් ද දිවියෙන් තොර කෙරෙත්, ඔවුනොවුන් ද දිවියෙන් තොර කෙරෙත් මහණවෙස් ගත් මිගලණඩිකයා වෙත එළඹ 'ඇවත, අප දිවියෙන් තොර කරණු මැතව, මේ පෘසිවුර තට වන්තේය'යි මෙසේ කියද්ද?' ''සැබව භාගවතුන් වහන්සැ''යි භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ ගැරනු සේක. ''මහණෙනි, ඒ භිඤුන්ගේ කියාව නුසුදුස්සෙක අනුලොම් නුවූවෙක නොගැළපෙන්නෙක නොමහණකමෙක නොකැපයෙක තොකර යුත්තෙක. ''මහණෙනි, ඒ භිඤුනු කෙසේ තම තුමූ තමනු දු දිවියෙන් තොරකර ගන්නාහු ද, ඔවුනොවුනුදු දිවියෙන් තොරකර ගන්නාහු ද, මහණ වෙස්ගත් මිගලණඩිකයා වෙත එළඹ 'ඇවැත්නි, අප දිවියෙන් තොර කරණු මැනව මේ පෘසිවුර තට වන්නේය'යි මෙසේ කියන්නාහු ද? මහණෙනි, මේ කරුණ නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද නො වෙයි මහණෙනි, මේ සික පදය මෙසේ උදෙසවු'-

"යම මහණෙක් 'මොහු මරම්' දන දන මිනිස් සිරුරක් දිවියෙන් තොර කෙරේ ද, දිවි තොර කරණ අවියක් හෝ ඔහුට ශත හැකි සේ එළවා තබා ද, මේ මහණද පැරදුනේ සංවාසරහිතයෙක් වේ."

භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් තිකුන්ට මේ සිකපදය මෙසේන් පණවන ලද්දේ වෙසි

[මුල්පැණවීමයි.]

- 1 එසමයෙහි එක්තරු උවසුවෙක් ශිලන් වෙයි ඔහුගේ බරිඳ මතා රු ඇත්තී, දැකුම්කලු වූවා, දුටුවන් පහදවන්නී වෙයි සවශ මහණකු ඇ කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් ඇත්තාහු වෙත් එකල්හි සවග භිකුසූන්ට මෙබඳු සිතෙක් විය "ඇවැත්ති, ඉදින් ඒ උවසු තෙමේ ජිවත්වන්නේ නම් අපි ඒ මාගම තො ලබන්නෙමු ඇවැත්ති, එබැවින් අපි ඒ උවසුගට මරණයෙහි ගුණ වණමු"යි.
- 2 ඉක්බිති සවග මහණනු ඒ උවසු වෙත එළඹ මෙය කිහ. "උපාසකය, නෝ කළ කලණදම් ඇත්තෙහි කළ කුසල් ඇත්තෙහි කළ කුසල් ඇත්තෙහි කළ බිය රැකුම් ඇත්තෙහි නොකළපව ඇත්තෙහි නොකළ රුදුකුම් ඇත්තෙහි. නොකළ සැහැසිකම් ඇත්තෙනි තා විසින් යහපනක් ම කරණ රුදී. තා විසින් පව් නොකරණ ලදී නට මේ ලාමක වූ ජීවිතයෙන් කිළ? තාගේ ජීවත් වීමට වඩා මරණය උතුම් තෝ මෙලොවින් කලුරිය කළේ කාබුන් මරණින් මතු සුගතිය වූ දෙව්ලොවට පැමිණෙන්නෙහි එහි දී දීව පස්කම් ගුණයෙන් පිණාහියෙනි, එයින් යුතුවූගේ අභිරමණය කරන්නෙහි ය"
- 3 ඉක්බිති ඒ උවසු තෙමේ "ආග්‍රීගෝ සැබවක් කිනු මම වනෘති කළ ගහපත ඇත්තෙක් මි. කළ කුසල් ඇත්තෙක් ම කළ බිග රැකුම ඇත්තෙක් මි නෞකළ පම ඇත්තෙක් මි. නොකළ රුදු කම ඇත්තෙක් ම නොකළ සැහැසි කම් ඇත්තෙක් මි මා විසින් ගහපත කරණලදී මෘ විසින් පම නොකරණ ලදී මට මේ ලාමක දුෘඛ ජීවිතුගෙන් කිම? මගේ ජීවත් වීමට වඩා මරණය උතුම් මම මෙලොවින් කලුරිය කෙළෙම කාබුන්, මරණින් මතු සුගතිය වූ සටහිලොකයට පැමිණෙන්තෙම එහි දී දිව පස් කම ගුණයෙන් පිණා නිගෙම එයින් යුතුවූගෙම අභිරමණය කරන්නෙම"යි. ගෙ තෙමේ නොසැපවූ ම බෞජුන් වැළදී ය නොසැප වූ කැවිලි කැවේ ය නො සැප වූ ලේශයන් ලෙවී ය නොසැප වූ පැන් පෘතය කෙළේ ය අහිත බෞජුන් ම බුදිත, අභිත කැවිලි කත, අභිත ලේශයන් ලොවින, අභිත පැන් බොන, ඔහුට දූඩි ආබාධයෙක් රිපන. ගෙනෙමේ ඒ ආබාධයෙන් ම කලුරිය කෙළේ ය

- 4 නස්සා පජාපති උජිකිංගති බිගති විපාවෙති: ''අලජජිතෝ ඉමෙ සමණා සකාපුතතියා දුස්සීලා මූසාවාදිතෝ ඉමෙ හි තාම බවමචාරිතෝ සමචාරිතෝ බුහමචාරිතෝ සවචවාදිතෝ සීලවනෙක් කලාාණබමම පටිජාතිසානති. තසම ඉමෙසා සාමණුණුං, තසම් ඉමෙසා බුහමණුණුං. තටඨා ඉමෙසා සාමණුණුං, තටඨා ඉමෙසා බුහමණුණුං කුතෝ ඉමෙසා සාමණුණුං, කුතෝ ඉමෙසා බුහමණුණුං අපගතා ඉමෙ සාමණුණු, අපගතා ඉමෙ බුහමණුණු ඉමෙ මෙ සාමිකසන මරණවණණා සංවණෙණුලුං ඉමෙහි මෙ සාමිකෝ මාරිතෝ"ති
- 5. අසෛසුසුපි මනුසසා උජකායනති බියනති විපාවෙනති ''අලද්ජිතො ඉමේ සමණා සකාපුනතියා දුස්සීලා මූසාවාදිතො ඉමෙහි නාම බවවොරිතො සමවාරිතො බුහමවාරිතො සමවවාදිතො සීලවනෙතා කලාගණබමා පට්ජා-නිසසනති. නත් ඉමෙසං සාමණුණුං, නත් ඉමෙසං බුහමණුණුං නවතිං ඉමෙසං සාමණුණුං, තටහිං ඉමෙසං බුහමණුණුං කුතෝ ඉමෙසං සාමණුණුං, කුතෝ ඉමෙසං බුහමුණුණුං අපහතා ඉමෙ සාමණුණු, අපහතා ඉමෙ බුහමණුණු ඉමෙ උපාසකසස මරණවණණා සංවණෙණුලුං ඉමෙහි උපාසනො මාරිතො''නි
- 6 අසාසාපුං බො තිකබූ තෙසං මනුසාසාතං ඊජිකිංගනතාතං බීයනතානං විපාචෙනතානං ගෙ තෙ තිකබූ අපපිචණ තෙ උජිකිංගනති බීයනති විපා– වෙනති; කථං හි නංම ජබබගබියා තිකබූ උපාසකසා මරණවණණය සංවණණීසානතී"ති
- 7 අථ බො තෙ තික්බූ තනවතො එතමළුං ආරොවෙසුං අථ බො තනවා එතසමං නිදුතෙ එතසමං පකරණෙ තික්බුසඔකං සනනිපාතාපෙළිා ජබබහනිගෙ තික්බූ පට්පුවඡි· "සවවං කිර තුමෙන තික්ඛවෙ උපාසකසා මරණ– වණණං සංවණණයිදුවා"ක් ''සවවං තනවා '' විහරති වූදේඛා තනවා ''අනනුවඡ– වියං මොක්පුරිසා, අනනුලොම්කං අපපතිරුපං අසාාමණකං අකපපියං අකර– ණියං කථං නි තාම තුමෙන මොක්පුරිසා උපාසකසා මරණවණණං සංවණණ්ඨිසාව තෙතං මොක්පුරිසා අපසනනානං වා පුසාදය" –පෙ– එවියාව පත තික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උදේමිසෙගනාථ –

"හෝ පන භික්තු සකැම්වට මනුසාවිතන සං ජීවිතා වොරොපෙයා, සංස්කාරකාං වාසෙස පරිගෙසෙයා, මරණවණණං වා සංවරණණයා, මරණාය වා සමදෙපෙයා "අමෙතා පුරිස කිං තුයකිම්නා පාපකෙන දුජජීවිතෙන, මතනෙන ජීවිතා සෙයොා"ති ඉති විතකමනො විතනසම්කපෙසා අනෙකපරියායෙන මරණවුණණං වා සංවරණණයා මරණාය වා සමාද-පෙයා, අයම්පි පාරාජිකෝ තොති අසංවාසො"ති.

[දුනියෙකුකුතුනි]

8 හො පනාති – යො යාදිසො –පෙ– තිකවුනි –පෙ– අයං ඉමසමිං අපෙථ අධ්පෙපතා තිකවුති

සණුම් චචාති – ජාතනෙතා සංජාතනෙතා වෙචච අභිවිතරිණා විතිකකමො

^{1,} සූලං වා ලදඹං වා සාහ

- 4 ඔහුගේ බරිඳ අවමත් කෙරෙයි, අයුණු කියයි, තුගුණ පතුරුවයි "මේ ශුමණ ශාකාපුතියයෝ අලජ්තීහු ය, දුශශීලයෝ ය, මූසාවාදීහු ය මොහු තම 'ධම්චාරිහු ය, සමචාරිහු ය, බුහමචාරිහු ය, සචචවාදීහු ය, සිල්වත්හු ය කලණ දහම ඇත්තාහුය'යි පිළිත කෙරෙත්. මොවුන්ට මහණකමෙක් තැත මොවුන්ට බමුණු කමෙක් තැත මොවුන්ගේ මහණකම තටුයේ ය. මොවුන්ගේ බමුණුකම තටුයේ ය මොවුන්ට මහණකමෙක් කොයින් ද, මොවුන්ට බමුණු කමෙක් කොයින් ද, මොහු මහණකමින් පහවුචෝ ය. මොහු බමුණු කමෙන් පහවුචෝ ය මොහු මාගේ සැමියාට මරණයෙහි ගුණ වැණුන. මොවුන් විසින් මාගේ සැමියා මරණ ලද්දේය"යි
- 5 අන් මිනිස්සු ද අවමන් කෙරෙන්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් "මේ ශුමණ ශාකාපුතියයෝ අලජජිනු ය, දුශසීලයෝ ය, මුසාවාදීනු ය මොහු වූ කලී 'බම්මචාරීනු ය, සමචාරීනු ය, බුන්මචාරීනු ය, සච්චාදීහු ය, සිලවන්තයෝ ය, කළ කලණ දහම් ඇත්තෝය'හි පිළිත කෙරෙනි මොවුන්ට මහණකමෙක් තැත. මොවුන්ට බමුණුකමෙක් තැත. මොවුන්ගේ මහණකම තටුයේ ය. මොවුන්ගේ බමුණුකම තටුයේ ය මොවුන්ට මහණකමෙක් කොයින් ද, මොවුන්ට බමුණු කමෙක් කොයින් ද, මොහු මහණ කමින් පහ වූවෝ ය මොහු බමුණුකමින් පහවූවෝ ය මොහු උවසුහට මරණයෙහි ගුණ වැණුන. මොවුන් විසින් උවසු තෙමේ මරණ ලද්දේ"යි
- 6 තික්ෂූතු අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවන, ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූහ යම් ඒ අපිස් මහණනු වෙද් ද, ඔහු අවමන් කරති, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවත්: කෙසේ නම් සවග මහණහු උවසුහට මරණයෙහි ගුණ වැණුනු දැ සි
- 7 ඉක්තිති ඒ තිකුසු හාගාවතුන් වහන්සේට තෙල- පවත් සැළ කළහ ඉක්තිති භාගාවතුන් වහන්සේ ඒ නිද නසෙහි ඒ කරුණෙහි සිකුසුසබිකයා රැස් කරවා සවග මහණුන් පිළිවිසි සේක ''සැබෑ ද, මහණෙනි තෙපි උවසුහට මරණයෙහි ගුණ වැණුහුද''යි 'සැබව භාගාවතුන් වහන්ස' භාගාවත් වූ බුදුරජානත් වහන්සේ ගැරනූ සේක. ''නිස් පුරුෂයෙනි, නුසුදුස්-සෙක අනුලෙමේ නුවූවෙක. තොගැළ පෙන්නෙක නොමහණකමෙක නොකැපයෙන, නොකටයුත්තෙක. ''නිස් පුරුෂයෙනි, නෙපි කෙසේ නම් උවසු-හට මරණයෙහි ගුණ වැණුහු ද, ''නිස් පුරුෂයෙනි, තෙපි කෙසේ නම් උවසු-සබ මරණයෙහි ගුණ වැණුහු ද, ''නිස් පුරුෂයෙනි, තෙල කරුණ නො-පහන්වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ '' මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

"යම් මහ නොක් දන දන මිනිස්සිරුර දිවිසෙන් තොර සොරේද, දිවි හරණ අවියන් උහු වෙත එළවා තබන්නේ ද, මරණයෙහි ගුණ තෝ කියන්නේ ද, මරණය පිණිස උපාය උෂන්වන්නේ ද, 'එම්බා පුරුෂය, තාගේ ලාමක වූ මේ දුැබුජුවිතයෙන් කීම' තාගේ ජීවත්වීමට වඩා මරණය උතුමි'සී මෙබඳු මරණ සිත් ඇත්තේ මෙබඳු මරණ සංකල්පනා ඇත්තේ නොයෙක් අසුරින් මරණයෙහි ගුණ හෝ වණා ද, මරණය ප්කේස උපාය උශන්වා ද, මේ මහණ තෙමේ ද පැරදුනේ වෙසි, සංවාසයට නුසුදුසු වෙයි."

[දෙවනපැණවීමයි.]

8 යො පනු සි ගම්බඳු වූ යමේක්

සිකතු යි . (දෙපතිවතුණිකම්ගෙන් උපසපන් වූගේ ද,) මේ තෙමේ මෙ කරුණෙහි භිකබු ගයි අදහස් කරණ ලදි

සකැම්වට සි පුණිගෙකැ යී දන්නේ, දිවිගෙන් තොර කරම් යි දන්නේ, වධයට සිතා, නිසැකසිත මෙහෙයවා, වානිකුම (කුියාටෙහි යෙදීම) කරන්නේ ය. මනුසාවිශනකො නාම. යං මාතුකුචජිසමිං පඨමං චිතතං උපපනනං පඨමං විකැසදුණං පෘතුභූතං යාව මරණකාලා එපථනතරෙ එසො මනුසසවිශාහො තාම

ජීවිතා වොරොමසයාන්— ජීවිතිඤිගං උපවඡිඥති උපරොබෙනි සනනතිං විකොපෙති.

ස**පථකාරකාං වාසක පරිගෙසෙය**කක්— අසිං වා සතතිං වා හෙ*ණ*ඩිං වා ලගුළං¹ වා පාසාණං වා සපථං වා විසං වා රජජුං වා

මරණවණණං වා සංවණණණශාති— ජීවිතෙ ආදිතවං දසෙසති, මරණෙ වණණං තණති

මරණය වා සමාදපෙයාගනි— සහ වා අංගර, විසං වා බාද, රජජුයා වා උබබණිනා කාලං කරොගීති

අමෙනා පුරිසානි-- ආලපනාධිවචනමෙනං අමෙනා පුරිසානි

කිං තුයතිමනා පෘපකෙන දුජපීම්තෙනාති— පාපකං නාම ජීවිතං. අඩසාතං ජීවිතං උපදෙය දළිඥාතං ජීවිතං පෘපකං, සධනාතං ජීවිතං උපදෙය අධනාතං ජීවිතං පාපකං, දෙවානං ජීවිතං උපදෙය මනුසසාතං ජීවිතං පෘපකං. දුජජීවිතං නාම ගත්වජිනනසස පෘදවජිනනසස ගත්පෘදවජිනනසස කණණවජිනනසස තෘසවජිනනසස කණණතාසවජිනනසස ඉමිතා ව ජාපකෙන ඉමිතා ව දුජජීවිතෙන මතුනෙන ජීවිතා සෙයෙනානි

ඉති විතනමනොති— යඤවිතනං තං මනො, යං මනො තං විතතං විතනසබාකපොති— මරණසඤඤී මරණවෙතතො මරණාඛ්පායො අනෙකපරියායෙනාති— උචාවවෙහි ආකාරෙහි

මරණවණණාං වා සංවණණණයානති— ජීවිතෙ ආදිතවං දසෙසති, මරණෙ වණණාං භණති. 'ඉතො තිං කාලකතොෘ කායසස හෙද පරමාණා සුගතිං සඟාං ලොකං උපපජිසසයි තුළු දිබෙබහි පණුවිනි කාමගුණෙහි සමප3-තො සම්භියිභූතො පරිවාරෙසසයි'ති ²

මරණාය වා සමාදපෙයානි— සහ වා අංහර, විසං වා බාද, රජජුයා වා උබබැනිතා කාලං කරොහි, සොබෙන වා තරකෙ වෘ පපාතෙ වා පපතා'නි

අගම්පීති— පුරිමෙ උපාදය වුච්චති

පාරාජිකො හොතිනි— සෙසාථාපි තාම පුථුසිලා දෙවඩා භිනතා අපපටිසනිකා හොති, එවමෙව භිකබු සකුම්වට මනුසකවිගානං ජිවිතා වොරොපෙනා අසාමණො හොනි අසකාෘපුතතියො හෙන වුවෙනි පාරාජිකො ගොනිනි.

¹ ලතුලං, සිනේමු 2 පරිචාරෙසසකින් සිමු.

මනුසාවිශාශ නම් මවුකුසෙහි දී පළමු යම සිතක් උපන්නේ ද, පුථම විඥනය පහළවී ද, මරණය දක්වා මේ අතරෙහි පැවැති මේ තෙමේ මනුසාවිගාග නම්

ජීවිතා වොරොදෙයා යි රුපාරුප ජීවිතෙඤිය සිඳියි වළක්වයි. සන්න-තිය වෙන් කරයි.

සහ පිහැරකාං වාසන පරිගෙසෙයා යි කඩුවක් හෝ අඩගරියක් හෝ ගෙල්ලක් හෝ මුගුරක් හෝ පහණක් හෝ සැතක් හෝ වස හෝ රැගැනක් හෝ ඔහු ලහ තබන්නේ ය.

මරණවණණාං වා සංවණණණයා යි දිවිගෙනි දෙස් දක්වයි මරණයෙනි ගුණ කියයි.

මරණාය වා සමාදපෙයා යි ශසතුයක් හෝ ගණුව, වස හෝ අනුභව කරව, වැලකින් හෝ එල්ලී කලුරිය කරව යි උපාය ගන්වන්නේ ය

අමෙහා පුරිස යි මෙග ආමනතුණ පදයකි

කිං තුයනිමනා පාපකෙන දුජපීම්තෙන යි ලාමකජීමිතය තම අංසායන්ගේ ජීමිතය නිසා දිළින්දන්ගේ ජීමිතය ලාමක ය ධනවතුන් ගේ ජීමිතය නිසා ධන ඕනයන්ගේ ජීමිතය ලාමක ය දෙවියන්ගේ ජීමිතය නිසා මිනිසුන්ගේ ජීමිතය ලාමක ය අත් සිදුනහුගේ, පා සිදුන හුගේ, අත් පා සිදුනහුගේ, කත් සිදුනහුගේ, තැහැය සිදුනහුගේ, කත්නාසා සිදුනහුගේ (දිමිය) දුජජීමිත නම්. මේ ලාමක ජීමිතයෙන්, මේ දුකුබජීමිත යෙන් ජීමත්වීමට වඩා තාගේ මරණය උතුම්

ඉනිචිතතමනො සි සමක් සිත ද, ඒ මන නම් සමක් මන ද, එය සිත තම

චිතනසඬකාපෙපා සි මරණසංඥ ඇත්තෝ, මරණවෙතනා ඇත්තෝ, මරණ අදහස් ඇත්තෝ ග

අනෙකුපරියායෙනු යි නොගෙක අයුරෙන්ය.

මරණවණණං වා සංවරණණණයා යි දිවියෙනි දෙස් දක්වයි මරණ– යෙනි ගුණ කියයි: මෙයින් තෝ කලුරිය කෙළෙනි කෘබුන් මරණින් ඔතු සුගති තම්වූ දෙව්ලොවට පැමිණෙන්තෙහි ය. එහිදී දිවපස්කම් ගුණයන් ගෙන් සමෘදධ වූයේ, යුකත වූයේ අභිරමනය කරන්නෙහි ය.

මරණාය වා සමාද පෙයා යි සැතක් හෝ ගණුව, වසක් හෝ කව, රැකැතකින් හෝ එල්බී කලුරිය කරව, හෙබක හෝ නරාවළෙක හෝ පුපාතයක හෝ වැටෙව

අයමුපි යි පළමු මෙවුන්දම් සෙවීමෙන් පරිජි අවන් පුගුලා සලකාගෙණ කියනු ලැබේ

පාරාජිකො හොනි යි දෙබෑවූ මහගලක් යම්සේ සණි කට නො හැකිවේ ද, එපරිද්දෙන් ම මහණ තෙමේ දූත දූන මිනිස්සිරුර දිවියෙන් තොර කොට නොමහණෙක් වෙයි අශාකාපපුතුීයගෙක් වෙයි. එහෙයින් පරිජි අවන්නේ වේ යයි කියනු ලැබේ. අසංවා**පසා**කි— සංවාසො තාම: එකාං කමාමං එකුදෙසො සමසිනබනා, එසො සංවාසො තාම සො තෙන සදහිං නත් තෙන වූවවත් අසංවාසෝ ති

[නයමානිකා]

- 1 සාමං අභිවඨාග, දූතෙන, දූතපරම්පරාග, විසක්කියෙන දූතෙන, ගතපච්චාගතෙන දුතෙන, අරහෝ රහෝස්කුස්දී, රහෝ අරහෝස්කුස්දී, අරහෝ අරහෝස්කුස්දී, රහෝ රහෝස්කුස්දී, කාගෙන සංවණෙණති, වාචාග සංවණෙණති, කාගෙන වාචාග සංවණෙණති, දුතෙන සංවණෙණති, ලෙඛාග සංවණෙණති, ඔපාතාං, අපසොනාං, උපනික්ඛපතාං, හෙසජජං, රුපූපහාරෝ, සද්දූපහාරෝ, ගන්බූ පහාරෝ, රසූපහාරෝ, ඓවේඩ බ්බූපහාරෝ, බම්බූපහාරෝ, ඇමිකඛනා, අනුසාසනී, සංකෙනකමමං, නිම්නනකමමනති.
- 2. **ශාමන්ති** සහං ගනති කාහෙන වෘ **කාගප**ට්බදෝබන වෘ නිස්සිගකි– යෙනු වෘ
- 3 අතිව්ඨාශාති— අතිවාර්තිණා ආණාපෙති "එවං විණ්ඩ, එවං පහර, එවං ආනෙකී"ති.
- 4 තික්බු තික්බුං ආණාපෙති: "ඉන්නනාමං ජීවිතා වෙංරෙපෙයී"ති, අංපතති දුක්කටසහ සෞ තං මිණුණුමානො තං ජීවිතා වෙංරෙපෙති, ආපතති උතින්නං පාරාජිකසුසු.
- 5. භිකබු භිකබුං අංණාපෙති "ඉප්වනතෘමං ජීවිතෘ වෙංරෙපෙයි"ත්, අංපනති දුකකවසක. සො තං මඤඤමානො අඤඤං ජීවිතෘ වොරොපෙති, මුලටඨසක අනංපනති, වඩකසක අංපනති පාරාජිකසක
- 6. භිකබු භිකබුං ආණාපෙති "ඉස්නනාමං ජීවිතා වොරොපෙනි"ති, ආපතති දුකකවසස සො අණුණුං මණුණුමාතො තං ජීවිතා වොරොපෙනි, ආපතති උතිනනාං පාරාජිකසස
- 7. භිකබු භිකබුං ආණාපෙතිං "ඉපවනනාමං ජිවිතා වොරොපෙශි"ති, ආපතති දුකකටසස සො අඤඤං මඤඤමානො අඤඤං ජිවිතා වොරොපෙති, මූලටඪසස අතාපතති, වඛකසස ආපතති පාරාජිකසස
- 8 තිකබු තිකබුං ආණාපෙති "ඉළුනනාමසස පාවද ඉළුනනාමො ඉළුනනාමසස පාවදතු ඉළුනනාමො ඉළුනනාම ජීවිතා වොරොපෙතු"ති, ආපනති දුකකටසස සො ඉතරසස ආපරාවෙනි, ආපනති දුකකටසස. වඩකො පතිගණනාති, මූලවසසස ආපනති ඵුලලචචයසස සො තං ජීවිතා වොරොපෙති, ආපනති සබෙනස පාරාජිකසස.

අසංචාණය සි එකට කම් කිරීමග, එකට උදෙසීමග, සම වූ ශිණා ඇති බවය යන මෙය සංචෘස තමි. ඔහු හා ඒ සංචෘසය නැත. එහෙයින් අසංචෘස යයි කියනු ලැබේ

[නයමාතෘකා]

- 1 තෙමේ ම ඉටා දූතයකු ලවා හෝ, දූතපරපුරෙන් හෝ, වරදවා කියන දූතයෙකු ලවා හෝ, හොස් පෙරළා පැමිණි දූතයෙකු ලවා හෝ, නොරහස රහස් යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, රහස නොරහස් යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, රහස නොරහස් යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, රහස රහස යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, නෙසරහස් යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, නිසර රහස යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, කයින් අතවයි. වදනින් කියයි. කයින් හා වදනින් අතවයි දූතයෙකු ලවා අරොජයි ලිපියකින් අතවයි. මරුවළ, වැනිර කන්නා පුවරුව, ලහ තබන අවිය, විස බෙහෙත, බිහිසුණු රුව එළම්ම, බිහිසුණු හඬ එළම්ම, දරුණු දුගඳ එළම්ම, පිළිකුල් රස එළම්ම, කැකුඑ පහස එළම්ම, බියකරු බණ එළම්ම, ඔත්තු කිම, අනුසස් කීම, සලකුණු නිරීම, නිමිති කම් ය
- 2 සාමං යි කයින් හෝ කා පිළිබඳ දෙයකින් හෝ දමා දූ දෙයකින් තෝ නෙමේ මරයි.
- 3 අතිට්ඨාශ යි සමීපයෙනි සිට ''මෙතේ විදුව, මෙසේ පහර දෙව, මෙසේ නසව''යි අණ කෙරෙයි
- 4 මහණෙක් මහණකුව ''මෙතම් ඇත්තනු දිවිගෙන් තොර කරව'' යි අණවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ හෙතෙමේ ඔහුයයි හතිමින් උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් දෙදෙනාවම පරිජිඇවැත් වේ
- 5 මහණෙක් මහණකුව "මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව"යි අණ කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ. හෙතෙමේ ඔහු යයි හතිමින් අනෙකකු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් මූලිකයාව ඇවැත් නො වේ. වඩක මහණනව පරිජිඇවැත් වේ.
- 6 මහණෙක් මහණකුව "මෙනම් ඇත්තනු දිවිශෙන් තොර කරව"යි අණ කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ හෙතෙමේ අනෙකෙකැයි හහිමින් උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් දෙදෙනාට ම පරිජිඇවැත් වේ.
- 7 මහණෙක් මහණකුට ''මෙනම් ඇත්තනු දිවිගෙන් තොර කරව''යි අණ කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ හෙතෙමේ අතෙකෙකැයි හහිමින් අතෙ-කකු දිවිශෙන් තොර කෙරේ නම් මූලිකයාට ඇවැත් තො වේ වධක-මහණහට පරිජිඇවැත් වේ
- 8 මහණෙක් මහණකුට ''මෙතම ඇත්තහුට කියව මෙතම ඇත්තේ මෙතම ඇත්තහුට කියවා මෙතම ඇත්තේ මෙතම ඇත්තහු දිවියෙන් තොර කරව"යි අණ කෙරේ තම දුකුළාඇවැත් වේ තෙතෙමේ අනෙකාහට කියා තම දුකුළාඇවැත් වේ වඩක තෙමේ එය පිළිගණි තම මූලික මහණහට ථුලැසිඇවැත් වේ ඒ මහණ තෙමේ උහු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම හැමට ම පරිජිඇවැත් වේ

- 9. තිකබු තිකබුං අණාපෙති "ඉත්තතාමසස පාවද ඉත්තතාමෙ ඉත්තතාමසස පාවදතු ඉත්තතාමෙ ඉත්තතාමං ජීවිතා වොරොපෙතු"ති, අපෙතති දුකකටසස සො අණුණුං ආණාපෙති, අපෙතති දුකකටසස. වඩකො පතිගණනාති, ආපතති දුකකටසස සො තං ජීවිතා වොරොපෙති, මූලවඨසස අතාපතති. ආණාපකසස ව වඩකසස ව ආපතති පාරාජිකසස
- 10. භිකබු භිකබුං ආණාපෙති "ඉන්නතාමං ජීවිතා වොරොපෙහි"නි, ආපතති දුකකවසා සො ගනවා පුන පච්චාශවඡිති 'නානං සකෙකාම තං ජීවිතා වොරොපෙතු'නති සෙ පුන ආණාපෙති ''ශදු සකෙකාසි තද තං ජීවිතා වොරොපෙහි"ති, ආපතති දුකකවසය. සො නං ජීවිතා වොරොපෙති, ආපතති උභිතනං පාරාජිකසය
- 11 තිකබු තිකබුං ආණාපෙති "ඉත්තතාමං ජීවිතා වෙංරාපෙහි"ති, ආපතති දුකකටසා, සො ආණාපෙතිං විපපටිසාරී ත සාවෙති 'මං ඝාතෙහි'ති සො තං ජීවිතා වෙංරොපෙති, ආපතති උතිනුතං පාරාජිකසා
- 12 තිකබු තිකබුං ආණාපෙති ''ඉළුනනාමං ජීවිතා වෙංරෙපෙහි''නි, ආපතති දුකකටසා; සො 'ආණාපෙණා විපපටිසාරි සාවෙති 'මා සානෙකි'නි, සො 'ආණතෙතා අතං නයා'ති නං ජීවිතා වොරොපෙති, මූලබාසා අනාපතති, වධකසා ආපතති පාරාඒකසා
- 13 තියාබු තික්බුං අංණාපෙති ''ඉප්නතාමං ජීවිතා චොරොපෙහි"ති, අංපතති දුක්කටසය සො අංණාපෙණා විපපටිසාරී සාවෙති 'මා සාතෙහි'ති, සො 'සුවඩු'ති ඔරමති, උතිනනං අනාපතති
- 14 අරතෝ රතෝසකුක්දී උලලපති ''අහෝ ඉතින්නාමෝ හතෝ අසසා''නි, අපෙනති දුකකවසස රහෝ අරනෝසකුක්දී උලලපති ''අහෝ ඉතින්නාමෝ හතෝ අසසා''නි, ආපනති දුකකවසස අරහෝ අරහෝසකුක්දී උලලපති ''අහෝ ඉතින්නන්මෝ හතෝ අසසා''නි, ආපනති දුකකවසස රහෝ රහෝසකුක්දී උලලපති ''අහෝ ඉතින්නන්මෝ හතෝ අසසා''නි, ආපනති දුකකවසස
- 15 කාහෙන සංවණෙණති තාම. කාහෙන විකාරං කරෙනි "යො එවං මරති සො ධනං වා ලහති ගසං වා ලහති සහහං වා ගචඡනී"ති, අාපනති දුකකටසස, තාග සංවණණතාග මරිසසාමිනි දුකඛං වෙදනං උපපාදෙනි, ආපනති ඵුලලචවගසස, මරති, ආපනති පාරාජිකසස
- 16 වාචාස සංවණෙණණ තාම වාචාස හණති "සො එව මරති සො ධනං වා ලහති සසං වා ලහති සභාග වා ශවණතී"නි, ආපනති දුකකටසස, තාස සංවණණතාය, මරිසසාමී'නි දුක්ඛ වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ඵුලලවවසසය, මරති, ආපනති පාරාජිකසස

- 9. මහණෙක් මහණකුට "මෙනම ඇත්තහුට කියව: මෙනම ඇත්තේ මෙනම අත්තහුට කියවා මෙනම අත්තේ මෙනම අත්තනු දිවියෙන් තොර කරව"යි අණ කෙරේ තම දුකුළාඇවැත් වේ හෙතෙමේ අතෙකකුට අණ කෙරේ තම දුකුළාඇවැත් වේ වබක මහණ තෙමේ පිළිගණි තම දුකුළාඇවැත් වේ හෙතෙමේ උහු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම මූලික-යාහට ඇවැත් තො වේ අණවන්තහුට ද, වබක මහණහට ද පරිජිඇවැත් වේ
- 10 මහණෙන්, මහණකුට "මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව"යි අණ කෙරේ තම් දුකුළාඇවැත් වේ හෙතෙමේ හොස් "උනු දිවියෙන් තොර කරන්ට මම හො සමත්ම"යි පෙරළා ඒ ද, තෙතෙමේ "යම් කලක හැකි වෙ තම් එකල ඔහු දිවියෙන් තොර කරව"යි තැවත අණවා නම් දුකුළා– ඇවැත් වේ ඒ මහණ තෙමේ උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් දෙදෙනාහට ම පරිජිඇවැන් වේ
- 11 මහණෙක් මහණකුව "මෙනම ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව"යි අණ කෙරේ නම් දුකුළාඇවැන් වේ. හෙතෙමේ අණවා විපිළිසරවූයේ "තො නසව"යි නො අස්වයි ද, හෙ තෙමේ උහු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් දෙදෙනාව ම පරිජිඇවැන් වේ
- 12 මහණෙක් මහණකුට "මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව"යි අණවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ හෙ තෙමේ අණවා විපිළිසරවූයේ "තො තසව"යි අස්වා ද තෙල මහණ තෙමේ "තා විසින් මම අණ කරණු ලැබුවෙමි"යි උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් මූලික මහණකට ඇවැත් තො වේ වධක මහණහට පරිජිඇවැත් වේ
- 13 මහණෙක් මහණකුට "මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව"යි අණවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ සෙ තෙමේ අණවා විපිළිසරවූයේ "තො නසව"යි අස්වයි හෙ තෙමේ මැනවයි එයින් වළකියි. දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ
- 14 සමමුඛයෙන් සිටියේ 'අසමමුඛයෙන් ය' යන නැගීම ඇත්තේ "මෙනම් තැතැත්තේ තසන ලද්දේ තම යෙනෙකැ'යි කථා කෙරේ නම් දුකුළා-ඇවැත් වේ අසමමුඛයෙන් සිටියේ 'සමමුඛයෙන් ය' යන නැගීම ඇත්තේ "මෙනම තැතැත්තේ තසන ලද්දේ තම යෙනෙකැ"යි කියා නම් දුකුළා-ඇවැත් වේ සමමුඛයෙන් වූයේ 'සමමුඛයෙන් ය' යන නැගීම ඇත්තේ "මෙනම් කැතැත්තේ තසන ලද්දේ යෙනෙකැ"යි කියා නම් දුකුළාඇවැත් වේ. අසමමුඛයෙන් වූයේ 'අසමමුඛයෙන් ය' යන හැගීම ඇත්තේ "මෙනම් තැතැත්තේ තසන ලද්දේ යෙනෙකැ"යි කියා නම් දුකුළාඇවැත් වේ.
- 15 කාගෙන සංචණණණන් තම යමෙක් මෙසේ මැරේ ද, හෙ තෙමේ ධනය හෝ ලබයි කිනීතිය හෝ ලබයි සවශීයට හෝ යේ යයි කයින් සංඥ කෙරේ තම දුකුළාඇවැත් වේ ඒ කායසංචණිතාව හෙතු කොට ගෙණ 'මැරෙන්තෙම්'යි දුක් වෙදනා උපදවා තම ථුලැසිඇවැත් වේ මැරේ තම පරිජිඇවැත් වේ
- 16 වාචාය සංවණණණකි නම් යමෙක් මෙසේ මැරේද, හේ ධනය කෝ ලබයි කිනීතිය හෝ ලබයි සවගීයට හෝ යේයයි වචනයෙන් කියා නම් දුකුළාඇවැත් වේ ඒ වැණිමෙන් මැරෙන්නෙමයි දුක් වේදනා උපදවා ද ථුලාසිඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඥවැන් වේ

- 17 කාගෙන වාචාය සංවණණෙනි නාම. කාගෙන ව විකාරං කරොති, වාචාය ව හණති, ''යො එවං මරති. සො බනං වා ලහති යසං වා ලහති සයනං වා ගවඡනි"නි, ආපනති දුකකුටසස; තාය සංවණණනය ''මරිසසාම්"ති දුකබං වෙදනං උපපාදෙනි, ආපනති ථුලලවවයසා, මරති, ආපනති පාරාජිකසා.
- 18 **දූනෙන සංවරණණ**න් නාම දූතසා සංසන අරෝවෙනි: ''යො එව මරති සො බතං වා ලහනි සසං වා ලහනි සහන වා ශවඡන්''ති, ආපතනි දුකක-ටසා. දූතසා සාසන සුනා 'මරිසාමී'ති දුක්ඛ වෙදන උපපාදෙනි, ආපතනි ථුලලවවයසා, මරති, ආපතනි පාරාජිකසා.
- 19 ලෙබාය සංවරණණන් නාම ලෙබං ජිනුති "යෝ එවං මරති සෝ ධනං වා ලහති සසං වා ලහති සහහා වා හඬඡනී"ත්, අකඛරකඛරාස ආපතති දුකකටසස, ලෙබං පසසිණා 'මරිසසාමී'නි දුකඛං වෙදනා උපපාදෙති, ආපතති ථුලලච්චයසස, මරති, ආපතති පාරාජිකසය.
- 20 මපාතා තමේ: මනුසා උදදිසස ඔපාතා බණනි 'පපතිණා මරිසාන්'ති, අපෙනති දුකකටසා, පපනිනෙ දුකක වෙදතා උපපජිනි, ආපතනි පුලලච්චයසා, මරති, ආපතනි පාරාජිකසා අනොදිසා ඔපාතා ඛණනි 'යො කොචි පපතිණා මරිසාන්'ති, ආපතනි දුකකවසා මනුසොා නසම් පපනති, ආපතනි දුකකවසා, පපතිනෙ දුකක වෙදතා උපපජිනි, ආපතනි ඵුලලච්චයසා, මරති, ආපතනි පාරාජිකසා. යනෙකි වා පෙනෙ වා තිරවණනගත-මනුසාවිශානෙ වා තසම් පපනති, ආපතනි දුකකවසා, පපතිනෙ දුකක වෙදතා උපපණිනි, ආපතනි දුකකවසා, පපතිනෙ දුකක වෙදතා උපපණිනි, අපෙනති දුකකවසා, පපතිනෙ දුකක වෙදතා උපපණිනි, අපෙනති දුකකවසා, මරති, ආපතනි ඵුලලච්චයසා
- 21 අපසෙනාං නෑම අපසෙනන සස්ථං වෘ එපෙනි, විසෙන වා මිකෙබනි, දුබබලං වෘ කරොනි, සොබෙන වෘ නරකෙ වෘ පපානෙ වෘ එපෙනි 'පපනිණා මරිසසනී'නි, අංපනහි දුකකටසස, සස්ථන වෘ විසෙන වෘ පපනිනෙන වෘ දුකබා වෙදනා උපපජජනි, අංපනනි ථූලලච්චයසස, මරනි, අංපනනි පාරාජිකසස
- 22 උපනික්ඛපන නෑම: අසි වා සනති වා හෙණඩ් වා ලගුළ වා පාසාණ වා සහ වා විස වා රජු වා උපනික්ඛපති 'ඉමිත මරිසාත්'ති, ආපතති දුකකටසා, තෙත මරිසාමීති දුකඛ වෙදන උපපාදෙනි, ආපතති ඵුලලම්වයසා, මරති, ආපතති පාරාජිකසා
- 23 හෙසසජජං නාම. සපපිං වා නවනීනං වා නෙලං වා මධුං වා එාණිනං වා දෙති 'ඉමං සෘයිණා මරිසකතී'නි, ආපතනි දුකකටසා; නං සෘයිතෙ දුකඛං වෙදනා උපපජරති, ආපතනි ථුලලච්චයසා; මරති, ආපතනි පාරාජිකසා.
- 24 රුපූපහාරෝ නාම අමනාපිකා රූපං උපසංකරනි හයානකා නෙරවං ''ඉමං පසසිනා උනතුහිණා මරිසසනි''නි, ආපනති දුකකටසස; නං පසසිනා උනතුසති, ආපනති පුලලුවහසස, මරති, ආපනති පාරාජිකසස මනාපිකා රූපං උපසංකරනි¹ 'ඉමං පසසිනා අලාභුකෙන සුසසිනා මරිසසනි'නි, ආපනති දුකකවසස, නං පසසිනා අලාභුකෙන සුසසනි, ආපනති පුලලුවවයසා, මරති, ආපනති පාරාජිකසස.

- 17. කාගෙන වාචාශ සංව ෙණණනි තම ''යමෙක් මෙසේ මැරේද, හේ ධනය හෝ ලබයි කිතීතිය හෝ ලබයි. සවගීයට හෝ යේ ය''යි කයින් ද හතවයි. වචනයෙන් ද කියයි දුකුළාඇවැත් වේ ඒ වැණීමෙන් මැරෙන්... තෙම'යි දුක් වෙදනා උපදවෘද ථුලැසිඇවැත් වේ. මැරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ
- 18 දුතෙන සංවණණනි තම ''ගමෙක් මෙසේ මැරේ ද සේ ධනය කෝ ලබයි. කීතීතිය හෝ ලබයි සවගීයට හෝ යේය''යි දූතයකුට අස්තක් බෙණේ ද, දුකුළාඇවැත් වේ දූතයාගේ අස්ත අසා 'මැරෙන්නෙම'යි දුක් වෙදතා උපදවා ද ථුලැසිඇවැත් වේ. මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ
- 19. **ලෙබාය සංචණෙණිනි** නම් "ගමෙක් මෙසේ මැරේ ද හේ ඛනය හෝ ලබයි. කීතීනිය හෝ ලබයි. සවගීයට හෝ යේය"යි (පොන පනක අකුරු ලියා ද, අකුරක් පාසා දුකුළාඇවැත් වේ. ලිපිය දක මැරෙන්– නෙම් සි දුක් වෙදනා උපදවා ද ඵූලැසිඇවැත් වේ. මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ.
- 20. මපාන තම "වැටි මැරෙන්නේය"යි මිනිසකු උදෙසා වළක් කතී නම් දුකුළාඇවැන් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද ථුලැසිඇවැන් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැන් වේ. "යම් කිසිවෙක් වැට් මැරෙන්නේය"යි (කෙනකුන්) නො උදෙසා වළක් කනී ද දුකුළාඇවැන් වේ මිනිසෙක් එකි වැටේ ද දුකුළාඇවැන් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද ථුලැසිඇවැන් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැන් වේ ගකෙක් හෝ පෙනයෙක් හෝ කිරිසන්වෙස් හෝ මිනිස් වෙස් ශත්තෙක් (ගකෙක් හෝ පෙනයෙක්) හෝ එහි වැටේ ද, දුකුළා~ඇවැත් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද දුකුළාඇවැන් වේ මැරේ ද ථුලැසිඇවැන් වේ කිරිසනෙක් එහි වැටේ ද දුකුළාඇවැන් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද දුකුළාඇවැන් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද දුකුළාඇවැන් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද දුකුළාඇවැන් වේ.
- 21. අපභායන නම අලෙමාන පුවරුවෙහි සැතක් හෝ තබා ද, විස හෝ ගල්වා ද දුජීල හෝ කෙරේ ද, හෙබක හෝ තරාවළක හෝ පුපාත– යක 'හෝ වැටී මැරෙන්නේය'යි (ඇලමබතඵලකය) තබා ද, දුකුළාඇවැත් වේ සැත කරණකොටගෙණ හෝ විස කරණකොටගෙණ හෝ වැටීමෙන් හෝ දුක් වේදනා උපදී ද, ථුලැසිඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ
- 22. උපනිකකිපන නම ''මෙහින් මැරෙන්නේ ය"යි කඩුවක් නෝ අඩහට්යක් හෝ හෙල්ලක් හෝ මුගුරක් හෝ ගලක් හෝ සැතක් හෝ විසක් හෝ රැහැතක් හෝ ලහ තබා ද දුකුළාඇවැත් වේ එයින්, මැරෙන්තෙම් යි දුක් වේදතා උපදවා ද ථුලැසිඇවැත්වේ. මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ
- 23. තෙසජජ තම් ''මෙය ලෙව මැරෙන්නේය''යි හිදුනුල් හෝ වෙඩරු හෝ නලතෙල් හෝ මී හෝ පැණි හෝ දේ ද, දුකුළාඇවැන් වේ එය ලෙවි කල්හි ඔහුව දුක් වේදනා උපදී ද ථුලැසිඇවැන් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැන් වේ
- 24. රුපුපහාර තම "මෙය දැක තැති ගෙණ මෑරෙන්නේය"යි තයජනක බියපත් කරවත, තො මතා රුවක් ලහ තබා ද, දුකුළාඇවැත් වේ එය දැක තැති ගණි ද, පුලැසිඇමැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ 'මෙය දැක නො ලැබීමෙන් වියලි මැරෙන්නේය"යි මතා රුවක් ලහ තබා ද දුකුළාඇවැත් වේ එය දැක නො ලැබීමෙන් වියලේ ද පුලැසිඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ

- 25 සදදුපහාරෝ තෘම. අමතාපිකං සදදං උපසංහරති භයාතකං හෙරවං 'ඉමං සුණා උතනසිණි මරිසාක්'ති, ආපතති දුකකවසක, තං සුණා උතනසති, ආපතති ඵුලලචායක, මරති, ආපතති පාරාජිකසක මනාපිකං සදදං උපසංහරති පෙමනීයං හදගඬිගමං 'ඉමං සුණා අලාභකෙත සුසසිණා මරිසාක්'ති, ආපතති දුකකවසක, තං සුණා අලාභකෙත සුසාති, ආපතති ඵුලලචායසහ; මරති, ආපතති පාරාජිකසස
- 26 ශිණ්ඩු පහාරෝ නාම අමනාපිකාං ගණිං උපසංහරති ජෙගුවණං පාටිකුලා 'ඉමං සංගිණා ජෙගුවණනා පාටිකුලානා මරිසාන්'ති, ආපනති දුකකාවසා; නං සංගිතෙ ජෙගුවණනා පාටිකුලානා දුකකා වෙදනා උපපජති, ආපනති ඵුලලවවයසා, මරති, ආපනති පාරාජිකසා මනාපිකාං ගණිං උපසංහරති 'ඉමං සංගිණා අලාභකෙන සුසානිණ මරිසාන්'ති ආපනති දුකකාවසා, නං සංගිණා අලාභකෙන සුසාති, ආපනති ඵුලලවවයසා, මරති, ආපනති පාරාජිකසා
- 27. රසූපකාරෝ නෑම. අමනාපිකා රසං උපසංහරති ජෙගුච්ඡං පෘටිකූලාං 'ඉමං සංසිතා ජෙගුචඡනා පෘටිකුලානා මරිසාන්'න්, අංපනති දුකකවසා, තං සංසිතෙ ජෙගුචඡනා පෘටිකුලානා දුකඛා වෙදනා උපපජන්, අංපනති ථුලලචචයසා, මරකි, අංපනති පාරාජිකසා මනාපිකා රසං උපසංහරති, ඉමං සංසිතා අලාහකෙන සුසානි, අංපනති ථුලලචචයසා, මරති, අංපනති පාරාජිකසා
- 28 ථොට්ඨබබු පතාරෝ නාම අමනාපික ඓවේඨබබ උපසංහරනි දුකඛසමඑසස බරසමඑසසා ''ඉමින පුවෙඨා මරිසසනි'නි ආපනනි දුකකවසස, තෙන පුවඨාසස දුකඛ වෙදනා උපපජණි, ආපනනි ඵුලලච්චයසස, මරති, ආපනනි පාරාජිකසස මනාපික ඓවේ.බබ උපසංහරනි සුඛසමඵසසා මුදුසමඵසහ ''ඉමිනා පුවෙඨා අලාභකෙන සුසසිණා මරිසසනී''නි, ආපනනි දුකකවසස, තෙන පුවෙඨා අලාභකෙන සුසසිණි මරිසානී''නි, ආපනනි දුකකවසස, අපනනි ප්රජේකසස
- 29 බම්මූපකාරේ නාම. තෙරසිකසා නිරයකථ කෙවෙනි "ඉම් සුනිා උතනසිනිා මරිසානි"නි, ආපනනි දුකකවසා, නං සුනිා උතනසනි, ආපනනි ථුලලවචයසා, මරනි, ආපනනි පාරාජිකසා කලාාණකම්මසා සහකත්ව කෙථෙනි "ඉම් සුනිා අධිමූතෙනා මරිසානී"නි, ආපනනි දුකකවසා, නං සුනිා අධිමූතෙනා "මරිසාාමී"නි දුකක් වෙදන උපපා දෙනි, ආපනනි ථුලලවච-සසා, මරනි, ආපනනි පාරාජිකසා
- 30 **අංචිකඛනා** තාම පුටෙඨා භණති එවං මරසසු"යො එවං මරති, සො බනං වා ලහති, සසං වා ලහති, සහහං වා ගචඡනී"නි ආපනති දුකකටසස: තාය ආචිකඛනාය මරිසසාමිති දුකඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපතති ථුලලවවයසස, මරති, ආපතති පාරාජිකසස
- 31 අනුසාසන් තාම· අපුටෙඨා භණත් එවං මරසසු "යො එවං මරති, සො බනං වා ලහති, සසං වා ලහති, සහනං වා ගචඡති"ති, ආපතති දුකක– වසස, තාය අනුසාසනියා "මරිසසාමී"ති දුකකං වෙදනං උපපාදෙති, ආපතති ඵුලලචඩයසස, මරති, ආපතති පාරාජිකසස.

- 25 සඳුපහාර නම් 'මෙය අසා තැති හෙණ මැරෙන්තේයයි' බියජනක, බියපත් කරවන නො මනා ශබදයක් ඉදිරිපත් කෙරේ ද, දුකුළාඇවැත් වේ එය අසා තැති ගැණි ද ථුලැසිඇවැත් වේ. මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ 'මෙය අසා නො ලැබීමෙන් වියලී මැරෙන්නේය'යි පෙුමයට හිත වූ ලගන්නා වූ මනාප ශබදයක් ඉදිරිපත් කෙරේ ද දුකුළාඇවැත් වේ. එය අසා නො ලැබීමෙන් වියලේ ද ථුලැයිඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ.
- 26 ශණුපතාර නම් 'මෙය සිඹ ජුගුජනා බැවින් පිළිකුල් බැවින් වැරෙන්නේග'සි ජුගුජනා කටයුතු පිළිකුල් කටයුතු නො මතා ගඳක් එළවා ද දුකුළාඇවැත් වේ එය සිඹි කල්හි ජුගුජනා බැවින් පිළිකුල් බැවින් දුක් වේදනා උපදී ද, ථුලැසිඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ 'මෙය සිඹ නො ලැබීමෙන් වියලී මැරෙන්නේග'යි මතා සුවඳක් එළවා ද, දුකුළා– ඇවැත් වේ. එය සිඹ තො ලැබීමෙන් වියලේ ද ථුලැසිඇවැත් වේ. මැරේ ද පරිජිදැවැත් වේ.
- 27 රසුපහාර තම 'මෙස රස විද ජුගුජසා බැවින් පිළිකුල් බැවින් මැරෙන්නේස'සි ජුගුජසා කටයුතු පිළිකුල් කටයුතු නො මනා රසයක් එළවා ද දුකුළාඇවැන් වේ. එස රස විදිකල්හි ජුගුජසා බැවින් පිළිකුල් බැවින් දුක් වේදනා උපදී ද, ජුලැසිඇවැක්වේ මැරේ ද පරිජිඇවැක් වේ 'මෙස රස විද නො ලැබීමෙන් විසලි මැරෙන්නේ ස'සි මතාප රසයක් එළවා තබා ද දුකුළා-ඇවැන් වේ. එස රස විද නො ලැබීමෙන් විසලේ ද ජුලැසිඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ
- 28. ඓටෙඩිබුසුපතාර නම් 'මෙයින් පහස්තෘ ලද්දේ මැරෙන්නේය"යි දුක් පහස් ඇති රඑ පහස් ඇති තො මතා පහස්තා දැයක් එළවා තබා ද දුකුළාඇවැත් වේ එයින් පහස්තා ලද්දහුව දුක් වේදනා උපදී ද ථුලැසි-ඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ 'මෙයින් පහස්තා ලද්දේ නො ලැබීමෙන් විසල් මැරෙන්නේ ස'සි සුවපහස් ඇති මුදුපහස් ඇති මතාප වූ පහස්තා දයක් එළවා තබා ද දුකුළාඇවැත් වේ. එයින් පහස්තා ලද්දේ නො ලැබීමෙන් විසලේ ද ථුලැසිඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ
- 29 බුම්මූපහාර නම 'මෙය අසා තැනි ගෙණ මැරෙන්නේ ය'යි නිරයට සුදුසුමූවකුට නිරය පිළිබඳ කථා කියා ද දුකුළුඇවැත් වේ එය අසා තැනි ගණ් ද එලැසිඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ, 'මෙය අසා එහි ඇලුනේ මැරෙන්නේ ය'යි කලණකම ඇත්තනුට දෙව්ලෝ පිළිබඳ කථා කෙරේ ද දුකුළුඇවැත් වේ එය අසා එහි ඇලුනේ 'මැරෙන්නෙම්'යි දුක් වෙදනා උපදවැද ඵූලැසිඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ
- 30 ආචිකාඛනා තම් විචාරණ ලද්දේ "මෙසේ මැරෙව. සමෙක් මෙසේ මැරේ තම් හේ බනය හෝ ලබයි සශස් හෝ ලබයි දෙව්ලොවට හෝ සේ"යි කිසා ද, දුකුළාඇවැත් වේ ඒ සැළකිරීමෙන් 'මැරෙන්නෙම'යි දුක් වේදනා උපදවා ද ඵුලැසිඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ.
- 31. අනුසාසනී තම් තොවිවාරණ ලද්දේ "මෙසේ මැරෙව. යමෙක් මෙසේ මැරේද, හේ බනය හෝ ලබයි යසස් හෝ ලබයි සවගී යට හෝ යේ ය"යි කියා ද දුකුළාඇවැත් වේ. ඒ අනුශාසනාවෙන් 'මැරෙන්නෙම'යි දුක් වෙදනා උපදවා ද ථුලැසිඇවැත් වේ මැරේ ද පරිජිඇවැත් වේ

- 32 සමේකත කම්ම නෑම සමේකතා කරෙති "පුරෙ හනතා වා පවණහතතා වා රතතිං වා දිවා වා තෙත සමේකතෙන හා ජීවිතා චොරො-පෙතී"ති, ආපතති දුකකටසස, තෙන සමේකතෙන තාං ජීවිතා චොරොපෙති, ආපනති උතිනනා පැරුජිකසස, තාං සමේකතා පුරෙ වා පවණවා නාං ජීවිතා චොරොපෙති, මූලටඪසස අනාපතති; වඛකසස ආපනති පැරුජිකසස
- 33. නිමිතතනමම තම නිමිතත කරෙන් "අක්ඛ වා නිඛණිසාම හමුක වා උකඛ්පිසසාම් සීසං වා උකඛ්පිසසාම් තෙන නිම්තෙනන නං ජීවිතා චොරොපෙනී"ති, ආපතති දුක්කටසස, තෙන නිම්තෙනන නං ජීවිතා චොරො-පෙනි, ආපතති උතිතනං පාරාජිකසස; නං නිම්තතං පුරෙ වා පචණ වා ජීවිතා චොරොපෙනි, මුලටාසස අනපතති, වඩකසස ආපතනි පාරාජිකසස
- 34 අනංපතති අසඤවීචව අජංතනතසස න ම δ ණාබ්පපෘසසස උමමතතකසස බිතතචීතතසස වෙදනවවසස 1 අංදිකම්මිකසසාති.

මනුසසාවිගගහපා රාජිකමහි පඨමභාණවාරෝ නිටඨිතො.

¹ ඛිගතදිගතසා, චේදනවට අස. සිහල ෙලාණ මකසු කුණි

- 32. සඬෙකතාකම නම "පෙර බත්කල හෝ පසු බත්කල හෝ ර හෝ දවල් හෝ ඒ සලකුණෙන් ඔහු දිවිගෙන් තොර කරව"යි සලකුණක් කෙරේ ද දුකුළාඇවැත් වේ ඒ සලකුණෙන් ඔහු දිවිගෙන් තොර කෙරේ ද දෙදෙනාට ම පරිජිඇවැත් වේ ඒ සලකුණෙට පෙර හෝ පසුව හෝ ඔහු දිවිගෙන් තොර කෙරේ ද මූලිකශාට ඇවැත් තො වේ මැරුවහුට පරිජිඇවැත් වේ
- 33 නිම්තන කම්ම නම ''ඇස හෝ කසන්තෙම් බෑම හෝ නගන්නෙම් හිස හෝ ඔසවත්තෙම්. ඒ නිම්ත්තෙන් ඔහු දිවිගෙන් තොර කරව සි නිම්ති කෙරේ ද, දුකුළුඇවැත් වේ ඒ නිම්ත්තෙන් ඔහු දිවිගෙන් තොර කෙරේ ද දෙදෙනාහට ම පරිජිඇවැත් වේ ඒ නිම්ත්තව පෙර හෝ පසුව හෝ ඔහු දිවිගෙන් තොර කෙරේ ද මූලිකයාට ඇවැත් නො වේ මැරුවහුට පරිජිඇවැත් වේ

34 නො දන මරන්නහුට ද, නොදන්නහුට ද, නොමරණ අදහස් ඇන්නහුට ද, උමතුවූවහුට ද, විසුලසිත් ඇත්නහුට ද වෙදනාවෙන් පෙළුනහුට ද, ආදි කර්මිකයාට ද ඇවැත් නො වේ

මිනිස්විකාපරිජියෙහි පළමුවන බණවර නිමි

විනිතවඤු.

උදදුනගංථා.

සංවණණතා නිසිදනෙතා මුසලොදුකඛලෙන ව, බුඩසපබබජිතා සතත¹ ලශාවීමංසතාවිසං.

නයො ව වනුදුකමෙමහි ඉවාර්කාහි පරෙ නයො, වාසි ගොපානසි වෙව අවවකො නාරණමපති

සෙදං නතුුුු ව සම්බාහෝ නහාපනමහණුණනන ව, උටඪාපෙනෙකා නිපාතෙනෙකා අනනපානෙක මරණං

ජාරගබෙහා සපතනී ව මාතා පුතතා උහො වඩි, උහො න මියරෙ මඳු තාපා වණුකා විජායිනී.

පතොදං නිශාක ගතෙබා වැලයකබණුව පෘතිනී, තං මණුණුමාතො පහරි සශාණුව නිරශං තණේ.

අංලවියා නයො රුක්ඛා දයෙන් අජ්රෙ නයෙ, මා කිලමෙසින නූයතා නකකා සොමීරකෙන වාති

- 1 තෙත බො පත සමගෙන අඤඤතරො තික්බු ශිලාතො යොති, තසස තික්බූ කාරුඤෙඤත මරණවණණා සංවණණෙසුං, සො තික්බු කාල-මකාසි, තෙසං කුක්කුවවං අහොසි, "කවව් නු බො මසං පෘරාජිකං ආපතතිං ආපනතා"ති අථ බො තෙ තික්බූ තගවතො එතමණා ආරොවෙසුං -පෙ-"ආපනතිං තුමෙන තික්බවේ ආපනතා පෘථාජිකනති" (1)
- 2 තෙන බො පන සමසෙන අණුණුතුරෝ පිණ්ඩවාරිකො තික්බු පිඨකෙ පිළොතිකාය පට්චඡනහා ද,රකා නිසීදනෙතා ඔක්රිණි මාරෙසි නසාය කුක්කුච්චා අහොසි –පෙ– "අනංපතත් තික්බු පාරාජිකසා " "න ව තික්බවේ අපපට්වෙක්ඛණා අංසනෙ නිසීදිතුබබා යො නිසීදෙයා, අපෙන් දුක්කට්සයා"ත් (2)
- 3 තෙන බො පන සමගෙන අණුඤනරෝ තික්බු හතනගෙන අනතරසරේ ඇසතං පණුඤපෙනෙනා මුසලෙ උසසිතෙ එකං මුසලං අශාතෙසි දුනිගෝ මුසලෝ පරිපතිතා අණුඤනරසස දුරකසස මණකෙ අවණායි සො කාල-මකාසි නසස කුක්කුඩවං අහෙසි –පෙ– 'කිඤවිනෙනා ණං තික්බුනි?" අස්කුව්වව අගං තිගවා"නි "අනුපෙන් තික්බු අස්කුව්වවා"නි (3)
- 4 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරෝ භිකවු භනතගො අනතුරසර ආසනං පඤඤපෙනෙතා උදුකබලභණඕකං අකකම්නා පවටෙයි, අඤඤතරං දරකං ඔනරිනා මාරෙසි නසස කුකකුවාං අහෝසි -පෙ- "අනාපන්නි භිකවු අසඤවවාු"නි. (4)

¹ බුබුළුපබ්බජිතානිසනෙනා මජසං.

විනිශචිත කථාවසතු

උසුනගාථා

සංවණණනා, නීසීදනත, මුසල, උදුකඛල සමග සතරක් ද, බුඩසපබබජිත තුණක්දයි සතකි ලගන තුණක් ද වීමංසන විස දෙකක් දැයි වසතු 12 ක් ද,

විහාරවන්වු තුණක් ද අනෙක් ඉටඨකවන්වු තුණක් ද, වාසි, ගෞපානසී, අටටක, ඔතාරණ, ගන වසතුන් තුණ බැගින් ද. පති දෙකෙක් දුයි 20 ක් ද,

සෙද, නෑළු, සම්බාහන, නහාපන, අබහණුණන, උවඨාපන, නිපානන, අනනමාරණ, පානමාරණ වසනු තුණ බැගින් 27 ක් ද,

ජාරශබහ, සපතනිය සම්බනි මවුමල, පුතුමල, දෙදෙනා ම මල, දෙදෙනා ම නො මල වසතු සතරක්ද, මඥපත, තාපන වණුකා, විජායිනී වසතු සතරක් දැයි 9 ක් ද,

පතොද, නිගනහ, යකාබ වස්තු ද, වාළ යකාබවස්තු තුණක් ද, පාහිනි කනතාර වසතු සයක් ද, මඤඤමාන සනරක් ද, පහර තුණක් ද, සශා තුණක් ද, නිරයවණණනා තුණක් දයි 25 ක් ද,

අංලවීරු කිඛවසවු තුණක් ද ද,ය වසවු තුණක් ද, මං කිලමෙසි තුණක් ද, තකක, සොවීරක දෙක දයි 10 ක් ද වූ විනීත වසතු එක්සිය තුණෙකි.

- 1. එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් හිලත් වූයේ වෙයි භිඤුහු ඒ මහණෙනව කරුණාවෙන් මරණයෙහි ගුණ වැණුන ඒ මහණ තෙමේ කලුරිය කෙළේය "කිම අපි පරිජිඇවැත් අවන්නමෝද"යි ඔවුන්ව කුකුස් විය ඉක්බිති ඒ භිඤුහු භාගාවතුත් වහන්සේව මෙ පවත් සැළ කළාහු ය "මහණෙනි, තෙපි පරිජිඇවැත් අවන්නහු ය"
- 2 එසමහෙහි එක්තරා පිණඩවාරික මහණෙක් පුටුවක හිඳගන්නේ රෙදිකඩකින් පිළිසන් දරුවකු මැඩ හෙණ මැරි ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ. මහණෙනි, පරික්ෂා නො කොට අසුනෙහි නො හිදිය යුතුයි යමෙක් හිදී නම් දුකුළාඇවැත් වේ."
- 3 එසමයෙහි එක්තර මහණෙක් ඇතුඑගම බොජින්හලෙහි අසුන් පණවන්නේ මොහොල් දෙකක් ඔසවා තැමූ කල්හි එක් මොහොලක් හැර ගත්තේ ය දෙවෙනි මොහොල පෙරළී එක්තරා දරුවකුගේ හිසමත වැටුනේය ඒ දරු තෙමේ කලුරිය කෙළේ ය ඒ මහණයට කුකුස් විය "මහණ තෝ කෙබදු සිත් ඇත්තෙහි ද"? "හාතාවතුත් වහන්ස, මම තො දත කෙළෙමි" මහණ, නො දත කළහුට ඇවැත් නොවේ
- 4 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ඇතුඑගම බෞජුන්හලෙහි අසුන් පණවන්නේ වංගෙඞියක් ඇක්ම පෙරළීය එක්තරු දරුවකු යව කෞට මැරි ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. . මහණ, නො දැන කළහුට ඇවැන් නො වේ.

- 5. තෙන බො පන සමගෙන පිතාපුතනා තිකබූසු පබබජිතා නොනනි කාලෙ ආරෝචිතෙ පුතෙනා පිතරං එතදවොව 'ගවඡ තහෙන සබේකා නං පතිමානෙතී'ති පිටසීයං ගහෙනිා පනාමෙසි සො පපතිණා කාලමකාසි නාසා කුකකුඩවං අනොසි –පෙ– "කිණුව්තෙනා නිං තිකබූ"දිති "නාහං හගවා මරණාබ්පායෙං"ති. "අතාපනති තිකබු න මරණාබ්පපායසසා"ති (5)
- 6 තෙන බො පන සමගෙන පිනෘපුනනා භික්ඛූසු පබබජිතා හොනගි කාලෙ අරොචිතෙ පුතෙනා පිනරං එනදවොච 'ගවඡ හනෙන සභෝග නං පතිමාතෙනි'ති මරණාගිපපාසෙං පිටකීයං නහෙණා පතාමෙසි සො පපතිතා කාලමකායි නසා කුක්කුවචං අහෙසි –පෙ– "ආපතතිං ණා භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික"නති (6)
- 7 තෙත බො පත සමයෙන පිතෘපුතතා තිකබුසු පබබජිතා හොනති, කාලෙ අරොවිතෙ පුතෙතා පිතරං එතදවොව 'ශවජ තනෙත සඬෙසා තං පතිමානෙති'තී මරණාගිපපාහෝ පිටසීයං ගුනෙණා පතාමෙසි සො පපතිණා ත කාලමකාසි තසස කුකකුවවං අනොසි –පෙ– ''අතාපතති තිකබු පාරාජිකසා, ආපතති ථුලලවවයසා''නි (7)
- 8 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරසා තින්බුනො තුණුණනතසා මංසං කණෝ විලශනං හොති, අණුණුනරෝ තින්බු නසා තින්බුනො ගිවාගං පහාරං අදසි සලොහිතා මංසං පති සො තින්බු කාලමකාසි නසා කුත්තුවවං අහාසි –පෙ– ''අනාපනති තින්බු න මරණාබ්පපායසා"නි (8)
- 9 තෙන බො පත සමගෙන අඤඤනරසසා තිකබුනො තුඤජනනසස මංසං කණෝ විලශක හොති අඤඤනරො තිකබු මරණාධිපපාසෙ නසස තිකබුනො බීවායං පහාරං අදසි සලොතිනං මංසං පති සො තිකබු කාලමකාසි. නසස කුකකුවවං අනෙසි –පෙ- "අපනතිං ණා තිකබූ ආපනෙනා පාරංජික"නති (9)
- 10 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරසස භිකබුතෝ භුඤජනතසස මංසං කණෝ විලගනං හොති අඤඤතරෙස භිකබු මරණාධිපොයො තසස භිකබුහෝ ශිවායං පහාරං අදුසි සලෝහිතං මංසං පති සො භිකබු න කාලමකාසි තසස කුකකුවාං අහෝසි –පෙ– "අනාපනති භිකබු පාරාජිකසස, අංපනති ඵුලලවවගසසා"ති (10)
- 11 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෝ පිණිඩවාරිකො භිකබු විසගනං පිණිඩපාතං ලභිණා පටිකකමනං හරිණා භිකබූනං අගනකාරිකං අදුසි නෙ භිකබූ කෘලමකංසු තසස කුකකුච්චං අහෝසි –පෙ– "කිඤ්චිනෙනා නිං භිකබූ"නි ² "නානං හගවා ජාතාමී"නි "අනාපනහි භිකබූ අජානනනසසා"නි (11)
- 12 තෙත බො පත සමගෙත අඤඤතරෝ තිකබු වීමංසාධිපපාගෝ අඤඤතරසා තිකබුතො විසං අදයි සො තිකබු කාලමකාසි නසා කුකකුවාං අය ගාසි –පෙ– "කිඤවිතෙනා නිං තිකබු"නි? "වීමංසාධිපපාගෝ අගං ගගවා"නි "අනාපතති තිකබු පාර ජිකුසා, ආපනති ඵුලලවවයසා,'නි (12)

- 5. එසමගෙහි දෙ පුතු පිය කෙතෙක් භිඤුන් කෙරෙහි මහණවූචෝ වෙත් කල් දැන් වූ කල්හි පුත් තෙමේ පියාව මෙය කී ය 'වහන්ස, යනු මැතැමි සඬ% තෙමේ නොප අපෙක්ෂ කෙරේ'හි පිට ගෙණ තෙරීය හෙතෙමේ වැටී මිළේ ය ඒ මහණහව කුකුස් විය මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැන්තෙහි ද? 'හාගාවතුන් වහන්ස, මම මරණ අදහස් නැත්තෙම වෙමි' මහණ, මරණ අදහස් නැත්තනුට ඇවැන් නො වේ (5)
- 6 එසමගෙහි දෙ පුතු පිය කෙතෙක් භිඤුන් කෙරෙහි පැවිදිවූවංහු වෙත් කල් දැන් වූ කල්හි පුත් තෙමේ පියාට මෙය කී ය 'වහන්ස, යනු මැතවි සභික තෙමේ හොප අපෙක්ෂා කෙරේ'යි මරණ අදහස් ඇත්තේ පිට ගෙණ තෙරිය හෙ තෙමේ වැටි මිලේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මගණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය (6)
- 7 එසමයෙහි දෙ පුතු පිය කෙනෙක් තිකුන් කෙරෙහි පැවිදිවූවංකු වෙන්. කල් දැන්වූ කල්හි පුන් තෙමේ පියාව මෙය කිය 'වහන්ස, යනු මැතවි සඔක හෙමේ තොප අපෙකුං කෙරේ'යි මරණ අදහස් ඇත්තේ පිට ගෙණ නෙරිය හෙ නෙමේ වැටී නො මලේ ය ඔහුට කුකුස් විය. ... මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ ඵුලැසිඇවැත් වේ (7)
- 8 එසමයෙහි එක්තරා බුදින මහණකුගේ උගුරෙහි මස් කැබැල්ලෙක් ලැගුනේ වෙයි එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණහුගේ ගෙලට පහරක් දුනි ලේ මුසු මස වැටුනේ ය ඒ මහණ කපුරිය කෙළේ ය. ඔහුට කුකුස් විය මහණ, මරණ අදහස් තැන්තහුට ඇවැත් තො වේ (8)
- 9 එසමගෙහි එක්තරා බුදිත මහණකුනේ උගුරෙහි මස් කැබැල්ලක් ලැගුනේ වෙයි මැරියැට් එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණහුගේ ගෙලට පහරක් දුනි ලේ මූසු මස වැටුනේ ය ඒ මහණ කලුරිය කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය (9)
- 10 එසමයෙහි බුදින එක්තරං මහණකුගේ උගුරෙහි මස් කැබැල්ලෙක් ලැගුතේ වෙසි මැරියැට් එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණහුගේ හෙලට පහරක් දුනි ලේ මූසු මස වැටුතේ ය ඒ මහණ තොම මෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය. මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ (10)
- 11 එසමයෙහි එක්තරා පිණිඩවාරික මහණෙක් විසමුසු අහරක් ලැබ අසුන්හලට ගෙණ ගොස් තිකුන්ට අනුපීණඩය දුනි ඒ තිකුනු මළහ ඔහුව කුකුස් විය 'මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද?' 'භාගාවතුන් වහන්ස, මම හෝ දනිම්' මහණ තොදන්තනුට ඇවැත් තො වේ (11)
- 12. එසමගෙහි වීමැසිගැට් එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට වස දුනි ඒ මහණ මළේ ග ඕහුට් කුකුස් විස 'මහණ, තෝ කෙබළු සිතැත්– තෙහි ද?' 'භාශාවතුන් වනන්ස, මම වීමසන අදහස් ඇත්තෙමි'සී මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ. ථුලැසිඇවැන් වේ (12)

- 13 තෙන බො පන සමගෙන ආලවකා¹ තිකබූ විශාරවණුං කරොනති. අණුණුතරො තිකබූ හෙටඨා හුණා සිලං උචවාරෙසි, උපරිමෙන තිකබුතා දුනාතිතා සිලා හෙටඨිමසස තිකබුනො මණිකො අවණාසි සො තිකබු කාලමකාසි නසස කුකකුචවං අනොසි –පෙ– "අනාපනති තිකබු අසණුච්චා"නි (13)
- 14 තෙන බො පත සමගෙන අංලවකා තිකබූ විහාරවණුං කරොනති. අණුණුතරො කිකබු හෙටඨා හුණා සිලං උචවාරෙසි උපරිමෝ තිකබු මරණාබ්පපාගො හෙටයීමණය තිකබුහො මණකො සිලං මුණුවි. සො තිකබු කාලමකාසි තසස කු කකුචචං අහොසි –පෙ– "ආපතතිංණා තිකබු ආපනෙනා පාරාජික"නති (14)
- 15 තෙන –පෙ– සො තික්බු න කාලමකාසි නසා කුකකුවවං අගෙසි –පෙ– ''අනාපනති තික්බු පාරාජිකසා, ආපනති ඵුලලවවයසා''නි (15)
- 16 තෙන බො පන සමයෙන ඇලවකා තිකබූ විශාරසා කුඩාං උවඨාපෙනහි අඤඤතරේ තිකබු හෙවඨා හුණා ඉවඨකං උචවාරෙසි, උපරිමේන තිකබුනා දුගාතිනා ඉවඨකා හෙවයීමසා තිකබුනො මළුකෙ අවදුවාසි සො තිකබු කාලමකාසි නසා කුකකුචචං අහෙසි –පෙ– "අනාපහති තිකබු අසඤච්චවා"ති (16)
- 17 තෙන බො පන සමගෙන ඇලවකා තිකබූ විහාරසස කුඩාං උටඨා-පෙනති අඤඤතුරො තිකබු හෙටඨා හුණා ඉටඨාකං උචචාරෙසි, උපරිමො තිකබු මරණාගිපපාගෙන හෙටඨිමසස කීකබුතො මළුකො ඉටඨාකං මුඤවි සො තිකබු කාලමකාසි –පෙ [අපනෙනා පාරාජිකනති තෙන බො පන සමපයෙන –පෙ] සො තිකබු න කාලමකාසි නසස කුකකුචචාං අහොසි –පෙ "අනාපනති තිකබු පාරාජිකසස, අපෙනති ඵුලලචචයසසා"නි (17–18)
- 18 තෙත බො පත සමහෙත ඇලවකා තික්බු නවකමමං කරොනති අඤ්ඤතරො තික්බු කෙටඨා හුණා වෘසිං උචචාරෙසි උපරිමෙත තික්බුනා දුගකතිතා වෘසි හෙටයීමසස තික්බුනො මණ්කෙ අවණාසි සො තික්බු කාලමකාසි තසා කුක්කුවවං අහොසි පෙ "අනාපතති තික්බූ අසඤ්චචා" ති (19)
- 19 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛූ නවකමමං කරෙනනි අණුණුතරො භික්ඛු හෙටඨා හුණා වාහිං උච්චාරෙසි, උපරිමෝ භික්ඛු මරණා-ධිපපායො හෙටසීමසස භික්ඛුනො මණ්කෙ වාසිං මුණුව් සො භික්ඛු කාලමකාසි [~පෙ~ ආපනෙනා පාරාජිකනනි තෙන බො පන සමයෙන ~පෙ~] සො භික්ඛු න කාලමකාසි තසස කුක්කුවවං අනොසි ~පෙ~ "අනාපන්නි ~පෙ~ භික්ඛු පාරාජිකසස, ආපන්ති ථුලලවමයසසා"නි (20~21)
- 20 තෙන බො පන සමයෙන අලෙවකා හිකබූ නවකමාං කරෙනන් අසැසැතරෙ හිකබු කෙටඨා හුණා ගෞපානසිං උචචාරෙසි, උපරිමෙන හිකබුනා දුගාහිතා ගෞපානසී හෙටයීමසහ භිකබුනො මහුනක අවහාසි සො භිකබු කාලමකාසි තසය කුකකුවවං අහෙසේ –ළෙ– "අනාපනහි භිකබු අසසැව්වවා,"නි (22)

¹ ආලවිකා සභ

- 13. එසමයෙහි අලවුරට වැසි භිකුසුහු විහාරභූමයක් (ගෙපළක්) කෙරෙත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගලක් තැගී ය මත්තෙහි සිටි මහණ විසින් තපුරු කොට ගත් ගල යට සිටි මහණහු හිස මත වැටුනේ ය ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, තො දෙන කළහුට ඇවැත් තො වේ (13)
- 14 එසමයෙහි අලවු වැසි තිකුසු විහාර භුමියක් කෙරෙන් එක්නරා මහණෙක් යට සිට ගලක් එසවී ය මන්තේ සිටි මැරියැටි මහණෙක් යට සිටි මහණහුගේ තිසමන ගල හෙළී ය ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය (14)
- 15 එසමයෙහි ඒ මහණ හො මලේ ග ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැන් නො වේ ථුලැසිඇවැන් වේ (15)
- 16 එසමයෙහි අලවු වැසි තිකුසුනු විශාරයට බිහක් නංවත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගඩොලක් එසවී ය මත්තේ සිටි මහණ විසින් නපුරු කොට ගත් ගඩොල යට සිටි මහණනු හිස මත වැටුනේ ය. ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, නො දහ කළහුට ඇවැත් නො වේ. (16)
- 17 එසමයෙහි අලවු වැසි තිසුමුහු විශාර බ්හක් නංවත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගඩොලක් එසවී ය මත්තෙති සිටි මැරියැට් මහණ යට යිටි මහණකු නිස මත ගඩොල හෙළි ය. ඒ මහණ මළේ ය [පරිජි ඇවත් අවන්තෙතිය එසමයෙහි] ඒ මහණ කොමළේ ය ඔහුට කුකුස් ටිය මහණ, පරිජිඇවැත් තො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ (17–18)
- 18. එසමයෙහි අලවුවැසි තිඤුහු තවහම් කෙරෙන් එක්තරා මහණෙත් යට සිට වැයක් එකම් ය මත්තෙති සිටි මහණකු වියින් තපුරු කොට ගන් වැය යට සිටි මහණනු නිස මත වැටුතේ ය ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ තො දන කළහුට ඇවත් තො වේ (19)
- 19 එසමයෙහි අලවුරට වැසි භිණුහු තවගම කෙරෙන්. ථකතරා මතණෙක් යට සිට වැයක් එසම් ය මත්තෙහි සිටි මහණහෙමේ මැරියැට්වූයේ යට සිටි මනණනුමේ හිත මත වැය හෙළී ය ඒ මහණ මලේ ය පරිජි ඇවැත් අවන්නෙහිය එසමයෙහි]. ඒ මහණ නො මළේ ය. ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ. උලැසි-ඇවැත් වේ (20-21)
- 20 එසමයෙහි අලවු වැයි භියයුහු තමනම කෙරෙන් එක්නර මහණෙක් සව සිව ගොනැස්සක් එසවිය මන්තෙහි සිවී මහණහු විසින් කපුරු කොට හත් ගොනැස්ස සට සිටි මහණහුගේ හිස මන වැටුනේ ස ඒ මහණ මලේ ස ඔහුට කුකුස් විය හෝ දිදන කළහුට ඇවැන් නො වේ (22)

- 21 තෙන බො පත සමගෙන ආලවකා තික්බූ නවකම්මං කරෙනත් අඤඤතරේ තික්බු හෙවඪා හුණා ගොපානසිං උච්චාරෙසි, උපරිමෝ තික්බු මරණාබිපපාගො හෙවසීමසස් තික්බුනො මණ්කෙ ගොපානසිං මූඤවී සොතික්බු කාලමකාසි –පෙ– [ආපනෙනා පාරාජිකනති නෙන බො පන සමගෙන –පෙ–] සො තික්බු ක කාලමකාසි. නසස කුක්කුවාං අහෝසි –පෙ- "අනාපනති තික්බු පාරාජිකසස, ආපනති ඵුලලව්වයසසාති" (23–24)
- 22 තෙන බෝ පන සමගෙන අලෙවකා තික්බූ නවකමමං කරෙනනා අවටකං බැතිනති. අණුඤතරෝ තික්බු අණුඤතරං තික්බුං එනදවොව "අාවුසො අනුවතීනො බැතිනේ"ති සො තනුවතීතො බැතිනෙනා පරිපතිණා කාලමකාසි කසා කුක්කුවචං අනෙසි -පෙ- "කිඤුවිනෙනා නං තික්බූ?ති" "නාහං හගවා මරණාගිපපාගො"ති "අනාපනති තික්බු න මරණාගිපපා-ගසාය"ති (25)
- 23 තෙන බො පත සමගෙන අලෙවකා තික්බූ නවකමමං කරොනතා අවටකා බනිනති අණුණුතරා තික්බූ මරණාධිපපාගො අණුණුතරා තික්බූ මරණාධිපපාගො අණුණුතරා තික්බූ මරණාධිපපාගො අණුණුතරා තික්බූව එතදවොව "අාටුසො අනුවකීතො ඛණිමේ"නි සො තතුවකීතො ඛණිනෙතා පරිපතිණා කාලමකාසි –පෙ– [අංපනෙතා පාරාජිකනති තෙන බො පන සමගෙන –පෙ– තතුවකීතො] පරිපතිණා න කාලමකාසි නසා කුක්කුවවා අහෙසි –පෙ– "අනාපනති තික්බු පාරාජිකසා, අපනති ථුලලවවයසා"ති. (26–27)
- 24 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරො තිකබු විහැරං ඡාදෙනිා ඔනරති අඤඤනරො තිකබු තං තිකබුං එතදවොව "අංචුසො ඉතො ඔනරාහී"නි සො තෙන ඔතරනෙනා පරිපතිනිා කාලමකාසි නසා කුකකුවවං අහොසි –පෙ– "අනාපතති තිකබු න මරණාබ්පායසා"නි (28)
- 25 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරෝ තික්බු විතාරං ජාදෙනිා ඔතරති අඤඤතරෝ තික්බු මරණාබ්පපාසො නං තික්බුං එතදවොව.– "අාවුසො ඉතො ඔතරානී"ති සො තෙන ඔතරනෙනා පරිපතිනා කාල– මකාසි –පෙ– [ආපනෙනා පෘරාජිකන්ති නෙන බො පන සමගෙන –පෙ–] පරිපතිනිා න කාලමකාසි නසා කුක්කුවවං අහොසි –පෙ– "අතාපන්ති තික්බු පෘරාජිකසා, ආපන්ති ඵුලලවවගසා"නී (29–30)
- 26 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරෝ තිකබූ අනතිරතියා පිළිතෝ ශිජිකිකුට පබබනා අතිරුතිණා පපාතෙ පපනනෙනා අඤඤනරා විලීවකාරං මාත්රිණා මාරෙසි, නසස කුකකුවවා අනොසි –පෙ– අනාපනති තිකබු පාරාජිකසස න ව තිකබවෙ අනතානං සානෙතබබා යො පාතෙයා, අපෙනති දුකකටසසා"නි (31)
- 27 තෙනබො පත සමයෙන ඡබබගතියා තිකබු ගිජඹකුටා පබබහා අතිරුතිනා දවාග සිලා පම්ජකිංසු අඤඤතරා භෞජාලකා බපුර්ණා මාරෙයි තෙසා කුකකුවවා අහොයි –පෙ– "අනාපතති තිකබවෙ පාරුජිකස්ස්, ත ව තිකබවෙ දවාග සිලා පව්ජකිතබබා, යො පවිජෙඹයා අපෙන්නි දුකකටස්සා"නි (32)
- 28 තෙන බො පත සමයෙන අදාසුතුර භික්ඩු නිල්නො හොනි හා භික්ඩු සෙදෙසුං සො භික්ඩු කාලමකායි නෙසං කුක්කුඩවං අහොයි –පෙ– ''අනාපතති භික්ධුවෙ න මරණාධිපපාසසයා''නි (දීදී)

- 21. එසමයෙහි අලවු වැසි තිකුනු තවගම් කෙරෙන් එක්තරා මහණෙක් සට සිට ගොනැස්සක් එසමීය මත්තෙහි සිටි මහණ තෙමේ මැරියැටි වූයේ සට සිටි මහණනුගේ හිස මත ගොනැස්ස හෙළී ය ඒ මහණ මලේ ය පරිජි ඇවැත් අවන්තෙහිය එසමයහි . ඒ මහණ තො මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් තො වේ ථූලැභිඇවැත් වේ (23–24)
- 22. එසමයෙහි අලවුරට භික්ෂූනු නවහම් කරන්නානු අවල්ලක් බඳින් එක්තරු මහණෙක් එක්තරු මහණකුව මෙය කිය: 'ඇවත, මෙහි සිට බඳව'යි, හෙ තෙමේ එහි සිට බඳින්නේ පෙරළී වැට් මළේ ය ඔහුව කුකුස් විය මහණ තෝ කෙබඳු සිතැන්තෙහි දෑ' ''භාගාවතුන් වහන්ස, මම මැරි යැටී තො වෙමි" මහණ, තො මැරියැට්හුට ඇවැත් තො වේ (25)
- 23 එසමයෙහි අලවුවැසි තිබුහුහු තවහම කරන්නාහු අවල්ලක් බදිත් එක්තරා මහණෙක් මැරියැට් වූගේ එක්තරා මහණකුව මෙස කිස "ඇවත, මෙහි සිට බඳව"යි, හෙ තෙමේ එහි සිට බඳින්නේ පෙරළී වැට් මිළේ ය. පරිජිඇවැත් අවන්තෙහිය. එසමයෙහි . පෙරළී වැට් නො මළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ. ථුලැසි-ඇවැත් වේ (26–27)
- 24 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් විහාරය සෙවෙනි කොට බසි එක්තර මහණෙක් ඒ මහණහට මෙය කිය ''ඇවත, මෙ තැනින් බසිනු"යි හෙ තෙමේ එතැනින් බස්තේ පෙරළී වැටී මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, මරණ අදහස් තැත්තහුට ඇවැත් තො වේ (28)
- 25 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විහාරය සෙවෙනි කොට බයි. එක්තරා මහණෙක් මැරියැට් වූගේ ඒ මහණෙහට මෙය කීය ''ඇවතු, මෙතැනින් බසිනු"යි හෙ තෙමේ එකැනින් බස්නේ පෙරළී වැට් මළේ ය . පරිජිඇවැත් අවන්තෙහිය. එසමයෙහි පෙරළී වැට් නො මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ පරිජිඇවැත් නො වේ. ථුලැයිඇවැත් වේ (29–30)
- 26 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සස්තෙහි උකටලී බැවින් පෙඑනේ ශිජුකුඑපම්වට තැනී පුපාතයෙහි වැටෙන්නේ එක්තරු නලකරුවකු යට කොට මැරි ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ පරිජිඇවැත් තො වේ මහණෙනි, අාතමසාතනය නො කටයුතුයි, සමෙක් ආතමසාතනය කෙරේ තම දුකුළාඇවැත් මේ (31)
- 27 එකමයෙහි සවග මහණනු ගිජුකුඑපවචට තැගී කෙළි පිණිස ගලක් පෙරඑෑහ ඒ ගල එක්තරු ගොපොල්ලකු සට කොට මැරි ය ඔවුන්ට කුකුස් විය මහණෙති, පරිජිඇවැත් තො වේ මහණෙති, කෙළි පිණිස ගල් තො පෙරළිය යුතුයි සමේක් පෙරළත්තේ තට දුකුළාදෑටෑත් වේ (32)
- 28 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් යිලන් වෙයි භිදහු ඒ මහණ ඔහ ගැන්වූහ. හෙ තෙමේ මළේ-ය ඔවුනට කුකුස් විස මහණෙනි, මරණ අදහස් තැන්නුහුට ඇවැන් නො ටේ (33)

- 29 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරෙ තික්බු ශිලානො නොති නං තික්බූ මරණාගිපපාසා සෙදෙසුං සෙං තික්බු කාලමකාසි –පෙ-[අංපනනා පාරාජිකනති තෙන බො පන සමගෙන] සො තික්බු න කාලමකාසි. නෙසං කුක්කුව්වං අහෝසි –පෙ– ''අනාපතති තික්බව පාරාජිකසස, අපතති ඵුලලව්වයසසා"නි (34–35)
- 30. තෙන බො පත සමගෙන අඤඤතරසස භිකබුතො සිසාතිතාපො හොති තසස භිකබූ තදවුං අදංසු සො භිකබු කාලමකාසි තෙසං කුකකුඩවං අගොසි –පෙ - "අනාපතති භිකඛවෙ න මරණාධිපායසසා"නි (36)
- 31 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරසා තිකබුනො සිසාහිතාපො හොති නසා තිකබු මරණාධිපපාශා නැවුං අදංසු සො තිකබු කාලමකාසි -පෙ– [අංපනනා පාරාජිකනති. තෙන බො පන සමගෙන –පෙ–] සො තිකබු න කාලමකාසි නෙසං කුකකුවාං අනෙසේ –පෙ– "අනාපනති තිකබවෙ පාරාජිකසස, ආපනති ථුලලවවශසසා"නි (37–38)
- 32. තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරෝ තික්බු ශිලානො හොති නං තික්කූ සම්බාහෙසුං සො තික්බු කාලමකාසි. තෙසං කුක්කුවටං අගොසි –පෙ– "අනාපනති තික්ඛවෙ න මරණෑඩිප්පාගස්සා"ති. (39)
- 33 තෙන බො පත සමගෙන අණුසුතරේ භික්ඛු ශිලාතො ගොනි තං භික්ඛු මරණාධිපායා සම්බාහෙසුං සො භික්ඛු කාලමකාසි -62- [අංපනතා පාරාජිකහනි තෙන බො පත සමයෙන -62-] සො භික්ඛ න කාලමකාසි තෙනං කුක්කුවවං අහෙසි -62- ''අනාපතති භික්ඛවේ පාරාජිකයන්, ආපනති ඵූලලවවයෙනා''නි (40-41)
- 34 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුතරු තිකඩු ගිලානො හොනි නං තිකඩු නාංපෙසුං. සො තිකඩු කාලමකාසි නෙසං කුකකුඩවං අහොසි -පෙ- ''අනංපනහි තිකඩවෙ න මරණාඩිපපංසභා''නි (42)
- 35 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෝ තික්බු නිලාතො හොනි. නං තික්බූ මරණාධිපපාශා නතාපෙසුං සො තික්බු කාලමකාසි –පෙ– [අංපනනා පාරාජිකන්ති, තෙන බො පන සමගෙන –පෙ–] සො තික්බු න කාලමකාසි නෙසා කුක්කුවවං අනොසි –පෙ– අනාපන්ති තික්බවෙ පාරාජිකයක්, ආපන්නි ථුලලවවයයකානී (43–44)
- 36 තෙන බො පන සමගෙන අණුඤනරෙ නිකබු ගිලානො හොනි නං තිකබූ නෙලෙන අබහඤජිංසු සො තිකබු කාලමකාසි නෙසං කුකකුවවං අහෙසි –පෙ– ''අනාපනති තිකබවෙ න මරණාධිපපාශඎ"නි (45)
- 37 තෙන බො පත සමගෙන අඤඤතරෝ තිකබු ගිලානො නොති වාං තිකබූ මරණාධිපපාශා තෙලෙන අඛකුඤ් සු. සො තිකබු කාලමකාසි -පෙ-[අපනනා පාරාජිකනති තෙන බො පන සමගෙන -ප-] සො තිකබු න කාලමකාසි නෙසා කුකකුවවා අහොසි -පෙ- ''අනාපනති තිකබවෙ පාරාජිකසහ, ආපනති ඵුලලවවගසො''නි. (46-47)
- 38 තෙන බො පත සමයෙන අණුඤතරො තික්බු නිලාතො හොති. නං තික්බූ උවඨාපෙසුං සො තික්බු කාලමකාසි තෙසං කුක්කුවවං අහොසි –පෙ– ''අතාපතති තික්ඛවෙ න මරණාහිපපංසසා''නි. (48)
- 39. තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරෝ තික්බු හිලානො හොනි නං තික්බූ මරණාගිපපාග උවඪාපෙසුං, සො තික්බු කාලමකායි –පෙ– [අපනතා පාරාජිකනති තෙන බො පන සමගෙන –පෙ–] සො තික්බු ත කාලමකායි තෙසං කුක්කුවවං අනොයි –පෙ– "අනාපනති තික්ඛවෙ පාරාජිකයය, ආපනති ථුලලවවයසාං"නි. (48-10

- 29 එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලත් වෙයි. භීඤ්සු ඒ මහණ මැරියැට් වූවෝ බහ ගැන්වූ හ. ඒ මහණ මළේ ය. [පරිජි ඇවැත් අවන්නහුය එසමයෙහි] ඒ මහණ හො මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, පරිජිඇවැත් නො වේ. ථුලැසිඇවැත් වේ. (34–35)
- 30 එසමයෙහි එක්තරු මහණකුට හිසරුජාවක් වෙයි. භිඤුහු ඒ මහණහට නසායෙක් දුන්හ. ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, මරණ අදහස් නැත්තුහුට ඇවැත් නො වේ. (36)
- 31 එසමයෙහි එක්තරු මහණකුට හිසරුජාවක් වෙයි තිඤුනු මැරියැට්– වූවෝ ඒ මහණහට තසායක් දුන්හ. ඒ මහණ මළේ ය [පරිජි ඇවැත් අවත්තනුය. එසමයෙහි ...] ඒ මහණ තොමළේ ය. ඔවුනට කුකුත් විය. මහණෙති, පරිජිඇවැත් තො වේ. ථුලැසිඇවැත් වේ (37–38)
- 33 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් හිලත් වෙයි තිකුසුනු ඒ මහණ සමබාහතය (=ඇත පිරිමැදීම) කළහ. ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, තොමැරියැට් වූවහුට ඇවැත් තො වේ. (39)
- 33 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් හිලුන් වෙයි. භීඤ්සු ඒ මහණ මැරියැට් වූවෝ සම්බෘහතය කළාහු ය. ඒ මහණ මළේ ය [පරිජි ඇවැත් අවන්තහුය. එසමයෙහි] ඒ මහණ තොමළේ ය ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, පරිජිඇවැත් තො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ. (40–41)
- 34 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි තිඤුහු ඒ මහණ නැහැවූ ග. ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, නො මැරියැටියහුට ඇවැත් තො වේ. (42)
- 35 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් බලන් වෙයි. තිකුුනු මැරියැට් වූවෝ ඒ මහණ තැහැවූ හ ඒ මහණ මළේ ය [පරිජි ඇවැත් අවන්නහුය. එසමයෙහි] ඒ මහණ තො මළේ ය ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, පරිජිඇවැත් තො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ (43–44)
- 36 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ශිලන් වෙයි, භිඤුසු ඒ මහණ චෙර තෙල් ගැල් වූ හ ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනව කුකුස් විය මහණෙනි, තො මැරියැට්යහුට ඇවැත් නො වේ. (45)
- 37 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලත් වෙයි තිඤුනු මැරියැට්වූවෝ ඒ මහණ වෙර තෙල් හැල්වූහ ඒ මහණ මළේග [පරිජි ඇවැත් අවත්නහුය එසමයෙහි .] ඒ මහණ තො මළේය. ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙති, පරිජිඇවැත් තො වේ ථුලැසිඇවැත් මේ (46–47)
- 38. එසමයෙහි එක්තරා ම්කණෙක් නිලත් වෙයි. තික්සූහු ඒ මගණ තැනිටවූහ ඒ මහණ මිළේය ඔවුතට කුකුස් විය මහණෙති, තො මැරියැටියනුට ඇවැත් නො වේ (48)
- 39 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලන් වෙයි තියමූහු මැරියැට් වූවෝ ඒ මහණ තැයිට වූහ ඒ මහණ මළේය. [පරිජි ඇවැත් අවන්නහුය එසමයෙහි] ඒ මහණ තො මළේය ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙති, පරිජිඇවැත් නො වේ. ථුලැසිඇවැත් වේ. (49–50)

- 40 තෙන බො පත සමයෙන අණුසැතුරො භික්ඛු නිලානො හොති තං භික්ඛූ නිපාතෙසුං. සො භික්ඛු කාලමකාසි තෙසං කුක්කුවවං අහෙසි –පෙ– ''අනාපතති භික්ඛවෙ න මරණාබිපපායසසා''නි (51)
- 41. තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරෝ තික්බු ශිලාතො හොති නං තික්බූ මරණාධ්පපායා නිපාතෙසුං. සො තික්බු කෘලමකාශි -පෙ-[අංපනතා පැරුජිකන්ති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො තික්බු ත කාලමකාහි තෙසං කුක්කුඩවං අනොසි -පෙ- ''අනෘපත්ති තික්ඛවෙ පාරුජිකසස, අපතනි ථුලලුවවයසසා''නි (52-53)
- 42 නෙත බො පත සමගෙන අණුණුතරො තිකබු නිලාතො හොති තසා තිකබූ අනතාං අදංසු සො තිකබු කාලමකාසි තෙසං කුකකුවවං අහෙයි –පෙ– "අතාපනති තිකබවෙ න මරණාධිපපාසසා"කි. (54)
- 43 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතුරෝ නිකබු ශිලානො හොති. නස්ස තිකබූ මරණාධිපපාශා අතනං අදංසු. සො තිකබු කාලමකාසි –පෙ– [ආපනනා පාරාජිකනනි තෙන බො පන සමගෙන –පෙ–] සො භිකබු න කාලමකාසි. තෙසා කුකකුවවා අගොසි –පෙ– ''අනාපනති නිකඛවෙ පාරාජිකසස, ආපනති ඵුලලවවගසා''නි. (55–56)
- 44 තෙන බො පන සමගෙන අණුණු කරෙ තිකබු බලානො හොති නස්ස තිකබූ පෘතං අදංසු සො තිකබු කාලමකාසි. තෙසං කුකකුච්චං අහොයි –පෙ– "අනාපනති තිකඛවෙ න ම*ර*ණාධිපපංගසභා"තී. (57)
- 45. තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරො තිකබූ ශිලාතො හොති, නසා තිකබූ මරණාගිපපායා පාතං අදංසු සො තිකබු කාලමකාසි –පෙ– [අංපනතා පාරාජිකනති තෙන බො පන සමයෙන –පෙ–] සො තිකබු න කාලමකාසි නෙසං කුක්කුවවං අහොසි –පෙ– "අනාපනති තිකබවෙ පාරාජිකසස, අංපනති ථුලලවවයසසා"නි (58–59)
- 46 තෙත බො පත සමයෙත අණුසැතරා ඉපපී පවුණ්පතිකා ජාරෙත ගබහිනී හොති සෘ කුළිපගං නිකබුං එතදවොව – "ඉබ්සය ගබනපාතතං ජාතානී"ති "සුවඩු හගිනී"ති තසසා ගබන්පාතතං අදුසි දුරකො කාලමකාසි තසස කුක්කුවවං අහොසි –පෙ– "ආපතතිං තිං නිකබු ආපනෙනා පාරාජික"නති (60)
- 47 තෙන බො පන සමගෙන අණුඤනරහා පුරිසභා දේව පජාපනිගො හොනති එකා වණුඣා එකා විජාගිනී වණුඣා ඉත් කුලූපශං තිකබුං එතදවොව - ''සවේ සා හනෙත විජාගිසහනි සබබසා කුටුබෙසො ඉසාර හවිසසති ඉබ්සගා තසා ගබහපාතනං ජාතාබී"නි. ''සුවුඩු හගිනී"නි නසා ගබහපාතනං අදුසි දුරකො කාලමකාසි මාතා න කාලමකාසි නසා කුකකුවවං අහෙසි -පෙ- ''ආපනනිං නිං තිකඩු ආපනෙනා පාරාජික"නති. (61)
- 48 තෙන බො පන සමගෙන අණුඤනරසස පුරිසසස් දේව පජාපතියෝ හොනති එකා වණුණා, එකා විජාගිනී වණුණා ඉස් කුලූපග හික්වූං එකදවොව – "සවේ සා හනෙන විජාගියකති සබබසස කුටුමබසස ඉස්සරු හවිස්සනි ඉඹසයා තසසා ගබහපාතනං ජානාහී"නි. "සුවසු හගිනී"නි තසසා ගබහපාතනං අදුහි මාතා කාලමකාසි, දරකො න කාලමකාසි නසස කුක්කුවවං අගෝසි –පෙ– "අතාපනති හික්බු පාරාජිකසස, ආපනති ථුලලම්වයසා"නි. (62)

- 40. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලත් වෙයි. හිසුසුසු ඒ මහණ බිම හෙළුැහ ඒ මහණ මලේය. ඔවුතට කුකුස් විය මහණෙති, තොමැරියැට්යසුට ඇවැත් නො වේ (51)
- 41 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලන් වෙයි තිඤුහු මැරිගැට් වූවෝ ඒ මහණ බිම හෙළුහ ඒ මහණ මළේය. [පරිජි ඇවැත් අවන්තහුය එසමයෙහි] ඒ මහණ තොමළේය. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, පරිජිඇවැත් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ. (52–53)
- 42 එසමයගහි එක්තරා මහණෙක් හිලන් වෙයි තිසුඹු ඒ මහණාව බත් දුන්හ ඒ මහණ මළේය ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙති, තො මැරියැට්යනුට ඇවැත් තො වේ (54)
- 43 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලුන් වෙයි. භිඤ්නු මැරිගැට්වූවෝ ඒ මහණගට බක් දුන්හ ඒ මහණ මළේය. [පරිජි ඇවැත් අවන්නහුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නොමළේය ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, පරිජිඇවැත් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ (55–56)
- 44 එසමයෙනි එක්තරු මහණෙක් නිලත් වෙයි තිඤුහු ඒ මහණෙනට පැත් දුන්න ඒ මහණ මළේය ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙති, නොමැරියැට්යනුට ඇවැත් නොවේ. (57)
- 45 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලුන් වෙයි. භිඤිසු මැරිගැටි වූවෝ ඒ මහණකට පැත් දුන්හ ඒ මහණ මළේය [පරිජි ඇවැත් අවන්නසුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නො මළේය. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, පරිජිඇවැන් නො වේ. ථුලැසිඇවැන් වේ (58–59)
- 46 එසමයෙහි විරතිණී වූ එක්තරා සනුයක් සෞර සැමියකු නිසා ගැබිනි වෙයි මී හොමෝ කුලුපග මහණහට මෙය කීවාය. ''අායදීයන් වහන්ස, ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දනු මැතව'' ''යහපත තැගනිය''යි ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දුනි දරුවා මළේය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවත්තෙහි ය (60)
- 47 එසමයෙහි එක්තර පුරුෂයකුට හා යුසිවෝ දෙදෙනෙක් වෙත්. එකක් වද ය, එකක් හො වද ය වද ගැහැණිය කුලුපය මහණකුට මෙය කිවාය "වහන්ස, ඉදින් දරුවත් වදන්නීනම් ඕ සියලු බනයට හිමි වන්නීය "අයේෂයත් වහන්ස, ඇයට ගැබ් හෙළත බෙහෙතක් දනු මැතව"යි "යහපත, නැගනිය"යි ඇයට ගැබ් හෙළත බෙහෙතක් දුනි. දරුවා මළේය මවු නො මළාය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි ය (61)
- 49 එසමයෙහි එක්තරා පුරුමයකුට භාගාශිවෝ දෙදෙනෙක් චෙති එකක් වදග එකක් නො වදග වද ගැහැණිය, කුලුපග මහණකුට මෙය කිවාග "වහන්ස, ඉදින් ඕ වදන්නී නම් සියලු බනගට හිමි වන්නීය. අංග්‍යියන් වහන්ස, ඇතේ ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දනු මැනව"යි, "යහපත, නැගනිය"යි, ඇගට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දුනි මවු මළා ය දරුවා නො මළේය ඒ මහණනට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ ථුලැසි-ඇවැත් වේ (62)

- 49 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුතරසස පුරිසසස දේව පජාපතියෙ හොනති එකා වණුණා එකා විජායිනී වණුණා ඉන්දී කුළිපගං භිකුඛා එතදවොව – "සවෙ සා භනෙන විජායිසකති, සබබසස කුටුමබසස ඉසසරා භවිසසනි. ඉඩසයා තසසා ගබහපාතනං ජාතානි"නි "සුවස් භගිනි'ති නසසා ගබහපාතනං අදහි, උහෝ කාලමකංසු ~පෙ- [ආපනෙනා පාරාජිකනයි තෙන බො පත සමයෙන ~පෙ-] උහෝ න කාලමකංසු. තසස කුකකුවාං අගෝසි ~පෙ- "අනාපනති භිකුඛ පාරාජිකසක, ආපතති ථුලලවායසසා"ති (63~64)
- 50 නෙන බෝ පන සමයෙන අණුදෙනරු ගබනිනී ඉන් කුලුපග හිනබුං එනදවොව – ''ඉඞ්ෂයා ගබහපානනං ජාතෘභි''නි ''තෙන හි හබිනි මදදයසු''නි සා මදාපෙණා ගබහං පාතෙයි නසා කුකකුවවං අගොයි –පෙ– ''ආපනතිං නිං හිකබු ආපනෙනා පාරාජික''නති. (65)
- 51 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤතර ඉබනිනී ඉජි කුළුපගං තියබුං එතදවොව – "ඉඕකයා ශමහපාතනං ජාතාහී"නි "තෙන හි හයිනි තාපෙහි"නි සා තාපෙණා ශමන පාතෙසි තසස කුකකුවාං අනෙසි –පෙ– "ආපතනිං ණිං තිකබු ආපනෙනා පාරාජික"නති (66)
- 52 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරු මඤඣා ඉණි කුලූපගං තිකබුං එතුදවොව – "ඉතිසගා හෙසජජං ජාතානි යෙනාකං මිජායෙයා"නති "සුවඩු හගිනි"ති නසා හෙසජජං අදුසි සා කාලමකාසි නසා කුක්කුවෙං අනෙසි – පෙ "අනාපනනි තිකබු පාරාජිකසා අපෙනති දුකකටසසා"නි (67)
- 53 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරු විජාගිනී ඉප් කුපූපනං තිකටු, එතදවොව.– "ඉඩසයා හෙසජජං ජංනාහි යෙනාගං න විජාගයයා"නති "හුටඩු හනිනී"නි නසසා හෙසජජං අදසි සා කාලමකාසි, නසස කුකකුවවං අහෙසි –පෙ– "අනාපනති හිකඩු පාරාජිකසස; ආපනති දුකකවසසා"නි. (68)
- 54 තෙන බො පන සමගෙන ඡබබගයියා භික්ඩු සනනරසවගයියං භික්ඩුං අඩතුලිපතොදකෙන හාසෙසුං සො භික්ඩු උනක්සනෙනා අනසාසියො කාලමකාසි තෙයං කුක්කුවඩං අහෙසි –පෙ– "අනාපතනි භික්ඩවේ පාරාජ්–කසා"ති 1 (69)
- 55 තෙන බො පත සමයෙන සනනරසවගගියා භික්ඩු ජබබගගියං භික්ඩුං කුමාං කරිසසාමෘති මුදුර්ණින මාරෙසුං තෙසං කුක්කුව්වං අගොයි –පෙ– "අතාපනති භික්ඛවේ පාරාජිකසසා"නි, (70)
- 56 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤනරෝ භූතවෙජ්කො තිකබු යකඛං ජීවිතා වොරොපෙසි නසා කුකකුඩවං අනොයි ~55~ ''අනාපනති තිකටු පැරුජිකසා, ආපනති ඵුලාවෙනසාං''නි (71)
- 57 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනෑරා තිකබූ අඤඤතරං තිකබුං වාළයකට විහැරං පාහෙසි. නං යකඛා ජීවිතා චොරොපෙසුං නසා කුකකුචාං අහොසි –පෙ– ''අනාපනති තිකබූ න මරණාධිපපාඅසසා''නි (72)
- 1 අනාපනති තික්තුවේ පාරාජිකාසක ආපනති පාමිතතියසසානි සත (ඉමසම් පන වස්වුසම් යාය ආපනතියා සවිනුම්ඕ සා මුදදනෝසු නිද්දිඨානි ඉඩ න වුනතා අවයිකථා)

- 49 එසමගෙහි එක්තරා පුරුෂයකුට අඹුවෝ දෙදෙනෙක් වෙන් එකක් වද ය එකක් නො වද ය වද ගැහැණිය කුලුපහ මහණකුට මෙය කීවාය "වහන්ස, ඉදින් ඕ වදන්නී තම සියලු සැපතට හිමි වන්නී ය අයේශයන් වහන්ස, ඇතේ ගැබ හෙළන බෙහෙනක් දනු මැනව"යි "යහපත නැගනිය"යි ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙනක් දුනි දෙදෙනාම මළාහුය [පරිජි ඇවැත් අවන්නෙහිය එසමයෙහි] දෙදෙනාම නො මළාහු ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ එුලැසිඇවැත් වේ 63–64)
- 50 එසමයෙහි එක්තරා ගැබිනි ගැහැණිගක් කුලුපග මහණකුට මෙය කීවාය "අංශ්‍යීයන් වහන්ස, ගැබ් ගෙළන බෙහෙතක් දනු මැතව"යි එසේ වී නම් නැගනිය, (කුස) මහින්තැ"යි ම් කුස මැඩ ගැබ හෙළී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය (65)
- 51 එසමගෙනි එක්තරා ගැබිනි ගැහැණිගක් කුලුපග මහණකුට මෙය කිවාය ''ආයුෂියන් වහන්ස, ගැබිහෙළන බෙහෙතක් දනු මැනව''යි නැගනිය එසේ වී නම් කුස තවනු''යි ඕ කුස තවා ගැබ හෙළී ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, නෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි ය (66)
- 52 එසමයෙහි එක්තරු වඳ ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට මෙය කිවාය 'අංයදීයත් වහන්ස, යම් බෙහෙතකින් මම වදම් ද එබඳු බෙහෙතක් දනු මැනව''යි යහපත නැගනිය''යි ඇයට බෙහෙතක් දුනි ඕ මළා ය ඒ මහණගට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැන් නො වේ දුකුළාඇවැත් වේ (67)
- 53 එසමයෙහි එක්තරා වදන ගැගැණියක් කුලුපග මහණකුට මෙය කීවාය යම් බෙහෙතකින් මම නො වදම් ද එබදු බෙහෙතක් දනු මැනව''යි යහපත නැගනිය''යි ඇයට බෙහෙතක් දුනි ඕ මළා ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැන් නො වේ. දුකුළාඇවැන් වේ (68)
- 54 එසමයෙහි සව න මහණනු සහ ළොස්වන මහණ කු ඇගිල්ලෙන් කිනි කැවීමෙන් සිනෑසූන ඒ මහණ අධිකව සිනාසෙන්නේ ආශවාසපුවොස රහින වූයේ මළේ ය ඔවුනට කුකුස් විය. . මහණෙනි, පරිජිඇවැන් නො වේ (69)
- 55 එසමයෙහි සතළොස් වග මහණහු සවග මහණකු "කමයක් (≂දඹුවමක්) කරන්නෙමු"යි ඇක්ම මැරූහ. ඔවුනට කුකුස් විය වහණෙනි, පරිජිඇවැන් නො වේ. (70)
- 56 එසමයෙහි එක්තරා භූතවෛද, මහණෙක් යසායකු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය . . මහණ, පරිජිඇවැන් නො වෙ ජුලැයිඇවැන් වේ. (71)
- 57 එසමගෙහි එක්හරා මහණෙක් එක්තරා මහණයා සැඩයධාවා දරක් -හත් ටිකාරයකට සෑවි ය සසාසෝ ඒ මහණ දිවිසෙන් තොර පාළාසු ස ඒ මහණකට කුයාස් විය මහණ, හො මැරිසැටිසහුට ඇවැත් හො ටේ (73)

- 58 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරො භිකබු මරණාබිපපාගො අණුණුනරං භිකබුං වෘලයකඛවිහාරං පාහෙසි. තං යකඛා ඒවිතා වොරොමපසුං -පෙ- [ආපණෙනා පාරාජිකනති තෙන බො පන සමයෙන –පෙ-] තං යකඛා ජීවිතා න වොරොපෙසුං කසා කුක්කුවාං අහෝසි –පෙ- "අනාපනනි භිකබු පාරාජිකසස, ආපනති ථුලලචචයසසා"නි (73–74)
- 59 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුකුරා තිකබු අණුණුකරා තිකබුං වංළකනතාරං පාහෙසි තං වාළා ජීවිතා වොරොපෙසුං නසා කුකකුඩාං අහොසි –පෙ– ''අතාපතති තිකබු නමරණාබිපපායසාං''නි (75)
- 60 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුතුරො තිකබු මරණාබ්පපාසයා අණුණුතරං තිකබුං වෘළකනතාරං පාහෙසි තාං වෘළා ජීවිතා වොරොපෙසුං ~පෙ– [අපෙනෙනා පාරාජිකනති නෙන බො පන සමයෙන –පෙ–] තං වෘළා ජීවිතා න වොරොපෙසුං නසා කුකුණුවාං අගොසි –පෙ– ''අනංපනති තිකබු පාරාජිකයා, ආපනති ඵූලලවා සසා"නි (76–77)
- 61 තෙන බො පන සමගෙන අණුඤතුරො තික්බු අණුඤතුරං තික්බුං චොරකනතාරං පාහෙසි හා චොරා ජීවිතා චොරෙපපසුං නස්ස කුක්කුච්චං අගොසි –පෙ– ''අනාපනහි තික්ඛු නමරණාබි්පපායස්සං''ති (78)
- 6? තෙත බො පත සමගෙන අඤඤතරො තික්බු මරණාබ්පාගො අඤඤතරං තික්බු වොරකනතාරං පාගෙසි තා චොරා ජීවිතා චොරොපෙසුං -පෙ- [ආපනෙතා පාරාජිකනති. නෙත බො පන සමගෙන -පෙ-] තා චොරා ජීවිතා න චොරොපෙසුං තසස කුක්කුච්චා අහොසි -පෙ- "අතාපතති තික්බු පාරාජිකසස, ආපනති ඵුලලච්චගසසා" නි (79–80)
- 63 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරො භිකබු තං මණුණුමාතෙන තං ජීවිතා වොරොපෙසි –පෙ– තං මණුණුමාතො අණුණුං ජීවිතා වොරොපෙසි –පෙ– අණුණුං මණුණුමාතො තං ජීවිතා වොරොපෙසි –පෙ– අණුණුං මණුණු– මාතො අණුණුං ජීවිතා වොරොපෙසි නසා කුක්කුවවං අගෙසි –පෙ– ''අංපතතිං තිං භිකබු අංපනෙනා පාරාජික" නති (81–8½)
- 64 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරො භිකබු අමනුසොන ගඕනො හොති අඤඤතරො භිකබු තසා භිකබුනො පහාරං අදුසි සො භිකබු කාලමකාසි නසා කුක්කුවවං අහොසි –පෙ– ''අනංපනති භිකබු න මරණාහිපපායසසා"නි (85)
- 65 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤනරො භිකබු අමනුසෙන ගගිනො හොති. අඤඤනරො භිකබු මරණාගිපපායො තසස භිකබුනො පහාරං අදුශි සො භිකබු කාලමකායි –පෙ– [ආපනෙතා පාරාජිකනති තෙන බො පත සමයෙන –පෙ–] සො භිකබු ත කාලමකාහි තසස කුකකුචචා අහොසි –පෙ– "අතාපනති භිකබු පාරාජිකසස, ආපනති ථුලලචචයසසා"නි (86–87)
- 66 තෙත බො පත සමයෙන අණුණුතරෙ භිකබු කලාාණකම්මකසස සගනකථං කථෙසි සො අබ්මුතෙනා කාලමකෘසි නසස කුකකුවවං අහෝඹ –පෙ– ''අනාපනති භිකබු නමරණාබිපපායසසා''නි (88)
- 67 නෙන බො පත සම්සෙන අණුණුතුරො තික්බු මරණාබ්පපාහො කලාෘණකම්මකසස සහනකථං කථෙසි සො අබ්මුනෙනා කාලමකාසි –පෙ– [අංපනෙනා පෘරුජිකන්ති තෙන බො පත සම්සෙන –පෙ–] සො අධ්මුනෙනා ත කාලමකාසි තසය කුක්කුම්වං අහෝසි –පෙ– "අනාපණ් හික්බු පාරුළුකසස ආපත්ති ථුලලව්වයසසා"න් (89–90)

- 58 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැට්වූයේ එක්තරා මහණකු සැඩ යකුත් අරශ්ශත් විහාරයකට යැවී ය යක්ෂයෝ ඒ මහණනු දිවියෙන් තොර කළානු ය. [පරිජිඇවැත් අවත්තෙහිය එසමයෙහි .] යක්ෂයෝ ඒ මහණනු දිවියෙක් නොම තොර කළානු ය ඒ මහණනට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ (73–74)
- 59 එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකු වසාල-කෘනතාරයකට සැවිය වසාලයෝ ඒ මහණහු දිවියෙන් තොර කළාහු ස ඔහුට කුකුස් විය මහණ, තො මැරියැටියහුට ඇවැත් තො වේ (75)
- 60 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැට්වූයේ එක්තරා මහණකු වසලෙකානතාරයකට යැවී ය වසලෙහෝ ඒ මහණකු දිවියෙන් තොර කළානු ය [පරිජිඇවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] වසලයෝ ඒ මහණනු දිවියෙන් තොම තොර කළානු ය. ඒ මහණයට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් තො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ (76–77)
- 61 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණෙකු සොරකතරකට යැවී ය සොරු ඒ මහණෙහු දිවියෙන් තොර කළාහු ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, තොමැරියැටියහුට ඇවැත් තො වේ (78)
- 62 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැට්වූයේ එක්තරා මහණකු සෞරකතරකට යැවී ය සෞරු ඒ මහණකු දිවියෙන් පෞර කළානු ය . [පරිජිඇවැත් අවන්තෙහිය. එසමයෙහි] සෞරු ඒ මහණකු දිවියෙන් තෞර කළානු ය ඒ මහණනට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් තෞ වේ ථුලැසිඇවැත් වේ (79–80)
- 63. එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ඔහු යයි හතිමින් ඔහු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය ඔහු යයි හතිමින් අනෙකකු දිවියෙන් තොර කෙළේය. අනෙකෙකැයි හතිමින් ඔහු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය අනෙකෙකැයි හතිමින් අනෙකකු දිවියෙන් තෞර කෙළේ ය ඒ මහණගට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඥවැන් අවන්තෙති ය (81~84)
- 64 එසමයෙහි එක්තරා මකණෙක් අමනුෂායකු විසින් ගන්නා ලද්දේ වෙයි එක්තරා මකණෙක් ඒ මකණෙකට පහරක් දුනි. ඒ මහණ මළේ ය ඒ මහණයට කුකුස් විය මහණ, නොමැරිගැටියනුට ඇවැත් තො වේ (85)
- 65 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අමතුෂායකු විසින් ගන්නා ලද්දේ වෙයි එක්තරා මහණෙක් මැරියැට් වූගේ ඒ මහණෙනට පහරක් දුනි ඒ මහණ මළේ ය [පරිජිඇවැත් අවන්නෙහිය එසමයෙහි..]..ඒ මහණ තො මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ. ථුලැසිඇවැත් වේ (86–87)
- 66 එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් කලණකම් ඇත්තහුට සවගී කථාව කෙළේ ග හෙතෙමේ එහි සිත් ඇලවූගේ මළේ ග. ඒ මහණහට ධාුකුස් විග මහණ, තො මැරියැටියහුට ඇවැත් තො වේ. (88)
- 67 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැට්වූයේ කලණකම ඇත්තකුට සමහිකථාව කෙළේ ය හෙ තෙමේ එහි සිත් ඇලවූයේ මළේ ය [පරිජ– ඇවැත් අවත්තෙහිය එසමයෙහි] හෙ තෙමේ එහි සිත් ඇලවූයේ නො මළේ ය ඒ මහණගට කුකුසෙක් විය මහණ, පරිජිඇවැත් තො වේ. ජුලැසිඇවැත් වේ. (89–90)

- 68 තෙන බො පත සමගෙන අණුණුතුරො හිතාවු තෙරසිකසස නිරයකථං කථෙසි සො උතනසිණි කාලමකාසි තසා කුකකුවවං අහෝසි –පෙ– "අනාපනති හිතාවු ත මරණාධිපපාගසසා"ති (91)
- 69 තෙන බො පත සමගෙන අඤඤතරෝ තික්බු මරණාධ්පාගෝ තෙරයිකසස නිරයකථං කථෙසි සො උත්තසිණි කාලමකාසි -පෙ-[ආපනෙනා පාරාජිකනනි තෙන බො පන සමගෙන -පෙ-] සො උත්තසිණි නකාලමකාසි නසස කුක්කුඩවං අහොසි -පෙ- ''අනාපනනි තික්බු පාරාජිකසස්, ආපන්නි ථුලලවවනස්සා''ති (92–93)
- 70 තෙන බෝ පත සමයෙන **අාලවකා** තිකබූ තවකමාං කරොනතා රුකඛං ජිඥනති අඥඤනරෝ තිකබු අඤඤනරං තිකබුං එතදවොඩ. "අාවුසො අතුටඩිතො ජිඤකී"ති තං තතුටඩිතං ජිඥනනං රුකෙඛා ඔප්රිතිා මාරෙසි තසස කුකකුඩවං අහෝසි –පෙ– "අතාපතති තිකබු නමරණාධිපසා-සසසා"ති (94)
- 71 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භිකබූ නවකමාං කරොනනා රුක්ඛං ජිඥනති අඤඤතරා භිකබු මරණාධිපපයෙ අඤඤතරා භිකබු මරණාධිපපයෙ අඤඤතරා භිකබුං එනදවොව "ආවුසො අතුටයිතො ජිඤභී"ති තං තතුටයිතා ජිඥනතා රුකේඛා ඔන්රිණා මාරෙසි –පෙ [ආපනෙනා පාරාජිකනති. තෙන බො පන සමයෙන –පෙ] රුකේඛා ඔන්රිණා න මාරෙසි නසස කුකකුවාං අහෙසි –පෙ "අතාපනති භිකබු පාරාජිකසස, ආපතති ඵුලලවායසා"ති. (95–96)
- 72 තෙන බො පන සමයෙන ජබබාග්රීයා කිකබූ ද,යං ආලි^{ලේප} පුං මනුසසා දෑසා කාලමකංසු තෙසං කුකකුවවං අගොසි –පෙ– "අනාපන්නි තිකිබවෙ නම*් ර*ණාධිපපායසසා"නි. (97)
- 73 තෙන බො පන සමයෙන ඡ බබගබියා භිකබූ මරණාධිපපාසා දියං ආලිමෙපසුං මනුසසා දඩසා කාලමකංසු –පෙ [ආපනනා පාර්ජිකනති තෙන බො පන සමයෙන –පෙ] මනුසසා දඩසා න කාලම –කංසු නෙසා කුකකුවා අගොසි –පෙ ''අනාපතනි භිකඛවෙ පාර්ජිකසස,ආපතති ඵුලලව්වයසසා''නි (98–99)
- 74 තෙත බො පත සමයෙන අණුණුතරෝ තික්බු ආසානතා ගන්වා චොරසාතං එතදවොව – "ආවුසො මායිමං කිලමෙසි, එකෙත පහාරෙත ජීවිතා චොරොපෙසි"ති 'සුට්ඨු භනෙත'ති එකෙත පහාරෙන ජීවිතා චොරොපෙසි තසා කුක්කුවවං අහොසි –පෙ– "ආපන්තිං නිං තික්ධු ආපන්නා පාරාජික"න්ති (100)
- 75. තෙත බො පන සම්ගෙත අඤඤතරෝ භිකබු ආෂාතනං ගනවා චොරසාතං එතදචොව:– "අවුසො මායිමං කිලමෙසි, එකෙත පහාරෙත ජිවිතා චොරොපෙසී"ති. සො "තාහං තුයකං වචනං කරිසසාමී"ති ජීටිතා චොරොපෙසි තසස කුකකුවවං අහොසි –පෙ– අතාපතති භිකබු පාරාජි– කසස, ආපතති දුකකවසසං"ති (101)
- 76 තෙත බෝ පත සමයෙත අණුණුතරෝ පුරිසෝ සැතිකරේ හළු-පාදචඡිතෙනා සැතකෙහි සම්පරිකිණෙණා හොති අණුණුතරෝ තියාටු තෙ මනුසෙස එතදවොව.- "ඇවුසො ඉචඡ්ථ ඉමසස මරණ"නති "ඇම හතෙන ඉචඡාමා"නි "තෙත හි තකකා පාසෙථා"නි තෙ තා තකකා පාසෙළි. සො කාලමකාසි නසස කුකකුවවා අහොසි –පෙ– "ආපනතිා නිා තියාටු ආපනෙනා පාරාජිකනති (102)

- 68. එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් මිනිස්තිරිසනකුට නිරසකථාව කෙළේ ය හෙ තෙමේ තැති කෙණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, නො මැරියැටියනුට ඇවැත් නො වේ. (91)
- 69. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මරණ රිසි ඇතිසේ ආපාසිකයකුට ති්රයකථාව කෙළේ ය හෙ තෙමේ තැති ගෙණ මළේ ය ... [පරිජි ඇවැත් අවත්තෙහිය. එසමයෙහි] හෙ තෙමේ තැති හෙණ තොමළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජිඇවැත් තො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ (92–93)
- 70 එසමගෙහි **අලවු**වැසි තිකුුනු තවකම් කරන්නානු රුකක් සිදිත් එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට මෙහ කියේ ය "ඇවත, මෙහි සිට සිදුව"යි, වෘකුය තෙමේ එහි සිට සිදින උනු යටකොට මැරි ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, නොමරණරිසි ඇතියනුට ඇවැත් නො වේ (94)
- 71 එසමයෙහි අලවු වැසි භිඤුහු නවකම් කරන්නෝ රුකක් සිඳින්. එක්තරා මහණෙක් මරණරිසි ඇතිගේ එක්තරා මහණකුට මෙය කීය "ඇවත, මෙහි සිට සිඳුව"යි. වෘක්ෂය තෙමේ එහි සිට සිඳින මහණහු යට කොට මැරි ය [පරිජිඇවැන් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] වෘක්ෂය තෙමේ යට කොට හො මැරි ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, ... පරිජිඇවැන් තො වේ ඵුලැසිඇවැත් වේ (95–96)
- 7? එසමයෙහි සවග මහණනු වනය ගිනි ලූහ මිනිස්සු දැවුනැහු මළානු ය ඔවුනට කුකුස් විය . . මහණෙනි, තොමරණ රිසි ඇනියනුට ඇවැත් නො වේ. (97)
- 73 එසමයෙහි සවග මහණනු මරණ රිසි ඇත්තෝ වනය ශිනි ලූහ මිනිස්සු දුවුතානු මළානු ය. ... [පරිජි ඇවැත් අවන්නනුය එසමයෙහි] මිනිස්සු දුවුතෝ නොම්ලානු ය. ඔවුනව කුඩුස් විය ... මහණෙනි, පරිජි ඇවැත් නො වේ ඵුලැසි ඇවැත් වේ (98–99)
- 74. එසමයෙහි එක්තර මහණෙක් විධස්ථානයට ගොස් වොර-ඝාතකයාට මෙය කීය· "ඇවතු, මොහු තොවෙගෙසව. එක පහරින් දිවියෙන් තොර කරව"යි 'වහන්ස, මැනව'යි එක පහරින් දිවියෙන් තොර කෙළේය ඕහුට කුකුස් විය. ... මහණ, තෝ පරිජිඇවැන් අවත්තෙහිය. (100)
- 75 එසමහෙති එක්හරා මහණෙක් වධකස්ථාතයට ගොස් චොර-සාතකයාව මෙය කිය ''ඇවත, මොහු හො වෙහෙසව. එක පහරින් දිවියෙන් තොරකරව''යි හෙතෙමේ ''මම තාගේ වචනය නහමක් කරන්නෙමි''යි ඔහු දිවියෙන් තොර කෙළේය. ඔහුට කුකුස් විය . මහණ, පරිජි ඇවැන් තො වේ. දුකුළා ඇවැත් වේ (101)
- 76. එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් තෙමේ තැගෙයකදී සුන් අන් පෘ ඇතියේ තැයන් විසින් පිරිවරණ ලද්දේ වෙයි. එක්නරු මහණෙක් ඒ මිනිසුන්ව මෙය කිය: "ඇවත්ති, මොහුයේ මරණය කැමැතිවවු ද? වහන්ස, එසේය, කැමැතිවෙමූ"යි. "එසේ චීනව් මෝරු පොවවු"යි. ඔවුහු ඔහුට මෝරු පෙවූහ හෙ පෙමේ මිළේ ය ඒ මහණහට ධාකුස් රිය මහණ, තෝ පරිජි ඇවැත් අවන්තෙහිය. (102)

77 තෙත බෝ පත සමහෙත අණුණුතුරෝ පුර්සෝ කුලසරේ හස්-පාදවජිනෙතා සදිතුකෙහි සම්පරිකිණෙණා හොති, අණුස්දතර හිකබුනී තෙ මනුසෙස එතදවොව-– "ආවුසෝ ඉචඡ්ථ ඉමසස මරණ"නහි. "ආමහෝ-ඉචඡාමා"නි තෙත හි "ලොණසොවීරකා පායෙථා"කි. තෙ තා ලොණසොව්-රකා පායෙසුා සෞ කාලමකෘති තසහ කුක්කුච්චා අහෝසි අථ බෝ සා හිකබුනී හිකබුනීහා එතුමස්වා ආරොචෙසි තිකබුනියෝ භිකබුනා එතුමස්වා ආරොචෙසුා. භිකබූ හගවතෝ එතුමස්වා ආරෝචේසුා –පේ– "ආපනතිා සෑ හිකබුව තිකබුනී ආපනතා පාරාජික"නති (103)

තතියපාරාජිකං සමතතං.

2. 4.

චතුණපාරාජිකං.

- 1 තෙන සමයෙන බුදෝධා හනවා වෙසංලීයං විකරනි මසාවෙනෙ කුවා-හාරසාලායං තන බො පන සමයෙන සම්බහුලා සාදිටඨා සමහනතා තික්බූ වශතුමුදය හදියා තීරෙ වසසං උපනවුණිනු තෙන බො පන සමයෙන වණි දුබනිකබා හොති දවිතිතිකා සෙනුවනිකා¹ සලාකා වුනතා න සුකරා උණෙතින පහනහෙන ගාපෙනුං.
- යි. අථ බො තෙසං භික්ඛුතං එතදහොසි එතරහි බො වජිසි දුඛනිකඛා දවීගිනිකා සෙතුටසිකා සලාකෘ වුතතා ත සුකරා උළෙණුන පගනෙනුත සංපෙතුං. කෙත නු බො මසං උපාසෙත සමගතා සමේමාදමානා අවිවදමාතා එසුකා වසයං වසෙනාම, ත ව පිණිඩකෙත කිලමෙනාම,'නි
- 3 එකුවෙව එවමාහංසු "හුණු මයං ආවුසො කිසිනං කුම්වන්නං අධිවෙඪව, එවං තෙ අමහාකං දැතුං මණැණිද සහනති", එවං මයං සමහතා සමෙමාදමානා අවිවදමානා එසුකං වසසං වසිසසාම, න ව පිණිඩ–කෙන කිලමසාමා"කි
- 4 එකුවෙව එවමාහංසු "අලං ආවුසො කිං ගිනිනං කම්මනතාං අබ්ටයිතෙන, හුණු මයං ආවුසො ගිනිනං දූනෙයාං හැරුම, එවං හේ අලිභාක දැතුං මසැසැසානති, එවං මයං සම්බනා සමේමාදමාතා අවිවදමානා එංසුකං වසාං වසයිසාම, නු ව පිණාකෙන කිලමසොමා³¹ති
- 5 එකවෙව එවමානංසු. "අලං ආවුසො කිං නීතිතං කමමනනං අබ්වතිය තෙන, කිං නිතිතං දුතෙගනං නවෙන, නුණු මගං ආවුසො නිතිතං අඤ්ඤ-මඤඤුයා උනනරමනුසසාබමනෙස වණණ නාතසා ලංහී, අසුකො තික්බු පඨමසා කිානසහ ලංහී, අසුකො තික්ඛු දුනියසහ කිානසහ ලංහී, අසුකො තික්ඛු තතියස කිානසහ ලංහී, අසුකො තික්ඛු වනුනවසහ කිානසහ ලංහී, අසුකො සික්ඛු සොකාපහෙනා, අසුකො තික්ඛු සක්දානාම, අසුකො තික්ඛු අනාගාම, අසුකො තික්ඛු අරගා, අසුකො තික්ඛු සක්දානාම, අසුකො තික්ඛු අනාගාම, එවං නෙ අමහාකා දැතුං මණුණුනන්තු. එවං මයං සමගත සමෛදෙමානා අවිවදමානා ඵාසුකං වසහ වස්සිසහම නු ව පිණ්ඩකෙන කිලමසොමා"නි "එසොයෙව බො ආවුසො සෙසෙනා සො අමහාකං නිහිනං අඤ්ඤමඤ්ඤාසා උනනරමනුසහධමමසහ වණෙණා හාසිනො"නි.

¹ සෙනවරිකා, ධාණම 2 හැකිසදාම - මජයං.

77 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් කුලගෙයකදී සුන් අත් පා ඇතිසේ තැයන් විසින් පිරිවරණ ලද්දේ වෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් ඒ මනිසුන්ට මෙය කිවුය. "ඇවැත්ති, මොහුගේ මරණය රිසිවවු ද? සී" "ඇයඹීවෙනි, එසේය, රිසියෙමු"යි කිහ "එසේ තම ලොණසොවීරකය පොවවු" සී ඔවුනු ඒ පුරුෂයාට ලොණසොවීරකය පෙවුන හෙතෙමේ මළේ ය ඒ මෙහෙණට කුකුස් විය ඉක්බති ඒ මෙහෙණ තිසුණින්ට මෙ පවත් සැළ කළා ය. තිසුණිනු තිසුන්ට මෙ පවත් සැළ කළා ය. තිසුණිනු තිසුන්ට මෙ පවත් සැළ කළානු ය තිසුනු හාගාවතුන් වනන්සේට තෙල පවත් සැළ කළානු ය "මනුණෙනි, ඒ මෙහෙණ පරිජි ඇවැත් අවත්නී ය" (103)

තෙවෙනි පරිජිය නිමි.

2-4.

සිවුවන පරිජිය.

- 1 එසමයෙහි භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ විසල් පුර මහ-වෙතෙහි කුටාගාර ශාලාවෙහි වැඩ වෙසෙන සේක එසමයෙහි බොහෝ දුටුම්තුරු ඉටුම්තුරු වූ තික්ෂූහු වශගුමුද, නම් ගංතෙර වස් එළඹුනාහ. එසමයෙහි වැදැරට දුබික් වෙයි ජීවිතය පිළිබඳ දෙපරිද්දෙකින් පැවති අදහස් ඇති වෙයි සෙතුටකිකා නම් ශසාරොග ඇති වෙයි (වපුළ ධානා) හටගත් හිරටු ඇති වෙයි පිඬු සිතීමෙන් සැපෙන්තට පහසු නො වේ
- ඉක්බිති ඒ තිසුන්ට මෙබදු සිතෙක් විය: "දන් වනංහි වැදරට දුබික් වේ ඒවිතයන් මරණයන් අතර පැවති අදහස් ඇත්තේ වෙයි සෙතට්ඨිකා නම් සසා රොගයෙන් පෙළුනේ වෙයි වපුළ ද හිරටුය. පිඩු සිහීමෙන් යැපෙන්නට පහසු නො වෙයි අපි කවර උපායකින් සමග වූවමෝ සතුටු වූවමෝ විවාද නො කරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු ද, පිණිඩයෙන් නොම කලානන වන්නමු ද"යි
- 3 ඇතැම් කෙතෙක් මෙසේ කින "ඇවැත්ති, ඉදින් අපි හිහියන්හේ කුමානත හිටු කරන්තමෝ තම් මැතැව එසේ ඇතිකල්හි ඔහු අපව පිඩු දෙක්නට සිතන්තෘහ මෙසේ අපි සමග වූවෑමෝ මතා ව සතුටු වන්තමෝ විවෘද තො කරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු පිණිඩයෙන් ද නො ම කලානන වත්තමු"යි
- 4 ඇතැම් කෙතෙක් මෙසේ කීහ ''ඇවැත්ති, කම් නැත ගිහියන්ගේ කමාතත හිටු කිරීමෙන් කිම? ඇවැත්ති, අපි ගිහියන්ගේ පණිවුඩ ගෙණ යත්තමෝ නම් මැනැව එසේ ඇතිකල්හි ඔහු අපට පිඩු දෙන්නට සිතත්තාහ. මෙසේ අපි සමග වූවමෝ සතුටු වන්නමෝ විවෘද තො කරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු පිණිසයෙන් ද කලානත නො වන්නෙමු"යි
- 5 ඇතැම් කෙනෙක් මෙසේ කිහ "ඇවැත්නි, තොමැනැවි නිහියන්නේ කුම්ංනත හිටු කිරීමෙන් කිම්? හිතියන්නේ පණිවුඩ ගෙණ යැමෙන් කිම ? ඇවැත්නි, අපි හිතියනව ඔවුකොවුන් පිළිබද උතුරුමනිස්දම්ගුණ කියමු "අසෝ මහණ තෙමේ පුථමධාානලාභි ය අසෝ මහණ නෙමේ දැනියධාන ලාභී ය අසෝ මහණ තෙමේ නානීයධාාන ලාභී ය අසෝ මහණ නෙමේ නානීයධාාන ලාභී ය අසෝ මහණ නෙමේ සෝවාන් ය අසෝ මහණ තෙමේ සෙදිවාන් ය අසෝ මහණ තෙමේ සෙදිවාන් ය අසෝ මහණ තෙමේ සෙදිවාන් ය අසෝ මහණ තෙමේ රහත් ය අසෝ මහණ තෙමේ නිව්ද ඇත්තෙක අසෝ මහණ තෙමේ රහත් ය අසෝ මහණ තෙමේ නිව්ද ඇත්තෙක අසෝ මහණ තෙමේ නිව්ද ඇත්තෙක අසෝ මහණ තෙමේ නිව්ද දෙන්නට සිනන්නාහ මෙසේ අපි සමග වූවමෝ සතුටු වූවණේ විවාද නොකරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු පිළියෙන් ද කලානක නො වන්නමු"යී "ඇවැත්ත්, අප විසින් හිතියන්ට ඔවුනොවුන් පිළිබද යම් උතුරුම්නිස්දම් ගුණයෙක් කියග ලද්දේ ද, මෙය ම ලෙසේ වෙයි"

- 6 අථ බො නෙ තික්බූ බිනීනං අණුණුමණුණු උතතරිමනුසාධමමසා වණණං තෘසිංසු අසුකො තික්බු පඨමසා කිාතසා ලංභී –පෙ– අසුකො තික්බූ ජලතිණෙණු"නි.
- 7. අථ බො නෙ මනුසසා ''ලාසා වන නො, සුලදබං වන නො, ගෙසං¹ නො එවරුපා භිකබූ වසසං උපගතා, න වන නො ඉනො පුබෙබ එවරුපා භිකබූ වසසං උපගතා, ගථගිමේ භිකබූ සිලවනෙනා, කලාාණබම්මා"නි නෙ නා බැදිසානි භෞජනානි අතනතා භුඤජනති, මාතාපිතුනනං දෙනති, පුතකදරසස දෙනති, ද සකම්මකරපොරිසසස දෙනති, මනතාම්වානං දෙනති, කැතිසාලෙංහිතානං දෙනති, ගාදිසානි භිකබූනං දෙනති න නාදිසානි බාදනියානි –පෙ– සායනියානති –පෙ– පාතෘනි අතනතා පිවනති, මාතාපිතුනතං දෙනති, සුතකදරසස දෙනත්, ද සකම්මකරපොරිසසස දෙනති, මතතපරිසස දෙනති, මතතපරිසස දෙනති, අයකම්මකරපොරිසසස දෙනති, මතතපරිසස දෙනති, සදනති, සදනති, සදනති, සදනති, සදනති, සදනති, සදනති, සදනති, සදනති භිකබූනංදෙනති අථ බො නෙ භිකබූ වණණවා අනෙසුං පිණිණදියා පසනනමුබවණණා විපපසනනජවිවණණා
- 8 අංචිණණං බො පතෙතං වසසං වූ නිංනං තික්බූනං තිශවනතං දසසනාය උපසමකම්තුං අථ බො තෙ තික්බූ වසසං වූ නිං තෙමාසච්චයෙන සෙනාසනං සංසැමෙනිා පතතච්චරං අදෙය යෙන වෙසාලී තෙන පක්කම්ංහු අනුපුබෙබන යෙන වෙසාලී මහාවනං කූ වංශාරසාලා යෙන හියවා තෙනුපසමකම්ංහු උපසමකමිනිා හියවනතං අතිවාදෙනිා එකමනතං නිසිදිංහු.
- 9 තෙත බො පන සමහෙන දිසාසු වසසං වුණා තිකබූ කිසා හොනති පුඛා දුඛඛණණා උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකජාතා බමනිස් නිතනතනා වගාමුද් තිරියා පන² තිකබූ වණණවා හොනති පීණිණියා පසනනමුඛවණණා මිපපසනනජිම්වණණා ආච්ණණා බො පනෙතා වුණාතා තගවනතාතා ආශනතුකෙනි තිකබුහි සදධිං පටිසමෙමාදිතුං
- 10 අථ බෝ හනවා වගතුමුදුනිරිගේ භික්ඛූ එතදවොව. "කච්චි භික්ඛවේ ඛමනීයං කච්චි යාපනීයං කච්චි සමගතා සමෙමාදමානා අවිචදමානා එාසුකං වසසං වසින්, න ව පිණ්ඩකෙන කිලමින්?"නි "ඛමනීයං හනවා, යාපනීයං හනවා, සමගතා ව මයං හනෙන සමෙමාදමානා අවිචදමානා එාසුකං වසසං වසිමහා, න ව පිණ්ඩකෙන කිලම්මහා"නි ජාතනතාපි තථානතා පුචඡනති, සාලං විදිනා පුචඡනති කාලං විදිනා න පුචඡනති, අන්සංහිතං තථාගතා පුචඡනති නො අතන්සංහිතං, අතන්සංගිතෙ සෙතුසාතො තථාගතා

I යෙස- වන - ම ජ සං 2 'පන' ඉති පොළුකෙසු ඌනං.

- 6 ඉක්බිති ඒ භිඤුනු ගිහියන්ට ඔවුතොටුන් පිළිබඳ උතුරුමනිස්– දමගුණ කීහ ''අසෝ මහණ තෙමේ පුථමබාහනලාභී ය අසෝ මහණ තෙමේ සඩභිඥය"යි.
- ඉක්බිති ඒ මිනිස්සු ''අපට ලෘහයෙක් ම ය එකෘනතයෙන් අපට මනා ලැබුමෙකි. යම්බඳු වූ අප වෙත මෙබඳු තියමූහු වග් එළඹියාහු ද, යම්සේ මේ තිඤ්සු සිල්වත් ද, කලණදහම් ඇත්තෘහු ද, එකෘතතගෙන් මින් පෙර මෙබඳු තිකුනු අපගේ වසට නො එළඹියානුය"යි සිතුන ඔහු යම් බඳුවූ බොජුන් තිකුන්ව දෙන් ද, එබඳු බොජුන් තුමු නො බුදින්. මවුපියනව ද නො දෙන් අඹුදරුවන්ට ද නො දෙන්. දස් කම්කරු පුරුෂයනට ද නො දෙන් මිනුාමාතෳයනට ද නො දෙක් සහලේ නෑයනට ද නො දෙන්. යම්බදු වූ කෑ යුතු දය භිඤුන්ට දෙත් ද, එබඳු කෑයුතු ද ද නො දෙන් පානවශීයන් ද තුමු නො බොත් මවුපියනුව නො දෙන් ද නො දෙන් අඹුදුරුවනට ද නො දෙන් දස් කම්කරුවනට ද නො දෙන්. ම්නුමොනායෙනට ද නො දෙන්. සහලේ නැයකට ද නො දෙන් ඉක්බිනි ඒ තිකුහු වණ්වත් වූහ පිණාතිය ඉදුරත් ඇති වූහ පහත් මුවපැහැ ඇති වූහ. වෙසෙසින් පහන් සිව්පැගැ ඇති වූහ
- 8 වැස නිමවූ වස් ඇති භිඤුන්ට භාගාවතුන් වහන්සේ දැකීම සඳහා ගැම පුරුදු ම ග ඉක්බිති වැස නිමවූ වස් ඇති ඒ භිඤුහු තෙමස ඇවැමෙන් සෙනසුන් නැන්පත් කොට නබා, පාසිවුරු ගෙණ විතල්පුරග බලා නික්මුතාහු ග පිළිවෙළින් විසල්පුර මහවෙනෙහි කුටාගාරශාලාවෙහි වැඩයිට් භාගාවතුන් වහන්සේ වෙන එළඹියාහු ග එළඹ භාගාවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්තාහු ග
- 9 එසමහෙහි දිසාවන්හි වස් වුසු තික්සුහු වැහැරුණානු රඑ වූවානු දූර්වණි වූවානු හටහත් පඬුවන් පැහැ ඇත්තාහු නහර ඉල්පීගින සිරුරු ඇත්තෝ චෙත් වගතුමුද ගංතෙර වස් වුසු තික්සුහු වණිවත් වූවානු පිණාගිය ඉඳුරන් ඇත්තාහු පහත් මූවපැහැ ඇත්තාහු වෙසෙසින් පහත් සිවිපැහැ ඇත්හෝ චෙත් භාගාවත් බුදුවරුත් විසිත් ආගනතුක තික්සුත් සමග පිළිසඳර කිරීම ඇමිණී ම ස

- ජීනාකාරෙනි බුුණා හගුවනෙනා නික්ඛ පරිපු<u>වණනනි "බම</u>න වැ දෙසිසසාම, සාවකානං වා සිකඛාපදං පණුඤපෙසසාමා' නි අථ බො සහුවා වගගුමුදුත්රියෙ තික්ඛූ එතුදවොච් "සථ් කථං පත තුළෙන තික්ඛුවෙ සමගක සමේමාදමානා අම්වදමානා ඵාසුකං වසසං වසින්, ත ව පිණිඹු කෙන නිලම්න්වා"ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ං ආරොචෙසුං 'කුච්චි පතු වෝ භික්ඛවේ භූත"නත් "අභූතං භශවා"ත් විශරහි බුලෝා භගවා "අනනුවඡවියං මොසපුරිසා අනනුලොම්කං අපපතිරුපං අසසාවණකං අකපපියං අකරණියං කථං හි නාම තුමෙහ මොඝපුරිසා උදරසස කාරණා හිනිතං අඤඤමඤඤසා උතතරිමනුසාඛමමසා වණණං භාසිසාථ වරං තුමෙනති මොසපුරිසා තිණෙනක නොවිකනතතෙන¹ කුචඡිපරිකහෙතා,² ත නෙව උදරසය කෘරණා ගිහිනං අණුකුමණසය උනනරිමනුසයබම්මසය වණුණා හාසිතෝ නං කියස හෙතු? නතෝ නිදුතං හි මොසපුරිසා මරණුං වා නිතුවෙල්යා මරණමනනං වෘ දුක්ඛං, න හෙව නපපචචයා කායසය තෙද පරම්බරණා අපායං දුගානිං විනිපාතං නිරගං උපපජෝයා. ඉතො නිදුනුණුව බො මොසපුරිසා කාගසස හෙදු පරමවරණා අපාගං දුශාතිං විනිපාතං නිරගං උපපජෛරයා කෙනං මොසපුරිසා අපපසනනානං වා පසාදුය–පෙ– විගරනිණා බමම්ං කථං කණා භික්ඛ ආමනෙතසි
- 12 පණුවිමේ නිකුඛුවෙ මුකුවොරා සහෙතා සංවිජජ මාතා ලොකුසම්ං. කතුමේ පණුව දී
- (1) ඉඛ භිකඛවෙ එකච්චසස මහාචොරසස එවං හොති ''කුදසසු' තාමානං සතෙන වා සහසෙසන වා පරිවුතො ගාමනිගමරාජ බානීසු ආභිණඩිස්සාම හතුනෙකා සෘගතනකා ජිනුනෙකා ඡේද පෙනෙකා පවනෙකා පාවෙනෙකා''නි අපරෙන සමගෙන සතෙන වා සහසෙසන වා පරිවුනො ගාමනිගමරුජඛෘතීසු අංභිණඛතී හනනෙතා සානෙනෙතා ඡිඥනෙතා ඡේද– පෙනෙනා පවනෙනා පාවෙනෙනා එවමෙව බො තිකබවේ ඉබෙක<u>වව</u>සස 'කුදයසු නාමානං සතෙන වා සහසෙසන වා පෘපතිකඛුතො එවං ගෞති පරිවුතො ඉාමනිඉමරාජධානීසු චාරිකං වරිසසාම සකකතො ඉරුකුනෙ මෘතිතො පූජිතො අපචිතො ගහවඨාතං චෙව පබබජිතාතණුව, ලාභි චීවර– පිණිඩපෘතසෙතාසතශිලානපච්චයහෙසජජපරිකඛෘරාන"නති සො අපරෙත සමයෙන සතෙන වෘ සහසෙසන වෘ පරිවුනො ශාමනිශමරාජඛානිසු වාරිකං වරති සකකතො ගරුකතො මෘතිතො පූජිතො අපචිතො ගහ^{ටඨා}– නකෙව්ව පබබජිතානං ව, ලංකී චීවරපිණ්ඩපංතකෙනාසන හිලාපච්චයතෙසජ්ර-පරිකඛංරානං අයං තිකඛවෙ පඨමේ මහාචොරො සතෙනා සංවිජ ිමාතො ලොකසම්ා
- (2) පුත ව පරං භිකඛවෙ ඉබෙකවෙවා පාපතිකඩු නථාගතපපවෙදිනං ධම්මවිතයං පරියාපුණිණා අතනනො දහති අයං භිකඛවෙ දුතියෝ මගා-චොරෝ සනෙතා සංවිජජමානෝ ලොකසමං
- (3) පුත ව පරං නිකඛවෙ ඉබෙකවෙමා පාපතිකබු සුදබං බුහමවාරිං පරිසුදබං බුහමවරියං වරනතං අමූලකෙත අබුහමවරියෙන අනුදබංසෙනි අයං නිකඛවෙ තතියො මහාවොරො සහෙතා සංවිජජිමානො ලොකසමං

¹ හොවිකළුනෙන, කළුවි, මු 2 කුචරි-පරිකනෙකා කළුවි 3 කුදුදසු මජයං

- 11. භාගාවත් බුදුවරු දෙ අයුරකින් තිඤුන් පුළුවූසින්: "බමීය හෝ දෙසන්නමු සවුවනට සිකපද හෝ පණවන්නමු"යි. ඉක්බිති භාගාවක් බුදුරජානන් වහන්සේ වශගුමුද, ගංතෙර වස් වුසු භිඤුන්ට මෙය වදුළ සේක ''මහණෙනි, තෙපි කෙසේ නම් සමග වුවනු සතුවු වෙමින් විවෘද තෙංකරමින් සුවසේ වස් වුසුවනු ද, අහරින් කලානන නුවූවනුද ²³ යි ඉක්බිති ඒ භිඤිනු භාගාවනුන් වහන්සේට නෙල පවත් සැළ කළහ ''කිමෙක් ද, මහණෙනි, "භාගාවතුන් වහන්ස, තොසැබවක් ම කිවමු"යි සැබවක් කිවනුද?"සී භාගාවන් බුදුරජාතන් වහන්සේ ගැරනුසේක ''හිස් පුරුෂයෙනි, නුසුදුස්-සෙක. අනුලොම් නුවුවක තොගැළපෙන්නක තොමහණකමෙක. තොකැප-යෙක නොකටයුත්තෙක ''හිස් පුරුෂයෙනි, තෙපි කෙසේ නම් කුස කරුණු කොට ගිහියනට ඔවුනොවුන් පිළිබද උතුරුමිනිස්දම්ගුණ කීවනු ද*ි* හිස් පුරුෂයෙනි, නොප විසින් තියුණු ගෙරි කපන කැත්තෙන් කුස කපා ගැණීම මැතවි කුස කරුණු කොට ගිහියනට ඔවුනොවුන් පිළිබඳ උතුරුමිනිස්දම වැණිම නො මැනවි ඒ කවර හෙයින? නිස් පුරුෂයෙනි, ඒ හෙතුවෙන් මරණයට හෝ මරණය වැනි දුකකට පැමිණෙන්නේ ය. ඒ හෙතුවෙන් කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙන් තොරවූ තපුරු ඉති ඇති විවශ ව පතිත වීම් ඇති නිරසට නො ම පැමිණෙන්නේ ස හිස් පුරුෂයෙනි, මෙ කරුණෙන් කෘමුන් මරණින් මතු සැපයෙන් තොරවූ නපුරුගති ඇති විවශ ව පතිත වන නිරයට පැමිණෙන්නේ ය හිස් පුරුෂයෙනි, මෙය නොපහන්වූවන්නේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වේ " ගරහා දුහැම් කථාවක් කොට භිකුන් ඇමතු සේක
- 12 "මහණෙනි, ලොව මේ මහහොරු පස්දෙනෙක් වෙනි ඔහු පස්දෙන කවරහු ද? යන්
- (1) මහණෙන්, මේ ලෝකයෙහි එක්තරු මහ සෞරකුට අදහුසෙක් වෙයි "මම කවරද නම් සියයකින් හෝ දහසකින් හෝ පිරිවරණ ලද්දෙම ගම නියම්ගම් රජදනවුහි නසමින් නස්වමින් සිදිමින් සිදුවමින් දවමින් දවවමින් ඇවිදිත්තෙම් දෝ"යි හෙ තෙමේ පසු කලෙක සියයකින් හෝ දහසකින් පිරිවරණ ලද්දේ ගම් නියම්ගම් රජ දනවුති මරමින් මරවමින් යිදිමින් සිදුවමින් දවමින් දවවමින් ඇවිදී මහණෙනි, එපරිද්දෙන් ම මේ සස්තෙහි ඇතැම් පවිටු මහණකුට මෙ බඳු සිතෙක් වෙයි ''කවරද තම් මම සියයකින් නෝ දහසකින් හෝ පිරිවරණ ලද්දෙම නම නියමිනම් රජදනවුහි ගැහැවියන් විසින් ද පැවිද්දන් විසින් ද සත්කාර කරණ ලද්දෙම, ගරු කරණ ලද්දෙම, බුහුමන් කරණ ලද්දෙම, සිවුපසයෙන් පුදත ලද්දෙම, අභිවෘදනා කරණ ලද්දෙම්, සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙන්පිරිකර ලබන්නෙම සැරි සරන්තෙම දෝ"යි ඒ මහණ පසු කලෙක සියයකින් හෝ දහසකින් හෝ ගම නියමගම රජදනවුහි ගිහියන් විසින් හා පැවිද්දන් විසින් සත්කාර කරණ ලද්දේ ශරු කරණ ලද්දේ බුහුමන් කරණ ලද්දේ සිවුපසයෙන් පුදුත ලද්දේ අභිවාදනා කරතලද්දේ සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙන් පිරිකර ලැබීම ඇත්තේ සැරි සරයි මහණෙති, මේ තෙමේ ලොව විද, ලෘත වූ පළමුවැනි මහසොරා වෙයි
- (2) වැලිදු, මහණෙති, මේ සස්තෙහි ඇතැම් පවිටු මහණෙක් නථාගත– හැශිත බම් විතස පුගුණ කොට (එය) තමාගේ සයි පුකාශ කෙරෙයි මහණෙනි, මේ තෙමේ ලොව විදුුමාත වූ දෙවැනි මහසොරා වෙයි
- (3) වැලිදු, මහණෙති, මේ සස්තෙති ඇතැම් පවිටු මහණෙක් පිරිසිදු ඛඹසර හැසිරෙණි රහත් මහණකුව මූල් රතිත පරිජිඇවැතින් වොදනා කෙරේ ද මහණෙති, මේ තෙමේ ලොව විද,මාන වූ තෙවන මහසොරා වෙයි

- (4) පුත ව පරං තික්කවේ ඉබේ කළෙඩා පාපතික්කු යානි තානි සම්ඝසස ගරුහණඩානි ගරුපරික්කාරානි, සෙයාවීදං. අංරාමේ ආරාමවන් විහාරො විහාරවන් මකේවා පීඨං තිසි බ්මේඛාහනං¹ ලොහකුමනි ලොහතාණකා ලොකවාරකො ලොහකටානං වාසි එරසු කුඨාරි කුඥුලො නිඛාදනං වලලී වෙළු මුණුණ බබබජං නිණා මනතිකා දරුහණඩං මනතිකාහණඩං, තෙහි යිහි² සම්හණනාති, උපලාපෙනි අයං තික්කවේ වතුනේ මහාචොරෙ සනෙනා සංවිණ්ණනො ලොකසමං
- (5) සදෙවකෙ භිකඛවෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබුහමකෙ සසසමණ-බුංහමණියා පජාග සදෙවමනුසසාය අගං අගෙනා මහෘචෝරෝ යො අසනතං අභූතං උනතරිමනුසසාධවමං උලලපති නං කිසස හෙතු ² ථෙයාංය වො භිකඛවෙ රටස්පිණෙඩා භුනෙතානි

අණුණුථා සනතමතතානං අණුණුථා යො පවෙදයෙ, නිකච්ච කිතවසොව භූතතං ථෙයෙන නසා නං

කාසාවකණයා බහවො පෘපබමමා අසඤඤතා, පාපා පාපෙහි කමෙමකි නිරගං නෙ උපපජරෙ

සෙයෙන අයොගුලො භුතෙනා තහෙනා අයකියිබූ පමො, යකෙව භූකෙදුරයා දුසසීලො රටාර්පිණ්ඩං අසකුකුතොති

13 අථ බො හනවා වගතුමුදනිරිගෙ තික්බූ අතෙකපරියාගෙන විශරතිණි දුහරතාශ –පෙ– එවණුව පත තික්ඛවෙ ඉමා සික්ඛාපදං උඥිසෙගහුථ

"හෝ පන භිකමු අනහිජානං උතතරිමකුසාධමමං අතතුපනායිකං අලම්වියණුණදසසනං සමුදුවරෙයා 'ඉති ජානාමි, ඉති පසාමි'නි තතො අපරෙන සමයෙන සමනුගුණානියමානො වා අසමනුගුණාහියමානො වා ආපනෙනා විසුදුබාපෙකෙබා එවං වදෙයා: 'අජානමෙවාකං ආවුසො අවවා ජානාමි, අපසසං පසසාමි, තුමජං මුසා විලපි'නනි අයම්පි පාරාජිකො කොති අසංවාසෝ"නි.

එවණුවිදං භගවනා භිකබුනං සිකඛාපදං පණුණුනනං හොති

[මූලපඤඤනනි.]

¹ බ්ගම්බාහනුං, ම ජ සං 2 ග්ණිං, කාළුවි

- (4) වැලිදු, මහණෙනි, මේ සස්තෙහි ඇතැම් පව්වූ මහණෙක් සහසුව යම් ඒ ගරු බඩු ගරු පිරිකර වේ ද, ඒ කවරේ ද? අරම්, අරම්වතු, වෙහෙර, වෙහෙර– වතු, ඇඳ, පුටු, බියි, කන්වයින්, ලොහොකළ, ලොහොසැළ, කුඩා ලොහොකළ, ලෝහකටාරම්, වෑ, පොරෝ, කෙටේරි, උදලු, නියන්, වැල්, හුණ, මුදුතණ, බඩුස්තණ, සෙවෙනිගට සුදුසු තණ, මැටි, දව බඩු, මැටි බඳුන් ය එයින් ගිහියන් සහන්නේ ද, පොළඹවන්නේ ද, මහණෙනි, මෙතෙම ලොව විදුමාත සිවුවැනි මහසොරා වෙයි.
- (5) මහණෙනි, යමෙක් සිග සතත්හි තැති උතුරුම්නිස්දම් තමා කෙරෙහි ඇතැයි කියා ද, මේ මහණ තෙමේ දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ලෝකයෙහි ද, මහණ බමුණත් සහිත වූ දෙවිම්නිසුන් සහිත වූ පූජාව කෙරෙහි ද, පුමුඛ වූ මහසොරා වෙයි ඒ කවර හෙයින් මහණෙනි, සොර සිතින් රටඨපිණිඩය අනුහව කරණ ලද්දේ ය එහෙයිනි.

සමෙක් අන් පරිද්දෙකින් සිටුනා තමා අන් අයුරකින් පවසන්නේ තම, ඔහුගේ ඒ සොරකමින් සිටුපසය වැළඳීම ලිහිණිවැද්ද විසින් ලිහිණින් රවටා මරා කනු වැන්න

හෙලෙහි දූ කසාවත් ඇති පවිටු ගතිගෙන් යුත් තොහික්මුනු පුදහලයෝ බොහෝ වෙත් ඒ පවිටෝ පවිටුකමින් නිරයට පැමිණෙත්

ඉදින් නොතික්මුණු දුසිල් මහණ තෙමේ යම් හෙයකින් රව්වැසියාගේ පිඩු වළඳන්නේ ද එයට් වඩා ගිනිසිඑවක් වැනි රත් වූ යවටක් බුදින ලද්දේ උතුම් වේ

13 ඉක්බිති භාකාවතුන් වහන්සේ ඒ වගතුමුද ගංතෙරින් ආ මහණුන්ට තන් අයුරින් ගරහා දුබර බැවිහි මහණෙති, මෙසේන් මේ සිකපදය උදෙසවු

"යම් මහණෙක් නොදන්නේ ආශ්දිඥනදශීනයට සොහාවූ උතුරු-මිනිස්දම් තමා කෙරෙහි එළවා, 'මෙසේ (තමා කෙරෙහි ඇතැයි) දනිමි. මෙසේ (තමා කෙරෙහි ඇතැයි) දකිම්'යි කියන්නේ ද, ඉන් පසු කලෙක විචාරණු ලබන්නේ කෝ නොවිචාරණු ලබන්නේ කෝ පරිජි අවුන්නේ පිරිසිදු බැව් කැමැත්තේ වෙසේ කියන්නේය: 'ඇවැත්නි, මම නොදන්නෙම් මෙසේ දනිම්සි කිමි. නොදක්නෙම් දකිම්සි කිස් බොරු කිම්'යි වේ මහණ ද පරිජි අවන්නේ සංවාස රහිත වේ"

මෙසේක් භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් භිඤුන්ට මේ සිකපදය පණවන ලද්දේ වේ

[මුල් පැණවීමයි.]

14 තෙන බෝ පන සමයෙන සම්බහුලා තික්බූ අදිවෙර දිවර්ස සැස්තෝ අපපතෙන පනනස්සැස්නෝ අතබිශතෙ අබ්ශකස්සැස්නෝ අසපිනිකතෙ සම්භිකත සැස්දිනෝ අබ්මාතෙන අණුණු වායකරිංසු, තෙසං අපරෙන සමයෙන රාකයේ විතනා නමතී, දෙසායේ විතනා නමතී, මොහයේ විතනා නමති තෙසා කුක්කුවවා අනෙස් ''නගුවනා සික්ඛාපද පණුණුතනා මයණුවමා අදිවෙර දිවර්ස සැස්දිනෝ අපපතෙන පනතස්සැස්නෝ අතබිශත අබ්ශත-සසැස්දිනෝ අසච්නිකත සම්ඉකත සණුණ්නෝ, අබ්මාතෙන අණුණු වායකරිමා, කඩවි නු බෝ මයා පෘරාජිකා ආපනතිා ආපනනා"තී අයසමතෝ ආනාදෙසය එනුමසුවා ආරෝවෙසුා ආයසමා ආනාදෙද හනුවනෝ එනුමසුවා ආරෝවෙසි

15 හො නති 1 තෙ අංත සැති හිතබු අදිවෙඨ දිවඨ සඳුද්දිතා අපපතෙන පතතසඳුද්දිතො අතබිගතෙ අධිගතසඳුද්ද්රතා අසවජිකතෙ සවජිකත-සඳුද්දිතො අධිමාතෙන අණුණු බහාකරෙනති, තං ව බො එතං අබෙබාගා-රික නති එව සඳුව පත තිකි බවේ ඉමං සිකි බාපදං උදදිසෙ සහාථ

"හෝ පන භික්තු අනකිජානං උතතරිමනුසසබමමං අතතුපනායිකං අලමරියණුණදසසනං සමුදුවරෙයා 'ඉති ජානාම, ඉති පසාමි'ති. තතො අපරෙන සමයෙන සමනුකතාතියමාහෝ වා අසමනුකතාතිය– මානෝ වා ආපනෙතා විසුදුඛාපෙකෙකා එවං වදෙයා 'අජානමෙවාහං ආඩුසෝ අවචං ජානාම, අපසාං පසාම,තුමජං මුසා විලපි'නති අණුණුතු අධිමානා. අයමපි පාරාජිකෝ හොති අසංවාසෝ"නි

[දුනිගපකුතුතුනි.]

16 කො පනාති – යො යාදිසො –පෙ–

කිකබුති –පෙ– [ඤතතිවතුපෙථන කමෙමත –පෙ– උපසමපනෙනා] අයං ඉමසමං අපෙථ අධිපෙපනො තිකබුති

අනසිජානනති අසනතං අසුතං අසංවිජජමානං අජාතනෙතා අපස්ස-නෙතා අතරානි කුසලං බමමං අති මෙ කුසලො බමෙමාති

උතනු රිමනු සස ධුණමමා නෑම කිාන විමෙෘක්ඛං සමාධි සමාපනති සඳුණද සසනං මගතභාවනා එලසව හිනිරියා කිලෙසපපතාන විනීවරණ නා විතනසස සුණු සදුණු ගාරෙ අභිරති

අ**ත්තෑ පනාංශි ක**නත් **තෙ වං කු**සලෙ බමෙම අනතනි උපනෙති, අතතානං වං තෙසු කුසලෙසු බමෙමසු උපනෙති

ඤණනති නිසෙසා විජරා

දුසානනති ගං ඤුණං තං දුසානං ගං දුසානං තං ඤුණං

සමුද්වරෙනාති ආරෝවෙනා ඉතියා වා පුරිසයා වා නාවඨයා වා පුබ්ස්තයා වා

^{1.} සොනයි සෙයා තෙ ආකණු මජ්ස භොතනි සෙවානණු, සතෘ,

- 14. එසමගෙහි බොහෝ තියමුහු තොදක්තා ලද්දෙහි දක්තා ලද්දේ යයි හැතුම ඇත්තාහු, තොපැමිණෙන ලද්දෙහි පැමිණෙන ලදයි යන හැතුම් ඇත්තාහු, තොපසිම්විදි දහමනි පිළිවිදිනැගි හැතුම් ඇත්තාහු, තොපසක් කළ දහමිහි පසක් කළැයි හැතුම් ඇත්තාහු, අබ්මානයෙන් යුක්ත ව අහීත් සිත දහමිහි පසක් කළැයි හැතුම් ඇත්තාහු, අබ්මානයෙන් යුක්ත ව අහීත් සිත පකාශ කළහ. පසු කාලයෙහි ඔවුන්ගේ සිත රාශයට ද තැමෙයි. දෙමෂයට ද සිත තැමෙයි මෙනින්ට ද සිත තැමෙයි. ඔවුන්ට කුකුස් උපති. ''හාගාවතුන් වනන්ගේ විසින් සිකපද පණවත ලදී අපි දු තොදක්තා ලද්දෙහි දක්තා ලදයි හැතුම ඇත්තමෝ තොපත් ගුණෙනි පැමිණෙන ලදයි හැතුම ඇත්තමෝ තොපයක් කළ දහමිනි පසක් කළැයි හැතුම් අත්තමෝ අබ්මානයෙන් යුක්ත ව අහීත් සිය පුකාශ කළමු කිම අපි පරිජිඇවැත් අවත්තමෝ ද 2008 ඒ තියමුහු අංගුම්මත් වූ අතද තෙරැන්ට මෙ පවත් දැන්වූන. ආයුම්මත් ආනඥයටවර තෙමේ හාගාවතුන් වනන්හේට මෙ පවත් සැළ කෙළේය.
- 15. අංනඥය, තෙල භිඤ්සු තෙදෙක්තා ලද්දෙහි දක්තා ලද්දේයයි ගැගුම් අැත්තානු, තොපත්ගුණෙහි පැමිණෙත ලදැයි හැගුම් ඇත්තානූ, තොපිළිවිදි ගුණෙහි පිළිවිදිතැයි හැගුම් ඇත්තානු, තොපසක් කළ දකම්හි පසක් කළැයි හැගුම් ඇත්තානු වෙත්. අධිමාතයෙන් යුක්ත ව රහත් බව පුකාශ කෙරෙත් ඔවුන්ගේ තෙල රහත් බැව් පළකිරීම ඇවැතට කරුණු තො වේ. මහණෙති, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු:

"යම් මහ නොක් නොදන්නේ ආශ්රිකුනදශීනයට සොනිස්වූ උතුරු-මිනිස්දම් තමා කෙරෙහි එළවා 'මෙසේ දනිම්, මෙසේ දකිම්'යි අධිමා-නයෙන් තොර ව කියන්නේ ද, ඉන් පසුකාලයෙහි විචාරණු ලබන්නේ හෝ නොවිචාරණු ලබන්නේ හෝ පරිජි අවන්නේ පිරිසිදු බැව් කැමැත්තේ මෙසේ කියන්නේ ය: "ඇවැත්නි මම 'නො දන්නෙම් මෙසේ දනිම්'යි කීම්. නො දක්නෙම් දකිම්යි හිස් බොරු කීම්"යි මේ මහණ ද පැරදුනේ සංවාසරහිත වේ."

[දෙවෙනි පැණුවීමයි]

16 යොපන යනු යම් බඳුවූ යමෙක්

භිකාබු යනු දෙපතිවතුව කම්යෙන් උපසපන් වූයේ ද, මෙ තෙමේ මේ අනීයෙනි නිකෘුයයි අනිමතයි

අනභිජානං යනු නැත්තා වූ, තො වූ, විද,මාන තො වූ කුසල් දහම් තමා කෙරෙහි තොදන්නේ, නොදක්නේ මට කුසල් දහම් ඇත්තේය'යි.

උතතරිමනුසසධමම නම්. බාහත, විමොක්ඛ, සමාධි, සමාපතති, ඤණ-දසසත, මගාභාවතා, ඵලසචඡිකිරියා, කිලෙසපපහාණ, සිත නීවරණයන් ගෙන් තොර බව, ශූතාහාගරයෙහි අභිරතිය යි

අ**ත්තෘපනාශිකාං** යනු ඒ කුසල් දහම් හෝ තමා කෙරෙහි එළවයි. තමා හෝ ඒ කුසල් දහම්හි පමුණුවයි

කුණ යනු නිවිද_ා ය.

දසසනාං යනු යම් ඥනයක් වේ ද ඒ දශීනයයි යම් දශීනයක් වේ ද එය ඥනයයි

සමුද්චරෙශා යනු සනියකට හෝ පුරුපයකුට හෝ ගැහැවියකුට හෝ පැවිද්දකුට හෝ සැළ කරන්නේ ය ඉති ජානාමි ඉති පසාමිති ජාතාමහං එතෙ බමෙම, පසාමෙහං එතෙ බමෙම, අසු ව මෙ එතෙ බමමා, මහි එතෙ බමමා සණිසානති, අහණු එතෙසු බමෙමසු සණිසාමෙනි

තතො අපරෙන සමයෙනාති යසමං බනෙ සමුදුවිණණං සොති, තං ඛණං තං ලයං තං මුහුතතං විතිවනෙත

සමනුගතාතියමානොති සං වන්ටු පටිණුණුතං හොති, තස්විං වන්ඩුස්විං සමනුගතාභියමාතොං 'කිං තෙ අධිගතං, කිනති තෙ අධිගතං, කද තෙ අධ්ගතං, කළු තෙ අධිගතං, කතුවෙ තෙ කිලෙසං පහිතෘ, කතුමෙසං නිං ධලවාතං වා ලාභි'ති

අසම නුශශා කියමා නොති ත කෙතවි වුවා මාතො.

ආසනෙනාති පාපිචෙඡා ඉචඡාපකතො අසනතං අභූතං උනතරිමනුසස බමමං උලලපිණි පාරුජිකං ආපනතිං ආපනෙතා නොති.

වියුදබාපෙ කොටානි ගිනි වා හොතු කාමෝ උපාසකො වා හොතු කාමෝ ආරාමිකො වා හොතු කාමෝ සාමණෙරෝ වා හොතු කාමෝ.

අජානමේවං ආවුසො අවචං ජානාම් අපසුණං පසාමිති තාහං එතෙ බමෙම ජාතාමි, තාහං එතෙ බමෙම පසාමේ, තණි ච මෙ එතෙ බමා, න මයි එතෙ බමමා සණිසානති, න වෘහං එතෙසු බමෙමසු සණිසාමේනි

කුචුජං මුසෘ විලපිහති තුචඡකං මයා භණිතං, මුසෘ මයා භණිතං, අභූතං මයා භණිතං, අජාතනෙතන මයා භණිතං.

අණුණු නු අඛ්මානාති එපෙනිා අඛ්මානං.

අයම්පිති පුරිමෙ උපාදය වුවවති.

පාරාජිකෝ හොතීති සෙගාථාපි නාම තාලො මන්කචඡිනෙනා අතබෙබා පුන විරුල්හියා, එවමෙව තිකබු පාපිචෙඡා ඉචඡාපකතො අසනතා අභූතං උතකරිමනුසාධමමං උලලපිනා අසකමණො හොති අසකාපුතනියො. නෙත වුචවති පාරාජිකො ගෞතීති

අසංචාසොති සංචාසො නෘම. එක1කමමං එකුදෙදසො සමසිකඛනා එසො සංචාසො නෘම සො තෙන සදබිං නත්වී, තෙන වුඩමති අසංචාසොති

උනතුරිමනුසසධමෙමා නාම· කිෘතං විමේෘකඛං සමාධි සමාපතති ඤ,ණදසසතං මගගතාවතා ඵලසචඡිකිරියා කිලෙසපපතානං විනීවරණතා විතතසක සුඤඥගාරෙ අතිරති.

කාන්නති පයමං කිෘතං දුතියං කිෘතං තතියං කිෘතං වතුළුං කිෘතං,

¹ එක. සෑම., සෑවේ

ඉති ජානාම ඉති පසසාම යනු මම තෙල දහම් දනිමි මම තෙල දහම් දකිමි නෙල දහම් මට ඇත් ම ය, නෙල දහම් මා කෙරෙහි පැණෙත්, මම ද තෙල දහම්හි පෙණෙන්නෙම්.

තතො අපරෙන සමශෙන යනු යම් කෙණෙක්හි සැළ කෙළේ වේ ද ඒ කෘණය, ඒ ලයය, ඒ මොහොත ඉක්මවූ කල්හි ය.

සමනුශකාහියමානො යනු යම වනක් පිළිණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ඒ වසතුවෙහි විවෘරණු ලබන්නේ: "තා විසින් කිනම් දහමක් අවබොධ කරණ ලද ද, තා විසින් කෙසේ අවබොධ කරණ ලද ද, තා විසින් කවර ද අවබොධ කරණ ලද ද, කොහිදී තා විසින් අවබොධ කරණ ලද ද, තාගේ කවර කෙලෙස් පුහිණ ද, තෝ කවර දහම් හෝ ලැබුගෙහි ද?"

අසමනුගතාතියමානො යනු කිසිවකු විසින් තොව්වාරණු ලබන්නේ ය.

ආපනෙනා යනු ලාමක අංශා ඇත්තේ, ඉචඡාවෙන් මඩතා ලද්දේ අවිදැමෘත වූ, නුවූ උතුරුමිනිස්දම් පවසා පරිජිඇවැත් අවන්නේ වේ

විසුදබාපෙනෙකා යනු හිහි හෝ වනු කැමැත්තේ උවසු හෝ වනු කැමැත්තේ ආරාමික හෝ වනු කැමැත්තේ හෙරණකු හෝ වනු කැමැන්– තේ ය.

අජානමෙවං ආවුසො අවචං ජානාම අපසයං පසසාම් යනු ''මම තෙල දහම නො දනිම. මම තෙල දහම් නො දකිමි. නෙල දහම් ද මට නැත නෙල දහම් මා කෙරෙහි නො පැණෙහි මම ද නෙල දහම්හි නො පැණෙන්නෙම්''යි

තුචජං මුසා වීලපිං යනු මා විසින් නිස් වදන් කියන ලදී මා විසින් මුසචා කියන ලදී. මා විසින් නො වූවක් කියන ලදී. නොදන්නාවූ මා විසින් කියන ලදී.

අකැකැනු අධිවානා යනු අබිමානය හැර ය.

අයමපි යනු පළමු තුන් පරිජි අවන් පුතුලන් ගෙණ කියනු ලැබේ

පාරාජිකෝ හොනි ගනු යම් සේ මුදුන සුන් නල්ගසක් නැවන වැඩිවෙ නුසුදුසු වේ ද, එමෙන් ම මහණ තෙමේ ලෘමක ආශා ඇත්තේ ඉචඡාවෙන් මඩතා ලද්දේ අවිද,මාන වූ අභූනවූ උතුරුමිනිස්දහම් පවසා අශාකෘපුනුිය වෙයි, අශුමණ වෙයි එහෙයින් පැරදුනේ වේ ය කියනු ලැබේ

අසංචාණයා යනු සංචාස නම්. එක් ව කරණ කමීය, එක් ව කරණ උදෙසීම ය, සම වූ ශික්ෂා ඇති බව ය යන මේ සංචාස නම් ඒ සංචාසය ඔහු සමග නැත එහෙයින් අසංචාස ය යි කියනු ලැබේ

උතනරිමනුසසධමම නම් ඛහානය, විමොක්ෂය, සමාධිය, සමාපතනිය, දෙනදශීනය, මාගීහාවනාය, එල පසක් කිරීමය, කෙලශපුහාණ ය, සින නීවරණ රහිත බව, ශූතාහාරයෙහි ඇල්ම ද වේ

කානං යනු පුථමඛානය– දමිනියඛනන**ය–** තෘතීයඛනනය– චනුණි– ඛනත සි වි**මේ කොටානි පු**ණුණුතො විමෝකෙඛා අනිමිතෙනා විමෝකෙඛා අපපණිගිතො විමෝකෙඛා

සමාධිති සුඤඤතො සමාධි අතිමිතෙනා සමාධි අපපණිතිතො සමාධි.

සමා පතතිනි සුදෙදෙතා සමාපතති අනිමිතතා සමාපතති අපාණිගිතා සමාපතති

ණුණිදසසනුනනි¹ කිසෙසා විජණ

ම**ශන** හා වනාති වතතාරෙ සතිපටඪානා චනතාරෙ සම්මපපධානා චනතාරෙ ඉදධිපාද පණුවින්දියානි පණුව බලානි සතත බොජඣණා අරියෝ අටඪඞ්නිකො මගෙනා

එලසවයිකිරියාති සෞතාපතතිඵලසස සවමිකිරියා සකදුගාම්ඵලසස සවමිකිරියා අනාගාම්ඵලසස සවමිකිරියා අරහතනසස සවමිකිරියා

කිණලසපහානන්ති රාශසස පහානං දෙසසස පහානං මොහසස පහානං

මිනීවරණතා මිකක සොති රාගා චිතතං මිනීවරණතා දෙසා විතතං මිනීවරණතා මොහා චිතතං මිනීවරණතා

සුණැකැ**ශාරෙ අශිරති**නි පඪමෙන කිානෙන සුණැකුගාරෙ අභිරති, දුතියෙන කානෙන සුණැකුගාරෙ අභිරති, තතියෙන කානෙන සුණැකුගාරෙ අභිරති, චතුපෙන කානෙන සුණැකුගාරෙ අභිරති

- 1 තීහාකාරෙහි පඨමං කිාතං සමංපජිනති සමපජාතමුක හණනතසස ආපතහි පාරාජිකසස පුබෙබවසස හොති මුසා භණිසසනති, හණනතසස හොති මුසා හණාමිති, හණිතසස හොති මුසා මයා භණිතනති
- 2. චතුහාකාරෙහි පඨමං කිෘතං සමාපජිනති සමපජාතමුසා හණනතසය ආපතති පාරාජිකසය පුබෙබවසය හොති මුසා භණ්සයනති, භණනතසය හොති මුසා භණාමිති, භණ්තසය හොති මුසා මගා භණ්තනත්, විනිධාය දිවයිං
- 3 පණුවනාකාරෙහි පඨමං කිෘතං සමාපජානනි සමපජානමු න තණනතසය අපතති පාරාජිකසය පුබෙබවසය හොති මූසා භණිසානාර්, තණනතසය ගොති මූසා තණමිති, තණිතසය ගොති මූසා මගා භණිතනාර්, ටිනිධාය දිවසීං, විනිධාය බනතිං
- 4 ඡනාකාරෙහි පඨමං ඣාතං සමාපජිනති සමපජාතමුසා භණනතසා ආපතත් පාරාජිකසාං පුබෙබවසා හොති මුසා භණිසානති, භණනතසා හොති මූසා භණාමිති, භණිතසා හොති මූසා මයා භණිතනති, විනිධාය දිවසිං, විනිධාය ධනතිං, විනිධාය රුවිං

¹ ණැණනති, සම්බන්

විවො කොටා යනු රාගදෙසමොහයන්ගෙන් සුන් බැවින් ශූනාන– විමො සාංග, රාග දෙස මොහ නිමිති රහිත බැවින් අනිමිතන විමොසාංග, රාග දෙස මොහ පුනිබි රහින බැවින් අපුණිහිත විමොසාංග යි.

සමාබ් යනු ශූතාතසමාබිය, අතිමිතතසමාබිය, අපුණිනිතසමාබිය යි

සමාපතති යනු ශූතාතසමාපතතිය, අනිම්තනසමාපතතිය, අපුණිහිත සමා**පතති**ය යි

කුණද සානං යනු නිවිද_ුව යි.

මඟානාවෙනා යනු සතර සතිපටඨානය, සතර සමාක්පුධන්ය, සතර සෘද්ධිපාදය, පණුවෙන්යෙය, පණුවබලය, සපතබොධානියය, ආයම්ශමටාඩිශික– මාශීය යි

ඵලසචසිකිරියා යනු සෝවාන් පල පසක් කිරීම ය, සෙදගැම්පල පසක් කිරීම ය, අනගැම්පල පසක් කිරීම ය, රහන්පල පසක් කිරීම යි

ක්ලෙසපහානං යනු රාගපුහාණය, ඓපපුහාණය, මොහපුහාණය යි

විනිවරණතා විතකසා යනු රාගයෙන් සිත තො වැසෙන බව, ඓෂයෙන් සිත තො වැසෙන බව, මොහයෙන් සිත තොවැසෙන බව යි

සුණැකුගාරේ අභිරති යනු පුථමබනානයෙන් ශුතනාගාරයෙහි ඇලීම ය, දවීනීයබනානයෙන් ශුතනාගාරයෙහි ඇලීම ය, තෘනීයබනානයෙන් ශුතනා– ගාරයෙහි ඇලීම ය, වතුණීබනානයෙන් ශුතනාගාරයෙහි ඇලීම යි

- 1 තුන් අයුරකින් පුථමබාහනයට සමවන්ම යි දැන දැන මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ කැල ම ඔහුට බොරු කියන්නෙම යන සිත වෙයි මූසවා කියන්නනුට මුසවා බෙණෙම යි සිත වෙයි බිණු කල්හි ඔහුට මා විසින් මුසවා කියන ලද යි සිත වෙයි
- 2 සිවු අයුරකින් පුථමබෲනයට සමවන්ම යි දැන දැන මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ කැල ම ඔහුව මුසවා කියන්නෙම යි සිත වෙයි කියන්නනුව මුසවා කියම යි සිත වෙයි බිණු කල්හි ඔහුට මා විසින් මුසවා කියන ලද යි සිත වෙයි ද ෂටිය සතවා තබා යි
- 3 පස් අයුරකින් පුථමධාෘතයට සමවන්ම යි දැන දැන මුසවා කියන්තනුට පරිජිඇවැත් වේ කැල ම ඔහුට මුසවා කියන්නෙම යි සිත වෙයි. කියන්තනුට මුසවා කියම යි සිත වෙයි කී කල්හි ඔහුට මා විසින් මුසවා කියන ලද යි සිත වෙයි දුෂටිය, කෘතනිය සහවා තබා යි
- 4 සායුරකින් පුථමඛණනයට සමවන්ම යි දන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ කැලම ඔහුට මුසවා කියන්නෙම යි සිත වෙයි කියන්නහුට මුසවා කියම් යි සිත වෙයි කී කල්හි ඔහුට මා විසින් මුසවා කියන ලද යි සිත වෙයි දැපටිය, කුෂානතිය, රුවිය සහවා තුබා යි

- 5 සතතාශාකාරෙහි පඪමං කිෘතං සමාපජ්‍යිතති සමපජෘතමුසා හණනතසස ආපතති පෘරාජිකසස පුබෙබවසස හොති ''මුසා හණිසසා''නති, හණනතසස හොති ''මුසා හණාමි''ති, හණිතසස හොති ''මුසා මයා භණිතනති,'' විනිධාය දිටසිං, විනිධාය බනතිං, විනිධාය රුවං, විනිධාය භාවං.
- 6 නීහාකාරෙහි පඪමං කිාතං සමාපජරාමිනි සමපජාතමුසා හණනතසය ආපතති පාරාජිකසය පුබෙබවසය හොති "මූසා භණ්සය"නති, හණනතසය හොති "මූසා භණාමී"ති, භණ්තසය හොති "මූසා මයා හණ්ත"නති.
- 7. චනුහාකාරෙහි පඨමං කිාතං සමාපජරාමිති සමපජාතමුසා භණනතසස අපතති පංරාජිකසසං පුබෙබවසස හොති ''මූසා භණිසස''නති, භණනතසස හොති ''මූසා භණාමී''ති, භණිතසස හොති ''මූසා මියා භණිත''නති, විනිධාය දිටකීං
- 8. පණුවනාකාරෙහි පඨමං කිාතං සමාපජාමිති සමපජාතමූසා හණනතසා ආපතති පෘරාජිකසා: පුබෙබවසා හොති "මූසා භණිසා"නති, හණනතසා හොති "මූසා භණාම"ති, භණිතසා හොති "මූසා මගා භණිත"නති, මිනිධාය දිටඪිං, විතිධාය ඛනතිං.
- 9. ඡහාකාරෙහි පඨමං ඣාතං සමාපජරාමිති සමපජාතමුසා හණනනසා ආපතති පාරාජිකසස පුබෙබවසා හොති "මුසා හණිසසා"නති, භණතනසා හොති "මුසා හණාමි"ති, හණිතසස හොති "මුසා මයා හණිත"නති, විනිධාය දීවතීං, විනිධාය බනතිං, විනිධාය රුමිං
- 10 සතනශාකාරෙහි පඨමං කිානං සමාපජජාමිති සම්පජාතමුසා හණනතයස ආපතති පාරාජිකකස පුබෙබවසස හොති "මූසා භණ්සස"නති, හණනතසස ශොති "මූසා භණාම"ති, භණ්තසස හොති "මූසා මයා හණ්ත"නති, විනිධාය දිවසීං, විනිධාය ඛනතිං, විනිධාය රුවං, විනිධාය භාවං
- 11 නිහාකාරෙහි පුළුමං ඣානං සමාපනෙනානි සමපජානමුසා භණනනසස අාපතනි පාරාජිකසස පුබෙබව**සස හො**නි ''මුසා භණිසස''නනි, භණනනසස හොති ''මුසා භණාමී''නි, භණිතසස හොනි ''මුසා මගා භණිත''නනි
- 12 වතුනාකාරෙහි පඨමං කිෘතං සමාපතෙනාති සමපජාතමුසා භණතතසය ආපතති පෘරාජිකසය පුබෙබවසය හොති ''මුසා භණිසය"නති, භණතතසය හොති ''මුසා භණාම"ති, භණිතසය හොති ''මුසා මගා භණිත"නති, විතිධාය (දිවතීං.
- 13 පණුවගංකාරෙහි පඨමං කිානං සමාපනෙනානි සම්පජානමුසා හණනනසය ආපනති පාරාජිකසය පුබෙබවසය හොති "මුසා හණිසය"නාඛ, හණනනසය ගොති "මුසා හණාම"නි, හණිතසය ගොති "මුසා මයා හණිත"නාඛ, විනිධාය දිවඩිං, විනිධාය බනතිං

- 5 සක් අයුරකින් පුථම බහතයට සමවැදිමි යි දන දන මුසවා කියන්න-තුට පරිජිඇවැන් වේ. පෙර ම ඔහුට ''බොරු කියන්නෙමි''යි සින වෙයි කියන්නතුට ''මුසවා කියමි''යි සින වෙයි බිණුවහුට ''මා විසින් මුසවා කියන ලද"යි සින වෙයි දුෂටිය සභවාගෙණය, කුහන්ටය සභවාගෙණය, රුවිය සභවාගෙණය, භාවය (අධාශයය) සභවාගෙණ යි.
- 6 තුන් අයුරකින් පුථමබෲනයට සමවදිම් යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ: පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙම්"යි සිත වෙයි කියන්නහුට "මුසවා බෙණෙම්"යි සිත වෙයි බිණුවහුට "මෘ වියින් මුසවා කියන ලදු"යි යිත වෙයි.
- 7. සිවු අයුරකින් පුථමධාානයට සමවදිම් යි දන දන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ: පෙර ම ඔහුට ''මුසවා කියන්නෙම්"යි යින වෙයි කිණුවහුට ''මා ටියින් මුසවා කියන ලදු"යි සිත වෙයි ද පටිය සහවාගෙණ යි
- 8. පස් අයුරකින් පුථමධානතයට සමවදිමි යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ: පෙර ම ඔහුට ''මුසවා කියන්තෙම්''යි සිත වෙයි කියන්නහුව ''මුසවා කියම්''යි සිත වෙයි. බිණුවහුට ''මවිසින් මුසවා කියන ලද''යි සිතු වෙයි දුෂ්ටිය සභවාගෙණය, කෘනතිය සභවාගෙණ යි
- 9 සංයුරකින් පුථමඛාහනයට සමවදිමි සි දැන දැන මුසවා නියන්-තහුට පරිජිඇවැන් වේ පෙර ම ඔහුට ''මුසවා නියන්නෙම''යි සිත වෙයි. කියන්නහුට ''මුසවා කියමි''දී සිත වෙයි බිණුවහුට ''මවිසින් මුසවා කියන ලද''යි සිත වෙයි දුෂටිය සහවාගෙණය, නොන්ධිය සහවාගෙණය, රුවිය සහවාගෙණ යි
- 10 සත් අයුරකින් පුථමධාානයට සමවදිමි සි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ: පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සින වෙයි කියන්නහුට "මුසවා බෙණෙම්"යි සින වෙයි බිරයුවහුට "මට්සින් මුසවා කියන ලදු"යි සිත වෙයි දෘවේය සහවාගෙණය, ඎනගිය සහවාගෙණය, රුවිය සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණ යි
- 11 තුන් අසුරකින් පුථමධ කනයට සම්වනැයි දැන දැන මුසිවා කියන්නනුට පරිජඇවැන් ටේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙම"යි සින වෙයි කියන්නනුට "මුසවා බෙනේම"යි යින වෙයි බණුවනුට මට්යින් මුසුවා කියන ලදැයි සින වෙයි
- 12 සිවු අසුරකින් පුළුම්ධානයට සම්වනැසි දක දක මුසමා කියන්නුව පරිජිඇවැත් වේ: පෙර ම ඔහුට "මුසමා කියන්නෙම" සි සිත වෙයි. කියන්නහුට "මුසමා බෙණෙම" සි සිත මෙයි බිණුවනුව මවසින් "මුසමා කියන ලදු"යි සිත වෙයි දුප්ටිය සහවාගෙණ සි.
- 13 පස් අයුරකින් පුළුම්ඛානයට සම්බනැසි දන දන මුසරා නියන්න පුට පරිජ්ඇවැන් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසමා නියන්නෙට"සී යින වෙසි නියන්න හුට "මුසරා නියට"සී සීන වෙයි බඳවලට "විටිසින් මුසරා නියන ලද"සි සිහ වෙයි දුප්ටිය සහරාවෙන්න, කතුරුම් සභාවාශයේ සි

- 14 ජනාකාරෙහි පඨමං කිාතං සමාපතෙනාති සමපජාතමුසා හණනතසස ආපතති පෘථාජිකසස: පුබෙබවසස කොති ''මූසා භණිසස"නත්, හණනතසස නොති ''මූසා හණාමී''ති භණිතසස නොති 'මූසා මයා හණිත"නති, විනිධාය දිවතිං, විනිධාය ඛනතිං, විනිධාය රුවිං.
- 15 සතනශාකාරෙහි පඪමං ඣාතං සමාපනෙනාති සමපජාතමුසා භණනනසස අාපතති පාරාජිකසස පුබෙබවසස නොතී "මූසා භණිසස"නති, භණනනසස නොති "මූසා භණාමී"ති, භණිතසස හොති "මූසා මයා භණිත"නති. විනිධාය දිටසීං, විනිධාය ඛනතිං, විනිධාය රුවිං, විනිධාය භාවං.
- 16 නිශාකාරෙහි පඨමසා කිාතසා ලෘභි'මනීනි සමපජානමුසා හණ– නතසා අපෙනති පෘථාජිකසාස පුබෙබවසා හොති "මුසා භණිසා"නති, හණනතසා හොති ''මුසා හණාමී"ති, හණිතසා හොති ''මුසා මයා හණිත"නති
- 17. වතුහාකාරෙහි පඨමසක ඣානසක ලංසී'මහිනි සමපජානමුසා හණනතසස අපෙනනි පාරාජිකසස පුබෙබවසස හොති ''මුසා භණිසසා''නති, හණනතසස හොති ''මුසා තණාමී''ති, හණිතසස හොති ''මුසා මයා භණිත'''නති, විනිධාය දිටතීං.
- 18 පණුවනාකාරෙහි පඪමස කිානස ලෑතී'මහිති සමපජෑනමුස හණනනස අංපනති පෘරුජිකස පුබෙබවස හෝති ''මුස හණිසා''නති, හණනනස හොති ''මුස හණාම''ති භුණිනසා හොති ''මුසා මග භණිත"නති, විනිධාය දිටසීං, විනිධාය බනතිං
- 19 ඡනාකාරෙනි පඨමසස කොතසස ලාභී'මනීති සමපජාතමුසා හණනනසස අපතති පංරාජිකසස පුබෙබවසස නොති "මූසා භණිසසා"නති, හණනනසස හොති "මූසා භණාමී"ති, භණිතසස නොති "මූසා මයා භණිත"නති, විනිධාය දිටසීං, විනිධාය ඛනනිං, විනිධාය රුවිං
- 20 සතනාංකාරෙහි පඪමස කිෘතස ලංසී'මහිති සමපජානමූසා හණනතස අපතති පාරෘජිකස පුබෙබවස නොති ''මුසා භණිසා''නති, හණනතස හෞති ''මුසා හණාමී''ති, භණිතසා හෞති ''මුසා මයා භණිත''නති, විතිධාය දිටසීං, විතිධාය ඛනතිං, විතිධාය රුවං, විතිධාය භාවං
- 21 තිහාකාරෙහි පඨමසස කිෘතසස වසී'මහිති සමපජෘතමුසා භණනාසය ආපනති පෘරාජිකසස පුබෙබවසස හොති ''මුසා භණිසස''නති, භණනනසය හොති ''මුසා භණාමි''ති, භණිතසස හොති ''මුසා මයා භණිත''නති
- 22 චතුතාකාරෙහි පුළුමයකු කිෘතසක වසි'මනිති සමපජාතවූසා භණතතසක අපතති පාරාජිකසක පුබෙබවසක හොති "මූසා භණිසස''නති, භණතතසස නොති "මූසා භණාම"'ති භණිතසක හොති "මූසා මයා භණිත''නති, මිනිධාය දිවකීං

- 14 සායුරකින් පුථමඛානයට සමවනැයි දැන දැන මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැන් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙම" යි සිත වෙයි කිණුවකුට "මුසිවා කියම" යි සිත වෙයි බිණුවකුට "මවිසින් මුසවා කියන ලද"යි සිත වෙයි දෘෂට්ය සහවාගෙණය, කෘත්තිය සහවාගෙණය, රුවිය සහවාගෙණ යි.
- 15 සත් අයුරනින් පුථමඛාශතයට සමවතැයි දැත දැත මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ. පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්තෙම්"යි සිත වෙයි කියන්තනුට "මුසවා කියම්"යි සිත වෙයි කියන්තනුට "මුසවා කියම්"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මව්සින් "මුසවා කියන ලද"යි සිත වෙයි දුෂටිය සහවාගෙණය, කුෂානතිය සහවාගෙණය, රුවිය සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණ යි
- 16. තුන් අයුරකින් පුථමඛානය ලබන සුලුවෙම් යි දක දක මුසවා කියන්තනුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට ''මුසවා කියන්තෙම්"යි සිත වෙයි කියන්තනුට ''මුසවා කියම්"යි සිත වෙයි බිණුවනුට මවිසින් ''මුසවා කියන ලදු"යි සිත වෙයි
- 17 සිවු අසුරකින් පුථමබානය ලබන සුලු වෙමි යි දැන දැන මුසවා කියන්තනුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙම"යි සිත වෙයි කියන්තනුට "මුසවා කියම"යි සිත වෙයි බිණුවනුට මවිසින් "මුසවා කියන ලදු"යි සිත වෙයි. දුළුය සහවාගෙණ යි
- 18 පස් අයුරකින් පුථමඛාෘත ලබන සුලු වෙමි යි දක දක මුසවෘ කීයන්තයුට පරිජිඇවැන් වේ පෙර ම ඔහුට "මූසවෘ කියන්තෙමි"යි සිත වෙයි කියන්තහුට "මූසවෘ කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මවසින් "මූසවෘ කියන ලද"යි සිත වෙයි දෑවේග සහවෘගෙණය, කෘහන්තිය සහවාගෙණ යි
- 19 සහ අයුරකින් පුථමඛකතය ලබන සුපු වෙමි යි දන දන මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට ''මුසවා කියන්නෙමි''යි සින වෙයි කියන්නනුට ''මුසවා කියමි''යි සිත වෙයි බිණුවහුට මව්සින්''මුසවා කියන ලද''යි සිත වෙයි දෂටිය සහවාගෙණය, කෘනතිය සහවාගෙණය, රුවිය සහවාගෙණ යි
- 20 සත් අයුරකින් පුථමබනානය ලබන සුලු වෙමි යි දැන දැන මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට ''මුසවා කියන්නෙමි'' යි සින වෙයි කියන්නනුට ''මුසවා කියමි''යි සිත වෙයි බිණුවනුට මවිසින් ''මුසවා කියන ලදා''යි සිත වෙයි දෘෂටිය සහවාගෙණය, කුෂානතිය සහවාගෙණය, රුවිය සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණ යි
- 21. තුන් අයුරකින් පුථමඛෲතය පිළිබඳ වසියෙක්මී යි දැත දැන මුසවා කියන්තනුව පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්තෙම"යි සිත වෙයි කියන්තහුව "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මවිසින් "මුසවෘ කියන ලදැයි" සිත වෙයි
- 22 සිවු අයුරකින් පුථමබහනය පිළිබඳ වසියෙක්මියි දන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත මෙයි කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මටියින් "මුසවා කියන ලදු"යි සිත වෙයි දුෂටිය සහවාගෙණ යි

- 23 පණුවනාකාරෙහි පඪමසහ කිෘතසහ වසීමනීති සමපජෘතමුසා තණනතසහ ආපතති පෘථාජිකසහ පුබෙබවසහ නෞති "මූසා භණිසය"නති තණනතසහ නෞති "මූසා භණාමි"ති භණිතසහ නෞති "මූසා මයා භණිත"නති මිනිධාය දිටහිං, මිනිධාය ඛනතිං.
- 24. ජ්යාකාරෙහි පඨමසස කිානසස වසීමනිති සමපජානමුසා භණනනසස ආපතති පාරාජිකසස: පුබෙබවසස හොති "මුසා භණිසස"නති, භණනනසස හොති "මුසා භණාමී"ති, භණිතසස කොති "මුසා මයා භණිත"නති, මිනිධාය දිවසීං, මිනිධාය ඛනතිං, මිනිධාය රුමං.
- 25 සතනනාකාරෙහි පඪමයක කිාතයක වසීමනීති සමපජාතමුසා හණනතයක ආපතත් පාරාජිකයක පුබෙබවයක හොති ''මුසා භණියක''නති, හණනතයක හොති ''මුසා හණාම''ති, හණිතයක හොති ''මුසා මයා හණික''නති, මිනිධාය දිවතිං, මිනිධාය බනතිං, මිනිධාය රුමිං, මිනිධාය භාවං
- 26. නිෂාකාරෙහි "පඪමං ඣෘතං සචජිකතං මගං"ති සමපජාතමුයා හණ-නතසා අංපතති පෘරුජිකසාං පුබෙබවසා හොති "මුසං භණිසා"නති, හණනතසා හොති "මුසා භණාම"ති භණිතසා හොති "මුසා මයා භණිත"නති
- 27 වතු කාකාරෙහි ''පඨමං ඣාතං සචඡිකතං මයා"ති සමපජාත මූ සා තණනතයක අපතති පැරුජිකසස: පුබෙබවසස හොති ''මුසා හණිසසා''නති, තණනතසස හොති ''මුසා හණාමී''ති, තණිතසස හොති "මුසා මයා තණිත''නති, විනිධාය දිවකිං
- 28, පණුවහාකාරෙහි ''පඨමං කිානං සචජිකතං මයා"ති සමපජානමුසා තණනතයස අපෙතති පෘරාජිකයස: පුබෙබවයස හොති ''මුසා තණියස''නති, තණනතයස හොති ''මුසා තණාම"ති, තණිතසස හොති ''මුසා මයා තණි– ත"නති, විනිධාය දිවසිං, විනිධාය ඛනතිං
- 29 ජනාකාරෙනි "පුඨමං කිාතං සචජිකතං මසා"ති සම්පජාතමුසා තණනතසස අපතති පාරාජිකසස පුබෙබවසස යොති "මුසා තණිසස"නති, තණනතසස කොති "මුසා තණාමී"ති, තණිතසස නොති "මුසා මසා තණි– ත"නති, විතිධාය දිටසීං, විනිධාය ඛනතිං, විනිධාය රුවිං
- 30 සතනහාකාරෙහි ''පඨමං කිංතං සවජිකතං මයා''නි සමපජානමුසා හණනනසස අපතති පාරාජිකසා: පුබෙබවසස හොති ''මුසා භණිසා''නති, හණනනසස හොති ''මුසා භණාම''ති, භණිතසස හොති ''මුසා මයා භණිත''නති, මිනිධාය දිවසීං, මිනිධාය බනතිං, මිනිධාය රුමං, මිනිධාය හාවං.

(ගථා ඉදං පඨාමං ඣාතං විනාරිතං, එවා සබබං විනාරෙතබබං)

31. තිහාකාරෙහි – දුතියං ඣාතං –පෙ– තතියං ඣාතං –පෙ– වතුළුං ඣාතං –පෙ– සමාපණිං –පෙ– සමංපණිං –පෙ– සමංපණාං –පෙ– වතුළුංසා ඣාතසස ලංහීමහි –පෙ– වසිමහි –පෙ– වතුළුං ඣාතං සමණිකතං මයාති සමපජාතමුසා භණතතසස ආපතති පෘරාජිකසස: පුබෙබවසස හොති "මුසා භණිසස"නති, භණිතසස හොති "මුසා භණිසා නණිත"නති, –පෙ– විනිධාය දිවසීං, විනිධාය බනතිං, විනිධාය රුවං, විනිධාය හාවං.

- 23. පස් අසුරකින් පුථමඛාෘතය පිළිබඳ වසිගෙක්ම යි දැන දැන මුසවෘ කියන්තනුට පරිජිඇවැත් වේ. පෙර ම ඔහුට "මුසවෘ කියන්තෙමි"යි සිත වෙයි. කියන්තනුට "මුසවෘ කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවනුට මව්සින් "මුසවෘ කියන ලදා"යි සිත වෙයි දුෂටිග සභවාගෙණය, ඎනතිය සභවාගෙණ යි.
- 24. සහ අයුරකින් පුථමබාංනය පිළිබඳ වසියෙක්ම් යි දන දන මුසවං කියන්තනුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවං කියන්තෙම්"යි සිත වෙයි. කියන්තනුට "මුසවං කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවනුට මවිසින් ''මුසවං කියන ලද"යි සිත වෙයි දෳෂටිය සඟවාගෙණය, ඎනතිය සහවාගෙණය රුචිය සහවාගෙණ යි
- 25 සත් අයුරකින් පුථමධාානය පිළිබඳ වසියෙක්ම් යි දක දක මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට ''මුසවා කියන්නෙම්''යි සිත වෙයි. කියන්නහුට ''මුසවා කියම්''යි සිත වෙයි බිණුවහුට මවිසින් ''මුසවා කියන ලද''යි සිත වෙයි දෂටිය සහවාගෙණය, ක්ෂානතිය සහවාගෙණය, රුචිය සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණ යි.
- 26 තුන් අයුරකින් ''මවිසින් පුථමධාංතය පසක් කරණ ලද''යි දන දක මුසවං කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට ''මුසවං කියන්– තෙම්''යි සිත වෙයි කියන්නහුට ''මුසවං කියම්''යි සිත වෙයි බිණුවහුට මවිසින් ''මුසවං කියන ලද''යි සිත වෙයි.
- 27 සිවු අයුරකින් " මව්සින් පුථම්බාහනය පසක් කරණ ලද"යි දන දන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ. පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්තෙමි"යි සිතු වෙයි කියන්නහුට ''මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මව්සින් ''මුසවා කියන ලද"යි සිත වෙයි දුවේය සහවාගෙණ යි
- 28 පස් අයුරකින් "මවිසින් පුථම්බාෘතය පසක් කරණ ලද"යි දන දන මූසවා කියන්තනුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "මූසවා කියන්තෙමි"යි සින වෙයි කියන්තනුට '!මූසවා කියමි"යි සින වෙයි බිණුවනුට මවිසින් "මූසවා කියන ලද"යි සිත වෙයි දුෂටිය සහවාගෙණය, කැනෙනිය සහවා-ගෙණ යි
- 29, සය අයුරකින් ''මවිසින් පුථමබනතය පසක් කරණ ලද"යි දන දන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැන් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙම"යි සිත වෙයි. කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මවිසින් ''මුසවා කියන ලද"යි සිත වෙයි ද ෂටිය සහවාගෙණය, කොනතිය සහවා– ගෙණය, රුවිය සහවාගෙණ යි
- 30 සත් අයුරකින් "මවිසීන් පුථමබෲනය පසක් කරණ ලද යි දන දත මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්– නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්තනුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවනුව මවිසින් "මුසවා කියත ලද"යි සිත වෙයි දෘෂටිය සහවාගෙණය, කුෂානතිය සහවාගෙණය, රුවිය සහවාගෙණය, හාවය සහවාගෙණ යි
- (මේ පළමුවන දැනැත සමසේ වි*ස*තර කරණ ලද ද, එසේ ම සියල්ල විසතර කටයුතු යි)
- 31 තුන් අයුරකින් දෙවත දුනැතව තෙවන දැනැතට සිවුවන දුනැතට සමවැදිමි සමවදිමි සමවැදුතෙමි . . සිවුවත දූනැත ලබන-සුලු වෙමි . වශිගෙමි මව්සින් සිවුවන දැනැත පසක් කරණ ලදයි දැන දූත මූසවෘ කීයන්තනුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "මූසවෘ කීයන්තෙම්"යි සිත වෙයි කියන්තනුට "මූසවෘ කියම"යි සිත වෙයි බිණුවහුට "මූසවෘ කියන ලද"යි සිත වෙයි දුෂ්ටිය සතවාගෙණය, ඎනතිය සහවෘ-ගෙණය, රුම්ය සහවාගෙණය, භාවය සතවාගෙණ යි

- 32 නිහාකාරෙහි සුණුණුතං විමොකඛං –පෙ– අතිමිතතං විමොකඛං –පෙ– අපපණිහිතං විමොකඛං සමාපජජං –පෙ– සමාපජජාම –පෙ– සමාපතෙනා –පෙ– අපපණිහිතසා විමොකඛයක ලාකිමකි –පෙ– වසිමහි –පෙ– 'අපපණිහිතො විමොකෙඛා සවජිකතො මයා'ති සමපජානමුසා භණනතසා අපෙතති පාරාජිකසා –පෙ–
- 33 නිහාකාරෙහි සුඤඤනං සමාබිං –පෙ– අනිමිනතං සමාබිං –පෙ– අපපණිහිතං සමාබිං සමාපජජිං –පෙ– සමාපජනම –පෙ– සමාපනෙනා –පෙ– අපපණිහිනසස සමාබිසය ලාභීමහි –පෙ– වසීමහි –පෙ– 'අපපණිතිතො සමාබි සචඡිකතොං මගා'නි සමපජානමුසා හණනනසස ආදනනි පාරාජිකසස –පෙ -
- 34. නිශාකාරෙහි හුණුණුනං සමංපනතිං –පෙ– අනිමිතනං සමංපනතිං –පෙ– අපාණිහිතං සමංපනතිං සමංපජජීං –පෙ– සමංපජණම –පෙ– සමංප– නෙතා –පෙ- අපාණිහිතාංග සමංපනතියා ලංකිමති –පෙ– වශීමහි –පෙ-'අපාණිහිතා සමංපනති සමණිකතා මයා'නි සමපජානමුසා භණනතසා අංපනති පාරාජීකසස –පෙ–
- 35. නීහාකාරෙහි නිසෙසා විජරා සමාපජරීං, –පෙ සමාපජරාමි –පෙ සමාපනෙනා –පෙ – නිසසනනං විජරානං ලාභීමති –පෙ වසීමති –පෙ 'නිසෙසා විජරා සමඡිකතා මයා'නි සමපජාතමුසා හණනනසය අපෙන් පාරාජිකසය –පෙ –
- 36 තීහාකාරෙහි චනතාරො යනිපටඨාතෙ –පෙ– චනතාරො සමමපපධානෙ –පෙ– චනතාරො ඉදබිපාදෙ සමාපජජී –පෙ– සමාපජණම –පෙ– සමාපනෙනා –පෙ– චනුනනං ඉදබිපාදෙනං ලංකීමකි –පෙ– වසීමහි –පෙ-'චනතාරො ඉදබිපාද සමණිකතා මයා'නි සමපජානමූසා භණනකසා ආපතති පාරාජිකසා –පෙ–
- 37 තිහාකාරෙහි පණුවිණියානි –පෙ පණුවබලානි සමාපජජී –පෙ සමාපජෙනා –පෙ පණුවනනා බලානා ලාභීමහි පෙ වසිමහි –පෙ 'පණුව බලානි සවජිකතානි මයා'ති සමපජාතමුසා හණනනසා අංපනහි පාරාජිකසය –පෙ –
- 38 තීශාකාරෙහි සතුත්බෞජකිබෙන සමාපජජි –පෙ– සමාපජාමි –පෙ– සමාපනෙනා –පෙ– සතුතනනං බෞජකිඛශානං ලාස්මහි –පෙ– වසීමනි –පෙ– 'සතුත බෞජකිඛශා සවජි කතා මයා'නි සමපජනමුසා හණනතාසා අංපතති පාරාජිකසය –පෙ–
- 39 තිහාකාරෙහි අරියං අවඪඬනිකං මගනං සමාපජජිං –පෙ-සමාපජජාමි –පෙ– සමාපනෙනා –පෙ– අරියසස අවඪඬනිකසස මගනසස ලාභීමති –පෙ– වසීමනි –පෙ– 'අරියෝ අවඪඬනිකෝ මගෙනා සචඡිකතෝ මගා'නි සමපජාතමුසා හණනතයස ආපතති පෘරාජිකසස –පෙ–
- 40 තීහාකාරෙහි සෞතාපතතීඵලං –පෙ– සකදගාම්ඵලං –පෙ– අතාගාමිඵලං –පෙ– අරහතතං සමාපජරීං –පෙ– සමාපජරාමි –පෙ– සමාපනෙතා –පෙ– අරහතතසස ලාහිමහි –පෙ– වසිමහි –පෙ– 'අරහතතං සචඡිකතං මයා'ති සමපජාතමුසා හණනතසස ආපතති පාරාජිකසස –පෙ–
- 41 නිශාකාරෙහි 'රාගෞ මේ චහෙතා, චනෙතා, මුණෙතා, පහිතො, පටිනිසසටෙඨා, උකෙඛවිතො, සමූකෙඛවිතො'ති සමපජානමුසා භණනනයා ආපනන පාරාජකසස –පෙ–

- 32 තුන් අයුරකින් ශූතෳතුවිමොස්සගට අනිමිතතුවිමොස්සයට අපුණිහිතුවිමොස්සයට සමවැදිම සමවදිම . . සමවැදිතෙමි අපුණිහිතුවිමොස්සය ලබනුසුලු වෙමි. ... වශියෙක්ම. ... මවිසින් අපුණිහිතුවිමොස්සය පසක් කරණ ලදුයි, දූත දැත මූසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ. .
- ් 33 තුන් අයුරකින් ශූතානසමාධියට අනිමිතතසමාධියට අපු-ණිහිතසමාධියට සමචැදිමි, . සමචදිමි, සම්චැදුනෙමි, අපුණිහිතසමාධිය ලබනසුලු වෙමි. . වශියෙමි. . මවිසින් අපුණිහිතසමාධ්ය පසක් කරණ ලද'යි දැන දැන මුසවා කියන්තනුට පරිජිඇවැත් වේ .
- 34 තුන් අයුරකින් ශුකාතසමාපතතියට අනිමිතතසමාපතතියට . අපුණිහිතසමාපතතියට සමවැදිමි සමවදිමි. . සමවැදුතෙමි. අපුණිහිත-සමාපතතිය ලබන සුලු වෙමි . වශියෙමි . අපුණිහිතසමාපතතිය මවීසින් පසක් කරණ ලදයි දුත දුන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ. ..
- 35. තුන් අයුරකින් නිවිද ුවට සමවැදිමි. . සමවදිමි. සමවැදුනෙම . අපුණිහිතසමාපතතිය ලබනසුලු වෙමි. වශියෙමි. .. අපුණිහිතසමාපතතිය මවිසින් පසක් කරණ ලදයි දන දන මූසවා කියන්නහුට පරිජි ඇවැත් වේ.
- 36 තුන් අයුරකින් සිවු සිවටන් සිවු පබන්වෙර සිවු ඉදුපා සමවැදිමි. සමවදිමි සමවැදුනෙමි සිවු ඉදුපා ලබනසුලු වෙමි. . . වශීයෙමි ... සිවු ඉදුපා මව්සින් පසක් කරණ ලද යි දක දක මූසවා කියන්න-හුට පරිජිඇවැන් වේ
- 37. තුන් අයුරකින් (සැදැනෑ ආදී) පස් ඉදුරනව . පස් බලයනව සමවැදිම් සමවදිමී. සමවැදුනෙම් පස් බල ලබනසුලු වෙමි. . වශියෙමි. පස් බල මවිසින් පසක් කරණ ලදයි දක දක මූසවා කියන්නනුව පරිජිඇවැක් වේ
- 38 තුන් අයුරකින් සත් බොජන සමවැදිම .. සමවදිමි. . සමවැදුනෙමි සත් බොජන ලබනසුලු වෙමි . වශීයෙමි සත් බොජන මවිසින් පසක් කරණ ලද සී දන දන මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ.
- 39 තුන් අයුරකින් අරිඅවහිමග සමවැදිමි . සමවදිමි. සම වැදුතෙමි. අරිඅවහිමග ලබනසුලු වෙමි . වශීයෙම අරිඅවහිමග මවිසින් පසක් කරණ ලද යි දන දුන මුසවා කියන්නහුව පරිජිඇවැත් වේ.
- 40. තුන් අයුරකින් සෝවාන්පල සෙදගැම්පල . අනගැම්පල . රකත්බව් සමවැදිමි. . සමවදිමි ... සමවැදුනෙමි රහන්බව් ලබනසුලු වෙමි. .. වශියෙමි. .. රකත්බව් මවිසින් පසක් කරණ ලද යි දන දන මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ. .
- 41 තුන් අයුරකින් මව්සින් රාශය හළ, විහිට, මදිත, පැහිත, නෙරින උපුටා ශරිණ ලද, මැතවින් උපුටා හරිණ ලද සි දැන දැන මූසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ. . .

- 42 තිහාකාරෙහි දෙසො මෙ චනෙතා, වනෙතා, මුතෙතා, පහිතො, පට්නිසාටෙඨා, උකෙඛට්තො, සමුකෙඛට්තෝ නි සමපජානමුසා භණනනසා ආපතති පාරාජිකසහ –පෙ-
- 44 නිහාකාරෙහි රාගා මේ චිතතං විනිවරණනහි සමපජානමුසා හණිනතයා ආපතති පාරාජිකසය –පෙ–
- 45 නිකාකාරෙහි දෙසා මෙ චිතතං විනිවරණහති සම්පජානමුසා භණනතසස අපෙතති පාරාජිකසස –පෙ–
- 46 නිහාකාරෙහි මේහෝ මේ විතනං විනීවරණනති සමපජාතමුසා හණනතසස ආපනති පාරාජිකසස – පුබෙබවසස හොති "මුසා හණිසස"නති, හණනතසස හොති "මුසා භණාමී"ති, හණිතසස හොති "මුසා මයා භණිත"නති
- 47 වතුහාකාරෙහි -පෙ- පණුවහාකාරෙහි -පෙ- ඡනාකාරෙහි -පෙ-සතහනකාරෙහි මොහා මෙ විතනං විනීවරණනති සමපජානමුසා තණනකසා ආපතති පාරාජිකසා පුබෙබවසා හොති ''මුසා හණිසා"නති, තණනකසා හොති ''මූසා හණාම"ති, හණිතසා හොති ''මුසා මයා තණිත"නති, විනිධාය දිවසීං, විනිධාය බනතිං, විනිධාය රාවිං, විනිධාය හාවං

සුදුබිණා නිවසිතං,

- 1 තීහාකාරෙහි පඨමණුව කිාතං දුතියණුව කිාතං සමාපජිං පෙ සමාපජරාමි – පෙ– සමාපහෙතා – පෙ– පඨමණය ව කිාතණය දුතියණය ව කිාතණ ලාභීමහි – පෙ– වසි'මහි – පෙ– 'පඨමණුව කිාතං දුතියණුව කිාතං සවජිකතං මයා'ති සමපජාතමුසා භණතතණය ආපතති පාරාජිකණය – පෙ–
- 2 තීශාකාරෙහි පඨමං ව ඣෘතං තතියං ව ඣෘතං සමෘපජරීං –පෞසමංපජරාම –පෙ– සමෘපතෙතෘ –පෙ– පඨමෙසස ව ඣෘතසය තතියසස ව ඣාතසය ලෘතී්මහි –පෙ– වසීමහි –පෙ– 'පඨමණට ඣෘතං තතියණු ඣාතං සවජිකතං මශා්ති සමපජාතමුසා හණනතසය ආපතති පෘථාජිකසය –පෞ
- 3. තීහාකාරෙහි පඪමණුව කිාතං වතුන්ණුව කිාතං සමාපජජීං –පේ– සමංපජජාම –පේ– සමංපතෙතා –පේ– පඪමණ ව කිාතසස වතුන්සක ව කිාතසස ලාභීමහි –පේ– වසි්මහි –පේ– 'පඪමණුව කිාතං වතුන්ණුව කිාතං සවජීකතං මියා'හි සමපජාතමූහා භණනතසස ආපතති පාරුජිකසස –පේ–

- 42 තුන් අයුරකින් ඓෂය මවිසින් හළ, විහිට, මිදින, පැතින, නෙරින, උපුටා හරිණ ලද, මැනවින් උපුටා හරිණ ලදැයි දැන දැන මූසවා කියන්නහුව පරිජිඇවැන් වේ
- 43 තුන් අයුරකින් මවිසින් මොහය හළ, විහිට, මිදින, පැතින, නෙරින, උපුටෘ හරිණ ලද, මැතවින් උපුටෘ හරිණ ලදයි දැන දැන මූසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැන් වේ
- 44 තුන් අසුරකින් රාගයෙන් මා සිත නො ඇව්රිනැයි දැන දැන මූසවා කියන්නනුට පරිජ්ඇවැන් වේ
- 45. තුන් අයුරකින් දෙවෂයෙන් මා සිත කොඇම්රිනැයි දූත දූත මූසවා කියන්නහුට පරිජිඇවෑත් වේ.
- 46 තුන් අයුරකින් මොහයෙන් මා සිත තො ඇම්රිතැයි දන දක මුසවා කියන්තහුට පරිජිඇවැත් වේ: පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙම්" යි සිත වෙයි කියන්තහුට "මුසවා කියම" යි සිත වෙයි බිණුවහුට "මව්සින් මුසවා කියන ලද" යි සිත වෙයි
- 47. සිවු අයුරකින්. පස් අයුරකින් සායුරකින් සත් අයුරකින් මොහසෙන් මා සිත නො වැසිනැයි දක දක මුසවා කියන්නසුට පරිජි-ඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙම"යි සිත වෙයි කියන්නහුව "මුසවා කියම"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මවිසින් "මුසවා කියන ලද"යි සිත වෙයි දෂවිය සහවාගෙණය, කළානතිය සහවාගෙණය, රුවිය සහවා-ගෙණය, භාවය සහවාගෙණ යි

සුදුබිකවාරය නිමි.

- 1 තුන් අයුරකින් පළමුවත දැහැනට ද දෙවන දැහැනට ද සමවැදිමි . සමවදිමි සමවැදුතෙමි පළමුවත දැහැන ද දෙවන දැහැන ද ලබනසුලු වෙමි වශීවෙමි මවිසින් පළමු දැහැන ද දෙවන දැහැන ද පසක් කරණ ලද ශී දූන දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ
- 2. තුන් අයුරකින් පළමුවන දැහැනට ද නෙවන දැහැනට ද සමවැදිම සමවදිමි . සම වැදුනෙම් පළමුවන දැහැන ද තෙවන දැහැන ද ලබනසුලු වෙමි . . වශිවෙමි මෘ විසින් පළමුවන දැහැන ද තෙවන දැහැන ද පසක් කරණ ලද යි දැන දැන මූසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ .
- 3 තුන් අයුරකින් පළමුවන දැහැනට ද සිවුවන දැහැනට ද සමවන්මි . සමවදිමි සමවැදුනෙම පළමුවන දැහැන ද සිවුවන දැහැන ද ලබනසුලු වෙමි වශී වෙමි . මව්සින් පළමුවක දැහැන ද සිවුවන දැහැන ද පසක් කරණ ලද යි දූත දූත මුසවා කියන්හුට පරිජිඇවැත් වේ.

- 4. තීහාකාරෙනි- පළුමණුව ඣානං සුණුණුතණුව විමොනඛං, පළුමණුව ඣානං අනිමිතතණුව විමොනඛං, පළුමණුව ඣානං අපපණ්හිතණුව විමොනඛං සමාපජරිං, සමාපජරිාම, සමාපනෙනා, පළුමණ ව ඣානසා අපපණ්හිතසස ව විමොනඛණය ලාභීමති, වසීමති, 'පළුමණුව ඣානං අපපණ්හිතො ච විමොනෙඛා සවජිකතො මගා'ති සමපජානමුයා භණනනසා ආපතනි පැරාජිකයන - පෙ-
- 5 නිහාකාරෙහි– පඨමණුව කිෘතං සුණුණුනණුව සමාධිං, පඨමණුව කෘතං අනිමිතතණුව සමාධිං, පඨමණුව කිෘතං අපාණිතිතණුව සමාධිං සමාපජජිං, සමාපජජිෘමි, සමාපනෙනෘ, පඨමසස ව කිෘතස අපාණිතිතසා ව සමාධිසස ලෘතීමයි, වසීමයි, 'පඨමණුව කිෘතං අපාණිතිනො ව සමාධි සච§කතො මයා'නි සමපජිෘතමුසා තණනතසා අපතති පෘථාජිකසා –පෙ–
- 6 තීහාකාරෙහි– පඨමණාව කිානං සුණුණුනණාව සමාපතතිං, පඨමණාව කිානං අතිමිතනණාව සමාපතතිං, පඨමණාව කිානං අපපණිහිතණාව සමාපතතිං, සමාපජරිං, සමාපජරිාම, සමාපතෙනා, පඨමණය ව කිානණා අපපණිහිතාය ව සමාපතතියා ලාතීමති, වසීමති, 'පඨමං ව කිාතං අපපණිහිතා ව සමාපතති සචරිකතා මගා'නි සමපරානමුණා හණනතණා අපතති පාරාජිකණා –පෙ– 1
- 7 තිහාකාරෙහි– පළුමං ව කිෘතං තිසෙසා ව විජා සමාපජාං, සමාපජාම, සමාපතෙතා, පළුමසස ව කිෘතසස තිසෙනතාං ව විජාංකං ලංභීමති, වසීමති, 'පළුමං ව කිෘතං තිසෙසා ව විජාං සචාරිකතා මයා'නි සමපජානමුසා භණනතසස අපෙතති පැරුජිකසස –පෙ–
- 8 තීහාකාරෙහි– පඨමං ව කිෘතං වනතාරො ව සතිපවසානෙ, පඨමං ව කිෘතං වනතාරො ව සම්මපපබාහෙ, පඨමං ව කිෘතං වනතාරො ව ඉඟි– පාදෙ සමාපජජිං, සමාපජජාමි, සමාපනෙතා, පඨමසස ව කිෘතසස වතුනනකුව ඉඥිසිපෑදනං ලෘභීමති, වසීමති, 'පඨමං ව කිෘතං වනතාරො ව ඉණිපාද සමණිකතා මයා'නි සමපජානමුසා හණනතසස ආපතනි පාරාජික සු – පෙ–
- 9 තීහාකාරෙහි– පඨමං ව කිෘතං පණුව ව ඉන්දියාති, පඨමං ව කිෘතං පණුව ව බලාති සමාපජ්රං, සමාපජරාමි, සමාපතෙනා, පඨමණ ව කිෘතසය පණුවනනං ව බලාතං ලාතීමහි, වසීමහි, 'පඨමං ව කිෘතං පණුව ව බලාති සචඡිකතෘති මයා'ති සමපජෘතමුක හණනනසස ආපතකි පැරුජිකසය –පෙ–
- 10 තීහාකාරෙහි- පඪමං ව ඣෑනං සතන ව බොජඣබෙන සමාපජජිං, සමාපජරාමි, සමාපතෙනා, පඪමසස ව ඣෑනසස සතනනනං ව බොජඣඔහාකං ලාභීමනි, වසීමනි, 'පඪමං ව ඣෑනං සතත ව බෞජඣඔනා සචඡිකතා මසා'නි සමපජානමුසා හණනතසස ආපතනි පෘරාජිකසස ~පෙ-
- 11 නිහාකාරෙහි– පඨමං ච කිාතං අරියං ච අවඪඬහිකං මගයං සමාපජජිං, සමාපජජාමි, සමාපනෙතා, පඨමසස ච කිානසස අරියසස ච අවඪඬයිකසස මගනසස ලෘතීමති, චසිමති, 'පඨමං ච කිානං අරියෝ ච අවඪඬයිකො මගෙනා සචඡිකතො මශා'ති සමපජානමුතා භණනනසස අාපනති පාරාජිකසස ~පෙ–

¹¹⁻² විනිධාය භාවං මූ

- 4 තුන් අයුරකින් පළමුවන දැහැනට ද සුඤඤතවිමොකඛයට ද පළමුවන දැහැනට ද අතිමිතනවිමොකඛයට ද පළමුවන දැහැනට ද අපපණිතිත– විමොකඛයට ද සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, පළමුවන දැහැන ද අපපණි– හිතවිමොකඛය ද ලබනසුලු වෙම්, වශීවෙම්, මව්සින් පළමුවන දැහැන ද අපපණීතිත විමොකඛය ද පසක් කරණ ලද යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැන් වේ. .
- 5 තුන් අසුරකින් පළමුවන ද 31 තට ද සුඤිකු සමාධ්යට ද, පළමුවන ද 81 තට ද අනිමිතතසම ධ්යට ද, පළමුවන ද 31 තට ද අපපණිතිතසම ධ්යට ද, සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුනෙමි, පළමුවන ද 31 ත ද අපපණිතිතසම ධ්ය ද ලබනසුලු වෙමි වශීවෙමි මවිසින් පළමුවන ද 31 ත ද අපපණිතිත සමාධ්ය ද පසක් කරණ ලද යි ද න ද න මුසව කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ
- 6 තුන් අයුරකින් පළමුවන දැහැනට ද සුඤිඤතසමාපත්තියට ද, පළමුවන දැහැනට ද අනිමිතතසමාපත්තියට ද, පළමුවන දැහැනට ද අපපණිහිතසමාපත්තියට ද සමවන්ම, සමවදිමි, සමවැදුතෙමි, පළමුවන දැහැන ද අපපණිහිතසමාපත්තිය ද ලබනසුලු වෙමි, වයිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දැහැනද අපපණිහිතසමාපත්තිය ද පසක් කරණ ලද යි දැන දැන මුසවා කියන්හුට පරිජිඇවැත් වේ
- 7 තුන් අයුරකින් පළමුවන දැහැනට ද නිවිද ුවන්ට ද සමවැදිම, සමවදිමි, සමවැදුනෙමි, පළමුවන දැහැත ද නිවිද ුවන් ද ලබනසුලු වෙමි. වශීවෙමි, මවිසින් පළමුවන දැහැන ද නිවිද ු ද පසක් කරණ ලද යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ
- 8 තුන් අයුරකින් පළමුවන දහැනට ද සතර සතිපටඨානයන්ට ද, පළමුවන දහැනට ද, සතර සමාක්පබන්වියම්යන්ට ද, පළමුවන දහැනට ද, සතර සෘදුඛිපාදයන්ට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුනෙමි, පළමුවන දහැන ද සතර සෘදුඛිපාදයන් ද ලබනසුලු වෙමි, වශීවෙමි, මවිසින් පළමුවන දහැන ද සතර සෘදුඛිපාද ද පසක් කරණ ලද යි දන දෙන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැන් වේ.
- 9. තුන් අයුරකින් පළමුවන දැහැනට ද සඳඛාදි පසිඳුරන්ට ද, පළමුවන දැහැනට ද පඤාව බලයන්ට ද සමවැදිම්, සමවදිම්, සමවැදුනෙම්, පළමුවන දැහැන ද පස්බල ද ලබනසුලු වෙම්, වශීවෙම්, මවිසින් පළමුවන දැහැන ද පස්බල ද පසක් කරණ ලද යි දැන දැන මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ
- 10. තුන් අයුරකින් පළමුවත දැහැතට ද සතතබොජිකිඩනයන්ට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුතෙමි, පළමුවත දැහැත ද සතත බොජිකිඩන ද ලබනසුලු වෙමි, වශීවෙමි, මිවිසින් පළමුවත දැහැත ද සතත බොජිකඩන ද පසක් කරණ ලදැයි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවෑත් වේ
- 11. තුන් අයුරකින් පළමුවන දැහැනට ද අරීඅවතිමගට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුතෙමි, පළමුවන දැහැන ද අරීඅවතිමග ද ලබනසුලු වෙමි, වශීවෙමි, මවිසින් පළමුවන දැහැන ද අරිඅවතිමග ද පසක් කරණ ලදැයි දැන දැන මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ .

- 12. නීතාකාරෙහි- පඨමං ව කිෘතං සෞතාපතතිඵලං ව, පඨමං ව කෘතං සකදුශාම්ඵලං ව, පඨමං ව කිෘතං අතෘශාම්ඵලං ව, පඨමං ව කිෘතං අරහතතං ව සමෘපජණීං, සමෘපජණීම, සමෘපනෙතෘ, පඨමසස ව කිෘතසා අරහතතසස ව ලෘතීමති, වසීමති, 'පඨමං ව කිෘතං අරහතතං ව සවණිකතං මයා'ති සමපජාතමුසා තණනතසස ආපතති පාරූජිකසස –පෙ-
- 13. නිහාකාරෙහි– පඨමං ව ඣානං, සමංපජ්රීං, සමංපජරාම, සමංප පනෙනා, පඨමසස ව ඣානසස ලංභීමහි, වසීමහි, පඨමං ව ඣානං සච්රිකතං මයා, රාගෝ ව මෙ වනෙනා, දෙසො ව මෙ වනෙනා, මොහෝ ව මෙ වනෙනා, වනෙනා, මුනෙනා, පහිනො, පටිනිසසටෙඨා, උනෙඛටිනො, සමුකෙඛටිනො,ති සමපජානමුසා භණනනසස අපෙනහි පෘරාජිකසස –පෙ–
- 14. නිහාකාරෙහි පෙ සහතනාකාරෙහි පඪමං ව කානං සමාපජ්රිං, සමාපජරාමි, සමාපනොතා, පඪමසස ව කානසස ලාතිමති, වසීමති, පඪමං ව කානං සච්රිකතා මගා, රංගා ව මෙ චිනතාං විනීවරණාං, දෙසා ව මෙ චිනතාං විනීවරණාං, මොහා ව මෙ චිනතාං විනීවරණානති සමපජාතමුසා භණනතසස ආපතනි පාරාජිකසසාං පුබෙබවසස හොති "මුසා භණිසසා"නති, භණනතසස හොති "මුසා භණාමී"ති, භණිතසස හොති "මුසා මගා භණිත"නති, විනීධාග දිවයීං, විනීධාග ඛනතිං, විනීධාග රුවිං, විනීධාග භාවං.

බණඩවකුකුං නිට්ඩිතං.

- 1 නිශාකාරෙහි දුතියං ව කිෘතං තතියං ව කිෘතං සමාපජජිං-සමංපජජාමි– සමාපතෙතා– දුතියෙස ව කිෘතසය තතියසය ව කිෘතසය ලංභීමති– වසීමති– දුතියං ව කිෘතං තතියං ව කිෘතං සචජිකතං මයා'ති සමපජාතමුසා හණනනසය ආපතති පෘරාජිකසය –පෙ–
- 2 නිහාකාරෙහි දුනියං ව කිානං වතුනුං ව කිානං සමාපජ්රං-සමාපජරාමි- සමාපනෙනා- දුනියසස ව කිානසස චතුන්සස ව කිානසස ලාසීමති- වසිමතී- දුනියං ව කිානං වතුනුං ව කිානං සචඡිකතං මයා'නි සමපජා-නමුසා හණනනසස අාපනති පාරාජිකසස –පෙ-
- 3 තීගාකාරෙහි දුතිගං ව ඣාතං සුඤඤතං ව විමේ කඛං- අනිමිතතං ව විමෝකඛං- අපපණිහිතං ව විමෝකඛං- සුඤඤතං ව සමාගිං- අනිමිතතං ව සමාගිං- අපපණිහිතං ව සමාගිං- සුඤඤතං ව සමාපතතිං- අනිමිතතං ව සමාපතතිං- අපපණිහිතං ව සමාපතතිං- තිසෙසා ව විජුය- වනතාරෙ ව සති පටඨාතෙ- වතතාරෙ ව සමවපතබානෙ- වතතාරෙ ව ඉද්ධිපාදෙ- පඤව ව ඉඤිගානි- පඤව ව බලාති- සතන ව බොජිකිමේන- අරියඤව අවඪඔකිකං මගතං- සොතාපතතිඵලං ව- සකදගාම්ඵලං ව- අනාගාම්ඵලං ව- අරගතතං ව- සමාපජිරං- සමාපජජාමි- සමාපතෙතා- දුතියෙස ව ඣාතසස අරගතතයස ව ලානිමගි- වසිමගි- දුතියං ව ඣාතං අරගතතං ව සවිජිකතං මයාණි

- 12 තුන් අයුරකින් පළමුවන දැහැනට ද සෝවාන් ඵලයට ද, පළමුවන දැහැනට ද සකදුගෘම් ඵලයට ද, පළමුවන දැහැනට ද අනාගෘම් ඵලයට ද, පළමුවන දැහැනට ද අනාගෘම් ඵලයට ද, පළමුවන දැහැනට ද රහත්බවට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුතෙමි, පළමුවන දැහැන ද රහත්බව ද ලබනසුලු වෙමි, වශීවෙමි, මවිසින් පළමුවන දැහැන ද රහත්බව ද පසක් කරණ ලද යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැන් වේ .
- 13 තුන් අයුරකින් පළමුවන දැහැනට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදු-තෙමි, පළමුවන දැහැන ද ලබනසුලු වෙමි, වශියෙමි, මවිසින් පළමුවන දැහැන ද පසක් කරණ ලදී, මවිසින් රාහය ද හළ, මවිසින් දෙවෂය ද හළ, මවිසින් මොහය ද හළ, විහිට, මිදින, පැහිත, තෙරිත, උපුටා හරිණ ලද, හැම අයුරින් උපුටා හරිණ ලදැයි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ
- 14 තුන් අයුරකින්. සත් අයුරකින් පළමුවන දහැනට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුනෙමි, පළමුවන දහැන ද ලබනසුලු වෙමි, වශියෙමි, මවිසින් පළමුවන දහැන ද පසක් කරණ ලදී, මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය, මා සිත දෙව්ෂයෙන් ද, නිරාවරණය, මා සිත මෝහයෙන් ද, නිරාවරණයයි දන දන මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "බොරැ කියන්නෙම"යි සිත වෙයි කියන්නනුට "බොරැ කියම"යි සිත වෙයි බිණුවහුට "මවිසින් බොරු කියන ලද"යි යිත වෙයි ද ෂටිය සහවාගෙණය, කොනතිය සහවාගෙණය, රුවිය සහවාගෙණය, හාවය සහවාගෙණයි

බණඩවකුය නිම්.

- 1 තුන් අසුරකින් දෙවන දැහැනට ද තෙවන දැහැනට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුනෙමි, දෙවන දැහැන ද නෙවන දැහැනද ලබනසුලු වෙමි, වශිවෙමි, මවිසින් දෙවන දැහැන ද නෙවන දැහැන ද පසක් කරණ ලදැයි දැන දැන මුසව කියන්නුකුට පරිජිඇවැත් වේ..
- 2 තුන් අයුරකින් දෙවන දැහැනට ද සිවුවන දැහැනට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුතෙමි, දෙවන දැහැන ද සිවුවන දැහැන ද ලබනසුලු වෙමි වශි වෙමි, මවිසින් දෙවන දැහැන ද සිවුවන දැහැන ද පසක් කරණ ලද යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුව පරිජිඥවැත් වේ.
- 3 තුන් අයුරකින් දෙවන දුහැතට ද සුණුණුතුවිමොක්ඛයව ද, අනිමිතන-විමොක්ඛයට ද, අපපණිතිතුවීමොක්ඛයට ද, සුණුණුතුසමාතියට ද, අනිමිතන-සමාතියට ද, අපපණිතිතුසමාතියට ද, සුණුණුතුසමාපත්තියට ද, අනිමිතන-සමාපත්තියට ද, අපපණිතිතුසමාපත්තියට ද, නිවිදු වන්ට ද, සතර සති-පට්ථානයන්ට ද, සතර සමාක්පුබන්වීයඹියන්ට ද, සතර සෑණිපාදයන්ට ද, අයේෂීලාභිකික පණිවෙණියන්ට ද, පණුවිබලයන්ට ද, සතන බොජෑබුඛන-යන්ට ද, මාශීයට ද, සෝවාත් ඵලයට ද, සකදාශාම ඵලයට ද, අතාශාම ඵලයට ද, අරහත් ඵලයට ද, සමවැදිමි, සමවැදිමි, සමවැදිනෙමි, දෙවන දැහැත ද අරහත් ඵලය ද ලබනසුලු වෙමි, වශී වෙමි, මවිසින් දෙවන දැහැත ද අරහත් ඵලය ද පසක් කරණ ලද යි දුන දුන මූසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැන් වේ .

- 4 තීහාකාරෙහි දුතිගං ව කිාතං සමාපජිරං- සමාපජිරාම්- සමාපනතා-දුතිගසස ව කිාතසස ලංසීමති- වසීමති- දුතිගං ව කාතං සචඡිකතං මයා-රාගෝ ව මේ වනතා- දෙසෝ ව මේ වනතා- මොහෝ ව මේ වනතා-වනෙතා මූතෙතා පහීතෝ පටිනිසසටෙඨා උකෙබ්විතෝ- සමුකෙබ්විතෝ රාගා ව මේ විතතං විනීවරණ- දෙසා ව මේ විතතං විනීවරණ- මොහා ව මේ විතතං විනීවරණනහි සමපජාතමුසා හණනනසස ආපතනි පාරාජිකසස -පෙ-
- 5 නිහෘකාරෙහි –පෙ– සතනශෘකාරෙහි දුතියං ව කිෘතං පඨමං ච කිෘතං සමාපජජිං– සමාපජජාමි– සමාපනෙනෘ– දුතියයා ච කිෘතයා පඨමසය ව කිෘතසා ලාභීමති– විසීමති– දුතියං ව කිෘතං පඨමං ව කිෘතං සවජිකතං මයා'ති සමපජානමූයා භුණනකයා ආපතනි පෘරාජිකයා -පෙ–

බ දුබචකුකාං,

එවං එකෙකං මූලං කාදාන වදබවකකං1 පුරිවනකකං කනතබබං

- 1 තීහාකාරෙහි තතියණුව කිානං වතුන්ණුව කිානං –පෙ තතියණුව කිානං අරහතතණුව සමාපජජිං - සමාපජජාමි - සමාපහෙනා - තතියණ ව කිානසා අරහතනසා ව ලාතීමගි - වසීමහි - තතියණුව කිානං අරහනතණුව සමණිකනං මයා'ති සමපජානමුසා භණනනසා ආපතති පාරාරිකසා -පෙ-
- 2 තිහාකාරෙහි තතියණුව කිාතං සමාපජ්‍යිං- සමාපජරමේ සම්මාපතොතු තතියණස ව කිාතසා ලාතීමයි වසීමහි තතියණුව කිාතං සමජිකතා මයා රාගො ව මේ වනෙතා දෙසො ව මේ වනෙතා වනෙතා මූතෙතා පතිතො පටිතිසස්වෙඨා උකෙබ්විතො සමූකෙඛ වීතො රාගා ව මේ විතතා විනීවරණ සමුයකි පටිතිස ව මේ විතතා විනීවරණ දෙසා ව මේ විතතා විනීවරණ දෙයා ව
- 3 තීහාකාරෙහි තතිගණුව කිාතං පය්මණුව කිාතං –පෙ– තනිගණුව කිානං දුතිගණුව කිාතං සමාපජණී – සමාපජණුම – සමාපනෙනා – තතිගණ ව කිාන සහ දුතිගණ ව කිාන සහ ලාහීමුහි – වසීමයි – තතියණුව කිාතං දුතිගණුව කිාතං සමගිකතං මයා'ති සමපජාතමුසා භණනතස් ආපතති පාරාජිකණා –පෙ–
- 4 නීශාකාරෙහි ලෝහා ව මෙ චිතතං විනීවරණං පඨමණුව කිාතං -පෙ-දුතියණුව කිාතං තතියණුව කිාතං සමාපජරීං- සමාපජරාමි- සමාපනොා -මොහා ව මෙ චිතතං විනීවරණං වතුන්සොව කිාතසස ලාගීමයි- වසිමයි-මොහා ව මෙ චිතතං ටිනීවරණං වතුන්සෑව කිාතං සචඡිකතං මියා'ති සමපජාතමුසා තණන්නසහ ආපතති පාරාජිකසහ -පෙ-

- 4 තුන් අයුරකින් දෙවන දහානට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුතෙමි දෙවන දහාන ද ලබනසුලු වෙමි, වශී වෙමි, මවිසින් දෙවන දහාන ද පසක් කරණ ලදී, මවිසින් රාහසද හරණ ලදී, මවිසින් දෙවන දහාන ද පසක් කරණ ලදී, මවිසින් රාහසද හරණ ලදී, මවිසින් දෙවන ද හරණ ලදී, මවිසින් මොහස ද හරණ ලදී විහිට, මිදින, පැතින, නෙරින, උපුටා හරිණ ලදී. මැනවින් උපුටා හරිණ ලදී මා සිහ රාහසෙන් ද නිරාවරණය, මා සින දෙවෂයෙන් ද නිරාවරණය මා සිත මෝහසෙන් ද නිරාවරණයා යි දක දන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ
- 5 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් දෙවන දැනැතුව ද පළමුවන දැනැතුට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුතෙමි, දෙවන දැනැත ද පළමුවන දැහැත ද ලබනසුලු වෙමි, වශි වෙමි, මවිසින් දෙවන දැනැත ද පළමුවන දැනැත ද පසක් කරණ ලද යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ,

බදබවකක වංරයයි

මෙසේ එක එක මුල් කොට බදබවනුය පරිවතීනය කටයුතු සි.

- 1. තුන් අයුරකින් තෙවන දහැනට ද සිවුවක දැහැනට ද තුන්වන දහැනට ද රහත් එලසට ද සමවැදිමි, සමවැදිමි, සමවැදුතෙමි, තුන්වන දැහැන ද රහන් එලස ද ලබනසුලු වෙමි, වශී වෙමි, මවිසින් තුන්වන දැහැන ද රහක් ඵලස ද පසක් කරණ ලදයි දැන දැන මුසවෘ කියන්නහුට පරිජිඇවැන් වේ
- 2 තුන් අයුරකින් තෙවන දැහැනට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදිනෙමි තෙවන දැහැන ද ලබනසුලු වෙමි, වශී වෙමි, මවිසින් නෙවන දැහැන ද පසක් කරණ ලදී, මවිසින් රාගය ද හරණ ලදී, මවිසින් දෙවෂය ද හරණ ලදී, මවිසින් මොහය ද හරණ ලදී, විහිට, මිදින, පැතින, නෙරින, ඊපුටා හරිණ ලදී, මැනවින් උපුවා හරිණ ලදී, මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය, මා සිත දෙවෂයෙන් ද නිරාවරණය, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය යි දුතු දුනු මූසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ
- 3 තුන් අයුරකින් තෙවන දැනැතට ද, පළමුවන දැනැතට ද, තෙවන දිනැතට ද, දෙවන දැනැතට ද, සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුනෙමි, තෙවන දිනැත ද දෙවන දැනැත ද ලබනසුලු වෙමි, වශී වෙමි. මා විසින් තෙවන දිනැත ද දෙවන දැනැත ද පසක් කරණ ලද සි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ
- 4 තුන් අසුරකින් මා සිත මෝහගෙන් ද නිරාවරණය, පළමුවන දැහැතට ද දෙවත දැහැතට ද, තෙවත දැහැතට ද, සමවැදිමි, සමවදිමි, සම–වැදිතෙමි, මා සිත මෝහයෙන් ද නිරාවරණය, සිවුවත දැහැත ද ලබනසුලු වෙමි, වශී වෙමි මා සිත මෝහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් සිවුවත දැහැත ද පහක් කරණ ලදයි දැන දැන මුසවා කියන්තනුව පරිජිඇවැත් වේ

- 5 නිහාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිතතං විනිවරණං සුණුණුනණුව විමොකඛං අනිමිතනණුව විමොකඛං අපපණ්හිනණුව විමොකඛං සමාපැජිං-සමාපජජාමි- සමාපනෙනා- මොහා ව මෙ චිතතං විනීවරණං, අපපණ්හිතසස ව විමොකඛසස ලාතීමනි- වසීමනි- මොහා ව මෙ චිතතං විනීවරණං අපපණ්හිතො ච විමොකෙඛා සවජිකතො මගා'ති සමපජානමුසා හණතනසස අපෙති පාරාජිකසස -පෙ-
- 6. නිහාකාරෙහි මොහා ව මෙ විතතං විනීවරණං සුණුණුතණුව සමාධිං අනිම්තතණුව සමාධිං අපපණිහිතණුව සමාධිං සමාපජජිං- සමාපජජාමි-සමාපනෙනා- මොහා ව මෙ විතතං විනීවරණං- අපපණිහිතසක ව සමාධිසස ලාභිමති- වසීමති- මොහා ව මෙ විතතං විනීවරණං අපපණිහිතො ව සමාධි සමාජිකතො මගා'ති සමපජාතමුසා හණනතසස අපෙත් පාරාජිකසස -පෙ-
- 7. නිහාකාරෙහි මොහා ව මේ විනතා විනිවරණා සුණුණුනකුව සමාපනතිං අනිමිනනණුව සමාපනතිං අපපණිහිනණුව සමාපනතිං සමාපජිං-සමාපජරාමි- සමාපනෙනා- මොහා ව මේ චීනතා විනිවරණා- අපපණිහිතාග ව සමාපනතියා ලාභිමනි- වසීමගි- මොහා ව මේ චීනතා විනිවරණා අපපණි-හිතා ව සමාපනති සචඡිකතා මගා'නි සමපජානමූසා භණනනසා ආපනති පාරාජිකසා --පෙ-
- 8 තිහාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිතතං විනිවරණං තිසෙසා ව විජරා සමාපජරය සමාපජරාමිය සමාපතෙනාය මොහා ව මෙ චිතතං විනිවරණං තිසෙනනාං ව විජරානං ලාභීමහිය වසීමහිය මොහා ව මෙ චිතතං විනීවරණං තිසෙනා ව විජරා සචඡිකානා මයා'ති සමපජානමුයා භණනනසස ආපතති පාරාජිකසස සෙය
- 9 නිසාකාරෙහි මොහා ව මෙ විනතා විනිවරණා වනතාරො ව සතිපට්ඨානෙ වනතාරො ව සමමපපධානෙ වනතාරො ව ඉදඹීපාදෙ සමාපජ්රීං-සමාපජරාමි- සමාපනෙනා- මොහා ව මෙ විනතා විනීවරණා වනුනාවෙ ඉදඹිපාදනා ලාභීමහි- වසීමහි- මොහා ව මෙ විනතා විනීවරණා වනතාරො ව ඉදඹීපාද සමජිකතා මයා නි සමපජානමුසා හණනනසස ආපනති පාරාජිකසස -පෙ-
- 10 තිහාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිතතං විනීචරණං පසුව ව ඉසිගානි පසුව ව බලාති සමාපජරං සමාපජරාම් සමාපතෙනා මොහා ව මෙ චිතතං විනීචරණං පසුව තනසුව බලානං ලාකීමහි වසීමහි මොහා ව මෙ චිතතං විනීචරණං පසුව තනසුව බලානි සචඡිකතානි මයා නි සමපරානමුසා තණනතසස අපතති පාරාජිකසහ –පෙ-
- 11. තීහාකාරෙහි මෙහා ව මෙ චිතතා විනීවරණ සතන ව බොජඹඩො සමාපජණී සමාපජණමී සමාපනෙනා මොහා ව මෙ චිතතා රිනීවරණ සතනනනඤව බොජඹඩහාන ලාභීමහි වසීමහි මොහා ව මෙ චිතතා විනීවරණ සතන ව බොජඹඩහා සවජිකතා මශා'ති සමපජානමුසා හණනනසා ආපතයි පාරාජිකසය ~පෙ

- 5 තුන් අයුරකින් මා සිත මෝහගෙන් ද නිරාවරණය, සුඤඤත-විමෝකඛයට ද අනීම්තතවිමෝකඛයට ද අපපණිතිතවිමෝකඛයට ද සම-වැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, අපප-ණිහිතවිමෝකඛය ද ලබනසුලුම්, වසියෙක්ම්, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් අපපණිතිතවිමෝකඛය ද පසක් කරණ ලද යි දන දන මූසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ. ...
- 6. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද තිරාවරණය, සුණුණුතසමා– ධියට ද, අනිමිතතසමාබියට ද, අපාණිහිතසමාධියට ද, සමවැදිම, සමවදිම, සමවැදුතෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, අපාණිහිතසමාධිය ද ලබනසුලු වෙමි, වශී වෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් අපාණිහිතසමාධ්ය ද පසක් කරණ ලද යි දත දත මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ.
- 7. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහසෙන් ද නිරාවරණය. සුඤඤත සමා-පතතියට ද, අනිමිතතසමාපතතියට ද, අපපණ්හිතසමාපතතියට ද, සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුතෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, අපපණ්හිතසමාපතතිය ද ලබනසුලු වෙමි, වශී වෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය මා විසින් අපපණ්හිතසමාපතතිය ද පසක් කරණ ලද යි දක දන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැන් වේ
- 8 තුන් අයුරකින් මා සිත නිරාවරණය, මොහගෙන් ද නිරාවරණය, තුිවිද,වන්ට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුකෙමි, මා සිත මොහගෙන් ද නිරාවරණය, තුිවිද ුවන් ද ලබනසුලු වෙමි, වසියෙක්මි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මා විසින් නිුවිද ද පසක් කරණ ලදයි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ ...
- 9 තුන් අයුරකින් මා සින මොහගෙන් ද නිරාවරණය, සතර සනිපවඨා-නගන්ට ද සතර සමාාක්පබන්වියාශීයන්ට ද සතර සෘදධිපාදයන්ට ද සමවැදිම සමවදිමි, සමවැදුනෙමි, මා සිත මොහගෙන් ද නිරාවරණය, සහර සෘදධිපාද-' යන්' ද ලබනසුලු වෙමි, වශී වෙමි, මා සිත මොහගෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් සහර සෘදඛිපාද ද පසක් කරණ ලද යි දන දන මූසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැන් වේ .
 - 10 තුන් අසුරකින් මා සිත මොහසෙන් ද නිරාවරණය, සදබාදිපසෙඩු සියයන්ට ද පසාවබලයන්ට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුනෙමි, මා සිත මොහසෙන් ද නිරාවරණය, පසාවබලයන් ද ලබනසුලු වෙමි, වශි වෙමි, මා සිත මොහසෙන් ද නිරාවරණය, මා විසින් පසාවබල ද පසක් කරණ ලද යි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ
 - 11 තුන් අසුරකින් මා සිත මොහසෙන් ද නිරාචරණය, සතත-බොජැබ්ඩාගයන්ට ද සමවැදිමි, සමවදිමි, සමවැදුනෙවි, මා සිත මොහසෙන් ද නිරාචරණය, සතතබොජැබ්ඩාගයන් ද ලබනසුලු වෙවි, වයියෙක්වි, මා සිත මොහසෙන් ද නිරාචරණය, මවිසින් සතතබොජා ඩා ද පසක් කරණ ලද යි දන දක මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ.

- 12 නිහාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිතතා විනීවරණා අරියඤව අවඪඛයිකා මහතා සමාපජජිං– සමාපජජාමි– සමාපනෙනා- මොහා ව මෙ චිතතා විනීවරණා අරියසස ව අවඪඛයිකසස මහාසස ලාභිමහි– වසිමහි– මොහා ව මෙ විතතා විනීවරණා අරියෝ ව අවඪඛයිකෝ මහොා සවජිකතො මයා'නි සමපජානමුසා භණනතසස ආපතති පාරාජිකසස –පෙ–
- 13 තීහාකාරෙහි මෙනා ව මෙ චිතතං විනීවරණං සොතාපතතිඵලං ව සකදගාමීඵලං ව අනාශාමිඵලං ව අරහතතඤව සමාපජණං සමාපජණම්-සමාපනෙනා- මොහා ව මෙ චිතතං විනීවරණං අරහතතසස ලාහිමයි- වසීමයි-මොහා ව මෙ චිතතං විනීවරණං අරහතතඤව සවජිකතා මයා'ති සමප-ජානමූසා හණනතසස ආපතති පාරාජිකසස --පෙ-
- 14 තීහාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිතතා විනීවරණ පඨමා ව කිාතා සමාපජජීං- සමාපජරාමි- සමාපතෙනා- මොහා ව මෙ චිතතා විනීවරණ පඨමසා ව කිාතසා ලාභීමගි- වසීමගි- මොහා ව මෙ චිතතා විනීවරණ පඨමා ව කිාතසා සම්නිකතා මයා'ති සම්පජාතමුසා භණතනසා ආපතති පාරුජිකසා -පෙ-
- 15. නිහාකාරෙහි –පෙ– සහනහාකාරෙහි මොහා ව මෙ විතනං විනීවරණං දුකිකං ව කිාතං –පෙ– තතියං ව කිාතං –පෙ– වතුළුං ව කිාතං –පෙ– සුණුණුතං ව විමොකබං –පෙ– දෙසා ව මෙ චිතතං විනීවරණහති සමප– ජාතමුසා හණනතසස අපතති පාරාජිකසස –පෙ– පුබෙබවසස හොති 'මුසා හණිසස'නති, හණනතසස හොති 'මුසා හණාමී'ති, හණිතසස හොති 'මුසා මයා හණිත'නති, විනිධාය දිටසිං, විනිධාය ඛනතිං, විනිධාය රුවිං, විනිධාය තාවං.

1එකමුලකං නිටසිතං.

- 16 දුමූලකමයි තිමූලකමයි වතුමූලකමයි පඤවමූලකමයි ඡමූලකමයි සතතමූලකමය අවස්මූලකමයි නවමූලකමයි දසමූලකමයි කෘතබබං සථා නිකඛ්නතානි පදනි එකෙකමූලකං විසෝතුබබං සථා එකමූලකං විස්ථාරිතං එවමෙව දුමුලකාදී'යි විස්ථාරෙතබබං
- 1 තිහාකාරෙහි -පෙ- සතතාහාකාරෙහි පළුම ව කිානං දුනියං ව කිානං තතියං ව කිානං වතුළුං ව කිානං සුකුකුතා ව විමේනකිං අනිමිතතකුව විමේනකිං අපපණිහිතං ව විමේනකිං සුකුකුතා ව සමාධිං අනිමිතතා ව සමාධිං අපපණිහිතං ව සමාධිං සුකුකුතා ව සමාපතිං අනිමිතතා ව සමාපතිං අපපණිහිතං ව සමාපතිං කිසෙසා ව විජරා වතතාරෙ ව සමාපතිං අපපණිහිතං ව සමාපතිං කිසෙසා ව විජරා වතතාරෙ ව සම්පෙතිං කිසෙසා ව මිජරා වතතාරෙ ව සම්පෙතිං ව සම්පෙතිං කිසෙසා ව ඉද්ධිපාදේ සකුව ව ඉද්ධිපාරේ සකුව ව ඉද්ධිපාරේ සකුව ව බලාති සතන ව බෞජික මෙත අරියකුව අවස්තිකාං මහා සොතාපත්ව ලකුව සමාපතෙනා -පෙ- රාහෝ ව මෙ වනෙතා දෙසොව මෙ වනෙතා මොහෝ ව මෙ වනෙතා වෙනෙතා වුහෙතා පරිණියසාව ලබ වනෙතා මෙනෙතා පරිණියසාව ලබ වනතා මිනීවරණං, දෙසාව මෙ විතනං විනීවරණං, දෙසාව හණනෙත් සහත්වර පාරාජ්කසන -පෙ- පුබෙබවසෙ හොති ''මුසාහණනෙත් සහත්වර්, හණනෙතසය හොති 'මුසාහණයා'න්, හණිතසය හොති 'ලිසාහ හණාම''ත්, හණිතසය හොති ''මුසාහණයා'න්, හණිතා'න්, විනිධාය රුවං, විනිධාය භාවං

සබබමූලකං නිවසිතං සුදුබිකවාරකථා නිවසිතා.

- 12 තුත් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරුවරණය, අරිඅවශිමගට ද සමවැදිමි— සමවැදිනෙම— මා සිත මොහයෙන් ද නිරුවරණය, අරිඅවශිමග ද ලබනසුලු වෙමි— වශී වෙමි— මා සිත මොහයෙන් ද නිරුවරණය මවිසින් අරිඅවශි මග ද පසක් කරණ ලද යි දන දන මුසවා කියන්නසුට පරිජිඇවැත් වේ
- 13 තුන් අසුරකින් මෘ සිහ මෞහගෙන් ද තිරාවරණය, සෝවාන් ඵලයට ද සකදුගාම්ඵලයට ද අනෘගාම්ඵලයට ද රහත්ඵලයට ද සමවැදිමි— සමවැදිමි— සමවැදුතෙමි— මෘ සිත මෞහගෙන් ද නිරාවරණය, රහත්ඵලය ලබනසුලු වෙමි— වශී වෙමි— මෘ සිත මෞහගෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් රහත් ඵලය ද පසක් කරණ ලද සි දූන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැත් වේ.
- 14 තුන් අයුරකින් මා සිත මොහගෙන් ද නිරාවරණය, පුථමධාානයට ද සමවැදිමි— සමවදිමි— සමවැදුතෙමි— මා සිත මොහගෙනුදු නිරාවරණය, පුථමධාානය ලබනසුලු ද වෙමි— වශී වෙමි— මොහයෙනුදු මා සිත නිරාවරණය, මා විසින් පුථමධාානය ද පසක් කරන ලදයි දැන දැන මුසවා කියන්නහුට පරිජිඇවැන් වේ.
- 15 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් මා සිත මොහගෙන් ද නිරාවරණය දවිතියබාහතයට ද හෘතීයබාහතයට ද පතුම්බාහතයට ද සුදුකුතුතුවීමොක්ඛයට ද . දෙවෂයෙන් ද නිරාවරණය යි දුන දැන මූසවා කියන් හුට පරිජිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට ''මූසවා කියන්නෙම්'' යි සිත වෙයි. කියන්නහුට ''මූසවා කියම්''යි සිත වෙයි. බිණුවහුට මවිසින් මූසවා කියන ලදයි සිත වෙයි දෘෂ්ටිය සහවාගෙණය, කෘහන්ග සහවාගෙණය, රුවිය සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණයි

එක මූලකය නිමි.

- 16 දුමූලකය ද තිමූලකය ද චතුමූලකය ද පඤිමූලකය ද ඡමූලකය ද සතතමූලකය ද අවස්මූලකය ද තව මූලකය ද දසමූලකය ද (විස්තර) කට්යුතු සි නික්ෂිපතපද ඇතිසැටියෙන් එකි එකී මූලකය වැඩිය යුතු සි යම්සේ එකමූලකය විසනර කරණ ලද්දේද එපරිද්දෙන් ම දුමූලකෘදිය ද විස්තර කට යුතුයි
- 1. තුන් අයුරකින් සන් අයුරකින් පළමුවන දිහැනට ද දෙවන දිහැනට තෙවන දැහැනට ද සිටුවන දැහැනට ද සුඤඤනවිමේංකඛයට ද අනිමිතන-විමේංකඛයට ද අපපණිතිකසිමේංකඛයට ද සුඤඤන සමංගියට ද අනිමිතන-සමංගියට ද අපපණිතිකසමංගියට ද සුඤඤනසමංපතනියට ද අනිමිතන සමංගියට ද අපපණිතිකසමංපතනියට ද නිව්දු,වන්ට ද සනර සතිපටඨානයන්ට ද සනර සමාක්පබන්වීග් ශ්යන්ට ද සතර සෘද්ධිපාදයන්ට ද පඤමණියයන්ට ද සකර සෘද්ධිපාදයන්ට ද පඤමණියයන්ට ද සකදුගාම්ඵලයට ද අතාගම්ඵලයට ද අරිඅටහි-මහට ද සේවාන්ඵලයට ද සකදුගාම්ඵලයට ද අතාගම්ඵලයට ද රහන්-ඵලයට ද සමවැදීම්— සමවැදීමේ— සමවැදීනෙමි මව්සින් රාගය ද හරණ ලදී මෙසින් දෙවනය ද හරණලදී මා විසින් මෝහය ද හරණ ලදී වමාරණ ලදී මුදන ලදී. පහකරණ ලදී ඛාහාර කරණ ලදී උපුවාහරිණ ලදී සවාරෙන් උපුවාහරිණ ලදී කිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය මා සින දෙවනයන් ද නිරාවරණය, දින දන මුසවා කියන්නනුට පරිජිඇවැත් වේ. පෙරම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සින වෙයි, බිණුවහුට මවිසින් "මුසවා කියන ලද"යි සිත වෙයි, දෙම්ය සහවාගෙණය, යනානාගිය සහවාගෙණය, රුචිය සහවාගෙණය, හාවය සහවාගෙණයි

සබබමූලකය නිමි. සුදුබුකවාර කථාව නිමි.

- නීහෘකාරෙහි 'පඨමං ඣානං සමාපජජී'නති වනතුකාමො 'දුතිය ඣානං සමාපජ්ජී'නති සමපජෘතමුකාභණනතසක පටිවිජාතනතසක ආපතති පාරාජිකසක, න පටිවිජානනතසක ආපතති වුලලචවයසස
- 2 තීහාකාරෙහි 'පඪමං ඣෘතං සමාපජපී'නති වතතුකාමෝ 'තතියං ඣෘතං ~පෙ**– චතුඵ**වං ඣෘතං –පෙ– සුණුණුතං විමෝකඛං –පෙ– අනිමිතනං විමෝකඛං ~පෙ~ අපපණ්සිනිතං විමේෘකඛං ~පෙ~ සුණුණුතං සමාධිං ~පෙ~ අනිමිතනං සමාධිං - පෙ– අපපණිනිත ං සමාධිං -පෙ– සුණුණුතං සමාපතතිං -පෙ– අනිමිතනං සමාපතතිං –පෙ– අපාණිතිතං සමාපතතිං –පෙ– නිසෙසා විජිය –පෙ– වතතාරෙ සතිපටඨාතෙ –පෙ– වතතාරෙ සම්මපපබාතෙ –පෙ– වනතාරෙ ඉදඛ්පාදෙ –පෙ– පණුමිණ්සුගෘනි –පෙ– පණුව බලානි –පෙ– සතන බොජඣබෙග −පප− අරියං අටඪඛ්ශිකං මශකං −පෙ− සොතාපතතිඵලං −පෙ− සකදගාමිඵලං ~ළපු– අනාගාමීඵලං –පෙ– අරහ*න*කං සමා*පජ*ජීං –පෙ– රාගෞ මෙ වනෙනා –පෙ– දෙකො මෙ වහෙනා –පෙ– මොහො මෙ වනෙනා, වනෙනා, මුතෙනා, පනීතො, පවිනිසාවෙඨා, උකෙඛරිතො, සමුකෙඛවිතො –පෙ– රාගා මෙ විතතං විනිවරණං –පෙ– දෙසෘ මෙ විතනං විනිවරණං–පෙ– මොහෘ මෙ විතුන විනිවරණ නති සමපජානමුසා හණනනසස පටිවිජානනනසස ආපතති පාරාජිකසක, න පටිමිජානනතසක ආපතති ථුලලචචයසක පුබෙබවසක ශෞති ''මූසා භණිසස''නති, භණනනසස හොති ''මූසා භණාමි''ති, භණිතසස හොති "මුසා මයා භණිත"නති, –පෙ– විනිධාය දිවඩිං, විනිධාය ඛ**න**තිං, විනිධාය රුවීං, විනිධාය භාවං

වනතුවියසාරකසා¹ එකමූලකසා බණඩවියකං.

- 1 තිනාකාරෙහි 'දුතියං කිානං සමාපජජි'නති වහතුකාමො 'නනියං කිාකං සමාපජජි'නති සම්පජෘතමුසා හණනතසස පච්චීජෘතනතසස ආපනති පාරෘජිකසස, ත පටිමිජාතනතසස ආපනති ථුලලචචයසස
- 2 තිහාකාරෙහි 'දුතියං ඣෘතං සමාපජරි'නති වනතුකාවේ පෙ වේ හා මෙ චිතතං විනිවරණ'නති සමපජාතමුසා භණනතසස පට්ටිරානනතසස ආපතති පාරාජිකයස, ත පට්විජාතනතසස ආපතති ඵුලලවේසයස
- 1 විකුටිසාරකසා සි මිජයං සහ විතතුවිසාරධාන, සිමු

- 1 තුන් අයුරකින් 'පළමුවන දැහැතට සමවැදිම්'ශි කියනු කැමැත්තේ 'දෙවන දැහැතට සමවැදිම්'ශි දන්නෘ පුගුලක්හු වෙත දැත දැත මූසවා කියත මහණගට පරිජිඇවැත් වේ නො දන්නක්හු වෙත කියන්නහුට ථුලැසි-ඇවැත් වේ
- තුන් අයුරකින් 'පළමුවන දැහැතට සමවන්ම්'යි කියනු කැමැත්තේ සිවුවන දහැනට සුණුණුනම්මොක්ඛයට අනිමිතන_ 'තෙවන දුහැනට අපපණිනිතවිමොකඛයට සුඤඤනසමාහියට අනිමිතත-විමේ කබයට අපපණ්ණිත සමාධ්යට සුණු නුසමා පනතියට අනිමිතන– සමාබ්යව අපපණිතිතුසමාපතත්ශට සමංපතතියට නුවිදු,වර් සතරසතිපවඨා – නයට සනර සමාෘක්පුඛානයන්ට සතර සෘදඛපාදයට පණෙඩුණුයන්ට පණුබලයන්ට සහනබොණුඹහාගන්ට අරිඅටගිමහට සෝවාන් ඵලයට රහත්බවට සමවැදිමි. සකදුගාම් ඵලයට අතාගාම් ඵලසට මවිසින් දොෂය හරණ ලද මව්සින් මොනය හරණ ලද රාගය හරණලද විශතෘනතකරනලද මුදුනලද පහ කරණලද. බැහැර කරණලද හරිණලද ගැමඅයුරින් උපුවා හරිණලද මා සිත රාගයෙන් නිරාවරණය. මා සිත ඓෂයෙන් නිරාවරණය මා සිත මොහයෙන් නිරාවරණයයි දුනගන්නකු වෙන දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඇවැන් වේ. නො ද නගන්නකු වෙත කියන්නකුට ථුලැසිඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට ''මුසවා කියන්නෙම"යි සිත වෙයි කියන්නනුව "මුසවා කියම"යි සිත වෙයි බිණුවනුව මා විසින් ''මුසවා කියන ලද''යි සින වෙයි දුෂට්ය–කෘතිය–රුචිය–භාවය සහවාගෙණයි

කියනු කැමතිවැ එය සඳහන් නොකරන්නනු පිළිබද එකමුලකබණඩවනුය නිමි.

- 1 තුන් අසුරකින් 'දෙවන දූහැනට සමවැදිම්'යි කියනු කැමැත්තේ 'තෙවන දූහැනට සමවන්ම්'යි දන්නා පුතුලක්හු වෙත දැන දූන මුසවා කියන මහණාව පරිජිඇවැත් වේ තෞදන්තක්හු වෙත කියන මහණගට ථුලැසිඇවැත් වේ
- 2 තුන් අයුරකින් 'දෙවන දශැනට සමවන්ම'යි කියනු කැමැත්තේ 'මා සින මොහයෙන් නිරාවරණය'යි දන්නා පුතුලක්හු වෙත දැන දැන මූසවා කියන මහණහට පරිජිඇවැත් වේ. නො දන්නක්හු වෙන කියන මහණහට ථුලැසිඇවැත් වේ

3 කිහාසාරෙහි –පෙ– සහත්තාකාරෙහි 'දුතියං කිානං සමාපජජී'නති වතතුකාමෝ 'පඨමං කිානං සමාපජජී'නති සමපජෘතමුසා භණනතසස පටමි-ජාතනතසස ආපතති පාරාජිකසස, ත පටිමිජාතනතසස ආපතති ථුලලඩමයසස –පෙ– ටිනිධාය භාවං

වනතුවියකාරකයා එකමුලකයා බදුබවකුකං.

මූලකං සබ්බිතනං

- 1 තීහාකාරෙහි 'මොහා මේ විතතං විනීවරණ'නති වතතුකාමෙ 'පඨමං ඣානං සමාපජජී'නති සමපජාතමුසා භණනතසා පටිවිජාතනතසා අපතති පාරාජිකසා, ත පටිවිජාතනතසා ආපතති ඵූලලච්චයසා
- 2 තීහාකාරෙහි 'මොහා මෙ චිතතං විනීවරණ'නති වනතුකාමෝ 'දෙසා මෙ චිතනං විනීවරණ'නති සමපජාතමුසා භණනතසස පට්විජාතනතසස ආපතත් පාරාජිකසසෑ න පට්විජාතනතසස ආපතති ඵුලලවචයසස

වනතුවිසසාරකගත එකමුලකං නිවසිතං.

3 දුමූලකමපි ක්මූලකමපි වතුමූලකමපි පඤවමූලකමපි ජමූලකමපි සහතු-මූලකමපි අවයමූලකමපි තවමූලකමපි දසමූලකමපි එවමෙව කෘතබබං.

ඉදං සබබමූලකං.

1 තිහාකාරෙහි -පෙ- සතනහාකාරෙහි 'පඨමණුව කිානං දුනියණුව කිානං තතියණුව කිානං වතුන්ණුව කිානං සුණුණුනණුව වීමොකබං අනිමි-තහණුව වීමොකබං අපපණ්හිතණුව වීමොකබං සුණුණුනණුව සමාවන්ං අනිමිතනණුව සමාපහතිං අපපණ්හිනණුව සමාවං සුණුණුනණුව සමාපහතිං අනිමිතනණුව සමාපහතිං අපපණ්හිනණුව සමාපහතිං තිසෙසා ව වීජා වතතාරෝ වසතිපවඨානෙ වතතාරෝ වසමුවපධානෙ වතතාරෝ ව ඉද්ධිපාදේ පණුව ව ඉන්දියාති පණුව ව බලානි සතන ව බොජකිමෙන අරියණුව අවස්මානිකාං මගතං සෞතාපතතිඵලණුව සකදුගාම්ඵලණුව අතාගාම්ඵලණුව අරහතතණුව සමාපජ්රිං -පෙ- රාගො ව මෙ වනෙතා -පෙ- දෙසො ව මෙ වතෙතා -පෙ- මොහො ව මෙ වනෙතා මුතෙනා පහිතො පටි-නිසසවෙඨා ලකෙබව්තො සමූකෙබව්තො, රාගා ව මෙ විතනං විනිවරණා දෙසා ව මෙ විතනං විනිවරණං, මොහා මෙ විතනං විනිවරණා'නති වනතුකාමො සමපජානමුසා හණනතසන පට්ටිජානනතසන අපෙනති පාරාජිකසා, න පට්ට්ජානනතසස ආපතති පුලලාවයෙස -පෙ- ටිනිධාය භාවං. 3. තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් 'දෙවන දැහැතට සමවන්ම'යි කියනු කාමැත්තේ 'පළමුවත දැහැතට සමවන්ම'යි දන්නක්හු වෙත දැත දැත මූසවෘ කියන මහණහට පරිජිඇවැත් වේ තො දන්නා පුතුලක්හු වෙත කියන මහණහට ථුලැසිඇවැත් වේ භාවය සහවාගෙණයි.

කියනු කැමැති වැ එය සඳහන් නොකරන්නහුගේ එකමූලක බදහචනයයි.

මූලකය සංක්ෂපත සි.

- 1 තුන් අයුරකින් 'මා සිතු මොහයෙන් නිරාවරණය'යි කියනු කැමැ– ත්තේ 'පළමුවත දශානට සමවැදිමි'යි දන්නක්හු වෙත දූත දූත මුසවා කියන මහණයට පරිජිඇවැත් වේ. තො දන්නකුට කියන මහණයට ථුලැසිඇවැත් වේ
- 2 තුන් අයුරකින් 'මා සිත මොහගෙන් නිරාවරණය'යි කියනු කාමැත්තේ 'මා සිත දේවෂයෙන් නිරාවරණය'යි දන්නා පුතුලක්හු වෙත දන දන මූසවා කියන මහණකට පරිජිඇවැත් වේ නොදන්නක්හු වෙත කියන මහණහට ථුලැසිඇවැත් වේ

කියනු කැමති වැ එය සදහන් නොකරන්නසුගේ එකමූලකය නිමි.

3 දිමූලකය ද, තිමූලකය ද, චතුමූලකය ද, පඤාමූලකය ද, ඡමූලකය ද, සතතමූලකය ද, අටඪමූලකය ද, තවමූලකය ද, දසමූලකය ද මෙසේ ම වියතර කටයුතු යි

මේ සබබමුලකය සි.

1 තුත් අයුරකින් සත් අයුරකින් 'පළමුවන දහැනට ද දෙවන දහැනටද තෙවන දකැනට ද සිවුවන දහැනට ද සුසැසැතම්මොකඛයට ද අපපණිහිතම්මොකඛයට ද සුසැසැත සමාධියට ද අනිමිතනසමාබයට ද අපපණිහිතසමාබයට ද සුසැසැත සමාධියට ද අනිමිතනසමාබයට ද අපපණිහිතසමාබයට ද සුසැසැත සමාධියට ද අනිමිතනසමාපතතියට ද අපපණිහිතසමාපතතියට ද නිවිදු වට ද සතර සතිපටසාතයට ද, සතර සමාක් පබන්වීය ශ්යන්ට ද සතර සෑද සිපාද යන්ට ද සකද සමාව ද සසැව සැව සෑද සිපාද යන්ට ද සහත සමාව පලයට ද අති අව සිත වෙ ද සමාවත් ඵලයට ද සකද යන්ම ඵලයට ද අත හා ගම ඵලයට ද රහත් බවට ද සමාවැදිමි මේසින් රාගය ද හරණ ලද මා විසින් දෙවනය ද හරණ ලද මා විසින් මොහය ද හරණ ලද මහතානතකරණ ලද මුදන ලද පහකරණ ලද බැහැර කරණ ලද. උපුටා හරිණ ලද හැම අයුරින් උපුටා හරිණ ලද කිය දාන්නක්ව කියනු කැමැත්තේ, 'මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය'යි දන්නක්ව දන දන මුසවා කියන 'මහණහට පරිජ් ඇවැන් වේ. නො දන්නක්ව කියන මහණහට එලැයි ඇවැන් වෙ භාවය සහවාගෙණ සි

- 2 තීහාකාරෙහි 'දුතිගණුව කිාතං තතිගණුව කිාතං චනුත්‍ර දැනිගතුව කිාතං සුණුණුතණුව විමොහබං අනිමිතතණුව විමොහබං අපපණිහිතණුව විමොකබං සුණුණුතණුව සමාධං අනිමිතතණුව සමාධං අපපණිහිතණුව සමාධං සුණුණුතණුව සමාපත්තිං අනිමිතතණුව සමාපත්තිං අපපණිහිතණුව සමාපත්තිං නිණො ව විරජා වතතාරෙ ව සතිපටඨාගෙ වතතාරෙ ව සමාපත්තිංන වතතාරෙ ව ඉණුඩපාදෙ පණුව ව ඉණුගාති පණුව ව බලාති සතත ව බොරකිවෙන අරියණුව අටබඩහිතාං මගනං සොතාපතතිඵලං ව සක්දගාම්ඵලං ව අනාගාම්ඵලං ව අරහතතාං ව සමාපරජාං, රාගො ව මෙ වනෙතා, දෙසො ව මෙ වතෙතා, මොහො ව මෙ විතෙතා වනෙතා මුතෙතා පනීත පටිනිස්සටෙඨා උතෙඛටිතො සමුකෙබටිතො, රාගා ව මෙ විතතං විනීවරණ්, දෙස ව මෙ විතතං විනීවරණං, 'මොහා ව මෙ විතතං විනීවරණ් නති වතතුකාමො 'පඨමං කිාතං සමාපරජි'නති සමපරාතමුසා භණනනසස පටිවිජාතනතසස ආපතනි පාරාජිකසස, න පට්විජාතනනසස
- 3 තීහාකාරෙහි 'තතියණුව කිානං වතුනුං ව කිාතං –පෙ– මොහා වී මෙ විනතං විනීවරණං –පෙ– පඪමණුව කිානං සමාපජජී'නති වනතුකාමො 'දුතියං කිානං සමාපජජී'නති සමපජාතමුහා හණනතසා පටිමිජාතනතසා ආපතනි පාරාජිකසස, න පටිමිජානනතසා ආපතනි ථුලලවඩයසා
- 4 තිහාකාරෙහි 'මොහා ව මෙ චිතනං විනිවරණං පඨමණුව ඣානං දුතියඤව ඣානං තනියඤව ඣානං වගුන්ඤව ඣානං –පෙ– රාගා ව මෙ චිතතං විනීවරණ'නති වතතුකාමෙ 'දෙ,සා ව මෙචිතතං විනීවරණ'නති සමපජානමුසා හණනතසස පටිවිජානනතසස ආපතති පාරාජිකසස, න පටිවිජානනතසස ආපතති ථුලලවවයසස පුබෙවවසය හොනි ''මුසා හණිසස"නති, හණනතසස හොති ''මුසා හණාමී'ති, තණිතසස හොති ''මුසා මයා හණිත"නති –පෙ– විනිධාය දිටසිං, විනිධාය බනතිං, විනිධාය රුචං, විනිධාය භාවං

සබබමුලකං.

වතතුටිසසාරකසස එකකපෙයාාලං නිවයිතං.

වනතුකාමවාරකථා නිටබිතා.

¹ නිෂාකාරෙහි 'යො තෙ විශාරෙ වසි, සො තිනවු පයිම නිාතං සමාපරපි, සමාපරවනි, සමාපනෙනා, සො තිනවු පයිමසා නිාතසා ලාහි, වසි, තෙන තිනවුනා පයිම නිාතං සවජිකත් නති සමපජාතමුසා ගණනනසා පටිවිජාතනනසා අපෙනති පුලලම් සසා, න පරිමිජාතනනසා අපෙනති දිකකටසය පුවෙබවසය1 හොනි"මුසා තණිසය"නති, භණනනසා ගොනි "මුසා තණාමී ති, හණිවසය හොති "මුසා මයා භණිත"නති

¹ පුළුබවසසාදිපාණෝ මුජස නුණු

- 2 තුන් අයුරකින් 'දෙවන දැහැනට ද තෙවන දැහැනට ද සිවුවන දැහැනට ද සුඤඤනුම්මොකඛයට ද අනිමිතනුම්මොකඛයට ද අපපණිහින-මිමොකඛයට ද සුඤඤනුසමාධ්යට ද අනිමිතනුසමාධ්යට ද අපපණිහින-සමාධ්යට ද සුඤඤතුසමාධ්යට ද අනිමිතනුසමාධ්යට ද අපපණිහින-සමාධ්යට ද සුඤඤතුසමාපත්රයට ද අනිමිතනුසමාපත්රයට ද අපපණිහින-සමාපත්රයට ද සුඤඤතුසමාපත්රයට ද අනිමිතනුසමාපත්රයට ද අපපණිහින-සමාපත්රයට ද සුඤඤතුසමාපත්රයට ද සක්විම අතර සම්මාපධා-නයන්ට ද සනර ඉද්ධිපාදයන්ට ද පඤමුඉස්සයන්ට ද සක්දිශාඵලයට ද සතනබොජකිඩනයන්ට ද අරිඅටහීමගට ද සොවාන්ඵලයට ද සක්දිශාඵලයට ද අනාගාම්ඵලයට ද රහත්බවට ද සම්වැදිම් මා විසින් රාගය ද හරණ ලද මා විසින් දෙවෂය ද හරණ ලද මා විසින් මොහය ද හරණ ලද විහිට මිදින පැතින තෙරණ උපුළ මැතුවන් උපුළ මා සිතු රාගයෙන් අනීවරණය මා යිතු දෙවෂයෙන් අනිවරණය මා යිතු මොහයෙන් නිරාවරණය'යි කියනු කාමාත්තේ 'පළමුවන දැහැනට සමවැදිම්'යි දන්නකුට දැන දනමුසවා කියන මහණයට පරිජිඇවැත් වේ නොදන්නකුට කියන මහණට එලැසිඇවැන් වේ
- 3 තුන් අයුරකින් තෙවන දැහැනට ද සිවුවන දැහැනට ද මා සිත බොහසෙන් ද නිරාවරණය. පළමුවන දැහැනට ද සමවැදිම සි කියනු කාමැත්තේ දෙවන දැහැනට සමවැදිම සි දන්නෙකුට දැන දැන මුසවා කියන මහුණහට පරිජිඇවැත් වේ තොදන්නකුට කියන මහණහට ථුලැසි– ඇබැත් වේ
- 4 තුන් අයුරකින් 'මං සිත මෙංහයෙන් ද නිරාවරණය' පළමුවන දහැනට ද දෙවන දහැනට ද තෙවන දහැනට ද සිවුවන දහැනට ද මං සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණයයි කියනු කැමැත්තේ මං සිත දෙවෂයෙන් නිරාවරණයයි දක්නකු හමුයෙහි දන දන මුසවං කියන මහණනට පරිජි-ඇවැත් වේ නො දන්නකු හමුයෙහි කියන මහණනට ථුලැසිඇවැත් වේ. පෙර ම ඔහුට 'මුසවං කියන්තෙම්'යි සිත වෙයි කියන මහණනට 'මුසවං කියම්'යි සිත වෙයි කියන ලද'යි සිත වෙයි දුෂටිය ඛනතිය රුචිය භාවය සහවාගෙණයි

සබබමූලකය සි.

කියනු කැමැති වැ එය සදහන් නො කරන්නහුගේ වකකපෙයාාලය නිමි. වතතුකාමවාර කථාව නිට්.

1 තුන් අයුරකින් 'යම් මහණෙක් තොප විහාරයෙහි විසී ද ඒ මහණ තෙමේ පළමුවත දශානට සමවැදිනි සමවදිසි සමවැදුනේ වෙ යි; ඒ මහණ පළමුවන දශාන ලාභියෙක වශියෙක ඒ මහණ විසින් පළමුවන දශාන පසක් කරණ ලදු'යි දන්නකු හමුයෙහි දන දන මුසවා කියන මහණහට ථුලැසි– ඇවැත් වේ තො දන්නකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුළාඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට ''මුසවා කියන්නෙම"යි සිත වෙයි කියන්නහුට ''මුසවා කියමි"යි යිත වෙයි බිණුවහට මා විසින් ''මුසවා කියන ලදු''යි යින වෙයි

- 2 වතුශාකාරෙහි -පෙ- පණුවනාකාරෙහි -පෙ- ඡනාකාරෙහි -පෙ-සතතනාකාරෙහි සො තෙ විහාරෙ වසි, සො තික්බු 'පඨමං කිාතං සමාපජි සමාපජිති, සමාපතෙනා, සො තික්බු පඨමසස කිාතසස ලාභී, වසි, තෙන තික්බුනා පඨමං කිාතං සච්ඡිකත් නති සම්පජාතමුසා භණතනසස පට්විජානනතසස ආපතති ථුලලවවශසස, ත පට්විජානනතසස ආපතති, දුක්කටසස, පුබේබවසස් හොති "මුසා භණිසස්"නති, භණනතසස හොති "මුසා භණාමී"ති, භණිතස් හොති "මුසා මයා භණිත"නති, විනිධාය දිටකිං, විනිධාය බනතිං, විනිධාය රුචිං, විනිධාය භාවං
- 3 තීතාකාරෙහි 'සො තෙ විශාරෙ වසි සො භිකබු දුතියං කිාතං— තතියං කිාතං — චතුඵාං කිාතං — සුඤඤතං විමෞකඛං — අනිමිතතං විමෞකඛං — අපපණ්තිතං විමෞකඛං — සුඤඤතං සමෘපතතිං — අනිමිතතං සමෘපතතිං — අපපණ්තිතං සමෘතිං — සුඤඤතං සමෘපතතිං — අනිමිතතං සමෘපතතිං — අපපණ්තිතං සමෘපතතිං — තිසෙසා විජරා — චතතාරෙ සතිපටඨාතෙ — චතතාරෙ සමමපපධාතෙ — චතතාරෙ ඉදධිපාදෙ — පඤව ඉන්දියානි — පඤව බලානි — සතත බෞජකිමේක — අරියං අවාඛනිකං මගතං — සෞතාපතතිඵලං — සකදගාමඵලං — අතාගාමඵලං — අරහතතං — සමෘපජජි — සමෘපජරති — සමාපතෙතා — සෞ භිකබු අරහතතායක ලෘතී — වසි — තෙන භිකබුතෘ අරහතතං සවජිකත්නනි සමපජානමුසා හණනතසය පවිවිජානනතසය අපතති ඵුලලවාසය, න පවිවිජානනතසය අපෙතති දුකකටසය,
- 4 තිහාකාරෙහි 'තසස තිකබුතො රාගෝ චනෙතා– දෙසෝ චනෙතා– මොහො චනෙතා වනෙතා මුතෙතා පහිතො පටිනිසසටො උකෙබුහිතො සමුකෙබට්තො ති සමපජාකමුසා හණනතසස පටිච්ජානනතසස අපෙත් ඵුලලචචයසස, ත පටිච්ජානනතසස ආපතති දුකකටසස
- 5 තිහාකාරෙහි පෙ සතනහාකාරෙහි තසස භික්ඛුනො රාහා විතතා විතිවරණං දෙසා විතතා විතිවරණා මොහා විරාතා විතිවරණානති සමපජාතමූසා භණතතසස පටිවිජාතනතසස ආපතත් ථූලලචවයසසා, ත පටිවිජාතනතසස ආපතති දුක්කටසස, පුබෙබවසස හොති "මුසා භණිසස"නත්, භණනතසස හොති, "මුසා භණාමී"ති, භණිතසස හොති, "මුසා මයා භණිත"නති, විතිධාය දිවසීං, විනිධාය බනතිං, විනිධාය රුවං, විතිධාය භාවා
- 6 නිහෘකාරෙහි –පෙ– සනතහෘකාරෙහි 'සො තෙ විශාරෙ වයි, සො තිකබු සුඤඤුගාරෙ පළුමං කිෘතං– දුනිශං කිෘතං– නතිශං කිෘතං– විධුණං කිෘතං සමාපජරී– සමාපජරති– සමාපතෙනා– –පෙ– සො භිකබු සුඤඤ-ගාරෙ වතුණියස කිෘතයස ලංභී, වයී, තෙන භිකබුතා සුඤඤගාරෙ වතුණං කිෘතං සවමිකත'නති සමපජෘතමුසා භණතනසක පවිවිජාතනනයක ආපතති චුලලවවයයස, න පවිවිජාතනනසක ආපතති දුකකවයස, පුබෙ^ල– වයසු හොති "මුසා භණිසස"නහි භණනනසය හොති "මුසා භණාම"නි භණිතසය තොති "මුසා මයා භණිස"නති, ටිනිඛාය දිවසිං, විනිඛාය බහතිං, විනිඛාය රුමිං, ටිනිඛාය භාවං.

- 2 සිවු අයුරකින් පස් අයුරකින් සඅයුරකින් සත් අයුරකින් 'යම් මහණෙක් තොප විහාරයෙහි විසීද ඒ මහණ තෙමේ පළමුවත දැහැනට සමවැදිනි, සමවැදිනේ වෙයි. ඒ මහණ පුථමධාාන ලාභීය, වශීය, ඒ මහණ විසින් පළමුවත දැහැත පසක් කරණ ලද'යි දන්තකු හමුයෙහි දැත දැත මුසවා කියත මහණහට ථුලැසිඇවැත් වේ තොදන්තකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුළාඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට ''මුසවා කියන්නෙම්''යි සිත වෙයි කියන්නහුට ''මුසවා කියම්''යි සිත වෙයි කියන්නහුට ''මුසවා කියම්''යි සිත වෙයි කියන්නහුට රුමුසවා කියම්''යි සිත වෙයි බණුවහුට මා විසින් ''මුසවා කියන ලද''යි සිත වෙයි දූෂටිය කළානතිය රුමිය භාවය සභවාහෙණ ය
- 3 තුන් අයුරකින් 'ශම් මහණෙක් තොප විහාරගෙහි විසි ද ඒ මහණ දෙවන දහානව — නෙවන දහානව — සිවුවන දහානව — සුඤඤතවිමොකඛ-ගට — අනිමිතනවිමොකඛගට — අපපණිහිතවිමොකඛගට — සුඤඤත-සමාගිගට — අනිමිතන සමාපතතිගට — අපපණිහිතසමාගිගට — සුඤඤත-සමාපතතිගට — අනිමිතන සමාපතතිගට — අපපණිහිතසමාපතතිගට — නිවිදාවට — සනර සනිපවඪානගන්ට — සතර සමවපපඩානගන්ට — සනර ඉදබිපාදගන්ට — පඤච ඉන්දිගගන්ට — පඤච බලගන්ට — සතන-බොජඣඬගගට — අරිඅවහිමගට — සෝවාන් ඵලගට — සකදාගාම්ඵලගට — අනාගාම්ඵලගට — රහත්බවට සමවැදිනි, සමවදියි සමවැදුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ අභීතඤ ලාතිගෙක. වයිගෙකි. ඒ මහණ විසින් රහත් බව පසක් කරණ ලදු'යි දන්තකු හමුගෙහි දන දන මුසවා කියන මහණගට ඵුලාසිඇවැත් වේ නො දන්නකු හමුගෙහි කියන මහණගට දුකුළා ඇවැත් වේ.
- 4 තුන් අයුරකින් 'ඒ මහණනු විසින් රාගය හරණ ලද දෙවෂය හරණ ලද .. මොහය හරණ ලද විහිට මිදින පැගින තෙරිණ. උපුළ මැනවින් උපුළැයි දන්නකු හමුයෙහි දන දැන මුසවා කියන මහණහට ථුලැසිඇවැත් වේ නොදන්නකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුළා– ඇවැත් වේ
- 5 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් ඒ මහණහුනේ සිත රාගයෙන් ති්රාවරණය සිත දෙවෂයෙන් නි්රාවරණය සිත මෝහයෙන් නිරාවර– ණයයි දන්නකු හමුයෙහි දත දන මුසවා කියන මහණහට ථුලැසිඇවැන් වේ නො දන්නකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුළාඇවැන් වේ. පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙම"යි සිත වෙයි කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මා විසින් "මුසවා කියන ලද"යි සිත වෙයි දූෂටිය — කෂානතිය — රුවිය — හාවය සහවාගෙණ ය.
- 6 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් 'යම් මහණෙක් තොප විහාරයෙහි විසි ද ඒ මහණ ශූතාංගංරයෙහි පළමුවන දූහැනට දෙවන දූහැනට තෙවන දූහැනට සිවුවන දූහැනට සමවැදීනි සමවදියි සමවැදුනෝ වෙයි ඒ මහණ ශූතාංගාරයෙහි වතුණීඩාංන ලංතියෙක වසියෙකි ඒ මහණ විසින් ශූතාංගංරයෙහි සිවුවන දූහැන පසක් කරණ ලද'යි දන්නකු හමුයෙහි දූන දූන මුසවා කියන මහණහට ථුලැසිඇවැත් වේ. නොදන්නකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුළාඇවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මා විසින් "මුසවා කියන ලද"යි සිත වෙයි දූණිය — කුහෙතිය — රුචිය — භාවය සනවාගෙණ ය

7 තීහාකාරෙහි –පෙ– සතනහාකාරෙහි 'හෝ තෙ විහාරං පරිතුණුණි හෝ තෙ චීවරං පරිතුණුණි, හෝ තෙ පිණඩපාතං පරිතුණුණි, හෝ තෙ සෙනාසනං පරිතුණුණි, හෝ තෙ ගිලාකපචචගහෙසජජපරිකබාරං පරිතුණුණි, සො තිකබු සුණුණුගාරෙ චතුණා කිානං සමාපජරී– සමාපජරිති– සමාපතෙනා, සො තිකබු සුණුණුගාරෙ චතුණසා කිානසස ලාභි, වසී තෙන හිකබුනා සුණුණුගාරෙ චතුණා කිානං සවජිකත'නති සමපජානමුසා හණනතසය පටිවිජාතනනසය අපෙන්නි පුලලුචචගසය න පටිවිජාතනනසය අපෙන්නි දුකකටසය –පෙ–

8 නිෂාකාරෙහි –පෙ– සහතුෂාකාරෙහි 'සෙන තෙ විෂාරෙ පරිභුතෙනා සෙන තෙ චීවරං පරිභුතතං, සෙන තෙ පිණිඩපාතො පරිභුතෙනා, සෙන තෙ සෙනාසනං පරිභූතතං, සෙන තෙ නිලානපච්චයහෙසජජපරිකඛාරෙ පරිභුතෙනා, සො භිකබු සුණුණුශාරෙ වතුනු කිානං සමාපජජී– සමාපජජිති-සමාපනෙනා, සො භිකබු සුණුණුශාරෙ වතුනු සානසා ලංස්, වසී නෙන භිකබුනා සුණුණුශාරෙ චතුනාං කිානං සච්ඡිකතනති සමපජානමුසා භණනතසා පරිවිජානනතසා ආපතති ඵුලලච්චයසා න පරිවිජානනනසා ආපතති දුකකටසා –පෙ–

9 තිහාකාරෙහි –පෙ– සතනහාකාරෙහි 'යං තිං ආගමම විශාරං අදයි, චීචරං අදයි, පිණ්ඩපාතං අදසි, සෙතාසතං අදසි, හිලානපචචයහෙසරුර– පරිකඛාරං අදසි, සො තිකබු සුකුකුශාරෙ චතුතාං කිාතං සමාපරජි– සමාපරජිති– සමාපතෙනා, සො තිකබු සුකුකුශාරෙ චතුතාං කිාතං සමාපරජි– සමපරාතමුසා තණනතසා පරිවිජාතනතසා ආපතති ඵුලලචචයසා න පරි-විජාතනතසා ආපතති දුකකවසා පුබෙබවසා කොති ''මුසා භණිසා'නති, හණනතසා හොති ''මුසා භණාමී''ති, භණිතසා හොති මුසා මයා හණිත''නති, විතිධාය දිවසීං, චීනිධාය ඛනතිං, විතිධාය රුචං, විනිධාය හාවං

පෙයනාලපණණරසකං නිටසිතං.

පවමයපමිසංසුතතවාරකථා නිද්දිතා.

උතනරිමනුසාඛමමවනකු පෙයා ලංනිවසිත.

අතෘපතති අධිමාතෙන, අනුලලපතෘධිපපෘෂසා, උම්මතතකසා, බිතතච්තතසා, වෙදනවවසා, ආදිකම්කසානි. 7 තුන් අයුරකින් 'සත් අයුරකින් යම් මහණෙක් තොපගේ විශාරය පරිභොග කෙළේ ද, යම් මහණෙක් තොපගේ සිවුරු පරිභොග කෙළේ ද, යම් මහණෙක් තොපගේ සිවුරු පරිභාග කෙළේ ද, යම්ක් තොපගේ පිණිඩපාතය පරිභොග කෙළේ ද, යම්ක් තොපගේ ශිලන්පස බෙහෙන් පිරිකර පරිභොග කෙළේ ද, යමේක් තොපගේ ශිලන්පස බෙහෙන් පිරිකර පරිභොග කෙළේ ද ඒ මහණ තෙමේ ශූනසාගාරයෙහි සිවුවන දැහැනට සමවැදිනි සමවදිහි සමවැදුනේ වෙයි ඒ මහණ තිසින් ශූනසාගාරයෙහි චනුණීබසාතලාභියෙක, වයියෙකි, ඒ මහණ විසින් ශූනසාගාරයෙහි සිවුවන දැහැන පසක් කරණ ලද'යි දන්නකු හමුවෙහි දැන දැන මුසවා කියන මහණහට ථුලැසිඇවැන් වේ නොදෙන්නහු හමුවෙහි කියන මහණහට දුකුළාඇවැන් වේ

8 තුන් අයුරකින් 'සක් අයුරකින් යම් මහණකු විසින් තොප විශාරය පරිභොග කරණ ලදද, යමකු විසින් නොපගේ සිවුරු පරිභොග කරණ ලදද, යමකු විසින් නොපගේ සිවුරු පරිභොග කරණ ලදද, යමකු විසින් නොපගේ සෙනසුන පරිභොග කරණ ලදද යමකු විසින් නොපගේ ශිලන්– පස බෙහෙත් පිරිකර පරිභොග කරණ ලදද සම මහණ ශූනාංගාරයෙහි සිවුවන දැහැනට සමවැදීනි සමවදියි සමවැදුනේ වෙයි ඒ මහණ ශූනාංගාරයෙහි සිවුවන දැහැනට සමවැදීනි සමවදියි සමවැදුනේ වෙයි ඒ මහණ ශූනාංගාරයෙහි සිවුවන දැහැන පසක් කරණ ලද'යි දන්නකු හමුවෙහි දකදන මුසවා කියන මහණහට ථුලැසිඇවැන් වේ නො දන්නකු හමුවෙහි කියන මහණහට දුකුළා ඇවැන් වේ

9 තුන් අයුරකින් 'සත් අයුරකින් තෝ යම් මහණකු වෙත පැමණ විශාරය පිදුවෙහි ද, සිවුරු පිදුවෙහි ද, පිඩු පිදුවෙහි ද, සෙනසුනක් පිදුවෙහි ද, යිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පිදුවෙහි ද, ඒ මහණ තෙමේ ශූනාංශාරයෙහි සිවුවන දැහැතට සමවැදීනි සමවදියි සමවැදුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ ශූනාංශාරයෙහි වතුණීබාංකලාභීය, වසියෙකි, ඒ මහණකු විසින් ශූනාංශාර-යෙහි සිවුවන දැහැත පසක් කරණ ලදැ'යි දන්තකු හමුවෙහි දැන දැන මුසවා කියන මහණහට ථුලැසිඇවැත් වේ නො දන්නකු හමුවෙහි කියන මහණ– හට දුකුළාඇවැත් වේ. පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙම්"යි සින වෙයි, කියන්නහුට "මුසවා කියම්"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මා විසින් "මුසවා කියන ලදු"යි සින වෙයි දෘෂටිය—කෂානතිය—රුචිය—තාවය සනවා ගෙණ යි

පෙයාහලපණණරසකය නිම්

පුතායපුතිසංයුකතවාරකථාව නිමි.

උතුරු මිනිස්දම් පිළිබද චකකපෙයනලය නිමි.

අධිමානයෙන් කියන්නහුට ද උතුරුමිනිස්දම් නො කිය.වි මහණ– හට ද උමතුවූවහුට ද පෙරළි සිත් ඇත්නහුට ද චෙදනාවෙන් පෙළුනහුට ද ආදිකමමිකයාට ද ඇවැත් නො චේ

විනීතවතු

උදදුන්ගාථා.

අඛිමානෙන¹ 'රණුණුමහි පිණෙඩාපජිකාරියාපථො, සණෛුණුජනා රහා ධම්මා විහාරෙ පච්චුපට්ඨිනො

න දුකකරං විරියම්ථොපි මවවුනො සසසාවුසො විපපටිසාරි සම්මා, විරිසෙන සොගෙන ආරාධනාස අථ වෙදනාස අපරෙ දූවෙ.

> බුංහමණෙ පණුවවන්න් අණුණුබහංකරණා නගො, අගාරාවරණා කාමා රති වාපි ව පකකමො

අවසීපෙසි උභෝ ශාවෝ ඝානකා පිණෙඩා සාකුණිකො නිවඡවෝරබයි අසි ව සුකරි සතති මාගවි උසු ව කාරණිකො සුවි සාරපී.

යො ව සිබුම්යනි සූවකො හි සො අණ්ඩහාරී අනු ගෘමකුවකො, කුපෙ නිමුගෙනා හි සො පෘරදුරිකො ගුථබාදි අනු දුවඨමුාගමණො

නිචඡවීපම අතිවෘරිනී අනු මඬාුලිපම අනු ඉක්ඛණිසම්කා, ඔක්ලිනී සපනතඬගාරොක්රි සීසචඡිනෙනා අනු වොරසානකො

තිකබු තිකබුණ් සිකබමානා සාමණෙරෙ අථ සාමණෙරිකා, කාසපසය විනයසය පලිබුණු පාපකම්මකරිංසු නාවදෙ

ත්පොද, රාජගහෙ යුදබං නාශානොශාහනෙන ව, සොතිතො අරහං තීකබු පඤච කපපසතං සරෙකි.

- 1. තෙත බො පත සමයෙන අඤඤනරෝ භිකබු අධ්මාතෙත අඤඤ විසාකාසි තසා කුකකුවවං අහොසි 'හගවතා සිකබාපදං පඤඤනතං, කවවි නු බො අහං පාරාජිකං ආපතතිං ආපතෙනා'නි. අථ බො සො භිකබු හගවතො එනමණං ආරොවෙසි –පෙ– අනාපතති භිකබු අධිමාතෙනාති (1)
- 2 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරෝ තික්බු පණිඩාය අරණෙණු විගරති ''එවං මං ජනො සමහාවෙසසතී"ති නං ජනො සමහාවෙසි නසස කුක්කුව්වං අහෝසි භගවතො එනම්පි අරෝවෙසි –පෙ අනාපතන් හික්බු පාරාජිකසස න ව තික්ඛවේ පණිඩාය අරණෙසු වන්විබං, යෝ විසේස්ත, ආපතන් දුක්කටස්සානි (2)

¹ අයිමාරන මජිස-

විනිශව්තවසතු

උදදුනගංථා

අතිමාතෙන ය, අරණුණුමහි ය, පිණ්ඩ යයි වස්තු තුණෙක, උපණ්ඩාය වසතු දෙකය, ඉරියාපථ වසතු සනර ය, සංයෝජන වස්තු ය, රහෝධම්ම වස්තු දෙක ය, විහැරවස්තු ය, පඩවුපට්ඨින (උපට්ඨින) වස්තු ය.

නදුකකර වසතු ය, විරිය වසතු ය, මවවු වසතුව ය, විපපරිසාරි වසතු ය, සමමෘපයුතන වසතු ය, ආරදඛවිරිය වසතු ය, යුතතයොග ආරාඛන වසතු ය, වැලිදු අනික් වෙදනා වසතු දෙක ය

බුංගමණවසතු පසෙක, අණුණුබාංකරණ වසතු තුණ ග, අගාරාවරණ වසතුව ග, කාමෘවරණ වසතු ග, අභිරති වසතු ග, පකකම වසතු ග.

අට්ඨි– පෙයි ගොසානක වසතු දෙක ය, මංසපිණ්ඩ සාකුණික වසතු ය

නිචඡ විඹරබහික වසතු ය, අසිලොමසූ කරිකවසතු ය, සතතිලොම මංගවික වසතු ය, උසුලොම කංරණික වසතු ය, සූවිලොම සංරවි වසතු ය.

යමෙක් සූවියෙන් මැසේ ද ඒ සුවක වස්තු ය, අණ්ඩහාරි ගාමකුටක වස්තු ය, ගුථකුපයෙහි නිමගත පාරදුරික වස්තු ය, ගුථබාදී දුෂ්ට බුංහවණ වස්තු ය

නිවඡවිඅතිචාරිණී වසතු ය, මඞගුලීඉකඛණිකා වසතු ය ඔකිලිනී සපතනඞාාරා වසතු ය, සීසචඡිනන වොරසානක වසතු ය

තිකබු ය, තිකබුණි ය, සිකබමානා ය, සාමණෙර ය, සාමණෙරි ය යන මොහු කසුප් බුදු සස්නෙති පැවිදිවූවාහු එකල්ති පව් කළාහු ය. ඔවුන්ගේ වසතු ය.

තපොදය, රාජගහයුුු බය, තාශාතොගාහනය, රහත් වූ සෞභිත මහණ පන්සිය කපක් සිහිකෙරෙයි යන මේ වස්තු දැයි විනීතවස්තු සැට්ඨි

- 1 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අධිමානයෙන් අර්හතාවය පුකාශ කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය "භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපද පණවන ලදී කිම? මම පරිජිඇවැත් අවන්තෙම දෝ"යි ඉක්බිති ඒ මහණ භාගාවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැළ කෙළේ ය මහණ අධිමානයෙන් කියන්නනුට ඇවැත් නො මේ (1)
- 2 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බුහුමන් පතා වෙනෙහි වෙසෙයි ''ජන තෙමේ මට සම්භාවතා කරන්නේ"යි ජන තෙමේ ඒ මහණගට සම්භාවතා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට නෙල පවත් සැළ කෙළේ ය මහණ පරිජිඇවැත් නො වේ මහණෙනි, බුහුමන් පතා වෙතෙහි නො විසිය යුතුයි. යමෙක් වෙසේ නම දුකුළාඇවැත් වේ (?)

- 3 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතුරෙ තික්බු පණිඩාය පිණිඩාය වරති "එවං මං ජනො සමහාවෙසසනී"නි තං ජනො සමහාවෙසි නසස කුක්කුවාං අහොසි හගවනො එනමන් අංරාවෙසි-පෙ-අනාපතති තික්බු පාරාජිකසස න ව තික්ඛවෙ පණිඩාය පිණිඩාය වරිත්බබං. යො වරෙයා අපෙන් දුක්කටසසානි (3)
- 4 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරො භිකබු අඤඤනරං භිකබුං එනදවොව ''ගෙ ආවුසො අමහාකං උපජඣායසහ සදබ්විහාරිකා සබෙබව අරහනෙනා''නි. නසහ කුකකුවවං අහොසි හගවනො එනමන්ං ආරොවෙසි. –පප– කිඤමිනෙනා ණං භිකබූනි' උලලපනාගිපපාගො අහං හගවාකි අනාපනති භිකබු පාරාජිකසහ, ආපනති ථුලලවවයසොති (4)
- 5. තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරා තිකබු අණුණුතරං තිකබුං එනදවොව "යෙ ඇවුසො අමකකං උපජිකාගසා අනෙනවාසිකා සබෙබව මතිදබිකා මහානුතාවා"ති නසා කුකකුචවං අහෙසි. තගවතො එනම් නිං ආරොවෙසි –පෙ– කිණුවිතෙනා නිං තිකබුති උලලපනාධිපපායො අහං තගවාති අනංපනති තිකබු පාරාජිකසා, ආපනති ථුලලවවයසාති. (5)
- 6 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරො තික්බු පණිධාය වඩකමති පණිධාය තිටඨති පණිධාය තිසීදති පණිධාය සෙයාං කපෙපති "එවං මං ජනො සමහාවෙසානී"ති තං ජනො සමහාවෙසි තසා කුක්කුවාං අහෝසි හගුවතො එතම්ව ආරෝචේසි –පෙ– අනාපනති තික්බු පාර්ජිකසස. න ව තික්ඛුවෙ පණිධාය –පෙ– සෙයා කපෙපතිබා යො කපෙයා, අපෙන්හි දුක්කටසාංති (6-9)
- 7 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරො තිකබු අඤඤනරසස භිකබුනො උතතරිමනුසසබමමං උලලපති සොපි එවමාහ "මයහම්පි ආවුසො සඤඤ ජනා පනීතා"ති නසස කුකකුවඩං අහොසි හගවතො එනමණා ආරොවෙසි –පෙ– ආපතතිං නිමං තිකබු ආපනෙනා පෘරාජිකනති (10)
- 8 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤතරො තිකඩු රහොගතො උතනරි-මනුසසබමමං උලලපති පරචිතතවිදු තිකඩු තං තිකඩුං අපසාදෙසි "මෘ ආවුසො එවරුපං අභණි නතේසො තුයහ"නති. නසා කුකකුවවං අගොයි භගවතො එතමතිං ඇරොවෙසි –පෙ– අනාපතති තිකඩු පාරාජිකසා; අපෙන් දුකකටසාංති (11)
- 9 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරො භිකඩු රහොගනො උනනරි-මනුසාධමමං උලලපති දෙවතා නං භිකඩුං අපසාදෙසි ''මා භනෙත එවරුපං අභණි නපෙළුසො තුයන"නහි තසස කුක්කුවවං අහෝසි –පෙ– අනාපතති භිකඩු පෘරාජිකසස; ආපතති දුක්කට්සාන් (12)
- 10. තෙන බෝ පන සමයෙන අණුණුනරෝ තික්බු අණුණුනරං උපාසකං එතදවොව ,යෝ ආවුසෝ තුයාාං මිහාරෙ වසති, සෝ තික්බු අරහාති සෝ ව තසා විහාරෙ වසති තසා කුක්කුවඩං අහෝයි –පෙ– නිණුවිතතා නිං තික්බුති? "උලලපනාධිපපායෝ අගං තිගවා"නි අනාපන්ති තික්බු පාරාරි . කසා, ආපත්ති ඵුලලව්වයසොති (13)

- 3 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් වුහුමත් පතා පිඩු පිණිස හැසිරෙයි "මෙසේ ජනතෙමේ මට සමහාචතා කරත්තේ"යී ජනතෙමේ ඒ මහණහට සමහාචතා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය හාගාවතුන් වහත්සේට තෙල පවත් සැළ කෙළේ ය මහණ පරිජිඇවැත් තො වේ මහණෙනි, බුහුමත් පතා පිඩු පිණිස තො ද හැසිරිය යුතුයි යමෙක් හැසිරේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ. (3)
- 4 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට මෙය කී ය. "ඇවැත්ති, අපගේ උපාධාායයන් වහන්සේගේ යම් සදබිවිහාරිකයෝ වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ ම රහත්හු"යි ඒ මහණහට කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැළ කෙළේ ය මහණ, තෝ කෙබදු සිතැත්තෙ-හි ද? "හාගාවතුන් වහන්ස, මම හුවා දක්වනු රිසියෙම්"යි මහණ, පරිජි-ඇවැත් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ (4)
- 5 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට මෙය කි ය "ඇවැත්ති, අපගේ උපාධාායත් වහත්සේගේ යම් අතැවැස්සෝ වෙද්ද ඒ සියල්ලෝ ම මහත් ඍද්ධ ඇත්තෝ ය මහත් ආකුභාව ඇත්තෝ"යි ඔහුට කුකුස් විය හාගාවතුත් වහත්සේට තෙල පවත් සැළ කෙළේ ය මහණ, තෝ කෙබදු සිතැත්තෙහිද යි 'හාගාවතුත් වහත්ස, මම හුවා දක්වනු රිසියෙම්'යි මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ ඵුලැසිඇවැත් වේ (5)
- 6. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බුහුමන් පතා සක්මන් කෙරෙයි බුහුමන් පතා සිටියි– බුහුමන් පතා හිඳියි– බුහුමන් පතා හොවියි ''ජනතෙමේ මෙසේ මට සමහාවනා කරන්නේය"යි ජනතෙමේ ඔහුට සමහාවනා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය භාගාවවාන් වහන්සේට තෙල පවත් සැළ කෙළේ ය මහණ, පරිජිඇවැන් නො වේ මහණෙනි, බුහුමන් පතා ශයනය නො කට යුතුයි යමෙක් ශයනය කරන්නේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ (6-9)
- 7 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට උතුරුමිනිස්දම් පවසයි හෙ තෙමේ ද මෙසේ කියයි ''ඇවැත මාශේ දස සංයෝජනයෝ පුහීණයන"යි ඔහුට කුකුස් විය හාගාවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැළ කෙළේ ය මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහිය (10)
- 8 එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට රහසිගතව උතුරුමිනිස්දම පවසයි පරසිත් දන්තා ඒ මහණ තෙමේ තෙල මහණහට ගැරහි ය ඇවැත, මෙබන්දක් තහමක් කියව 'තෙල උතුරුමිනිස්දම තට තැත, ඒ මහණහට කුකුස් විය භාගාවෙතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැළ කෙළේ ය මහණ, පරිජිඇවැත් තො වේ දුකුළාඇවැත් වේ (11)
- 9 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් රහසිගතව උතුරුමිනිස්දම් පවසයි දෙවියෙක් ඒ මහණහට ගැරහිය 'වහත්ස, මෙබත්දක් තහමක් කියව ඔබට එබත්දක් තැත ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජි-ඇවැත් තො වේ දුකුළාඇවැත් වේ (12)
- 10 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා උවසුවකුනට මෙසේ කිය ඇවැත, යමෙක් තොපගේ වෙහෙර වෙසේ ද, ඒ මහණතෙමේ රහතෙකි හෙතෙමේ ද ඔහුගේ වෙහෙර වෙසෙයි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ කෙබදු සිතැත්තෙහි දේ හාගාවතුත් වහත්ස, "මම උතුරුමිනිස්– දහම් එළවා දක්වනු රිසියෙම්"යි මහණ, පරිජිඇවැත් තොවේ, ථුලැසිඇවැත් වේ (13)

- 11 තෙන බො පත සමගෙන අණුණුනරෙ හිනවු අණුණුනරං උපසෙකං එනදවොව "යං ණා අවුසෙ උපවොසි විවරපිණ්ඩපානසෙනාසනගිලාන-පවචය¹ හෙසජජපරිකඛාරෙන, සො හිනමු අරනා'ති සො ව තං උපවොති විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපවචය¹ හෙසජජපරිකඛාරෙන නසා කුකකු-චවං අහොසි -පෙ- කිණුම්තෙනා ණා භිකබූ'ති "උලලපනාධිපාගෙ අහා භයවා"ති, අනාපනති හිනමු පාරාජිකසා; අපතති ඵලලච්චයසොති (14)
- 12. තෙත බො පත සමගෙත අඤඤතරෙ තික්බු නිලාතෙ හොනි තාං තික්බූ එතදවොදිං "අප්‍රාංගසමතෝ උතතරිමනුසසබමමා"ත් "ත අවුසෝ දුක්කරං අඤඤං බාංකාතු"නති නසා කුක්කුමාං අහෝසි යෙ බො තෙ තහවතො සාමකා තෙ එවං වදෙයැලුං: "අක්ඤම්මති න හගවතො සාමකා. කම්ව නු බො අගං පැරුජිකං ආපතතිං ආපතෙනා"ත් කගවතො එතමනා ආරෝචේසි –පෙ- කිඤුම්තෙනා නිං තික්කුත්? "අනුලලපනාධිපසාගෙ අහං හගවා"ති අතුළුනෙනි තික්බූ අනුලලපනාධිපසාගෙනි (15)
- 13 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරෙ තිකබු බලානෙ කොනි නං තිකබූ එතදවොඩුං "අඤ්ගයසමනෙ උනනරිමනුසාබමෙමා"නි "ආරාධනීගෙ බො ආවුසෙ බමෙමා ආරදඛවිරිගෙනා"නි තසා කුකකුවාං අහෙසි හගවනො එනමණං ආරෝවෙසි ~සෙ~ අනාපනති තිකබු අනුලලපනාධිපපායසාංනි (16)
- 14 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුනරො තික්බු ශිලාතො ගොනි. නං තික්බූ එතදවොඩුං ''මා බො ආවුසො හාසී''නි. ''නානං ආවුසො මච්චුනො තායාමී''නි නසස කුක්කුවවං අනොසි –පෙ– අනාපනති තික්බු අනුලලපතා– හිපපායසසානි. (17)
- 15 නෙන බො පන සමයෙන අණුණුනරෝ තික්බු ශිලානො කොති නං තික්බූ එනදවොඩුං ''මං බො ආවුහො කාසී''නි ''යො නූනාවුහො විපපටිසාරි අසා, සො තායෙයනා''නි. නසා කුක්කුවවං අහෙසි –පෙ– අනාපනනි තික්බු අනුලලපනාගිපපායසාංනි (18)
- 16 හෙත බො පන සමහෙත අණුණුතරෙ තික්බු ශිලාතො හොති නං තික්ඛූ එතදවොඩුං "අපුථාගසමහෝ උතතරිමනුසාධමෙමා"නි "ආරධනීයෙ බො ආවුසො බමෙමා සමමාපයුතෙනනා"නි. නසා කුක්කුවවං අතෝයි තගවනො එනමුපුං ආරෝවෙයි –පෙ– අතාපහති තික්බු අනුලලපතාසිපපාශයකාති (19)
- 17 තෙත බො පත සමගෙන අඤඤනරෙ තිකබු ශිලාහෞ හොති නං තිකබු එතදවොවුං. ''අප්ායසමතො උතතරිමනුසාඩමෙමා"නි ''අංරාධතීයො බො ආවුසො බමෙමා ආරුඛම්රියෙනා"නි තසස කුකකුවාං අහෙයි. තගවතො එතමණා ආරෝවෙසි –පෙ– අතාපහති තිකබු අනුලලපතාධිපපා– සසාති (20)

¹ ග්ලානපාච්චය, මුරසං.

- 11 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා උවසුවකුහට මෙසේ කිය. 'යමකුට තෝ සිවුරු පිඩු සෙනසුත් ශිලත්පස බෙහෙත් පිරිකරිත් උවැටත් කෙරෙහි ද? ඒ මහණතෙමේ රහතෙකි ' හෙතෙමේ ඒ මහණහට සිවුරු පිඩු සෙනසුත් ශිලත්පස බෙහෙත් පිරිකරිත් උවැටත් කෙරෙයි ඒ මහණහට කුකුස් විය . . මහණ, කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? භාගාවතුත් වහත්ස, මම උතුරුමිනිස්දම් එළවා දක්වන රිසියෙම් මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ. (14)
- 12. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලත් වෙයි. තිඤ්සු ඒ මහණහට මෙය කිහු· ''ආයුෂමත්හට උතුරුමිනිස්දම් ඇද්ද යි" ඇවැත, අහිතතිය පකාශ කරන්තට දුෂකර හො වෙයි. ඒ මහණහට කුකුස් විය තාගපවතුන් වහන්සේගේ යම් ඒ සවුවෝ වෙද්ද, ඔහු මෙසේ කියන්නාහ: ''මම වනාහි හාගපවතුන් වහන්සේගේ සවුවෙක් තො වෙමි කිමෙක් ද? මම පරිජිඇවැන් අවන්නෙම ද?''යි, තාගපවතුන් වහන්සේට නෙල පවත් සැළ කෙළේය ''මහණ, තෝ කෙබදු සිතැන්තෙහි" ද? ''නාගපවතුන් වහන්ස, මම නහමක් උතුරුමිනිස්දම් එළවා දක්වනු රිසියෙමි"යි, මහණ, නහමක් හුවා දක්වන රිසියෙහුට ඇවැත් නො වේ. (15)
- 13. එසමයෙහි එක්හරා මහණෙක් හිලන් වෙයි තිඤුනු ඒ මහණහට මෙසේ කීහ 'ඇයුණෙත්හට උතුරුමිනිස්දම ඇද්ද'යි ඇවැත්නි, උතුරුමිනිස්දම ඇරැඹු වෙර ඇත්තනු විසින් ඇරැයිය හැක්කේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැළ කෙළේය. මහණ, තහමක් උතුරුමිනිස්දම් එළවා දක්වන රිසියහුට ඇවැත් නො වේ (16)
- 14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලත් වෙයි තිසුසු ඒ මහණෙහට මෙය කීහ 'ඇවැත, තොබා'යි 'ඇවැත, මම මරුව තොබාමි'යි ඒ මහණිහට කුකුස් විය මහණ, අනුලලපතාහිපුංය ඇතියනුට ඇවැත් තො වේ (17)
- 15 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් හිලත් වෙයි තිසුසු ඒ මහණගට මෙය කිහ 'ඇවැත, තොබා'යි 'ඇවැත්ති, යමෙක් ඒකානතයෙන් විපිළිසර– වන්නේ නම් හෙතෙමේ බන්නේය'යි ඒ මහණගට කුකුස් විය මහණ, තහමක් සුවා දක්වත රිසියසුව ඇවැත් නො වේ. (18)
- 16 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලන් වෙයි තික්සුහු ඒ මහණෙහට මෙය කිහ "අංගුමෙත්හට උතුරුමිනිස්දම් ඇද්ද"යි. "ඇවැත්නි, උතුරු– මිනිස්දම මනා පිළිවෙතෙහි යෙදුනහු දිසින් ඇරයිය හැක්කේ ම ය." ඒ මහණෙහට කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැළ කෙළේය. –පෙ– මහණ, අනුලලපනාහිපුාය ඇතියනුට ඇවැත් නො වේ. (19)
- 17 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලත් වෙයි තිඤුසු ඒ මහණහට මෙය කීසු 'ආයුෂමත්හට උතුරුමිනිස්දම ඇද්ද'යි 'ඇවැත්නි, ඇරඹු වෙර ඇත්තකු විසිත් උතුරුමිනිස්දම ඇරයිය හැක්කේ ම ය' ඒ මහණහට කුකුස් විය –පෙ– මහණ, අනුලලපනාබිපුංය ඇතියනුට ඇවැත් නො වේ (20).

- 18. තෙත බෝ පත සමයෙන අණුණුකුරේ තික්බු ශිලාතෝ ශෝකි. තං තික්බූ එතදවොදුං ''අපථායසමතෝ උතතරිමිනුසසබමමෝ''කි. "ආර්බනීගෝ බෝ ආවුසෝ බමෙමා යුතතයොගෙනා''ති නසා කුක්කුවවං අහෝසි –පෙ-අනාපතති තික්බු අනුලලපනාබ්පපායසාන් (21)
- 19, තෙත බෝ පත සමගෙන අණුණුනරේ තික්බු බිලානෝ හොති තං තික්බූ එතදවොඩුං: ''කච්චාවූසෝ බමනීයං, කච්ච යාපනීය"නති ''නාවුසෝ සක්කා යෙත වා තෙත වා අධ්වාසෙතු"නති කසා කුක්කුඩමං අහෝයි -පෙ-අතාපතනි තික්බු අනුලලපතාධ්පයයසාති (22)
- 20 තෙන බෝ පන සමයෙන අඤඤනරෝ භික්ඛු නිලානෝ හොති හා තික්ඛු එතදවොඩුං ''කාවවාවුසෝ බමනීගං කඩවි යාපනීය''නති ''නාවුසෝ සක්කා පුථුජාරනෙන අධිවාසෙතු''නති නසා කුක්කුවවං අහෝසි –පෙ– කිඤව්තෙතා නිං තික්ඛුක් ፤ ''උලලපනාධිපපායෝ අහං හනවා''නි අතාපනති තික්ඛු පාරාජිකසා, අපෙනති ඵූලලවවයසොති (23)
- 21 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුනරේ බුංහමණො තික්බූ නිමනෙතණා එතදවොව "අංශනතු තොනෙතා අරහනෙතා"ති තෙසං කුක්කුච්චං අගොයි, "මයණුවන අතරහනෙතා 1 අයණුව බුංහමණො අමෙන අරහනකවාදෙන සමුදුවරති කථනතුබො අමෙනහි පරිපජ්ජිතම්බ"නති තගවතෙ එතමණ ආරොචෙසුං —පෙ— අනංපතති තික්බවේ පසාදහණෙණුණි (24)
- 23 තෙත බො පන සමයෙන අඤඤතරෙ බුංහමණො තිකබූ නිමනෙනුණා එතදවොව "නිසීදනතු තෙනෙතා අරහනෙතා"කි. –පෙ– "කුඤ් තතු තොහොතා අරහනෙතා"කි. –පෙ– "කුඤ් තතු තොහොතා අරහනෙතා"කි. –පෙ– "කුඤනතු තොනෙතා අරහනෙතා"කි තෙසං කුකකුවාං අහෙයි මයඤාමක අතරහනෙතා අයඤව බුංහමණො අමෙත අරහනතවාදෙන සමුදවරකි කළුනතුබො අමෙහති පටිපණිතබනන්නි තහවනො එතුම්ණා ඇරොවෙසුං –පෙ– අතුළතන් තිකුබවෙ පසාදහඤඤත් (25–28)
- 28 තෙත බො පත සමගෙත අඤඤතරේ භිකමු අඤඤතරයා භිකමුතො උතතරිමනුසසබමමං උලලපති සොපි එවමාන "මයහම්පි ඇවුසො ආසවා පනීතා"ති නසස කුකකුච්චා අහෙසි –පෙ– ආපතතිං නිා භිකමු ආපනෙනා පාරාජිකනති (29)
- 24 තෙත බො පත සමයෙත අඤඤතරෙ තික්බු අඤඤතරයස හික්බුනෝ උතතරිමනුසසබමාං උලලපති සොපි එවමාහ "මයතම්පි ආවුසෝ එතෙ බමා සංවීජජනතී"ති නසස කුක්කුච්චං අහෝසි –පෙ– ආපනතිං නිං තික්බු ආපනෙනා පාරාජිකනති (30)
- 25 වෙන බො පත සමයෙන අණුණුනරෝ තික්බූ අණුණුනරසා තික්බුනො උතතරිමනුසාබමමං උලලපති සොපි ථවමාහ "අහමපාවුසො නෙසු බමෙමසු සණිසසාමී"ති නසා කුක්කුච්චං අහෝයි –පෙ– ආපන්තිං නිා තික්බු ආපන්තා පාරාජිකන්ති (31)

¹ යා අරගතනා සිමු. 2 කපොයාතු. මනුසු

- 18 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි තිඤ්සු ඒ මහණෙහට .මෙය කිහු 'ආයුෂමත්හට උතුරුමනිස්දම් ඇද්ද'යි ඇවැත්නි, උතුරු-මිනිස්දම් භාවතාවෙහි යෙදුනහු විසින් ඇරැයිය හැක්කේ ම ය ඒ මහණෙහට කුකුස් විය –පෙ– මහණ, අනුලලපනාධිපාය ඇතියනුට ඇවැත් නො වේ (21)
- 19 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලන් වෙයි තිඤුනු ඒ මහණහට මේ කීතු 'ඇවැත, කිම, ඉවසිග හැකිද'යි, කිම, යැපිය හැකිද'යි, ඇවැත්ති, යම්තමකු විසින් ඉවසන්නට තොහැකිය ඒ මහණහට කුකුස් විය . මහණ, අනුලලපනාබ්පුාය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ (22)
- 20 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හිලන් වෙයි තිඤිනු ඒ මහණයට මෙය කිහ ඇවැත්ති, කිම, ඉවසිය හැකි ද, කිම, යැපියහැකි ද'යි ඇවැත්ති, පුහුදුන් විසින් ඉවසන්නට නො හැකිය. ඒ මහණයට කුකුස් විය 'මහණ, තෝ කෙබදු සිතැත්තෙහි ද'යි භාගාවතුන් වහන්ස, උලලපතාධිපුය ඇතියෙමයි, මහණ, පරිජිඇවැත් නො වේ එලැසිඇවැත් වේ. (23)
- 21 එසමයෙහි එක්තරා බමුණෙක් තිකුන් පවරා මෙය කිය "හවත් රහත්හු වඩිත්වා"යි, ඒ තිකුන්ට කුකුස් විය අපි වනාති නො රහතුමහ. මේ බමුණු තෙමේ අපට අරහනතවාදයෙන් වෘවතාර කෙරෙයි අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දෑ හාගාවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැළ කළහ මහණෙනි, පහන් සිතින් බණීමෙහි ඇවැත් නො වේ. (24)
- 22 එසමගෙහි එක්තරා ඔමුණෙක් භිඤුත් පවරා මෙය කිය "භවත් රහත්හු වැඩ හිඳින සේක්වා"යි . "හවත් රහත්හු වළඳන සේක්වා"යි "භවත් රහත්හු තාපත වෙත්වා"යි "භවත් රහත්හු යන සේක්වා"යි ඒ භිඤුත්ට කුකුස් විය අපි වනාහි පෞ රහතුම්හ මේ ඔමුණුතෙමේ අපට අරහත්වාදයෙන් කථා කරයි අප විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද"යි, භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළාහුය මහණෙනි, පහත් සිතින් ඕණිමෙහි ඇවැත් නෞ වේ (25-28)
- 23 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට උතුරුමනිස්-දම් පවසයි හෙ තෙමේ ද මෙසේ කිය. ''ඇවැත, මාගේ ද ආශුවයෝ පුහිණයා "යි, ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙනිය (29)
- 24 එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට උතුරුමිනිස්දම් පවසයි හෙ තෙමේ ද මෙසේ කිය "ඇවැත, මෘගේ ද තෙල උතුරු-මිනිස්දම් විද,ුමෘත වේ"යි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඇවැන් අවත්තෙතිය (30)
- 25 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් එක්තරු මහණකුට උතුරුමිනිස්දම් පවසයි හෙ හෙමේ ද මෙසේ කිය "ඇවැත මම ද තෙල උතුරුමිනිස්– දම්හි පැණෙන්තෙම"යි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් දවන්තෙහිය (31)

26 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරං තිකබුං ඤනකා එතදවොඩුං. එහි හනෙන අශාරං අජඣාවසානි " "අහබෙබා බො අංවුසො මෘදිසො අගාරං අජඣාවසිතු"නති කසා කුකකුවවං අහොසි –පෙ– අනාපතති තිකබු අනුලලපනාධිපොයසසානි (82)

27 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤතරං භිකබුං ඤතකා එතද-වොවුං ''එහි හතෙත, කාමෙ පරිභුඤරු''නි ''ආවටා මෙ ආවුසො කාමා''නි නසස කුකකුවවං අහොසි –පෙ– අනාපතනි භිකබු අනුලලපතාබපා– යසසානි (33)

28 නෙන බො පන සමයෙන අණුණුතරං තික්වුං ඤතකා එතද වොවුං "අතිරමසි හනෙන"ති "අතිරතො අනං ආවුසො පරමාය අතිරතියා"ති නසා කුක්කුවවං අනෙසි 'යෙ බො තෙ සගවතො සාවකා තෙ එවං විදේශදුං අහණුවමකි න භගවතො සාවකො, කච්චි නු බො අහං පංරජිකා ආපත්තිං ආපනෙනා"ති සගවතො එනම්ණ අරෙවෙසි "කිඤිම්නෙතා ණිං තික්කු?"ති "අනුලලපනාගිපපායො අනං භගවා"ති, අනාපත්ති තික්කු අනුලලපනාගිපපායසාති (34)

29 තෙන බො පන සමගෙන සම්බහුලා භිකඩූ කතිකා කතා අඤඤ-තරසමා අවසෙ වසසා උපගචණසු "යො ඉම්මහා ආවසා පස්මා පකකම්සසති, නා මයා අරහානි ජානිසසමා"නි අඤඤනරො තිකඩු මා අරහානි ජානනතුති තමහා ආවසා පස්මා පකකම් නසස කුකකුච්චා අහෙයි –පෙ– ආපතතිා නිා භිකඩු ආපනෙනා පාරාජිකනති. (85)

30 තෙන සමගෙන බුදො හගවා රාජගත විහරති වෙළුවනෙ කාල සැකන්වා පෙ. තෙන බො පත සමගෙන අයසමා ව ල කාබුණො අයසමා ව මහා මොහෙලලානො සිජිකිකුට පබබනෙ විහරනති අථ බො අයසමා මහා මොගෙනලලානො පුබබණනසමයා නිවාසෙනා පනනම්වරමාදය යෙනායසමා ලකඛණො නෙනුපසඬකම්, උපසඬකම්ණා අයසමනනා ලකඛණ එනදවොව "අයෙමැවුසෙ ලකඛණ, රාජගත පිණිඩාය පවිසිසසාමා"නි "එවමාවුසෝ"නි බො අයෙසමා ලකඛණේ අයෙසමනො මහාමොගනලලානයස පවිමසසාසී

31 අථ බෝ අයසමා මහාමොගගලලානො ගිජිකිකුටා පබ්බනා ඔරොහනෙකා අයදුදුකුරසමා පදෙසේ සිතා පෘතිකාසි අථ බෝ ආයසමා ලක්ඛණෝ අයසමනතා මහාමොගගලානා එතදවොව "කෝ නු බෝ ආවුසෝ මොගගලලාත, හෙතු කෝ පච්චයෝ සිතුසස පෘතුකම්බාගා"නි "අකාලෝ බෝ ආවුසෝ ලක්ඛණ, එතුසස පණුසසා,1 භගවිතෝ මා සහනියෝ එතා පණුතා පුවණ"නි

¹ ප්රදේශයය බණුකරණාය සභා

- 26 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට තැයෝ මෙය කීහු: "වහන්ස, එනු මැතව ගිහිගෙයි වසනු මැතව ඇවැත්ති, මා වැන්තෙක් ගිහිගෙයි වසන්තට නුසුදුසු වෙයි ඒ මහණහට කුකුස් විය . මහණ, අනුලලපතාධිපාය ඇතියනුට ඇවැත් තො වේ. (32)
- 27 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට තැයෝ මෙය කීනු "වහත්ස, එනු මැතව පස්කම් සැප අනුභව කරව"යි "ඇවැත්ති, මට කෘමයෝ ඇවුරුණහ"යි, ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, අනුලලපතාධිපුය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ (33)
- 28 එසමයෙහි එක්තරා මනණකුට තැයෝ මෙය කිනු "වහන්ස, අභිරමණය කරව"යි "ඇවැත්ති, මම උතුම් අභිරතියෙහි ඇලුනෙම් වෙම"යි ඒ මහණහට කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේගේ යම් ඒ සව්වෝ වෙද්ද, ඔවුනු මෙසේ කියන්නාහුය මම ද භාගාවතුන් වහන්සේගේ සව්වෙක් නො වෙම කිම? "මම පරිජිඇවැත් අවන්තෙම දේ"යි භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කෙළේ ය මහණ, තෝ, කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? භාගාවතුන් වහන්ස, "මම අනුලලපතාධිපාය ඇතියෙමි"යි මහණ, අනුලලපතාධිපාය ඇතියෙමි"යි මහණ,
- 29 එසමයෙහි බොහෝ තිකුසුනු කතිකා කොට එක්තරා අංචංස-යෙක්හි වස් විසූහ සමෙක් මේ අවසිත් පළමුව බැහැර සත්තේ ද "ඔහු රහතෙකැයි අපි දූත ශත්තමු'යි, එක්තරා මහණෙක් "මා රහතෙකැයි දූත ගණිත්වා"යි ඒ අවසිත් පළමුව නික්මුති. ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවත්තෙහිය (35)
- 30. එසමයෙහි භාගාවත් වුදුරජාතන් වහන්සේ රජගහනුවර කාලයැකන්වාප තම් වූ වෙළුවතාරුමයෙහි වසත සේක එසමයෙහි ආසුමෙත් ලකුණ තෙරණුවෝ ද, ආයුමෙත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ද හිජුකුළු පව්වෙහි වෙසෙත් ඉක්බිති ආයුමෙත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ පෙරවරු වේලෙහි හැඳ පෙරෙව පා සිවුරු ගෙණ ආයුමෙත් ලක්ණ තෙරුන් වෙත එළඹයන එළඹ ආයුමෙත් ලක්ණ තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: "ඇවැත් ලක්ණය, යමිග රජගහනුවරට පිඩු පිණිස පිවිසෙන්තමහ"යි. "ඇවැත් එසේ"යි ආයුමෙත් ලක්ණ තෙමේ ආයුමෙත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ට පිළිවදන් දුනි.
- 31 ඉක්බිති අාසුමෙත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ගිජුකුළුපම්වෙන් බස්නාහු එක්තරා පෙදෙසෙක දී සිනා පහළ කළහ ඉක්බිති අාසුමෙත් ලසාගෙ තෙමේ ආයුමෙත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ට මෙය කීය: ඇවැත්, මුගලන, සිනා පහළ කිරීමට හේතු කවරේ දැ පුතාය කවරේද සි⁹ ඇවැත් ලකඛණය, තෙල පැතයට කල් නො වේ ම ය භාගාවතුන් වහන්සේගේ සමීපයෙහි දී මාගෙන් නෙල පැතය විවාරව'යි

- 32. අථ බො අාගසමා ව ලක්ඛණෝ අාගසමා ව මහාමොහාලලාතො රාජගහ පිණිඩාග වර්ණා පචඡාහතතං පිණිඩපාතපටිකකතතා ගෙන හගවා තෙනුප සහිකම්ලේ උපසහිකම්ණා හගවනතං අභිවාදෙණා එකමනතං නිසිදිංසු එකමනතං නිසිතෙනා බො අාගසමා ලක්ඛණෝ අාසසමනතං මහාමොහනලලාතං එනදවොව "ඉබාගසමා මහාමොහනලලාතො ගිජිකිකුටා පබනතා ඔරොහනතා අණුකුතරසම් පදෙසෙ සිතං පෘතිකාසි කො නු බො අාවුසො මොහාලලාත, හෙතු කො පචචගො සිතසහ පෘතුකාමමාශා"නි ඉදහා¹ ආවුසො ගිජිකිකුටා පබනතා ඔරොහනතා අදදසං අවතිකසහිධලිකං වෙහාසං ගවඡනතිං තමෙනං ගිජිකියුට කාකාපි කුලලාපි අනුපතිණා අනුපතිණා එංසුලනතරිකාහි මතුදනති³ සං සුදං අවවස්කරං කරෙනි තසස මඟහං ආවුසො එතදහොයි "අවජරිගං වන හො අබහුතං වන හො, එවරුපොපි නාම සහතතා හම්සයති, එවරුපොපි නාම සහතතා හම්සයති, එවරුපොපි නාම සහතතා හම්සයති, එවරුපොපි නාම සහතතා හම්සයති, එවරුපොපි නාම මහාමොහාලලානො හම්සයති"නි මහාමොහාලලානො උලලපති"නි
- 33. අථ බො හනවා තිකබූ ඇමතෙනසි චක්ඛුතුතා වන තික්ඛවේ සාවකා විතරනති, ඤුණතුතා වන තික්ඛවේ සාවකා විතරනති, ගතු ගි නෑම සාවකො එවරුපං ඤාසාති වා, දක්ඛනි වා, සක්ඛා වා කරිසාති පුබේබව මේ සොතික්ඛවේ සතෙනා දිවෙණා අහොසි අපිවෘත න වෘත්කෘති. අහසෙවන වෘත්කරෙයා, පරේ වී මේ න සඳැහෙගනුං යෙ මේ න සඳැහෙගනුං, නෙසා නං අසා දීකරනනා අහිතාය දුක්ඛාය එසො තික්ඛවේ සතෙනා ඉමසම්යෙව රාජගගෙ ගොණානකො අහොසි සො නසා කම්මසා විපාකෙන බහුනි වස්සසනස්කානි බහුනි වස්සසනස්කානි බහුනි වස්සසනස්කානි බහුනි වස්සසනස්කානි තිරුයේ පච්චාවා තසේක්ඛ කම්මසා විපාකාවසේසෙන එවරුපං අනනතාව පට්ලාතා පට්සාවෙදෙනි සචචා තික්ඛවේ මොගනලලානස්කානි. (36)
- 34 ඉදහං, ඇවුසො නිජඣකුවා පබ්බතා ඔරොහනෙතා අදෑසං මංසපෙසිං වෙනාසං ගවඡනතිං, තමෙනං නිජඣාපි කෘකෘපි කුලලාපි අනුපතිතිං අනුපතිතිං විතවෙඡනති විරුජෙනති³ සා සුදං අවටසසරං කරොති –පෙ– එසො තික්බවේ සතෙතා ඉමසමංයෙව රාජගගෙ ගොසාතකො අගොයි (37)
- 35 ඉදහං ආවුසො ගිජකිකුවා පබබනා ඔරොහනෙනා අදදසං මංසපිණඩං වෙහාසං ගවඡනතං, තමෙනං ගිජකිංපි කාකාපි කුලලාපි අනුපනිතා අනු-පතිතා විතචෙඡනති විරුජෙනති සො සුදං අවවසසරං කරෙකි -පෙ-එසො තිකබවෙ සතෙනා ඉමසමිංයෙව රාජගගෙ සාකුණිකො අගොහි (32)
- 36 ඉදහං ආවුසො හිජඹකුටා පබුනතා ඔරොහනෙතා අදදසං නිවඡරිං පුරිසං වෙහාසං හවඡනතං, තුමෙනං ගිජඹාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපහිණා අනුපතිණා විතුවෙඡනති විරාජෙනති ⁴ සො සුදං අවටසසරං කරොනි -පෙ -එසො හිකාවේ සනෙනා ඉමසමිංසෙව රාජගහෙ ඔරබනිකො අගොසි (39)

I ඉඛාතං සිමු (සබස්ථාපි) 2 විතුදෙනක් විතයචජනත් විශ්‍යජනත් සෑා 3 විත්‍යජනත් 4 විත්‍යජනත් මජකං උපරිව එවං

- 32. ඉක්බිති ඇවැත් ලකුණ තෙරණුවෝ ද, ඇවැත් මහමුගලත් තෙරණුවෝ ද රජගහනුවර පිඩු පිණිස හැසිර පසුබත් කල පිඩු සිගීමෙන් පෙරළා අංචාහු භාගාවෙතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියාහුය. එළඹ, භාගාවතුන් වහන්සේට වැඳ එකන්පසෙක හුන්තෘහුය එකත්පසෙක හුන් ආයුමෙත් ලසෘණ තෙරණුවෝ අංසුමෙන් මහමුගලන් තෙරණුවන්ට මෙය කීහ. මෙහි ආයුළමත් මුගලන් තොරණුවෝ ගිජුකුළු පච්චෙන් බස්තෘහු එක්තරු පෙදෙසකදී සිතා පහළ කළහ ඇවැත් මූගලන, සිතා පහළ කිරීමට හේතු කවරේ ද[ා] පුතාය කවරේ ද? ඇවැත්ති, මම මෙහි ශිජුකුළු පව්වෙත් බස්තෙම අහසිත් ගමන් කරණ ඇට සැකිල්ලක් දුට්ම එග ගිජුලිභිණිගෝ ද, කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද, ලුහුබැඳ ලුහුබැඳ ඉළ ඇව අතරෙන් විනිවිද ගෙන් ඒ ඇට_ සැකිල්ල බැගැහඩ කරයි ඇවැත්ති, ඒ මට මේ සිත විය. "පිත්වත, ඒකාන්තයෙන් අංශවයාශයක් අද්භුතයෙක් මෙබඳු නම් සත්ළුයෙක් වන්නේ ද? වෙබදු නම් යසායෙක් වන්නේ ද? වෙබදු නම් අත්බැව් පිළි-ලැබුවෙක් වන්නේ ද"යි භිඤුහු අවමන් කෙරෙන් අයුණු කියන් මහමුගලන් තෙරණුවෝ උතුරුමිනිස්දම් ''ආයුෂමන් පතුරුවන් දක්වනි"යි
- 33 ඉක්බිනි භාගාවෙතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක ''මහණෙනි, ඒකානතයෙන් සව්වෝ ඇස් ඇති ව වෙසෙත් මහණෙනි, එකාතතයෙන් සව්වෝ තුවණ ඇති ව වෙසෙත් සම හෙයකින් ශුාවක තෙමේ මෙ බන්දක් දත්නේ හෝ දක්නේ හෝ සාක්ෂාය හෝ කරන්නේ ද, මහණෙනි, පෙර මමා විසින් ඒ සන්මාතෙමේ දක්නා ලද්දේ විය එතකුදු වුවත් මම එය පකාශ නො කෙළෙමි. මම තෙල කරුණ පකාශ කෙලෙම් නම් අනාගෝ මාගේ වචනය හො අදහන්නාහු ය සම් කෙනෙක් මාගේ වචනය නො අදහන්නාහු ද ඔවුන්ට එය දිගුකලක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස වන්නේය මහණෙනි, මේ සක්ෂි තෙමේ මේ රජගහනුවර ම ගොසාතකයා විය හෙ තෙමේ ඒ කම් විපාකයෙන් බොහෝ අවුරුදු ගණන් බොහෝ අවුරුදු සියගණන් බොහෝ අවුරුදු දහස් ගණන්, බොහෝ අවුරුදු සුවහස් ගණන් නරකයෙහි පැසී ඒ කම්යාගේ ම ශෙෂ වූ විපාකයෙන් මෙබඳු අත්බැව් ලැබීමක් විදියි මහණෙනි, මුගලන් තෙමේ සතායෙක් කියයි මහණෙනි, මුගලනට ඇවැන් නැති" (36)
- 34 මහණෙනි, මම මෙහි හිජුකුළුපච්චෙන් බස්තෙම අහසින් ගමන් කරණ මස්වැදැල්ලක් දිට්ම හිජුලිහිණියෝ ද, කවුඩෝ ද, උකුස්සෝ ද පැත පැත එය කඩා ගෙණ කත්, ඉරා කත් ඒ මස්වැදැල්ල බැගැහඩ කෙරෙහි මහණෙනි, තෙල සත්න තෙමේ මේ රජගහනුවර ම ශෞඝානක-යෙක් විය (37)
- 35. ඇවැත්තී, මම මෙහි ශිජුකුළුපච්චෙන් බස්තෙම අහස යන මස් පිඩක් දිටිම ඒ මේ මස් පිඩ ශිජූලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුඩින් යිඳින්. කඩත් ඒ මස් පිඩ මැගෑ හඩ කෙරෙහි. මහණෙනි, තෙල සත්ත තෙමේ මේ රජගහනුවර ම ලිහිණි වැද්දෙක් විය (38)
- 36 ඇවැත්ති, මම මෙහි ශිජුකුළුපච්චෙත් බස්තෙම අහස යන සිවිතැති පුරුෂයකු දිටිමි ඒ මේ පුරුෂයා ගිජු ලිහිණිගෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝද පැන පැත තුඩිත් සිඳිත් කඩත්. ඒ පුරුෂ තෙමේ බැගැහඩ කරයි . මහණෙති, තෙල සත්ති තෙමේ මේ රජගත නුවර ම එළුවත් මරත්තෙක් විය (39)

- 37 ඉදහා ආවුසෝ ගිජඹාකුටා පබ්බතා ඔරොහනෙතා අදෑසා අසිලොමා පුරිසා වෙහාසා ගචඡනතා තසස තෙ අසී උපපතිනා උපපතිනා තසෙසව කායෙ නිපතුනනි සො සුදා අවවසසරා කරොති –පෙ– එසෝ භික්ඛවෙ සතෙතා ඉමසමායෙව රාජගහෙ සූකරිකො අහෝසි (40)
- 38 ඉද,හං ඇවුසො හිජකිකුටා පබ්බතා ඔරොහතෙතා අදෑසං සහති-ලොමං පුරිසං වෙහාසං ගචඡනතා කසස තා සතතියො උපපතිණිා උපපතිණිා කසෙසව කායෙ නිපතනති සො සුදං අවටසසරං කරොති –පෙ– එසො තිකඛවෙ සතෙතා ඉමසමං යෙව රාජනහෙ මාගවිකො අහොයි (41)
- ට 39 ඉද,හං ආවුසො නිජකිකුව, පබ්බතා ඔරොනනෙනා අදදසං උසුලොමං පුරිසං වෙහාසං ගවඡනතං නසස තෙ උසු උපපතිනා උපපතිනා නසසෙව කායෙ නිපතනති සො සුදං අවවසසරං කරොති –පෙ– එසො නිකඛවෙ සනෙතා ඉමසමංයෙව රාජනහෙ කාරණිකො අහෙයි. (42)
- 40 ඉදහා ආවුසො නිජකිකුවා පබ්බතා ඔරොනනෙනා අදෑසං සූවිලොමං පුරිසං වෙහාසං ගවඡනතා නසා තා සූවියෝ උපපතිනා උපපතිනා නසොව කායෙ නිපතනනි සො සුදං අවවසාරං කරොති –පෙ– එසො නිකඛවේ සතෙතා ඉමසමිංයෙව රාජගයෙ සාරවිකො අහොසි (43)
- 41 ඉද,ගං ආවුසො ශිජඣකුටා පබබනා ඔරොහනෙනා අදෑසා සූවිලොමං පුරිසා වෙහාසා ගවජනතා නසස නෑ සූවියෝ සිසෙ පවිසිනා මුඛනො නිකඛමනති, මුඛෙ පවිසිනා උරතො නිකඛමනති, උරෙ පවිසිනා උදරතො නිකඛමනති, උරෙ පවිසිනා උදරතො නිකඛමනති, උදරෙ පවිසිනා උදරතො නිකඛමනති, උදරෙ පවිසිනා උදරුගි නිකඛමනති, උදරුසු පවිසිනා ජඩාභශි නිකඛමනති, ජඩාභසු පවිසිනා පාදෙඛ නිකඛමනති සෞ සුදං අවවසාර කරොති –පෙ– එසො තිකඛවෙ සතෙනා ඉමසමායෙව රාජගගෙ සූවකො අහෝසි (44)
- 42. ඉදහා ආවුසෝ නිජැකිකූටා පබ්බනා ඔරොහනෙනා අදෑසා කුමාණකාං පුරිසා වෙහාසා ගවඡනතා සො ගවඡනෙනාපි නෙව අණෙඩ ඛණේ ආරෝපෙ-තා ගවඡනි, නිසිදනෙනාපි නෙසෙවව අණෙඩසු නිසිදනි කමෙනා නිජැකිවේ කාකාපි කුලලාපි අනුපනිණා අනුපනිණා විතාවෙඡනති විරාජෙනති 1 සොසුදා අවටසාර කරොති –පෙ– එසො හිතබවෙ සනෙනා ඉමසම්ංසෙව රාජගහෙ ගාමකුටකො අහොසි (45)
- 43 ඉදහං ආවුසො ගිජකිකුවා පබ්බතා ඔරොහනෙතා අදදසං පුරිසං ගුථකුපෙ සසීසකං නිමුගනං –පෙ– එසො භිකඛුවෙ සතෙතා ඉමසම්ංයෙව රාජගහෙ පාරදරිකො අහොයි, (46)
- 44. ඉදහං ආවුසෝ ශිරැබ්කුවා පබ්බනා ඔරොහනොා අදෑසං පුරිසං ගුථකුපෙ සසීසකා නිමුගතං උහොහි හුපෝහි ගුථං ඛෘදනතං –පෙ එසෝ භිකඛවෙ සහෙතා ඉමසමිංසෙව රාජගහෙ දුවඨබුංගමණො අහොයි සොකස්සපසා සමමාසම්බුදධසා පාවවනෙ භිකඛුසඬකං හුපොතන නිමනෙතාවා දෙ.නි.ගෙ. ගුථසස පුරාපෙනා කාලං ආරෝමාපෙනා එනදවොව අතාා හොනෙතා යාවදනුව භූයාජනතු වෙව හරනතු වා"ති (47)

¹ විතුදෙනකි විතාජජයකි විරාලජනති සක 2 දෙරුයා (ඉහිපි සිමු)

මී ඉවතා සෘග අනෙතා. (ඉනිපි සභා)

- 37 ඇවැත්නි, මම මෙහි ගිජුකුළුපච්චෙන් බස්නෙම අහස යන අසිලොම පුරුෂයකු දිට්මි ඔහුගේ අසීහු නැති නැතී ඔහුගේ ම සිරුරෑ හෙත්. හෙතෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි . . මහණෙනි, තෙල සතන තෙමේ මේ රජගහනුවර ම ඌරන් මරන්තෙක් විය. (40)
- 38. ඇවැත්ති, මම මෙහි ශිජුකුඑපව්වෙන් බස්තෙම අහස යන සැන්-ලොම් පුරුෂයකු දිටිම් ඔහුගේ ඒ සැත්හු නැගි නැගී ඔහුගේ ම සිරුරු හෙත් ඒ පුරුප තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි මහණෙති, තෙල සහඬ තෙමේ මේ රජගහනුවර ම මුව වැද්දෙක් විය (41)
- 39 අැවැත්ති, මම මෙහි හිජුකුඑපච්චෙත් බස්තෙම් අහස යන උසුලොම් පුරුපයකු දිටිමි ඔහුගේ ඒ ශරයෝ තැගි තැගී ඔහුගේ ම සිරුරු හෙත් හෙ තෙමේ බැහැහඩ කෙරෙයි මහණෙති, තෙල සහම තෙමේ මේ රජගහනුවර ම කම්කවුලු කොට මරත්තෙක් විය. (42)
- 40. අැවැත්ති, මම මෙහි හිජුකුළුපච්චෙත් බස්තෙම් අනස යන හිදිලොම් පුරුෂයකු දිවීම් ඔහුගේ ඒ හිදිහු තැබ් තැනී ඔහුගේ ම සිරුරු හෙත් නෙ තෙමේ බැගැනඩ කෙරෙයි මහණෙති, තෙල සතුම තෙමේ මේ රජගහ– නුවර ම අසුත් හික්මවත්තෙක් (වධකයෙක්) විය (43)
- 41 ඇවැත්ති, මම මෙහි හිජුකුළුපච්චෙන් බස්තෙම අහස යන හිදිලොම පුරුෂයකු දිටිම ඔහුගේ ඒ හිදිහු හිසැ පිවිස මූවින් නික්මෙත් මූවෙහි පිවිස ලයෙන් නික්මෙත් ලෙහි පිවිස කුසෙන් නික්මෙත් කුස පිවිස වචාරින් නික්මෙත් වචාර පිවිස කෙණ්ඩාවලින් නික්මෙත් කෙණ්ඩාහි පිවිස පෘවලින් නික්මෙත් හෙ තෙමේ බැගැනඩ කෙරෙයි. මහණෙනි, තෙල සතක තෙමේ මේ රජනන නුවර ම පිසුනු කියන්නෙක් විය (44)
- 42 ඇවැත්ති, මම මෙහි හිජුකුළුපවිවෙන් බස්නෙම අනස යන කුමතාණඩ පුරුෂයකු දිටිමි හෙ තෙමේ සමින් ද එම අණ්ඩයන් කොන්දෙහි නහා ගෙණ සෙයි හිඳින්නේ ද එම අණ්ඩයන්හි හිඳියි එය හිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුඹින් සිඳින් කඩත් හෙ තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි. මහණෙනි, තෙල සතුම තෙමේ මෙම රජගානුවර කුළු විනිසකරුවෙන් විය (45)
- 43 ඇවැත්ති, මම මෙහි නිජිකුළුපව්වෙන් බස්තෙම අසුවි වළක හිස තෙක් ගැලුණු පුරෂයකු දිටීම් . මහණෙනි, තෙල සතාම තෙමේ මෙම රජගනනුවර පරඹුවන් සෙවුනෙක් විය (46)
- 44 ඇවැත්ති, මම මෙහි හිජුකාඑපච්චෙන් බස්තෙම අසුවි වලක හිස තෙක් ගැලුණු දෙ අතින් අසුවි බුදින පුරුෂගකු දිටිමි . . මකණෙති, තෙල සතුම තෙමේ මෙම රජගහනුවර දුෂට වුංහමණයෙක් විය. නෙ තෙමේ කසුප්-සම්බුදුන්ගේ සස්නෙහි බික්සහන බතින් පවරා අසුවියෙන් ඔරු පුරවා කල් දන්වා මෙය කිය "පින්වත්හු මින් ඇතිනාක් බුදිත්වා," ගෙණ යෙන්වා,"යි (47)

- 45. ඉදහං අාවුසො ගිජඹකුවා පබබතා ඔරෙගනෙනා අදෑසං නිවඡවා ඉසමං වෙහාසං ගවඡනතිං තමෙනං ගිජඹාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතිණා අනුපතිණා විතචෙඡනති විරාජෙනති සා සුදං අවවසසරං කරොති -පෙ-එසා හිතබවෙ ඉන්වී ඉමසමිංයෙව රාජනහෙ අතිවාරිනි අනොයි. (48)
- 46 ඉද,හං ආවුසො ශිජැකිකුටා පබ්බතා ඔරොහනෙනා අදදසං ඉතිං දුශාකිං මිසිගුලිං වෙහාසං ගචඡනතිං තමේතං ශිජැකාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතිතා අනුපතිතා විතුවෙඡනති විරාජෙනති සා සුදං අවටසාරං කරොති –පෙ– එසා හිකිඛවෙ ඉඳවී ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ ඉත්ඛණිකා අහෝයි. (49)
- 47 ඉද,හං ආවු දසා ගිජිකිකුටා පබ්බතා ඔරොහතෙනා අදෑසං ඉතිං උපපකකං ඔකිලිනිං ඔකිරිනිං වෙහාසං ගවජනතිං සා සුදං අවවසාරං කරොති –පෙ– එසා භිකඛවෙ ඉදුම් කාලිඛනසා රුදේස් අගාම හෙසි අගොසි සා ඉස්සාපකතා සපත්තිං අඛනාරකටාහෙන ඔකිරි (50
- 48 ඉදහා අංචුසො ගිජඹාකුට පබබතා ඔරෙහනෙනා අදෑසං අසිසකං කවුණා වෙහාසං ගවුජනහාං තුසස උරෙ අකුබිනි වෙව හොනුනි මුඛණු තුමෙනං ශිජඹාපි කෘකාපි කුලලාපි අනුපනිණා අනුපනිණා විතුවෙජනති විරාජෙනති සො සුදං අවවසසරං කරොති –පෙ– එසො භිකුඛවෙ සහෙතා ඉමසමංයෙව රාජනහෙ හාරිකො තාම චොරකාතකො අහෝසි (51)
- 49 ඉදහා අංචුසෙ ගිරැඹුකුටා පබ්බතා ඔරොහනෙතා අදෑසං භික්තුං ඩෙහාසං ගවඡනතා නසස සමුකට් සි ආදිතතා සමපජාලිතා සජොතිතුතා, පතෙතාව ආදිතෙතා සමපජාලිතො සජොතිදාතො, කායබණිනම් ආදිතතා සමපජාලිතා සජොතිගුතා, කායොව ආදිතෙතා සමපජාලිතො සජොති-භුතො සො සුදං අවවැසසරං කරොති –පෙ– එසො භික්ඛවේ හිත්බු කයසපසා සම්මාසම්බුද්ධසය පෘච්චන පෘප්තික්ඛු අහෝසි (52)
- 50 ඉදහා ආවුසො ගින්කිකුවා පබ්බතා ඔරොහනොා අදෑසං භික්ඛුණා - වෙ- අදෑසං සික්කමාණ - පෙ- අදෑසං සාම්ණෙරං - පෙ- අදෑසං සාම්ණෙරිං වෙහාසං ගවඡනතිං තසසා සම්කෘට්ට ආදිතතා සමපරජලිතා සජොතිභූතා, පහතාව ආදිතෙනා සමපරජලිනො සජොතිභූතා, කාශඛකිකමට ආදිතාං සමපරජලිතං සජොතිභූතං, කායොපි ආදිතෙනා සමපරජලිනො සජොතිභූතො සා සුදං අවිවසසරං කරොති තසය මයාං ආවුසො එකදහොසි "අවජරියං වන හෝ, අඛ්ශූතං වන හෝ, එවරුපොපි නාම සභෞතා ශ්රිසානි, එවරුපොපි නාම යනෙබා ශ්රිසාකි, එවරුපොපි නාම අනාභාධපටලාගො හටිසානි 'නි තික්කු උජකායගති බියන්ති විදාවෙන්ති උන්තරම්නුසාඩමටං අයයේ කික්කුවන් උල්ලපතිනි

- 45 ඇවැත්ති, මම මෙහි යිජුකුළුපච්චෙන් බස්තෙම අහස යන සිවිනාති අගතක් දිටිම් ඇය යිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුඩිත් සිදින්. කඩත්. ඕ බැගැපත්ව හඩයි මහණෙනි, තෙල අගත මෙම රජගහනුවර හිමියා ඉක්ම යන්නියක් වූවා ය (48)
- 46. ඇවැත්ති, මම මෙහි හිජුකුඑපච්චෙන් බස්තෙම් අහස ගත පිළිකුල් දුගඳ හමන අඟනක් දිටිමි ඇය හිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුඩින් සිඳින් කඩත් ඕ බැගැපත්ව හඩයි මහණෙනි, තෙල අඟන මෙම රජගහනුවර යක්දස්සක් වූවා ය (49)
- 47 ඇවැත්ති, මම මෙහි රිජුකුඑපච්චෙන් බස්තෙම දැඩි ගින්තෙන් පැලහුනු තෙත බස්නා, ගිනි අභුරෙන් ශැවසුනු, අඟනක් දිටිමි ඕ බැගෑපත්ව හඩයි මහණෙනි, තෙල අඟන කලිනු රජහුනේ අගමෙහෙසිය වූවංය ඕ නොමෝ ඉසි සිතින් මඩනා ලද්දී සපක්නියක මන අභුරු කබලක් හෙළු ය (50)
- 48 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුඑපව්වෙන් බස්තෙම, අහස යන හිස සුන් කවුණියකු දිටිමි ඔහුගේ ලෙහි තෙත් ද මුව ද වෙන් ඔහු ගිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුබින් සිදිත් කඩත් හෙ තෙමේ බැගැපත්ව හඩයි මහණෙනි, තෙල සත්ති තෙමේ මෙම රජගහනුවර හා මිකි නම් වොරසානක-යෙක් විය (51)
- 49 ඇවැත්ති, මම මෙහි ශිජුකුළුපච්චෙත් බස්තෙම් අහස යන මහණකු දීට්ම ඔහුගේ සහළ ද ඇවිලින, දිලිසින, ශිනිදල් සහිතය පය ද ඇවි-ලින, දිලිසින, ශිනිදල් සහිතය, කෘඛාන ද ඇවිලින, දිලිසින, ශිනිදල් සහිතය, කය ද ඇව්ලින, දිලිසින, ශිනිදලින් ද වෙළුනේ ය හෙ තෙමේ බැගැපත්ව හඩයි මහණෙති, තෙල මහණ තෙමේ කසුප් සම්බුදුන්ගේ සස්තෙහි පවිටු මහණෙක් විය (52)
- 50. ඇවැත්ති, මම මෙහි යිජුකුළුපම්වෙන් බස්සෙම මෙහෙණක දිටීම්. සිකාමංතාවක දිටීම් හෙරණතු දිටීම "අහස යන හෙරයණියක දිටීම ඇමේ සහළ ද, ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදැලින් වෙළුනාය පහ ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදැලින් වෙළුනේ ය කාඛාන ද ඇවිලින, දිලි-සින, හිනිදැලින් වෙළුනේ ය. කය ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදැලින් වෙළුනේය ඕ බැගැපත්ව හඬයි ඇවැත්ති, ඒ වෙ වෙමද සිතෙක් විය වින්වන, පුදුමයකි පින්වත, නොවූ වීරුවකි මෙබඳු සත්තියෙක් නම වන්නේය වෙබදු යක්ෂයෙක් වන්නේය මෙබඳු අත්බව් ලැබුවෙක් නම වන්නේ"යි භිඤුගු අවමන් කෙරෙත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් "අයුළුමන් මහමුලෙන් තෙරණුවෝ උතුරුමනිස්දම එළවා දක්විතී"යි

අථ බෝ හගවා භික්ඛු අමතෙනසි වික්ඛුභූතා වන නික්ඛව සාවකා විතරනති, කිදුණතුතා වන භික්ඛවෙ සාවකා විතරනති, යනු හි නෑම සාවකො එවරුපං කදාසාති වා දක්ඛති වා සක්ඛිං වා කරිසාති පුබෙබව මේ සා භික්ඛවෙ සාමණෙරි දිටඨා අහොසි, අපිවෘත න බන්කාසිං. අහසෙවනං බන්කරෙයනං, පරෙ ව මේ න සදදාහෙයනුං, යෙ මේ න සදදහෙයනුං, නෙසා නං අසස දීකරතනං අතිතාය දුක්ඛාය එසා භික්ඛවෙ සාමණෙරි කස්සපස්ස සම්මාසම්බුද්ධසන පෘවචනෙ පෘපසාමණෙරි අහොසි සා නස්ස කම්මසත විපාකෙන ඔහුනි වසකානි ඔහුනි වසසසනානි ඔහුනි වසසසනසනානි ඔහුනි වසසසනභාගසයනි නිරගෙ පච්චිතා නසෙව කම්මසත විපාකාවසෙනෙන එවරුපං අනනභාවපට්ලාභං පටිසංවෙදෙති සචචං භික්ඛවෙ මෞගාලලානා ආහ අනාපතිනි භික්ඛවෙ මෞගාලලානස්සානි (5%-56)

51 අථ බෝ අංගසමා මහාමොගගලලානො තියාබූ ආමනෙතසි යනායං ආවුසේං කපොදු සංඥති, සෞ දනො අවෙඡාදකො සීතොදකො සානො-දකො සෙනුකො සුපපතිසො රමණියො පසුනුමවඡකවඡපො වකකමනතානි ව පදුමානි පුපථනතීති තික්කු උජකායනති බියනති විපාවෙනති, කථං ගි නාම ඇයසමා මහාමොගනලලානො එවං වකඛති "යතායං ආවූසො නපොද සාදිති, සො දහා අවෙඡිදෙකො සිතොදකො සාතොදකො සෙනුකො සුපතිපෝ, රමණ්ගො පසුතුමචඡකචඡපො, වකකමතතෘනි ව පදුමානි "අථ ව පනෘගං නපොදු කුපිතෘ¹ ස**ඤ**ති, උනනරිමනුසක-පූපඑනතී"නි භගවනො එතමන්ං ධම්මං අංගසමා මනාමෙංගනලලානො උලලපනී"කි අාරොවෙසුං ''ගතාගං භිකඛවෙ නපොදු සාඥති, සො දහෝ අවෙඡිංදකො සීතොදකො සාතෞදකො සෙනකො සුපතිපො රමණීයො පසුනම්වඡ-කචඡපො, වකකමතතෘති ව පදුමෘති පුපඵනති, අපිවෘයං භිකඛවේ කපොද දවිනනං මහෘති්රයාතං අනත්රිකාය ආගචඡකි, තෙනායං නපොද කුපිතා අනාපතති භිකඛුවේ සණුති සච්චං භිකඛවෙ මොගනලලානො ආහ මෙංගගලලා නසසා"ති (57)

52. තෙන බො පන සමගෙන රාජා මාගබො සෙනිසො බිම්බිසාරෝ ලිචඡවීහි සදධිං සමගාමෙනෙනා පහගෙනා හොති.² අථ රාජා පචඡා සෙනා සංකඩසීණා ලිචඡවියො පරාජෙසි, සමගාමෙ ව නණ් වරති "රණුණු ලිචඡවී පහගනා"ති අථ බො අයසමා මහුමොගනලලානො තින්ඩූ අමනෙන්සි "රාජා ආවුසො ලිචඡවීහි පහගෙනා"ති තින්ඩූ උජිකියෙන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති "කථං හි නෑම අයසමා මහුමොගනලලානො එවා වන්ඩන්" "රාජා ආවුසො ලිචඡවීහි පහගෙනා"ති සමගාමෙ නණ් වරති රණුණු ලිචඡවී පහගනා"ති. උතනරී– මනුසයබම්මා අයසමා මහුමොගනලලානො උලලපනීති හගවියො එනමණා ආරම්භවී පහගෙන අථ රාජා පචඡා සෙනා සමකඩහිණා ලිචඡවියො පරාජෙයි සම්මා හිතිවට මෙගෙනලලානො අත සමකඩහිණා ලිචඡවියො පරාජෙයි සම්මා හිතිවට මෙගෙනලලානො අත අනාපහනි තිනිවීම මෙගෙනලලානාසාගි. (58)

^{1.} කුට•ිතා සත කඹතා, කළුළු 2 අපහාසි. මජසං 3 යාණිුං ජේසං

ඉක්බිති භාගාවෙතුන් වහන්සේ තිකුන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, සවෝ ඇස් ඇති ව නුවණැති ව වෙසෙන් සම කලෙක සව්වෙක් මෙබන්දක් දනගන්නේ හෝ වේ ද දන්නේ හෝ වේ ද පසක් කරන්නේ හෝ වේ ද මහණෙනි, පෙර ම මා විසින් ඒ හෙරැණි නොමෝ දක්තා ලද්දී ස එහෙත් මම එය නො පැවැසීම. මම එය පවසන්නෙම් නමුදු අනාගෝ ඔබස නො හදහන්නාහු ය. යම් කෙනෙක් මබස නො හදහන්නාහු තම් ඔවුන්ට දිගුකලක් අවැඩ පිණිස දුක් පිණිස වන්නේ ය. මහණෙනි, නෙල හෙරැණි නොමෝ කසුප් සම්බුදුන්ගේ සස්නෙති පව්ටු හෙරණක් විය. ඕ තොමෝ බොහෝ ගණන් අවුරුදු බොහෝ සියගණන් අවුරුදු බොහෝ දහස් ගණන් අවුරුදු බොහෝ සුවහස් ගණන් අවුරුදු නිරයෙහි පැසී ඒ කම්යාගේ විපාකය ශෙෂවීමෙන් මෙබඳු ආත්මභාවයක් ලබයි මුගලන් නෙමේ සැබවක් කිය මහණෙනි, මුගලන්හට ඇවැත් නැත. (53-66)

- ඉක්බිති ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භිණුන් ඇමතුය: 51 ඇවැත්ති, මේ හපෝදු තදිය යම් තැනක පටන් ගලා බසී ද, ඒ විල පහන් දිය ඇත්තකි. සිහිල් දිය ඇත්තකි මිහිරි දිය ඇත්තකි. පිරිසිදු වූවකි මනා තොටු ඇත්තකි, සින්කලු වූවකි බොහෝ මග් කැසුබුවන් ඇත්තකි රියසක් සෑ පියුම පිපෙයි කිහ ් 'කෙසේ තම අංයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙමේ මෙසේ කියන්නේද"යි, භිකුනු අවමන් කෙරෙන්, අයුණු කියන්, නුගුණ පතුරුවත්. ඇවැත්නි, මේ තපෝදුනදිය යම් තැනක පවන් ගලා බසී ද ඒ විල පහන් දිය ඇත්තකි, සිහිල් දිය ඇත්තකි, මිහිරි දිය ඇත්තකි, පිරිසිදු වූවකි, මනා නොටු ඇත්තකි, සිත්කලු වූවකි. බොහෝ මස් කැසුබුවන් ඇත්තකි රියසක් සා පිසුම් පිපේය"යි. එහෙත් මේ තපෝදු තදිය කැකැරී ගලා බසි. ආයුෂ්මන් මහමුගලන් නෙමේ උතුරුමිනිස්දම් එළවා දක්වයි. භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළාහු ය මහණෙනි, මේ නපෝදු-නදිය යම් නැනක පටන් ගලා බසි ද, ඒ නපෝදු විල පහන් දිය ඇත්නකි. සිහිල් දිය ඇත්තකි, මිහිරි දිය ඇත්තකි පිරිසිදු දිය ඇත්තකි මනා නොටු ඇත්තකි සිත්කලු වූවකි බොහෝ මස් කැසුබුවන් ඇත්තකි සක් සා පියුම් පිපෙසි' මහණෙනි, එකකුදු වුවත් මේ කපෝදුනදිය මහ නිරය දෙකකට මැදිව ගලා එයි එහෙයින් මේ නපෝදුනදිය කැකැරී ගලයි මහණෙනි, මුගලන් තෙමේ සැබවක් කීය මහණෙනි, මුගලන්හට ඇවැන් නො චේ. (57)
- 52. එසමයෙහි මගඩාධිපති සේනා ඇති බිම්සර රජනමේ ලිවණ්නින් සමග යුද කරන්නේ බිඳී ඕගේ වෙයි ඉක්බිති රජ තෙමේ ශලින් සෙනග රැස් කොට ගෙණ ලිවණ්නීන් පැරද විය රජනු විසින් ලිවණ්නිනු පරදවන ලදහයි ජය බෙරය පැතිරෙයි එකල්හි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ තිසුන් ඇමතුන "ඇවැත්ති, රජ තෙමේ ලිවණ්න් විසින් පරදවන ලද්දේ"යි. "කෙසේ නම් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ මෙසේ කියන්නානුද"යි හිසසූනු අවමන් කෙරෙත් අයුණු කියත් නුගුණ පතුරුවන්. "ඇවැත්ති, රජ තෙමේ ලිවණ්නීන් විසින් පරදවන ලද්දේය"යි යුදබිමෙහි ද රජු විසින් ලිවණ්නීනු පරදවන ලද්දේන ලද්දේය"යි යුදබිමෙහි ද රජු විසින් ලිවණ්නීනු පරදවන ලද්දේන බසවා දක්වති"යි භාගාවෙතුන් වහන්සේව මෙ යවත් සැළ කළානු ය මහණෙති, පළමුකොට රජ තෙමේ ලිවණ්නීන් විසින් පරදවන ලද්දේ ය ඉක්බිති රජ තෙමේ යලින් සෙනහ රැස් කොට ලිවණ්නීන් පැරැද විය මහණෙති, මුගලන් තෙමේ සැබවක් කිය මහණෙති, මුගලන්හට ඇවැත් නො වේ (58)

54 අථ බෝ අයසමා මහාමොහනලලානො තික්බූ ආමනෙතයි ඉද්නං අංචුසේ සපපිතිකාය නදියා නීරේ ආනෙකුණ සමාධ්ං සමාපනෙතා නාගානං ඔගයන උනනරනතානං කොසුඩං කරොනතානං සදදං අසෙසාසිනති තික්බූ උජැඩායනත් බියනති විපාවෙනති ''කථං තිතාම ආයසමා මහාමොහෙලලානො ආනෙකුණ සමාධිං සමාපනෙනා සදදං සොසෙනි උතනරිමනුස්සබුමෙං ආයසමා මහාමොගනලලානො උලලපති''නි තගවනො එතමන්ං ආරොවෙළං "අනෙපිසො තික්බවේ සමාධි, සො එ බෝ අපරිසුදේඛා සමා කික්බවේ මොහෙලලානො ආහ අනාපතති තික්බවේ මොනාලලානස්සා''නි (59)

55 අථ බො අය**සමා සොහිතො** තික්බූ ඇමනෙනයි "අතං ආවුසො පඤචකපපසනානි අනුසකරාමී"නි තික්බූ උජකායනත් බ්යනති විපාවෙනති "කථං හි නාම අයසමා සොතිනො එවං වක්ඛනි අතං ආවුසො පඤචකපපසනානි අනුසකරාමී"නි 'උතතරිමනුසකධමමං ආයසමා සෞතිතෝ උලුපති"නි හගවනො එනමන අරුවෙසුං "අනෙසස තික්ඛවෙ සෞතිතසා, සා ව බො එකායෙව ජානි සචචං තික්ඛවෙ සෞතිතෝ අත අනාපනති තික්ඛවෙ සෞතිතසානි (60)

වතුන්පාරුජිකං සමනනං.

උද්දිව්ඨා බො ආයසමනෙනා විතතාරේ පාරාජිකා ඩම්මා, සේසං තිකඩු අසැසැතරං වා අසැසැතර ඩා ආපජජීනා න ලගන් හිතවුන් සදබං සංවාසං, යථා පුරෙ තථා පමණ පාරාජිකො තෝති අසංවාසෝ. තණ්)-යසමනෙන පුමණම් කාම්මණ් පරිසුදතා? දුනියම්පි පුමණම් කම්මණ් පරිසුදකා? තනියම්පි පුමණම් කාම්මණ් පරිසුදතා? පරිසුදෙකණ්යසමනෙනා, තසමා තුණයි. එවමෙතං ධාරගාමිතී.

පාරාජිකං නිට්ඩිතං.

ಶಾಜ್ಞಕ್ಷ್ಮಭ್ಯಾಶಾಂ

මෙථුනාදිනාදන යුතු වනුසසම්ශානුතනරි, පාරාජිකානි වනතාරි ඡෙජජවානු අසංසයාති

පාරාජිකකුණෙඩා නිට්ඕනො.

54 ඉක්බිනි අසුෂ්මත් මහමුගලත් තෙරණුවෝ තිසුන් ඇමතුහ. "ඇවැත්ති, මම මෙහි සජ්පිතිකා ගං තෙර තො සැලෙත සිටු වන සම්චත්ට සම්වන්නෙම ගතට වැස එතටවන කුසුවනාද කරණ ඇතුන්ගේ හඬ ඇසීම්"යි. "කෙසේ ශබ්දයක් අසන්නේ ද, තිසුනු අවමන් කෙරෙන් අසුණු කියත්. හුගුණ පතුරුවන් "කෙසේ තම ආයුෂ්මින් මහමුගලන් තෙමේ නො සැලෙන සිවුවන සම්වනට සම්වන්නේ අසා ද, ආයුෂ්මින් මහමුගලන් තෙමේ උතුරු මිනිස්දම දක්වා"යි තාගාන්තුන් වහන්සේට මේ පුවත සැළ කළාහු ය මහණෙනි, එබළු සමාධ්යෙක් ඇත හෙද වනාති නොපිරිසුදු ය මහණෙනි, මුගලන් හෙමේ සැබවක් කිය මහණෙනි, මුගලන්හට ඇවැත් නො වේ. (59)

55. ඉන්බිනි ආයුප්මත් සෞභිත තෙරණුවෝ තිසුන් ඇමතුත. "ඇවැත්නි, පන්සිය කපක් සිතිකරම්"යි තිසුනු අවමන් කෙරෙත්, අයුණු කියත්, තුගුණ පතුරුවත්, "කෙසේ නම අසුෂ්මත් සෞභිත තෙමේ මෙසේ කියා ද, "ඇවැත්නි මම පන්සිය කපක් සිති කරමි"යි "අයුෂ්මත් සෞභිත තෙමේ උතුරුමිනිස්දම් දක්වා"යි භංගාවතුත් වහත්සේට මෙ පවත් සැළ කළානු ය මහණෙති, සෞභිතහට එබඳු සමවතෙක් ඇත. හෙද වනාහි එකම ජාතියකි මහණෙති, සෞභිත තෙමේ සැබවක් කීය මහණෙති, සෞභිත තෙමේ සැබවක් කීය

සිවුවන පරිජිය නිමි.

අාසුස්මන්නි, සිවුපරිජිඇවැන් උදෙසන ලදී. මහණ තෙමේ යම් ඒ ඇවැත් අතුරෙන් එක්තර එක්තර ඇවැතකට පැමිණ පිසුවි හිකසුන් සමග සහවාසය නො ලබා ද, පෙර ගිනිකල යම්සේ ද පසුවත් එසේ ම පැරදුනේ සංවාස රහිතයෙක් වෙයි. එහි ලා ආයුස්මතුන් විචාරම් කිම පිරිසිදු වනු ද? දෙවනුවත් විචාරම් කිම පිරිසිදු වනු ද? තෙවනුවත් විචාරම් කිම පිරිසිදු වනු ද? ආයුස්මත්හු පිරිසිදු වනු ය. එහෙයින් නිහඩ ය. මේ පිරිසිදු බවු මෙසේ දරම්.

සිවුපරිජි නිමි.

එහි උදාුනය මෙසේයි

මෙථුනය, අදිනනාදෙනය, මනුසාමිගාහය, උනතරිමනුසාධමමය යන පරිජි සතරකි ඔවුහු නිසැකයෙන් ඡේද,වස්තුහු ය

පාරාජිකකාණ්ඩය නිමි.

සබ්ඝාදිසෙසකණේඩා

3.

තෙරසකං.

ඉමේ බෝ පනාසසමහෙනා තෙරස් සබසාදිසෙසා ඩම්මා උදෙදසං ආශවජනති.

3. 1.

පඨමසඛ්කා දිසෙසො

1 තෙන සමගෙන බුණො, හගවා සාවණිසං විහරති ජෙනවනෙ අතාථ– පිණ්ඩිකසා ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ආයසමා සෙස්සසොා අනතිරතො බුහමවරියං වරති සො නෙන කිසො හොති පුබො දුබබණණො උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකජාතො බමනිසන්නගනෙනා.

- 2 අදදසා බො ආයසමා උදුම් අංගසමනතා සෙයාසකා කිසා පූඛා දුඛඛණණා උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකජාතා බමනිසන්නගතතා දිසමාන ආයසමනතා සෙයාසකා එකදවොව ''කිසස නිං ආවුසො සෙයාසකා කිසො පූඛෝ දුඛඛණණා උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකජාතො බමනිසන්නගතෙනා. කඩවි නො නිං ආවුසො සෙයාසක, අනතිරතො බහමවරියා වරසි"ති 'එවමාවුසො'ති 'නෙන හි නිං ආවුසො සෙයාසක යාවදන්ං කුණුවරියා වරසී"ති 'එවමාවුසො'ති 'නෙන හි නිං ආවුසො සෙයාසක යාවදන්ං කුණුව, යාවදන්ං සුප, යාවදන්ං නහාය, යාවදන්ං භූණුරිණා යාවදන්ං සුපිනා යාවදන්ං නහායිනා යද නෙ අනතිරති උපපජරති, රාගෝ චිතතා අනුදබංසෙති, තද හතෙන උපකකමනා අසුවිං මොවෙනීනි ''කිනතු බො ආවුසො කපන් එවරුපං කාතු"තති 'ආම ආවුසො, අනම්ව එවා කරොමී'ති.
- 3 අථ බෝ ආගසමා සෙගාසසකා ගාවදානිං භුඤිද්, ගාවදානිං සුපි, සාවදානිං නගාසි සාවදානිං භුඤිද් මා සාවදානිං සුපිනා සාවදානිං නගාසිනා, සද අනතිරති උපපජරති, රාගො මිතනං අනුදබංසෙනි, නද ගහේන උපකකුමිනා අසුම් මොවෙති. අථ බෝ ආයතුමා සෙසාසකෝ අපරෙන සමසෙන වණණවා අහෝසි පිණිණුසො පසනනමුබවණෙණා විපපසනගජිවි-වණණා

සබ්කාදිසෙසකාණ්ඩය.

3.

තෙරසකය

ආයුපවන්නි, අට තෙළෙස් සහවෙසෙස්ඇවැන්නු උදෙසීමට පැමිණෙන්.

3. 1.

පුථමසඬිකා දිසෙසය

- 1 එසමයෙහි භාගාවත් මුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජෙතවනයෙහි අනේපිඩුසිටුහුගේ අරම්හි වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි ආසුමෙත් පෙසයාසභා හෙමේ කළකිරුනේ බඹසර හැසිරෙයි හෙතෙමේ එයින් කෘශ වූයේ රුණ වූයේ දුර්වර්ණ වූයේ අතිශයින් පඬුවන් වූයේ ඉල්පුනු නගරින් යුත් සිරුරු ඇත්තේ වෙයි
- ? අංශුෂමක් වූ උදුයි තෙමේ කෘශවූ රූක වූ දුර්වර්ණ වූ ඉතා පඩුවන් වු ඉල්පී ගිය නගරින් යුත් සිරුරු ඇති ආයුෂමත් සෙයාසක ම්හණගට මෙය කිය: ''ඇවැත්' සෙයාසකයිති, තෙපි හෙයින් කෘශ වූ රුක වූ දුර්වර්ණ වූ ඉතා පඬුවන් වූ නහර ඉල්පී ශිය සිරුරු ඇති වූවනු ද? ඇවැත් සෙයාසෙකයිනි, කිම කළකිරුනනු බඹසර හැසිරෙවුද යනුයි "ඇවැත්නි එසේ" යයි ඒ මහුණ කිය ඇවැත් සෙයාසකයිති, එසේ වී නම් නෙපි කැමැති තාක් අනුභව කරවු කැමති තාක් සැතපෙවු කැමැති තාක් ස්නානය කරවු කැමැති තාක් අනුහව කොට කැමති තාක් සැතපි කැමති තාක් තා යම් කලෙක තොපට අනභිරතියක් උපදී නම් රංගය සිත මැඩ ගණි නම් එකල්හි අතින් ගටා සුකුරු මුදවු යයි උදෑයි තෙර කීය. ඇවැත්ති, එබන්දක් කරන්නට කැපද?යි ඒ මහණ ඇසීය ඇවැන්නි, එසේය ම්ම ද එසේ කරම් යි උදැයි තෙර කී ග
- 3 ඉක්බිති අංශුෂමත් සෙයාසක තෙමේ කැමැති තාක් වැළැදී ය. කැමැති තාක් සැතපුතේ ය කැමැති තාක් තැමේ ය කැමති තාක් වළඳ කැමැති තාක් සැතපුතේ ය කැමැති තාක් තැමේ ය කැමති තාක් වළඳ කැමැති තාක් සැතපී කැමැති තාක් තා යම් කලෙක අතතිරතිය උපදි ද, රංගය සිත මැඩ ගණි ද, එකල්හි අතිත් ගටා සුකුරු මුදයි ඉක්බිති අයුෂමත් සෙයාසක තෙමේ පසු කාලයෙහි පැහැය ඇත්තෙක් ද පිණා ගිය ඉඳුරත් ඇත්තෙක් ද පහත් මුව පැහැය ඇත්තෙක් ද අතිශයිත් සිවිපැහැ ඇත්තෙක් ද විය

- 4. අථ බෝ අංගසමතෝ සෙගෘහකායා සහයකා හින්බූ අංගසමනතං සෙගෘසකා එනදවෙවුවා: "පුබෙබ බෝ නිං ආවූසෝ සෙගෘසක කිසෝ අහෝසි පීබෝ දුබබණණා උපපණ්ඩූපණ්ඩුකජාතෝ බමනිසන්තගතොතා සො 'දන් නිං එනරහි වණණා පීණින්දියෝ පසනනමුබවණණා විපපසනනම්වණණා කිනනු බෝ නිං ඇවුසෝ සෙයාසක නෙසජර කරෝසී"ති 'න බෝ අහ ඇවුසෝ සෙසජර කරෝම අපි වාහං ගාවදන්ං තුණුරාමි, ගාවදන්ං සුපාමි, යාවදන්ං තහාගම්, යාවදන්ං තුණුරිනා යාවදන්ං කුණුරිනා යාවදන්ං කහාගිනා, යද මේ අනතිරති උපපජරති, රාගෝ විතතං අනුතාංසෙගි, තද හතේන උපපකකම්නා අසුවිං මෙවෙමී'ති 'කිං පන නිං ආවුසෝ සෙයාසක කෙතෙව හතේන සස්වාදෙයාං තුණුරිනි 'කිං පන නිං ආවුසෝ සෙයාසක කෙතෙව හතේන සස්වාදෙයාං තුණුරිම හ තෙ තින්බූ අපපිවණ තෙ උජකාගනති බියනති විපාවෙනති 'කථං හි නාම අංගයම සෙයාසකා හතෙන උපකකම්නා අසුවං මොවෙසාත්'ති අථ බෝ නෙ තින්බූ අංගයම හතෙන සහා සෙයාසනා සෙයාසනා අනුවං මොවෙසාත්'ති අථ බෝ නෙ තින්බූ අංගයම සෙයාසරා සෙයාසනා සෙයාසනා අනුවං මොවෙසාක්'ති අථ බෝ නෙ තින්බූ අංගයම
 - ნ. අථ බො භගවා එනසම් නිදුනෙ එනසම් පකරණෙ භිකබුසබසං සනත්පැතැපෙණි ආශසමනතං සෙයනසකං පවිපුවණි ''සවවං කිර නිං සෙයාසක කපෙවන උපකකමණා අසුවිං මෙවෙසි"නී 'සඩවං තගවං'. විගරති බුණො හගවා ''අනනුවජවියං මොකපුරිස අනනුලොමිකං අපපතිරුපං අභාගමණකං අකපපියං අකරණියං, කථං ති නෘම සමං මෙෘතපුරිස හනෙන උපකකමණා අසුවිං මොචෙසසසි නනු මගං මොෂපුරිස අනෙකපරියායෙන වීරාගාග බමෙම දෙසිතො තො කරාගාග, විසිකෙකුකුගාග බමෙමා දෙසිනො නො සඳෙදියැගාග, අනුපෘදුතාය බමෙමා දෙසිනො නො සඋපෘදුනාය. නුළු නාම කිං මොසපුරිස මයා වීරාගාය බමෙම දෙසිකෙ සරාගාය වෙනෙසාසි විසකෛතියුගාය බමෙම දෙසිනෙ සකෛතුයුගාය වෙනෙසසි අනුපාදනාය බමෙම දෙසිතෙ සථපෘදුතාය චෙතෙකසි නනු මයා මෙඃසපුරිස අනෙක-පරියායෙන රාගවීරාගාය බමේමා දෙසිනො, මදනිම්මදනාය, පිපාසවිනයාය, ආලයසම්ශකාතාය, වට්ටුපවෙඡදය, තණකක්ඛයාය, විරුශාය, නිරෝධාය, නිබබාණාය ධමේමා දෙසිනො නනු මයා මොසපුරිස අනෙකපරියායෙන කාමාතං පහාතං අක්ඛාතං, කාමස*කැකුතං පරිකැ*කු අකඛාතා, කාම්පිපා-සානං පට්විතයො අකඛාතො, කාමවිතකකාතං භම්මයුස්තො අකඛාතො, කාමපරිලාකානං වූපසමෝ අක්ඛාතො නෙනං මෞක්පුරිස අපාසනනානං වෘ පසාදය පසනනානං වෘ තියෙනතාවාය අථ බෞනා මෞශපුරිස අපපසනනාක සෙවීම අපපසාදග පසනනා කසාව එකව්වා කං අසෑසැථනතා යා"නි

- 4. ඉක්බිති අංයුමෙත් සෙයාසක මහණහුගේ යහළු තිඤුහු අංයුමෙත් සෙයාසකගට මෙය කිවානුය. ''ඇවැත්' සෙයාසකයෙනි, නෙපි පෙර කෘශ වූවහු රුකෘ වූවහු දුමීණේ වූවහු ඉතා පඬුවන් වූවහු ඉල්පී හිය නහරින් යුත් සිරුරු ඇත්තුනු වූවනු ය. ඒ තෙපි දැන් වණීවත් ය. පිණා ගිය ඉදුරන් ඇත්-තනු ය. පහන් මුව පැහැය ඇත්තනු ය චෙසෙසින් පහන් සිව් පැහැ ඇත්තනු ය, ඇවැත් සෙයාසකයෙනි කිම තෙපි බෙහෙනක් කරවුද්"යි ඇසුහ ''ඇවැත්නි, මම් බෙහෙතුක් තො කෙරෙම් එහෙත් මම් කැමති තෘක් වළදම්, කැමැති **ආාක් සැතුපෙමි කැමැති තෘක් තෘමි කැමති තෘක් වළද කැමති තෘක් සැනපි** කැමැති තාක් නතා යම් කලෙක මට අනතිරතියෙක් ඇති වේ නම්, රාගය සිත මැඩ ගණි නම්, එකල්හි අනින් ගටා සුකුරු මුදම්"යි සෙයායක මහණ කිය ''කිම' ඇවැත් සෙයාසකයිනි, තෙපි යම් අතෙකින් ම සැදහැයෙන් දෙන දු වළදවූ නම් ඒ අනින් ම ගටා සුකුරු මුදවූ දැයි ඒ ඔකුහු කිහ ''ඇවැත්නි, එසේ ය''යි සෙයාසක මහණ කී ය යම් ඒ තිකුනු අලෙපවඡයෝ ද ඔහු "කෙසේ නම්, ආයුෂමත් සෙයාසකයෝ අතින් ගටා සුකුරු අයුණු කියත් මුදන්නෝ දු" සි අවමන් කෙරෙන් නුගුණ පතුරවත් ඉක්බිති ඒ භිඤිනු ආයුමෙත් සෙයාසකහට තත් අයුරින් භාගාවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කළහ
 - ඉක්බිති හාගාවතුන් වහන්ගේ මේ නිදුනයෙහි මේ කාරණයෙහි හිසුදු සබසයා රැස් කරවා අයුමෙන් සෙයාසක මනණනු ගෙන් විවෘළ සේකුං ''සැබෑ ද සෙයාසකය, තෝ අතින් ඉටා සුකුරු මුදයිද'' යි අසා වදුළ සේක "භාගාවතුන් වශන්ස, සැබව"යි ඒ මහණ කී ය භාගාවත් බුදුරජානුන් වහන්තේ ගැරහු තේක "හිත් පුරුෂය, නුසුදුසු වූ අනුලොම් නුවූ අපුතිරුප වූ ශුමණසාරුපෘ නුවූ නොකැප වූ නොකවයුත්තෙක තිහ් පුරුෂග තෝ කවර කරුණකින් අතින් හටා සුකුරු මුදනෙහි ද? "හිස් පුරුෂය මා විසින් නන් අයුරෙන් සරාගය පිණිස නො ව විරාගය පිණිස ඛම්ය දෙසන ලද්දේ නො වේ දෑ' සංශෝගය පිණිස නො ව විසංයෝගය පිණිස ඛම්ය දෙසන ලද්දේ නො වේ ද² උපංදනය පිණිස නොව අනුපංදනය පිණිස ධමීය දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ දෑ එහිලා හිස් පුරුෂය, තෝ මා විසින් විරාගය පිණිස බම්ය දෙශතා කළ කල්හි සරාගය පිණිස පුයොග කෙළෙහි ය විසංයෝශය පිණිස දහම් දෙසු කල්හි සංයෝගය පිණිස පුයෝග කෙළෙනි ය කෙලෙසුන් තොගැණීම පිණිස දහම් දෙසු කල්නි කෙලෙසුන් ගැණීම පිණිස පුගෙන කෙළෙහි ග "හිස් පුරුෂය මෘ විසින් කන් අයුරින් රාගවිරාගය පිණිස දහම දෙසන ලද්දේ නොවේ ද ී මදනිමමදනය පිණිස පිපාසචිතය පිණිස ආලගසමුගකාතය පිණිස වටටුපචෙඡදය පිණිස තණ්හා-කඛය පිණිස විරාගය පිණිස නිරෝධය පිණිස නිබබාණය පිණිස දහම දෙසක ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය මා විසින් නන් අසුරින් කාමයන්නේ පුහාණය කියන ලද්දේ නොවේ ද් කාමසංඥවන්ගේ තුිවිධ පරිඥවෝ කියන ලද්දුනු නො වෙද්දෑ' කාමපිපාසගත් ගේ පුතිවිතය කිගත ලද්දේ නො වේ දදි කාමචිතකීයන්ගේ නැසීම කියන ලද්දේ තො චේ ද් කාමගුණිකරාගපරි--දුහයන්ගේ සංහිඳීම කියන ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය මෙය වනාහි තොපහත් වුවත්ගේ පැහැදිම පිණිස හෝ පහත් වූවත්ගේ බොහෝබව පිණිස හෝ නො වෙයි වැලිදු තිස් පුරුෂය මෙය නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ අනෳථානිය පිණිස ම වෙයි " යනුයි

6 අථ බෝ තිගවා ඇයසමනනං සෙයාසකං අනෙකපරියායෙන විගරහිනා දුනරනාය–පෙ– එවඤව පන තිකඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උඥිසෙයාාථ

"සකෝවු තනිකා සුකකවියටසි¹ සමකාදිසෙසො"නි

එවණුව්දං භගවතා තික්බූතං සික්ඛාපදං පණුණුතනං හොති

[පඨමපුණැතති.]

7 තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු පණිතානි භෞජනානි භුණුජිතා මුටඪසසති අසමපජානා නිදදං ඔක්කමනති තෙසං මුටඪසසතිනං අසමපජානා නිදදං ඔක්කමනති තෙසං මුටඪසසතිනං අසමපජානාන නිදදං ඔක්කමනතානං සුපින් පෙසංකුක්කුවමං අශෙසේ: "හගවතා සික්ඛාපදං පණුණුතනං සණුවතනිකා සුක්කුවිසටහී සභිකාදිසෙසේ"නි. "අමහාකණුව සුපින්නෙනන අසුවි මුවමනි අති වෙසර වෙනනා ලබහා"නි "කවවි නු බො මගං සභිකාදි සෙසං ආපනතිං ආපනතා"නි හගවතො එනමණ අරෙවෙසුං "අපෙස්සා භික්ඛවෙ වෙනතා, සා ව බො අබේඛාශාරිකා"නි එවණුව පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසෙයායාථ.

''සකේවන නිකා සුකතාවිසටහි අකුසැනු සුපිනනතා සම්සාදි සෙසො"නි.

[දුතියපණුණුතති.]

8 **සඳුන්ට නිණා** ්ති ජාතනෙතා සණුජාතනෙතා වෙඩම අභිවිතරිතා විතිකක වේ

සුකකනාහි දසසුකකානි නීලං පිතං ලොහිතකං ඔදතං තකකවණණං දකවණණං තෙලවණණං බීරවණණං දබිවණණං සපපිවණණං

අණුණු සු පින නනා 'කි එපෙනිං සු පිනනතං

සබාදේෂසභෝ කි සබෙන ව නසා අපෙනනියා පරිවෘසං දෙනි, මූලාය පටිකකසසති, මානතනං දෙනි, අබෙනති න සම්බනුලා න එකපුගලෙ නෙන වූචනිති සබ්කෘදිසෙසො කි නසෙස ව අපෙනතිනිකායසස නාලිකම්මං අඛ්වවනං නෙන පි වූචනිති සබකෘදිසො කි

9 අජඣතතරුපෙ මෙංචෙති, බහිතුාරුපෙ මෙංචෙති, අජඣතතබහිතුා-රුපෙ මෙංචෙති, ආකාසෙ කට්ං කමෙපනෙතා මෙංචෙති, රාගුපස්වෙග මෙංචෙති, වච්චුපස්මෙත මෙංචෙති, පසසාවූපස්මෙත මෙංචෙති, බාතුපස්වෙග මෙංචෙති, උච්චාල්ඛ්යපාණකදට්ඨූපස්මෙත මෙංචෙති, ඇරෙගහස්වාය මෙංචෙති, සුඛස්ථාය මෙංචෙති, හෙසජ්ජස්වාය මෙංචෙති, දහස්වාය මෙංචෙති, පුඤඤස්ථාය මෙංචෙති, යඤඤස්ථාය මෙංචෙති, සහාස්ථාය මෙංචෙති, බීජස්වාය මෙංචෙති, වීමංසස්වාය මෙංචෙති, දවස්වාය මෙංචෙති, නිලං මෙංචෙති, පිතසාං මෙංචෙති, ලොතිතකාං මෙංචෙති, ඔදුතං මෙංචෙති, තකකවණණ මෙංචෙති, දකවණණං මොචෙති, තෙලවණණ මෙංචෙති, බීරවණණං මෙංචෙති, දශිවණණං මොචෙති, සප්වරණණං මොචෙති,

¹ ಜ್ಞಬ್ಬಾರಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಕಿರಪ್

6 ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් සෙයාසක මහණනට නත් අයුරින් ගරහා දුබරබව්හි වදුරු මහණෙනි මේ සිකපදය මෙසේ ද උදෙසවු:

"වාතිකුම චෙතනා ඇති සුකුරු මිදුම සඟුවෙසෙස් වේ." මෙසේ භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් භිඤුන්ට මේ සිකපදය පණවන ලදී.

[පළමුපැණවීමයි.]

7 එසමගෙහි භිඤ්නු පුණිත බොජුන් වළද, මුළා සිහි ඇත්තානු සම්පූජනාගෙන් තොර වූවානු නින්දට බහිත් මූළා සිහි ඇත්තානු සම්පූජනාගෙන් තොර වූවානු නින්දට බහ හත් ඔවුන්ට සිහිනෙන් සුකුරු මිදෙයි "භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් මදිගැටි සිතින් සුකුරු මිදුව සහපමසෙස් වේ ය"යි සිකාපදයක් පණවන ලදී අපට ද සිහිනෙන් සුකුරු මිදෙයි මෙහිදී ආසාදවෙනනාව ලැබේ ද් කිම? අපි සහවෙසෙස් ඇවතට පැමණියමෝදා"යි කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැළකළාහු ය මහණෙනි, මෙහි වෙනනාවක් ඇත එය ඇවතට අංග නො වෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු.

"සිහින විනා වෘතිකුම චෙතනා **ඇති සුකුරු මිදුම ස**හවෙසෙස් වේ."

[දෙවනපැණවීමයි.]

8 **සකෝවනනිකා** යනු උපකුම කරම් යි දන්නේ, සුකුරු මුදම් යි වැනැවින් දන්නේ, සිතා, නිසැක සිත මෙහෙයා වෘතිකුමය කිරීම ය

සුකකාං යනු නිල්වන් ය, කසාවන් ය, ලෙකෙවන් ය, සුදුවන් ය, මෝරැ– වන් ය, දියවන් ය, තෙල්වන් ය, කිරිවන් ය, දිහිවන් ය, ගිතෙල් වන් ය, යන දස සුකුරු ය

විසටයි යනු පිහිටි නැනින් මිදීම විසටයි ය යි කියනු ලැබේ අණැකැනු සුපිනානනා යනු සිහින හැර යි.

සංසාදීසෙසො යනු සඹසයා ම ඒ ඇවනට පිරිචෙස් දෙයි මූලට අදියි. මානන දෙයි අබසානය කෙරෙයි සම්බහුලයෝ ද නො වෙන් එක් පුද්ගලයෙක් ද නො වෙයි එහෙයින් සඹසාදිසෙස ය යි කියනු ලැබේ ඒ ඇවැත්සමූහයට නම් කිරීමකි එයිනුදු සංසාදිසෙස ය යි කියනු ලැබේ

9 අංඛනත්මකරුපගෙහි මුදයි ඛෘතිර රූපයෙහි මුදයි අංඛනත්මක බෘතිර රූපයෙහි මුදයි, අහසෙති කට්ය සෞලවමින් මුදයි රූතයෙන් තද වූ කල්ති මුදයි වසුරුයෙන් තදවු කල්ති මුදයි මූයෙන් තද වූ කල්ති මුදයි වෘයෙන් තද වූ කල්ති මුදයි. බූපණුදළපනසින් තද වූ කල්ති මුදයි නීරෝග බව පිණිස මුදයි සුවය පිණිස බෙහෙත් පිණිස මුදයි දනය පිණිස මුදයි පින් පිණිස මුදයි යැදීම පිණිස මුදයි දෙව්ලෝ සැප ලැබීම පිණිස මුදයි බීජ පිණිස මුදයි, විමසීම පිණිස මුදයි කෙළි පිණිස මුදයි නිල් පැහැය ඇත්තක් මුදයි කහ පැහැය ඇත්තක් මුදයි ලේ පැහැය ඇත්තක් මුදයි සුදු පැහැය ඇත්තක් මුදයි මොහොරු පැහැය ඇත්තක් මුදයි දිය පැහැය ඇත්තක් මුදයි ගිනෙල් පැහැය ඇත්තක් මුදයි. 10. අජඣතතරුපෙ'ති අජඣතතං උපෘදිතෙන රුපෙ.
බශිදබාරුපෙ'ති බහිදබා උපෘදිතෙන වෘ අනුපෘදිනෙන වෘ.
අජඣතතබහිදබාරුපෙ'ති තදුහයෙ

ආකාලස කට්ං කළමපනෙනා'නි ආකාසෙ වෘගමනනසස අඛගජාතං කම්මනියං හොති

රාතු පසුව මෙන්නි රාගෙන පිළිතසස අඛනජාතා කම්මනියා හොති. වචවූ පසුව මෙන්නි වචෙවන පිළිතසස අඛනජාතා කම්මනියා හොති පසසාවූ පසුමෙන්නි පසසාවෙන පිළිතසස අඛනජාතා කම්මනියා ගොති. වාතු පසුවෙන්නි වාතෙන පිළිතසස අඛනජාතා කම්මනියා හොති.

උච්චෘ ලිඛකපාණකදටයූප පථමෙස කි උචචෘලිඛකපාණකදටෙස්ත අඛය ජාතං කම්මනියං කොති

ආරේඛන ප්ථාසා ති අරෙනෙ තවසාම; සුඛ ප්ථාසා ති සුඛං වෙදනං උපපාදෙසසාම, කොසප්පතු සා ති තෙසප්ජං තවසාති, දෙන ප්ථාසා නි දනං දසසාම, සුකතු ප්ථාසා නි පුකැකුං තවසාති, සෙකු ප්ථාසා නි ගණුකුං ගජිසාම, සහ ප්ථාසා ති සහ ගමසාම; බජ ප්ථාසා නි බීජං තවසාති,

11 අජාබනත $oldsymbol{\sigma}$, පෙනත් උපකකමති මුචවති, අපෙනති සමා $oldsymbol{\pi}$ සෙසසස

බහිතුබාරුපෙ වෙතෙති උපකකමති මුචචති, ආපතති සම්ඝාදි සෙසසා, අජකිතතබහිතුබාරුපෙ වෙතෙති උපකකමති මුචචති, ආපතති සම්ඝාදි-සෙසසස

ආකාසෙ කරිං කමෙපනෙතා වෙතෙති උපකකමති මුවචනි, ආපහනි සහසාදිසෙසසය

රාගුපපර්මෙන ටෙපොනි උපයාකමිනි මූම්වනි, ආපහනි සංසාදියෙසස්ස

10. අජකුතනරුපෙ යනු ආඛාෘත්මක සවිඥන රූපයෙහි ය.

බහිදබාරුපෙ යනු බාහිර වූ සමිඥන වූ හෝ අමිඥන රූපයෙහි ය. අජකානතබහිදබාරුපෙ යි ඒ දෙපරිදි රූපයෙහි ය

දාකාලස කට්ං කාමේජනේනා යනු අහසෙහි වැයම් කරන්නහුගේ හදන් කම්නා වෙයි

රාතුපණිමෙන යනු රාගයෙන් පෙළුනනුනේ හදන් කම්තා වෙයි

වච්චුප*ප***ථමෙහ** යනු වර්වසින් පෙළුනහුගේ හදත් කමීනා වෙයි.

පසාවූපළුමෙන යනු මූයෙන් පෙඑනහුගේ හදන් කම්නඃ වෙයි.

වාණුප පථමෙන යනු වායෙන් පෙළුනහුගේ හදන් කමිනා වෙයි.

උච්චාලිඛනපාණකදටඪූප*ප*එමෙන ගනු වූපණුලොම ගැවීමෙන් හදන් කම්නූෂ වෙයි.

ආරෝගායන්ාය යනු නීරෝගයෙක් වන්නෙම යි (අදහසින්).

සුඛකුඛාය යනු සුවවෙදනා උපදවන්තෙම යි (අදහසින්).

තෙසජජානය යනු බෙහෙතක් වන්නේයා යි (සිතා).

දැනිණිය යනු දන් දෙන්නෙමි යි (සිතා)

පුණැණු ස්ථාය ගනු පිණක් වන්නේග යි (සිතා).

යණුණු ප්ථාය යනු යාගයක් කරන්නෙමි යී (සිතෘ).

සහනු ස්ථාය යනු දෙව්ලොවට යන්නෙම් යි (සිනා).

බීජ පථාශ යි ද,රකබීජ යක් වන්නේ යැ යි (සිතා)

වීමංස**පථාය** යනු නිල්වන්නේ ද යි. නිතෙල් පැහැය වන්නේ ද යි. විමසීම පිණිස

දවණ්ටය යනු කෙළි අදහස් ඇත්තේ

11. අණුතත්මරුපගෙහි මිදේවා යිසිතා ද, එයට වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසස් ඇවැත් වේ

බාහිරරුපයෙහි මිදේවා සි සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසෙස් ඇවැන් වේ

අතුානත්ම බාහිර රුපයෙහි සිතා ද, වැසම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ

අහසෙහි කට්ය සොලොචමින් සිතා ද වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ.

රාගයෙන් තද වූ කල්හි සිතා ද, වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැන් වේ වචවූපඵුරෙමන වෙතෙනි උපකකමනි මූචානි, ආපතනි සමුණදිසෙසසය පසාංචුපඵුරෙමන වෙතෙනි උපකකමනි මූචානි, ආපතනි සමුණදිසෙසසය වෘතුපඵුරෙමන වෙතෙනි උපකකමනි මූචානි, ආපතනි සමුණදිසෙසසය උචාංලිමනපාණකදවඩුපඵුරෙමන වෙතෙනි උපකකමනි මූචානි, ආපතනි සමුණදිසෙසසය

12 ආරෝගෳඐා වෙතෙති උපකකමති මුචවති, ආපති සමසෘදිසෙසසස

සුබන්ග වෙතෙනි උපකකුමනි මුචචති, අපෙනති සබඹදිසෙසසා තෙසජන්නාය වෙතෙනි උපකකුමනි මුචචති, අපෙනති සබඹදිසෙසසා දනතාය වෙතෙනි උපකකුමනි මුචචති, අපෙනති සබඹදිසෙසසා සුණුණුණාය වෙතෙනි උපකකුමනි මුචචති, අපෙනති සබඹදිසෙසසා යණුණුණාය වෙතෙනි උපකකුමනි මුචචති, අපෙනති සබඹදිසෙසසා සහනතාය වෙතෙනි උපකකුමනි මුචචති, අපෙනති සබඹදිසෙසසා බීජතාය වෙතෙනි උපකකුමනි මුචචති, අපෙනති සබඹදිසෙසසා මීමංසතාය වෙතෙනි උපකකුමනි මුචචති, අපෙනති සබඹදිසෙසසා දීවතාය වෙතෙනි උපකකුමනි මුචචති, අපෙනති සබඹදිසෙසසා

13. නීලං වෙතෙති උපකකමති මුච්චති, අපෙතති සහිසාදිසෙසයස පිතකං -පෙ- ලොහිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං -පෙ- දකවණණං -පෙ- තෙලවණණං -පෙ- බීරවණණං -පෙ- දබ්වණණං -පෙ- සපපිවණණං වෙතෙති උපකකමති මුච්චති, අපෙතති සහිසාදිසෙසයා.

සුදබිකං නිවසිනං

14 ආරේගයන් සුඛන් සුඛන් සුඛන් අවතෙනි උපකකමිනි මුවමනි, ආපන්ර සමකෘදිසෙසසක ආරේගයන් සෙසර් නිසුව -පෙ- ආරේගයන් සුව දනන් සුව -පෙ- ආරේගයන් සුව සුසුසුන් සුව -පෙ- ආරේගයන් සුව සසුසුන් සුව -පෙ- ආරේගයන් සුව සහයන් සුව -පෙ- ආරේගයන් සුව වී ජන් සුව -පෙ- ආරේගයන් සුව වි දිංසන් සුව -පෙ- ආරේගයන් සුව දවන් සම වෙතෙනි උපකකමිනි මුවමිනි, ආපන්නි සම්බෘදිසෙසස පා රාජිකපාළිග-සුකකම්සට්සී සම්සාදිසෙසග-1

වච්සින් තද වූ කල්හි සිතා ද, වෑගම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙණසස් ඇවැන් වේ

මූයෙන් නද වූ කල්හි සිතා ද, වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසස් ඇවැන් වේ.

වායෙන් තද වූ කල්හි සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැන් වේ

බූපණු දළ ගැටීමෙන් තද වූ කල්හි සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසස් ඇවැත් වේ

12 නීරොග බව පිණිස සිතා ද, වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුව පිණිස සිතා ද, වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ බෙහෙත් පිණිස සිතා ද වෑගම කෙරේ ද මිදේ ද සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දන් පිණිස සිතා ද වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ පින් පිණිස සිතා ද වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සහ පිණිස සිතා ද, වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ. සහ පිණිස සිතා ද, වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ. සහ පිණිස සිතා ද වෑගම කෙරේ ද මිදේ ද සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දරකබීජයපිණිස සිතා ද වෑගම කෙරේ ද මිදේ ද සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දෙරකබීජයපිණිස සිතා ද, වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ කෙළි පිණිස සිතා ද, වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ විමසීම පිණිස සිතා ද, වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ විමසීම පිණිස සිතා ද, වෑගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

13 නිල්වන් සුකුරු මිදීමට සිතා ද, වැගම කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ කසාවන් ලෙහෙවන් සුදුවක් මොහොරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දීවන් නිතෙල්වන් සිතා ද, වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

සුදඛ්කය නිමි.

14 අාරෝගාසය පිණිසත් සුවය පිණිසත්, සිතා ද, වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ ආරෝගාසය පිණිසත් බෙහෙත් පිණිසත් ආරෝගාස පිණිසත් දන් පිණිසත් ආරෝගාස පිණිසත් පින් පිණිසත් . . ආරෝගාසය පිණිසත් යාග පිණිසත් ආරෝගාස පිණිසත් සවගීය පිණිසත් ආරෝගාසය පිණිසත් දරකම්ජය පිණිසත් ආරෝගාස පිණිසත් විමසීම පිණිසත් ආරෝගාසය පිණිසත් කෙළි පිණිසත් යිතා ද, වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකමූලක බණඩවනුය නිමි.

- 15 සුඛන්ණෑව හෙසජජන්ණව වෙතෙන් උපකකමකි මුවවති, ආපතනි සමකාදිසෙසසා සුඛන්ණව දුනන්ණෑව -පෙ- සුඛන්ණෑව පුණුණෑන්ණව -පෙ-සුඛන්ණෑව යණුණන්ණුව -පෙ- සුඛන්ණෑව සගනන්ණුව -පෙ- සුඛන්ණෑව බ්ජන්ණුව -පෙ- සුඛන්ණෑව වීමංසන්ණුව -පෙ- සුඛන්ණෑව දවන්ණුව වෙතෙන් උපකකමනි මුවවති, ආපතනි සමකාදිසෙසසා සුඛන්ණුව ආරේඛනාන්ණුව වෙතෙන් උපකකමනි මුවවති, ආපතනි සමකාදිසෙසසා,
- 16 හෙසජරන්ණව දනන්ණව -පෙ- හෙසජරන්ණව පුණුණන්ණව -පෙ- හෙසජරන්ණව ගණුණුන්ණව -පෙ- හෙසජරන්ණව සගහන්ණව -පෙ- හෙසජරන්ණව බීජන්ණව -පෙ- හෙසජරන්ණව වීමංසන්ණව -පෙ-හෙසජරන්ණව දවන්ණව වෙතෙන් උපකකමනි, මුවවනි, අංපනනි සභිකෘදිසෙසසස හෙසජරන්ණව ආරේගගන්ණව -පෙ- හෙසජරන්ණව සුඛන්ණව වෙතෙන්, උපකකමනි, මුවවන් ආපනන් සභිකෘදිසෙසසස
- 17 දනපනසාව පුණුණුපනසාව -පෙ- දනපන්ණුව ගණුණුපන්ණුව -පෙ-දනපන්ණුව සහනපන්ණුව -පෙ- දනපන්ණුව බීජපන්ණුව -පෙ- දනපන්ණුව වීමංසපන්ණුව -පෙ- දනපන්ණුව දවපන්ණුව වෙතෙන් උපකකමිනි මුවවති, ආපතනි සහනෘදිසෙසසා දනපන්ණුව ආරෝගනපන්ණුව -පෙ- දනපන්ණුව සුඛපන්ණුව -පෙ- දනපන්ණුව හෙසජජපන්ණුව වෙතෙන් උපකකමෙනි මුවවති, ආපතනි සහනැදිසෙසසා
- 18. පුණුණුණුණු අණුණුණුණු -පෙ- පුණුණුණුණු සගහන්ණු -පෙ-පුණුණුණුණු බීජන්ණු -පෙ- පුණුණුණුණු වීමංසන්ණු -පෙ- පුණුණුණුණු දවන්ණුව වෙතෙහි උපකකමහි මුවෙති, අපතති සමුණැදිසෙසසා පුණුණුන්ණුව අංරෙගාන්ණුව -පෙ- පුණුණුන්ණුව සුබන්ණුව -පෙ-පුණුණුන්ණුව හෙසජජන්ණුව -පෙ- පුණුණුන්ණුව දනන්ණුව වෙහෙති උපකකමති මුවුවති, අපතති සමුණැදිසෙසස
- 19. යකුණුන්ණුව සභාන්ණුව –පෙ– යකුණුන්ණුව බ්ජන්ණුව –පෙ– යකුණුන්ණුව බ්ජන්ණුව –පෙ– යකුණුන්ණුව දවන්ණුව වෙහොගි උපකකමිනි මුවවනි, ආපතනි සහිසාදිසෙසසහ යකුණුන්ණුව ආරේගාන්ණුව –පෙ– යකුණුන්ණුව කෙසජන්ණුව –පෙ– යකුණුන්ණුව තෙසජන්ණුව –පෙ– යකුණුන්ණුව තෙසජන්ණුව වෙහෙනි උපකකමිනි මුවවනි, ආපතනි සහිසාදිසෙසසහ
- 20 සගනතිකුව බීජනිකුව -පෙ- සගනතිකුව වීමිංසනිකුව -පෙ-සගනතිකුව දවන්කුව වෙතෙනි උපකකමිනි මුවන්නි, ආපනනි සම්කෘදි-සෙසසක සගනතිකුව ආරෙගන්නිකුව -පෙ- සගනතිකුව සුඛන්නුව -පෙ-සගනතිකුව හෙසජජන්කුව -පෙ- සගනතිකුව දනත්කුව -පෙ- සගනතිකුව පුණුකුත්කුව -පෙ- සගනතිකුව යණුකුතිකුව වෙතෙනි උපකකමිනි මුවවනි, ආපනනි සම්කෘදිසෙසසක

- 15 සුව පිණිස ද, බෙහෙත් පිණිස ද, සිතයි නම් වෑගම් කෙරෙයි නම් මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුව පිණිස ද දන් පිණිස ද . සුව පිණිස ද පින් පිණිස ද සුව පිණිස ද සෑග පිණිස ද සුව පිණිස ද සහ පිණිස ද සුව පිණිස ද බීජ පිණිස ද සුව පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද සුව පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සිතයි නම් වෑගම් කෙරෙයි තම් මිදෙයි තම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුව පිණිස ද ආරෝගෘග පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 16 බෙහෙත් පිණිසද දැනය පිණිසද බෙහෙත් පිණිසද පින් පිණිසද බෙහෙත් පිණිසද යාග පිණිසද . බෙහෙත් පිණිසද සහ පිණිසද බෙහෙත් පිණිසද බිජ පිණිසද බෙහෙත් පිණිසද විමසුම පිණිසද බෙහෙත් පිණිසද කොළි පිණිසද සිතයි නම්, වෑයම කොරෙහි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ බෙහෙත් පිණිසද ආරෝගයය පිණිසද බෙහෙත් පිණිසද සුව පිණිසද සිතයි නම්, වෑයම කොරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 17 දන් පිණිස ද පින් පිණිස ද දන් පිණිස ද යාග පිණිස ද දන් පිණිස ද සග පිණිස ද දන් පිණිස ද බීජ පිණිස ද දන් පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද දන් පිණිස ද කොළි පිණිස ද සිතයි නම්, වැගම කොරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දන් පිණිස ද ආරෝගාය පිණිස ද දන් පිණිස ද සුව පිණිස ද දන් පිණිස ද බෙනෙන් පිණිස ද සිතයි නම්, වැගම කොරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 18 පින් පිණිසද සාග පිණිසද පින් පිණිසද සග පිණිසද පින් පිණිසද බීජ පිණිසද පින් පිණිසද විමසුම් පිණිසද පින් පිණිසද කෙළි පිණිසද සිනයි නම්, වැසම කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙන් ඇවැත් වේ පින් පිණිසද ආරෝගාය පිණිසද පින් පිණිසද සුව පිණිස ද. පින් පිණිසද බෙහෙත් පිණිසද පින් පිණිසද සුව පිණිස නම්, වැසම කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙන් ඇවැත් වේ.
- 19 යාග පිණිසද සහ පිණිසද යාග පිණිසද බිජ පිණිසද යාග පිණිසද විමසුම් පිණිසද සාග පිණිසද කොළී පිණිසද සිතයි නම්, වැයම් කොරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ යාග පිණිස ද ආරේඛනය පිණිසද යාග පිණිසද සුව පිණිසද යාග පිණිසද බෙහෙත් පිණිසද යාග පිණිසද දනය පිණිසද යාග පිණිසද පින් පිණිසද සිතයි නම්, වැයම් කොරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 20 සහ පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද සහ පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද සහ පිණිස ද කෙළී පිණිස ද සිතුයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සහ පිණිස ද ආරෝගයෙ පිණිස ද සහ පිණිස ද සහ පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද සහ පිණිස ද කෙළී පිණිස ද සහ පිණිස ද පිත් පිණිස ද සහ පිණිස ද යාග පිණිස ද සිතුයි නම් වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

- 21 බ්ජන්ණව වීම සත්රණුව -පෙ- බ්ජන්ණුව දවන්ණුව වෙනෙති උතකාමින් මුච්චත්, ආපතත් සම්කෘදිසෙසසා බීජන්ණුව ආරෙගාන්ණුව -පෙ- බීජන්ණුව සුඛන්ණුව -පෙ- බීජන්ණුව හෙසජජන්ණුව -පෙ-බීජන්ණුව දනන්ණුව -පෙ- බීජන්ණුව පුණුණුන්ණුව -පෙ- බීජන්ණුව යණුණුන්ණුව -පෙ- බීජන්ණුව සගනන්ණුව වෙනෙති උපක්කමෙන්, මුච්චත්, ආපතන් සම්කෘදිසෙසස
- 22 වීම සෙන්නෑව දවන්නෑව වෙතෙන් උපකකුමති මුවවති, අපෙන් සහික දිසෙසසා වීම සන්නෑතු අරෙගනන්නෑව -පෙ- වීම සන්නෑතු සුබන්නෑව -පෙ- වීම සන්නෑතු තෙතුජජන්නෑව -පෙ- වීම සන්නෑතු ද ඉන්නෙකුව -පෙ-වීම සන්නෑතුව පුණුණුන්නෑව -පෙ- වීම සන්නිකුව සණුණුන්නෑව -පෙ-වීම සන්නිකුව සගනන්නෑව -පෙ- වීම සන්නිකුව බීජන්නෑව වෙතෙන් උපකකුමති මුවවති, ආපතන් සහික දිසෙසසන
- 23. දවර්වාණුව අංරෙගා හරුණුව වෙතෙන් උපකකමනි මුච්චන්, ආපතනි සම්කෘදිසෙසසා දවර්වාණුව සුඛර්ථාණුව –පෙ– දවර්වාණුව නෙසජරණුණුව, –පෙ– දවර්ථාණුව දනර්ථාණුව, –පෙ– දවර්ථාණුව පුකුණුරාණුව, –පෙ– දවර්ථාණුව යකුණුර්ථාණුව, –පෙ– දවර්ථාණුව සගනර්ථාණුව, –පෙ– දවර්ථාණුව බීජර්ථාණුව, –පෙ– දවර්ථාණුව වීමංසර්ථාණුව වෙතෙන් උපකකුමෙන් මුච්චන්, ආපතනි සම්කෘදිසෙසයා,

එකමූලකසස බදාචකකං. සඩබිතතං.

එකමුලකයා වනුනුපෙයනලං නිටසිනං.

24 ආරෝගයන්නුව සුබන්නුව හෙසජජන්නුව වෙනෙන් උපකකමිනි මුවවති, ආපතත් සඬකාදිසෙසසා –පෙ– ආරෝගයන්නුව සුබන්නුව දවන්ඩදාව වෙතෙන් උපකකමති මුවවති, ආපතනි සඬකාදිසෙසසා

දුමූලකයස බණ්ඩවකකං නිවසිතං.

25 සුබන්ඤව හෙසණ්න් දැනන්ණව වෙනෙත් උපකකරන් මූවවත් අංපතත් සමකද්දෙසසසා –පෙ– සුබන්ඤව හෙසණ්න්ඤව දවන්ඤව වෙනෙත් උපකකමන් මූවවත්, - ආපතත් සමකද්දෙසසසා සුබන්ඤව හෙසණ්න් ආරෝගාණ්ඤව වෙනෙත් උපකකමන් මුවවත්, ආපතත් සමකද්දෙසසස

> දමුලකසා බැබවශකං. සෑබිපපාං,

- 21 ගැබ් පිණිසද විමසුම පිණිසද ගැබ් පිණිසද කොළි පිණිසද සිතයි නම්, වෑයම කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ ගැබ් පිණිසද ආරෝග¤ය පිණිසද ගැබ් පිණිසද සුව පිණිසද ගැබ් පිණිසද කට පිණිසද ගැබ් පිණිසද තාබ් පිණිසද ගැබ් පිණිසද ගැබ් පිණිසද ගැබ් පිණිසද ගැබ් පිණිසද හැබ් පිණිසද හැබ් පිණිසද හැබ් පිණිසද හැබ් පිණිසද හැබ් පිණිසද හැබ් පිණිසද සහ පිණිසද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 22 විමසුම පිණිස ද කොළි පිණිස ද සිතයි නම වැගම කොරෙයි නම, මදෙයි නම සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ විමසුම පිණිස ද ආරෝගයෙ පිණිස ද විමසුම පිණිස ද සුව පිණිස ද විමසුම පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද විමසුම පිණිස ද දන් පිණිස ද විමසුම පිණිස ද පින් පිණිස ද විමසුම පිණිස ද යාග පිණිස ද විමසුම පිණිස ද සහ පිණිස ද විමසුම පිණිස ද ගැබ පිණිස ද සිතයි නම, වැගම කෙරෙයි නම, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙ
- 23 කොළි පිණිස ද ආරෝගාග පිණිස ද සිතයි නම, වෑයම කොරෙසි නම, මිදෙයි නම සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ කොළි පිණිස ද සුව පිණිස ද කොළි පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද කොළි පිණිස ද දන් පිණිස ද කොළි පිණිස ද පින් පිණිස ද කොළි පිණිස ද යාග පිණිස ද කොළි පිණිස ද සහ පිණිස ද කොළි පිණිස ද යාග පිණිස ද කොළි පිණිස ද සහ පිණිස ද කොළි පිණිස ද ගැබ පිණිස ද කොළි පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද සිතයි නම්, වෑගම් කොරෙයි නම් මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

එකමූලකබදබචනුය සංකෙප කරණ ලදී.

එකමූලක වනුපෙයනලය නිමි

24 අංරෙගාග පිණිසද සුව පිණිසද බෙහෙත් පිණිසද සිතයි නම්, වෑගම් කෙරෙයි නම් මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ අංරෙගාග පිණිසද සුව පිණිසද කෙළි පිණිසද සිතයි නම්, වෑගම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ

දවිමූලක මණඩවනය නිමි.

25 සුව පිණිසද බෙනෙන් පිණිසද දන් පිණිස ද සිනයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහ වෙසෙස් ඇවැන් වේ සුව පිණිස ද බෙහෙන් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සිනයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැන් වේ සුව පිණිස ද බෙහෙන් පිණිස ද ආරෝගාග පිණිස ද සිනයි නම් වෑයම් කෙරෙයි නම් මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැන් වේ -

දවිමුලක බණුවනුය සං*ක්*ෂිපතයි.

26 වීමංසන්කාව දවන්කාව අංරෙතාන්කාව වෙතෙන් උජකකමිනි මුචචති ආපතති සම්කෘදිසෙසසස –පෙ– වීමංසන්කාව දවන්කාව සුඛන්කාව -පෙ– වීමංසන්කාව දවන්කාව බීජන්කාව වෙතෙන් උපකකමිනි මුචචති, ආපතති සම්කෘදිසෙසසස

දුමුලකං නිවසිකං.

27 නිමූලකමපි චතුමූලකමපි පඤචමූලකමපි ඡමූලකමපි සනහමූලකමපි අවස්මූලකමපි නවමූලකමපි එවමෙව වින්දාරෙතුබබං

ඉදං සබුවම්ලකං.

28 ආරෙගා නික්ත සුඛන් කුඩ හෙසජරන් කුඩ දනන් කුඩ පුණුණුන්කුව යකුතුන් කුඩ සහා නික්ත සිරිය කුඩ වීමංසන් කුඩ දවන් කුඩ වේගෙන් උපක්කමින් මුඩවන්, ආපනනි සහික දිසෙසයා.

සබබමුලකං නිදසිතං.

වකකපේයහලං නිදයිතං.

29 නිලණුව පිතකණුව වෙතෙකි උපකකමකි මුවවති, ආපතති සබ්කාදිසෙසසස නිලණුව ලොතිතකණුව –පෙ– නිලණුව ඔදුනණුව –පෙ– නිලණුව තකකවණණුණුව, –පෙ– නිලණුව දකවණණණුව, –පෙ– නිලණුව තෙලවණණණුව, –පෙ– නිලණුව බීරවණණණුව, –පෙ– නිලණුව දබ්වණණණුව, –පෙ– නිලණුව සපපිවණණණුව වෙතෙකි උපකකමති මුවවකි, ආපතති සබ්කාදිසෙසසස

එකමුලකසා බණඩමකතං.

30 පිහකඤව ලොහිතකඤව වෙතෙන් උපකකමනි මුවවනි, ආපනති සමකාදිසෙසසය පිතකඤව ඔදුතුඤව -පෙ- පිහකඤව තකකමණණඤව -පෙ-පිතකඤව දකවණණඤව -පෙ- පිතකඤව තෙලවණණඤව -පෙ- පිහකඤව බීරවරුණඤව -පෙ- පිතකඤව දබ්වණණඤව, -යෙ- පිතකඤව සජ3-වණණඤව -පෙ- පිතකඤව නිලඤව වෙතෙනි උපකකමිනි ඉවමිනි, ආපනති සමුණිදිපෙසසස

එකමුලකය බදුබ්වකකං.

26. විමසීම පිණිස ද කෙළි පිණිස ද ආරෝගාග පිණිස ද සිතුයි, වැයම් කෙරෙයි, මිදෙයි තම සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ විමසීම පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සුව පිණිස ද විමසීම පිණිස ද කෙළි පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද සිතයි තම, වැයම් කෙරෙයි තම්, මිදෙයි තම්, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ

දව්මූලකය නිමි.

27 තිමූලකය ද, චනුමූලකය ද, පණුචමූලකය ද, ඡමූලකය ද, සතන-මූලකය ද, අවඨමූලකය ද, තවමූලකය ද මෙසේ ම විසනර කටයුතු ය

මේ සබබමුලකයසි:

28 ආරෝගාසය පිණිස ද සුවය පිණිස ද බෙහෙන් පිණිස ද දන් පිණිස ද පින් පිණිස ද යාගය පිණිස ද සග පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද විලංසනය පිණිස ද කොළි පිණිස ද සිතකි නම, වැයම කොරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහ වෙසෙස් ඇවැන් වේ

සබබමූලකය නිමි.

චකකපෙසාලස නිමි.

29 නිල්වන් ද කහවන් ද සිතයි, වෑයම කෙරෙයි, මිදෙයි, සහවෙසෙස් අැවැත් වේ නිල්වන් ද ලේ වන් ද නිල්වන් ද සුදු වන් ද නිල්වන් ද මොහොරු වත් ද නිල්වන් ද දියවන් ද නිල්වන් ද තෙල්වන් ද නිල්වන් ද කිරිවන් ද නිල්වන් ද දිහිවන් ද නිල්වන් ද හිතල්වන් ද සිතයි නම, වෑයම් කරයි තම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

එකමූලක බණඩවනුය නිමි.

30 කහවත් ද ලේවත් ද සිතයි නම්, වෑශම කරයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ කහවත් ද සුදුවත් ද කහවත් ද මෝ රුවත් ද කහවත් ද දිගවත් ද කහවත් ද තෙල්වත් ද කහවත් ද කිරිවත් ද කහවත් ද දිහිවත් ද කහවත් ද හිතෙල්වත් ද කහවත් ද නිල්වත් ද සිතයි නම්, වෑශම් කරයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකමූලක බදබවනුය.

- 31 ලොහිතකණුව ඔදුතණුව චෙතෙති උපකකමකි මුචති, අපෙතති සම්කෘදිසෙසසස ලොහිතකණුව තකකවණණණුව -පෙ - ලොහිතකණුව දකවණණණුව -පෙ - ලොහිතකණුව තෙලවණණණුව -පෙ - ලොහිතකණුව බීරවණණණුව -පෙ - ලොහිතකණුව දබ්වණණණුව -පෙ - ලොහිතකණුව සපපිවණණණුව වෙතෙනි උපකකමති මුචති ආපතනි සම්කෘදිසෙසසස ලොහිතකණුව නීලකුව -පෙ ලොහිතකණුව පිතකණුව වෙතෙනි උපකකමති මුචති ආපතනි සම්කෘදිසෙසසස
- 32 ඔදුනුකුව නුකකවණණකුව –පෙ– ඔදුනුකුව දකවණණකුව –පෙ– ඔදුනුකුව තෙලවණණකුව –පෙ– ඔදුනුකුව බීරවණණකුව –පෙ– ඔදුනුකුව දධිවණණකුව –පෙ– ඔදුනුකුව සපපිවණණකුව වෙතෙන් උපකකමනි මුවෙනි අපෙන්නි සබසෘදිසෙසසස ඔදුනුකුව නීලකුව –පෙ– ඔදුනුකුව පිනකුකුව –පෙ– ඔදුනුකුව ලෞඛ්තකුකුව වෙතෙනි උපකකමනි මුවවනි, අපෙන්න සබසෘදිසෙසසස
- 33 තකකවණණණඤව දකවණණඤව -පෙ- තකකවණණඤව හෙල-වණණඤව -පෙ- තකකවණණඤව බීරවණණඤව -පෙ- තකකවණණඤව දධිවණණඤව -පෙ- තකකවණණඤව සපපිවණණඤව වෙතෙත් උපකකමති මුච්චති, ආපතති සමකෑදිසෙසසස තකකවණණඤව නීලඤව -පෙ-තකකවණණඤව පිතකඤව -පෙ- තකකවණණඤව ලොහිතකඤව -පෙ-තකකවණණඤව ඔදුතඤව චෙතෙත් උපකකමති මුච්චති, අපෙත් සමකෑදිසෙසසස
- 34 දකවණණඤව තෙලවණණඤව –පෙ– දකවණණඤව බීරවණණඤව –පෙ– දකවණණඤව දධිවණණඤව –පෙ– දකවණණඤව සපපිවණණඤව චෙතෙති උපකකමති මූවති අංපතති සබෲදිසෙසසස දකවණණඤව තීලඤව –පෙ– දකවණණඤව පිතකඤව –පෙ– දකවණණඤව ලෞභිතකඤව –පෙ– දකවණණඤව ඔදුතඤව –පෙ– දකවණණඤව තකකවණණඤව චෙතෙති උපකකමති මුවවති ආපතති සබෲදිසෙසසස
- 85 තෙලවණණඤව බීරවණණඤව –පෙ– තෙලවණණඤව දධිවණණඤව –පෙ– තෙලවණණඤව සපපිවණණඤව වෙනෙනි උපකකමති මුවවති, අංපතති සමෲදිසෙසසස තෙලවණණඤව නිලඤව –පෙ– තෙලවණණඤව පිතකඤව –පෙ– තෙලවණණඤව ලෞභිතකඤව තෙර– වණණඤව ඔදුතඤව –පෙ– තෙලවණණඤව තකකවණණඤව –පෙ– හෙල– වණණඤව දකවණණඤව වෙතෙනි උපකකමති මුවවති, අංපතති සමඃාදි– සෙසසස
- 36 බීරවණණණුව දබ්වණණණුව -පෙ බීරවණණණුව සප්විවණණණු වෙහෙති උපකකමති මුවවති, අපෙතති සම්සෘදිසෙසසා බිරවණණණුව තීලකසුව -පෙ බීරවණණණුව පිතකණුව -පෙ බීරවණණුව ලොහිතකණුව -පෙ බීරවණණුණුව ඔදුහුණුව -පෙ බීරවණණණුව හකකවණණුණුව -පප බීරවණණුණුව දකවණණ්ණුව -පෙ බීරවණණුණු තෙලවණණුණු වෙහෙති උපකකුමති මුවවති, අපෙතති සමාාදියෙසස

- 31 ලේචන් ද සුදුවන් ද සිතයි නම්, වෑගම් කරයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ. ලෙහෙවන් ද මෝරුවන් ද ලෙහෙවන් ද දියවන් ද ලෙහෙවන් ද තෙල්වන් ද ලෙහෙවන් ද කිරිවන් ද ලෙහෙවන් ද දිහිවක් ද ලෙහෙවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑගම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
- 32 ලෙහෙවන් ද නිල්වන් ද ලෙහෙවන් ද කහවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කරයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුදූවන් ද මෝරුවන් ද සුදුවන් ද දියවන් ද සුදුවන් ද තෙල්වන් ද සුදුවන් ද කිරිවන් ද සුදුවන් ද දීවන් ද සුදුවන් ද කිතෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුදුවන් ද නිල්වන් ද සුදුවන් ද කහවන් ද සුදුවන් ද ලෙහෙවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 33 මෝරුවන් ද දියවන් ද ... මෝරුවන් ද තෙල්වන් ද මෝරුවන් ද නිරිවන් ද මෝරුවන් ද වීවන් ද මෝරුවන් ද ශිරෙවත් ද මෝරුවන් ද නම් සහ වෙසෙස් ඇවැන් වේ මෝරුවන් ද නිල්වන් ද ... මෝරුවන් ද කහවන් ද . මෝරුවන් ද ලෙහෙවන් ද . මෝරුවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ම්දෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 34 දියවන් ද තෙල්වන් ද දියවන් ද කිරීවන් ද දියවන් ද දීවන් ද දියවන් ද ශිතෙල්වන් ද සිතසි නම, වැයම් කෙරෙසි නම්, මිදෙසි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දියවන් ද නිල්වන් ද දියවන් ද කහවන් ද දියවන් ද ලෙහෙවන් ද. දියවන් ද සුදුවන් ද දියවන් ද මෝරුවන් ද සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙසි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 35 කෙල්වන් ද කිරිවන් ද තෙල්වන් ද දීවන් ද තෙල්වන් ද ගිතෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ තෙල්වන් ද නිල්වන් ද . තෙල්වන් ද කහවන් ද තෙල්වන් ද ලෙහෙවන් ද තෙල්වන් ද සුදුවන් ද තෙල්වන් ද මෝරු වන් ද තෙල් වන් ද දිය වන් ද සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 36 කිරිවත් ද දීවත් ද කිරිවත්ද හිතෙල්වත් ද සිතයි තම, වැයම් කෙරෙයි තම, මිදෙයි තම සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ කිරිවත් ද නිල්වත් ද කිරිවත් ද කහවත් ද කිරිවත් ද ලෙහෙවත් ද කිරිවත් ද සුදුවත් ද කිරිවත් ද මෝරුවත් ද කිරිවත් ද දියවත් ද කිරිවත් ද තෙල්වත් ද සිතයි තම, වැයම් කෙරෙයි තම, මිදෙයි තම, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

37 දබ්වණණණා සපපිවණණණාද වෙතෙනි උපකකමනි මුවවනි, අංපතති සමාසැදිසෙසසා දබ්වණණණාද නීලඤව -පෙ- දබ්වණණණාදව පිතකඤව -පෙ- දබ්වණණණාදව ලොහිතකාදව -පෙ- දබ්වණණණාදව ඔදනාණු -පෙ- දබ්වණණණාදව තකකවණණණාදව -පෙ- දබ්වණණණාදව දකවණණඤව -පෙ- දබ්වණණණාදව තෙලවණණණාදව -පෙ- දබ්වණණාදව බීරවණණාණුව වෙතෙනි උපකකමති මුවවනි අංපතති සමාසැදිසෙසසා

38 සපපිවණණ ව නීලං ව වෙතෙති උපකකමති මුවෙති, අපෙනති සබකදිසෙසසස සපපිවණණ කුඩ පිතකකුව -පෙ- සපපිවණණ කුඩ ලොගිත-කකුව -පෙ- සපපිවණණ කුඩ ඔදුනකුව -පෙ- සපපිවණණ කුඩ වණණ කුඩ -පෙ- සපපිවණණ කුඩ දකවණණ කුඩ -පෙ- සපපිවණණ කුඩ තෙලවණණ කුඩ -පෙ- සපපිවණණ කුඩ බීරවණණ කුඩ -පෙ- සපපිවණණ කුඩ දධිවණණ කුඩ වෙතෙති උපකකමති මුඩවති, අපෙනති සබිකාදිසෙසසස

එකමුලකයා බදබවකකං නිවසිතං.

39 නීලකාව පිතකකාව ලොහිතකාව වෙතෙති උපකකමති මුවවති, ආපතති සබසාදිසෙසසා නීලකාව පිතකකාව ඔදුතකකාව –පෙ– නීලකාව පීතකකාව සපුවිවණණකාව වෙතෙනි උපකකමති මුවවති, ආපති සබසාදි– සෙසසා

දමුලකුසස බණවවකකං.

40 පිතකණුව ලොගිතකණුව ඔදුතණුව වෙතෙනි උපකකමනි මුවවනි, ආපතනි සහිසෑදිසෙසසස –පෙ– පිතකණුව ලොගිතකණුව සප්පිවණණණුව –පෙ– පිතකණුව ලොගිතකණුව නීලණුව වෙතෙනි උපකකමනි මුවවති, ආප^තනි සහිසෑදිසේසසස.

දුම්ලශාසස බදකමකකං.

41 දධ්වණණණුව සපුපුවණණණුව නීලකුව වෙතෙති උපකකමති මුවවති, අංපතති සමුකදීසෙසසස _පෙ_ දධ්වණණකුව සපුපුවණණකුව බීරවණණණුව වෙතෙනි උපකකමනි මුවවනි, අංපනයි සමුධාදීසෙසස

දුමූලකං නිවයිතං,

42 නිමූලකමපි වතුමූලකමපි ප*ස*ෙමුමූලකමපි ජමූලකමපි සහාමූලක⁹³ අවසමූලකමපි නවමුලකමපි එවමෙව විනාරෙනුවලං 37 දිහිවන් ද යිතෙල්වන් ද සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දීවන් ද නිල්වන් ද දීවන් ද කහවන් ද දීවන් ද ලෙහෙවන් ද දීවන් ද සුදුවන් ද දීවන් ද මෝරුමන් ද දීවන් ද දිවන් ද මෝරුමන් ද දීවන් ද දිවන් ද කිරිවත් ද සිතුයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

38 ගිතෙල්වන් ද නිල්වන් ද සිතයි නම, වෑයම් කෙරෙයි නම, මිදෙයි නම සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ ශිතෙල්වන් ද කහවන් ද ශිතෙල්වන් ද ලේවන් ද ගිතෙල්වන් ද සුදුවන් ද ගිතෙල්වන්ද මෝරුවන් ද ගිතෙල්වන් ද දියවන් ද හිතෙල්වන් ද තෙල්වන් ද ගිතෙල්වන් ද කිරිවන් ද ශිතෙල්වන් ද දීවන් ද සිතයි නම, වෑයම් කෙරෙයි නම, මිදෙයි නම් සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකමූලක බදබවකුය නිමි.

39 නිල්වන් ද කහවන් ද ලේවන් ද සිනයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙසි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ නිල්වන් ද කහවන් ද සුදුවන් ද නිල්වන් ද ශිනෙල්වන් ද සිනයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

දම්මූලක බණඩවනුය.

40 කහටත් ද ලේවන් ද සුදුවන් ද සිතයි නම, වෑයම් කරයි නම, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ කහටත් ද ලේවන් ද ගිතෙල්වන් ද කහටත් ද ලේවන් ද නිල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙසි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

දම්මූලක බදබවකුය නිම්.

41 දිහිවත් ද ශිතෙල්වත් ද නිල්වන් ද සිතයි තම, වෑයම කරයි නම, මිදෙයි තම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දිහිවන් ද ශිතෙල්වන් ද කිරිවන් ද සිතයි තම්, වෑයම් කෙරෙයි තම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැන් වේ

දව්වූලකය නිමි

42 තිමූලකය ද වතුමූලකය ද පඤචමූලකය ද ඡමූලකය ද සතන– මූලකය ද අවඨමූලකය ද නවමූලකය ද මෙසේ ම විසනර කවයුතුයි

ඉදං සබ්බමුලකං:

43. නීලඤව පිනකඤව ලොතිනකඤව ඔදුතඤව නකකවණණඤව දකවණණඤව නෙලවණණඤව බීරවණණඤව දබ්වණණඤව සපපිවණණඤව වෙතෙනි උපකකමති මුවවති, ආපතති සම්සෘදිසෙසසස

සබබමුලකං නිටසිතං.

44. අංරෙගා නික්ති නීලණුව වෙතෙනි උපකකමනි මුවනි, ආපනති සම්කෘදිසෙසසස ආරේගා නික්තිව සුඛන් කිල නිල පිට පිනකණුව වෙතෙනි උපකකමිනි මුවනති, ආපනති සම්කෘදිසෙසසස ආරේගා නික්ති සුඛන්ණුව හෙසණ් නික්තිව නීලණුව පිනකණුව ලොකිනකණුව වෙතෙනි උපකකමිනි මුවමිනි, ආපනති සම්කෘදිසෙසසස –පෙ– සපවිමණණ වෙතෙනි උපකකමිනි මුවමිනි, ආපනති සම්කෘදිසෙසසස

උතතොවඩුන්කං එවමෙව නෙතුබබං 1

45 අංරෙගා පථාදව සුඛ පථාදව හෙස ජර පථාදව ද න පථාදව පුණු සැප් සැව ගණුණු සහ පථාදව බීර පථාදව වීම ං ස පථාදව ද ව පථාදව නීලණුව ජිත කාණුව ලෙංගින කාණුව ඔදු ත සැව ත කාක වණණ ණැව ද ක වණණ ණැව තෙල වණණ සැව බීර වණණ සැව ද බිවණණ සැව ස ප පිවණණ ණැව වෙතෙති උපකකුම නි මුවවනි, අපතනි සම සංදිසෙස සස

මිසාකවකුකුං නිවසිකං.

46 නීලං මොවෙසසාමිති වෙතෙනි උපකකමනි, පීනකං මුච්චනි, ආපතිනි සම්කෘදිසෙසසා, නීලං මොවෙසසාමිති වෙතෙනි උපකකමනි ලොහිනකං –පෙ- ඔදුනං –පෙ- තකකවණණං –පෙ- දකවණණං –පෙ- තෙලවණණං –පෙ- බීරවණණං –පෙ- දගිවණණං –පෙ- සපපිවණණං මුච්චනි, ආපතිනි සම්කෘදිසෙසසාස

බණබවකකං නිටසිතං

47 පීතකං මෙ.වෙසසාමිති වෙතෙති උපකකමති, ලොහිතකං මුවවති, ආපතති සම්බෘදිසෙසසස පිතකං මෙ.වෙසසාමිති වෙතෙති උපකකමති, ඔදුතං –පෙ– තකකවණණං –පෙ– දකවණණං –පෙ– තෙලවණණං –පෙ– බීරවණණං –පෙ– දඩිවණණං –පෙ– සපපිංවණණ –පෙ– නීලං මුවවති, ආපතති සම්බෘදිසෙසසස

බදබමාගගං.

ම්**රං ස**හුනුකකං.

1 වන්ද හැනිම මෙස්

මේ සබබමුලකය යි:

43 නිල්වන් ද කාශවන් ද ලේවන් ද සුදුවන් ද මෝරුවන් ද දියවන් ද තෙල්වන් ද කිරිවන් ද දීවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිනසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවන් වේ.

සබබමුලකය නිමි.

44 අංරෙගාසය පිණිස ද නිල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ අංරෙගාසය පිණිස ද සුව පිණිස ද නිල්වන් ද කහවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහ-වෙසෙස්ඇවැත් වේ අංරෙගාසය පිණිස ද සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද නිල්වන් ද කහවන් ද ලේවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ ගිතෙල්වන් සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

දෙපසින් වැඩෙන සේ මේ පරිද්දෙන් පැමිණවිය යුතුයි.

45 අාරෝගාසය පිණිස ද සුව පිණිස ද බෙහෙතේ පිණිස ද දන් පිණිස ද පින් පිණිස ද සාගය පිණිස ද සාග පිණිස ද ගබ් පිණිස ද වීමසුම් පිණිස ද කොළි පිණිස ද නිල්වන් ද කාහවන් ද ලේවන් ද සුදුවන් ද මෝරුවන් ද දියවන් ද නෙල්වන් ද කිරීවන් ද දිහිවන් ද හිනෙල්වන් ද සිනසි නම, වැයම් කොරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැක් වේ

ම්ශුකචනුය නිම්.

46. නිල්වන් සුකුරු මූදන්නෙම යි සිතයි නම්, වෑගම් කෙරෙයි නම්, කහවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැන් වේ නිල්වන් සුකුරු මූදන්නෙම යි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ලෙහෙවන් සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරීවත් දිහිවන් ගිතෙල්වන් මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

ඛණකුචනුය නීම්

47 කහවන් සුකුරු මුදන්තෙම සි සිතසි නම්, වෑයම කෙරෙසි නම්, ලේවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ කහවන් මුදන්තෙම සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙසි සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් හිතෙල්වන් නිල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

බදබචනුගගි.

මූලය සංසම්පතය,

48 සපපිචණණං මොවෙසසාමිති වෙනෙති උපකකමති, නීලං මුවවති, අංපනති සමසංදිසෙසසා සපපිවණණං මොවෙසසාමිනි වෙනෙති උපකකමති, පීතකං -පෙ- ලෞභිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං -පෙ- දක-වණණං -පෙ- තෙලවණණං -පෙ- බීරවණණං -පෙ- දධ්වණණං මුවවති, අංපනති සමකාදිසෙසසස

කුවජිවකතං නිවසිතං.

49 පිතකං මොවෙසසැමිති වෙතෙති උපකක විති, නීලං මුවවති, අංසතති සබ්කාදිසෙසසස ලොහිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං -පෙ- දක-වණණං -පෙ- තෙලවණණං -පෙ- බීරවණණං -පෙ- දධිවණණං -පෙ-සපපිවණණං මොවෙසසැමිති වෙතෙති උපකකමති නීලං මුවවති, අංපතති සබ්කාදිසෙසසාස

පිටසිවනකුගස පඨමං ශවනං නිටසිසැං.

50 ලොහිතකං මොවෙසාාමීනි වෙතෙන් උපකකමනි, පිතකං මුවවනි, ආපතනි සම්කාදිසෙසසා ඔදනං –පෙ– තකකවණණං –පෙ– දකවණණං –පෙ– තෙලවණණං –පෙ– බීරවණණං –පෙ– දබ්වණණං –පෙ– සප්පිමණණං –පෙ– නීලං මොවෙසසාමීනි වෙතෙනි උපකකමනි පිතකං මුවවනි, ආපතනි සම්කාදිසෙසසහ

පිටසිචකකයා දුනියං ශමනං නිටසිතං.

51 ඔදනං මොවෙසසාමිනි වෙනෙනි උපකකමිනි ලොසිනකං මුදිවති, ආපතනි සම්බද්දෙසසසය. නකකමණණං -පෙ- දකවණණං -පෙ- හෙලි-වණණං -පෙ- බීරවණණං -පෙ- දබ්වණණං -පෙ- සපුවිමණණං -පෙ-නීලං -පෙ- පිතකං මොවෙසසාමිනි වෙනෙනි උපකකමිනි. ලොසිතකං මුදිවති, ආපතනි සම්බද්දෙසසස

පිටයිවනුනුසය ජාතියං හමනං නිටයිතං

52 තුකකවණණං මොවෙසසාමිති වෙතෙති උපකකදිනි ඔදනං මූඩවිනි, ආපතති සම්සාදිසෙසසස දකවණණං –පෙ– තෙලවණණං –පෙ– සිරවණණං –පෙ– දකිවණණං –පෙ– සපපිවණණං –පප– නීලං –පප– විතකං –පෙ– ලොගිතකං මොවෙසසාමිති වෙනෙති උපකකදිනි, ඔදනං මූඩවිනි, ආපතති සම්සාදිසෙසසස

පිටයිවනයාගය වතුපුළුං නමනං නිවයිතං

48 හිතෙල්වන් සුකුරු මුදන්තෙම යි සිතයි නම්, වැසම් කෙරෙයි නම්, නිල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ. හිතෙල්වන් මුදන්තෙම යි සිතයි නම්, වැසම්කෙරෙයි නම්, කහවන් ලේවන් . . සුදුවන් මෝරුවන් . දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

කුවජීවකුය නිම්.

49 කහවත් සුකුරු මුදන්නෙම සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, නිල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිනිවන් හිතෙල්වන් සුකුරු මුදන්නෙම සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, නිල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පිටසීවකුය පිළිබද පලමුවන ශමන නිමි.

50. ලේවන් සුකුරු මූදන්නෙම සි සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙසි නම්, කහවත් සුකුරු මිදෙසි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් ගිතෙල්වන් නිල්වන් සුකුරු මූදන්නෙම සි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, කහවන් සුකුරු මිදෙසි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිටසිවකුය පිළිබද දෙවන ශමන නිමි.

51 සුදුවන් සුකුරු මුදන්නෙමයි යිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ලේවන් සුකුරු මිදෙයි තම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ මෝරුවන් සුකුරු දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් හිතෙල්වන් නිල්වන් කහවන් සුකුරු මුදන්නෙම් සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ලේවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිටුනිවකුය පිළිබද තෙවෙන් ශමන නිමි

52 මෝරුවන් සුකුරු මුදන්නෙම සි සිතසි තම, වෑයම් කෙරෙයි තම, සුදුවත් සුකුරු මිදෙසි නම, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දියවන් තෙල්වන් කිරිවත් දිහිවන් ගිතෙල්වන් තිල්වන් කහවන් ලේවන් සුකුරු මුදන්නෙම සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙහි නම්, සුදුවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිටසිවකුය පිළිබද සිවුවන ශමන නිමි.

53 දකවණණා මොවෙසසාමිකි වෙනෙනි උපකකමති, තකකවණණා මුවවති, ආපතති සමසාදිසෙසසස. කෙලවණණා -පෙ- බීරවණණා -පෙ-දබවණණා -පෙ- සපපිවණණා -පෙ- නීලා -පෙ- පිනකා -පෙ- ලොහිනකා -පෙ- ඔදුතා මොවෙසසාමිනි වෙනෙනි උපකකමති, තකකවණණා මුඩවති, ආපතති සමසාදිසෙසසස.

පිටහිවකුකු සහ පක්කුමං ශමනං නිවදිනං.

54 තෙලවණණං මොවෙසසමීනි වෙතෙනි උපකකමිනි, දකවණණං මූඩවති, අංපතති සම්කාදිසෙසසස බීරවණණං -පෙ- දබ්වණණං -පෙ-සප්වවණණං -පෙ- නීලං -පෙ- පීතකං -පෙ- ලොහිතකං -පෙ- ඔදනං -පෙ-තකකවණණං මොවෙසසමීති වෙතෙනි උපකකමිනි, දකවණණං මුඩවති, ආපතති සම්භාදිසෙසසස

පිටුබුවකාශාශය ජවඨං ශමනං නිවසිත.

55 බීරවණණං මෙංචෙසසාමීති වෙතෙත් උපකකමකි, තෙලවණණං මූවවති, ආපතති සමකෘදිසෙසසසා දධ්වණණං –පෙ– සපුවිචණණං –පෙ– නීලං –පෙ– ජිනු*කං –පෙ*– ලොහිතකං –පෙ– ඔදතං –පෙ– භකකවණණං –පෙ– දකවණණං මොවෙසසංමීති වෙතෙත් උපකකමති තෙලවණණං මූවවති, ආපතති සමකෘදිසෙසසස

පිටසිචකකා සහනමං ශමනං නිවයිතං

56 දධ්වණණං මෙංචෙසසාමිති වෙනෙකි උපකකමති, බීරවණණං මුවවති, ආපතති සමකදිසෙසසස සපපිවණණං -පෙ- නීලං -පෙ- පිතකං -පෙ- ලොහිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං -පෙ- දකවණණං -පෙ- තෙලවණණං මොවෙසසාමිති වෙනෙති උපකකමති, බීරවණණං මුවවති, ආපතති සමසාද්දිසෙසසස

පිටසිවනතා සහ අවඨම ෙ නමන ෙනිදඹන.

57 සප්ට්රණණං මොවෙසසාමිති වෙතෙති උපකකමිනි ද්ධවණණං මුවවති, ආපතති සම්කෘදිසෙසසය නිලං ~පෙ- පිතතං -පෙ- ලොහිතසං -පෙ- ඔද්තං -පෙ- තකකවණණං -පෙ- දකවණණං -පෙ- තෙලවණණං -පෙ- බීරවණණං මොවෙසසාමිති වෙතෙති උපකකමිති, දයිවණණං මුවවති, ආපතති සම්කෘදිපෙසසස

පිණිව්තකයා නවමං හමුණං නිව්ඩුණං.

53. දියවන් සුකුරු මුදන්නෙම යි සිතයි තම, වෑයම කෙරෙයි තම, මෝරුවන් සුකුරු මිදෙයි තම, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් යිනෙල්වන් තිල්වන් කහවන් ලේවන් සුදුවන් සුකුරු මුදන්තෙම යි සිතයි තම, වෑයම් කෙරෙයි තම, මෝරුවන් සුකුරු මිදෙයි තම, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිටඩිවනුය පිළිබඳ පස්වන ගමන නිම්.

54. තෙල්වන් සුකුරු මුදන්නෙම සී සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, දියවන් සුකුරු මිදෙසි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ. කිරිවන් දිනිවන් . ශිතෙල්වන් නිල්වන් කහවන් ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් සුකුරු මුදන්නෙම සී සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙසි නම්, දියවන් සුකුරු මිදෙසි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පිටයිවකුය පිළිබද සවන ගමන නිම්.

55 කිරිවන් සුකුරු මුදන්නෙම යි සිතයි තම, වැසම කෙරෙයි තම, තෙල්වන් සුකුරු මිදෙයි තම, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දිහිවන් ගිතෙල් වන් නිල්වන් කහවන් ලේවන් සුදුවන් මෙංහොරුවන් . . දියවන් සුකුරු මුදන්නෙම යි සිතයි තම, වෑයම් කෙරෙයි නම්, තෙල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිටඹුචකුය පිළිබද සන්වන ගමන නිමි.

56. දිහිවන් සුකුරු මුදන්තෙම යි සිතයි නම, වෑයම කෙරෙයි නම්, කිරිවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ ගිතෙල්වන් නිල්වන් කහවත් ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් සුකුරු මුදන්තෙම යි සිතයි නම්, වෑයම කෙරෙයි නම්, කිරිවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පිටසිවකුය පිළිබඳ අටවන ගමන නිමි.

57 ශිතෙල්වන් සුකුරු මුදන්තෙම යි සිතයි තම, වෑගම් කෙරෙයි තම, දිනිවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ තිල්වන් කහවන් ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන්. දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් සුකුරු මුදන්නෙම යි සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, දිහිවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිටුකිවනුය පිළිබඳ නවවන ශමන නිම්.

58 නීලං මොචෙසසාමිනි චෙනෙනි උපකකමකි, සපපිවණණං මුචමකි, අංපනති සඞ්කෘදිසෙසසහ පිතකං –පෙ– ලෞඛිතකං –පෙ– ඔදුතං –පෙ– තකකුවණණං –පෙ– දකවණණං –පෙ– තෙලවණණං –පෙ– බ්රවණණං –පප– දබ්වණණං මොචෙසසාමිනි චෙනෙනි උපකකමකි, සපපිවණණං මුචමති, අංපනති සඞ්කෘදිසෙසසස.

පිටසිවකුකුසා දසමං ශමණා නිටයිත. පිටසිවකුකුං නිටයිතං

- 59. වෙතෙනි උපකකමකි මූචවති, ආපතනි සමෲදිසෙසසස, වෙතෙනි උපකකමති න මූචවති, ආපතනි ථුලලවවයසස; වෙතෙනි න උපකකමති මූචවති, අනංපතති, වෙතෙනි න උපකකමති න මූචවති, අනංපතති, න වෙතෙනි උපකකමති න මූචවති, අනංපතති, න වෙතෙනි උපකකමති න මූචවති, අනංපතති, න වෙතෙනි න උපකකමති නුචවති, අනංපතති, න වෙතෙනි න උපකකමති න මූචවති, අනංපතති,
- 60. අනංපනති සුපිනතෙතන, න මොවනංඛ්පපංශසා, උම්මතනකසා, ඛ්නතච්තනසා, වෙදනවවසා, ඇදිකම්ඛකසාති.

විනීතවතු.

උඈනතාථා,

සුපිනො උචචාරපඎවො විතකකුණෙහාදකෙන ව හෙසජජං කණබුවං මකෙන වනිජනතෘඝරං ¹ඌරු.

සාමණෙරො ව සුතෙතා ව ඌරු මූවයිනා පීළයි ආකාසෙ එමනං නිජඣායි ඡිදදං කටෙඨන සිට්ටියි.

සොතෙ උදණුරලං බාවං පුපඵෘවලිගපෞකාරං වාලිකා කදැමුසෙසකො සයනුඛ්ගුවඨකෙන වානි.

1. තෙන බො පත සම්සෙන අඤඤනරසක භිකබුනො සුපිනනොන අසුවි මූච්වි. තසහ කුකකුවවං අහොසි. කච්වි නු බො අහං සම්කෘදිසෙසං ආපතතිං ආපනෙනා'ති. අථ බො සො භිකබු සහවතො එනු වේ. ආරොචේසි –පෙ– "අනාපතති භිකබු සුපිනනෙනනා"ති. (1)

^{1.} ජනතාශරූපකකමෙ මජසං.

58 නිල්වන් සුකුරු මුදන්නෙම් සි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ගිතෙල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැක් වේ. කහවන් . . ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් . . කිරිවන් . දිහිවන් සුකුරු මුදන්නෙම් සි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි තම්, ගිතෙල්වන් සුකුරුමිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පිටසිවකුය පිළිබද දසවැනි ශමන නිමි. පිටසිවකුය නිමි.

59. සිනයි නම, වෑගම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැන් වේ.

සිනයි නම, වැගම කෙරෙයි නම, නො මිදේ නම, ථුලැසිඇවැන් වේ. සිනයි නම, වැගම නො කෙරෙයි නම, මිදෙයි නම, ඇවැන් නො වේ සිනයි නම, වැගම නො කෙරෙයි නම, නො මිදේ නම, ඇවැන් නො වේ නො සිනයි නම, වැගම කෙරෙයි නම, මිදේ නම්, ඇවැන් නො වේ නො සිනයි නම, වැගම කෙරෙයි නම, නො මිදේ නම්, ඇවැන් නො වේ නො සිනයි නම්, වැගම කෙරෙයි නම්, නො මිදේ නම්, ඇවැන් නො වේ නො සිනයි නම්, වැගම නො කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, ඇවැන් නො වේ නො සිනයි නම්, වැගම නො කෙරෙයි නම්, නො මිදේ නම් ඇවැන් නො වේ

60 සිහිනෙන් ද, නො මුදන අදහස් ඇත්තනුව ද, උමතුවුවනුව ද, වික්ෂිපත සිත් ඇත්තනුව ද, වේදනාවෙන් පෙළෙන්නුව ද, ආදි කම්මකයාව ද ඇවැත් නො වේ

විනිශුචිත වසතු

උදැනගාථා

සුපින, උචචෘර, පසසෘව, කාමචිතකක, උණෙනෘදක, හෙසජජ, කණිඩුව, මගත, වතු, ජනතෘෂර, ඌරු යන වසතුනු ද

සාමණෙර, සුතතසාමණෙර, ඌරු, මූට්ඞ්පීළත, ආකාසකච්කමපත, කාය¢එමහ, උපනිජඣාන, තාලචඡිදද, කටඨඝට්ටන වස්තූහු ද

පට්රසාතනශාගන, උදණුජල, උදකබාවන, පුපථාවලි, පොක්කරවන, වාලිකා, කදදම, උසෙසක, සගන, අඹගුටඨක ගත වසතුහු ද යි විනීත වසතු සම සැක්තාවකි

1. එසමයෙහි එක්තරා මනණකුව සිහිතෙන් සුකරු මිදිනි කිම? මම සහවෙසෙස් ඇවැතට අවත්තෙම දේශී ඒ මනණනට කුකුස් ඊපති ඉක්බිති ඒ මනණ භාගාවතුන් වනන්සේට මෙය සැළ කෙළේ ය "මනණ, සිහිතෙන් ඇවැත් තො වේ" ශි හගාවතුන් වනන්සේ වදළසේක (1)

- 2 තෙන බො පත සමයෙන අණුකුතරසස භිකබුනො උචචාරං කරොනනසස අසුම් මුචම්. නසස කුකකුචචා අනෙසි –පෙ– භගවතො එත– මළුං ආරොචෙසි ''කිණුම්තෙනා ණිං භිකබූ''නි ''නෘහං හගවා මොවනා– ධිපපායෝ''නි ''අනාපතනි භිකබූ න මොවනාධිපපායසසා''නි. (2)
- 3 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරස්ස නිකබුනො පස්සාවං කරොනනස්ස අසුවී මුච්චි නස්ස කුකකුච්චං අනොසි –පෙ– "අනාපත්ති නිකබු න මොවනාබ්පපාසස්සා"නි (3)
- 4 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුතරසස භිකබුනො කෘමවිතකකං විනකෙකනතසස අසුවි මුචවි නසස කුකකුචවං අනෙසි –පෙ– "අනංපතනි භිකබු විනකෙකනතසසා"නි (4)
- 5. තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරස තිකබුතො උණොදකෙන නහායනහස අසුම් මුවම් තස කුකකුවාං අහෙසි -පෙ- "කිඤිනතා සිං තිකබූ"ති "නානං හගවා මොවනාධිපපායො"නි "අනාපතත් තිකමු න මොවනාධිපපායසසා"නි (5)
- 6 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුතරසස තිකබුනො මොවනාධිපයා-සසස උණෙතෘදකෙන නතංගනනසස අසුම් මුචම් නසස කුකකුවට අහෙසි –පෙ– ''ආපනතිං ණා තිකබු ආපනෙනා සම්කදිසෙස"නති (6)
- 7 තෙන බො පන සමහෙන අණුණුනරසා තිකබුනො මොවනාගිපපා යසස උණෙනාදකෙන නහායනනසස අසුචි න මූචවි නසස කුකකුවවං අහෙයි -පෙ– "අනාපනහි තිකබු සබසාදිසෙසසහ ආපනනි ථුලලචවයසසා"නි (7)
- 8 තෙන බො පත සමයෙන පුණුණුතරසා තිකබුනො අඩාරුනෙ වණෝ නොති, හෙසජෝන ඇලිමෙපනකසා අසුවි මුච්චි. තසා කුකකුවවං අහෙසි –පෙ– ''අතාපතති තිකබු න මොවනාධිපපාසසා''නි. (8)
- 9 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤතරසස තිකවුනො අඛාජානෙ වණො හොති, 1මොචනාධිපපාසසස තෙසජෛත ඇලිමෙපනනසස අසුවි මුචම් –පෙ– අසුමි න මුචම් තසස කුකකුචමං අහොසි –පෙ– "අනාපන්නි තිකවු සම්කාදිසෙසසස, ආපන්නි ඵුලලචමයසසා"ති (9–10)
- 10 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරසා තිකබුතො අණඩා කණඩු-වනනසා අසුම් මූචම් නසස කුකකුවාං අහෙසේ –පෙ– "අනාපනයි තිකබු න මොවනාඛපපාශසසා"නි (11)
- 11 තෙන බො පත සමයෙන අසෑසෑතරසා තික්බුනො මොවනාඕපා-යසා අණ්ඩං කණ්ඩුවන්තසා අසුවි මුච්චි –පෙ– අසුවි ත මුච්චි නසා ගුක්කුව්වං අහෝසි –පෙ– ''අතාපත්ති තික්බු සහිකාදිසෙසසා, ආපන්ති ථුලලව්වයසා,''නි (12–13)
- 12 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරසා හිතබුනො මගාං යචඡ ගනස අසුවි මුච්වි තයස කුකකුවවං අහෝයි –පෙ– "අනාපනයි හිතබු න මොවනාධිපපාසසාා"නි (14)

¹ නස්ස මේවෙනාසිප්පාණ්ස්ස සණ

- 2 එසමයෙහි එක්තරා මල පහ කරණ මහණකුට සුකුරු මිදිනි. ඒ මහණහට කුකුස් උපනි භාගාවතුන් වහන්සේට මෙග සැළ කෙළේ ය. "මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැති වූයෙහිද"යි භාගාවතුන් වහන්සේ අසා වදළසේක. "භාගාවතුන් වහන්ස, මම නො මුදන රිසිවීම"යි සේ කිය "මහණ, නො මුදන රිසියහුට ඇවැත් නො වේය යි භාගාවතුන් වහන්සේ වදළ සේක (2)
- 3 එසමගෙහි සුළුවටන් කරණ, එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපනි ''මහණ, තො මුදන රිසිගහුට ඇවැත් තො වේ''ය යි විද්ළ සේක (3)
- 4. එසමයෙහි කෘමචිතකී උපදවන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපනි , ''මහණ, විතකීණය කරන්නහුට ඇවැන් නො වේ"ය යි වදාළ සේක (4)
- 5. එසමයෙහි උණුදිය නාන එක්තර මහණකුට සුකුරු මදිනි ඔහුව කුකුස් උපති "මහණ, තෝ කුමත සිතැති වූයෙහි ද?"යි අසා වද්,ළසේක. තාගාවතුන් වහන්ස, මේ මුදත රිසියෙම නො වීම්" යි හේ කී ය "මහණ, මුදනු නො රිසියහුට ඇවැත් නො වේ (5)
- 6 එසමයෙහි මූදන රිසියාති උණුදිය තෘත එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපති "මහණ, නෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්– නෙති ය සි" වදුළසේක (6)
- 7 එසමයෙහි මුදන රිසියානි උණුදිය නාන එක්නරා මහණකුට සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපනි . "මහණ, සහවෙසෙස් ඇවැන් නො වේ ථුලැසිඇවැන් වේ" ය යි වදළසේක (7)
- 8 එසමහෙති එක්තරා මහණකුගේ රහසහෙති වණයෙක් වෙයි බෙහෙත් ආලේප කරණ ඒ මහණහට සුකුරු මිදිනි. ඔහුට කුකුත් උපනි "මහණ, නො මුදුන රිසියහුට ඇවැත් නො වේ" යි වදළසේක (8)
- 9. එසමයෙහි එක්තරු මහණකුනේ රහසහ වණයක් වෙයි මූදන රිසි ඇති බෙහෙදින් අලෙවු දෙන්නහුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපනි "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැන් නො වේ ථුලැසි– ඇවැන් වේ" ය යි වදුළකේක. (9-10)
- 10 එසමයෙහි අණ්ඩය කසන්තාවූ එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, නුමුදන රිසියනුට ඇවැන් නො වේ"යි වදළසේක (11)
- 11 එසමයෙහි මුදන අදහස ඇති අණ්ඩය කසන එක්තර මහණකුට සුකුරු මිදිනි. . සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුසෙක් විය ... මහණ, සහ-චෙසෙස්ඇවැන් නො වේ ථුලැසිඇවැන් වේ " යි වදළසේක (12–13)
- 12 එසමයෙහි මග ගත එක්තරු මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපනි "මහණ, මුදත නො රිසියහුට ඇවැත් නො චේ" යි වදුළක්ක (14)

- 13. තෙත බො පත සමගෙන අඤඤතරසස භිකබුනො මොවනාඛපපය සසස මගනං ගවජනතසස අසුවී මූවව් ~පෙ~ අසුව් න මූවව් නසස කුකකුවාං අහොසි ~පෙ~ ''අතාපතත් භිකබු සඹකාදිසෙසසස; ආපතත් ථුලලවවයසසා"නි (15–16)
- 14 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුනරසස භිකබුතො වනිං ගහෙනිා පසසාවං කරෝනනසස අසුචි මූච්චී, තසස කුණකුවවං අහෙසි -පෙ-"අනාපතති භිකබු න මොචනාධිපපාගසසා"නි (17)
- 15. තෙත බො පත සමගෙන අඤඤතරසා භිකබුතෝ මොචනාධිපා-සසා වණිං ගහෙණා පසහාවං කරෝනතසා අසුව් මුණි -පෙ- අසුවි න මුණි තසා කුකකුවවං අහෝසි -පෙ- ''අතාපතති භිකබු සඬෲදිසෙසසා; ආපතති ථුලලවවයසා,''නි (18–19)
- 16. නෙන බෞ පන සමගෙන අඤඤතුරසස තික්බුනෞ ජනනෘෂරේ උදරවට්ටිං තාපෙනතසස අසුවි මුවම් නසස කුක්කුවඩං අශොසි -පෙ-"අනාපතති තික්බු න මොවනාධිපපාසසසා"නි. (20)
- 17. තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරසස භිකබුනො මොවනාබපපා-සසස ජනතෘෂරේ උදරවටට්ට තාපෙනහසස අසුව මුවම් -පෙ- අසුවි ක මුවම්. නසස කුකකුවවට අනොයි. -පෙ- ''අනපෙනති භිකබු සමසාදිසෙසසක, ආපනති ඵුලලවවගසසා''නි (21-22)
- 18. කෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරසා භිකබුනො ජනතාඝර උපණ්ඩායසා පිටසීපරිකමමං කරොනපාසා අසුවි මුච්චි නසා කුකකුව්වං අහෝසි –පෙ– "අනාපනති භිකබු න මොචනාබිපපායසාා"නි. (23)
- 19 නෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරසස තිකබුනො මෙංචනාධිපපා-සසස ජනතාකරෙ උපජකිංසසස පිටසීපරිකාමමං කරෙනතසස අසුවි මුව්වි- පෙ-අසුවි න මුව්වි. නසස කුකකුවවං අහෙසි -පෙ- "අනංපතති තිකටු සහිකංදිසෙසසස, අංපතති ඵුලලව්වයසසාති (24–25)
- 20 නොන බො පන සමයෙන අණුසදනරසස තිකබුනො උඉරු සවවා-යසස පෙනනසස අසුවි මුචවි නසස කුකකුචවං අගොයි -පෙ- ''අතාපන්නි තිකබු න මොවනාගිපපායසසා''නි (26)
- 21 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරසස භිකඛුනො මොවනාශිපා-උඉරුං සටවාපෙනනසස අසුවි මුච්චි –පෙ– අසුවි න මූච්චි නසස කුකකුවවං අහෙයි –පෙ– ''අනංපනති භිකඛු සමසෘදිසෙසසස, ආපනති ඵුලලවවයසසා''නි (27–28)
- 22 තෙන බෝ පන සමයෙන අඤඤනරේ තික්බු මෝචනාධිපපායෝ අඤඤනරං සෑමණෙරං එතදවෝච "එහි මේ ණිං ඇවුසෝ සාමණෙර අඞගජාතං ගණනාගී"ති සො නසස අඞගජාතං අශාගෙහි, නසස අසුටි මූච්චි තසස කුකකුචාං අහෝයි ~පෙ~ "ආපනතිං ණිං තික්බු ආප*ගෙනා* සඞකාදිසෙස"නති (29)
- 23 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරො නික්ඩු සුත්තස්ස් සෑම් රොරස්ස් අභිගජාතං අගනගෙයි, තස්ස් අසුවි මුච්චි නස්ස් කුක්කුච්චං අගෝසි –පේ– "අනාපත්ති නික්ඩු සම්කාදිසේස්ස්ස්, ආපත්ති දුක්කටස්ස්"නි (30)

- 13 එසමයෙහි මුදන රිසි ඇති මග ගත එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිති සුකුරු තො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය. . ''මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් තො වේ ථුලැයිඇවැත් වේ"හි වදුළසේක (15–16)
- 14 එසමයෙහි රහසහ ගෙණ සුළුවටන් කරණ එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිති ඔහුට කුකුස් විස 'මහණ, තො මූදන රිසියහුට අවැත්තොවේ"යි වදුළසේක. (17)
- 15. එසමයෙහි මූදන රිසි ඇතිවැ රහසක ගෙණ සුළුවටන් කරණ එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිති සුකුරු තො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සඟවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ. ථුලැසිඇවැත් වේ"යි වදළසේක (18–19)
- 16 එසමයෙහි ගිනිහල්ගෙහි උදරය තවන එක්තරු මහණකුව සුකුරු මිදිනි. ඔහුව කුකුස් විය "මහණ, තො මුදන රිසියහුට ඇවැත් තො වේ" යි වදුළසේක. (20)
- 17 එසමයෙහි ගිනිහල්ගෙහි උදරය තවන මුදින රිසි එක්තරා මහණකුව සුකුරු මිදිනි සුකුරු තො මිදිනි ඔහුව කුකුස් විය . ''මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැන් නො වේ ථූලැසිඇවැන් වේ''යි වදළසේක (21–22)
- 18. එසමයෙහි නිතීනල්ගෙහි උවද තෙරුන්නේ පිට පිරිමදිත එක්තරා මහණකුව සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විග ''මහණ, නො මුදන රිසියහුට ඇවැත් නො වේ (23)
- 19 එසමයෙහි මුදන රිසි ඇති හිනිහල්ගෙහි උවද තෙරුන්හේ පිට පිරිමදින එක්තරු මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු තො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ" යි විදළසේක (24–25)
- 20 එසමයෙහි එක්තරා මහණකු දෙවටොර ගවද්දී සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ, මුදත රිසි නැත්තහුට ඇවැත් නො වේ'' සී වද්ළසේක (26)
- 21 එසමයෙහි මිදියැට් ව වටොර ගටන මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැන් නො වේ ථුලැසිඇවැන් වේ" (27–28)
- 22. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සුකුරු මිදිගැට් ව එක්තරා හෙරණකුට ''ඇවැත් හෙරණ, එව තෝ මගේ රහසහ ගණුව"යි කී ය හේ ඔහුගේ රහසහ ගති. ඔහුව සුකුරු මිදිති ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ, තෝ සහවෙසෙස්ඇවැත් අවන්නෙහි" ය යි මුදුහු වදළහ. (29)
- 23 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් තිදි ගත් හෙරණකුගේ රහසහ ගත ඔහුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය . "මහණ, සහවෙසෙස්– ඇවැත් තො වේ දුකුළුඇවැත් වේ" යි මුදුනු වදළහ. (30)

- 24 තෙත බො පත සමයෙන අඤඤතරසස තිකබුනො මොවනා-බිපපාසසස උඉරුති අඬගජාතං පීළෙනතසස අසුවි මුචවි –පෙ– අසුවි න මූචවි. නසස කුකකුවවං අනොසි –පෙ– "අතාපතති තිකබු සමකාදිසෙසසස, ආපතති ථුලලචවයසසා"නි. (31–32)
- 25. තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරස්ස තික්බුනො මොවතාධිපා-සසස මූවතීනා අමහජාතා පිළෙනතස්ස අසුව් මූවව් –පෙ– අසුව් න මුචවි තස්ස කුක්කුවවං අහෝසි –පෙ– ''අනාපනත් තික්බු සම්කෑදිසෙසස්ස, ආපනති ථුලලුවවයස්සා''නි. (33–34)
- 26. තෙන බො පන සමහෙන අණුණුතුරසස භිකබුතො මොචනාඩිපපං යසස අංකාසෙ කටිං කමෙපනතසස අසුම් මුව්වි –පෙ– අසුම් න මුච්වි. නසස කුකකුච්චං අහොසි –පෙ– ''අනංපනති භිකබු සමසංදිසෙසසස, අංපනති ථුලලච්චයසසා''නි. (35–36)
- 27 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරසා නිකබුනො කායං එමෙනනනසා අසුවි මුචවි. නසා කුකකුවවං අනෙසි –පෙ–"අනාපනති නිකබු න මොවනාධිපපාගසසා"ති. (37)
- 28 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරසස භිකබුනො මොවනාධිපපං-යසස කායං එමෙහනතසස අසුවි මූච්චි –පෙ– අසුවි න මූච්චි නසස භුකකුවාං අහොසි –පෙ– ''අනාපතනි භිකබු සඬකාදිසෙසසස; ආපතනි ථුලලවවයසසා''නි (38–39)
- 29. තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරේ තික්බු සංරනෙතා මාවුගාම්සය අභිගජාතං උපනිජඣායි තසය අසුව් මුච්චි නසය කුක්කුච්චං අගොසි –පෙ–''අනාපනති තික්බු සබ්කෘදිසෙසසය න ව තික්ඛවේ සංරනෙතන මාතුගාම්සය අභිගජාතං උපනිජඣාගිනබබං, ගො උපනිජඣාගෙයා, අංපනති දුක්කට්සයා''ග් (40)
- 30. තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරසා තිකබුනො මොචනා-බිපපංගසස තාලවඡිදාං අඛ්යජාතං පවෙසනනසා අසුවී මුච්චී -පෙ- අසුවී න මූච්චී. නසා කුකකුවචං අහොසි -පෙ- අනාපනති තිකටු සමුකදිසෙසස, ආපනති ථුලලවචයසානි (41-42)
- 31 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරසය භිකබුනො මොවනාධ්පය-සසය කටෙඨන අභිකජාතං කටෙටනනසය අසුවි මුවවි –පෙ– අසුවි න මුවවි නයසී කුකකුවවං අනොසි –පෙ– ''අනංපතනි භිකබු සමකෑදිසෙසසය, අංපනනි ඵුලලවවසසයා''නි (43–44)
- 32 තෙන බො පත සමයෙන අණුදෙතරසස භික්ඛුනෝ පච්සොතෙ නහායනනසස අසුම් මුවම් නසස කුක්කුවවං අහෝසි -පෙ- ''අනාපන්හි භික්ඛු න මොවනාධිපපාශසසා''නි (45)
- 33 තෙ බො පන සමයෙන අඤඤතරසස තිකබුනො මොනාශිපපා-සස පරිසොතෙ නතාශනනසා අසුවි මුච්චි –පෙ– අසුවි න මුච්චි හසා කුකකුචචං අහොයි –පෙ– "අනාපනති තිකබු සම්කාදිසෙසසා, ආපනනි ජුලලචචසසා"ති (46–47)

¹ නතාසනහසන සි මූ

- 24 එසමයෙති මිදියැට් ව රහසත වටොරින් පෙළත එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සතවෙසෙස්ඇවැන් නො වේ ඵුලැයිඇවැත් වේ" සී බුදුහු වදළහ (31–32)
- 25 ථසමයෙහි රහසන මටන් පෙළන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්– ඇවැත් නො වේ දු්ලැයිඇවැත් වේ"යි වදළහ (33–34)
- 26 එසමයෙහි අහදසහි කටිකමපනය කරණ මිදියැට් වූ එක්තර මිහණ–කුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු තො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සතවෙසෙස් තො වේ ථුලැයිඇවැන් වේ"යි වදළහ (35–36)
- 27 \සමයෙහි කය වජඹන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, නොමුදන රියි ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ"යි වදුළහ (37)
- 28, එසමයෙහි කස තද කරණ මිදියැට් වූ එක්තරු මහණකුව සුකුරු මිදිනි සුතුරු තො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්– අවැන් නො වේ ථුලැයිඇවැන් වේ"යි වදළහ (38–39)
- 29 එසමයෙහි එක්තුරු මහණෙක් සංරකත වූගේ මෘගමකගේ අඕන-ජාතය සිත එළවා බැලී ය ඔහුට සුකුරු මදිනි ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ, සතවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ මහණෙහු විසින් සංරකත ව මෘගමකගේ අඕශජාතය නො බැලිය යුතු යි යමෙක් බලන්නේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ"සී විද්ළහ (40)
- 30 එසමයෙහි මිදියැට් ව කෙසිසිදුරක අභිගජාතය මෙහෙයන මිහණකුට සුකුරු මිදිනි . සුකුරු තො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "ම්හණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ"යි වදළහ (41-42)
- 31 එසමයෙහි මිදියැටි ව දඬුයෙකින් රහසන ගටන මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්– ඇවැත් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ"යි වදුළහ (43–44)
- 32. එසමයෙහි උඩුහොය බලා නාන මහණකුව සුකුරු මිදිනි ඔහුව කුකුස් විය ''මහණ, මුදන රිසි නැත්තහුව ඇවැන් නො වේ'' යි වදලහ (45)
- 33 එසමයෙහි උඩුහොය බලා නාන මිදියැව් වූ මහණකුට සුකුරු ම්දිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්– ඇවැත් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ"හි වදළහ (46–47)

- 34 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරසක භික්ඛුනො උදඤරලං කීළනනසක අසුච් මූචව් නසක කුකකුවචං අහෝයි –පෙ– ''අනාපහනි භික්ඛු න මොවනාධ්පපායසකා''නි (48)
- 85 තෙන බො පන සමයෙන අදැසැතුරසය භික්ඩුනො මොවනා-ධිපායසය උදෑණුරලං කීළනතුසය අසුවි මුවව් -පෙ- අසුවි න මුවව් තසය කුක්කුවවං අහෙසි -පෙ- ''අතංපත්ති භික්ඩු සම්කාදිසෙසයය, ආපත්ති ථුලලවවයසයා''නි -(49–50)
- 36 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤතුරසස නිකබුනො උදකෙ බාවනතසස අසුව් මුච්චි නසස කුකකුචචං අහොසි –පෙ– ''අනාපනනි නිකබු න මොවනාගිපපායසසා''නි (51)
- 37 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරස තික්බුනො මොවිනා-ධිපපායසය උදකෙ ධාවනනසය අසුව් මුච්චී –පෙ– අසුවි න මූච්චි නසය කුක්කුච්චං අගොසි –පෙ– ''අනංපනත් තික්බු සබ්කෘදිසෙසසය, ආපනත් ථුලලව්ව– යසසා''න් (52–53)
- 38 නෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරසස භිකබුනො පුපථාවලියං කීලනතසස අසුවි මූචව් නසස කුකකුවඩං අහෙසි –පෙ– "අනාපනයි භිකබු න මොවනාධිපපායසසා"නි (54)
- 39 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරසා තික්බුනො මොවනාඩිපා-යසා පුපථාවලියං කීළනනසා අසුවි මුව්වි -පෙ- අසුවි න මුව්වි නසා කුකකුවවං අහෙසි -පෙ- ''අනංපනති තික්බු සඬකාදිසෙසසා; අංපනති ඵූලලවවයසාා''නි (55–56)
- 40 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරසස භික්ඛුනො පෞක්ඛර– වනෙ ඛාවනනසස අසුවි මුවවී නසස කුක්කුඩවං අහෙසි –පෙ– "අනා– පනති භික්ඛු නමේවෙනාධිපපායසසා"නි. (57)
- 41 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරසස භිකබුනො මොවනා-ධ්පපංශසස පොකබරවනෙ බාවනනසස අසුවි මුව්වි –පෙ– අසුවි න මුව්වි. නසස කුකකුවවං අගොසි –පෙ– "අනාපන්න භිකබු සම්කාදිසෙසසස්; ආපනන් ඵුලලවවයසසා"න් (58–59)
- 42 තෙන බො පන සමයෙන අණුකුතරසස භිධබුනො වොවනා-ධිපපායසස වාලිකං අභිකජාතං පවෙසෙනනසා අසුවි මුවවි –පෙ– අසුව න මුවව් නසස කුකකුවවං අහොයි –පෙ– ''අනාපනන් භිකබු සම්කාදිසෙසසස, ආපනත් ඵුලලවවයසසා''න් (60–61)
- 43 තෙන බො පත සමයෙන අඤඤනරසස භිකබුනො මොතා-ධ්යායසස කදෑමං අඹහජාතං පවෙසෙනනසස1 අසුව් මුච්චි –පෙ– අසුවි න මුච්චි නසස කුකකුච්චං අහොසි –පෙ– "අනාපනනි භිකබු සමූසාදිසෙසස. ආපනනි ඵුලලච්චයසසා"නි (63–63)
- 44 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරසස හියබුනො න ${
 m c.}$ ාවනා– ධ්යාංගසස උදකෙන අම්ශජාතං ඔයිණුවනතසස අසුව් මූවව් නසස කුකතුවනං අහෝයි –පෙ– "අනාපතති භියාබු නමෝවනාධ්පපාසසසා"නි ${
 m (64)}$

¹ ලවේසනකයා- සි මු

- 34 එසමයෙහි මඩදියෙහි කුීඩා කාරණ මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය මහණ, මුදන රිසි නැතියහුට ඇවැත් තො වේ"යි වදළහ (48)
- 35 එසමයෙහි මඩදියෙහි කී්ඩා කරණ මිදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්– ඇවැත් නො වේ ඵුලැසිඇවැත් වේ"යි වෙදළහ (49–50)
- 36 එසමයෙහි දියෙහි දුවන මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ, මුදත රිසි නැත්තහුට ඇවැත් තො වේ"යි වදළහ (51)
- 37 එසමයෙහි දියෙහි දුවන මිදියැට් මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵුලැයිඇවැන් වේ"සි වදළහ (52-53)
- 38 එසමයෙහි පුෂපාවලී කුීඩාව 1 කරණ මහණකුව සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, නොමුදන රිසි ඇතියනුව ඇවැත් නො වෙ"සි වදළහ (54)
- ` 39 එසමගෙහි පුෂපාවලී¹ කිුිිිඩාව කරණ මිදියාට එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්– ඇවැත් නො වේ ඵුලැයිඇවැත් වේ"යි වදලන (55–56)
- 40 එසමයෙහි පියුමිඑයෙහි දුවන මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, මුදන රිසි නැත්තහුට ඇවැත් නො වේ"යි වදාලන (57)
- 41 එසමයෙහි පියුම්එයෙහි දුවන මිදියැට් මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය, "මහණ සහවෙසෙස්ඇවැන් නො වේ ථුලැසිඇවැන් වේ"යි වදළහ (58–59)
- 42 එසමගෙහි වැල්ලෙහි රහසග මෙහෙගන මිදියැට් එක්තරු මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය 'මහණ සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵුලැසිඇවැත් වේ"යි වදළහ (60-61)
- 43 එසමගෙහි කලලෙහි සිය හදන් මේහෙයන මිදියැට් එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ"යි වදාළහ (62–63)
- 44 එසමයෙහි දියෙන් හදන් තෙමන තොමදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ, තොමුදන රිසි ඇතියහුට ඇවැන් තො චේ"යි වදාළහ (64)

¹ ගංහෝවල ඉවුරු බිදි තැන් දිය දැම්මෙන් දැබ් සේ මඩ කොට එහි මුණින් හිද පා දිගු කොට ලිස්සලිස්සා දියට බැසීම

- 45 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරසස තියබුතො වෙංචනා-ධ්පපංශසස උදකෙන අඛයජාතං ඔයිසුවනතසස අසුවි මුචවි –පෙ– දසුව න මූචවි නසස කුකකුචවං අහොසි –පෙ– ''අනංපතති තිකබු සඛසංදිසෙසසය අංපතති ථුලලචවශසසා"නි (65–66)
- 46 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුතරසස භික්ඛුනො මොවනා-ධ්පපායසස සයනෙ අඬගජාතං කටෙවනතසස අසුවි මුච්චි –පෙ – අසුවි න මුච්චි නසස කුක්කුච්චං අහොයි –පෙ ''අනාපන්නි තික්ඛු සම්සාදිසේසසය, ආපන්නි ඵුලලච්චයසසා''නි (67–68)
- 47 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරස තිකබුතො මොවනා-ධිපපායසස අඩගුවෙඨන අඩගජාතං සටෙවනතස අසුවි මුචම් -පෙ- අසුවි න මුචම් නසා කුකකුචචං අහොයි 'කච්චි නු බො අහං සබඹැදිසෙසං අංපනතිං අංපනෙනා'නි තගවනො එනමනිං අංරොවෙයි -පෙ- "අනාපනති තිකබු සබඹාදිසෙසසා ආපනති ථුලලචචගසා,"නි (69-70)

සුකුකුම්සටසිසිකුඛංපදං නිවයිකං

3. 2.

කා යසංස ගන සික බා පදං

- 1 තෙත සමගෙන බුුුුුෙතා සහවා සාවිතියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණු කිසස ආරාමේ තෙන බො පත සමයෙන ආයස්ථා උදුධි අරුණු විහරති නසසායසමතො විහාරො අභිරුපො හොති දස්සනියෝ පාසාදිකො, මරේකි ගබෙනා සමනතා පරියාශාරො සුපඤ්ඤාතාං මි ඤමුුව් එං තිසිබ්මේබාහනං, පෘතීයං පරිභෞජනීයං සූපවසිනං, පරිවෙණා සුසමුමුවඨාං බිහු මනුස්සා ආයසමනො උදුධිසස විහාරපෙකාඛකා ආගුණුනත්
- 2 අඤඤතරෝ පි බුාහමුණො සපජාපතිකො සෙනාස්සමා උදුධි, තෙනුපස්ඛකම උපස්ඛකමිණා ආයස්මන්හා උදුයිං එතුද්වොව "ඉමණිම සොහොතො උදුයිංස්ඛකම උපස්ඛකමිණා ආයස්මන්හා උදුයිං එතුද්වොව "ඉමණිම සොහොතො උදුයිස්ස් විහාරං පෙක්ඛතු"න්ත් "තෙන හි බුාහමණ පෙන්ඛයා. 'හි අවාපුරණං ආද්ය සට්කං උශක්වෙණා කටාවං පත්වේණා ටිහාරං පාට්යි සො'පි බො බුාහමණෝ ආයස්මතෝ උදුයිස්ක් පිට්යිතෝ පාට්යි යාව බොහුණේ නස්ස් බුාහමණා ආයස්මතෝ උදුයි වක්ටේව වෘත්තයන් පිට්යිතෝ ආයස්ම වෘත්තයන් එකෙනෙන් හම්බං අනුපර්ශන්වා විටයිස් අව බො අගන්මා නස්ස් බුාහමණෝ ආයස්මතා උදුයිනා සද්ධං පටිසමමොදිනා අගමායි
- 3 අථ බො සො බුංගම්පණා අනනම්පො අනනටනම්වා නිපණිවයි. "උළාරා ඉමේ සමණා සකාපපුන්ගියා ගේ ඉමේ එවරුපේ අරඥාස විශර්ගයි හම්මට උදායි උළාරෝ ගෝ එමරුපේ අරඥාස ටිහරනි"නි පො වූයාන සා බුංගමණි නං බුංගමණ එනදටොම "කුතෝ හස්ස (දාර්නා? සංවිධ මේ නිං අයිගම්බන්නී ප්රාමසි එවරුමට මේ සම්කණා උදායි දැස්වා සාහන් පරුමසි"නි

- 45 එසමයෙහි දියෙන් හදන් තෙමන මිදියැට් මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැන් නො වේ ථුලැයිඇවැන් වේ"යි වදුළහ (65–66)
- 46 ඵසමයෙහි මිදියැට් ව යහන්හි හදන් ගටන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය, "මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැන් නො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ. (67–68)
- 47 එසමගෙහි මංපටැහිල්ලෙන් රහසන ගටන මිදියැට් එක්තරා මහණකුව සුකුරු මිදිනි සුකුරු හො මිදිනි ඔහුට "කිම, මේ සහවෙසෙස්– ඇවැත් අවන්නෙම්දේ""යි කුකුස් විස භාගාවතුන් වහන්සේට මෙස සැළ කෙළේ ස "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැන් හො වේ ථුලැසිඇවැත් වේ"යි බුදුහු වදළහ (69–70)

සුකුකුම් සටයි ශිඨමාපදය.

3. 2.

කා යසංසශ්ශිකික පදය

- 1 එසමයෙහි භාගාවෙන් බූදුරජාතන් වහන්සේ සැවැන්නුවර ජෙනවනයෙහි අනේපිඩු සිටුහුගේ අරම්හි වැඩ වෙසෙනි එකල්හි ආයුමෙන් උදෑයි තෙමෙ අරණෙහි1 වෙසෙයි ඒ ආයුමෙන්හුගේ අරම මතහර දකුම ඇත්තෙනි පුසාද එළවන්නෙකි මැද ගබ හාන් පස මරුකිලමාලයෙන් පිරිකෙවු කරණ ලද්දේ ය එහි ඇඳ පුටු බිහි බිම්බොහන මනා කොට පණවන ලද්දේ ය පියයුතු පිරිබෝ කටයුතු ජලය එළවන ලද්දේ ය මිදුල මනා කොට හමදින ලද්දේ ය බොහෝ මිනිස්සු උදෑයිනුගේ විහාරය බලනු කැමැත්තෝ එහි පැමිණෙනි
- 2 බිරිඳ සහිත වූ එක්තරා බමුණෙක් අායුමෙත් උදයි වෙත පැමිණිගේග පැමිණ අායුමෙත් උදයිහට, "අපි වනාහි හමත් උදයිහුගේ විහාරය දක්නට කැමැත්තෙමු"යි කී ය අායුමෙත් උදයි තෙමේ "එසේ නම් බමුණ බලව"යි යතුර ගෙණ අගුල හැර, කවුළු හැර විහාරයට පැමිණිගේ ය ඒ බමුණු තෙමේ ද අායුමෙත් උදයිහුගේ පිටු පසින් පැමිණිගේ ය බැමිණිය ද බමුණා ගේ පිටු පසින් ගියා ය ඉක්බිති ආයුමෙත් උදයි තෙමේ ඇතැම් වාකවුළු හරිනුයේ, ඇතැම් වාකවුළු වසනුයේ, ගැබ හාත්පයින් ගමන් කොට පිටුපසින් අවුත් ඒ බැමිණියගේ සිරුරෙහි අවයවයන් පරාමශීනය කෙළේ ය ඉක්බිති ඒ බමුණු තෙමේ ආයුමෙත් උදයි හා බෙහෙවින් සතුටු වී ගියේ ය
- 3 වැලිදු ඒ බමුණු තෙමේ සතුටු වූයේ, "යම් මේ මහණ කෙතෙක් මෙබදු අරමිහි වෙසෙද්ද, ඒ මේ ශුමණ වූ ශාකාපුතුීයයෝ උදුරයහ යෙමෙක් මෙබදු අරණෙක වෙසේ ද, ඒ භවත් උදුයි තෙමේ ද උදුර සැ"යි සතුට හඟවන වචන ද පැවැසි ය මෙසේ කි කල්හි ඒ බැමිණි තොමෝ, "ඔහුගේ උදුර බවෙක් කොයින් ද? යම් සේ හෙපි මගේ අහපසහ පරාමශීනය කළහු නම් ඵ මෙන් ම ඒ උදුයි මහණ තෙමේ ද මගේ ශරිරාවයට පරාමශිනය කෙළේ" යයි බමුණුට කිවා ය

¹ දෙම්රම සොළවර පියිටි වෙනෙකි

- 4 අථ බො සො බුංහමණො උජැකියෙහි බියති විපැවෙති: "අලජජිතො ඉමේ සමණා සකාපුතතියා දුඇසීලා මුසැවැදිතො ඉමේහි නාම ධම්මවාරිතො සම්වාරිතො බුහමවාරිතො සම්වවැදිතො සීලවිනෙහා කලාගණධම්මා පටිජානිසසනති නත්වී ඉමේසං සාමණැඤං, නත්වී ඉමේසං බුහමණැඤං, නවඨං ඉමේසං බුහමණැඤං, කුතො ඉමේසං සාමණැඤං, නවඨං ඉමේසං බුහමණැඤං, කුතො ඉමේසං සාමණැඤං, කුතො ඉමේ සං සාමණැඤං, කුතො ඉමේ සං සාමණැඤං, කුතො ඉමේ සං සාමණැඤං, කුතො ඉමේ බුහමණැඤ කථං හි නාම සමණො උදැයී මම හරියාය අභිගම්භානි පරාමසිසානි. නහි සකකා කුලින්හි කුලධිනාහි කුලකුමාරීහි කුලසුණහාහි කුලදැසිහි ආරාමං වා විහාරං වා ගනතුං සමේ කුලසිනියෙන කුලසිනියෙන කුලසුණහායෙන කුලදැසිගෙන ආරාමං වා විහාරං වා ගවෙනියා. තුලදැසිගෙන සාමානුනාගෙන කුලදැසියෙන ආරාමං වා විහාරං වා ගවෙනියා. තුලදැසිගෙන සාමානුනාගෙන කුලදැසියෙන ආරාමං වා විහාරං වා ගවෙනියා. තාපි සමණා සකානුනාගියා දූසෙයනු"නාහි.
- 5 අසෙසාසුං බො නික්ඛූ නසස බුෘහවණසස උජ්ධායනනයා බීයනනසස විපාවෙනතසස යෙ නෙ තික්ඛූ අපපිච්ඡා නෙ උජ්ධායනනයා බීයනති විපාවෙනති "කථං හි නාම අයෙසමා උදයි මාතුගාමෙන සදධිං කායයංසගනං සමාපජජිසකතී"ති
- 6 අථ බො තෙ තික්බූ තගවතො එතමණ අාරාවෙසුං අථ බො තගවා එතසමං නිදාත එතසමං පකරණෙ තික්බුස්බසං සහනිපාතාපෙනිා අංගසමනතා උදායිං පට්පුවණ "සචචං කිර නිං උදායි මෘතුගාවෙන සදධං කායසංසනනං සමාපජණීන "සචචං හගවා"ක් විගරති බුණො හගවා "අනනුවඡ්වියං මෞෂපුරිස අනනුලොමකං අපපතිරුපං අසසාවණකං අකපපියං අකරණියං කථං හි නාම නිං මෞෂපුරිස මෘතුගාමෙන සදධං කායසංසනනං සමාපජණීසාහි නනු මයා මෞෂපුරිස අනෙකපරියායෙන විරාශාය බමමා දෙයිනො නො සරාශාය –පෙ– කාමපරිළාහානං වූපසමෝ අකඛාතෝ නොතා මෞෂපුරිස අපසනනානං වා පසාදය –පෙ– එවසුව

"තො පන භිකබු බතිතෝණා විපරිණතෙන විතෙතන මාතුගාවෙන සදගිං කායසංසකතං සමාපජෙජයා: තපුතාහං වා වෙරණිනාහං වා අණුකු තරයා වා අණුකුතරයා වා අඛ්යය පරමසනං, සමුතාදිපෙසො"නි

7. ශො පනාති යො යාදිසො –පෙ–

භිකබුති ~පෙ~ අයං ඉමසමං අනේ අධිපෙපතො භිකබුති

මනිලණණා තාම සාරතෙතා අපෙකටවා පටිබදධවිනෙතා

I යටවයි සහ 2 කුලබනුරො මුජසං කුලඨ්ශායො සිදු

- 4 ඉක්බිනි ඒ බමුණු තෙමේ මෙසේ අවමන් කරයි, අයුණු කියයි, නුගුණ පතුරවයි "මේ ශුමණ ශාකාපුනියයෝ අලරජිනු ය, දුශ්ශීලයෝ ය, මුසා-වාදීනු ය මොහු නම් තුමූ ධමමවාරිනු ය යි සමචාරිනු ය යි මුහමවාරිනු ය යි සතාවාදීනුය යි සීලවනතයෝය යි කලාහණධම් ඇත්තෝය"යි පිළිත කෙරෙත් "මොවුන්ට මහණ කමෙක් නැත මොවුන්ට බමුණු කමෙක් නැත. මොවුන්ගේ මහණකම නටුයේ ය මොවුන්ගේ බමුණුකම නටුයේ ය මොවුන්ට මහණකමින් පහ වූවෝ ය මොහු බමුණුකමින් පහ වූවෝ ය කෙසේ නම් උදයි මහණ තෙමේ මගේ බ්රිත්දගේ අහපසහ පිරිමැද්දේ ද? කුලහනන් සමග කුලදුන් සමග කුලකුමරියන් සමග කුලලේළියන් සමග කුලදුසියන් සමග අරමකට හෝ වෙහෙරකට යෑමට නො හැකි ය ඉදින් කුලසනිහු කුලදුහිතෘහු කුලකුමාරිනු කුලලෙහෙළිහු කුලදුසීහු අරමකට හෝ වෙහෙරකට යන්නාහු නම් ශුමණ ශාකාපුනියයෝ ඔවුන් දුෂණය කරන්-තාහු" යනුයි
- 5 අවමන් කරණ අයුණු කියන දෙස් පතුරවන ඒ බමුණාගේ නෙපුල් තිකුසු ඇසුහ යම් ඒ අලෙපවඡ තිකුසුහු වෙද්ද ඔහු ''කෙසේ නම් ඇයුමෙත් උදයි තෙමේ මාගමක හා කාසසහට පැමිණියේද'"යි අවමන් කරත් අයුණු කියත්. නුගුණ පතුරවත්
- 6 ඉක්බිති ඒ තිකුසු තාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවන් සැළ කළහ එවිට තාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි තිකුසුසඩසයා රැස් කාරවා ආයුෂමත් උදැයිගෙන් විවාළහ ''උදායි, තෝ මාගමක හා කාසසහෙට පැමිණිගෙහි ස සනු සැබෑ ද?''යි අසා වදළ සේක ''සැබව, තාගාවතුන් වහන්ස"යි අයුෂ්මත් උදායි කීස. ''නිස් පුරුෂය, නුසුදුසු ස අනුලොම හො වේ සොගා නො වේ මහණුන්ට නො සරුප් ස නො කැප ස මහණකු විසින් නොකට යුතු ස ''නිස් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම් මාගමක හා කාසසහට සමවන්නෙහි ද?' නිස් පුරුෂය, ඇලීම පිණිස නො ව නො ඇලීම පිණිස මා විසින් නන් අයුරින් දක්ම දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාමපරිදහයන් සංසිදවීම මා විසින් නොසෙක් අයුරින් කියන ලද්දේ නො වේ ද? ''නිස් පුරුෂය මෙය නො පහන්වූවන්ගේ පහන් බව පිණිස නො වන්නේ ස මහණෙනි මේ

''යම් මහණෙක් රාශයට බවුසේ පෙරළි නිය සිනින් මාශමක හා කාසසඟට පැමිණිසේ නම්, අත ගැණීම හෝ කෙහෙ ශැණීම හෝ යම්ම අභුපස්ගක් පිරිමැදීම හෝ කෙරේ නම් සහවෙසේස් වේ" යනු යි

7 අයා පන යනු යමෙක්, යම්බඳු වූයෙක්

භිකාබු යනු මේ නෙමේ මේ අනීකයෙහි තිකුෂු ය යි අදහස් කරණ ලදී.

බනිණණ නම අතිශසින් ඇලුනේ, බලාපොරොත්තු ඇත්තේ, පිළිබද සිත් ඇත්තේ ය විපරිණතනති රතතමයි චිතතං විපරිණතං, දුවඪමයි චිතතං විපරිණතං, මූළහමයි චිතතං විපරිණතං අපි ච රතතං චිතතං ඉමසමං අසේ අඛ්යෙපතං විපරිණතනති

මාතුශාමේ තෘම මනුසසින්, න යක්කී, න පෙනි, න නිරච්ඡානගතා අනතුමසො තදුනුජාතාපි දුරිකා, පගෙව මහතතරි

#දඛිනති එකතො

කාශසංසහනං සමාපජෛයනාති අජිකාචාරෝ වුවචති

හුණෙනා නාම කපපරං උපෘදුය යාව අයගනබා

වෙරා නාම සුදඛකෙසා වා සුනනමසසා වා මාලමසා වා ශිරණුණුමසා වා සුවණණමසාා වා මූනතාමසාා වා මණිමසා වා

අඛ්යාං නාම් හළුණුව වෙණිණුව එපෙනා අවසෙසං අඛ්යාං නාම

8 ආමසනා පරාමසනා ඔමසනා උමමසනා ඔලබානා උලලබානා ආකඩඪනා පතිකඩඪනා අභිතිශාණහනා අභිතිපපීළතා ගහණ ජූපනං

ආම්ඝනා නාම ආම්ට්ඨම්නනා

පරම්ඝනා නෑම ඉතොචිතො ව සිණෙුවාපනා

මුම්සනා නෑම හෙටඨා ඔරොපනා

උම්මසනා නාම උදබං උච්චාරණා

බලුණුනා නෑම හෙටඨා ඔනමනා

උලල බැනා නාම උදබං උචමංරණා

ආකු**දිස්නා** නාම ආම්*ස*දුනා 1

පතිකුඩුළුනා නාම පතිපතුමෙනා.

අභිනිතනණකතා තාම අඛයං ගහෙනා නිපදීලකා

අභිනිපපිළනා තාම කෙනව් යහ නිවේළතා

ශශණං නාම ශතිතමහනං

ජූපනං නාම ප්රථාමභනං

සබයා දිගය සොති – පෙ නෙත පි වුවුවනි සමයාදි සෙයෝ 'නි

1 ಉಲ್ಲಿಯಲ್ಲೂ ೨೮೮೯ ಜನ

බිපරිණතං යනු රාගයෙන් රත් වූ සිත ද, විපරිණත ය දෙවෂයෙන් දව්වෙ වූ සිත ද විපරිණත ය මෙංහයෙන් මූළා වූ සිත ද විපරිණත ය. එහෙත් මේ අණීයෙහි රාගයෙන් රත් වූ සිත විපරිණත ය යි අදහස් කරණ ලදී

මාතුශාම නම් මිනිස් මෘගම ය යකින්නක් තො වෙයි පුෙතියක් නො වෙයි තිරිසන්ගිය මෘගමක් තො වෙයි යටත් පිරිසෙයින් එදින උපන් දුරි ය ඇයට වඩා මහත් වූවා කැලැමය (මූලදීම මෘගම් වෙයි)

සදහිං යනු එක්ව ය

කායසංසනයං සමාපජෙප්යා ගනුගෙන් අඛනාචාරය (ආචාරය ඉක්මවීම) කියනු ලැබේ.

හළු නම් වැළම්ට පටන් නිය අගතෙක් ය.

වෙණි නම් සුදු කෙහෙ හෝ, සුයින් මූසු හෝ, මලින් මූසු හෝ, කහවනුයෙන් මූසු හෝ, රන්කුරුගෙන් මූසු හෝ, මූතුවැළින් මූසු හෝ, මණීමාලායෙන් මූසු හෝ සි

අඛ්යා නම් අතු ද කෙස්වැටිය ද හැර සෙස්ස අඛ්ය නම්

8 අමෙසනා, පරාමසනා, ඔමසනා, උම්මසනා, ඔල්බ්සනා, උල්ල්බ්සනා, අංකඩානා, පතිකඩානා, අභිනිගාණනනා, අභිනිපපිළනා, ගහණ, ජූපන සන මේ දන යුතු ස

ආම්ඝනා කම් ඇමශීන මානු ය (අත ගෑම ය.)

පරාමසනා නම් ඔබ මොබ පිරිමැදීම ය.

බමසනා නම් **සට්ට පිරිමැදීම** ය.

උමමසනා නම් උඩට පිරිමැදීම ය

බ**ලබෲනා** නම් යටට නැමීම ය

උලල ඛෲනා නම් උඩට නැමීම ය.

ආකාඩාස්තා නම් ලංකර ගැණීම (ඇද ගැණීම) ය

පතිකාඛඪනා නම් තමන් කරු හරවා ගැණීම ය

අතිනිශකණකනා තම අවයවයක් ගෙණ මැඩිම ය.

අ**ගිනිපට්ලනා** නම් කිසිවක් හා මැඩිම ය

කහණ නම් කැණිම් මෘතු ය

ජුපන නම් සපශී කිරීම මෘතු ය.

සමාහැදිසෙසෙන යනු . . ඒ කරණ කොට ගෙණ ද සඟවෙසෙස් ය යි කියනු ලැබේ.

- 1 ඉත්පී ව නොති, ඉත්පිසණුණ්දි සාරතෙතා ව, තිකබු ව නං ඉත්සා කාගෙන කාගං ආමසති පරාම්සති ඔම්සති උම්මසති ඔල්ඩෙසති උල්ඩෙසති ආක්‍යාස්ති පතිකුඩසති අතිතිගතණගාති අතිති ප්‍රීමේශ ගණහාති ජුපති, ආපනති සම්සෘදිසෙසසස
- 2 ඉති ච හොති, වෙමතිකො සාරතෙනා ව, තික්බු ච නං ඉතියා කායෙන කායං අමෙසති පරාමසති –පෙ– ගණනාති ජුපති, අපතති ථුලලවවයසා. ඉති ච හොති, පණ්ඩකස්කුස්දී සාරතෙනා ව, තික්බු ව නං ඉතියා කායෙන කායං ආමසති පරාමසකි –පෙ– ගණනාති ජුපති, ආපතති ථුලලවවයසා ඉති ව හොති, පුරිසන්කුස්දී සාරතෙනා ව, තික්බු ව නං ඉතියා කායෙන කායං ආමසති පරාමසති –පෙ– ගණනාති ජුපති ආපතති ථුලලවවයසා ඉති ව නොති, තිරවණනගතස්කුස්දී සාරතෙනා ව, තික්බු ව නං ඉතියා කායෙන කායං ආමසති පරාමසති –පෙ– ගණනාති ජුපති, ආපතති ථුලලවව– සසස
- 3 පණ්ඩකො ව හොති, පණ්ඩකස්සැස්දී සාරතෙතා ව, නික්ඩු ව තං පණ්ඩකස්ස කාගෙන කාගං ඇමසති පරාමසති ~පෙ~ ගණ්ඩාති ජුපති, ආපතති ජුලල්වගස්ස. පණ්ඩකො ව හොති, වෙමතිකො සාරතෙතා ව, නික්ඩු ව තං පණ්ඩකස්ස කාගෙන කාගං ඇමසති පරාමසකි ~පෙ~ ගණ්ඩාති ජුපති, ආපතති දුක්කවස්ස සාගෙන කාගං ආමසති පරාමසති ~පෙ~ ගණ්ඩාති ජුපති, ආපතති දුක්කවස්ස කාගෙන කාගං ආමසති පරාමසති ~පෙ~ ගණ්ඩාති ජුපති, ආපතති දුක්කවස්ස කාගෙන කාගං ආමසති පරාමසති පරාමසති ජාරතෙතා ව, නික්ඩු ව තං පණ්ඩකස්ස කාගෙන කාගං ආමසති පරාමසති ~පෙ~ ගණ්ඩාති ජුපති, ආපතති දුක්කවස්ස කාගෙන කාගං ආමසති පරාමසති සාරතෙතා ව, නික්ඩු ව තං පණ්ඩකස්ස කාගෙන කාගං ආමසති පරාමසති
- 4. පුරිසෝ ව ගොති, පුරිසසඤඤී සාරතෙනා ව, තිකබු ව නං පුරියසස කාගෙන කායං ආමසනි පරාමසති –පෙ– ගණනානි ජුපති, ආපනති දුකක– වසස, පුරිසෝ ව හොති, වෙමතිකො –පෙ– පුරිසෝ ව හොති, නිරවණන– ගතසඤඤී –පෙ– පුරිසෝ ව හොති, ඉත්වසඤඤී –පෙ– පුරිසෝ ව හොති, පණ්ඩකසඤඤී සාරතෙනා ව, තිකබු ව නං පුරිසසස කායෙන කායං ආමසනි පරාවසනි –පෙ– ගුරතාති ජුපනි, ආපනති දුකකවසස.

- 1. සතුගතුදු වෙයි, සතුගත ගත හැඟීම ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේ තුමාගේ කයින් සතුගගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, අවමශීනය කෙරෙයි ද, උතමශීනය කෙරෙයි ද, අවලඞ්ඝනය කෙරෙයි ද, උලලඞ්ඝනය කෙරෙයි ද, ආකමණය කෙරෙයි ද, පුතිකමණය කෙරෙයි ද, අහිතිගුහණය කෙරෙයි ද, අහිතිෂ්පීඩනය කෙරෙයි ද, හුහණය කෙරෙයි ද, සපශී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 2 සනුයකුදු වෙයි, සංරකන වෙමතියෙකුත් වෙයි, මහණ තෙමේ තමාගේ කයින් සනුයගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, සා ගණ්යි ද, සපශී කෙරෙයි ද, පුලැසිඇවැත් වේ සනුයකුදු වෙයි, පණ්ඩකය යන හැඟීම් ඇති සංරකතයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සනුයගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්යි ද, සපශී කෙරෙයි ද, පුලැසිඇවැත් වේ සනුයකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරකතයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සනුයගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණ්යි ද, සපශී කෙරෙයි ද, පුලැසිඇවැත් වේ සනුයකුදු වෙයි, තිරිසන්හිය යි හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සනුයගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද යාමාගේ කයින් සනුයගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද යාමාගේ කයින් සනුයගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද යාමාගේ කයින් සනුයගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද පරාමශීනය කෙරෙයි ද යාමාගේ කයින් සනුයගේ කය දාමශීනය කෙරෙයි ද පරාමශීනය කෙරෙයි ද යාමාගේ කයින් සනුයගේ කය දාමශීනය කෙරෙයි ද
- 3. පණ්ඩකයෙකුදු වෙයි, පණ්ඩක යන හැනීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පණ්ඩකයාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපශී කෙරෙයි ද, එලැසි-ඇවැත් වේ. පණ්ඩකයෙකුදු වෙයි, විමති ඇති සංරකතයෙකුත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පණ්ඩකයාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් වේ. පණ්ඩකයෙකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැනීම් ඇති සංරකතයෙකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැනීම් ඇති සංරකතයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේ කමාගේ කයින් පණ්ඩකයාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, දුකුළා-ඇවැත් වේ පණ්ඩකයෙකුදු වෙයි, තිරිසන්ගනයෙකු යි හැනීම් ඇති සංරකතයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් නමාගේ කයින් පණ්ඩකයෙන් කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, පත්මකයාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පත්මකයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් නමාගේ කයින් පණ්ඩකයාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පත්මකයෙකුදු වෙයි, ගණ්යි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් වේ පණ්ඩකයෙකුදු වෙයි, ගණ්යි ද සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් වේ පණ්ඩකයෙකුදු වෙයි, සතුයක යන හැනීම ඇති සංරකතයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමෙන් තමාගේ කයින් සතුයෙක් කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් වේ
- 4. පුරුෂයෙකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමෙන් තමානේ කයින් පුරුෂයාගේ කය ආමශීතය කෙරෙයි ද, පරාමශීතය කෙරෙයි ද ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළුංඇවැන් වේ පුරුෂයෙකුදු වෙයි, මිමති ඇති පුරුෂයෙකුදු වෙයි, තිරිසන් ගතයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේත් පුරුෂයෙකුදු වෙයි, සතියක යන හැඟීම් ඇත්තේත් පුරුෂයෙකුදු වෙයි, පණ්ඩකයෙක යන හැඟීම ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමෙන් තමාගේ කයින් පුරුෂයාගේ කය ආමශීතය කෙරෙයි ද, පරාමශීතය කෙරෙයි ද ගණියි ද, සපශී කෙරේ ද දුකුළාඇවැත් වේ.

5 තිරචඡානගතො ව හොති තිරචඡානගතසඤඤී සෑරතෙතා ව, භික්තු ව නං තිරචඡානගතසස කාගෙන කාගං අමෙසති පරාමසති –පෙ– ගණගාති ජුපති, ආපනති දුක්කටසස තිරචඡානගතො ව හොති, වෙමතිකො –පෙ– තිරචඡානගතො ව හොති, ඉත්මසඤඤී –පෙ– තිරචඡානගතො ව හොති පණ්ඩකසඤඤී –පෙ– තිරචඡානගතො ව හොති, පුරිසසඤඤී සාරතෙතා ව, භික්තු ව නං තිරචඡානගතසස කාගෙන කාගං ආමසති පරාමසති –පෙ– ගණකාති ජුපති, ආපනති දුක්කටසස

එකමුලකං.

- 1 දෙව ඉක්මයො, දවිනනං ඉත්මනං ඉත්මසණුණ් සාරතෙනා ව, නික්ඹු ව නං දවිනනං ඉත්මනං කායෙන කායං ආමසනි පරාමසනි –පෙ– ගණහානි ජුපති ආපතති දවිනනං සහිකාදිසෙසානං
- 2 දෙවි ඉත්මයො, දවිනනං ඉත්මනං වෙමතිකො සංරතෙනා ව, භිකබු ව නං දවිනනං ඉත්මනං කාශෙන කාශං ආමසති පරාමසති –පෙ– ගණනාති ජුපති, ආපතති දවිනනං ථුලලදුවයානං
- 3. දෙව ඉපපියෙ, දවිනනං ඉපපිනං පණ්ඩකයදැදී –පෙ- පුරිසස්දැදී –පෙ- තිරවුණනගතසදැදී සංරතෙතා ව, තික්බු ව නං දවිනනං ඉපවිනං කායෙන කායං අමෙසති පරුමසති –පෙ- ගණනාති ජුපති, අපෙනති දවිනනං ථුලලච්චයානං
- 4 දේව පණ්ඩකා, දවිනනං පණ්ඩකානං පණ්ඩකසණ්ද් සාරතෙනා ව, තිකබු ව නං දවිනනං පණ්ඩකානං කායෙන කායං ඇමසති පරුම්සනි –පෙ– ගණ්නාති ජුපති, ආපතති දවිනනං ථුලලච්චයානං
- 5 දෙව පණ්ඩකා, දවනනං පණ්ඩකානං වෙමතිකො -පෙ- පුරිසසඥ්දී -පෙ- තිරවුණනගතසණුදී -පෙ- ඉන්ඩසණුදේ සාරතෙතා ව, භික්තු ව නං දවනනං පණ්ඩකානං කාසෙන කාසං ආම්සනී පරාමසති -පෙ- ගණ්ඩාති ජුපති, ආපතති දවනනං දුකකටානං

තිරිසන් ගතයෙකුදු වෙයි, තිරිසන් ගතයෙක යන හැගීම ඇති සංරකතයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමෙත් තමාගේ කයින් තිරිසන්ගතයාගේ කය ඇමශීතය කෙරෙයි ද, පරාමශීතය කෙරෙයි ද, . . ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද දුකුළාඇවැත් වේ තිරිසන්ගතයෙකුදු වෙයි, විමති ඇති තිරිසන්ගතයෙකුදු වෙයි, සතුයක යන හැගීම ඇත්තේත් තිරිසන්ගතයකුදු වෙයි, පණ්ඩකයෙක යන හැගීම ඇත්තේද වේ, තිරිසන්ගත-යෙකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැගීම ඇති සංරකතයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමෙත් තමාගේ කයින් තිරිසන්ගතයාගේ කය ඇමශීතය කෙරෙයි ද, පරාමශීතය කෙරෙයි ද, . ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් වේ.

එකමුලකනය නිමි.

- 1 සතුනු දෙදෙනෙක් වෙත්, සතුන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සතුනුග යන හැගීම ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සතුන් දෙදෙනාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැන් දෙකෙකි.
- 2. සනුනු දෙදෙනෙක් වෙත්, සනුත් දෙදෙනා පිළිබඳ විමති ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමෙත් තමාගේ කයින් සනුත් දෙදෙනාගේ කය අමෙශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලාසිඇවැත් දෙකෙකි
- 3. සනුනු දෙදෙනෙක් වෙත්, සනුන් දෙදෙනා පිළිබද පණඩකය යන හැඟීම ඇත්තේ පුරුෂයෙක යන හැඟීම ඇත්තේ නිරිසනෙක යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ නෙමෙන් නමාගේ කයින් සනුන් දෙදෙනාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ඵුලැසිඇවැත් දෙකෙකි
- 4. පණ්ඩකයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්, පණ්ඩකයන් දෙදෙනා පිළිබද ව පණ්ඩක ය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ නෙමෙත් තමාගේ කයින් පණ්ඩකයන් දෙදෙනාගේ කය ඇමනිනය කෙරෙයි ද, පරා– මශීනය කෙරෙයි ද ගණ් ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලැසිඇවැත් දෙකෙකි.
- 5 පණ්ඩකයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්, පණ්ඩකයන් දෙදෙනා පිළිබද ව විමති ඇත්තේ පුරුෂය යන හැඟීම ඇත්තේ තිරිසන්ගතය යන හැගීම ඇත්තේ සතිය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ නෙමේත් තමාගේ කයින් පණ්ඩකයන් දෙදෙනාගේ කය ආමශීතය කෙරෙයි ද, පරාමශීතය කෙරෙයි ද ගණ්ඩ ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළා-ඇවැත් දෙකෙකි.

- 6 දෙව පුරිසා, දවිනතාං පුරිසාතං පුරිසසඤිඤි සාරතෙතා ව, භිකබු ව නං දවිනතං පුරිසාතං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති –පෙ– ගණහාති ජුපති, ආපතති දවිනතාං දුකකටාතං
- 7. දෙව පුරිසා, දවිනනා පුරිසානා වෙමතිකො –පේ– නිරවණනගතසඤඤී –පෙ– පණ්ඩකසඤ්ඤී සාරතෙනා ව නික්ඩු ව, නංදවිනනා පුරිසානා කාශෙන කාශා ආමසනි පරුමසති –පෙ– ගණනාහි ජුපති, ආපතති දවිනනා දුකකවානා
- 8 දෙව තිරවණානගතා, දවිභාගං තිරවණානගතානං තිරවණානගතඤඤ් සාරතෙනා ව, තිකබු ව නං දවිභාගං තිරවණානගතානං කාගෙන කාශං ආම්සති පරාමසනි –පෙ– ගණගානි ජුපති, ආපතති දවිභාතං දුකකවානං
- 9. දෙව තිරවජාතගතා, දවිතතාං තිරවජාතගතාතං වෙමිනිකො –පෙ– ඉත්වීසණුස්දී –පෙ– පණ්ඩකසණුස්දී –පෙ– පුරිසසණුස්දී සාරතෙතා ව, තියාබු ව තං දවිතතාං තිරවජාතගතාතං කාශෙන කාශං ආමසති පරාමසති –පෙ– ගණනාති ජුපති, ආපතති දවිතතාං දුකකටාතං
- 10 ඉන්ම ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉන්මසණුන් සෘරතෙතා ව, තිසබු ව නං උතිනනං කාගෙන කාගං ආමසති පරාමසති ~පෙ~ ගණනාති ජුපති, ආපතති සමාෂාදිසෙසෙන දුකකටසස
- 11 ඉත් ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං වෙමිනිකො සාරනෙනා ව, නිඩමු ව නං උතිනනං කාශෙන කාශං ආමසනි පරාමසනි –පෙ– ගණ්ඩානි ජුපති, ආපතනි ථුලලවවයෙන දුකකටසස
- 12 ඉත්වී ව පණ්ඩකො ව, උභිතනං පණ්ඩකසඤඤ් සාරතෙතා ව, භියාධි ව නං උභිතනං කායෙන කායං ආමසති පරාමිති ජුපති –පෙ– ගණ්ගාති, ආපතති දවිතනං ථුලලව්වයානං
- 13 ඉන්නී ව පණ්ඩකො ව, උතිතනං පුරිසසඤඤ් සාරතෙනා ව, තියබු කං උතිනනං කායෙන කායං ආමසනි පරාමසති –පෙ– ගණනාති ජුපති, ආපතති ජුලලමාගෙන දුකකටසස
- 14 ඉත්වී ව පණ්ඩකො ව, උතිනාාං ත්රවණනගනසඤ්ඤ් සාරහෙතා ව, තියාබු ව නං උතිනාාං කාශෙන කාශං ආමසති පරාමසති –පෙ ගරාගානි ජුපති, ආපනයි ජුලල්වායෙන දුකකුටසස

- 6. පුරුලයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්, පුරුලයන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව පුරු-පය යන හැගීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමෙත් තමාගේ කයින් පුරුලයන් දෙදෙනාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි.
- 7 පුරුපයෝ දෙදෙනෙක් වෙහි, පුරුෂයන් දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ සතුයක යන හැගීම් ඇත්තේ පණ්ඩකයෙක යන හැගීම් ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පුරුෂයන් දෙදෙනාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි
- 8 තිරිසන්නු දෙදෙනෙක් වෙත්, තිරිසනුත් දෙදෙනා පිළිබඳ ව තිරි–සන්නුය යන ගැගීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් තිරිසනුත් දෙදෙනාගේ කය අමෙශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි
- 9. තිරිසන්නු දෙදෙනෙක් වෙත්, තිරිසනුන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව විමති ඇත්තේ සතුයක යන හැගීම් ඇත්තේ පණ්ඩකයෙක යන හැගීම් අත්තේ පුරුෂයෙක යන හැගීම් ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් තිරිසනුන් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද ගණීයි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි
- 10 සනියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙන්, දෙදෙනා පිළිබඳ සනියක යන හැයීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපශී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුළාඇවැත් වේ.
- 11 සතියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීතය කෙරෙයි ද, පරාමශීතය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලාසියක් හා දුකුළාඇවැත් වේ
- 12 සතුයකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව පණ්ඩක ස සන හැඟීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, ඒ මහණ තෙමෙත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලැසිඇවැත් දෙකෙකි
- 13. සතියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව පුරුෂ ය යන හැතීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, ඒ මහණ තෙමෙත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද ථුලැසි හා දුකුළාඇවැත් වේ
- 14 සතුයකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ තිරිසන් ය යන හැශීම ඇත්තේ, සංරකතත් වේ, ඒ මහණ තෙමෙත් තමාගේ කශින් දෙදෙනාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ශණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලැසි හා දුකුළාඇවැත්වේ

- 15 ඉන්ති ව පුරිසෝ ව, උතිනතාං ඉත්තිසකුත්දී සාරතෙතා ව, තිකබු ව නං උතිනතාං කාශෙන කාශං ආමසති පරාමසති –පෙ– ගණගාති ජුපති, ආපනනි සමසාදිසෙනෙන දුකකටසස
- 16 ඉති ව පුරිසො ව, උතිනතං වෙමතිකො -පෙ- පණ්ඩකසඤඤ් -පෙ- පුරිසසඤ් -පෙ- තිරවඡානගතසඤ් සාරතෙතා ව, තිකුබු ව නං උතිනතං කාගෙන කාශං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාතී ජුපති, ආපනති ථුලලවචගෙන දුකකටසස
- 17 ඉණි ව තිරවණනගතො ව, උතිනනං ඉණිසඤඤ් සාරහෙතා ව, තිකබු ව නං උතිනනං කායෙන කායං ආමසති පරාමසති –පෙ– ගණනාති ජුපති, ආපනති සමකෘදිසෙසෙන දුකකටසහ
- 18. ඉපම ව තිරවණානගතො ව, උතිනතං වෙමතිකො -පෙ- පණ්ඩක-සඤඤ් -පෙ- පුරිසසඤඤ් -පෙ- තිරවණානගතසඤඤ් සාරතෙනා ව, තිකබු ව නං උතිනතං කාගෙන කාශං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති ඵුලලවවගෙන දුකකටසස
- 19 පණ්ඩකො ව පුරිසෙං ව, උතිනනං පණ්ඩකසඤ්ඤී සාරතෙකු ව, තිකබු ව නං උතිනනං කාගෙන කාගං ආමසනි පරුමසති –පෙ– ගණ්නාති ජුපති, ආපනති ඵුලලාවවගෙන දුකකටසස
- 20. පණ්ඩකො ච පූරිසො ච, උතිනාාං වෙමනිකො –පෙ– පුරිසසඤ්ඤී –පෙ– නිරචඡානගතසඤ්ඤී –පෙ– ඉප්පිසඤ්ඤී සාරතෙනා ච, තික්බු ව නං උතිනනං කාගෙන කාගං ආමසති පරාමසති –පෙ– ගණනානි ජුපති, ආපණ්ඩ දූමනනං දුකකටානං
- 21. පණ්ඩකො ව තිරවණිතගතො ව, උතිතතං පණ්ඩකස්ඤ්ණ සාරතෙතා ව, තිකබු ව තං උතිතතං කාගෙන කාගං ආමසති පරමසති -පෙ-ගණ්ගාති ජුපති, ආපතති ඵුලලවවගෙන දුකක්ටසස
- 22 පණ්ඩකො ව නිරවණනගතො ව, උගිනනා වෙමනිකො -පෙ- පූර්ස-සණුස්දී -පෙ- නිරවණනගතසණුස්දී -පෙ- ඉන්ඩසණුදී සාරභෞතා ව, හිතවූ ව නං උතිනනාං කාගෙන කාශං ආමසනි පරාමසනි -පෙ- ගණනාති ජූපරා, ආපනයි දවගතාං දුකකටානං

- 15 සතුයකුදු පුරුෂයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබද ව සතු ග යන හැනීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය අමෙශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුළාඇවැත් වේ
- 16 සතුයකුදු පුරුෂයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව විමති ඇත්තේ . පණ්ඩකය යන හැගීම ඇත්තේ, . පුරුෂය යන හැගීම ඇත්තේ කිරිසන් ය යන හැගීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශීකෙරෙයි ද, ථුලැසි හා දුකුළාඇවැත් වේ
- 17 සනුයනුදු නිරිසතෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සනුනු ය යන හැගීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, සපශී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුළාඇවැත් වේ
- 18 සතුයකුදු තිරිසතෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ, පණ්ඩක ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, පුරුෂය යන හැඟීම් ඇත්තේ, තිරිසන් ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේක් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ඵුලැසි හා දුකුළාඇවැත් වේ
- 19 පණ්ඩකයෙකුදු පුරුෂයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව පණ්ඩක ය යන හැතිම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙහි, මහණ තෙමෙත් නමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්හි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලැසි හා දුකුළාඇවැත් වේ
- 20 පණඩකයෙකුදු පුරුෂයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ පුරුෂ ස යන හැඟීම ඇත්තේ, තිරිසන්ගතය යන හැඟීම අත්තේ, සහි ය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමෙන් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි
- 21 පණ්ඩකයෙකුදු තිරිසනෙකුදු වෙත්, මහණ නෙමේ දෙදෙනා පිළිබද ව පණ්ඩක ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරකතන් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්යි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලැසි හා දුකුළාඇවැන් වේ
- 22 පණ්ඩකයෙකුදු තිරිසතෙකුදු ඓත්, මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳ ව විමති ඇත්තේ, පුරුෂ ය යන හැගීම් ඇත්තේ . තිරිසන් ය යන හැගීම් ඇත්තේ සතුී ය යන හැගීම් ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද . ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි.

- 23 පුරිසෝ ව තිරවණනගතො ව, උතිකතං පුරිසසඤඤී සාරතෙතා ව, තිකබු ව නං උතිනනං කාශෙන කාශං ආමසති පරුමසති –පෙ– ගණගාති ජුපනි, ආපතති දමිනනං දුකකටාතං
- 24 පුරිසො ව තිරවණතනතො ව, උතිතතං වෙමතිකො -පෙ-තිරවණතගතසඤඤ් -පෙ- ඉත්මසඤඤ් -පෙ- පණ්ඩකසඤඤ් සාරහෙතා ව, තිකබු ව නං උතිතතං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණතාති ජුපති, ආපතති අවතතං දුකකවාතං

දුමුලකං නිටසිතං.

- 1. ඉඳුම් ව කොත්, ඉඳුම්සකුසදී සාරනෙනා ව, හිකමු ව නං ඉඳුම්යා කායෙන කායපට්බතුාං ආමහත් පරාමසති –පෙ- ගණනානි ජුපති, ආපනයි ඵලලච්චයසස –පෙ–
- 2 දෙව ඉක්මයෝ, දවිනනං ඉත්මනං ඉත්මසඤ්ඤී සාරනෙනා ව, තිකබු ව නං දමිනනං ඉත්මනං කායෙන කායපට්බදබං ඇමසකි පරුමසනි –පෙ– ගණනාත් ජුපක්, ආපනති දවිනනං ථූලලච්චයානං –පෙ–
- 3 ඉස්මී ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉස්මසඤ්ඤී සෑරනෙනා ව, තික්බු ව නං උතිනනං කායෙන කායපට්බණුං ඇමසනි පරුමසනි –පෙ– ගණාානි ජුපති, ආපතනි ඵුලලවවයෙන දුකකටසා –පෙ–
- 4 ඉති ව හොති, ඉතිසකුස්දී සාරතෙතා ව, භිකබු ව නං ඉතිසා කායපට්බදේඛන කායං අංමසති පරාමසති –පෙ– ගණහාති ජුපති, ආපනති ඵුලලවඩයසහ –පෙ–
- 5 දෙව ඉත්මයෝ, දවිනතා ඉත්මනං ඉත්මසණුද්දී සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං දවිනතා ඉත්මනා කායපටිබදෝධන කායං ආමසක් පරාමසක් –පෙ– ගණයාති ජුපති, ආපනති දවිතතා ඵූලලචවයානං. –පෙ–
- 6 ඉත් ව පණ්ඩකො ව, උගිනනං ඉත්සසක්දී සාරතෙනා ව, භික්ති ව නං උතිනනං කායපටබරෝන කාසං ආම්සති පරාමසකි –පෙ– ගණ්ගානි ජුපනි, ආපනනි ථුලලවචයෙන දුක්කවසන –පෙ–
- 7. ඉන් ව හොති, ඉන්සසැස් සාරතෙතා ව, භිකුටු ව තා ඉන්සා කායපට්බරුඛන කායපට්බරුඛං ආම්සනි පරාම්සනි –පෙ ගණවානි ජූපති, ආයතනි දුකකටසස. –පෙ–

- 23 පුරුෂයෙකුදු තිරිසතෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව පුරුෂ ය යන හැගීම ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ... ගණියි ද සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි.
- 24 පුරුෂයෙකුදු තිරිසන්ගතයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව විමති ඇත්තේ, තිරිසන්ගත ය යන හැගීම ඇත්තේ සතුී ය යන හැගීම ඇත්තේ, පණ්ඩක ය යන හැගීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙහි ද ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළා– ඇවැත් දෙකෙකි

දව්මූලකය නිම්.

- 1 සතුයකුදු වෙයි, සතුයක යන හැගීම ඇත්තේ, සංරකනත් වෙයි, මහණ තෙමෙන් තමාගේ කයින් සතුයගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශී– නය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ඵලැසිඇවැත් වේ
- 2 සනුනු දෙදෙනෙක් වෙත්, සනුන් දෙදෙනා පිළිබද ව සනු ග ගන හැඟීම ඇන්තේ සංරකනත් වෙයි, මහණ නෙමෙත් තමාගේ කයින් සනුන් දෙදෙනාගේ කය පිළිබද වූවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ... ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලැසිඇවැත් දෙකෙකි
- 3 සතුියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සතුි යන හැකීම ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සතුීත් දෙදෙනාගේ කය ඇමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලැසි හා දුකුළාඇවැත් වේ.
- 4 සතුියකුදු වෙසි, සතුියක යන හැඟීම් ඇත්තෝ සංරකතන් වෙසි ද, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සතුියගේ කය පිළිබඳ වූවක් ආමශීතය කෙරෙයි ද, පරාමශීතය කෙරෙයි ද ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලැසි– ඇවැත් වේ
- 5 සනුනු දෙදෙනෙක් වෙන්, සනුන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සනුග ගන හැහීම ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කය පිළිබඳ වූවකින් සනුන් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලැහිඇවැත් දෙකෙකි
- 6 සනියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සනිය යන හැගීම ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමෙන් තමාගේ කය පිළිබඳ වූවකින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, ථුලැසි හා දුකුළාඇවැන් වේ
- 7 සතුයකුදු වෙයි, සතුී යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරකනත් වෙයි, මහණ තෙමෙත් තමාගේ කය පිළිබද වුවකින් සතුයගේ කය පිළිබද වුවක් ආමශීතය කෙරෙයි ද, පරාමශීතය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපයී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් වේ .

- 8 දෙව ඉත්මගො, දවිනනං ඉත්මනං ඉත්මසඤ්දේ සාරනෙතා ව, තිකමු ව නං දවිනනං ඉත්මතං කෘයපට්බදේඛන කෘයපට්බද්ඛං ඇමසති පරාමසකි -පෙ~ ගණනාති ජුපති, ආපතති දවිනනං දුකකටාතං --පෙ-
- 9. ඉනුම ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉනුමසණුණ් සංරතෙතා ව, සිකබු ව නං උතිනනං කාශපට්බණෙන කාශපට්බණා ආමසති පරාමසති ~පෙ~ ගණහාති ජුපති, ආපතති දමනනං දුකකටානං ~පෙ~
- 10. ඉන්ව ව හොති, ඉන්වසණුණ් සාරතෙතා ව, තිකබු වනං ඉන්නා නිසසගහිගෙන කාගං ආමසති, ආපතති දුකකටසස –පෙ–
- 11. දෙව ඉණිසයා, දම්නනං ඉණිනං ඉණිසණුස්දී සාරනෙනා ව, භිකබු ව නං මිනනං ඉණිනං නිසාගනියෙන කෘගං අමෙසති, ආපනති දම්නනං දුකකාටානං –පෙ–
- 12. ඉත්මී ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉත්මසඤ්දී සංරතෙතා ව, තිනමු ව නං උතිනනං නිසසගතිගෙන කාගං ඇමසති ආපතති දවිනනං දුකකටානං. ~පප–
- 13 ඉත්වී ව හොති, ඉත්වසණුණ් සෘරතෙතා ව, තිකබු ව තං ඉතියා නිසාගනියෙන කාශපට්බුණා ඇමසති, ආපනති දුකකුවසස –පෙ–
- 14 දෙව ඉදකියෝ, දවිනනං ඉදකිනං ඉදකිසණුස්දී සංරතනා ව, තිකමු ව නං දවිනනං ඉදකිනං නිසසගහිගෙන කාංයපටිබදබං අමෙසනි අපෙනහි දවිනනං දුකකටානං –පෙ–
- 15. ඉත්වී ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉන්සකුණ් සංරනෙකා ව, තික්බු ව නං උතිනනං නිසස්ශබ්යෙන කායපටිබදධං ඇමසනි, අපෙනති දවිනතං දුකකුටානං –පෙ–
- 16. ඉත් ව ගොති, ඉත්සාසකුස්දී සාරතෙතා ව, භිකඛු ව නං ඉත්සා නිසසගතිගෙන නිසසගතිගං ආමසති, ආපතති දුකකවසස –පෙ–
- 17 දෙව ඉපළිගෙ, දවනතං ඉපළිනං ඉපළිසකුක්දී සෘරතෙනා ව, තිකඩු ව නං දවනනං ඉපළිතං නිසසගහිගෙන නිසසගහිගං ආමසනි, ආපනති දමනතං දුකකටානං –පෙ–
- 18 ඉත්ම ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉත්සකුස්දී සාරතෙනා ව, තිකඩු ව නං උතිනනං නිසසගයියෙන නිසසගයියං ආමසනි, ආපතති දමනනං දුකකටාතං

- 8 සනුනු දෙදෙනෙක් වෙන්, සනුන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සනුග යන හැඟීම ඇන්නේ, සංරකතන් වෙයි, මහණ නෙමේන් තමාගේ කය පිළිබඳ වූවකින් සනුන් දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වූවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැන් දෙකෙකි.
- 9 සනුයකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සනුය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි ද, මහණ තෙමෙත් තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීතය කෙරෙයි ද, පාරාමශීතය කෙරෙයි ද ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි
- 10 සනුයකුදු වෙයි, සනුය යන හැඟීම ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමා විසින් මූදලුවකින් සනුයගේ කය ආමශීතය කෙරේ ද දුකුළාඇවැත් වේ.
- 11 සනු්හු දෙදෙ**තෙ**කුත් වෙත්, සනුිත් දෙදෙනා පිළිබඳ සනුිය යන ගැහීම් ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් මුදලුවකින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, දුකුළු,ඇවැත් දෙකෙකි.
- 12. සතුයකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙන්, දෙදෙනා පිළිබඳව සතුය යන ගැගීම් ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් මුදුලූවකින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීතය කෙරෙයි ද, දුකුළා ඇවැත් දෙකෙකි.
- 13 සනුයකුදු වෙයි, සනුය යන නැඟීම් ඇන්නේ, සංරකතන් වෙයි, මහණ තෙමේන් මුදුලුවකින් සනුයගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැන් වේ
- 14 සජිනු දෙදෙනෙක් වෙත්, සජින් දෙදෙනා පිළිබඳව සජිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි ද, මහණ තෙමේත් මූදුලුවකින් සජින් දෙදෙනා ශේ කය පිළිබඳවුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, දුනුළාඇවැත් දෙකෙක් . .
- 15 සතුයකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සතුය යන හැනීම් අත්තෝ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් මුදලුවකින් දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීතය කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි
- 16 සනුයකුදු වෙයි, සනුය යන හැගීම ඇන්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමෙන් සනුය පිළිබඳ මුදුලූවකින් මුදුලුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, දුකුළුඇවැන් වේ
- 17. සනුනු දෙදෙනෙක් වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සනුය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේත් සනුන් දෙදෙනා පිළිබඳ මුදලුවකින් මුදලුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි . .
- 18 සතුයකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සතුය යන හැඟීම ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි ද, මහණ තෙමේත් දෙදෙනා පිළිබඳ මුදලූවකින් මුදලුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි

- 1. ඉන්නී ව හොති, ඉන්නසකුස්දී සාරතෙනා ව, ඉන්නී ව නං භිකඛුසස කායෙන කායං අමෙසති පරාම්සනි ඔමසනි උමමසති ඔලඩෙසනි උලලඩෙසති ආකඩස්ති පතිකඩානි අභිනිශාණනාති අභිනිපපිළෙති ගණනාති ජුපති, සෙවනාගිපපායො කායෙන වෘයමිනි එසසං පට්මිජානාති, ආපතති සමසාදීසෙසසය ~පෙ~
- දි දෙව ඉණියා, දවිතතං ඉණිනං ඉණිසකුස්දි සාරතෙනා ව, ඉණියෝ ව නං තිකබුස්ස කායෙන කායං ආම්සනති පරාමසනති ඔමසනති උමමසනති ඔලබෙසනති උලලබෙසනති ආකඩසනති පතිකඩසනති අතිනිගාණනනති අතිනි**ප්** ලෙනති ගණනනති ජුපනති, සෙවනාධිපයයො කායෙන වෘයමිති, එසසං පටිමිජානාති, ආපනති දවිතනං සම්කෘදිසෙසානං –පෙ–
- 3 ඉත්වී ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉත්වසණුණ් සාරතෙතා ව, උහෝ ව නං තික්බුසස කාගෙන කාගං ඇමසනති පරාමසනති –පෙ– ගණනනති ජුපනති, සෙවනාධිපපාගෙ කාගෙන වාගමනි එසසං පටිවීජාතානි, ආපතනි සඞ්ඝා– දිහෙසෙන දුකකටසස –පෙ–
- 4 ඉත්මී ව හොති, ඉත්මස**ණැ**ස්දී සංරනෙතා ව, ඉත්ම ව නං භිකබුසස කාගෙන කායපට්බදබාං ආමසනි පරාමසකි –පෙ– ගණනාති ජුපති, සෙවනාගිපපායො කාගෙන වායමනි එසසං පට්වීජානාති, ආපනනි ථුලලවා– යසස –පෙ–
- 5 දෙව ඉන්මගො, දමිනනං ඉන්මනං ඉන්මසණුණ් සාරනෙතා ව, ඉන්මගො ව නං භිකබුසහ කාශෙන කාශපචිබදධං ආමසනති පරාමසනති –පෙ– ගණනනාබ ජුපනති, සෙවනාඛ්පපාගො කාශෙන වාශමති එසසං පචිමිජානාති, ආපනති දවනනං ථුලලවවශානං –පෙ–
- 6 ඉත්මී ව පණ්ඩිකො ව, උතිනනං ඉත්සිසකුස්දී සැරනෙනා ව, උහෝ ව නං තිකබුස්ස කාගෙන කාගපට්බදධං ඇමසනති පරාමසනති –පෙ– ගණහනති ජුපනති, සෙවනාගිපපාගො කාගෙන වාගමති එසසං පට්විජානාති, ආපනති ථුලලවවගෙන දුකකටසස –පෙ–
- 7 ඉත්වී ව නොති, ඉත්සිසණුණ් සාරතෙතා ව, ඉත්වී ව තං නිකවුණා කාය-පටිබදෝධත කායං ආමසති පරුමසති –පෙ– ගණනාති ජුපති, සෙවතාබ්පාසො කායෙන වෘයමති එසසං පටිවිජානාති, ආපතති ථුලලචචයණ –පෙ–
- 8 දෙව ඉත්මයෝ, දවිකතං ඉත්මිකං ඉත්මසකුස්දී සෘරතෙතා ව, ඉත්මයෝ ව තං තිකබුසය කෘගපවිබදේඛන කෘගං ආමසනති පරාමසනති –පෙ– ගණානති ජුපනති, සෙවකාබ්පපායෝ කෘගෙන වෘගමති එසසං පචිමිජානාති, ආපනති දමිනතං ථුලලවවයානං –පෙ–

- 1. සනුයකුදු වෙයි, සනුයක යන හැගීම ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, සනුයත් තමාගේ කයින් මහණහුගේ කය ආමශීතය කෙරෙයි ද, පරාමශීතය කෙරෙයි ද, අවමශීතය කෙරෙහි ද, උත්මශීතය කෙරෙහි ද, අවලඹඝනය කෙරෙයි ද, උලලඹඝනය කෙරෙහි ද, ආකමිණය කෙරෙයි ද, පතිකමිණය කෙරෙයි ද, අභිතිහුහණය කෙරෙහි ද, නිෂ්ඨිඩනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, සෙවුතා අදහස් ඇත්තේ වැයම කෙරෙයි ද, සපශීය දන ගණියි ද,සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ ...
- 2 සනුනු දෙදෙනෙක් වෙත්, සනුන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සනුග ගන හැගීම ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, සනුනු ද නමන්ගේ කයින් මහණනුගේ කය අමෙශිනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, අවමශීනය කෙරෙත් ද, අවලඹකනය කෙරෙත් ද, උලලඹකනය කෙරෙත් ද, අත්තිනිකය කෙරෙත් ද, අත්තිනිෂයිඛනය කෙරෙත් ද, අතිනිෂයිඛනය කෙරෙත් ද, ලහණය කෙරෙත් ද, අතිනිෂයිඛනය කෙරෙත් ද, ඉහණය කෙරෙත් ද, සයශී කෙරෙත් ද, මහණ නෙම සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කරයි ද, සයශීය දූත ගණියි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් දෙකෙකි
- 3 සතුයකුදු පණ්ඩකයකුදු වෙත්, දෙදෙතා පිළිබඳ ව සතුය යන නැඟීම් ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, දෙදෙනා තමන්ගේ කයින් මහණහුගේ කය ඇමශීනය කෙරෙත් ද පරාමශීනය කෙරෙත් ද, . ගණිත් ද, සපශී කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කරයි ද, සපශීය විදියි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුළාඇවැත් වේ
- 4. සනියකුදු වෙයි, සනිය යන හැනීම් ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි සනිය තමාගේ කයින් මහණහුගේ කය පිළිබදවූවක් ආමශීතය කෙරෙයි ද, පරාමශීතය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ තමාගේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපශීය දන ගණියි ද, ථුලැසි– ඇවැත් වේ
- 5 සතිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, සතින් දෙදෙනා පිළිබඳව සතිහුය යන හැඟීම ඇත්තේ සංරකතක් වෙහි, සතිහුත් තමන්ගේ කහින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වූවක් ඇමශීනය කරත් ද, පරාමශීනය කරත් ද ගණිත් ද, සපශී කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කහින් වැයම කෙරෙයි ද, සපශීය දන ගණිහි ද, ඵුලැසිඇවැත් දෙකෙකි
- 6 සතුයකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සතුය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, දෙදෙනා ම තමන්ගේ කයින් මහණකුගේ කය පිළිබද වූවක් ඇමශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, ගණිත් ද, සපශී කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වෑයම් කෙරෙයි ද, සපශීය දන ගණියි ද, ථුලැසි හා දුකුළාඇවැත් වේ .
- 7. සනුයකුදු වෙයි, සනුය යන හැගීම් ඇත්තේ සංරතකත් වෙයි, සනුයත් තමාගේ කය පිළිබඳ වූවකින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, යණ්යි ද, සපයී කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වෑයම් කරයි ද, සපශීය දන ගණියි ද, ථුලැසිඇවැන් වේ.
- 8 සනුනු දෙදෙනෙක් වෙත්, ඒ සනුන් දෙදෙනා පිළිබද ව සනුනුග ගත හැඟීම ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, සනුනුත් තමන්ගේ කග පිළිබඳ වූවකින් මහණනුගේ කය අමෙශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, ගණිත් ද, සපශී කෙරෙත් ද, මහණ තෙම සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැගම කෙරෙයි ද, සපශීය දන ගණියි ද, ඵුලැසිඇවැත් දෙකෙක් වේ ...

- 9 ඉන්නී ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉන්නිස් සාරතෙනා ව, උහෝ ව නං තිකබුස්ස කාශපට්බදෝබන කාශං ආම්සනයි පරාමසනහි –පෙ ගණනනහි ජුපනහි, සෙවනාබිපපාසෝ කාසෙන වෘගමති එසසං පට්විජානානි, ආපති ජුලලව්වයෙන දුක්කටසස –පෙ...
- 10 ඉණි ව හොති, ඉණිසකුස්දී සාරතෙනා ව, ඉණි ව නං භිකබුසස කාගපට්බඳෝන කාගපට්බණා ආමසකි පරාමසති ~පෙ~ ගණනාති ජුපති, සෙවනාධ්පපායො කාගෙන වෘගමති එසසං පට්විජාතාති, ආදනති දුකකටසස ~පෙ~
- 11 දෙව ඉන්මයො, දමනතං ඉන්මනං ඉන්මයණුණ් සැරතෙනා ව, ඉන්මයො ව නං තික්බුසස කායපට්බදේඛන කායපට්බද්ඛං ඇමසනති පරාමසනති -පෙ-ගණනත්ති ජුපනති, සෙවනැධිපපායො කායෙන වෘයමති එසසං පට්විජාතෘති, ආපනති දවිතනං දුකකටානං -පෙ-
- 12 ඉඳපී ව පණ්ඩකො ව, උතිනතං ඉතිසකුස් සංරතෙතා ව, උතෝ ව තං තිකබුසස කාශපටිබදඬන කාශපටිබදඬං අමෙසනති පරාමසනති -පෙ-ගණනනති ජුපනත්, සෙවනාගිපපාසො කාශෙන වෘශමකි එසසං පටිවිජානාකි, ආපනති දුම්නනං දුකකුවානං -පෙ-
- 13 ඉස් ව නොති, ඉස්සිසණුද් සාරතෙතා ව, ඉස් ව නං භිකබුසස නිසසගනියෙන කාශං අමෙසති, සෙවනාබපපායො කායෙන වෘයමිනි එසසං පට්විජාතාති, ආපතති දුකකටසස -පෙ-
- 14 දෙව ඉත්මයො, දවිනනං ඉත්මනං ඉත්මයකුස්ද සෘරනෙනා ව, ඉත්මයො ව නං තිකබුසා නිසසහනිගෙන කෘශං ආමසනති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වංගමනි එසසං පටිම්ජාතෘති, ආපනති දවිනනං දුකකුවානං –පෙ–
- 15 ඉපම් ව පණ්ඩකො ව, උතිනතං ඉපම්සඤ්ඤී සෘරතෙතා ව, උහො ව හං තිකබුසා නිසාගන්ගෙන කාසං ආම්සනති, සෙවනෘතිපාගො කාසෙන වංසමති එසාං පට්වීජානෘති, ආපනති දමිනනං දුකකටාකං –⁶⁹–
- 16 ඉත්තී ව හොති, ඉත්තිසකුත්දී සාරනෙනා ව, ඉත්තී ව නං භික්ඛුසක නිසස- ශකියෙන කායපට්බදඩාං ආමසනි, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමිනි එසසං පට්විජානානි, ආපනනි දුකකුවසස –පෙ–

- 9 සනියකුදු පණඩකයෙකුදු වෙත්, මහණ තෙම ඒ දෙදෙනා පිළිබද ව සනිුහුය යන හැගීම ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, දෙදෙනා තමන්ගේ කය පිළිබද වූවකින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, ගණිත් ද, සපශී කෙරෙත් ද, මහණ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම කෙරෙයි ද, සපශීය දන ගණියි ද, ථුලැසි හා දුකුළාඇවැත් වේ
- 10 සතුියකුත් වෙයි, සතුය යන හැඟීම ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, තමාගේ කය පිළිබඳ වූවකින් මහණනුගේ කය පිළිබඳ වූවක් ආමශීතය කෙරෙයි ද, පරාමශීතය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපශී කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපශීය දත ගණියි ද, දුකුළා-ඇවැත් වේ
- 11 සනුහු දෙදෙතෙක් වෙත්, ඒ සනුත් දෙදෙනා පිළිබඳව සනුහු ස ගත හැගීම ඇත්තේ, සංරකතත් වෙසි, සනුහු තමන්ගේ කය පිළිබඳ වූවකින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වූවක් ආමශීතය කෙරෙත් ද, පරාමශීතය කෙරෙත් ද ගණිත් ද, සපශී කෙරෙත් ද, මහණ තෙම සෙවුතා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපශීය දෙතගණිසි ද, දුකුළාඇවැන් දෙකෙකි
- 12 සතුයකුදු පණඩකයෙකුදු වෙත්, ඒ දෙදෙනා පිළිබඳ ව සතුිහුය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරකතන් වෙයි, දෙදෙනා තමන්ගේ කයපිළිබඳ වූවකින් මහණනුගේ කය පිළිබඳ වූවක් ආමශීතය කෙරෙන් ද, පරාමශීතය කෙරෙන් ද, ගණින් ද, සපශී කෙරෙන් ද, මහණ හෙම සෙවුනා අදහස් ඇන්නේ කයින් වෑයම් කෙරෙයි ද, සපශීය දන ගණියි ද, දුහුළාදැවැන් දෙකෙකි
- 13 සතුයකුදු වෙයි, සතුයක යන හැහිම ඇත්තෝ, සංරකතන් වෙයි, සතුය දමාලූ දෙයින් මහණකුගේ කය ආමශීතය කොරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇන්නේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපශීය දූත ගණියි ද, දුකුළා– ඇවැන් වේ
- 14 සනුනු දෙදෙනෙක් වෙන්, ඒ සනුන් දෙදෙනා පිළිබදව සනුනු ය යන හැඟීම ඇත්තේ සංරකතන් වෙයි සනුනු ද මුදුලූවකින් මහණනුතේ කය ආමශිතය කෙරෙන් ද, මහණ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේකයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපශීය දන ගණියි ද, දුකුළා ඇවැන් දෙකෙකි
- 15 සනියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, ඒ දෙදෙනා පිළිබඳ ව සනිශුය යන හැඟීම ඇත්තේ සංරකනත් වෙයි, දෙදෙනා මුදුලූවකින් මහණහුහේ කය අාමශීනය කෙරෙන් ද, සෙවුතා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම කෙරෙයි ද, සපශිය දූන ගණියි ද, දුකුළාඇවැන් දෙකෙකි
- 16 සහියකුදු වෙයි, සහිය යන හැනීම දැන්නේ සංථකයන් වෙයි සහින් මුදුලුවකින් මහණකුගේ කය පිළිබඳ වූවක් ඇමශිනය කෙරෙයි ද සෙවුනා අදහස් ඇන්නේ කාශින් වෑගම් කෙරෙයි ද, සපහිය දැන ගණයි ද, දුකුළුඇවැන් වේ .

- 17 දෙව ඉත්මයො, දම්නනං ඉත්මනං ඉත්මයණුස්දී සෘරතෙනා ව, ඉත්යො ව නං භිකබුසක නිසකගුඩියෙන කෘශපටිබදඩං අමෙසනනි, සෙවනෘධිපපායො කායෙන වාගමනි එසසං පටිවිජැතෘති, ආපනති දවනනං දුකකවෘත –පෙ–
- 18 ඉත්වී ව පණ්ඩකො ව, උතිනතං ඉත්වසකිස්දී සෘරතෙතා ව, උහෝ ව නං තිකඩුසස නිසසයනිගෙන කෘශපට්බදඩං අමෙසනති, සෙවනාධිපපාශෞ කාශෙන වංශමති එසසං පට්විජානාති, ආපතනි දවිනනං දුකකටාතං –පෙ–
- 19. ඉත්වී ව නොති, ඉත්වසණුණ් සාරතෙතා ව, ඉත්වී ව නං නික්වුසා නිසසගහියෙන නිසසගහියං ආමසති, සෙවතාධිපපාරො කායෙන වායමිති, න ව ඵසසං පටිවිජාතාති, ආපතති දුකකටසස –පෙ–
- 20 දෙව ඉණිසො, දවිනනං ඉණිනං ඉණිසණැදී සාරතෙනා ව, ඉණිසො ව නං තිකබුසස නිසසගතියෙන නිසසගතියං ආමසනති, සෙවනාබ්පපායෙං කායෙන වාගමනි, න ව එසසං පටිමිජානාති, ආපනති දවිනනං දුකකවානං –පෙ–
- 21 ඉත් ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉත්සක්ස් සාරතෙනා ව, උහෝ ව නං තිකබුසස නිසාගතිගෙන නිසාගතිගං ඇමසනති, සෙවනාධිපාගො කාගෙන වාගමති න ව එසසං පට්විජානාති, ආපතති වේනනං දුකකටාතං ~පෙ~
- 22 සෙවනංගිපපාගො කාගෙන වෘගමිනි එසාං පට්විජානානි අපෙනනි සබ්ඎදියෙසසා සෙවනංගිපපාගො කාගෙන වෘගමිනි න ව එසාං පට්විජානානි, අපෙනනි දුසාකවසා සෙවනංගිපපාගො න ව කාගෙන වෘගමිනි එසාං පට්විජානානි, අනාපනනි සෙවනාගිපපාගො න ව කාගෙන වෘගමිනි න ව එසාං පට්විජානානි, අනාපනනි මෞක්ඛාධිපපාගො න ව කාගෙන වෘගමිනි න
- 23 අනංපනති අස**ක**ුම්චව, අසතියා, අජාතනතාසා, අසාදියනතසා, උම්මනතසාසා, බිනතම්තනසා, වෙදනටටසා 1, ආදිකම්මකසාති

¹ වේදනාවවසය මජන

- 17 සනිනු දෙදෙනක් වෙන්, සනින් දෙදෙනා පිළිබඳ සනිනු ය යන හැගීම් ඇත්තේ සංරකනන් වෙයි, සනිනුන් මුදුලූවකින් මහණකුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආවශීනය කෙරෙන් ද, මහණ නෙමෙන් සෙවුනා අදහස් ඇන්තේ කයින් වැසම් කෙරෙසි ද, සනශීය දත ගණිසි ද, දුකුළාඇවැන් දෙකෙනි
- 18 සාධ්යාධුදු පණ්ඩකයාධුදු වෙන්, දෙදෙනා පිළිබඳව සනිනු ය සන හැණීම ඇන්නේ සංරකනන් වෙයි, දෙදෙන මුදුමූවකින් මහණ-පුගේ කය පිළිබඳ වූවක් ආමශිනය කෙරෙන් ද, සෙවුනා අදහස් ඇන්නේ, එ මහණන් කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපශිය දැන ගණියි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙයි ...
- 19. සමුයක් වෙසි, සමුය යන හැගීම ඇන්තේ සංරකතන් වෙසි, සමුය ද මහ නිහු පිළිබද මුදුලුවකින් මුදුලුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇන්නේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, පහස නොදනියි ද, දුකුළා– ඇවැන් වේ
- 20 සනුනු දෙදෙනෙක් වෙත්, සනුන් දෙදෙනා පිළිබද ව සනුනුය යන හැතිව ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, සනුනුත් මුදලුවකින් මහණනු පිළිබද මුදලුවක් අාවශිනය කෙරෙන් ද, ඒ මහණ තෙමේ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම කෙරෙයි ද, සපශීය නො ම දනියි ද, දුනුළාඇවැත් දෙකෙකි.
- 21 සනුයතුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සනුනු ය යන හැශීම් ඇන්නේ සංරකතන් වෙයි ද, දෙදෙනා ම මුදලුවකින් මහණෙහු පිළිබඳ මුදලුවක් අමෙශීනය කෙරෙන් ද, සෙවුනා අදහස් ඇන්නේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සහශිය නො ම දනියි ද, දුකුළාඇවැන් දෙකෙකි
- 22 සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කශින් වෑයම් කෙරෙයි ද, සපශීය දනියි ද, සහවෙසෙස් ඇවෑන් වේ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වෑයම් කෙරෙයි ද, පහස නොම දනියි ද, දුකුළාඇවැත් වේ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වෑයම් කෙරෙයි ද, පහස නොම දනියි ද, දුකුළාඇවැත් වේ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වෑයම් නො කෙරෙයි ද, පහස නොම දනියි ද, ඇවෑත් නො වේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේ කයින් වෑයම් කෙරෙයි ද, පහස දනියි ද, ඇවෑත් නො වේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේ කයින් වෑයම් කෙරෙයි ද, පහස නොම දනියි ද, ඇවෑත් නොවේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේ කයින් වෑයම් කෙරෙයි ද, පහස නොම දනියි ද, ඇවෑත් නොවේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේ කයින් වෑයම් කෙරෙයි ද, පහස නොම දනියි ද, ඇවෑත් නොවේ මිදෙන අදහස් අත්තේ කයින් වෑයම් නොකෙරෙයි ද, පහස නොම දනියි ද, ඇවෑත් නොවේ මිදෙන අදහස් අත්තේ කයින් වෑයම් නොකෙරෙයි ද, පහස නොම දනියි ද, ඇවෑත් නොවේ.
- 23 නො දැන සිටියනුට ද, නො සිතියෙන් සිටියනුට ද නො දන්නනුට ද නොඉවසන්නනුට ද, උමතු වූවනුට ද, ඛෙදයට පැමිණි සිත් ඇත්නනුට ද, චේදනාවෙන් පෙළුනනුට ද, ආදිකම්කිකයාට ද, ඇවැත් නො චේ.

විනීතවතු

උදදුන්ගාථා

මෘතා ධීතා ව භයිතී ව ජෘගෘ යක්ඛී ව පණ්ඹකො, සුතතෘ මතෘ තිරචඡාතා දරුධිතලිකාග ච

සමපිළෙ සඬකමෝ මිගෙනා රුකෙනිං නාවා ව රජු ව, අණෙඛා පහතා පනාමෙසි විපෙද වායාම නදිනුපෙති

- 1 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරො නිසමු මෘතුයා මෘතු අමෙහි තසා කුකතුවවං අහෙසේ –පෙ– කඩවී නු බො අග සඕක අපෙතතිං අපෙනෙනා,නි භගවනො එනමණිං අාරොවෙසි –පෙ– ''අන නිකමු සඖාදිසෙසසන ආපතනි දුකකටසසා''නි (1)
- 2 තොන බො පන සමයෙන අඤඤභාරෝ තින්බු ධීතුයා ධීතු ෙ අමෙය පෙර තතිනීයා හනිනිපෙමෙන අමෙසි නසා කුක්කුව්වං ද -පෙර ''අනාපතති තින්බු සම්බාදිසෙසසා ආපත්ති දුක්කට්සා''ති
- 3 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරො තික්බු පුරාණදුනිසිකාග සංසංශාං සමාපජජී නසා කුකකුව්වං අහෙයි –පෙ– "ආපතතිං නිං ආප*තෙ*නං සමසාදිසෙස"නත් (4)
- 4 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතුරෝ තික්බු යක්ඛීයා කෘයසං සණපරජි තසා කුක්කුචචං අගොයි –පෙ– ''අනාපන්න තික්බු සම්බං සසස ආපන්නි ථුලලචචයසාං"න් (5)
- 5 පොත බො පන සමගෙන අඤඤතුරෝ තිනමු පණ්ඩකසා කා සගහං සමාපජජී තසා කුකකුච්චං අහොයි –පෙ– ''අනාපන්නි සඬකාදිසෙසසා ආපත්ති ඵූලලච්චගසාං''නි (6)
- 6 තෙත බො පත සමයෙන අඤඤතරා භික්ඛු සුතනිනියා සංසභනං සමාපජරී කසස කුකකුවඩං අගොයි –පෙ– "ආපනනිං නිං ආපනෙනා සම්කෘදිසෙස"නති (7)
- 7 තෙත බො පන සමයෙන අඤඤතරො තික්බු මනිනිගා කාගසං සමාපජ් නසා කුක්කුවචං අහොසි –පෙ– "අනාපහනි ගින්බු සතියා සසා, ආපන්ති ඵුලලච්චයසාං"නි (8)
- 8 තෙන බො පන සමයෙන අඥඥනරෝ තිකබු නිරචණනගනි. කාගසංසහනං සමාපජජි නසස කුකකුවවං අශෝයි –පෙ– "දනා තිකබු සමසෘදිසෙසසස ආපනනි දුකකුවසසා"නි (9)
- 9 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරෝ හිනවු දුරුධ්නලිකාය කා. සහකං සමාපජපි නසස කුකකුඩවං අනොයි –පෙ– "අනාපනයි . සමකාදිසෙසසය, ආපතනි දුකකවසයා"නි (10)

විනිශව්ගවසතු

උදදුනනාථා:

මෘතු ධිතු භගිනි වනුිය, ජායා යක්ඛී පණ්ඩක වනුිය, සුතත මත නිරචණිනගත වනුිය, දරුධිහලික වනුිය, සම[ු]ළන සංකම මගා වනුිය, රුකාබ නාවා රුජුවනුි ය, දණාඩ පතාව පතාවන වනුන නජුපත වනුි ය සි ටිනිනවනුව විස්සනි

- 1 එසමයෙහි එක්තර මහණෙක් මාතාපෙමයෙන් මවගේ සිරුර අත හැ ය ඔහුට කුකුස් විය කිම? මට සහවෙසෙස්ඇවැත් අවන්නෙම ද?"සී භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැළ කෙළේ ය ''මහණ සහවෙසෙස් ඇවැන් නො වෙ දුකුළාඇවැන් වේ''ය සි භාගාවතුන් වහන්සේ වදළ සේක
- 2 එසමගෙහි එක්තරා මහණෙන් දුහිතෘපෙමයෙන් දුවනේ සිරුර අත හෑ ය භගිනි පෙමගෙන් බුහුනනියන්ගේ සිරුර අත හැය ඒ මහණෙනව කුකස් ටිය "මහණ, සනවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුළාඇවැත් ටෙ"ය සි භාගාදුවනුන් වහන්සේ වදුළ සේක (2.3)
- 3 එසමයෙහි එක්හරා මහණෙක් ගිතිකල අඹුව හා කායසංසහීයට සම්වනි ඒ මහණහට කුකුස් විය ''මහණ, නෝ' සහවෙසෙස්ඇවැත් අවන්තෙහි ය''යි වදුළ දෝක (4)
- 4 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් යකින්නක හා කාසසගයට සමවනි ඒ මහණහට කුතුස් විය ''මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් තො වේ ථුලැසි ඇවැත් වේ"යි වදුළු සේක (5)
- 5 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පණ්ඨකයකු හා කාසසහයට සමවනි ඒ මහණට කුතුස් විය 'මහණ, සහවෙසෙස්ඇවෑක් තො වේ ථුලැයි ඇවැන් වේ"ය යි වදාළ සේක (6)
- 6 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් නිදන සනුයක හා කාසසහයට සමවනි ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ, නෝ' සහවෙසෙස්ඇවැත් අවන්නෙහි ය''යි වදල සේක (7)
- 7 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මළ සනුයක හා කාසසහයට සම්වනි ඔහුට කුකුස් විය ''මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් තො වේ ථුලැසිඇවැත් චේ''ය යි වදුළ සේක (8)
- 8 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තිරිසත්ගිය මාගමක හා කාසසගයට සමවති ඔහුට කුකුස් විශ ''මහණා, සහවෙසෙස්ඇවැත් තො වේ දිකිළාඇවැත් වේ"යි වදළ සේක (9)
- 9 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දඬුමුවා පෙතැලිරුවක් හා කාසසහයට සමවති ඔහුට කුකුස් විය 'මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුළාඇවැත් වේ"යි වදළ සේක (10)

- 10 තෙන බො පන සමයෙන සම්බනුලා ඉත්මයා අණුණුනර භික්ඛු සම්පිළෙතිා බාහාපරම්පරාය 1තෙසුං නෑක කුකකුමා අහෝයි ''සාදියි තිං භික්ඛූ"නි ''නාහං භගවා සාදියි''නනි ''අනාපනති නික්ඛු අසාදියනනසසා''නි. (11)
- 11. නෙන බෝ පන සමගෙන අඤඤනරෝ තික්බු ඉතියා අභිරුළඹා සඬකමා සාරනෙනා සංචාලෙසි. නසස කුක්කුවචා අහෝසි –පෙ– "අනාපන්නි භික්ඛු සඬකෑදිසෙසසස ආපන්නි දුක්කවසසා"නි (12)
- 12 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරො තිකබු ඉනිං පච්පරෙ පසසිණා සාරතෙතා අංසකුවෙන පහාරං අදුසි. නසස කුකකුවවං අහෙසි –පෙ- ''ආපකතිං නිං තිකබු ආපතෙනා සමකාදිසෙස"නති. (13)
- 13 නෙන බො පත සමගෙන අණුණුනරො තිකබු ඉත්තියා අතිරුළකං රුනඛං සාරනෙතා සණුවාලෙසි නසා කුකකුවවං අනෙසි -පෙ- "අනාපත්ති තිකබු සමුෂාදිසෙසසා ආපත්ති දුකකටසසා"නි (14)
- 14 තෙත බො පන සමගෙන අණුණුතරෙ නිකමු ඉතියා අතිරුලකං නෑවං සාරපෙතා සණුවාලෙහි නසා කුකකුවවං අනොසි –පෙ– "අනපෙනති තිකමු සමුණුදිසෙසසා ආපනනි දුකකටසසා"නි. (15)
- 15. තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරො තිකබු ඉනිසා ගතිතා රජජුං සාරතෙතා ආවිඤජී, නසාස කුකකුවවං අගොසි –පෙ– ''අනාපතනි තිකබු සඩකාදිසෙසසා ආපතත් ඵුලලවවයසාං''න් (16)
- 16 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුනයේ තිකබු ඉණියා ගහිනං දණ්ඩං සාරනෙනා ඇවිණුදී නසා කුකකුවවං අගොසි –පෙ~ "අතාපනන් හිකබු සහතැදිසෙනසා ආපනත් ඵුලලවවයසාං"ති (17)
- 17 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරෙ තිකබු සැරනෙනා ඉතිං පතෙනන පනාමෙයි නසා කුකකුවඩං අගෙසි "අනැපනයි තිකබු සමකදිසෙසසා ආපනයි ඵුලලවවයසා"නි (18)
- 18 නෙන ඛෝ පත සමගෙන අඤඤතරේ භිකඩු ඉපියා වණුනතියා සාරතෙතා පාදං උච්චාරෙසි නසා කුකකුවවා අහෝසි පෙ "අංපතරිං තිං භිකඩු ආපනෙතා සම්කාදිසෙස"නති. (18)
- 19 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරො නිකබු ඉතිං ගහෙසසාමිනි වාශම්ණා න ජුපි තසා කුකකුවවං අනොසි ~පෙ_ "අනාපනහි නිකබු සඬසාදිසෙසසා, ආපතති දුකකවසසා"නි (20)

කාය සංසකෙසිකබාපදං නිවසිනං. ²

¹ ආමනසු මරස දී කායසංසනයසිකබාපද නිවදිත දුතිය මුජස්

- 10 එසමයෙහි බොහෝ සහුහු එක්තරා මහණකු පෙළා අතිතතින් පැමිණවූහ. ඒ මහණහට කුකුස් වීය . "මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි ද⁵"යි අසා වදළ සේක "හාගාවතුන් වහන්ස, මම තො ඉවසීම" සී හේ කීය ! මහණ, තො ඉවසන්නහුට ඇවැත් තො වේ"සී වදළ සේක. (11)
- 11 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ අතියක නැගුනු ඒදණ්ඩක් සෙලවී ය ඒ මහණගට කුකුස් විය .. "මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ දුකුළා ඇවැත් ඓ"යි වදළ සේක. (12)
- 12 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පෙරමහ සතුයක දක සංරක්ත වූයේ උරතිසිත් පහර දිනි ඒ මහණෙනව කුකුස් විය. "මහණ, තෝ සත-චෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය"යි වදුළ සේක (13)
- 13 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූගේ සතුයක තැගුනු ශසක් සෙලවී ය ඒ මහණනට කුකුස් විය- "මහණ සහවෙසස්ඇවැත් තො වේ දුකුළාඇවැත්වේ"යි වදාළ සේක. (14.)
- 14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූගේ සනුයක නැගුනු ඔරුවක් සෙලවී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය. "මහණ සහවෙසෙස්ඇවැන් නො වේ. දුකුලාඇවැත් වේ"යි වදළ සේක (15)
- 15 එසමගෙයි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූගේ සහියක ගත් රැහනක්ඇද්දේ ය ඒ මහණෙනව් කුකුස් විශ ''මහණ, සතවෙසෙස්ඇවැත් තො වේ. ථුලසිඇවැත්වේ"යි වදළ සේක
- 16 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සංරක්තවූගේ සතුගක ගත් දඬුකඩක් ඇද්දේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය . "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් කෙ වේ ථුලැසිඇවැත් වේ"යි විදුළුණේක (17)
- 17 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ස•රක්ත වූයේ සතුයක පෘතුයෙන් දුරු කෙළේ ය ඒ මහණෙහට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්දැවැන් තො වේ ථුලැසිඇදැත් වේ"යි විදුළ සේක (18)
- 18 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සබුයක වඳින කල්හි පය එසම් ය ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, තෝ සහවෙසෙස්ඇවැත් අවත්තෙහි ය"යි වදළ සේක (19)
- 19 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් සතුයක අල්ලා ගණිම යි වැයට් කොවසපශී තො කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය ''මහණ සහවෙසෙස්ඇවැත් තො වේ උකුළුඇවැත් වේ"යි වදළ සේක (20)

කායසංසම් ශිණිපදය නිමි,

3. 3. දුට්ඨුලලවාචාසික්ඛාපදං

දෙනුන සමයෙන වුදෙබා භගවා සාවජවයං විහරති ජෙනුවුනෙ අනාථපිණඩිකසය ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ආයසමා උදුයි අර්ණෙදිකද විහරති තසසායසමතො විහාරො අතිරුපො හොති දසසනීගො නෙන බො පන සමයෙන සමාහුලා ඉතියො ආරාමං අගමංසු විහාරපෙක්ඛිකායෝ අථ බො තා ඉණියෝ යෙතා යසමා උදයි, තෙනුපසඩක-උපසඬකමිණි අංගසමනනං උදුගිං එතදවොවුං "ඉචඡාම මයං භනෙත අයාසස විහාරං පෙනබිතු"නති අථ බො ආයසමා උදයි තා ඉතියො විහාරං පෙකඛාපෙනිා තාසං ඉත්තා වච්චමකතං පසසාවමකතං ආදිසස වණණමපි භණති අවණණමපි භණති යාවති'පි ආයාවති'පි, පුවජති'පි පට්පුචඡන්'පි, ආචිකඛති'පි, අනුසාසත්'පි, අකෙකාසත්'පි යා තා ඉණියො ජීනනකා බූතනිකා අභිරිකායො තා ආයසමතා උදුසිනා සදබිං ඌගසනනි'පි උලලපනත් පි උජකලෳනත් පි උපපණෙඩනත් පි යා පන තෘ ඉතියො තිරිමනා හා නිකඛමණා තික්බූ උජඹාපෙනති "ඉදං නතෙන නමණනනං තපපතිරුපං, සාමිකෙනුපි මයං එවං වූතතා න ඉචෙඡයාම, කිම්පනයොත උදුයිනා"ති යෙ නෙ භික්ඛු අපපිචඡෘ තෙ උජැඛායනති බියනති විපාවෙනති ''කථං හි නෑම අංගසමා උදසී මෘතුගෘමං දුවඩු ලොති වෘචෘති ඔහාසිසසනී"නි අථ බො තෙ භිකබූ භශවනො එතමන ඇරෙවෙසුං

2 අථ බො තගවා එතසමා තිදුනෙ එතසමා පකරණේ තිබුඩුසම්සං සනතිපාතාපෙණා අංගසමනතා උදැසිං පට්පුවඡි "සවවා කිර ණා උදැසි මාතුගාමං දුවඩුලලාති වාචාති ඔතාසී"ති "සවවා තගවා විගරහි බුදෙඛා තගවා "අනනුවඡමියං මොසපුරිස අනනුලොම්කා අපපතිරූපං අසසාමණකාං අකපපියං අකරණියං කථා හි නාම ණා මොසපුරිස මාතුගාමං දුවඩු ලුලාගි වාවාහි ඔතාසිසසයි. නනු මයා මොසපුරිස අනෙකපරියාගෙන විරුගාය ධුවෙමා දෙසිනො, නො සරාගාය –පෙ– කාමපරිළාහානා වූපසමෝ අකඛානො නොගා මොසපුරිස අපසනනානා වා පසාදය –පෙ– එවා ව පත තිකඛාව ඉමං යිකඛාපදං උද්දිසෙයා.

''සො පන භික්කු මනිණෙණා විපරිණතෙන විතෙතන මාතුගාමං දුටසුලලාහි වාචාහි මහාසෙසා සථා තංසුවා සුවතිං මෙථුනූපසංශිතාති, සභිකාදිපෙසො'ති

3 සොපනා'ති සො සෘදිසො -පෙ-භිශාබූනි -පෙ- අසං ඉමසමං අපෙළු අධ්පපතො භිකබූනි ඛනිණණා නාම සාරතෙතා අපෙකබවා පට්බුුුබවිනෙතා

දූට<u>ඵූලලවාචාශි*ක*ෂාපද</u>ය

- 1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙනුවන නම් අනේපිඩුසිටුහුගේ අරම්හි වෘසය කරණ සේක එසමයෙහි අයුෂමත් උදුළී තෙමේ අරණෙහි වෙසෙයි ඒ ආයුෂමත් උදයි තෙරුන්ගේ විහාරය පුසාද එළවන්නේ ය. මනුරම් ය. දැකුම්කල ග එසමයෙහි බොහෝ සනුහු සෙනස්න බැලිගැට් වූවෘහු ඒ අරමට පැමිණියාහු ය ඉක්බිති ඒ සතිහු අංශුමෙන් උදුයි තෙරුන් කරු එළඹියාහු ය. එළඹ ඇයුමෙන් උදුයි හට "සවාමිනි, ආය්ෂයන් වහන්සේගේ විහාරය බලන්නට අපි කැමැත්තෙමු" යී කිහ. ඉක්බිති ආයුෂමත් උදයී තෙමේ ඒ සහින්ට විහැරය පෙන්වෑ ඒ සනුන්ගේ වසමග පසමග ලක් කොට ගුණ ද කියයි. අගුණ ද කියයි. ශදනේත් වෙයි අයදනේත් වෙයි. විචා*රණු*යේත් වෙයි පුළුවුස්තේක් ගම් ඒ සතුී කෙතෙක් අනුසස්නේක් වෙයි හවන්නේක් වෙයි සුන් ඔනුප් ඇත්තෝ සඪ වුවෝ ලජජා නැත්තෝ වෙන් ද, ඔහු ආසුමෙන් උදුයි නෙරුන් සමග මද සිනා පහළ කරන්නෝත් වෙත්. පොළඹවන බස් දෙ.ඩන්තෝත් වෙත් මහ හම්ත් සිතා සෙන්තෝ ද වෙත් පරිකස ද යම ඒ සහි කෙනෙක් ලජරා ඇත්තානු ද ඔහු නික්ම කෙරෙත්. 'වහන්ස, මෙය නුසුදුසු ය. යොගා නො වෙයි නිම්යං විසිනුදු මෙසේ කියන ලද්දු වූ අපි නො රුස්නෙමු උදුයි ආයදීයන් වහන්සේ විසින් කියන ලදුමෝ කිම රුස්තුමෝ ද?"සී තිකුන්ට අවඥ කරත් යම් ඒ අපිස් මහණනු වෙත් ද ඔහු ''කෙසේ නම් ආයුෂමත් උදයි තෙමේ මාගමුන්ට වසමග පසමග ඇරැබ තුළුල් තෙපුලින් ඔවස් බෙණේ ද?"යි අවඥ කෙරෙන් අයුණු කියත්. දෙස් පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ තිකුනු භංගාවතුන් වගන්සේට මේ පවත් සැළු කළහ.
- 2 ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනසෙහි මේ කාරණයෙහි හිස්සුස්ඔකයා රැස් කරවා "උදැයී, තෝ මාගමට තුළුල් තෙප්ලෙන් ඔවස් බිණුසෙහි සැබෑ ද?" යි "ආයුෂ්මත් උදැයී තෙරුන් පුළුවුත් සේක. "සැබව, භාගාවතුන් වහන්සැ"යි හේ කීය භාගාවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වදුරණ සේක්, "හිස් පුරුෂය, නුසුදුසු ය අනුලොම නො වෙයි සොගා තො වෙයි. මහණුන්ට නො ගැළපෙන්නෙක. තො කැප ය. නොකටයුත්—තක. හිස් පුරුෂය, කවර කරුණකින් තෝ මාගමට තුළුල් තෙප්ලෙන් පහත් ලෙස බිණුසෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මා විසින් සරාගය පිණිස තො ව විරුගය පිණිස නත් අයුරින් දහම දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාමපරිදහයන් හේ සංසිදීම කියන ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පහත් බව පිණිස නො වේ ද? හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පහත් බව පිණිස නො වේ සිකපදය උදෙසවු.

"යම් මහණෙක් තුඵල් තෙපුල් කියැම් රායෙන් මඩනා ලද්දේ පෙරළි සිතින් මිනිස් මාශමකට වසමඟ පසමඟ ඇරැබ් මෙවුන්දම් පිළිබද තුඵල් තෙප්ලෙන් තරුණයකු තරුණියකට මෙන් බවස් බෙණේ නම් ඒ මහණහට සහුවෙසෙස්ඇවැත් වේ."

3 සොපන යනු යමෙක්, යම්බදු වූයෙක් තිකකු යනු මේ අරුත්ති මේ තෙමේ තිකුසු ය යි අභිමන යි මතිණණ නම ඇලුම් ඇත්තේ, අපෙකුෂ ඇත්තේ, පිළිබඳ සිතැන්තේ යි. විපරිණතනති රතතමපි චිතතං විපරිණතං, දුවඨමපි චිතතං විපරිණතං, මූළගමපි චිතතං විපරිණතං අපි ච රතතං චිතතං ඉමසමං අපෙථ අඛපෙපතං විපරිණතනති

මා තුණාමෝ නෑම මනුසසිපම්, ත යක්ඛී ත පෙනී ත තිරවණානගතා, විඤ්ඤු පට්බලා සුභාසිතදුඛකාසිතා දුවඩුලලාදුවඩුලලා ආජානිතුං

දු වසු ලලා වාචා නෑම වච්චමගනපසසාවමගනමෙඵුන ධම්ම පරිසංයුතන, වාචා

මහාසෙයාත් අජකාචාරෙ වූවවති

යථා තං සුවා සුවකි්නති දහරෙ දහරිං තරුණො තරුණිං කාමහොගී කාමභොගිනිං,

මෙථුනූපසංශිතාභීති මෙථුතබම්මපටිසංයුතතාභි

සබ්කා දිෂෙෂෙක 'නි –පෙ– නෙනපි වුචචති සම්කෘදිසෙසො 'නි,

4 දෙව මගෙන ආදිසස වණණමයි භණති, අවණණමයි භණති, සංචති'පි, ආසාවති'පි, පුචඡකි'පි, පට්පුචඡකි'පි, ආමිකඛති'පි, අනුසංසති'පි, අකෙකාසති'පි

වණාණා හණති නැම. දෙව මගෙන ථොමෙනි වණොණනි පසංසනි. අවණාණාං හණති තෘම දෙව මගෙන බුංසෙනි වමෙනනි ගරහනි. යාවනි නෘම දෙහි මෙ අරහසි මෙ දනුනති

ආශාචනි නංම කද නෙ මානා පසිදිසානි, කද නෙ පිනා පසිදිසානි, කද නෙ දෙවතාගො පසිදිසානති, කද හුබණෙ සුලගො සුමුහුනෙනා හවිසාති, කද නෙ මෙදුනං බමමං ලභිසාමී නි

පුචජනි නෑම කථං නිං සෘමිකසස දෙසි කථං ජාරසස දෙසි නි.

පම්පුච්ජතී නෑම එවං කි්ර නිං සෘම්කසස දෙසි එවං ජාරසස දෙසී ති.

ආචිකාඛන් නෑම පුටෙඨා භණක් ''එවං දෙන්, එවං දෙනන්⁴ සාමිකසා පියා භවිසයසි මනුදා වෑ''ත්

අනුසාසනි නාම අපුටෙඨා හණනි, ''එවං දෙනති¹ සාමකසස පියා භවිසයකි මනාපා චා"නි

අතොකාසනි නාම අතිමිතතා සි නිමිතතමතතා 'සි අලෞඛිතා 'සි බුවලෙං -හිතා 'සි බුවවොලා 'සි පගසරනති 'සි සිඛරිණි' සි ඉණ්පණ්ඩකා 'සි වෙපුරිසිකා 'සි සමහිතතා 'යි උහතොමාණේ නාසීනි

¹ කද හො සත 2 ලකිසසසිනි සි. මු. 3, ලදකි, දෙනිනි. සි මු. 4. දෙනතා, මජසං

විපරිණනං යනු රාගයෙන් රත් වූ සිත ද විපරිණන ය, දෙවෂයෙන් දටුවෙ වූ සිත ද විපරිණන ය, මොහයෙන් මූඪ වූ සිත ද විපරිණන ය වැලිත් මේ අනීයෙහි රාගයෙන් රත් වූ සිත විපරිණනය යි අභිමත සි

මාතුශාම තම්· මිනිස් මෘගමකි යකින්නක් නො වෙයි පුෙතියක් තො වෙයි තිරිසන් ගිය මෘගමක් ද නො වෙයි සුබැසි දුබැසි තුළුල් නොතුළුල් තෙපුල් දන ගැණීමට සමත් නුවණැති මෘගමකි

දුටසුලලවාචා නම වසමක පසමක මෙවුන්දම පිළිබඳ තෙපුල් ස

ඛනාෂසයා යනුයෙන් ආචෘරවෘතිකුමය කියනු ලැබේ

යථා නාං සුවා සුවනිං යනු ගම්දරුවකු ගම්දරියකට තරුණයකු තරුණියකට කම්සැප විදින්නකු කම්සැප විදින්නියකට කථා කරන්නාක් මෙනි

මෙඵුනුපසංශිතා යනු මෙවුන්දම් පිළිබඳ නෙපුලින් ය.

සබාදේෂෙසෝ යනු එයිනුදු සහවෙසේස යි කියනු ලැබේ

4 දෙමග ඇරැබ ගුණන් කියයි අගුණන් කියයි යදින්නේන් වෙයි. අයදින්නේන් වෙයි විචාරන්නේන් වෙයි පුළුවුස්නේන් වෙයි කියන්නේන් වෙයි අනුශාසනා කරන්නේත් වෙයි ආකුොශ කරන්නේන් වෙයි

ගුණ කියයි යනු දෙමග ගුණ කියයි වණයි පසසයි

අගුණ කියයි යනු ගරහයි, අවමන් කෙරෙයි, නිසු කෙරෙයි,

යදීඹී යනු: 'මට දෙව, මට දීමට සුදුස්සෙහි ය'යි කියයි

අයදිසි යනු. කවරද තීශේ මවු තුටු වන්නී ද? කවරද තීශේ පියා තුටු වන්නේ ද? කවරද තීශේ (ඉටු) දෙවියෝ පහදින්නාහු ද? කවරද සුබ ඎණය, සුබ ලය, සුබ මොහොත වන්නේ ද? කවරද තීශේ මෙවුන්දම ලබන්නෙම ද? සි කියයි

විචාරයි යනු 'කෙසේ නම් තෝ සැමියාව දෙයි ද⁹ කෙසේ නම් තෝ සොර සැමියාව දෙයි ද⁹ සී පුශ්න කෙරෙයි

පිළිවිසිහි යනු 'මෙහේ තෝ සැමියාට දෙයිල මෙසේ තෝ සොරසැමියාට දෙයිල'යි පිළිවිසියි

කියයි යනු· විචාරණ ලද්දේ "මෙසේ දෙව මෙසේ දෙන්නිය සිමියාට පිය ද මන වඩන්නී ද වන්නීය"යි කියයි

අනුශාසන කොරෙසි යනු තොවිචාරණ ලද්දේ ''මෙසේ දෙන්නිය සැමියාට පිය වන්නී ය, මන වඩන්නීය''යි කියයි

දාමනාශ කොරෙසි යනු 'නිම්ත්ත කැත්තී වෙහි, නො පිරිපුන් නිම්ත්ත අත්තී වෙහි, ඔසප තැත්තී වෙහි, නිති ඔසප් ඇත්තී වෙහි, නිති දරණ පිළී කඩ ඇත්තී වෙහි, මූ වගුරුවත්නී වෙහි, හිවී ගිය මස් ඇත්තී වෙහි, සනුී− පණාක වෙහි, පිරිම අයුරු ඇත්තී වෙහි, මූසු වූ හදන් ඇත්තී වෙහි, දෙහදන් ඇත්තී වෙහි'යි කියසි

- 1 ඉන්ම ව හොති, ඉන්මසාකුස්දී, සාරතෙතා ව තිකබු ව තං ඉන්මයා වචාමගතං පසසාවමගතං ආදිසස වණණවෙට භණති අවණණවෙට භණති, සාවති'පි ආසාවති'පි පුචඡති'පි පටිපුචඡති'පි, ඇවිකබති'පි, අනුසාසති'පි, අකෙකාසති'පි, ආපනති සම්කාදිපෙසසස –පෙ–*
- 2 දෙව ඉත්සියෝ, දවිනනාං ඉත්සිකා ඉත්සියකුත්, සාරනෙනා ව භිකබු වනං දවිනනං ඉත්සිනං වඩවමගතං පස්සාවමගතං ආදිසය වණණමයි භණති අවණණමයි භණති –පෙ– අනෙකාසනිරිව්, ආපතති දවිනනං සම්කාදියෙසානං –පෙ–
- 3 ඉත්මී ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉත්මසඤ්දේ, සෘරතෙතා ව තිකබූ ව නං උතිනනං වච්චමිගතං පසාාවමගතං ආදිසස වණණම්පි තණති අවණණම්පි තණති ~පෙ– අනෙකාසන් පි, අපතති සබකාදිසෙසන දුකකටසස ~පෙ–
- 4. ඉන් ව හොනි, ඉන්සාකුණ්, සාරතෙනා ව තිකබු ව නං ඉන්සා වච්චමගතං පසසාවමගත• එපෙනා අඛකඛකං උමහජාණුමණ්ඩලං ඇදිසස වණණමයි තණති අවණණමයි තණති –පෙ– අකෙකාසත්'පි, ආපතති ඵුලලච්චයසස –පෙ–
- 5 දෙව ඉණ්සියා, දවිනනං ඉණ්සන ඉණ්සනයදී, සාරනෙනා ව තිකඩු ව නං දවිනනං ඉණ්සනං වච්චමගනං පසසාවමගනං එපෙණා අධක්ඛකං උඛකර්ණු-මණ්ඩලං ඇදිසහ වණණම්පි හණනි අවණණම්පි හණනි -පෙ- අකෙකාසනි'පි, ආපතති දවිනනං ථුලල්ච්චයානං -පෙ-
- 6 ඉන්පී ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉන්සියකුත්, සෘරනෙතෘ ව තික්ඛු ව නං උතිනනං වච්චමිගකං පසසංවමගකං එපෙනිා අඛකඛකං උඛහරුණුමණ්ඩලං ආදිසස වණණමයි හණති අවණණමයි භණති –පෙ– අකෙකාසතිපි, ආයනති ඵුලලච්චියෙන දුක්කටසස –පෙ–
- 7 ඉණි ව හොත්, ඉණිසකුක්, සාරතෙනා ව තික්වූ ව නං ඉණිසා උබහක්ඛකං අධෝරාණුමණ්ඩලං ආදිසස වණණමයි කණ්ඩ අවණණමයි තණ්ඩ –පෙ~අකේඛාසනි'පි. ආපතනි දුක්කටසස –පෙ–
- 8 දෙව ඉත්මයො, දවිනනං ඉත්මනං ඉත්මසදෙද්, සාරනෙනා ව භික්ඛු ව නං දවිනනං ඉත්මනං උඛහසඛාකං අබොජාණුමණ්ඩලං ආදියස වණණම්පි හණිනි අවණණම්පි හණිනි –පෙ~ අකෙකාසන්'පි, ආපතකි දවිනනං දුකකටානං –පෙ~
- 9 ඉත්තී ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉත්තසක්දී, සැරනෙනා ව නිකුටු ව නං උතිනනං උබ්තකඛකං අඛෝජාණුමණඩලං ආදිසස වණණවේ තණනි අවණණමේපි තණති –පෙ– අකෙකෘසත් පී, ආපනති දවනනං දුකකටානං –පෙ–
- 10 ඉත්වී ව හොනි, ඉත්වසකුස්දී, සාරතෙනා ව තිකබු ව නං ඉත්වයා කායපට්බදධං ආදිසස වණණමයි කණනි අවණණමයි තණනි ~65~ අනෙකාසනි'පි, ආපතනි දුකකටසස ~පෙ~
- * අපයාලමුළඹන කායසංසළගන වුනානයෙවේ වේදිතබේබා.

- 1 සතියකුදු වෙයි, 'සතිය' යන හැඟීම ඇති ඇලුනු මහණෙකුදු වෙයි, සතියගේ වසමග පසමග ඇරෑබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, යදියි ද, අයදියි ද, විවෘරයි ද, පිළිවිසි ඕ ද, බෙණෙයි ද, අනුශාසනා කෙරෙයි ද, ඇතුාශ කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ.
- 2. සනුහු දෙදෙනෙක් වෙත්, මහණ තෙම සනුන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව 'සනුය' යන හැගීම ඇත්තෝ, ඇලුනේ ද, වෙයි, සනුන් දෙදෙනාගේ වසමග පසමග ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආකොශ කෙරෙයි ද සහවෙසෙස්ඇවැත් දෙකෙකි ...
- 3 සතුයකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, මහණ තෙම දෙදෙනා පිළිබද ව 'සතුය' යන හැඟීම ඇන්තේ, ඇලුනේ ද, වෙයි, සතුීන් දෙදෙනාගේ වසමග පසමග ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආකොශ කෙරෙයි ද, සතවෙසෙස් හා දුකුළාඇවැන් වේ . .
- 4 සතුයකුදු වෙයි, මකණතෙම 'සතුය' යන හැගීම ඇත්තේ, ඇලුනේ ද, වෙයි සතුයගේ වසමග පසමග හැර අකුඇටින් යව දෙදණ මඩලින් මතු ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, ආකුොශ කෙරෙයි ද ථුලැසි වේ
- 5 සනුනු දෙදෙනෙක් වෙත්, මහණ තෙම සනුන් දෙදෙනා පිළිබඳව 'සතුිය' යන හැගීම් ඇත්තෝ, ඇලුනේ ද වෙයි සනුන් දෙදෙනා පිළිබඳ වසමග පසමග හැර අකුඇටින් යට දෙදණ මඞලින් උඩ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආකුොශ කෙරෙයි ද, ථුලැසිඇවැත් දෙකෙකි
- 6. සනුයකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබදව 'සනුය' යන හැකිම අත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි දෙදෙනාගේ වසමග පසමග හැර අකුඇටින් යට දෙදණ මඬලින් මතු ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආකුොශ කෙරෙයි ද ථුලැසි හා දුකුළාඇවැත් වේ
- 7 සනුයක් ද වෙයි, මහණ කෙමේ 'සනුයක' යන හැගීම ඇත්තේ, ඇලුම් ඇත්තේ ද වෙයි. සනුයගේ අකුඇටිත් මතු දෙදෙණ මඩලින් යට ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, අකුොශ කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් වේ .
- 8 සනිනු දෙදෙතෙක් වෙත්, මහණ තෙමෙ සනින් දෙදෙනා පිළිබඳව 'සනිය' යන හැගීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි සනිත් දෙදෙනාගේ අකුඇටින් මතු දෙදණ මඩලින් යට ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද . ආකුොශ කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි
- 9. සතුයකුදු පණ්ඩකයෙකුදු චෙත්, මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳ 'සතුිය' යන හැගීම් ඇත්තේ, ඇලුතේ ද වෙයි දෙදෙනාගේ අකු ඇටින් මතු දෙදණි මඩලින් යට ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, අකුණ කෙරෙයි ද දුකුළාඇවැන් දෙකෙකි.
- 10 සතියක් ද වෙයි, මහණ තෙමේ 'සතිය' යන නැගීම ඇත්තේ, ඇලුතේ ද වෙයි. සතියනේ කය පිළිබඳ වූ වසභාදිය ඇරුබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආකුොශ කෙරෙයි ද දුකුළාඇවැන් වේ.

- 11. දෙව ඉත්වියො, දවිතතං ඉත්වීනං ඉත්වසඤඤී, සෘරතෙතෘ ව භිකබු ව නං දවිතතං ඉත්වීනං කෘයපටිබදබං ආදිසස වණණමට භණති අවණණමට භණති –පෙ– අකෙකෘසති'ට්, ආපතති දවිතනං දුකකටානං –පෙ–
- 12 ඉන්නී ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉන්නිසණුද්දී, සෑරතෙනා ව තික්ඩු ව නං උතිනනං කායපට්බදබං ආදිසස වණණම්පි භණ්ඩ අවණණම්පි හණ්නි –පෙ– අකෙකාසත්'පි, ආපනනි අවිනනං දුක්කටානං –පෙ-
- 13. අනෘපතති අපුපුරෙකඛෘරසස, ඛම්මපුරෙකඛෘරසස, අනුසාසනී-පුරෙකඛෘරසස, උම්මතනකසස, ආදිකම්මිකසසාති

විනීතවතු

උදදුන්ණථා

ලොතිනං කකකභාකිණණං බරං දීඝණුව වෘපිතං කවවී සංසීදතී¹ මගෙනා සඳබා ද,තෙන කමමුතා⁶නි.

- 1 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරා ඉති නවරතතා කමාලං පාරුතා නොති අඤඤනරො තිකබු සාරතෙනා නං ඉතිං එනදවොව "ලොතිතා බො තෙ තනිනී"ති සා න පටිවිජාති "අමෙයා, නවරනෙනා කමාලෙං"ති. නසස කුකකුවවං අහොයි "කච්චි නු බො අහං සබෲදිසෙසං අපෙතතිං ආපනෙනා"ති තගවනො එනමනවං අරෝවෙසි –පෙ– "අනාපනති තිකබු සබෲදිසෙසසස ආපතති දුකකුටසසා"ති (1)
- 2. තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරු ඉති බරකම්බලං පැරුතා හොනි අඤඤතරෙ තිකබු සාරතෙනා තං ඉතිං එතදවොඩ· "කකකසලෙමං බොතෙ හිනිනී"ති සා න පටිමිජාති "අමයා, බරකම්බලකො"ති තසා කුකකුවඩං අහෙසි –පෙ– "අනාපතති තිකබු සමෲදිසෙසසා අපෙතති දුකකටසසා"ති (2)
- 3. තෙන බො පත සමගෙන අඤඤනරු ඉණි නවාවුතං කම්වල පාරුතා හොති අඤඤනරේ නිකඩු සාරනෙතා තං ඉණිං එනදවොව ''ආකිණණලොමං බො තෙ තනිනී"ති සෘ න පටිවිජානි ''ආමගෘ, නවාවුතො කම්බලො"නි තසා කුකකුවවං අහොසි –පෙ– ''අනාපතති තිකඩු සම්බාදිසෙසසා, ආපතති දුකකුවසසා"ති (3)
- 4 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරා ඉති බරකම්බලකා පාරුනා හොති අඤඤනරො භිකබු සාරහෙනා නං ඉතිං එනදවොව "බරලොමං බො තෙ හශිනී"ති සා ත පටිවිජානි, "අංමගා, බරකම්බලකො"නි නසස කුකකුවාං අනොසි –පෙ– ''අනාපනති භිකබු සමකාදිසෙසසස, ආපනති දුකකවසසා''ති (4)

¹ සංසිරති සිමු සතා

- 11 සනිනු දෙදෙනෙක් වෙත්. මහණ තෙමේ සනිත් දෙදෙනා පිළිබඳව 'සනිය' යන ගැගීම ඇත්තේ ද වෙයි ඇලුනේ සනිත් දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වූ වසනුදේය ඇරුබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, ඇකුොශ කෙරෙයි ද, දුකුළාඇවැත් දෙකෙකි.
- 12 සනුයකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙන් මහණ නෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳව 'සනුය' යන හැඟීම ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙහි දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වූවක් ඇරඹ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආකුොශ කෙරෙයි ද දුකුළාඇවැන් දෙකෙකි
- 13 ඔවා පෙරවූකොට, දහම පෙරවූ කොට අනුශාසන පෙරවූ කොට කියන්නහුටත්, උමතුවූවහුටත් ආදිකණිකයාටත් ඇවැන් නො වේ

විනිශුචිනවසතු

උඥුනගාථා

ලොතින වැතු, කකකස ලොම වැතු, ආකිණණ ලොම වැතු, බර ලොම වැතු, දීඝ ලොම වැතු, වෘපිත වැතු, කච්චිසංසීදනමගා වැතු, සඳබා වැතු, දැන වැතු, කමම වැනු (තුනෙකා) යි වසතු දෙළසෙකි

- 1 එසමගෙනි එක්තරා සතුගක් අලුත රැඳූ කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි එක්තරා මහණෙක් සංරකතවූයේ ඒ සතුයට "බුහුතනියනි, තිනේ ලෙය" යි කි ය. ඕ එබස තො දත්තී 'එසේය, අංශ්‍යියන් වහන්ස, අලුත රැඳූ කම්බලයකි'යි කිවු ය. මහණයට "කිම, මම සහවෙසෙස්-ඇවැත් අවන්තෙම ද,""යි කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කෙළේ ය. "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුළාඇවැත් වේ"සී විදුළ සේක
- 2 එසමයෙහි එක්තරු සතුගක් ගතලොම් කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි සංරකතවූ එක්තරු මහණෙක් ඒ සතුගට "බුහුතතියනි, නිනේ කැකුළු ලොමෑ" යි කීය ඕ තොමෝ එ බස හො දත්තීය "ඇයදීයන් වහන්ස, රඑ ලොම් කම්බලයෙකි"යි ඕ කිවු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලෘඇවැත් වේ"යි වදළ සේක (3)
- 3 එසමයෙහි එක්තරා සතුයක් අලුත වියූ කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි. සංරකත වූ එක්තරා මහණෙක් ඒ සතුයට "බුහුතතියනි, තිහේ ගැවසුනු ලොම චේ"යී කී ය ඕ දක නො ගත්තී ය ''එසේ ය ආයම්යන් වනත්ස, අලුත වියූ කම්බලයකි"යි කිවු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය ''මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් කො වේ දුකුළා ඇවැත් වේ" සී වදළ සේක (3)
- 4 එසමගෙහි එක්තරු සනුගක් රඑලොම කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි සංරකතවූ එක්තරු මහණෙක් ඒ සනුගට "බුහුතනියනි, නිශේ රඑ ලොමැ"යි කි ය ඕ දන තො ගත්තී ය ''එසේ ය ඇය\$යන් වහන්ස කම්බලය රඑලොම ඇත්තෙකැ"යි කිවුය ඒ මහණෙහට කුකුස් විය. ''මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ. දුකුළාඇවැත් වේ" සී වදළ සේක (4)

- 5. තෙන බො පන සමයෙන අඤඤනරා ඉසි පාචෘරං¹ පාරුතා හොති අඤඤනරෝ තිකබු සාරතෙනා තං ඉසිං එකදවොව "දීඝලොමං බො තෙ හගිනී"ති. සා න පට්විජානි, ''ආමයා, පාචාරෝ''ති නසස කුකකුවාං අගොසි –පෙ– ''අනාපතති තිකබු සම්කෘදිසෙසසස, ආපතති දුකකටසසා''නි (5)
- 6 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරා ඉති බෙනතා වපාපෙණි අංශචඡිති, අඤඤතරෝ භික්ඛු සාරතෙනා තා ඉතිං එනදවොව· "වාපිතා බො තෙ හනිනී"ති සා ත පට්විජානි "අමෙයා, තො ච බො පට්වුනත"නති නසස කුකකුවවා අහොසි –පෙ– "අනාපතති භික්ඛු සම්කාදිසෙසසස, අපෙනති දුකකාවසසා"ති (6)
- 7 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරො භිකබූ පරිබබාජිකා පට්පථෙ පස්සිණා සාරතෙතා තා පරිබබාජිකා එතදවොව ''කච්චි තෙ භනිති මගොං සංසීදතී"ති³. සා න පට්චිජාතී ''අාම භිකබු, පට්පජිසස්සී"ති නසා කුකකුච්චා අහෙස් –පෙ– ''අතාපනහි භිකබු සබසාදිසෙසසා ආපනහි එලලච්චනසසා"තී. (7)
- 8 තෙන බෝ පත සමයෙන අඤඤතරේ නික්ඛු සාරතෙනා අඤඤතරං ඉතිං එතදවොව. "සඳධා'සි ණිං හනිති අපි ව යං ණිං සාමිකසා දෙසි තං නාමකාකං දෙසි"ති "කිං හනෙන"නි "මෙථුනං ධමම"නති තසා කුකකුවවං අහෝසි –පෙ– "ආපතතිං ණිං නික්ඛු ආපනෙනා සම්ඝාදි– සෙස"නති (8)
- 9 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරෙ තිකබු සාරනෙතා අඤඤතරං ඉකිං එතදවොව ''සදධා'සි ණිං තශිනි අපි ව යං අශාදෙනං නං නාමාාකං දෙසී"ති ''කිං තනෙත අශාදන"නත් ''මෙථුනං බමම"නති නසස කුකකුවාං අහෝසි –පෙ– ''ආපතතිං ණිං තිකබු ආපනෙනා සමණදිසෙස"නති (9)
- 10 තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතර ඉති කමමං කරොති අඤඤ-තරෙ තිකබු සෘරතෙනා තං ඉතිං එතදවොව ''නිව්ඨ හනිනී අහං කරිසසාමී''නි -පෙ- ''නිසිද හනිනී අහං කරිසසාමී''නි -පෙ- ''නිපජජ හනිනි, අහං කරිසසාමී''නි සෘ න පට්මිජෘනි නසස කුකකුවවං අනොසි -පෙ- ''අනාපන්නි තිකබු සබසෘදිසෙසසස අපතති දුකකටසසා''නි (10–11–13)

දුවසුලලවාචාශිකඛාපදං නිටසිත.

¹ දිනපැවෑරං භනා 2 දිනපැවෑරො සනෑ 3 සංසිරතිනි සී මූ

- 5 එසමයෙහි එක්තරා සනුයක් උතුරු සඑවක් පෙරෙවියා වෙයි සංරකත වූ එක්තරා මහණෙක් ඒ සනුයට ''නහ, තිශේ දිග ලොමය''යි කී ය. ඕ දත තොගත්තී ය. ''එසේ ය, ආයඹියන් වහන්ස, උතුරුසඑවකි'' යි කිවු ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය . ''මහණ සහවෙසෙස්ඇවැත් තො වේ. දුකුළාඇවැත් වේ'' ය යි වදළ සේක (5)
- 6 එසමයෙහි එක්තරා සතුයක් කෙතක් වපුරවා එයි එක්තරා මහණෙක් සංරකත වූයේ සතුයට "තහ, තිශේ කෙත වපුළේ ද?" යි කීය ඕ දන තො ගත්තී ය. "එසේ ය, අංශ්‍යියන් වහන්ස, වැලිත් තැවත වපුළේ තො වේ ය"යි කිවුය ඒ මහණහට කුකුස් විය. . "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් තො වේ. දුකුළාඇවැත් වේ" යි වදළ සේක (6)
- 7 එසමගෙහි එක්තරා මහණෙක් පෙරමහ පිරිවැජියක දැක සංරකත වූයේ, ඒ පිරිවැජියට ''කිම තහ, තිහේ මහ මැතැවින් පවත්නේ ද?" සි ඇසි ය ඕ තො දත්තී ය ''එසේ ය මහණ, මහ බෑස යන්තැ"යි කිවු ය. ඒ මහණ– හට කුකුස් විය. ''මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් තො වේ. ථුලැසිඇවැත්වේ" සී වදළ සේක (7)
- 8 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරකත වූගේ එක්තරා සතියකට "නහ, ශුදබා ඇති වෙහි ය. එහෙත් තෝ යමක් නිම්ගාට දෙයි නම් එය අපට නො දෙනිය" යි කී ය. "වහත්ස, කිමෙක් ද?" යි ඕ කිවු ය. "මෙවුන්දමය" යි හේ කී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, තෝ සහවෙසෙස්ඇවැන් අවන්නෙහිය"යි භංගාවතුන් වහන්සේ වදුළසේක (8)
- 9. එසමගෙහි එක්තරු මහණෙක් සංරකත වූගේ සතුියකට "නහ, තෝ සැදැහැවත් ය වැලිත් යම් අශුද්තයෙක් වේ නම් එය අපට තො දෙහිය' යි කී ය. "වහන්ස, අශුද්තය යනු කිමැ?" යි කිවු ය "මෙවුන්දමය"යි කී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, තෝ සහවෙසෙස්– ඇවත් අවත්තෙහිය" යි වදළ සේක (9)
- 10 එසමගෙහි එක්තරා සතුයක් කිසි කටයුත්තක් කෙරෙයි සංරකත වූ එක්තරා මහණෙක් ඒ සතුයට 'තහ, සිටුව මම කරන්නෙම්'. 'නහ, හිඳුව මම කරන්නෙමි' 'තහ, වැදහෙව මම කරන්නෙම්'යි කිය ඕ දත තො හත්තී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් තො වේ දුකුළාඇවැත්වේ"යි වදළ සේක (10 11. 12)

අනනකාමපාරිචරියසික්ඛාපදං

- 1 තෙන සමගෙන වූදෝා හගවා සාවකියං විහරති ජෙතවතෙ අනාථපිණාඩිකසස ආරාමෙ තෙන බො පන සමගෙන ආයසමා උදුළු සාවතියං කුලූපගො හොති බහුකානි කුලානි උපසඞ්කමති තෙන බො පන සමයෙන අණුසැතරා ඉත් මනපතිකා අභිරුපා හොති දසසනීයා පාසාදිකා අථ බො ආයසමා උදැයි පුබබණනසමයං නිවාසෙනිා පතනචීවරමාදය යෙන තසා ඉත්තියා නිවෙසනං නෙනුපසඞකම් උපසඞ්කමිනිා පණුණුනෙන ආසනෙ නිසීදී
- 2 අථ බෝ සා ඉණි ගෙනාගසමා උදැයි, තෙනුපසඬකම්. උපසඬකම්ඣා ආගසමනතාං උදැයිං අතිවාදෙණා එකමනතාං නිසීදි එකමනතාං නිසිනතාං බෝ තං ඉණිං ආයසමා උදැයි බමම්යා කථාග සණුසෝසි සමාදපෙසි සමුනෙතුජෙයි සමපහංසෙසි
- 3 අථ බො සා ඉස්මී ආයසමතා උදුයිතා බම්මයා කථාය සණසිතා සමාදපිතා සමුතෙනජිතා සමපහංසිතා ආයසමනතා උදුයිං එනදවොව; "වදෙයාවේ හනෙත යෙන අණේ පට්බලා මයං අයාසය දතුං යදිදං විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනහිලානපචචයහෙසජජපරිකඛාර"නති "න බො තෙ හනිනි අමහාකං දුලල්හා යදිදං මිවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනහිලානපචචයහෙසජජපරිකඛාර. අපි ව යො අමහාකං දුලල්හො තං දෙකි"ති "කිං හනෙන"ති "මෙථුතං බම්ම"නති "අනේා භනෙන"ති "අනේා භනිතී"ති. "එහි හනෙන"ති ඔවරකා පම්සිතා සාටකා නිකඛ්පිණා මණුවකෙ උතතානා නිපජජී අථ බො ආයසමා උදැයී යෙන සා ඉස් නෙනුපසමකම් උපසමකම්නා ගියෙන් ඉමං වසලං දුගෙනකිං ඇමසියාන්"ති නිව්ඩුනිණා පකකාම
- 4 අථ බො සා ඉන් උජැකිංගති බිගති විපාවෙති "අලජ්නො ඉමේ සමණා සකාෘපුතතියා දුසසීලා මුසාවෘදිනො ඉමෙන් නාම බම්මවාරිනො සමවා-රිතෝ බුගමවාරිනෝ සමවාදිනෝ සිලවනෙකා කලාාණබම්මා පරිජානිසසනති නැති ඉමෙසං සාමණුණුං කත් ඉමෙසං සාමණුණුං කටඨාං ඉමෙසං සාමණුණුං කටඨාං ඉමෙසං සාමණුණුං කටඨාං ඉමෙසං සාමණුණුං කුතෝ ඉමෙසං සාමණුණුං කුතෝ ඉමෙසං බුහමණුණුං කුතෝ ඉමෙසං සාමණුණුං කුතෝ ඉමෙසං බුහමණුණුං කථා ශින මුහමණුණු කථා ශින සාම සමණෝ උදැයී මං සාමං මෙථුනාං බම්මා යාම්ණා, 'කෝ ඉමං වසලං දුගගනිං අමෙසසන්'ති නිටඩුහිනා පකකම්ණානි කිං මෙ පාපකාර කිං මෙ දුගනනිංද කස්සාහංද කෙන හාගාම මාන්.
- 5 අකුකුපි ඉත්මයෝ උජකායනති බියනති විපාවෙනති, "අලජිනො ඉමෙ සමණා සාකාපපුතතියා –පෙ– කථං හි තාම සමණො උදයි ඉම්සාා සාමං මෙථුතං බමමං යාවිතිා කො ඉමං වසලං දුශානිං ආමසිසානීති නිවඩුහිතිා පකකමිසයති? කිං ඉම්සයා පාපකං? කිං ඉම්සක දුශානිං? කසසායං? කෙත හායතී?"ති.
- 6 අසෙසාසුං බො තික්බූ තාසං ඉජිනං උජිබාංගනතීනං බියනතීනං ට්පාවෙනතීනං යෙ හෙ තික්බු අපපිචඡා, හො උජිබාංගනතී බියනති විපාවෙනති· ''කථං හි තෘම අංයසමා උදැයි මාතුගාමසක සනතිකේ අතනකාම-පාරිචරියාය වණණං හාසිසකතී"ති

අතතුකාමපාරිචරියශික්ෂාපදය

- 1 එසමයෙහි භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජේත-වත තම වූ අනේපිඩු සිටුහුගේ අරම්හි වෘසය කරණ සේක එසමයෙහි අංයුෂ්මත් උදෑසි තෙමේ සැවැත්නුවර බොහෝ කුලයන් කරා එළඹෙයි එසමයෙහි සැමියා මළ මතා රු ඇති දැකුමකලු වූ පුසාද එළවන්තාවූ එක්තරා සතුයක් වෙයි ඉක්බිති අංයුෂ්මත් උදෑයි තෙමේ පෙරවරු හැඳ පොරොවා පෘසිවුරු ගෙණ ඒ සතුයගේ නිවසට එළඹ පැණවූ අස්තෙහි හිඳගත්තේ ය.
- 2 ඉක්බිති ඒ සනු තොමෝ අංශුෂ්මත් උදයි වෙත එළඹ වැඳ එකත් පසෙක හිඳ' ගත්තී ය එකත්පසෙක හුන් ඒ සනුගට අංශුෂ්මත් උදයි තෙමේ දැහැම් කථාවෙන් දෙලෝවැඩ මනාකොට දැන්වීය. කුශල– ඛමීයන්හි සමාදන් කරවීය. උත්සෘහවත් කරවී ය මැතවින් පැහැද වීය.
- 3. ඉක්බිනි අායුෂමත් උදුයි විසින් දෙලෝවැඩ දක්වන ලද්දවූ කුශල ධම්යන්හි සමාදන් කරවන ලද්දවූ උනසාහවත් කරණ ලද්දවූ මතා කොට පහදවන ලද්දවූ ඒ හනු අායුෂමත් උදුගිහට ''වහන්ස, යමකින් පුයෝජන තම එය මට කියනු මැනව සිවුරු පිඩූ සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර යන මෙය අායඹියන් වහස්සේට දීමට සමත් වෙම" යි කිවු ය ''නහ, මේ සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර යන යමෙක් වේ ද, ඒ අපට දුලබ නො වෙයි වැලි දු අපට යමක් දුලබ නම් එය දෙව" යි හේ කි ය. 'වහන්ස, කිමෑ" යි ඕ ඇසූ ය. ''මෙවුන්දම" යි හේ කි ය ''වහන්ස, එයට කැමති දෑ'" යි ඕ ඇසූ ය ''නහ, කැමැක්තෙමි" යි හේ කි ය ''වහන්ස, එනු මැනවෑ'' යි ලකිනාගෙට පිවිස සඑව මුදු ඇඳෙහි උඩුකුරු ව හොත්තී ය ඉක්බිති ඇයුෂමත් උදුයි නෙමේ ඇය වෙන පැමණ ''කවරෙක් නම් මල වැහෙන දුගඳ මැය ඇමඹීනය කරන්නේ ද³⁷⁷ යි කෙළ ගසා ඉවත් ව කිසේ ය
- 4 ඉක්තිති ඒ සනුග අවමන් කරයි. අයුණු කියයි. දෙස් පතුරුවයි මේ යුමණ ශාකාපුනියයෝ අලජජිතු ය දුශශීලයෝ ය මුසාවාදිතු ය මොහු "තුමූ බම්වාරීනු ය යි සමාවාරීනු ය යි බුනවාරීතුය යි සතාවාදීතු ය යි සිල්– වත්තු ය යි කලණ දහම් ඇත්තෝ ය යි පිළිණ කෙරෙත්. මොවුන්ට මහණ– කමෙක් නැත මොවුන්ට බමුණු කමෙක් නැත මොවුන්ගේ මහණකම නටුයේ ය මොවුන්නේ බමුණුකම නටුගේ ය මොවුන්ට මහණකමෙක් කොයින් දැ මොවුන්ට බමුණුකමෙක් කොයින් දෑ මොහු මහණකමින් පහ වූවෝ ය මොවුන්ට බමුණුකමෙක් කොයින් දෑ මොහු මහණකමින් පහ වූවෝ ය මොවුන් බමුණු කමින් පහ වූවෝ ය කවර කරුණකින් උදයි මහණ තෙමේ ම මා මෙවුන්දමිත් යැද ''කවරෙක් මළ වැහෙත දුහඳ වූ මැය ඇමශීතය කරන්නේ ද?'''යි ''කෙළ ගසා යන්නේ ද?''' ''මගේ කුමක් ලාමක ද?' මගේ කුමක් දුගඳ දෑ' මම කිනම් සනුගකට කෙබළු අලබකාරයකින් පිරිහෙම් ද?''යි කිවු ය.
- 5 අනෙක් සතුිහු ද ''මේ ශුමණ ශාකාපපුතුිගගෝ අලජිජිහුග අහුණු කියත්. තුගුණ පතුරුවත් කවරහෙයකින් උදයි මහණ තෙමේ මැයගෙන් තෙමේ ම මෙවුන්දම් යැද කවරෙක් මළ වගුරණ දුහඳ වූ මැය අමෙශීනය කරන්නේ දැයි කෙළ ගසා යන්නේ ද? මැනේ කුමක් ලාමක ද? මැනේ කුමක් දුහඳ ද? මෝ තොමෝ කිනම් සතුයකට කිනම් අලංකාරයකින් පිරිසේ ද?'' යනු යි.
- 6 තිකුණු අවමන් කරත්තාවූ අයුණු කියන්තාවූ නුගුණ පතුරුවන්තාවූ ඒ සතුන්නේ කථාව ඇසුග යම අලෙපවඡ තිකුණු වූවාහු ද ඔහු අවමන් කෙරෙත් අයුණු කියත් නුගුණ පතුරුවත් "කවර-කරුණකින් ආයුෂමත් උදයි තෙමේ සතුයක ලහ තමහට මෙවුන්දමින් මෙහෙ කිරීමෙහි අනුසස් කියන්නේ දේ"

7 අථ බො තෙ තික්බූ1 තහවතො එතමසිං ඇරොවෙසුං අථ බො තහවා එනසමං නිදුතෙ එනසමං පක්රණෙ තික්බුසසිසං සනනිපාත්පෙනිා ආයසමනතාං උද්ධිං පට්පුවණි. ''සම්මං කීර නිං උද්ධි මෘතුගාමසස් සනතිකේ අත්තකාමපාරිවරියාග වණණං හාසසී"නි. ''සම්මං හගවා" විගරහි බුබෝ හගටා. ''අනනුවඡ්වියං මොක්පුරිස අනනුලොමකං අපත් රූපං අසසා-මණකං අක්පයියං අක්රණියං කථං හි නාම නිං මොක්පුරිස් මෘතුගාමසස් සනතිකේ අත්තකාමපාරිවරියාග වණණං හාසිස්සසි? නනු මයා මෞක්පුරිස් අතේකපරියාගෙන විරුගාග බම්මා දෙසිනො නො සරගාග –පෙ– කාමපරි-ළංහානං වූපස්මා අක්ඛානෙ. නෙතං මොක්පුරිස් අපපස්නතානං වා පසිදේශ –පෙ– එවසෑම පත තික්ඛවෙ ඉමං හික්ඛාපදං උද්දිසෙගයාථ

"සො දහ තිකඩු මතිණෙණා විපරිණතෙන මතෙනන මාතු-භාමසස සතනිකෙ අතතකාමපාරිචරියාය වණණ හාසෙසා: එතදහාං භාඛිති, පාරිචරියානං සා මාද්සං සිලවහනං කලාගණඩම්ම මුහමවාරි. එතෙන ධමමමන පරිවරෙයාත් මෙළුනූපසංකිතෙන, සබසාද්සෙසො"ති.

8 නො පනානි හො යාදිසො –පෙ~

භිකාබුන් –පෙ– අගං ඉමසමං අපෙඑ අධිපෙපතො භිකබු'නි

ඛනිණෙණා නෘම: සංරතෙනා අපෙනුඛවෘ පටිබුඬුවිතෙනා.

විපරිණත්නති රතතමට චීනතං විපරිණතං. දුවඨමට චීනතං විපරිණතං මූළකමට චීනතං විපරිණතං අපි ච රතනා චීනතං ඉමසමං අපෙ අධ්පෙතං විපරිණතනති

මාතුශාමමා නාම: මනුසසින්වී. න යක්ඛී, ත පෙනී, න නිරවඡානගතා, විසැකු පටිබලා සුභාසිනදුබණාසිතා දුවඩුලලාදුවඩුලලා ආජානීතුං.

මංතුණාමස**ා සනුතිකෝ**ති මෘතුභාමසා සාමනතා, මෘතුභාමසා අමිදුරෙ

අතන කාමනති අතනතො කාමං, අතතතො හෙතුං, අතනතො අඩි^{පපාසං,} අතනතො පාරිචරියං,

එන්දශනනති එතං අගනං එතං සෙවඨං එතං මෞක්ඛං එතං උහතමං එතං පව*රං*-

යා'න් ඛනතියා² වා බුංගමණි වා වෙසසි වා සුදදී වා

මාදිසනති බනතියං වෘ මුාහමණං වෘ වෙසසං වෘ සුදදං වෘ

¹ අථ බෝ හෝ වෙනමු ආයසමහන උදසිං අනෙකපරියාසෙන විශරසිණි සහව_රනා, මුළුසුං 2 ඛනය සිමු

7. ඉක්බිනි ඒ තිකුුනු තාගාවතුන් වනත්තේට මෙපවත් සැළ කළහ ඉක්බිනි භාගාවතුන් වනත්තේ මේ නිදුනගෙහි මේ කාරණගෙහි තිකුුසඩකගා රාස්කරවා. "උදායි, නෝ සනුග්ක ලහ තමනට මෙවුන්දම සෙවුමෙහි අනුසස් කිහෙහි යනු සැබෑ දැ?"යි ආයුෂමත් උදායින් විවාළසේක "සැබව, භාගාවතුන් වහන්ස්" යි හේ කිය භාගාවත් වුදුරජාතන් වහන්සේ "හිස්පුරුෂය, නුසුදුස්සෙකි. අනුලොම නොවූවකි. මහණකමට තොසුදුස්සෙකි නොකාපයෙකි නොකටයුත්තකි හිස් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම මාගම ලහ තමහට මෙවුන්දමන් මෙහෙ කිරීමෙහි අනුසස් කිවුයෙහි ද? හිස් පුරුෂය, වා විසින් නොගෙක් අයුරින් සරාගය පිණිස නොව විරාගය පිණිස දහම දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාමදාහයන් සංසිදුවීම දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නො වෙයි. . මහුණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

"යට් මහණෙන් අතරාකාමපාරිචරියා රාශයට බවුගේ පෙරළි හිය සිතින් මිනිස් මාහමක සමීපයෙහි යට් සහියන් සිල්වන් වූ කලණ දහම් ඇති බඹසර ඇති මා වැන්නක්හු මේ මෙවුන්දමින් අභිරමනය කරවා නට් මෙය පාරිචරියාවන් අතුරෙන් අහුයයි මෛවුනොපනිඃඕන වචනයෙන් තමහට මෙවුන්දමින් මෙහෙ කිරිමෙහි අනුසස් කියා ද, ඒ මහණහට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ"

8 කයාපන ගනු ගමෙක් ගම්බඳුවෙක්

ස්කාමු ් යනු මේ අණියෙහි මේ නෙමේ තිසසු ය යි අභිමන යි. ඛතිණණ නම්: මොනවට ඇලුනේ බලාපොරොත්තු සහිතවූ යේ පිළිබඳයින් ඇන්නේ යි

විපරිණක නම්. රාගයෙන් රත් වූ සිත ද විපරිණත ය, දෙවෂයෙන් දවිෂට වූ සිත ද විපරිණත ය, මෝගයෙන් මූලා සිත ද විපරිණතය වැලිත් මේ අනීයෙහි රාගයෙන් රත් වූ සිත විපරිණතය යි අහිමත යි

මාතුශාම නම් මිනිස් මංගමකි යකින්නක් නො වෙයි පෙනියක් නො වෙයි නිරිසන් ගත මංගමක් ද නො වෙයි සුබැයි දුබැයි තුළුල් නොතුළුල් තෙපුල් දන ගන්නට සමත් නුවණැත්තියකි.

මාතුශාමයා සනතිකෙ යනු මාගම් වෙත, මාගම්නට නුදුරු තැන ය

අතනකාමං යනු තමාගේ කැමැත්ත, තමාගේ හේතුව, තමාගේ අදහස, තමා පිළිබඳ පාරිවශ්ණී ය

එනදෙනනං ෙ යනු මෙග අනු ග, මෙග යුමුත් ග, මෙග පුමුබ ග, මෙය උනනම ග, මෙය පුවර ග ගන අණී යි

යා යනු කෘතුිය හෝ බුංහමණ හෝ වෛශා හෝ ශුදු හෝ සනුියි.

මාදිසං යනු කැතකු හෝ බමුණකු හෝ වෙලෙදකු හෝ සුදුරකු හෝ.

සීලවනනන්නි පෘණාතිපාතෘ පචිවිරතං, අදිනනාදනා පචිවිරතං, මුසාවාද පචිවිරතං.

බු**හමචාරි**නාහි මේථුනබමම පටිමිරතං

කාල සාණධ මෙමා නෑම: තෙන ව සීලෙන තෙන ව මුහුවවරියෙන කල සාණධ මෙමා හොනි

ඵතෙන ඛමෙමනාති මෙජුතබමෙමත

පරිචරෙගහන් අතිරමේගා

මෙථුනූපසංශිතෙනාති මෙථුකඩමමපටිසංයුතෙතන

සබකා දිශෙසො'නි –පෙ– නෙනපි වූචචති සබකැදිසෙසො'ති

- 1. ඉන්නී ව හොති, ඉන්නස කුණ්, සාරතෙනා ව තිකමු ව නං ඉන්නියා සනතිකො අනතකාමපාරිචරියාය වණණා භාසනි, අපෙනති සඞෲදිසෙසයා.
- 2 [ඉඳපී ව නොති, වෙමතිකො –පෙ– පණ්ඩකසණැඳී –පෙ– පුරිසසණැඳී –පෙ– තිරවඡාතගතසණැඳී, සාරතෙතා ව තිකබු ව තා ඉඳපියා සහතිකෙ අතනකාමපාරිවරියාය වණණා භාසති, ආපතති දුකකටසස
- 3 පණාඩකො ච නොති, පණාඩකසණැසදී, සාරතෙනා ච භිකබු ව නං පණාඩකසස සනතිකෙ අතතකාමපාරිචරිගාය චණාණා භාසති, ආපතති ඵුලලුචචයසස
- 4. පණ්ඩකො ව නොති වෙමතිකො පෙ පුරිසසඤ්ඤී පෙ තිරවණ ත ගතසඤ්ඤී ඉත්පසඤ්ඤී, සාරතෙතා ව තිකබු ව තං පණ්ඩකසාස සනතිකො අතතකාමපාරිචරියාය වණණා තාසති ආපතති දුකකවසාස
- 5. පුරිසෙ ව හොති –පෙ– තිරචඡාතගතො ච හොති, තිරචඡාතගත– සකුස්දී –පෙ– වෙමනිකො –පෙ– ඉක්සකුස්දී –පෙ– පණ්ඩකසකුස්දී. –පෙ– පුරිසසකුස්දී සාරතෙතා ච භිකබු ච තං තිරචඡාතගතසය සනතිකෙ අතතකාමපාරිචරියාය වණණං භාසති ආපතති දුකකටසය.]*
- 6. දෙව ඉණියො, දවිනනං ඉණිනං ඉණිසකුණි, සාරතෙනා ව, ශිකබු ව නං දවිනනං ඉණිනං සනහිකෙ අනතකාමපාරිවරියාය වණණං භාසති, ආපනති දවිනනං සම්කාදිසෙසානං –පෙ–.
- 7. ඉඳුළු ව පණ්ඩකො ව, උතිනනං ඉත්සකුණ්, සාරතෙනා ව. තිකබු ව නං උතිනනං සනතිකෙ අතනකාමපාරිවරියාය වණණං හාසති, අපෙන් සමසාදිසෙසෙන දුකකටයස –පෙ–.
- * [] ඉපමති අනකරිනපාඨා සීමු පොළුකෙ හදිසයනහි.

සි**ලවනතං** යනු: පණිවායෙන් තොර වූ අයිනෘදනිත් තොර වූ මුසවායෙන් තොර වූ එකක්නු ය.

වුහුමචාරිං යනු ලෙවුන්දමින් නොරවූවකු ය

කලා නැඩමම තම ඒ ශීලයෙන් ද ඒ බඹසරින් ද කලණදහම් ඇත්තෙක් වෙයි.

එතෙන බමෙමන යනු. මෙවුන්දමින් ය

පරිවරෙගා යනු අතිරමණය කෙරේ නම්

මෙථුනු**පසංගිතෙන** යනු· මෙවුන්දම් පිළිබැඳි දහමින් ය

සබුණ දිපෙපෙ) යනු එයිනුදු සමුණදිසෙස හ යි කියනු ලැබේ

- 1. සතියකුදු වෙයි, සතිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේ ත් සතිය සම්පයෙහි තමහට මෙවුන්දමින් මෙහෙ කිරීමෙහි අනුසස් කියා ද සහුවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 2. සතුයකුත් වේද, වෙමතිකත් වේද, පණ්ඩකය යන හැඟීම ඇති පිරිමියක යන හැඟීම ඇති තිරිසන් ශතයෙක යන හැඟීම ඇති සංරකතයෙකුදු වෙයි. මහණ තෙමේ ඒ සතුය සමීපයෙහි අතත– කෘමපෘරිවරියාවෙහි ගුණ කියා ද ථුලැසිඇවැත් වේ
- 8. පණ්ඩකයෙකුදු වෙයි, පණ්ඩකය යන හැගීම් ඇති සංරකනයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේ ඒ පණ්ඩකයා සමීපයෙහි අතනකාමපාරිචරියාවෙහි ගුණ කියයි ද ථුලැසි ඇවැත් වේ
- 4. පණ්ඩකයෙකුත් වෙයි ද, වෙමතිකත් වේ ද පිරිමියෙක යන හැගීම ඇති තිරිසන් ගතයෙක යන හැගිම ඇති සතුයක යන හැගීම ඇති සංරකතයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේන් ඒ පණ්ඩකයා සමීපයෙහි අතනකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියා ද, දුකුළාඇවැන් වේ
- 5. පිරිමිශෙකුදු වෙහි, තිරිසන්ගතයෙක් වෙයි, තිරිසන්ගතයෙක ගත හැගීම් ඇත්තේ වීමති ඇත්තේ, සතුිය යන හැගීම් ඇත්තේ, පණ්ඩකයෙක යන හැගීම් ඇත්තේ, පිරිමියෙක යන හැගීම් ඇත්තේ සංරකතත් වෙයි, මහණ තෙමේ ඒ තිරිසන්ගතයා සමීපයෙහි අතතකාමපාරිචරියාවෙහි ගුණ කියා ද දුකුළාඇවැත් වේ
- 6. සතුිනු දෙදෙනෙක් වෙත්, සතුින් දෙදෙනා පිළිබඳව 'සතුිය' යන හැගීම් ඇති සංරකතයෙක් වෙයි, මහණ තෙමේ ඒ සතුින් දෙදෙනා සම්පයෙහි අතතකාමපාරිචරියාවෙහි ගුණ කියා ද, සහවෙසෙස් දෙකෙකි
- 7 සතුයකුදු වෙයි, පණාඛකයෙකුදු වෙයි, දෙදෙනා පිළිබඳ ව 'සතුය' යන හැඟීම් ඇති සංරකතයෙකුත් වෙයි, මහණ තෙමේත් ඒ දෙදෙනා සම්පයෙහි අතතකාමපාරිචරියාවෙහි ගුණ කියයි ද, සභවෙසෙස් හා දුකුළා– ඇවැත් වේ

8 අනාපනති චීවරපිණඩපාතුසෙනාසනශිලානපවවයහෙසජජපරිකඛා-රෙන උපටඪහානි භණනි, උම්මනනකසස, ආදිකම්මකසසාති

විනීතවතු

උද්දුන්ණාථා.

කථං වණුකා ලහෙ පුතතං පියා ව සුහගා සියා, කිං දුණු කෙනුපටෝයා කථං ගුවෙඡයාං සුශානිතති

- 1. තෙන බො පත සමයෙන අඤඤතරා වඤඣා ඉතී කුලූපගං භික්ඛුං එතදවොව. ''කථාහං භනෙත විජායෙයා''නති ''තෙත හි හමිනි අගාදනං දෙනී''ති. ''කිං භනෙත අගාදන''නති' ''මේථුතං බම්ම''නති. තසස කුකකුවඩං අහෝයි –පෙ ''අා පතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙතා සම්කාදි-සෙස"නති (1)
- 2. තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරා විජාගිනි ඉති කුදුපගං භිකබුං එතදවොච ''කථාහං භනෙත පුතතං ලභෙගා''නති. ''තෙන හි හශිනි අගනදකං දෙසී''කි. ''කිං භනෙත අගනදන?'''නති ''මෙථුනං බමම''නති. තසස කුකකුවවං අනොසි –පෙ– ''ආපනතිං නිං භිකබු ආපනෙනා සම්කදී– සෙස''නති (2)
- 3 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරා ඉඳවී කුපූපගං තිකබුං එහද-වොව ''කථානං තනෙත සංමිකසා පියා අසාස"නති. ''තෙන හි තිබිනි අගනදනං දෙනි"නි ''නිං තනෙත අගනදුනු?''නති ''මෙථුනං ධමම"නති නසා කුකකුවවං අගොසි –පෙ– ''ආපතතිං නිං තිකබු ආපනෙනා සමණදිසෙස"නති. (3)
- 4 තෙන බො පත සමයෙන අණුණුතරා ඉපි කුලූපගං භික්වූං එතදවොව "කථානං හතෙත සුහගා අසස්" නති "තෙන හි හයිනි අශාදනං දෙහි"නි "කිං හතෙන අශාදන?" නති "මෙථුනං බමම"නති නසස කුක්කුවාං අහෝ 3 – පෙ – "ආපතතිං නිං භික්වූ ආපතෙනා සම්ඝාදිසෙස" නති. (4)
- 5 තෙත බො පත සමයෙත අඤඤතරා ඉඳවී කුපූපගං භික්තුං එතද-චොච. "කෘහං භනෙත අයාසස දජරාම්?"ති "අගහදතං භගිනී"ති. "කිං හතෙත අගහදත?"නති "මෙථුතං බමම"නති තසස කුක්කුවචං අහෝයි –පෙ– "අපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා සම්ඍදිසෙස"නති (5)
- 6 හෙත බෝ පත සමයෙත අඤඤතරා ඉත්වී කුමූපගං නික්තුං එතද මොච "කෙතාහං නතෙත අගාං උපටෙඨම්?"ති "අගහදුතෙන නශිනී"නි කිං හතෙත අගහදුන?"නති "මෙදුතං බමම"නති තසා කුකකුවඩං අහෝයි –පෙ– "අපතතිං තිං නික්තු අපතෙනා සමක දිසෙය"නති. (6)

8. "සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ශිලන්පස බෙහෙත් යන පිරිකරින් උවටන් කරව" යි කියයි ද, (ඔහුට ද,) උන්මතනකයාට ද, ඇදිකමම්කයාට ද, ඇවැත් තො වේ

විනිශවිතවසතු

උදදුන්ගාථා:

කථංවණැකිාවනු, පුතනවනු, පියාවනු, සුභගාවනු, කිංදජරාවනු, කෙනුපටෝයාවනු, සුගතිං කථං ගවෙඡයා වනු යි වසතු සතෙකි

- 1 එසමයෙහි එක්තර වඳගැහැණියක් කුලුපන මහණකුට "වහත්ස, මම කෙසේ තම වදන්තෙම ද?"යි මෙය කිවුය "නක, එසේ තම අශුදනය දෙව" යි හේ කී ය "වහන්ස, අශුදනය යනු කිමැ?" යි ඕ පුළුවුත "මෙවුන්දමැ"යි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. "මහණ තෝ සහවෙසෙස්ඇවැත් අවන්නෙහි ය" යි වදුළසේක (1)
- 2 එසමයෙහි එක්තර වදන ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට වහන්ස, "කෙසේ නම් පුතකු ලබන්නෙම් දැ?"යි කිවු ය "නහ, එසේ නම් අශුදනය දෙව" යි කි ය "වහන්ස, අශුදන නම් කිමැ?"යි ම් පුළුවන "මෙවුන්දමැ"යි හේ කිය ඒ මහණහට කුකුස් විය . "මහණ, තෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්නෙහි ය"යි වදුළ සේක (2)
- 3 එසමයෙහි එක්තරා ගැහැණියක් කුලුපය මහණකුට "වහන්ස, කෙසේ නම් මම් හිමියාව පිය වන්නෙම් ද?" විචාලා ය එසේ නම් "අහුදාසය දෙව"යි හේ කී ය "වහන්ස, අහුදාසය නම් කිමැ?"යි ඕ පුළුවුස "මෙවුන්දමැ"යි හේ කී ය ඒ මහණගට කුකුස් විය "මහණ, නෝ සහවෙසෙස්–ඇවැත් අවන්නෙහි" ය යි වදුළ සේක (3)
- 4 එසමයෙහි එක්තර ගැහැණියක් කුලූපග මහණකුට ''වහන්ස, මම කෙසේ නම් ඉසුරුමතියක් වන්නෙම ද ?'' යි පුළුවුත '' එසේ නම් ''අශුදුතය දෙව''යි හේ කි ය ''වහන්ස, අශුදුතය නම් කිමැ?'' යි ඕ පුළුවුත ''මෙවුන්දම ය'' යි හේ කි ය ඒ මහණහට කුකුස් විය ''මහණ, තෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙන් ය'' යි වදළසේක (4)
- 5 එසමයෙහි එක්තර ගැහැණියක් කුලුපහ මහණකුට "වහන්ස, මම අංශ්‍යියන් වහන්සේට කුමක් දෙන්නෙම දූ²⁷ ශි විවෘළු ශ 'නෙහ, අගු දනය" ශි හේ කී ශ. "වහන්ස, අශුදනය යනු කිමැ?" ශි ම පුළුවුත ''මෙවුන්දමැ" ශි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය . "මහණ, තෝ සභවෙසෙස්– අවැත් අවන්නෙහි ය"යි වදළසේක. (5)
- 6. එසමගෙහි එක්තරා ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට "වහන්ස, මම කිමෙකින් අංශ්‍රීයන් වහත්සේට උපසථාන කෙරෙම ද?" යි විවෘළා ග "නහ අගුදනයෙන්"යි හේ කී ය "වහන්ස, අගුදනය යනු කිමැ?" යි ඕ පුළුවුන "මෙවුන්දමැ" යි හේ කීය. ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, තෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්නෙහි ය" යි වදළසේක (6)

7 තෙන බො පන සමයෙන අණුණුනරා ඉප්පී කුපූපගං තික්බුං එනදවෙංච "කථංහං තිනෙන සුගතිං ගවෙඡයා?"නති "තෙත හි තිකිනි අගාදනං දෙනී"නි "කිං තිනෙන අගාදන?"නති "මෙථුතං බම්ම"නති. තසස කුක්කුඩවං අහෝසි –පෙ– "අපෙනතිං ණිං තික්බු අපෙනනා සම්ඝාදි-සෙස"නති. (7)

අතනකාමපාරිවරියසිකබාපදං නිටයිකුං

3. 5.

ස්කුවරිතතසිකබාපදං

1. නෙන සමගෙන මූලෝා හගවා සාවප්චියං විකරති ජෙනවනෙ අතාථපිණාඩිකසය ඇරුමේ, තෙන බො පත සමයෙන අයසමා උදුම් සාවපවිගං කුලූපගො හොති, බහුකාති කුලානි උපසමකමති, යන් පසාති කුමෘරකං වෑ අපජෑපතිකං, කුමෘරිකං වා අපතිකං, කුමෘරකසා මාතා-පිතුනනං සහතිකෙ කුමාරිකාය වණණං හණති ''අමුකසා කුලසා කුමාරිකා අතීරුපෘ දුසුන්නීයා පෘසාදිකා පණ්ඩිතා බෘතතා මෙබාවිනි දක්ඛා අතලසා ජනතා සා කුමාරිකා ඉමසා කුමාරකසසා"ති නෙ එවං වදෙනති ''එතෙ බො හනෙනු අවෙන න ජානනති "කෙ වෑ ඉමෙ කසස වෘ"කි සවෙ හහෙන අයෙන දුපෙයන ඇතෙයනම මයං නං කුමාරිකං ඉමසා කුමාරකසා"ති කුමෘරිකාය මාතාපිතුනනං සනතිකෙ කුමෘරකසය වණණා භණති "අමුකසය කුලසය කුමාරකො අතිරුපො දසානීයො පාසාදිකො පණ්ඩිතො බාහෙතා මෙබාවී දකෙඛා අතලසො ඡනතායං¹ කුමාරිකා නසා කුමාර-කසසා"නි තෙ එවං වදෙනති එතෙ බො හනෙන අමෙන න ජානනති 'කෙ වෘ ඉමේ කස්සවෘ'ති නිසමිං විය කුමංරිකයෙ වනතුං සවේ තනෙහ අයෙන යාචාපෙයන දදෙයනමේ මයං ඉමං කුමාරිකං නසා කුමැරකසා"නි එතෙතෙව උපාගෙන ආවෘතෘති පි කාරපෙකි විවෘතෘති පි කාරපෙකි වාරෙගාන් පි වතනාපෙනි

2 තෙන බො පන සමගෙන අණුසුකුරසා පුරුණගණකිය ධ්නා අතිරුපු හොති දසාන්යා පාසාදිකා නිරෙගැමකා ඇජිවකසාවකා අහනතිව තා ගණකිා එතදවොඩුං "දෙනගෙන ඉමං කුමැරිකා අමනකා කුමාරකසා"ති සා එවමාන "අනා බවයා නී තුමෙන න ජාතාම "කෙ වා ඉමෙ කසා වා"ති අයණුව මේ එකබීතිකා තිරෙගාමො එ හනතැබොං, "නෑහා දසසාමී"ති මනුසසා නෙ ඇජිවකසාවකෙ එතදවොඩුං "කිසා තුමෙන අයන අගනතවා"ති "ඉබ මයං අයන අමුකා නාම ගණකිා ධිතරං යැවීමන අමනකා කුමාරකසා, සා එවමාන "අනා බවයා තුමෙන න ජාතාම "කෙ වා ඉමෙ කසා වා"ති. අයණුව මේ එකබීතිකා තිරෙගාමේ ව ගනනබෙබා, නෑහා දසසාමී"ති "කිසා තුමෙන අයන තා ගණකිා ධිතරං යැවීවෙන අයන උදයි වතනබෙබා? අයෙන උදයි දපෙසාන්ී"ති අථ බො නෙ ඇජිවකසාවකා යෙනායසමා උදයි, තෙනුපසමකමානු උපසමකමවො ඇයසමනතා උදයි මතදවොඩුං "ඉඛ මයා නනෙත අමුකා නෑම ගණකිා ධිතරං යාවීමන අමනාකා කුමාරකසා සා එවමාන අන බවයන තුමෙන න ජාතාම කෙ වා ඉමෙ කසස වා ති අයණුව මේ එකබීතිකා නිරෝගාවේ ව ගනනබෙබා, නාහා දසසාමීනි සාඩු හනෙත අයෙන තුං ගණකිා ධිතරං දසතු අමහාකා කුමාරකසා

¹ ජනෙතා සො කුමාරකො ඉම්සසා කුමාරිකායාති, සණ

² කුවයෙන, සිමු, මජ සං

7 එසමයෙහි එක්තර ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට "වහත්ස, කෙසේ සුගතියට යන්නෙම ද?" යි කිවු ය. "නහ, එසේ තම අශුදනය දෙව" යි කිය "වහන්ස, අශුදන යනු කිමැ?" යි ඕ විවෘළා ය "මෙවුත්දමැ,, යි කිය. ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය. . "මහණ' තෝ සහවෙසෙස්– ඇවැත් අවත්තෙහිය" යි වදළ සේක. (7)

අතනකාමපාරිචරියශිණාපදය නිමි.

3, 5,

සකුවරිතන ශික්ෂාපදය

- එසමයෙහි භාගාවත් බුදුරජාතන් වනන්සේ සැවැත්නුවර දෙව්රම් නම් අනේපිඩුසිටුහුගේ අරම්ති වංසය කරණ සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මන් උදුයි තෙමේ සැවැන්නුවර කුලුපග වෙයි. බොහෝ කුලයන් කරු පැමිණෙයි **යම් නැනෙක බ්රියක නැති කුමරකු හෝ සැමියකු නැති කුමරියක හෝ** දකි ද, කුමරුගේ මව්පියන් සමීපයේ දී, "අසෙ} කුලයේ කුමරිය අභිරූප ය, දුකුම් කලු ය, පුසාද එළවන්නී ය, පණ්ඩින ය, වෘක්ත ය, නුවණැත්තී ය, දක්ෂ ය, අනලස ය මේ කුමරුහට ඒ කුමරිය සුදුසු ය" යි ඇය ගුණ කියයි. 'වහන්ස, 'මොහු කවරහු ද?' මොහු කා අයත් ද? සි තුලුහු අප නො දනිත් ඉදින් වහන්ස, අංශ්‍ය කෙමේ දෙවන්නේ නම් අපි ඒ කුමරිය මේ කුමරුව ගෙණ එන්තෙමු" යි ඔහු මෙසේ කියන් ''අසෝ කුලකුමාර නෙමේ අභිරුපය, දකුමකලු ය, පුසාද එළවන්නේ ය, පණඩිත ය, වාාක්ත ය, නුවණැන්නේ ග, දණය, අනලස ය මේ කුමෘරිකා නොමෝ ඒ කුමෘරයාහට සුදුසු ය" යි කුමරියනේ මාපියන් සම්පයේ දී කුමරුනේ ගුණ කියයි "වහන්ස, මොසු කවරහු ද? මොහු **කා අයත් දැ?" සි ්**තුලීහු අප නො දනින් වහන්ස, කුමරිය හෙතුකොට කීම අපට ලජජා එළවන්නාක් වැන්න ඉදින් වහන්ස, අංග% තෙමේ ඔවුන් ලවා යාවනා කරවා නම්, අපි මේ කුමරිය ඒ කුමරුව දෙන්නමු" යි ඔහු මෙසේ කියන් ආයුෂ්මත් උදයී නෙම මේ උපායෙන් ම ආවාහයන් ද කරවයි විවෘහයන් ද කරවයි දින නකත් ආදිය ද ශිවිස්වා නමයි
- 2 එසමයෙහි එක්තරු හිමි නැතිගණකියකගේ දුවක් අහිරුප ය දැකුම් කපු ය පුසාද එළවන්නී ය අන් ගමෙක වසන අපේවකසව්වෝ පැමණ ඒ ගණක බ්රියව ''ආයශීවෙනි, මේ කුමරිය අපගේ කුමරුට දෙව'' යි මෙබස් කිහ ''ආයශීයෙනි, මොහු කවුරු ද' කා අයත් දැ?'' යි මම නොප නො හපුතම මෝ ද මාගේ එක ම දුව ය බැහැරගම් ද යායුතු ය මම නො දෙන්නෙමි'' යි ඕ මෙසේ කිවු ය. මිනිස්සු ආජීවක ශාවකයන්ට ''ආයශීයෙනි, තෙපි කුමක් තෙයින් අවෙනු ද ?'' යි මෙය කිහ ''ආයශීයෙනි, මෙහි අපි අසෝ ගණකියගෙන් අපගේ කුමරුට ඇය දුව යැදීමූ ඕ ද ''ආයශීයෙනි, මේ මොහු කවුරු ද යි කියා හෝ මොහු කාගේ ද?'' යි නියා හෝ නො දනිම මෝ ද මගේ එක ම දුව ය බැහැරගම් ද යායුතු ය මේ ඇය නො දෙමි'' යි කිවා ය යි ඔහු කිහ ''ආයශීයෙනි, තෙපි කුමක් හෙයින් ඒ ගණකියගෙන් ඇය යැදුහු ද?' ආයශී උදුයි තෙමේ කිය යුතු නො වේ ද? ආයශී වූ උදුයි තෙමේ දෙවන්නේ ය'' යි ඔහු කිහ ඉක්බිති ආජීවක ශුවකයෝ ආයුෂ්මත් උදුයි තෙර කර එළඹියාහු ය එළඹ, අයුෂ්මත් උදුයිහට, ''වහන්ස, මෙහි අපි අසෝ ගණකියගෙන් අපගේ කුමාරයාහට දුව යැදුමු. ඕ 'ආයශීයෙනි මොහු කාගේ කවුරු දෑ යි මම නොප නො හදුනම මෝ ද මගේ එක ම දුව ය බැහැරගම් ද යා යුතුය මම ඇය නො දෙම'යි කිවා ය වහන්ස, අයෙශී තෙමේ ඒ ගණකියගේ දුව අපගේ කුමරුට දෙවන්නේ නම මැනවා" යි කිහ.

- 3. අථ බෝ අාගසමා උදයි ගෙන සා ගණකි, තෙනුපසමකම් උපසමක-මණා නං ගණකිං එතදවොව: "කිසයිමේසං ධිතරං න දෙසී?"ති. "අගං බවයා ඉමෙ න ජානාම 'කෙ වා ඉමෙ කසා වා'ති අයසුව මෙ එකබ්තිකා, තිරෙගාමෙ ව ගනතබෝ, නාහං දසසාමී"ති "දෙහිමේසං, අගං ඉමෙ ජානාමී"ති "සමෙ හනෙත අගෙන ජානාති, දසසාමී"ති අථ බෝ සා ගණකී තෙසං ආජීවකසාවකානං ධිතරං අදුසි අථ බෝ තෙ ආජීවකසාවකා තං කුමාරිකා තෙණා මාසංගෙව සුණිසාහොගෙන භූණුජිංසු තතො අපරෙන දුසිභොගෙන භුණුජනති අථ බෝ සා කුමාරිකා මාතුයා සනතිකෙ දූතං පාහෙසි ''අනං හි දුගනතා දුක්ඛිතා න සුබං ලනාම මාසං යෙව මං සුණිසාහොගෙන භුණුජිංසු තතො අපරෙන දසිභොගෙන භුණුජනති ආගචඡනු මෙ මාතා මං නෙසසතු"ති
- 4. අථ ඛෝ සා ගණකි ගෙන තෙ ආජිවකසාවකා තෙනුපසඔකම් උපසඔකම්ණා නෙ ආජිවකසාවකෙ එතදවොව. ''මාගහ ඉමං කුමාරිකං දුසිහොගෙන භුණුජින්, සුණ්සාහොගෙන ඉමං කුමාරිකං භුණුජවා"න්. නෙ එවමාහංසු ''නන්මහාකං නගා සදහිං ආහාරුපහාරෙ, සමණෙන සදහිං අමහාකං ආහාරුපහාරෙ, ගවඡ ණං, න මගං තං ජානාමා"නි අථ ඛෝ සා ගණකි නෙහි ආජිවකසාවකෙහි අපසාදිතා පුනදෙව සාවනමං පචාගණුජි දුනිගම්පි ඛෝ සා කුමාරිකා මාතුශා සනතිකෙ දුතං පාහෙසි ''අහං හි දුගනතා දුකමිතා, න සුඛං ලභාමි. මාසංගෙව මං සුණිසාභොගෙන භුණුජිංසු නනො අපරෙන දුසිහොගෙන භූණුන්හි ආහචඡනු මෙ මාතා. මං නෙසසනු"ති
- 5 අථ බෝ සා ගණනි ගෙනාගසමා උදයි නෙනුපසඩකම් උපසඩකම්නා අංගසමනතා උදුගිං එනදවොව "සා කිර හනෙන කුමාරිකා දුගනතා දුක්ඛනා න සුබං ලහනි මාසාංගෙව නං සුණිසාංහාගෙන තුඤරිංසු නතො අපරෙන දුසිහොගෙන තුඤරින් වදෙයනව හනෙන "මායන ඉමං කුමාරිකාං දුසිහොගෙන තුඤරින් සුණිසාංහාගෙන ඉමං කුමාරිකාං තුඤරින් අථ බෝ අයසමා උදුයි යෙන නෙ ආජ්වකසාවකා නෙනුපසඩකම් උපසඩකම්නා නෙ ආජ්වකසාවක එනදවොව. මායන ඉමං කුමාරිකාං දුසිහොගෙන තුඤරින් සුණිසාංහාගෙන ඉමං කුමාරිකාං තුඤරින් "නන්මහාකාං නයා සදකිං අනෝරුපකාරේ, ගණකියා සදකිං අමහාකං අංශාරුපහාරේ සමනේන හමිතබබං අබාවෙරෙන සමණෝ අසස සුසමණෝ. ගවඡ නිංන මග නා ජානාමා"නි අථ බෝ අයසමා උදුයි නෙහි ආජ්වකසාවකෙහි අපසාදිනො පුනදෙව සාවනිමං පවවාගණුම් තතියමයි බෝ සා කුමාරිකා මාතුයා සනතිකෙ දූතං පාහෙසි "අනං හි දුගනතා දුක්ඛනා, න සුබංලහාම මාසංගෙව මං සුණිසාහොගෙන තුඤජිංසු නතා අපරෙන දුසිහොලගන තුඤජිනති ආගවණු ලෙම මාතා මං නෙසසතු"නි.
 - 6 දුතියම්පි බො සා ගණකි ගෙනායසමා උදයි තෙනුපසමකම්. උපසමකම්ණා ආයසමනතා උදයිං එතදවොව සා කිර හනෙත කුමාරිකා දුගනතා දුක්ඛතා ත සුබං ලහති. මාසංගෙව නං සුණිසාහොගෙන හුඤරිංසු තනො අපරෙත දුසිහොගෙන භුඤරනති වදෙයාවේ හනෙත "මායා දමං කුමාරිකා දුසිහොගෙන භුඤරිනු සුණිසාහොගෙන ඉමං කුමාරිකා භුණුරථා" නී පයිමං පෘගං තෙහි ආජීවකසාවකෙහි අපසාදිතෝ නිං හවල නාගං හමසාමීනි

- 3 ඉක්බිති ඇයුෂ්මත් උදයි තෙමේ ඒ ගණනිය වෙත පැමිණ ඒ ගණනි-යට ''කුමක් හෙයින් මොවුන්ට දුව නො දෙයි දූ?'' යි කී ය. ''ආශ්ශීයන් වහන්ස, මොහු කානේ කවුරු දූ" යි මොවුන් නො හඳුනම්. මෝ ද මානේ එක ම දුව ය මම ඇය නො දෙන්නෙමි බැහැරගම්ද යායුතු ය යි ඕ කිවු ය. ''මොවුන්ට දෙව, මම මොවුන් හඳුනම්'' යි ආයුෂ්මත් උදයිතෙර කී ය. ''ඉදින් වහන්ස, ආය්‍රීයන් වහන්සේ හඳුනත් නම් දෙන්නෙම්'' යි ඕ කිවු ය. ඉක්බිති ඒ ගණකි ඒ ආජීවක සව්වන්ට සිය දුව දුන්නී ය. ඉක්බිති ඒ ආජීවක සව්වෝ ඒ කුමරිය කැදවා ගෙණ ගොස් මසක් ම ලෙහෙළියකු කොට පරිභොග කළාහු ය. ඉන්පසු දසියක කොට පරිතරණය කෙරෙති. ඉක්බිති ඒ කුමාරිකා නොමෝ, ''මම දන් දුනි වෙමි. දුප්පත්මි. සැපයක් නො ලබමි මසක් ම මා ලෙහෙළියක කොට පරිභොග කළහ ඉන්පසු දයියක මෙන් පරිහරණය කෙරෙති මගේ මව් තොමෝ මෙහි ඒවා. මා ගෙණ යේවා'' යි මවු වෙතට දූනයකු යැවුවා ය.
- 4 ඉක්බිති ඒ ගණකි තොමෝ ඒ අජිවක සච්චන් කරා එළඹියා ය. එළඹ ඔවුන්ට "අයෙශියෙනි, මේ කුමරිය දසියක කොට පරිගරණය තො කරව. ලෙහෙලියක කොට මේ කුමරිය පරිගරණය කරව"යි කිවුය. ඔහු "තී හා අපගේ ගණුදෙනුවෙක් තැත අපගේ ගණු දෙනුව මහණහු සමග ය. තෝ යව. අපි තී තො දනිමු"යි කීහ ඉක්බිති ඒ ගණකි තොමෝ ආජීවක සච්චන් මිසින් ගරහන ලද්දී තැවන සැවැතට පෙරළා පැමණිනා ය. දෙවෙනි වර ද ඒ කුමරි "මම දුගියෙමි. දුජපත්ම සැපයක් නො ලබමි. මසක් පමණ මා ලෙහෙළියක කොට පරිහරණය කළහ එතැන් පටන් දුසියක්කොට පරිහරණය කරත්. මගේ ඔවු තොමෝ මෙහි ඒවා මා කැඳවා ගෙණ ගේවා"යි මවගේ සම්පයට දූතයකු යැවූ ය
- 5 ඉක්බිති ඒ ගණකී තොමෝ අාසුෂ්මත් උදසීතෙර කරා පැමිණියා ය. පැමිණ, අාසුෂ්මත් උදසීගට "වනන්ස, ඒ කුමරිය දුයි ල, දුප්පත් ල, සුවයක් නො ලබා ල. මසක් ම ලෙනෙළියක කොට පරිතරණය කළාහු ල එතැන් පටන් දුසියක කොට පරිතරණය කරත්ල. වහන්ස,අාය්දීයෙනි, මේ කුමරිය දුසියක කොට පරිතරණය තොකරවු ලෙනෙළියක කොට පරිතරණය කරන්ල. වහන්ස,අාය්දීයෙනි, මේ කුමරිය දුසියක කොට පරිතරණය නොකරවු ලෙනෙළියක කොට පරිතරණය කරවු'යි කියනු මැනවැයි කී ය. ඉක්බිති අාසුෂ්මත් උදයි තෙමේ ඒ ආජ්වක සව්වන් කරා ගියේ ය ගොස්, ඒ අාජ්වක ශුාවකයන්ට "අාය්දීයෙනි, මේ කුමරිය දුසියක කොට පරිතරණය නො ය. ''මුඹ හා අපගේ ගණුදෙනුවෙක් නැත අපගේ ගණුදෙනුවෙක් නි ය. ''මුඹ හා අපගේ ගණුදෙනුවෙක් නැත අපගේ ගණුදෙනුව ගණකිය හා ය. ශුමණයා වනපාර නැත්තකු විය යුතු යි ශුමණයෙක් නම් මනා ශුමණයෙක් වනේන්ය මුඹ යන්න. අපි මුඹ නො දනිමු"යි ඔහු කින ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උදයි තෙමේ ආජ්වක ශුාවකයන් විසින් ගරහන ලද්දේ සැවතට ම පෙරළා ආගේ ය තුන්වන වර ද ඒ කුමරි වේ සමපයට "මම දුකියෙමි. දුප්පත් වෙම සුවයක් නො ලබමි. මසක් ම මා ලෙහෙළියක කොට පරිතරණය කළහ එනැත් පටන් දුසියක කොට පරිතරණය කරන් මගේ මට මෙහි ඒවා. මා කාදවා ගෙණ යෙව්වා'යි දූනයකු යැවූ ය
- 6 දෙවෙනි වර ද ඒ ගණකි ආයුෂමත් උදශීතෙර කරා ගියා ය ගොස් ආයුෂමත් උදශීගට වහන්ස, ඒ කුමරි දුගී ල. දුප්පත් ය සුවයක් නො ලබා ල මසක් ම ඇය ලෙහෙළියක කොට පරිහරණය කළාහු ල එ නැන් පටන් දුසියක මෙන් පරිහරණය කරත් ල. වහන්ස, 'ආයශීයෙනි, මේ කුමරිය දසියක කොට පරිහරණය නො කර මි. ලෙහෙළියක කොට පරිහරණය නිරු මී කියන්නැ යි සැළ කළා ය. "පළමු වර මම ඒ ආජීවක ශුාවකයන් විසින් ගරහන ලද්දෙම වෙමි. තෝ යව මම් නො සන්නෙමි"යි ආයුෂමත් උදයී කිය.

7 අථ බෝ සා ගණන් උජාධායෙනි බියනි විපාවෙනි "එවං දුගානො හොතු අයෙන උදාසී, එවං දුක්ඛනො හොතු අයෙන උදාසි, එවං මා සුඛං ලහතු අයෙන උදාසී, යථා මෙ කුමාරිකා දුගනතා දුක්ඛතා න සුඛං ලහති, පාපිකාය සස්සුයා පාපකෙන සසුරෙන පාපකෙන සාමකෙනා"නි සා'පි බෝ කුමාරිකා උජාධායෙනි බියනි විපාවෙනි. "එවං දුගනතො හොතු අයෙන උදාසී, එවං දුක්ඛනා හොතු අයෙන උදාසී, එවං මා සුඛං ලහතු අයෙන උදාසී, යථානං දුගනතා දුක්ඛතා න සුඛං ලහාම පාපිකාය සස්සුයා පාපකෙන සසුරෙන පාපකෙන සාමකෙනා"ති. අණුකුපි ඉත්මයො අසනතුටතා සස්සුහි වා සසුරෙහි වා සාමකෙහි වා, නා එවං අයෙන උදාසී, එවං මා සුඛං ලහතු අයෙන උදාසී, එවං දුක්ඛනෝ හොතු අයෙන උදාසී, එවං මා සුඛං ලහතු අයෙන උදාසී, යථා මයං දුගනතා දුක්ඛනා න සුඛං ලහාම, පාපිකාහි සස්සුහි පාපකෙහි සසුරෙහි පාපකෙහි සාමකෙනී"නි.

8 හා පන තා ඉණිසියො සනතුවඨා සසසුති වා සසුරෙති වා සාමිකෙති වා තා එවා ආයාචනති "එවා සුඛ්නො හොතු අයෙසා උදයි, එවා සජ්විතා හොතු අයෙසා උදයි, එවා සුඛමෙබතු අයෙසා උදයි, යථා මයා සුඛිතා සජ්වීතා සුඛමෙබාම හදදිකාති සසසුති හදදකෙති සසුරෙති, තදැකෙති සාමිකෙකී"නි

ඉපපිතං අංශාවනත්තං ගෙ තෙ තිකබු අපපිවණ තෙ උජඹායනති බියනති ඉපපිතං අංශාවනත්තං ගෙ තෙ තිකබු අපපිවණ තෙ උජඹායනති බියනති ව්පාවෙනති: කථං ති තෑම අංගසමා උදැයි සඤවරිතතං සමාපජපිසාන්"ති. අථ බො තෙ තිකබූ තගවතො එතමළුං අංරොවෙසුං

10 අථ බො හනවා එතසම් නිදුනෙ එතසම් පකරණ භිකබුසම්ඝා සනතිපාතාපෙණා අංශසමනතා උදැයි පට්පුවණි.— "සවවා කිර ණා උදැයි සණුවරිතතා සමාපජ්‍යී"ති. "සවවා හනවා" විශරහි බුණො භනවා "කථාහි තාම ණා මොකපුරිස සණුවරිතතා සමාපජ්‍යිසායි නෙතා මොකපුරිස අපපසනතානා වා පසාදය —පෙ එවණුව පන හිකඛවෙ ඉමා සිකබාපදා උදේ

"හෝ පන භිකාබු සණවරිතනං සමංපජෙජයා ඉපවසා වා පුරිසමකිං පූරිසභා වා ඉපවීමතිං ජායතනනෝ වා ජාරතනනෙ වා, සමහාදිසෙසොති.

එවඤිවීදං භගවතා භික්ඛූතං භික්ඛාපදං පඤඤතතං හොති.

- 7. ඉක්බිහි ඒ ගණකි "සම්සේ මා කුමරි පෘපි වූ තැන්දනියන් පෘපි වූ මහිලනුවන් කරණ කොට ගෙණ, පෘපි වූ සැමියා කරණ කොට ගෙණ දුකී වූවා ද, දුප්පත් වූවා ද, සුවයක් නො ලබා ද, ආය\$ උදුයි ද එසේ ම දුකි වේවා, එසේ දුප්පත් **වේ**වා, ආශ්_්යි උදශී තෙමේ එසේ සුවයක් නො ලබාවා"යි අවමින් කෙරෙසි, අයුණු කියයි, නුගුණ පතුරුවයි. ඒ කුමරි ද "යම්සේ මම් ලාමක වූ තැන්දනියන් කරණ කොට ගෙණ, ලාමක වූ මයිලනුවන් කරණ කොට ගෙණ, ලංමක වූ හිමියා කරණ කොට ගෙණ දුනී වෙම්ද, දුක්පත් වෙම්ද, සුවයක් නො ලබම් ද, එසේ ම ආයති උදුයි තෙමේ දුනි වේවා එසේ ම ආයති උදයි තෙමේ දුප්පන් මෙවා එසේ ම ආය\$ උදයි තෙමේ සුවක් නො ලබාවා"යි අවලින් කෙරෙයි, අයුණු කියයි, නුගුණ පතුරුවයි (ඇයුමෙන් උදසී තෙරුන්ගේ මෙහෙයීමෙන් පනිකුලයට ගිය) අන් සනුනු ද නැන්දනියන් හෝ මයිලනුවන් හෝ සැමියන් හෝ සමග නොසතුටු වූචෝ ''යම්සේ අපි පෘපි වූ නැන්දනියන් පාපි වූ මයිලනුවන්, පාපි වූ සැමියන් කරණ කොට ගෙණ දුගී වූමු ද, දුප්පක් වුමු ද, සුවක් නො ලබමෝ ද, ආය\$ උදුසිත් එසේ ම දුහි වේවා, ආය\$ උදුසිත් එසේ ම දුප්පත් මේවා, ආය%ි උදයිත් එසේ ම සුවක් තෙෘ ලබවෘ"යි පුංචිතා කෙරෙන්
- 8. යම් සහුි කෙනෙක් (උදයි තෙරහුමේ මෙහෙසීමෙන් පතිකුලයට යියෝ) නැදිමයිලන් හා සැමියන් හා සතුටු වූවාහු ද, ඔහු "යම්සේ අපි හදු තැදිමයිලන්, හදු සැමියන් කරණ කොට ගෙණ සුවපත් වූවමෝ සැදුනමෝ සුවසේ වැඩෙමු ද, ආයතී උදයි තෙමේ එසේ ම සුව පත් වේවා, ආයතී උදයි නෙමේ එසේ ම සුවසේ වැඩෙමු දක් ම සැදුනේ වේවා, ආයතී උදයි නෙමේ එසේ ම සුවසේ වැඩෙමුා"යි මෙසේ පුළුනා කෙරෙන්
- 9. තිස්ෂූහු නිශා කරන්නාවූ ඇතැම් සනුන්ගේ කථා ද, සුව පතන්නා වූ ඇතැම් සනුන්ගේ කථා ද ඇසුග යම් ඒ තිස්ෂූහු අලෙපවඡ ද, ඔහු "කෙසේ නම් අංයුමෙත් උදායි නෙමේ (සනුපුරුමගන් අතර) සංවරණයට පැමිණේද"යි අවමන් කෙරෙත්, අගුණ කියත්, නුගුණ පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ හිස්ෂූහු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ
- 10 ඉක්බිති හාතාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනයෙහි මේ කාරණයෙහි හිසු සබසයා රැස් කරවා ආයුමෙක් උදයි අමතා, "උදයිය, තෝ සතු පුරුෂයන් අතර සංවරණයට පැමිණියෙහි සැබෑද?"යි අසා විදුළ සේක "සැබව හාගාවතුන් වහන්සැ"යි ආයුමෙක් උදයි කිය හාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ වදුරණසේක්, "හිස් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම සනුපුරුෂයන් අතර සංවරණයට පැමිණියෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ" යි ගැරැනූ සේක. "මහණෙන්, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවූ –

"යම් මහණණක් හායදීංහාවයෙහි ජව්වඩි, මිථාාචාර භාවයෙහි වේවඩි, පුරුෂමනිය සතුියට හෝ සනුමනිය පුරුෂයාහට හෝ ශෙණ එමින් සණුවරණතාවයට වදුනේ නම් සඟවෙසෙස් වේ".

මෙසේ භාගාාවතුන් වහන්සේ විසින් තිකුසුන්ට මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද්දේ වෙයි.

[මූල් පැණවීමයි.]

11. කෙන බෝ පන සමගෙන සම්බනුලා බූනතා උයනුතෙ පරිවැරෙනුන අඤඤනුරසසා1 වෙසියා සනතිකෙ දූතං පාහෙසුං: ''ආගචඡනු උයානෙ පරිචෘරෙසසාමා"න්. සා එවණින "අනං බවයායේ තුමෙන න ජානාම 'කෙ වා ඉමේ කයසු වා'ති. අහසුවමකි බහුතණබා, බහුපරිකධාරා, බනිනගරණව ගුනතුබුබුං, තෘහං ගම්සසාමී"ති අථ බො සො දූතො තෙසං ධුනතානං එනුමාන්ං ආරෝචෙහි, එවං වුතෙන අණුණුනරෝ පුරිසො නෙ බුතෙන එතුදුවොව: ''කියස තුමෙන අගහ තං වෙහිං යාව්පථෑ' නනු අගෙෂ උදුයි උපාසකො තං පුරිසං එතදවොඩ: "මාගෙන එවං අවච, ත කපාති සමණාතං **සකාෘපුනතියානං එවරූපං කානුං. නායෙන උදයි එවං කරිසා**ති"නි එවං වුපොතු, 'කරිසසනි න කරිසසනී'ති අමහුතං අකංසු අථ බො තෙ ඩුනනා ගෙනායසමා උදශී තෙනුපසඞකම්ංසු උපසඞකම්ණා ආයසමනතා උදශිං එතදවොඩුං: "ඉඛ මයං හනෙත උයාහනෙ පරිවාරෙනතා අසුකාය නාම වෙසියා සනතිකෙ දූතං පභිණිමක: ''ආගච්ඡතු උයානෙ පරිවැරෙසසාමෘ''නි සා එවමාහ " ''අහං බවයා තුලෙන න ජාතාම 'කෙ වෘ ඉමෙ කසස වෘ' ති, අහඤාමති බහුතණඩා, බහුපරිකඛාරා, බතිතගරඤා ගතකබඩා, තෘතා ගම්ඎ-මී"නි "සෘධු තනෙත අයෙක තං වෙසිං උයෙකරේ තු"නි

12 අථ බෞ අංගසමා උදැයී යෙන සා වෙසි, නෙනුපසමකමි. උපසඬකමිණි තං වෙසිං එතදවොව ''කිසක මෙසං න ගච්ඡසි''නි ''අකං බවයා ඉමේ න ජාතාම් 'නෙ වා ඉමේ කසස වා'ති අනසුවල් බහුහණඩා' බහුපරිකඛාරා ඛතිතගරඤව ග*ත*තබබං නාහං ගමිසසාමී"කි "ගවජිමේසං අහං ඉමෙ ජාතාමී"ති සවෙ භානෙත අගෙන ජාතාති, ගම්ඎමී"නි අථ බො තෙ බුනතා නං වෙසිං අදෙය උගානාං අගමංසු අථ බො සො උපාසකො උජකායන් බියනි විපාවෙනි· "කථං හි නෑම අයෙන උදයි නෑඛණිකං සණුව– රිනතං සමංපණිසාක්"ති අසෙසාසුං බෞ තිකබූ නසා උපෘසකසා උණිඛා– ගනතසස ඛීයනතසස විපාවෙනතසස. යෙ නෙ භිකඩු අපපිචඡා නෙ උජිඛා-**ගනත් බියනති විපාචෙනති. "කථං හි තෘම අංයස**මා උදයි නං බණ්කං සකුවරිතතං සමංපජසිසසතී"ති, අථ බො තෙ හිකඩු භගවතො එතමන්ං ආරොවෙසුං –පෙ– 'සාවචං කිර නිං උදයි නං ඛණිකං සසුවරිතනං සමං– පජිජී"නි "සචචං හගවා" විගරහි වුදේඛා හගවා –පෙ– ''කථං හි නාම නිං මොසපුරිස නෑඛණිකං සණුවරිතකං සමංපජ**්**සසසි තේතං මොසපුරිස අපපසනතානං වා පසාද්ය –පෙ– එවං ව පත භිකඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උදදිසෙයනථ

"කො අන භිකමු සකැවරිතතං සමාපජෙජයා ඉප්මයා වා පුරිසමගිං පුරිසසා වා ඉප්මමකිං, ජායතතනෙ වා ජාරතතනෙ වා, අහතමසො තඩුබුණිකායට්, සබකාදිපෙසො"නි

[දුන්ගපඤඤනති.]

¹ අදදැකරිසයා මජසං 2, ඛව්නයන සිටු මජසං

11 එසමයෙහි බොහෝ සහුඩුනීයෝ උයනෙහි රමණය කරන්නාහු, "එව, උයනෙහි අභිරමණය කරන්නෙමු"යි එක්තරු දෙසහනක සමීපයට දුනයකු යැවුන "ආයතියෙනි, මොහු කවුරුද, කාණේද?"යි මම නොප නො හදුනම් මට බොහෝ බඩු ඇතියෙම් වෙම් කොහෝ පිරිකර ඇතියෙමි. බැහැර නුවර සා සුතු ද වෙයි මම නො සන්නෙම"යි බ් කිවු ස. ඉක්බිති ඒ දුන තෙමේ ඒ ධුනීයන්ට මේ කෘරණය කිය මෙසේ කි කල්හි එක්තරු පුරුෂයෙක් ඒ ධුනීයන්ට "ආයඹියෙනි, තෙපි කුමක් හෙයින් වෙසහන ගැද්දනු ද? අංයම් වූ උදයි නෙමේ කිය යුතු නො වේ ද? ආයති වූ උදයි තෙමේ ඇය යවන්නේ ය"යි කිය මෙසේ කි කල්හි එක්තර උවසුවෙක් ඒ පුරුෂයාව "ආයුර් තෙමේ මෙසේ තො කියාවා, මෙබන්දක් කරන්නව ශාකාපුනීය ශුමණයන්ට තොකැප ය ආයුර් වූ උදයි තෙමේ මෙසේ වූ දයක් තො කරන්නේ ය"යි කිය මෙසේ කි කල්හි ''හෙතෙම එය කරන්නේයයි ද? නො කරන්නේයයිද"යි පරදු නැමුහ ඉක්බිති ඒ ධුනියෝ අංයුමෙන් උදයිහු කරං නියාහු ය ගොස් අංයුමෙන් උදයිහට ''වහන්ස, අපි මේ උයනෙහි අභිරමණය කරන්නමෝ 'එව, අතීරමණය කරන්නමු'යි අසෝ වෙසගන වෙනට දූනයකු යැවුම්හ 'මොහු කවුරුද?් කෘ අයන් දු'යි මම නොප නොහඳුනම් මම ද ිබෙනෝ බඩු ඇතියෙමි. බොහෝ පිරිකර ඇතියෙමි බැහැර නුවර යා යුතු වේ. මම නො යන්නෙම්'යි ඕ කිවු ය, වහන්ස ඕම්යන් ඒ වෙසහන යවන්නේ මැතැවි'යි ඔහු කිහ

12 ඉක්බිනි ආයුෂමත් උදැයී තෙමේ ඒ වෙසනන කරා පැමිණිසේය පැමිණ ඒ වෙසහනව "කුමක් හෙයින් මොවුන් සම්පයට නො යෙහි ද"යි ඇයි ය ආයඹියන් වහන්ස, මොහු කවුරුද යි කාගේ දැයි මම තො හඳුනම්, මම ද බොහෝ බඩු ඇතියෙමි. බොහෝ පිරිකර ඇතියෙමි බැහැර නුවර යා යුතු ද වෙයි මම තො යන්නෙමි"යි ම් කිවු ය "මොවුන් සමීපයට යව මම මොවුන් හඳුනම්"යි උදයි තෙර කි ය "වහන්ස, ඉදින් අංශ\$ තෙමේ දනී තම යන්නෙම"යි ඕ කිවු ය ඉක්බිති ඒ ධූනීයෝ ඒ වෙසහන කැඳවා ගෙණ උයනට හියාහුය එකල්හි උවසු තෙමේ ''කෙසේ නම් අයෙදී වූ උදයි නෙමේ (සනී පුරුෂයන් අතර) එකෙණෙහි සංචරණයට පැමිණේ ද යි අවමත් කෙළේය, අයුණු කි ය නුගුණ පැතිරැවී ය භිඤුනු අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවන ඒ උවසුහුගේ කථාව ඇසුහ අලෙපචඡ වූ ඒ තිඤ්හු ''කෙසේ නම් අයුමෙන් උදයි තෙමේ සනු පුරුෂයන් අතර එකෙණෙහි සංචරණයට පැමිණේ දු" සි අවමන් කළහ, අයුණු කිහ, නුගුණ පැතිරැවූග ඉක්විති ඒ භිඤුහු භාගය– වතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැළ කළාහුය ''උදයිය, නෝ සනී පුරුෂ– යන් අතර එකෙණෙහි සංචරණයට පැමිණියෙහි ය යනු සැබෑ ද"යි භාගා– වතුන් වහන්සේ අසා වදළසේක ''සැබව, භාගාවතුන් වහන්ස''යි හේ කීය භාභාවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරනු සේක "හිස් පුරුෂය, කෙසේ තම සතුී පුරුෂයන් අතර එකෙණෙහි සංචරණයට පැමිණියෙහි ද, හිස් පුරුෂය, මෙය තොපකුත්වූවත්නේ පැහැදීම පිණිස තො වෙයි 💎 මහණෙති. මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවූ

"යම් මහණෙන් භායදීාභාවයෙහි වේවසි, මිථාාචාර භාවයෙහි වේවසි, පුරුෂමනිය සතුියට හෝ සතුීමනිය පුරුෂ්යාහට හෝ යටතින් එඹොහොත සෙවීනා කැමැති මාශමකට හෝ ශෙණ එමින් සසෑවරණ භාවයට වදනේ නම් සහවෙසෙස් වේ"

[දෙවන පැණවීමයි]

13. රෙසා පනානි හො යාදිසො -පෙ-

භිකුබු'ති –පෙ– අයං ඉමසමං අනෙ අතිපෙපනා 'තිකුබු'ති

සණුවරිනතං සමාපජෙජයාහනි ඉන්නියා වා පහිනො පුරිසසස සහතිකෙ ගචඡනි. පුරිසෙන වා පහිනො ඉන්නියා සහතිකෙ ගචඡනි

ඉහතියා වා පුරිසමන්නත් පුරිසසා මතිං ඉතියා වා ආරොචෙති පුරිසසා වා ඉහතිමන්නත් ඉතියා මතිං පුරිසසා වා ආරොචෙති.

ජාරතනුගෙන වා ති ජාරි භවිසයසි

ජායතනුනෙ වා'නි ජායා භවිසාසි

අ**නග**ම**සො නං ඛණේ,කාංශ**පීති මුහුතනිකා හවිසසසි

සභාද අභාති –පෙ– තෙනපි වූවවති සමාදි සෙසොති

14 දස ඉන්නයා මාතුරක්ඛිතා, පිතුරක්ඛිතා, මාතාපිතුරක්ඛිතා, භාතු-රක්ඛිතා, භාහිතිරක්ඛිතා, ඥාතිරක්ඛිතා, ගෞතතරක්ඛිතා, බම්මරක්ඛිතා, සාරක්ඛා, සපරිදණ්ඩා

දස භරියායෝ ඛනකකීනා, ඡඤවාසිනී, හොගවාසිනී, පටවාසිනී, ඔදපතනකිනී, ඔහනවුම්බටා, දසී ව හරියා ව, කම්මකාරී ව හරියා ව, බජාහටා, මුහුතනිකා,

මා තුරකකිතා තෑම: මාතා රකඛති ගොපෙති ඉසාරියං කරොති ^{වසං} වනෙතති.

පිතුරකුඛ්නා නාම පිතා රක්ඛති ශෞපෙති ඉසසරියං කාරෙනි ^{වසං} වනතුනි

මා**තෘපිතුරකඛිතා** නෑම: මෘතෘපිතරො රකඛනති ශෞපෙනති ඉසසරියං කාරෙනති වසං වතෙනනති

භාතුරකකින: නාම· භාතා රකඛති නොපෙති ඉසසරියං කාරෙනි වසං වනෙතති

හ**ගිනිරකුඛිතා** නෘම භතිනි රකඛනි ගොපෙනි ඉසසරියං කරොති ^{වසං} වනෙනකි.

ණැතිරකකිතා තෘම. ඤතකා රකඛනති ගොපෙනති ඉසසරිගං කාරෙනනි වසං වතෙතනති.

හොනතරකුඛිතා නෑම සහොතනා රකඛනුනි හොපෙනුනි දැසසරියං කාරෙනති වසං වතෙනුනුහී 13. කොපන යනු යමේක් යම්බදු වූවෙක්

භිකබු යනු . මේ තෙමේ මේ අණීයෙහි 'හිකුු'ය යි අබ්පුත ය

සංචරිතතං සමාපජෛජයා යනු සතිය විසින් යවන ලද්දේ පුරුෂයා සම්පයට යේ ද, පුරුෂයා විසින් යවන ලද්දේ සතියනේ සමීපයට යේද.

ඉත්මයා වා පුරිස මනිං යනු පුරු පාගේ අදහස සතියට හෝ කියයි ද, පුරිසසා වා ඉත්මනිං යනු සතියගේ අදහස පුරුමයාට හෝ කියයි ද, ජායනනනා වා යනු: බ්රිද වන්නෙහි ය යි

ජාරතනුගෙ වා යනු: සොර අඹු වන්නෙහි ය යි

අන**ාමසො තබා**රකි් කායපි යනු එ මොහොතෙහි අඹු වන්... තෙහිය යි

සබනාදිපෙපො යනු එයිනුදු 'සහවෙසෙස'යි කියනු ලැබේ

14 සනුිහු දස දෙනෙකි, මෘතුරක්ඛිතා ය, පිතුරක්ඛිතා ය, මෘතෘපිතු– රක්ඛිතා ය, භාතුරධාඛිතා ය, භයිනිරක්ඛිතා ය, ඤතිරක්ඛිතා ය, ශෞතත– රක්ඛිතා ය, ධම§රක්ඛිතා ය, සාරක්ඛා ය, සපරිදණ්ඩා ය යන මෞකු යි

තායතිවෝ දස දෙනෙකි ධනසාකිතා ය, ඡඥවාසිනී ය, තොගවාසිනී ය, පටවායිනී ය, ඔදපනතකිනී ය, ඔහනචුම්බටා ය, දුසිභරියා ය, කම්මකාරී තරියා ය, ධජාහටා ය, මූහුනතිකා ය, යන මොහු ධි

මා**නුරකුඛනා** නම් මවු හොමෝ (යම් සතුියක) රකී ද, ගුපනසථාන– යෙහි තබා රකිසි ද සෛවර විහරණයට ඉඩ නො දෙයි ද තමා වශයෙහි පවත්වයි ද, (ඕ තොමෝ යි)

පිතුරකුතිනා තම් යම් මාගමක් පිය හෙමේ රකිසි ද, ගොපනය කෙරෙයි ද සෛවර විහරණයට ඉඩ තො දෙයිද, සිය වශයෙහි පවත්වයි ද, (ඹ තොමෝ යි)

මාතාපිතුරකකිතා නම් මවුපිය දෙදෙනා ම යම් සතුයක රකිත් ද, ගෝපනය කුරත් ද, සෛවරිණිචන්නට ඉඩ නො දෙත් ද, වශයෙහි පවත්වත් ද (ඒ සනු යි.)

තා තුරකකිතා නම් යම් සනියක සොහොවුරු තෙමේ රකියි ද, ගොපනය කෙරෙයි ද, සෛවරිණිවන්නට ඉඩ නො දෙයි ද, වශයෙහි පවත්වයි ද, (ඕ තොමෝ යි)

හශිනිරකකිතා තම යම මංගමක බිහිනි තොමෝ රකියි ද, ගොපනය කෙරෙයි ද, සෛවරිණිවන්තට ඉඩ තො දෙයි ද, වශයෙහි පවත්වයි ද, (ඕ තොමෝය)

ණැතිරකකිතා නම් යම් සනියක නැයෝ රකිත්ද, ගොපනය කෙරෙත් ද, සෛවරිණි වන්නට ඉඩ නො දෙත් ද, වශයෙහි පවත්වත් ද (ඕ නොමෝ යි)

මොතතරකකිනා නම් යම් මාගමක සමානගොනුඇතියෝ රකින් ද, ගොපනය කෙරෙන් ද, සෛවරිණීවන්නට ඉඩ නොදෙන් ද, වශයෙහි පවත්වන් ද, (ඕ නොමෝ යි) **බම්ම රකුඛිතා** නෑම සහබම්මිකා රක්ඛනති භෞපෙනති ඉසාරියං කාරෙනති වසං වලපතුනති

සාරකබා නාම ගබෙහපි පරිගනනීතා හොති 'මයතං එසා'ති, අනතමසො මාලාගුණපරිකඛිතනාපි.

සපරිදණකා තාම. කෙහිවි දණෙකා එපිතො හොති 'යො ඉසුනතාමං ඉණිං ගවඡති එතනකො දණෙකා'ති.

ඛනකුක්තා නෑම බනෙන කිණිණා වෘසෙනි

ජනුවාසිනී නාම පියෝ පියං වාසෙති

තෝශවාසින් නාම. හොගං දනා වාසෙකි

පටවා සිනි තෘම. පටං දුණා වාසෙති.

බදපතනක්නි නාම උදපතනං ඇමසිණා වාසෙති.

බහුනු මුබෙටා 1 නාම· චූමාටං ඔරොපෙනා වෘසෙකි.

දැසී නෑම: දුයී චෙව නොති හරියා ච

කම්මකාරී තුමු: කම්මකාරී වෙව හොති හරියා ව

ඛණ්ෂටා නාම: කරමරානීතා වූචානි

මුහුතනිකා තාම තම්බණිකා වුවවති.

නිඅකබපපදුනි.

- 1 පුරිසො භිකබු පභිණාතිං² ''ශචඡ හනෙත ඉළුනතාමං මෘතුරක්ඛිතං බැහි හොති කිර ඉපුරතතාමසස හරියා බනකකීතා''ති පතිගණගාති වීමංසති පච්චෘතරනි, ආපතති සමකදිසෙසසස
- 2 පුරිසෝ භික්ඛුං පහිණාති ''ගවඡ භනෙත ඉන්නතාමං විතුරක්ඛිතං බුැහි -පෙ- මංතාපිතුරක්ඛිතං බුැහි -පෙ- භාතුරක්ඛතං බුැහි -පෙ- හරිනි-රක්ඛතං බුැහි -පෙ- සඳුනිරක්ඛතං බුැහි -පෙ- හොතතරක්ඛතං බුැහි -පෙ-බමමරක්ඛතං බුැහි -පෙ- සාරක්ඛං බුැහි -පෙ- සපරිදණ්ඛං බුැහි -පෙ- හොති කිර ඉන්නතාම සස හරියා බනක්ඛතා"ති පතිගණනාති වීමංසනි පවවා-හරති, ආපතති සම්සාදිසෙසසස

¹ ඕනව මජයං, 2 පකිරණ මරසං,

ධම්තරකකිතා නම් සම් මෘගමක සහදැමියෝ රකින් ද, ගොපනස කෙරෙන් ද, සෛවරිණ්ඩිවන්නට් ඉඩ නො දෙන් ද, වශයෙහි පවත්වන් ද (ඕ නොමෝයි)

සාරකඛා නම් යම් මාගමක ගැබෙහි දී ම 'මෝ මට අයත්වන්නි ය'යි වෙන් කොට ගන්නා ලද්දියක් වෙයි ද, යටත් පිරිසෙයින් මල්දමකින් පිරිකෙවු කරණ ලද්දී වෙයි ද, (හි තොමෝ යි)

සපරිදණධා නම්: කිසිවකු විසින් ''යමෙක් මෙනම් සතුය කරා ගේ කම් මෙ පමණ දඩ ය"යි යම් මාගමක ඇරැබ දඩ තබන ලද්දේ වෙයි ද (ඕ නොමෝ යි)

ඛන ශක්තා නම් බනයෙන් පෙරළා ගෙණ වෘසය කරවයි ද (ඕ තොමෝ යි)

ජනුවා සිනි නම පියයෙක් යම් පියාවක වාසය කරවයි ද (ඕ නොමෝ යි)

ෂභාශවාසිනි නම් යම් මාගමක හොග දී වාසය කරවයි ද (ඕ තොමෝ යි)

පටවාසින් නම් යම් මාගුමක පිළි දී වාසය කරවයි ද (ඕ නොමෝ යි.)

බදපතනකිනි නම් යම් මෘගුමක දිය බදුතක අත එව (ඒ හා සමව) වෘසය කරවයි ද (බ් තොමෝ සි)

මහතවුමබටා නම් සම් මාගමක සුඹුළුව පහකොට නමා වෙන වාසය කරවයි ද (ඕ තොමෝ යි.)

දැසි නම් ගමක් දැස්ස වූවා බ්රිය ද වෙයි.

කාමමණායී නම්: යම් මෘගමක් මිඞියක් වුවෘ බිරිය වෙයි ද (ඕ තොමෝ යි.)

ඛජාතවා නම්. බලාත්කාරයෙන් ගෙණෙන ලද්දී කියනු ලැබේ මුහුතතිකා නම් එකෙණෙහි කැඳවා ගන්නා ලද සතුය කියනු ලැබේ.

නිකෙපපදයෝ සි.

- 1 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි ''වහන්ස, යනු මැතව මෙ තම් ඇති මෘතුරකඛිතෘවට මෙ තම් ඇත්තනුට මිලදී ගත් බිරිඳ වෙවයි කියව"යි පිළිගණීයි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 2 පුරුෂයෙක් "වහන්ස, යනු මැතව මෙ තම ඇති පිතුරකකින සනියට කියනු මැතව මාතාපිතුරකකිත සතියට කියනු මැතව" යි මහණකු යවයි ද, භාතුරකකිත සනියට කියව භුගිනිරකකිත සනියට කියව ඤතිරකකිත සතියට කියව ගෞතතරකකිත සනියට කියව ධමමරකකිත සතියට කියව සංරකඛ සනියට කියව සපරිදණක සනියට කියව 'මෙ තම් ඇත්තනුට බතකකිත භායකීව වෙව' යි කියව පිළිගණියි ද විමසයි ද පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

- 3 පුරිසො භිකඛුං පතිණාති ''ගචඡ හතෙත ඉපුරානාමං මෘතුරකඛි තඤව පිතුරකඛිතඤව බුෑති ''හොථ කිර ඉපුරානාමසස හරියායො ධනකකීනා''නි පනිගණනාති වීමසති පච්චෘතරති, ආපතනි සඹකාදිසෙසසස
- 4 පුරිසෝ භික්ඛුං පතිණාති "ගවඡ් හතෙත ඉස් නතාමං මෘතුරක්ඛිත සුව මෘතුරක්ඛිත සුව –පෙ මෘතුරක්ඛිත සුව භෘතුරක්ඛිත සුව –පෙ-මෘතුරක්ඛිත සුව හගිනිරක්ඛිත සුව –පෙ මෘතුරක්ඛිත ව කුතිරක්ඛිත සුව –පෙ මෘතුරක්ඛිත සුව ගෞතනරක්ඛිත සුව –පෙ මෘතුරක්ඛිත සුව බම්මර-ක්ඛිත සුව –පෙ මෘතුරක්ඛිත සුව සෘරක්ඛ සුව –පෙ මෘතුරක්ඛිත සුව සපරි-ද ණඩ සුව බුැගි හොථ කිර ඉපුරිනතාම සස හරියා ගෙ බනක්ඛිතා"ති පතිගණනාති වීමංසති පවවාහරති, අපෙතති සම්කාදිසෙසයය.

බණඩවකකං.

- 5 පුරිසො භිකකුං පභිණාති "ගචඡ භතෙත ඉළුනතාමං පිතුරක්ඛ– තඤව මාතාපිතුරක්ඛිතඤව බැති හොථ කිර ඉළුනතාමසස භරියායො බනක්ඛිතා"නි පනිගණනාති වීමංසති පචචාතරත්, ආපතති සඛණදිසෙසසස
- 6 පුරිසෝ තික්බුං පතිණාති ''ගවඡ තනෙත ඉස්වනාමං පිතුරක්ඛන සෑව තාතුරක්ඛන සෑව –පෙ – පිතුරක්ඛන සෑව තෙන්න කිතියක්ඛන සෑව –පෙ – පිතුරක්ඛන සෑව සෑතීරක්ඛන සෑව –පෙ – පිතුරක්ඛන සෑව ගොතතරක්ඛන සෑව –පෙ – පිතුරක්ඛ ත ත කෑව බම්මරක්ඛන සෑව –පෙ – පිතුරක්ඛන සෑව සංරක්ඛ සෑව –පෙ – පිතුරක්ඛ – ත සෑව සපරිදණක සෑව මුැති ''තොළු කිර ඉපුුවන ත මෙසා තරිග ගො බන සාඛ – තා''හි පතිගණනානි වීමංසති පවවා හරති, ආපනති සම සෑදිසෙසසා.
- 7 පුරිසෙං තික්බුං පතිණාති ''ගවජ තනෙත ඉපුරතතාමං පිතුරක්ඛිතඤව මංතුරක්ඛිතඤව බෑති හොථ කිර ඉපුරතනාමසස තරියාගෙ බනක්ඛිතා"නි පතිගණනාති වීමංසති පවවාහරති, ආපතති සඞ්කාදිසෙසසස

බ දබවනාක•.

මූලං සඬ්බිතතං.

- 8 පුරිසො භිකඛුං පතිණාති "ගචඡ භතෙත ඉත්නතාමං සපරි– දණ්ඩණුව මෘතුරකඛිතණුව බුෑති හෞථ කිර ඉත්නතාමසස භරියායො ධනකතිතා"ති, පතිගණකාති වීමංසති පච්චාහරති, ආපතති සඞ්කෘදිසෙසසස
- 9 පුරිසෝ තිකබුං පතිණාති "ගචඡ තනෙත ඉස්නනාමං සපරිදණ්ඩණු පිතුරකකිතණුව –පෙ– සපරිදණ්ඩණුව මාතාපිතුරකකිතණුව –පෙ– සපරිද-එඬ සා තාතුරකකිතණුව –පෙ– සපරිදණ්ඩණුව තගින්රකකිතණුව –පෙ– සපරිදණ්ඩණුව ඤත්රකකිතණුව –පෙ– සපරිදණ්ඩණුව ගෞතනරකකිතණුව –පෙ– සපරිදණ්ඩණුව බම්මරකකිතණුව –පෙ– සපරිදණ්ඩණුව සාරකිතණුව බැති හොථ කිර ඉසුවන්නාමස්ස් තරියායෝ බන්කානීතා"නි පනිගණ්නානි වීමංසනි පච්චෘතරනි, ආපන්ති සම්කාදීසෙස්ස්ස්

එකුමූලකං නිටසිතං.

- 3 පුරුෂයෙක් "වහන්ස, ගනු මැතව. මෙ නම් මෘතුරක්කිත සතිගට ද, පිතුරක්කිත සතිගට ද කියනු මැතව. 'මෙ නම් ඇත්තහුට බතක්කින භාග්‍යි වව"යි මහණකු යවයි ද, හෙතෙම එය පිළිගණියි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙහෙස් ඇවැත් වේ
- 4 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි. "වහන්ස, යනු මැතව මෙ නම් මෘතුරකඛිත සතුයට ද පිතුරකඛිත සතුයට ද, මෘතුරකඛිත සතුයට ද භෘතුරකඛිත සතුයට ද, මෘතුරකඛිත සතුයට ද භශිතිරකඛිත සතුයටද, මෘතුරකඛිත සතුයටද ඤත්රකඛිත සතුයට ද, මෘතුරකඛිත සතුයටද ගෞතතරකඛිත සතුයට ද මෘතුරකඛිත සතුයට ද බමරෙකඛිත සතුයට ද මෘතුරකඛිත සතුයට ද සෘරකඛ සතුයට ද මෘතු රකඛිත සතුයට ද සපරිදණඩ සතුයට ද කියව. "මෙනම් ඇත්තකුට බනකක්ත භායතී වව" යි පිළිගණියි, වීමසයි, පිළිතුරු ගෙණ එයි, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

බණ්ඩවනුය සි.

- 5 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි. "වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් පිතුරකඛිත මෘතෘපිතුරකඛිත සහුින්ට "මෙනම් ඇත්තනුට බතෘධාකිත තෘයතී වව"යි කියනු මැතව. පිළිගණියි, විමසයි, පිළිතූරු ශෙණ එයි, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
- 6 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි "වනත්ස යනු මැතව. මෙනම් පිතුරක්ඛිත සතියට ද හෘතුරක්ඛිත සතියට ද පිතුරක්ඛිත සතියට ද හනිතිරක්ඛිත සතියට ද පිතුරක්ඛිත සතියට ද ඤ තිරක්ඛිත සතියට ද පිතුරක්ඛිත සතියට ද ගෞතතරක්ඛිත සතියට ද පිතුරක්ඛිත සතියට ද බම්මරක්ඛිත සතියට ද පිතුරක්ඛිත සතියට ද සංරක්ඛ සතියට ද පිතුරක්ඛිත සතියට ද සපරිදණක සතියට ද කියනු මැතව "මෙනම් ඇත්තනුට බතක්ඛිත භාය ශී වේව"හි පිළිගණියි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙණ එයි, සක්වෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 7 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි "වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් පිතුරකතිත සතුයට ද මෘතුරකතිත සතුයට ද කියනු මැනව "මෙනම් ඇත්ත– හුට බනකකින භායති වව"යි පිළිගණියි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙණ එයි, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

බදබවනුය යි.

මූලය සංක්ෂපතය.

- 8 පුරුෂයෙක් මහණකු ගවයි "වහන්ස ගනු මැතව "මෙනම් ඇති සපරිදණඩ සතුගට ද මෘතුරකඛිත සතුගට ද කියනු මැතව මෙනම් ඇත්තනුව බනකාකීත හංගණී වව සි" පිළිගණීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙණ එයි, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 9 පුරුෂයෙක් මනණකු යවයි "වනත්ස, යනු මැතව මෙනම ඇති සපරිදණඩ සතුයට ද පිතුරක්ඛිත සතුයට ද සපරිදණඩ සතුයට ද මෘතෘපිතුරක්ඛිත සතුයට ද සපරිදණඩ සතුයට ද හෘතුරක්ඛිත සතුයට ද සපරිදණඩ සතුයට ද හනිනිරක්ඛිත සතුයට ද සපරිදණඩ සතුයට ද කෘතිරක්ඛිත සතුයට ද සපරිදණඩ සතුයට ද ගෞතතරක්ඛිත සතුයට ද සපරිදණඩ සතුයට ද ධම්මරක්ඛිත සතුයට ද සපරිදණඩ සතුයට ද සාරක්ඛ සතුයට ද ඛිම්මරක්ඛිත සතුයට ද සපරිදණඩ සතුයට ද සාරක්ඛ සතුයට ද කියනු මැතව "මෙනම් ඇත්තනුව බනක්ඛිත භාය්ඛීා වව යි" පිළිගණියි, වීමසයි, පිළිතුරු ගෙණ එයි, සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ.

එකමුලකය නිම්.

10. එවං දුමූලකමපි තිමූලකමපි චතුමූලකමපි පඤචමූලකමපි ඡමූලකමපි සතනමූලකමපි අවඨමූලකමපි නවමූලකමපි කෘතබබං *

ඉදං දසමුලකං:

11 පුරිසො භිකබුං පහිණාති, "ගවජ හනෙත ඉත්තනාමං මෘතුරකඛ් තඤව පිතුරකඛිතඤව මෘතෘපිතුරකඛිතඤව භෘතුරකඛිතඤව හගිනිරකඛිතඤව ඤතීරකඛිතඤව ගෞතතරකඛිතඤව බම්මරකඛිතඤව සංරකඛඤව සපරිද-ණඩඤව මැගි හෞථ කිර ඉත්තනාමසස හරිගාගො බතයකීතා"ති. පතිගණනානි ඵීමංසනි පවවෘහරති, අපෙතති සහිසෘදිසෙසසස

ධනකක්තාවකකං1 නිට්ඩිතං.

- 12 පුරිසෝ තික්තුං පනිණාති "ගමන් තනෙන ඉතිනනාමං මෘතුරක්ඛ තං බැති හොති කි්ර ඉතිනනාමසාස තරියා ඡනදවාසිනී –පෙ– හොගවාසිනී –පෙ– පටවාසිනී –පෙ– ඔදපතතකිනී –පෙ– ඔහතචුමබටා –පෙ– දසී ව තරියා ව –පෙ– කමමකාරී ව හරියා ව –පෙ– බජාකටා –පෙ– මුහුතතිකා"ති පතිගණනාති වීමංසනි පචවාහරති, ආපතති සබසාදිසෙසසා.
- 13 පුරිසො තික්කුං පතිණාති: "ගචඡ තනෙත ඉළුනනාමං පිතුරක්කිතං මුෑති -පෙ- මාතාපිතුරක්කිතං මුෑති -පෙ- තංතුරක්කිතං මුෑති -පෙ- තමිනි-රක්කිතං මුෑති -පෙ- සඳුනිරක්කිතං මුෑති -පෙ- ගෞතතරක්කිතං මුෑති -පෙ-ධම්මරක්කිතං මුෑති -පෙ- සැරක්ඛං මුෑති -පෙ- සපරිදණ්ඩං මුෑති. ගෞති කිර ඉන්නනාමස්ස හරිගා මුහුතතිකා"ති පතිගණ්තානි වීමංසනි පච්චාහරති, ආපතනි සම්කෘදිසෙසස්ස

නිකෙඛපපදුනි.

- 14. පුරිසො තිකබුං පතිණාති· "ගවඡ තනෙත ඉළුතනාමං මෘතුරකඛ් තණුව පිතුරකඛිතණුව බුෑති: හොථ කිර ඉළුනනාමසස තරියාසො මුහුතතිකා"ති පතිගණනාති වීමංසති පචාංශරකි, ආපතති සබසෘදිසෙසසස
- 15 පුරිසො භික්ඛුං පතිණාති ''ගචඡ හතෙන ඉළුනනාමං මැතුරක්ඛ-තණුව මාතාපිතුරක්ඛිතුණුව –පෙ– මාතුරක්ඛිතුණුව සපරිදණ්ඩණුව බුැගි. හොථ කිර ඉළුනනාමසස හරියාගෙ මුහුතතිකා"ති පතිගණහාති වීමංසති පච්චාහරති, ආපතති සහසාදිසෙසසස.

බරාධවකතං නිටසිතං

16. පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති. ඉවඡ භනෙත ඉපුර්තනාමං පිතුරසකි තණුව මංතාපිතුරකකිතුණුව බුැති ''හොළු කිර ඉපුර්තනාමස්ස භරියාසෝ මුහුතතිකා''නි. පතිගණනාති වීමංසනි පචවාහරති, ආපතති සම්කාදිසෙසස්ස

[්] එවං දුමුලකුමපි නිමුලකුමපි යාව නවමුලකං කානබබං ම ජසං

^{1.} ධන සාක්තා ඉන්වකයා- සිමූ

10 දුමූලකය ද තිමූලකය ද චතුමූලකය ද පණුවමූලකය ද ඡමූලකය ද සහභාමූලකය ද අවඨමූලකය ද නවමූලකය ද මෙසේ කටයුතුයි

මේ දසමුලකය යි:

11 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි "වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් අත් මෘතුරකකින සහියට ද, පිතුරකකින සහියට ද, මෘතෘපිතුරකකින සහියට ද, භාතුරකකින සහියට ද, භගිනිරකකින සහියට ද, සඳුනිරකකින සහියට ද, ගෞතනරකකින සහියට ද, බමමරකකින සහියට ද, සංරකඛ සහියට ද, සපරි-දණක සහියට ද, කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට බනකසින භාය්ත වව"යි පිළිගණියි මිමසයි පිළිතුරු ගෙණ එයි සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ

බනකක්තවනුය නිම්.

- 12 පුරුෂයෙක් මහණනු යවයි "වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් මෘතුරකඛිත සතුයට කියනු මැතව 'මෙනම් ඇත්තනුව ජනදවාසිනී භායති වව'යි භොගවාසිනී පටවාසිනී ඔදපතතකිනී ඔහට වුමබටා දස්සක් ද, භායතිාවක් ද, මිඞියක් ද, භායතිාවක් ද, ධජාතවා මුහුතතිකා භායතිා වට"යි පිළිගණියි විමසයි පිළිතුරු ගෙණ එයි සහ-වෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 13 පුරුෂයෙන් මහණතු සවසි "වහන්ස, සතු මැනව මෙනම් පිතු-රක්ඛිත සතුයට කියව මංතා පිතුරක්ඛිත සතුයට කියව භාතුරක්ඛිත සතුයට කියව භාගිනිරක්ඛිත සතුයට කියව, කැන්රක්ඛිත සතුයට කියව භොතතරක්ඛිත සතුයට කියව බම්වරක්ඛිත සතුයට කියව සාරක්ඛ සතුයට කියව සපරිදණක සතුයට කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුව මුහුතතිකා භායති වව" සි පිළිගණියි වීමසයි පිළිතුරු ගෙණ එයි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

නි:කෞපපදගෝ බී.

- 14 පූරුෂයෙක් මහණකු යවයි ''වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් මෘතුරකඛිත සතියට ද, පිතුරකඛිත සතියට ද කියනු මැතව මෙනම් ඇක්තනුව මූහුනතිකා භායම්, වච"යි පිළිගණියි විමසයි පිළිතුරු ගෙණ එයි සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ
- 15 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි ''වහන්ස යනු මැනව මෙනම් මෘතුරකඛිත සතුයට ද, මෘතාපිතුරකඛිත සතුයට ද මෘතුරකඛිත සතුයට ද, සපරිදණඛ සතුයට ද කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තහුට මුහුතතිකා හායකී වව"යි පිළිගණියී. විමසයි පිළිතුරු ගෙණ එයි සහවෙසෙස්-ඇවෑත් වේ

බණඩවනුය නිමි

16 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි "වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් පිතුරකඛිත සනුයට ද, මෘතෘපිතුරකඛන සනුයට ද කියනු මැතව මෙනම් ඇත්තහුව මුහුතතිකෘ භායතී වව"යි පිළිගණියි විමසයි පිළිතුරු ගෙණ එයි සකවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

- 17 පුරිසො තික්බුං පතිණාති "ගවජ හතෙන ඉප්නනාමං පිතුරක්ඛ-තඤව තාතුරක්ඛිතඤව –පෙ– පිතුරක්ඛිතඤව සපරිදණඩඤව බුැගි "හොථ කි්ර ඉප්නනාමසස හරියායො මුහුතතිකා"ති පතිගණතාති වීමංසති පචවාහරති, ආපතති සහිකාදිසෙසසස
- 18 පුරිසො තික්බුං පතිණාති, ''ගවඡ තනෙත ඉපථනනාමං පිතුරක්ඛිතඤව මාතුරක්ඛිතඤව බුැති: කොථ කි්ර ඉපථනනාමසස තරියායො මුහුත්තිකා''හි පතිගණනාති වීමංසති පවවාහරති, ආපතති සඞ්කාදිසෙසසස

බදබවනනං.

මූලං සඛඛීතනං,

- 19 පුරිසො භික්ඛුං පතිණාති· "කවඡ තනෙත ඉස්නනාමං සපරි-දණ්ඩ සෑව මාතුරකඛිත සෑව මුැති තොථ කිර ඉපුරන්නාමස්ස හරියායො මුහුන්තිකා"නි පතිගණ්තානී වීමංසනි පච්චෘතරති, ආපන්ති සම්කාදිසෙස්ස්ස
- 20 පුරිසො භික්ඛුං පහිණාති "ගවජ භනෙත ඉළුතනාමං සපරිදණ්ඩණුව පිතුරක්ඛිතණුව –පෙ– සපරිදණ්ඩණුව සාරක්ඛණුව මුැති හොථ කිර ඉළුතනාමසස හරියායො මුහුතතිකා"ති පතිගණනාති, වීමංසති පච්චාගරති ආපතති සම්කාදියෙනසස

එකමූලකං නිවසිතං.

21 එවං දුමූලකමපි, තිමූලකමපි, වතුමූලකමපි, පඤාමූලකමපි, ජමූලකමපි, සහතමූලකමපි, අවස්මූලකමපි, නවමූලකමපි කෘතබිබං ්

ඔරං රසම්**රක**ං:

22 පුරිසෝ තික්බුං පතිණාති "ඉචඡ තනෙන ඉන්නතාමං මාතුරක්ඛි-තඤව පිතුරක්ඛිතඤව මාතාපිතුරක්ඛිතඤව තාතුරක්ඛිතඤව තරින්රක්ඛිතඤව සදුතිරක්ඛිතඤව ගොතතරක්ඛිතඤව ධමමරක්ඛිතඤව සාරක්ඛඤව සපරි-දණ්ඩඤව මුැති ගොථ කිර ඉන්නතාමසස හරියායො මුහුතතිකා"නි පතිගණනාති විමංසනි පචචානරති, ආපතති සමසෘදිසෙසසස

මුනුතනිකාවකකං¹ නිටයිතං.

එව. දුමූලකම්පි න්මූලකම්පි යාව නවමූලකං කාතබබං මජසං දුමූලකාදින්පි එව වෙ කාතබබානි, සිමු

¹ මුනුතනිසා ඉණිවසාසා සිමු

- 17 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි. "එහන්ස යනු මැතව. මෙනම් පිතුරකඛිත සනුයට ද භාතුරකඛිත සනුයට ද පිතුරකඛිත සනුයට ද සපරිදණක සනුයට ද, කියව මෙනම් ඇත්තනුට මුහුනනිකා භායතී වව"යි පිළිගණි ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.
- 18 "වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් තැනැත්තහුට මුහුතතිකා භාගතී වච"යි මෙනම් පිතුරකකිත සතුිගට ද මෘතුරකකින සතුිගව ද කියන්නැ"යි පුරුෂු හෙනේ මහණකු ගවා ද, පිළිගණි ද, වීමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සගවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

බදබදානුය සි.

මූලය සංකම්පත කි.

- 19. "වනුන්ස, යනු මැනව මෙනම තැනැත්තනුට මුහුතතිකා භායකි වන්තැ" සි මෙනම සපරිදණක සහුයට ද මාතෘරකමත සහුයට ද කියන්නැ"සි පුරුෂයෙක් මනණකු යවා ද, පිළිගණි ද, විමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.
- 20 "වහන්ස, යනු මැතව "මෙනම් සපරිදණඩ සනුයට ද පිතෘරක්ෂිත සනුයට ද මෙනම් සපරිදණඩ සනුයට ද සෘරක්ෂක සනුයට ද, 'මෙනම් කැනැත්තනුට මුනුතතිකා භායතී වන්නැ' යි කියනු මැනවෑ" යි පුරුෂයෙක් මහණකු යවා ද, පිළිකණ් ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සකවෙසෙස්– ඇවැත් වේ

එකමුලකය නිමියේ ය.

21. දවීමූලකය ද, නිමූලකය ද, වතුර්මූලකය ද, පඤචමූලකය ද, ෂණ්මූලකය ද, සපාමූලකය ද, අවෙමූලකය ද, නවමූලකය ද මෙසේ කටයුතු යි.

මේ දසමූලකය සි

22 "වහන්අ, ගනු මැතව මෙනම් මාතෘරක්ෂිතාවට ද, පිතෘරක්ෂිතාවට ද, මාතාපිතෘරක්ෂිතාවට ද, ෂාතෘරක්ෂිතාවට ද, හනිනිරක්ෂිතාවට ද, ඥනිරක්ෂිතාව වට ද, ගොතුරක්ෂිතාවට ද, ධමීරක්ෂිතාවට ද, සාරක්ෂාවට ද, සපරිදණ්ඩාවට ද, "මෙනම් තැනැත්තනුට මුහුතතිකා භාගතී වන්තැ"යි කියව"යි මිනිසෙක් මහණකු ගවා ද, පිළිගණි ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්-ඇවැත් වේ.

මුහුර්තිකාචනුය නිම්යේ ය.

- 23 පුරිසො භිකඛුං පභිණාති "ගවඡ භනෙත ඉන්නතාමං මෘතුරකඛිතං බුැහි හොති කිර ඉන්නතාමසස භරියා බතකකීතා"ති පතිගණකාති එමංසති පචවංහරති, අංපතති සබකෘදිසෙසසස
- 24 පූරිසො භිකබුං පහිණානි "ගවජ හනෙත ඉන්නනාමං මෘතුරකඛිතං බුැති හොති කිර ඉන්නනාමසක හරියා ඡණුවාසිනී –පෙ– භොගවාසිනී, පටවෘසිනී, ඔදපනනකිනී, ඔහටවුම්බවා, 1 දසි ව හරියා ව, සම්බකාරී ව හරියා ව, ධජාගවා, මූහුනනිකා"නි, පනිගණනාකි වීමංසනි පවවාගරති, ආපනති සඩසෘදිසෙනසස

නිකෙඛපපදනි.

- 25 පුරිසො තික්කුං පතිණාති "ඉවජ තනෙත ඉදුර්තතාමං ඖතුරක්ඛිතං බුැති හොති කිර ඉදුර්තතාමසස තරියා බනකක්තා ව ඡඥවාසිනී වා"ති, පතිගණනාති වීමංසනි පච්චානරති, ආපතති සම්කාදිසෙසසස
- 26 පූරිසො නික්ඛුං පතිණාති "ගවජ තනෙත ඉස්නතාමං මෘතුරක්ඛිතං බැති. හොති කිර ඉස්නතාමෙසස තරියා ධනකකීතා ව තොගවාසිනී ව –පෙ– ධනකකීතා ව පටවාසිනී ව –පෙ– ධනකකීතා ව ඔදපතනකිනී ව –පෙ– ධනකකීතා ව ඔහටවූම්බටා ව –පෙ– ධනකකීතා ව දසි ව තරියා ව –පෙ– ධනකකීතා ව කම්මකාරී ව තරියා ව –පෙ– ධනකකීතා ව ඛජාතටා ව –පෙ– ධනකකීතා ව මුහුතතිකා වා"ති, පතිගණනාති වීමංසති පච්චාතරති, ආපතති සම්කාදිපෙසසස

බ ණඩ වනාකං

27 පුරිසො තික්කුං පතිණාති "ගවඡ තනෙන ඉත්නනාමං මෘතුරක්ඛිතං බුැති හොති කිර ඉත්නනාමසස හරියා ඡණුවෘසිනී ව හොතවාසිනී ව –පෙ– ඡණුවෘසිනී ව මූහුතත්කා ව, ඡණුවෘසිනී ව බනසාකීතාවා"නි, පතිගණනාති වීමංසති පවවෘතරනි, ආපතනි සමකාදිසෙසසස

බදබවකතාං.

මූලං සබ්බිතනං.

28 පුරිසො භිකකුං පතිණාති "ගචඡ හනෙත ඉළුනනාමං මංතුරක්ඛිතං මුංගි "හොති කිර ඉළුනනාමසස හරියා මුහුනතිකා ව ධනසකිතා ව –පෙ-මුහුනතිකා ව ඡුඥවංසිනී ව, –පෙ- මුහුනතිකා ව බජාහටා වා"ති, පනිගණනාති වීමංසති පවවාගරති, අංපතති සමුහැදිසෙසසස.

එකමුලකං නිවසිතං.

එවං දුමූලකමයි යාව නවමූලකං කානවිබං.

¹ ණනපුම්බටා සිමු

- 23 ''චහන්ස, යනු මැතව ''මෙතම් ඇත්තහුට බනකින (බනගෙන් පෙරළාගත්) හායණී චන්නැ'' යි මෙතම් මෘතුරකකිතාවට කියනු මැතව'' යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, මහණ තෙමේ එය පිළිගණි ද, විමසෘ ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස් චන්නේ ය
- 24 "වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් තැනැන්තුනුට ඡනුවාසිනී (සිය කැමැත්තෙන් වසන) භායුති වන්නැ"යි මව විසින් රක්නා ලද මෙනම් සනුයට කියනු මැනවා" යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද භොග නිසා වසන බ්රියක් වන්නැ" යි පටවාසිනී (වසනු නිසා වසනා භායුති වන්නැ" යි ඔදපතනකිනී (දිය බදුනක දෙදෙනාගේ ම අත් බහවා මේ දිය මෙන් නො වෙන්ව වසවු"ය යි කියා පාවදෙනු ලබන) භායුති වන්නැ" යි ඔනටවුම්බටා (ශිසින් සුඹුළු බහවා සිය ගෙහි වස්වනු ලබන) භායුති වන්නැ" යි යුසින් භායුතිනේ වන්නැ" යි යුසින් භායුතිනේ වන්නැ" යි යුසින් භායුතිනේ වන්නැ" යි යුසින් භායුතිනේ වන්නැ" යි යුම්න් හා ගොස් වන්නැ" යි කම්කාරිණින් (ගෙහි බැළමෙහෙවර කරණ තැනැත්තීන්) භායුතින් වන්නැ" යි බජානට (එස වූ බජ ඇති යුදසෙන් හා ගොස් පිටරටින් පැහැර ගෙණ අා භායුති වන්නැ" යි ඒ මොහොතට පමණක් භායුති වන්නැ" යි මව විසින් රක්නාලද මෙනම ඇත්තියට කියනු මැනව"යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ පිළිගණි ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැන් වන්නේ ය

නි:නෙෂපපද සි.

25 "වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් තැතැත්තහුට බනකුිතවූ ද ජඥවාසිනී වූ ද හායුති වන්නා" යි මව විසිත් රක්නා ලද මෙනම් ඇත්තියට කියන්නා" යි මිනිසෙක් මහණාකු යවා ද, පිළිගණ් ද, විමසා ද, පිළිතූරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

26 "වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් ඇත්තනුව බනනුිත ද හොගවාසිනී ද භාග්‍යී වන්නැ" ශි බනනුිත ද පටවාසිනී ද භාග්‍යී වන්නැ" ශි බනනුිත ද ඔදපතතකිනී ද භාග්‍යී වන්නැ" ශි බනනුිත ද ඔහටචුම්බට ද භාග්‍යී වන්නැ" ශි බනනුිත ද දසී ද භාග්‍යී වන්නැ" ශි බනනුිත ද බජාහට ද භාග්‍යී වන්නැ" ශි බනනුිත ද මුහුතතිකා ද භාග්‍යී වන්නැ" සී මෙනම් මාතාරක්ෂිතාවට කිගනු මැනව" ශි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ ඒ පිළිගණි ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැන් වන්නේ ය.

බණඩ එනුය යි.

27 "වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් ඇත්තසුට ඡඥවාසිනි ද භායතීං වන්තැ"යි ඡඥවාසිනී ද මුහුතතිකා ද භායතීං වන්තැ" යි ඡඥවාසිනී ද බනසුතා ද භායතීං වන්තැ" යි කියා මෙනම මාතෘරක්ෂිතාවට කියන්තැ" සි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ නෙමේ පිළිගණේ ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

බදබවනුය සි.

මූලය සංක්‍යත සි.

28 ''වහන්ස, මෙනම් ඇත්තහුට මුහුතතිකා ද, ධනණිත ද මුහුතතිකාද ඡඥවාසිනී ද මුහුතතිකා ද, ධජාහට ද හාය්‍ය වන්නැ''යි කියා 'මෙනම් මාතෘරක්ෂිතාවට කියන්තැ''යි මිතිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ තෙමේ පිළිගණ් ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැන් වන්නේ ය.

ඒකමූලකය නිම්ෂස් ය.

දදිමූලකය ද මෙසේ යි නවමූලකය නෙක් මෙසේ ම කටයුතු යි

දසමූලකං:

29. පුරිසෝ තික්බුං පතිණාති: "ගවජ තතෙත, ඉතිනතාමං මෘතුරකබි-තං බුැති. "හොති කිර ඉතිනතාමසස තරියා ධනකකිතා ව ඡඤවාසිනි ව හොග-වාසිනි ව පටවාසිනි ව ඔදපතතකිනි ව ඔහටවුමබටා ව දුසි ව තරියා ව කාමමකාරි ව තරියා ව ඛජාතටා ව මුනුතනිකා වා"ති, පතිගණතාති වීමංසති පච්චාතරති, ආපතති සම්කාදිසෙසසය.

මාතුරකඛිතවකකං නිට්ඨිතං.

- 30 පුරිසෝ භික්ඛුං පතිණාති.– "ගචඡ භනෙත, ඉළුනතාමං පිතුරක්ඛිතං –පෙ– මෘතෘපිතුරක්ඛිතං –පෙ– භාතුරක්ඛිතං –පෙ– හමිතිරක්ඛිතං –පෙ– සදුතිරක්ඛිතං –පෙ– නොතතරක්ඛිතං –පෙ– බම්බරක්ඛිතං –පෙ– සංරක්ඛං –පෙ– සපරිදණ්ඛං බුැති "හෞති කිර ඉළුනතාමසස හරියා බනක්ඛතා"ති, පති– ගණනාති වීමංසනි පච්චානරති, ආපතති සම්කෘදිසෙසස
 - 31 පුරිසෝ තික්කුං පතිණාති. "ගමණ තතත ඉළුගතාමං සපරිදණ්ඩා මුැති. "හොති කිර ඉළුගතාමසක හරියා ඡණුවාසිනි –පෙ– හොතවාසිනි –පෙ– පටවෘසිනි –පෙ– ඔදපතතකිනි –පෙ– ඔහටවුමාටා –පෙ– දුසි ව හරියා ව –පෙ– කාමකාරී ව හරියා ව –පෙ– බජාතවා –පෙ– මුහුතතිකා"ති, පතිගණනති වීමංසනි පම්වාතරති, ආපතනි සම්සාදිසෙසසක

නිකෙබපපදනි.

- 32 පුරිසෝ තික්කුං පතිණාති.– "ගචජ තතෙත, ඉළුනතාමං සපරිදණිං මුැති "කොති කිර ඉළුනතාමසස තරියා බනකකිතා ව ඡළුවාසින් වා 'ති පතිගණනාති මීමංසනි පච්චාතරනි, ආපනති සම්කෘදිසෙසසස
- 33 පුරිසෝ භික්ඛුං පතිණාති ''ගවඡ තනෙත, ඉළුනතාමං සපරිදණ්ඩං මුැති· ''තොති කිර ඉළුනතාමසස තරියා ධනකකිනා ව හොයවාසිනි ව –පෙ– ධනකකිතා ව මුහුතතිකා වා''ති, පතිගණනාති වීමංසති පචවාහරති, ආපනති සම්සාදිසෙසසය

බණ්ඩවකතං.

34 පුරිසෝ තික්ඛුං පතිණාති: ''තවඡ තනෙත, ඉළුනනාමං සපරිදණ්ඩං බු.ති ''තොති කිර ඉළුනනාමසස තරියා ඡණුවාසිනි ව තොගමාසිනි ව -පෙ-ඡණුවාසිනී ව මුහුතතිකා ව -පෙ- ඡණුවාසිනි ව බනසකිනා වා"නි පති-ගණනාති වීමංසති පවවාහරති, ආපතති සම්සාදිසෙසසස

බදුබවකතං.

මුලං සෑනිතනං.

දසමූලකය.

29 "වහන්ස, ගනු මැතව. මෙතම් ඇත්තනුට බනකින ද ඡණුවාසිනී ද හොගවාසිනී ද පටවාසිනී ද ඔදපතනකිනී ද ඔහටවුම්බට ද දසීහාශ්‍ය ද කම්කාරිණි හාශ්‍ය ද ඛජාගටා ද මුහුතතිකා ද හාශ්‍ය වන්තැ" යි මව විසිත් රක්තා ලද මෙතම ඇත්තිගට කියන්තැ" යි කියා මිනිසෙක් මහණකු සමා ද, පිළිගණි ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ග

මාතුරකතුතවනුය නිමියේ ය.

- 30. "වනන්ස ගනු මැතව. මෙනම් ඇත්තනුට බනනුන භාගති වන්නැ" යි මෙනම් ඇති පිතෘරසම්කාවට මෙනම් මෘතාපිතෘරසම්කාවට මෙනම් භාතෘ– රසම්කාවට මෙනම් භනිතිරසම්කාවට මෙනම් සත්රසම්කාවට මෙනම් ගොතුරසම්කාවට මෙනම් ධම්රසම්කාවට මෙනම් සාරසමාවට මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට කියන්නැ" යි මිනිසෙක් මහණකු ගවා ද, හේ පිළිගණ් ද වීමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය
- 31. ''වහන්ස, යනු මැතව. මෙනම ඇත්තසුට ඡනැවාසිනී . . භොගවාසිනී . පටවාසිනී ... ඔදපතතකිනී ඔහටවුමබට දසී භායතීංත් වූ කම්කාරිණ් භායතීංත් වූ ධජාහට මුසුතතිකා භායතීං වව" යි කියනු මැතවැ" යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ තෙමේ එය පිළිගණි ද වීමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

නිාකෙෂප පදයෝ සි.

- 82. "වනන්ස යනු මැතව මෙනම් ඇත්තහුට ධනකිත ද ඡඥවාසිතී ද භාගතීං වව"යි මෙනම් සපරිදණිකාවට කිගනු මැනවැ"යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද මහණ තෙමේ ඒ පිළිගණි ද විමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්– ඇවැත් වන්නේ ය
- 33 ''වනන්ස, ශනු මැතව. 'මෙනම ඇත්තනුව බනකින ද හොගවාසිනී ද ධනකිත ද මුනුතතිකා ද හාගතීා වව" යි මෙනම සපරිදණබාවට කියන්නැ"යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණි ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසස්ඇවැත් වන්නේ ය.

බණඩවනුය යි.

34 "වහන්ස, යන්න 'මෙනම් ඇත්තනුට ඡඥවාසිනීත් හාය්ත වව"යි ඡඥවාසිනීත් මුසුතතිකාත් ඡඥවාසිනීත් ධනකකිනාත් හාය්ත වව" යි මෙනම් සපරිදණඩාවට කියන්තැ"යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණි ද, විමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය.

බදබචනුය සී.

මූලය සංක්ෂිපත සි,

35 පුරිසෝ තික්ඛුං පතිණාති. – ''ගවජ හනෙත, ඉන්නතාමං සපරිදණඛං බැහි ''හොහි කිර ඉන්නතාමසස හරියා මුහුතතිකා ව බනකකිතා ව –පෙ– මුහුතතිකා ව ඡනදවාසිතී ව –පෙ– මුහුතතිකා ව බජාතවා වා"ති, පතිගණගාති වීමංසති පච්චාතරති, ආපතති සමකාදිසෙසසස

එකමූලකං නිවසිතං,

දුමූලකම්පි යාව නවමූලකං එවමෙව කාතබබං.

ඉදං දසමූලකං

36 පුරිසෝ තික්ඛුං පතිණාති – "ගවජ තනෙත, ඉතින්නාමං සපරිදණ්ඩාං බුැති "හොති කිර ඉත්තතාමසස හරියා බතකකීතා ව ජනදවාසිනී ව හොගවායිනී ව පටවාසිනී ව ඔදපත්තකිනී ව ඔක්ටචුම්බටා ව දැයි ව හරියා ව කම්මකාරී ව හරියා ව බජාගවා ව මුහුත්තිකා චා"නි, පතිගණ්තාති වීමංසනි පච්චාහරති, අපෙත්ති සම්කෘදිසෙසසස.

සපරිදණඩා එකකං නිටසිතං.

- 37 පුරිසො භික්ඛුං පතිණාති ''ගවඡ කනෙත, ඉළුතනාමං මෘතුරක්ඛිතං මුැති ''හොති කිර ඉළුතනාමසා හරියා බනකකීතා''ති, පතිගණනාති වීමංසති පච්චාහරති, ආපතති සහිකාදිසෙසසස.
- 38 පුරිසො භිකබුං පහිණානි· ''ගවජ භනෙත, ඉසුළුනනාමං මෘතුරක්ඛි– තණුව පිතුරකඛිතණුව බැති 'හොථ කිර ඉසුළුනනාමසස භරියායො බනකකීතා ව ජනදවාසීනී වා"නි, පතිගණනානි වීමංසති පච්චාහරනි, ආපත්ති සබ්ඝාදිසෙසසස.
- 39 පුරිසො තිකබුං පහිණාති "ගවඡ තනෙත, ඉතිනනාමං මෘතු-රකකිතණව පිතුරකකිතණව මෘතාපිතුරකකිතණව බුැති "හොථ කිර ඉතිනනාමසස තරිගාගො බතකකිතා ව ඡනදවාසිනී ව හොගවාසිනී වා"නි, පතිගණනාති වීමංසනි පවවාහරති, ආපතති සහිකාදිසෙසසස

එවං උහතෝ විසිසිමානං¹ කානබ්බං.

40 පුරිසෝ තික්කුං පතිණාති "කවඡ හනෙත, ඉන්නතාමං මෘතුරක්ති-තණුව පිතුරක්ඛිතණුව මෘතාපිතුරක්ඛිතණුව හෘතුරක්ඛිතණුව භගිනිරක්ඛ-තණුව ණැතිරක්ඛිතණුව ගෞතතරක්ඛිතණුව බම්මරක්ඛිතණුව සාරක්ඛණුව සපරිදණ්ඛණුව මුැති "හෞථ කිර ඉන්නතාමස්ස හරිගාගො බනහකිතා ව ඡනැවැසිනී ව භෞගවාසිනී ව පටවෘසිනී ව ඔදපතනකිනී ව ඔහටවුම්බටා ව දැසී ව හරියා ව කම්මකාරී ව හරියා ව බජාගවා ව මූහුතනිකා වා"ති, පතිගණනාති වීමංසනි පච්චානරති, ආපතනි සම්කෘදිසෙස්ස්ස

උගුතොවඩුඨකං නිට්යිතං.

35 ''වහත්ස, යනු මැතව 'මෙතම ඇත්තහුට මුහුතතිකාත් බනකිතාත් භාගතී වව''යි - මුහුතතිකාත් ජඥවාසිනීත් මුහුතතිකාත් බජාහරාත් භාගතී වව''යි මෙතම සපරිදණ්ඩාවට කියන්තැ''යි මිතිසෙක් මහණකු යවාද, පිළිගණි ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වක්නේ ය

එකමූලකය නිමියේ ය.

දව්මුලකය ද නවමූලකය තෙක් මෙසේ ම කටයුතු සි.

මේ දසමුලකය සි.

36 "වහන්ස, යනු මැතව 'මෙතම් ඇත්තනුට බනනුීත ද ඡණුවාසිනී ද හොගවාසිනී ද පටවාසිනී ද ඔදපතනකිනී ද ඔහටවුම්බට ද, දුසිභාගතීා ද, කම්කාරිණි භායතීා ද, බජාහට ද මුහුනතිකා ද භාගතීා වව"සි මෙනම් සපරි-දණුඛාවට කියන්නැ"යි කියා මිනිසෙක් මහුණකු යවා ද, පිළිගණි ද, මිමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැන් වන්නේ ය

සපරිදණ්ඩාචනුය නිම්සේ ය.

- 37 . "වහන්ස, යනු මැතව 'මෙනම ඇන් තනුට බනකින හායසිං වව"යි මෙනම් මාතෘරසම්භාවට කියන්නෑ"යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණි ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය
- 38 "වහන්ස, යනු මැතව 'මෙනම් ඇත්තනුට ධනකුිත ද ඡඤවෑසිනී ද භායකී වව"යි මෙනම් මාතෘරකුම්තාවට ද මෙනම් පිතෘරකුම්තාවට ද කියන්නැ"යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණි ද විමසා ද පිළිතුරා ගෙණ ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය
- 39 "වහන්ස, ගනු මැතව 'මෙනම් ඇත්තහුට බතුනීත ද, ඡඥවාසිනි ද හොගවාසිනී ද භාගතී වව"යි, මෙනම් ඖතෘරක්ෂිතාවට ද මෙනම් පිතෘරක්ෂි-නාවට ද මෙනම් මාතාපිතෘරක්ෂිතාවට ද කියන්නැ"යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණි ද, විමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

මෙසේ දෙපසින් වැඩෙන්නක් කළසුතු බී.

40 "වහන්ස, යනු මැතව 'මෙතම ඇත්තහුට බනකුිත ද ඡඥවායිනී ද භෞගවාසිනී ද පටවායිනී ද ඔදපතනකිනී ද ඔකටවුම්බටා ද දසී භායතී ද කම්ම-කාරිණි භායතී ද බජාහටා ද මුහුතතිකා ද භාගතී වච"යි මෙනම් මාතෘරකම්තාවට ද මෙතම් පිතෘරකම්තාවට ද මෙතම් මාතාපිතෘරකම්තාවට ද මෙනම් භාතෘ-රකම්තාවට ද මෙතම් භශිතිරකම්තාවට ද මෙනම් ඥාතිරකම්තාවට ද මෙතම් ගෞතුරකම්තාවට ද මෙතම් බම්රකම්තාවට ද මෙනම් සාරකෂාවට ද මෙතම් සපරිදණකාවට ද කියන්නැ"යි, මිතිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණි ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය.

දෙපසින් වැඩිම නිමියේ ය.

41 පුරිසසය මාතා භික්ඛුං පතිණාති -පෙ- පුරිසසය පිතා භික්ඛුං පතිණාති -පෙ- පුරිසසය මාතාපිතරෙ භික්ඛුං පතිණාති -පෙ- පුරිසසය තාතා භික්ඛුං පතිණාති -පෙ- පුරිසසය හගිනී භික්ඛුං පතිණාති -පෙ-පුරිසසය සඳුනකා භික්ඛුං පතිණනති, පුරිසසය ගොතතා භික්ඛුං පතිණනති -පෙ- පුරිසසය සතුබමකික භික්ඛුං පතිණනති -පෙ-

පුරිසභා පෙයාුණලා විදුරාරෙකුබෙන

උතකො වඩඪකං යථා පුරිමනයො තුථෙව විഷාරෙතුබි.

- 42. මාතු රක්ඛිතාය මාතා භික්ඛුං පතිණාති:- "කවජ හනෙත, ඉප්නනා-මං බුැති. "හොතු ඉත්නතාමසක හරියා බනකකීතා"ති, පතිගණහාති වීමංසති පච්චාකරති, ආයතනි සහිකාදිසෙසසස
- 43 මාතුරක්ඛතාය මාතා භික්ඛුං පතිණනි: "ඉචජ නතෙන ඉතිනනාමං බුැති ''තොතු ඉතිනනාමයය ආරියං'' ජනුවැසිනී –පෙ– භෞගවැසිනී –පෙ– පටවැසිනී –පෙ– ඔදපතනකිනී –පෙ– ඔහට්ටුමබටා, දසී ව හරියා ව –පෙ– කමමකාරී ව හරියා ව ~පෙ– බජානටා –පෙ– මුහුතතිකා"නි, පතිගණනැති වීමංසන් පචචානරති, ආපතනි සබසාදිසෙසයස

නිකෙබපපදුනි.

44 මාතුරක්ඛතාය මාතා තික්ඛුං පතිණාති "ගවජ තනෙකු, ඉළුනනාමං බැති 'නොතු ඉළුනනාමසස තරියා බතකකිනා ව ඡඤවාසිනි ව' -පෙ-බනකකීතා ව තොගවාසිනී ව -පෙ- බතකකිතා ව මුහුතතිකා වා"ති, පතිගණකාති වීමංසනි පවවාහරති, ආපතති සතිකාදිසෙසසස

බණඩ වනතුං.

45 මාතුරක්ඛිතාය මාතා තික්ඛුං පතිණාති – ''නවජ නතෙන, ඉළුනනා-මං බෑති ''නොතු ඉළුනනාමසය හරියා ජනුවෘසිනී ව නොගවාසිනී ව - පෙ-ජනුවාසිනී ව මූහුතකිකා ව –පෙ– ජනුවෘසිනී ව බතකකිකා වා"නි, පතිගණනාති වීමංසනී පවවාහරති, ආපතති සබසාදිසෙසසය.

ම අඛචනනාං.

මූලං සඬුමුකකං

46 මාතුරක්කිතාය මාතා භික්ඛුං පභිණාති "ගවජ භනත ඉන්නතා-මං බැති "හොතු ඉන්නතාමසක භරියා මුහුතතිකා ව බනක්කීතා ව -පෙ-මුහුතතිකා ව ඡනැවාසිනී ව -පෙ- මුහුතතිකා ව බජාගටා වා"නි, පතිගණාාති වීමංසනි පවවාහරති, ආපතති සම්කාදිසෙසසය.

එකමුලකං නිටයිතං,

එවං දුමූලකම්පි යාව නවමූලකං කාතබබ*ං*.

41 පුරුෂයක්තුගේ මව මහණකු යවා ද, . . පුරුෂයක්තුගේ පියා මහණකු යවා ද පුරුෂයක්තුගේ මාපියෝ මහණකු යවද්ද, පුරුෂයක්තුගේ බෑයා මහණකු යවා ද පුරුෂයක්තුගේ බිහිනි මහණකු යවා ද පුරුෂයක්තුගේ නෑයෝ මහණකු යවද්ද පුරුෂයක්තුගේ ගොනුයෝ මහණකු යවද්ද පුරුෂයක්තුගේ සහදහැමියෝ මහණකු යවද්ද

පුරුෂයා පිළිබඳ පෙයාාලය විසනර කටයුතු සි

පළමුනය සෙසින් දෙපසින් වැබීම විසතර කටයුතු යි.

- 42 ''චහන්ස, ගනු මැතව 'මෙනම් ඇත්තනුට බනකීතභාගතී වේවා''යි මෙනම් ඇන්තියට කියන්නැ''යි මාතෘරකම්තාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද පිළිගණි ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය
- 43 "වගන්ස, යනු මැතව 'මෙනම ඇත්නහුට ඡණුවාසිනී හාය්සා වේවා"යි හොගවාහිනී පටවාසිනී ඔදපතනකිනී ඔහටවුම්බටා දසි හාය්සා කම්කාරිණිහායයි බජාහටහායයි මුහුතතිකාහායයි වේවා"යි මෙනම ඇත්තියට කියන්නැ'යි මාතාරකම්තාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද, මහණ ඒ පිළිගණි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

නි:නෙපපදයෙ? සි.

44 "වහන්ස, යනු මැතව 'මෙනම් ඇත්තනුට බතකුීත ද ඡඥවෘසිනී ද භාය්‍යි වේවෘ'යි බතකුිත ද භොගවාසිනී ද බතකුීත ද මුහුතතිකා ද භාය්‍යි වේවෘ"යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්තා'යි කියා මාතෘරකමිතා—වකගේ මවක් මහණකු යවා ද, පිළිගණි ද ඉවසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැන් වන්නේ ය

බණ්ඩවනුය සි.

45 "වනත්ස, යනු මැතව 'මෙතම් ඇත්තනුට ඡඥවාසිනී ද භෞගවාසිනී ද ඡඥවාසිනී ද මුහුතතිකා ද…ඡඥවාසිනී ද බතකකිතා ද භාගතී වේවා" යි මෙතම් ඇත්තියට කියත්තැ"යි මාතෘරක්මතාවකාගේ මවක් මහණකු යවා ද, පිළිගණි ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

බදබවනාය යි

මූලය සංක්ෂිපත සී.

46 "වහන්ස, යනු මැතව "මෙතම ඇත්තනුට මුනුතතිකා ද ධනකිුත ද තාශ්‍යි මේවා"යි මුනුතතිකා ද ඡඥවාසිනී ද භාශ්‍ය මේවා"යි මුනුතතිකා ද ධජාතටා ද භාශ්‍යි වේවා" යි මෙතම ඇත්තියට කියන්නැ"යි මාතෘරක්ෂි-තාවකයෝ මවක් මහණකු යවා ද, මහණ එය පිළිගණ් ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය.

එකමූලකය නිමියේ ය.

මෙසේ දවීමූලකය ද, නවමූලකය තෙක් කටයුතු සි.

ඉදං දසමුලකං

47 මාතුරක්ඛිතාග මාතා භික්ඛුං පහිණාති ''ශචඡ භනෙත, ඉන්නතාමං බුැහි ''හොතු ඉන්තතාමසස හරියං ධතකක්තා ව ඡනුවාසිනී ව හොගවාසිනී ව පටවෘසිනී ව ඔදපතතක්නී ව ඔහටවුමබටා ව දුසී ව හරියා ව කම්මකාරී ව හරියා ව ධජාතටා ව මූහුතතිකා වා"ති පතිගණනාති වීමංසති පච්චාතරති, ආපතති සමසෘදිපෙසසස.

මාතුවකුකුං නිවඩිතුං

48 පිතුරක්ඛිතාය පිතා තින්නුං පතිණත් –පෙ– මෘතාපිතුරක්ඛිතාය මෘතාපිතරේ තින්නුං පතිණන්ති –පෙ– තාතුරක්ඛිතාය හෘතා තින්නුං පතිණත් –පෙ–ත්තිතිරක්ඛිතාය තතිනී තින්නුං පතිණාති –පෙ– කදුන්රක්ඛතාය ක්දිතකෘ තින්නුං පතිණන්ති –පෙ– ගෞතතරක්ඛතාය ගෞතතා තින්නුං පතිණන්ති –පෙ– බම්මරක්ඛතාය සහබම්මිකා තින්නුං පතිණාති –පෙ– සංරක්ඛාය යෙත– පරිශාතිතා නොති සො තින්නුං පතිණාති "හුවුණ තතෙන ඉත්තතාමං බැගි: "හොතු ඉත්තනාමසස තරියා බත්තාක්තා"ති පතිගණනත් වීමංසති පවාහරති, ආපත්ති සම්ඝාදිසෙසසය, සපරිදණකාය යෙත දණේඛා ශ්විතෝ හෞති සෞ තින්නුං පතිණාති, "ඉවුණ තනෙන ඉත්තනාමං බැගි ' හොතු ඉත්තනාමසස තරියා ජනුවාසිනී –පෙ– තොහවාසිනී –පෙ– පටවාසිනී –පෙ– ඔදපත්තකිනී –පෙ– ඔහටමුම්බලා, දැසී ව තරියා ව –පෙ– කාමකොරි ව හරියා ව –පෙ– බජානවා –පෙ– මුහුනතිකා"ති පතිගණනානි වීමංසනි පවමාහරති, ආපත්ති සම්ඝාදිසෙසසස

නිතෙබපපදුනි

49 සපරිදණඣාය සෙත දණෙඣා එපිතො නොත්, සෞ තිකකුං පශිණාති "ගවජ භනෙත ඉපුළුතනාමං මුැති "හොතු ඉපුළුනතාමසස භරියා ධනඩාකිතා ව ජනදවාසිනී ව –පෙ– ධනකකිතා ව භෞඛවාසිනී ව –පෙ– ධනඩාකිතා ව මුහුනතිකා වා"ති පතිගණතාති වීමංසති පවවානරති, ආපතති සම්ශාදිසේසසස

බණ්ඩවකකං.

50 සපරිදණ්ඩාය යෙන දණෙඩා එපිතො හොති සො තික්වුං පහිණානි "ගවඡ තිනෙන ඉප් නනාමං බුැගි "හොතු ඉප් නනාමසක තරියා ඡනුවාසිනී ව හොතවාහිනී ව –පෙ– ඡනුවාසිනී ව මුනුතතිකා ව –පෙ– ඡනුවාසිනී ව ධනයාකීතා වා" ති පනිගණනාති වීමංසති පච්චාහරති, ආපතති සමුසාදී–සෙසසය

බැතුවකක••

මූලං සංඛීතනං.

ෙම දසමූලකය සි

47. ''වහන්ස, යනු මැත 'මෙනම ඇත්තහුට බනකිත භාය්ෂ ද ජනදවාසිනී භාය්ෂා ද භොගවාසිනී භාය්ෂා ද පටවාසිනී භාය්ෂා ද ඔදපතතකිනී භාය්ෂා ද ඔහටවුම්බටා භාය්ෂා ද දසීභාය්ෂා ද කම්කාරිණිහාය්ෂා ද බජාහටා-භාය්ෂා ද මුහුතතිකාභාය්ෂා ද වව''යි මෙනම ඇත්තියට කියන්නා''යි කියා මාතෘරක්ෂිතාවක්ගේ මවක් මනණකු යවා ද පිළිගණි ද විමසා ද පිළිතුරු හෙණ ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

මාතෘවනුය නිම්යේ ය

පිතුරකඛතාවගේ පියා මහණකු මෙහෙයයි ඖතාපිතුරකඛිතා− වගේ මවූපියෝ මහණකු මෙහෙයන් භාතුරකඛිතාවගේ සොහොසුරා භගිතිරකඛ්තෘවගේ බුහුතනිය මහණකු මෙහෙයයි මහණකු මෙහෙයයි සදුනිරකඛ්තාවගේ නැයෝ මහණකු මෙහෙයත් ගෞතතරකඛ්තාවගේ ගොනුකයෝ මහණකු මෙහෙයන් බම්ම රක්ඛනාවනේ සහධාර්ම්කයෝ මහණකු වෙනෙයත් සෘරකඛාව පිළිබඳ යමකු විසින් පරිගෘතිත වේ ද හෙතෙමේ මහණකු දෙහෙයයි සපරිදණඣාව පිළිබඳ ගමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ මහණකු මෙහෙයයි 'වකන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තුනුට ධනකකිනා භාය්ෂා වෙවා"යි පිළිගණි ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙ සපරිදණ්ඩාව පිළිබඳ යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද ගෙනෙමේ මහණකු මෙහෙයයි 'වශන්ස, යනු මැතව මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ඡඤවෘසිනී හොගවාසිනී පවවෘසිනී ඔදු පතතකිනී ඔහුටවුමබවා දසීහරිගා කම්මකෘරී හරිගා බජානවා මුහුනතිකා ද තායකිා වේවා" යි මහණ මෙහෙයා ද, හේ පිළිගණි ද, විමසයි ද පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ

නිාකෙෂපපදයෝ සි

49 සපරිදණකාව පිළිබඳ ව යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙ තෙමේ මහණකු මෙහෙය යි ''වනත්ස, යනු මැතව මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැතව මෙනම් ඇත්තනුට ජඤවාසිනී ද භොගවාසිනී ද ඡඥ– වාසිනී ද මුහුතතිකා ද... ඡඤවාසිනී ද බතකකීතා ද භායතී චේවා" යි මහණකු මෙහෙයා ද හේ පිළිගණි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද සහවෙසෙස්– ඇවැත් චේ

බණවචනය සි

50 සපරිදණකාව පිළිබඳව සමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ "වහන්ස, යනු මැනව, මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව, මෙනම් ඇත්තහුට ඡණැවෘසිනී ද, තොගවෘසිනී ද ඡණැවෘසිනී ද, මුහුතතිකා ද ඡණැවෘසිනී ද, බතකකීතා ද භායුෂ් වේවා" යි මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව" යි මහණකු මෙනෙයා ද, හේ මහණ පිළිගණ් ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

> බදබවකුය සි. ාලද : 1 : මූලය සං*ක්*ෂිපත සි.

51 සපරිදණිඩාය ගෙන දණෙඩා එපිතො නොති සො භිකබුං පතිණාති "ගවඡ හනෙන ඉන්නතාමං බුැති. "හොතු ඉන්නතාමසස හරියා මුහුතතිකා ව බනකකීතා ව –පෙ– මුහුතනිකා ව ඡනදවැසිනී ව –පෙ– මුහුතතිකා ව බජාතටා වා" ති පතිගණතාති වීමංසති පවවාහරති, ආපතති සමකාදිසෙසසස

එකමුලකං නිටසිතං.

දුමූලකමයි නිමූලකමයි යාව නවමූලකං එවමෙව කානබබං.

ඉදං දසමුලකං

52 සපරිදණඩාය යෙන දණෙඩා ශ්රීමතා නොති සො තිකුවුං පතිණාති: "හචඡ හනෙත ඉන්නනාමං මුැති "නොතු ඉන්නතාමසස හරියා බතකකිතා ව ඡනදවාසිනී ව හොගවාසිනී ව පටවාසිනී ව ඔදපතනකිනී ව, ඔහටවුම්බටා ව, දැයී ව හරියා ව, කම්මකාරී ව හරියා ව, බජාගටා ව, මුහුතනිකා වා" ති පතිගණනාති වීමංසති පච්චාහරති, ආපතනි සමාණදිසෙසසස

දණ්ඩඨපිතවකකං නිවසිතං

- 53 මාතුරකඛිතා තිකබුං පනිණාති ''ගච්ඡ තනෙත ඉළුනනාමං මුැති. ''හොමි ඉළුනතාමසස තරියා බනකකිතා'' ති පතිනණනාති වීමංසති පච්චානරති, අපනති සමුකාදිසෙසසස
- 54. මෘතුරකඛිතා භිකබුං පභිණාති: "ගවජ භනෙත ඉළුනතාමං මුැති "හොම ඉළුනතාමසස භරියා ජණුවාසිනී –පෙ– භෞගවාසිනී –පෙ– පටවාසිනී –පෙ– ඔදපතතකිනී –පෙ– ඔහටවුමබටා –පෙ– දැයී ව භරියා ව –පෙ– කාමමකාරී ව භරියා ව බජාහටා –පෙ– මුහුනතිකා" නි පතිගණනාති වීමංසති පවවාහරති, අංපතති සභිණාදිසෙසසස

නි කෙබපපදුනි.

55 මෘතුරක්ඛතා නික්ඛුං පනිණාති. "ගවඡ නතෙන ඉන්නනාමං බුැති "හොම් ඉන්නතාමසස හරියා බනකකිනා ව ඡනදවාසිනි වා" ති. පතිගණගති වීමංසක් පච්චාහරති, ආපතති සම්කෘදිසෙසසස මෘතුරක්ඛතා නික්ඛුං පහිණාති; "ගවඡ නතෙන ඉන්නතාමං බුැති "හොම් ඉන්නතාමසස හරියා බනකකිනා ව හොගවාසිනී වී –පෙ– බනකකිතා ව මූහුතතිකා වා" ති පතිගණගාති වීමංසති පච්චාහරති, ආපතති සම්කෘදිසෙසසක.

බ ණඩ වනකං

56 මාතුරකඛිතා භිකබුං පහිණෑනි. "ගවඡ හනෙත ඉළුනාගාමං බුැභි "හොමි ඉඳුවනාවෙසස හරියා ඡුඤවෘසිනී ව හොගවෘසිනී ව -පෙ- ඡුඤවෘසිනී ව මූහුතතිකා ව -පෙ- ඡණුවෘසිනී ච බතකකිතා වා" නි පතිගණගති වීමංසති පවවාහරති, ආපතති සහිකාදිසෙහසස

බදුබමණණං.

මුලං සබබිතනං.

51 සපරිදණ්ඩාව පිළිබඳ ව ගමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ "වහන්ස, ගනු මැනව, මෙනම ඇත්තහුව මුහුතනිකා ද, ධනකකිතා ද මුහුතනිකා ද, ඡණුවාසිනී ද මුහුතනිකා ද ධජාහටා ද හාගතී වේවා" සි මෙනම් ඇත්තිගට කිගනු මැනව' සි මහණකු මෙහෙයා ද ඒ මහණ එග පිළිගණ් ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙණ ඒ ද, සහවෙසෙස්-ඇවැත් වි

එකමුලකය නිමි

දුමූලකය ද, තිමූලකය ද, නවමූලකය තෙක් මෙසේ ම කටයුතු යි. මේ දසමූලකය යි:

52 සපරිදණකාව පිළිබඳ ව යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද, හෙවොමේ මහණකු මෙහෙයයි "වහන්ස, යනු මැතව. මෙනම ඇත්තසුට බනකකිනා ද, ඡඥවාසිනී ද, හොගවාසිනී ද, පටවාසිනී ද, ඔදපතනකිනී ද, ඔහට්වුමබටා ද, දුයිසරියා ද, කමමකාරිහරියා ද, බජාහටා ද, මුහුනතිකා ද හාය්‍යි චේවා" යි මෙනම ඇත්තියට කියනු මැතව' යි මහණකු මෙහෙයයි ද, එ මහණ පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ.

දණ්ඩඑපිහුවනුය නිමි

53 මෘතුරකකිතාවක් තොමෝ "වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් ඇන්තහුට ධනකකිතා භායඹා වෙමි" යි මෙනම් ඇත්තහුට කියනු මැතව'යි මහණකු මෙහෙයා ද, මහණ එය පිළිගණි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

54 මෘතුරකකිතාවක් ''වහන්ස, ගනු මැතව, මෙනම් ඇත්තනුව ජනුවෘසිනී හොගවාසිනී පටවෘසිනී මැදපතතකිනී ඔහුවඩුමාවා දැසිහරියා කම්මකාරීහරියා බජානවා මූහුතතිකා භායති වෙම"යි මේ නම් ඇත්තනුට කියනු මැතව' යි මහණකු මෙහෙයා ද, පිළිගණි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

නි:කෙෂපපදයෝ සි.

55 මෘතුරක්ඛිතාවක් ''වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් ඇත්තහුට කියනු මැතව මෙනම් ඇත්තහුට බතකක්තා ද, ඡනැවාසිනී ද භාය්ඛා වෙමි'' යි මෙනම් ඇත්තහුට කියනු මැතව' යි මහණකු මෙහෙයා ද ඒ මහණ එය පිළිතුණ් ද, විමසයි ද, පිළිතුරු හෙණ එයි ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ මෘතුරක්ඛිතාවක් ''වහන්ස, යනු මැතව 'මෙනම් ඇත්තහුට බතකක්තා ද, හොගවාසිනී ද බතක්කීතා ද, මුහුන්තිකා ද භාය්ඛා වෙමි' යි මෙනම් ඇත්තහුට කියනු මැතව' යි මහණකු මෙහෙයයි ද, ඒ මහණ එය පිළිගණියි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බණඩඑනුය සි

56. මංතුරක්ඛිතාවක් මහණකු මෙහෙය යි, "වහත්ස, යනු මැතව. මෙතම් ඇත්තනුව ඡඥවාසිනී ද, හොගවාසිනී ද ඡඤවාසිනී ද, මුහුතතිකා ද ඡඥවාසිනී ද, ධතකකීතා ද භායණී වෙම්"යි මෙනම් ඇත්තනුව කියනු මැතව" යි මහණකු මෙහෙයා ද, ඒ මහණ පිළිගණි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

> බදඛචනුය සී. මූලය සං*ක්*සිපත සි.

57 මැතුරකම්තා භීක්ඛුං පතිණාති ''ශදිඡ හනෙත ඉත්තනාමිං බු.ගි ''හොම් ඉත්තතාමසස භරික මුහුතතිකා ව ධනකකිතා ව –පෙ-මුහුතතිකා ව ඡනුවාසිතී ව –පෙ- මුහුතතිකා ව ධජනවා වා 'නි පහිගණගාති වීමංසති පච්චානරති, ආපතති සමුසාදිසෙසසහ

එකමුලකං නිවඩිතං.

දුමුලකාදිනිපි එවමෙව කාතබබානි.

අදං දසමුලකං

53 මාතුරකඛතා භික්ඛු පතිණාති – "යච්ඡ භරනත ඉන්ගතාම බුැති "හොම ඉන්නතාමසස භරියා ධනකකිතා ව ඡනදවාසිනී ව හොඩෙයිනි ව පටවාසිනී ව ඔදපතතකිනී ව ඔහටවුවෙටා ව දුසි ව හරියා ව කම්මකාරි ව භරියා ව ධජානවා ව මුහුතතිකා වා"ති පතිගණනාති විමංසති පවවාහරති, ආපතති සම්භාදිසෙසසස

අපරං මාතුරකකිතාවකකං නිටයිතං.

- 59 පිතුරකකිතා තික්කුං පතිණාති -පෙ- මැතාවතුරකකිතා තික්කුං පතිණාති -පෙ- තැතුරකකිතා තික්කුං පතිණාති -පෙ- තතිතිරකකිතා තික්කුං පතිණාති -පෙ- සැතිරකකිතා තික්කුං පතිණාති -පෙ- තොහතරකකිතා තික්කුං පතිණාති -පෙ- බම්මරකකිතා තික්කුං පතිණාති -පෙ- සාරක්කෘ තික්කුං පතිණාති, -පෙ- සපරිදණ්ඩා තික්කුං පතිණාති "ගචඡ තනෙත ඉළුනතාමං බැගි "හොම ඉළුනතාමසස තරියා බණක්කිතා"ති පතිගණ්තාති වීමංසති පවවාහරති, ආපත්ති සම්කාදිපෙසසස
- 60 සපරිදණඩා තිකුබුං පතිණාති, "ගවඡ හනෙත ඉළුගතාමං මැති "හොමි ඉළුතතාමසස තරියා ජඥවාසිති, පොගවාසිනි, පටවාසිනි, ඔදපතතකිනි, ඔහටවුමබටා, දුසී ව තරියා ව, කමාකාරි ව තරියා ව, බජාතවා, මුහුතතිකා"තී පතිගණතාති වීමංසති පවවාගරති, ආපතති සම්කැදියෙසසය

නිකෙබපපදුනි.

61 සපරිදණ්ඩා තියාලුං පතිණාති – "ගවඡ තනන ඉළුනනාමං ලුැගි "හොම ඉළුනනාමසස තරියං බනසාකිතා ච ඡඥවායිනි ව –පෙ- බනයකිතා මුහුනනිසා වා"ති පතිගණතාති වීමංසනි පච්චාහරති, ආපනති සමණාදිපෙසයස

බණඩවනකාං.

6? සපරිදණ්ඩා භික්ඛුං පහිණාති "ගුම්ඡ නහෙත ඉළුගතාම ලිල් "හොමී ඉළුගතාමසස භරියා ඡණුවාසිනී ව හොතවාසිනි ව -පෙ- ඡණුවාසිනි ව මුහුතතිකා ව -පෙ- ඡණුවාසිනී ව ධනකකිතා වා නී පතිතරුතාති වීමංසති පච්චාතුරති, ආපත්ගි සබ්කාදිසෙසසස

බ අබචනනාං.

මිරිං අනුනනං•

57 මෘතුරකඛිතාවක් "වහන්ස, යනු මැතව මෙතම ඇත්තනුට මුහුතතිකා ද, බනකකීතා ද මුහුතතිකා ද ඡඥවාසිතී ද මුහුතතිකා ද බජාහවා ද භාය්ථා වෙමි'යි මෙතම් ඇත්තනුට කියනු මැතව'යි මහණකු මෙහෙයා ද, එ මහණ පිළිගණි ද විමසයි ද පිළිතුරු ගෙණ එයි ද සහවෙසෙස්– ඇවැත් වේ

එහමුලකය නිමි.

දුමූලකාදිහු ද මෙසේම කටයුත්තාහ.

මේ දසමුලකය සි.

58 මාතුරකකිතාවක් ''වහන්ස, යනු මැතව. මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිනා ද, ඡඥවායිනී ද, හොයචායිනී ද, පටවාසිනී ද, ඔදපතතකිනී ද, ඔහටචුම්බටා ද, දුසීභරියා ද, කම්මකාරී භරියා ද, බජාහටා ද, මුනුතතිකා ද, හායුත් වෙමි"යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව"යි මහණකු මෙහෙයා ද, එ මහණ පිළිගණියි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද සහවෙසෙස්– ඇවැන් වේ

අපර මාතුරකකිතාවකුශ නිමි.

59 පිතුරක්ඛිතාවක් මෘතුරක්ඛිතාවක් භාතුරක්ඛිතාවක් හයිනිරක්ඛිතාවක් කැංකිරක්ඛිතාවක් ගොතතරක්ඛිතාවක් ධම්මරක්ඛිතාවක් සාරක්ඛාවක් සපරිදණ්ඩාවක් "වහන්ස, යනු මැතව මෙතම ඇත්තනුට ධනක්ඛිතා භාය්ථා වෙම'යි වෙනම ඇත්තනුට කියනු මැතව''යි මහණ්කු මේගෙයා ද, පිළිගණ් ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද සහවෙදසේඇවැත් වේ

60 සපරිදණකාවක් ''වහන්ස, සනු මැතව මෙනම් ඇත්හසුට ජඤවාසිනී, භෞගවාසිනී, පටවාසිනී, ඔදපතතකිනී, ඔහටචුම්බටා, දසී භරියා කම්මකාරීභරියා, ඛජාහටා මූහුතතිකා භායඖ වෙම"යි මෙනම් ඇත්තසුට කියනු මැතව'යි මහණකු මෙහෙසා ද එ මහණ එය පිළිගණ් ද විමසයි ද, පිළිතුරා ගෙණ එහි ද සහමෙසෙසේඇවැත් වේ

ණානෙක පපදගෝ යි.

61 සපරිදණාවක් "වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් ඇත්තහුට ධතකක්තා ද, ඡඥවාසින් ද ධනකක්තා ද මුහුතනිකා ද භාය්‍ය වෙම'යි මෙනම් ඇත්තහුට කියනු මැනව''යි මහණකු මෙහෙයා ද පිළිගණි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

ඛණඩඑනුය යි.

62 සපරිද ණඩාවක් 'වහන්ස, යනු මැතව මෙතම් ඇත්තනුව ඡඥවාසිනී ද, තොගවාසිනී ද, ඡඥවාසිනී ද මුහුතතිකා ද ඡඥවාසිනී ද ධනකකිනා ද තාග්‍යීා වෙමි'යි මෙතම් ඇත්තනුව කියනු මැතව"යි මහණකු මෙහෙයා ද එ මහණ එය පිළිගණි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බදබවනුය සී.

මූලය සංක්ෂිපත සි.

63 සපරිදණකා තික්කුං පතිණාති ''ගචඡ තනෙත ඉත්තතාමං බුැගි ''කොම් ඉත්තතාමසක හරියා මුහුතතිකා ව බතකකීතා ව –පෙ– මුහුතතිකා ව ඡඤවාසිනී ව –පෙ– මුහුතතිකා ව බජාහටා වෘ''ති. පතිගණහාති විමංසති පච්චාහරති, අාපතති සබ්කෘදිසෙසසස

එකමූලකං නිටසිතං,

දුමුලකාදීනිපි එවමෙව කාතබබානි.

ඉදං දසමුලකං

64. සපරිදණඩා භිකඩුං පතිණාතී – "ගචඡ භාගෙන ඉතිනතාමං බුැති "හොම් ඉතිනනාමසස හරිගා ධනකකීතා ව ඡනදවාසිනී ව භොගවාසිනි ව පටවාසිනී ව ඹදපතනකිනී ව ඔහටචුම්බටා ව දසී ව හරිගා ව කම්මකාරී ව හරියා ව ධජාතටා ව මුහුතනිකා වා"නි පතිගණනාති වීමංසති පච්චාගරති, ආපතනි සමකාදිසෙසසස

සුපරිදණ්ඩාවකතාං.

සුබබං වනුකු අපයාලං නිදසිතං.

- 65. පතිගණනාති වීමංසති පච්චාන රති, ආපතති සම්‍යාදිභෙසයය. පතිගණනාති වීමංසති ත පච්චානරති, ආපතති ථූලල්වවයයය පතිගණනාති ත වීමංසති පච්චානරති, ආපතති ථූලල්වවයයය පතිගණනාති ත වීමංසති, ත පච්චානරති, ආපතති ථූලල්වවයයය ත පතිගණනාති වීමංසති පච්චානරති, ආපතති ථූලල්වයයය ත පතිගණනාති වීමංසති ත පච්චානරති, ආපතති ථූකකටයය ත පතිගණනාති ත වීමංසති පච්චානරති, ආපතති ථූකකටයය ත පතිගණනාති ත වීමංසති පච්චානරති, ආපතති ථූකකටයය
- 66 පුරිසෝ සම්බහුලෙ තික්ඩූ ආණාපෙති ''ගවඡ්ථ තනෙත ඉළුනතාමං ඉණිං වීමංසථා"ති සබෙබ පතිගණනතති සබෙබ වීමංසනති සබෙබ පම්වා-හරනති, ආපතති සබෙබසං සබෲදිසෙසසස
- 67 පුරිසො සම්බනුලෙ තික්බු ආණාපෙති:- ''ගචඡ්ථ තනෙන ඉන්නාාමං ඉනිමං විමංසථාති '' සබෙබ දිපතිගණගනති සබෙබ වීමංසනති එකං පච්චා-තරාපෙනති, අපතති සබෙබසං සඛකාදියෙසසස
- 68 පුරිසො සම්බනුලෙ භික්ඛූ ආණාපෙති ''ගචඡථ භනෙත ඉතිනාාිිං ඉනිං විමංසථං''ති සබෙබ පනිගණනන් එකං ටිමංසාපෙනිා සිබෙබ පච්චා හරනති, ආපනති සබෙබසං සම්බාදිසෙසසා

63 සපරිදණඣාවක් "වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් ඇත්තහුට මුකුතනිකා ද, ධනකකිතා ද මුහුතතිකා ද ඡඥවාසිනී ද මුහුතතිකා ද ඛජාහටා ද භාගණී වෙමි'යි මෙනම් ඇත්තහුට කියනු මැතව''යි මහණකු මෙහෙයා ද, එ මහණ එය පිළිගණි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද සගුවෙසෙස්ඇවැත් වේ

එකමුලකය නිම්.

දිමූලකාදිහු ද මෙසේ ම කටයුන්තාහ

මේ දසමූලකය සි

64. සපරිදණඩාවක් "වහන්ස, යනු මැතව. 'මෙනම් ඇත්තනුට ධනකක්තා ද, ඡඥවාසිනී ද, හොගවාසිනී ද, පටවාසිනී ද, ඔදපතතකිනී ද, ඔහටචුම්බටා ද, දුසිහරියා ද, කම්මකාරී හරියා ද, ඛජාහටා ද, මුහුතනිකා ද භාගතී වෙම්'යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැතව''යි මහණකු මෙහෙයා ද එ මහණ එය පිළිගණියි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද සහවෙසෙස්-ඇවැත් වේ.

සපරිදණඩා වනුය සි.

වකකු පෙයනලය නැම නිමි

- 65. පිළිගණියි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙසෙස්-අැවැත් වේ පිළිගණියි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු නොම ගෙණ එයි ද ථුලැසි-ඇවැත් වේ පිළිගණියි ද, නොවිමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද ථුලැසිඇවැත් වේ. පිළිගණියි ද, තො විමසයි ද පිළිතුරු නොම ගෙණ එයි ද, දුකුළා-ඇවැත් වේ. තො පිළිගණියි ද විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, ථුලැසි-ඇවැත් වේ තො පිළිගණියි ද විමසයි ද, පිළිතුරු නොම ගෙණ එයි ද, දුකුළාඇවැත් වේ. තො පිළිගණියි ද, නො විමසයි ද, පිළිතුරු නොම ගෙණ එයි ද ඇවැත් නොවේ.
- 66. පුරුෂයෙක් ''වහන්ස, හන්න මෙනම් සනිය විමසන්න''යි බොහෝ මහණුන් අණවයි, සියල්ලෝ ම පිළිගණික් ද, සියල්ලෝ ම විමසක් ද, සියල්ලෝ ම පිළිතුරු ගෙණ එන් ද, සියල්ලන්ව ම සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ
- 67 පුරුෂයෙක් "වහන්ස, යන්න, මෙනම් සතිය විමසන්න"යි බොහෝ මහණුන් අණවයි, සියල්ලෝ ම පිළිගණින් ද, සියල්ලෝ ම විමසත් ද, එක් මහණකු ලවා පිළිතුරු එළවත් ද, සියල්ලන්ට ම සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.
- 68 පුරුෂයෙක් "වහන්ස, ගන්න මෙනම් සතුිය විමසන්න"යි බොහෝ මහණුන් අණවයි සියල්ලෝ ම පිළිගණින් ද, එක් මහණයා ලවා විමසවා ද සියල්ලෝ ම පිළිතුරු එළුවක් ද සියල්ලන්ට ම සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ

- 69 පුරිසො සම්බනුලෙ භික්ඛූ ආණා වෙති "ගවුණ්ථ හතෙත ද නිතතාමං ඉන්විං වීමංසථා"නි සබේඛ පතිගණනනති එකං වීමංසාපෙනා එකං පඩා – හරාපෙනති, ආපතනි සබේඛසං සම්බාදිසෙසයස
- 70 පුරිසො භික්ඛුං ආණාපෙති ''ගවඡ හතෙන ඉළුනනාමං ඉතිං වීමංසා"නි පතිගණනාති වීමංසති පච්චාහරති, ආපතති සඹිෂාදිසෙසසස
- 71 පුරිසෝ තික්කුං ආණාපෙනි:- ''ගචඡ භනෙත ඉන්නතාමං ඉනිං වීමංසා''ති. පතිගණනාති වීමංසති අනෙතවාසිං පචචාහරාපෙනි ආපතති සඔසාදිසෙසයය
- 72 පුර්සො භික්ඛුං ආණාපෙති ''ගචඡ හනෙත ඉන්නතාමං ඉනිං වීමංසා''ති පතිගණහාති, අනෙතවාසිං වීමංසා≆පණා අනතනා පචචාගරති, ආපනති සමෲදිසෙසසස
- 73 පුරිසො භික්ඛුං ආණාපෙති ''ගවජ භාගත ඉළුගතාමං ඉඟිං වීමංසා''නි පකිගණකානි අනෙතවෘසිං වීමංසාපෙනි, අනෙතවෘසි වීමංසිණා බහිදධා පවවෘහරනි, ආපතනි උතිනනං ඵුලලවවයයස
- 74 ගවඡනෙනා සමපාදෙනි, ආගවඡනෙනා විසංවාදෙනි, ආපහගි ථු ලවචනසස ගවඡනෙනා විසංවාදෙනි, ආගවඡනෙනා සමපාදෙනි, ආපහගි ථුලලචනසස ගවඡනෙනා සමපාදෙනි, ආගවඡනෙනා සමපාදෙනි, ආපහගි සබෲාදිසෙසසස. ගවඡනෙනා විසංවාදෙනි, ආගවඡනෙනා විසංවාදෙනි, ආනාපහති.
- 75 අනාපතති සම්කසස වා චෙතියසස වා ශිලානසස වා කරණියෙන ගවණින්, උමමතතකසස, ආදිකමම්කසසාතී.

විනීතවතු

ලඥ නනාථා

සුතතෘ මතා ව නිකඛනතා අනිජවී ඉන්වණ්ඩකා, කලනං කුණාන සමෙමාදි සඤවරිතතඤව පණ්ඩකෙනි

1 තෙත බො පත සමගෙන අඤඤනරො පුරිසෝ අඤඤනරං හිතබුං ආණාපෙයි – "ගවණ හතෙත අඐනගාමං ඉඳුවං විමංසා"නි සො ගන්නා මනුසෙස පුවණි – "කහං ඉඳුවනගාමෘ"නි "සුතතා හතෙන"නි හසා කුකකු – වචං අහොයි. "කචුවි නු බො අහං සමුකැදිසෙසං ආපත්තිං ආපගේගා"නි හගවතො එහම්දුවං ආරෝවෙයි –පෙ "අතුපත්ති නික්තු සමුකැදිසෙසසා; ආපත්ති දුක්කට්සසා"නි (1)

- 69 පුරුෂයෙක් 'වහන්ස, යන්න මෙනම් සහුය විමසන්න''යි බොහෝ මහණුන් අණවසි'ද සියල්ලෝ ම පිළිගණින් ද එක් මහණකු ලවා විමසචා ද එක් මහණකු ලවා පිළිතුරු එළවා ද සියල්ලන්ට ම සහවෙසෙස්ඇවෑන් වේ.
- 70 පුරුෂයෙක් "වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් සහිය විමසන්න"යි මහණකු අණවයි. පිළිගණියි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙණ එයි ද සහවෙසෙස්– ඇවැත් වේ.
- 71 පුරුෂයෙක් ''වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් සතිය විමසන්න"යි මහණකු අණවයි ද, පිළිගණියි ද, විමසයි ද, අතැවැසි මහණකු ලවා පිළිතුරු එළවයි ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 72 පුරුෂයෙක් "වහන්ස, යනු මැතව මෙනම් සතුය විමසන්න"යි මහණකු අණටයි ද, පිළිගණියි අතුැවැසි මහණකු ලවා විමසවා තෙමේ පිළිතුරු ගෙණ එයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 73 පුරුෂයෙක් "වහන්ස, යනු මැතව. මෙනම් සනිය විමසන්න"යි -මහණකු අණවයි ද, පිළිගණියි ද, අතැවැසි මහණකු ලවා විමසවයි ද, අතැවැසි පොමේ විමිසා බැහැරට පිළිතුරු එළවයි ද දෙදෙනාටම ථුලැසිඇවැන් වේ
- 74 යන්නේ පිළිගණියි ද, විමසයි ද, පෙරළා එන්නේ පිළිතුරු නො පටසයි ද, ඵුලැසිඇවැන් වේ. යන්නේ නො පිළිගණියි ද, එන්නේ විමසයි ද, පිළිතුරු එළවයි ද, ඵුලැසිඇවැන් වේ යන්නේ පිළිගණියි ද, එන්නේ විමසයි ද, පිළිතුරු එළවයි ද සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ යන්නේ නො පිළිගණියි ද, නො වීමසයි ද, එන්නේ පිළිතුරු නො එළවයි ද, ඇවැත් නොවේ
- 75 සංඝයා පිළිබඳ හෝ චෛතාය පිළිබඳ හෝ ශිලනුන් පිළිබඳ හෝ කටයුත්තකින් යෙයි ද ඔහුට ද උන්මතනකයාට ද ආදිකමම්කයාට ද ඇවැත් නොවේ

විනිශච්භවසතු

උඇනගාථා

සුතතාය, මතාය, නිකඛනතාය, අනිත්ඔය, ඉත්මපණ්ඩකාය, කලහසමෙමා– දනය, පණ්ඩකසණුවරිතතය යි මෙහි වසතු සතෙකි

1 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් "වනන්ස, යනු මැතව මෙ තම සනිය විමසන්තැ"යි එක්තරා මනණකු ඇණවී ය නෙතෙමේ ගොස් "මෙතම තැතැත්තී කොහිද"යි මිනිසුන් විවාළේ ය "වහන්ස, ඔ නිදොපගත ය"යි මිනිස්සු කීන "කිම? මම සහවෙසෙස්ඇවෑත් අවන්තෙම්ද"යි ඒ මහණගට කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කෙළේය "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් තොවේ දුකුලා ඇවැත් වේ "යි භාගාවතුන් වහන්සේ වදල සේක (1)

- 2 තෙත බො පත සමගෙත අණුණුතරෙ පුරිසෝ අණුණුතර භික්ඛුං අංණපෙසි ''ගවඡ භනෙත ඉස්වනතාමං' ඉසිං වීමංසා"ති සො හනතිා මනුසෙස පුවඡි ''කහං ඉස්වනතාමං''නි ''මහා භනෙත''ති –පෙ– ''නිකඛතතා භනෙත''ති, ' අනිස්ම භනෙත''ති, ''ඉස්මපණ්ඩකා භනෙත''ති තසස කුක්කුවවං අගොසි –පෙ– අනාපතනි තික්ඛු සම්කෘදිසෙසසස; අපෙතහි දුක්කටසසාති (2–5)
- ගතන බො පත සමයෙන අඤඤතරා ඉණි සාමිකෙන සහ හණ්ඩණි මාතුඹරං අගමසේ. කුලුපගො තිකබු සමෙමාදනීගං අකෘෂි තසස කුකකුවවං අහෙසි –පෙ– ''අලංවවනියා තිකබු''ති? "නෘලංවවනියා තගවා''නි ''අනෘපතනි තිකබු තාලංවවනියායා" (6)
- 4 තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතුරො භික්ඛු පණ්ඩක සණුරිතනං සමාපජරී තසා කුකකුවාං අහෙසි – කවවී නු බො අහං සම්සාදිසෙසං ආපතතිං ආපනෙනාති. භගවතො එනමන ං ආරොවෙසි –පෙ- "අපාපනති භික්ඛු සම්සාදිසෙසසා; ආපතකි ථුලලවවයසාං"නි (7)

සණුවරිතන සිකඛාපදං නිට්නිතං

3. 6.

කු විකාරසික බාපදං

- 11 තෙන සමයෙන බුදෝං කගවා රාජකයෙ විතරනි වෙළුවෙන කලඥකනිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන අාළුවකා හික්බූ සඤඤවිකායො කුටියො කාරාපෙනති අසභාමිකායො අනතුදොසිකායො අපපමාණිකායො, තායො න නිවසානා ගචඡනති හා සාවනබනුලා විඤඤනතිබනුලා විතරනතී: "පුරිසං දෙථ, පුරිසන්කරා දෙථ, ගෞණා දෙථ, සකටා දෙථ, වාසිං දෙථ, එරඟු දෙථ, කුඨාරිං දෙථ, කුඥලා දෙථ, නිබාදනා දෙථ, වලලිං දෙථ, වෙළුං දෙථ, මුඤුං දෙථ, බබබජා දෙථ, නිකාං දෙථ, මතතිකා දෙථා"ති. මනුසභා උපදවුතා සාවනාය, උපදවූතා විඤඤනන්න නික්ඛූ දිසවා උබබිජජනතිපි උතනසනතිපි පලාසනතිපි අඤඤනුති නචඡනති අඤඤනුති මුඛං කරෝනති දවාරවපි එකෙනති, ශාවීමපි දිසවා පලාසනති, තික්ඛූ මඤඤමානා.
- 13 අථ බෝ අංගසමා මහා නාසාසෙ රාජගතෙ වසසං වූපෝ යෙන ආල්වි තෙත පකකෘමි. අනුපුබෙබන ගෙන ආලම් නදවසරි නතු සුදං ආයසමා මහා කසසපො ආලම්ගං විහරති අශභාලමේ වෙන්නෙ. අථ බෝ ආයසමා මහා කසසපො පුබබණ හසම රාජිත සහ පන්නාවීම රමාදය ආලර් පිණ්ඩාය පාමිනි. මනුසසා ආයසමනතා මහා කසසපා පස්සිණා උබබජ නාතිපි උතන-සනතිපි පලායනතිපි අකෙකුතුව ගවජනති අකෙසුසුතුව මුඛං කරොනති අවාරම්පි එකෙනති අථ බෝ ආයසමා මහා කසසපො ආලට්යං පිණ්ඩාය වර්ණා පවණ හතනං පිණිඩ පාතපටිකක නෙතා හිතමූ ආමනෙකයි:

- 2 එසමගෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක්, "වහත්ස, යනු මැතව මෙ තම සතුය විමසත්තා"යි එක්තරා මහණකු ඇණවී ය හෙතෙමේ ගොස්, "මෙ තම තැතැත්තිය කොහිද?"යි මිනිසුත් විවාළේ ය "වහත්ස, හි මළාය"යි ඔහු කිහ. "වහත්ස, ඕ නිකම හියා ය" "වහත්ස, ඒ සතුයක් තොවේ" "වහත්ස, ඕ සතුපණ්ඩකාවකැ"යි ඔහු කීහ. ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුළාඇවැත් වේ" (2-5)
- 3 එසමයෙහි එක්තරා සතුයක් හිමියා සමග ඔබර කොට ගෙණ මවුනේ ගෙට ගියා ය කුලුපග මහණෙක් ඇය ඔවා දී සනසා සැමියා වෙත පෙරළා යැවි ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, සැමියා විසින් අනුශාසා කොවූඑක් වේ ද²" ''භාගාවතුන් වහන්ස, එසේ අනුශාසාවූවක් නොවේ" ''මහණ, අනුශාසාවූවක පිණිස ඇවැන් නොවේ" (6)
- 4 එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පණ්ඩකයකු කෙරෙහි සංවරණ– භාවයට පැමණිනේ ය. ඒ මහණහට "කිම? මම සහවෙසෙස්ඇවැන් අවන්තෙම දෝ"යි කුකුස් විය භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කෙළේ ය "මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැන් තොවේ. ථුලැසිඇවැන් වේ". (7)

සුකැමරිතතශික්ෂාපදය නිමි.

3. 6.

කුවිකාරශිකෂාපදය

- 1 එ සමයෙහි භාගාවතුන් වහන්සේ කලඥක නිවාප නම් වූ වෙඑවන-යෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි අළවු රට වැසි මහණකු ඉල්ලාගත් උපකරණ ඇති, කරවා දෙන හිමියන් නැති, ඉක්මවූ පමණ ඇති, තමන් උදෙසා වූ කුටි කරවත්. ඒ කුටිහු නිමාවට නොයෙන් ඒ මහණනු ''පුරුෂයකු දෙන්න, අත්තමක් දෙන්න, කෙණෙබු දෙන්න, ගැළක් දෙන්න, වෑයක් දෙන්න, පොරොවක් දෙන්න, කෙචේරියක් දෙන්න, උදල්ලක් දෙන්න, නියනක් දෙන්න, වැලක් දෙන්න, හුණගසක් දෙන්න, මුදුනණ දෙන්න, බවුස්යණ දෙන්න, කුසකණ දෙන්න, මැටි දෙන්නැ''සි යැදීම් බහුල කොටැනි ව විතවීම බහුල කොටැති ව වෙසෙන් මිනිස්සු ආයාචනයෙන් ම්රිකුතෝ, විතවීමෙන් මරිකුනෝ මහණුන් දක උද්වේශයට ද පැමිණෙන් තැති ද කණික් පලා යෑම ද කෙරෙන් අන් මහෙකින් ද යන් අන් දිගකට මුහුණ ද පෙරළක් දෙර ද වසක් ඇත දෙනක ද දක ''මහණහු''සි ගහිමින් පලායෙන්
- 2. එකල්හි මහසුස් තෙරණුවෝ රජගහනුවර වස් වැස පවරා අළවු නුවරට වැඩියහ එසමයෙහි මහසුප් තෙරණුවෝ අළවු නුවරට නොදුරු තොළං තන්හි වූ අශකාලව නම් චෛනාසථානයෙහි වෙසෙත් ඉක්බිති මහසුප් තෙරණුවෝ පෙරවරු හැද පෙරෙව පා සිවුරු ගෙණ අළවු නුවරට පිඹු පිණිස පිවිසියහ. මිනිස්සු තෙරුන් දැක උදවින්න වෙත් තැති ගණිත් පලා යෙත් මත වළහා යෙත් මුහුණ අත් අතකට ද පෙරළත්. දෙර ද පියත් ඉක්බිති මහසුප් තෙරණුවෝ අළවු නුවර පිඩු පිණිස හැසිර පිඹුවායෙන් වැළකුණෝ පසුබත්හි භිණුන් අමතා මෙසේ වදළහ:

"පුබබංගං ඇවුසො ඇළවි සුභිකඛා අහොසි සුලභපිණඩා සුකරා උසෙණුත පගහඳහන යාපෙතුං එතරහි පතාගං ඇළවි දුබහිකඛා දුලලභපිණඩා ක සුකරා උසෙණුන පගහනෙන යාපෙතුං කො නු ඛෝ ආවුසො හෙතු කො පචචයො යෙතායං ඇළවි දුබහිකඛා දුලලභපිණඩා න සුකරා උසෙණුන පගහනෙන යාපෙතු"නති අථ ඛෝ නෙ භිකඛූ ආයසමතො මහාකසසපසස එනමනුං ආරෝචෙසුං

3 අථ බෝ තගවා රාජගතෙ සථාතිරනතා විහරිණා සෙන ආළම හෙන වාරිකා පකකාම අනුපුබෙබන වාරිකා වරමාකො සෙන ආළම නදවසරි නතු සුදං හගවා ආළමියා විහරනි අගගාලවෙ චෙනිනෙ අථ බෝ ආයසමා මනා-කා සොපො යෙන තගවා, තෙනුපසඬකම් උපසඬකමිණි හගවනතා අතිවාදෙණා එකමනතා නිසීදි එකමනතා නිසිනෙනා බෝ මහාකසසපො භගවතො එන-මණා ආරෝචෙසි

4 අථ බෝ තනවා එතසම් නිදුනෙ එතසම් පකරණේ තික්ඛුසඛණ සනතිපාතාපෙනිා ඇළවකෙ තික්ඛූ පරිපුවම් ''සමා කිර තුමෙන තික්ඛනව සණුකුම්කායෙ කුට්ගෙ කාරාපෙථ අසසාම්කායෙ අනතුදෙසි-කායෙ අපමණේකායෙ, තායෙ න නිවසාන ගවමනති තෙ තුමෙන සාචනබහුලා මිණුණුතතිබහුලා මිගරථ, පුරිසා දෙථ, පුරිසන්කර දෙථ, පෙට තිණ දෙථ, මතතික දෙථා''නි මනුසසා උපදපුතා සාචනය, උපදුතා මිණුණුතතිය තික්ඛූ දිසවා උබබ්ජරනතිවී උතතසනතිපි පලායනතිවී අණෙකුකුනව ගවණනහි අණෙකුනව මුඛා කරෙනති දවාරමට එකෙනති, ශාවීම්වී දිසවා පලායනති තික්ඛූ ඉණුණුමානා''නි ''සමවා හගවා ''

5 විගරහි බුදෙබා හගවා: "කථං හි නෘම තුමෙන මෞ්සපුරිසා සණැඤිවිකායෙ කුටියො කාරාපෙසසථ අසභාමිකායො අනතුදෙස්කායො අපපමෘණිකායො, තායො ත නිටඨාතං හවජනති තෙ තුමෙන යාවතම්හුලා විසඳුසඳහනිබහුලා විහරිසසථ පුරිසං දෙථ පුරිසළුකරං දෙථ –පෙ– නිණංදෙථ මනතිකං දෙථා"ති නෙතා මෞ්සපුරිසා අපපසනනානං වා පසාදුය –පෙ– විගරහිණා බමම කථං කතා තිකබූ ආමනෙතයි

"අැවැත්ති, මේ අළවුහුවර පෙර සුභිකෘ විය. සුලභ පිඩු ඇති විය පිඩු සිහීමෙන් සැපීම පහසු විය දැන් වනෘති මේ අළවුනුවර දුර්භිකෘ ය. දුල්ග පිඩු ඇත්තේ ය පිඩු සිහීමෙන් සැපෙන්නට දුෂකර ය ඇවැත්ති, යම් හෙයකින් මේ අළවුනුවර දුර්භිකෘ නම්, දුල්භ පිඩු ඇත්තේ නම්, පිඩු සිහීමෙන් සැපෙන්නට දුෂකර නම්, එයට හෙතු කවරේ දෑ පුතාය කවරේ" දෑ යනු යි. ඉක්බිති ඒ භිකෘතුනු මහසුප් මහතෙරුන්ට එ පවත් සැළ කළහ

- 3 එකල්හි භාගාවෙතුන් වහන්ගේ රජගහනුවර කැමැති තාක් වැස පිළිවෙළින් සැරි සරා වඩනා ගේක්, අළවුනුවරට වැඩි ගේක එසමගෙහි භාගාවෙතුන් වහන්ගේ අළවුනුවර අගතාලව නම් වෛතාස්ථානගෙහි වැඩ වසන ගේක ඉක්බිති මහසුජ තෙරණුවෝ භාගාවෙතුන් වහන්ගේ කරා එළඹ වැද එකත්පසක ඉදගත්හ එකත් පසෙක හුන් මහසුජ තෙරණුවෝ භාගා-වතුන් වහන්ගේට ඵ පවත් සැළ කළහ
- 4 ඉක්බිති භාගාවෙතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ පුකරණයෙහි (ප්‍රයාවයෙහි) භික්ෂුස්ඛකයා රෑස් කරවා අළවුවැසි මහණුන්ගෙන් මෙසේ විවාළ සේක ''සැබැද, මහණෙනි? තෙපි කරවා දෙන හිමියන් නැති, පමණ ඉක්ම වූ, තමන් ඉල්ලා ගත් උපකරණ ඇති, තමන් උදෙසා වූ කුටි කරවවූ දෑ ඒ කුටිනු නිමාවට නො සෙත් ද? ඒතෙපි ''පුරුෂයකු දෙන්න, අත්තමක් දෙන්න, කුසතණ දෙන්න, මැටි දෙන්නැ"යි යැදීම් බහුල ව, විනවීම් බහුල, ව වසවූ දෑ මිනිස්සු යැදීමෙන් මරිකුනෝ, විනවීමෙන් මරිකුනෝ, මහණුන් දක උද්වෙශයට පැමිණෙන් ද? තැති ගණින් ද? පලායෙන් දෑ මහ වළ නා සෙත් දෑ මුහුණු වෙත අතකට පෙරළත් දෑ දෙර වසත් දේ ''මහණහු"යි හහිමින් දෙනක ද දක පලායෙන් දෑ" ''සැබව භාගාවතුන් වශන්ස" යි ඒ මහණහු පිළිවදන් දුන්හ
- 5 භාගාවතුන් වහන්ගේ ගැරැනූ හේක "තිස් පුරුෂයෙනි, තෙපි කෙසේ තම ඉල්ලා ගත් උපකරණ ඇති, කරවා දෙන හිමියන් නැති, තමන් ඊදෙසා වූ, පමණ ඉක්ම වූ කුටි කරවවු දැ', ඒ කුටිහි නිමාවට නොයෙන් ඒ තෙපි "පුරුෂයකු දෙන්න, අක්තමක් දෙන්න කුස තණ දෙන්න, මැටි දෙන්නැ"සී යැදීම් බහුලව විනවීම බහුලව වසවු දැ' හිග් පුරුෂයෙනි, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද නොවේ සී ගරහා දෑහැමි කතා කොට තියසුන් අමතා මෙසේ වදාළ සේක.

 භූනපුබබං භිකඛවෙ දෙව භාතරෙෘ ඉසයො ගඔගං නදිං උපනිසකාග විහරිංසු. අථ බො තිකඛවෙ මණිකුණෙඛා නාගරාජ ෙගඩනං නදිං උතතරිනා කණිටෙඨා ඉසි තෙනුපසිකම් උපසිකම්ණා කණිටඨා ඉසිං සතතකකටතතුං භෞගෙති පරිකඛ්පිණා උපරි මුුදධන් මහනතං එණං කරිණා අවභාසි අථ බො තිකඛවෙ කණිවෙහි ඉසි තසස නාගසස භයා කිසො අහෙසි ලීබෙෘ දුබබ්ණෙණා උපපණ්ඩුපපණ්ඩු කජාතො බමිනිසන්තගතෙනා අදදසා බො තිකබුවෙ ජෙටෙඨා ඉසි කුණිටඨා ඉසිං කිසා ලබා දුබුබුණුණු උපපණඩුපපණඩුකජාතං ධමනිසන්නගතතං, දිසවාන කණිටඨං ඉසිං එතද-වොව. ''කිසස නිං හො කිසො ලූබො දුබබණෙණා උපපණඩුපපණඩුකජානො බමනිස් ස්ථානගතෙනා"නි. ඉඩ භො මණිකණොඨා නාගරූජා ගුඹගං නදිං උනතරිනිං යෙනංගං නෙනුපසඔකම් උපසඔකමනා මං සනනකඛනතුං හොගෙහි පරිකඛ්පිණා උපරි මුඟුනි මහනතං එණං කරිණා අවඨාසි තසසානං හෝ නාගසස නයා'මහි කිසෝ ලුඛෝ දුබබණෙණා උපපණඩූපපණඩූක-ජාතො ධමනිසන්නගතෙනා"ති, "ඉචඡසි පන නිං හො නසා නාගසා අනංගමනනති." "ඉචඡාමහං හො නසස නාසසස අනංගමනනති" "අපි පත නිං හෝ නුසර නෑගසර කියුව් පසායි"න් ''පසාමනං හෝ මණිසර කණෝ පිලකින"නති ''තෙන හි නිං හො තං නාගං මණිං යාව, මණි. මෙ හො දෙහි. මණිතා මෙ අපො"නි

7 අථ බෝ තික්ඛවෙ මණිකණේඨා තාගරාජා ගමනං කදිං උත්තරිකිා යෙන කණ්වෙඨා ඉසි තෙකුපස්ඛකම් උපස්ඛකම්නා එකමනතාං අවඨාසි එකමනතාං ඕනං බෝ තික්ඛවෙ මණ්කණඨාං තාගරජානං කණ්වෙඨා ඉසි එතදවොව. "මණිං මෙ හෝ දෙහි, මණ්තා මෙ අපේඨා"නි අථ බෝ තික්ඛවෙ මණ්කණේඨා තාගරාජා "තික්ඛු මණිං යාවති, තික්ඛුස්ස් මණිනා අපේථා"නි බීපපසේඤව අගමාසි දුන්ගම්පි බෝ තික්ඛවෙ මණ්කණේඨා තාගරාජා ගමණ නදිං උත්තරිකා යෙන කණ්වෙඨා ඉසි තෙනුපස්ඛකම් අදදසා බෝ තික්ඛවෙ කණ්වෙඨා ඉසි මණ්කණ්ඨා නාගරාජානං දූරතොව ආගවණනතාං දිස්ථාන මණ් කණ්ටෙඨා ඉසි මණ්කණ්ඨා නාගරාජානං දූරතොව ආගවණනතාං දිස්ථාන මණ් කණ්ටෙඨා ඉසි මණ්කණේඨා නාගරාජානාං ස්ථානම් මණිං යාවති, හික්බුස්ස් අථ බෝ තික්ඛවෙ මණ්කණේඨා නාගරාජා "තික්ඛු මණිං යාවති, හික්බුස්ස් මණ්නා අපේථා"නි කනොව පටිනිවතහි තතියමට බෝ කික්ඛවෙ මණ්ක්වේඨා ඉයි මණ්කණ්ඨා නාගරාජාතාං ගමනං නදිං උත්තරනතාං දිස්ථාන මණ්කණ්ඨා නාගරාජාතං එතදවොව. "මණිං මෙ හෝ දෙහි, මණිනා මෙ අපේථා"නි අථ බෝ තික්ඛවෙ මණ්කණේඨා කාගරාජා කණිවඨා ඉසිං ගාථාහි අජ්බානායි

"මමනානපාතං මිපුලං උළාරං උපපජජනීමසක මණිසය හෙතු, තං නෙ න දසසං අතිශාවකෝසි න වාපි නෙ අසසමමාගමසකං.

සූසූ යථා සක්ඛරබොතපාණි තාසෙසි මං සෙලං යාවිමාතො, හා තෙත දසසං අතිසාවකො'සිත වාරි තෙ අසදම්මාගම්සස"හයි

මහණෙනි, පෙරවූවක් කියම්. දෙබෑ නවුස් කෙනෙක් ගංගා නදිය ඇසුරු කොට වුසුහ මහණෙන්, එකල්හි මණිකණඨ නම් තාරජ ගංගාතදිය පීතා කණ්වූ පාවුසා වෙත එළඹිගේ ය. එළඹ සත් වටක් ඔහු දුරණවැළින් වෙළා තිස මහුයෙහි මහත් සේ පෙණය කොට සිට්යේ ය. මහණෙනි, එකල්හි කණිටු හවුස් තෙම ඒ තාරජුට බියෙන් වැහැරුනේ, රුකුෂ වූගේ, විවණි වූගේ, හටගත් පඬු පැහැ ඇන්තේ, නහර පතුළ සිරුර ඇන්තේ විය මහණෙනි, දෙටු නවුස් නෙම වැහැරුනු රුකුවූ විවර්ණවූ හටගන් පඩු පැහැති නහර පතුළ සිරුර ඇති කණ්ටු තවුසා දිටී දැක ඔහුට "පින්වන, තෝ කවර හෙයින් වැහැරුනෙහි ද² රුකුවුයෙහි ද? විවණි වුයෙහි ද? හටහන් පඬු පැහැත්තෙහි ද? නහරවැල් පතුළ සිරුර ඇත්තෙහි"ද? යි කී ය. ''පින්වත, මෙහි මණිකණඨ නාරජ ඉහතිය පිහිනා මා කරා අවුත් සත් ගලක් මා දරණවැළිත් වෙළා නිස මතුගෙනි මහත් සේ පෙණය කොට පින්වන, මම ඒ නයාට බියෙන් වැහැරුනෙම, රූක වූයෙම, විවණ් වුයෙම්. හට්ගත් පඬු පැහැ ඇත්තෙම්, නහර පතුල සිරුර ඇත්තෙම වෙම" සි හෙතෙම කිය "පින්වන, නෝ ඒ නෘරජුනේ නොඊම කැමැත්තෙනි දු?" යි දෙවූ නවුස් පුළුවූත "පින්වන, මම් ඒ නෘරජුනේ නොඊම කැමැත්තෙම" යි කණ්ඩු තවුස් කීය "පිත්වත, තෝ ඒ තාරජුනේ කිසිවක් දක්තෙහි ද?" යි දෙවූ නවුස් පුළුවුන "පින්වන, ගෙලෙහි පලන් මිණක් දකිමි" යි කණ්ටු නවුස් කීය ''එසේ නම් පින්වත, ''මට මිණ දෙව, ම්ණෙන් මට වැඩෙක් ඇතැ"යි තාරජුගෙන් මණ ඉල්ලව"යි හෙ තෙම කීය

මහණෙන්, ඉක්බිනි මණිකණාඨ නෘරජ ගංගානදිය පිනෘ කණිවු නවුස් වෙත එළඹ එක් පසෙකසිටගේ ග එක් පසෙකසිට් නෘරජුට කණිවූ නවුස්තෙම "පින්වන, මට මණ දෙව මණෙන් මට වැඩෙක් ඇතැ"යි කිය මහණෙන්, එවිට මණිකණාඨ නාරජ "මහණ මණ ඉල්ලයි මහණහට මණෙන් වැඩෙක් ඇතැ"යි යුනු ව පලා ගිගේ ය දෙවනු ද මණිකණාඨ නාරජ ගඩනා නදිය පිනා කණිවූ නවුසෑ වෙත එළඹිගේ ය. කණිවූ නවුස් නෙම මණිකණාඨ නා රජනු ඇත එන්නහු දක "පින්වන, මට මණ දෙව මණෙන් මට වැඩ ඇතැ"යි කිය මහණෙන්"එකල්හි මණිකණාඨ නෘරජ "මහණ මණ ඉල්ල යි මහණනට මණෙන් වැඩෙක් ඇතැ"යි එපමණින් ම පෙරළා ශියේ ය තෙවනු ද මහණෙන්, කණිවූ නවුස් තෙමේ ගඩනා නදිය පිහිනා එන මණිකණාඨ නාරජු දුටුගේ ය දක ඔහුට "පින්වන, මට මණ දෙව මණෙන් මට වැඩ ඇතැ"යි කියේය මහණෙන්, එකල්හි මණ්කණාඨ නාරජ තෙමෙ කණ්වූ නවුසාට දෙගයෙකින් මෙසේ කිය

"මේ මිණ නිසා මට බොහෝ වූ පුණින ආකෘරපෘත උපදී එය ඔබට තො දෙන්නෙම තෙපි පුනපුනා යදනනු ය. තොප අසපුවට ද තො එන්නෙම

මුවහත් තබන ලද කඩුවක් ගත් අතැති තරුණයකු මෙන් තෙපි මිණ ඉල්ලමින් මා තැති ගන්වනු එය තොපට තො දෙන්නෙමි නෙපි පුත පුතා යදනනු ය තොප අසපුවට ද තො එන්නෙමි" 8. අථ බෝ තික්ඛවේ මණිකණේ නාගරාජා "තිගමු මණි යාමණි තිහැනිස්ස් මණිනා අපෙන්"නි අක්කාම. නදු අක්කනෙනා අක්කනොවා අහෝසි, න පුන අපිමානිස්ස්. අථ බෝ තික්ඛවේ කණිවෙන් දුම් හසා නාගස්ස් දස්ස්තියස් අදස්ස්තෙන තියෙනුසෝම් නාග කිසා අපෙන්ස් ලීබෝ දුම්බණණා උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකජාතො බමිනිස්ස්තනහෙනා ඇදස් බෝ තික්ඛවේ ජෙවෙන් ඉසි කණ්ටන් ඉසි තියෙනුසේමනතා දිස්වාන කණිටන් දුම්බණණා උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකජාතා බමිනිස්ස්තනහනා දිස්වාන කණිටන් දුම්බණණා උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකජාතා බමිනිස්ස්තනහනා ගියෙන් ගුබෝ දුම්බණණා උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකජාතා බමිනිස්ස්තනතනා"නි නාගයා හො නාගස්ස් අස්ස්තියස්ස් අදස්ස්තෙන. ඕනෙන්නෙන්නෙන් කිසා ලීබෝ දුම්බණණා උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකජාතො සම්බන්ස්තනගෙනා"නි අප බෝ තිකාබව ජෙවෙන් ඉසි කණ්ටනා ඉසි ගෙවාය අස්ස්තායි.

"න හාං යාවේ යසස පියං ඒරිංසේ දෙසෙස් කොති පතියාවනාය, තාගො මණිං යාවිතො බුාතමණෙන පදසසනසෙසුව තදජඹගමානි

තෙසං ති නාම තික්ඛවෙ නිරචණනගතාතං පෘණාතං පමනාපා තවිණයනි ශාවනා පමනාපා විඤඤතයි කිම්ඩික^ණ පන මනුසණපූතානං "

භූතපුබබං නිකඛවෙ අණුණුහර නිකබු නිමවණනපසෙස විශරණ දඤඤතරසමිං වනසණෙඩ නසස ඩො පන භිකච්චෙ වනසණඩසස අවිදූරෙ විතනතං නිතනං පලලලං පථ බො තිකුබවේ මිපාසකුණසණයා ඉපමිං පලලලෙ දිවසා ගොවරං වරිණා සාසං තා චනසණ්ඩං වාසාස උපගඩජනි අථ බො භීකඛවේ සො භිකඛු නාසා සකුණසම්සසස සදෙදන උබබාදෙනා **යෙනානං තෙනුපසඞකම් උපසඞකවණා වං අතිවාදෙනා එකමනාං නිසිදි** එකුම නතාං නිසිනුනාං බො අගං තිකුබුවෙ තං තිකුබුං එනදවොව "කුඩම් තිකුබු බමනීයං, කච්චි සාපනියං, කච්චිසි අපපකිලම්වෙන අදධානං ජානනෝ, කුදෙයා ව නිං තිකුබු ආගචඡයි"ති "ඛම්නියං තගවා, ආපතියං භගවා. අපපතිර-මී රෙන වාණ භුනෙත ලදිධානං ලාගතො ලසුම සුනෙත හිමුවනන එමයා ම්හාචනසණෙඞා නසස බොපන භනෙත වනසණඩසස අවිදුරේ ම්පනා: නිනනං පලලලං අථ බො නනෙන මනාසකුණසබෙසා නසම් පලලලේ දිවිසා oොමරං චරිතා සාසං තා වනස*ණ*ඩං වෘසාස උපපමණිනි නනො දහා පසුවා යාගචුණු නු නු සතු සතුණු සමුස සක ස දේ න ලුමු වෙන ව යු දැම් වූ සත නු යු යු දැම් වූ සත නු යු යු දැම් වූ සත නු යු තිකඩු තසස සකුණසම්මසස අනාගමන"නති "ඉචණමන ගුලටා නැස සතුණසබ්ෂයය අතාශමන නත් "භෙන හි නිං භිකඩු නැත අගාගි නං වනස්ණඩං අජෙඣාග් නෙනිවා රත්තියා පයිමං යාම් ෙතික්ඛන්තුං සදාම වුස්සාවෙම්. "සුණනතු මේ භොනෙතා සකුණා, සාවිශිකා ඉමිසම්ං මිනසණෝඩ වාසං උපසභා පතෙනන දේ අනේ, එකෙකං මේ හොනෙනා පහතං දදන්ටු නි රහනියා "සුණනතු මේ සොනෙතා සකුණා සාවනිකා ඉම්සම්, වනස්රෝඩ වාසා උපයනා පතෙනන මේ උපෙද්ා, එකෙකං මේ පොනෙනා පනනං දදනනු ිණ

¹ ರಾರಿ: ಅಮುಖಕುಮಾರಿ, ತೆಲೆಜ ಕಾರಿ ಅಭಿಯಾತಿಯವಾರಿ ಕೆಳ್ಳಿ 2 ರೆಟ್ಕಿಸಿ, ತಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಿಲ್ಲಿಸಿ,

8 මහරණනි, ඉක්බිනි මණිකණය නාරජ තෙම "මහණ මණ ඉල්ලයි. මහණනට මිණෙන් වැඩෙක් අපතැ"සි නික්ම හිගේ ය. එද නික්ම හිගේ ශිසේ ම මිය පෙරළා නො ආසේ ය මහණෙනි, ඉක්බිනි කණ්ටු තවුස් හෙම දකුම්කලුඒ තාරජු තොදක්මෙන් බෙහෙවින් වැහැරුනේ රුක්වූයේ විවණ් වූයේ හටගත් පඬුපැහැ ඇන්තේ නහර ඉල්පී ගිය සිරුර ඇත්තේ මිය මහණෙනි, දෙටු නවුස් නෙම බෙහෙවින් වැහැරුණු රුක්ෂ වූ විවර්ණ වූ හටගත් පඬු පැහැති කණ්ටු නවුස් නෙම බෙහෙවින් වැහැරුණු රුක්ෂ වූ විවර්ණ වූ හටගත් පඬු පැහැති කණ්ටු නවුස් දිටී දක ඔහුට, "පින්වත, තෝ කවර හෙයින් වැරුනෙහි, රුක්ෂ වූයෙහි, විවණ් වූයෙහි, හටගත් පඬු පැහැ ඇත්තෙහි, නහරවැල් පෙනෙන සිරුර ඇත්තෙහි ද?"යි ඇසි ය "පින්වත, දකුම්කලු ඒ නා රජු නො දක්මෙන් බෙහෙවින් වැරුනෙම, රුක්ෂ වූයෙම්, පඬුපැහැති වූයෙම්, නහර ඉල්පුනු සිරුර ඇතියෙම් වෙම්"යි කි ය. මහණෙනි, ඉක්බිනි දෙටු තවුස් නෙම කණ්ටු නවුසාට ගයෙකින් මෙසේ කි ය

"යමක්හට යමක් පුය සී දන්නේ නම්, එය නො ඉල්ලන්නේ ය. පුත පුතා ඉල්ලීමෙන් දෙවෂා (අපිය) වෙයි බමුණා විසින් මණ ඉල්ලනු ලැබූ නා නෙ ම ඔහුගේ අදශීනයටම යිසේ ය"

මහණෙනි, ඒ නිරිසන්හිය සත්තට පවා ඉල්ලීම, විනවීම අමනාප විය. මිනිස් වූවතට කියනු කිම?

මහණෙනි, පෙර එක්තරා මහණෙක් හිම්වත් පියසෙහි එක්තරා වන-ලැහැබෙක වෙසෙහි මහණෙනි, ඒ වනලැහැබට නොදුරෙහි ගැඹුරු මන-විලෙක් ඇත මහණෙනි, එකලැ පක්ෂිසමූහයෙක් ඒ විලෙහි දහවල් ගොදුරු කා සවස ලගිනු පිණිස ඒ වනලැහැබට පැමිණෙයි මහණෙනි, ඉක්බිති ඒ මහණ තෙම ඒ ප*ස*ම් සමූහයාගේ හඩින් පෙඑනේ මා වෙත එළැඹියේ ය එලැඹ වැඳ එකත්පස්ව හුන්නේ ස 🏻 මහණෙනි, එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණහට "කීම, මහණ, ඉවැසිය හැකි දෑ කිම? යැපිය හැකි දෑ කිම? නිදුකින් අදන්මහ ආහි ද? මහණ තෝ කොහි සිට එයි ද⁹ා යි කීම එවිට ඒ මහණ මෙය කීය ''භාගාවතුන් වහන්ස, ඉවසිය හැකි ය ශාගාවතුන් වහන්ස, යැපිය හැකිය වහන්ස, මම නිදු**ක්**න් අංගෙම් ද වෙම් වහන්ස, හිමවූ පියසෙහි මහ වනලැහැබෙක් වෙයි එය තොදුරෙති ගැඹුරු මහවිලෙක් වෙයි වැලිදු වහන්ස, මහත් ප*ක්*ෂිසමූහයෙක් ඒ විලෙහි දහවල් ගොදුරු කා සවස ලගින්නට ඒ වනලැහැබට පැමිණෙයි තාගාවතුන් වහන්ස_, මම එහි සිට එම ඒ ප*ක්*ෂිසමූහයාගේ හමින් පෙළුනෙම වෙමි " "මහණ, තෝ ඒ පක්ෂිසමූහයාගේ තොපැමිණීම කැමැත්තෙහි ද²"යි මම ඇසීම ''එසේය, වහන්ස, මම ඒ පකුෂිසමූහයාගේ නොපැමිණිම රිසියෙම්" යි ඒ මහුණ කි ය එවිට "මහුණ, එසේ වී කම්, කෝ එහි ගොස් ඒ වනලැහැබට වැද, 'යම් පමණ පක්ෂිනු මේ වනලැහැබෙහි විසීමට පැමිණියානු ද, ඒ පින්වක් පක්ෂිනු මගේ වචනය අසත්වා පියාපතින් මට වැඩ ඇත පින්වත්හු මට එකි එකි පියාපත දෙත්වා"යි පෙරයම්හි තෙවරක් කඩ හා කියව. රෑ මැදි යමිහි ද_ා පැසුළු යමිහි ද එ**ගේ** ම නෙවර නෙවර හඩ ගා කියව" සි කීම්.

- 10. අථ බෝ තිකඛවේ සෞභිකඛු නුදුළු ගනුණා තං වනසණඩං අපේකා-ගහෙණා රතුනිගා පළුමං යාමං තිකඛනතුං සදදමනුසසාවෙසි ''සුණනතු මෙ හොතොන සකුණා යාවතිකා ඉමසමං වනසණෙඩ වාසං උපගතා, පහෙතන මෙ අපෝ., එකෙකා මෙ හොනෙනා පතුතං දදනතු''නි. රතුනියා මණකිමං යාමං -පෙ- රතුනියා පවුණිමං යාමං තිකඛනතුං සදදමනුසසාවෙසි· ''සුණනතු මෙ හොනෙතා සකුණා යාවතිකා ඉමසමං වනසණෙඩ වාසං උපගතා, පහෙතන මෙ අපෝ., එකෙකා මෙ හොනෙතා පතුතං දදනතු''නි අථ බෝ තිකඛවෙ සො සකුණසෙඩෙකා නිකඛු පතුතං යාවති, නිකඛුසය පහතන අපෝ.''නි තමහා වනසණඩා පකකාමේ. තද පකකනෙතා පකකනෙතාව අහෝයි ක පුන පවුවාගණෑජි තෙසාං හි තාම තිකඛවෙ තිරවුජාතගතානං පැණාතං අමතාපා හමිසෙනි යාවනා අමතාපා මිණුණුනත්, කිම්ඔය පත මනුසසභූතාතං
- 11. තුතපුබබං තිකඛවෙ **රවඨපාලයා** කුලපුනනසා පිතා රවඨපාලං කුලපුනනාං ශාථාය අජකිහාසි.:

"අපාහං හෙ න ජාතාමි රටාඑපාල බහුජජනා, තෙ මං සඞගමම සංචනති කසමා මං ණිං න සංචසිති.

සාවකො අපපිසො හොති සාවං අදදමපපිසො, නසමානං තං ත සාවාමි මා මෙ විදෙසනා¹ අනු"නි.

12 සො හි නාම තික්කවේ රටඪපාලෙ කුලපුතෙන සකං පිහරං එවං වික්කති කිලිවන පත ජනා ජනා ගිහිනං හි තික්කවේ දුස්සංහරානි හොගානි සංහතානි'පි දුරනුරක්කියානි තප තාම තුමෙන මොහපුරිසා එවං දුස්සංහරෙහු හොගෙහු සංහතෙසුපි දුරනුරක්කියෙසු යාවනබනුලා විස්ස්ස්තනිබනුලා විහරිස්ස්ථ: "පුරිසං දෙථ,පුරිස්ස්තන්බනුලා විහරිස්ස්ථ: "පුරිසං දෙථ,පුරිස්ස්තන්කරා දෙථ, ගොණා දෙථ, සක්ඛං දෙථ, වාසිං දෙථ, එරසුං ද දෙථ,කුඛාර් දෙථ, කුඥුලං දෙථ, නිඛාදනං දෙථ, වලලිං දෙථ, වෙඵං දෙථ මුණුර දෙථ, බබබජා දෙථ, තිණා දෙථ, මනතිකා දෙථා හිතකවේ ඉමං සිතකාපදං උදදිස්ස්ගාාථ·"

"සකුතැම්කාස පන භිකබුනා කුමං කාරසමානෙන අසාමිකං අතපුරුදිසං පමාණිකා කාරෙත්බබා තතුදං පමාණ දිසසො දවාදස-විද්පම්භෝ සුභූතවිදපම්භ නිරියං සහනනනර, භිකබු අභිනෝඛධා වතුළිදෙසනාස නෙහි භිකබුන් වතුලං දෙසෙත්බබං අනාරමනං සපරිකකමනං, සාරමෙහ වේ භිකබු වතුළුමේ අපරිකකමනෙ සකුතැම්කාය කුමං කාරෙයා භිකබු වා අනභිනෙයා වතුළදෙසනාස පමාණ වා අතිකකාමෙයා සමාණ දිසෙසො"හි

13 සක්ක්සුමිකා තාම සසං සංවිතා පුරිසමයි පුරිසන්කරමයි සොණමයි සකරමයි වංසිමයි එරසුමයි කුසැරීමයි කුඇලමයි නිඛෘදනමයි වලලිමයි වෙළුමයි මුණුණමයි බබබජමයි නිණමයි මනතිකමයි

කාරයමානෙනාති කරෙනෙතත වා කාරපෙනෙතත වා

¹ විදෙසසනා වෙජ.සං. සි.මූ 2. සංකතාත්පි සිමූ 3 සංකෘතපුපි සිඹු 4 පරසුං වෙජසං සිමූ

- 10. මහණෙනි, ඉක්බිති ඒ මහණ තෙම එහි ගොස් ඒ වනලැහැබ වැද රැ පෙරගමහි 'යම් පමණ පක්ෂිහු මේ වනලැහැබෙහි වාසයට පැමිණියාහු ද, ඒ පින්වත් පක්ෂිහු මගේ වවනය අසත්වා පියාපතින් මට වැඩ ඇත පින්වත්හු මට එකි එකි පියාපත දෙත්වා"යි රැ පෙරයමහි ද මැද යමහි ද පැසුළු යමිති ද තුන්යලක් හඩහා කී ය මහණෙනි, එකල්හි ඒ පක්ෂිසමූකයා "මහණ තෙම පියාපත් ඉල්ලයි මහණනට පියාපතින් වැඩ ඇතැ" සි ඒ වනලැහැබෙන් නික්මුනේ ය එද ගියේ ගියේ ම ය පෙරළා නො ආයේ ය මහණෙනි, ඒ නිරිසන්ගිය සත්නට පවා ඉල්ලීම අපිය විය. විනවීම අපිය විය මිනිස්වූවනට කියනු ම කිමදි
- 11 මහණෙනි, පෙර **රටඨපාල** කුලපුතුනේ පියා රවාර්පාල කුලපුතුට-"රටඨපාලය, බොහෝ දෙනා මා වෙත එළඹ මා යදතුදු මම් ඔවුන් නො දනිම. කවර හෙයින් නෝ මා නො අයදනෙහි ද²⁹ීයි හෙයෙකින් කී ය.

"ඉල්ලන නැතැන්නේ අපුිය වෙයි ඉල්ලී ද නො දෙන නැතැන්නේ ද අපුිය වෙයි එහෙයින් "මා කෙරෙනි අපුිය භාවයෙක් නො වේ වා"යි මම් ඔබ නො යදිම්" යි රවඪපාල කුලපුත් කී ය

12. මහණෙනි, ඒ රවස්පාල කුලපුත් පවා සිය පියාට මෙසේ කියයි. බාතිර ජනයාට කියවුම කවරේ ද? මහණෙනි, ශිඛියන් විසින් හොග රාස් කටයුතු යි, රාස් කරන ලද හෝග දුකසේ රාක්ක යුතු තිස් පුරුෂයෙනි, මෙසේ දුකසේ රාස්ක යුතු ඒ හෝග විෂයයෙහි නෙපි "පුරුෂයකු දෙන්න, අත්තමක් දෙන්න, ගොණෙකු දෙන්න, ගැළක් දෙන්න, වැසක් දෙන්න, පොරොවක් දෙන්න, කෙචේරියක් දෙන්න, උදල්ලක් දෙන්න, නියනක් දෙන්න, වැලක් දෙන්න, හුණයෙක් දෙන්න, මුදුනණ දෙන්න, බබුස් නණ දෙන්න කුසනණ දෙන්න, මැවි දෙන්නැ"යි යැදුම බහුලව, විනවීම බහුලව වසවු ද? හිස් පුරුෂයෙනි, මෙය නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි

"තමා ඉල්ලාගත් උපකරණයෙන්, කරවා දෙන හිමියකු නැති, තමා උදෙසා වූ කිළියක් කරවන මහණකු විසින් පමණින් සුත් කිළියක් කරවිය යුතු. එහි මේ පුමාණයි. දිහින් සුගත් වියතින්, දෙළොස් වියතෙක. පුඵල අතර සත් වියතෙකි. කුම් බිම දෙසනු පිණිස නිකසුනු කැදවිය යුත්තාහ. ඒ හිසසුන් විසින් උවදුරු රහිත වූ උපචාර සහිත වූ කුම්වාසතුව දෙසිය යුතු, ඉදින් මහණතෙම උවදුරු සහිත වූ උපචාර රහිත වාසතුයෙහි ඉල්ලා ශත් උපකරණයෙන් කිළියක් කරවන්නේ නම්, කුම්වාසතුව දෙසීම පිණිස භිකසුන් හෝ නො කැදවන්නේ නම් පමණ හෝ ඉක්මවන්නේ නම්, සහවෙසසේදාවැන් වේ."

13 සබානයුවිනා නම පුරුෂයකු ද අත්නමක් ද ගෙනෙකු ද ගැළක් ද වැයක් ද පොරොවක් ද කෙටේරියක් ද උදල්ලක් ද නියනක් ද වැල් ද හුණගසක් ද මුදුනණ ද බබුස් නණ ද කුසනණ ද මැටි ද නමා ම ඉල්ලා ගෙණ ය

කුම් තම ඇතුළත අලෙවු දුන් හෝ පිටන අලෙවු දුන් හෝ ඇතුළත පිටත දෙක්හි ම අලෙවූ දුන් හෝ කිළිය වෙහි

කාරයමානෙනු යනු කරණ හෝ කරවන.

අදහාමික හති න අකෙකු කොචි සාමිකො හොත් ඉති වා පුරිසො වා ගහටෙඨා වා පබබජිතො වා

අකතුදෙදසනන් අනතනො අප්ථාග

පමාණිකා කාරෙතුබබා තුනුදං පමාණං දිකසො දවාදස විදපසියෝ සුගතවිදපසියා නි බංහිරිමෙන මානෙන

නිරියං සතනහනර ති අබහනතරිමෙන මෘහෙන

භිකුඛු අගිනෙන්ඛමා වනු දෙසන්සොති-තෙන කුටිකාරකෙන භිකුමුනා කුට්වනුං සොබෙනු සමක උපසමකමනා එකංසං උනතරුසමනං කරනා මුඩසානං භිකුඛුනං පාදේ වනුදිනු උකකුටිකං නිසිදිනු අසුජලිං පශාගෙනා එවමසා වවනිහෝ: "අතං භනෙත සමුණ කුට්වනු ඔලොකනං යාවාමී" නි. දුනිශවරි ගැවිතුවෙන සොහං හනෙන සමුණ කුට්වනු ඔලොකනං යාවාමී" නි. දුනිශවරි ගැවිතුවෙන මලොකෙනුං, සබෙබන සමුණන ඔලොකෙනුමුබං. තො වෙ සබෙබා සබෙකා උසසහන් කුට්වනුං ඔලොකෙනුං, යෙ තුන ගොන්හි භිකුඛු වනුනුං පටිබලා සැරමුනං අනංරමුනං සපරිකකමනං අපරිකකමනං ජාතීතුං, තෙ යාවිනුං සම්මනන්තුබනා එවකුව පත නිකුඛවේ සම්මනන්තුබඩා වනුනෙනුන තිකුඛුනා පටිබලෙන සම්මන් සිදුපෙනුවෙමා

"සුණාතු මේ හනෙත සබෙනා අගං ඉන්නනාමෙ තික්බූ සණුසුවිකාස කුටිං කනතුකාමෙං අසසාමිකං අනතුදෙදසං, සො සබනං කුට්වණ්-ඔලොකනං සංවති සදි සබසසස පනතකලලං, සබෙන ඉන්නනාමණුව ඉන්නතාමණුව තික්බූ සමමනෙනයා ඉන්නනාමසස තික්බුනෙං කුට්වණිං ඔලොකෙනුං එසා ණුනසි.

සුණාතු මෙ හතෙත සබෙසා අයං ඉත්තතාමෙ තික්ඩු සඤඤුවිකාය කුටිං කතතුකාමෙ අසසාමිකං අතතුදෙසං, සො සබසං කුටිවත්වූමලොකතං සංවිති, සබෙසා ඉත්තතාමඤව ඉත්තතාමඤව තික්ඩු සම්මතතති ඉත්තතා මසස තික්ඩුතෙ කුට්වත්වං ඔලොකෙතුං, සසසායසමතො බමති ඉත්තතාමසස ව ඉත්තතාමසස ව තික්ඩුතං සම්මති¹ ඉත්තතාමසස තික්ඩුතො කුට්වත්ථං ඔලොකෙතුං සො තුණානසස සසස නක්ඛමති, සො හාසෙයා

සම්මතා සහෙසත ඉන්නතාමෙ ව ඉන්නතාමෙ ව හියාබු ඉන්නතාමස තිකබුනො කුට්වන් ඔලොකෙතුං බමිනි සහසස නස්ථා තුණයි එවමේහා ධාරසාමී"නි

¹ සම්බන් මජසං

අසාමකං යනු: අන්කිසි හිමියෙක්, සනියක් කෝ පුරුෂයෙක් තෝ ගැහැමියෙක් හෝ පැවිද්දෙක් හෝ නො වෙයි.

අනතු දෙද සං යනු වා ලා උදෙසා.

පමාණිකා කාරෙතබබා තනුදං පමාණං දීඝසෝ දවාදස විදක්ෂයා සුශතවිදක්ෂයා යනු පුමාණික ව කටයුතුය යන මෙහි පුමාණය නම් බිහි බිත්හි සිට මැනිමෙන් සුගත් වියකින් දෙළොස් වියතෙකි.

නිරියා සහනනතර යනු ඇතුළත බිත්ති සිට මැනීමෙන් සරස වියත් සතෙකි

හිකඩු අභිනෝත වික්‍ය දෙසනාය යනු ඒ කුටිය කරණ මහණනු විසින් කුට්වෑසතුව ශුදා කොට සම්ඝයා වෙන එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට මහලු හිකුුන් පා වැඳ උළුල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසෙයින් කිය යුතු වන්නේ ය 'වහන්ස, මම කරවා දෙන හිමියකු නැති නමා උදෙසා වූ කිළියක් කරණු කැමැත්තෙම වහන්ස, ඒ මම කුට්වෑසතුව බැලීමට සම්ඝයා යදිමි'යි දෙවනවට ද ගැදිය යුතු තෙවනවට ද ගැදිය යුතු ඉදින් සියලු සමඝ තෙමේ කුට්වෑසතුව බැලීමට රුවි කෙරේ නම් හැම සමඝයා විසින් බැලිය යුතු ය ඉදින් හැම සමඝ තෙමේ කුට්වෑසතුව බලන්නට උත්සාහ-වත් නො වේ නම් එහි යම් හිකු කෙතෙක් සොපදුව අනුපදුව බව, සඋපවාර අනුපවාර බව දනගන්නට වාක්ත වූවෑහු පතිබල මූවෑහු වෙත් ද, ඒ කිකුුහු අගැද සම්මත කළ යුත්තාහ මහණෙනි, මෙසෙයින් සම්මත කළ යුතු වාක්ත වූ පතිබල වූ මහණන්හු විසින් සමඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය

" වහන්ස, සබස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා: මේ මෙනම් ඇති මහණ තෙමේ කරවා දෙන හිමියකු නැති නමා උදෙසා වූ කුටියක් තමා ම ඉල්ලාගත් උපකරණයෙන් කරණු කාමැති වෙයි හෙතෙම කුට්වාසතුව බැලීමට සබසයා යදී ඉදින් සබසයාට පැමිණිකල් ඇත් නම් සබස තෙමේ මෙනම් මිකණහුගේ කුට්වාසතුව බැලීමට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද තිඤුන් සමමන කරන්නේ ය නෙල ඤනති ය යි.

වහන්ස, සබස තෙමේ මා නියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් ඇති මහණි තෙමේ කරවා දෙත හිමියකු නැති නමා උදෙසා වූ කුටියක් නමා ම ඉල්ලාගත් එපකරණයෙන් කරණු කැමැති වෙයි හෙතෙම කුට්වාසතුව බැලීමට සබසයා යදී සබස තෙමේ මෙනම් මහණනුගේ කුට්වාසතුව බලන්නට මෙනම් වූ ද, මෙනම් වූ ද භිඤිත් සමමන කෙරෙයි මෙනම් මහණනුගේ කුට්වාසතුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද භිඤින්ගේ සමමුතිය යම් ආයුමෙතක්හට රුවි වේ නම් හේ තුෂණීමකුත වන්නේ ය යමක්තට රුවි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය

සබසයා විසින් මෙනම් මහණහුගේ කුටිවංසතුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද තිසුසුහු සමානයන සබසයාට රුච් වෙයි එහෙයින් මේ තුෂ්ණීම්භාවයා යි මෙසේ තෙල තුෂ්ණීම්භාවය ධරම්"යි තෙති සමාතෙති තිහමුති තුළු ගන්න, කුට්වෑඩු ඔලොකොලලා සාරම්ක අනාරමක, සපරිකකමන අපරිකකමන ජාතිතුබබ සම සාරමක හොති අපරිකකමන, මෑ ඉබ කරීත් වන්නබෙන සම අනාරමක හොති සපරිකකමන සබසසා ආරාමේතුබබ අනාරමක සපරිකකමනනත් නෙන කුට්කාරකෙන තික්බුනා සබස උපස්ඩකමනා එකාස උත්තරාසමක කර්තා බඩසාන තික්බුන පාදේ වණිතිය උක්කුට්ක නිසිදිනා අදරලි පගනහෙන එවමසස වචනියෝ. "අත තනෙන සමස කුට්වනුදෙසන යාවාම්"නි දුනියමට යාමිතුබෙන නතියමට යාමිතුබෙන වාහෙතන තියබුනා පට්බලෙන සබසා කළපෙතුබෙන:

"සුණාතු මෙ භහෙත සබෙක අයං අත්තනාවෝ තියනු සණුකුම්කාය කුටිං කතතුකාවෝ අසභාමිකං අතතුදෙසං, සො සබසං කුට්වනුදෙසනං ශාවති යදි සබසසස පතනකලලං සබෙසා ඉන්නනාමසස තියනුතෙ කුට්වනුං දෙසෙයා එසා සඳහනි

සුණාතු මේ හනෙත සඬෙසා අයං ඉන්නනාවෝ තිකමු සසැකුවිකාය කුටිං කතතුකාවේං අසසාමිකං අතතුදෙදසං, සො සඬසං කුට්වනුදෙසනං සාවති, සඬෙසා ඉන්නතාමසස තිකමුනො කුට්වනුදුං දෙසෙනි, සසායසවනො බමිනි ඉන්නතාමසස තිකමුනො කුට්වනුසස දෙසනා සො තුණාසස, සසස තකුබමනි සො තාසෙයා

දෙසිතං සබෙසන ඉළුනනාමසස නිකබුනො කුට්වණු බමනි සම්සසස, තසමා තුණිනී එවමෙනා ධාරයාම්"නි

සාරමන නෑම. කිපිලලිකාන වා අසෙහෝ හොනි උපවිකාන වා අසෙහෙ හොනි උපවිකාන වා අසෙහෙ හොනි අහින වා අසහ හොනි විචරිකාන වා අසෙහෙ හොනි සතපදින වා අසහ හොනි හසින වා අසෙහෙ හොනි වැසහ හොනි වැසහ හොනි දිපින වා අසෙහෙ හොනි අවණන වා අසෙහෙ හොනි. තරවණන වා අසෙහෙ හොනි, තරවණන වා අසෙහෙ හොනි, තරවණන වා අසෙහෙ හොනි, තරවණන වා අසෙහ හොනි, පරිණන වා හොනි අපරනානිසසින වා හොනි අබහා සානනිසසින වා හොනි අපරනානිසසින වා හොනි අබහා සානනිසසින වා හොනි අසෙනනිසසින වා හොනි, හැළිසාලනිසසින වා හොනි අසෙනලානිසසින වා හොනි, හැළිසාලනිසසින වා හොනි අසස සාලානිසසින වා හොනි, හැළිසාලනිසසින වා හොනි අසස සාලානිසයින වා හොනි වනානාර රචණනිසින වා හොනි අසස සාලානිසයින වා හොනි වනානාර රචණනිසින වා හොනි පානාගාර වා හොනි සහනිසින වා හොනි වා හොනි වා හොනි වා හෙනි

අපරිකකමන නාම න සකකා හොති සථාසුනෙකන සකවේන අනුපරිය ගනතුං, සමනතා නිසෙසනියා අනුපරිගනතුං එතං අපරිකකමන තාම

¹ සංචරණ, අවස්සාරා

ඒ සමාන වූ තියසූත් විසින් එහි ගොස් කුට්වෘසතුව බැලිය යුතු ය සොපදුව බව අනුපදුව බව සඋපවාර බව අනුපවාර බව දතයුතු ය. ඉදින් සොපදුව අනුපවාර වේ නම් ''මෙහි නහමක් කරා''යි කියයුත්තේ ය ඉදින් අනුපදුව සඋපවාර වේ නම් 'අනුපදුව ය සඋපවාර ග'යි සහනව ආරොචන කළයුතු ය ඒ කුට්කාරක මහණනු විසින් සහුන් වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට මහලු තියනුත් පා වැඳ උඑල්ලෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුත්තේ ය 'වහන්ස, මම කරවා දෙන හිමියකු නැති තමා උදෙසා වූ කුට්යක් තමා ම ඉල්ලාගත් උපකරණින් කරණු කැමැත්තෙම වහන්ස, ඒ මම කුට්වාසතු දෙශතාවට සමුසයා අයදිම්'යි දෙවනවට ද යැදිය යුතු තෙවනවට ද යැදිය යුතු වාක්තු වූ පුතිබල වූ මහණක්හු විසින් සමස තෙමේ දෙපනය කළ යුත්තේ ය

"වහන්ස, සමුක තෙමේ වෘ කියන්නක් අසාවෘ මේ මෙනම් මහණ කරවා දෙන හිමියකු නැති තමා උදෙසා වූ කුටියක් තමා ම ඉල්ලාගත් උපකරණින් කරණු කැමැත්තේ ය හේ කුට්වාසතු දෙශනාවට සමුකයා අයදී ඉදින් සමුකයාට පැමණිකල් ඇත්තේ නම් සමුක තෙමේ මෙනම් මහණහු හේ කුට්වාසතුව දෙසන්නේ ය තෙල ණුතුන් යි

වගන්ස, සමස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ කරවා දෙන හිමියකු තැනි තමා උදෙසා වූ කුටියක් තමා ම ඉල්ලායත් උපකරණින් කරණු කැමැත්තේ ය හේ කුටිවාසතු දෙශනාවට සමසයා අයදී සමස තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසතුව දෙසයි යම් ආයුණමතක්හට මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසතුව දෙසීම රුම් වේ නම් හේ තුෂ්ණීම්භූත චන්නේ ය. යමක්හට රුම් හො මේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය

සබාගය විසින් මෙනම් මහණනුගේ කුට්වාස්තුව දෙසන ලද සබාගයට රුවී වෙයි එහෙයින් තූෂ්ණීම්භාවය යි මෙසේ තෙල තූෂ්ණීම්භාවය ධරම්"යි

සාරමක නම කුනුඹුවන්ගේ හෝ තුඹසෙක් වෙයි වේයන්ගේ හෝ තුඹසෙක් වෙයි මීයන්ගේ හෝ බ්ලයෙක් වෙයි සපුන්ගේ හෝ බ්ලයෙක් වෙයි සපුන්ගේ හෝ බ්ලයෙක් වෙයි සපුන්ගේ හෝ බ්ලයෙක් වෙයි සියපානන්ගේ හෝ බ්ලයෙක් වෙයි නුහුසුවන්ගේ හෝ බ්ලයෙක් වෙයි සියපානන්ගේ හෝ බ්ලයෙක් වෙයි ඇතුත් හෝ වසන තැනෙක් වෙයි දිවියන් හෝ වසන තැනෙක් වෙයි වලසුන් හෝ වසන තැනෙක් වෙයි වලසුන් හෝ වසන තැනෙක් වෙයි තරසුන් හෝ වසන තැනෙක් වෙයි වලසුන් හෝ වසන තැනෙක් වෙයි තරසුන් හෝ වසන තැනෙක් වෙයි ගමණිහි තිරිසන්ගිය සතුන් වසන තැනෙක් වෙයි ගැල් අැපුබබන්න වපුළ තැනෙක් හෝ වෙයි උදු ඇ අපරන්න වපුළ තැනෙක් හෝ වෙයි වයි අැත්තල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි දම්ගෙහිය ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි දම්ගෙහිය ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි අය්ගල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි අය්ගල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි ඇත්තල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සිරගේ ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි අවන්ගල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සිටුමංසල ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි අවන්ගල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සිටුමංසල ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි රියමන ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සිටුමංසල ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි රියමන ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සිටුමංසල ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සභා ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සතා අැසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සතල

අපදිකකාමන තම ගොනුන් ගෙදූ ගැලෙකින් සිසාරා යන්නට හාත්පස හිණෙකින් සිසාරා යන්නට තො හැකි වේ ද, හෙල 'අපරිකකමන' නම අ**නාරමනං තා**ම න කිපිලලිකානං වෘ ආසයෝ හොති ~පෙ– න සංසරණනිසයිතං වෘ හොති එනං අතාරමහං නෘම

සපරිකකාමන නෑම සකකෘ හොති යථ යුතෙනන සකවෙන අනු-පරිගනතුං, සමනතා නිසෙකනියා අනුපරිගනතුං, එනං සපරිකකමනං තෘම.

ස**ණැකැම්කා** නෑම සහං ගෘව්තිෘ පුරිසම්පි පුරිස<mark>න</mark>කරමපි -පෙ-මතනිකමපි

කුට් නාම උලලිනතා වා කොති අවලිනතා වා උලලිතනාවලිනතා වා **කුරෙ**නාති කරොති වා කාරාපෙති වා

තිකමු වා අනතිනෙයා වනුදුදෙසනාය පමණෙ. වා අනිකකාමෙයාති. සැහතිදුතියෙන කමෙමත කුට්වනුදු ත දෙසැපෙනි අංශමතෝ වා විතාරහෝ පා අනතමසො කෙසගතමනනමපි අතිකකාමෙනි කරෙක් වා කාරාපෙති වා පයොගෙ පයොගෙ දුකකවං, එකං පිණිඩං අනාගතෙ ආපතති ථුලලච්චයසා, තසම් පිණෙඩ අංගතෙ ආපතති සහිසාදිසෙසසා

ඛෲාදිසෙසොත් –පෙ- නෙනපි වූමවනි සඬකාදිසෙසොති

1 තිකබු කුටිං කාරොති අදෙසිතවණුකං සාරමහං අපරිකකමනං, ආපනති සබකාදියෙසෙන දවනනං දුකකවානං,

තිකබු කුටිං කරෙයති අදෙසිතවනුකාං සෘරමහං සපරිකකමනං, ආපනති සම්කෘදිසෙසෙන දුකකවසස

තිකටු කුටිං කරොති අදෙසිතවපුඩුකං අතංරමකං අපරිකකමනං, අපතති සම්කෑදිසෙසෙන දුකකටසස

තිකබූ කුටිං කරොති අදෙසිතවණුකං අතාරමනං සපරියකමනං, ආපතති සඛසංදියෙසසා.

තිකබු කුට්ං කරොති දෙසිතවණුකං සංරමතං අපරිකකුමනං, අපතති දමිතනං දූකකවෘතං

තිනමු කුටිං කරොති දෙසිතවඥිකං සංරමහං සපරිකකමනං, දාපතති දුකකටසස

තියාබු කුටිං කරෙත් දෙසිතවඵුකං අතාරමහං අපරිකකටතං, ආපත්ති දුකකටසා

තිකබූ කුටිං කරොති දෙසිනවැළිකං අතාරමහං සපරිකකමනං, අතාපනයි තිකබු කුටිං කරොති පමාණාතිකකනතං සාරමහං අපරිකකමනං, ආපනයි සමයාදිසෙසෙන දමනතං දුකකවානං. අනාරමහ නම් කුහුඹුවන්ගේ හෝ තුඹසෙක් නො වෙයි යන එන මක ඇසිරි කෙළේ හෝ නො වෙයි නෙල අනාරමහ නම

සපරිකකමන තම ගොනුන් යෙදූ ගැලෙකින් සිසාරා ගන්තට, හාන්පස හිණෙකින් සිසාරා ගන්නට හැකි වෙයි තෙල 'සපරිකකමන' තම

සබැඳු විකා තම මිනිසකු දු මිනිස් අත්කමු දු මැටි දු තෙමේ ඉල්ලා ගෙණ

කුට් නම් ඇතුළත පිරියම් කරණ ලදු හෝ පිටත පිරියම් කරණ ලදු හෝ ඇතුළත පිටත පිරියම් කරණ ලදු හෝ වෙයි

කුරෙසා යනු කෙරෙසි හෝ කරවා හෝ.

තිකකු වා අනතිනෙයා වනුදෙසනාය පමාණං වා අතිකකාමෙයා යනු සැනතිදුතිය කම්වදනින් ගෙබම නො දෙසවා අයමන් හෝ විතරින් හෝ යටත්පිරිසෙයින් කෙසගක් පමණකු දු ඉක්මවා කෙරෙයි හෝ කරවා හෝ පියොවිහි පියොවීහි දුකුළා වෙයි පැසුළු එක් මැටිපිඩක් නො පත් කල්හි තුලැසිඇවැන් වෙයි එ පිඩ පැමිණි කල්හි සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ

සබුසාදිසෙසො ගනු එයිනු දු 'සඔකාදිසෙස'ග යි කියනු ලැබේ

1 මහණ නෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති උපදුව සහින වූ උපචාර රහිත වූ කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළා-ඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම තො දෙසු ගෙබිම් ඈති උපදුව සතික වූ උපවාර සහිත වූ කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වේ

මහණ තෙම තො දෙසූ ගෙබිම ඇති අනුපදව වූ උපවෘර රහිත වූ කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුළුඇවැතෙක් වෙයි.

මහණ තෙම තො දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනුපදුව වූ සෞපවෘර වූ කුටියක් කෙරේ හෝ කරවෘ තම සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

මහණ තෙම දෙසු ගෙබිම් ඇති සොපදුව වූ උපචාර රහිත වූ කුටියක් කෙරේ හෝකරවා තම දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබ්ම ඇති සොපදුව වූ සොපචාර වූ කුටිගක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු ගෙබ්ම ඇති අනුපදුව වූ අනුපචෘර වූ කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා තම දුකුළුඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම ඇති අනුපදුව වූ සොපචාර වූ කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම ඇවැත් නැති

මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුට්යන් කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළාඇවැනෙක් වෙයි තික්කු කුටිං කරෙනි පමාණන්කකනතාං සාරමහං සපරිකකමනං, ආපනගි සම්කෘදිසෙසෙන දුකකටසස.

තිකබු කුටිං කරොති පමාණාතිකකනනං අතාරමහං අපරිකකමනං, ආපනති සමුකෘදිසෙසෙන දුකකටසස

තිකබු කුටං කරොති පමාණාතිකකනනං අනාරමහං සපරිකකමනං, ආපනති සමෲදිසෙසසසා

තිකබු කුටිං කරොති පමාණිකං සාරමහං අපරිකකමනං, ආපනති දමිනතං දුකකවානං

තිකබු කුටිං කරොති පමාණිකං සාරමහං සපරිකකමකං, ආපති දුකකටසස

තිකබු කුටිං කරොති පමාණිකං අනාරමහං අපරිකකමනං, ආපතති දුකකවසය

තිකබු කුටිං කරොති පමාණිකං අනාරමහං සපරිකකමනං, අතාපනති

තිකබු කුටිං කරොති අදෙසිතවනුක පමණොතිකකනනං සාරම්නං අපරිකකමනං, අපෙනති දටනනං සමසෘදිසෙසෙන දවිනනං දුකකවානං

තිකබු කුටිං කරොති අදෙසිතවුළුකං පමාණාතිකකනතං සාර්^{ඩු}ගං සපරිකකමනං, අංපතති දවනගං සබකදිසෙසෙන දුකකවයය

තිකබු කුටිං කරොති අදෙසිතවනුකං පමාණාතිකකනනං අතාරමාං අපරිකකමනං, ආපතති දවි*ත*නං සඞෲදිසෙසෙන දුකකවසස

තිකබු කුටිං කරොති අදෙසිතවනුකං පමාණාතිකකනනං අතාරමාං සපරිකකමනං, අංපතති දවනනං සබසාදිසෙසානං

තිකබු කුටිං කරොති දෙසිනවුනුකං පමාණීකං සාරමහං අපරිකකමනං, ආපනති දුම්නගං දුකකටානං

තිකබු කුටිං කරොති දෙසිනවණුකං පමාණිකං සාරමගං සපරිකකමනං, ආපතති දුකකටසස

තිකබු කුට්ං කරොති දෙසිනවණුකං පමාණිකං අනාරමහං අපරිකක^{ල න}ං, ආපනති දුකකටසස

තිකටු කුටිං කරොති දෙසිතවණුකං පමාණිකං අනාරමග- සප්රියාකම්නං, අනාපතති මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුටිගක් කෙරේ හෝ කරවා නම සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ අතෘරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුටිගක් කෙරේ හෝ කරවෘ නම් සභවෙසෙස්ඇවැන් වේ

මහණ හෙම පමණින් යුත් සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි.

මහණ තෙම පමණින් යුත් සාරමා වූ සපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි.

මහණ තෙම පමණින් යුත් අතාරමක වූ අපරිකකමන වූ කුට්ගක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දුකුළාඇවැත් වෙසි

මහණ තෙම පමණින් යුත් අනාරමක වූ සපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරේ හෝ කරවා නම ඇවැත් නැති

මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති පමණ ඉක්ම වූ උපදුව සහිත වූ උපවාර රහිත වූ කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ සහවෙසෙසක් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි.

මහණ තෙම තො දෙසූ කුට්වත් ඇති පමණ ඉක්ම වූ සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුට්ගක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ සහවෙසෙසක් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසූ කුට්වත් ඇති පමණ ඉක්ම වූ අතාරමහ වූ අපරිකකුමන වූ කුට්යක් කෙරේ හෝ කරවෘ නම් දෙ සහවෙසෙසක් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම තො දෙසූ කුට්වත් ඇති පමණ ඉක්ම වූ අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරේ හෝ කරවා තම දෙ සහවෙගසශ්ඇවැතෙක් වේ

මහණ තෙම දෙසූ කුට්වත් ඇති පමණින් යුත් සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරේ හෝ කරවා නම දෙ දුකුලාඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු කුට්වත් ඇති පමණින් යුත් සෘරමා වූ සපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරේ හෝ කරවෘ තම දුකුළාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු කුට්වත් ඇති පමණිත් යුත් අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ කුට්වත් ඇති පමණින් යුත් අතෘරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරේ හෝ කරවෑ තම ඇවැත් තැති

- 2. තික්බු සමෘදිසති කුටිං මේ කරෝථාති, නසා කුටිං කරෝනති අදෙසිතවණුකං සෘරමනං අපරිකකමනං, අපෙනති සමෲදිසෙසෙන ද්වනනං දුකකටානං –පෙ– සාරමනං සපරිකකමනං, අපෙනති සමෲදිසෙසෙන දුකකටසස –පෙ– අනෘරමනං අපරිකකමනං, ආපනති සමෲදිසෙසෙන දුකකටසස –පෙ– අනෘරමනං සපරිකකමනං, ආපනති සමෲදිසෙසෙන දුකකටසස –පෙ– අනාරමනං සපරිකකමනං, ආපනති සමෲදිසෙසෙස
- 3 නිකුධු සමාදිසනි කුටිං මෙ කරෙථාති, තසස කුටිං කරෙනති දෙසින-විළුකං සැරමහං අපරිකකමනං, ආපතති දවිතනං දුකකවානං –පෙ– සෘරමහං සපරිකකමනං, ආපතති දුකකවසස ~පෙ– අනාරමහං අපරිකකමනං, ආපතති දුකකවසස ~පෙ– අනාරමහං සපරිකකමනං, අනාපතති
- 4 තික්කු සමාදිසති කුට්ං මෙ කරොථාති, තසස කුට්ං කරෙනති පමාණා-තික්කනතා සාරමනං අපරික්කමනං, අපෙතති සඞ්කාදිසෙසෙන දවිනනං දුක්කුවානං –පෙ– සාරමනං සපරික්කමනං, අංපතති සඞ්කාදිසෙසෙන දුක්ක වසස –පෙ– අතාරමනං අපරික්කමනං, අංපතති සඞ්කාදිසෙසෙන දුක්කටසස –පෙ– අනාරමනං සපරික්කමනං, අංපතති සඞ්කාදිසෙසෙන දුක්කටසස
- 5. භික්ඛු සමෘදිසති කුටිං මේ කරොථාත්, තුස්ස කුටිං කරෙනත් පමෘණිකං සෘරම්කං අපරිකකමනං, අපෙතත් දවනනං දුකකටානං – පෙ – සංරම්කං සපරිකක – මනං, අපෙතත් දුකකටස්ස – පෙ – අතාරම්කං අපරිකකමකං, අපෙතත් දුකකවස්ස – පෙ – අතාරම්කං සපරිකකමනං, අතාපත්ති
- 6 හිකබු සමාදියකි කුටිං මෙ කරොථානි නසා කුටිං කරොනති අදෙසිත-වළවුකං පමාණනිකකනතං සංරමනං අපරිකකමනං, ආපතති දවනතං සබසාදි-සෙසෙන දවනනං දුකකටානං –පෙ– සාරමකං සපරිකකමනං, ආපතති දවනතං සබසාදිසෙසෙන දුකකටසස. –පෙ- අනාරමකං අපරිකකමනං, ආපතති දවනතං සබසාදිසෙසෙන දුකකටසස. –පෙ– අනාරමකං සපරිකකනං, ආපතති දවනතං සබසාදිසෙසෙන
- 7 තිකබු සමැදිසති කුටිං මෙ කරොථාති තසා කුවිං ය රොනති දෙසිත-වළුකං පමාණිකං සාරමහං අපරිකකමතං, ආපනති දවිනතං දිකකවාතං -පෙ-සාරමහං සපරිකකමනං, ආපතති දුකකවසස -පෙ- අතාරමහං අපරිකකමිතං, ආපනති දුකකවසස -පේ- අතාරමගං සපරිකකමතං, අතෘපනයි
- 8 භිකබු සමෘදිසිණා පකකමති කුටං මෙ කරොථාති න ව සමෘදිසති දෙසිතවැනුකා ව හොතු අතාරමහා ව සපරිකකමතා වෘති තසා කුටිං කරොනති අදෙසිතවැනුකාං සාරමහා අපරිකකමතාං, ආපතති සමසාදිසෙසෙත දවනනාං දුකකටානං ~පෙ– සාරමහා සපරිකකමතාං, ආපතති සමසාදිසෙසෙන දුකකටසය –පෙ– අනාරමශං අපරිකකමතං, ආපතති සමසාදිසෙසෙන දුකක වසය –පෙ– අනාරමශං සපරිකකමතං, ආපතති සමසාදිසෙසෙන

- 2 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා තම් ඒ මහණනට තො දෙසු ගෙබීම ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් තම් සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇව.ත් වෙයි අතාරමහ වූ අපරිකකමනවූ (කුටියක් කෙරෙත්) නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි. අතාරමහ වූ (සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත්) නම් සහවෙසෙස්– ඇවැත් වේ
- 3 මහණ තෙම 'මට කුට්යක් කරවයි ඇණවා නම් ඔහට දෙසූ කෙබිම ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරෙත් තම් දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුට්යක් කෙරෙත් නම්) දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුට්යක් කෙරෙත් නම්) දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුට්යක් කෙරෙත් නම්) ඇවැත් නැති
- 4 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නම් ඔහට පමණ ඉක්ම වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළා– ඇවැනෙක් වෙයි සෘරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි අනාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි අනාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 5 මහණ තෙම 'මට කුට්යක් කරව'යි ඇණවා තම මහට පමණින් යුත් සෘරමහ වූ අපරිකකුමන වූ කුට්යක් කෙරෙත් තම දෙ දුකුළංඇවැතෙක් වෙයි සෘරමහ වූ අපරිකකුමන වූ (කුට්යක් කෙරෙත් තම) දුකුළංඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ අපරිකකුමන වූ (කුට්යක් කෙරෙත් තම) දුකුළං ඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ සපරිකකුමන වූ කුට්යක් කෙරෙත් තම ඇවැත් තැනි
- 6 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නම, ඔහට තො දෙසූ, ගෙබීම ඇති පමණ ඉක්ම වූ සෘරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් තම දෙසහවෙසෙසක් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සහවෙසෙසක් සමහ දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සහවෙසෙසක් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සහවෙසෙස්ඇවැතෙක් වෙයි
- 7 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව' යි ඇණවා නම් ඔහට දෙසූ කුට්වන් ඇති පමණින් යුත් සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙන් නම් දෙ-දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙන් නම්) දුකුළාඇවැත් වෙයි අනාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙන් නම්) දුකුළාඇවැත් වෙයි අනාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුට්යක් කෙරෙන් නම්) ඇවැත් නැනි
- 8 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම ගේ නම් දෙසිතවන්වක ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි නො ඇණවා නම් ඔහට නො දෙසූ කුටිවත් ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙන් නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙහි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙහි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස්-දැවැත් වේ

- 9 තිනබු සමාදිසිණා පකකමති "කුටිං මේ කරොථානි න ව සමාදිසති, දෙසිතවණුකා ව හොතු අතාරමහා ව සපරිකකමතා වා"නි නසස කුටිං කරොනති දෙසිතවණුකා සාරමකං අපරිකකමතං, අාපනනි දවිනතං දුකක-වානං –පෙ– සාරමහං සපරිකකමනං, අාපනති දුකකටසස –පෙ– අනාරමහං අපරිකකමනං, ආපනති දුකකටසස –පෙ– අනාරමහං සපරිකකමනං, අනාපනති
- 10 තිකබු සමාදිසිනිා පකකමති "කුට් මෙ කරෙථා'ති න ව සමාදිසති, පමාණිකා ව හොතු අතාරමිතා ව සපරිකකමතා වා'ති තසස කුට් කරොහනි පමාණාතිකකනතා සාරමිත අපරිකකමතා, ආපනති සබ්සාදිසෙසෙන දුවිනාං දුකකටාතං –පෙ– සාරමිත සපරිකකමනා, ආපනති සබ්සාදිසෙසෙන දුකකටසස –පෙ– අතාරමිත අපරිකකමතා, ආපනති සබ්සාදිසෙසෙන දුකකටසස –පෙ– අතාරමිත සපරිකකමනා, ආපනති සබ්සාදිසෙසෙන
- 11 තික්කු සමාදිසිණා පක්කමති "කුටිං මේ කරොථාති ත ව සමාදිසති' පමාණිකා ව හොතු අතාරමහා ව සපරික්කමතා වා'ති, තස්ස කුටිං කරොතති පමාණිකාං සාරමහාං අපරික්කමතාං, ආපතති දවිතතාං දුක්කටාතං –පෙ– සාරමහාං සපරික්කමතාං, ආපතති දුක්කටස්ස –පෙ– අතාරමහාං අපරික්කමතාං, ආපතති දුක්කවස්ස –පෙ– අතාරමහාං සපරික්කමතාං, අතාපත්ති
- 12 තිකබු සමාදිසිණා පකකමති "කුටිං මේ කරොථාති ත ව සමාදිසති 'දෙසිතවාඩුකා ව ගොතු පමාණිකා ව අතාරමහාව සපරිකකමතා වා'ති තසස කුටිං කරොනති අදෙසිනවාඩුකාං පමාණාතිකකනතාං සාරමහං අපරිකකමතාං, ආපතති දවිනනාං සබසාදිසෙසෙන දවිනාාං දුකකවානං –පෙ– සාරමහං සපරිකකමනං, ආපතති දවිනනාං සබසාදිසෙසෙන දුකකවසස –පෙ– අතාරමහං අපරිකකමනං, ආපතති දවිනනං සබසාදිසෙසෙන දුකකවසස –පෙ– අතාරමහං සපරිකකමනං, ආපතති දවිනනං සබසාදිසෙසෙන
- 13 තිකබු සමාදිසිණා පකකමති 'කුටිං මේ කරොථා'ති ක ව සමාදිසති 'දෙසිතවණුකා ව හොතු පමාණිකා ව අතාරමතා ව සපරිකකමනා වා'ති තසස කුට්ං කරොනති දෙසිතවණුකා පමාණිකා සාරමතං අපරිකකමනං, ආපනති දමිනනං දුකකටානං, –පෙ– සාරමතං සපරිකකමනං, ආපනති දුකකටසස –පෙ– අනාරමතං අපරිකකමනං, ආපනති දුකකටසා –පෙ– අනාරමතං අපරිකකමනං, ආපනති දුකකටසා –පෙ– අනාරමතං සපරිකකමනං
- 12 තිකබු සමාදිසිණා ජකකමති 'කුටිං මේ කරොථා'නි සමාදිසති ව 'දෙසිතවණුකා ව හොතු අතාරමහා ව සපරිකකමතා වා'නි තසස සුවං කරොනති අදෙසිතවණුකා සාරමහා අපරිකකමතා, සො සුණාති ''කුටි කිර මේ කයිරති අදෙසිතවණුකා සාරමහා අපරිකකමතා''නි තෙන තිකබුතා සාමං වා ගනතබබං දූතො වා පාහෙතබෙබා 'දෙසිතවණුකා ව හොතු අතාරමහා ව සපරිකකමතා වා'ති තො වේ සාමං වා ගුවෙල්යා දූතා වා පහිණෙයා ආපත්ති දුකකටසස

- 9 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා තික්ම ගේ නම්, දෙසිත-වුළුක ද අනාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි නො ද ඇණවා නම් ඔහට දෙසූ කුට්වත් ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් දෙ දුකුළා-ඇවැතෙක් වෙයි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුට්යක් කෙරෙත් තම්) දුකුළා-ඇවැත් වෙයි අනාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (කුට්යක් කෙරෙත් තම්) දුකුළා-ඇවැත් වෙයි අනාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුට්යක් කෙරෙත් තම්) ඇවැත් වෙයි අනාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුට්යක් කෙරෙත් තම්) ඇවැත් නැති.
- 10. මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා තික්ම ගේ තම පමාණික ද අතාරමත ද සපරිකකමන ද වේවා'යි තො ද ඇණවා තම ඔහට පමණ ඉක්ම වූ සාරමත වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් තම සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළා-ඇවැතෙක් වෙයි සාරමත වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම) සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමත වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් තම සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමත වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම) සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 11 මහණ නෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම සේ නම පමාණික ද අනාරමත ද සපරිකකමන ද වේවා'යි නො ද ඇණවා නම් ඕහට පමණින් යුත් සාරමත වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි සාරමත වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුළාඇවැත් වෙයි අනාරමත වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුළාඇවැත් වෙයි අනාරමත වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් ඇවැක් නැති
- 12 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම ගේ නම්, දෙසින-වෘතුක ද පමාණික ද අතාරමහ ද සපරිකකමත ද වේවා'යි නො ද ඇණවා නම් ඔහට හො දෙසූ කුටිවත් ඇති පමණ ඉක්ම වූ සාරමක වූ අපරිකකමත වූ කුටියක් කෙරෙන් නම් දෙ සහවෙසෙසක් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි සාරමහ වූ සපරිකකමත වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සහවෙසෙසක් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි අනාරමහ වූ අපරිකකමත වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සහවෙසෙසක් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි අනාරමහ වූ සපරිකක-මන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සහවෙසෙස්ඇවැතෙක් වෙයි
- 13 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණිවා නික්ම ගේ නම දෙසින-වැඩුක ද පමාණික ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි නො ද ඇණිවා නම් ඔහට දෙසූ කුට්වත් ඇති පමණින් යුත් සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙන් නම් දේ දුකුළාඇවැතෙක් වෙහි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙන් නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙන් නම්) දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙන් නම්) ඇවැත් නැති
- 14 මහණ තෙම 'මට ශාූජියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම සේ නම් යළි දෙසිකවණික ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවා නම් ඔහට නො දෙසු කැට්වත් ඇති සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් හෙතෙම මට නො දෙසු ශාූට්වත් ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කරනු ලැබේ ල යි අසා ද ඒ මහණනු තමා හෝ යායුතු ය දෙසිනවණුක ද අනාරමහ ද සපරිකකමන ද මේවා'යි දූනයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය. ඉදින් තෙමේ හෝ නො සේ නම් දූනයකු හෝ නො සවා නම් දුකුළා--දැවැත් වේ

- 15 තියාබු සමාදිසිණා පක්කමති 'කුටං මේ කරෙථා'ති සමාදිසති ව 'දෙසිනවණුකා ව හොතු අතාරමහා ව සපරිකකමතා වා'ති තසස කුටං කරොනති අදෙසිනවණුකා සාරමහා සපරිකකමතා සො සුණාති කුටි කිර මෙ කයිරති අදෙසිනවණුකා සාරමහා සපරිකකමතා'ති තෙත තියාබුතා සාමං වා ගන්නබබා දූතො වා පැහෙතබෙබා ''දෙසිනවණුකා ව හොතු අනාරමහා වා''ති නො වෙ සාමං වා ගචෙඡයා දූතා වා පතිණෙයා, ආපත්ති දුකකටසය.
- 16 භිකබු සමෘදිසිණා පකකමති 'කුටිං මෙ කරොථා හි සමෘදිසති ව දෙසිතවපවුකා ව කොතු අතාරමහා ව සපරිකකමතා වා'ති තසය කුටිං කරොනහි අදෙසිතවපවුකා අතාරමහා අපරිකකමතා සො හුණානි 'කුටි කිර මෙ කයිරති අදෙසිතවපවුකා අතාරමහා අපරිකකමතා'ති, තෙන භිකබුනා සාමං වා ගණතබබං දූතෝ වා පාකෙතබෙබා 'දෙසිතවපවුකා ව ගොතු සපරිකකමතා වා''ති, තො වෙ සාමං වා ගවෙඡගා දූතං වා පතිණෙගා අපෙන් දූකකටසස
- 17 තිකබු සමෘදිසිණා පකකමති "කුටිං මේ කරෙංථා'ති සමෘදිසකි ව දෙශිතවතුකා ව නෞතු අතාරමහා ව සපරිකකමතා වා'ති තසා කුටිං කරොනත් අදෙසිතවතුකා අතාරමහා සපරිකකමතා සො සුණාති "කුටි කිර මේ කයිරති අදෙසිතවතුකා අතාරමහා සපරිකකමතා'ති තෙත තිකබුතා සාමං වා ශනතබබා දුතෝ වා පාහෙතබෙබා දෙසිතවතුකා හොතු'ති නො වෙ සාමං වා ගවෙජනා දූතා වා පතිණෙනා, අපෙනති දුකකටසස
- 18 තිකබු සමෘදිසිණා පක්කමිනි කුටිං මේ කරෙංථා ති සමෘදිසිනි වි දෙසිනවද්දිකා ව හොතු අතාරමහා ව සපරිකකමනා වා ති නසස කුටිං කරෙංනති දෙසිනවද්දිකා සාරමහා අපරිකකමනා සො සුණානි කුටි කිර මේ කයිරති දෙසිනවද්දිකා සාරමහා අපරිකකමනා ති තෙන තිකබුනා සාමං වා ගනතබබං, දූතෝ වා පාහෙනබෙබා 'අතාරමහා ව හොතු සපරිකකමනා වා'නි තො වේ සාමං වා ඉවෙමගා දූතා වා පතිණෙයා අපනති දුකකටසය
- 19 තිකබු සමෘදිසිණා පකකමති කුටිං මෙ කරොථා'නි සමෘදිසති වි 'දෙසිතවණුකා ව හොතු අනාරමහා ව සපරිකකමනා වා'ති නසස කුටිං කරොතති දෙසිතවණුකා සාරමනං සපරිකකමනං සො සුණාති ''කුට් කිර මේ කයිරති දෙසිතවණුකා සාරමනා සපරිකකමනා'ති තෙන තිකබුනා සාමං වා ගනනබබං දූතො වා පාහෙතබෙබා. 'අනාරමහා හොතු'ති නො වෙ සාමං වා ගමෙජියා දූතා වා පහිණෙගා අපනති දුකකටයස
- 20 තිකබු සමාදිසිණා පකකමිනි කුටිං මේ කරොථා'ති සමාදිසහි වි දෙසිතවණුකා ව හොතු අනාරමතා ව සපරිකකමිනා වා'නි නසස කුටිං කරොනති දෙසිනවණුකා අනාරමතං අපරිකකමනං සො සුණානි 'කුට් කිර මේ කුපිරහි දෙසිනවණුකා අනාරමතා අපරිකකමනා'ති නෙන තිකබුනා සාමං වා තෙනබබං දූතො වා පාහෙනබෙබා 'සපරිකකමනා ව හොතු'ති. තො වේ සාමං වෘ හචෙමගා දූතා වා පහිණෙනය ආපනති දුකකටසස
- 21 භිකබු සමෘදිසිණා පකකමති 'කුටිං මේ කරොථා'නි සමෘදිසනි වි 'දෙසිනවැළුකා ව හොතු අතෘරමහා ව සපරිකකමතා චා'ති තසය කුවිං කරොනති දෙසිතවැළුකං අනාරමහං සපරිකකමතං, අනාපනති

- 15 මහණ හෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම ගේ තම යළි දෙසිත-වැඩික ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවා නම් ඔහට හො දෙසූ කුට්වත් ඇති සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරෙත් තම හෙතෙම මට අදෙසිතවැඩික වූ සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුට්යක් කරනු ලැබේ ල' යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය 'දෙසිතවැඩික ද අතාරමහ ද චේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැවියයුත්තේ ය ඉදින් තෙමේ හෝ තො යේ තම දූතයකු හෝ තො යවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ
- 16 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යේ නම් යළි දෙසින-වැවුක ද අතාරමා ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවා නම් ඔහට අදෙසිනවුවක වූ අතාරමා වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් හෙතෙම 'මට අදෙසිතවුවක වූ අතාරමා වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් හෙතෙම 'මට අදෙසිතවුවක වූ අතාරමා වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරේ ල' යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය දෙසිතවුවකු ද සපරිකකමන ද චේවා'යි දූතයෙක් හෝ යාවිය යුත්තෝ ය ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දූතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුළාඇවැක් වේ
- 17 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා තික්ම යෙයි යළි දෙසිත-වැතුක ද අතාරමහ ද සපරිකකමත ද චේවා'යි ඇණවයි ඔහට අදෙසිතවෘතුක වූ අතාරමහ වූ සපරිකකමත වූ කුටියක් කෙරෙති හෙතෙම මට අදෙසිත-වැතුක වූ අතාරමහ වූ සපරිකකමත වූ කුටියක් කෙරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය. 'දෙසිතවෘතුක වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දූතයකු හෝ තො යවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ
- 18 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා තික්ම යෙයි යළි දෙසිත-වණුක ද අතාරම්භ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට දෙසිතවණුක වූ සාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙති කෙතෙම 'මට දෙසිතවණුක වූ සාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙති ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය, අතාරම්භ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය ඉදින් තෙමේ හෝ , තො යේ නම දූතයකු හෝ තො යවා නම් දුකුළා-ඇවැත් වේ
- 19 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'සි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසිත-වෘථුක ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේමා'යි ඇණවයි ඔහට දෙසිතවෘථුක වූ සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙති හෙතෙම දෙසිතවෘථුක වූ සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරේ ල'යි අසා තම ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය අතාරමහ වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ තම දූතයකු හෝ තො යවා තම දුකුළාඇවැත් වේ
- 20 මහණ තෙමේ, මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසිත– වෘවුක ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි මහට දෙසිතවෘවුක වූ අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම 'මට දෙසිතවෘවුක වූ අතාරමහ වූ අරිපකකමන වූ කුටියක් කෙරේ ල' යි අසා නම් ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය 'සපරිකකමන ද වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය ඉදින් තෙමේ හෝ තො යේ නම් දූතයකු හෝ තො යවා නම් දුකුළා~' ඇවැත් වේ
- 21 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව' යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසිතවන්ඩුක ද අනාරමහ ද සපරිකකමත ද වේවා'යි ඇණවයි, ඔහට දෙසිතවන්ඩුක වූ අනාරමහ වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙන් නම් ඇවැත් තැනි

- 22 තික්කු සමාදිසිති පක්කමනි 'කුට්ං මේ කරෙළු'නි සමාදිසති ව 'පමාණිකා ව හොතු අතාරමක ව සපරිකකමනා වා'ති. තසස කුට්ං කරෙනති පමාණාතිකකනතා සාරමක අපරිකකමනා සොසාති 'කුට් කිර මේ කයිරති පමාණාතිකකනතා සාරමක අපරිකකමකා'නි තෙන තික්බුතා සාමං වා ගනතබබං දූතොවා පාහෙතබෙබා පමාණිකා¹ ව හොතු අතාරමහා ව සපරිකකමනා වාති -පෙ- පමාණිකා ව හොතු අතාරමහා වාති -පෙ-පමාණිකා ව හොතු සපරිකකමනා වෘති -පෙ- පමාණිකා හොතු'ති නො වෙ සාමං වා ගවෙන්ගා දූතා වා පතිණෙගා, අපෙති දුකකටසා.
- 23 තිකබු සමෘදිසිණා පකකමති 'කුටිං මෙ කරෙථා'ති. සමාදිසති ව 'පමෘණිකා ව නොතු අතාරමහා ව සපරිකකමතා වා'ති ආසස කුටිං කරෙනති පමෘණිකාං සාරමහා අපරිකකමතාං සො සුණාති 'කුටි කිර මෙ කයිරති පමෘණිකා සාරමහා අපරිකකමතා'ති. හෙන තිකමුතා සාමං වා ශනතබබං දූතො වා පාහෙතුබෙබා 'අතාරමහා ව හොතු සපරිකකමතා වා'ති –පෙ-අතාරමහා හොතු'ති –පෙ– සපරිකකමතා හොතු'ති –පෙ– අතාපතති
- 34 තිනමු සමාදිසිණා පනකමකි 'කුට්ං මේ කරෝඨා'ති සමාදිසති වි 'දෙසිතවෘතුකා ව හොතු පමාණිකා ව අතාරමහා ව සපරිකකමනා වා'ති නසය කුට්ං කරෙනති අදෙසිතවෘතුකා පමාණාතිකකනතා සාරමහා අපරිකකමනා. සො සුණාති 'කුට් කිර මේ කයිරති අදෙසිතවෘතුකා පමාණාතිකකනතා සාරමහා අපරිකකමනා'ති තෙන තිනමුනා සාමං වා ගනතමමා, දූතො වා පාහෙතමමමා දෙසිතවෘතුකා ව හොතු පමාණිකා ව අතාරමහා ව සපරිකකමනා වා'ති –පෙ– 'දෙසිතවෘතුකා ව හොතු පමාණිකා ව අතාරමහා වා'ති –පෙ-'දෙසිතවෘතුකා ව නොතු පමාණිකා ව සපරිකකමනා වා'ති –පෙ– දෙසිනවෘතුකා ව හොතු පමාණිකා වා'ති හො වෙ සාමං වා ගවෙනියා දූතා වා පතිණෙකා, ආපතනි දුකකටසා
- 25 තිකබු සමාදිසිණි පකකමති 'කුට්ං මේ කරෙළු'නි සමාදිසකි ව 'දෙසිතවළුකා ව හොතු පමාණිකා ව අතාරමහා ව සපරිකකමතා වා'ති. නසස කුටිං කරෙනති දෙසිතවළුකාං පමාණිකා සාරමහා අපරිකකමතා සො සුණාති 'කුට් කිර මේ කතිරති දෙසිතවළුකා පමාණිකා සාරමහා අපරිකකමතා'නි තෙන තික්බුතා සාමං වා ගනතබබං, දූනො වා පාහෙනබෙබා අතාරමහා ව හොතු සපරිකකමතා වා'ති –පෙ- අතාරමහා හොතු'නි –පෙ-සපරිකකමතා හොතු''නි –පෙ- අතාපතනි
- 26 තිනුටු සමෘදිතිවා පක්කමිනි 'කුටිං මේ කරෙථා'නි සමාදිපති . එ ''දෙසිතවණුකා ව හොතු අනාරමහා ව සපරිකකමනා වා'නි නස්ස තුටිං කරෙනති අදෙයිතවණුකං සාරමහං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං' තිණණං දුකකටානං –පෙ– සාරමහං සපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං ද්විභන දුකකටානං –පෙ– අනාරමහං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං දවිභන දුකකටානං –පෙ– අනාරමහං සපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං දුධකටවස්ස

I දෙසිතුවකුඩා මජිසං දී කාරුකායං - ex

- 22 මනණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි. යළි පමෘණික ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට පමණ ඉක්ම වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙනි හෙනෙම 'මට පමණ ඉක්ම වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කැරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණනු තමා කෝ යායුතු ය පමෘණික ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය පමෘණික ද අතාරමහ ද වේවා'යි පමෘණික ද සපරිකකමන ද වේවා'යි පමෘණික වේවා'යි ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දූතයකු හෝ තො යවා නම් දූකුළාඇවැත් වේ
- 23 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි පමා-ණික ද අනාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි. ඔහට පමාණික වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙති හෙතෙම මට 'පමාණික වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙති හෙතෙම මට 'පමාණික වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කැරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය. 'අනාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැමිය යුත්තේ ය
- 24 මහණ තෙම 'මට කුටිගක් කරව'යි ඇණවා නික්ම ගෙයි යළි දෙසිනවළුක ද පමාණික ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට නො දෙසු කුට්වත් ඇති පමණ ඉක්ම වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටිගක් කෙරෙති හේ මට අදෙසිනවළුක වූ පමණ ඉක්ම වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටිගක් කැරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය දෙසිනවළුක ද පමාණික ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දූනයෙක් හෝ ගැවිය යුත්තේ ය දෙසිනවළුක ද පමාණික ද අතාරමහ ද වේවා'යි දෙසිනවළුක ද පමාණික ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දෙසිනවළුක ද පමාණික ද වේවා'යි (දූනයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය) ඉදින් නෙමේ හෝ නො ගේ නම් දූතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ
- 25 මහණ තෙමේ 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසිනවස්ථුක ද පමාණික ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඒ මහණහට දෙසූ කුට්වත් ඇති පමණින් යුත් සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙති හෙතෙම 'මට දෙසිතවස්ථුක වූ පමාණික වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කාරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය. අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැමිය යුත්තේ ය අතාරමහ වේවා'යි සපරිකකමන වේවා'යි (දූතයෙක් හෝ යැමිය යුත්තේ ය) ඇවැත් තැනි
- 26 මහුණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසිතවුළුක ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද චේචායි ඇණව'යි ඔහට අදෙසින-වුණුක වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙති කරනුවනට තුන් දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි සාරමහවූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම) කරනුවනට දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කරනුවනට දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කරනුවනට දුකුළා-ඇවැත් වේ

- 27. තිකබු සමාදිසිණා පකකමති 'කුටං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති ව 'දෙසිතවණුකා ව හොතු අතාරමහා ව සපරිකකමතා වා'ති තසස කුටං කරොනති දෙසිතවණුකාං සාරමහං අපරිකකමතාං, ආපතති කාරකාතං දවනතාං දුකකටාතං –පෙ– සාරමහං සපරිකකමනං, ආපතති කාරකාතං දුකකටසස –පෙ– අතාරමහං අපරිකකමතං, ආපතති කාරකාතං දුකකටසස –පෙ– අතාරමහං සපරිකකමතං, අනාපතති
- 28 තිකබු සමාදිසිණා පකකමනි 'කුටිං මෙ කරොථා'නි සමාදිසති වි 'පමාණිකා ව හොතු අනාරමකා ව සපරිකකමනා වා'නි තසා කුටිං කරෙනති පමාණාතිකකනතාං සාරමකං අපරිකකමනං, අපෙනති කාරකානං නිණණං දුකකටානං –පෙ– සාරමකං සපරිකකමනං, අපෙනති කාරකානං දවිනතං දුකකටානං –පෙ– අනාරමකං අපරිකකමනං, ආපෙනති කාරකානං දවිනතං දුකකටානං –පෙ– අනාරමකං සපරිකකමනං, ආපෙනති කාරකානං දුකකවසා.
- 29 තිකබු සමාදිසිණා පකකමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති වි 'පමාණිකා ව හොතු අතාරමකා ව සපරිකකමතා වා'ති තසස කුටිං කරෙනති පමාණිකං සාරමකං අපරිකකමතං, ආපතති කාරකාතං දවිනතං දුකකටාතං –පෙ– සාරමකං සපරිකකමතං, ආපතති කාරකාතං දුකකටසස –පෙ– අතාරමකං අපරිකකමතං, ආපතති කාරකාතං දුකකටසස –පෙ– අතාරමකං සපරිකකමතං, අතාපතති
- 30 තිකබු සමැදිසිණා පකකමති 'කුට්ං මේ කරෙළුා'නි සමැදිසති වි දෙසිතවණුකා ව හොතු පමාණිකා ව අතාරමහා ව සපරිකකමතා වා'නි තුළුය කුට්ං කරොනති අදෙසිතවණුකා පමාණාතිකකනතාං සාරමහා අපරිකකමිනාං, අපෙනති කාරකාතං වතුනතාං දුකකටාතං –පෙ– සාරමහාං සපරිකකමිනාං, අපෙනති කාරකාතං තිණණාං දුකකටාතං –පෙ– අතාරමහාං අපරිකකමිනාං, අපෙනති කාරකාතං තිණණාං දුකකටාතං –පෙ– අතාරමහාං සපරිකකමිනාං, ආපනති කාරකාතං දරිනනාං දුකකටාතං.
- 31 තිකබු සමෘදිසිති පකකමති කුටිං මේ කරෙථා'ති සමාදිසති ව 'දෙසිතවණුකා ව හොතු පමාණිකා ව අනාරමහා ව සපරිකකමනා වා'නි තසහ කුටිං කරෙනනි දෙසිතවණුකං පමාණිකං සාරමහං අපරිකකමනං, අපෙනති කාරකානං දවනනං දුකකටාකං –පෙ– සාරමහං සපරිකකමනං, ආපතති කාරකානං දුකකටසස –පෙ– අනාරමහං අපරිකකටනං, ආපතති කාරකානං දුකකටයය –පෙ– අනාරමහං සපරිකකවනං, අනාපතති

- 27 මහණ තෙමේ 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි 'දෙසිතවළුක ද අතාරමා ද සපරිකකමත ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට දෙසිත-වළුක වූ සාරමා වූ අපරිකකමත වූ කුටියක් කෙරෙත් තම කාරකයනට දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි සාරමා වූ සපරිකකමත වූ (කුට්යක් කෙරෙත් තම) කාරකයනට දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමා වූ අපරිකකමත වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම) කාරකයනට දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමා වූ සපරිකකමත වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම) ඇවැත් තැනි
- 28 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම හෙයි යළි ''පමා-ණික ද අනාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට පමණ ඉක්ම වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් කාරකයනට තුන් දුකුළා-ඇවැතෙක් වෙයි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කාරකයනට දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කාරකයනට දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කාරකයනට දෙ දුකුළා-ඇවැති වේ
- 29 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා තික්ම යෙයි යළි ''පමාණික ද අතාර මහ ද සපරිකකමත ද චේචා'යි ඇණවයි ඔහට පමණින් යුත් සාරම්භ වූ අපරිකකමත වූ කුටියක් කෙරෙත් තම කාරකයනට දෙ දුකුළා-ඇවැතෙක් වෙයි. සාරම්භ වූ සපරිකකමත වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම) කාරකයනට දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරම්භ වූ අපරිකකමත වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම) සහරකයනට දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරම්භ වූ සපරිකකම වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම) අවැත් තැති.
- 30 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි. යළි "දෙසින-වස්ථුක ද පමාණික ද අතාරම්ත ද සපරිකකමක ද වේවා'යි ඇණවයි. ඔහට තො දෙසූ කුට්වත් ඇති පමණ ඉක්ම වූ සාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් කාරකයනට සතර දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි. සාරමභ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කාරකයනට තුන් දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි. අතාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කාරකයනට තුන් දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි. අතාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කාරකයනට දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වේ
- 31 මහණ තෙම 'මව කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි "දෙසින වෘදුක ද පමාණික ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි. ඔහුව දෙසූ කුට්වන් ඇති පමණින් යුත් සාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම්) කාරකයනට දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි. සාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කාරකයනට දුකුළාඇවැත් වෙයි. අනාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම්) කාරකයනට දුකුළාඇටැන් වෙයි. අනාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) ඇවැත් නැති

- 32 තිකබු සමාදිශිණා පකකමති 'කුටිං මේ කරෙලා'ති නසා කුටිං කරොනති අදෙසිතවණුකං සාරමහං අපරිකකමනං, සො වේ විපපකතෙ අංගචණිති, නෙන තිකබුතා සා කුටි අඤඤසා වා දනුබබා තිඤිණා වා පුත කාතබබා නො වේ අඤඤසා වා දදෙගත තිඤිණා වා පුත කාරෙසා, ආපතති සඩකාදිසෙසෙන දම්නනං දුකකටහා -පෙ- සාරමහං සපරිකකමනං, -පෙ- ආපනති සඩකාදිසෙසෙන දුකකටහා -පෙ- අනාරමහං අපරිකකමනං, -පෙ- ආපනති සඩකාදිසෙසෙන දුකකටහා -පෙ- අනාරමහං සපරිකකමනං,
- 33 තිකඩු සමාදිසිණා පකකමති 'කුටිං මේ කරොථා'ති තසා කුටිං කරොනති දෙසිතවණුකං සාරමහං අපරිකකමතං, සො වේ විපපකතෙ අංගචඡනි තෙන තිකඩුනා සං කුටි අණුණුසා වං ද තුබබා තිණිණා වං පුත කාතබබා නො වේ අණුණුසා වා දදෙයන තිණිණා වං පුත කාරෙයන, අපෙතති දවිනතං දුකකවාතං –පෙ– සාරමහං සපරිකකමතං, –පෙ– අපහති දුකකටසස –පෙ– අතාරමහං අපරිකකමතං, –පෙ– ආපතති දුකකටසස –පෙ– අනාරමහං සපරිකකමතං, –පෙ– අනාපතති.
- 34 තිකබූ සමෘදිසිණා පකකමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති කසා කුටිං කරෙනති පමෘණාතිකකනතං සංරමකං අපරිකකමනං, සො වෙ විපපකතෙ ආගචන්ති තෙන තිකබුනා සා කුටි අණුණුසා වෘ දනබබා තින්දිණා වෘ පුන කෘතබබා තො වෙ අණුණුසස වෘ දදෙගත තින්දිණා වෘ පුන කාරෙගත, අපෙතති සබසෘදිසෙසෙන දවනනං දුකකටානං -පෙ– සෘරමකං සපරිකකමනං, -පෙ– අපෙනති සබසෘදිසෙසෙන දුකකටසස –පෙ– අතෘරමකං අපරිකකමනං, -පෙ– අපෙනති සබසෘදිසෙසෙන දුකකටසස –පෙ– අනෘරමකං සපරිකකමනං,
- 35 තිහුබු සමාදිසිණා පකකමති 'කුටිං මේ කරෙථා'නි නසා කුටිං කරෙනති පමාණිකා සාරමහා අපරිකකමනං, සො වේ විපපනතෙ අහවජිති. තෙන තිකබුනා සා කුටි අඤඤසා වා ද තුබබා තින්දිණා වා පුන කානබා නො වේ අඤඤසා වා දදෙගා තින්දිණා වා පුන කාරෙයා, ආපනති දවිනා ද කකාටානං –පෙ– සාරමහා සපරිකකමනං, –පෙ - ආපනති දුකකටසා –පෙ– අනාරමහා අපරිකකමනං, –පෙ– ආපනති දුකකවසා –පෙ– අනාරමහා සපරිකකමනං, –පෙ– අතාපනති
- 36 තිකබු සමාදිසිණා පකකමති 'කුටිං මේ කරෙළුා'ති හසස කුටිං කරෙනති අදෙසිතවුනුකං පමාණාතිකකනතං සාරමාං අපරිකක§තාං, සො වේ විපපකතෙ අංගවණි තෙන තිකබුනා සා කුටි අසැසැසස වා දාතබබා තිනිදිණා වා පුත කාතබබා නො වෙ අසැසැසස වා දදෙයා හිනිදිණා වා පුත කාතබබා නො වෙ අසැසැසස වා දදෙයා හිනිද් වා වුන කාරෙයා, අපෙනති දවිනාං සමෘංදිසෙසන දවිනාං සමෘංදි සකතටාතං –පෙ සාරමාං සපරිකකමනං, –පෙ අපෙනති දවිනාං සමෘංදි සෙසෙත දුකකටසස –පෙ අතාරමාං අපරිකකමනං, –පෙ අපෙනති දවිනාං සමංදි අපෙනති දවනාං සමංදි අපෙනති දවනාං

- 32 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට නො දෙසු කුට්වත් ඇති සාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙති. ඉදින් ඒ මහණ (කුට්වත් ඇති සාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙති. ඉදින් ඒ මහණ (කුට්ය) නොනිමවා–තබන ලද කල්හි පැමිණේ නම්, ඒ මහණතු විසින් ඒ කුට්ය අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳදිමා හෝ වටාලා කළයුතු ය. ඉදින් අතෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳදියා හෝ වටාලා නො කෙරේ නම්, සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළාඇවැනෙක් වෙයි . සාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැන් වෙයි. . . අතාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ සහවෙසෙස් සමහ දුකුළාඇවැන් වෙයි. . . අතාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ සහවෙසෙස් අවත දුකුළාඇවැන් වෙයි. . . අනාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ
- 33 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසූ කුට්වත් ඇති සාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙති ඉඳින් ඒ මහණ (කුට්වත් ඇති සාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙති ඉඳින් ඒ මහණ (කුට්ය) කොට අඩාළ කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණනු විසින් ඒ කුට්ය අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය ඉඳින් අනෙකක්හට හෝ නොදේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නොදේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කෙරේ නම් දෙ යුකුළාඇවැත්වෙයි. සාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ දුකුළාඇවැත් වෙයි. අනාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ අවරිකක්මන වූ අවරිකක්
- 34 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට පමණ ඉක්ම වූ සාරම්හ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙනි ඉදින් ඒ මහණ (කුටිය) කොට අඩාළ කල්හි පැමිණේ නම ඒ මහණකු විසින් ඒ කුටිය අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිදපියා හෝ වටාලා කළයුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම බිදපියා හෝ වටාලා නො කෙරේ නම සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි සාරම්ත වූ සපරිකකමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි. අනාරමත වූ අපරිකකමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි. අනාරමත වූ අපරිකකමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි. අනාරමත වූ අපරිකකමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි. අනාරමත වූ සපරිකකමන වූ . සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
- 35 මහණ තෙමේ 'මට කුටියක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි. ඔහට පමණින් යුන් සාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙනි ඉදින් ඒ මහණ (කුටිය) කොට අඩාළ කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණකු විසින් ඒ කුටිය අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳවියා හෝ වටාලා කළ යුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට නො දේ නම් හෝ බිඳවියා වටාලා නො කෙරේ නම් හෝ දෙ-දිකුළාඇවැතෙක් වෙයි. සාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ දුකුළාඇවැත් වෙයි අනාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ ඇවැත් නෑනි
- 36 මහණ වෙම 'මට කුට්යක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි මහට නො දෙසූ කුට්වත් ඇති පමණ ඉක්ම වූ සාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරෙහි ඉදින් ඒ මහණ (කුට්කම්) කොට අඩාළ කල්හි පෙරළා ඒ නම්, ඒ මහණයු විසින් ඒ කුටිය අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වවාලා කළ යුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ දේ නම් හෝ බිඳපියා වටාලා නො කෙරේ නම් හෝ දෙ සහවෙසෙසක් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි. සාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ දෙ සහවෙසෙසක් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි අනාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ දෙ සහවෙසෙසක් සමග දුකුළාඇවැන් වෙයි

- 37. තිකඩු සමාදිසිණා පකකමනි 'කුටිං මෙ කරෝථා'ති. තසා කුට්ං කරෝනත් දෙසිතවණුකං පමාණිකං සාරමහං අපරිකකමනං, සො වෙ විපපකතෙ ආගචඡකි තෙත තිකඩුනා සා කුට් අඤඤසා වා දනුබබා තිණ්ණා වා පුත කාතබබා, නො වෙ අඤඤසා වා දදෙයා තිණිණා වා පුත කාරෙයා, ආපතති දවිතනං දුකකටානං –පෙ– සාරමහං සපරිකකමනං, –පෙ-ආපතති දුකකටසය –පෙ– අතාරමහං අපරිකකමනං, –පෙ– ආපතති දුකකටසය තිකඩු සමාදිසිණා පකකමනි 'කුටිං මෙ කරෝථා'ති. නසා කුටිං කරෝනති දෙසිතවණුකං පමාණිකං අභාරමහං සපරිකකමනං, අතාපතති
- 38 අතනතා විපපකතා අතනතා පරියෝසාපෙති, අපෙතති සම්ශාදී-සෙසසස අතනතා විපපකතා පරෙහි පරියෝසාපෙති, අපෙතති සම්ශාදී-සෙසසස පරෙහි විපපකතා අතකතා පරියෝසාපෙති, ආපතති සම්ශාදී-සෙසසස පරෙහි විපපකතා පරෙහි පරියෝසාපෙති, ආපතති සම්ශාදී-

කුදිකාරසිකබාපදං නිවසිත

3. 7.

විහාරකාරසික ඛා පදං

1 තෙන සමගෙන බුදෙඛෘ තුගවා කොසම්බියං විහරති සොසිනාරු දම. තෙන බො පත සමගෙන අයෙසමතා ඡනාගස උපට්ඨාකෝ ගහපති අයෙසමනතා ඡනාග එනැති, අයාසය විහාර කාරපෙසසාමීනි අථ බො ආයසමා ජනාග විහාරවැඩුං සොබෙනොා අසැසැතුර වෙනියරුක්ඛා ඡේදපෙසි ගෑමපූජිතා නිගමපූජිතා නගරපූජිතා ජනපදසූජිතා රටඪපූජිතා මනුසසා උජකියෙනති බියනති විපාවේනත් 'කථා තිගමපූජිතා නගරපූජිතා මනුසසා උජකියෙනති බියනති විපාවේනත් 'කථා තිගමපූජිතා නගරපූජිතා ජනපදසූජිතා රටඪපූජිතා, එකින්දිය සමණා සකාපුත්වය වෙනියරුක්ඛා ජේදපෙසනත් ගාමපූජිතා නිගමපූජිතා නගරපූජිතා ජනපදසූජිතා රටඪපූජිතා, එකින්දිය සමණා සකාපුත්වය ජීවා විශාවෙනත් අසෙයාසුං ටෙඩ ශික්ඩු කෙසා මනුසපාත උජකියෙනතානා බියනති විපාවෙනත් ''කථා සා රජකියනත් බියනති විපාවෙනත් ''කථා සි නාව අයෙයා ජාතා වෙනියරුක්ඛා දෙප්ප්රා නාව අයෙයා ජාතා වෙනියරුක්ඛා වෙදෙපෙසයන්, ගාමපූජිතා –පෙ රටඪපූජිත් 'නති

- 37 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඕහට දෙසු කුට්වත් ඇති පමණින් යුත් සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙනි ඉදින් හෙතෙම (කුටිය) අවසන් නොකළ කල්හි පෙරළා ඒ නම, ඒ මහණහු වියිත් ඒ කුටිය අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිදපියා හෝ වටාලා කළයුතු ය ඉදින් අනෙකක්ගට නො දේ නම් හෝ බිදපියා වටාලා නො කරවා නම් හෝ දෙ යුකුළාඇවැනෙක් වෙයි සාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ දුකුළාඇවැත් වෙයි මහණ නෙම 'මට කුට්යක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසු කුට්වත් ඇති පමණින් යුත් අතාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ කුට්යක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසු කුට්වත් ඇති පමණින් යුත් අතාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ කුට්යක් කෙරෙත් නම් ඇවැත් තැනි
- 38. නමා විසින් අවසන් නො කරන ලද්ද නෙමේ නිමවා නම්, සහවෙසෙස්– ඇවැන් වෙයි තමා විසින් කොට අඩාළ කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම්, සහවෙසෙස්ඇවැන් වෙයි මෙරමා විසින් නොනිමවා නබන ලද්ද තෙමේ නිමවා නම්, සහවෙසෙස්ඇවැන් වෙයි මෙරමා විසින් කොට අඩාළ කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නීම කරවා නම්, සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ
- 39 ලෙනෙහි, ගුහායෙහි, තුණකිළියෙහි, අනෙකක්හු උදෙසා කරණ ලද්දෙහි, වසත ගෙය හැර හැම තැතැද යි ඇවැත් තැති. උමාතතකයනව, ආදිකාමමකයාට ඇවැත් තැති

කුට්කාර ශික්ෂාපදය නිමි.

3. 7.

විහාරකාරශිසමාපදය

එසමයෙහි භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ කොසඹැනුවර සොෂිතා රාමයෙහි වාසය *කරණ* සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් ජි*ත*න තෙරුන්නේ උපසථායක වූ ශෘකපති තෙම ආයුමෙත් ජනන තෙරුන්ව මෙපවත් කීය. 'වහන්ය, අංගදීගත් වහන්සේට විහාරයක් කරවන්නෙම විහාරයට ගෙබ්මක් දනුව'යි ඉක්බිනි ආයුණවත් ජනනගෝ විහාරවාසතුව ශුදාධ කරත්තෘසු ගැමියන් විසින් පුදන ලද නියමගම වැස්සන් විසින් පුදන ලද නුවරුන් විසින් පුදන ලද දකව්වැල්සන් විසින් පුදන ලද රටවැසියන් විසින් පුදන ලද එක්තර සැරුකක් සිදැ වූහ මනුෂායෝ 'කෙසේ නම් ශුමණ ශාකාෘපුනිගයෝ ගැමියන් විසින් පුදන ලද නිගමුන් විසින් පුදන ලද නුවරුන් විසින් පුදන ලද දනව්වැස්සන් විසින් පුදන ලද රටවැස්සන් විසින් පුදන ලද සැරුක සිද වූහු ද, ශුමණ ශාකාපපුනීගයෝ එකින්දිගජීවය කලකුරුවති'යි මනුෂායෝ අවමන් කෙරෙති අයුණු කියති, දෙස් පහළ කෙරෙති තිකුුනු අවමන් ක*රත* අසුණු කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූහ අලෙපචඡ වූ ගම් මහණ කෙනෙක් වෙත් තම් ඔහු අවමන් කෙරෙනි අයුණු කියනි දෙස් පහළ කෙරෙනි 'කෙසේ තම් ආයුෂමක් ජනන තෙමේ ගැමියන් විසින් පුදන ලද රටවැසියන් විසින් පුදන ලද සැරුකක් සිඳැව් ද?'හි.

2 අථ බො හා නික්කු අංගසමනතා ජනතා අනෙකපරියාගෙන විශරනිතිා හගවතො එනමන්ං අරෙවෙසුං -පෙ- "සවවං කිර නිං ජනත, වෙනිසරුකඛං ජේදපෙසි ගාමපූජිතං -පෙ- රටඨපූජිත"නති "සවවං හගවා"ති විගරනි බුබෝ හගවා -පෙ- "කථං හි නාම නිං මොසපුරිස, වෙනිසරුකඛං ජේදපෙසාසි ගාමපූජිතං නිගමපූජිතං නගරපූජිතං ජනපදපූජිතා රටඨපූජිතං ජීවසඤ්දි-කො හි මොසපුරිස, මනුස්කා රුකඛසමං, කෙතං මොසපුරිස අපපසනතානං වා පසාදය -පෙ- එවණුව පන නිකඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උදදිසෙයාරේ"

''මහලලකාං පන භිකතුනා විහාරං කාරයමානෙන සභාමිකං අතතුදෙදසං, භිකතු අභිනොතබඩා වකුුදෙසනාය. තෙහි භිකතුනි වකුුං දෙසෙතබබං අනාරමතං සපරිකකමනාං, සාරමෙන වෙ භිකතු වකුුසමං අපරිකකමනෙ මකලලකාං විහාරං කාරෙයා, භිකතු වා අනභිනෙයා වකුුදෙසනාය, සබහාදිසෙසො"නි.

මහලල කො නමේ විහාරෙ සසසාමකො වුවවති

වි**හායේ** නෑම උලලිතෙනා වා හොති අවලිතෙනා වා උලලිහනා -වලිතෙනා වා

කාරයමැනෙනානි: කරෙනෙකා වා කාරුපෙනෙකා වා

අන්තුණද සහති අනන්නො අන්දාය

තිකඩු අශිතෝහිබබා වනුදෙසනායාති තෙන විහාරකාරකොන තියබුනා විහාරවනුදිං සොබෙණා සහස උපසහිකමණා එකංසං උතතරයනිං කරිණා මූඛකාතං තික්බූතං පාදෙ වන්දිණා උක්කුම්කං නිසිදිණා අසුජලිං පශාගෙණා එවමස්ස වවනීගේ. ''අතං කනෙන මහලකං විහාරං කනතුකාමෝ සස්සාමකං අනතුදෙසං සෞඛං කනෙන සහසං විහාරවනුම්ලොකතං යාවාම්''නි දුතියමයි යාවිතබෙබා, තතියමයි යාවිතබෙබා සව සබෙබා සහෙසා උස්සහනි විහාරවනුදිං මලොකෙතුං, සබෙබන සහෙසන මලොකෙතුබබං නො වෙ සබෙබා සහෙසා උස්සහනි විහාරවනුදුං මිලෙකෙතුං, හෙ තන් හොනති තිකබූ ව්යානා පට්බලා සාරමහං අනාරමනං සපරිකකමනං අපරිකකමනං ජාතිතුං, හෙ සාවිතා සම්බන්ධතබබා එවකුව පත තිකෙබන සම්බන්ධතබා වාහෙතන තිකබුතා පට්බලෙන සහෙසා කැපෙනුවෙබා

''සුණතු මේ හතෙන සමේකං අයං ඉණිනනාමේ නිසලි මිහලාකං විහාරං කනතුකාමේ සසාමිකං අතතුදෙසං සො සමසං විහාරවැද්. ඔලොකතං යාවනි සදි සම්බසස පනනකලලං, සමේසා ඉණිනාම සදි ඉණිනතාම සදව නිසලි සමාහෙනයා, ඉණිනනාම සස නිසලිනො විහාරවැද්. ඔලොකෙතුං එසා සඳහනි 2 ඉක්බිති ඒ තිකුසු අසුමමත් ජනන තෙරුන්ට තොහෙන් අසුරින් ගරහා තාගතවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දුන්වූත "සැබවෙක් ද ජනනග, තෝ ගැම්ගත් විසිත් පුදත ලද රටුන් විසින් පුදත ලද සැරුකක් සිදැවූ—සෙහිද්,යි 'සැබව හාගතවතුන් වහන්සැ'යි තාගතවත් බුදුහු වෙසෙසින් ගතී, කළහ. ගිස් පුරුමග, කෙසේ නම් තෝ ගැම්සත් විසින් පුදන ලද නිගමුන් විසින් පුදන ලද නුවරුන් විසින් පුදන ලද දනව්වැසිකන් විසින් පුදන ලද රටුන් විසින් පුදන ලද දනව්වැසිකන් විසින් පුදන ලද රටුන් විසින් පුදන ලද දනව්වැසිකන් විසින් පුදන ලද රටුන් විසින් පුදන ලද සැරුකක් සිදැවූසෙහි දේ හිග් පුරුෂග, වෙලුෂකයෝ වෘකුෂයෙහි ජීවසංඥ ඇත්තෘහු ම ය හිස් පුරුෂය, තෙල නො පහන් වුටන්ගේ පුසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි,, නවද මහණෙන්, මෙසේ මේ ශිකුණපදය උදෙසවු.

''කරවා දෙන ශිමියන් ඇති තමා උදෙසා වූ මහලලක විහාරයක් කරවන මහණතු විසින් වාසතුදෙශනාව පිණිස ශික්සුතු පැමිණවිය සුන්තාහ. ඒ ශික්සුන් විසින් නිරුපදුව වූ උපචාර සහිත වූ ගෙබිම දෙසියසුතු ය. ඉදින් මහණ තෙම උපදුව සහිත වූ උපචාර රහිත වූ ශෙබ්මහි මහලලකවිහාරයක් කරවා නම් වාසතුදෙශනාව පිණිස ශික්සුන් නො පමුණුවා නම් සහවෙසෙස් වේ ය''යි.

මහලලක නම් සසවාමික වූ විහාරය කියනු ලැබේ

විහාර නම ඇතුළත පිරියම් කරණ ලදුයේ හෝ පිටත පිරියම් කරණ ලදුයේ හෝ ඇතුළත පිටින පිරියම් කරණ ලදුයේ හෝ වේ.

කාරයමානෙන යනු කරණුගේ හෝ කරවනුගේ හෝ ය.

සසාමිකාං යනු සනියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ ශෘහස්යයක් හෝ පුවුජිනයෙක් හෝ අන් කිසි හිමියෙක් වේ

අනතු දෙද සං යනු: නමා සඳහා

තිකම් අභිනෝතමමා වස්ථිදෙසනාස යනු. ඒ විතාරකාරක නිස්සුනු විසින් විතාරවාසතුව ශුද්ධ කොට සතුන් වෙත එළැඹ උතුරුසත එකස් කොට මහලුතෙරුන් පා වැඳ උඑල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. 'වහන්ස, මම කරවා දෙත තිමියන් ඇති තමා උදෙසා වූ මහලලකවිතාරයක් කරණු කැමැත්තෙම වහන්ස, ඒ මම විතාරවාසතු අවලොකනයට සමසයා අයැදිම්'සි දෙවන වට ද යැදිය යුතු ය නෙවන වට ද යැදිය යුතු ය ඉදින් හැම සමස තෙමේ විශාරවාසතුව බැලීම ඉවසා නම් හැම සමසයා විසින් බැලීය යුතු ය ඉදින් හැම සමස තෙමේ විතාරවාසතුව බැලීම නො ඉවසා නම් සොපදුව අනුපදුව බව සොපමාර අනුපවාර බව දක්තන්නට වෘක්ත වූ පතිබල වූ යම තිස්සු කෙනෙක් එහි වෙත් නම් ඒ තිස්සුනු අයැද සමවන කළ යුත්තාන තවද මහණෙනි, මෙසෙයින් සමමන කළ යුත්තෝ ය

'වහන්ස, සභාග නෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, මේ මෙනම් මනණ තෙම තමා උදෙසා වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය හේ විහාරවාසතුව බැලීමට සභාගයා අයැදී ඉදින් සභාගයට පැමිණි කල් ඇත්තේ කම සභාග තෙමේ මෙනම් මහණනුගේ විහාරවාසතුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද සිකුණුන් සමාතු කරන්නේ ය. මේ කුතෙනිය සි "පුණාතු මේ හතෙත සමේක අයං ඉතිනා මේ හිකමු මහල කා විහාරං කතතුකාමේ සසසාමිකං අගතුදෙසං සොසමා විහාරවණුඹලොකතං සාවති සමේක ඉතිනාමෙසුව ඉතිනනාම සුව තික්බූ සම්මනතති, ඉතිනාා-මසස තික්බුතො විහාරවණුං ඔලෙකෙනුං සසසාසසමතො බමති ඉතිනනාමසස ව ඉතිනතාමසස ව තික්බුතං සම්මති ඉතිනනාමසස තික්බුතො විහාරවණුං ඔලෙනෙක්තුං, සො තුණනසස යසස තක්බමති, සොතාසෙස

සම්මනා සඬෙසන ඉත්තනාමෝ ව ඉත්තනාමෝ ව භික්ඩූ ඉත්තනා-මසස භික්ඩුතො විශාරවතුවා ඔලොකෙතුං බමිති සඬසසස, හසමා ගුණකි, එවමෙනාං බාරගාමී"නි

තෙති සම්මතෙති තික්බුති තුළු ගනුණෑ විශාරවසු ඔලොකෙතුබබං සෘරමකං අනාරමකං සපරිකකමනං අපරිකකමනං ජාතිකුබබං සමේ සාරමකං හොති අපරිකකමනං, මාගිබ කරිනි වනුනමෙබං සමේ අතාරමකං හොති සපරිකකමනං, සමාභසා ආරොවෙනුබබං අනාරමකං සපරිකකමනනති. තෙත විශාරකාරකෙන තික්බුකා සමාඝං උපසමකමුණා එකංසං උතතරාසමකං කරිණි බුඩසානං තික්බුකං පාදේ වණිණා උක්කුටිකං නිසිදිණා අසුරලිං පගනගෙනා එවමසා වචනීගොං "අනං තනෙත මහලලකං විශාරං කතතු-කාමො සසාගමිකං අතතුදෙසං සෞඛ්ය තමන සමාඝං විශාරවණුදෙසකං සාවාමී"ති දුනියමප් සාමිතුබෙබා, කතියමපි සාමිතුබෙබා වාහෙනන නික්බුතා පට්බලෙන සමෝක සමුපෙනුබෙබා:

"සුණාතු මේ තනෙත සඬෙකා. අයං ඉණිනනාමෙ තිකුබු මහලංකා විහාරං කතතුකාමො සසසාමිකා අතතුදෙසං සො සඬකා විහාරවණුදෙසකා සාවනි සදි සඬකසස පතනකලලං සඬෙකා ඉණිනනාමසස තියබුනො විහාරවණුං දෙසෙයා, එසා ණුතති

සුණාතු මේ භනෙත සසෝස අයං ඉනිගතාමො සිස්වු ම්සලාසං මිසාරං කගතුකාමො සසෝමිකං අනතුදෙසං සෝ සබසං විසාරවාමු-දෙසතං යාවති සහිතා ඉනිනතාමසස හික්බුතො විසාරවාමුං දෙසෙහි සසායසමතො බමති ඉනිනතාමසස හික්බුතො විසාරවාමුසය දෙසතා. සේ තුණනසය යසය නක්බමති, සො භාසෙයස

දෙසිතං සබෙසත ඉ*ප*ථනනාමසා හිකබුනො විශාරවණු බ§නි සබු:සස තසමා තුණනි, එවමෙනං බෘරගමේ"ති

සාරමනං තාම. කිපිලලිකානං වා ආසයෝ හොති –වෙද සංසරණ– නිස්සිතං වා හොති, එතං සෘරමහං තාම

අපරිකකාමනාං නාම, න සකකා හොති යථාපුතෙනන සකවෙත දනුප⁹-ගනතුං, සමනතා නිසෙසනියා අනුපරිගනතුං එතං අපරිකක_මනං නාම "වහන්ස, සසා තෙමෙ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙමේ හිමියන් ඇනි තමා උදෙසා වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය. හෙතෙම විහාරවාසතුව බැලීමට සඬසයා අයැද සිටි සඬස තෙමේ මෙනම් මහණුහුගේ විහාරවාසතුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද තිඤුත් සමාත කෙරෙයි යම් ආයුණුතක්හට මෙනම් මහණහුගේ විහාර වාසතුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද භිඤුන් සමාන කිරීම රුවි වේ තම් හේ තුපණ්මතුත වන්නේ ය යමක්හට තො රුස්තේ නම හේ වණත්තේ ය

සභිෲයා විසින් මෙනම් මහණනුනේ විශාරවෘසතුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණනු සම්මත කරණ ලද්දහ සඞෲයාට රුච් වෙයි එහෙයින් තුෂණිට වෙයි තෙල මෙසේ බරම්'යි

ඒ සමාන වූ තියයූත් විසින් එහි ගොස් විශාරවාසතුව බැලිගයුතු ය සොපදුව බව නිරුපදුව බව සෞවාර බව අනුපවාර බව දනයුතු යි ඉදින් සාරමහ අපරිකකමන වෙ නම් 'මෙහි නහමක් කරුයි කියයුත්තේ ය ඉදින් අනාරමහ සපරිකකමන වේ නම්, අනාරමහය ය සපරිකකමන ග"යි සම්ඝයාව ආරෝචන කළයුතු ය ඒ විශාරකාරක මහණනු විසින් සභූන් වෙත එළැබ් උතුරුසක එකස් කොට මහලුනෙරුන් පා වැඳ උඑල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. 'වශන්ස, මම සසභාමික වූ ආනමාදෙදාශා වූ මහලලකුවිහාරයක් කරණු කැමැත්තෙම්. වහන්ස, ඒ මම විහාරවාසතු දෙශනාවට සමඝයා අයදිමි'යි දෙවන වට ද යැදියයුතු ය. කෙවන වට ද යැදියයුතු ය වාකන වූ පුතිබල වූ මනණක්හු විසින් සමඝ

"වහන්ස, සඬඝ තෙමේ මා කියන්තක් අසාවා, මේ මෙතම් මහණ තෙම සසාමික වූ ආතෙමාදෙදාහා වූ මහලලකවිනාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය හෙතෙම විශාරවාසතුදෙශනාවට සඬඝයා අයැද සිටී ඉදින් සඬඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ තම්, සඬඝ නෙමේ මෙනම් මහණනුගේ විශාරවාසතුව දෙසත්තේ ය තෙල ඥතතිය" යි.

වහන්ස, සබස නෙමෙ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම මහණ නෙම සභාමික වූ ආනෙමාදෙදශා වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය හෙතෙම විහාරවාසතුදෙශතාවට සබසයා අයැද සිටි සබස තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසතුව දෙසයි. යම් ආයුෂමනක්හට මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසතුදෙශතාව රුවී වේ නම් හේ තුෂණ්මිතුන වන්නේ ය යම්ක්හට නො රුස්නේ නම් හේ බණන්නේ ය

සම්කයා විසින් මෙනම් මහණනුනේ විහාරවාසතුව දෙනන ලදී සම්කයාට රුවි වෙයි එහෙයින් තුෂණ්ම වෙයි තෙල මෙසේ ධරම්''යි

සාරුමක නම කුහුඹුවන්නේ හෝ බිලගෙක් වෙයි යන එන මහ ඇසිරි කරණ ලද හෝ වේ. තෙල සෘරමහ නම

අපරිකාකාමන තම ගෞනුත් සෙදු ගැලකින් සිසාරා ගන්නට, හාන්පස හිණකින් සිසාරා යන්තට තො හැකි වෙයි තෙල අපරිකාකමන නම, අනාරමහං නාම න කිපිලලිකානං වා ඇසයො හොති –පෙ– න සංසරණනිස්සිතං වා හොති. එතං අතෘරමහං තාම

සපරිකකුමන ාම සකකා කොති ගථායුතෙනන සකටෙන අනු-පරිගනතුං, සමනතා නිසෙසනියා අනුපරිගනතුං. එතං සපරිකකමනං තාම.

මහලලකො නාම: විහාරෙ සසසාමිකො වූචානි

ම්භාෂ**ණ** නෑම උලලිතෙනා වා හොති අවලිතෙනා වා උලලිතනා-ඵලිතෙනා වා

කාරෙයනති කරෙති වං කාරුපෙති වෘ

තිකතු වා අනභිනෙයා වැනුදෙසනායාති සදහතිදුතියෙන කමෙන විහාරවැනුං ත දෙසාපෙනා කරෝති වා කාරාපෙති වා, පයොගෙ වා පයොගෙ දුකකටං එකා පිණ්ඩා අතාගතෙ ආපතති ථුලලච්චයස්ස නසමා පිණේඩ ආගතෙ ආපතති සම්කෘදිසෙස්ස්ස

සබා දී දෙන සොති – පෙ තෙනපි වූ චවති සබා දී සෙ සොති.

3 තිකබු විහාරං කරොති අදෙසිතවපුළුකං සාරමාං අපරිකකමනං, ආපතති සම්ෂාදිසෙසෙන දමිනතං දුකකටානං.

තිකමු විහෘරං කරෙති අදෙසිතවනුකං සාරමහං සපරිකකමනං, අපෙනති සබසංදිසෙසෙන දුකකටසස

තිකබු විශාරං කරොති අදෙසිනවæුිකං අනාරමහං අපරිකකමනං, අපහාර සබනෘදිසෙසෙන දුකකටසස

තිකබු විකංරං කරෙත් අදෙසිනවළුකං අනංරමහං සපරිකකමනං, ආපතති සඞ්කෘදිසෙසයා

තිකබු විහාරං කරෙති දෙසිතවනුකං සාරමහං අපරිකකමනං, ආපහනි දරිහනං දුකකටානං.

තිකබු විහාරං කරොති දෙයිනවැළුකං සෘරමතං සපරිකකමතං, අපෙනති දකකටසස

තිකමු විහාරං කරොති දෙසිතවනුකං අනාරමහං අපරිකකමනං, ආපනනි දුකකටසස

තිකබු විහාරං කරොති දෙසිනවඵුකං අනාරම්භං සපරිකකමනං, අනාපනති

තිකබු සමෘදිසනි 'විහාරං මේ කරෝථා'නි තසස විහාරං කරෙනති අදෙසිතවන්වුකං සාරමහං අපරිකකමනං, ආපතති සම්සෘදිසෙසෙන ද්විතනං දුකකටානං –පෙ– සාරමහං සපරිකකමනං, අපෙතති සම්සෘදිසෙසෙන දුකකටසස –පෙ– අතාරමහං අපරිධකමනං, ආපතති සම්යෘදිසෙසෙන දුකකටසස –පෙ– අතාරමහං සපරිකකමනං, ආපතති සමයෘදිසෙසස අනාරමහ නම්: කුහුඹුවන්ගේ හෝ බ්ලයෙක් නො වෙයි .. යන එන මහ ඇසිරි කරණ ලද්දේ හෝ නො වේ. තෙල අනාරමග නම

සපරිකුකාමන තම ගොනුන් යෙදූ ගැලකින් සිසාරා යන්නට, හාත්පස භිණකින් සිසාරා යන්නට හැකි වේ. තෙල සපරිකකමන තම

මහලලක නම් සසමාමික වූ විහාරග කියනු ලැබේ

ටිහාර නම ඇතුළත පිරිසම් කරණ ලද්දේ හෝ පිවන පිරිසම් කරණ ලද්දේ හෝ ඇතුළත පිටන පිරිසම් කරණ ලද්දේ හෝ මේ.

නාරෙයා යනු කෙරෙසි හෝ කරවා හෝ සි.

භි කබු වා අනභිනෙයා වනුදෙසනාය යනු: ඤනතිදුතිය කම්වදනින් විතාරවාසතුව නොදෙසවා කෙරෙයි හෝ කරවා හෝ පියොවිහි පියොවිහි දුකුළා වෙයි පැසුළු මැට්පිඩ නො පත් කල්හි තුලැයිඇවැන් වෙයි ඒ පිඩ පැමණි කල්හි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

සබ්කෘදියසමසා යනු එයිනු දු සම්කෘදිසෙස ය යි කියනු ලැබේ

3. මහණ තෙම තො දෙයු ගෙබිම ඇති උපදව සහිත වූ උපචාර රහිත වූ විහාරයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළා- ඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති උපදුව සතිත වූ උපචාර සතිත වූ මිහාරයක් කරවා නම් සතුවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි

මගණ හෙම නො දෙසූ ගෙබීම් ඇති අනුපදව වූ උපවෘර රහිත වූ විහෘරයක් කෙරේ හෝ කරවා නම සහවෙසෙස් සමඟ දුකුළාඇවැන් වෙසි

මහණ හෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනුපදුව වූ උපවෘර සහිත වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විනාරයක් කෙරෙයි තෝ කරවා තම් දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි

මහණ පොම දෙසූ ගෙබිම් ඇති සංරම්ක වූ සපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා තම දුකුළාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබීම ඇති අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ විහාරගක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් ඇවැත් තැති

මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'සි අණවසි. ඔහට තො දෙසූ ගෙබිම් අති සාරමත වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි. සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි. අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි. අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙස්– ඇවැත් වේ.

- 4 තික්බු සමාදිසති 'විහාරං මෙ කරොථා'ති තසස විහාරං කරොනහි දෙසිතවන්වුකං සාරමහං අපරිකකමනං, ආපතති දවනතං දුකකවානං -පෙ-සාරමහං සපරිකකමනං, ආපතති දුකකවසස -පෙ- අනාරමහං අපරිකකමනං, ආපතති දුකකවසස -පෙ- අනාරමහං සපරිකකමනං, අනාපතති
- 5 තිකබු සමාදිසිණා පකකමති 'විශාරං මෙ කරොථා'ති න ව සමාදිසති 'දෙසිතවණුකො ව හොතු අතාරමහා ව සපරිකකමතො වා'ති නසස විශාරං කරොනති අදෙසිතවණුකා සාරමහා අපරිකකමතා, ආපනති සමෲදිසෙසෙන දවිනනා දුකකටානා –පෙ– සාරමහා සපරිකකමනා, ආපනති සමෲදිසෙසෙන දුකකටසස –පෙ– අතාරමහා අපරිකකමනා, ආපනති සමෲදිසෙසෙන දුකකටසස –පෙ– අතාරමහා සපරිකකමනා, ආපනති සමෲදිසෙසෙන
- 6 භික්ඛු සමෘදිසිණා පක්කමකි 'විහාරං මේ කරෝථා'ති. න ව සමෘදිසනි දෙසිනවණුකො ච හොතු අනාරමහා ව සපරික්කමනො වානි තසස විහාරං කරොනහි දෙසිනවණුකා සාරමහා අපරික්කමනා, ආපතති දවනතා දුක්කවාතා -පෙ- සාරමහා සපරික්කමනා, ආපතති දුක්කවසස -පෙ- අනාරමහා අපරික්කමනා, ආපතති දුක්කවසස -පෙ- අනාරමහා සපරික්කමනා, අනාපතති
- 7 තිකබු සමාදිසිණා පකකමිනි 'මිහාරං මේ කරෙථා'නි සමාදිසනි ව 'දෙසිනව් පළිකෝ ව හොතු අනාරමෙහා ව සපරිකකම්නො චා'නි නසාග ම්හාරං කරෙනති, අදෙසිතව් පළිකා සාරමහං අපරිකකම්නා සො සුණානි 'විහාරෙ කිර මේ කයිරති අදෙසිතව් පළිකා සාරමහා අපරිකකම්නා'නි තෙන තිකබුනා සාමං වා ගන්නබ්බං දුනො වා පාහෙන් බෙබා, 'දෙසිතව් පළිකො ව හොතු අනාරමෙහා ව සපරිකකම්නො චා'නි නො වේ සාමං වා ගචේණයා දූතං වා පතිණෙනය අපෙන්නි දකක්වසස –පෙ– දෙසිනව් පළිකො ව හොතු අනාරමෙහා චාති –පෙ– දෙසිත් විපුකො ව හොතු සපරිකකම්නො වාති –පෙ– දෙසිනව් පළිකෝ හොතු'නි නො වේ සාමං වා ගචේණයා දූතං වා පතිණෙනා, ආපතනි දුකක්වසස
- 8 තිනබු සමෘදිසිතා පකකමති මිහාරං මෙ කරෙළු'ති සමෘදිසයි වි 'දෙසිතවණුකො ව හොතු අනාරමෙහා ව සපරිකකමනො වා'ති නසා මිහාරං කරෙනති දෙසිතවණුකං සාරමිහං අපරිකකමනං සො සුණාති "මිහාරෙ කිර මෙ කයිරති දෙසිතවණුකො සාරමෙහා අපරිකකමනො''නි තෙන තිකබුනා සාමං වා ගතනබබං, දූතො වා පාහෙනබෙබා, අනාරමෙහා ව හොතු සපරිකකමනො වා'නි –පෙ– අනාරමෙහා හොතු''නි –පෙ– සපරිකකමනො හොතු"හි –පෙ– අනාරමහං සපරිකකමනං,¹ අනාප^{ලා}නි

¹ අතාරදන සපරිකකාදන ම ඒ ස හැදියානි

- 4 මහණ නෙම 'මට විහාරගක් කරව'යි අණවයි ඔහට දෙසූ නෙබිම ඇති සාරමා වූ අපරිකකමන වූ ටිහාරයක් කෙරෙන් නම් දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි. . සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙන් නම්) දුකුළා-ඇවැන් වෙයි. අනාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙන් නම්) දුකුළාඇවැන් වෙයි. අනාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙන් නම්) දුකුළාඇවැන් වෙයි. අනාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙන් නම්) ඇවැන් නැති
- 5 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි. 'දෙයිහවණුක ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි තො ද අණවයි ඔහට නො දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙන් තම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙන් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙන් නම්) සහවෙසෙස්~ ඇවැත් වෙයි අනාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙන් නම්) සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ
- 6 මහණ තෙම 'ලට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි 'දෙසිත-වැටුක ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි හො ද අණවයි ඔහට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් තම දෙ දුකුළා– ඇවැතෙක් වෙයි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් තම දිකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් තම) දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) ඇවැත් නැති
- 7 මනණ හෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි 'දෙසූ හෙබ්ම ඇත්තේ ද අතාරමහ ද සපරිකකමක ද වේවා'යි අණවන්නේත් වෙයි ඔහට තො දෙසු හෙබිම ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමක වූ විහාරයක් කෙරෙති හෙතෙම මට නො දෙසු හෙබිම ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමක වූ විහාරයෙක් කෙරේ ල'යි අසා නම ඒ මහණහු විසින් නමා ම හෝ යායුතු ය 'දෙසූ ගෙබිම ඇත්තේ ද අහාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දූනයෙක් හෝ ගැවිය යුත්තේ ය ඉදින් තෙමේ හෝ නො සේ නම් දූනයකු හෝ නො සමා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි දෙසිතවණුක ද අතාරමහ ද වේවා'යි (දූනයකු හෝ නො යවා නම්) දෙසිතවණුක වේවා'යි ඉදින් තෙමේ හෝ තො සේ නම් දූනයකු හෝ නො යවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ
- 8 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා තික්ම යෙයි යළි 'දෙසිතවුළුක ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි අණවයි ඔහට දෙසු හෙබ්ම ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙති හෙතෙම 'මට දෙසු ගෙබිම ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරයෙක් කැරේ ල'යි අසා තම ඒ මහණකු විසිත් තමා හෝ යායුතු ය 'අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය අතාරමක වේවා'යි සපරිකකමන වේවා'යි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් තම) ඇවැත් තැති

- 9 භිකබු සමැදිසිතා පකකමති 'විහාරං මේ කරොථා'ති සමාදිසහි ව 'දෙසිතවත්වකා ව හොතු අතාරමෙහා ව සපරිකකමතා වා'ති හසස විහාරං කරොනති අදෙසිතවත්වකා සාරමහං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකාතා තිණණං දුකකටානං –පෙ– සාරමහං සපරිකකමනං, ආපනති කාරකාතා දවිතනං දුකකටානං –පෙ– අතාරමහං අපරිකකමතං, ආපනති කාරකාතා දවිතනං දුකකටානං –පෙ– අතාරමහං සපරිකකමතං, ආපනති කාරකාතා දුකකටසි
- 10 භිකබු සමෘදිසිණා පකකමති 'විහාරං මේ කරොථා'නි සමාදිසනි ව 'දෙසිහවණුකො ව හොතු අතාරමෙහා ව සපරිකකමතො වා'නි තසස විහාරං කරොනති දෙසිතවණුකා සාරමහා අපරිකකමතා, ආපතති කාරකානා දවිනනා දුකකටානා –පෙ– සාරමහා සපරිකකමතා, ආපතති කාරකානා දුකකටසස –පෙ– අනාරමහා අපරිකකමතා, ආපතති කාරකානා දුකකටසස –පෙ– අනාරමහා සපරිකකමතා, අනාපතති
- 11 තිකබු සමෘදිසිණා පකකමති 'විහාරං මෙ කරෙථා'නි තුසස විහාරං කරෙනති අදෙසිතවණුකා සාරමහා අපරිකකමතා සො වේ විපපකත ආගචඡනි තෙන තිකබුතා සො විහාරෙ අසදසසස වා දනබෙනා, නිණිණා වා පූත කාතබෙනා තො වේ අඤඤසස වා දදෙගත, තිණිණා වා පූත කාරෙයත, අපෙනති සමකාදිසෙසෙන දවිතනා දුකකාවානා -පෙ- සාරමහා සපරිකකාමනා, අපෙනති සමකාදිසෙසෙන දුකකාවසස -පෙ- අනාරමහා අපරිකකාමනා, අපෙනති සමකාදිසෙසෙන දුකකාවසස -පෙ- අනාරමහා සපරිකකාමනා,
- 12 තිකබු සමෘදිසිතා පකකමති 'විහාරං මේ කරෙථා'නි නසස විහාරං කරෙනිනි දෙසිනවන්වුකා සාරමහං අපරිකකමනං, සො වේ විපසකතන අහවඡනි තෙන නිකබුනා සො විහාරෙ අඤඤසස වා දනබෙබා නිණුණා වා පුන කාරයෙන, අපෙනති දවිභාගං දකකවානං –පෙ– සාරමහං සපරිකකමනං, අපෙනයි දකකවසස –පෙ– අනාරමහං අපරිකකමනං, අපෙනයි දකකවසස –පෙ– අනාරමහං අපරිකකමනං, අපෙනයි දකකවසස –පෙ– අනාරමහං අපරිකකමනං, අපෙනයි
- 13 අතනතා විපපකතා අතනතා පරියෝසාපෙති, ආපතති සම්භාදි . සෙසසස අතනතා විපපකතා පරෙහි පරිශෝසාපෙති, ආපතති සම්භාදි -සෙසසස පරෙහි විපපකතා අතනතා පරිශෝසාපෙති, ආපතති සම්භාදි -සෙසසස පරෙහි විපපකතා පරෙහි පරිශෝසාපෙති, ආපතති සම්භාදි සේසස
- 14 අනාපතයි ලෙනෙ ගුහාස නිණකුටිකාස අඤඤසස්ථාය, වාසාගාර අපෙනා සබබන්, අනාපතයි උමමතතකසස, ආදිකම්මිකසසානි

- 9 මහණ තෙම 'මට විහාරසක් කරව'සි අණවා නික්ම සෙසි සළි 'දෙසිතවදුවක ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'සි අණවයි ඔහට අදෙසිතවදුවක වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරසක් කෙරෙක් නම් කරණුවනට තුන් දුශුළාඇවැතෙක් වෙසි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරසක් කෙරෙත් තම්) කරණුවනට දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙසි. අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (විහාරසක් කෙරෙත් නම්) කරණුවනට දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙසි අනාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරසක් කෙරෙත් නම්) කරණුවනට දුකුළාඇවැත් වේ
- 10 මහණ හෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි යළි 'දෙයිතවණුක ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි අණවයි ඔහට දෙසූ ගෙබීම් ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් කරණුවනට දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) කරණුවනට දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ අපරිකක-මන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම් කරණුවනට දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) ඇවැත් නැති
- 11 මහණ හෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට හො දෙසූ ගෙබීම ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙනි ඉදින් ඒ මහණ විහාරය කොට අඩාළ කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණනු විසින් ඒ වෙ-හෙර අනෙකක්හට හෝ දියයුත්තේ ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුත්තේ ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුත්තේ ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කරවා තම් සකවෙසෙස් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වෙයි. සාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි අනාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සනවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි . අනාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 12 මහණ නෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසු හෙබිම් ඇති සාරම්භ වූ අපරිකකමත වූ විහාරයක් කෙරෙනි ඉදින් හෙනෙම විහාරය කොට අඩාළ කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණනු විසින් ඒ විහාරය අතෙකක්හට හෝ දියයුත්තේ ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුත්තේ ය ඉදින් අතෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කරවා නම් දෙ දිකුළාඇවැතෙක් වෙයි . සාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුළාඇවැත් වෙයි. අතාරම්භ වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුළාඇවැත් වෙයි අතාරම්භ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) අවැතැත් නෙහි
- 13 තුමා වියින් කොට අබාළ කරණ ලද්ද තුමා විසින් කොට නිමවා තම සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි නමා විසින් කොට අබාළ කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා තිමවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි මෙරමා විසින් කොට අබාළ කරණ ලද්ද තුමා විසින් නිමවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි මෙරමා විසින් කොට අබාළ කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 14 ලෙනෙහි, ගුහායෙහි, තුණකිළියෙහි, අනෙකක්හට කරවා තම, වෘසාගෘර තබෘ හැම තන්හි ද සි ඇවැත් නැති උන්මතතකය හට, ආදිකාර්ම– කයා හට ඇවැත් තැති

විහාරකාර ශික්ෂාපදය නිමි.

පඨම-දූටඨදෙසසිකඛාපදං

- 1 තෙන සමයෙන බුදෙඛා හනවා රාජනයෙ විහරති වෙළුවනෙ කලයකුණිවාපෙ. තෙන බො පන සමයෙන අාශසමතා දබෙබන මලලපුපෙනන ජාතියා සහතවසෙසන අරහතතා සචජිකතා හොති, සං1 කිසුම් සාවකෙන පනතබබා, සබබා තෙන අනුපපතනා හොති, නම් වසස කිසුම් උතතරි කරණියා, කනසස වා පකිවයො අථ බො ආශසමතො දබබසස මලල-පුතනසස රහාගනසස පතිසල්ලිනසස එවා චෙතසො පරිවිතකෙකා උදපාදි "මයා බො ජාතියා සතනවසෙසන අරහතතා සචජිකතා යා කිසුම් සාවකෙන පනතබබා සබබා මයා අනුපපතනා, නම් ව මේ කිසුම් උතතරි කරණියා, කනසස වා පතිවයො. කිනනු බො අත සබසස වෙයනවචා කරෙනා නති අථ බො ආයසමතො දබබසස මලලපුතනසස එතදහොයි "යනතුනාහා සඬසසස සෙනාසනසෑව පණුසිදුපෙනා, භතතානි ව උදදිසෙයන"නති
- අථ බො ආයසමා **දවෙබා මලලපුතෙනා** සායනහසමයං පතිසලලානා වුවයීතො යෙන භශවා තෙනුපසඬකම්, උපසඬකම්ණා භගවනතා අභිවාදෙණා එකමනතං නිසිදි එකමනතං නිසිනෙනා බො ආසසමා දබෙබා මලලපුනෙනා "ඉධ ම**ඎං භ***නෙන ර* **නෙංගනස**ස පතිසලලිනසස භගවනතං එතදවෙංච. මයා බො ජාතියා සතුනුවසෙසත එවං වෙනසො පරිවිතකෙකා උදපාදි අරහනතං සචඡිකතං යං කිසුවි සංවකෙත පතතබබං සබබං මයා අනුපපනතං, නජී ව මෙ කිිසැම් උතතරිං කරණියං කතසා වෘ පතිවයො, කිනනු බො අනං සබසසස වෙයසංවචවං කරෙයස"නති නසස මයතං භනෙන එතදගොයි "යනනුතාහං සඞඝඎ සෙනෘසතඤව පඤඤපෙගතං, භහතෘති ව උද්දී– "ඉචඡිංමහං තතෙන සහසසස සෙනංසනණු පසදයදපෙතුං, සෙයා "නුනි තතතානි ව උදදිසිතු"නති "සාධු සාධූ දබබ තෙන හි ණිං දබබ ස**ඩා**යය සෙනාසනණුව පණුණුපෙහි, භතනෘති ව උදදිසා"නි "එවං භනෙන''නි බො අයසමා දබෙබා මලලපුතෙනා හගවනො පමවසෙසායි
- ඊ අථ බො හනවා එතසම් නිදුනෙ එතසම් පකරණේ බමම කථා තිවා තිවා තියා අමතෙතසි "තෙත හි තිකබුවෙ සබෙන දිබබ මලලපුතන සෙනාසතපණයදුපකණුව භාගතුදෙදසකණුව සමමණනතු ථවයදුව පන තිකබුවෙ සමනනිතබෙබා පඨම දබෙබා මලලපුතෙනා සාවිතවෙබා සාවිතවෙබා සාවිතවෙබා සාවිතවෙබා

"සුණාතු මේ භනෙත සබෝයා ශදී සම්ඝසස පහතකලලං, සිසෝය ආයසමනතාං දබ්බං මලලපුතතාං සෙනාසනප*සද*ශ්‍යපකරුව ගහතුදෙද්ස-කයලු සමානෙතයා, එසා සදහති

¹ යනුව කිසාව, මු

පඨමදුවඪදෙසශික පදය

- 1 එසමයෙහි හාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ රජගහනුවර සම්ප-යෙහි වූ කලඥකනිවාප නම් වූ වෙළුවනයෙහි වාසය කරණ සේක. එසමයෙහි උපහිත් සත්වැයි වූ මලලරුජපුතු දඬක් තෙරුත් විසින් අහිත්තිය පසක් කරණ ලද වෙයි ශුංවකයක්හු විසින් ලැබියයුතු (නිවිද දි) යම්කිසි ගුණජාතයෙක් වේ ද ඒ සියල්ල ඔවුන් විසින් ලබන ලද වෙයි ඔවුන් විසින් මත්තෙහි කටයුත්තෙක් හෝ කරණ ලද්දහුගේ වටාලා වැඩිමෙක් හෝ කැත්තේ ද වෙයි එකල්හි අයුෂමත් දඬබමලල පුතුයන්ට රහසිගත ව විවෙක ව හුත්තවුන්ට මෙබදු වූ විතතපරිවිතක්යෙක් උපත 'උපතින් සත්හැවිරිදි වූ මෑ විසින් රහත් බව පසක් කරණ ලද ශුංවකයක්හු විසින් ලැබියයුතු යම්කිසි ගුණජාතයෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල මා විසින් ලබන ලද මා විසින් මත්තෙහි කටයුත්තෙක් හෝ කරණ ලද්දහුගේ වැඩිමෙක් හෝ නැක්තේ ද වෙයි. මම සහතට කිනම වතාවතක් කෙරෙම දෝ හෝ'යි ඉක්බිනි ඇයුෂමත් දබබමලලපුතුයනව මේ සිත විය 'මම සහතට සෙනසුන් ද පනවම තම බත් ද උදෙසම නම මැතැවැ'යි
- 2 ඉක්බිනි අංගුමෙන් දබබමලලපුනුයෝ සවස් වේලෙහි පිළිසලනින් නැගී සිටියාහු භාගාවතුන් වහන්සේ වෙන එළඹියන එළඹ භාගාවතුන් වනන්සේට අභිවාදනය කොට එකත්පස් ව හුන්නාහු භාගාවතුන් වනත්සේට මෙපවත් සැළ කළහ "සමාමිනි, මෙහි රහොගත ව විවෙකි ව හුත් මට මෙබඳු වූ විතතපරි-විතුකීයෙක් උපන උපනිත් සත්හැවිරිදි වූ මා විසින් රහත් බව පසක් කරණ ලද ශාවකයක්හු විසින් ලැබියයුතු වූ සියලු ගුණජාතය මා විසින් ලබන ලද. මා විසින් මත්තෙහි කටයුතු කිසිවක් හෝ කරණ ලද්දහුගේ වටාලා වැඩිමෙක් හෝ නැත්තේ ද වෙයි මම සහනට කිතම වතාවතක් කෙරෙම දෝ හෝ'යි සවාමිනි, ඒ මට මේ සිතු විය මේ සහනට සෙනසුත් ද පනවම නම් බතුදු උදෙසම නම් මතා මා නු'යි. සවාමිනි, මේ සහනට සෙනසුනුදු පනවන්නට බතුදු උදෙසන්නට කැමැත්තෙම්"යි "මැනැවැ, මැතැවැ දබබයෙනි, එසේ වි නම් දබබයෙනි, තෙපි සහනට සෙනසුනුදු පනවවු බතුදු උදෙසවු ය"යි 'එසේ ය වහන්සැ'යි අයුසමත් දබබමලලපුනුයෝ භාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූන
- 3 ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කරුණෙහි දහැමි කථං කොට හිඤැන් ඇමතු සේක "එහේ වී නම් මහණෙනි, සභිඝ තෙමේ දබබමලලපුතුයා සෙනසුන් පනවන්නකු ද බත් උදෙසන්නකු ද කොට සමහත කෙරේවා තවද මහණෙනි, මෙසේත් සමහත කුළ යුත්තේ ය පළමු කොට දබබමලල පුතු තෙමේ අයැදිය යුත්තේ ය අයැද වෘක්ත වූ පුනිබල වූ මහණක්හු විසින් සභිඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය
- 4 'වහන්ස, සමුක තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, ඉදින් සමුකයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සමුක නෙමේ ආයුෂමත් දබුම්මලලපුතුයන් සෙනසුන් පනවන්නකු ද බත් උදෙසන්නකු ද කොට සමාන කරන්නේ ය නෙල කුතුන් සි

සුණාතු මෙ හනෙත සහිකා, සහිකා අංසේම නතා දබබං මලලයුතනා සෙතාසනපණුණුපකණුව හනතුදෙදසකණුව සම්මනනත්, යස්සායසම්තා බමති අංසසමනො දබ්බසස මලලපුත්තසක සෙනාසනපණුණුපකසස ව හනතුදෙදසකසස ව සම්මුති සො තුණාසස යස්ස නක්ඛමති, සො හාසේසයා

සම්බනෝ සබේෂන ආයසමා දමේඛා මලලපුනෙනා සෙනාසනපණුඥපකො ව නගතුදෙදාසකො ව බමති සම්ඝසස තසමා තුණ්ඩී, එවමේනා ධාරයා මී"නි

5 සමමතො ව පනෘගසමා දබෙබා මලලපුතෙනා සභාගානං සභාගානං තීක්බූතං එකජකිං සෙනෘසනං පණුණුපෙති ගෙ නෙ තික්බූ සුනතනතිකා තෙසං එකරකිං සෙතංසනං පණුකුපෙති, "තෙ අකුකුමකුතුං සුතතනතං සඞගාශිසසනති"ති යෙ තෙ තික්කු විතයබරු කෙසං එකජාඕා සෙනාසනං පණුණුපෙතී, ''තෙ අණුණුමණුණුං විනගං විනිවරිනිසානත්"ති,1 යෙ තෙ තික්බූ ධම්මක්ථිකා තෙසං එකජ්ඣං සෙනංසනං පණුඤිපෙනි "තෙ අඤඤමඤඤං බමමං සංකචඡිසානන්"කි යෙ තෙ තික්බු කිායිනො තෙසං එකජිකිං සෙනංසනං පකුකුපෙනි,"තෙ අකුකුමිකුකුං න වසාබා-බ්සසනති"නි ² ගෙ තෙ තිකබූ නිරචඡානකථිකා කායදඩසිබහුලා ³විහරහනි, තෙසම්පි එකණ්ඩං සෙනෘසනං පණුඤපෙති, "ඉමෘගපිමේ ආයසමහෙතෘ රතියා අවඡ්සකහත්"නි යෙ තෙ තිකබූ විකාලෙ අංගවඡනති, තෙසමයි තෙරොබාතුං සමංපජරීණිෘ නෙතෙව ආලෙංකෙන සෙනාසනං ප*කු*කුපෙනි අපියසූ භික්ඛු සණුවිච්ච විකාලෙ අංගචඡනති ''මයං අංයසාපො දබබසා මලලපුනකසා ඉද්ධි– පාටිකෘරියං පස්සිසසාමා ''නි නෙ ආයසමනතං දබබං මලලපුතතං උපසඩකමිනිා එවං වදෙනති "අමහාකං ආවුසො දබබ, සෙනාසනං පඤඤපෙති"නි තෙ අංශසමා දබෙබා මලලපුතෙනා එවා වදෙනි ''කුළුායසමනනා ඉවඡනති, කළු පණුකුපෙමී"ති තෙ සණුවිවව දූරෙ අපදිසනති, "අමගාකං ආවුසො දබබ, තිරකිකුටෙ පබබතෙ සෙනාසනං පණුණුපෙති, අම්නාකං ආවුසො වොරපපා– තෙ සෙනාසනං පණුණුපෙනි, අම්නෘකං ආවුසෙං ඉසිනිලිපසෙස කාළයිලායං සෙනාසනං පණුණුපෙති, අමහාකං ආවුසො වෙතාරපසො සනනපණණිගුහායං සෙනංසනං පඤඤපෙනි, අමකෘකං ආවුසො සිනවනෙ සපපසෞණ්ඨකපදිහාරෙ සෙනාසනං පණුඤුපෙති, අම්හෘකං ආවුසො ගොනමකඥරයං දෙසනාසනං පඤඤපෙති, අමනාකං ආවුසො තිනුකකනැරුයං සෙතාසනං පඤඤපෙති, අමතාසාං ආවුසෙං කපොදකාඥරාගං සෙතාසනං පඤඤපෙති, අමහාසං ආවුසෝ තුපොදුරුමෙ සොකෘසතං පඤඤපෙති, අමහෘකං ආවුසො ජවකම්බවතෙ සෙනාසනං පණුණුපෙහි, අම්කෘකං ආවුසො මදදකුවරිසම්, මිහදයෙ සෙනාසනං පණැකුපෙනී"ති තෙසං අංශසමා දබෙබා මලලපුතෙනා නෙජොධාතුං සමා-පජසිකා අඞ්ගුලීයා ජලමානාය පුරතො පුරතො හච්ඡනි තෙපි නෙනෙව අංලෞකෙන අංශසමතො දබබසස මලලපුනනසා පිවසිනො පිවසිනො ගවඡනනි තෙසං අංශසමා දබෙබා මලලපුතෙනා එවං සෙනාසනං ප*සැස*දුපෙනි: අගං මසෙදවා, ඉදං පීඨං, අයං හිනි, ඉදං බ්වෙබාහනං, ඉදං වචාටඨානං, ඉදං පස්සා-වටඨාතං, ඉදං පානියං, ඉදං පරිභොජනීයං, අයං කතනරදණෙඩා, ඉදං සමාසස කතිකසණයානං, ඉමං කාලං පවිසිතුබ්බං, ඉමං කාලං නික්ඛවිතබ්බ"නනි තෙසං අංගසමා දබෙබා මලලපුතෙකා සෙනාසනං පණුඤපෙනිා පුනෑදට වෙළුවනුං පවවෘගවඡනි

¹ වික්වරිසාසනුල්වේ, කාණව 2 වනුමැතිසංකාත්"කි 2 කාශදෙදිසිම්ඩුලා වේ අං

වශන්ස, සමාස නොමේ මා කියන්නක් අසාවා, සමාස නෙමේ අාසුමෙන් දබබමලාපපුතුයන් සෙනසුන් පනවන්නකු ද බත් උදෙසන්නකු ද කොට සමමන කෙරෙසි යම් අංයුමෙනක්කට අාසුමෙන් දබබමලාපපුතුයන් සෙනසුන් පනවන්නකු ද බත් උදෙසන්කකු ද කොට සමමන කිරීම රුවි වේ නම් කෙතෙම තුම්ණීම්භූත වන්නේ ය යමක්කට නො රුස්නේ නම් කෙතෙම බණන්නේ ය

සබනයා විසින් අංයු**ප**මත් දබබම්ලාංපුතු තෙමේ සෙනසුන් පතවන්නකු ද බත් උදෙසන්නකු ද කොට සමමන **කරණ** ලද්දේ ය සබනයාව රුමි වෙයි එහෙයින් තූෂ්ණිමහාවය යි. මේ මෙසේ බරම්⁹ යි

ඉක්බිති සම්මත වූ අංසුමෙන් දබ්බම්ලාපුතුගෝ එහාග එහාග වූ තිකුන්ට එකට හෙනසුන් පනවති ගම් මහණ කෙනෙක් සෞනුංනතිකයෝ චෙද්ද ඔහු ඔවුනොවුන් සූතුංහතය සමගංගතා කෙරෙති, ඔවුනට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් වීනයඛරයෝ වෙද්ද ඔහු ඔවුනොවුන් විනය විනිවෙය කෙරෙතී' ඔවුනට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහුණ කෙනෙක් බම්කථිකයෝ වෙද්ද 'ඔහු ඔවුනොවුන් බම්ය සාකචඡා කෙරෙනී' ඔවුනට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් බාංසීහූ වෙද් ද 'ඔහු ඔවුනොවුන් නො වෙහෙසති' ඔවුනට එකට සෙනසුන් පතුවකි යම් මහණ කෙතෙක් තිරවණනකථා ඇත්තානු සිරුරු තර කිරීම බහුල ව වෙසෙන් නම් 'මේ ආයුෂමන්හු මේ තිරිසන් කථා රතියෙන් වෙසෙනී' ඔවුනට ද එකට සෙනසුන් පනවති ශම් මහණ කෙනෙක් විකාලයෙහි එන් නම් තෙපේබොනුවට සමවැද එම ඇලොකයෙන් ඔවුනට උ සෙනසුන් පනවත් තවද භිඤිසු 'ඇපි අංශුෂමත් දබබමලෳපුතුගන්ගේ සෘද්ධපාතිනාශරීග බලම්ක' සි දන දන නො කල්නි පැමිණෙනි ඔහු අංශුෂමත් දබබමලා පුතුයන් කර එළඹ 'ඇවැන්නී, දබබයෙනි අපට සෙනසුන් පනවෘලව' යි කියති ආයුෂමත් දබබමලාපුනුගෝ ඒ කිසුන්ට මෙසේ කියති. ආයුෂමත්හු කොති කැමැති වෙද්ද කොති සෙනසුන් පනුවම ද? සි ඔහු දුන දුන දුරු තැන් දක්වති ඇවැන් දබ්බයෙනි, අපට ශිජුකුළුපුච්වෙහි සෙනසුන් පනවෑලව ඇවැත්තී, අපට සොරපතතෙහි සෙනසුන් පනවෑලව අවැක්තී, අපව ඉසිහිලිපව්පෘත්ති කළුහලති සෙනසුන් පනවාලව ඇවැක්ති. අපට වෙතාරපච්පාත්ති සපකපණ්ණිගුනාගෙනි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට ශිතවනයෙහි නෘකොමබෙයදෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට ශොයුම්කදුරෙහි සෙනසුන් පනවැලව, ඇවැත්ති, අපට තිඹ්රිකඳුරෙහි සෙනසුන් පනවාලව, ඇවැන්නී, අපට නපොදුකඳුරෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්තී, අපට නපොදුරුමයෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්තී, අපට ජීවක අඹඋගන්හි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්නි, අපට මදැකුවර නම් මුවළැමිනි සෙනසුන් පනවාලව"යි කියන්නාහ අංයුමෙන් දබබමලාෘපුනුයෝ නෙජොඩෘතුවට සමචැද දිලිගෙන ඇතිලි ඇති ව ඔවුනට පෙරට ව පෙරට ව ගෙනි උයින් එ ම එලිගෙන් ආයු**ණ**මන් දබබලලා... පුතුයන්ගේ පස්පස්ති යෙනි ඔවුනට ආයුෂමත් දබ්බමලා පුතුයෝ මෙසෙයින් සෙනසුන් පනවත් මේ ඇද ය,මේ පුටු ය, මේ බිසි ය, මේ බ්මේඛාහන ය, මේ වැසිකිළි ග, මේ කෙසකිළි ග, මේ පැන් ග, මේ පරිභෝග උදකු ගු මේ සැරසට ස, මේ සතුන්ගේ කතිකාවන ස, මෙකල පිවිසිසසුතු ස, මෙකල නික්මියයුතු ය'යි අංයුමෙත් දබබමලාපුතුයෝ ඔවුනට සෙනසුන් පනවා නැවත වෙඑවනයට පෙරලා එන්නාහ.

- 6 තෙන බො පන සමගෙන මෙනනියකුමෙජකා තික්ඩු නවකා වෙව කොනති අපපපුණුණු ව, යානි සබ්ෂසස ලාමකානි සෙනාසනානි, නානි නෙසං පාපුණනති ලාමකානි ව හතතානි තෙන බො පන සමගෙන රාජගගෙ මනුසසා ඉචඡනති ථෙරානං තික්ඩුනං අතිසඬබාරිකං පිණ්ඩපාතං දුතුං සපපිමපි නෙලමපි උතතරිතමගමපි මෙනතියතුමමජකානං පන තික්ඩුනං පාකතිකං දෙනති සථාරණිං කණාජකං බිලඹනදුනියං. තෙ පචඡාතනතං පිණ්ඩපානපවිකකනනා එරෙ තික්ඩු පුචඡනති. තුමනාකං ආවුසෙං හතනගෙන කිං අනොසි, තුමහාකං කිං අහෝසී"නි එක්වෙව ථෙරා එවං වදෙනති. "අමහාකං ආවුසො සපපි අනෝසි තෙලං අහෝසි උතතරිතමනං අහෝසී"ති මෙනතියතුමමජකා පන තික්ඩු එවං වදෙනති. "අමහාකං ආවුසෙං න කිණුම් අනෝසි පාකතිකං සථාරණාං කණාජකං බිලඹනදුනිය"නති.
- 7. තෙන බො පත සමගෙන කලා නෙනන්නෙන ගහපති සහසසස වතුකකහනතං දෙති නිවචනතතං. සො නහනගෙන සපුහතදුරෝ උපත්වසිනා පරිවිසති, අණෙණු ඔදතෙන පුවජනති, අණෙණු සූපෙන පුවජනති, අණෙණු තෙලෙන පුවජනති, අණෙණු අනෙන පුවජනති, අණෙණු සූපෙන පුවජනති, අණෙණු තෙලෙන පුවජනති, අණෙණු අතතරහිතෙන පුවජනති තෙන බො පත සම-සෙන කලා නික්කුතං උදදිට සංඛණිත සහ කතා සමාතනය මෙනතිය ශුම්ව අගමාසි කෙනවිදෙව කරණිගෙන සෙ ගෙන ගස්මා දබෙබා මලල් පුහෙන නෙනු පත්කමණා අයෙමනතං දිබිබං මල් පුහුනං අභිවාදෙනා එකමනතං නිසිදි එකමනතං නිසිනනං බො කලා නොස් අයෙමන අගෙමන දිබිබා මල් පුහෙන සම්පර් සම්පත සෙම පත්කමණා අයෙමන සම්පර් සම්පත සෙම පත්කමණා අයෙමන සම්පර් සම්පත සෙම අථ බො කලා නොත් සහ සෙනු සම්පර් සම්පත සෙම අයෙමනතං දිබිබා මල් පුහුන දිවිසන සම්පර් සම්පත සෙම අයෙමනතා දිවිඩා මල් පුහුන දිවිසන සම්පර් සම්පත අයෙමනතා දිවිඩා මල් පුහුන එනදවෙන සම්පර් සම්පත අයෙමනතා දිවිඩා මල් පුහුන එනදවෙන් සම්පත සම්පර් සම්භනතය නතා අවශාක සෙර සම්භනතය නතා එතදවෙන් සම්භනතය බො ගහපනි භික්ඛුනං තුමනාකං කරෙ සවානතාය නතනං උදදිවයා නන්ව.
- 8 අථ බෝ කලා කණනතතිකෝ ගහපති අනතතමකෝ අහෙයි. ''කථං හි තාම පාපතික්ඛූ අම්ගෘකා සරේ සවාතනාය හතනා භුණු සිසානති"නි සරං ගනතා දැසිං ඇණ පෙසි ''ගෙ පේ සො හතනිකා ආගවඡනති, තෙ කොවඨ– කෙ ආසනා පණුණු පෙති කණා ජකෙන බල ඔහදු තියෙන පරිවිසා"නි ''එවා අයාා"නි බෝ සා දැසි කලා නණනතතිකසස ගහපතිතෝ පවචසෙයායි
- 9. අථ බෝ මෙනතියකුම්මජ කා තික්බූ ''තියෝ බෝ ආවුසෝ අම්බාක් කලාණතන් කසස ගතපතිනො තනතා උදදිවසාං, සො අමෝ කලාණ තනතිනො ගතපති සපුතනදුරෙ උපනිවසිනා පරිවිසිසාහි අදෙද ඔදතෙන පුවඡිසානති, අදෙද සූපෙන පුවඡිසානති, අදෙද තෙලෙන පුවඡිසානති, අදෙද උනනරිගම්කෙන පුවඡිසානති''නි. නෙ තෙනෙව සොමි-නසාන න චිනතරුපං රතනියා සුපිංසු

- 6. තවද එසමගෙනි මෙතතිගතුමමජක නිසුනු තවකගෝ දමද පිතැන්තාහු ද වෙති ඔවුනට සමනයා පිළිබඳ වූ යම් ලාමක සෙනසුන් කෙතෙක්
 වෙත් ද ලාමක වූ බනකුන් වේ ද ඒ ලාමක සෙනසුන් හා බන් ම ලැබෙන්.
 එසමගෙනි රජගහනුවර මනුෂායෝ සකස් කළ පිණිඩපානය ද ශිනෙල් ද
 නලනෙල් ද මස්අවුළු ද සථවිර නිසුන්ට දෙන්නට කැමැති වෙන්. එනෙකුදුවන්
 මෙතතියතුමමජක නිසුන්ට කුඩු සනින වූ කෘති දෙවැනි කොට ඇති පියවි
 බන පිසු සැටියෙන් දෙනි ඔහු පසුබන්නි පිණිඩපානයෙන් නැවැන්නාහු
 ''සථවිරතිසුන් පුළුවුස්ති 'ඇවැන්නි, නොපට බෞජුන්නල්නි කෙබඳු බනෙක්
 වී ද? නොපට කෙබඳු බහෙක් වී ද?'යි. ඇතැම තෙර කෙනෙක් මෙසේ
 කියනි 'ඇවැන්නි, අපට නිනෙල් විය නලනෙල් විය මස්අවුළු වී ය'යි.
 මේතතියතුමමජක නිසුනු වැළින් මෙසේ කියනි 'ඇවැන්නි, අපට කිසිවක්
 නො වී ය කුඩු සනින වූ කෘති දෙ වැනි කොට ඇති. පිසු සැටියෙන් පියවි
 බන වී ය'යි
- 7 තවද එසමගෙහි කලාගණහකතික ගෘතපති තෙම නිතිබන් කොට සතර බතක් දෙසි ගෙනෙම දන්හල්හි අඹුදරුවන් සහිත වූගේ සමීපයෙනි සිට වළඳවයි කෙනෙක් බනින් පුළුවුස්ති කෙනෙක් සූපයෙන් පුළුවුස්ති කෙනෙක් සූපයෙන් පුළුවුස්ති කෙනෙක් මසවුළෙන් පුළුවුසින් එසමයෙහි කලාගණහකතික ගෘහපතියාගේ බත සෙට දවසට මෙනතිය භුමමජක භිකුසුන්ට උදෙසන ලද වෙයි එකල්හි කලාගණහකතික ගෘහපති නෙම කිසි කරුණෙයකින් අාරාමයට ශියේ ග හෙනෙම ආසුමෙත් දබබලෙනපුතුයන් සමීපයට එළැඹ අාසුමෙත් දබබලෙනපුතුයන් වූවද එකත්පස් ව හුන්නේ ග එකත්පස් ව හුන් කලාගණහකතික ගෘහපතිහු අාසුමෙත් දබබලෙනපුතුයෝ දහැම කථායෙන් කරුණු දක්වූහ සමාදන් කරවූහ. තෙද ගැන්වූහ සතුටු කළහ ඉක්මිනි කලාගණහකතික ගෘහපති අාසුමෙත් දබබලෙනපුතුයන් විසින් දහැම කථායෙන් කරුණු දක්වූහ සමාදන් කරුණු අාසුමෙත් දබබලෙනපුතුයන් විසින් දහැම කථායෙන් කරුණු දක්වන ලද්දේ සමාදන් කරවන ලද්දේ තෙද ගන්වන ලද්දේ සතුටු කරණ ලද්දේ අාසුමෙත් දබබලෙනපුතුයනට මෙය කි ය "වහන්ස, අපගේ ගෙහි සෙටදවසට කවරක්හට බත් උදෙසන ලද යි කිහ
- 8 එකල්හි කලාණෙහනනික ගෘහපති නො සතුටුසින් ඇති වී ය 'කෙසේ නම් පංප භිඤ්සු අපගේ ගෙහි සෙට බත් වළඳන්නෘතු දැයි ගෙට ගොස් 'කොල, සෙට බත් වළඳන යම් කෙනෙක් එන් නම් ඔහු කොටුගෙහි අසුන් පතවා කෘඩි දෙවැනි කොව ඇති නිවුඩු සහලේ බනින් වළඳව"යි දුසියට ඇණිමිය 'එසේය සවුමිනි' හි ඒ දුසිය කලා ණෙහනතික ගෘහපතිහට පිළිවදන් දින.
- 9 ඉක්බිති මේතතියතුම්මජක භික්සුනු ඇවැත්ති, ඊගේ අපට කලයාණ-භකතික ශෘහපතිහුගේ බත උදෙසන ලද සෙට කලයාණභකතික ශෘහපති තෙම අප සමීපයට එළඹ වළඳවත්තේග කෙතෙක් ඔදනයෙන් පුළුවුස්ති කෙතෙක් සූපයෙන් පුළුවුස්ති, කෙතෙක් තෙලින් පුළුවුස්ති කෙතෙක් මසවුළෙන් සුළුවුසිත් ග"යි ඔහු එම සෞම්තසිත් සිත් වූ පරිදිු රාතුියෙහි නිදි තො ගත්හ

- 10 අථ බො මෙනනියහුමමජකා තිනබූ පබ්බණනසමයං නිවාසෙනු යෙන කලාදෑණනත්තිකසය ගහපතිනො පනනචීවරමෘදුය අදදසා බො සා දුපී මෙනතියකුම්මජකෙ තිකුබු තෙනුපස්ඩකම්ංසු දූරතොව අංගචඡනෙත, දිසවාන කොටඨකෙ ආසනං පණුණුපෙනිා මෙතතියකුමමජකෙ තිකබු එතදවෙෘව ''නීසීදථ හනෙත''නි අථ බො මෙනතියභුවමජකානං තිකබුනං එතදහොසි "නීසසංසයං බෝ න නාව හතුනං සිද්ධාං හම්සසනි යාව¹ මයං කොටඨකෙ නිසීදුපියෙයසාමා⁷²නි අථ බො සෘ දෘසි කණාජකෙන බ්ලුඞ්කදුතිගෙන උපගඤජී. ''භූඤ්ථ හනෙන''නි මයං බො හගිනි නිවවහනතිකෘ"ති "ජාතෘමයා නිවචහතතිකණ, අපිවෘහං තියොසාව අංණතනා 'යෙ ජේ සෙව හනතිකා අංගවජනති, නෙ කොටඨකෙ ආසනං පණු**ඤපෙනා කණාජකෙන මීල**ඩනදුතියෙන පරිවිසා'නි භුනෙකු"නි.
- 11. අථ බෝ මෙතනියතුම්මජකෘ නියාබූ ''නිසෝ බෝ අාවුසෝ කල් නණ-නතනිකෝ ශකපති ආරාමං අගමාසි, දබ්බසා මලලපුත්තයසු සහතිකේ නිසාංසයං බෝ මයං දබ්බත මලලපුත්තන ශතපතිනෝ සහතිකේ පරි-නිතනා''ති නෙ තෙනෙව දෙමනසොන න චිතතරුපං කුණුජිංසු අථ බෝ මෙතතියතුම්මජකෘ නිකාබූ පවඡානතනං පිණිඩපාත්පවිකකණතා අාරාමං ගනතිමා පත්තම්වරං පවිසාමෙණා ඛතාරුම්කොවඨකේ සබ්සාවිපලලාතිකාය නිසිදිංසු තුණ්නිතුතා මිතිකුතුතා පත්තක්බණා අබෝමුඛා පජැමුයෙන්නා අපපටිනානා
- 12 අථ බො මෙතුනියා භිකබුන් ගෙන මෙතතියකුම්වජකා භිකබු නෙනුප-සඩකම්, උපසඩකම්ණා මෙනත්යකුමමජකෙ භිකටූ එකදවොව "වසුම අයායා"නී ී එවං වුතෙන මෙනනියභුමමජාකා තිකබූ නාලපිංසු දුනියමයි බො –පෙ– තතියමපි බෞ මෙතතියා තික්බුනී මෙනතිය භූමමජිකේ තික්බූ එකද– වෞව ''වæූම අයාෲ"ති තතියමපි බො මෙතතියකුමමජකා හියබූ තාලපිංසු "කාසාකං අයාසනං අපරජඣාමි, කිසස මං අයාස නාලපනනි"නි නථා හි පන තිං හගිනි, අමෙහ දබෙබන මලලපුතෙනන විශෙසියමාතෙ අජ<u>ි</u>නුපෙනබසි'නි 'කාසාහං අගසා කරොම්'ක් 'සවේ බො නිං තගින් ඉවෙජගසාසි අරෙජට භගවා දබබං මලලපුනතා නාසාපෙයා න්ති කාහන අයහ කරෝම් කිංමයා සකතා කාතුනති එහි ණිං හනිනි, යෙන භගවා තෙනුපසඩකම, උපසඩකමිණි හගවනතං එවං වදෙහි 'ඉදං හනෙක නවජනතං කපාතිරුපං, සෘසං හනෙත දිසා අභයා අනීතිකා අනුපදාවා, සායං දිසා සභයා සරිනිකා අයෝනමහි දබෙබන මලලපුවෙනන දූසිනා'නි එවං අයානි බො මේ නතියා තිකබුනී මෙතතියකුම්වජකානං තිකබුනං පටිසසුනිා යෙන තියවා නෙනුපස-ඞක§ උපසඞකම්තිෘ භශවනතං අභිවෘදෙතිෘ එකමනත• අවඨෘයි, එක§නත• සීතා බො මෙනතියා භියාබුනී භගවනතං එතදවොව. 'ඉදං භනෙත කචජ්-නගං නපපතිරුපං, යායං භාවෙන දිසා අතයා අනීතිකා දනුපදදවා, සායං දිසා සහයා සර්තිකා සඋපදදුවා, අනො නිවාතං නනො පවාතං, උදකං මිසෙදිසද ආදිතනං, අගෙනෙමහි දබෙබන මලලපුතෙනන දුසිතා¹නි

I යථා මූ 2 ණතිදෙයකුමාව, සිවු නිසිදුපියාමානි සද, I අයේවේ - පිවු 4 සටාක - මජසං,

- 10 ඉක්ඛිති මෙතතිගතුමමජක තිසුසු පෙරවරුගෙනි හැඳ පෙරෙව පෘසිවුරු ගෙන කලහණෙනෙක්ක ගෘහපතිහුගේ නිවෙස්න කර එළඹගෙ ඒ දුසිය දුරින් ම එන මෙතතිගතුමමජක තිසුසුන් දුටුවා ය දක කොටුගෙනි අසුන් පනවා මෙනතිගතුමමජක තිසුසුන්ව වහන්ස, හුන මැතැවැරි කිව එකල්හි මෙතතිගතුමමජක තිසුසුන්ව මේ සිත විය එකැතින් ම තව බත් නො නිමිගේ වන ඒ තාක් ඇපි කොටුගෙනි හිදුවනු ලබමන"යි ඉක්ඛිති ඒ දසිය කාඩ දෙවැනි කොට ඇනි නිවුඩු බතින් යුකන ව එළඹියා ය වහන්ස, වළඳවැයි කිව නැගනියනි, ඇපි නීතිබත් ඇතියම්හ'යි සවාමිනි, නීතිබත් ඇතියවුහු දනිම්. එතෙකුදුවත් මම ඊගේ ම අණ ලත්මු කොල, සෙට බත් ලද යම් කෙනෙක් එත් නම් ඔහු කොටුගෙනි අසුන් පනවා කාඩි දෙවැනි කොට ඇති නිවුඩුසාලේ බතින් වළඳව'යි වහන්ස, වැළඳුව මැනවා' යි
- 11 ඉක්බිනි මෙතතියතුමමජක තික්සුනු 'ඇවැත්ති' ඊයේ කලා නොතක්තික ගෘහපති තෙම අරමට ගියේ ය දබබමලා පුතුයත් හමුයෙහි වී ය එකැ-නිත් ම ඇපි දබබමලා පුතුයන් විසින් ශෘහපතිනු කෙරෙහි බිඳුනා ලදුම්හ' යි ඔහු එ ම දෙමිනසින් සිත් සේ නො වැළඳුහ ඉක්බිති මෙතතියතුමමජක තික්සුහු පසුබත්හි පිණ්ඩපාතයෙන් නැවැත්තාහු අරමට ගොස් පෘසිවුරු සහවා තබා බිහිඅරමකොටුයෙහි නිහඩ ව මකු ව නැමූ කඳට ඇතිව (කොපදෙන්) දුමමින් වැටිනීම් රහිත ව සහළින් අකවටු අවුළුවා හුන්හ.
- 12. එකල්හි මෙනනියා මෙහෙණ මෙනනියතුමමජක තිකුසුන් කරා එළඹියාය එළැඹ මෙතතියනුමමජක තිකුෂුන්ට 'වළිම තිම්යනි'යි කිව මෙසේ කී කල් උ මෙනතියකුම්මජ කු තීක්ෂුහු නො බැණ හුන්හ දෙවනවට ද . නෙවනවටති මෙතතියා මෙහෙණ මෙතතියකුමමජක නිසුන්ට 'වදිමි, තිම්යති' යි කිව. තෙවනවට ද මෙනතියනුම්මජක කික්සුනු නො බැණ නූන්න මම ආයඹියන්ට කවර අපරාධයක් කෙළෙම්ද² කුමක් හෙයින් ආයදියෝ මා හා නො බෙණෙන් දු⁷යි එසේ ම ය නැගනියනි, තෝ දබබමලාපුනුයන් විසින් අප වෙහෙසනු ලබනුවන් උපෙසන කෙරෙහි ය"යි. අංශ්‍යියෙනි, මම කුම කෙරෙම දු යි ඉදින් නැගනියනි, නෝ රිසියවු නම අද ම භාෂාවන්හු දබබලලා-පුනුයා නසවන්තාහ සි, ආයතියෙනි, මම කුම කෙරෙම ද? මා විසින් කුමක් කරන්තට හැකි දැසි එව නැගතියනි, නෝ භාගාවතුන් වහන්සේ කර එළඹෙව එළැඹ භාගාවෙනුන් වහන්සේට මෙසේ කියව. 'සවාමීනි, මේ නො රුස්නෙක නුසුදුස්සෙක, සවාමිනි, යම දිශාවක් නිර්හය ද නිදුක් ද අනුපදුව ද ඒ දිශාව හය සහිත ය දුක් සහිත ය උපදුව සහිත ය යම තැතෙක්හි නීවෘත ද එහි මහසුලං නැතිණ දිග ඇවිලගත් කලක් මෙන් අංගයී දබබම්ලාපුතුගන් විසින් මම දූෂිතයමු"ගි 'එසේග අංගයීගෙනි'යි මෙනතියා මෙහෙණ මෙතතිය භුමමජක භිකුන්ට පිළිවදන් දී භාගාවෙතුන් වහන්සේ කරු එළඹියා ය එළඹ භාතාවතුන් වනන්සේට අභිවාදනය කොට එකත්පත් ව සිටියා ය එකත්පත් ව සිටි මේනතියා මේහෙණ භාගාවතුන් වනන්සේට මෙ පවත් කිව. 'සවාමීනි' මෙය තො රුස්නෙක නුසුදුස්සෙක සවාමිනි, යම් දිශාවක් අහන ද අනීතික ද අනුපදුව ද, ඒ දිශාව හය සහිනය. දුක් සහිත ය උවදුරු සහිත ය යම් තැතෙක්හි නිවෘත ද එතැන්හි මහ-හුළං නැඟිණි දිග ආදීප්ත කලක් මෙනි අංග්‍රී දබ්බමලාෘපුනුයන් විසින් දූෂිතගමු'සි කිව

13 අථ බො හගවා එනසම් නිදුනෙ එනසම් පකරණ හියබු-සභිෂ සනනිපාතාපෙනිා අයසමනතා දබබ මලලපුනතා පවිපුමරි 'සරයි නිං දබබ එවරුප කනතා සථායං හියබුනී අංශා,නි ''සථා මං හනෙන හගවා ජානානී"නි. දුනිසමයි බො හගවා –පෙ– තනිසමයි බො හගවා අයසමනතා දබබං මලලපුනතා එනදවොව ''සරසි නිං දබබ ථවරුප කනතා සථායං භියාබුනී අංශා"නි ''සථා මං හනෙන හගවා ජාතානී"නි 'න බො දබබ දබබා ඵවං නිබෙබසේනති. සවෙ නසා කන කනනති වදෙනි, සවෙ අකතා අකතනති වදෙනි'නි ''සනො අග හනෙන ජාතො නාතීජානාම සුපිනනෙනනාපි මෙථුනා ධමම පතිමසමිතා, පගෙව ජාගරේ"හි අථ බො හගවා භියාබූ අමුහෙනසි ''තෙනත් භියාබව මෙනතියං සියාබුනිං නාසෙථ, ඉමෙ ව භියාබූ අනුසුයුදුරු ''නි ඉදං වනා හගවා උවඨාසාසනා විශාරං පාවිසි.

14 අථ බො තෙ නික්ඩු මෙනනියං නික්ඩුනිං නාසෙසුං අථබො මෙනයිය-තුම්මජකා නික්ඩු තෙ නික්ඩු එතදවොඩුං "මා ආවුසො මෙනයියං නික්ඩුනිං නාසෙථ, න සා කිස්ඩු අපරජිකිනි, අමෙනනි සා උසසාහිතා කුපිතෙහි අනතතමනෙහි වෘවනාධිපපායෙනි"නි කිං පන තුමේග ආවුසො ආයස්ථනතං දබබං මලලපුතතං අමූලකෙන පාරාජිකෙන බමේමන අනුුුුුබංසෙථා 'නි එවමාවූසො'නි යෙ නෙ නික්ඩු අපපිචඡා නෙ උජිකායනති බියනති විපා-වෙනති "කථං හි නාම මෙනනියකුම්මජකා නික්ඩු ආයස්ථනතං දබබං මලල-පුගතං අමූලකෙන පාරාජිකෙන බමේමන අනුුුුබංසෙසානති"නි අථ බො නො නික්ඩු හනවතො එතමණ ආරෝමසක පාරාජිකෙන බම්මෙන අනුුුුුබංසෙසයන් නික්ඩවේ දබබං මලලපුතතං අමූලකෙන පාරාජිකෙන බම්මෙන අනුුුුුබං සෙථා"නි "සච්චං හනවා" විශරති බුණුො හනවා –පෙ– "කථං හි නාව තුමෙන මොසපුරිසා දබබං මලලපුතතං අමූලකෙන පාරාජිකෙන බම්මෙන අනුුුුබංසෙසසථ නෙනං මොසපුරිසා අපපසනතානං වා පසාදය –පෙ– එවසුව පන නිකුබවෙ ඉමං යික්ඛාපදං උද්දිසෙයා.එ

"සො පන සිකඩු භිකඩු ලුවෙඩා දෙසො අපපතිතෝ අමූලකෙන පාරුජිකෙන බමමෙන අනුදුඛුංසෙසා අපෙපවනාම නං ඉම්මහා වුහ³-වරිසා චාවෙසානති. තතො අපරෙන සමසෙන සමනුගතාහි^{යමාලනා} වා අසමනුගතාහිසමානො වා අමූලකුසෙවෙව තං අධිකරණා පසාති භිකඩු ව දෙසං පතිවඨාති, සමුකාදිසෙසො"නි

15 **හො පනාති හො** යාදිසො –පෙ– භි**කබුනි –පෙ**– අයං ඉමස[ු]ං අපන් අධිපෙපතො භිකබුනි

තිකාබුනාර අඤඥං භිකාබුං

ළුවෙ**ඨා දෙසො**න් කුපිතො අනතනමනො අනභිරදෙධා ආභභවිනෙනා බ්ලජානො

- 13 ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ තෙල නිදුනයෙහි තෙල කරුණෙහි හිසුස්සිසයා රැස් කරවා අසුස්මත් දබබමලාපපුතුයන් පුළුවුන් සේක "දබබය, සමසේ මේ මෙහෙණ කිවු ද තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු ද"යි "භාගාවතුන් වහන්සේ සමසේ මෑ දන්නාසේක් ද (එසෙයින් දනයුතු චෙම්')යි බුදුනු දෙවනවට ද . බුදුනු තෙවනවට ද අසුස්මත් දබබලහ-පුතුයන්ට මෙය වදළහ 'දබබය, සමසේ මේ මෙහෙණ කිවු ද, තෙපි මෙ බන්දක් කළහු සිහි කරවු ද"යි දබබය පණ්ඩනයෝ මෙසේ පරපුතායෙන් නිරවුල් නො කෙරෙනි ඉදින් නා විසින් කරණ ලද තම කරණ ලද යි කියව නො කරණ ලද තම තෙ කරණ ලද යි කියව නො කරණ ලද තම කරණ ලද යි කියව නො කරණ ලද කම නො කරණ ලද යි කියව නො කරණ ලද නම නො කරණ ලද යි කියව නො කරණ ලද නම නො කරණ ලද යි නියනු නිදිවැරුයෙම කැලලැ'යි. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ භියසූන් ඇමැතු සේක එසේ වී නම මහණෙනි, "මෙනනියා මෙහෙණ (ලිඩානාසනායෙන්) නසවු මේ (මෙහෙයු) භියසූන් ද විමසව"යි භාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදුරා හුනස්තෙන් නැගී විහාරයට පිවිසි සේක
- 14 ඉක්බනි ඒ තිකුසුනු මෙතනියා මෙහෙණ ලිහිනනාසනායෙන් නසාපූහ එකල්හි මෙතනියතුම්මජක තිකුසුනු ඒ තිකුසුන්ට මෙසේ කිහ 'ඇවැත්නි, මෙතනියා මෙහෙණ තහමක් නස්වු ඕ තොමෝ කිසි වරදක් තො කෙරෙයි කිපියා වූ තො සතුටු සිත් ඇති සස්තෙන් තෙරනු කැමැති වූ අප විසිත් ඕ තොමෝ මෙහෙයන ලදු ය'යි කිමෙක් ද ඇවැත්නි, ''තෙපි ඇයුම්මත් දබ්මලසපුතුයන් අමුලු පරිජිඇවතින් වොදනා කරවු දූ?''යි එසේය ඇවැත්නි, සි යම් තිකුසු කෙනෙක් අපිස් වූවාහු ද ඔහු අවමන් කෙරෙනි නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත්. 'කෙසේ නම් මෙනතියතුම්මජක තිකුසුනු ඇයුම්මන් දබ්බමලාපපුතුයනට අමුලු පරිජිඇවැතින් වොදනා කළානු දූ' යි එකල්හි ඒ තිකුසුනු භාගාවතුන් වහන්සේව මෙකරුණ දන් වූහ. සැබැද්? මහණෙනි, තෙපි දබ්බමලාපපුතුයනට අමුලු පරිජිඇවැතින් වොදනා කරවු දැ' යි සැබව භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුනු වෙසෙසින් ගර්ණා කළහ කෙසේ නම් සිස් පුරුෂයෙනි, තෙපි දබ්බමලා පුතුයනට අමුලු පරිජිඇවැතින් වොදනා කළහු දැ' සිස් පුරුෂයෙනි, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ පහන් බව පිණිස හෝ නො වෙ යි.. තවද මහණෙනි, මේ ශිකුණ පදය මෙසේ උදෙසවු

"යම් මහණෙන් දම්ෂට වූගේ, මෙරමා දුෂණය කරණුයේ, නො සතුටු සින් ඇත්තේ 'මොහු මෙසස්නෙන් නෙරනෙම නම යෙහෙකැ'යි මහණක්තට අමූලු පරිජිඇවතින් චොදනා කෙරේ නම, එයින් පසු කලෙක විචාරනු ලබන්නේ හෝ නො විචාරනු ලබන්නේ හෝ ඒ අධිකරණය මුල් රතින වේ නම, (චොදක) මහණ තෙමේ ද දෙෂයෙහි පිහිටා නම සහවෙසෙස් වේ" ය යි

15 නොපන යනු යමේක් යම්බදුයෙක් භික්තු යනු මේ නෙම මේ අවියෙහි හිකු යයි අදහස් කරණ ලදී

තිකාබුං යනු: අන් මහණක්හු

දුවෙඨා දෙනො යනු කිපියේ නො සතුටු සිත් ඇන්නේ නො පහත් වූගේ කොපයෙන් මැඩුණු සිත් ඇත්තේ (පිළිඹු) හුල් ඇත්තේ සි අ**පෙනි නොනි** තෙන ව කොපෙන තෙන ව දෙසෙන තාය ව අනනා -මනතාය නාය ව අනනි*රද*කියා අපපතිතො හොනි

අමුලකාං නාම අදිවඨං අසුනං අපරිසඞ්කිනං

පාරාජිකෙන ඛමෙමනාති චතුනතං අඤඤතරෙන

අනුදුඛංෂසභාානි චෞදෙනි වෘ චෞදුපෙනි වෘ

අපෙපවනාම නාං ඉම්මහා බුක්වචරියා චාවෙයානනි හියබුහාවා වාවෙයාං සමණධමමා චාවෙයාං සිලකඛණා චාවෙයාං නපොගුණා චාවෙයාං

අයමනුගෙනගියමානොති න කෙනවි වුචවමානෙ

අතිකරණං තෘම චනතාරි අතිකරණානි විවෘදුබිකරණං අනුවෘදුබිකරණං අංපතනංගිකරණං කිච්චෘගිකරණං

තිකාබු ච දෙසං පනිටඨාතිති තුවඡකං මයා භණිතං, මූසා මයා භණිතං, අභූතං මයා භණිතං, අජානනෙතන මයා භණිතං

සබ්කාදි කෙසොති –පෙ– තෙතපි වුඩවති සම්කාදි සෙසොති

- 16 අදිවඪසස හොති පාරාජිකං ධමමං අජිකාපජරනෙතා, තුයෙම චොදෙකි "දිවෙඪා මයා පාරාජිකං ධමමං අජිකාපනෙතාසි, අස්සමණොසි, අසකාපුතතියොසි, තත් තයා සදධිං උපොස්ථා වා පචාරණා වා සම්ඝකම්මං වා"ති, ආපතති වාචාය වාචාය සම්ඝාදිසෙසසස
- 17 අසුනසස හොති පාරාජිකා බමමා අජිකාපනෙනාති, තබෙළු මොලෝ "සුතෝ මයා පාරාජිකා බමමා අජිකාපනෙනාසි, අසසමණොයි, අසසාපුතරි යොයි, තණි තයා සභාී උපොසථො වා පමාරණා වා සභාඛාධ වා"ති, ආපතති වාවාය වාවාය සභාීදිසෙසසස
- 18 අපරිසභිනිතසස හොති පෘරාජිකං බමමං අජිධාපනෙනාති, වාං උව් චොදෙනි 'පරිසහිනිහෝ මයා පාරාජිකං බමමං අජිධාපනෙනාසි, අසාමනොසි, අසකෘපුතනියොයි, නජම නයා සඳධිං උපොස්ථෝ වා පවාරණා වා සමාගස්වමා වා"නි, ආපතනි වාමාය වාමාය සමාකාදිසෙසසය.

අසාතීතො යනු. ඒ කොපයෙන් ද ඒ දෙෂයෙන් ද ඒ නො සතුටු සිත් ඇති බැවින් ද ඒ තො පහන් බැවින් ද තො සතුටු සිත් ඇත්තේ වේ

අමූලක තම්: තො දක්තා ලදුගේ තො අසන ලදුගේ තො සැක කරණ ලදුගේ යි

පාරාජිකෙන ධමමනා යනු සතර පරිජි අතුරෙන් අනෳතරයෙකින් අනුදුඛංසෙනා යනු· චෞදනා කෙරෙයි හෝ චෞදනා කරවෑ හෝ

අපෙපවනාම නෑ ඉම්මතා බුකුුුම්රියා චාවෙයාං යනු තිසුසු තාවයෙන් තෙරතෙම තම මහණදමින් තෙරතෙම නම් ශීලස්කු කියෙන් තෙරනෙම තම තපොගුණයෙන් තෙරතෙම තම

තතො අපරෙන සමයෙන යනු යම් ඇසිල්ලෙක චොදතා කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇසිල්ල ඒ ලය ඒ මොහොත ඉක්මගිය කල්හි

සමනුකතාශියමානො යනු යම් වසතුයෙකින් චෞදතා කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ වස්තුයෙහි ලා විචාරනු ලබන්නේ

අසමනුගතාහියමානො යනු: කිසිවක්හු විසින් නො කියනු ලබන්නේ

අධිකාරණ නම් සතර අධිකාරණ කෙනෙකි විවෘදුධිකාරණ ය අනුවෘදුඛි කරණ ය අපතතාධිකාරණ ය කිච්චාධිකරණ යි

කිනබු ව දෙසං පනිටඨාති යනු මා විසින් සිස් බස් කියන ලද, මා විසින් මුසවා කියන ලද, මා විසින් අභූතයක් කියන ලද, මා නො දන්නනු විසින් කියන ලද

සභාදේෂසමසා ගනු එහිනුදු සභාදේසෙස හි කියනු ලැබේ ය සි

16 චෞදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවදිනුයේ නො දක්තා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට් (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි මා විසින් දක්තා ලද්දෙහි ය අශුමණයෙහි, අශාකාපපුතුය වෙහි, තා සමග පොහෝ කිරීමෙක් හෝ පවාරණයෙක් හෝ සබාකාමීයෙක් හෝ තැතැ' යි චෞදතා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

17 චොදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවන්නේ යයි නො අසන ලද්දේ වේ ද, ඉදින් ඔහුට (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි මා විසින් අසන ලද්දෙහි ය අශුමණයෙහි, ආශාකාපුතුීය වෙහි, තා සමග පොහෝ කිරීමෙක් හෝ පවුරුණු හෝ සබසකමීයෙක් හෝ නැතැ'යි වොදනා කෙරේ නම් නෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

18 චෞදක වූ ඔහු විසින් සැක තො කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි මෘ විසින් සැක කරණ ලද්දෙහි ය අශුමණයෙහි, අශාකාපුනුයයෙහි, තා සමග පොහෝ කිරීම හෝ පවුරුණු හෝ සඔකකම හෝ නැතැ'යි චෞදතා කෙරේ නම නෙපුලෙහි නෙපුලෙහි සහවෙසෙස්~ ඇවැත් වේ

- 19. අදිටස්සය හොති පාරාජිකා බමම අජිකාපජජනෙනා, තිසෙව, චොදෙනි "දිටෙසා මයා සුතෝ ව පාරාජිකා බමම අජිකාපනෙනාසි අසසමණොසි, අසකාපුතතියොසි, තුණි තයා සදහි ෙඋපොස්ථා වා පචාරණ වා සභිණකමම වා''නි, ආපතනි වාචාය වාචාය සභිණාදිසෙසසය.
- 20. අදිවඪාස හොති පාරුඒකා ධමමං අජාධාපජනෙනා, හණෙව චොදෙනි· ''දිවෙඨා මහා පරිසඹානිනො ව පාරුඒකා ධමමං අජාධාපනෙනාසි, අසාකමණොසි, අසකාාපුතනිගොසි –පෙ– ආපතනි වාචාග වාචාග සඞාණාදිසෙසසා.
- 21 අදිවඪසස නොති පාරාජිකං බමමං අජැඛාපජරනොා, නයෙකුව වොදෙනි· "දිටෙඪා මයා සුතො ච පරිසඬකිනො ව පාරාජිකං බමාං අජැඛාපනොහාසි –පෙ – " ආපතති වාචාය වාචාය සමාශාදිසෙසසස
- 22. අසුනසා හොති පාරාජිකං බමමං අජිකිංපනෙනාති, තියෙකු චොදෙති "සුනො මයා පරිසඬකිතො ව –පෙ– සුනො මයා දිවෙඨා ව –පෙ– සුනො මයා පරිසඬකිනො ව දිවෙඨා ව පාරාජිකං බමමං අජිකිංපනෙනාසි" –පෙ– අංපනති වංචාය වාවාය සඬකාදිපෙසසය.
- 23 අපරිසඞකිනසා හොති පෘරාජිකං බමමං අජිකාපනෙනානි, නියෙව චොදෙති පරිසඞකිනො මයා දිවෙඨා ව –පෙ– පරිසඞකිනො මයා සුනො ව –පෙ– පරිසඞකිනො මයා දිවෙඨා ව සුනො ව පෘරාජිකං බමමං අජිකා– පනෙනායි –පෙ– ආපතති වාචාය වාචාය සභාදේසෙසසා
- 24 දිවඪසස හොති පාරාජිකං ඛමමං අජිකිෘපජජනෙතා, නියේව චොදෙනි· සුතො මයා පාරාජිකං ඛමමං අජිකිෘපනෙතායි –පෙ– ආපතති චාචාය වෘචාය සබසෘදිසෙසසස
- 25 දිවඪසය හොති පාරාජිකං බම්මං අජිකාංපජනෙතා, තියෙව චොදෙති පරිසභිකිතො මසා පාරාජිකං බම්මං අජිකාංපනෙතාති –පෙ තියෙව චොදෙති සුතො මසා පරිසභිකිතො ව පාරාජිකං බම්මං අජිකාංපනෙතායි –පෙ අපතත් වාවාස වාවාස සභිකාදිසෙසසස.
- 26. සුනසස හොති පාරාජිකං ඔමමං අජිකාපනොගති, නිසෛව චොදෙනි පරිසඛකිතො මහා –පෙ– දිටෙඨා මහා –පෙ– පරිසඛකිතො මහා දිටෙඨා ව පාරාජිකං ධමමං අජිකාපනෙතාසි –පෙ– ආපනති වාචාග වාචාග ස්කාදි– සෙසසස
- 27. පරිසයිකිතසා ගොනි පෘරාජිකං බමමං අජාඛාපභෞතානි, හං වේ චොදෙනි දිටෙඨා මසා පෘරාජිකං බමමං අජාඛාපභෞතායි –පෙ– සුතෝ ඔසා පාරාජිකං බමමං අජාඛාපභෞතායි –පෙ– දිටෙඨා මසා සුතෝ ව පාරාජිකං ධරමං අජාඛාපභෞතායි –පෙ– ආපනනි වාවාස සම්කාදිසෙසසා.

- 19 චොදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවදිනුගේ නො දක්තා ලද්දේ වෙයි, ඉදින් ඔහුට (තෝ) පරිජිඇවැත් අවත්තෙහි මා විසින් දක්තා ලද්දෙහි අසත ලද්දෙහි ද වෙහි අශුමණයෙහි අශාකාපුනියයෙහි, තා සමග පොහොය හෝ පවුරුණු හෝ සඔසකම් හෝ නැතැ' යි චොදතා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.
- 20 චොදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවදිනුගේ නො දක්නා ලද්දේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි මා විසින් දක්නා ලද්දෙහි ද සැක කරණ ලද්දෙහි ද වෙහි අශුමණයෙහි, අශාකාපුනිගගෙහි . . වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 21 චොදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවදිකුගේ හො දක්තා ලද්දේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි මා විසින් දක්තා ලද්දෙහි ද අසන ලද්දෙහි ද සැක කරණ ලද්දෙහි ද වෙහි . චොදන කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ
- 22 චොදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවන්නේ යයි හො අසන ලද්දේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි මා විසින් අසන ලද්දෙහි සැක කරණ ලද්දෙහි ද මා විසින් අසන ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද මා විසින් අසන ලද්දෙහි සැක කරණ ලද්දෙහි ද දක්නා ලද්දෙහි ද වෙහි ... චොදනා කෙරේ නම් නෙපුලෙහි නෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ.
- 33 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැන් අවන්නේ ගයි සැක නො කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට (තෝ) පරිජිඇවැන් අවන්නෙහි මා විසින් සැක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද මා විසින් පරිසඞකිනගෙහි අසන ලද්දෙහි ද මා විසින් පරිසඞකිනගෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද අසන ලද්දෙහි ද වෙහි .චෞදනා කෙරේ නම් නෙපුලෙහි නෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ.
- 24 චොදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවදිනුගේ දක්තා ලද්දේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට '(තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි මෘ විසින් අසන ලද්දෙහි ග චොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්– ඇවැත් වේ.
- 25 චෞදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවදිනුගේ දක්නා ලද්දේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට වෞදනා කොරේ නම් (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි යයි මා විසින් සැක කරණ ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට චෞදනා කෙරේ නම් (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි මා විසින් අසන ලද්දෙහි පරිසඬකිත ද වෙහි . තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 26 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවන්නේ යයි අසන ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වොදනා කෙරේ නම් 'මා විසින් සැක කරණ ලද්දෙහි මා විසින් දක්නා ලද්දෙහි (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි මා විසින් සැක කරන ලද්දෙහි ද තෙපුලෙහි නෙපුලෙකි සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ
- 27 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවන්නේ යයි සැක කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට, (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි මා විසින් දක්තෘ ලද්දෙහි ය (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි මා විසින් අසන ලද්දෙහි ය '(තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි මා විසින් දක්තෘ ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි ද වෙහි, චෞදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි නෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

- 28 දිවයිසස හොති පෘරාජිකං බමමං අජිකෘපජරනොා, දිටෙයි වෙම-තිකො දිවයිං නො කපෙපති, දිවයිං නස්කරති, දිවයිං පම්මුවෙයා 1 හොති, -පෙ-සුනෙ වෙමතිකො සුතං නො කපෙපති, සුතං නස්සරති, සුතං පම්මුවෙයා නොති, -පෙ-පරිසභිකින වෙමතිකො පරිසභිකිනං නො කපෙති පරිසභිකිනං නස්සරති, පරිසභිකිනං පම්මුවෙයා හොති, කණුව වොදෙනි, පරිසභිකිනා මයා දිවෙයා ව -පෙ-පරිසභිකිනා මයා දිවෙයා ව -පෙ-පරිසභිකිනා මයා දිවෙයා ව සුනො ව -පෙ-පරිසභිකිනා මයා දිවෙයා ව සුනො ව පරාජිකං බමමං අජිකාපනොහි, අස්සමණෙයි, අසකාපුතතියොසි, නණු නයා සදහිං උපොස්ථා ව පවාරණා වා සභිකිකමමං වා"ති, ආපතති වාවාය වාවාය සභිකාදිපෙසසස
- 29 අදිටඪසස හොති පාරාජිකං ඛමමං අජිකාපජජනෙනා, නයෙකුව චෞදපෙති "දිටෙඪාසි පාරාජිකං ඛමමං අජිකාපගෙනාසි, අසසමරෝශි, අසකාපුතතියොසි, තණි තයා සංඛ්ර උපොසථො වා පවාරණා වෘ සමාංකමමං වං''නි, ආපතති වෘචාය වෘචාය සමාංදිසෙසසස
- 30 අසුතසස හොති පාරාජිකා බමමා අජිකාපතෙනාති, –පෙ– අපරිසෲකි-තසස හොති පාරාජිකා බමමා අජිකාපතෙනාති, තුසෙමු චොදපෙති: "පරිසබාතිතොසි, පාරාජිකා බමමා අජිකාපතෙනාසි, අසසමණාසි –පෙ– ආපතනි වාචාය වාචාය සබසාදිසෙසසස
- 31 අදිවාඪසස නොති පෘරාජිකං බමමං අජිකිංපණ්තෙන්, තියෙඩු මොද්-පෙනි දිවෙයාසි සුනොසි –පෙ - දිවෙයාසි පරිසඬකිනොසි –පෙ - දිවෙයාසි සුනොසි පරිසඬකිනොසි, පෘරාජිකං බමමං අජිකිංපනෙනාසි, –පෙ - අසුනසස හොති පෘරාජිකං බමමං අජිකිංපනෙනාති, තියෙඩු මොද්පෙනි: සුනොසි පරිසඬකිනොයි –පෙ සුනොසි දිවෙයාසි –පෙ සුනොසි පරිසඬකිනොසි දිවෙයාසි –පෙ අපරිසඬකිනසස නොති පාරාජිකං බමමං අජිකිංපනොත්, තියෙඩු මොද්පෙනි පරිසඬකිනොසි දිවෙයාසි –පෙ පරිසඬකිනොසි සුනොයි –පෙ පරිසඬකිනොයි දිවෙයාසි සුනොසි පාරාජිකං බමමං අජිකිංපනෙනාසි, අසාමණාසි. –පෙ ආපනනි වාවාග වාවාග සඬකාදිසෙසසස
- 32 දිටඨයස හොති පෘරාජිකං බමමං අජැකිපෙජරතෙනා, න දෙට වොද්පෙති සුතොසි – පෙ - තුණෙඩ වොද්පෙති පරිසබැතිතොයි - පෙ - හුණෙඩ වොද්පෙති සුතොසි පරිසබැතිතොසි, පාරාජිකං බමමං අජැකිප නොයි, අසයමණොසි – පෙ - අපෙතති වෘවාග වෘවාග සමණාදිසෙසයස
- 33 සුතසස හොති 'පාරාජිකං බම්මං අජැකාපනොහැති පෙ පරිසධියි තයස හොති පාරාජිකං බම්මං අජැකාපනොහති, තසෙකුව වොදපෙනි: දිටේඨායි පෙ ත කෙකුව වොදපෙනි සුතොසි පෙ ත කෙකුව වොදපෙනි දිටේඨායි සුතොසි පාරාජිකං බම්මං අජැකාපනොහැයි, අසසමණොයි පෙ දාපන්ති වාවාස වාවාය සම්කාදිසෙසසය

- 28. චෞදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවදිනුගේ දක්නා ලද්දේ වෙයි. දක්නා ලද්දෙහි විමති ඇත්තේ දක්නා ලද්ද නො හදහයි දක්නා ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි දක්නා ලද්ද නැසුනේ වෙයි ශුැතයෙහි විමති ඇත්තේ අසන ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි, අසන ලද්ද නොසිහි කෙරෙයි, අසන ලද්ද නොසිහි කෙරෙයි, අසන ලද්ද නොසෙන් වෙයි සැක කරණ ලද්ද නොසිහි කෙරෙයි, සැක කරණ ලද්ද නොසෙන් වෙයි ඉදින් ඔහුට මා විසින් පරිසමකිතයෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද මා විසින් පරිසමකිතයෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද මා විසින් පරිසමකිතයෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද මා විසින් පරිසමකිතයෙහි අසන ලද්දෙහි ද අසකලද්දෙහි ද වෙහි අශුමණයෙහි, අශාකාපුනියයෙහි තා සමග පොහෝ කිරීම හෝ පවුරුණු හෝ සමසකම් හෝ නැතැ' යි චෞදනා කෙරේ නම්, තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්-අැවැත් වේ
- 29 චෞදක වූ ඔහු විසින් පරිජිඇවැත් අවදිනුගේ තො දක්තා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි දක්තා ලද්දෙහි ය අශුමණයෙහි අශාකාපුනීයයෙහි තා සමග උපොසථයෙක් හෝ පචාරණයෙක් හෝ සඹස– කම්යෙක් හෝ නැතැ'යි චෞදනා කරවා නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 30 චෝදක වූ ඔහු විසින් 'පරිජිඇවැත් අවන්නේ ග'යි තො අසන ලද්දේ වෙයි ඔහු විසින් 'පරිජිඇවැත් අවන්නේ ග'යි සැක කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'තෝ පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි පරිසඬකිතයෙහි ය අශුමණ– යෙහි චෝදනා කරවා නම් නෙපුලෙහි නෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.
- 32 ඔහු විසින් පරිජිඇවැන් අවදිනුගේ දක්තා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට චොදනා කරවා නම 'අසන ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට චොදනා කරවා නම 'සැක කරණ ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට චොදනා කරවා නම 'අසන ලද්දෙහි සැක කරණ ලද්දෙහි පරිජිඇවැන් අවන්තෙහි අශුමණයෙහි' නෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ
- 33 ඔහු විසින් 'පරිජිඇවැත් අවන්නේ ය'යි අසන ලද්දේ වෙයි ඔහු විසින් 'පරිජිඇවැත් අවන්නේ ය'යි සැක කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වෞදනා කරවා නම් 'දක්නා ලද්දෙනි ය ඉදින් ඔහුව චෞදනා කරවා නම් 'අසන ලද්දෙනි ය ඉදින් ඔහුට චෞදනා කරවා නම් 'දක්නා ලද්දෙනි අසන ලද්දෙනි පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි අශුමණයෙහි ය' නෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

- 34. දිටඨාස්ස් හොති පාරාජිකං ධමමං අජිකාපජනොා, දිඩෝ වෙමතිකො දිටඨා තො කපපති, දිටඨා තස්සරති, දිටඨා පමමුවෙඨා හොති -පෙ- සුතෙ වෙමතිකො සුතං තො කපපති සුතං තස්සරති සුතං පමමුවෙඨා හොති -පෙ- පරිසඬකිතෙ වෙමතිකො පරිසඬකිතං තො කපෙනි, පරිසඬකිතං තස්සරති, පරිසඬකිතං පමමුවෙඨා හොති, තණෙඩ වොදපෙති පරිසඬකිතොසි දිවෙඨාසි -පෙ- පරිසඬකිතොසි සුතොසි -පෙ- පරිසඬකිතොසි දිවෙඨාසි සුතොසි පාරාජිකං ධමමං අජිකාපනොසි, අසසමණෙසි, අසකාපුතතියොයි, තණි තයා සදසිං උපොස්ථා වා පවාරණා වා සඬකකමමං වාති ආපතනි වාවාස වාවාස සඬකාදිසෙස්ස්ස
- 35 අනුතේ සුදබදිටකී, සුතේ අසුදබදිටකී, අසුතේ අසුදබදිටකී, සුතේ සුදබදිටකී
- 36. අසුදෙඛා හොති පුඟාලෙ අඤඤතරං පාරාජිකං බම්මං ද*ජ*ඣා– පනෙනා, තඤො සුදඛදිවයිසමානො අනොකාසං කාරාපෙණා චාමනා– බපපාගො වදෙනි, ආපතති සබසාදිසෙසෙන දුකකටසස
- 37 අසුදෝධා හොති පුශාලෝ අසදසදතුරං පාරාජිකා බමවා අජිඛාපනොා, තසෙදව සුදබදිවඨිසමාතො ඔකාසං කාරපෙණා චාචනාධිපපාගො විදෙති, ආපනති සමාසාදිසෙසසා
- 38 අසුදෙඛා තොති පුගාලො අඤඤතරං පාරාජිකං බමමං අජිකාපහෙනා තඤො සුදබදිවඞීසමාතො අනොකාසං කාරාපෙනිා අනෙකාසාබ්පපාසො වදෙනි, ආපතති ඔමසවාදෙන දුකකවසස
- 39 අසුදෙඛා හොති පුගාලො අණුණුතරං පාරාජිකා ධම්මා අජිඛාප-නෙතා, තණෙඩ සුදඛදිවඨිසමාතො ඔකාසං කාරපෙනා අකෙකාසාධිපපාසො වදෙනි, ආපතති ඔමසවාදසස
- 40 සුදෙඛා කොති පුශාලො අඤඤනරං පාරුජිකං බමමං අතජිඛා-පනෙනා, තඤො අසුදඛදිවසීසමානො අනොකාසං කාරුපෙනිා වාවනා-ධිපපාගො වදෙති, ආපනති දුකකටසස
- 41 සුදෙඛා හොති පුශාලො අණුණුතරං පාරාජිකං බමමං අතජිඛා-පනෙනා, තණෙඩ අසුදඛදිවඨිසමානො ඔකාසිං කාරපෙනිා වාවනාසිපපාදේ වදෙති, අතාපත්ති
- 42 සුදෙඛා හොති සුගාලො අඤඤනරං පාර්ජිකං බමාං අනජිඛා-පනෙනා, තුඤෙව අසුදඛදිවසීසමානො අනොකාසං කාර්පෙනිා අකෙකාසා-ධිපපායො වදෙනි, ආපනයි ඔමසවාදෙන දුකකටසය
- 43. සුදෙධා හොති පුගාලො අණුණුනරං පාරාජිකං බම්මං අනජිමා-පහෙනා, නුණෙව අසුදබදිවයිසමාතො ඔකාසං කාරපෙනිා අකෙකාසාධපපාසො වදෙනි, ආපනති ඔමසවාදසස

- 34 චෞදතා කරවත ඔහු විසින් පරිජි අවැත් අවදතා වූ කෙතෙම දක්නා ලද්දේ වෙයි දක්නා ලද්දෙහි විමති ඇත්තේ දක්නා ලද්ද නො හදහයි. දක්නා ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි. දක්නා ලද්ද නැසුනේ වෙයි අසන ලද්දෙහි විමති ඇත්තේ අසන ලද්ද නො හදහයි, අසන ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි, අසන ලද්ද නැසුනේ වෙයි. පරිසඬකිනයෙහි විමති ඇත්තේ පරිසඬකිනය නො හදහයි, පරිසඬකිනය නො සිහි කෙරෙයි, පරිසඬකිනය නැසුනේ වෙයි ඉදින් ඔහුට චෞදනා කරවා නම් 'සැක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි ය සැක කරණ ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි ය. සැක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි පරිජි අවත්ත හෝ පවාරණ යෙක් හෝ සඬඝකමයෙක් හෝ නැතැ'යි චෞදනා කරවා නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 35 අශුතියා කෙරෙහි ශුතිදුමට් ඇන්නේ යැ ශුතියා කෙරෙහි අශුතිදුමට් ඇන්නේ යැ අශුතියා කෙරෙහි අශුතිදුමට් ඇන්නේ යැ ශුතියා කෙරෙහි ශුතිදුමට් ඇන්නේ යි
- 36 පුදගල තෙම අශුදබ වූගේ එක්තරා පරිජිඇවැතකට පැමණියේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුදබ ය යන දෘෂටි ඇත්තේ අවකෘශ නො කරවා සස්නෙන් තෙරනු කැමැත්තේ කියා තම සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වේ
- 37 පුදගල තෙම අශුදධ වූයේ එක්තරා පරිජිඇවැතකට අවන්නේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුදා ය යන දුෂට් ඇතියේ සස්තෙන් තෙරනු කැමැත්තේ අවකාශ කරවා කියා නම සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ.
- 38 පුදහල තෙම අගුදා වූගේ එක්තරා පරිජිඇවැතකට අවන්නේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුදා ය යන දෘෂටි ඇක්තේ අවකෘශ නො කරවා ආකුෙශ කරණ රිසි ඇති ව කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පචිති සමග දුකුළාඇවැත් වේ
- 39 පුදගල නෙම අශුදා වූයේ එක්තර පරිජිඇවැතකට අවන්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුදා ය යන ද පෙට ඇති ව අවකාශ කරවා ආකොශ කරණ රිසි ඇති ව කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිතිඇවැත් වේ
- 40 පුදහල තෙම ශුදා වූයේ එක්තර පරිජිඇවැතකට තො පැමිණියේ වෙයි. ඉදින් ඔහුව අශුදා ය යන දුෂටි ඇති ව සස්නෙන් තෙරනු කැමැත්තේ අවකාශ තො කරවා කියා තම දුකුළාඇවැන් වේ
- 41 පුදගල තෙම එක්තරු පරිජිඇවැතකට නො පැමණිගේ ශුද්ධ වූගේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශුද්ධ ය යන දෑෂටි ඇති ව සස්තෙන් නෙරනු කැමැත්තේ අවකාශ කරවා කියා නම් ඇවැත් තැනි
- 42 පුදගල හෙම එක්තරා පරිජිඇවැතකට තො පැමිණිගේ ශුදා වූගේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශුදා ය යන දුෂටි ඇති ව ආකොශ කරණ රිසි ඇත්තේ අවකාශ නො කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති සමග දුකුළාඇවැත් වේ.
- 43 පුදගල තෙම එක්තරු පරිජිඇවැනකට නො පැමිණියේ ශුදධ වූගේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශුදධ ය යන දුෂටි ඇති ව ආකොශ කරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ කරවා කියා නම් ඔමසවැදයෙහි පවිතිඇවැත් වේ

44 අසුදෙඛා හොති පුගාලෙ අසදසදතරං පාර්ජිකං බමා අජඩා -පනෙනා, තිසෙම අසුදඛදිවසීසමානො අනොකාසං කාරපෙනා මාමනා -ඛපපාසෙ වදෙති, ආපතති දුකකටසස -පෙ ඔකාසං කාරපෙනා මාමනාඛ -පපාසෙ වදෙති, අනාපතති -පෙ අනොකාසං කාරපෙනා අකෙකාසා -ඛපපාසෙ වදෙති, ආපතති ඔමසවාදෙන දුකකටසස -පෙ ඔකාසං කාරපෙනා අකෙකාසාබපපාසෙ වදෙති, ආපතති ඔමසවාදෙසා

45 සුදුණි හොති පුගනලො අඤ්ඤතර පැරාජික බමා අතජ්ඛා-පනෙනා, තයෙම සුදබදිවකීසමානො අනොකාසං කාරුපෙනා මාවනාබපායෙ වදෙනි, ආපතනි සම්කෘදිසේසෙන දුක්කටස් –පෙ– ඔකාසං කාරුපෙනා වාවනාබපායෝ වදෙනි, ආපතනි සම්කෘදිසේස්ස් –පෙ– අනොකාසං කාරුපෙනා අකේකාසාධපායෝ වදෙනි, ආපතනි ඔම්සමාදෙන දුක්කටස් -පෙ– ඔකාසං කාරුපෙනා අකේකාසාධපපායෝ වදෙනි, ආපතනි ඔම්සමාදස්

46 අනංපතති සුදෙඛ අසුදඛදිවකීසය, අසුදෙඛ අසුදඛදිවසීයා, උමමතනකසය, ඇදිකම්මකසයාසි

පඨම දුවඨයේස සිකඛාපදං නිවිතිතං.

3. 9.

දූතිය දූවාදෙස සිකඛාපදං

1 තෙන සමයෙන බුුදුලබා හනවා රාජනගෙ විහරනි වෙළුවන කලඤකනිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන මෙනනිසපුමෙන්නා ශික්ඩු ශිස්කකුවා පබනතා ඔරොහනතා අදදසංසු ඡනලකා අජිකාය විපාට-පාරජනතා, දිසවාන එවමාහලසු "හඤ මයා ඇවුසො ඉමා ඡනලකා ද^{දිදිලි} මලලපුනතා නාම කරෙම, ඉමා අජිකා මෙනතියා නාම භික්ඩුනිා කරෙම එවා මයා චොහරිසසාම පුබෙන මයා ඇමුසො දබනා මලලපුනතා සුනෙන අවොචුමහ, ඉදන් පන අමෙනහි සාමා දිටෙඨා මෙනතියාය නික්ඩුනියා විපාට සහජනෙතා"නි තෙ නා ඡනලකා දබනා මලලපුනතා නාව අකාසු, නා අජිකා වෙනතියා නාම භික්ඩුනිා අකාසු නො අවෙඩුවෙන ආවේකයේ, නා අජිකා වෙනතියා නාම භික්ඩුනිා අකාස තෙ භික්ඩුනා දාරෙවේළා 'පුටේට මයා ඇවුසො දන්න මලලපුනතා සුනෙන අවොචුවත ඉදන් පන අවෙඩුම් සාවා දිටෙඨා වෙනතියාය භික්ඩුනියා විපාව සහන අවෙඩුවත ඉදන් පන අවෙඩුම් සාවා දිටෙඨා වෙනතියාය භික්ඩුනියා විපාව පරමණනා එයා ගරිකයාරී"නි

¹ ජකලක- ස ා දි

- 44 පුදහල තෙම එක්තරා පරිජිඇවැතකට පැමිණිගේ අශුදා වූගේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට අශුදා ග යත දුෂට ඇති ව සස්තෙන් තෙරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ තො කරවා කියා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි සස්තෙන් තෙරණ රිසි ඇති ව ඇති ව අවකාශ කරවා කියා නම් ඇවැත් නැති ආකුෝශ කරණ රිසි ඇති ව අවකාශ තො කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති සමග දුකුළාඇවැත් වේ . ඇතුාශ කරණ රිසි ඇති ව අවකාශ කරවා කියා තම් ඔමසවාදයෙහි පචිති- ඇවැත් වේ
- 45 පුදහල තෙම එක්තුරු පරිජිඇවැතකට තො පැමිණිගේ ශුඛ වූගේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුඛය ය යන දුෂවි ඇති ව සස්තෙන් තෙරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ තො කරවා කියා නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුළාඇවැත් වේ සස්නෙන් තෙරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ කරවා කියා නම් සහවෙසෙස්– ඇවැන් වේ. ආකුොශ කරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ තො කරවා කියා නම් ඔමසවෑදයෙහි පචිති සමග දුකුළාඇවැත් වේ ආකුෝශ කරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ කරවා කියා නම් ඔමසවෑදයෙහි පවිතිඇවැත් වේ
- 46 ශුදාධයා කොරෙහි අශුදාධ ය යන දෘෂට් ඇතියනුට, අශුදාධයා කොරෙහි අශුදාධ ය යන දෘෂට් ඇතියනුට, උනමතතකයනට, ආදිකමම්කයනට ඇවැන් නැත්තේ යි

3. 9.

දවිතීය දුටක්දෙස ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු රජගහනුවර සමීපයෙහි වූ කලඥක-නිවෘප තම් වෙළුවනයෙහි වෘසය කෙරෙති තුවද එසමයෙහි මේතතිය-භූම්වජක තම් තිඤුහු ශිජිකුළුපව්වෙහි සිට බස්තෘහු එළියක සමග මෙවුන්දම්හි හැසිරෙණ එළුවකු දක මෙසේ කිහු 'ඇවැත්ති, අපි දැන් මේ එළුවෘ දබබලොපුතු යයි තම් කරමින මේ එළිය මෙතතියා තම භිඤුණිය කරමින අපි මෙසේ වෘවහාර කරමින ඇවැත්ති, පෙර අපි දබබලොපුතුහට ශැතයෙන් චෞදතා කළමින දැන් වැළිත් අප විසින් 'මෙතතියා මෙහෙණ සමග මෙවුන්දම්හි හැසිරෙණුයේ තුමන් ම දක්තා ලද්දේ ය'යි ඔහු ඒ එළුවෘ 'දබබලොපුතු'යි තම් කළහ ඒ එළිය "මෙතතියා" තම භිඤුණිය කළහ ඔහු භිඤුත්ට ආරොචනය කළහ 'ඇවැත්ති, අපි පෙර දබබලලාපුතුහට ශැතයෙන් කිමින දැන් වැළිත් අප විසින් මෙතතියා භිඤුණිය සමග මෙවුන්දම්භි හැසිරෙණුයේ තමන් ම දක්තා ලද්දේය'යි භිඤුහු මෙසේ කිහු, 'ඇවැත්ති, තහමක් මෙසේ කියවු ආයුෂමත් දබබලෙහපුතුයෝ මෙසේ නො කරන්නාහ'යි 2 අථ බෝ තෙ භික්ඛූ භගවතෝ එතම්පරං ආරෝවේසුං අථ බෝ භගවා එනසමං නිදුනෙ එනසමං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්කං සහනිපාතාපෙනා ආයසමනතා දෙබබං මලලපුනතා පටිපුවීම්. "සරසි නිං දෙබබ එවරුපං කහතා, ගථයිමේ භික්ඛූ අාහංසූ"නි "යථා මං භනෙත හගවා ජාතානී"නි දුතියම්පි බෝ භගවා –පෙ– තනිගම්පි බෝ භගවා ආයසමනතාං දෙබබං මලලපුනතං එතදවොව "සරසි නිං දබබ එවරුපං කතතා, ගථයිමේ භික්ඛූ අාහංසූ"නි "ගථා මං භනෙත භගවා ජාතානී"නි "න බෝ දබබ දබබා එවං නිබෙබයෙන්නි සවෙ නයා කතාං කතනති විදෙහි, සවෙ අකතාං අකතනති විදෙහි"නි "ගතෝ අහං භනෙත ජාතෝ නාභිජාතාම සුපිතනෙතනාපි මේථුනං බමාං පතිසෙවිතා, පගෙව ජාගේකී. අථ බෝ භගවා භික්ඛූ ආමනෙතසි "තෙත ති භික්ඛවෙ ඉමෙ භික්ඛූ අනුයුසුප්ථා"නි ඉදං වනා භගවා උවඨාශාසනා විහාරං පාවිසි

ී අථ බො නෙ තික්බූ මෙතනියතුමව ජික තික්බූ අනුයුකුදීංසු `
"කිං පත තුමෙන අාවුසෝ අංගසමනතං දබබං මලලපුතතං අකුකුතා බමමත අනුතුබංසෙථා'ති. 'එවමාවුසෝ'ති ගෙ තෙ තික්බූ අපපිවණ, නෙ උස්කායනති බියනති විපාවෙනති ''කථං හි නෑම මෙතනියකුමාජකා තික්බූ අංයසමනතං දබබං මලලපුතතං අකුකුතාගියසා අබිකරණසා කිකුම්දෙසං ලෙසමතතං උපාදය පාරාජිකෙන බමෙන අනුතුබංසෙසානති"නි අථ බො තෙ තික්බූ තමෙනො එතමන ආශේවෙසුං –පෙ– "සවවං කිර තුමෙන තික්ඛවෙ දබබං මලලපුතතං අකුකුතුබෙනසා අතිකරණසා කිකුවිදෙසං ලෙසමනතං උපාදය පාරාජිකෙන බමෙන අනුතුබංසෙථා"ති ''සවවං ගමවා'' විගරති වූතෝ තමවා ''කථං හි නෑම තුමෙන මොකපුරිසා දබබං මලලපුතතං අකුකුතුගියසස අතිකරණසා කිකුවි දෙසං ලෙසමතතං උපාදය පාරාජිකෙන බමෙන අනුතුබංසෙසසථ තෙතං මොකපුරිසා අපසනනාතං වා පසාදය –පෙ -එවකුව පත තිකිකිවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසෙයා.එ.''

"කො පන භිකාමු භිකාමු දුවෙඨා දෙසො අපත්තෝ අසුසු-හාතියසස අධිකාරණසස කිසැවිදෙසං ලෙසමනනං උපාදය පාරාජිකෙන ධ්‍රමේන අනුද්ධංසෙයා, අපෙවනාම නං ඉම්මතා ම්භම්වරියා වාවේයාන්ති කතො අපරෙන සමයෙන සමනුගතාගියමානො වා අසමනුගතාගියමානො වා අසැසැතාගියං වෙව තං අධිකාරණ හොති, කොවේ දෙසො ලෙසමතෙනා උපාදිනෙනා, ගිකඩු ව දෙසං පනිවඨාති, ස්ඛ්යාදිපෙසෝ"නි

4 කො පනාති යො යාදිසෝ -පෙ– භිකබූති –පෙ– අයං ඉමසිරි. අනේ අධිපෙතො තිකබූති

භිකුබුණන් අඤඤං භිකුබුං.

දුළුවඨා දෙදෙසාති කුපිතො අනතනමනො අනතිරදෙධා ආභනවිනෙනා බ්ලුජාතො.

^{ේ &}quot;යන සිටනුසි අනුළඟසීයදිංකා සිටනුතං පතමුණ ආරෝවවිද " අයාම පාරෝ පොදුරුවෙනු

- 2 ඉක්තිති ඒ තිඤුහු තාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දක්වූක ඉක්බිති තාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනයෙහි මෙකරුණෙහි තිඤුසබසයා රැස් කරවා ආයුමෙත් දබවලලාපුනුයන් පුළුවූත් සේක 'දබවය, යම්සේ මේ තිඤුහු කිහු ද තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු දැ' යි යම්සේ භාගාවතුන් වහන්සේ මා දන්තා සේක් තම් (එසෙයින් දතයුතු වෙමි) යි, බුදුහු දෙවන වට ද බුදුහු තෙවනවට ද ආයුමෙත් දබවලලාපුනුයන්ට මෙය වදළහ. "දවවය, යම්සේ මේ තිඤුහු කිහු ද තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු දැ' යි යම්සේ භාගාවතුන් වහන්සේ දන්තා සේක් ද 'එසෙයින් දතයුතු වෙමි' යි දවවන මිසින් කරනුත් වහන්සේ දන්තා සේක් ද 'එසෙයින් දතයුතු වෙමි' යි දවවය, පණ්ඩතයෝ මෙසේ (පර පුතායෙන්) නිරවුල් නො කෙරෙකි ඉදින් තා විසින් තො කරණ ලද කම් කරණ ලද යි කියව ඉදින් තා විසින් තො කරණ ලද තම් කරණ ලද යි කියව"යි. 'සවාමිනි, මම යම් කලෙක උපන්නෙම ද එතැන් පටත් සිහිනෙනුදු මෙවුන්දම් සෙවියෙම් තො දන්මි නිදි වැරැයෙම් කැලමැ'යි. ඉක්බින් භාගාවතුන් වහන්සේ භිඤුන් ඇමැතු සේක. 'එසේ වී නම් මහණෙනි, මේ භිඤුන් විමසව'යි මෙය විදුරු භාගාවතුන් වහන්සේ හුනස්නෙන් නැහී විශාරයට පිවිසි සේක.
- 3. ඉක්බිති ඒ හිසමුහු මෙනතියභුමවජක තිසමූන් විමසුන කීමෙක් ද "ඇවැත්ති, තෙපි ඇයුමෙත් දබබමලාපුතුයන්ට අනාභාගීය අගික*රණ*යක්– හුගේ එකදෙශලෙශමානුයක් ගෙන පරිජිඇවැතින් චොදනා කරවූ දැ?"යි 'එහේග ඇවැත්ති'යි යම් අපිස් මහණ කෙතෙක් වෙත් නම් ඔහු අවමන් කෙරෙති, අයුණු කියති, දෙස් පහළ කෙරෙත් 'කෙසේ නම් මේනතියකුම්වජක තිසුමුහු ඇයුමෙන් දබබමලාපුතුයන්ට අනාභාගීය අධිකරණයක්හුගේ එකදෙ-ශලෙශමානුයක් ගෙන පරිජිඇවැතින් චොදනා කෙරෙත් දෑ? යි ඉක්බිති ඒ තිඤ්සු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දන්වූහ 'සැබැවෙක් උ මහණෙනි. තෙපි දබබමලෳපුතුහට අතාභෝගීය අධිකරණයක්හුගේ එකදෙශලෙශමෘතුයක් ගෙන පරිජිඇවැතින් වෞදනා කරවු දැ? යි. 'සැබව භගපවතුන් වහන්සැ' යි තාගාවත් බුදුහු වෙසෙසින් ගැරහුන 'කෙසේ නම් සිස්පුරුෂයෙනි, නෙපි දබබමලාපුනුකට අනාභාගීය අධිකරණයක්හුගේ එකදෙශලෙශමානුයක් තෙන පරිජිඇවැතින් වෙෑදනා කරවු ද, සිස් පුරුෂයෙනි, නෙල නො පහන් වූවන්නේ පුසාදය පිණිස නෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙගේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවූ.

'යම් මහුණෙක් දුෂිත වූයේ නො සතුවුසින් ඇන්නේ 'මොහු මෙසස්නෙන් නෙරනෙම නම් යෙහෙකෑ'යි අනෘතාශීය අධිකරණයක්– හුගේ එකදෙශලෙශමා හුයක් ගෙණ මහණක්හට පරිජිඇවතින් චොදනා කරන්නේ නම්, එයින් පසුකලෙක විචාරනු ලබන්නේ හෝ නො විචාරණු ලබන්නේ හෝ ඒ අධිකරණය අනාතෘශීයද වේ නම් එකදෙශ වූ ලෙසමා හුයෙක් ශන්නා ලද්දේ නම් 'චොදක මහණ තෙමේන් දෙෂයෙහි පිහිටා නම් සහවෙසෙස් වේය'යි

4 යෙ පන යනු යනු යමෙක් යම්බදුයෙක්

තිකාබු යනු මේ නෙමේ මේ අනිමයෙහි තිකබු යයි අදහස් *කරණ* ලද්දේ ය.

ශිකාබුං යනු: අන් මහ**ණක්**හට

දුවෙඪා දෙ,කො ගනු: කිපිගේ තො සතුවුසින් ඇත්තේ තො පහන් වූගේ කොචින් මැඩුණු සින් ඇන්තේ හටගන් (පිළිඹු) හුල් ඇත්නේ අපපතිතොති තෙන ව කොපෙන තෙන ව දෙසෙන නාග ව අනතන-මතතාය නාය ව අනතිරදඬියා අපපතීතො කොති

අතිකරණසැතාගියසෙ අතිකරණසොති අපතනසැසැතාගිය වා හොනි අතිකරණසැසැතාගිය වා කථ අතිකරණ අතිකරණසා අසැසැතාගිය විවාදුබිකරණ අනුවාදුබිකරණසා අපතනාධිකරණසා කිළුබධිකරණසා අසැසැතාගිය, අනුවාදුබිකරණ ආපතනාධිකරණසා කිළුබධිකරණසා විවාදුබිකරණසා අසැසැතාගිය, ආපතනාධිකරණ කිළුබධිකරණසා විවාදුධි-කරණසා අනුවාදුබිකරණසා අසැසැතාගිය, කිළුබිකරණ විවාදුධිකරණ ආසාස අනුවාදුබිකරණසා ආපතනාධිකරණසා අසැසැතාගිය එව අතිකරණ අතිකරණසා අසැසැතාගිය

කාථං අබිකරණං අබිකරණයක තබහානියං? විවෘදුබිකරණං විවෘදුබිකර ණසා නබහානියං අනුවෘදුබිකරණං අනුවෘදුබිකරණසා නබනාශියං ආපතතාබිකරණං ආපතතාබිකරණසා සියා තබනානියං සියා අසුසුභාගියං

කථං අපෙතතාධිකරණං අපෙතතාධිකරණසා අඤඤභාගියං? මෙදුත-ධම්මප්‍රරාජිකාපතති අදිනතාදනප්‍රරාජිකාපතතියං මනුසාවිශාගප්‍රරාජිකා-පතතියං උතතරිමනුසාධම්මප්‍රරාජිකාපතතියං අඤඤභාගියං අදිනතාදන-ප්‍රරාජිකාපතති මනුසාවිශාගප්‍රරාජිකාපතතියං උතතරිමනුසාධම්මප්‍රරාජිකා-පතතියං මෙදුනධම්මප්‍රරාජිකාපතතියං අඤඤභාගියං මනුසාවිශාගප්‍රරාජිකා-පතති උතතරිමනුසාධම්මප්‍රරාජිකාපතතියං මෙදුනධම්මප්‍රරාජිකාපත්‍රයං අදිනතාදනප්‍රරාජිකාපතතියං අඤඤභාගියං උතතරිමනුසාධම්මප්‍රරාජිකා-පතති මෙදුනධම්මප්‍රරාජිකාපතතියං අදිනනාදනප්‍රරාජිකාපත්‍රයා මනුසා පතති මෙදුනධම්මප්‍රරාජිකාපතතියං අදිනනාදනප්‍රරාජිකාපත්‍රයා මනුසා විශාගත්‍රරාජිකාපතතියං අඤඤභාගියං එවං අපත්‍රතාධිකරණං අපත්‍රතාධි-කරණසා අඤඤභාගියං

කථණුව අපතනාධිකරණ අපතනාධිකරණය තබනාධියා මේදුන . ධම්මපාරාජිකාපතති මේදුනධම්මපාරාජිකාපතතියා තබනාධියා අදිනනාදනපාරාජිකාපතතියා තබනාධියා මනුසස්ටිශාන -පාරාජිකාපතති මනුසස්ටිශානපාරාජිකාපතතියා තබනාධියා මනුසස්ටිශාන -චාරාජිකාපතති මනුසස්ටිශානපාරාජිකාපතතියා තබනාගියා උතනරිම්නුසස් -ධම්මපාරාජිකාපතති උතනරිමනුසස්ධම්මපාරාජිකාපතතියා තබනාධියා එවා ආපතතාධිකරණ ආපතතාධිකරණසස තබනාගියං

කිව්වාධිකරණං කිව්වාධිකරණසස තබහාගියං එවං අධි*කරණ* අධිකරණසස තබහාගියං

කිණුව දෙසං හලසමතනං උපාද්යානි ලෙසෙ තාව ද^{ුල්ල}ා ජාතිලෙසො නාමලෙසො ගොතතලෙසො ලිඛ්ශලෙසො දාපත්වල සා පතතුවලයා විටරලෙසො උපණ්ඩාසලෙසො ආවර්සලෙසා දසනස්තුලෙසා අපානිතෝ යනු. ඒ කොපයෙන් ද ඒ දෙෂයෙන් ද ඒ නො සතුටුසින් ඇති බැමින් ද ඒ නො පහන් බැමින් ද නො සතුටුසින් ඇත්තේ වේ.

අණුණු භාගිය සහ අධ්‍යාරණයා යනු අපෙනති අනාභාගිය හෝ අධ්යාරණ අනාභාගිය හෝ වෙයි කිසෙයින් අධ්යාරණය අධ්යාරණයට අනාභාගිය හෝ විවාද්ධිකරණය අනුවාද්ධිකරණයට අංපනතාධ් කරණයට කිව්වාධිකරණයට අනාභාගිය වෙයි අනුවාද්ධිකරණය අපනතාධ් කරණයට කිව්වාධිකරණයට විවාද්ධිකරණයට අනාභාගිය වෙයි අනුවාද්ධිකරණයට අනාභාගිය වෙයි අංපනතාධ කරණය කිව්වාධිකරණයට විවාද්ධිකරණයට අනුවාද්ධිකරණයට අනාභාගිය වෙයි නිව්වාධිකරණයට විවාද්ධිකරණයට අනුවාද්ධිකරණයට අනාභාගිය වෙයි මෙසෙයින් අධ්යාරණයට අත්යාරණයට අනාභාගිය

කිසෙයින් අධිකරණය අධිකරණයට තද්භාගිය වේ ද² යන්: විවෘදුධි– කරණය විවෘදුධිකරණයට තද්භාගිය වෙයි අනුවෘදුධිකරණය අනුවෘදුධි– කරණයට තද්භාගිය වෙයි අපතතාධිකරණය ආපතතාධිකරණයට තද්භාගිය ද වන්නේ ය, අනාභාගිය ද වන්නේ යි

කිසෙයින් අපෙනතාබිකරණය අපෙනතාබිකරණයට අනාභායිය වේ ද් සත්· මෛද්නධාමීමපාරාජිකාපනතිය අදිනනාදනපාරාජිකාපනතියට මනුෂා-වීමුහපාරාජිකාපනතියට උතතරිමනුෂාබමීපාරාජිකාපනතියට අනාභායිය මෙයි අදනතාදනපාරාජිකාපනතිය මනුෂාවිමුහපාරාජිකාපනතියට අනාභායිය මෙයි මනුෂාවිමුහපාරාජිකාපනතියට ලෙම් නුතරිම නුෂාබමීපාරාජිකාපනතියට මෛද්නධාමීපාරාජිකාපනතියට අදනතාදනපාරාජිකාපනතියට අනාභායිය මෙයි උතතරිමනුෂාබමීපාරාජිකාපනතිය මෛද්නධාමීපාරාජිකාපනතියට අදනතාදනපාරාජිකාපනතියට මනුෂාවිමුහපාරාජිකාපනතියට අනාභායිය මෙයි මෙසෙයින් ආපනතාධිකරණය ආපනතාබකරණයට අනාභායිය මේ

යළි කිසෙයින් අපෙතනාධිකරණය අපෙතනාධිකරණයට තද්භාගිය වේ ද් යත් වෛථුතබම්පාරාජිකාපතතිය වෛථුතබම්පාරාජිකාපතතියට තද්භාගිය වෙයි අදතකාදනපාරාජිකාපතතිය අදතකාදනපාරාජිකාපතතියට තද්භාගිය වෙයි මනුෂාවිගුහපාරාජිකාපතතිය මනුෂාවිගුහපාරාජිකාපතතියට තද්භාගිය වෙයි උතතරිමනුෂාඛම්පාරාජිකාපතතිය උතතරිමනුෂාඛම්පාරාජිකාපතති-යට තද්භාගිය වෙයි මෙසෙයින් අපතතාධිකරණය අපෙතතාධිකරණයට තද්භාගිය වේ

කිච්චෘතිකරණය කිච්චෘතිකරණයට තද්භෘතිය වෙයි මෙසෙයින් අතිකරණය අතිකරණයට තද්භෘතිය වේ

කිණැවිතදසං ලෙසමනහා උපාදය යනු ලෙස නම් දශ ලෙශ කෙතෙකි ජාති ලෙශ යැ තාමලෙශ යැ හොතුලෙශ යැ ලිඞ්නලෙශ යැ ආපතති ලෙශ යැ පාතු ලෙශ යැ චීවර ලෙශ යැ උපාඛෲය ලෙශ යැ ආවාය්‍යී ලෙශ යැ ශයතාසත-ලෙශ යි. ජාතිලෙසෝ තාම ඛතතියෝ දිටෙඨා හොති පෘරාජිකං බමා අජඩා-පජානතා, අණුණු බතතියෝ පස්සිතා චෞදෙනී: ''ඛතතියෝ මයා දිටෙඨා පාරාජිකා බමාං අජිකාපනොස්, අසසමණොස්, අසකාපුතතියෝයි, තති තයා සදහිං උපොස්ථෝ වා පවාරණා වා සම්ඝකමාං වාති, ආපතති වාවාය වාවාය සමෲද්නෙසසා මුංහමණො දිටෙඨා හොති පප- වෙසෙසා දිටෙඨා හොති –පෙ- සුදෙද දිටෙඨා හොති පෘරාජිකා බමාවං අජිකාපජනතා, අණුණු හොති –පෙ- සුදෙනී. සුදෙද මයා දිටෙඨා පෘරාජිකා බමාං අජිකාපනතායි, සෙසසස

නාමලෙනෙන නෑම. බුදාධරකකිනො දිවෙයා නොති –පෙ බමමරකකිනො දිවෙයා හොති –පෙ සඔසරකකිනො දිවෙයා හොති පාරාජිකා බමමං අජිකිංපජ්රනෙනා, අණුණුං සඔසරකකිනා පස්සිතා වොදෙනි සඔසරකකිනො මයා දිවෙයා පාරාජිකා බමමං අජිකිංපනෙනාසි, අසසමණොසි, අසකාපුනති– යොසි –පෙ අපෙනනි වාචාය වාචාය සඔසාදිසෙසසස

ඉතාතනලෙසො තාම ගොතමො දිටෙඨා හොති –පෙ– මොගනලලාතො දිටෙඨා හොති –පෙ– කච්චායතො දිටෙඨා හොති –පෙ– වාසිටෙඨා දිටෙඨා හොති පාරාජිකා බමමා අරැකිපෙජනෙතා, අඤඤා වාසිටඨා පසයිතිා වොදෙකි වාසිටෙඨා මයා දිටෙඨා පාරාජිකා බමමා අජිකාපනෙනාසි, අසාමණොසි, අසකාපුතතියොසි –පෙ– ආපතති වාචාය වාචාය සමසාදිසෙසසස

ලිඛනලෙසො නාම: දීසෝ දිටෝා හොති –පෙ– රසෝා දිටෝා හොති –පෙ– කණෙනා දිටෝා හොති –පෙ– ඔදුතො දිටෝා හොති පාරාජිකං ධමමං අජාඛාපජජනෙතා, අසැසැං ඔදුතා පස්සිතා චොදෙති· ඔදුනො මයා දිටෝා, පාරාජිකං ධමමං අජාඛාපනෙනාසි, අසාමණොසි, අසකාපුනතියොසි –පෙ– ආපනති වාවාස වාවාස සහභාදිසෙසසා

ආ**පතතිලෙසෙ** නාම: ලහුකං ආපතතිං ආපජජනෙතා දිටේඨා හොති, තිකෙම පාරාජිකෙන චොදෙනි අසසමණෙයි, අසකාපුතතියොයි -පෙ-ආපතති වාවාය වාවාය සබසාදිසෙසසස

පතනලෙසො නෑම ලෙසපතනබරේ දිටෙඨා හොති -පෙ සාවක-පතනබරේ දිටෙඨා හොති -පෙ සුමහකපතනබරේ දිටෙඨා හොති පාර්ජිකං බමමං අජිකි,පජරනෙතා, අඤඤං සුමහකපතනබරං පසසිනා වොදෙගි සුමහකපතනබරේ මගා දිටෙඨා පාර්ජිකං බමමං අජිකි,පහොතාසි, අසකමෙණෙයි, අසකාුපුතතියොසි -පෙ දාපතති වාවාය වාවාය සියි.ාදි-සෙසසස ජාතිලෙස තම් වොදකයා විසින් පරිජිඇවැත් අවදතා සම්බුයයෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි (ගෙතෙම) අතාසමේය මහණක්හු දක මා විසින් (පරිජි-ඇවැත් අවදතා) සම්බුයයෙක් දක්තා ලද්දේ ය (සම්බුය වූ තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි, අශුමණයෙහි, අශාකාපුනීයයෙහි තා සමග උපොසථයෙක් හෝ පවාරණයෙක් හෝ සම්ඝකම්යෙක් හෝ තැතැ' යි වොදතා කෙරේ තම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ බමුණෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි. වෙශායෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි පරිජිඇවැත් අවදතා ශුදයෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි පරිජිඇවැත් අවදතා ශුදයෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි (හෙතෙම) අතාශුද පැවිද්දකු දක 'මා විසින් (පරිජි-ඇවැත් අවදතා) ශුදයෙක් දක්තා ලද්දේ ය (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි අශුමණයෙහි, අශාකාපුනීයයෙහි වොදතා කෙරේ තම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

නාමලෙස නම් (චෞදක මහණනු විසින්) බුුදාරියකිත නමැත්තෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි ධමමරකකිත නමැත්තෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි පරිජිඇවැත් අවදනා සඬකරකකිත නමැත්තෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි හේ සඬකරකකිත නම අනෙකක්හු දක 'මා විසින් (පරිජිඇවැත් අවදනා) සඬකරකකිත දක්තා ලද්දේ ය (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි, අශුමණයෙහි, අශාකාපුනියයෙහි චෞදතා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්-ඇවැත් වේ.

ගොතනලෙස නම් (වෞදක මහණකු විසින්) ගෞතම නොතු ඇතියෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි මෞගනලලාන ගෞතු ඇතියෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිජිඇවැන් අවදනා වෘසිවඨ ගෞතු ඇතියෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිජිඇවැන් අවදනා වෘසිවඨ ගෞතු ඇතියෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ වෘසිවඨ ගෞතු ඇති අන් පැවිද්දකු දක 'මා විසින් (පරිජිඇවැන් අවදනා) වෘශිෂඨයෙක් දක්නා ලද (නෝ) පරිජිඇවැන් අවත්නෙකි. අශුමණයෙකි, අශාකාපපුතිය හෙයි වෞදනා කෙරේ නම් නෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ

ලිඛනලෙස නම දිගුල්ලෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි. . ලුකුබුයෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි කඵලයෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිජිඥවැන් අවදනා හෙළලුයෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ අන් හෙළලු පැමිද්දකු දක 'මා විසින් (පරිජිඥවැන් අවදනා) හෙළලුයෙක් දක්නා ලද්දේ ය (නෝ) පරිජිඥවැන් අවන්තෙහි, අශුමණයෙහි, අශාකාපුනියයෙහි වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි නෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ

අා**පත**නි ලෙස නම ලුහුඇවැත් අවදනා පැමිද්දෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශුමණයෙහි, අශාකාපුතුිරැගෙහි, පරිජිඇවැතින් වොදනා කෙරේ නම තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ

පතක ලෙස නම ලොහොමුවා පා දරන්නෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි සාටකපානු (ඔප්තැගු මැට්පා) දරන්නෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි පරිජි-ඇවැත් අවදනා සුමහකපානු (පියම් මැට්පා) දරන්නෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි. හේ පියව් මැට්පා දරණ අන් මහණක්හු දක 'මා විසින් (පරිජිඇවැත් අවදනා) පියව් මැට්පා දරන්නෙක් දක්තා ලද (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්නෙහි, අශුමණයෙහි, අශාකාපුනියයෙහි, චෞදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ නීව**්ලෙසෝ** නාම පංසුකූලිකො දිටෝ හොති -පෙ- ගහපති චීචරධරො දිටෝ හොති පාරාජිකා බමම අජාධාපජානෙතා, අණුසුං ගතපතිවීවරධරං පස්සිණා වොදෙති ගතපතිචීවරධරේ මයා දිටෝ, පාරාජිකා ධමම අජාධාපතෙතාහි, අසසමණෙකි, අසකාපුතතියොහි -පෙ- අපෙත් චාචාග වාචාග සමාකාදිසෙසසස

උපණ්ඩායලෙසො නාම: ඉපුළුනනාමසස සදහිමිසාරිකෝ දිටෙඨා හොනි පාරාජිකා බමමා අජාධාපජජනෙනා, අසදානුං ඉපුළුනනාමසස සදහිමිසාරිකෝ මගෘ දිටෙඨා, පාරාජිකා බමමා අජාධාපනෙනාසි, අසසමණොසි, අසකාපුනති-ගොසි, -පෙ– ආපනනි වාචාය වාචාය සම්කෘදිපෙසසස.

අාච්රියලෙසා නෑම ඉතිනනාමසා අනෙනවාසිකො දිටෙඨා හොති පාරාජිකං බමමං අජකාපජජනෙතා අකුසැං ඉතිනනාමසා අනෙනවාසිකා පසයිණා වොදෙනි: ඉතිනනාමසා අනෙනවාසිකො මයා දිටෙඨා, පාරාජිකා බමමං අජිකාපනෙනා'සි, අසාමණෝ'සි, අසකාපුතතියෝ'සි –පෙ– ආපන්ති වාචාය වාචාය සහභාදියෙසසස

අනාසනලෙසා නමේ ඉන්නනමෙසා සෙනාසනවාසිකො දිවෙඨා සොති පාරාජිකා බවුමා අජිකාපජජනෙතා, අණුණු ඉන්නනාමසස සෙනාසන-වාසිකා පස්හිතා චොදෙති ඉන්නනාමසස සෙනාසනවාසිකො මගා දිටෙඨා පාරාජිකා බවුමා අජිකාපනෙනා සි, අසසමණෝ සි, අසකාපුතතිගෝ සි, නති නසා සණු උපොස්ථා වා පවාරණ වා සමුඝකම්මා වා ති ආපනති වාවාස වාවාස සමුණ දිසෙසසා.

පාරාජිකෙන බමෙනාති වනුනනං අඤඤ**න**රෙන

අනුදබංෂසයාන්ති චෞරදක් වා වොදපෙති වෘ

අපෙවනාම නං ඉම්මහා බුහුම්වරියා වාවෙයනන් භියාධිභාවා වාවෙයනං සමණබමා වාවෙයනං, සිලකඛණා වාවෙයනං, නපොගුණා වාවෙයනං

සමනුගතාතියමානොති යෙන වනුනා අනු**දබංසිකො හොනි, න**ස් වනු<mark>යම</mark>ං සමනුගතාභියමානො

අසමනුශනාශියමානොති න කෙනවි වුවවමාහෙ

අබ්කරණං නාම චන්තාරි අඛ්කරණානි විවාද්ධිකරණං, අනුවාද්ධිකරණ-, ආපන්නාධිකරණං, කිච්චාබිකරණං

අස්ස්ත්වල දේසෝ ලේසම්නෙනා එපාදිණෙනානි නෙසං ලේසාහ_ා හොති. මීවර ලෙස කම පසුල් සිවුරු දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි . පරීජිඇවැත් අවදනා ගැහැවිසිවුරු දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ ගැහැවිසිවුරු දරණ අන් මහණක්නු දක 'මා විසින් (පරිජිඇවැත් අවදනා) ගැහැවිසිවුරු දරන්නෙක් දක්නා ලද (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්නෙති, අශුමණයෙහි, අශාකාපුනීයයෙහි චෞදනා කෙරේ නම තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙහෙස්ඇවැත් වේ.

උපද්ඣාය ලෙස නම: මෙනම් ඇත්තනුගේ පරිජිඇවැත් අවදනා සදඛ්විශාරිකයෙක් දක්තා ලද වෙයි. මෙනම් ඇත්තනුගේ අන් සදඛ්විශාරික පැවිද්දකු දක 'මා විසින් මෙනම් මහණනුගේ (පරිජිඇවැත් අවදනා) සදඛී– විශාරික තෙම දක්තා ලද (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්තෙනි, අශුමණයෙනි, අශාකාපුතුියයෙනි වෞදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙනි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

අෘච්චිය ලෙස නම් මෙනම් ඇත්තනුගේ පරිජිඇවැත් අවදනා අතැ-වැසියෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි හේ මෙනම් ඇත්තනුගේ අත් අතැවැසි පැවිද්දකු දක 'මා විසින් මෙනම් ඇත්තනුගේ (පරිජිඇවැත් අවදනා) අතැවැසි තෙම දක්තා ලද (තෝ) පරිජිඇවැත් අවත්තෙහි, අශුමණියෙහි, අශාකෘපුතුීයයෙහි චෞදතා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

සෙනාසන ලෙස නම් මෙනම් ඇත්තසුනේ සෙනසුන් වැසි වූ පරිජි-ඇවැන් අවදනා මහණෙක් දක්තා ලද වෙයි. මෙනම් ඇත්තසුනේ සෙනසුන් වැසි අන් මහණක්සු දක 'මා විසින් මෙනම් ඇත්තසුනේ සෙනසුන් වැසි (පරිජිඇවැන් අවදනා) මහණ දක්තා ලද (තෝ) පරිජිඇවැත් අවන්තෙති, අශුමණයෙහි, අශාකාපුනියයෙහි නා සමග උපොසථයෙක් හෝ පවාරණ-යෙක් හෝ සමුසකුම්යෙක් හෝ නැතැ'යි වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

පාරාජිකෙන බමෙමන යනු සතර පරිජි අතුරෙන් එක්තරයෙකින්

අනුදබංෂෙයා යනු චෞදනා කෙරෙයි හෝ චෞදනා කරවා හෝ

අපොවනාම න• ඉමමකා මුකමවරියා වාවෙයා යනු· තිකුමු භාවයෙන් ගළවන්නෙම නම්, ශුමණධම්යෙන් ගළවන්නෙම නම් ශීලසකකියෙන් ගළවන්නෙම නම්

නුතෝ අපරෙන සමහෙන යනු· යම ඇසිල්ලෙක්හි චොදනා කරණ ලද වේ ද ඒ ඇසිල්ල, ඒ ලය, මෙ:හොත, ඉක්මැතිය කල්හි

සමනුශශාභියමාණො යෙනු. යම් පෘරාජික වස්තුයෙකින් චෞදනා කරණ ලද්දේ මේ ද ඒ වස්තුයෙහි විචාරනු ලබන්නේ

අසමනුගතාකියමානො යනු කිසි වසතුයෙකින් නො කියනු ලබන්නේ

අධිකාරණ තම්: අධිකාරණ සතුරෙකි විවෘදුධිකාරණ යැ, අනුවෘදුධි_ කරණ යැ, ආපතතාබිකරණ යෑ, කිවවෘධිකාරණ යි

කොවි දෙසො ලෙසමතේතා උපාදිනෙනා යනු. ඒ ලෙසයන් අතුරෙන් එක්තර ලෙසයෙක් ගන්නා ලද්දේ වේ. තිකැබු ව දෙසං පතිටඨාතීති තුවඡකං මගා භණිතං, මුසා මගා භණිතං, අභූතං මයා භණිතං, අජාතනෙතන මගා භණිතං.

සබා දිසෙසොති –පෙ– තෙනපි වුච්චති සබකාදිසෙසොති.

- 5 තික්බු සමුකාදිසෙසං අජිකිංපජිජනෙනා දිටෙඨා හොනි, සම්කාදිසෙසෙ සම්කාදිසෙසදිට්ඨි හොති, නුණෙඩ පාරාජිකෙන චොදෙනි. අසසමනොහි, අසකාපුනතියොහි, නුණු නයා සදහිං උපොස්ථා වා පවාරණා වා සම්කාමටං වානි, එවමරි අපතන්ණුණුතාගියං හොති, ලෙසො ව උපාදිනෙනා, අපෙන්නි වාචාය වාචාය සම්කාදිසෙසසන
- 6 තික්ඛු සම්කෘදිසෙස් අජාධාපජ නෙතා දිටෙඨා හොති, සම්කෘදිසෙසේ එලලච්චගදිටයි හොති –පෙ පාමිතතිගදිටයි හොති –පෙ පාට්දෙසනිගදිටයි හොති –පෙ දුක්කටදිටයි හොති –පෙ දුම්හාසිතදිවයි හොති හුසෙව පාරාජිකෙන චොදෙනි අසකමණෙස්, අසකාපුන්තියෙස් –පෙ රාම්පි ආපන්තණුණුභාගිය හොති, ලෙසේ ව උපාදිනොා, ආපන්ති වාවාස වාවාස සම්කෘදිසෙස්ස්ස්
- 7 තිකබු ඵුලලචචයං –පෙ– පෘචිතතියං –පෙ– පෘචිදෙසනීයං –පෙ-දුකකාටං –පෙ– දුබහෘසිතං අජාඛාපජජනෙතා දිටෙඨා හොති, දුබහෘසිතෙ දුබහෘ-සිතදිටයි හොති, තකෙව පෘරාජිකෙන වොදෙනි· අසාමණොසි, අසකාජනති -යොසි –පෙ– එවමයි ආපතනකකුකුතාගියං හොති, ලෙසො ව උපාදිගෙනා, ආපතනි වැවැය වාවාය සමාසාදිසෙසසා.
- 8 තිකබු දුබනාසිතං අජැකිංපජනෙතා දිවෙඨා හොති, දුබිහායිතෙ සමාසංදිසෙසදිවයි නොතී ~පෙ~ දුබනාසිතෙ ථුලලවචයපාවිතනියපාටිදෙසනීය-දුකකට දිවයි නොති තකෙදව පාරාජිකෙත වෙංදෙකි. අසසමණොයි, අසකපෙ පුතතියොසි, නාස් තයා සදකිං උපොස්ථො වා පවාරණා වා සමාංකමට වාති, එවමට ආපතතකුණුතානියං හොති, ලෙසො ව උපාදිගෙනා, ආපහති වාවාය වාවාය සමාසංදිකෙසස

එකෙකං මූලං කෘතුන එකකං බණිතබබං

9 තික්කු සම්සෘදිසේසං අජිකාපජරනෙතා දිවෙකි හොති, සම්සෘදිසේස සම්සෘදිසේසදිටයි හොති තණෙම පාරාජිකෙන චෞද්පෙනි· "අස්සමණේ, සි, අස්කාපුනතියොයි, නණ් නගා සංඛ්‍ය උපොස්ථෝ වා පරාරණ වා සම්සක්මම වා"නි එමුම්පි ආපන්නස්ස්දහානියං හොති, ලෙසෝ ව උපාදියෙනා, අපෙන් මාමාය වාමාය සම්සෘදිසේස්ස්ස්.

තිකාබූ ව දෙසං පනිටඨාත් ගනු: සිස්බසෙක් මා විසින් කියන ලද යැ, මුසවායෙක් මා විසින් කියන ලද යැ, අභූතයෙක් මා විසින් කියන ලද යැ, මා නො දන්නනු විසින් කියන ලදී ·

සබුණ දී සෙනෙන යනු එයිනුදු කියනු ලැබෙයි 'සඩ සාදි සෙසෝ' ගි

- 5 (වොදක මහණ විසින්) සහවෙසෙස් අවදනා මහණ හෙම දක්නා ලද්දේ වෙයි සහවෙසෙස්හි සහවෙසෙස් ග යන දුෂ්ට ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශුමණයෙහි, අශාකාපුනුීයයෙහි, තා සමග උපොසථයෙක් හෝ පවාරණයෙක් හෝ සමුකකම්යෙක් හෝ නැතැ'යි පරිජිඇවැනින් වොදනා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපනති—අනාභාතිය ද වෙයි, ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි. තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ
- 6. සහවෙසෙස් අවදනා මහණෙක් දක්තා ලද්දේ වෙයි සහවෙසෙස්හි තුලැසි ය යන දුෂටි ඇත්තේ වෙයි පච්ති ය යන දුෂට් ඇත්තේ වෙයි .. පිළිදෙස්නි ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි දුකුළා ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි .. පිළිදෙස්නි ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි දුකුළා ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට 'අශුමණයෙහි අශාකාපුනුයයෙහි . 'යි පරිජිඇවැතින් චෞදනා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපතනි—අනාභාගිය ද වෙයි ලෙසයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ
- 7 මහණ තෙම තුලැසි පවිති...පිළිදෙස්නී . දුකුළා දුබැසි ඇවැත් අවදනේ දක්තා ලද වෙයි. දුබැසිගෙනි දුබැසි ය ශ්න දෘෂ්ට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශුමණයෙනි, අශාකාපුනීයයෙනි, 'යී පරිජිඇවැතින් වොදතා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපතති—අනාභානිය ද වෙයි ලෙශයෙක් ද ගන්තා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙනි තෙපුලෙනි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.
- 8 මහණ තෙම දුබැසිඇවැත් අවදනේ දක්තා ලද වෙයි. දුබැසියෙහි සහවෙසෙස් ය යන දුෂට් ඇත්තේ වෙයි දුබැසියෙහි තුලැසි පවිති පිළිදෙස්තී දුකුළා ය යන දුෂට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශුමණයෙහි, අශාකාපුතුීයයෙහි, තා සමග උපොසථයෙක් හෝ පවාරණයෙක් හෝ සඩඝකම්යෙක් හෝ නැතැ'යි පරිජිඇවැතින් වොදනා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපනති—අනාකෘතිය වෙයි. ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

එකක් එකක් මුල් කොටතෙණ වනුය බැන්ද සුතු.

9 මනණ තෙම සහවෙසෙස් අවැත් අවදතේ දක්නා ලද වෙයි සහවෙසෙස් සහවෙසෙස් ය යන දුෂට ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශුමණයෙහි, අශාකාපුනීයයෙහි, තා සමග උපොසඑයෙක් හෝ පවාරණ– යෙක් හෝ සමකකම්යෙක් හෝ නැතැ'යි පරිජි ඇවැතින් චොදනා කරවා නම් මෙසේත් අංපනති–අනාභාගිය ද වෙයි ලෙසයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

- 10 භික්ඛු සම්කෘදිසෙසං අජිකාපජානෙතා දිටෙක් හොති, සම්බෘදිසෙස එලලුම්වයදිටකි හොති –පෙ– පෘචිතත්යදිටකි හොති –පෙ– පෘචිදෙසනියදිටකි හොති –පෙ– දුක්කටදිටකි හොති –පෙ– දුබ්හාසිතදිටකි හොති –පෙ– හුදෙඩ පාරාජිකෙත චෞදුපෙති "අසසමණොති, අසකාපුතතියොසි –පෙ–" එටමම අපෙතතඤඤභාතියං තොති, ලෙසො වී උපාදිතෙතා, ආපතති වාවාය වාවාය සම්කෘදිසෙසසහ
- 11 තිකබු ථුලලචවයං අජිකාපජිනෙතා දීටෙඨා නොති, ජුලලචවයෙ ථුලලචවයදිට්ඨි හොති –පෙ– ථුලලචවයෙ පෘචිතතියදිට්ඨි හොති –පෙ– පෘථිදෙසනියදිට්ඨි හොති –පෙ– දුකකටදිට්ඨි හොති –පෙ– දුබනායිනදිට්ඨි හොති, සඛසෘදිසෙසදිට්ඨි හොති තසෙඬ පෘථාජිකෙත චෞදපෙති· ''අසසිණොයි, අසකෘපුතතියෙයි" –පෙ– එවමට දාපතතකුසදහානියං හොති, ලෙසෝ ව උපෘදිනෙතා, දාපතති වාවාය වාවාය සඛසෘදිසෙසසස
- 12 තිකබු පෘවිතතිගං –පෙ– පෘවිදෙසනීගං –පෙ– දුකකවං –පෙ– දුකකවං –පෙ– දුබහාසිතා අජිකාපණ්නෙතා දීටෙතා හොති දුබහාසිතෙ දුබහාසිතාදිවයි හොති –පෙ– දුබහාසිතෙ සබසෘදිසෙසදිවයි හොති –පෙ– ථුලලවවයදිවයි හොති –පෙ– පෘවිතතියදිවයි හොති –පෙ– දුකකවදිවයි හොති –පෙ– දුකකවදිවයි හොති , තයෙව පෘරාජිකෙත වෞද්පෙති. ''අසහමණෙං'සි, අසතෘපුතතියෝසි, තත්ම තතා සඳහා උපොස්ථා වා පචාරණා වා සම්ඝකමමං වා ති එවමප් ආපතති සහති ගෙනී, ලෙසෙ ව උපාදිනෙතා, ආපතති වාවාය වාවාය සම්ඝාදියෙසයන
- 18 අනාපනති නථාස**කුස්දි චො**දෙනි වා චොදපෙනි වා උමානනය සා, ආදිකම්මිකසාති

දුණියදුම්ඨදේෂ සිතබා පදංනිව්ධි තං.

- 10. මහණ තෙම සහවෙහෙස් ඇවැත් අවදනේ දක්තා ලද වෙයි සහ-වෙසෙස්හි තුලැසි ග ගත දුෂට් ඇත්තේ වෙයි . . පච්ති ග ගත දුෂට් ඇත්තේ වෙයි . . පිළිදෙස්ති ග ගත දුෂට් ඇත්තේ වෙයි දුකුළා ග ගත දුෂට් ඇත්තේ වෙයි දුබැසි ග ගත දුෂට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශුමණගෙහි, අශෘකාපුණුගගෙහි . . 'යි පරිප් ඇවැතින් චොදතා කරවා තම මෙසේත් ආපතති—අනාභාගිය ද වෙයි ලෙශයෙක් ද ගන්තා ලද්දේ වෙයි. තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
- 11. මහණ තෙම තුලැශිඇවැත් අවදතේ දක්තා ලද වෙයි. තුලැසියෙහි තුලැසි ය යන දුණ්ට ඇත්තේ වෙයි තුලැසියෙහි පචිති ය යන දුණ්ට ඇත්තේ වෙයි පිළිදෙස්නී ය යන දුණ්ට ඇත්තේ වෙයි පුකුළා ය යන දුණ්ට ඇත්තේ වෙයි පුකුළා ය යන දුණ්ට ඇත්තේ වෙයි පුකුළා ය යන දුණ්ට ඇත්තේ වෙයි පකවෙසෙස් ය යන දුණ්ට ඇත්තේ වෙයි පකවෙසෙස් ය යන දුණ්ට ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශුමණයෙහි, අශාකෘපුණියයෙහි . 'යි පරිජිඇවැතින් වොදනා කරවා නම්, මෙසේත් ආපතති—අනාභාතිය ද වෙයි, ලෙශයෙක් ද ශන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්—ඇවැත් වේ
- 12 මහණ තෙම පවිති . පිළිදෙස්නී දුකුළා දුබැසි ඇවැත් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි දුබැසියෙහි දුබැසි ය යන දුණ් ඇත්තේ වෙයි . දුබැසියෙහි සහවෙසෙස් ය යන දූණ් ඇත්තේ වෙයි . තුලැසි ය යන දූණ් ඇත්තේ වෙයි . තුලැසි ය යන දූණ් ඇත්තේ වෙයි . පිළිදෙස්නි ය යන දූණ් ඇත්තේ වෙයි . පිළිදෙස්නි ය යන දූණ් ඇත්තේ වෙයි . පිළිදෙස්නි ඔහුට 'අශුමණයෙහි, අශාකෘපුනියයෙහි, තා සමග උපොසථයෙක් හෝ පවාරණයෙක් හෝ සඖසාමීයෙක් හෝ නැතැ'යි පරිජිඇවැනින් වොදනා කරවා නම්, මෙසේත් අපෙත්ති—අනාහානිය ද වෙයි, ලෙශයෙක් ද ගන්තා ලද්දේ වෙයි, තෙපුලෙහි නෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.
- 13 එබදු සංඥ අයත්තේ චෞදනං කෙරෙසි හෝ චෞදනං කරවයි හෝ ඇවැත් තැනි උමමනතකයනට ආදිකමමිකයනට ඇවැත් නැත්තේ සි.

දුනියදුවඨදෙස ශිණ්පදය නිමි.

3. 10

පඨමසඞ්කතෙදසිකබාපදං

"සාඩු භතෙන තික්ඛූ සාවජීවං අංරණුණුකා අසසු, සො සාමනතා ඔසරෙයා වජජං නං එුසෙයා

සාවජීවං පිණ්ඩපාතිකා අසසු, යො නිමනනනං සාදියෙයා වජරං නං එුසෙයා

සාවජීවං පංසුකුලිකා අසසු, සො ගහපතිවීවරං සාදියෙසා වජරං නං එුසෙසා

සාවජීවං රුකාඛමුලිකා අසසු, සො ඡනනං උපගවෙඡයා *වජ්ජං* නං පුසෙයා.

ශාවජීවං මචඡමංසං න බාදෙයසුං, යො මචඡමංසං බාදෙයා වජජං න එුසෙයා: ''නි

ඉමෘති සමණො ගොතමො තෘනුජානිසසති. තෙ මසං ඉටමිසි පණුවති වණුති ජනං සණුණුපෙසසාමානි සකකා බො ආවුසො ඉවෙෆි පණුවති වණුති සමණසා ගෞතමසස සමාහතෙදෙ කාතුං වශකගෙදෙ පුබපපසගතා ති ආවුසො මනුසසා"නි.

2 අථ බො දෙවදතෙනා සපරිසෝ ගෙන භගවා නෙනුපසඩාාලි, උපස-ඩාාමිණා භගවනතා අභිවාදෙණා එකමනතා නිසිදි එකමනතා නිසිහොටා බො දෙවදතෙනා භගවනතා එතදවොව ''හගවා හනෙන අනෙකපරියායෙන අපපිවුණයා සනතුවකියා සලලබසය බුනසය පාසාදිකයය අපවයයා වීරියාරමහසය එණණවාදී ඉමානි භනෙන පණුව පළමුනි අනෙකපරියායෙන අපපිවුණතාය සනතුවකියා සලලබාය බුතාය පාසාදිකාය අපවියාය විරියාර්ධාය සංවතනන්

3. 10.

පුථමසඞ්ඝභෙදශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාගාවත් බුදුනු රජගහනුවර කලනුකනිවාප නම් වූ වෙළුවනයෙහි වැඩ වෙසෙන සේක. එකල්හි දෙව්දන් නෙම කටමොරකතිසසක නම් කොහාල්කා යම් තැනෙක්හි ද ඛණ්ඩදෙවියගේ පුත් සමුදදදන්න යම් හැනෙක්හි ද එනැත්හි එළඹ කටමොරකතිසසක කොකාලිකට ද ඛණ්ඩදෙවිය-. නේ පුත් සමූදදදන්නට ද මෙසේ කී ස ''එව ඇවැත්නි, අපි මහණ ගොයුම්හට සඛ්‍ය හෙදය කරම්හ වකුහෙදය කරමිහ" යි. මෙසේ කී කල්හි කොකාලික දෙව්දන්හට මේ කී ය ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම්හු මහත් සෘදඛ් ඇත්තාහ, විකත් අනුභාව ඇත්තාහ කිසෙයින් අපි මහණ ගොයුම්හට සඛ්‍ය කරු එළඹ පකුව දැනි එව ඇවැත්නි, අපි මහණ ගොයුම්හු කරු එළඹ පකුව සතුන් ඉල්ලා සිටුම්හ සමාමීනි, භාගාවෙනුන් වහන්සේ, නොයෙක් අයුරින් අලෙපවඡ බව, සනතුෂට බව, සලෙලඛය, ධුනගුණය, පුසාද එළවන බව, අපවය, විය්දාවයෙන් පිළිබඳ ගුණ කියන සුල්ලහ සවාමීනි, මේ පණුව සහුව අපවයට විය්දාවයට සලෙලබයට ධුනගුණයට පුසාද එළවන බවට අපවයට විය්දාරමහයට වැටෙත්

"සාමීති, භිකුතු සාවජ්වයෙන් ආරණාක වන්නාසු නම් මෑනව. යමේක් ශුමානනයට වදනේ නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය

සාවජරීවයෙන් පිණඩපාතික වන්තෘහු තම් මැතව. යමෙක් නිමනතුණ ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය.

ශාවජජීවයෙන් පෘශුකූලික චන්නෘහු නම් මැනව යමේ ∷් ගැහැමි– සිවූරු ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය

යාවජ්ජිවයෙන් වෘ**කෘමූලික වන්නාහු නම් මැනව ය**මේක් සෙවනකට එළඹේ නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය.

ශාවජජීවයෙන් මතසාමාංශ නො වළඳන්නාහු නම් මැනව යමේක් මිතසාමාංශ වළඳ නම් වරද ඔහු පහස්නේ යි

මේ වස්තූත් ශුමණ භෞතමයෝ තො අනුදන්නාහ අපි මේ වසතුත් කරණ කොටගෙණ ජනයා දන්වාලම්හ' යි ඇවැන්නි, මේ පස්වුවසතූන් කරණ කොටගෙණ මහණ ගොසුම්හට සම්ඝභෙද කරන්නට විකුහෙද කරන්නට හැකියා ඇවැත්ති, යම හෙයකින් මනුෂායෝ රුණ්පුසනනයෝ ද එහෙයිනා'යි.

දී ඉක්බිති දෙවිදත් නෙම පිරිස් සහිත වූසේ භාගාවතුන් වහන්සේ කරා එළඹ භාගාවතුන් වහන්සේව අභිවාදනය කොට එකත්පස් ව හිදගත එකත්පස් ව හුත් දෙවිදත් භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් කී ය. සවාමිති, භාගාවතුන් වහන්සේ තොසෙක් අයුරිත් අලෙපවඡ බව සනතුෂට බව සලෙලබය ධුනගුණය පුසාදික බව අපවය ව්යඖරමනය පිළිබඳ ගුණ කියත සුල්ලහ සවාමිනි, මේ පණුවවසතුහු තොසෙක් අයුරින් අලෙපවඡ බවට සනතුෂටියට සලෙලබයට ධුනයට පුසාදික ගුණයට අපවයට ව්යඹාරමහයට වැටෙන් "සාධ් තතෙන තික්ඩූ යාවජීවං අරණුණුකා අසසු, සො ගාමනහා ඔසරෙයා, වජරං නං එසෙයා සාවජීවං පිණිසපතිකා අසසු, සො නිමනහා නං සාදිසෙයා, වජරං නං එසෙයා සාවජීවං පංසුකුලිකා අසසු, සො නහපතිවීවරං සාදිසෙයා, වජරං නං එසෙයා සාවජීවං රුකිඛමූලිකා අසසූ, සො නොපතිවීවරං සාදිසෙයා, වජරං නං එසෙයා සාවජීවං රුකිඛමූලිකා අසසූ, සො ජනනං උපශවෙඡයා, වජරං නං එසෙයා සාවජීවං වෙණ්මංසං න බාදෙයනු, සො මවඡමංසං බාදෙයන, වජරං නං එසෙයාා"ති "අලං දෙවදනන, සො ඉවඡනි අරණුණුකො හොතු, සො ඉවඡනි හාමනෙන විහරතු, සො ඉවඡනි පණුඩපාතිකො හොතු, සො ඉවඡනි නිමනතනං සාදියතු, සො ඉවඡනි පංසුකූලිකො හොතු, සො ඉවඡනි ගහපතිවීවරං සාදියතු අවස්මංසෙ බො මාස්මංසං අදිවසං අසුතා අපරිසම්කිතනති අථ බො දෙවදනෙනා න හගවා ඉමෑනි පණුව වෘඩුනි අනුජානානීති හටෙයා උදගෙනා සපරිසෝ උවසායාසනා හගවනතං අනිවැදෙණා පදක්ඛණං කනා පකකාම

3 අථ බො දෙවදනෙනා රාජගනං පවිසිණා පණුවගි වැවුගි ජනං සණුණු-පෙසි. ''මයං ඇවුසො සමණං ගොනමං උපසම්කමිණා පණුවවැවුනි යාවිමනං හනවා නනෙන අනෙකපරියායෙන අපපිචන්සස –පෙ– යාවජීවං වෙන්මංසං න ඛාදෙයනුං, යො මචන්මංසං ඛාදෙයන වජරං නං එුසෙයනා"නි. ඉමෘති සමණො ගොනමෙං නෘනුජානානි නෙ මයං ඉමෙහි පණුවිනි වැවුගි ¹සමාදය වනතාමා"නි නත්ථ යෙ නෙ මනුසසා අසාහැතා අපපසනනා දුබ්බුද්ධිනො, නෙ එවමානංසු ''ඉමෙ බො සමණා සකාපුපත්යා බුතා සලෙලබවුනනිනො, සමණො පන ගොනමො බානුලිකො බාහුලලාය වෙනෙකි"නි. යෙ පන නෙ මනුසසා සඳඛා පසනනා පණ්ඩතා බුදබිමනෙනා නෙ උණ්ඩායනති බියනත් විපාවෙනතිං ''කථං හි නාම දෙවදනෙනා හගවනො සම්ඝනෙදය පරකකම්සසති වනකුනෙදයා"නි

4 අසෙසංසුං බො තිකබූ තෙසං මනුසසංනං උප්ධායන්වානං බීයන්නානං වීපාවේන්නානං යෙ නෙ තිකබූ අපවිචඡා නෙ උප්ධායන්වා බීයන්නි විපාවේන්නිං "කථං ති නෑම දෙවදනේනා හගවනො සබ්සහේදය පරක්කම්සයනි විකක්හෙදයා"නි. අථ බො නෙ තිකබූ හගවනො එනම්ස්ථා ආරෝවේස්ට –පෙ– "සම්වා කිර නිවා දෙවදන්න සබ්සහේදය පරක්කම්සි විකක්හෙදයා"නි "සම්වා හගවා" විහරහි බුදෝධා හගවා කථා හි නාම නිවා මොසපුරිස සබ්සහෙදය පරක්කම්සයයි වකක්හෙදය නෙතා මොසපුරිස, අපපසන්නානං වා පසාදය –පෙ– එවණව පත තික්බවේ ඉමා සින්බාපදං උදේදිසෙයාාර

^{1 &}quot;පණවවත්වූයින්" වනහමෙබපි "යන ඉගේ පංචනි වන්නි" ජයා සනුම පෙසා දිාසි අයිණා පරිද්නක කවසෙන වුනයයකි. ස පාසාපිතා

''සවාමිනි, භිසුනු යාවජව්වගෙන් ආරණයක වන්තානු නම් මැනව. යමෙක් ශාමානතයට බස්තේ නම් වරද ඔහු පහස්තේ ය. යාවජිවිිිවියෙන් පිණ්ඩපාතික වන්නාහු නම මැතව යමෙක් තිමනතුණ ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්තේ ය යාවජජීවයෙන් පංශුකූලික වන්නෘහු තම මැතව යමෙක් ගෘහපතිචීවර ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්තේ ය යාවජජීවයෙන් වෘක්ෂමූලික වන්නෘතු නම් මැනව යළෙක් සෙවනට එළඹේ නම් වරද ඔහු පහස්තේ ය යාවජජීවයෙන් මනසාමාංශ නෞ වළදන්නාහු නම මැතුව යමේක් මනසාමාංශ වළඳු නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය' යි "කම නැත දෙවදනකය, යමෙක් රිසියේ නම් ආ*රණා*ක වේවා, යමෙක් රිසි යේ නම් හුමානතයෙහි වෘසය කෙරේවා යමෙක් රිසියේ නම් පිණ්ඩපාතික චේවා යමෙක් රිසියේ නම් නිමනතුණ ඉවසාවා යමෙක් රිසියේ නම් පාංශු– කුලික වේවා. යමෙක් රිසියේ නම් ගැහැවිසිවුරු ඉවසාවා දෙවදනනය, මා විසින් අවමසෙක්හි ම රුක්මුල් සෙනස්න අනුදන්නා ලද (තමා පිණිස) මරණු තො දක්නා ලද නොඅසන ලද සැක නොකරණ ලද නිකොටිපරිශුදබ වූ මනාසුමාංශය අනුදන්නා ලදු"යි එකල්හි දෙව්දන් භාගසවනුන් වහන්සේ මේ පණුවවෑතුන් නො අනුදන්නාහ'යි සතුටු වූගේ ඔදවැඩිගේ පිරිස් සහිත ව හුතස්තෙන් නැතී භාගාවතුන් වහන්ගේට අභිවාදන කොට පැදකුණු කොට නික්ම ගිගේ ර

- 3 ඉක්හිති දෙවිදත් තෙම රජගහනුවර වැද පඤචවසතුගෙන් ජනයා හතවාලී ය ''ඇවැත්ති, අපි මහණගොසුම්හු කරු එළඹ පඤචසතුන් අයැදිම්න සමාමීති, භාගාවතුන් වහත්සේ තත් අයුරිත් අලෙපවඡ බව පිළිබඳ යාවජ්වයෙන් මනතාවෙංශ නොවළඳන්නාහු තම මැතව යමෙක් මනතාවංශ වළඳ, තම වරද ඔහු පහස්තේ ය'යි ශුමණගෞතමයෝ මේ වසතුන් නො අනුදතිති. අපි මේ පඤචවසතුන් සමාදන් ව වැටෙමිහ'යි එහි යම් මිනිස් කෙනෙක් ශුඛා නැත්තාහු නො පහත් වූවාහු දුර්බුදඛ් වූවාහු ද ඔහු මෙසේ කිහු: මේ ශුමණශාකාපුනියයෝ ධූනගුණ ඇත්තාහ කෙලෙස් තවන පැවැතුම ඇත්තාහ, මහණ ගොසුම්හු වැළිත් බාහුලික පැවැතුම ඇත්තාහු සහත වූවාහු ද ඇත්තාහ වූවාහු වූවාහු වූවාහු වූවාහු වූවාහු වැනිත වූවාහු වැනිත් කෙනෙක් සැදහැ ඇත්තාහු පසනත වූවාහු පණ්ඩිත වූවාහු බුදබිමත් වූවාහු වෙත් තම ඔහු අවමත් කෙරෙකි, නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙනි කිසෙයින් නම දෙවදත් භාගාපවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ සමාහෙදයට වනුගෙදයට උතසාහ කරන්නේ ද'යි
- 4 තියුනු අවමන් කරණ, නුගුණ කියන, දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුත්ගේ බස් ඇසුන අලෙපවඡ වූ යම් තියුනු කෙනෙක් වෙත් නම් ඔහු ''කෙසේ නම් දෙම්දත් තාගාවතුන් වහන්සේට සමුහෙදය පිණිස චකුහෙදය පිණිස උතසාන කරන්නේද'යි අවමන් කෙරෙනි, නුගුණ කියති, දෙස් පහළ කෙරෙනි ඉක්බිනි ඒ තියුනු තාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ ''සැබවෙක් ද දෙවදනනය, තෝ සමුහෙදය පිණිස චකුහෙදය පිණිස වැයම් කෙරෙනි ද" යි 'සැබව තාගාවතුන් වහන්ස. තාගාවත් බුදුනු වෙසෙසින් ගතී කළහ: කෙසේ නම් හෝ, තුවඡපුරුෂය, සමුහෙදය පිණිස වනුහෙදය පිණිස වැයම් කෙළෙනි ද? තුවඡපුරුෂය, සමුහෙදය පිණිස වනුහෙදය පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මේ ශියුපාපදය මෙසේ උදෙසවු.

"හෝ පන නිකඩු සමහනසා සමාසයා හෙදය පරකකමෙයා, හොදන-සංවනතනිකිං වා අධ්කාරණං සමාදය පනසන නිවෙඩයා, හෝ නිකඩු තිකඩුහි එවමයා වචනිහෝ: 'මා ආයසමා සමනෙසා සමාසෙන හෙදය පරකකම්, හෙදනසංවනනනිකං වා අධිකාරණං සමාදය පනසයා අවධායි, සමෙනායසමා සමෙකන්, සමනෙසා හි සමෙසා සමෙමාදමානො අවිවදවා-නො එකුදෙදසෝ එාසු විහරනි'නි. එවණම හෝ නිකඩු නිකඩුහි වුවවමා-නො තරෙව පනසරෙනයා, හෝ නිකඩු නිකඩුහි යාව තනියං සමනුතාසි-තබෙඩා තසා පමිනිසානකාය, සාව තනියකෙම සමනුතාසියමානො තං පමිනිසාපේයා, ඉවෙවනං කුසලං. නො වේ එමිනිසාපේයා, සමාාදිසෙ-සෝ"නි.

්. කො පනාති හො යාදිසො –පෙ–

තිකමුත් -පෙ- අගං ඉමසම්ං අපේ අධිපෙනො තිකමුති.

සම්ගෙනා නාම සබෙන: සමානසංවාසකො සමානසීමායං සීපො

ඉතදුය පරකුතුමෙයානේ 'කථං ඉමෙ තෘතා අසසු විතා අසසු විගා අසසූ'ති පක්ඛං පරිභේසති, ගණා බකින්

තෙදනසංවනතන්ක_ී වා අධිකරණනති අවා්රසහෙදකරවණුනි

සමාදුශාති ආදුග

පහනයනානි දීපෙයා.

නිවෙඩයාන් ක පටිනිසසරේයා.

අසා ති**ශා**බූති හො සො සඞඝභෙදකො තිකුටු.

භිශාමුකීත් අසෙදුකුති තියාමුති.

ගෙ පස්සන්නි ගෙ සුණන්ති නෙකි වන්නමේඛා. "මා ආයසමා සමඟස්ස සම්ඝස්ස හෙදය පරක්කම්, හෙදනසංවන්නනිකං වා අධිකරණ සමාදය පඟාගත අවතායි, සමෙනායසමා සමේඝන, සමඟොා හි සමණා සමෝදෙ මානො අවිවදමානො එකුදෙදසො එසු විතරතී"නි දුකිකම්ව වන්නමේඛා තතියම්පි වන්නමේඛා සමේ පටිනිස්සජනි, ඉඩේඩනා කුසලා නො වෙ පටිය නිස්සජනි, ආපන්ති දුක්කට්ස්ස සුනා න වදන්ති, ආපන්ති දුක්කට්ස්ස

¹ ඉට්ණිස්සුදේජයිය ම ජ කං

"යම් මුහුණෙන් සමග සම්සුසාගේ හෙදස් පිණිස සහන කෙරේ නම් හෙදස් පිණිස පවත්නා හෙදකරවසතුවක් හෝ ගෙණ දුම් ව හෙණ සිටි නම් ඒ මහණ හෙම (සෙසු ලජජි මහණුන් විසින් මෙසේ කියසුතු වන්නේ ය. "ආසුසමත්නි, සමග සම්සුසාගේ හෙදස් පිණිස නහමක් සහන කර, හෙදස් පිණිස පවත්නා හෙදකරවසතුවක් හෝ හෙණ දුම් ව ගෙණ නහමක් සිටුව, ආසුසුමත් තෙම සම්සුසා හා සම්භ එක් වේවා, සම් හෙසකින් සමස් තෙමේ සමග වූසේ ඔවුනොවුන් හා සතුටු වූසේ විරුදඛවාද රහිත වූසේ සමාන උදෙදස් ඇත්තේ සුවසේ වෙසේද එහෙසින් මෙසේන් ඒ මහණ තිසුන් විසින් කියනු ලබන්නේ එසේ ම දුම්ව ගෙණ සිටි නම් ඒ මහණ තෙම තිසුන් විසින් ඒ අධි-කරණයාගේ දුරලිම පිණිස තෙවනවට දක්වා සමනුතාසන කම් කළ සුත්තේ ස, ඉදින් තෙවනවට දක්වා සමනුතාසන කම් කළ ලබන්නේ ඒ අධිකරණය දුරලා නම් මේ දුරලිම මැනැව්. ඉදින් නොදුරලා නම් සහවෙසෙස් වේ" ස සි.

ඊ. අත පන යනු: යමෙක් සම්බදු වූයෙක් . භික්කු යනු ... මේ පොම මේ අවියෙහි 'හිකුබු' යි අදහස් කරණ ලදී.

සමගය සබාන තම සමාන සංචාසක වූයේ සමාන සිමායෙහි සිටියේ යි.

හෙදය පරකකාවේණා යනු· කෙසේ නම් මොහු විවිධ වන්නාහු ද වෙන් වන්නාහු ද වශී වන්නාහු ද යි පක්ෂයක් සොයෙයි ගණයා බදියි.

සෙදනසංවතභනිකං වා අධිකරණං ගනු. අවළොස් භෙදකර-වසතුනු යි.

සමාදුය යනු: ගෙණ

සහනයන යනු. දක්වන්නේ ය.

නිවෙඪයා යනු. නො දුර ලන්නේ ය

සො හිකමු යනු යමෙක් සබ්කතෙදක වේ නම් ඒ මහණ

ශිකබුති ගනු අතාතිකුන් විසින්

යම් කෙතෙක් දකිත් තම යම් කෙතෙක් අසත් නම ඔවුන් විසිත් මෙසේ කියයුත්තේ ය. ඇයුමෙත්නි, සමග සහකයම හෙදය පිණිස තහමක් යතන කර, පොදය පිණිස පවත්නා හෙදකර වසතුවක් හෝ ගෙණ දක්වාගෙණ නහමක් සිට, ඇයුමෙත් තෙම සහකයා හා එක් වෙවා, යම ගෙයකින් සහක තෙමේ සමග වූයේ සතුටු වූයේ විවෘද රහිත වූයේ සමාන උදෙදශ ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ද එහෙයිනි දෙවනවට ද කියයුත්තේ ය හෙවනවට ද කියයුත්තේ ය ඉදින් හැරපියා නම් මෙසේ මේ හැරපීම මැනැවි ඉදින් නො හැරපියා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා-ඇවැත් වෙයි සො තිනබු සබසමජිකිමපි ආකඩසීණා වනනබෙබා "මා ආයසමා සමහනයය සබසසය තෙදය පරකකම්, හෙදනවනනනිකා වා අභිකරණා සමාදය පනායන අවසාසි, සමේනායසමා සබෙසන, සමගෙන හි සබෙසා සමේමා-දමානො අවිවදමානො එකුදොසො එාසු විහරති"නි දුනියම්පි වනනබෙබා නතියම්පි වන්නබෙබා සවේ පට්නිස්සරති, ඉවෙවනං කුසලං නො වේ පට්නිස්සරති, ආපනති දුකකටසය, සො තිනබු තිනබුහි¹ සමනුතාසිතබෙබා එවණුව පන තිනබටෙ සමනුතාසිතබෙබා, වානෙනන තිනබුනා පට්බලෙන සබෙසා ණියවෙනබෙබා

''සුණාතු මේ හනෙත සබෙඎ අයං ඉත්තතාමෙ හිකබු සමගාඥ සබෲසස හෙදාය පරකකමති සො තං වනුවං ත පටිනිසසජිති, යදි සබෲසය පතතකලලං, සබෙෲ ඉත්තතාමං තිකබුං සමනුහාසෙයා තසා වනුසය පටිනිසසගාග, එසා ඤතති

සුණාතු මේ හනෙත සඬෙසා අයං ඉණිනනාමේ භික්කු සම්ශාසය සඬසසා හෙදය පරකකමිනි සො තං වණුං න පටිනිසාරති, සඬෙසා ඉණිනතාමං භික්කුං සමනුතාසති නසා වණුසා පටිනිසාගොය, යසාංශයමතො බමති ඉණිනතාමසා භික්කුතා සමනුතාසනා නසා වණුසා පටිනිසාගාය, සො තුණනසා යසා නක්ඛමති, සො භාසෙයා

දුතියමයි එතමණ වදම් -පෙ-

නනියමපි එතම් ප්රාදුම් සුණාතු මේ හනෙන සමෙසා අයා ඉස්නනා-මේ තික්ඛු සම්ගනසස සම්ඝසස කෙදය පරකක්මනි. සො තා වාළුං න පටිනිසසරති සමෙසා ඉප්නනාමං තික්ඛුං සමනුතාසනි නසා විළුසා පටිනිසසගනාය, යසසායසම්නෝ බමිනි ඉප්නනාමේසස තික්ඛුනෝ සමනුතා-සනා නසා විළුසස පටිනිසසගනාන, සො තුණකසා, යසා නක්විමේ, සො තාසෙයා

සමනුතුවෙඨා සඬෙකන ඉන්වනනාමො තිකමු නසා වන්වසා පවිතිසාගණා-ග, ඛමනි සඬකසා නසමා තුණබී, එවමෙනං බාරයාම්"නි

සඳහතියා දුකකටං, දවිහි කම්මවාවාහි ථුලලවවයා, කම්මවාවාපරි-යොසානෙ ආපතති සඔසාදිසෙසසා සඹසාදිසෙසං අජිබාපජජනතසා සඳහතියා දුකකටං, දවිහි කම්මවාවාහි ථුලලච්චයා පටිපපසසමානති

සකාද් සෙසොති -පෙ- තෙතපි වුවෙනි සමකද් සෙසොති

- 6 බම්මකමේම ධම්මකම්මස්ඤ්ඤී ත පටිතිසාජතී අපෙත්ති ස්වියා-දීසෙසසාස ධම්මකමේම වෙමිතිකො ත පටිතිසාජති, ආපත්ති සම්බාදිසෙසසා ධම්මකමේම අධම්මකම්මස්ඤ්ඤී ත පටිතිසාජති, ආපත්ති සම්බාදිසෙසසා අධම්මකමේම ධම්මකම්මස්ඤ්ඤී ආපත්ති දුක්කටසා අධම්මකමේ ටෙරිග්නො ආපත්ති දුක්කටසා අධම්මකමේම අධම්මකම්මස්ඤ්ඤී ආපරාති දුක්කටසා
- 7 අනාපතති අසමිනුශාසහතසක, පවිතිසසරනතසය, උම්මතතසය, ආදිකම්මිකසයාහි

ස්කූම්සම්සමේ ද්පුක්වාසරං නිව්_{ධික}ං

ඒ මහණ තෙම සහමැදට ද ඇද කිය යුත්තේ ය. ආයුෂ්මත්ති, සමග සහිකයාගේ හෙදය පිණිස තහමක් යතන කර, හෙදය පිණිස පවත්තා හෙදකරවසතුවක් හෝ ගෙණ දක්වාගෙණ තහමක් සිට, ආයුෂ්මත් තෙම සහිකයා හා එක් වේවා, යම් හෙයකින් සහික තෙමේ සමග වූයේ සතුටු වනුයේ විවාද රහිත වූයේ සමාන උදෙදශ ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ද එහෙයිනි ඉදින් හැරපියා තම මෙසේ මේ හැරපීම මැතව් ඉදින් තො හැරපියා තම දුකුළාඇවැත් වෙයි ඒ මහණ සෙසු භිඤුන් විසින් සමනුහාසත කම් කළයුත්තේ ය තවද මහණෙනි, මෙසේ සමනුභාසත කම් කළ යුත්තේ ය වෘකන වූ පුතිබල වූ මහණක්තු විසින් සහික තෙමේ දෙපනය කළ යුත්තේ ය

' වහන්ස, සමුක නෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, මේ මෙනම් මහණ නෙම සමග සමුකයාගේ බිඳීම පිණිස යනන කෙරෙයි හෙතෙම ඒ හෙදකර– වසතුව නො හැර පියයි ඉදින් සමුකයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සමුක තෙමේ මෙනම් මහණකු ඒ වසතුනුගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාසනය කරන්නේ ය මේ 'ඤනුති' යැ

වහන්ස, සබස තෙමේ මං කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ නෙම සමග සබසයාගේ හෙදය පිණිස යනන කෙරෙයි හෙනෙම ඒ සෙදකරවසතුව නො හැරපියයි සබස නෙමේ ඒ වසතුහුගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණකු සමනුහාසනය කෙරෙයි ඒ වසතුහුගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණකුව සමනුහාසනය යම් ආයුෂමිනක්හට රුත්නේ නම් හෙනෙම තුෂණීමතුන වන්නේ ය යමක්හට නො රුස්නේ නම් හේ බණන්නේ ය.

දෙවනවට ද මෙ කරුණ කියම්

තෙවනවට ද මේ කරුණ කියම් වහන්ස, සබස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ වෙනම් මහණ තෙම සමග සබසයාගේ හෙදය පිණිස යනන කෙරෙයි හෙතෙම ඒ හෙදකරවසතුව තො හැරපියයි සබස තෙමේ ඒ වසතුහුගේ හැරපීම පිණිස මෙනම් මහණනු සමනුහාසන කෙරෙයි. ඒ වසතුහු ගේ හැරපීම පිණිස මෙනම් මහණනට සමනුහාසනය යම් ඇයුෂම– නක්හට රුස්තේ නම් හේ තුෂණීමකුත වන්නේ ය. යමක්හට තො රුස්නේ නම් හේ ඛණන්නේ ය

සබසයා විසින් ඒ වසතුහුගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණ තෙම සමනුහාසත කරණ ලද්දේ ය සබසයාට රුස්නේ වෙයි එහෙයින් තුෂණීමතුත ය. මෙසේ තෙල තුෂණීමතාවය බරම්" යි

ඤතතිගෙන් දුකුළා වෙගි. දෙ කම්වදනකින් දෙ තුලැසිගෙක් වෙයි කම්වදන් අවසන්හි සහවෙසෙග්ඇවැත් වේ සහවෙසෙග් අවදනාහට ඤතනි-යෙන් වූ දුකුළාව ද දෙ කම්වදනින් වූ දෙ තුලැසි ද තවනින්.

සබනාදිපෙසෙන ගනු එහිනුදු 'සඔකදේසෙස'යි කියනු ලැබේ

- 6 බම්කම්ගෙහි බම්කම් ය යන සංඥ ඇත්තේ නො හැරපියා නම් සහ-වෙසෙස්ඇවැත් වෙයි බම්කම්යෙහි වෙමතික වූයේ නො හැරපියා නම් සහවෙ-සෙස්ඇවැත් වෙයි බම්කම්යෙහි අඛමිකම් ය යන සංඥ ඇත්තේ නො හැරපියා නම් සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි අඛමිකම්යෙහි බම්කම් ය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි අඛමිකම්යෙහි විමති ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි. අඛමිකම්යෙහි අඛමිකම් ය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වේ.
- 7 සමනුභාසත තො කරන්නහුව, හැරපියන්නහුව, උමමනතකයහව, ආදිකමේකයහට ඇවැන් නැත

පුථම ස්ඛෲතෞද ශිණොපදය නිමි.

දූනියසබස හෙදසික බාපදං

1 නෙන සමයෙන වූදෙඛා භගවා රාජගහෙ විශරති වෙළුවලන කලඥකනිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන දෙවදගෙනා සමාමහෙදය පරකකුමති වකකුහෙදය හිතමු එවමාහංසු අධම්මවාදී දෙවදහෙනා, අමිනය-වෘදී දෙවදතෙනා කථං හි නාම දෙවදතෙනා සම්ඝනෙදය පුරුකකුම්සයනි චකකභෙදුයානි එවං වුනෙන **කොකා ලිකෝ** ව¹ කවමොරකනිසායෝ බණඩ-දෙවියා පුතෙතා **සමුදුද දතෙනා** ව¹ හෙ භියබු ²එතදවොඩුං මා අයෙසිනෙනා එවං අවචුණ බම්වවාදී දෙවදහෙනා, විකයවාදී දෙවදහෙනා, අමහාකයුව දෙවදතෙතා ඡනුණුව රුම්ණුව ආදුග වෙංහරගි, ජාතාති, තො භාසති, අමහාකමෙපතං බමතීති සෙ නෙ තිකුබු අපපිචඡා නෙ උජඹායනති බියනති විපාචෙනති ''කථං හි නාම භික්ඛු දෙවදනනසස සම්ඝණදය පරක්කම්නතසය අනුවතනකා භව්සසනහි වගහවාදකා"නි අථ බො හෙ භික්ඛු භගවනො එකුමණ ඇරුවෙසුං -පෙ- "සුවවං කිර තිකුබවෙ තිකුබු දෙවදනනස්ස සම්ඝ-හෙදුය ප*රකක*මනතසස අනුවනතකා භවිසසනති වශාවංදකා"ති "සම්වං තනවා " විගරති වූදෙඛා තනවා –පෙ– "කථං ති නාම නෙ තිකඛවෙ මොසපුරිසා දෙවදනනසස සබසභෙද්ය පරකකමනනසය අනුවනනකා භූවිසසනත් වශාවෑදකා නෙහා භීකඛවෙ අපපසනනානං වා පසාදුය -පෞ-එවඤව පත භිකඛවෙ ඉමං සිකඛුංපදං උදදිසෙයාවේ.

"තසෙසව බො පන තිහඬුසස තිහඬු හොනති අනුවන්තතා වහතවාද්තා එහෙතා වා දෙව වා ත්සො වා, තේ එවං වදෙසයු. "මා ආස්තියෙන්ට එතං තිහඬු. කිසැම් අවවුස්, ධම්මවාදී මෙසෝ තිහඬ මින සවාදී වෙසෝ තිහඬ අමහාකං මෙසෝ තිහඬ ජපදසෙව රුම්සෑම ආද්ය වොහරති, ජානාති නො හාසනි, අමහාකමේපතා බමනි"නි. තේ තිහඬ තිහඬ එවමසසු වචනියා. "මා ආස්තියෙන්ට එවං අවවුසු, න වෙසෝ තිහඬු බම්මවාදී, න වෙසෝ තිහඬු බම්මවාදී, න වෙසෝ තිහඬු විනිස්වියට, සමෙනාසසමහන්වා සමෙහන්, සම්මෙක් හි සමේසා සමෙමාදමානෝ අට්වදමානෝ එකුදේදසෝ එාසු විහරති"ති එවසෑම තේ තිහඬ ගින්ඩුති වුම්වමානා ත්ථෙව පහත්රෙන්නේ, තේ තිහඬු තිහඬුකි සාව තනියා සම්නුතාසිත්වන් නස්ව පහත්රෙන්නේ. තේ තිනිසු තිහඬුනි සාව තනියා සම්නුතාසිත්වන් නස්ව පරිනිසාගෙන්නේ. සාව නනිය සම්නුතාසිත්වන් නස්වේ සම්නිත්වේස්

- යා ක්‍ර ලෙසු ක්‍ර දින්න ක්‍ර දින්න ක්‍ර දින්න ක්‍ර දින්න ක්‍ර දින්න දින්න ක්‍ර දින්න ද දින්න ද දින්න ද දින්න දින්න දින්න දින්න දින්න දින්
- 1 දිස-දේද නාපාච්චිත දිසානා 2 එහඳයන් සිදු

දවිනීයසබෲහෙදශි ඎපදය

1 එසමයෙහි භාගාවත් වුදුනු රජගනනුවර සම්පයෙහි වූ කලඥක-නිවෘප නම් වෙළුවනයෙහි වැඩ වෘසය කෙරෙති තවද එසමයෙහි දෙව්දත් නෙම සබඝභෙදය පිණිස චකුභෙදය පිණිස යතන කෙරෙයි තිඤුනු මෙසේ කිනු 'දෙව්දන් අඛෂ්වෘදී ශෑ, දෙව්දන් අවිනශවෘදී ශෑ කෙසේ නම් දෙව්දන් සබසහෙදය පිණිස චකුහෙදය පිණිස ගතන කෙරේ ද'යි මෙසේ කී කල්නි කට්මෙැරකනිසාක නම් කොකැලික නෙමේ ද ඛණ්ඩදෙවියගේ පුත් සමුදුදුතන තෙමේ ද ඒ තිකුන්ට මෙතේ කීහු 'ආයුෂම ත්නි, නහමක් මෙසේ කියවූ දෙව්දත් ධම්වාදී යැ, දෙව්දත් විතගවාදී යැ, දෙව්දත් අපනේ ද ජඥයන් රුවියක් ගෙණ වෘවහාර කෙරෙයි. අපශේ (ඡණුදිය) දනී. (දූන) කියයි නෙල අපටද රුචි වේ' ය යි යම් තිසුනු කෙනෙක් අලෙපවඡ වෙත් ද අවමන් කෙරෙති, නුගුණ කියති, දෙස් පහළ කෙරෙති 'කෙසේ නම භිකෘතු සම්ඝානෙදය පිණිස යනන කරණ දෙව්දත්නට අනුවනික වූවාසූ වගීවාදක වූවානු වෙත් දු' යි. ඉක්කිහි ඒ තිකුණු තාගාවතුන් වහන්සේව මෙපවත් දක්වූන 'සැබැව ද මහණෙන්, තිකුසුනු සමසහෙදය පිණිස යනන කරණ දෙව්දත්හට අනුවනික වූවංහු ද? අනුවනික වූවංහු වශීවංදක වූවංහු වෙත් දු?් යි. 'සැබැව කාගාවතුන් වනන්ස, කාගාවක් මුදුනු වෙසෙසින් 'කෙසේ නම් මනණෙනි, ඒ තුච්ඡපුරුෂයෝ සඞානෙදය පිණිස ගැරහුනු යනන කරණ දෙව්දන්හට අනුවන්ක වූවානු වශීවාදක වූවානු වෙත් ද මහණෙනි, කෙල තො පහන් වූවන්ගේ පුසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි තුව ද මහණෙනි, මෙසේ මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවූ

"සබසතෙදය පිණිස යනන කරණ) එමැ මහුණහට නෙවනිකු ව වශීවාදක වූ තියසුනු ඒකෙක් හෝ දෙදෙනෙක් හෝ තිදෙනෙක් හෝ වෙන් ද ඔහු මෙසේ කියන්නාහු නම් ඇවැත්ති, තෙල මහණහට ක්සිවක් නො කියවූ, පොල මහණ ඩම්වාදී ය, නෙල මහණ අපගේ ද ජනයන් රුම්යක් ගෙණ වෘවතාර සොරෙයි, අපගේ ජනුදිය දනියි අප සමන බෙණෙබ්, පොල අපට ද රිසි වේ' ය යි ඒ භිකුදුනු භිකුදුන් විසින් මෙසේ කියයුත්තාහ 'දැවැත්ති, නහමක් මෙසේ කියවු. තෙල මහණ නො ද ඛම්වාදී ස, තෙල මසණ නො ද විනයවාදී ස, ආසුසමන්නට ද සබසහෙදය රුව් නො වේවා, ආසුසමතුන්ගේ (සිත) සබසයා සමග එකීතාවයට සේවා, සමග සබස තෙමේ සතුවු වනුගේ විවාද නො-කරණුගේ එකොදෙදක ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ස'සි ඒ (අනුවනික) තිකසුනු තිකසුන් විසින් මෙසේන් කියනු ලබන්නානු එසේ මැ දැඩි කොට ශන්නාහු නම් ඒ සිසසුහු සිසසුන් විසින් ඒ ලබ්බිය දුරලිම පිණ්ස තෙවන වට දක්වා සමනුභාසන කම් කළ සුත්තාහ. ඉදින් තෙවන වට දක්වා සමනුතාසන කම් කරණු ලබන්නාහු ඒ ලබ්බිය හරණාහු නම් මේ දුරලිම ඉදින් නො හරණාහු නම් සහවෙසෙස් වේ ය' සි. මැනව්

2 තාහෙයව බොපනා යනු ඒ සබසහෙදක මහණහට. සිකබූ නොනති යනු: අන් තිකසූහු වෙත්. අනුවතනකාති යංදිටඪකො හොති ගංඛනතිකො යංරුචිකො, තෙපි නංදිටඪකා ගොනති තංඛනතිකා තංරුචිකා

වශයවාදාකාති තසස වණණය පක්ඛාය සිතා හොතති

එකෙන වා දෙව වා තහෝ වාති එකො වා නොති දෙව වා තයෝ වා තො එවං වදෙයනුං ''මා ආයස්මනෙතා එතං නික්කුං කිඤිවි අවවුන්, බම්මවාදී වෙසො නික්කු විතයවාදී වෙසො නික්කු අමනාකඤවසො නික්කු ඡනැඤව රුවිඤව ආදය වොහරති, ජාතෘති නො නෘසති, අමනාකමේපතං බමතී''නි

තෝ භිකාබූති යෙ හො අනුවතනකා තිකබූ

තිකුබුකිති අදෙසුකුති තිකුබුති, ගෙ පස්සනති, හෙ සුණනති, තෙහි වහතබබා "මා අයෙසමනතා එවං අවවුන්, ත වෙසෙ තිකුබු බම්මවාදී, ත වෙසෙ තිකුබු විතයවාදී, මා අයෙසමනතා තමයි සම්කතෙදෙ රුච්චින් සමේකයෙසමනතා තමයි සම්කත අවිවදමානෙ එකුදෙසෙ එසු විහරති"නි දුනියමයි වතතබබා තතියමයි වතතබබා සව පටිනිස්සජනති, ඉචේචත කුසලං, නො වේ පටිනිස්සජනති, අපෙනති දුකකටස්ස සුණා ත වදනති, අපෙනති දුකකටස්ස සහ තිකුබූ සම්කමජිකමයි අකෙස්සීණා වතතබබා — "මා අයෙසමනතා එවං අවවුන්, ත වෙසෙ තිකුබු බම්මවාදී, ත වෙසෙ තිකුබු විතයවාදී, මා අයෙසමනතා තමයි සම්කතෙදේ රුච්චින, සමේකා එකුදෙසෙ එසු විහරති"කි දුනියමයි වතතබබා නතියමයි වතතබබා සවේ පටිනිස්සජනති, ඉචේචතං කුසලං නො වේ පටිනිස්සජනති, අපෙත් දුකකටස්ස හෙ තිකුබු තිකුබුනි සමනුතාසිතබබා, එවසදව පත තිකුබුව සමනුතාසිතබබා වනතෙන තිකුබුනා පටිබලෙන සමෙක සමූපෙතබෙබා:

"සුණෑතු මෙ හතෙත සඬේෂා ඉත්තතාමෙ ව ඉත්තතාමෙ ව තික්බූ ඉත්තතාමසස තික්බුතො සඬ්ෂහෙද්ය පරකකමනතසස අනුවතතකා වගනවාදකා තෙ තං වැනුං ත පටිනිසසජනති යදි සඬ්ෂසස පතතකලලං, සඬේෂා ඉත්තතාමණුව ඉත්තතාමණුව තික්බූ සමනුහාසෙයා තසස වැනුසස පටිනිසසගනාය. එසා ණතති

පුණාතු මේ හතෙත සබෙසා ඉත්තතාමෝ ව ඉත්තතාමෝ ව හියබු ඉත්තතාමසය තියබුතො සබසහෙදය පරකකමනතසය අනුවතනකා මහාවාදකා තෙ තං වණුං ත පටිනිසසජනති සබෙසා ඉත්තතාමණුව ඉත්තතාමණුව තියබූ සමනුහාසති තසය වණුසය පටිනිසසඟාය. යසසායසමතො බමති ඉත්තතාමසය ව ඉත්තතාමසය ම තියබූතා සමනුහාසතා තසය වණුසය පටිනිසසඟාය සො තුණ්ගයය, යසය තයබමති, සො හාසෙයා දුනියමපි එතුමතුං වදුම් -පෙ- තතියමපි එතුමතුං වදුම් -පෙ- අනුවනනකා යනු යම් දුෂට් ඇත්තෙක් යම් සමානති ඇත්තෙක් යම් රුවි ඇත්තෙක් වේ ද ඔහු ද, ඒ ලබඩි ඇත්තෘහු ඒ සමානති ඇත්තෘහු ඒ රුවි ඇත්තෘහු වෙත්

ව**ශශ**වාද**කා** යනු ඔහුගේ ගුණ වැණිමට පක්ෂවෘදධිය පිණිස සිටියාහු වෙත්

එකො වා දෙව වා හතෝ වා යනු එකෙක් හෝ වෙයි දෙදෙනෙක් හෝ තිදෙනෙක් හෝ වෙත් ඔහු මෙසේ කියත්තාහු ය 'ඇවැත්ති, තෙල මහණහට කිසිවක් නො කියවූ, තෙල මහණ ධම්වාදී ය, තෙල මහණ විතයවාදී ය, තෙල මහණ අපගේ ද ඡඥයත් රුවියත් ගෙණ වෘවහාර කෙරෙයි අපගේ (ඡ කුදිය) දනියි, අප සමග බෙණෙයි තෙල අපට ද රුවි වේ' යයි.

තෝ භිකාඛු යනු යම් ඒ අනුවතික භික්ෂූහු

භිකුඛුති යනු අනා තිසුන් විසින් යම් කෙනෙක් දකින් ද, කෙනෙක් අසද් ද, ඔවුන් විසින් කියයුත්තාහ 'ඇවැත්තී, නගමක් මෙසේ කියවූ, නෙල මහණ නො ද ධම්වාදී ය නෙල මහණ නො ද විනයවාදී ය, ආයුෂමන්නට ද සබසහෙදය රුවි නො වේවා, ආයුෂමතුන්ගේ (සිත) සභාග සමග එකීහාවයට ශේවා, සමග සභාග නෙමේ සතුවූ වනුගේ විවෘද තොකරණුගේ එකොදෙදුශ ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ග'යි දෙවන වට ද කියයුත්තාහ තෙවන වට ද කියයුත්තාහ ඉදින් දුරලත් නම් මේ දුරුලීම මානුව ඉදින් නො දුර ලත් නම් දුකුළුඇවැත් වේ අසා නො කියත් නම් දුකුළුඇමැත් වෙයි ඒ භිකුහු සහමැදට ද ඇද කියයුත්තාන, 'ඇවැත්ති, නුහමක් මෙසේ කියවූ නෙල මහණ නො ද ඛම්වාදී ය, නෙල මහුණ නො ද විනයවාදී ය, ඇයුෂවන්නව ද සම්බහෙදය රුව නො වේවා, ඇයුෂම්තුන්ගේ (සිත) සම්ඝයා සමග එකී්භාවයට යේවා සමග සමඝ තෙමේ සනුටු වනුයේ විවෘද නො කරණුගේ එකොදෙදශ ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ශ'යි දෙවන වට ද කියසුන්තෘහ තෙවන වට ද කියසුත්තෘහ ඉදින් දුර ලන් නම් මේ දුර ලීම මැනවි ඉදින් නො දුර ලත් නම් දුකුළාඇවැත් වේ ඒ හිසසුනු අන් මහණුන් විසින් සමනුහාසන කම් කළයුත්තාහ තවද මහණෙන්, මෙසේන් සමනුහාසන කුම් කළයුත්තාහ වාකත වූ පුතිබල වූ මහණක්හු විසින් සහිත තෙමේ උන්විය යුත්තේ ය.

"වහන්ස, සඬඝ නෙමේ මං කියන්නක් අසෘවං මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණකු සඬඝතෙදය පිණිස යතන කරණ මෙනම් මහණනව අනුවනිකයහ වගීවෘදකයන ඔහු ඒ (හෙදකර) වස්තුව නො හරින්. ඉදින් සඬඝයාව පැමිණි කල් ඇත්තේ නම සඬඝ තෙමේ ඒ වස්තුව හරණ පිණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණුන්ට සමනුභාසන කම් කරන්නේ ය තෙල 'ඤනති' ය

වහත්ස, සමස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණනු සමසහෙදය පිණිස යනන කරණ මෙනම් මහණහට අනුවන්කයන වශීවාදකයන ඔහු ඒ (හෙදකර) වසතුව නො හරිත් සමස තෙමේ ඒ වසතුව කරණ පිණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණුන්ට සමනුහාසන කම් කෙරෙයි යම් අයුෂමතක්හට ඒ වසතුව හරණ පිණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණුන්ට සමනුහාසන කම් කිරීම රුස්නේ නම් හෙනෙම තුෂණ්මහුත වත්නේ ය යමක්හට නො රුස්නේ නම් හෙනෙම බණත්තේ ය. දෙවන වට ද මෙපවත් කියම් තෙවනවට ද මෙපවත් කියම්. සමනුභවඨා සබෙසන ඉපථනනාමො ව ඉපථනනාමො ව භිකබූ නසස වණුසය පටිනිසයගනාග බමිනි සමසසය. නසමා තුණයි, එවමෙනා ධාරයාම්"නි

ඤතතියා දුකකටං, දවීති කම්මවැවැති ඵුලලච්චයා, කම්මවැවැපරි-යොසානෙ ආපතති සබ්කාදිසෙසයක සබ්කාදිසෙසං අජිකාපජජනතාකං ඤතතියා දුකකටං දවීති කම්මවැවැති ඵුලලච්චයා පටිපපසාමහනති දෙව තයෝ එකතො සමනුහැසිතුබබා තදුනතරි න සමනුහැසිතුබබා

ශඛනාදියෙගොන් –පෙ– නෙනපි වුචචනි සඞ්කාදිසෙසොනි.

3 බම්මකමේම බම්මකම්මසණුණ්දී¹ න පරිනිසාර ජනති, අපෙන් සම්කෘදි සෙසසා බම්මකමේම වෙමතිකා න පරිනිසාර ජනති, අපෙන් සම්කෘදි සෙසසා බම්මකමේම අඛම්මකම්ම සණුණ්දී න පරිනිසාර ජනති ආපතති සම්කෘදි සෙසසා. අඛම්මකමේම බම්මකම්ම සණෑදී ආපතති දුක්කට සහ අඛම්මකමේම වෙමතිකා ආපතති දුක්කට සහ අඛම්මකමේම අඛම්මකම්ම – සණුණ්දී ආපතති දුක්කට සස

4 අනුපෙතති අසමනුණසනතානං, පටිනිසාජනතානං, උමානත-කානං, ඛතතමිතතානං, වෙදනවවානං ඇදිකම්කානනති.

දුනියසමකතෙද සිකබාපදං නිටසිතං.

¹ ධම්මකම්මසණැණිනො සී මු සබ්බන්

සබසයා විසින් ඒ (හෙදකර) වසතුව හ**රණ පි**ණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද තික්ෂූහු සමනුහාසන කම් **කරණ** ලදහ සබසයාව රුවි වෙයි එහෙයින් මේ තුෂණීම්භාව යි තෙල මෙසේ බරම්' යි

ඤනතිගෙන් දුකුළා වෙයි දෙකම්වදනින් තුලැයි දෙකෙක් වෙයි. කම්වදන් අවසන්හි සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි. සහවෙසෙස් අවදතාවුනට ඤනතියෙන් වූ දුකුළා ද දෙකම්වදනින් වූ දෙතුලැසිය ද නවනින් දෙතුන් දෙනෙක් එකට සමනුහාසන කම් කළයුත්තාහ එයින් මත්තෙහි සමනුහාසන කම් නො කළයුත්තාහ

සම්කාද්ෂෙසෝ යනු එයිනුදු කියනු ලැබෙයි 'සම්කාදිසෙසෝ' යි

- 3 ධම්කම්යෙහි ධම්කම් ය සංඥ ඇත්තෘහු (ලබහිය) නො හරිත් තම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි ධම්කම්යෙහි විමිති ඇත්තෘහු නො ගරිත් තම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි ධම්කම්යෙහි අධම්කම් ය යන සංඥ ඇත්තෘහු නො හරිත් තම සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි අධම්කම්යෙහි ධම්කම් ය යන සංඥ ඇත්තෘහු නො හරිත් නම් දුකුළු ඇවැත් වෙයි අධම්කම්යෙහි විමිති ඇත්තෘහු දුකුළු ඇවැත් වෙයි අධම්කම්යෙහි අධම්කම් ය යන සංඥ ඇත්තෘහු දුකුළු ඇවැත් වේ
- 4 සමනුභාසන කම් නො කරණුවනට, හරණුවනට, උනමනතකයනට, නටසින් ඇතියනට, වෙයින් පෙළෙනුවනට, ආදිකමේකයනට ඇවැන් නැති

දව්තීය සබුසුහෙද ශික්ෂාපදය නිමි.

දුඛඛචසි**නඛා** පදං

නෙන සමයෙන බුදුුො හගුවා කොසමුඛයං විහරනි සොසිනු රුමේ තෙන බො පන සමගෙන ආයසමා ජනේනා අනාවාරං ඇවරති භිකුඛ එවමාහංහු. ''මා ආවූසො ඡණන, එවරුපං අකෘසි නෙතං කපපති"නි සො එවං වදෙති ''කිනනු බො තෘම තුමෙහ ආවුසො, මං වනතබබං මඤඤථ අහං බො නාම තුමෙන වදෙයාං අමහාකං බුදෙඛෘ අමහාකං ධමේමා අමහාකං අයාපුනෙනන බමෙවා අභිසම්නො සෙයාථාපි නාම මහාවාකෝ වායනෙනා තිණකටඨාපණණසටං1 එකතො උසසාදෙයා², සෙයාදුංපි වා පත තදී පබ්බතෙයනු සහිබසෙවාලපණකං එකතො උසසාදෙයනු, එවමේව තුමෙන නානානාමා නානාගොනනා නානෘජචවා නානෘකුලා පබබජිනා එකනො උසසාදිතා කිනතු බො තාම තුමෙන ආවුසො, මං වතනබබං මණුසදථ බො නාම තුමෙහ වදෙයා අමහාකං බුදෙඛා අමහාකං බමෙමා අමහාකං අයාපුතෙතන ධලවමා අතිසම්තො" ති. යෙ තෙ තික්ඛු අපපිචඡා තෙ උජඣායනති බීයනති විපාවෙනති ''කථං කි නාම ආයසමා ඡනෙනා භිකබුනි සහබම්මිකං වුචචමානො අතනාතං අවවනියං කරිසසතී" ති අථ ඛො තෙ තිකබූ තගවනො එතමස්ථං ආරොවෙසුං –පෙ– ''සචචං කිර තිං ජනා, තිකබුති සහධවම්කං වුචචමාතො අතනානං අවචනීයං කරෙයි"නි ''සවචං තගවෘ " විශරති වුදෝධා හගවෘ ''කථං ති නාම ණා මොෂපුරිස තිකබුති සහබම්මිකං වුවචමානො අනනානං අවචනියං කරිසාසි –පෙ– නෙනං මෙංසපුරිස අපපසනනානා වා පසැදෑය –පෙ– එවණුව පත තිකඛවෙ ඉමං සිකබංපදං උදදිසෙයාාථ

"තිකුබු පනෙව දුබුබ්ප්තතිකෝ තොති, උදෙදසපරියාපතෙනසු සිකාඛාපදෙසු තිකුබි සතුබම්කා වුච්චමානො අනතානා අවචනිය කරෙති, මා මා ආයසමනෙනා කිසැම් අවවුදුව, කලාගණා වා පාපකා වා, අතමපායසමනෙනා මම වචනායා'ති. සො නිකුබු තිකුබු එවමසා වචනියෝ 'මා ආයසමා අනතානා අවචනිය අකාසි චචනියමෝයසමා අනතානා කරෙතු ආයසමාපි තිකුබූ වදෙනු සහසමමෙන තිකුලි ආයසමනුතා වකුඛනුති සහධුමෙන එවා සංවද්ධා කි නැග පහුවනො පරිසා, යදිදං අකුසුමකුසුවෙනෙනා අසුසුමකුසුවුව්ඨාපනෙනා'නි එවසුම සො තිකුබු තිකුබුති වුවුවමානො තුළුව පහුතරෙනුනා, සො තිකුබු තිකුබුති යාව තනිය සමනුතාසිකයෙකි. නැත පමිනිසාගෙනය යාව තනියකෙම සමනුතාසියමානො තං පමිනිසාගෙනය

¹ පණණධාසට මජසං. 2. උසසාගරයා මජසං

දු ම් චශි කැප උ ය

එසමයෙහි භාගාවක් බුදුනු කොසැඹැනුවර සමීපයෙහි වූ සොෂිතා– රුම්යෙහි වැඩ වෙසෙන **ගේක** තුවද එසමයෙහි ආයු**මෙත් ජනන** තෙම අනාවාර කෙරෙයි තිකුසුනු මෙසේ කීහ 'ඇවැත, ඡනතය, මෙබන්දක් තො කරව, මේ තො කැප ස' යි හෙතෙම මෙසේ කිසයි 'කිමෙක් ද ඇවැත්ති, පොපි තම් මෘ කියයුත්තකු කොට සිතවූ ද, මම නම් තොපට කියත්තෙම අපගේ වුදුහ, අපගේ දහම, අපගේ ආයෳීපුනුයත් විසිත් දහම අවබොධ කරණ ලද ය යම්සේ නම් මහසුළුන හමන්නේ තුණ විගලිදඹූ පරණලා එක්රැත් කරන්නේ ද, තවද ගම්සේ හෝ කන්දෙන් ගලාබස්තා නදිග සක් සෙවෙල් පිසමුරු එක්රැස් කරන්නී ද, එසේ ම නෙපි නොයෙක් නම් ඇත්තනු නොයෙක් ගොනු ඇත්තනු නොයෙක් ජාති ඇත්තනු නොගෙක් කුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූවනු එක්රැස් වූවනු ස කිමෙක් ද ඇවැත්ති, තෙපි තම මා කියයුත්තකු කොට සිතවූ ද, මම නම තොපට කියන්නෙම්, අපශේ බුදුහ, අපශේ දහම, අපශේ අංශ\$පුනයන් විසින් දහම අවබොබ කරණ ලද?' ඕ . . යම් මහණ කෙනෙක් අලෙපවජ වූහු ද ඔහු අවමන් කෙරෙහි, අයුණු කියහි, දෙස් පහළ කෙරෙන් 'කෙසේ නම් අංගුමෙන් ජනන නෙම භිකුසුන් විසින් කරුණු සහිත ව කියනු ලබන්නේ තුමා නොකියයුත්තකු කෙළේ දු' යි ඉක්බිති ඒ තිකුසු හැගෑවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ 'සැබැවෙක් ද ඡනනය, තෝ භිකුන් විසින් කරුණු සහිත ව කියනු ලබන්නෙහි තමා නො කියයුත්තකු කෙරෙහි දු' යි. "සැබව භාගයවතුන් වනන්ස, භාගයවත් බුදුනු වෙසෙසින් ගැරනුන කෙසේ තම තුවඡපුරුෂය, තෝ භිඤුන් විසින් කරුණු සහිතව කියනු ලබන්නෙහි නුමා නො කියයුත්තකු කෙරෙහි ද නුචඡපුරුෂය, තෙල කරුණ අපුසනන-යන්ගේ පුසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි තුවද මහණෙන්, මෙසේ මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවූ

"මහණ හෙම දුළුවසකයාව ඇත්තේ වේ ද, පුාතිමේ කොදෙය. යෙහි දැහුලත් වූ ශික්ෂාපදයෙහි ලා (ලජපී) භික්ෂූන් විසින් පුඥපති-ශිකතාප්දයෙන් කියනු ලබන්නේ 'ආසුළුන්නි, මට කලාගේ වූ හෝ ලාමක වූ හෝ කිසිවක් නො කියවු. මම ද ආයුෂමත්නට කලනාණ වූ හෝ ලාමක වූ කිසිවක් නො කියන්නෙමි. ආයුෂවත්නි, මට අවවාදයෙන් වෙන් වවු'යයි තමා නො කියයන්තකු කෙරේ ද, ඒ මහණ තෙම භිඤුන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය 'ආයුෂවත් තෙම නහමක් තමා නො කියයුත්තකු කෙරේවා. ආයුෂවත් තෙම තමා කියයුත්තකු ම කෙරේවා. ආයුෂවත් තෙමේ ද භිණුන්ට පුඥපතිශිණාපදයෙන් කියාවා. භිකුහු ද ආයුතුවන්හට පුඥපතිශිකෂාපදයෙන් කියන්නාහ. මෙසේ ඒ තාගෳවත්හුගේ පුළීද් මේ ඔවුනොවුන්ට හිත වචනයෙන් ඔවුනොවුන් අැවැතින් නඟාලිමෙන් වැඩුන් ම' යයි. මෙසේන් ඒ මහණ තෙම භිකුදුන් විසින් කියනු ලබන්නේ එසේ ම දුඩි කොට ශණ් නම් ඒ මහණ තෙම සිකුන් විසින් ඒ ලබ්බිය දුරැලීම පිණිස තුන්වනවට දක්වා සමනුතාසනය කළහුන්තේ ය. ඉදින් තුන්වනවට දක්වා සමනතාසන කම් කරණු ලබන්නේ ඒ ලබාිය හැරපියා නම් මෙසේ මේ හැරපිම මැනුවි. ඉදින් නො හැරපියා නම් සහවෙසෙස් වේ" ය යි.

2 ති**නමු පනෙව දුබබවජානිකො හොනී**ති දුබබවො හොති දෙව. වසසාකරණෙහි ධමෙමහි සමනනාගතො අනබමො අපපදකඛණගොහි අනුසාසනිං

එමද්ද**සපරියාපනෙනසු සිහාබාපදෙසු**න් පාත්මොකඛපරියාපනෙනසු සිකඛාපදෙසු

තිකාබුණිනි අළෙදදම් නිකබුණි

සහධාමම්ක නෑම: ගං හගුවතා පණුණුතතං සික්ඛාපදං එකං සහ-ධමම්කං නෑම. තෙන වූචාමානො අතතාතං අවචනීයං කරොති, "මෑ මං අංගසමනෙතා කිණුම් අවචුනු කලාහණං වෘ පෘපකං වෑ, අගමපාසසමනෙත න කිණුව වකඛාම කලාහණං වෑ පෘපකං වෑ, මිරමථායයමනෙතා මම වචනාසා"ති

ෙසා භිකාබුත් යො සො දුබබවජානිකො භිකාබු

භික්කුනිති අහෙදහැනි තික්කුති, ගෙ පස්සනති ගෙ සුණනති හෙනි වතතැබෙබා. ''මා අයස්මා අනතානං අවචනීයං අකෘසි වචනීයමේවංස්මා අනතානං කරොතු අයසමාපි තික්කු වදෙනු සන්බමේමන. තික්කුපි අයසමන්නා වක්ඛනති සන්බමේමන එවං සංවදධා හි නස්ස තික්ඛනා පරිසා යදිදං අණුණු– සෙදුණුවෙනෙන අණුණුම්ණුණුවුටස්ංපනෙනා''නි දුනියම්පි වත්තමෙබා. තතියම්පි වන්තමෙබා සමේ පරිනිස්සරති, ඉවෙවනං කුසලං. නො වේ පරිනිස්සරති, අපතනි දුක්කටස්සා සුණා න වදනති, අපතනි දුක්කටස්සා සෞ තික්ඛු සම්ක– පේකිමපි අංකභිතීණා වන්නමෙබා. ''මා අංසසමා අතතානං අවචනීයං අකෘසි වචනීයමෙවාගස්මා අතතානං කරොතු අංසසමාපි තික්ඛු වදෙකු සහබමේමන තික්ඛුපි අංසසමන්නං වක්ඛනති සත්බමේමන එවං සංවදධා හි කස්සා හගවතො පරිසා යදිදං අණුණුම්ණුණුවෙනනන් අණුණුම්ණුණුවුටස්ංපනෙනා''නි දුතියල්පි වත්තමෙබා තතියම්පි වත්තමෙබා සමේ පරිනිස්සරති, ඉවෙවනං කුසලං. නො වේ පරිනිස්සරති, අංපතති දුක්කටස්ස් සහ තික්ඛු සමනුහාසින්මබා එවණුව පන තික්ඛවේ සමනුතාසින්මෙබා: වනතෙනන තික්ඛුනා පරිබලෙන සමේකා සඳපෙනුවෙබා

"සුණාතු මෙ භාගත සබෙසා. අයං ඉන්නතාමෙ භිකඩු භිකඩුති සහධමම්කා වුවවමාතො අතතාතං අවචනීයං කරොනි, සො තං වනුං ත පටිනිසසජනි, යදි සබසසස පතනකලලං, සබෙසා ඉන්නතාමං භිකඩුං සමනුහාසෙයා නසස වනුදාසස පටිනිසසගොය. එසා සඳහනි

සුණාතු මෙ හතෙන සමේක අයං ඉළුනනාමෙ සිකුලි භික්ඩුසි සහබම්මකං වුවවමාතො අතතානං අවවනීයං කරෙති, සො නං වළුං න පටිනීසසජති, සමේක ඉළුනනාමං භික්ඩුං සමනුසාසනි නසස වළුසස පටි-නිසසහනාය, යසසායසමනො බමිනි ඉළුනනාමසස සිකුලිනො සමනුසාසනා නසස වළවුසය පටිනීසසහනාය. සො තුණනසස, යසස නකාමති, සො භාමේකා 2 භිකුතු පනෙව දුබුබවුණැනිකො නොති යනු දුජීවස්කවූයේ දුජීව කරණ බමයන්ගෙන් සමනමිත වූයේ (අවවෘදය) නො ඉවසන්නේ අනුශාසනය පැදකුණින් (අදර ඇති වැ) නො ගන්නේ වෙයි

උදෙසපරියාපනේ**නසු සික්ඛාපදෙසු** යනු පුංතිමොක්ෂයෙහි ඇතුළත් වූ ශික්ෂාපදයන්හි.

භිකමුන් යනු අනා භිකුන් විසින්

සහධාවම්න නම් භාගාවතුන් විසින් පනවන ලද ගම් ශිණපදගෙක් වේ ද තෙල සහධාවම්ක නම් එහින් කියනු ලබන්නේ 'ඇවැන්නි, මට කලාගණ වූ හෝ ලාමක වූ හෝ කිසිවක් නො කියවු, මම ද ආයුෂමත්නට කලාගණ වූ හෝ ලාමක වූ හෝ කිසිවක් නො කියන්නෙම් ඇවැන්නි, මට අවවාද වචනයෙන් වෙන් වවු' යයි

සො භිකාඛ යනු ඒ දුජීව සවහාව ඇති මකණ තෙම

තිකාබුති යනු අන් මහණුන් විසින්, යම කෙනෙක් දකින් ද යම කෙනෙක් අසත් ද ඔවුන් විසින් 'අංශුෂමත් නෙම නහමක් නමා නො කියයුත්තකු කෙරේවා, ආයුෂමත් තෙම තමා කියයුත්තකු ම කෙරේවා, අංගුෂමන් නෙමේ ද තිකුෂුන්ට පුඥපතිශිකෂාපදගෙන් කියාවා, තිකුෂුනු ද අංයුෂමත්හට පුඥපතිශිකු පදයෙන් කියන්නාහ මෙසේ ඒ භංගාවතුන්ගේ පම්ද් මේ ඔවුනොවුන්ට හිත වචනයෙන් ඔවුනොවුන් ඇවැතින් නහැලීමෙන් වැඩුනී මැ ය'යි කීයයුත් හේ දෙවනවට ද කීයයුත්තේ ය නෙවනවට ද කියයුත්තේ ය ඉදින් හැරපියා තම මේ හැරපීම මැනැව් ඉදින් නො හැරපියා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි ඒ මහණ තෙම සහමැදට ද ඇද 'ආයුෂමත් තෙම නහමක් නම් නෙං කියයුත්තුකු කෙරේවා, ආසුමෙත් තෙම තමා කියයුත්තුකු ම කෙරේවා, අංගුමෙන් තෙමේ ද භිකුන්ට පුඥපතිශික්ෂංපදයෙන් කියාවා නිකුනු ද අය අමත්හට පුඥපතිශික්ෂාපදයෙන් කියන්නා ක මෙසේ ඒ භාගාවතුන්ගේ පමිද් මේ ඔවුනොවුන්ට හිත වචනයෙන් ඔවුනොවුන් ඇවැනින් නහාලිමෙන් වැඩුන් ම ය' යි කියයුත්තේ ය දෙවනවට ද කියයුත්තේ ය නෙවනවට ද කියයුත්තේ ය ඉදින් හැරපියා නම් මේ හැරපීම මැනැමි ඉදින් නො හැරපියා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි ඒ මහණ තෙම සමනුභාසනය කළ සුත්තේ ය තුවද මහණෙති, මෙඟේන් සමනුහාසනය කළයුත්තේ ය වාකත වූ පුතිබල වූ මහණක්හු විසින් සමස තෙමේ දන්විය යුත්තේ ය

''වහන්ස, සඹස තෙම මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම තිසුන් විසින් පුඥපතිශිස්තපදයෙන් කියනු ලබන්නේ තමා තො කියයුත්නකු කෙරෙයි හෙතෙම ඒ වසතුව තො හරියි ඉදින් සඹසයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඹස තෙම ඒ වසතුව හැරපියනු පිණිස මෙනම් මහණහට සමනුහාසන කම් කරන්නේ ය තෙල 'ණුතුනි'ය.

වහන්ස, සඹස තෙම මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම සිසුන් විසින් පුඥපතිශික්ෂාපදයෙන් කියනු ලබන්නේ තමා නො කියයුත්– තකු කෙරෙයි හෙතෙම ඒ වස්තුව නො හරියි සඹස තෙම ඒ වස්තුව හැරපියනු පිණිස මෙනම් මිකණඟට සම්නුතෘසන කම් කෙරෙයි, යම් ආයුෂමතක්ගට ඒ වස්තුහුගේ හැරපීම පිණිස මෙනම් මහණඟට සමනුතාසනය රාචි වේ නම් හෙතෙම තුෂණිම්භූත වන්නේ ය යමක්හට නුරුස්නේ නම් හෙතෙම බණන්නේ ය දුතිගමයි එතමණ්ං වදමි –පෙ– තතිගමයි එතමණ්ං වදමි –පෙ– සමනුහටෙක සබෙසන ඉණ්නතාමේ තිකබු තසා වන්ඩුසා පටිනිසාගාග බමති සබසසා, තසමං තුණබී, එවමෙතං බාරගාමීති.

ණු නතියා දුකකටං, දවීහි කම්මවෘචාහි ඵුලලච්චයා, කම්මවෘචාපරි~ යොසානෙ ආපතති සඞ්ඎදිසෙසසස, සඞ්ෲදිසෙසං අජිකෘපජජ නතසස ණුත්තියා දුකකටං, දවිහි කම්මවෘචෘති ඵූලලච්චයා පටිපපසසමහනති

#බනාද්මෙසෙන්න් -පෙ- තෙනපි වුවවනි සබසාදිසෙසොනි

- 3 ධම්මකමේම ධම්මකම්මස්තුන්දී න පටිනිසස්ජනි, ආපනනි සම්සාදි-සෙසසස ධම්මකමේම වෙමතිකො න පටිනිසස්ජනි, ආපනනි සම්සාදියෙසසය ධම්මකමේම අධම්මකම්මස්තුන්දී න පටිනිසස්ජනි ආපනනි සම්සාදියෙසසය. අධම්මකමේම ධම්මකම්මස්තුන්දී -පෙ- ආපනනි දුක්කටසය අධම්ම-කමේම වෙමතිකො -පෙ- ආපනනි දුක්කටසය අධම්මකමේම අධම්මකම්ම-සණුන්දී -පෙ- ආපනනි දුක්කටසය
- 4 අනාපනති අසමනුහාසනනසක, පටිනීසසජනනසක, උම්මනනකසක, ආදිකම්මකසොති

දුබබවසිනබාපදං නිට්මිකං.

3. 13.

කුලදූසකසිකඛාපදං

1 තෙන සමගෙන මුදේඛා තගවා සාවත්හං විහරනි ජෙනවනෙ අනාථ-පිණ්ඩිකසස අරාමේ තෙන බො පන සමගෙන අසසජිපුන්ඛඩසුණා¹ නාම ක්ටාබ්රිසම්ං අවාසිකා නොන්ති අලජ්රිතා පාපතිකඩු හා එවරුපා අනාවාරං අවරනති; මාලාවවණ රොපෙනතිපි රොපාපෙනනිපි සිසුවනතිපි සිසුවනතිපි ඔවිනාපෙනතිපි ගණනත්හි ගණපෙනතිපි ගණපෙනතිපි. එකතොවණවිකමාලං කරොනතිපි කාරාපෙනතිපි මිසුනිකං කරොනතිපි කාරාපෙනතිපි විධුනිකං කරෙනතිපි කාරපෙනතිපි විධුනිකං කරෙනතිපි කාරපෙනතිපි අවෙලං කරෙනතිපි කාරපෙනතිපි අවෙලං කරෙනතිපි කාරපෙනතිපි අවෙලං කරෙනතිපි කාරපෙනතිපි උරචඡදං කරෙනතිපි කාරපෙනතිපි තෙ කුලිසිනෙන කුලදසිනං එකතොවණවිකමාලං හරනතිපි හරපෙනතිපි ලහතාවණවිකමාලං හරනතිපි හරපෙනතිපි මිසුරු-රිකං හරනතිපි හරපෙනතිපි මිසුරු-රිකං හරනතිපි හරපෙනතිපි ලහතාවණවිකමාලං හරනතිපි හරපෙනතිපි මිසුරු-රිකං හරනතිපි හරපෙනතිපි ලහපෙනතිපි, විධුනිකං හරනතිපි හරපෙනතිපි, වටංසකං හරනතිපි හරපෙනතිපි ආවෙලං හරනතිපි හරපෙනතිපි උරචඡදං හරනතිපි හරපෙනතිපි තෙ කුලිසමිනි කුලබිතාති කුලකුමාරිති කුලසුණහාගි කුලදසිහි සදධිං එකහාජනෙපි ගුසඳරනති-

¹ නාම වියාබු ඉග්පි සිමු

දෙවනවට ද මෙපවත් කියමි තෙවනවට ද මෙපවත් කියමි සඬෲයා විසින් ඒ වසතුහුගේ හැරපීම පිණිස මෙනම් මහණ තෙම සමනුහාස– නය කරණ ලද්දේ ය. සඬෲයාට රිසි වෙයි. එහෙසින් මේ තූෂණිමහාව යි. තෙල මෙසේ බරම්' යි

සඳහතියෙන් දුකුළා වෙයි දෙකම්වදනින් දෙතුලැසියෙක් වෙයි. කම්වදන් අවසන්හි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ සහවෙසෙස් අවදනුවහට සඳහතියෙන් වූ දුකුළා ද දෙ කම්වදනින් වූ දෙ තුලැසි ද නවතිත්

සබකැදිසෙසො යනු: එහිනුදු කියනු ලැබෙයි 'සමකෘදිසෙසො'ගි

- 3 ධම්කම්යෙහි ධම්කම් ය යන සංඥ ඇත්තේ (ලබ්ඩිය) නො හරි නම් සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි ධම්කම්යෙහි විමිති ඇත්තේ නො හරි නම් සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි ධම්කම්යෙහි අධම්කම් ය යන සංඥ ඇත්තේ නො හරි නම් සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි අධම්කම්යෙහි ධම්කම් ය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි අධම්කම්යෙහි විමති ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි අධම්කම්යෙහි අධම්කම් ය යන සංඥ ඇත්තේ ... දුකුළාඇවැත් වේ
- 4. සමනුතාසන කම් නො කරණුවහට, හැරපිශනුවහට, උනුමනනක යනට, ආදිකම්මිකයහට ඇවැන් නැති

දුම්වශික්තාපදය නිමි

3. 13.

කුලදූසකශිකාපදය

1 එසමයෙහි හාගාවත් බුදුහු සැවැත්තුවර සමීපයෙහි වූ ජෙතවන නම් වූ අනේවඩු සිටුහුගේ අරම්හි වැඩ වෙසෙන සේක. තුවද එසමයෙහි අසස් ග පුනුබබසුකා ය යන නම් ඇති අලජරී වූ පාපතිකසුහු කිටාහිරි දනවීවෙහි ආවාසික වෙති ඔහු මෙබඳු අනාවාර කෙරෙති මල්ගස් (තුමූද) රොපණය කෙරෙති, (මෙරමා ලවා ද) රොපණය කරවති දීය ඉසිති, දිය ඉස්වති නෙලති, නෙලවති ගොතති, ගොතවති එක්පසැ නවු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවති දෙපසැ නවු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවති ලේකලප් කෙරෙති, කරවති හිදින් විද කළ මල්දම් කෙරෙති, කරවති මල්සුමුළු කෙරෙති, කරවති මල් කැරලි කෙරෙනි, කරවති වල්-සුමුළු කෙරෙති, කරවති මල් කැරලි කෙරෙනි, කරවති වල්දෙසින්ට එක්පස නවු ඇති මාලා ගෙණ ගෙති, යවති වේදන් මාලා ගෙණ යෙති යවති වේදන් මාලා ගෙණ යෙති යවති මල් සලුමුළු හෙණි යෙති, යවති මල්සුමුළු හෙණ යෙති, යවති මල්සාරලි ගෙණ යෙති යවති මල්සුමුළු හෙණ යෙති, යවති මල්සාරලි ගෙණ යෙති යවති ලේසාරලි ගෙණ යෙති යවති වල්සාරලි ගෙණ යෙති යවති වල්සාරලි ගෙණ යෙති යවති දැවසාද නෙණ යෙති යවති වල්සාරලි ගෙණ යෙති යවති වල්සාරලි ගෙණ යෙති යවති දැවසාද නෙණ යෙති යවති වල්සාරලි ගෙණ යෙති යවති වල්සාරලි හෙණ යෙති යවති වල්සාර වල හෙණ යෙති යවති වල්සාර මල්සාර මල් සුමුළුළු හෙණ යෙති කළු නෙති ද බුදිනි–

එකථාලකෙපි පිවනති, එකාසතෙපි නිසිදනති, එකප්ථරණාපි තුවවෙවනති, එකපෘපුරණාපි තුව වෙට නති. තුවටෙටනති. එකණ්රණපාපුරණාපි තුවටෙට නනි, විකාලෙපි භූණුජනති. මාලාග**නි**විලෙපනම්පි ධාරෙනති. නච්චනතිපි ශා**යන**ත්පි වාදෙනතිපි ලාසෙනතිපි, නවචනතිශාපි තචචනති, නවචනතිශාපි වාදෙනති, නච්චනතියාපි ලාසෙනති, ශායනතියාපි කච්චනති, ශායනතියාපි ශායනති, ගායනතියාපි වාදෙනති, ශායනතියාපි ලාසෙනති, වාදෙනතියාපි නච්චනති, වාදෙනතියාපි ගාගනන්, වාදෙනතියාපි වාදෙනති, වාදෙනතියාපි ලාසෙනති, ලාසෙනතියාපි නවචනත්, ලාසෙනතියාපි ශායනති, ලාසෙනතු-යාපි වාදෙනති, ලාසෙනතියාපි ලාසෙනති, අවාඪපදෙපි කීළනති, දසපදෙපි කිළනති, අංකාසෙපි කිළනති, පරිහාරපඓපි කිළනති, සනතිකයෙපි කිළනති, බලිකායපි කීළනති, ශ්රිකායපි කීළනති, සලාකශපෙනපි කීළනති, අකෙඛ-නව කීළනති, පමයම්රෙතපි කිළනති, වඩකකෙතපි කිළනති, මොකබ්මකාසපි කීළනති, විඞ්ගුලකෙනපි කිළහති, පතුතාළහකෙනපි කීළහති, රථකෙනපි කීළනති, බනුකෙනපි කිළනති, අකබරිකායපි කීළනති, මනෙසිකායපි කීළනති, යථාවරෙජනපි කිළනති, හන්සම්මපි සිකඛනත්, අසසසම්මපි සිකඛනත්, රථසම්මපි සිකඛනති, බනුසම්මපි සිකඛනති, එරුසම්මපි සිකඛනති, හන්සසපි පුරතො බාවනති, අසසසාපි පුරතො බාවනති, රථසාපි 1 පුරතො බාවනති, බාවනතිපි අංධාවනත්පි, උසෙසළෙනත්පි² අපපෘඩෙනත්පි නිබබුණ්ඛනත්පි, මුටයිහිපි යුජඹනත්, රඩගමජෙකිපි සබසාටිං පැත්රිණිෘ නචචනත්ං³ එවං වදෙනත් 'ඉඛ හනිති නචවයසූ'ති, නලාටිකමයි දෙනති, විවිධමයි අනාවාරං ආවරනති

2 හෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරෙ තිකබු කාසිසු වසසං
වුපෙන සාවණ ගවඡනෙනා තගවනතා දසසනාය යෙන කිවාගිරි තදවසරි
අථ බො සො තිකබු පුබබණකසමග නිවෘසේණා පනතම්වරමාදය කිවාගිරි පිණිඩාය පැවිසි පාසාදිකෙන අතිකකනෙනත පරිකකනෙනත ආලොකිනෙන විලොකිනෙන සම්මඤජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්බනත්වකබු ඉරියාපථ-සමපනෙනා මනුසභා තා තිකබුං පස්සුණා එවමාකලේ, ''කවාග අබලබලො විය මනුමනෙ විය තාකුටිකතාකුටිකො විය, කො ඉමසස උපගනසහ පිණිඩ-කමපි දසාති අමහාකා පත අයාහ අසසජිපුන්බනසුකා සණනා සබිලා සුබ-සමහාසා මිනිනපුබබඩකමා, එහි සවාගනවාදිනො අබහාකුටිකා උනතානමුබා පුබත්තාසිනො, නෙසා නෑම පිණෙඩා දනුබෙබා"නි අදදසා බො අඤඤනරේ උපාසිකො හා තිකබුං කිවායිරිසමා පිණ්ඩාය වරනතාං, දිසවාන යෙන සො තිකබු නෙනුපස්ඩකම්, උපස්ඩකමණා හා තිකබුං අතිවාදෙනා ඵනදවොව "අපි තනෙන පිණෙඩා ලබහනි"නි "න බො ආවුසො පිණෙඩා ලබහනි"නි "එහි තනෙන සරා ගමසෙනුමා"නී

¹ රථසය පුරතො ධාවනත්පි ආධාවනත්පි ම ජ සං. 2 උපසන පලගුනත්පි පාෂඨා

³ නුවාකිංමජසං

එක් තලිගෙහි දු බොති එක් අසුතෙහි දු හිඳිනි එක් ඇඳෙහි දු හොවිනි. එක්තිලි ඇති ව හොවිති එක් පොරෝණ ඇති ව ද හොවිති. එක්තිලිපොරෝණ ඇති ව ද හොමිනි නො කල්හි දු වළඳනි. මත්පැන් ද බොති මල්ගඳ මිලවුනු දු දුරති නුවුන් ගුයති වයනි ලංසා නැවුම් නවති නිළිය නවන කල්හි දු නවති නටන කල්හි දූ ගයනි. නටන කල්හි දූ වයනි නටන කල්හි දූ ලාසා කෙරෙනි ගයන කල්හි දු නවති ගයන කල්හි දු ගයනි ගයන කල්හි දු වයනි ගයන කල්හි දු ලංසා කෙරෙනි. වයන කල්හි දු නවති වයන කල්හි දු ගයනි වයන කල්හිදු වයති වයන කල්ති දූ ලංසා කෙරෙති ලංසා කරණ කල්ති දූ නටති ලංසා කරණ කල්ති දු ලාසා කෙරෙනි. අටපද දූපෝරුගෙහි දු කෙළිනි ද ශපද දූපෝරු යෙහි දු කෙළිති දූපෝරුයෙහි සෙයින් අහස්හි දු කෙළිති හිරිමඩලෙහි දු කෙළිති නිගෙන් කැට ඇන් මැත් කොට ද කෙළිති පසැවිනු දු කෙළිති සිංකෙළියෙ -නු දු (කල්ලි) කෙළිති ලහඅනිනු දු කෙළිති. ලංවටිනු දු කෙළිති පත්නලිනු ද කෙළිති කුඩෘතතුලිනු දු කෙළිති කරණම් පැනීමෙනු දු කෙළිති කන්නන්– ගුරුවා ඉදි කොට කෙළිති. පත්තැලිගෙනු දු කෙළිති කුඩා රිගෙනු දු කෙළිති. කුඩා දුන්නෙනු දු කෙළිත් අකුරුකෙළිගෙනු දු කෙළිත් මනෙසිකාගෙනු (සිතු දෙය කීමෙන්) දූ කෙළීති යථාවදෑගෙනු දූ (සිරුර දෙස් ඇති සැට් දක්වමින්) කෙළිති කෘතිශිලපයෙහි දු හික්මෙති අයවශිලපයෙහි දු හික්වෙති. රථශිලප– යෙන් දු නික්මෙන් ධනුශුශිලපයෙන් දු නික්මෙනි බඩගශිලපයෙන් දු නික්මෙනි ඇතු පෙරටුයෙහි ද දු<mark>ම</mark>නි අසු පෙරටුයෙහි ද දුවනි රිය පෙරටුයෙහි ද දුවනි පසුපසට ද දුවති පෙරට ද දුවති පිනිනාද ද කෙරෙනි. අන්පොළසන් ද දෙනි මල්ලව පොර ද කෙරෙනි මිටු පොර ද කෙරෙනි. රහම්ඩල මැද සහළ අතුරු නිළියට 'නැහනියනි මෙහි නටව'යි මෙසේ කියනි. තළලෙහි අත ද තබනි විවිධ අනාචාර ද කෙරෙක්

තවද එසමයෙහි එක්තුරු මහණෙක් කෘසිජනපදයෙහි විසුගේ බුදුරදුන් දක්නා පිණිස සැවැත්නුවරට ශන්නේ කිටාහිරිය යම තාතෙක්හි ද එතානට පැමිණිගේ ය ඉක්බිති ඒ මහණ පෙරවරායෙහි හැඳ පෙරව පෘසිවුරු ගෙණ පුසාද එළවන ගමනින් නැවැත්මෙන් ඉදිරි බැල්මෙන් අවට බැල්මෙන් අත්පා හැකුළුමින් දිග හැරීමෙන් (සුතුව) සට හෙළු ඇස් ඇත්තේ පිරිපුන් ඉරියව් ඇත්තේ කීටානිරියට පිඩු පිණිස මිනිස්සු ඒ මහණ දැක මෙසේ කින ඉතා දුබලයකු නැකුළු මූහුණ ඇත්තකු මෙන් මෙන් ඉතා සණහයකු මෙන් ඉතා මේ කවරෙක් ද? මොහු ගෙදෙරට පැමිණිගනුට කවරෙක් පිණඩපානයකු දු දෙයි ද? අපගේ සමෘම්හු අසහජ්පුනබබසුකයෝ වැළිත් නිපුණයෝ ය. සඛ්ලයෝ ය, සුව එළවන කථා ඇත්තාහු ය, සිනහ පෙරවූ කොට කථා කරන්නානු ය, 'එව සුවද'ගි කියන්නානු ය, නො කැකුළු බැම ඇත්තානු ය, තැගු මුව ඇත්තාහු ය, පළමු කථා කරන්තෘහු ය ඔවුනට නම් පිඬු දිය යුත්තේ දු'යි. එක්තරු උපාසකයෙක් කීවාහිරියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙත ඒ මහණ දුටුගේ ය දැක ඒ මහණනු කරා එළඹ ඒ මහණනු වැඳ මේ කී ය. 'වහන්ස, පිබු ලැබුණේ ද?' යි. ඇවැත්ති, පිබු තො ලැබිණා'යි. එව වහන්ස, ගෙව යම්න'යි .

- 3 අථ බො සො උපාසකො තං තික්බුං සරං නෙණා සොජෙණා එතද-වොච ''කහං තනෙන අයෙක ගම්සසනී"ති ''සාවජිං බො අතං ඇවුසො ගම්සසාම් හගුවනතං දසසනායා"ති ''නෙත හි හනෙන මම වචනෙන හගුවනො පාදෙ සිරසා වනුහි, එවණුව වදෙහි " දුරෙඨා හනෙන කිටාගිරිසමං ඇවැසො, අසහජ්පුතබබසුකා නාම ක්ටාගිරිසමං ඇවැසිකා අලජ්නා පාපතික්බු තෙ එවරුපං අනාවාරං ඇවරනති මැලැවචඡ් රොපෙනතිපි රොපාපෙනහිපි –පෙ-විවිධමපි අනාවාරං ඇවරනති ගෙපි තෙ තනෙන මනුසසා පුබෙබ සඳහා අහෙසුං පසනනා, නෙපි එතරහි අසසඳහා අපපසනනා යානිපි තෘනි සබසසා පුබෙබ දනපථානි, තානිපි එතරහි උපචඡිනනානි රිණුවනති පෙසලා තික්බූ නිවසනති පාපතික්බූ සැබූ තනෙන තගවා ක්ටාගිරිං තික්බූ පතිණෙනා යථායං ක්ටාගිරිසමං ඇවැසො සණයිහෙනා"නි
- 4 "එවලාවූසො"ත් බො සො තිකුබු තසස උපාසකසස පට්සසුණා සෙන සාවණි නෙන පක්කාම අනුපුබෙබන සෙන සාවණී ජෙතවනං අනාථපිණ්ඩිකසස ආරුලෝ, සෙන හතවා නෙනුපස්ඩිකම් උපස්ඩිකම් ණා හගවනවාං අතිවාදෙණි එකමනතාං නියිදි ආචිණණං බො පනෙනං බුුඛානං හගවනවානං අගෙනතුකෙහි තික්බූහි සදහිං පට්සමෙමාදිතුං අථ බො හගවා තං හිකුබුං එනදවොව "කච්චි තික්බු බමනීයං, කච්චි යාපනීයං, කච්චිස් අපස්කිලමඵෙන අදඛානං අගෙනො, කුනො ව නිං තිකුබු ආගච්ඡසී"ති "බමනීයං හගවා, යාපනීයං හගවා, අපස්කිලමඵෙන වාහං හනෙන
- ඉදැනං හනෙත කෘතීහු වසසං වූපෙවෘ සෘවනම් ආගචඡනෙකා හගවනතාං දසසනාශ යෙන කීටාබිරි නදවසරිං, අථ ඛවෘහං භුනෙත පුබබණකසමයං නිවාසෙණා පනතචීවරමාදය කිටාගිරිං පිණ්ඩාය පෘවිසිං අදදසා බො මං හනෙන අඤඤනරෙ උපාසකො කීටාඛරිසම් පිණ්ඩාය වරනතං, දිනවාන යෙනාහං නෙනුපසඬකම්, උපසඬකම්නිෘ මං අභිවාදෙකිා එතදවොච ''අපි හනෙත පිණෙකෘ ලබහති''නි ''න බො ආවුසො පිණෙකා ලබහති"ති ''එහි හනෙත කරං ගම්ඎමා"ති අථ බො හනෙත සො උපාසකො මං **කරං තෙතිා හොජෙතිා එ**තදවොව ''කහං හනෙන අගේයා ගම්සසතී''නි ''සාවණි බො අනං ආවුසො ගම්සකෑම් හගවනනං දසසනායා''නි ''තෙන හි හතෙන මම වචනෙන හගවනො පැදෙ සිරසා විකුති, එවණුව වදෙනි 'දුටෙඨා හනෙත කිටානිරිසම්ං ආවාසො, අසහජිපුන්බබසුකා තාම කිටාහිරිසම්ං අාචාසිකා අලජජිතො පාපතිකබු තෙ එවරුපං අනාචාරං ආවරනති මාලෘවච**ණ රොපෙනතිපි රොපාපෙන**තිපි –පෙ– චිවිඩමපි අනාචාරං ආව*ර* නති සෙපි තෙ නතෙන මනුසසා පුබෙබ ස**ද**ඛා අගෙයුං පසනනා, තෙපි එතරහි අසසුණු අපපසනනා යෘනිපි තෘනි සඞඝසා පුබෙබ දැනපථානි, තානිපි එතරඹි උපචඡිනතානි රිකුවනති පෙසලා භික්ඛු, නිවසනති පාප– තිකබූ'ති සැබූ හනෙත හගවා කිවාබිරිං තිකබූ පතිණෙයා යථායං කිවාගිරිසමිං **අංචංසෙං සණ**ස්හෙය≈ීනි ''තුනෙං අනං හනවං ආගචඡෟමී"ිනි

- 3 ඉක්තිති ඒ උපාසක තෙම ඒ මහණ ගෙට පමුණුවා වළඳවා මෙපවත් කි ය වහන්ස, 'සාම්කු කොති යෙත් ද'යි. 'ඇවැත්නි, මම තාගාවතුන් දක්නා පිණිස සැවැතට යෙමී'යි එසේ වී නම් වහන්ස, මානේ වචනයෙන් තාගාවතුන්ගේ පෘසභඵ උතුමහින් වඳිනු මැතැවැ මෙසේත් කියුව මැතැවැ. 'වහන්ස, කිටාහිරියෙහි ආවාසය දුෂිත ය අසසජි ය පුනුබඩසුක ය යන අලජි වූ පෘපතික්ෂුහු කිටාහිරියෙහි ආවාසිකයෝ ය ඔහු මෙබදු අනාචාරයෙහි හැසිරෙත් (තුමූ ද) මල්ගස් රොපණය කෙරෙනි (මෙරමා ලවා ද) රොපණය කරවති විවිධ වූත් නො කටයුතු කෙරෙන් වහන්ස, පෙර යම් මිනිස් කෙනෙකුත් ශුදියා ඇත්තාහු පුසනනයෝ වූහු ද ඔහුත් මෙකල ශුද්ධා නැත්තාහු අපුසනනයෝ ය පෙර සම්ඝයාව යම් දන්වැව කෙනෙකුත් වූහු නම් ඔහුත් මෙකල සිදුතාහු ය පෙශල තික්ෂුහු වෙන් ව යෙනි පෘපතික්ෂූහු නිවසත් වහන්ස, තාගාවත්හු යම්සේ මේ කිටාහිරියෙහි ආවාසය මැතැවින් පිහිටා නම් එසෙයින් කිටාහිරියට වහන්ද කෙනකුත් යවන්නාහු නම් මැනැවැ'යි
- 4 'එසේ ය ඇවැත්න්'යි ඒ මහණ නෙම ඒ උවසුහට පිළිවදන් දී සැවැ-තට නික්ම හිසේ ය අනුකුමයෙන් සැවැත්නුවර ජෙනවන නම් වූ අනේවඩු සිටුහුගේ අරම යම් තැනෙක්හි ද, භාගාවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හි ද එනැන්හි එළඹිසේ ය එළඹ භාගාවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය අංගනතුක තිකුන් සමග සතුටු සාම්විකථා කිරීම යන මෙය භාගාවත් ඔදුවරුන් විසින් පුරුදු කරණ ලද්දේ ම ය ඉක්බිති භාගාවත්හු ඒ මහණකට මෙය වදළ සේක ''කිමෙක් ද මහණ ඉවසිය හැකි ද? යැපිය හැකි ද? හො වෙහෙසින් මහ ආයෙනි ද? මහණ නෝ කොති සිට ආයෙහි ද?''යි භාගාවතුන් වහන්ස, ඉවසිය හැක්ක භාගාවතුන් වහන්ස, යැපිය හැක්ක සවාමිනි, මම නො වෙහෙසින් මහ ආයෙමි
- සවාමීනි. මම මෙහි කසීජනපදගෙහි වැස නිමවූ වස් ඇත්තෙම භාගාවතුන් වහන්සේ දක්තා පිණිස සැවැත්තුවරව එන්නෙම කිටාහිරිය යම තැනෙක්හි ද එහි පිවිසියෙම් සවාමිනි, එකල්හි මම පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරෙව පෘසිවුරු ගෙණ කිවාධිරියට පිඩු පිණිස පිවිසියෙම් සවාමිනි, එක්තුරු උපෘසකයෙක් කීවෘතිරියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන මා දුවුයේ ය. දක මා වෙනු එලඹ වැද මෙපවත් කි ග 'වහන්ස, පිණ්ඩපාතය ලැබුණේ දු'යි 'ඇවැත්නි, පිඩු තො ලැබිනැ'ගි. 'එව වනන්ස, ගෙව යමන'ගි. සමාමිනි, ඉක්බිනි ඒ උපාසක තෙම වෘ ගෙට පමුණුවෘ වළඳවෘ මෙග කි ය 'වහන්ස, සවාමීහු කොති යන්තුනු දු'යි 'ඇවැත්ති, මම භාගාවතුන් වහන්සේ දක්තා සඳහා සැවැත්කුවරට යන්නෙම්'යි වහන්ස, එසේ වී නම් මෘගේ බසින් භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ පාසගඑවත් උතුමහින් වදිනු මැතව, මෙසේත් කියනු මැතව 'සවාමිනි,කීටාහි-රිගෙහි ඇවෘසය දුෂිත ය කි්ටෑගිරිගෙහි අසසජිපුනබමයක නම් වූ ඇවෘසිකයෝ අලජජීනු ය, පාපතිකාුනු ය. ඔහු මේබදු වූ අනංචාරයෙහි හැසිරෙනි මල්ගත් රොපණය ද කෙරෙති රොපණය ද කරවති විවිධ වූ අතාචාරයෙහි ද නැසිරෙන් සවාමිනි, යම් මනුෂා කෙනෙක් ශුද්ධා ඇත්තානු පුසගනයෝ වුහු තම් ඔහු දු මෙකල්හි ශුදධා රහිතයෝ ය අපුසනනයෝ ය පෙර සහනව යම් දන්වැට කෙනෙක් වූවාහු නම් ඔහු දු මෙකල්හි සිදුනාහු ය සුපෙශල තික්සුහු නික්ම යෙනි පාපතික්සුහු වෘසය කෙරෙන් ය'යි සවාමිනි, තාගාවටාන් වනන්සේ යම්සේ කිටානිරියෙහි මේ ආචෘසය පවත්නේ ද එපරිද්දෙන් කීවාහිරියට තිසෘන් එවනසේක් නම් මැනැවැ"යි 'තාගාවෙනුන් වහන්ය. මම එහි සිට එම'යි

6 අථ බෝ හනවා එකසම් නිදුතෙ එකසම් පකරණ නික්බුසඹණ සනනිපාතාපෙනි නික්ඛූ පව්පුවර්: "සච්චා ක්ර නික්ඛව අසසජිපුත්බඩස්කා නාම කීවැනිරිසම් අවස්කා අලජරීතෝ පාපතික්ඛූ, තෙ එවරුප අනැවැරු අවරනත් මැලෑවවර රොපෙනත්රි රොපපෙනත්රි –පෙ විවිධමයි අනැවැරු අවරනත්, යෙපි නෙ නික්ඛවෙ මනුසසා පුබෙබ සඳහා අහෙසු පසනතා, තෙපි එනරත් අසසඳහා අපසනතා යානිපි තෘනි සම්ඝසස පුබෙබ දනපථානි, තානිපි එනරත් උපචරිනතානි රිකුවනති පෙසල තික්ඛූ නිවසනත් පාපතික්ඛූ"නිදී "සමව නෙවා". විහරති වුණො හනවා:

"කථං හි තාම තෙ භිකඛවෙ මොසපුරිසා එවරුපං අතාචාරං ආචරි-සායනති මාලාවචඡ රෙපෙසසනත්ව රොපාපෙසානත්ව, සිදුම්සානතිව යිදුමා – පෙසස නත්වි, ඔවිනිසසනත්වී මව්නාපෙසසනත්වී, ඉණිසසනත්වී ගුණෑ-පෙසානත්පි, එකතො වණවිකමෑලං කරිසානත්පි කංරපෙසානත්පි, උහතො-කරිසානහිපි කාරාපෙසානහිප, මණුරිකං කරිසානහිපි වණටිකමාලං කාරාපෙසසනත්පි, විධුනිකා කරිසසනත්පි කාරාපෙසසනත්පි, වටංසකං කරිසකනතිපි කාරාපෙසකනතිපි, ආවෙලං කරිසකනතිපි කාරාපෙසකනතිපි, උරචඡදං කරිසසනතිපි කෘරුපෙසසනතිපි, තෙ කුලිපීනං කුලධිතෘනං කුල~ කුමැරිනං කුලසුණකෘනං කුලදසිනං එකතො වණවිකමෑලං හරිසසනහිපි හරුපෙසසනන්පි, උතනො වණටිකමාලං හරිසානහිපි හරාපෙසානහිපි, මණැජරිකං හරිසානතිපි හරුපෙසානතිපි, විධුනිකං හරිසානතිපි හරුපෙ සසනත්පි, වචංසකං හරිසසනත්පි හරුපෙසසනත්පි, ඇවෙලං හරිසසනත්පි හරුපෙසානතිපි, උරචඡදං හරිසානතිපි හරුපෙසානතිපි, නෙ කුලිස්ති කුල-ධීතාති කුලකුමාරිති කුලසුණහාති කුලදසිනි සදහිං එකහාජනෙපි තුණුජිසානත්, එකථාලකෙපි පිවිසානත්, එකාසනෙපි නිසිදිසානත්, එකමසෛවපි තුවටි– සහනති, එකතර්රණාපි තුව්වට්සහනති, එකපාපුරණාපි තුවවට්සානති, එකත්– රණපාපුරණාපි තුවවටිසාහන්, විකාලෙපි කුණුජිසානත්, මජජමපි පිවිසානත්, මාලංගනාවිලෙපතමපි බෘරිසසනති, නච්චිසසනතිපි, ශෘශිසසනතිපි, වෘදිසසනතිපි, ලාසෙසසනන්පි. නච්චිසයනති, නච්චනතියාපි ශායිසයනති, නච්චනතියෘපි නච්චනතියාපි වෘදිසසනති, නචානතීයාපි ලාසෙසනති, ශායනතියාපි න විව් සහනති, ශායනතියාම් ශායි සහනති, ශායනතියාපි වාදිසානති, ශායනතියාපි ලංසෙසානත්, වැදෙනතියාපි නච්චසානත්, වැදෙනතියාපි ශාසිසානත්, වෘදෙනනියාපි වැදිසානනි, වෘදෙනතියාපි ලාසෙනතියාපි නච්චිසානති, ලාසෙනතියාපි ශාශිසානති, ලාසෙනතියාපි වැදිසානති, ලාසෙනතියාපි ලාසෙසානති, අටාඵපදෙපි ක්ළිසානති, දසපදෙපි ක්ළිසානති, ආකාසෙපි කිළිගානති, පරික්රපදෙපි කිළිහානති, සන්නිකාශපි කිළිගානති, බලිකායපි කිළිසානති, ක්රිකායපි කිළිසානති, සලාකතුපොනපි කිළිසානති, අකෙඛනපි ක්ළියසනත්, පමකච්රෙනපි කිළිසසනත්, වමකකෙනපි කිළිසසනත්, මේංකඛ්චිකංශපි ක්ළිසසහත්, විඹාලලකෙනපි ක්ළිසසහත්, පහතළෙකෙනපි ක්ළිසසහත්, රථකෙනපි ක්ළිසසහත්, බනුකෙනපි ක්ළිසසහත්, අකඛරිකංශපි ක්ළිසසහත්, විනෙසිකංශපි ක්ළිසසහත්, යථංවජෙජනපි ක්ළිසසහත්, ශඐසම්මපි සිකකිසසහත්, අසාසම්මපි සිකකිසසහත්, රථසම්මපි සිකකිසසහත්, බනුසම්මපි සිකඛ්සසනති, එරුසම්මපි සිකඛ්සසනති, කත්මසසපි පුරතෙං බංම්සසනති, අසසසපපි පුරතෙං බංම්සසනති, උථසසපි පුරතෙං බංම්සසනති, බංම්සසනතිපි ආඛාවිසාකන්වි, උසොළිසාකන්වි¹, අපෙපැඩෙසාකන්වි, නිබවුණ්ඩිසාකන්වි, මුවයිනිපි යුරුබිසානති, රඬකමජේඛපි සඬසැටිං පළුරුණි නවානතිං එවං විකුඛනති "ඉඩ භනිති නවාසසූ"ති, නලාවිකමපි දසසනති, විවිධමපි අතාවාරං **ආචරිසස්න**ති

¹ උසොලෝසානත්ව සිමු

6 ඉක්බිති තාහාවතුන් වහන්ගේ මේ නිදුනයෙහි මේ කාරණයෙහි ලා තිකුසුසම්ඝයා රැස් කරවා තිකුසුන් විවාළ හේක සැබැවෙක් ද මහණෙනි, කිටාහිරියෙහි අසසජි-පුනබබසුක නම් වූ ආවාසිකයෝ අලජිපිහු ය පාපතිකුසුහ ඔහු මෙබඳු වූ අනාවාරයෙහි හැසිරෙනි මල්ගස් රොපණය ද කෙරෙනි රොපණය ද කරවති විවිධ අනාවාරයෙහි දු හැසිරෙනි පෙර සැදුහැති පහන් වූ යම් මිනිස් කෙනෙක් වූහු නම් ඔහු දු දුන් සැදුහැ කැත්තාහු ය, නො පහන් වූවාහුය සහනට පෙර යම් දන්වැට කෙනෙක් වූහු නම් ඔහු දු දුන් සිඳුනාහු ය පෙශල තිකුහුහු නික්ම හෙනි පාපහිකුහු වාසය කෙරෙන් ය'යි "සැබැව තාගාවතුන් වහන්ස" භාගාවෙන් බුදුහු හැරහූ සේක

මහුණෙනි, ඒ තුචඡපුරුෂගෝ කෙසේ නම් මෙබදු වූ අනාචාරගෙහි හැසිරෙන් ද මල්ගස් රොපණය කෙරෙක් ද රොපණය කරවක් ද, දිය ඉසින් ද ඉස්වන් ද, නෙලක් ද කෙලවත් ද, ශෞතක් ද ගෞතවන් ද, එක්පසැ නවූ ඇති මාලා කෙරෙන් ද කරවන් ද, දෙපසැ නවූ ඇති මාලා කෙරෙන් ද කරවත් ද, මල්කලප් කෙරෙත් ද කරවත් ද, නිදින් විද කළ මල්දම කෙරෙන් ද කරවත් ද, මල්සුඹුළු කෙරෙන් ද කරවත් ද, මල්කැරලි කෙරෙන් ද කරවත් ද, උරසැද කෙරෙන් ද කරවත් ද, ඔහු කුලසනින්ට කුලධිනෲන්ව කුලකුමරියන්ව කුලසුණිසාවන්ව කුලදුසින්ව එක්පසැ නවූ ඇති මාලා ගෙණ යෙන් ද යවත් ද, දෙපසැ නටු ඇති මාලා ගෙණ යෙන් ද ගවන් ද, මල්කලප් ගෙණ ගෙන් ද ගවන් ද, හිදින් විද කළ මල්දම ගෙණ සෙත් ද සවත් ද, මල්සුඹුළු ගෙණ සෙත් ද සවත් ද, මල්කැරලි ගෙණ ගෙන් ද ගවන් ද, උරසැද ගෙණ ගෙන් ද ගවන් ද, ඔහු කුලසනින් කුලබිතෲන් කුලකුමෘරීන් කුලසුණිසාවන් කුලදුසින් සමග එක් බඳුනෙහි වළදත් ද, එක් තලියෙනි බෞත් ද, එක් අසුතෙනි නිඳින් ද, එක් ඇඳෙනි හොවින් ද, එක් අතුරුණු ඇති ව කොවිත් ද, එක් පොරෝණ ඇති ව කොවිත් ද, එක් අතුරුණු පොරෝණ ඇති ව හොවිත් ද, කො කල්හි වළඳත් ද, මත්– පැනු දු බොත් ද, මල්ගඳවිලෙවුනු දු දරක් ද, නටක් ද ගගත් ද වගත් ද, ලාසා නැවූම් කෙරෙත් ද, (නිළිග) නවන කල්හි නවක් ද, නවන කල්හි ගයන් ද, නවන කල්හි වයත් ද, නවත කල්හි ලාසා කෙරෙන් ද, ගයන කල්හි දු නවත් ද, ගයන කල්හි ගයක් ද, ගයන කල්හි වයත් ද, ගෙන කල්හි දු ලංසා කෙරෙන් ද, වයන කල්හි දු නටත් ද වයන කල්හි දු යයන්ද වයන කල්හි වයන් ද, වයන කල්හි ලාසා කෙරෙන් ද, ලාසා කරණ කල්හි දු තවත් ද, ලාසා කරණ කල්හි දු ගයන් ද, ලංසා කරණ කල්හි වගන් ද, ලාසා කරණ කල්හි ලාසා කෙරෙන් ද, අවපද පෝරුයෙහි කෙළින් ද, දහපද පෝරුයෙහි කෙළින් ද, පෝරුයෙහි සෙගින් අහස්ති කෙළිත් ද, පාරිම්ඩලෙහි කෙළික් ද, නියෙන් කැට ඇත් මැන් කොට කෙළිත් ද, පසැවිනුදු කෙළිත් ද, සිංකෙළි කෙළිත් ද, ලහ අතිනු දු කෙළිත් ද, ලෘවට්නු දු කෙළින් ද, පත්තලිනු දු කෙළිත් ද, කුඩා නතුලිනු දු කෙළිත් ද, කරණම් පැනීමෙනු දු කෙළිත් ද, කන්තන්ගුරුවා ඉදිකොට කෙළිත් ද, කරණම පැනිමෙනු දු කෙළිත් ද, කනිතන්ගුරුවා ඉදිකොට කෙළිත් ද, පත්තැලියෙනු දු කෙළිත් ද, කුඩාරියෙනු දු කෙළිත් ද, කුඩාදුන්නෙනු දු කෙළිත් ද, අකුරුකෙළියෙනු දු කෙළිත් ද, මහෙසිකායෙනු දු කෙළිත් ද, යථාවද,යෙනු දු කෙළිත් ද, හසත්ශිලපයෙන් දු නික්මෙත් ද, අශවශිලපයෙනි දු නික්මෙත් ද, රථශිලපයෙන් දු නික්මෙත් ද, බනුශිලපයෙන් දු නික්මෙත් ද, බඩහශිලපයෙනි දු නික්මෙත් ද, ඇතු පෙරටුයෙනි දු දිවෙත් ද, අසුපෙරටු-යෙනි දු දිවෙත් ද, රියපෙරටුයෙනි දු දිවෙත් ද, පසුපසට ද දිවෙත් ද, පෙරටද දිවෙත් ද, පිතිනාද කෙරෙන් ද, අපොළත් ද, මල්ලවපොර දු කෙරෙන් ද, ම්ටුපොර දු කෙරෙන් ද, රහමබල මැද සහළ අතුරු නිළියට නැකනියනි, මෙනි නටව යි මෙසේ කියත් ද, තළලෙනි ඇතිලි තබන් ද, මිටිඛ අතාචාරයෙනි හැසිරෙන් ද²⁹⁹ අතාචාරයෙහි හැසිරෙන් ද^{දාා}

8. තෙනං තික්ඛවේ අපපසනනානං වෘ පසාදය –පෙ– "විගරහිනිෘ බමමං කථං කතෘ සාරිපුතනමොගනලලාතෙ ඇමනෙනසි· "ගවඡථ තුමෙන සාරිපුතනෘ නිටෘගිරිං, ගනතෘ අසසජිපුතබමසුකානං තික්බූතං කීටෘගිරිසමෘ පබබාජනිය– කමමං කරෙථ, තුමනාකං එතෙ සදබිමිහාරිකා"නි "කථං මයං හතෙන අසසජිපුතබමසුකානං තික්බූතං කීටෘගිරිසමෘ පබබාජනියකමමං කරෙම වණඩා තෙ තික්බූ ප්රුසා"නි "තෙන හි තුමෙන සෘරිපුතතා බහුකෙහි තික්බූහි සදබිං ගචඡථා"නි. "එවං' නනෙත"නි බො සෘරිපුතතමොගනලලානා හගවනො පචාභෙසාසුං

"සුණාතු මේ හනෙත සබෙසා. ඉමේ අසහජිපුනබබසුකා තික්බූ කුලදිසකා පාපසමාචාරා, ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිසසනකි වෙව සුගෘනති ව, කුලාති ව ඉමෙහි දුවඨානි දිසසනති වෙව සුගෘනති ව, ගදි සබසසහ පනතකලලං, සබෙසා අසසජිපුතබබසුකානං තික්බූනං කිරාබිරිසමා පබබාජනියකමමා කරෙගෘ, න අසසජිපුතබබසුකෙහි තික්බූහි කීරාබිරිසමා වන්වබබ"නති එසා සැනති.

සුණාතු මෙ හනෙත සහෙක ඉමෙ අසාජපුන බනසුකා තික්වූ කුල්දිසකා පාපසණිවාරා, ඉමෙසං පාපකා සම්වේර දිසසනයි වෙව සුයානනි ව, කුලානි ව ඉමෙනි දුවඨානි දිසසනයි වෙව සුයානනි ව සහෙක අසාජපුන බනසුකාන තික්බූනං කිටාගිරිසමා පබබාජනිය කමෙමං කරෙනි, න අසාජපුන බනසුකාන තික්බූති කිටාගිරිසමා පබබාජනිය කමෙසෙය බමනි අසාජපුන බනසුකාන තික්බූත කිටාගිරිසමා පබබාජනිය කමෙසෙය කරණා, න අසාජපුන බනසුකාන තික්බූත කිටාගිරිසමා පබබාජනිය කමෙසෙය කරණා, න අසාජපුන බනසුක හිතික්බූති කිටාගිරිසමා පතිබ නිතිය සහ තුණනසා, සසා නක්ඛමති සොකාසෙයා

දුනියමයි එනුමණං වදුම් –පෙ– නනියමයි එනුමණං වදුම් –පෙ– කතං සබෙසන අසසජිපුනුබබසුකානං භිකධූනං කීටෘහිරිසමෘ පබ්බෘජනියකුමමං, න අසසජිපුනුබබසුකොහි භිකධූහි කීටෘහිරිසමං වණ්ඩබනති, බමති සබසසා, තසමා තුණයි, එවමෙනං බාරයාමී³³ති

¹ අං අතනිං සි මූ

8. මහණෙන්, තෙල නො පහනුන්ගේ පැහැදීමට හෝ නො වෙසි ගරහා දැහැම් කළුා වදුරා සැරියුත් මූගලන් තෙරුන් ඇමතු සේක 'ශාර්පුතුයෙන්, හෙපි කිටාහිරියට යවු. හොස් අසසජපුතුබබසුක භිඤුන්ට කිටාහිරියෙන් (නෙරනු සඳහා) පබ්බාජනියකම්ය කරවු තුලුහු නොපගේ සදබිවිහාරිකයෝ ය' යි සවාමීනි, අපි අසසජපුතුබබසුක භිඤුන්ට කිටාහිරියෙන් පබ්බාජනිය කම්ය කෙසේ කරමෝ ද ඒ භිඤැහු වණ්ඩයෝ ය පරාෂයෝ ය යි 'එසේ වී නම් ශාර්පුතුයෙනි, තෙපි බොහෝ භිඤුන් සමග යව'යි එසේ ය සවාමීනි'යි, සැරියුත්මුගලන් තෙරනු භාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුක්හ.

9 තවද මහණෙනි, මෙසේ කළයුතු ය: පළමු කොට අසස්ජිපුනබබසුක තිසුඹුහු චොදනා කටයුත්තාහු ය චොදනා කොට සාරණය කටයුත්තාහු ය සාරණය කොට ඇවැත් රොපණය කළ යුත්තාහු ය ඇවැත් රොපණය කොට පුතිබල වූ වාසනා මහණක්හු විසින් සභාව තෙමේ සෙපනය කළයුත්තේ ය.

"වහන්ස, සමස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ අසහජ්පුනබබසුක තික්ෂුහු කුලදූෂකයෝ ය පාපසමාචාර ඇත්තානු ය මොවුන්ගේ ලාමක වූ සමාචාරයෝ දක්නට ද ලැබෙන් අසනු ද ලැබෙන් මොවුන් විසින් දූමිත වූ කුලයෝත් දක්නට ද ලැබෙන් අසනු ද ලැබෙන්. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සමස තෙමේ අසහජ්පුනබබසුක තික්ෂූන්ට 'අසහජ්පුනබබසුක තික්ෂූන් විසින් කිටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු ය' යි කිටාගිරියෙන් පබබාජනිය—කම්ය කරන්නේ ය නෙල 'සඳහනි' ය

වහන්ස, සමස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ අසසජ්පුකිබ් සුක නික්සුකු කිලිදුමකයෝ ය පෘපසමාවාරයෝ ය මොවුන්නේ ලාමක වූ සමාවාරයෝ දක්නට ද ලැබෙන් අසනු ද ලැබෙන් මොවුන් විසින් දූෂිත වූ කුලයෝන් දක්නට ද ලැබෙන් අසනු ද ලැබෙන්. සමස තෙමේ 'අසසජ්පුක්බ්සක නික්සුන් විසින් කිටාගිරිගෙහි නො විසියයුතුය 'යි අසසජ්පුක්බ්ඩක නික්සුන්ට කිටාගිරි-යෙන් පබ්ඩජනියකමය කෙරෙයි යම ආයුෂමනක්නට 'අසසජ්පුක්බ්ඩක නික්සුන්ට කිටාගිරියෙන් නො විසිය යුතු ය'යි අසසජ්පුක්බ්ඩක නික්සුන්ට කිටාගිරියන් සබ්ඩාගිරියෙන් නො විසිය යුතු ය'යි අසසජ්පුක්බ්ඩක නික්සුන්ට කිටාගිරියෙන් නො විසිය යුතු ය'යි අසසජ්පුක්බ්ඩක නික්සුන්ට කිටාගිරියෙන් පබ්ඩාජනියකමය කිරීම රිසි වේ නම් හේ තුෂණීමහුත වන්නේ ය යමක්නට නො රිසි වේ නම් හේ බණත්තේ ය

දෙවනවට ද මෙකරුණ කියම නෙවනවට ද මෙකරුණ කියම සමුසයා විසින් අසසජිපුතුබබහුක භිඤුන් විසින් කීටාහිරියෙහි නො විසියයුතු ය' යි අසසජිපුතුබබහුක භිඤුන්ට කීටාහිරියෙන් පබබාජනියකමය කරණ ලද සමුසයාට රුවී වෙයි. එහෙයින් තුෂණීමකෘවය යි තෙල ගුෂණීමකාවය මෙසේ ධරමා' යි 10. අථ බෝ සාරිපුතතමොගගලපතපමුබො තිකබ්සමෙසා කිටැගිරිය ගන්වා අසසජ්පුතබන්සුකාතා තික්බූතා කිටැගිරිසමා පබනජනියකමා අකාසි "ත අසසජ්පුතබන්සුකෙහි තික්බූති කීටැගිරිසමා වසුබබ"නත් තෙ සමෙකත පබනජනියකම්මකතා හ සමමා වන්තනත්, හ ලොමා පෘතෙනති, හ නෙස්ථාරා වන්නන්හි, තික්බූ හ බමාපෙන්නි අකේකාසන්හි, පරිභාසන්හි ජ්‍යදිශාමිතා දෙස්ගාමිතා මොහගාමිතා තය්ගාමිතා පාපෙන්හි පක්කමන්ගිරි විබහමන්හිපි € ය නෙ තික්බූ අපපිළුණ නෙ උප්ඣායන්හි බ්යන්හි විපාවෙන්හි "කථා ති නෑම අස්සජ්පුන්බෙසුකා තික්බූ සමෙකත පබබාජනියකම්කතා හ සමා වන්නිසාන්හි හ ලොමා පාතෙස්සන්හි, හ කෙස්ථාරා වන්හිසසන්හි, තික්බු න බමාපෙසන්හි, අකේකාසිසසන්හි, පරිභාසිසසන්හි, ජ්‍යද්ශාමිතා දෙස්ගාමිතා

11 අථ බො තෙ භික්බූ හගවතො එනම් නමං ආරෙවෙසු -පෙ- "සච්චං කිර තිකබවෙ අසසජිසුතබබහුකා භික්ඛූ සමෙසත පබබජනියකම් කතා ත සමමා වනතනති -පෙ- විබකමනතිපී"ති? "සච්චං හගවා" විගරනි බුණො හගවා -පප- කථං හි තාම තෙ භික්ඛවෙ මොසසුරිසා සමෙසත පබබජනියකම් කතා ත සමමා වනතිසසනති, න ලොමං පාතෙසසනති, න නෙනාරං වනතිසසනති භික්ඛූ න ඛමාපෙසසනති අකේකාසිසසනති, පරිභාසිසසනති, ජෙනුගම් තා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙසසනති, පක්කම්සසනතිව විබකම්සසනති'ව් තෙතාං භික්ඛවෙ අපපසනතාන වා පසාදේශ -පෞ එවසෑව පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙගාවේ.

"භිකමු පනෙව අණුණුතරං ශෘමං වා නිශමං වා උපනිසාංශ විකරනි කුලදූසකෝ පාපසමාවාරො, තසා බෝ සාපකා සමාචාරා දියායනන් වෙව සුශායනහි ව, කුලංනි ව තෙන දුවඨානි දිසායනහි වෙව සුයා නති ව, සො භිකඛු භිකඛුති එවමසා වචනිසො ''ආයසමා බො ආලදූසණෝ පාපසමාවාරෝ, ආයසමහෝ බො පාපකා සමාචාර දිසානති තවට සුයානත් ව, කුලාන් චායසමතා දුටඨාන් දිසසනත් වෙට සුයානත් ව, පකකුමනායසමා ඉම්මහා ආවාසා, අලනෙත ඉඩ වාසෙනා"නි, එව*ස*ඳව සො භිකඩු භිකඩුති වුවවමානො තො භිකඩු එව. වදෙස_න ''ස්ඤශාමිනො ව තිකමු දෙසගාමිනො ව තිකමු මොසශාමිනො ව තිකමු හයගාමිනෝ එ තිකබූ, තාදිසිකාය ආපතනියා එකචචං පබ්බාජේනති. එකැව්වං න පසිබාජෙනතී''නි. සො භිකඩු භිකඩුහි එවමසන විචනිභෝ **'**'මා අංශසමා එවං අවුව, න ව තිනබූ ජනැතමනො න ව තිනබූ දෙසනාම්නො න ව භිකඩු මොසනාම්නො න ව නිකඩු තයනාම්නො, අායසමා බො කුලදුසුකො පාපසමාචාරේ, ආයසමනො බො පාපසා සමාචාරා දිසසනති මෙව සුගාකති ව' කුලානි චායසමතා දුවඨානි දියසහන් වෙටු සුයාහන් ව පතකමන්යෙන්වා ඉම්මතා ආචාසා, අලං හෙ ඉඩ වාසෙනා'නි එවකුව සො භිකඩු භිකඩුම වුචචමානොා තුරෙව පශකුරෙනයා, සෞ භිකඩු තිකඩුකි යාව තුනියං සමනුතාශිතවෙබා තසස පම්නිසස ඉතාග, යාව තතිය සෙව සමනුතාසිය මානෝ තං පම්නිසස ජෙයා, ඉවෙවතං කුසලං, නො වෙ පමනිකාජෙයා සබහාදිසෙසො"නි

¹ කිරිසම් මු සි

10 ඉක්බිති ශාරීපුතු මෞද්ගලශයන පුමුඛ තියමුසුඔකි තෙමේ කිටාගිරියට ගොස් 'අසසජ්පුතුබබසුක තියමූන්කීට ශිරියෙනි නො විසියයුතු ය'යි අසසජ්පුතුබබසුක තියමූන්ට කිටාගිරියෙන් පබබාජනියකමීය කෙළේ ය ඔහු සහකයා විසින් පබබාජනියකමීය කරණ ලද්දුනු මනාකොට නොපවතිනි. (තියමුන්ට) යටත් ව නො පවතිනි නිසනරණවතෙහි හෝ පවතිනි තියමුන්ට කමා නොකරවති ආකොශ කෙරෙනි. පරිතව බෙණෙනි ජපදගාමී බවට දෙසගාම් බවට මොහනාම් බවට හනගාමී බවට පමුණුවති පලාගෙනි ගිහි දු වෙත් යම් මහණ කෙනෙක් අලෙපවණයෝ ද ඔහු අවමත් කෙරෙනි, අයුණු කියති දෙස් පහළ කෙරෙන් 'කෙසේ නම් අසසජ්පුතුබබසුක තියමූහු සහකයා ටියින් පබබාජනියකම් කරණ ලද්දුහු මතා කොට තො පවතින් ද සටත් නො වෙන් ද, නියතරණවතෙහි හෝ පවතින් ද, සියමුන් සමා නො කරවත් ද, අකුනුක කෙරෙන් ද, පරිතව බෙණෙන් ද, සියලුන් සමා නො කරවත් ද, අනුනුක කෙරෙන් ද, පරිතව බෙණෙන් ද, ජපදගාම් බවට දෙසගාමී බවට මොහගාමී බවට තෙගෙනී බවට පමුණුවන් ද පලායෙන් ද හිති වෙන් ද?සි

11 ඉක්බිනි ඒ භිඤ්නු භාගාවෙතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ සැබවෙක් ද මහණෙනි, අසසජ්පුනමබසුක භිඤ්නු සමසග විසින් පමණජනිය-කමිය කරණ ලද්දනු මතා කොට තො පවතිත් ද ගිහි වෙත් ද'' යි ''සැබව භාගාවෙතුන් වහන්ස භාගාවෙත් බුදුහු ගණී කළහ . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුවඡ්පුරුෂයෝ සමසයා විසින් පමණජනියකමීය කරණ ලද්දනු මනා කොට තො පවතිත් ද යටත් ව හො පවතින් ද නිසනරණ වතෙහි නො පිහිටත් ද භිඤ්න් සමම තො කරවත් ද ඇකොශ කෙරෙන් ද පරිභව මෙණෙන් ද ඡඤගාම් බවට දෙසගාම් බවට මොහගාම් බවට භයගාම් බවට පමුණුවත් ද පලායෙන් ද ගිහි වෙත් ද' යි. මහණෙනි, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි මහණෙනි, මෙසේ මේ ශිඤාපදය උදෙසවු

"මහුණු තෙම කුලදුෂණය කරන්නේ ලාමක සමාචාර අයුත්තේ එක්තර ගමක් හෝ නියම්ගමක් හෝ අසිරි කොට වෙසේ නම්, ඔහුගේ ලාමක සමාචාරයෝ දක්නා ලැබෙන් නම් අසනු ලැබෙන් නම් ඒ මහණ ලොක සමාචාරයෝ දක්නා ලැබෙන් නම් අසනු ලැබෙන් නම් ඒ මහණ තෙම හිකුනු විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ආයුමෙන් තෙම කුලදුසකයේ ලාමක සමාචාර ඇත්තෙක් ය. ආයුමෙන්හුගේ වැළින් ලාමක සමාචාරයෝ දක්නා ද ලැබෙන් අසනු ද ලැබෙන්. ආයුමෙන් වෙම මේ අවසින් නික්ම යේවා තාගේ මෙස් විමසිමෙන් කම් නැතැ'සි මෙසේන් ඒ මහණ හිකුනු විසින් කියනු ලබන්නේ ඒ කිකුන්ට මෙසේ කියන්නේ ඒ මහණ හිකුනු විසින් කියනු ලබන්නේ ඒ තිකුනුන්ට මෙසේ කියන්නේ නම් වෙනි. නියමුතු හයගමේතු ද වෙනි. එබළු ඇවැතින් නම් මෙසේ කියව. අනුමෙන් මෙසේ කියව. සියනුමු නො ද දෙසභාමිතු ද වෙනි සියනුන් නගයම්තු ද වෙනි. එබළ අවසින් විසින් මෙසේ කියව. තිකුනු නො ද සේසභාමිතු ය. හිකුනු නො ද දෙසභාමිතු ය. හිකුනු නො ද දෙසභාමිතු ය. හිකුනු නො ද දෙසභාමිතු ය. හිකුනු නො ද දෙසභාමිත ය. හිකුනුව නො ද වෙනින් නම් නැතැන්ව. මිසින් මෙසේ කියව. තිකුනු නො ද යෙසභාමිතු ය. හිකුනු නො ද දෙසභාමිත ය. හිකුනු නො ද ලැබෙන්. ආයුමෙන් ලබ් කුලදුෂක ය ලැමක සමාචාර ඇත්තේ ය. ආයුමෙන් නෙම වැළින් කුලදුෂක ය ලැමක සමාචාර දැක්නා ද ලැබෙන් සෙනු ද ලැබෙන්. ආයුමෙන් විසින් දුමින් නියනු ලබන්නේ එසේ ම දුති ව ගෙණ නියමුන් නික්ම සේවා නාශේ මෙහි විසිමෙන් කම් නැතැ?යි. මෙනේන් ඒ මහණ සිකුන් විසින් ඒ වසතුනුගේ දුරුම් පිරණිස තෙවනවට දක්වා සමනුතාසනය කරනු ලබන්නේ ඒ වසතුව කැරපියා නම මෙසේ මේ කැරපිට මැනවෑ. ඉදින් නොවනව දක්වා සමනුතාසනය කරනු ලබන්නේ ඒ වසතුව කැරපියා නම මෙසේ මේ සම නියමුව. ඉදින් නොවනව දක්වා සමනුතාසනය කරනු ලබන්නේ ඒ වසතුව කැරපියා නම මෙසේ මේ

12 සික<u>ඩ</u> සනොව අ**කැකැතරං ශාමං වා** නිශමං වාති ශාමොපි නිගමොපි නගරමපි ශාමෙං වෙව නිග**මො** ව

උපනිසාය විශරතිති නළු පට්බුණා ශෞනති චිවරජිණඩපාත-සෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජජපරිකඛාර

කුලං නාම· චතතාරි කුලානි: ඛනතියකුලං බුාහමණකුලං වෙසසකුලං සුදැකුලං

ණුලදූසකොති කුලාති දූසෙති පුපෙරන වා එලෙන වා වුණෙණන වා මනතිකාය වා දනතකටොර්න වා වෙළුනා වෘ¹ වෙණිකාය වා ජඞ්ෂපෙස– නිකෙත වා

පාපස්මාචාරෝති මාලාවචණ රොපෙනිපි රෙපාපෙනිපි, සිඤවනිපි සිඤවාපෙනිපි, ඔවිතාතිපි ඔවිතාපෙනිපි, ගසෝතිපි ගණාපෙනිපි –පෙ-

ි දි**යායාන් වෙව සුයායයන්න් චා**ත් යෙ සමමුඛා තෙ පසසන්ති. යෙ තිරෙන්කිා නෙ සුණන්ත්

කුලානි ව තෙන දුටඨානිති පුබෙබ සඳධා නුණා තං අගමා අසසඳධා කොතති පසනතා නුණා අපපසනතා කොතති.

දි**යා න**ති වෙට සුයා **නති** වාති යෙ සමමුඛෘ තෙ පසානති, යෙ නිරෙකඛා තෙ සුණනති

සො තිබුන් යෙ සො කුලදුසකො තිකඩු

තිනතුනිති අනෙදනැති තින්නුති ගෙ පසාහනී ගෙ සුණනති, තෙනි වතනබෙබා "ආයසමා බො කුලදුස්කො පාපසමාමාරේ, ආයසමතා බො පාපකා සමාමාරු දිසහනති වෙව සුයාහනි ව, කුලානි වෘයසමතා දුටඨානි දිසහනති වෙව සුයාහනි ව, පක්කමනායසමා ඉම්මහා ආවාසා, අලං තෙ ඉඩ වෘසෙනා"ති එවණුව සෞ තින්නු තින්නුති වුණිමනො තෙ තින්නු එවං වදෙයා "ඡණුගාමනො ව තින්නු දෙසභාමිතො ව තින්නු මොහගමිනො ව තින්නු හයගාමිතො ව තින්නු තාදිසිකාය ආපතනියා එකමටං පබබාජෙනති

සො තිකාබුනි සො කම්මකතො තිකබු

¹ වෙඑය,

12. හිශා<u>ඩ</u> පනොව අ*සැස*දහරං ශාමං වා නිශමං වා යනු· ගමුදු නිගමුදු නුවරුදු ගාම ද නිගම ද වෙයි

උපනිසසාය විකරකි යනු: චීවර පිණිඩපාත සෙනෘසන ගිලාතපච්චය හෙසජජපරිකඛාරයෝ ඇත් ද එහි පිළිබද වූවාහු වෙන්

කල සතරෙනි කෘතුරකාල ය මුංහමණකාල ය වෛශාකාල ය ශුදිකාල ය යි

කුලදුසුකො යනු මලින් හෝ පෙලෙන් හෝ සුණුයෙන් හෝ මැටියෙන් හෝ දැනැට්දඬුයෙන් හෝ හුණදඬුයෙන් හෝ චෙදකම්න් හෝ හසුන්පත් ගෙණ ඇමෙන් හෝ කුලයන් දූෂණය කෙරෙයි

පාපසමාචාරෝ යනු· මල්ගස් රොපණය කෙරේ ද රොපණය කරවෘ ද, දිය ඉසී ද ඉස්වෘ ද, මල් නෙලා ද නෙලවෘ ද, මල් ගෞතෘ ද ගෞතවෘ ද-පෙ–

දියසනව වෙට සුයානව් ච යනු; යම් කෙනෙක් හමු වූවාහු නම් ඔහු දකිත් යම් කෙනෙක් මූවහ වූවාහු නම් ඔහු අසත්

කුලාන් ව තෙන දුටඨාන් යනු∙ පෙර සැදැහැනි ව සිට ඔහු කර පැමිණ සැදහැ නැත්තානු වෙති පහන් ව සිට නො පහන් වුවානු වෙත්

දිශානති වෙට සුයානති ච යනු: යම් කෙතෙක් හමු වූචෘහු නම් ඔහු දකින්. යම් කෙතෙක් මූවහ වූචෘහු නම් ඔහු අසන්

මසා භිකකු යනු යම් කුලදූෂක මහණෙක් වේ ද හෙනෙමේ යි

තික්බූති යනු අනාතික්ෂූන් විසින් ය යම් කෙනෙක් දකින් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් මෙසේ කියයුත්තේ ය. 'ආයුමෙන් නෙම කුල්සුමක ය පංපසමාචාර ඇත්තේ ය ආයුමෙන්හුගේ ලාමකසමාචාරයෝ දක්තා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙන් ආයුමෙන්හු විසින් දූමින වූ කුලයෝ ද දක්තා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙන් ආයුමෙන්හු විසින් දූමින වූ කුලයෝ ද දක්තා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙන් ආයුමෙන්හු විසින් දුමින වූ කුලයෝ ද දක්තා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙන් ආයුමෙන් නම මේ ආවාසයෙන් නික්ම යේවා තා මෙහි විසීමෙන් කම් නැතැ'යි මෙසේන් ඒ මගණ තික්ෂූන් විසින් කියනු ලබන්නේ ඒ තික්ෂූන්ට මෙසේ කියා නම් "තික්ෂූහු ඡනදගාමිහු ද වෙති තික්ෂූහු දෙවන්නෙම්හු ද වෙති තික්ෂූහු මොහගාමීහු ද වෙති තික්ෂූහු තයගාමිහු ද වෙති එබදු ඇවැනින් ඇතැමෙකු නෙරපති, ඇතැමකු නො

මසා තිකකු යනු- යම් කම්කෘත වූ මහණෙක් වේ ද (හෙතෙමේයි)

අදෙදෙදෙන් තිකුබුති. පස්සනති, සුණනති, තෙහි භිකකු කිනි ۯ වහනබෙබා• "මා ආයසමා එවං අවව, ත ව තික්කු ඡණුගාමිතො න ව තික්කු දෙ.සුගෘම්පතෘ නු ව තීකටු මොහුගෘම්නො න ව තීකටු හයගෘම්නො, ආයසමා බො කුලදුසකො පාපසමාවාරෝ, අංශසමතො බො පාපකා සමාවාරා දිසානන් වෙව සූගානත් ව, කුලාන් වායසමතා දුටඨාන් දිපසනත් වෙව සුගානත් ව, පකකමනායසමා ඉම්මහා ආවාසා අලං නෙ ඉඩ වාසෙනා" ති දුකියමපි වනතුබෙබා තතියමයි වනතුබෙබෑ සවේ පරිනිසාස්ජිති, ඉචෙචනං කුසලං, තො වෙ පටිනිසාවන්, ආපතති දුකකවසය සුණා ත වදනති, ආපතති දුකකාටසය සො භිකබු සමකමජිකිමපි ආකඩසිනිා වනතැබෙබා "මා ආයසමා එවං අවව, හ ව භිකබු ජනදගෘම්නෙ න ව තිකබු දෙසශාම්නො න ව තිකබු මොහගාම්තො ත වි තිකබූ භයගාම්තො, අංශසමා බො කුලදූසකො පාපසමාචාරෙය, අංගසමතො බො පාපකා සමාචාරු දිසසනති චෙව සුශෳනති ව, කුලංනි වංශසමනා දුටඨානි දිසසනති වෙව සුයානති ව, පකකමනායසමා ඉම්මතා අවේඃසා, අලං තෙ ඉබ වාසෙනා"නි

දුනියමයි වනතබෙබා නතීයමයි වතතබෙබා සවේ පටිනිසසජනි, ඉචෙඩනං කුසලං, හො වේ පටිනිසසජනි, ආපතති දුකකටසස සො භිකබු සමනුහාසිනබෙබා එවණුව පත භිකඛවෙ සමනුහාසිනබෙබා වෳතෙනන භිකඛුනා පටිබලෙන සබෙකා ඤපෙනබෙබා

"සුණාතු මෙ කනෙත සබේකා. අයං ඉත්නතාමෙ තිකුබු සඩෙකන පබබාජනියකම්මකතො තික්බූ ජනදගාමිතා දෙසශාමිතා මොකගාමිතා තයගාමිතා පාපෙතී, සො තං වන්ඩුං න පට්නිසාජති යදි සඩකසා පතතකලලං, සබේකා ඉත්නතාමං තික්බුං සමනුහාසෙයා නසා වන්ඩසා පට්නිසාගනාග, එසා කුනනි

සුණාතු මේ හනෙත සහිසා, අගං ඉත්ගතාමෝ තික්බු සහිසික පබබැජනියකම්මකතො තික්ඛූ ජනදිශාමිතා දෙසගම්නා මොහගාමිතා හයගාමිතා පාපෙති, සො තං වතුලා ත පවිනිසසජනි, සහිසා ඉත්හතාමං තික්ඛුං සමනුහාසනි තසස වතුලා පවිනිසස්ගතාය, යස්සායසමතො බමති ඉත්හතාමසය තික්ඛුතො සමනුහාසනා, තසය වතුළියස් පවිනිසස්ගතාය සො තුණනසහ, යස්ස තක්ඛමති, සො හාසේයා

දුනිගම්පි එනම්**පථ**ං වදුම් ~පෙ~ නනිගම්පි එනම්පථං වදුම් ~පෙ~ සමනුහටෙඨා සඬෙඝන ඉපථනනාමේ තික්බු තසය වුණුසා පවිනිසාගණය බමිනි සඬඝයා, නසමා තුණකී, එවමේනං බාරගාමි"නි

13 ණැතතියා දුක්කටං දවිහි කම්මවාචාහි ථුලලච්චයා, කම්මවාචාපරි-යොසාතෙ ආපතති සහිකාදිසෙසසක. සහිකාදිසෙසං අණ්ඩාපජානකසා ණුතතියා දුක්කටං, දවිහි කම්මවාචාහි ථුලලච්චයා පරිපපසාමනනති

භිකාබුහි යනු අතාහිණුන් විසින් යම් කෙනෙක් දකින් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් මෙසේ කියයුත්තේ ය. 'අංයුමෙත් තෙම මෙසේ නහමක් කියාවා තිකුනු නො ද ඡනදගාමිනු ය තිකුනු නො ද දොෂගාමිනු ය භිඤුනු තො ද මොනගාමීනු ය. තිඤුනු තො ද හයගාමිනු ය අංසුමෙන් නෙම වනාති කුලදුෂක ය පාපසමාවෘර ඇත්තේ ය ආයුමෙන්-හුගේ වැළිත් ලාමක වූ සමාචාරගෝ දක්තා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත් අංයුමෙත්හු විසින් දූෂිත වූ කුලගෝ ද දක්තා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත් අංයුෂමත් තෙම මේ අංචාසයෙන් නික්ම ශේවා නෘ මෙහි විසීමෙන් කම දෙවනුව ද කියයුත්තේ ය, තෙවනුව ද කියයුත්තේ යි දුරලයි නම් මේ දුරැලීම මැනැවි ඉදින් නො දුරලයි නම් දුකුළුඇවැන් වේ අසා තො කියත් තම දුකුළාඇවැත් වේ එ මහණතෙම සහමැදට ද ඇද කියයුත්තේ ය ඇයුමෙත් තෙම නහමක් මෙසේ කියාවා. භීණුනු නො ද ප්ඥගාම්හු ය තිකුසුහු නො ද දොමගාම්හු ය. තිකුසුහු නො ද මොහගාම්හු ය තික්ෂූහු නො ද භයගාමීහු ය ආයුෂාත් තෙම වනාති කුලදූෂක ය පාපසමාචාර ඇත්තේ ග ආයුෂමක්හුගේ වැළිත් පාපසමාචාරයෝ දක්තා ද ලැබෙනි. අසනු ද ලැබෙන් අයුමෙන්හු විසින් දුමින වූ කුලයෝ ද දක්නා ද ලැබෙනි, අසනු ද ලැබෙන් ආසුණුන් නෙම මේ ආචාසයෙන් නික්ම සේවා තා මෙහි විසීමෙන් කම් තැනැ'යි දෙවනවට ද කියයුත්තේ ය තෙවනවට ද කියයුතේත් ය ඉදින් දුරලා තම් මේ දුරුලීම මැතවි. ඉදින් නො දුරලා තම දුකුලාඇවැත් වේ ඒ මහණ තෙම සමනුහාසත කම කළයුත්තේ යි මෙසේත් මහණෙනි, සමනුහාසන කම කළහුන්තේ යි වෘකන වූ පුතිබල වූ මහණක්හු විසින් සබඝ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි

"වනත්ස, සභිඝ තෙමේ මං කියන්නක් අසාවං මේ මෙනම් මහණ තෙම සභිඝයා විසින් පබවාජනිය කමීය කරනලදුගේ භිඤින් ඡඥගාමී බවට දොෂගාම් බවට මොහගාමී බවට හයගාම් බවට පමුණුවයි හෙතෙම ඒ වසතුව නො දුරලයි ඉදින් සභිඝයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සභිඝ තෙමේ ඒ වසතුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් මහණගට සමනුතාසන කම් කරන්නේ ය තෙල ඤතති යි.

වහන්ස, සබස නෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම මහණ නෙම සබසයා විසින් පටබාජනිය කමීය කරණලදුගේ තිසුන් ඡඥයාම බවට දොෂගාම බවට මොහගාම බවට තයගාම බවට පමුණුවයි හෙතෙම ඒ වසතුව නො දුරලයි සබස නෙමේ මෙනම් මහණහට ඒ වසතුව දුරුලිම පිණිස සමනුතාසන කම් කෙරෙයි යම් ආයුමෙනක්හට මෙනම් මහණහට ඒ වසතුහුගේ දුරුලිම පිණිස සමනුතාසනය රුස්නේ නම් හෙතෙම තුෂණිමිතුන වන්නේ ය යමක්හට නො රුස්නේ නම් හෙතෙම බණන්නේ යි

දෙවනවට ද මෙපවත් කියමි . තෙවනවට ද මෙපවත් කියමි සඹකයා විසින් මෙනම් මහණ තෙම ඒ වසතුනුනේ දුරැලීම පිණිස සමනුහාස-නය කරණ ලද්දේ ය සඹකයාට රුස්නේ ය එහෙයින් මේ තුෂණිමිනාවය යි. මෙය මෙසේ බරමි"යි

14. ඤතතිගෙන් දුකුළා චෙයි දෙකම්වදනින් තුලැසි දෙකෙක් වෙයි කම්වදන් අවසන්හි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ සහවෙසෙස් අවදනාහට ඤතතියෙන් වූ දුකුළා ද දෙකම්වදනිත් වූ දෙතුලැසිය ද නවතිත් (සන්සිදෙත්). **සබසාදිසෙසො**නි සඬෙකව නසසා ආපනතියා පරිවාසං දෙනි මූලාය පට්කසයනි මෘනතනං දෙනි අබෙහනි, න සඬබහුලා, න එකපුගාලො තෙන වුවවති සඬකාදිසෙසොති නසෙසව ආපතතිනිකායසය නාමකමාං අඛ්වවනං තෙනපි වුවවති සඬකාදිසෙසොනි

- 15. ධම්මකමේම ධම්මකම්මසණුණ්දී න පටිනිසසජනි, ආපතනි සම්ඖද්ද සෙසසස ධම්මකමේම වෙමිනිකො න පටිනිසසජනි, ආපතනි සම්ඖද්සෙසසය ධම්මකමේම අධම්මකම්මසණුණ්දී න පටිනිසසජනි, ආපතනි සම්ඖද්සෙසසය අධම්මකමේම ධම්මකම්මසණුණ්දී, ආපතනි දුක්කවසස අධම්මකමේම වෙමිනිකෝ ආපතනි දුක්කටසස අධම්මකමේම අඛම්මකුම්මසණුණ්දී, ආපතනි දුක්කටසස
- 16 අනාපනති අසමනුහාසනනසක, පවිනිසසජනනසක, උමාතනකසක, අංදිකම්කසසාති

කුලදුසකසිකබාපදං නිවසිතං.

17. උදදිටකී බො අංගසමනෙනා තෙරස සහිසාදිසෙසා බම්මා, නව පස්මාපතතිකා, චනතාරෝ ශාවතතිශකා, ගෙසා තික්බු අණුණුතර වා අණුණුත් පරිවුණවරිවාසෙන තික්බුනා උනනරි ජාරතන තික්බුම මාතනනාග පට්පජ්නබබා විණණුමානතෙනා තික්බු ගණ සියා විසතිගණෝ තික්බුසහිසා, නත් සො තික්බු අබෙහනබෙබා එකෙනපි වේ ඌතො විසතිගණෝ තික්බුසහිසා තා තික්බුව අබෙහන, සො ව තික්බු අතබනිතො. තෙ ව තික්බු ශාරයකා අගා තත් සාම්වී නත්වායසමනෙන පුවණම් කච්චිත් පරිසුණා දුනියමයි පුවණම් කච්චිත් පරිසුණා පරිසුණා පරිසුණා පරිසුණා තත්යමයි පුවණම් කච්චිත් පරිසුණා පරිසුණා පරිසුණා පරිසුණා තත්යමයි පුවණම් කච්චිත් පරිසුණා පරිසුණා පරිසුණා තත්යමයි පුවණම් කච්චිත්

තොරසුකුං නිවසිතං

పుడిపై ర్వా బ్యాం

විසසටහි කාශසංසගෙන දුවඩුලලං අතනකාමනං, සඤවරිතතං කුචි චෙච විහාරෝ ව අමූලකං

කිණුව් දෙසණුව හෙදෙ ව තසෙනව අනුවනතකා, දුබබවං කුලදුසණුව සමකෘදිසෙසා තෙරසාති

සඬකාදිසෙසකණෙඩා නිටයිතො

සභිකාදිමෙසා යනු සහිත නෙමේ ම ඒ ඇවැනට පිරිවෙස් දෙයි මූලට අදියි මානන දෙයි ආභවානය කෙරෙයි තික්ෂූහු තිදෙනෙක් නො දෙන්. එක් පුගුලෙක් නො දේ එයිනුදු කියනු ලැබෙයි 'සහිකාදිසෙසො'යි එ ම ඇවැන් මූඑවට නාමකම් යි අධිවචන යි එයිනුදු කියනු ලැබෙයි 'සහිකාදිසෙසො'යි

- 15 ධම්කම්යෙහි ධම්කම් ය යන සංඥ ඇත්තේ (ලබ්බය) නො හරි නම් සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි විමති ඇතියේ නො හරි නම් සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි ධම්කම්යෙහි අඛම්කම් ය යන සංඥ ඇතියේ නො හරි නම් සහවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි අඛම්කම්යෙහි ඛම්කම් ය යන සංඥ ඇතියේ නම් දුකුළංඇවැත් වෙයි අඛම්කම්යෙහි විමති ඇතියේ නම් දුකුළංඇවැත් වෙයි අඛම්කම්යෙහි අඛම්කම්ය යන සංඥ ඇතියේ නම් දුකුළංඇවැත් වෙයි
- 16 සමනුහාසනකම් නො කරන්තාහට ද, හැරැපියන්නාහට ද, උනමනතකයාහට ද, ඇදිකමම්කයාහට ද ඇවැත් නැති

කුලදූසක ශිණාපදය නිමියේ යි.

අංයුමෙන්වරුනි, තෙළෙස් සහවෙසෙස් ඇවැන්නු උදෙසන ලදනු ම ය පුථමාපතතික නව දෙතෙක, ශාවතතියක සතර දෙනෙකි මහණ තෙම යම් සහවෙසෙසුන් අතුරෙන් එක්තරා එක්තරා ඇවැතුකට හෝ පැමිණ යම්තෘක් දින දන දන සහවා ද, ඒතාක් දින ඒ මහණයු විසින් නො කැමැත්තෙන් නමුදු පිරිචෙස් විසිය යුතුයි වැස නිමවූ පිරිවෙස් ඇති මහණනු විසින් මත්තෙති සරායක් තිකුදුනට බුහුමන් පිණිස පිළිපැදිය යුතුයි. පිරු මාතත් ඇති මනණතෙම විංශදවර්ගික තිඤුසබනතෙමේ යම් සීමාවෙක්හි වන්නේ නම් එහි අබහෘතකමීය කළයුත්තේ යි එක්නමකිනුදු උනු වූ විංශආර්ගික තිකුසුසමාකෙමේ එමහණනු ඉදින් අබහාතකුම්ගෙන් කරන්නේ නම් ඒ මහණතෙමේත් අතබහිත වූයේ වෙයි ඒ භිඤුහුත් ගැරහිය යුත්තාහු වෙනි මේ එහි සෘම්ච්ඛමීය යි එහිලා ආයුෂමතුන් විච්රම් පිරිසුදුවූවනු ද? දෙවනවට ද විචෘරම් කිම, පිරිසුදුවූවනු ද? තෙවනවට ද වීවෘරම් කිම, පිරිසුදු වූවනු දෑ මෙහිලා ආයුෂමත්තු පරිශුභායන එහෙයින් තුළණිම්වනුත වෙති, තෙල නිහඩ්බව මෙසේ ධරම්

තෙරසකය නිම්යේ යි.

උදැනග

සුක්විසැටි ග, කෘසසහරා ග, දුටුල්වසු ය, අභනකාමපෘරිවරිය ය, සසුරැතූ ය, කුට්කාර ය, විහාරකාර ය, අමුලු ය, අණුණුහාශිය ය, සඞෲ-හෙද ය, අනුවතතක ය, දුබුබව ය, කුලදූසක ය යි තෙළෙස් සහ-වෙසෙස්හු වෙත්

සඞ්කාදිසෙස කාණ්ඩය නිමියේය.

අනියතකණෙඩා.

ඉමේ බො පනාසසමනෙතා දෙව අනියතා බම්මා උදෙදසං ආශච්ඡනති

4. 1.

පඨමඅනිය තසික බා පදං

- 1 නෙත සමගෙන වුදෙඛා නගවා සැවැතීයං විශරති ජෙතවනෙ අතාථ-පිණ්ඩිකසය ඇරුමෙ තෙන බො පත සමගෙන ඇයසමා උද්ධී සාවැතීයං කුලූපගො හොති බනුකානි කුලානි උපසමකමකි තෙන බො පත සමගෙන ඇයසමතො උදැයිසස උපවඨා කකුලසය කුමාරිකා අණුණුතරසය කුලසය කුමාරකසය දිනතා නොති. අථ බො ඇයසමා උදුයි පුබබණකසමයං නිවැ-සෙනා පතනවිවරමාදය ගෙන නා කුලං නෙනුපසමකම් උපසමකම්තා මනුසෙය පුවලි: ''කහං ඉනුවනතාමා''නි.* ''දිනනා නනෙන අමුකසය කුලසය කුමාරකසයා''නි.
- 2. තමපි බො කුලං අංගසමතො උදුයිසස උපවඨාකං හොති අථ බො අංගසමා උදුයි ගෙන නං කුලං තෙනුපසඬකම් උපසඬකම්ණා මනුසො පුච්ඡිං "කහං ඉපථනතාමා"ක් "එසාගෘ ඔවරකෙ නිහිතතෘ"ක් අථ බො අංගසමා උදැයි ගෙන සා කුමාරිකා නෙනුපසඬකම් උපසඬකම්ණා කසසා කුමාරිකාය සදහිං එකො එකාග රහෝ පව්චුම් නෙන අංසනෙ අලංකමන්ගෙ නිසජජං කපපසී කාලයුත්තං සමුලලපතෙනා කාලයුත්තං බමමං හණනෙනා.
- 3 තෙත බො පත සමගෙන විසාමා මිහාරමාතා බහුපුතතා හොති බහුතතතා අරෙගපුතතා අරෙගතතතා අතිමහිගලසම්මතා මනුසසා යණෙසසු ජිතෙසු උසසවෙසු විසාඛං මිහාරමාතරං පඨමං හොජෙනති. අථ බො මිහාරමාතා ආයසමනතා උදුගිං තසසා කුමාරිකාය සදබං එකං එකාය රහො පට්වජනෙත ආසනෙ අලංකම්මනිගෙ නිසිතනං දිසවාන ආයසමනතා උදුගිං එතුදවොව.

"'ඉදං තතෙන නචඡනතං නපපතිරුපං, යං අයෝ මාතුගාමෙන සදබං එකො එකාය රහෝ පට්චඡනෙන අංසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජුරං කපපති. කිඤවාපි හනෙන අයෝ අනස්කො නෙන බමෙන, අපි ව දුයුසුරාංපයා අපපසනනා මනුසා:"ත්.

4. එවම්පි බෝ ආයසමා උදැයී විසාඛාය මිශාරමාතුයා වුචාමාතෝ තාදිගි. අථ බෝ විසාඛා මිශාරමාතා නිකඛමිණා තික්බූතං එතමණා ආරොවෙසි, යෙ තෙ තික්බූ අපපිචඡා තෙ උජකිායනති බියනති විපාවෙනති. ''කථං හි තාම ආයසමා උදැයි මෘතුශාමෙත සදඛා එකෝ එකාය රහෝ පට්චඡනෙන ආසතෙ අලංකම්මනිගෙ නියප්ජා කපෙපසානී"ති

^{*} අතු එවමාහුංසු ම ඒ සං

අනියන කාණ්ඩය.

ඇවැන්නි, මේ අනියත ඩම්යෝ දෙදෙන උදෙසීමට එනි:

4. 1.

පළමු අනිශ්නශික්ෂාපදය

- 1 එසමගෙහි භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සමීපයෙහි ජෙතවන නම් වූ අතේපිඩු සිටුහුගේ අරම්ති වැඩ වසන සේක එසමයෙහි වනාහි අංයුමෙන් උදැබී තෙරණුවෝ සැවැත්තුවරෙහි කුලුපග වෙත්. බොහෝ කුලයන් කරා එළඹෙන් එසමයෙහි ආයුමෙන් උදායී තෙරණුවන්ගේ උපස්ථායක කුලයක් සතු කුමරියක් එක්තරා කුලයක් සතු කුමරියක් එක්තරා කුලයක් සතු කුමරියක් එක්තරා කුලයක් සතු කුමරිය දින ඉක්බිනි අංයුමෙන් උදායී තෙරණුවෝ පෙරවරු වේලෙහි හැඳ පෙරෙව පා සිවුරු ගෙණ ඒ කුලය වෙත එළඹයහ එළඹ "මෙ නම් කුමරිය කොහි දැ"යි මිනිසුන් විවාළහ වහන්ස, අසේ කිරීය සතු කුමරකුට දිනැ"යි, මිනිස්සු කිහ
- 3 ඒ කුලය ද ආයුමෙත් උදයි තෙරණුවන්නේ උපසථායක වෙයි ඉක්බිති අයුමෙත් උදයි තෙරණුවෝ ඒ කුලය කරු එළඹියහ එළඹ, "මෙ නම් කුමරිය කොති දූ?"යි "මිනිසුන් විචාළහ තිම්යන්, තෙල කුමරිය ලැගුම් ගෙති හුන"යි ඔහු කිහ එසඳ ආයුමෙත් උදයි තෙරණුවෝ ඒ කුමරිය කරු එළඹියහ එළඹ එකලා වූගේ එකලා ව සිටි ඒ කුමරිය හා සමග රහසිගත ව සිට මෙවුන්දමට යොගා වූ පිළිසන් අස්නෙති කල් සලකා පැවති බස් බෙණෙමින් කලට යුතු දහම් බෙණෙමින් නිෂදා කළහ
- 3 එසමයෙහි මෘශාරිමාතෘ වූ විශාබාවෝ බොහෝ දූ පුතුන් ඇතියහ බොහෝ මුතුබුරන් ඇතියහ නීරෙග දූ පුතුන් ඇතියහ නිරෙග මුතුබුරන් ඇතියහ උතතම මඩහල සමමතයන මිනිස්හු ද,න පුද,නයෙහි දී දින නියම ඇති අංචාහ විචාහ ආදි සැණෙහි දී දින නියම නැති (ඇසළ අෑ) මහ සැණෙති දී මෘශාරිමාතෘ විශාඛාවන් පළමු කොට වළඳවන් එ සඳ මෘශාරි-මාතෘ විශාඛාවෝ කැඳවන ලදූ ව එකුල කරා ගියහ මෘශාරිමාතෘ විශාඛාවෝ එකලා ව සිටි ඒ කුමරිය හා සමග ඇයුමෙත් උදායී තෙරණුවන් රහසිගත ව මෛථුනකම්යට යෞගාවූ පිළිසන් අස්තෙක එකලා ව හුන්නවුන් දුටහ දක ආයුමෙත් උදායී තෙරණුවන්ට මෙ පවත් සැළ කළහ:

"යම් හෙයකින් හිමිනු එකලා ව සිටි මිනිස් ද් මාගමක හා සමග රහසිගත ව මෙවුන්දමට සොගා වූ පිළිසන් අස්තෙකා එකලා ව සිට නිෂද කෙරෙත් ද, වහන්ස, තෙල අයොගා ය, නුසුදුසු ය වහන්ස, තිමිහු ඒ මෙවුන්දමින් අව නැති වුව ද වැලිත් නොපහන් මිනිස්සු නො හදහවාලිය හෙනි"යි.

4 මෘගාරිමාතෘ විශාඛාව විසින් මෙ ලෙසිනුන් ආයුෂමත් උදයි තෙරණුවෝ කියනු ලබන්තාහු දු කොපිළිගත්හ. එසද මෘගාරිමාතෘ විශාඛාවෝ නික්ම ගොස් භිඤුන්ට මෙ පවත් සැළ කළහ යම් මහණ කෙනෙක් අලෙපවඡ වෙත් ද, ඔහු දවඥ කෙරෙත්, නුගුණ බෙණෙත්, අයුණු පතුරුවත් "අායුෂමත් උදයි තෙරණුවෝ එකලා ව සිටි මිනිස් මාගමක හා සමග රහසි– ගත ව කම්ඤමේ වූ පිළිසන් අස්නෙක එකලා ව සිටි කෙසේ නිෂදු කළාහු ද" කියා ය 5 අථ බෝ තෙ භික්ඛූ හගවතො එතුම් ස්ථා ආරෝවෙසුං "ස්වාං කිර නිං උදයි මාතුගාමෙන සඳහිං එකො එකාය රහෝ පට්චඡනෙන ඇස්තෙ අලංකම්මනිගෙ නිසජජං කපෙපසි"?ති "ස්වාං භගවා" විගරහි බුදේඛා භගවා "කථං හි නාම සිං මොස්පුරිස මාතුගාමෙන සදහිං එකො එකාය රහෝ පට්චඡනෙන ආස්නෙ අලංකුම්මනිගෙ නිසජජං කපෙපසසයි නෙතං මොස්පුරිස අපපසනනානං වා පසාදය –පෙ– එවණුව පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසෙගාාථ

"හෝ පන භික්කු මාතුතාමෙන සදහිං එකෝ එකාග රහෝ පම්චජනෙන ආසනෙ අලංකමෙන්ගෙ නිසජර කපෙපගා, තමෙනං සදෙඛගාවඑසා උපාසිකා දිසවා කිණණං බම්මානං අකුකුතරෙන විදෙගා, පාරාජිකෙන වා සඩකාදිසෙසෙන වා පාවිතතිගෙන වා, නිසජර භික්ඛ පම්ජානමානො කිණණං බම්මානං අකුකුතරෙන කාරෙතබේඛා පාරාජිකෙන වා සඩකාදිසෙසෙන වා පාවිතතිගෙන වා ගෙන වා සා සදෙඛගාවවසා උපාසිකා විදෙයා, තෙන සො භික්ඛු කාරෙතබේඛා. අයං බම්මා අනියතෝ"නි.

6 යො පනාතියො යාදිසො –පෙ–

තිකමුති -පෙ- අයං ඉමසම්ං අපේ අබ්පෙනො තිකමුති

මාතුශාමමා නාම මනුසසිප්වී න යක්ඛී න පෙතී න තිරවණනගනා අනතමසො තදහුජාතාපි දුරිකා පගෙව මහතතරි

සඳුබ්නති එකතො

එකො එකායාති තික්ඛු චෙව හොති මාතුගාමො ව.

රහෝ නාම වක්ඛුසස රහෝ සොතසස රහෝ වක්ඛුසස රහෝ නාම ත සකකා හොති අකඛිං වා නිඛණියමාතෙ හමුකං වා උකඛිපියමාතෙ සිසං වා උකඛිපියමාතෙ පසයිතුං සොතසස රහෝ නාම ත සකකා හොති පකතිකථා සොතුං

පම්මජනන නාම ආසන කුඹෙන වා කවාටෙන වා කිලිණෙජන වා සාණිපාකාරෙන වා රුකෙඛන වා එමෙනන වා කොපවලියා වා යෙන කෙනවි පට්වජනනා කොති

අලංකු මම නි අයති සකකා හොති මෙථුනං බමමං පතිසෙවිතුං

නිසජර කුෂපසාත් මෘතුගාමෙ නිසිතෙන භිකඛු උපනිසිතෙනා වා හොති උපනිපතෙනා වා භිකඛු නිසිතෙන මෘතුගාමෝ උපනිසිතෙනා වා ගොති උපනිපතෙනා වා උහෝ වා නිසිනතා භෞතති උහෝ වා නිපනතා

සඳෙබයා වචසා තාම ආගතඵලා අභිසමේතාමිනි ටි*ඤ*ඤතසාසනා

5 ඉක්බිති ඒ තිඤිසු තාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ "උදයිය, තෝ එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග රහසිගත ව කම්කුමම වූ පිළිසන් අග්නෙක එකලා ව නිෂද කෙළෙහි ල ගනු සැබෑ ද?" යි අසා වදළ සේක ''හාගාවතුන් වහන්ස, සැබවෙකැ" යි හේ කිය තාගාවත් වුදුහු ගණී කළහ "මොසපුරුෂය, තෝ එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග කම්කුම වූ පිළිසන් අස්තෙක රහසිගත ව එකලා ව කෙසේ නිෂද කෙළෙහි ද, මොසපුරුෂය, මෙය නොපහන් මිනිසුන්ගේ පුසාදය පිණිස හෝ තො වෙයි මහණෙනි, මෙසේ මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවු

"යම් මහණෙක් එකලා වූ මිනිස් මාශමක හා සමක රහසිකතු ව කම්කම වූ පිළිසන් අස්නෙක එකලා ව නිෂදාා කරන්නේ වේ ද, හැදතිග සුතු බස් ඇති උවැසියක් ඒ මහණකු දැක පරිජියෙන් වේව සි සහවෙසෙසින් වේව සි පම්තියෙන් වේව සි තුන් ඇවැත් අතුරින් එක්තරා එකෙකින් දෙස් තබා බෙණෝ නම්, නිෂදාාව පිළින කරණ මහණ පරිජියෙන් වේව සි සහවෙසෙසින් වේව සි පම්තියෙන් වේව සි තුන් ඇවැත් අතුරින් එක්තරා එකෙකින් කරවිය සුතු හැදනිය සුතු වචන ඇති ඒ උවැසිය යම් ඇවැතකින් හෝ දෙස් තබා බෙණෝ නම්, ඒ මහණ ඒ ඇවැතින් කරවිය සුතු ස

6 යො පන-සී යමේක්, යම් බඳු වූවෙක්

තිකකු සී මෙතෙම මේ අපියෙනි දී තිකුසු ය යි දක්වනලදී

මාතුශාම නම් මිනිස් මාගම යි යකින්නක් නො වෙයි පුෙතියක් නො වෙයි තිරිසන් ශිය මාගමක් නො වෙයි යටත් පිරිසෙයින් එදවස උපන් දරිය ද වෙයි ඉමහත් සනුය (මැහැලි) කාලම ය. (≕කියනු ම කිම)

සදධිං සී එකතු ග

එකො එකාය යි මහණෙක් ද මාගමෙක් ද වෙයි

රහෝ නම් ඇසට රහස, කණට රහස ඇසට රහස නම් කනන කල ඇස චේව යි නහන කල බැම චේව යි නහන කල නිස චේව යි දක්නට නොහැකි වෙයි කණට රහස නම් පියවි බස් අසන්නට නො හැකි වෙයි.

පවිචජනන තම අශ්ත බිත්තිගෙන් හෝ කවුළු දෙරින් හෝ කලාලින් හෝ කඩතුරා පවුරින් හෝ රුකින් හෝ කණුවෙන් හෝ පැලලිපොතුගෙන් හෝ යම කිසිවකින් වැසුනේ වෙයි

අලංකුම්වනියෙ සී මෙවුන්දම් සෙවුනට හැක්කේ වෙයි

නිසජර කෙපෙසා සී මාගම සුත්කල මහණ ලං ව සුත්තේ හෝ වෙයි ලං ව හොත්තේ හෝ වෙයි මහණ සුත්කල මාගම ලං ව සුත්තී හෝ වෙයි ලං ව හොත්තී හෝ වෙයි දෙ දෙනා ම හෝ සුත්තාහු වෙති දෙ දෙනා ම හෝ හොත්තාහු වෙති

සමදබශා වචසා නම් ලැබූ සෝවාන් ඵල ඇති පිළිවිදි සිවුසස් ඇති දන් සසුන් ඇති (උවැසි) උපාසිකා නාම වුදබං සරණ ගතා ධමම සරණ ගතා සඬක සරණ ගතා

දියවාති පසයිතා

නිණණා ධම්මානාං අණැකුත්රෙන විදෙසා, පාරාජිකෙන වා සමාාදි-සෙසෙන වා පාමිතතියෙන වා නිසජර තික්බු පට්ජාතමානො තිණණා ධම්මාතාං අණුණුත්රෙත කාරෙත්බෙබා පාරාජිකෙන වා සම්ඝාදිසෙසෙන වා පාචිතතියෙන වා යෙන වා සා සඳෝයාවෙමසා උපාසිකා විදෙයා, තෙන සො තික්බු කාරෙත්බෙබා

සෑ වෙ එවං වදෙයා ''අයෝ: මයා දිටෝ, නිසිනෙනා මෘතුග:මසස මෙථුනං ධමමං පතිසෙවනෙතා''නි සො ව තං පටිජාතාති, ආපතතියා කාරෙනබෙබා

සා වේ එවං විදෙශා "අගෝ මග දිටෙඨා නිසිතෙනා මාතුශාමසය මෙථුනං බමමං පකිසෙවනෙතා"ති සො වේ එවං විදෙශා "සම්වාශං නිසිතෙනා නො ව බො මෙථුනං බමමං පකිසෙමි"නති නිසජජාග කාරෙනුබෙබා

සා වේ එවං වදෙයා "අයෙස මයා දිවෙඨා නිසිනෙනා මාතුගාමසස මෙථුනං බමමං පකිසෙවනෙනා"නි සෙ වේ එවං වදෙයා "නාහං නිසිනෙනා අපි ව බො නිපනෙනා"නි, නිපජරයෙ කාරෙතබෙබා සා වේ එවං වදෙයා "අයෙස මයා දිටෙඨා නිසිනෙනා මාතුගාමසස මෙථුනං බමමං පකිසෙවනෙනානි සො වේ එවං වදෙයා "නාහං නිසිනෙනා, අපි ව බො ඕනො"නි න කාරෙතුබෙබා

සෘ වේ එවං වදෙයා ''අයෙසෘ මයෘ දිටෙඨ්ෘ නිපනෙනෘ මෘතුශෘම්සා මෙථුතං බමමං පතිසෙවනෙතෘ''නි සෞ ව නං පට්ජාතෘති, අපෙතනියා කාරෙතුබෙබෘ සෘ වේ එවං වදෙයා ''අයෙසෘ මයෘ දිටෙඨ්ෘ නිපනෙතෘ මෘතුශාමසහ මෙථුනං බමමං පතිසෙවනෙතා''නි සෞ වේ එවං වදෙයා ''සච්චෘතං නීපනෙනෘ, තො ව බෞ මෙථුනං බමමං පතිසෙවි''නති නිපජ්ජාය කාරෙතුබෙබෘ –පෙ– ''නෘතං නිපනෙනෘ අපි ව බෞ නිසිනෙතා''නි නිසාසජ්ජාය කාරෙතුබෙබෘ –පෙ– ''නෘතං නිපනෙනෘ අපි ව බෞ නිසිනෙතා''නි

සා වේ එවං විදේශය ''අශෙය මයා දිටෙඨා නිසිනෙනා මෘතුශාවෙන සඳහිං කාශසංසිශකං සමාපජජනෙතා"නි සො ව තං පරිජානාති, අපතනිශා කාරෙතුබෙබා --පෙ- ''සිච්චෘහං නිසිනෙනෘ, නො ව බො කාශසංසිශකං සමාපජජී"නති නිසජජාශ කාරෙතුබෙබා --පෙ- ''නාහං නිසිනෙනා, අපි ව බො නිපනෙනා"නි නිපජාශ කාරෙතුබෙබා --පෙ- ''නාහං නිසිනෙනා අපි ව බෞ ඕනො"නි න කාරෙතුබෙබා සෑ වෙ එවං වදෙශය ''අශො මහා දිටෙඨා නිපනෙනා මෘතුශාවෙන සඳහිං කාශසංසිශකං සමාපජනෙනා"නි සො ව තං පරිජාතාති, ආපතනිශා කාරෙතුබෙබා --පෙ- ''සච්චාහං නිපනෙනා, තො ව බො කාශසංසිශකං සමාපරජී"නති නිපජයාශ කාරෙතුබෙබා --පෙ-''නාහං නිපනෙනා අපි ව බො නිසිනෙනා"නි නිසජයාශ කාරෙතුබෙබා උපාසිකා නම් බුදුන් සරණ ශියා ය දහම සරණ ශියා ය සතුන් සරණ ශියා ය

දිසවාසී දක

පරිජියෙන් වේව සි සහවෙසෙසින් වේව සි පවිතියෙන් වේව සි තුන් ඇවැතුන් අතුරින් එක්තර එකෙකින් කියා නම්, නිෂදූව පිළිත කරණ මහණ පරිජියෙන් වේව සි සහවෙසෙසින් වේව සි පචිතියෙන් වේව සිතුන් අතුරින් එක්තරා එකෙකින් කරවිය යුතු ය හැදහිය යුතු බස් ඇති ඒ උවැසි ඇවැතුන් යම් ඇවැතකින් කියා නම්, ඒ මහණ ඒ ඇවැතින් කරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි "මා විසිත් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුම්ක් හුන්නාහු දක්නා ලදහ"යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරෙයි නම් පරිජිඇවැතින් කරවිය යුතුයි

ඒ උවැසි "මා විසින් තිම්හු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් සුන්තාහු දක්නා ලදග"යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ඉදින් සැබැව, මම සුන්තෙම මෙවුන්දම් නො ද සෙවීම්"යි. මෙසේ කියා නම් නිෂද යෙන් ක්රවිය යුතු ය

ඒ උවැසි "මා විසින් හිමිහු මාශමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හුන්නාහු දක්නා ලදහ"යි මෙසේ කියා තම ඒ මහණ "මම නුහුන්නෙම වැලිත් හොත්තෙම්"යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නිපතාංසෙන් කරවිය යුතු ය ඒ උවැසි "මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හුන්නාහු දක්තා ලදහ"යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ "මම නුහුන්තෙම වැලිත් සිටියෙම්"යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නොකරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි "මා විසින් තිම්කු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් වැද කොත්තාකු දක්තා උදහ"යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මකණ ද එය පිළිත කෙරෙයි තම්, පරිජිඇවැතින් කරවිය යුතු ය ඒ උවැසි "මා විසින් තිම්කු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හොත්තානු දක්තා උදහ"යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ "සැබව, මම හොත්තෙම මෙවුන්දම් නො ද සෙවීම්"යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නිපතාංගෙන් කරවිය යුතු ය "මම නො හොත්තෙම් වැලිත් හුන්තෙමි"යි කියා නම් නිපද යෙන් කරවිය යුතු ය "මෙ නොහොත්තෙම්, වැලිත් සිටියෙමි"යි කියා නම් නෙනෙරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි "මා විසින් තිමිනු මාගමක හා සමග කායසංසගීයට සමවදිමින් හුන්නානු දක්නා ලදහ"යි ඉදින් මෙසේ කියා නම ඒ මහණ ද එය පිළිත කෙරෙයි නම්, කායසංසගී ඇවැතින් කරවිය යුතු ය "සැබව, මම හුන්නෙම් කායසංසගීයට හො ද සමවැදිම"යි හේ කියා නම් නිෂදැයෙන් කරවිය යුතු ය "මම නුහුන්තෙම්, වැලිත් හොත්තෙම්"යි කියා නම් නිපතාශයෙන් කරවිය යුතු ය "මම නුහුන්තෙම්, වැලිත් හොත්තෙම්"යි කියා නම් නිපතාශයෙන් කරවිය යුතු ය "මම නුහුන්තෙම්, වැලිත් සිටියෙම්"යි කියා නම් හො කරවිය යුතු ය "ම උවැසි "මා විසින් හිමිනු මාගමක හා සමග කායසංසගීයෙහි සමවදිමින් හොත්තානු දක්නා ලදහ"යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණද ඒ පිළිත කෙරෙයි නම්, කායසංසගී ඇවැතින් කරවිය යුතු ය "සැබව, මම හොත්තෙම් කායසංසගීයට නො ද සමවැදිම"යි කියා නම් නිපතාශයෙන් කරවිය යුතු ය "මම නොතේතෙම්, වැලිත් හුන්නෙම්" කියා නම් නිෂදැයෙන් කරවිය යුතු ය "මම නොහොත්තෙම්, වැලිත් හුන්නෙම්" කියා නම් නිෂදැයෙන් කරවිය යුතු ය "මම නොහොත්තෙම්, වැලිත් සිටියෙම්"යි, කියා නම් නො කරවිය යුතු ය

සා වේ එවං චිදේශා "අශෝ මයා දිටෙඨා මෘතුශාමෙන සැකිං එකො එකාස රකෝ පට්චඡිතෙන ඇසනෙ අලංකමමනිසෙ නිසිනෙනා"ති සො ව තං පට්ජානාති, නිසජ්ජාස කාරෙතබෙබා –පෙ– "නාහං නිසිනොා, අපි ච බො නිපනෙනා"ති නිපජ්ජාස කාරෙතබෙබා –පෙ– "නාහං නිසිනෙනා අපි ව බො ඕනො"නි න කාරෙතබෙබා

සා වේ එවං වදෙගා ''අගොස මයා දිටෙඨා මෘතුගාමෙත සදසිං එකො එකාය රහෝ පට්චඡනෙන ආසනෙ අලංකම්මනිගෙ නිපනෙනා''නි සො ව තං පට්ජාතාති, නිපජජාය කාරෙතබේමා –පෙ– ''නාහං නිපනෙනා අපි ව බො නිසිතෙනා''නි නිසජජාය කාරෙතබේමා –පෙ– ''නාහං නිපනෙනා අපි ව බො යීතො''නි න කාරෙතබේමා

අනියතොති න නියතො පාරාජිකං වා සබ්ඹාදිසෙසො වා පාචිතතියං වා

7 ගමනං පට්ජානාති නිසජරං පට්ජානාති ආපතතිං පට්ජානාති, ආපතතියා කාරෙතබෙබා ගමනං පට්ජානාති නිසජරං න පට්ජානාති ආපතතිං පට්ජානාති, ආපතතියා කාරෙතබෙබා ගමනං පට්ජානාති නිසජරං පට්ජානාති ආපතතිං න පට්ජානාති, නිසජරාය කාරෙතබෙබා ගමනං පට්ජානාති නිසජරං න පට්ජානාති ආපතතිං න පට්ජානාති, න කාරෙතබෙබා

ගමනං න පට්ජානෘති නිසජ්රං පට්ජානෘති අපතතිං පට්ජානෘති, ආපතතියා කාරෙතබෙබා ගමනං න පට්ජානෘති නිසජරං න පට්ජානෘති, ආපතතිං පට්ජානෘති, ආපතතිං කාරෙතබෙබා ගමනං න පට්ජානෘති නිසසජරං පට්ජානෘති, ආපතතිං න පට්ජානෘති, නිසජරාය කාරෙතබෙබා ගමනං න පට්ජානෘති නිසජරං න පට්ජානෘති ආපතතිං න පට්ජානෘති, න කාරෙතබෙබාති

පඨමඅනියකසිකබාපදං නිටයික.

4. 2

දුනිය අනියන සිකඛා පදං

1 තෙන සමගෙන බුදෙබා හනවා සාවැනියා විහරති ජෙනවනන අනාථපිණඬිකසස අංරාමේ තෙන බො පන සමගෙන අයසමා උදුළී හනවනා පටිකකිතනා මාතුශාමෙන සදබා එකො එකාය රහෝ පටිවණනෙන අයතන අලංකමමනිගෙ නිසජර කපෙපතුනති නස්සාගෙව කුමාරිකාය සදබා එකො එකාය රහෝ නිසජර කපෙපසි කාලයුනතා සමූලලපනෙනා කාලයුනතා ඔමා නණනෙනා දුනියම්පි බො විසාබා මිගාරමානා නිමනතිනා තා කුලා අගමාසි අදදසා බො විසාබා මිගාරමානා අයසමනතා උදුයිා නස්සා ගෙව කුමාරිකාය සදබා එකා එකාය රහෝ නිසිනනා, දිස්වාන අයසමනතා උදුයිා කුමාරිකාය සදබා එකා එකාය රහෝ නිසිනනා, දිස්වාන අයසමනතා උදුයිා එකදවොව "ඉදා හනෙන නවජනතා නපපතිරුපා, යා අහෝ මාතුශාමෙන සදබා එකාය රහෝ නිසජර කපෙපති කිඤවාපි හනෙන අගෝ සතුයාමන සතුම වන එකාය රහෝ නිසජර කපෙති කිඤවාපි නනෙන අගෝ අනාසමකා හෙත බමෙමන, අපි ව දුස්සදබාපයා අපෙනනා මනුසසා"නි එවමපි බෝ අයසමා උදුයි විසාඛාය ම්ශාරමාතුයා වුවාමනෙන නාදියි

ඒ උවැසි ''මෘ විසින් හිම්හු එකලාව සිටි මෘගමක හා සමග රහසිගත ව කම්ඎම වූ පිළිසන් අස්තෙක එකලා ව හුන්තෘහු දක්තෘ ලදහ"යි ඉදින් මෙසේ කියා නම්· ඒ මහණ ද එය පිළිත කෙරෙයි නම්, නිෂද යෙන් කරවිය යුතු ය ''මම නුහුන්තෙම්, වැලිත් හෞත්තෙම්"යි, කියා තම් නිපතෲයෙන් කරවියයුතු ය ''මම නුහුන්තෙම්, වැලිත් සිටියෙම්"යි, කියා තම තො කරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි ''මෘ විසිත් හිමිනු එකලා ව සිටි මාගමක හා සමග රහසි-ගත ව කමීණම වූ පිළිසත් අස්තෙක එකලා ව හොත්තානු දක්තා ලදහ"යි ඉදින් මෙසේ කියා තම ඒ මහණ ද ඒ පිළිත කෙරෙහි තම නිපතාංගෙන් කරවියයුතු ය ''මම තොහොත්තෙම් වැලින් හුන්තෙම්"යි, කියා තම, නිෂද කෙන් කරවිය යුතු ය ''මම තොහොත්තෙම් වැලින් සිටියෙම්"යි, කියා තම, තො කරවිය යුතුය

අනිශත්තා යනු පරිජි යැ හෝ සහවෙසෙස් යැ හෝ පචිති යැ **හෝ** නියත නො වූගේ.

7 ගමන පිළිත කෙරේ නම් හිඳීම පිළිත කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත කෙරේ නම් ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළිත කෙරේ නම් හිඳීම පිළිත නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත කෙරේ නම් ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළිත කෙරේ නම් හිඳීම පිළිත කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත නො කෙරේ නම් හිඳීම් නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළිත කෙරේ නම් හිඳීම පිළිත නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත නො කෙරේ නම් නො කරවිය යුත්තේ යි

ගමන පිළිත තො කෙරේ නම් හිඳීම පිළිත කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත කෙරේ නම් ඇවැතින් කරවිග යුත්තේ ය ගමන පිළිත තො කෙරේ නම් හිඳීම පිළිත තො කෙරේ නම් ඇවැත පිළින කෙරේ තම ඇවැතින් කරවිග යුත්තේ ය ගමන පිළිත තො කෙරේ නම් හිඳීම පිළිත කෙරේ නම් ඇවැත පිළින තො කෙරේ නම් හිඳීම් නිමිනින් වූ ඇවැතින් කරවිග යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් හිඳීම පිළින තො කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත තො කෙරේ නම් නො කරවිග යුත්තේ යි.

පළමු වැනි අනියත්කික්කා පදය නිමි.

4. 2

දෙවැනි අනියතශික්ෂාපදය

1 එස්මයෙහි භාගාවෙත් බුදුහු සැවැත්තුවර සම්පයෙහි ජෙතුවන නම් වූ අතේවඩුසිටුහුගේ අරම්හි වැඩ වෙසෙති තවද එසමයෙහි ඇයුමෙත් උදුයි තෙරණුවෝ එකලා වූ මිනිස්මාගමක හා රහසිගත ව කම්ඤම වූ පිළිසන් අස්නෙක එකලා ව නිෂද කිරීම භාගාවතුන් විසින් පුතිඤප කරණ ලද'යි එකලා වූ එ මැ කුමරිය සමග එකලා ව රහසිගත ව කලට සුදුසු හෙමු බෙණෙමින් හුන්හ දෙවන වට ද මෘගාරිමාතෘ විශාඛා තොමෝ කැඳවන ලදු ව ඒ කුලයට ගියා ය ඉක්බිනි මෘගාරිමාතෘ විශාඛා තොමෝ ඇයුමෙත් උදුයි තෙරණුවන් එකලා වූ එ මැ කුමරිය සමග එකලා ව රහයිගත ව හුන්නවුන් දුටු දක ආයුපමත් උදුයි තෙරණුවන්ට 'යම් හෙයකින් හිමිහු එකලා වූ මෘගමක හා සමග එකලා ව රහයිගත ව හුන්නවුන් දුටු දක ආයුපමත් උදුයි තෙරණුවන්ට 'යම් හෙයකින් හිමිහු එකලා වූ මෘගමක හා සමග එකලා ව රහසිගත ව නිෂද කෙරෙත් ද, වහන්ස, මේ අයොගන ය නුසුදුසු ය වහන්ස, හිමිහු ඒ මෙවුන්දමින් අව නැත්තාහු නමුදු වැළින් නො පහන් මිනිස්සු හදහවාලිය නො හෙත්'යි මෙබස් කිටු ය ආයුෂමක් උදුයි තෙරණුවෝ මෘගාරිමාතෘ විශාඛාව විසින් මෙසේත් කියනු ලබන්නාහු නො පිළිගත්ග

2. අථ බෝ විසාඛා මිගාරමාතා නිකඛමිණා තිකඛුනං එතමණං ආරෝවෙයි යෙ තෙ තිකබූ අපපිචණ තෙ උප්ඣායනති බීයනති විපාචෙනති "කථං හි නෑම ආයසමා උදැයි මෘතුගාමෙන සදඩිං එකො එකාය රහෝ නිසජජං කපපසසනි'නි. අථ බෝ තෙ තිකබූ තනවතො එතමණං ආරෝවෙයුං "සච්චං කිර ණං උදැයි මෘතුගාමෙන සදඩිං එකො එකාය රහෝ නිසජජං කපපසී"?ති "සච්චං තගවා" විගරහි බුදෝා තගවා "කථං හි නෑම ණං මෞසපුරිස මෘතුගාමෙන සදඩිං එකො එකාය රහෝ නිසජජං කපෙපසාහි, නෙතං මෞසපුරිස අපපසනනාතං වා පසාදය ~පෙ~ එවුණු පත තිකිකවේ ඉමං සිකඛාපදං උදදී සෙයනුථ"

"නුතෙව බෝ පන පම්වජනනං ආසනං තොති නාලංකම්මනියං, අලඤ්ඩ බෝ තොති මාතුශාමං දුට්ඩුලලාහි වාචාහි ඔනාසිතුං. හො සන භික්කු තථාරුපෙ ආසනෙ මාතුශාමෙන සඳහිං එකෝ එකාය රහෝ නිසජරං කුපපයා, තුමෙනං සඳෙඛයාවවසා උපෘසිකා දීණා දවිනනං ධම්මානං අඤ්ඤතරෙන විදෙයා සඔකාදිපෙසෙන වා පෘවිතතියෙන වා, නිසජරං භික්කු පම්ජානමානො දවිනනං ධම්මානං අඤ්ඤතරෙන කාරෙ-තුබෙබා සඬකාදිපෙසෙන වා පෘවිතතියෙන වා පෘවිතතියෙන වා, සෙන වා සා සඳෙඛයා-වඩසා උපාසිකා විදෙයා තෙන සො භික්කු කාරෙතුබෙබා. අයමට ධිමමා අනියනො"ති.

ි නිතෙව බො පන පම්මජනනං ආසනං කොතිකි අපරිවණනනං හොති, කුඩෙඩන වා කවාටෙන වා කිලකෙරන වා සංණිපාකාරෙන වා රුකෙඛන වා එමෙනන වා කොපවලියා වා යෙන කෙනම් අපරිවණනනං හොති.

නාලංකුම්මන්ශනහි න සකකෘ හොති මෙථුනං බමමං පටිසෙවිතුං

අලඤව බො හොකි මාකුශාමං දුටයුලලාහි වාචාති මහාසිතුනයි සකකා හොති මෘතුශාමං දුටයුලලාහි වෘචෘති ඔහාසිතුං

ෂයා පනාති යො හාදිසො –පෙ– කිකබුති –පෙ– අගං ඉමසම් අසු අඛ්පෙපතො තිකබුති

තථාරුපෙ ආසනොති එවරුපෙ ආසතො

මාතු**ශා**මෝ තෘම: මනුසයින්, න යක්ඛ න පෙනි න තිරවණනගතා විකෘතු පට්බලා සුභාසිතදුබුකුංසිතං දුවඩුලලංදුවඩුලලං ආජානිතුං

සැතිනති එකනො

එකො එකායාති තිකබු චෙව හොති මෘතුගාමෝ ච

රතෝ නාම චක්ඛුසස රහෝ සොනසස රහෝ චක්ඛුසය රහෝ නාම ත සකකා හොනි අක්ඛිං වා නිඛණිගමාතෙ හමුකා වා උක්ඛිපියමාතෙ සිසා වා උකඛිපියමාතෙ පස්සිතුං සොනසස රහෝ නාම න සකකා ගොනි පකනි-කථා සොතුං 2 ඉක්බිති මෘගාරිමාතෘ විශාඛාචෝ නික්ම ගොත් තිකුන්ට මෙපවත් දැන්වූහ යම් මහණ කෙතෙක් අලෙපවඡ වෙත් ද ඔහු අවමන් කෙරෙති අයුණු කියති, දෙස් පහළ කෙරෙත් 'කිසෙයින් නම් අයුණුත් උදයි තෙරණුවෝ එකලා වූ මෘගමක හා සමග එකලා ව රහයිගත ව නිෂද, කළෝ ද''යි ඉක්බිති ඒ තිකුසුහු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ 'සැබවෙක් ද උදයි, තෝ එකලා වූ මිනිස් මෘගමක හා සමග එකලා ව රහයිගත ව නිෂද, කෙළෙති ද'යි භාගාවත්හු පුළුවුන්හ ''සැබැව භාගාවතුන් වහන්ස", භාගාවත් වුදුහු ගති කළහ 'කෙසේ නම් තුවඡපුරුෂය, තෝ එකලා වූ මිනිස් මෘගමක හා සමග එකලා ව රහසිගත ව නිෂද, කෙළෙහි ද, තුවඡපුරුෂය, තෙල නො සමග එකලා ව රහසිගත ව නිෂද, කෙළෙහි ද, තුවඡපුරුෂය, තෙල නො සහනුත්තේ පුසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශිකුපපදය උදෙසවූ

"අස්න පුතිවජනක් නො වූයේ ම වේ ද කම්සොතෘ නො වේ ද් මිනිස්මාගමකට තුඵල්තෙපුලින් කියන්නට සොතෘ වේ ද, යම් මහණෙක් එබඳු අස්නෙක එකලා වූ මාගමක හා සමග එකලාව රහසිගත ව නිපද, කෙරේ නම් හැදගියයුතු වචන ඇති උවැසියක් තොමෝ මේ මහණෙහු දක සහවෙසෙයින් හෝ පවීනියෙන් හෝ දේ ඇවැත් අතුරින් එක්තර-යෙකින් කියන්න් නම් මහණ තෙම නිපද, ව පිළින් කරන්නේ සග-වෙසෙයින් හෝ පවීතියෙන් හෝ දේ ඇවැත් අතුරින් එක්තරයෙකින් පිළියට කරවිය යුත්තේය. හැදුහියයුතු වචන ඇති ඒ උවැයි තොමෝ යමෙකින් හෝ කියන්නී නම් ඒ මහණ තෙම ඒ ඇවැතින් හෝ පිළියට කරවිය යුතුනේ ය. මේ ඩම්ය ද අනියනුවේ "

8 නහෙව බො පන පට්වජනනං ආසනං හොති යනු නො වැසුනේ වෙයි. බිත්තියෙන් හෝ කවුළුයෙන් හෝ කලාලින් හෝ කඩතුරුපවුරින් හෝ රුකින් හෝ ටැඹින් හෝ පැලලිපොතුයෙන් හෝ යම කිසිවකින් වැසුනේ වෙයි

නාලං කම්මනිසං යනු මෙවුන්දම් සෙවුනට නො හැකි වෙයි

අල**ඤව බො හොනි මාතුශාමං දු**ටුළු<mark>ලලාහි වාචාහි ඔ</mark>නාසිතුං යනු මිනිස්මාගමකට තුළුල්තෙපුලින් කියන්නට හැකි වෙයි

ශෝ පනා යනු යමෙක් සම් බඳුයෙක් භිකුඹු යනු මේ තෙම මේ අථයෙහි 'භිකුබු'හි අදකස් කරණ ලදී

කථාරුපෙ ආසනෙන යනු එබඳු අස්නෙක.

මාතුශාම නම් මිනිස්මාගම, යකින්නක් නො වෙයි පුෙනියක් නො වෙයි, තිරිසන්ගිය මාගමක් නො වෙයි නුවණැති වූවා සුබැයි දුබැයි තුළල් නො තුළුල් තෙපුල් දකගන්නට පුතිබල වූවා වෙයි

සැකිං යනු: එකට

එකො එකාය යනු. මහණෙක් ද මෘගමක් ද වෙයි

රසෝ තම් ඇසට රහස, කණට රහස. ඇසට රහස තම ඇස කසත කල්හි බැම හෝ නහන කල්හි හිස හෝ තගන කල්හි දක්නට තො හැකි වෙයි කණට රහස නම් පියවි බස් අසන්නට නො හැකි වෙයි. නිසජ්ර කිෂෙස්සානි මාතුගාමේ නිසිතෙන භිකබු උපනිසිතෙනා වා හොති උපනිපතෙනා වා, භිකබු නිසිතෙන මාතුගාමෝ උපනිසිතෙනා වා හොති උපනිපතෙනා වා, උහො වා නිසිතනා හොතර් උහො වා නිපතනා

සමද්ධයාවචසා නාම අංගකඵලා අභිසමෙතාවිනී විකුකුතසාසතා.

උපාසිකා නාම බුදඛං සරණං ගතා බමමං සරණං ගතා සඬසං සරණං ගතා

දියවාති පසසිනා

දවින්නං ධමමානාං අණුණුනුරෙන වදෙයා සබුණුදිසෙසෙන වා පාවිතති-සෙන වා නිපජරං තිකබු පටිජාතමානො දවිනනං බමමානං අණුණුතුරෙන කාරෙතබෙබා සහිසාදිසෙසෙන වා පාවිතතියෙන වා, සෙන වා සා සදෝයා-වවසා උපාසිකා වදෙයා, තෙන සො තිකබු කාරෙනබෙබා

සා වේ එවං විදෙයා "අයෙන මයා දිටෙයා නිසිනෙනා මෘතුයාවෙන සදධිං කායසංසයනං සමාපජජනෙතා"නි සො ව තං පටිජාතෘති, ආපනතියා කාරෙනුබෙබා සා වේ එවං විදෙයා "අයෙන මයා දිටෙයා නිසිනෙනා මෘතු-ශාමෙන සදධිං කායසංසයනං සමාපජජනෙතා"ති සො වේ එවං විදෙයා "සච්චානං නිසිනෙනා තො ව බො කායසංසයනං සමාපජජී"නති නිසජජාය කාරෙනුබෙබා –පෙ– "නාහං නිසිනෙනා අපි ව බො නිපනෙනා"නි නිපජණය කාරෙනුබෙබා –පෙ– "නාහං නිසිනෙනා අපි ව බො ඕනො"නි

සා වෙ එවා වදෙයා "අගෝ මයා දිටෙඨා නිපනො මෘතුශාමෙන සදබං කායසංසනාං සමාපජනෙනා"න් සො ව නං පරිජානාන්, අපෙන්නියා කාරෙතබෙබා –පෙ– "සච්චානං නිපනෙනා නො ව බො කායසංසනාං සමාපජනින්" නිපජණය කාරෙතබෙබා –පෙ– "නානං නිපනෙනා අපි ව බො නිසිනෙනා"න් නිසජණය කාරෙතබෙබා –පෙ– "නානං නිපනෙනා අපි ව බො සීතා"න්. න කාරෙතුබෙබා

සෘ වේ එවා වදෙයා "අයාසස මයා සුතා නිසිනනසය මෘතුගාමා දුවඩුලලාහි වෘචාති ඔහාසනකසසා"නි සො ව නං පට්ජානානි, ආපනනියා කාරෙතබෙබා –පෙ "සච්චාහා නිසිනෙනා නො ව බො දුවඩුලලාහි වෘචාති ඔහාසි"නති නිසජජාය කාරෙතබෙබා –පෙ "නාහා නිසිනෙනා අපි ව බො නිපනෙනා"නි නිපජජාය කාරෙතබෙබා –පෙ "නාහා නිසිනෙනා අපි ව බො නිතා"නි න කාරෙතබෙබා නිස්ජරං කාපෙස ශා ගනු මංගම හුන් කල මහණ නෙම වැළන හුන්නේ හෝ වෙයි, වැළත හොත්තේ හෝ වෙයි, මහණ හුන් කල්හි මංගම වැළත හුන්නේ හෝ වෙයි වැළත හොත්තේ හෝ වෙයි. දෙදෙන හෝ හුන්නාහු වෙති දෙදෙන හෝ හොත්තාහු වෙති

සඳෙකයාවමසා නම පැමිණි සෝවාන් ඵල ඇති පිළිමිදි සිවුසස් ඇති දක් සසුන් ඇති (උවැසි)

උපාසිකා නම්: බුදුන් සරණ ශියා ග, දහම සරණ ශියා ග, සගුන් සරණ ශියා ය

දිණවා ගනු දැක

සහවෙසෙසින් වේවසි පමිතියෙන් වේවසි දෙ ඇවැත් අතුරින් එක්තරයෙකින් කියා නට් මහණ තෙම නිෂදැව පිළිත කරණුයේ සහ-වෙසෙසින් චේවයි පවිතියෙන් වේවයි දෙ ඇවැත් අතුරින් එක්තරයෙකින් පිළිගම් කරවිය යුත්තේ ය ඒ හැදුතියයුතු වවන ඇති උවැසි තොමෝ යමෙකින් කියා නම් ඒ මහණ තෙම එයින් හෝ පිළියම් කරවිය යුත්තේ යි.

ඒ උවැසි 'තිමිනු මංගමක හා කාශසංසශීශට සමවදිමින් නුන්නාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම්: ඒ මහණ නෙමේ එය පිළින කෙරේ නම් (සහවෙසෙස්) ඇවැතින් කරවිග යුත්තේ ය ඒ උවැසි ඉදින් 'තිමිනු මංගමක හා කාශසංසශීශට සමවදිමින් හුන්තානු මාවිසින් දක්නා ලදහ'යි මෙසේ කියා නම්. ඒ මහණ 'සැබැව මම හුන්නෙම් එතෙකුදුවත් කාශසංසශීශට හො සමවන්ම' යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නිෂදු, නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය මම නිෂදු, නො කෙළෙමි. එතෙකුදුවත් නොත්තෙම'යි ශයා නිමිනි වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය. 'මම නිෂදු, නො කෙළෙම් එතෙකුදුවත් සිටියෙමි'යි නො කරවිය යුත්තේ යි.

ඒ උවැසි 'හිමිනු මෘගමක හා කෘයසංසශීයට සමවදිමින් හොත්තෘනු මෘ විසින් දක්තා ලදග'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම්. ඒ මහණ ද එය පිළිත කෙරේ නම්, ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'සැබව මම හොත්තෙමි. 'එතෙකුදුවත් කායසංසශීයට නො සමවන්ම'යි කියා නම් ශයාා නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය. 'මම නො හොත්තෙම එතෙකුදුවත් නිෂදක කෙළෙම'යි කියා නම්, නිෂදක නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නො හොත්තෙම එතෙකුදුවත් සිටියෙම'යි කියානම්, නො කරවිය යුත්තේ යි

ඒ උවැසි 'හිමියන් මෘගමකට තුළුල් තෙපුලින් කියමින් හුන්නවුන් මෘ විසින් අස ලද'යි. ඉදින් මෙසේ කියා නම්. ඒ මහණ ද එය පිළිත කෙරේ නම්, ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය සැබව මම් හුන්නෙම් එතෙකුදුවත් තුළුල් තෙපුලින් නො කිම්'යි කියා නම්, නිෂදු, නිම්තින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මේ නිෂදු, තො කෙළෙම් එතෙකුදුවත් ශයනය කෙළෙමි'යි කියා නම්, ශයාය නිම්තින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නිෂදු, නො කෙළෙම් එතෙකුදුවත් සිටියෙම්'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ යි. සා වේ එවං විදෙඥා "අශාසය මියා සුතුං නිපනනසය මෘතුගාමං දුවඩුලලාහි වාචෘති ඔහාසනනසයා"ති සො ව තං පරිජාතෘති, ආපහතියා කාරෙතුබෙබා –පෙ– 'සච්චාහං නිපනෙතා තො ව බො දුවඩුලලාහි වෘචෘති ඔහාසි"නති නිපජාය කාරෙතුබෙබා –පෙ– "නාහං නිපනෙතා අපි ව බො නිසිනෙතා 'ති නිසජාය කාරෙතුබෙබා –පෙ– "නාහං නිපනෙතා අපි ව බො නීතා"ති න කාරෙතුබෙබා

සා වේ එවං විදෙයා ''අයො මියා දීවෙඨා මෘතුශාවේන සදහිං එකො එකාය රහෝ නිසිනෙනා"නි සො වී තං පරිජාතාති, නිසජාය කාරෙතුබෙබා –පෙ– ''නාහං නිසිනෙනා අපි වී බො නිපනෙනා"ති නිපජාය කාරෙතුබෙබා –පෙ– ' නාහං නිසිනෙනා අපි වී බො ඕනො"ති, න කාරෙතුබෙබා

සා වේ එවං ටදෙගා "අගොස මියා දිටෙකි මෘතුගාමෙන සදබිං එකො එකාය රහො නිපනෙනා"ති සො ව තං පවිජාතෘති නිපජිය කාරෙනබෙබා –පෙ– "නාහං නිපනෙනා අපි ව බො නිසිනෙනා"ති, නිසජජාග කාරෙනබෙබා –පෙ– "නාහං නිපනෙනා අපි ව බො ඕනො"ති, න කාරෙතබෙබා

අසම්පීත් පුරිමං උපෘදුය වුච්චති

අන්යකොති න නියකො සඔකාදිසෙසො වා පෘචිතතියං වෘ

4 ගමනං පරිජානානි නිසජුර පරිජානානි ආපතුනිං පරිජානානි, අපතුනිං කාරෙනුබෙබා ගමනා පරිජානානි නිසජුර න පරිජානානි ආපතුනිං පරිජානානි අපතුනිං පරිජානානි අපතුනිං පරිජානානි අපතුනිං කාරෙනුබෙබා ගමනං පරිජානානි නිසජුර පරිජානානි ආපතුනිං න පරිජානානි ආපතුනිං න පරිජානානි නිසජුර න පරිජානානි ආපතුනිං න පරිජානානි, ආපතුනිං පරිජානානි නිසජුර පරිජානානි, ආපතුනිං පරිජානානි ආපතුනිං පරිජානානි ආපතුනිං පරිජානානි, ආපතුනිං පරිජානානි, ආපතුනිං කාරෙනුබෙබා ගමනං න පරිජානානි, ආපතුනිං පරිජානානි, ආපතුනිං කාරෙනුබෙබා ගමනං න පරිජානානි, ආපතුනිං න පරිජානානි, ආපතුනිං න පරිජානානි, නිසජුර පරිජානානි, ආපතුනිං න පරිජානානි, නිසජුර න පරිජානානි, නිසජුර න පරිජානානි, නිසජුර න පරිජානානි, න පරිජානානි, නිසජුර න පරිජානානි, ආපතුනිං න පරිජානානි, න කාරෙනුබෙබානි

දුනියඅනියතසිකඛාපදං නිට්ෂිතං

5 උදදිටඪා බෝ ආයසමනෙතා දෙව අනියතා බමමා තණායස්මනෙත පුචඡාමි, කච්චිත් පරිසුදධා දුනියම්පි පුචඡාමි, කච්චිත් පරිසුදධා තතියම්පි පුචඡාමි, කච්චිත් පරිසුදධා පරිසුදෙඛත්ථායසමනෙතා තුනමා තුණයි, ථවමෙත ඛාරයාමීති

చుజక్టోడ్ నుం

දලංකම්වතිය සෙවුව තථෙව ව නහෙව බො, අතීයතා සුපඤඤතතා බුැඛසෙටෙඪන භාදිතාති

අනියනකණෙඩා නිට්ඩිතො

ඒ උවැසි 'හිමිගන් මෘගමකට තුඑල් තෙපුලින් කියමින් වැද හොත්තවුන් බස මෘ විසින් අසත ලද'යි ඉදින් මෙසේ කියා තම ඒ මහණ ද එය පිළිත කෙරේ තම, ඇවැතින් කරම්ය යුත්තේ ය "සැබෑම මම හොත්තෙම එතෙකුදුවත් තුඑල් තෙපුලින් තො කීම'යි කියා තම්, ශයාෘ නිමිනින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම් නො හොත්තෙම් එතෙකුදුවත් හුත්තෙමි'යි කියා නම්, නිෂදු, නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරම්ය යුත්තේ ය 'මම තො හොත්තෙම් එතෙකුදුවන් සිටියෙමි'යි කියා නම්, තො කරමිය යුත්තේ යි

ඒ උවැසි 'හිමිහු එකලා වූ මාගමක හා එකලා ව රහසිගත ව හුන්තාහු මා විසින් දක්තා ලදහ'ගි, ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරේ නම්, නිෂදක නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම් නිෂදක නො කෙළෙම් එතෙකුදුවත් හොත්තෙම්'යි කියා නම්, නිපතාහ නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම් නිෂදක නො කෙළෙම එතෙකුදුවත් සිටියෙම්'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ යි

ඒ උවැසි 'හිමිහු එකලා වූ මාගමක හා එකලා ව රහසිගත ව හොත්තාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'සි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළිත කෙරේ නම්, නිපතසා නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරමිය යුත්තේ ය 'මම් තො හොත්තෙම් එතෙකුදුවත් හුන්තෙම'යි කියා නම්, නිෂද්ශයෙන් කරවිය යුත්තේ ය 'මම් තො හුන්තෙමි එතෙකුදුවත් සිටියෙම්'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ යි

අයමුපි යනු පළමු සිණිපපදය ගෙණ කියනු ලැබෙයි අනියතො යනු සහවෙසෙස හෝ පචිති ය හෝ නියත නො වූයේ

4 ගමන පිළිත කෙරේ නම් නිෂද පිළිත කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත කෙරේ නම්, ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළිත කෙරේ නම් නිෂද වූව පිළිත නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත කෙරේ නම් ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළිත කෙරේ නම් නිෂද වූව පිළිත කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත නො කෙරේ නම් නිෂද නිමිතින් වූ ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළිත කෙරේ නම් නිෂද නව පිළිත නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත නො කෙරේ නම්, නො කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළිත නො කෙරේ නම් නිෂද වූව පිළිත කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත කෙරේ නම්, ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළිත නො කෙරේ නම් නිෂද වූව පිළිත නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත කෙරේ නම් අැවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළිත නො කෙරේ නම් නිෂද ව පිළිත කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත නො කෙරේ නම් නිෂද කරෙන කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළිත නො කෙරේ නම් නිෂද ව පිළිත නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළිත

දෙවැනි අනියතශික්ෂාපදය නිම්.

5 අංයුෂ්මිත්ති, දෙ අතියතාපතතිහු උදෙසත ලද්දහු මැ යි එහි ලා අංයුෂ්මතුන් පුළුවුස්ම කිම පිරිසුදු වවු ද? දෙවන වට ද පුළුවුස්ම කිම පිරිසුදු වවු ද? තෙවන වට ද පුළුවුස්ම කිම පිරිසුදු වවු ද? මෙහි ලා අංයුෂ්මත්හු පිරිසුදුහ එහෙයින් තුෂ්ණිම්ණතයන මෙය මෙසේ බරම්" යනුයි

එහි උදදුනය:

අලංකම්මනිය ද නහෙවබො ද යි අනිගතාපතතිනු තාදිගුණ ඇති ලෙසා වූ බුදුන් විසින් පණවන ලදහ

අනියත කාණ්ඩය නිමිශේය.

නිසසගතියක් නේඩා.

දීමේ මධා පනායසමනෙනා තිංස නියකක්කියා පාමිතනියා ධම්මා

උදෙදාසං ආශච්ඡනති.

චීවරවගෙනා

5. 1. 1.

පඨමකහින සිකබා පදං

1. තෙන සමගෙන බුදෙධා හගවා වෙසාලිගං විහරති ගොනමකෙ වෙතිගෙ තෙන බො පන සමගෙන හගවතා තික්බූතං නිම්වරං අනුණුණුතා හොති ජිබ්බන්බණ තික්බූ හගවතා තිම්වරං අනුණුණුතනත් අණෙණුන නිම්වරෙන ගාමං පවිසනති, අණෙණුන නිම්වරෙන ආර්මේ අවඡනති, අණෙණුන නිම්වරෙන නගානං ඔතුරනති. ගෙ නෙ තික්බූ අපපිවණ නෙ උණ්ඩාගනති බියනති විපාවෙනති. ''කළුං හි නාම ජිබ්බග්බියා තික්බූ අතිරෙකුවීවරං බාරෙසසනති"නි අළු බො නෙ තික්බූ* හගවතො එතමණුං ආරෝවෙනුං –පෙ– ' සුවුවං කිර තුමෙන තික්බවෙ අතිරෙකුවීවරං බාරෙවාෑ"නි ''සුවුවං හගවා '' විගරහි බුදෙධා හගවා ''කළුං හි නාම තුමෙන මොසපුරිසා අතිරෙකුවීවරං බාරෙසසුව. නෙතං මොසපුරිසා අපපසනතානං වා පසාදය –පෙ– එවණුව පන තික්බවෙ ඉමං සික්බාපදං උදේමසයාාථ

"යො පන භිකඩු අනිරෙකවීවරං බාරෙයා නියක්ඛයං පාමිතතිය"නති. එවණුවීදං භගවතා භිකඩුතං සිකඛංපදං පඤඤතනං හොති

[මූලපණුකතුන්.]

2 තෙන බො පත සමගෙන අංගසමනා ආනුෂදසස අතිරෙකම්වරං උපපනනං හොති අංගසමා ව ආන්ෂය නං වීවරං අංගසමනා සාර්පුතනසස දුනුකාමෝ නොති අංගසමා ව **සාර්පුතෙනා** සාකෙනෙ විහරති. අථ බො අංගසමනො අංගසමනා එතදහොසි "හගවනා සික්ඛාපදං පණුණනහං න අතිරෙකචීවරං බාරෙනබබ"නති ඉදණුව මෙ අතිරෙකච්චරං උපපනනං, අහණුවීමං චීවරං අංගසමනො සාර්පුනනසස දුනුකාමෝ, අංගසමා ව සාර්පුනෙනා සාකෙනෙ විහරති, කථනනුබො ඔයා පටිපණ්ඩනබබ"නති අථ බො අංගසමා ආන්ෂය හගවනො එනම්නමං ආරෝවෙසි "කීව විරං පනාන්ණ සාර්පුනෙනා අංගචණිසසන්?"ති "තවමං වා හගවා දිවසං දසමං වා"ති අථ බො හගවා එනසම් නිදුනෙ එනසමං පකරණෙ බම්මං කථං කණා හිතාවූ අංමනෙනයි "අනුජානාම හිකිකවෙ දසාහපරමං අතිරෙකච්චරං බාරෙතුං එවසෑව පත හිකිකවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උදේදිසෙයනාථ

^{- &}quot;අ බබනයියෙ නිසාමු අනෙසාපරිසායයන විතරනිනිමා" ම ජ සං අඕසාං

නිසැඟිකාණඩය

¢ෑවැන්නි, මේ නිස් නිසැඟි පමිති ඇවැන්නු උදෙසීමට පැමිණෙන්

චීවරවගීය

5. 1. 1.

පුථමකහිනශික්ෂාපදය

1 එසමගෙනි භාගාවෙන් බුදුනු විසල්පුර ගොනමක වෛතාසභාවකයෙනි වැඩ වෙසෙනි එසමගෙනි භාගාවෙතුන් වහන්සේ විසින් තුන් සිවුරු අනුදන්නා ලද වෙයි සවග මහණනු ''භාගාවෙතුන් වහන්සේ විසින් තුන් සිවුරු අනුදන්නා ලද'යි අනිත් ම තුන් සිවුරුකින් ගම් වදිනි, අනිත් ම තුන් සිවුරුකින් නාන තොටට බසින් ගම් මහණ කෙතෙක් අලෙපවඡ වෙත් නම් ඔහු අවදො කෙරෙනි, අගුණ කියනි, දෙස් පහළ කෙරෙන් කිසෙයින් නම් සවග මහණනු අයිරු සිවුරු බරන්ද?''යි ඉක්බිති ඒ භිඤිසුනු භාගාවෙතුන් වහන්සේට මෙ පවත් ''සැළ කළහ ''සැබෑ ද මහණෙනි, හෙපි අයිරු සිවුරු බරවු ලැ?යි භගවන්හු පුළුවුන්හ සැබෑව භාගාවෙතුන් වහන්සේ, තෙපි අයිරු සිවුරු බරවු ලැ?යි භගවන්හු පුළුවුන්හ සැබෑව භාගාවෙතුන් වහන්සේ, තෙපි අයිරු සිවුරු බරවු දැ තුවඡ පුරුෂයෙනි, තෙල හො පහනුන්ගේ පහන් බව පිණිස හෝ නො වෙයි තුව ද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශිඤාපදය උදෙසවු

"යම් මහාණක් තෙම අයිරා සිවුරක් බරා නම් නිසැනිපවිති වේ"ය සි

භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් භිඤුන්ට මෙසේන් මේ ශිඤාපදය පණවන ලද්දේ වේ

[මුල් පැණවීමයි.]

2 එසමයෙහි අංශුෂ්මත් ආනුණු ස්වීවිරයන් වහන්සේව අතිරෙක චීවරයෙක් උපන්නේ වෙයි අංශුෂ්මත් අංනණු ස්ථිවිරයන් වහන්සේන් ඒ සිවුර අංශුෂ්මත් ශෘරිපුතු ස්ථවිරයන් වහන්සේත් සංකෙතයෙහි වංසය කෙරෙති එකල්හි අංශුෂ්මත් අංනණු තෙරුනට මේ සිත විය 'භාගාවතුන් විසින් අයිරිත් සිවුරක් නො දරියයුතු ය සි සිකපද පනවන ලදී මෙ ද මට උපන් අයිරිත් සිවුරෙක, මෙ ද මේ සිවුර අංශුෂ්මත් ශාරිපුතු ස්ථවිර-යන් වහන්සේට දෙනු කැමැත්තෙම අංශුෂ්මත් ශාරිපුතු ස්ථවිරයන් වහන්සේත් සංකෙතයෙහි වංසය කෙරෙති කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දැ?' යි ඉක්බති අංශුෂ්මත් අතඳ තෙරණුවෝ භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ "අංකණුය, කිපමණ කලෙකින් ශාරිපුතුයෝ එන්නංහුදැයි පුළුවුත්හ 'භාගාවතුන් වහන්ස, නව වැනි හෝ දස වැනි හෝ දවසැ?යි අතඳ තෙරණුවෝ කින එකල්හි භාගාවත්හු මේ නිදනයෙහි මේ කාරණයෙහි දහැම කථා වදුරු භිණුන් ඇමතුන 'මහණෙනි, දස දවසක් පරම කොට අයිරිත් සිවුරක් බරන්නට අනුදනිම ගාවද මහණෙනි, මෙසේ මේ ශිණපපදය උදෙසවු "නිට්සිතවීවරසම්ං භිකවුන්ෘ උඛනතසම්ං කසිනෙ දසාහපරමං අතිරෙකච්චරං ධාරෙතඛඛං තං අතිකකාමයතො නිසාගමියං පාචිතනිය"නති

[දුනියපණැසැනනි]

3 නිට්සිතවීවරසම්නති භික්ඛුතො මීවරං කතංවා හොති නවඪං වෘ විනටඪං වෘ දඩඪං වෘ මීවරාසෘ වෘ උපචඡිනතෘ

උබහතසමිං කතිනෙත් අවස්තනං මෘතිකෘතං අඥඥතරාය මෘතිකාය උබහිතං හොති, සබෙෂන වා අනතරා උබහතං හොති

ද**සාහපර**මනති දසාහපරමතෘ¹ බාරෙතබබං

අතිරෙකුවීවරං තාම අනබ්ටඨිතං අවිකප්පිතං

වීවරං නාම ජනනං චීවරංනං අඤඤතරං චීවරං විකපපනුපයපවඡිමං

නිං අනිකතාමයකො නිසසහනියං තොන්නි එකාදසෙ අරුණුගාමනෙ නිසසගනියං හොත් නිසසජින බබං සමුගෙන වා ගණසස වා පුගාලසස වා එවසුව පන තිකටවෙ නිසසජින බබං නෙන තිකටුනා සමුග උපසමකම්නා එකාසං උනතර සමග කරනි බුඩසානං තිකටුනා පාදෙ වන්දිනා උකතුටිකා නිසිදිනා අණුලිං පගාගෙන එමසස වචනීයෙ "ඉදං මෙ හනෙන විවරං දසාහාතිකකනනං නිසසගනියං ඉමාහං සමූහස නිසාජාමී"නි නිසසජිනා අපෙන් දෙසෙන බබං බා නෙන තිකටුනා පටිබලෙන ආපන්ති පරිගන හෙන බඩා නිසා වාර්

"සුණාතු මේ හතෙත සබෙසා ඉදං චිවරං ඉපිනනාමසස භිකඩුතො නිසාගයියං සබසසා නිසාටඨං යදි සබසසා පතනකලලං, සබෙස ඉමං චිවරං ඉපුනනාමසා භිකධුනෙ දදෙයසා"ති

4 තෙන තික්බුතා සම්බනුලෙ තික්බූ උපස්වකම්තිා එක්සේ උතතර සම්ගං කරිතිා බුඩසානං තික්බූතං පාදේ වන්දිතා උක්කුටිකං නිසිදිතිා අදේලිං පගනහෙතිා එවමසසු වචනීගා ''ඉදමෙම කතෙන චීවරං දසාහෘතික්කන්තාං නිස්සගනීගං ඉමෘතං අංගසමන්තානං නිස්සජාමී''නි නිස්සජිතා අපත්ති දෙසේතුබබා බාතෙන්න තික්බුනා පට්බලෙන ආපත්ති පට්ගාගෙන්බබා නිස්සාවාජීවරං දන්බබං

"සුණනතු මේ අංගසමනතා. ඉදං චීචරං ඉත්නතාමසස භිකබුතො නිසසගනියං අංගසමනතානං නිසසවඨං යදයසමනතාතං පනතකලලං, ආයසමනතා ඉමං චීවරං ඉත්නතාමසස භිකබුතො දදෙයසු"නති

5 තෙන තිකබුනා එකං තිකබුං උපසඹකමිනා එකංසං උනනුරා-සඹ කරිනිා උක්කුටිකං නිසිදිනා අකුප්ලිං පශාගෙනා එවමසස වචනීයො "ඉදං මෙ ආවුසෝ චීචරං දසාහානිකකනනං නිසාගයියං ඉමාගං අංයසමතො නිසාජාමී"හි නිසාජිනා ආපනති දෙසෙනබබා තෙන ගිකබුනා ආපතති පටිගාගෙනබබා නිසාටාජීවරං දනුබබං "ඉමං චීවරං ආයසමනො දමණීනි

I දසානපරමනාශ සී ලිඛිත 2 'ෂභාතින්' ඉදං පදං පොථෙකෙසු අනි සික්තාප ද පහ නානි .

''ගියපුහු විසින් කොට නිම වූ ශිවුරු ඇති කාල්ති කොළින් උදුළ කල්ති දස දවසක් පරම කොට අධිරිත් සිවුර බැරිය යුතු ය. ඒ දසාහ-පරම කාලය ඉක්මවන්නාහට නිසැතිපවිති වේ

[දෙවනපැණවීමයි]

3 නිටකින විටරසම් යනු භිකුසුසුනේ විවරය කරණ ලද හෝ වෙයි තටුයේ හෝ වැනැසුනේ හෝ දවුනේ හෝ සිවුරු ලැබීමේ අංශාව සිදුනී හෝ වෙයි.

උබහනසමං කෘසීනෙ යනු අට වැදැරුම් මංකිකාවන් අතුරෙන් එක්තරා මංකිකායෙනින් උදුලේ වෙයි. සහකයා විසින් හෝ අතර උදුරණ ලද වෙයි.

දසාහපරමං යනු දස දවසක් පරම කොට ඇති කාලය ධැරිය යුත්තේ ය

අතිරෙක චීවර නම් නො ඉටන ලද නො විකපන ලද ය.

වීවර නම් සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා විකපුන් පොහොනා පැසිම් සිවුරෙක

නා අතිකුතාමයනො නිසසන්සියං කොති යනු එකොළොස් වැනි අරුණ නැතෙන සඳ නිසැති වෙයි සහිසයාට හෝ ගණයාට හෝ පුතු-ලක්ෂට හෝ නිසැජිය යුතු ය තව ද මහණෙනි, මෙසේ නිසැජිය යුතු ය· 'ඒ මහණසු විසින් සහිසයා වෙන එළඹ උතුරුසහ එකස් සොට මහලු තිසුන් පා වැඳ උඑල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර දස දවසක් ඉක්මෙන ලද නිසැති විය මෙය මම සහනට නිසජම් සි නිසජා ඇවැත් දෙසිය යුතු වාක්ත වූ පුතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතු. නිසැදු සිවුර දිය යුතු

"වශන්ස, සඬක නෙමේ මෘ කියන්නක් අසාවෘ මෙනම් මහණකුගේ මේ සිවුර නිසැගි විය සහනට නිසදත ලද ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත් නම් සඬක තෙමේ මේ සිවූර මෙනම් මහණහට දෙන්නේ ය"යි

4 ඒ මහණනු විසින් බොහෝ තිකුසුන් කරා එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට මහලු තිකුසුන් පෘ වැද උළුල්ලෙන් තිද ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්තෘනු ය 'වහන්ස, මාගේ මේ සිවුර දස දවස් ඉක්ම නිසේ නිසැති විය මම් මේ සිවුර ආයුෂ්මත්තට නිසජම්'යි නිසදු ඇවැත් දෙසිය යුතු වෘකත වූ පුතිබලවූ මහණක්නු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතු නිසැදු සිවුර ඔහුට දිය යුතු

''අංයුෂ්මත්ති, මෘකියන්නක් අසත්වං මෙනම් භිඤුහුගේ මේ සිවුර තිසැහි විය අංයුෂ්මත්නට නිසජන ලද ඉදින් අංයුෂ්මත්නට පැමිණි කල් ඇත් තම අංයුෂ්මත්හු මේ සිවුර මෙ නම් මහණහට දෙන්නංහු ය''යි

5 ඒ මහණනු විසින් එක් මහණක්හු වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට උඑල්ලෙන් හිඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය 'ඇවැත්නි, මාගේ මේ සිවුර දස දවසක් ඉක්ම ගියේ නිසැහි විය මේ මේ සිවුර ආයුෂ්මත්හට නිසජම'යි නිසද, ඇවැත් දෙසිය යුතු ඒ මහණනු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතු නිසැදූ සිවුර 'මේ සිවුර ආයුෂ්මත්හට දෙම'යි දිය යුතු.

- 6 දසැමැතිකකුවෙන අතිකකුවෙනස්සැස්, නිසාගේයා අම්කර්යා. දසැම් තාතිකකුවෙන වෙමිනිවක, නිසාගේයා පැවිත්තියා. දසැමැතිකකුවෙන අතව-කතුවෙනස්සැස්, නිසාගේයා පැවිත්තියා. අතුම්රියිගේ අම්මර්ගයසෑස්, නිසා මෙයා පැවිත්තියා. අව්යාප්මිගේ විසාප්මතස්සැස්, නිසාගේයා පැවිත්ත අව්යාප්මිගේ විසාප්මිගස්සැස්, නිසාගේයා පැවිත්තියා. අගුමේ තම්ය සසැස්, නිසාගේයා පැවිත්තියා. අව්ගමේයා පැවිත්තියා. අව්යාප් සැසැස්, නිසාගේයා පැවිත්තියා නිසාගේයා පැවිත්තියා. අව්යාප් අව්යාප් දිය ආපත් දිකකට්සා. දසැමානත්කකුමෙන් අතිකත්තා දසැමාන් දිකකට්සා දසැමාන-විසා. දසැමානත්කක්වන් අවම්තිකෝ, අපත් දිකකට්සා දසැමාන-විසාගහන අතුම්කක්වන්සසිදී, අනුපත්වී.
- 7. අනාපතයි දනෙතාදසාශං අධිරෙසින් විකපොති විසාජෝනි තසානි විනසාති වශාති අවිජිදේශිං ඉණාහරි, විසාසං ඉණාගයි , උම්මතතනසා, ආදිකම්මකසානි.
- 8. තොන බො පත සමහෙන ඡමුවන්ටියා තියමූ නිසාමස්ම්වරං න දෙනති. භනවනො එනුවන්ං ආරෝමේසුං. "න තිකුටුවේ නිසාමස්ම්වරං න දනුමුං ගොන දදෙයා, ආපතනි දුකුකුටිසා."නි

පඨම්කුදීනසිකවාපද නිම්දීත:

5. 1. 2.

දුනියකයින සික්ඛාපද^{ු ‡}

1 නෙන සමියෙන මුදේඛා භූතුවා සැවණිය: විතරති ජෙනවනෙ අනාර්ජිණයිකයස ආරාමේ. තෙන ඩො අන සම්යෙන ඉහළි නිකළින තුසෙන් චීවරං නියමුපිතා සහකරුපකුදෙන ජනපදවැරික, පකාමින්ධි තාති විවරාති විරා නියාවිතතාති කණණකිතානි හොසති. නැති තියමු ඕනා-පෙනති. අණුසා බො දායකවා ආ**නාවෙන** සෙනාසනවාරිකා ආභිණිමපොසා පො තික්බූ තානි චීවරානි මනාපෙනෙන. දිසවාන යෙන නෙ නිසමු නෙනුපසව්කම්. උපසම්කමිති: තෙ තික්වූ එතදවෙව. "ක්සීමාන් පාවුසේ විවරති කණණකිතානි ිනි. අථ බො නෙ තියාවූ ආයස්මනො ආනාණුසා එනමණා තිකමු තිකමුතා ගමෙන් මිවරා නික්ඛිපිති; සනතරුපතරෙන ජනපදවැරික: වෙයි, "සම්වං කිර තිකුවුවේ තිකුවූ තිකුවුනං හුණේ විවරං නිකුමුවුමා සහග-රුතකාරෙන ජනපදවාරිකා පකකමහන් "නි? "සම්වෘත කවා " විශර්ති බුදෙධා ත්තවා. "කථා ති නාම අත තික්ඛවේ වොසපුරිසා තික්බුනා පළළු විවර. නිකුමුපිණි සහනරුටකරෙන ජනපදවාරික- පක්කුමිසාන්ති කෙරා තිකඛ්වේ Cපස්සනතාන: වා පසාද්ය -පෙ- එවණුව පන තිකඛ්වේ දමා සිනබාපදං උණුසෙයන්:

[್]ರೀಟ್ರಿಕೆಐ ಕಿಮ್.ಜೀ., ಕೆಸ್ತ್ರಿ ೧೯೪ಕೆಐ ಕೆಮ್.ಜೀ., ಕೆಕೆಕ್ಕ

- 6 දස දවසක් ඉක්ම නිස කල්හි 'ඉක්ම නිසේ ස සන සංඥා ඇන්නේ, නිසැහි පවිති වෙසි දසදවසක් ඉක්ම නිස කල්හි විමති ඇත්තේ, නිසැහි පවිති වෙසි දස දවසක් ඉක්ම නිස කල්හි 'ඉක්ම නො නිසේ ස, සන සංඥා ඇත්තේ, නිසැහි පවිති වෙසි නො ඉටන ලද්දෙහි ඉටන ලද යි සංඥා ඇත්තේ, නිසැහි පවිති වෙසි නො විකපන ලද්දෙහි විකපන ලද යි සංඥා ඇත්තේ, නිසැහි පවිති වෙසි නො විසජන ලද්දෙහි විසජන ලද යි සංඥා ඇත්තේ, නිසැහි පවිති වෙසි නො විසජන ලද්දෙහි විසජන ලද යි සංඥා ඇත්තේ, නිසැහි පවිති වෙසි නො නවුසෙහි නවැ යි සංඥා ඇත්තේ නිසැහි පවිති වෙයි නො නවුසෙහි නවැ යි සංඥා ඇත්තේ නිසැහි පවිති වෙයි නො දැනුනෙහි වැනැසිනැ යි සංඥා ඇත්තේ, නිසැහි පවිති වෙයි නො පැහැර ගත්තෙනි දැවිනැ යි සංඥා ඇත්තේ, නිසැහි පවිති වෙයි නො පැහැර ගත්තෙනි පැහැර ගත්නා ලද යි සංඥා ඇත්තේ නිසැහි පවිති වෙයි නිසැහි සිවුර නො නිසද පරිභාග කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි දස දවස් නො ඉක්මුනෙහි ඉක්මනැ යි සංඥ ඇත්තේ, දුකුළාඇවැත් වෙයි දස දවස් නො ඉක්මුනෙහි විමති ඇත්තේ, දුකුළාඇවැත් වෙයි දස දවස් නො ඉක්මුනෙහි නො ඉක්මනැ යි සංඥ ඇත්තේ, ඇවැත් නැති
- 7 ඇතුළු දස දවස්හි ඉටා නම් විකළා නම් විසද නම් නැසේ නම් වැනැසේ නම් දුවේ නම් අසිද ශණිත් නම් විස්වැසි ව ශණිත් නම් ඇවැත් නැති උම්මතනකයනට ආදිකම්මකයනට, ඇවැත් නැනැ'සි
- 8 නවද එසමයෙහි ෂඞ්වශී්බීය තිඤිසු නිසැදු සිටුර නො දෙනි. තාගාවතුන් වහන්සේව මෙපවත් දැන්වූහ 'මහණෙනි, නිසැදු සිටුර නො දිය යුතු නො වෙයි යමෙක් නො දේ නම් දුකුළාඇවැත් වේ යයි.

පුථම කසින ශිණාපදය නිමි.

5. 1. 2.

දවිතීයකයිනශිස්ෂා පදය

1 එසමගෙහි භාගාවෙන් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැන්නුවර සම්ප-යෙහි වූ අනේපිඬුසිවුහුනේ දෙව්රම්හි වැඩ වෘසය කරණ සේක. තවද එසමගෙහි භිඤිසු භිඤිත්නේ අන්පසැ සහළසිවුර තබා හඳහා පොරෝනා සිවුරින් සුතු ව ජනපදවාරිකාගෙහි නික්මෙනි ඒ සිවුරු බොහෝ කල් තබන ලද්දුහු හටගත් කැලැල් ඇත්තාහු වෙනි භිඤිහු ඒ සිවුරු (අවුවෙහි) තවති ඇසුමෙන් අනද තෙරණුවෝ සෙනාසන වාරිකාගෙහි ඇවිදිතාහු ඒ සිවුරු තවන ඒ භිඤින් දුවන දක ඒ භිඤින් කරා එළඹ ඒ භිඤින්ට මෙසේ කින 'ඇවැත්ති, කැලැල් හටගත් මේ සිවුරු කවරක්හු-නේ ද' යි එකල්හි ඒ භිඤිහු ඇසුමෙන් අතද නෙරුන්ට එපවත් දන්වූහ අයුමෙන් අතද තෙරණුවෝ අවමන් කෙරෙනි, නුගුණ කියති, දෙස් පහළ කෙරෙන් 'කෙසේ නම් භිඤිහු භිඤින්නේ අත්පසැ සහළසිවුර තබා හඳහා පොරෝනා සිවුරින් ජනපදවාරිකාගෙහි නික්මුණාහු ද' යි ඉක්බිති අයුමෙන් අතද තෙරණුවෝ භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවන් දන්වූහ 'සැබෑ ද මහණෙනි, භිඤිහු භිඤින්නේ අත්පසැ සහළසිවුර තබා හඳහා-පොරෝනා සිවුරින් ජනපද වාරිකාගෙහි නික්මෙන් ද' යි 'සැබව භාගාවතුන් වහන්ස' භාගාවත් බුදුහු ගණී කළහ 'කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුවණ-පුරුෂයෝ භිඤින් අත සහළසිවුර තබා හඳහා පොරෝනා සිවුරින් ජනපද-වාරිකාගෙහි නික්මුණාහු ද, මහණෙනි, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීමට හෝ නො වෙහි "නිට්ඩනවීවරසම්ං නිකසුනා උඛහනසම්ං කසිනෙ එක්රතනම්පි වේ සිතමු නිවීවරෙන විපාවසෙයා, නිසෙකසියං පාවිතනිය"තනි.

එවණවීදං හඟවනා තිකබූතං සිකඛංපදං පණුණුනතං නොති.

[මූලපණුනන්]

- 2 තෙන බො පත සමගෙන අණුසදනරේ තික්බු කොසම්බියං ශිලා-නො හොති ණැතකා තසස තික්බුනො සනතිකේ දූතං පාහෙසුං ''අගදිණතු හදනෙනා මයං උපටඨතිසසනති"ති සො එවමාහ ''නගවතාවුසො සිකඛාපදං පණුසනානා ත තිව්වරෙන විපපවසිත්බබ"නති ''අග ඥවමති ගිලානො, න සකෙකාම නිව්වරං අංදය පකකමිතුං, තංගං ගම්සසාමී"ති භගවතො එනමනිං ආරෙචෙසුං
- 3 අථ බෝ තගවා එනසම් නිදුනෙ එනසම් පකරණෙ බම්ම කථා කළා තික්බූ අමෙනෙනසි ''අනුජානාම තික්ඛවෙ ඕලානසස තික්ඛුනො නිච්චරෙන අවිපාවංසසම්මූතිං දැතුං. එවිණුව පන තික්ඛවෙ දතුබ්බා නෙන ශිලානෙන තික්ඛුතා සමසං උපසම්කම්ණා එකංසං උනතුරාසම්භා කරිණිා බුඩසානං තික්ඛූතා පාදෙ වන්දිණා උක්කුට්කා නිසිදිණා අණුරලිං පශාගෙණා එව-සසස වචන්ගො: ''අනා හනෙන ශිලානො න සකේකාම නිව්වරං අදෙශ පක්කම්කුං, සොහා තනෙන සමසං කිව්වරෙන අම්පාවාසසම්මූතිං ශාවාමී''නි, දුතියම්පි ශාවිතුබේබා. නනිගම්පි ශාවිතුබේබා. වනතෙනන තික්ඛුතා පටිබ්ලෙන සමේකා ඤපොතුබේබා

''සුණාතු මේ හතෙන සබෙක අයං ඉන්නනාමේ තිකඩු ශිලානො ත සකෙකැති තිච්චරං අදෙය පකකමිතුං සො සඔක තිච්චරෙන අම්පප-වාසසමමුතිං යාවති යදි සඔකසස පනතකලලං, සබෙක ඉන්නනාමසස භිධාලි-තො තිවීවරෙන අම්පපවෘසසමමුතිං දදෙයන එසා කුතති

"සුණාතු මෙ තුනෙන සබෙසා අයං ඉපිළුනතාමේ තික්ඩු ශිලානො න සකෙකාති තිවීවරං ආද්ය පකකමිතුං සො සබසං තිම්වරෙන අවිපප-වෘසසමමූතිං යාවනි සබෙසා ඉපළුනතාමයක තික්ඩුනො කිම්වරෙන අවිපපවාස-සමමූතිං දෙනි යසසායසමතො බමති ඉපළුනතාමිසස තික්ඩුනො තිවීවරෙන අවිපපවෘසසමමූතියා දනං, සො තුණොසස යසස නක්ඛමති, සො භාසෙයන.

දිනතා සඬෙකත ඉ**පවතතාමසස නිකබුතො කිව්වරෙත** අවිපාවංසසම්මුති, ඛමති සඬකසා, තසමා තුණයි, එවමෙනං බාරයාම"'ති

එවණුව පන තිකඛවෙ ඉමං හිකඛ,පදං උදදිසෙයා

"නිට්සිත්වීවරුම්ං භික්ඛුනා උඛකත්සමං කසිනෙ එකරන්නම් වේ භික්ඛු කිවීවරෙන විපාවසෙයා දෙකුකුනු නික්ඛුසම්මූතියා, නිස්ස්කේණ පාවිතතිය"නති

[දිතුගපණ්ණකතු] ු

4 නිටයිත්වීවරසම්නත් තිකබුනෙ චීවරු කතා වා හොති තවඨං වා විතවඨං වා දණය වා චීවරුසා වා උපවරිනතා "භිකුතු විසින් කොට නිම වූ සිවුරු ඇති කල්ති කෙළින් උදුල කල්ති ඉදින් මහණ තෙම එක් රැයකුදු තුන් සිවුරින් වෙන් ව වෙසේ නම් නිසැති පවිතිවේය"යි.

භාගාවතුන් විසින් භිඤුන්ට මෙසේන් මේ ශිණපදය පණවත ලද්දේ වේ

[මුල් පැණවීමයි.]

- 2 එසමයෙහි කොසඹැනුවර එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වූයේ වෙයි තැයෝ ඒ තිසුසුකුගේ සමීපයෙහි දූතයකු එවූහ. 'වහන්සේ (මෙහි) එක්වා අපි උවැටන් කරම්හ'යි තිසුසුහු ද මෙසේ කීහු යා ඇවැත්ති, තැයෝ තොපට උවැටන් කරන්තාහ'යි හේ මෙසේ කීහ. 'ඇවැත්ති, තාගාවතුන් විසින් 'තුන් සිවුරින් නොවෙන්ව විසියයුතු ය'යි සිකපද පණවත ලද මම ද ගිලන්ම් තුන්සිවුරු ගෙණ තීක්ම යන්තට නො පොහොසත්ම මම නො යෙම්'යි, භූගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ
- 3 එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනගෙහි මේ කාරණයෙහි ලා දැගැමි කථා වදුරා භිඤුන් ඇමැතු සේක: මහණෙනි, හිලන් මහණෙහට 'තිච්චර අවිපපවාස සමමූහිය' දෙන්නට අනුදනිමි මහණෙනි, මෙසේක් දිගයුතු ය ඒ ගිලන් මහණහු විසින් සඹඝයා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට මහලු භිඤූන් පා වැඳ උඑල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ''වහන්ස, මම හිලන්ම තුන්සිවුරු ගෙණ යන්නට නො පොහොසන්ම වහන්ස, ඒ මම සඹඝයා තිච්චර අවිපපවාස සමමූතිය අයදිම්'යි දෙවනවට ද යැදිය යුත්තේ ය නෙවනවට ද යැදිය යුත්තේ ය වාකන වූ පුතිබල මහණක්හු විසින් සඹඝ තෙම දෙන්විය යුත්තේ ය

"වහන්ස, සඹස නෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම හිලන් වූයේ තුන් සිවුරු ගෙණ නික්ම යන්නට තො හැකි වෙයි හෙතෙම සඹසයා තිච්චර අවිපාවාසසමමුතින අයදියි ඉදින් සඹසයාට පැමිණිකල් ඇත් නම් සඹස නෙමේ මෙනම මහණහට 'තිව්වර අවිපාවාස– සමමූතිය දෙන්නේ ය" තෙල ණුතුති'යයි

වහන්ස, සබස තෙමේ මා කියන්තක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම ශිලන් වූගේ තුන් සිවුරු ගෙණ නික්ම යන්තට නො හැකි වෙයි හේ සබසයා 'කිච්චර අවිපපවාසසමමුතිය අයදියි සබස තෙමේ මෙනම් මහණහට 'තිච්චර අවිපපවාසසමමුතිය' දෙයි මෙ නම් මහණහට තිච්චර අවිපපවාස– සමමුතිය දීම යම් ආයුණවතක්කට රිසි වේ නම් හේ තුෂණිම්තූන වන්නේ ය යමක්හට තොරිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සබසයා විසින් මෙනම් මහණකට හිමීවර අව්පපවෘසසමමුතිය දෙන ලද්දීය සබසයාට රුවි වෙයි එකෙයින් මේ තුෂණ්මිකාවය යි මෙසේ මේ තුෂණ්මකාවය බරම්"යි

තවද මහණෙනි, මෙසේන් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවු

''හිකපුහුගේ සිවුර කොට නිම් කල්ති කෙළින් උදුළ කල්ති ඉදින් ඛහණ නෙම භිකපුසමමුතිය නැති ව එක් රැයකුදු තුන්සිවුරින් වෙන් ව වෙසේ නම් නිසැති පමිතිවේ"යයි.

[දෙවන පැණවීමයි.]

4 හිටසිතවීවරසම්ං යනු තිඤුහුගේ සිවුර කරණ ලද හෝ වෙයි, නවුගේ හෝ වැනැසුතේ හෝ දවුනේ හෝ සිවුරු ලැබීමේ ආශාව සිඳුනේ හෝ වෙයි උබහත කාසිනෙති අවස්තත මාතිකාත අණුණුතරය මාතිකාය උබහත හොති සඬෙසත වා අනතර උබහත හොති

එකරතනමයි වේ භිකබු නිව්වරෙන විපවසෙසාති සඛකාරියා වා උනතරාසඬෙයන වා අනතරවෘසකෙත වා

අඤඤනු භිකබුසම්මුනියාති එපෙනිං තිකබුසම්මුනිං

නිසාගතියං නොතිති සහ අරුණුගතමතෙන¹ නිසාගතියං හොති. නිසා ජජිතබබං සබසසා වං ගණසා වං පුගහලසා වං එවණව පත තිකබවෙ නිසාජජි– තබබං –පෙ– ''ඉදමෙම තනෙන චීවරං රතතිං විපපවුණං² අණුදා තිකබු-සමමූතියං නිසාගතියං, ඉමංහං සබසසා නිසාජාමී''ති –පෙ– දදෙයාගති –පෙ– දදෙයාහුනති –පෙ– ආයසමතො දමමී''ති

- 5 ගාමේ එකුපවාරො තෘනූපවාරො, නිවෙසතං එකුපවාරං නෘනූප පවාරං, උදෙසුසිතො³ එකුපවාරො තෘනූපවාරො, අවෙත එකුපවාරො නෘනූප පවාරෝ, මාලො එකුපවාරො තෘනූපවාරෝ, පාසාදෙ එකුපවාරෝ නෘනූප-වාරෝ, හම්මියං එකුපවාරං නෘනූපවාරං, තෘවා එකුපවාරා නෘනූපවාරා, සසෙවා එකුපවාරෝ තෘනූපවාරෝ, බෙනතං එකුපවාරං නෘනූපවාරං, බඤඤ-කරණං එකුපවාරේ නෘනූපවාරෝ, අරාමෝ එකුපවාරේ තෘනූපවාරෝ, විකාරෝ එකුපවාරේ නෘනූපවාරෝ, රැක්කමූලං එකුපවාරං තෘනූපවාරා, අජෙකිාකාභෝ එකුපවාරෝ නෘනුපවාරේ
- 6 ගාමෙ එකුපචාරෙ තෑම එකකුලසා ගාමෙ කොති පරිකකිතෙතා ව, අනෙතාගාමෙ චීවරං නිකකිපිතා අනෙතාගාමෙ වළුබබං අපරිකකිතෙතා හොති, සසමං ඝරෙ චීවරං නිකකිතතං හොති තසමං ඝරෙ වළුබබං හළුපාසා වා නු විජ හිතුබබං
- 7 නානාකුලසස ගාමේ හොති පරිකඛිතෙනා ව, ගසම් කරේ විවරා නිකඛිතනා හොති නසම් කරේ වන්ඩබා සභාගෙ වා අවාරමූලෙ වෑ කන්පාසා වා න විජතිතුඩබා සභාගා ගවණනෙනන කන්පාසෙ විවරා නිකඛ්පිණා සභාගෙ වා වන්ඩබා අවාරමූලෙ වෑ කන්පාසා වෑ න විජතිතුඩබා සභාගෙ වීවරා නිකඛ්පිණා සභාගෙ වා වන්ඩබා අවාරමූලෙ වෑ කන්පාසා වා න විජතිතුඩබා අපරිකඛිතෙනා හොති, ගසම් කරේ වීවරා නිකඛිතනා හොති, නසම් කරේ වන්ඩබා කන්පාසා වෑ න විජතිතුඩබා
- 8 එකකුලසස නිවෙසනං හොති පරිකඛිතනඤව නානාශබහා නානා-ඔවරකා, අනෙතෘනිවෙසතෙ චීවරං නිකඛිපිණා අනෙතෘනිවෙසතෙ වනුවිබිබං අපරිකඛිතතං හොති, යසම්ං ගබෙහ චීවරං නිකඛිතතං හොති, නසම්ං ගබෙග වනුවිබිබං. හනුවපාසා වා න චීජනිතබිබං
- 9 නාතාකුලසස නිවෙසතං හොති පරිකඛිතනඤව නාතාශවිශා නාතාඔවරකා, යසම්ං ශබෙහ වීවරං නිකඛිතනං හොති, නසමං ශබෙහ වස්විබං අවාරමූලෙ වා හස්ථපාසා වා න විජභිතුබබං අපරිකඛිතනං හොති, යසමං ශබෙහ වීවරං නිකඛිතනං හොති තසමිං ශබෙහ වස්විබබං හස්ථපාසා වා න වීජභිතුබබං

¹ සැය අරුණු ලෙසු ම ජ සං 2 රහතිවිපපවුණේ ම ජ සං සැය 3 උදේසියනා මූ ජ යං

උබන නසමිං කාසිනෝ යනු· අව වැදැරුම් මෘතිකෘවන් අතුරෙහි එක්තරා මෘතිකායෙකින් උදුලේ වෙයි. සඹසයා විසින් හෝ අතරු උදුරන ලද වෙයි.

එකරතතමපි චෙ භිකබු නිවීචරෙන විපපවසෙයා යනු සකළසිවුරින් හෝ උතුරුසහසිවුරින් හෝ අතුරුවසංසිවුරින් හෝ.

අණැණු නි කබුසමමුණියා යනු නිස්සුසම්මනය නබා

නිස්සාන්තියං නොවේ යනු අරුණු තැනීම සමග නිසැනි වෙයි සම්ඝයාට හෝ ගණයාට හෝ පුතුලක්හට හෝ නිසැජිය යුතු ය ''වහන්ස, මාගේ මේ සිටුර තිකබුසමමුනි තැනි ව රැයක් වෙන් ව වසන ලද නිසැනි වූයේ ය මම මෙය සම්ඝයාට නිසජම්'යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂමත්තට දෙම්''යි

- 5 ගම එකුපවාර ද නානූපවාර ද වෙයි නිවෙන්න එකුපවාර ද තානූප පවාර ද වෙයි බඩුහල එකුපවාර ද නානූපවාර ද වෙයි අවල්ල එකුපවාර ද තානූපවාර ද වෙයි මහල එකුපවාර ද තානූපවාර ද වෙයි පහය එකුප-වාර ද නානූපවාර ද වෙයි සඳලුගෙය එකුපවාර ද නානූපවාර ද වෙයි නැව එකුපවාර ද නානූපවාර ද වෙයි, ගැල් සාන්තුව එකුපවාර ද නානූප-වාර ද වෙයි, කෙත එකුපවාර ද නානූපවාර ද වෙයි කලවිට එකුපවාර ද නානූපවාර ද වෙයි අරම එකුපවාර ද නානූපවාර ද වෙයි වෙහෙර එකුපවාර ද නානූපවාර ද වෙයි රැක්මුල එකුපවාර ද නානූපවාර ද වෙයි අබවස එකුපවාර ද නානූපවාර ද වේ
- 6 එකුපචාර ගම නම්· එක් කුලයකට අයත් ගම පිරිකෙව් කරණ ලිද්දේ ද වේ තම ඇතුඑගම සිවුර තබා ඇතුඑගම විසිය යුතු ය. නො පිරිකෙව් කරණ ලද්දේ වේ තම යම් ගෙයක සිවුර තබන ලද වේ ද ඒ ගෙනි විසිය යුතු ය අත්පසින් නොහළ යුතු ය
- 7 නානා කුලයනට අයත් ගම පිරිකෙව් කරණ ලද්දේත් වේ නම් යම් ගෙයක සිවුර තබන ලද වේ ද ඒ ගෙනි සභාගෙහි හෝ ආාරසමීපයෙහි හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් නො නළ යුතු ය සබයට යන්නහු විසින් අත්පසැ සිවුර තබා සෙබෙනි හෝ දෙර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ දෙර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො ගළ යුතු සෙබෙනි සිවුර තබා සෙබෙනි හෝ දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො නළ යුතු පිරිකෙව් නො කරණ ලද්දේ වේ නම් යම් ගෙයක සිවුර තබන ලද්දේ ද ඒ ගෙනි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො නළ යුතු
- 8 එක් කුලයකට අයත් නිවෙස්ත පිරිකෙච් කරණ ලද්දේත් වේ නම තෘතාගන්සෝ තාතෘ ඔවරකයෝ චෙත් තම ඇතුඑ නිවෙස්තෙහි සිවුර තබා ඇතුළු නිවෙස්තෙහි විසිය යුතු පිරිකෙච් තොකරණ ලද වේ නම් යම ශාබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ශැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ තොහළ යුතු
- 9 තාතා කුලයනට අයත් තිවෙස්ත පිරිකෙව් කරණ ලද්දේන් වේ තම තාතාගනීයෝ තාතා ඔවරකයෝ වෙත් තම් ගම ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසිත් හෝ තොහළ යුතු. තොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ තම් ගම ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසිත් හෝ තොහළ යුතු.

- 10. එකකුලසය උදොසිතො හොති පරිකකිතෙනා ව නාතාගබහා නාතාඔවරකා, අනෙතාඋදොසිතෙ චීවරං නිකඛ්පිණා අනෙතාඋදොසිතෙ වළුඛබං අපරිකඛිතෙනා හොති, යසමං ශබෙහ චීවරං නිකඛිතතං හොති, තුසමං ගබෙහු වළුඛබං හළුපාසා වා න විජතිතඛබං
- 11 නෘතෘකුලසස උදෙදිසිතො සෞති පරිකකිතෙනා ව නෘතෘගවහා තෘතෘඹවරකා, රසම්ං ගබෙන චීවරං නිකඛිතතං සෞති, තසම්ං ගබෙන වළුබබං අවැරමූලෙ වෘ හළුපෘසා වෘ න විජභිතබබං අපරිකඛිතෙනා සෞති, රසම්ං ගබෙන චීවරං නිකඛිතතං සෞති, තසම්ං ගබෙන වළුබබං හළුපෘසා වෘ න විජභිතබබං
- 12. එකකුලසස අවෙවා හොති, අනෙතාඅවෙව වීවරං නික්ඛිපිතිා අනෙතාඅවෙට වන්ඩබාං තාතාකුලසස අවෙවා හොති තාතාගබහා තාතාං ඔවරකා, යසම්ං ගබෙහ චීවරං නික්ඛිතතා හොති, තසමං ගබෙහ වන්ඩබාං ආාරමූලෙ වා හනුළුපාසා වා ත විජහිතබබාං
- 13 එකකුලසස මාලො හොති, අනෙතාමාලෙ මීවරං නිකඛ්පිති අනෙතාමාලෙ වැඩිබබං. නාතාකුලසස මාලො හොති තාතාගබහා තාතා-ඔවරකා, යසමා ගබෙන චීවරං නිකඛ්තතා හොති, නසමා ගබෙන වැඩිබබං ආාරමූලෙ වා හැළුපාසා වා න විජිතිතුබබං
- 14 එකකුලසස පාසාදෙ හොති, අනෙතාපෘසාදෙ චීචරං නික්ඛිපිණි අනෙතාපාසාදෙ වණ්ඛබං තාතාකුලසස පාසාදෙ හොති තාතාගමහා තාතාඔවරකා, යසම්ං ගබෙහ චීචරං නිකඛිතතා හොති, තසම්ං ගබෙහ වණ්ඛබං අවාරමූලෙ වා හණ්පාසා වා ත විජහිතුබබං.
- 15. එකකුලසස හම්මියං හොති, අනෙතෘහම්මියෙ චීවරං නිකිසිනිා අතෙතෘහම්මයෙ වන්ඩබං නානාකුලසස හම්මයං හොති තාතාශම්භා නානා-ඔවරකා, යසමං හබෙන චීවරං නිකඛිතතං හොති, තසමං හබෙන වන්ඩබං අවාරමූලෙ වා ගන්නයා වා න විජහිතුබබං
- 16 එකකුලසස නෑවෘ හොති අනෙතානෑවෘග විවරං නිකිපිණි අනෙතානාවෘග වණුවබාං. නානෘකුලසස නෑවෘ හොති නෑනාශබහා නෑතෘ ඔවරකෘ, ගසමං ඔවරකෙ විවරං නිකඛිතනං හොති, තසමං ඔවරකෙ වණුබබං. හතුපාසා වා න විජහිතුබබාං.
- 17. එකකුලසස සහේා හොති, සහේ චීවරං නිකිවිණා පුරතො වා පචඡනො වා සහතබහනකරා න විජහිතබබා පසසනො අබගනකරං න වීජහිතබබං. තානෘකුලසස සහෝ තොති, සහේ චීවරං නිකිමිපිණි ගණ්පාසා න වීජහිතබබං
- 18. එකකුලසස බෙතතං හොති පරිකඛිතනඤව, අනෙතැබෙනෙන විටරං නිකඛිපිතා අනෙතාබෙතෙන වන්වුබාං අපරිකඛිතනං හොති, හන්පාසා ත විජහිතුබබං නානාකුලසස බෙතතාං හොති පරිකඛිතනඤව, අනෙතාබෙනෙන චීවරං නිකඛිපිතා අවාරමූලෙ වා වන්වුබාං හන්පාසා වා ත විජහිත^{වලා}ං අපරිකඛිතනාං හොති, හන්පාසා න විජහිතුබබාං.

- 10 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කරණ ලද බඩුහලෙක් වේ තම තාතා ගහීයෝ තාතා ඔවරකයෝ වෙත් තම ඇතුළු බඩුහලෙහි සිවුර තබා ඇතුළු බඩුහලෙහි විසිය යුතු ය තොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ තම යම හැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ හැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසිත් හෝ තොහළ යුතු
- 11 නාතා කුලයනට අයත් පිරිකෙව් කරණ ලද බඩුයලෙක් වේ තම නාතා ගතීයෝ නාතා ඔවරකයෝ වෙත් නම යම ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ තොහළ යුතු තො පිරිකෙව් කරණ ලද වේ තම යම් ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු
- 12 එක් කුලයකට අයත් අවල්ලෙක් වේ නම් ඇතුළු අවල්ලෙහි සිවුර තබා ඇතුළු අවල්ලෙහි විසිය යුතු ය නානා කුලයනට අයත් අවල්ලෙක් වේ නම් නානා ශභීයෝ නානා ඔවරකයෝ වෙත් නම් යම් ශැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු
- 13 එක් කුලයකට අයත් මහලෙක් වේ නම් ඇතුළු මහලෙහි සිවුර තබා ඇතුළු මහලෙහි විසිය යුතු ය නාතා කුලයනට අයත් මහලෙක් වේ ද තාතා ගතීයෝ නාතා ඔවරකයෝ වෙත් තම් යම් හැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙනු හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු
- 14 එක් කුලයකට අයත් පහයෙක් වේ නම් ඇතුළු පහයෙහි සිවුරු තබා ඇතුළු පහයෙහි විසිය යුතු නාභා කුලයනට අයත් පහයෙක් වේ නම් තාතා ගතීයෝ නාතා ඔවරකයෝ වෙත් නම් යම් ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු.
- 15. එක් කුලයකට අයත් සඳපුගෙයක් වේ නම ඇතුළු හමායෙහි සිවුර තුබා ඇතුළු හමායෙහි විසිය යුතු තාතා කුලයතට අයත් හමායෙක් වේ නම තාතා ගතීයෝ තාතා ඔවරකයෝ වෙත් නම් යම් ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පහිත් හෝ නොහළ යුතු.
- 16 එක් කුලයකට අයත් තැවක් වේ නම ඇතුළු තැවෙහි සිවුර තබා ඇතුළු තැවෙහි විසිය යුතු ය නානා කුලයනට අයත් තැවක් වේ නම් නානා ශණීයෝ තාතා ඔවරකයෝ වෙත් නම් යම් ඔවරකයෙක්හි සිවුර තබන ලද ද ඒ ඔවරකයෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු
- 17 එක් කුලයකට අයත් ගැල්සාත්තුයෙක් වේ තම් ගැල්සාත්තුයෙහි සිවුර තබා පෙරවුයෙන් හෝ පිටු පසිත් හෝ සත් අබතුරු කෙනෙක් නො හළ යුත්තාසු ය ඇළයෙන් අබතුරෙක් නොහළ යුතු ය. නානා කුලයනට අයත් ගැල්සාත්තුයෙක් වේ නම් ගැල්සාත්තුයෙහි සිවුර තබා අත්පසින් නො හළ යුතු
- 18 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ කෙතක් වේ තම් ඇතුළු කෙතෙහි සිවුර තබා ඇතුළු කෙතෙහි විසිය යුතු ය තො පිරිකෙව් කරණ ලද වේ තම අත්පසින් තො හළ යුතු ය තානා කුලයතට අයත් පිරිකෙව් කළ කෙතක් වේ තම් ඇතුළු කෙතෙහි සිවුර තබා දෙර වෙත හෝ විසිය සුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු තොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ තම අත්පසින් තො හළ යුතු.

- 19. එකකුලසා බණුණුකරණ හොති පරික්ඛහනකුව, අනෙතාබණුකුකරණ වීවරං නිකඛ්පිති අනෙතාබණුණුකරණ වන්බබං අපරිකඛ්තනං හොති, හන්පාසා න වීජනිතබබං නාතාකුලසා බණුණුකරණ හොති පරික්ඛතනණුව, අනෙතාබණුණුකරණ වීවරං නිකඛ්පිති අවාරමූලෙ වා වින්බබං, හන්පාසා වා න වීජනිතබබං අපරිකඛ්තනං හොති, හන්පාසා ක වීජනිතබබං
- 20 එකකුලසස අංරුමෝ නොති පරිකකිතෙනා ව, අනෙතාඇරුමේ වීවරං නිකකිපිණා අනෙතාආරුමේ වනුවිබිබං අපරිකකිතෙතා නොති, හනුපාසා ත වීජනිතබබං නානාකුලසහ ආරුමෝ හොති පරිකකිතෙතා ව, අනෙතා-ආරුමේ වීවරං නිකකිපිණා ණාරම්ල වා වනුවිබලං, හනුපාසා වා න වීජනි-තබබං අපරිකකිතෙතා හොනි, හනුපාසා න වීජනිතබබං
- 21. එකකුලසස විහාරේ හොති පරිකකිනෙනා ව, අනෙතාවිහාරේ චීවරං නිකඛ්පිතිං අනෙතාවිහාරේ වන්මබං අපරිකඛ්නෙතා හොත්, යසමං විහාරේ චීවරං නිකඛ්තනං හොත්, නසමං විහාරේ වන්මබං, හන්පාසා වා ත වීජහිතමබං නානාකුලසස විහාරේ හොති පරිකඛ්නෙතා ව, යසමං විහාරේ චීවරං නිකඛිතනං හොත්, තසමං විහාරේ වන්මබං ආරමුලේ වා, හන්පාසා වා ත විජහිතමබං අපරිකඛ්නෙතා හොක්, යසමං විහාරේ චීවරං නිකඛිතනං හොත්, තසමං විහාරේ වන්මබං හන්පාසා වා ත විජහිතමබං
- 22 එකකුලසස රුකඛමූලං හොති සං මජාධනත්කෙ කාලෙ සමහතා ඡායා එරති, අනෙතාඡායාය චීවරං නිකඛ්පිණා අනෙතාඡායාය වණ්ඩබං. නානාකුලසස රුකඛමුලං හොති, කළුපාසා න විජතිතඩබං.
- 28 අජෙකිංකාසෙ එකුපචාරෙ තාම: අගාමකෙ අරකෙස සමනතා සතතබහනතරා එකුපචාරෙං, තතො පරං තානුපචාරෙං
- 24. විපපවුපෙ විපපවුපුළු අකුණුනු නික්තුසම්මූනියා, නිසාගයියා පෘචිතතියා විපපවුපුළු වෙමතිකො අණුණුනු නික්තුසම්මූනියා නිසාගයියා පෘචිතතියා විපපවුපුළු අවිපපවුප්ළුණුද් අණුණුනු නික්තුසම්මූනියා, නිසාගයියා සාවිතතියා විපපවුපුළු අවිපපවුප්ළුණුද් අණුණුනු නික්තුසම්මුනියා, නිසාගනියා පෘචිතතියා. අපච්චුණුවේ පච්චුණුවන්ණෑද් -පෙ- අවිසාජජිතත විසාජිත සණුද් -පෙ- අනුවෙන නවාස්කුණ් -පෙ- අවිතවේන් විනවස්සණ් අණුණු නික්තු-සම්මූනියා නිසාගනියා පෘචිතතියා. නිසාගනියා විවරු අනිසාජිතා පරිතුණුනි, අපතනි දුකකාවසා අවිපපවුපෙ වෙමතිකො, ආපතනි දුකකාවසා අවිපපවුපෙ අවිපපවුපුළුස්, අනාපතනි
- 25 අනංපතති අනෙතා අරුණෙ පච්චුතුරති, විසාජෙජති, නසාති, විනසාති, බංකති, අවඡ නිදිණි ගණනතති, විසසාසං ගණනතති, හිතනු සම්මුතියා, උම්වතතකසා, ආදිකම්කසාති.

දුනියකදිනසිකබංපදං නිවමිත.

- 19 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව කළ කලවිටෙක් වේ තම ඇතුළු කලවිටෙහි සිවුර තබා ඇතුළු කලවිටෙහි විසිය යුතු ය පිරිකෙව් තොකරණ ලද වේ තම අන්පසින් නොහළ යුතු ය තානා කුලයනට අයත් පිරිකෙව් කළ කලවිටෙක් වේ නම් ඇතුළු කලවිටෙහි සිවුර තබා දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු ය පිරිකෙව් නො කරණ ලද වේ නම් අන්පසින් නො හළ යුතු.
- 20 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ අරමෙක් වේ නම් ඇතුළු අරමෙහි සිවුර තබා ඇතුළු අරමෙහි විසිය යුතු ය නො පිරිකෙව් කරණ ලද වේ තම අත්පසින් නොහළ යුතු නානා කුලයනට අයත් පිරිකෙව් කළ අරමෙක් වේ නම් ඇතුළු අරමෙහි සිවුර තබා දෙර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළයුතු නො පිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නො හළ යුතු
- 21 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ විහාරයෙක් වේ නම ඇතුළු විහාරයෙහි සිවුර තබා ඇතුළු විහාරයෙහි විසිය යුතුය තොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් යම් විහාරයෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ විහාරයෙහි විසිය යුතුය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතුය නානා කුලයනට අයත් පිරිකෙව් කළ විහාරයෙක් වේ නම් යම් විහාරයෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ විහාරයෙහි දෙර වෙත හෝ විසිය යුතුය අත්පසින් හෝ තො හළ යුතුය තො පිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් යම් විහාරයෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ විහාර-යෙහි විසිය යුතුය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු
- 22 එක් කුලයකට අයත් රුක්මුලෙක් වේ නම් යම් තැනෙක හිරිමුදුන් කලැ ශාත්පසැ සෙවනලු පැතිරේ තම ඇතුළු සෙවනලුයෙහි සිවුර තබා ඇතුළු සෙවකලුයෙහි විසිය යුතු ය නාතා කුලයතට අයත් රුක්මුලෙක් වේ නම් අත්පසින් නො හළ යුතු ය
- 23 අහාඅවකාශ එකුපචාර නම් තො ගම්හි වූ අරණාගෙහි හාත්පසැ සත් අබතුරෙක් එකුපචාර ය එයින් එපිට නානූපචාර යි
- 24 තිසුසුසම්මති නැති ව දිපුයුක්තයෙහි මිපුයුක්ත ය යන සංඥ ඇත්තේ නිසැහිපම්ති වෙයි තිසුසම්මති නැති ව මිපුයුක්ත වූයෙහි මිමති ඇතියේ නිසැහිපම්ති වෙයි තිසුසම්මති නැති වැ මිපුයුක්ත වූයෙහි අම්පුයුක්ත ය යන සංඥ ඇත්තේ නිසැහිපම්ති වෙයි තොපසුදුරණ ලද්දෙහි පසුදුරණ ලද් යි සංඥ ඇත්තේ තොවයිසජන ලදුයෙහි මිසජන ලද යි සංඥ ඇත්තේ නොවටුයෙහි නවැ යි සංඥ ඇත්තේ නොවැනැසුනෙහි වැනැසුනැ යි සංඥ ඇත්තේ නොවැනැසුනෙහි වැනැසුනැ යි සංඥ ඇත්තේ නොදෙවුනෙහි දුවිනැ යි සංඥ ඇත්තේ තිසුසම්මති නැති ව නො පැහැරගන්නා ලදයෙහි පැහැරගන්නා ලද යි සංඥ ඇත්තේ නිසැහිපම්ති වේ නිසැහි වූ සිවුර නො නිසජා පරිභෝග කෙරේ නම් දිකුළාඇවැත් වෙයි මිපුයුක්ත නො වූයෙහි මිපුයුක්ත ය යන සංඥ ඇත්තේ දිකුළාඇවැත් වෙයි අම්පුයුක්ත ය යන සංඥ ඇත්තේ ඇවැත් නැති
- 25 ඇතුළු අරුණෙහි පසුදුරා නම්, විසජා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, දවේ නම්, අසිඳැ ගණින් නම්, විස්වැසි ව ගණින් නම්, භිඤුසමමකියෙන්, ඇවැත් නැති උමමනතකයකට, ආදිකමමිකයහට ඇවැත් නැති

දුම්තිය කසින ශික්ෂාපදය නිම්.

5. 1. 3.

තතියකයිනසිකඛාපදං

- 1. තෙත සමයෙන බුදොබා හගවා සාවනීගං විහරති ජෙනවනෙ අතාථ-පිණිඩිකසස ආරාමෙ තෙන බො පන සමගෙන අණුණුතරසස තිකබුනො අකාලම්වරං උපපනනං හොති තසස නං ම්වරං කයිරමානං නපහොති අථ බො සො තිකබු නං ම්වරං උසසාපෙණා පුනපපුතං විවජනි. අදදසා බො හගවා සෙනාසනවාරිකා අභිණ්ඩනෙනා නං හිකබුං නං ම්වරං උසසාපෙණා පුනපපුතං විවජනි. අදදසා බො හගවා සෙනාසනවාරිකා අභිණ්ඩනෙනා නං හිකබුං නං ම්වරං උසසාපෙණා පුනපපුතං විමජනනාං. දිසවාන ගෙන සො තිකබු නෙනුපස-ඩකමි. උපසඬකමණා නං තිකබුං එනදවොව ''කිසස නං තිකබු ඉමං ම්වරං උසසාපෙණා පුනපපුතං විමජනි''නි' ''ඉදමෙම හනෙන අකාලම්වරං උපපනනං කයිරමානං නපපහොති තෙනාහං ඉමං ම්වරං උසසාපෙණා පුනපපුතං විමජනි''නි ''අති පන තෙ තිකබු විවරපවාසා''නි ''අති හගවා''නි අථ බො හගවා එනසමං නිදනෙ එනසමං පකරණෙ බමමං කථං කණා තිකබු ආමනෙනසි ''අනුජානාම තිකබුවෙ අකාලවීවරං පවිශාහෙණා විවරපවවාසා නිකබිපිතු''නති
- 2 තෙත බො පත සමගෙත භික්ඛූ භගවතා අනුණුණුතා අකාලච්චරං පටිගාගෙනිවා මීවරපච්චාසා නික්ඛපිතුනති අකාලච්චරාති පටිගාගෙනිවා අතිරෙකුමාසං නික්ඛපනති තානි චීවරානි චීවරවංසෙ හණ්ඩිකාබදධානි තිවතනම අදසා බෝ අගසමා ආනුෂෙතු සෙනාසනවාරිකා අභිණ්ඩනෙතා කෘති චීවරානි චීවරවංසෙ භණ්ඩිකාබදධානි කිවතනනම "කස්සිමානි ආවුසො චීවරානි චීවරවංසෙ භණ්ඩිකාබදධානි තිවතනම්" අමහාකා ආවුසො අකාලච්චරානි චීවරපච්චාසා නික්ඛනතානී" ති "කීව චීරං පනාවුසො ඉමානි චීවරානි නික්ඛනතානී" "අනිරෙකමාසං ආවුසො" ති අගසමා අනුෂෙද උජ්බාගනි බියන් විපාවෙනී. "කථා හි නාම භික්ඛ අකාලච්චර පටිගනහෙනා අත්රෙකුමාසං නික්ඛපසාන්වී" අව බෝ අගසමා අනුෂෙ හතුවනා එතුමන් ආරෙකුමාසං නික්ඛපසාන්වී" ති අව කික්ඛවේ භික්ඛ අකාලච්චර පටිගනහෙනා අත්රෙකුමාසං නික්ඛපසාන්වී" නිර භික්ඛවේ භික්ඛ අකාලච්චර පටිගනහෙනා අත්රෙකුමාසං නික්ඛපසාන්වී" නිර භික්ඛවේ භාවා". විගරහි වූදේඛා භාවා "කථා හි නාම තෙ භික්ඛවේ මොසපුරිසා අකාලච්චර පටිගනහෙනවා අත්රෙකුමාසං නික්ඛපසාන්වී" නි. නොතා භික්ඛවේ අපපසනනාතා වා පසාදය පෙ එවණුව පත භික්ඛවේ ඉමා සිකඛපද උදදිසෙගාරේ.

"නිටසිත්වීවරසම්ං තික්ඩුනා උඛන්තසම්ං කසිනෙ තික්ඩුනො පනෙව අකාලවීවරං උපපජෙජයා, ආක්ඛිඛමානෙන තික්ඩුනා පමිණ තෙනබබං, පමිණනතෙනා ඛපපමෙව කාරෙත්බබං. නොවසා පාරිපූරි, මාසපරමං තෙන තික්ඩුනා තං චීවරං නික්ඛිපිත්බබං ඌනසා පාරිපූරියා සනියා පම්මාසාය, තතො මේ උත්තරිං නික්ඛිපෙයා සනියාපි පම්මාසාය, නිස්සික්ඛිසං පාවිත්තිය"නති

3 **නිටයිතමීවරසමින**නි භිකබුනො මීවරං කතං වා භෞති නවඨං වා විතවඨං වා දබඪං වා මීවරාසා වා උපවජි*න*නා.

5. 1. 3.

තෘතීයකහිනශික්ෂාදපය

- 1 එසමයෙහි නාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සම්ප-යෙනි වූ අනේපිඹුසිවුහුගේ දෙවරමහි වැඩ වාසය කරණ සේක නවද එසමයෙහි එක්තරා මහණක්හට අයල්සිවුරක් උපන්නේ වෙයි ඔහුට ඒ සිවුර කරණු ලබන්නේ තො පොහොනේ ය ඉක්බිති ඒ මහණ තෙම ඒ සිවුර බසවා පුනපුතා විමර්දනය කෙරෙයි නාගාවතුන් වහන්සේ සෙතා-සතචාරිකායෙහි වඩනාහු ඒ මහණ ඒ සිවුර ඔසවා පුනපුතා විමර්දනය කරණුවහු දුටහ දක ඒ මහණ යම තැනෙක්හි ද එතැන්හි එළඹියහ එළඹ ඒ මහණහට මෙය වදළහ 'මහණ, තෝ කුමට මේ සිවුර ඔසවා පුනපුතා විමර්දනය කෙරෙහි දැයි 'වහන්ස, මේ මට උපත් අයල්සිවුර කරණු ලබන්නේ තොපොහොනේ වෙයි. එහෙයින් මේ මේ සිවුර ඔසවා පුනපුතා විමර්දනය කෙරෙහි දැයි 'වහන්ස, මේ මට උපත් අයල්සිවුර කරණු ලබන්නේ තොපොහොනේ වෙයි. එහෙයින් මේ මේ සිවුර ඔසවා පුනපුතා විමර්දනය කෙරෙමි'යි 'මහණ, තට සිවුරු ලැබීමේ ආශායෙක් ඇත් ද?'යි. 'ඇත භාගාවතුන් වහන්සැ'යි ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදන-යෙහි මේ කාරණයෙහි දහැම කථා වදුරා තිකුන් ඇමතු සේක 'මහණෙනි, අයල්සිවුරක් පිළිගෙණ සිවුරු ලැබීමේ ආශායෙන් තබන්නට අනුදනිමි'යි.
- තවද එසමගෙනි නිකුනු නාගාව දාන් විසින් 'අගල්සිවුරක් පිළිගෙණ සිවුරු ලැබීමේ ආශාගෙන් තබන්නට අනුදන්නා ලද'යි අයල්සිවුරු පිළිගෙණ අතිරෙක මෘසයක් කල් තුබනි. ඒ සිවුරු සිවුරුවසැ බදබැඩි ව සිටිනි අංශුෂමත් අනුද තුරුණුවෝ සෙනාසනවාරිකායෙහි වඩනාහු ඒ චීවරයන් සිවුරුවසැ බදුබැබ් ව සිටියන් දුවක දැක නිකුන් ඇමැතුක 'ඇවැත්ති, කවරක්නුගේ මේ සිවුරු සිවුරුවසැ බදබැබ් ව සිටිත් ද'යි 'ඇවැත්ති, අපගේ නොකල්සිවූරු චීවරපච්චාසාගෙන් තබන ලද්දුනු ග'ගි ඇවැත්නි, 'කිපමණ කල් මේ සිවුරු තබන ලද්දුනු දු'යි. 'ඇවැත්ති, අයිරු මසෙකැ'යි අාසුමෙක් අතද තෙරණුවෝ අවඳ කෙරෙති, අයුණු කියති දෙස් පහල කෙරෙත් 'කෙසේ නම් මකුණනු අගල්සිවුරු පිළිගෙණ අශීරා මසක් තැබූ දු'යි ඉක්බිනි අංසුමෙන් අනද තෙරණුවෝ භාගාවෙනුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වුහ "සැබෑ ද මහණෙනි, තිඤුහු අගල්සිවුරු පිළිගෙණ අයිරා මසක් නබන් ද²"සි 'සැබව භාගාවතුන් වනත්ස ' භාගාවත් වුදුහු ගණී කළග 'කෙසේ නම් මහණෙති. ඒ තුවඡපුරුෂයෝ අයල්සිවුරු පිළිගෙණ අයිර මසක් තැබුහු ද, මහණෙනි, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මනණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදග උදෙසවු

''භික්ෂුහුගේ සිවුර කොට නිමි කල්හි කෙළින් උදුළ කල්හි භික්ෂුනට මෑ වැළින් අසල්සිවුරෙක් උපදනේ නම් කෑමැති වන්නා වූ භික්ෂුහු විසින් පිළිගත සුතු ය. පිළිගෙණ වහා ම කරවිය සුතු ය. ඉදින් පිරිපුන් බව නො වන්නේ නම් ඒ භික්ෂුහු විසින් ඌනසූරණය පිරණිස සිවුරු ලැබීමේ ආශාවක් ඇති කල්හි ඒ සිවුර මසක් පරම කොට ඇති කලක් තැමිය සුතු ය. වීවරාසාවක් ඇති කල්හිදු එසින් මත්-තෙහි තබා නම් නිසැහිපවිති වේ"සී.

3 නිටසිතවීවරසම් යනු සිසුසුහුගේ සිවුර කරණ ලද හෝ වෙයි නැසුනේ හෝ වැනැසුනේ හෝ දවුනේ හෝ චීවරාසාව සිදුනේ හෝ චෙයි. උබස නසම් කිසිනෙන් අවාභිතන මාතිකාන අණුණුතරාය මාතිකාය උබසුන ලෙනත්, සඬෙෂන වා අනතරු උබසන සෞති

අ**කාලවීවරං** තාම අතන්තෙ කයිනෙ එකාදසමාසෙ උපපනනං, අන්තෙ කයිනෙ සතනමාසෙ උපපනනං, කාලෙපි ආදිසස දිනනං, එතං අකාලවීවරං නාම

උපසරෙජ ගතාති උපපජෙජ ගත සම්කතෝ වා ගණතො වා ඤගිතො වා මිතතතො වා පංසුකූලං වා අතතතො වා බතෙත

අාකුඛ්ඛමානෙනාත් ඉවජමානෙත පටිගනකෙතුබබං

පම්ශශ කෙරවා බිපපමෙව කාරෙන ඛඩනන් දසෘතෘ කාරෙන ඛඛං

නො වසය පාරිපූරීති කයිරමානං නපානොනි

මාසපරමං තෙන භිකතුනා තං විවරං නිකුඛිපිතමුඛනයි මාසපරමතා නිකතිපිතුමුමාං

ඌනසක පාම්පූම්ණති ඌනසහ පෘථිපූරණය.

සනියා පවවාසාගානි පවවාසා හොති සඞසනො වා ගණතො වා ඤති-තො වා මිනතනො වා පංසුකූලං වා අතනනො වා බනෙන

නතෝ වේ උත්තරීං නිකුතිපෙයා සතියාපි පම්මාසායාති තදනුපප-හෙන මූලචීවරෙ පච්චාසාවීවරං උපපජාති, දසාහෘ කාරෙතුබබං, ද්වීනුපාහෙන මූලම්වරෙ පච්චාසාච්චරං උපපජාති, දසැහා කාරෙතබබං නීහුපානෙන –පෙ– වතුහුපපතෙන, -පෙ- පණුවෘහුපතෙන -පෙ- ජැහුපතෙන, -පෙ-ස්වාතෘනූපපනෙන, -පෙ- අවශානුපපනෙන, -පෙ- නවෘනුපපනෙන, -පේ-දසාහුපපනෙන මූලමීවරෙ පච්චාසාචීවරං උපපජජත්, දසාහා කාරෙතබ්බං. ~පෙ- චුදෑසෙ උපපනෙන ~පෙ- පණණරසෙ උපනෙන ~පෙ- සොළි^{සෙ} ල්පපතෙන –පෙ– සතතරසෙ ල්පානෙන –පෙ**–** අව්ඨාරසෙ ල්පානෙන ~පෙ~ එකුතමිසෙ උපපතෙන ~පෙ~ වීසෙ උපපනෙන මූලවීමරෙ පච්චාසාචීවරං උපපණුති, දසානා කාරෙතබබං එකුළිසෙ උපනෙන මුලචීවරෙ තෙවීතේ උපානෙන -පෙ- වතුවීසේ උපානෙන -පෙ- පණුවීසේ උපානෙන ~පෙ~ ඡබබීසෙ උපානෙන ~පෙ~ සතනවිසෙ උපනෙන ~පෙ- අවාවිසෙ උපපෙනන - පෙ - එකුනතිංසෙ උපපෙනෙන මූලච්චරෙ පචචංසාවීමරං උපපජජනි, එකෘතෘ කාරෙතුබබං නිංසෙ උපනෙන මූලවීවරෙ පච්චාසාවීවරං උපපණිරි, නදහෙව අභිට්ඨානුබබං විකපෙනුබබං විසස*ජේ තුබ*බං නො වේ අතිටෙක්කා වා මිකපෙපකා වා විසසජෙජකා වා-

උබන නාසමිං ක සිනෙ යනු අට වැදැරුම් මෘතෘකාවන් අතුරින් එක්නරු මෘතෘකායෙකින් උදුරන ලද්දේ වෙයි සඞකයා විසින් හෝ අතරු උදුරන ලද වෙයි

අකාලවීවර නම් කෙළින් නොඅතුළ කල්හි එකොළොස් මස්හි උපන්නේ ය කෙළින් අතුළ කල්හි සත්මස් මූඑල්ලෙහි උපන්නේ ය කල්හිදු නොකල්සිවුරු යි උදෙසා දෙන ලද්දේ ය තෙල අයල් සිවුරු නම

උපාජෙන්යා යනු සමසයා කෙරෙන් හෝ ගණයා කෙරෙන් හෝ කැයන් කෙරෙන් හෝ මිනුයන් කෙරෙන් හෝ පසුල් ව හෝ තමාගේ ධනයෙන් හෝ උපදනේ ය

දාකුඩබමානෙන යනු. කැමැත්තනු විසින් පිළිගත යුතු ය

පටිනෙහෙන බ**පාමෙව කාරෙත**බබං යනු දස දවසෙකින් කරවිය යුතු ය

නො වසස පාරිපූරී යනු කරණු ලබන්නේ නො පොහොනේ ය

මාසපරමං තෙන භිකතුනා හා චීචරං නිකකිපීහ බබං යනු මසක් කල් පරම කොට තැබිය යුතු ය

ඌනසා පාරිපූරියා යනු. උනු වූවනුගේ සම්පූණ් බව පිණිස ය

සතියා පච්චාසාය යනු සමනයා කෙරෙන් හෝ ගණයා කෙරෙන් හෝ නැයන් කෙරෙන් හෝ මිහුයන් කෙරෙන් හෝ පසුල් ව හෝ නමාගේ බනයෙන් හෝ සිවුරු ලැබීමේ ආශාගෙක් වෙයි

තතො වේ උතතරිං නිකුඛිපෙයා සතියා'පි පවවාසාය එදවස උපන් මූලම්වරය ඇති කල්හි පච්චෘසංචිවරය උපදී නම් දස දවසින් කරමිය යුතු ය දෙවන දවස උපන් මූලම්වරය ඇති කල්ති පවවැසැම්වරය උපදී නම් දස දවසින් කරවිග යුතු ග තුන්වන දවස උපන් සතර වන දවස උපන් පස් වන දවස උපන් සවන දවස උපන් සත් වන දවස උපන් අව වන දවස උපන් නව වන දවස උපන් දස වන දවස උපත් මූලම්වරග ඇති කල්හි පච්චෘසාම්වරය උපදී නම දස දවයින් කරවිය යුතු එකොළොත් වන දවස උපන් දෙළොත් වන දවස උපන් නෙළෙත් වන දවස උපන් තුදුස් වන දවස උපන් පසළොස් වන දවස උපන් සොළොස් වන දවස උපන් සතළොස් වන දවස උපන් අවළොස් වන දවස උපත් එකුන්විසි වන දවස ඊපත් විසි වන දවස උපන් මූලචීවරය ඇති කල්ති පච්චාසාචීවරග උපදී නම් දස දවසින් කරවිග යුතු එක්විසි වන දවස උපන් මූලම්වරය ඇති කල්ති පචවාසාචීවරය උපදි තම් තව දවසින් කරවිග යුතු ග දෙවිසි වන දවස උපන් තෙවිසි වන දවස උපන් සූවිසි වන දවස උපන් පස්විසි වන දවස උපන් සවිසි වන දවස උපත් සත්විසි වන දවස උපන් අටවිසි වන දවස උපන් එකුන්තිස් වන දවස උපන් මූලම්වරග ඇති කල්හි පචවෘසාචිවරග උපදී නම එක්දවසින් කරමිය යුතු තිස් වන දවස උපන් මූලච්චරය ඇති කල්හි පච්චාසාම්වරය උපදී තම් එදවස මැ ඉට්ය යුතු ය විකැපිය යුතු ය විසැදිය යුතු ය ඉදින් නො ඉටෘ නම් හෝ නො විකපා නම් හෝ නො විසදු නම් හෝ–

එකතිංසෙ අරුණුගතමතෙ තියාගතිගං හොති, තියාජිතබබං සම්ඝසා වෘ ගණසා වා පුගතලසා වා එවණුව පත භික්ඛවෙ තියාජිතබබං –පෙ– "ඉදමෙම හනෙත අකාලමීවරං මෘසාතිකකනතං නිසාගබිගං, ඉමාහං සම්ඝසා නිසාජා-මී"ති –පෙ– ද්දෙගන"ති –පෙ– ද්දෙගනු"නති –පෙ– ආයසමතෝ දම්මී"ති.

- 4 විසභාගෙ උපපහෙන මූලවීවරෙ පච්චෘසෘචිවරං උපපජරති රත්තිගෙ ව සේසා හොනති, න අකාමා කාරෙතුබබං
- 5. ම්ාසාතිකකතෙත අතිකක හතසඤඤී, නිසසගතිගං පැවිතතිගං මාසා-තිකකතෙත වෙමතිකො -පෙ- මාසාතිකකතෙත අතතිකකනතසඤඤී -පෙ-අනහිටසීතෙ අතිවසිතසඤඤී -පෙ- අවිකප්පිතෙ විකප්පිතසඤඤී -පෙ-අවිසසජජිතෙ විසසජජිතසඤඤී -පෙ- අනටෝ නටාසඤඤී -පෙ- අවිනටෝ විනටාසඤඤී -පෙ- අදඬෝ දඩසසඤඤී -පෙ- අව්වූතෙන ව්ලූතනසඤඤී නිසසගහිගං පාවිතතිගං
- 6 නිසාගනියා චීවරා අනිසාජිතා පරිතුණෙනි අපෙන් දුකකටසා, මාසානතිකකනෙන අනිකකනහසණැදී, ආපතනි දුකකටසා මාසානතිකකනෙන වෙමතිකො, ආපන්නි දුකකටසා මාසානතිකකනෙන අනතිකකනනසණෑදී, අනාපන්නි
- 7 අනාපතති අනෙතාමාසං අධිටෝන්, ව්කපෙන්, ව්සාජෙරත්, නසාන්, ව්නසාති, ඔයගති, අවජිණිණි ගණනතති, විසාසං ගණනතති, උමානනකසා, ආදිකම්මකසාන්

තත්යකසිනසිකබංපදං නිදසිතං

5. 1. 4.

පූරාණ චීවර සික බා පදං

1 තෙන සමගෙන මූදේඛෘ තගවෘ සාවන්වයං විශරති ජෙනවනෙ අත්ථ-පිණිඩිකස්ස ඇරුමේ තෙන බො පන සමයෙන අයෙසමනො උදසිස්ස පුරුණ-දුනිසිකා තික්බුනීසු පබ්බජිතා හොති, සා ආයසමනො උදසිස්ස සන්නිතෙ අතිකටණං ආගවණිනි, ආයසමාපි උදයි තස්සා තික්බුනියා සන්නිතෝ අගිකට ණ ඉවණිනි නෙන බො පන සමයෙන ආයසමා උදයි නස්සා තික්බුනියා සන්නිතෝ තනක්විස්සාගතං කරෝති අථ බො ආයසමා උදයි පුබ්බණානමයං නිවාසෙනිා පතනවිවරමාදය යෙන සා තික්බුනි තෙනුපසමකම්, උපසම්බම්නා නස්සා තික්බුනියා පුරනෝ අම්තජානං විවරිනා ආසනෙ නිසිදි, සාපි බො හිකටුනි ආයසමනෝ උදයිස්ස පුරනෝ අම්තජානං විවරිනා නිසිදි අථ බො ආයස්මා උදයි සාරනෙතා තස්සා තික්බුනියා අම්ගජානං උපනිජිකායි නස්ස අසුවි මුවා එක්තිස් වන අරුණ තැහෙන කල්හි නිසැහි වෙයි. සහනට හෝ ගණයට හෝ පුගුල්හට හෝ නිසැදිය යුතු ය තුවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැදිය යුතු ය "වහත්ස, මේ මාගේ අයල්සිවුර මසක් ඉක්මනියේ නිසැගි විය, මෙය මම සහනට නිසදම්'යි ... දෙන්නේ ය දෙන්නෘනු ය ආයුෂමත්හට දෙමි"යි.

- 4 විසභාග වූ මූලචීචරය උපත් කල්හි පච්චෘසෘචීචරය උපදී නම් රුනුහු ද ශෙෂ චෙත් තම් නො කැමැත්තෙන් නො කරවිය යුතු ය.
- 5 මසක් ඉක්ම ගිය සිවුරෙහි ''ඉක්ම ගියේ ය'' යන සංඥ ඇත්තේ නිසැගි පචිති වෙයි මසක් ඉක්මගිය සිවුරෙහි විමති ඇතියේ මසක් ඉක්මගිය සිවුරෙහි ,තො ඉක්මතැ'යි සංඥ ඇත්තේ නො ඉවුයෙහි 'ඉටන ලද'යි සංඥ ඇත්තේ තො විකැපුයෙහි 'විකපත ලද'යි සංඥ ඇත්තේ නො විසජන ලදුයෙහි 'විසජන ලද'යි සංඥ ඇත්තේ තො නවුයෙහි නවැ යි සංඥ ඇත්තේ නො වැහැසුනු සිවුරෙහි 'වැනැසිනැ'යි සංඥ ඇත්තේ නො දවුනෙහි 'දවිනැ'යි සංඥ ඇත්තේ අසිදැ ගන්නා ලද්දෙහි 'නො අසිදැ ගන්නා ලද'යි සංඥ ඇත්තේ නිසැගි පවිති වේ
- 6 නිසැගි වූ සිවුර තො නිසජා පරිභෝග කෙරේ නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි. මසක් තො ඉක්මගිග සිවුරෙහි 'ඉක්මතැ'ගි සංඥ ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි මසක් තො ඉක්මගිග සිවුරෙහි විමති ඇතිගේ දුකුළාඇවැත් වෙයි මසක් තොඉක්මගිග සිවුරෙහි 'තො ඉක්මතැ'යි සංඥ ඇත්තේ ඇවැත් තැති
- 7 ඇතුළු මෘසයෙහි ඉටා නම, විකපා නම, විසජා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, දෑවේ නම්, අසිදැ ගණිත් නම්, විස්වැසි ව ගණිත් නම් ඇවැත් නැති උමතුහට ආදිකම්මිකයහට ඇවැත් නැති

තෘතිය කුසින නික්ෂාපදය නිමි.

5. 1. 4.

පූරාණ චීවරශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාගාවත් මුදුහු සැවැත්තුවර සම්පයෙහි වූ අනේපිඩු සිටුහුගේ දෙව්රම්හි වැඩ වෙසෙති එසමයෙහි අංසුමෙත් උදැයී තෙරුත්ගේ පුරුණදුනියිකාව මෙහෙණත් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි ඕ තොමෝ නිරතුරු අංසුමෙත් උදැයි තෙරුත් වෙත පැමිණෙහි අංසුමෙත් උදැයි තෙර ද නිරතුරු ඒ මෙහෙණ වෙත සයි එසමයෙහි අංසුමෙත් උදැයි තෙර ඒ මෙහෙණ වෙත බත්කිස කෙරෙහි එකල අංසුමෙත් උදැයි තෙර ඒ මෙහෙණ වෙත බත්කිස කෙරෙහි එකල අංසුමෙත් උදැයි තෙර පෙරවරුගෙහි හැඳ පෙරෙව පෘසිවුරු ගෙණ ඒ මෙහෙණ වෙත එළඹියේ ස එළඹ ඒ මෙහෙණ පෙරවුගෙහි අඹගජාතය විවර කොට අංසනයෙහි හුත්තේ ස ඒ මෙහෙණ ද අංසුමෙත් උදැයි තෙරුන් ඉදිරියෙහි අඹගජාතය විවර කොට සිදහතු එකල්හි අංසුමෙත් උදැයි තෙරුන් හවහත් රාග ඇන්තේ ඒ මෙහෙණනේ අඹගජාතය මෙතෙහි කෙළේ ස ඔහුට අශුවි මිදින

අථ බෝ ආයසමා උදශී නං භිකබුනිං එනදවෙෘව. "ගවජ භගිනි උදකං ආහර, අනතරවාසකං බොවිසසාමී"ති "ආහරගෑ, අහමෙව බොවිසසාමී"ති තං අහුචිං එකදෙසං මූඛෙන අගනහෙසි, එකදෙසං අඔගුජාතෙ පක්ඛිපි තෙන ගබහං ගණයි භිකබුනියො එවමෘහංසු "අබුහවචාරිනී දයං භිකබුනි ගබනිතී"ති ''නාහං අයාෘු අබුහමවෘරිනී"ති තිකබුනීතං එතුමනිං ආරෙචෙසි තිකබුනියො උජකායනහි බීයනහි විපාචෙනති "කථං නි නාම අගෝ උදුයි තිකබුනියා පුරාණචීවරං බොවාපෙසසනී"නි අථ බො තා භිකබුනියෝ භිකටූතං එතමන්ං ආරෝවෙසුං යෙ තෙ භිකටූ අපපිචඡෘ තෙ උජඹායන් බියනති විපාවෙනති "කථං හි නාම ආයසමා උදයී තිකබුනියා පුරුණවීවරං බොවාපෙසසති"ති අථ බො තෙ භිකබූ භගවතො එනමණිං ආරෝචෙසුං "සච්චං කිර නිං උදුයි තිකබුනියා පුරුණම්වරං බොවාපෙසී"නි? "සච<mark>ාං</mark> ''සුදුනිකා තෙ උදුයි අභුදෙනිකා''නි "අණුඤුභිකා භගවා"නි "අණුණුනුකො මොසපුරිස අණුණුනිකාය න ජාතානි පතිරුපං වෘ අපපතිරුපං වා පාසාදිකා වා අපාසාදිකා වා තුණු නාම නිං මොසපුරිස අණුකුතිකාය භීකබුනියා පුරුණම්වරං බොවාපෙසසසි නෙනං මොසපුරිස අපපසනනානං වා පසාදුග -පෙ- එවණුව පත තික්ඛවේ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසේගසාථ "

"හො පන භිකනු අකුතදුනිකාය නිකනුනියා පුරාණවීවරං ඩොවා– පෙයා වා රජාපෙයා වා ආකොටාපෙයා වා නිසාකයියං පාවිතනිය"නනි

3 **නො පනා**නි හො යාදිසො -පෙ–

තිකබූති –පෙ– අයං ඉමසම්ං අපෙඵ අඩිපෙපතො තිකබූති

අ**ඤඤුනි කා** තාම මාතිතො වෘ පිතිතො වා යාව සනනමා පිහාමහසු ගා අසම්බැධා

භිකබුනි තාම උභතො සබෙෂ උපසමපතතා

පුරුණුම්වරං තෘම සකිං නිවසුම්ව සකිං පාරුතම්පි

මධාවානි ආණාමපති, ආපතති දුකකටසස ධෝතං නිස්සිගේසං හොති ජනති ආණාමපති, ආපතති දුකකටසස, රතතං නිස්සිගේසං හොති ආණොමෙහිනි ආණාමපති, ආපතති දුකකටසස, සකිං පාණිපපහාරං වා මූගාරපපහාරං වා දිනෙන නිස්සිගයියං හොති නිස්සජිතමමං සම්බස්ස වා ගණසස වා පුගගලසස වා

4 එවං ව පත භිකඛවෙ නිසකජිතබබං ''ඉදං මේ සහෙත පුරාණව්වරං අකුකුතිකාය භිකබුනියා බොවාපිතං නිසැගබියං, ඉමාහං සබාසය නිසකජාමී ති ~පෙ~ දදෙගතනි -පෙ~ දදෙයුනති -පෙ~ ආයසුනො දමම"ති ~පෙ~

ඉක්බිති ආයුෂමත් උදුයි තෙර ඒ මෙහෙණට මෙසේ කී ග 'යා තැහනි-යෙනි, දිය ගෙණෙව අනතරවාසකය සෝදම්'යි "දෙව හිමියනි. මම් මැ සෝදුම්'යි ඒ අශුවි එක්දෙසක් මූවිත් ගතු එක්දෙසක් අඩගජාතයෙහි බැනූ ඕ තොමෝ එයින් ගබ් ගතු තිකුණ්තු මෙසේ කීහු: "මේ මෙහෙණ බඹසර නැත්තී ගැබ්ලියකැ'යි, ''අංගණීවෙනි, මම් බඹසර නැතියක් නො වෙමි'යි හිණු-ණ්න්ට මේ පවත් දන්වූ භිකුණ්හු අවඳෙ කෙරෙනි අයුණු කියනි දෙස් පහළ කෙරෙත් 'කෙසේ නම් උදුසි හිමිනු මෙහෙණක ලවා පොරණ සිවුරක් දෙවවුනු ද'යි ඉක්බිති ඒ තිසුණිනු තිසුන්ට මෙපවත් දන්වූන යම් මහණ කෙතෙක් අලෙපවඡ වෙත් ද ඔහු අවඥ කෙරෙනි අයුණු කිගනි දෙස් පහළ කෙරෙන්: 'කෙසේ නම් අංයුමෙන් උදයි තෙර මෙකෙණක ලවා පොරණසිවුරක් දෙවවී ඉක්බිති ඒ භිණුනු භාතාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ 'සැබැද උදුසීය, නෝ මෙහෙණක ලවා පොරණසිවූරක් දෙවවිනි ලැ'යි. 'සැබව භාගාවතුන් වහන්ස,' උදශිය, තව 'නෑ එකක් ද නො නෑ එකක් දු'යි 'තො නෑ එකක හාහෘවතුන් වහන්සැ'යි. ''තුවඡපුරුෂය, නො නැගෙක් තො නෑ එකක්හට සුදුස්සක් හෝ නො සුදුස්සක් හෝ පුසැදයට වැටෙන්නක් හෝ අපුසාදයට වැටෙන්නක් හෝ නො දනියි එහි ලා නුචඡපුරුෂය, නෝ තො නෑ මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුර දෙවවීනි තුචඡපුරුෂග, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙති. මෙසේක් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවූ

"යම් මහණෙක් තෙම නොනෑ මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුරක් දෙවවා නම් හෝ රදවා නම් හෝ කොළවා නම් හෝ නිසැගිපවිති වේ" යයි.

ී **හො පන** ගනු· ගමෙක් ගම් බඳුගෙක්

භිකතු යනු: මේ නෙමේ මේ අපියෙති 'තිකබු'යයි අදහස් කරණ ලද්දේ ය

අණැකුති**නා** නම් මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සක් වැනි මුත්නාවුන් තෙක් අසමබුතියෝ යි.

තිකබුණි තම උහතොසබසයා කෙරෙහි උපසපන් වූවෘ

පුරාණවීවර නම වරක් හඳනා ලද්දේ ද වරක් පොරෝනා ලද්දේ ද වෙයි

'දෙව්වසි' අණවා තම් දුකුළාඇවැත් වෙයි, දෝනා ලද්දේ නිසැගි වෙයි 'දෙවසි' අණවා තම් දුකුළාඇවැත් වෙයි රදනා ලද්දේ නිසැගි වෙයි 'කොළවසි' අණවා තම් දුකුළාඇවැත් වෙයි වරක් අත්පහරක් හෝ මූගුරු පහරක් හෝ දුන් කල්හි නිසැගි වෙයි සහනට හෝ ගණගට හෝ පුහුලක්හට හෝ නිසැජිග යුතු ය

4 තවද මහණෙනි මෙසේත් නිසැජිය යුතු ය ''වහන්ස, මාහේ 'මේ පොරණ සිවුර නොතැ මෙහෙණක ලවා දෙවවන ලද්දේ නිසැගි විය මම් මෙය සහතට නිසදම'යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු යයි . . අංයුෂමත්හට දෙම'යි

- 5 අදෙසැනිකාග අදෙසැනිකසැසෑ පුරාණවීවරං බොවාපෙනි, නිසසැගතිගං පෘචිතතිගං අදෙසැනිකාග අදෙසැනිකසදෑසෑ පුරාණවීවරං බොවාපෙනි රජාපෙනි, නිසසගතිගෙන ආපතනි දුකකටසස අදෙසැනි-කාග අදෙසැනිකසඳෑසෑ පුරාණවීවරං බොවාපෙනි ආකොටාපෙනි, නිසසගති-ගෙන ආපතනි දුකකටසස අදෙසැනිකාග අදෙසැනිකස්සෑසෑ පුරාණවීවරං බොවාපෙනි රජාපෙනි ආකොටාපෙනි, නිසසගතිගෙන ආපතනි දවනතා දුකකටානං
- 6 අණුණැතිකාශ අණුණැතිකසණුණී පුරාණච්චරං රජාපෙති, නිසාගතිශං පාචිතතිශං –පෙ– රජාපෙති ආකොටාපෙති, නිසාගතිගෙන ආපතති දුකක– වසාස. රජාපෙති බොවාපෙනි, නිසාගතිගෙන ආපතති දුකකවසා රජාපෙති ආකොටාපෙති බොවාපෙති, නිසාගතිගෙන ආපතති දවිනනං දුකකටානං
- 7 අකුකුතිකාය අකුකුතිකසකුක් පුරුණවීවරං අකොට පෙති, නිසසගතියං පෘචිතතියං අකුකුතිකාය අකුකුතිකසකුක් පුරුණවීවරං අකොට පෙති බොව පෙති –පෙ අකොට පෙති රජාපෙති –පෙ අකොට – පෙති බොව පෙති රජාපෙති, නිසසගහියෙන අපෙති දවනත දුකකට තං
- 8 අණුණැතිකාය වෙමතිකො –පෙ– අණුඤැතිකාය ඤැතිකසණැත් –පෙ– අණැඤසා පුරාණවීවරං බොවාපෙති, අපෙනති දුකකවසා නිසිදනපච්චත්රණං බොවාපෙති, ආපනති දුකකවසා එකතො උපසමපනනාය බොවාපෙති, ආපනති දුකකවසා ඤැතිකාය අණුඤුතිකසණුත් –පෙ– ආපනති දුකකවසා ඤැතිකාය වෙමතිකො –පෙ– ආපනති දුකකවසා ඤැතිකාය ඤතිකසණේ; –පෙ– අනාපනති
- 9 අනාපනති ඤතිකාග ධෞවනතියා අකුඤතිකා දුතියා හොති, අවුතනා ධෞමති, අපරිභූතතං ධෞවාපෙති, චීචරං එපෙණිා අඤඤං පරිකතාරං ධෞවාපෙති, සිකකමාතාග, සාමණෙරියා, උම්තතාකයා, ආදි– කුම්කයසාති

පුරුණවීවරසින්බාපදං නිටබන්.

5 නොතැ මෙනෙණ කෙරෙහි නොතැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පෞරණ සිවුරු දෙවෑ නම් නිසැගිපවිති වෙයි නොතැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පෞරණ සිවුරු දෙවෑ නම් නිසැගිපවිති වෙයි නොතැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පෞරණ සිවුරු දෙවෑ නම් රජන් කරවෑ නම් නිසැගි හා සමග දුකුළංඇවැත් වෙයි නොතැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොතැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පෞරණසිවුරු දෙවෑ නම් කොළවා නම් නිසැගි හා සමග දුකුළං- ඇවැත් වෙයි නොතැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොතැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පෞරණ සිවුරු දෙවෑ නම් රජන් කරවෑ නම් කොළවා නම් නිසැගි හා සමග දෙ දුකුළංඇවැතෙක් වේ

6 තොතෑ මෙහෙණ කෙරෙහි තොතෑ මෙහෙණය යන සංඥ ඇතිව පොරණ සිවුරු රජන් කරවා තම නිසැගිපවිති වෙයි රජන් කරවා තම කොළවා තම නිසැගි හා සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි රජන් කරවා තම දෙවා තම නිසැගි හා සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි රජන් කරවා තම කොළවා තම දෙවා තම නිසැගි හා සමග දෙ දුකුළා-ඇවැතෙක් වේ

7 තොනෑ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනෑ මෙහෙණය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු කොළවා නම නිසැගිපවිති වෙයි නොනෑ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනෑ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු කොළවා නම් දෙවා නම් කොළවා නම් රජන් කරවා නම් කොළවා නම් දෙවා නම් රජන් කරවා නම් නිසැගි හා සමග දෙ දුකුළා ඇවැතෙක් වේ

8 නොනෑ මෙහෙණ කෙරෙහි විමති ඇති ව තොනෑ මෙහෙණ කෙරෙහි තෑ මෙහෙණ ස සත සංඥ ඇති ව අනෙකක්හුගේ පොරණ සිවුරු දෙවා තම් දුකුළාඇවැත් වෙයි, නිසදුත් පසතුරුණු දෙවා තම් දුකුළාඇවැත් වෙයි තික්බුනිසමාගො කෙරෙහි උපසපත් මෙහෙණක ලවා දෙවා තම් දුකුළාඇවැත් වෙයි තෑ මෙහෙණ කෙරෙහි නොහැ මෙහෙණ ස සත සංඥ ඇති ව දුකුළාඇවැත් වෙයි තෑ මෙහෙණ කෙරෙහි විමති ඇති ව දුකුළාඇවැත් වෙයි තෑ මෙහෙණ කෙරෙහි තැ මෙහෙණ ස සත සංඥ ඇති ව ඇවැත් නැති

9 තෑ මෙහෙණ දෙවත කල්ති, තොතෑ මෙහෙණ දෙවැන්නක් වේ නම්, තො කියන ලද්දී දෙවෑ නම්, පරිභොග තො කරණ ලද්ද දෙවෑ නම්, සිවුරු තබා අන් පිරිකරක් දෙවෑ නම්, සිකඛමානාවක ලවා, සාමණෙරියක ලවා දෙවෑ නම් ඇවැත් තැති උමමතතකයෙහට, ආදිකම්මකයහට ඇවැත් තැති යයි

පුරාණවීවර ශිකුෂාපදය නිමි.

5. 1. 5.

චීව**ර**පටිගගහණසිකබාපදං

- 1. තෙන සමගෙන බූදුුණා තගවා රාජගතෙ විනරති වෙළුවනෙ කලනුක-නිවාපෙ තෙන බො පන සමගෙන උපපලවණණා භිකබුන් සාව්යියං විශුරති. අථ ඛෝ උපපලවණණා භිකඛුන් පුබුඛණකසමගං නිවැසෙනා පහනච්චර-මාදය සාවජමං1 පිණ්ඩාය පාම්සි සාවජමයං පිණ්ඩාය චරිණා පවජාභනනං පිණ්ඩපාතපරිකකනතා ගෙන අනිවනං තෙනුපසමකම්, උපසමකම්ණා දිවැ-විහාරාය අනිවනං අජෙකිෘහගෙනවා අකුකුතරසම්ං රුකාමුලෙ දිවාවිහාරං නිසීදී තෙන බො පන සමගෙන චොරා කතකමමා ගෘවිං වබිනිා මංසං ගහෙනිා අනිවතං පවිසිංසු අදාසා බො වොරගාමණිකො උපපලවණණං තිකබුනිං අඥඥනරසමං රුකබමූලෙ දිවෘවිතෘරං නිසිනනං, දිසවා සවෙ මෙ පුතතභාතුකා පසසිසසනති විශෙඨශිසසනති ඉමං භිකබුනිනති අඤෙකුන අථ බො සො චෞරගමණිකො මංසේ පකෙක මගෙනන අගමෘසි වරමංසානි ගහෙනා පණණපුවං ²බනිනිනා උපපලවණණය තිකබුනියා අවිදූරෙ රුකෙඛ ආලගෙනණා ''යො පසාන් සමණො වා බුංහමණො වා දිනනං යෙව කරතුකි" වනිා පකකාම අසෙසෘසි බො උපපලවණණා භිකබුනී සමාගිමනා වුටඨාතිණා නසස වොරගාමණිකසස ඉමං වාචං හාසමානසස අථ බො උපපලවණණා භිකබුනී තං මංසං ගතෙනා උපසාගං අගමාසි උපපලවණණා භිකබුනී තසසා රතතියා අච්චයෙන තං මංසං සමපාදෙණා උනතුරාසමෙන හණ්ඹීකං බණිතිා චෙහාසං අබ්භුගතනකා චෙඑවුනෙ පච්චුවඨාසි
- තෙන බො පත සමයෙන කුගුවා ගාමං පිණ්ඩාය පවිටේඨා කොති අංගසමා උදැයි ඔහිගාකො හොති විනෘරපාලෞ අථ බො උපපලවණණා තිකබුනි ගෙනංගසමා උදගි නෙනුපසඹකම් උපසඹකම්ණා අංගසමනනං උදුයිං එකදවොව – "කහං හනෙත තුගවා"කි "පව්වෝා හනිනි හගවා ශාමං පි*ණ*ධායා"කි ''ඉමං නනෙත මංසං හ**ශවතො දෙනි"**නි ''සනතප**ි**නො තයා හනිනි හනවා මංසෙන. සවෙ මෙ නිං අනතරවාසකං දදදෙයනසි, එවං අකම්පි සනතුපපිතො නවෙගසං අනතුරවාසකෙනා"කි "මයං බො භුනෙත මාතුශාමා නාම කිවජලාතා, ඉදණුව මෙ අනතිමා පණුවමා වීවරං, තාගං දයසාමී"ති "සෙගාථවේ හනිති පුරිසො හනිං දැමා කවෙඡ සජෙජගා, එවමෙව බො ණිං තතිති තතවතො මංසං දණිා මයි අනතරවාසකේ ් සජජසී"ක් අථ බො උපපලවණණා භිකබුනි අංශසමතා උදශිතා නිප්ථි– ළිගමානා අනතරවාසකා දසිා උපසසග අගමාසි භිකවුනියො උපාල– වණණාය භිකබුනියා පතතචීවරං පටිගනණනත්ගො උපපලවණණං තිකබුනිං එතදවොඩුං ''කහං තෙ අයෙස අනතරවාසකො"නි උපපල-වණණා භිකබුනී භිකබුනීතං එනම්ඵර් ආරොවෙසි භිකබුනියො උජිබායන්ගි බීයනති විපාවෙනති "කථං ගි තෘම අයෙන උදයි තිකබුනියා වීවරං පටිගනහෙසසති, කිචඡලාභෞ මංතුගාමෞ"ති අථ බො තා භිකබුනිභෞ තිකබුනං එතමස්ථං ආරොවෙසුං

¹ සාවෘතියං, කත්වී 2 පණෙණපුටං සතා 3 විස්සනජජයක සත. 4 අන්තරවාසසාං න සජජසිති සි මු මයනං අතතරවාසකං විස්සනජජතිති සත

චීවරපුතිගුහණශික්ෂාපදය

- එසමයෙහි භාගාවත් වුදුනු රජගනනුවර කලඥකනිවාප නම් වූ වෙළුවනාරුමයෙහි වැඩ වෙසෙනි. එසමයෙහි උපුල්වන් මෙහෙණ සැවැන්නුවර වෙසෙයි ඉක්බිති උපුල්වත් මෙහෙණ පෙරවරුගෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු **ශෙණ පිඬු පිණිස** සැවැතුව පිවිසියා ය. සැවැතෙති පිඬු පිණිස හැසි*ර* පසුබන්ති පිණඩපෘතයෙන් නැවැතුනී අණිවනය කරු එළඹයා ය එළඹ දිවෘවිහාරය පිණිස අකිවනයට පිවිස එක්නරා රුක්මුලෙකැ දිවෘවිහාරයෙහි හුන්නී ය එසම– යෙනි කළ සොරකම් ඇති සෞරු දෙනක මරා මස් ගෙණ අනිවනයට ඉක්බිති සොරදෙටු නෙම එක්නරු රුක්මුලෙක දිවාවිහාරයෙහි නුන් උපුල්වන් මෙහෙණ දිවී දක ඉදින් මාගේ දරු-මල්හු මේ මෙහෙණ දක්තෘනු නම් වෙනෙසන්නෘහ'ගි අන් මහෙකින් ගියේ ය ඉක්බිති ඒ සොරදෙවූ තෙම මස් පැසුනු කල්හි සොදුරුමස් ගෙණ පත්පළාවක් බැඳ උපුල්වන් මෙහෙණට නුදුරු තැන්ති රුකෙක එල්වා ''මහණ වේවයි බමුණු වේවයි යමෙක් දකි නම් දෙන ලද මැ" ය 'ගෙණ යේඵ'යි කියා ගියේය මෙහෙණ සමාධ්යෙන් තෑබී මෙතෙපුල් කියන ඒ සොරදෙවුවානේ බස් ඉක්බිති උපුල්වන් මෙහෙණ ඒ මස් ගෙණ මෙකෙණවරට ගියා ස ඉක්බිති උපුල්වන් මෙනෙණ ඒ රාතිුහුනේ ඇවැමෙන් ඒ මස් පිළිගෙල කොට උතුරුසකසිවුරෙහි පෞදි බැඳ අහසට පැනතැතී වෙළුවනවිකාරයෙහි බැස සිට්යා ය.
- එසමයෙහි භාගාවතුන් වහන්සේ පිළු පිණිස ගම්වැදුනානු වෙති අංයුෂමත් උදුම් තෙරණුවෝ වෙහෙර රක්තානු නැවැතුනානු වෙනි ඉක්බිති උපුල්වන් මෙගෙණ උදුයි තෙරුන් කරා එළඹියා ග එළඹ ආයුෂමක් උදුයි නෙරුන්ට මෙය කිවු ය. 'වහන්ස භාගාවතුන් වනන්සේ කොති ද'යි ''නැගනියනි, කෘතාවතුන් වහන්සේ පිඩු පිණිස ගමට පිවිසියක'යි 'වහන්ස, මේ මස් භාශාවතුන් වහන්සේට දෙව'යි "නැගනියනි, නොප විසින් භාගාවෙතුන් වහන්සේ මසින් සතුපත ලදහ ඉදින් තෙපි මට අතුරුවසාසිවුර දෙන්නනු නම් මෙගේ මම ද අතුරුවසාසිවුරින් සනුජනා ලද්දෙම වන්තෙම්'යි "වහන්ස, අපි නම් මෘගම්වූවමෝ පුතෘග දූකසේ ලබන්– තම්න මේ ද මාගේ පැසිම් පස්වැනි සිවුර ග (එහෙයින්) මම නො දෙමැ'යි 'යමසේ කැගනියති, පුරුෂයෙක් ඇතු දී පොරොද්දෙහි ඇලෙන්නේ දු එපරිද්දෙන් ම නැගනියනි, තෙපි භාගාවෙකුන් වහන්සේට මස් දී මාකෙරෙහිලා අතුරුවසාසිවුරෙහි ඇලෙන්තහු"යයි ඉක්බිති උපුල්වන් මෙහෙණ ආයුෂුමක් උදුයි කෙරුන් විසින් දැබ් ව පෙළනු ලබන්නී අතුරුවසාසිවුර දී මෙහෙණ-වරට ගියා ය තිකුදුණිනු උපුල්වන් මෙහෙණුගේ පෘසිවුරු පිළිගන්නානු උපුල්වන් මෙහෙණට මෙපවත් කිහ "අංගණිවෙනි, තොපගේ අනුරුවසා-සිවුර කොහි ද'යි උපුල්වන් මෙහෙණ භිඤුණීන්ට එපවත් දන්වූය තිකුණිහු අවමන් කෙරෙනි අයුණු කිගති දෙස් පහළ කෙරෙන් 'කෙසේ නම් උදැසි හිමි මෙහෙණනේ සිවුර පිළිගත්තේ ද, මංගම (පුතාය) දුකසේ ලබන්නී'යයි ඉක්බිති ඒ තිකුණ්නු තිකුන්ට මෙපවත් දැන්වූග්

3 ගෙ තෙ නික්ඛු අපපිවණ තෙ උජිකාශනති බියනති විපාවෙනති "කථං හි නෑම අංගසමං උදයී තික්ඛුනියං වීවරං පටිගනහෙසසනි"ති අථ බො තෙ තික්ඛු හගවතො එනම් ස්ථා ආරෝවෙසුං "සච්චං කිර තිං උදයි තික්ඛුනියං චීවරං පටිගන නෙසිනි? "සච්චං හගවං " "කුනිකා තෙ උදයි අකුකුතිකා"නි "අකුකුතිකා හගවං"ති "අකුකුත කො මෙංකපුරිස අකුකුතිකාය න ජානාති පතිරුපං වා අපපතිරුපං වා සනතා වා අසනතා වා තස් නෑම තිං මොකපුරිස අකුකුතිකාය හික්ඛුනියා හස්වනා වීවරං පටිගනහෙසයි නෙනා මොකපුරිස අපසනනානා වා පසාදය –පෙ– එවකුව පන තික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසෙගනාථා"

"සො පන භිකාබු අකුතුද තිකාය භිකාබුනියා භෂ්චතො වීවරං පටිගුණණකයා, නියාකසියං පාචිතතියනුති "

එවණැවීදං භගවතා භිකබූතං සිකඛංපදං පණුණුනතං කොති

[මූලපඤඤතත්]

4 තෙන බො පන සමගෙන තික්බූ කුක්කුච්චෑයනතා තික්බුනීතං පෘරිවටටකච්චරං න පටිගනණහනති තික්බුනිගෙ උජිකායනහි බියනති විපාවෙනති "කථං හි නෑම අයාෘ අමකෘක පෘරිවටටකච්චරං නපපටිගා-කෙස්සනති"නි අස්සෑසු බො තික්බූ නෘසං තික්බූනීනං උජිකායනතිනං බියනතිනං විපාවෙනතිනං අථ බො තෙ තික්බූ හගවතො එනම්සරං ආරේවෙසුං අථ බො තෙ තික්බූ හගවතො එනම්සරං ආරේවෙසුං අථ බො හෙනවා එකසමං නිදුනෙ එකසමං පකරණෙ බම්මං කථං කසම හික්බූ අමනෙකසි "අනුජානමේ තික්ඛවෙ පසුවනනං පෘරිවටටකා පටිගෙහෙතුං, තික්බුසස තික්බුනියා සික්ඛමානය සෑමණෙරසා සෑමණෙරියා අනුජානාම් තික්ඛවෙ ඉමෙසං පස්සුවනනං පෘරිවටටකා පටිගෙහෙතුං. එවස්ව පත තික්ඛවෙ ඉමෙ සික්ඛවෙදං උදදිසෙයා. එ."

''කො පන නිකාබු අණැකැනිකාය නිකාබුනියා හළුතො විවරං පම්බනණණකයා අණැකැනු පාරිවම්මකා, නිකාශකියං පාවිතනියන්නී".

[දිතුයසණ්ස්කතු]

5 යො පනාති ගො ගෘදිසො –පෙ–

භිකබූති –පෙ– අගං ඉමසමං අපෙථ අඛ්පපනො භිකබූති.

අ**ඤඤ නිකා** නාම මානිතො වා පිනිතො වා සාව සනනමා පිනාමගයුගා අසමබැඟි

තිකකූන් තෘම: උභතෝ සඬෙක උපසමපතතා

වීවරං නාම: ඡනනං චීවරානං අඤඤතරං චීවරං විකපපනුපගපවිජිමිං. අඤඤතු පාරිවටවකාති එපෙණි පාරිවටවකං පවිගාණගාති. 3. ගම් මහණ කෙතෙක් අලෙපවඡ වෙත් ද ඔහු අවඥ කෙරෙනි අයුණු කියති දෙස් පහළ කෙරෙන්: 'කෙසේ නම් අයුෂමත් උදාසී තෙර මෙහෙණ–කගේ සිවුරක් පිළිගත්තේ ද'හි ඉක්බිනි ඒ තිකුසුහු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දන්වූහ ''සැබෑද උදාසිය, තෝ මෙහෙණකගේ සිවුරක් පිළිගත්–තෙහි ල'යි ''සැබව භාගාවතුන් වහන්ස 'උදාසිය,'' තාගේ හැ මෙහෙණක් ද තොහැ මෙහෙණක් භාගාවතුන් වහන්සැ'යි 'තොහැ මෙහෙණක භාගාවතුන් වහන්සැ'යි 'තුවුණුපුරුෂය, තොතැයෙක් තොහැ එකකට සුදුස්ස හෝ නුසුදුස්ස හෝ විදුල්භය, තෝ අවිදුල්භය හෝ තොදනියි එහිලා තුවණුපුරුෂය, තෝ තොතැ මෙහෙණකක් අනින් සිවුරක් පිළිගත්තෙහි ය තුවණ පුරුෂය, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවු"

"යම් මහණෙක් නොනෑ මෙහෙණකගේ අතින් සිවුරක් පිළිහන්නේ නම් නිසැහි පවිතිවේ"

මෙසේත් මේ ශිණාපදය භාගාවතුත් විසිත් තිසසුත්ට පණවන ලද්දේ වේ

[මුල්පැණවීමසි]

4. තව ද එකල්හි තිඤ්සු කුකුස් කරන්තාසු තිඤ්ණින්ගේ පිරුළුසිවුරු නො පිළිගණිති තිඤ්ඤිසි අවශ කෙරෙත් අයුණු කියන් දෙස් පහළ කෙරෙත් 'කෙසේ නම් හිමිසු අපගේ පිරුළුසිවුරු නො පිළිගණින් ද'යි තිඤ්සු ඒ තිඤ්ණින් අවස කරන්තන් අයුණු කියන්තන් දෙස් පහළ කරන්තන්ගේ බස් ඇසුන ඉක්බිති ඒ තිඤ්සු තාගාවතුන් වහන්සේව මෙපවත් සැළ කළහ ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනයෙහි මේ කාරණයෙහි දැහැම කළා වදුරා තිඤුන් ඇමතු සේකා 'මහණෙති, පස් දෙනකුන්ගේ පිරුළුසිවුරු පිළිගන්තට අනුදනිම තිඤුනුගේ ය, තිඤුණියගේ ය, ශිණමානාවගේ ය, සාමණෙරයාගේ ය, සාමණෙරියගේ ය මහණෙති, මේ පස් දෙනාගේ පිරුළුසිවුරු පිළිගන්තට අනුදනිම තවද මහණෙති, මෙසේන් මේ ශිණාපදය උදෙසවු "

"යම් මහණෙක් නොහැ මෙහෙණක අතින් පිරුඑසිවුරු තබා සිවුරක් පිළිගන්නේ නම් නිසැඟිපවති වේ "

[දෙවනපැණවීමයි]

5. යො පන ගනු ගමෙක්, ගම්බඳුගෙක්

තිකාමු ගනු මේ තෙමේ මේ අවිශෙනි 'නිකමු' ය යි අදහස් කරණ ලද්දේ ය

අ**ණැකදැනිණා** නම් මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත්මුන්නා යුගය තෙක් නොසැබැඳියෝ

භිකකුන් නම උහතා සබසග කෙරෙහි උපසපන් වූවා

මීවර නම්: ස සිවුරු අතුරින් මිකපුන් පොහොනා සිවුරු පැසුළු කොට ඇති එක්තරා සිවුරෙකි

අදුකුදුනු පාරිවටටකා යනු පිරුළු තබා පිළිගණියි

- 6 පයොගෙ දුක්කටං, පට්ලාහෙත නිසාගනියං හොති නිසාජිතබබං සබ්කසා වා ගණසා වා පුගගලසා වා එවණව පත භිකඛවෙ නිසාජිතබබං "ඉදමෙම හනෙත චීවරං අණුණුතිකාග භිකඛුනියා හළුතො පට්ගනහිතං අණුණුතු පාරිවට්ටකා නිසසගනියං, ඉමාතං සබ්කසා නිසාජාමී"ති -පෙ-දදෙගනාති -පෙ- දදෙගනුනහි -පෙ- ආයසමතො දම්මී"ති
- 7 අණුණුනිකාග අණුණුනිකසණුණී වීවරං පටිගනණනානි අණුණුනු පාරිවටටකා, නිසසගනිගං පෘචිතනිගං අණුණුනිකාග වෙමනිකො වීවරං පටිගනණනානි අණුණුනු පාරිවටටකා, නිසසගනිගං පාවිතනිගං අණුණුනිකාග කදුනිකසණුණ් වීවරං පටිගනණනානි අණුණුනු පාරිවටටකා, නිසසගනිගං පාවිතනිගං එකතො උපසමපනනාග ගණවතො වීවරං පටිගනණනානි අණුණුනු පාරිවටටකා, ආපතනි දුකකටසස සදුනිකාග අණුණුනිකසණුණී -පෙ- ආපතනි දුකකටසස සදුනිකාග අණුණුනිකසණුණී -පෙ- අපතනි දුකකටසස සදුනිකාග සදුනිකාග සදුනිකාග සදුනිකාග සදුනිකාග
- 8. අනාපතති ඤතිකාය, පෘරිවටටකං, පරිතෙනන වා විපුලං, විපුලෙන වා පරිතනං, තිකබුවිසසාසා ගණනාති, තාවකාලිකං ගණනාති, විවරං එපෙනා අඤඤං පරිකඛාරං ගණනාති, සිකඛමාතාය, සෘමණෙරියා, උමමතනකසා, ආදීකමමිකසසාති

විවරපටිගතනණසිනබාපදං නිවසිතං.

5. 1. 6.

අකුකු තක්විකුකු තතිසික්ඛා පදං

1 තෙන සමගෙන බුදෙඛා නගුවා සාවස්ථාග විහරකි ජෙතුවනෙන අනාථපිණ්ඩාකසස ආරුමේ තෙන බො පන සමගෙන ආයසමා උපනුදෙනු සකාපපුතෙනා පටෙවා හොති බම්මකථා කාතුා අථ බො අදෙසුනුරෙ සෙට්ට්පුතෙනා තෙනුයසමා උපනුදෙනු සකාපපුතෙනා තෙනුපස්ඩකම්, උපස්ඩකම්නවා ආයසමනතා උපනුදෙ සකාපපුතනා තෙනුපස්ඩකම්, උපස්ඩකම්නවා ආයසමනතා එකමනතා තිබ්නතා බො ක සෙට්ට්පුතනා ආයසමා උපනුදෙනු සකාපපුතනා බම්මයා කථාය සඳෙසෙසයි සම්දෙපෙසි සම්නොරජයි සමපහසේස් අථ බො සො සෙට්ට්පුතෙනා ආයසමනා උපනුදෙන සකාපපුතනා බම්මයා කථාය සඳෙසෙසයි සම්දෙපෙසි සම්නොරජනා සමපහැතිනො ආයසමනා උපනුදෙන සකාපපුතුනා එනුදහැන සම්නොජනා සමපහැතිනො අයසමනා උපනුදෙන සකාපපුතුනා එනුදහැන සම්නෙතුරිනො සමපහැතිනො අයසමනා උපනුදෙන සකාපපුතුනා එනුදහැන "මදෙයාව ගෙනත් යන අසේවා, පට්බලා මගා අගහස් දතුා යදිදා චීචරපිණ්ඩපාත සෙනාසනයිලාකපච්චයහෙසස්ජාපරිකධාර නත් "සමෙ මෙ නිා ආදිසෝ දනුකාමෝයි ඉනො එකා සාටකා දෙයි"නි

6 පියොවිහි දුකුළා වෙයි, පිළිගැණීමෙන් නිසැති වෙයි සහනරි හෝ ගණයට හෝ පුතුල්හට හෝ නිසැජිය යුතු ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැජිය යුතු ය 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර තොනෑ මෙහෙණක අනිත් පිරුළු තබා පිළිගන්නා ලද්දේ නිසැගි විය මෙය මේ සහනට නිසජම්'යි ... දෙන්නේ ය යි දෙන්නානු යයි අයුමෙන්හට දෙමි'යි

7 තොතැ මෙහෙණ කෙරෙහි තොතැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පිරිවට තබා සිවුරු පිළිගණ් නම් නිසැගිපචිති වෙයි තොතැ මෙහෙණ කෙරෙහි විමති ඇති ව පිරුළු තබා සිවුරු පිළිගණ් තම් නිසැගිපචිති වෙයි. තොතැ මෙහෙණ කෙරෙහි තෑ මෙහෙණක යන සංඥ ඇතිව පිරුළු තබා සිවුරු පිළිගණ් නම් නිසැගිපචිති වෙයි තිකබුනීසඔසයා කෙරෙහි උපසපත් මෙහෙණ අතින් පිරුළු තබා සිවුරු පිළිගණ් නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි නෑ මෙහෙණ කෙරෙහි තො හැ මෙහෙණක යන සංඥ ඇති ව දුකුළාඇවැත් වෙයි. තෑ මෙහෙණ කෙරෙහි තෑ මෙහෙණ යන සංඥ ඇති ව දැතුළාඇවැත් වෙයි. තෑ

8 තෑ මෙහෙණෙක අතින්, පිරුළු විසින් අලපයෙකින් මහඇශි සිවුරක් හෝ මහඇගියකින් අලප සිවුරක් හෝ ගණි නම, මහණ විස්වසින් ගණි නම, නව්කැලී කොට ගණි නම, සිවුරු තබා අන් පිරිකරක් ගණි නම්, ඇවැත් නැති සිකඛමාතා අතින්, සාමණෙරිය අතින් ගණි නම් ඇවැත් නැති උමමනනකයාහට, ආදිකමමිකයාහට ඇවැත් නැති

වීවරපුනිශුහණශිකුණපදය නිමි.

5. 1. 6.

අකුකුතු නක විකුකුතනි ශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාගාවෙන් වුදුනු සැවැත්තුවර අනේපිඩු සිටුහුනේ දෙව්රම්වෙහෙර වැඩ වෙසෙනි තව ද එසමයෙහි ඇයුණෙන් උපනාඥ ශාකාපුතු තෙම ධණිකථා කරන්නට සම්ව වෙයි එසඳ එක්තරා සිටු පුතුයෙක් ඇයුණෙන් උපනඥ ශාකාපුතුයන් කරු එළඹ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස් ව හුන් නේ සිටුපුත්හට ඇයුණෙන් උපනඥ ශාකාපුතුයන් විසින් දහැමි කථායෙන් කරුණු දක්වී ය සමාදන් කරවී ය තෙද ගැන්වීය පැහැදවී ඉක්බිනි ඒ සිටුපුත් නෙම ඇයුණෙන් උපනඥ ශාකාපුතුයන් විසින් දහැමි කථායෙන් කරුණු දක්වන ලද්දේ සමාදන් කරවන ලද්දේ නෙද ගන්වන ලද්දේ පහදවන ලද්දේ අයුණෙන් උපනඥ ශාකාපුතුහට 'වහන්ස, කැමැති දයෙනින් කිව මැතව. අපි හිමියනට සිවුරු පිඩුවා—සෙනසුන්—ගිලන්පසබෙහෙන්පිරිකර දෙන්නට සමළුයම්හ්සි මෙය කිය 'ඉදින් ඇවැත්ති, තෝ වට දෙනු කැමැත්තෙනි තම මෙයින් එක් සළුවක් දෙවැයි හේ කිය.

- 2 "අමහාකං බො හනෙත කුලපුතතානං කිසම් විය එකසැටකං ගනතුං, අංගමෙහි හනෙත යෑව සරං ගවණම්, සරං ගනො ඉතො වෑ එකං පතිණිසාම්, ඉතො වෑ සිදුරතර"නති දුතියම්පි බො –පෙ තතියම්පි බො අයසමා උපතනෙද සකාඅපුතෙනා තං සෙවසීපුතනං එනදවොව "සවේ මේ නිං අවුසහ දුතුකාමමේ සි, ඉතෝ එකං සැටකං දෙයී"ති "අමහාකං බො හනෙත කුලපුතතානං කිසම් විය එකසැවකං ගනතුං, අංගමෙහි හනෙත යෑව සරං ගවණම්, සරං ගතො ඉතෝ වෑ එකං පතිණිසාම්, ඉතෝ වෑ සුඥරතර"නති "කිමපත තයා ආවුසො අදුතුකාමෙන පවැරිතෙන, යං නිං පවැරෙනා ත දෙසී"ති අථ බො සො සෙවසීපුතෙනා අයෙසමතා උපතනෙදන සකාපුතෙනන නිපපිළියමාතෝ එකා සාටකං දැනි අගමාසි මනුසසා තං සෙවසීපුතනං පසයිනා 1 එතදවොඩුං "කිසස නිං අගෝ එකසාවකො ආගමණසී"නි
- අථ බෝ සො සෙටයිපුතෙනා නෙසං මිනුසසානං එනමණිං ඇරෙවෙසි "මහිචඡා ඉමෙ සමණා මනුසසා උජඹාංගනති බීගනති විපාවෙනති සකාාපුතතියා අසනතුටකා, නයිමෙසං සුකරු බම්මනිමනතතාපි කාතුං 2 "කථං හි නෑම සෙවයිපුතෙනන බම්මනිමනතනය කයිරමානය සාවකං ගහෙසහන්වී"නි අසෙසාසුං බො භික්ඛු නෙසං මනුසසානං උජිඹායනනානං බීයනතානං විපාවෙනතානං. යෙ තෙ භික්ඩු අපදිචණි තෙ උජකායනහි බ්යනති විපාවෙනති ''කථං හි කෑම ඇයසමා උපනසෙ සකාපුතෙකා සෙවකීපුතනං චීවරං විණුඥපෙසසතී"ති අථ බෞ තෙ තිකබු භගවනො එනුමණිං ඇරොවෙසුං ''සුවුවං කිර සිං උපනඥ සෙවඩිපුතනං චීවරං විකුකුපෙසි?"නි ''සම්වං භගවෘ'' ''කිදුනකො නෙ උපනඥ අකුකුතකොේ"නි ''අණුයිදුතුකො හනවා"ති. ''අණුණුතුකො මොසපුරිස අණුණුතකසස න ජානෘති පතිරුපං වෘ අපපතිරුපං වෘ සනතං වෘ අසනතං වෘ තුළු නාම නිං මෙංසපුරිස අණුඤනකං සෙවයිපුනනං චීවරං විකුඤපෙසසසි නෙතං මෙංස– පුරිස අපපසනනානං වා පසෘදුය –පෙ– එවඤව පත තිකඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උදදිසෙකසාථ "

''ගො පන භිකකු අකුකුනකං ගහපතිංවා ගහපතානිංවා විවරං විකුකුලපයා, නිසසගතියං පාවිතතියනති".

එවඤවීදං හගවතෘ තිකබුතං සිකබාපදං පඤඤතනං හොති

[මූලපකැසැනති]

4 හෙත බො පත සමගෙන සම්බහුලා තික්ඩු සාකෙතා සාවතිං අදධානම්ගතපට්පනතා හොනති අනතරාම්ගෙන චොරා තික්ඛමිණා තෙ තික්ඩූ අවශි අදිංසු අථ බො තෙ තික්ඩූ ''හගවතා පටිකඛිතතං අණුදෙනකං ගහපතිං වා ගහපතානිං වා චීවරං විණුදුපෙනුනති'' කුක්කුවවාගනනා හ විණුදුපෙනු සථා නගන'ව සාවතිං ගනතිං තික්ඩූ අතිවාදෙනති තික්ඩූ එවමාගංසු ''සුඤරු බො ඉමේ ආවුසො ආජිවකා, ගෙ ඉමේ තික්ඩූ අතිවාදෙනති"ති තෙ එවමාගංසු ''න මයං ආවුසො ආජිවකා, තික්ඩූ මග"නති තික්ඩූ ආසේමනතාං උපාලිං එතදවොවුං ''ඉම්ෂාවුසො උපාලි ඉමේ අනුසුදුදුරුති''ති හෙ අනුසුසුජියමානා එතමනිං ආරේවෙසුං

l නෑළු ලි ජ සං 2 හා ඉුළම යුකුරු ඛ§ීමනිම්හතනායට ධාවාං සස ට සියඹුනු. මුජසං

- දි "වහන්ස, කුලපුත් වූ අපට එක් සඑවකින් යන්තව ලජණකාරය වෙයි. වහන්ස, සමතාක් හෙට යෙම් ද, එතෙක් තවතිනු මැතව හෙට හියෙම් මෙයින් එකක් හෝ මෙයට වඩා සුඥරතරයක් හෝ එවන්තෙම්'යි දෙවන වට ද තෙවන වට ද ඇයුෂමත් උපනඥ ශාකාපපුතු තෙම ඒ සිටුපුත්හට 'ඉදින් ඇවැත්ති, තෝ මට දෙනු කැමැත්තෙහි තම් මෙයින් එක් සඑවක් දෙව'යි කිය "වහන්ස, කුලපුත් වූ අපට එකසාටක ව යන්නව ලජණකාරය වෙයි වහන්ස, යම්තාක් හෝ මෙයට වඩා සුඥරතරයක් හෝ එවන්නෙම්'යි, හේ කිය "ඇවැත්ති, නො දෙනු කැමැති ව පැවැරු තහෙන් කවර පුයෝජන ද? යම් හෙයකින් තෝ පවරා තො දෙයි ද එහෙයිනි'යි හේ කිය ඉක්බිති ඒ සිටුපුත් තෙම ආයුෂමත් උපනඥ ශාකාපපුතුයා මිසින් දඬ ව පෙළනු ලබන්නේ එක් සඑවක් දී හියේ ය මිනිස්සු ඒ සිටුපුත්හු දක 'ආයතීයෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි එකසාටක ව එන්නහු දු' යි මෙය කිය එසද ඒ සිටුපුත් තෙම ඒ මිනිසුන්ට එ පවත් දන්වී ය මිනිස්සු අවඥ කෙරෙන් අගුණ කියන් දෙස් පහළ කෙරෙන්.
- 3 'මේ ශුමණ ශංකාපුහිසගේ මහෙචඡගේ ය, අසනතුෂවයෝ ය මොවුනට දහැමි නිමනතුණයකුදු කරන්නට පහසු නො වෙයි කෙසේ නම් සිටුපුත්හු විසින් දහැමි නිමනතුණය කරණු ලබන කල්හි සංවකය ගත්තාහු ද' යි තික්ෂූහු ඒ මනිසුන් අවඥ කරණුවන් අයුණු කියනුවන් දෙස් පහළ කරණුවන්ගේ බස් ඇසුන යම් මහණ කෙනෙක් අලෙපවඡ වෙත් ද ඔහු 'කෙසේ නම් අයුමෙත් උපනඤශාකාපුතු තෙම සිටුපුතක්හු සිවුරක් විනැවි ද'යි අවඥ කෙරෙත් අයුණු කියත් දෙස් පහළ කෙරෙත් ඉක්බති ඒ තික්ෂූහු භාගෘවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළහ ''සැබෑ ද උපනඤය, තෝ සිටුපුතක්හු සිවුරක් විනවූයෙහි ද'යි අසා වදළහ ''සැබව භාගෘවතුන් වහන්ස, සී හේ කී ය ''උපනඤය, තාගේ තැයෙක් ද නො නැයෙක්ද? යි හගවත් ඇසුහ ''නොහැයෙක් භාගාවතුන් වහන්ස?' යි හේ කීය ''තුවඡපුරුෂය, නොනැයෙක් නොතැයකුහට සුදුස්ස හෝ නුසුදුස්ස හෝ විදැමානය හෝ අවිදැමානය හෝ නො දනියි එහි ලා තුවඡපුරුෂය, තෝ නොතැ සිටුපුතක්හු සිවුරක් විනවූයෙහි ය තුවඡපුරුෂය, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි තවද මහණෙනි,

'යම් මහණෙක් තෙම නොනැ ගැහැවියක්හු හෝ ගැහැවිනියකි හෝ සිවුරක් විනවා නම් නිසැති පවති වේ "

මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය කාශාවතුන් වනන්සේ විසිත් තිකුනුන්ට පණවත ලද්දේ වේ

[මුල්පැණවීමයි.]

4 තව ද එසමගෙහි බොහෝ තිකුමුහු සාකෙතනුවරින් සැවැත්තුවර බලා අදන්මගට පිළිපන්තාසු වෙති අතරමහ සෞරු නික්ම ඒ තිකුන් (පාසිවුරු) පැහැර ගත්හ එසඳ ඒ තිකුමුහු 'භාගාවතුන් විසින් නො නැ ගැහැවියක්හු හෝ ගෙහමුවක් හෝ සිවුරක් විතවන්නට පිළිකෙව් කරණ ලද'යි කුකුස් කරන්නාසු නො විතවූහ ලිතිණි වණින්ම සැවතට ගොස් තිකුන් වඳිනි ඒ තිකුමුහු ''ඇවැත්ති, මේ ආජිවකයෝ සුකුරයහ මොහු තිකුන් වඳිනි'යි මෙසේ කිහ 'ඇවැත්ති, අපි ආජිවක නො වමග අපි මහණුම්හ'යි මෙසේ කිහ තිකුමුහු ආයුෂ්මත් උපාලීහට 'එසේ වී නම ඇවැත්ති, උපාලී මොවුන් විමසව'යි කිහ ඒ තිකුමුහු අනුයොග කරණු ලබන්නාහු එ පවත් දැන්වූහ

- 5. අථ බෝ ආගසමා උපාලි තෙ තිකබූ අනුයුසැජිණා තිකබූ එතදවොව: "තිකබූ ඉමේ ආවුසෝ, දෙථ තෙසං චීවරානී"ති යෙ තෙ තිකබූ අපපිචණ තෙ උජැබායනති බියනති විපාචෙනති· "කථං ති තාම තිකබූ තගහා ආගචඡිසානති, නනු තාම තිණෙත වා පණණන වා පට්චණදෙණා ආශනතබබ"නති අථ බො තෙ තිකබූ භගවතො එනමුණා ආරෝචෙසුං
- 6 අථ බො හගවා එනසම් නිදුනෙ එනසම් පකරණෙ බමම් කථ කණා භිකබූ අමෙනෙනසි "අනුජාතාම භිකඛවෙ අචඡිතතම්වරසස වා තවාම්වරසස වා අණුසුනකා ගහපති වා ගහපතාති වා චිවර විණුසුපෙතුං ගං ආවාසං පඨම උපගචඡිති, සවේ තණ් හොති සහිසසස විහාරචීවර වා උතතරණරණං වා භුමමණරණ වා භිසිවඡවි වා තං ගහෙණා පෘරුපිතුං, ලභිණා ඔදගිසසා-මී"ති නො වෙ හොති සහිසසස විහාරචීවර වා උතතරණරණ වා භුමාණ-රණ වා භිසිවඡවි වා, තිණෙත වා පණෙණත වා පටිචඡාදෙනා ආගතතබබං නණව නගෙනන ආගතතබබං ගො ආගචෙඡයා, ආපතනි දුකකටසස

"සො පන භිකාබු අණුණැතකාං ශහපතිං වා ශහපතානිං වා විවරං විණුණැපෙයා අණුණුකු සමයා, නිසාකතියං පාචිතතියං. තණායං සමයො: අවජිනතවිවරෝ වා හොති භිකාබු නට්ඨවිවරෝ වා අයං තණ සමයෝ'නි.

[දුනියපණුණුනති]

7 යො පනාති යො යාදියො –පෙ–

තිකබුති -පෙ - අයං ඉමසමං අපෙ අධිපෙනෙ නිකබු'ති

අක්කැතකො නාම මාතිතො වා පිතිතො ව යාව සහනමා පිතාමහයුගා අසමබදේඛා

නනපති නාම යො කොචි අගාරං අජකාවසති

නහපතාන් නාම යා කාච් අගාරං අජකාවසති

මීවරං තෘම· ඡනනං චීවරාතං අණුඤතරං චිවරං විකපපනූපගපචඡිමං

අ<mark>වජිනනවීවගේ</mark> තෘම භිකබුසය චීවරං අවජිනනං භෞති, රාජූ හි වා වොරෙහි වා බුතෙනහි වෘ යෙහි කෙහිවී වෘ අවජිනනං භෞති

නටහීම්වරෝ නාම භික්තුසා මිවර අගතිතා වා දසිස් හොති, උද්කෙත වා වුල්හ හොති, උණුරෙහි වා උපවිකෘති වා ඛායිතා හොති, පරිභොගජිණණ වා හොති අඤ්ඤතු සමයා විකුඤ්පෙති පයොගෙ දුකකටං පට්ලාහෙන නිසසගහියා හොති නිසසජිතුබබං සම්ඝසා ටා ගණසා වා පුශාලස වා. එවඤව පත හිකඛවෙ නිසසජිතුබබං "ඉදමෙම හනෙත වීමරා අඤ්ඤනකාං ගහපතිකාං අඤ්ඤනු සමයා මිකුඤ්පිතා නිසසගයියා. ඉමාහා ඩන්සස නිසසජිමී"නි –පෙ– දදේගහනි –පෙ– දදේගහුනයි –පෙ– අායසම්භෝ දම්මී"නි –පෙ–

- ් ඉක්බිති අායුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ ඒ භිඤුන් විමසා භිඤූන්ට 'ඇවැත්ති, මොහු භිඤූනු ග මොවුතට සිවුරු දෙව'යි කිහ ගම් මහණ කෙතෙක් අලෙපවඡ වෙත් නම් ඔහු ''කෙසේ නම් භිඤූහු ලිභිණි ව ඇවැහු ද, තාණයෙන් හෝ පණිසෙන් කෝ පිළිසන් කොට ඉගයුතු නො වේ ද' යි අවඥා කෙරෙනි අයුණු කියනි දෙස් පනළ කෙරෙන් ඉක්බිති ඒ භිඤුහු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ.
- 6 එසද භාතාවතුන් වනන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ පුකරණයෙහි දැනැම් කථා වද්රා තිඤුන් ඇමතු සේක ''මහණෙනි, අසිදැහත් සිවුරු ඇතියහුව හෝ නට සිවුරු ඇතියහුව හෝ නොනැ ගැහැවියක්හු හෝ හෙනඹුවක හෝ සිවුරක් විතවන්නට, යම් ආවාසයකට පළමු එළඹේ නම්, ඉදින් එහි සම්කයාගේ විහාර සිවුරක් හෝ පසතුරුණෙක් හෝ මුමුතුරුණෙක් හෝ බිසිසීමයෙක් හෝ චේ තම '(සිවුරු) ලැබ නබන්නෙම්''යි එය ගෙණ පොරෝනට අනුදනිම් ඉදින් සම්කයාගේ විහාර සිවුරක් හෝ පසතුරුණෙක් හෝ බුමුතුරණක් හෝ සම්කයාගේ විහාර සිවුරක් හෝ පසතුරුණෙක් හෝ බුමුතුරණක් හෝ බිසිසීමයෙක් හෝ තොවේ නම් නෘණයෙන් හෝ පණ්සෙන් හෝ පිළිසන් කොට ඉයයුතු ය ලිහිණි ව නො ම ඉයයුතු ය යමෙක් ඒ නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි මහණෙනි, මෙසේත් මේ සිසුමාපදය උදෙසවු"

"යම් මහණෙන් නොනැ යැහැවියන්හු හෝ ශෙහඹුවක හෝ සමය තබා සිවුරක් විනවා නම් නිසැතිපවිනි වෙයි. එහි මේ සමය වෙයි මහණ තෙම පැහැර ශන්නා ලද සිවුරු ඇත්තේ හෝ නව සිවුරු ඇත්තේ හෝ වෙයි. මේ එහි සමය වේ."

[දෙවන පැණවීමයි.]

7 යො පන යනු යමෙක්, යම බදුයෙක්

තිකාබු යනු මේ නොම මේ අවියෙහි භිකාබු ය යි අදහස් *කාරණ* ලද්දේ ය

අ*ශැක*දා**නකා** නම මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වැනි මුත්නා යුගය තෙක් අසමබදධයෝ ය

ශහපණි නම් යම කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ නම් හේ.

මීචර නම් සසිවුරු අතුරින් විකපුන් පොහොනා සිවුරු පැසුළු කොට ඇති එක්තරා සිවුරෙකි

අකුකුනු සමයා යනු සමය නබා

අවසිනතුවීවර තම තිකුසුහුනේ සිවුරු රජුත් විසින් හෝ සොරුන් විසින් හෝ ධූතීයන් විසින් හෝ යම කිසි කෙනකුන් විසින් හෝ පැහැර ගත්තා ලද වෙහි

නට එවීමර තම භිස්සුහුගේ සිවුර ශින්නෙන් හෝ දැවුනේ වෙයි දිය විසින් හෝ උසුලත උද වෙයි මීයන් විසින් හෝ වේයන් විසින් හෝ කත ලද වෙයි පරිභෝගයෙන් දිරුනේ හෝ වෙයි සමය තුබා විතවා (ඉල්ලා) තම පියොවිති දුකුළා වෙයි පිළිගැණීමෙන් නිසැති වෙයි. සහතට හෝ ගණයට හෝ පුතුල්හට හෝ නිසැජිය යුතු ය තුව ද ''මහණෙනි, මෙසේන් නිසැජිය යුතු ය 'වහන්ස, මේ මාශේ සිවුර නො තැ ගැහැවියක්හු සමය තුබා ටිතවන ලද්දේ නිසැයි විය මෙය මේ සහතට නිසදම්'යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂ්මත්හට දෙමීරි 8 අණුසිතුනක අණුසිතුනක සණුසිදී අණුසිතු සමග විවර විණුසිදුපෙනි, නිසසගනියං පාචිතතියං අණුසිතුනක වෙමතිකො අණුසිතු සමග විවරං විණුසිදුපෙනි, නිසසගනියං පාචිතනියං අණුසිතුනක සිදුනක සණුසි අණුසිතු සමග විවරං විණුසිදුපෙනි, නිසසගනියං පාචිතතියං සිදුනක අණුසිදුනක සණුසි, අපෙනති දුකකටසය සිදුනක වෙමතිකො, අපෙනති දුකකටසය සිදුනක සිදුනක සිදුනක සමුතුන

9 අතාපතති සමගෙ, ඤැතකාතං, පවාරිතාතං, අඤඤඎෂාංග, අතතනො බතෙත, උමමතතකසසා, ආදිකමමිකසසාහි

අණුණු කතාවිණුණු තතිසිකබාපදං නිටුසිතං,

5. 1. 7.

තතුන්තරිසිකඛාපදං

1 නෙන සමගෙන බුදෝය හගවා සාවත්වයං විහරනි ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසා අංරාමෙ තෙන බො පන සමගෙන ජබ්බශ්‍යීයා හිණඩු අවඡිණනවීවරකෙ තිකබූ උපසතිකම්ණා එවා වදෙනති ''තගවනා ආවුසො අනුණුණුනා අවඡිණනවීවරසස වා තටස්වීවරසස වා අණුණුනකා ගහපති වා ගහපතානිං වා වීවරං විණුණුපෙනුං විණුණුපෙථ ආවුසො විවරනති" ''අලං ආවුසො ලදබා අමෙනති විවරනති" ''මයා ආයසමනතානා අනාය¹ විණුණුපෙළී පෙමා"නි ''විණුණුපෙථ ආවුසො"නි අථ බො ජබ්බග්නියා තිකවූ අණුණුනක් ගහපතිකෙ උපසතිකම්ණා එනදවොවුං ''අවඡිණනවීවරකා ආවුසො තිකබූ ආගනා, දෙථ නෙසා වීවරානී"නි බනු විවරා මිණුණුපෙසු

2 තෙත බො පත සමගෙන අණුණුතරෙ පුරිසො සහාග නිසිනෙනා අණුණුතරං පුරිසං එතදවොව "අවඡිනනච්චරකා අගෙන හිකබූ අංගනා, තෙසං මග චීචරං දිනන"නති සොපි එවමාහ "මගාපි දිනනනති" අපරෝපි එවමාහ මගාපි දිනනනති" අපරෝපි එවමාහ මගාපි දිනනනති" අපරෝපි නාම සමණා සකාපපුතතිගා ත මතතා ජානිණා බහුං චීචරං විණුණු පෙසසනති දුසසවාණිජරං වා සමණා සකාපපුතතිගා කරිසසනති, පගොගි-කසංලං³ වා පසාරෙසසනති"ති අසෙසංසුං බො හිකබූ තෙසං මනුසසානං උජිකාගනතාතං බිගනතාතං විපාවෙනතාතං ගෙ තෙ තිකබූ අපපිවණ තෙ උජිකාගනති බිගනති විපාවෙනති "කථං ගි නාම ජිබ්බගනියා හිකබූ ත මතාව ජානිණා බහුං චීචරං විණුණුපෙසසනති"ති අථ බො තෙ හිකබූ නගවතො එනමන්ං ආරෝචේචුං

^{1 &#}x27;අස්කේ මජන නාසුම් 2 'අසුසුන්තටක් මජන කදිසකවෙ 3 ප්වියතාසිය)....ලා ඉතිපි

8 නොනෑයකු කෙරෙහි නොනෑගෙක ගන සංඥා ඇති ව සමය තබා සිවුරක් විතවා තම් නිසැගි පචිති වෙහි නො නෑගකු කෙරෙහි විමති ඇති ව සමය තබා සිවුරක් විතවා තම් නිසැගි පචිති වෙහි නොනැගකු කෙරෙහි තැගෙක ගන සංඥා ඇති ව සමය තබා සිවුරක් විතවා තම් නිසැගි පචිති වෙහි තෑයකු කෙරෙහි නො තැගෙක ගත සංඥා ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙහි නෑගකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ, දුකුළාඇවැත් වෙහි නෑගෙකු කෙරෙහි නැගෙක ගත සංඥා ඇත්තේ ඇවැත් කැති.

9 සමයෙහි, නෑගන් සතු, පැවැරුවන් සතු සිවුරු විතවන්තහුට, අතෙකකු සඳහා විතවන්නහුට, තමාගේ ධනයෙන් පිරුළු ගන්නහුට, උම්මනතකයාහට, ආදිකම්මිකයාහට ඇවැත් නැති

ශ්ත්යේ නමා පුණ්ණ කියලා සිදුලා සිදු

5. 1. 7.

තතුතනරිශිස්ෂා පදය

- 1. එසමයෙහි භාගාවත් මුදුනු සැවැත්නුවර අනේපිඩුසිටුනුගේ දෙව්රම්වෙනෙන්හි වැඩ වෙසෙනි එසමයෙහි සවග මහණනු අසිදැගන්නා ලද සිටුරු ඇති හිසසූන් වෙත එළඹ මෙසේ කියති 'ඇවැත්නි, හාගාවතුන් විසින් අසිදැගන්නා ලද සිටුරු ඇතියනුව හෝ තව සිටුරු ඇතියනුව හෝ නොහැ ගැහැවියක්හු හෝ ගෙනඹුවක හෝ සිටුරක් විතැවීම අනුදන්නා ලද ඇවැත්නි, සිටුරක් විතාවවූ" ය යි 'කම් නැත ඇවැත්නි, අප විසින් සිටුරක් ලබන ලද'යි ඔහු කියත් 'අපි ආයුෂුවතුන් සඳහා විනවමහ'යි සවැගියෝ කිය 'විතවවූ ඇවැත්නි'යි ඔහු කිහ ඉක්බිනි සවග මහණනු නො නැ ගැහැවියන් කරු එළඹ මෙසේ කිහ 'ඇවැත්නි, අසිදැගන්නා ලද සිටුරු ඇති මහණනු අංහ ඔවුනට සිටුරු දෙව'යි බොහෝ සිටුරු විනවංගන්හ
- 2 එසමගෙහි එක්තරා පුරුෂගෙක් සභාගෙහි හුත්තේ එක්තරා පුරුෂ-සකුව මෙ පවත් කී ය 'අංග්‍රීගෙනි, අසිදැගන්නා ලද සිවුරු ඇති තිඤුහු අංහ. මා විසින් ඔවුනට සිවුරක් දෙන ලද'ගි හෙ ද මෙසේ කි 'මා විසිනුදු දෙන ලද'ගි අනෙකෙකුදු මෙසේ කි 'මා විසිනුදු දෙන ලද'ගි ඔහු අවදෙ කෙරෙත් අයුණු කියත් දෙස් පහළ කෙරෙත් ''කෙසේ නම් ශුමණ ශාකාය-පුනියයෝ පමණ නො දන බොහෝ සිවුරු මිනවා හත්තු ද, පිළි වෙණෙඳ-හමක් හෝ ශුමණ ශාකාපපුනියයෝ කෙරෙත් ද පිළි අවුණක් හෝ විවෘත කෙරෙත් ද යි තිඤුහු අවදෙ කරණ අයුණු කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුන යම මහණ කෙනෙක් අලෙපවඡ වෙත් ද ඔහු අවදෙ කෙරෙනි අයුණු කියනි දෙස් පහළ කෙරෙත්. 'කෙසේ නම සටහ මහණහු පමණ නො දහ බොහෝ සිවුරු මිනවුහු ද''යි ඉක්බිති ඒ තිඤුහු තාගාවතුන් වනන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ

3 "සම්චං කිර තුමෙන භිකඛවෙ න මනතා ජානිණා බහුං මීවරං විණැඤපෙථා"ති "සම්චං හගවා" විගරහි වුදෙඛා හගවා "කථං හි නාම තුමෙන මොසපුරිසා න මනතා ජානිණා බහුං මීවරං විණුඤාපෙස්සථ, කෙතා මොසපුරිසා අපපසනතානා වා පසාද්ග –පෙ– එවණුව පත භිකඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උදදිසෙගසාථ"

"තුකෙෑව අකෑකැතුතෙනා ශහපති වා ශහපතානී වා බහූහි වීව⊽රශි අභිහටඪුං පවාරෙය¤, සහතරැතතරපරමං තෙන භිශාඩුනා තතො වීවරං සාදිතබබං තතො චේ උතතරිං¹ සාදිශෙය∞, නියාශාඛයං පාවිතනියනනි"

4 නුළුදෙව නි අවජිනනච්චරකං තිකබුං.

අ**කැක,තනො** නාම මෘතිතො වා පිතිතො වා යාව සතකමා පිතාමහ– යුතා අසමබදෙධා,

නහපති නෑම යො කොම් අගාරං අජකාවසති

ශහපතානි නාම: **යං** කෘචි අගාරං අජිකෘවසති.

බනුති වීවරෙහිනි බනුකෙති වීවරෙති.

අතිහටසුං පවාරේ යාහනි යාවනකං ඉවජසි කෘවනකං ශණනාගිනි.

සහතරුතතරපරමං තෙන හිකබුනා තතො මීවරං සෑදිනිබබහති සවෙ තීණි නවඨානි නොනති දෙව සාදිතබබාති, දෙව නවඨානි එකං සෑදිනිබබං, එකං නවඨාං න කිසුව් සෑදිනිබබං

නතා වේ උතතරිං සාදිගෙයාත් තතුතතරිං විඤිසුපෙනි, පගොගෙ දුකකටං පටිලාතෙන නිසාගයියං නොති නිසාප්තබබං සඞ්සසා වා ගණසා වා පුගතලසා වං එවණුව පන තික්ඛවෙ නිසාජිතබබං

''ඉදමෙම භනෙන මීවරං අණුඤුතකං ගහපතිකං² තතුතතරිං විඤඤුපිතං නිසසගතියං ඉමානං සහසසස නිසසජාමී''ති දදෙගනති –පෙ– දදෙගනුන්ගි –පෙ– අංගසමතො දමමී''ති

- 5 අණුඤුතුකෙ අණුඤුතුකස්ණුඤ් තතුතතරිං චීවරං විණුඤුපෙති, තිසාගගියං පෘචිතතියං අණුඤුතුකෙ වෙමතිකො –පෙ– අණුඤුතුකෙ ඤුතකස්ඤෑදී තතුතතරිං චීවරං විණුඤුපෙති, නිසාගගියං පෘචිතතියං ඤාතකෙ අණුඤුතකස්ණුඤ්, ආපතති දුකකවසා ඤාතකෙ වෙමතිකො, ආපතති දුකකවසා සැතුතුකෙ සැතුතකස්ණෑද්, අතාපතති.
- 6 අනාපතති සෙසකං අංහරිසසාමිති හරනෙනා ගචඡනි, සෙසකා තුයෙනව හොතුති දෙනති, න අචඡනාකාරණා දෙනති, න නටඨ– කාරණා දෙනති, සදහකානං, පවාරිනානං, අනතනො බනෙන, උමමනනකසස, ආදිකමමිකසසානි

නතුන් රජිසික බාපදං නිවිසිනං

¹ උනකරි, මජසං 2 ගහුගේක උපසඞකුම්නා මජසං.

3 'සැබෑ ද මහණෙනි, තෙපි පමණ නො දන බොහෝ සිවුරු විනවූහු ල'සී භාගාවෙන්හු ඇසූහ ''සැබැව භාගාවෙනුන් වහන්ස''සී ඔහු කිහ භාගාවෙන් බුදුහු ගණී කළහ 'කෙසේ නම් තුචඡ පුරුෂයෙනි, තෙපි පමණ නො දැන බොහෝ සිවුරු විනවූහු ද! තුචඡපුරුෂයෙනි, තෙල කරුණ නො පහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙහි තවද මහණෙනි, මෙසේන් මේ ශිණාපදය උදෙසවු"

"ඉදින් නොනැ ශෘහපතියෙක් හෝ ශෘහපත්තියක් හෝ ඒ (අසිදැශන් නව සිවුරු ඇති) මහණහට කැමැතිතාක් ශෙන යන්නට බොහෝ සිවුරින් පවරා නම් ඒ මහණහු විසින් හඳනා සිවුර හා උතුරුසහ පරම කොට ඇති සිවුරක් එයින් ඉවසිය සුතු"ය. ඉදින් එයින් මත්තෙහි ඉවසා නම් නිසැගි පවිති වේ"යයි.

4 කුළුවෙ යනු පැහැරනේතා ලද සිවුරු ඇති මහණ.

අ**ණැණැතාක** නම්: මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වැනි ම්මුතූන් යුගළුව දක්වෑ අසමබදඛයෝ ය

ශකපති නම යම් කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙතේ ද හේ.

ශකපතානී නම් යම් කිසිවක් හිතිගෙයි වෙසේ ද හෝ.

ඛනුති වීවරෙහි යනු බොහෝ වූ සිවුරින්

අභිභටදුං පවාරෙයා යනු යම්තාක් රිසියෙහි නම් ඒ තාක් යණුව යි.

සහතරුතතරපරමං තොන භික්තුනා තතො විවරං සාදිතබ්බං යනු ඉදින් තුන් සිවුර තවුගේ නම් දෙකෙක් ඉවසිග යුතු ග දෙකෙක් නවුගේ නම් එකෙක් ඉවසිග යුතු ග එකෙක් තවුගේ නම් කිසිවක් තො ඉවසිග යුතු ග.

තතා වෙ උතතුරිං සෘදියෙසා යනු එයින් මත්තෙහි විතවා තම පුයොහයෙහි දුකුලා වෙයි සිවුරු ලැබීමෙන් නිසැති වෙයි සහනට හෝ ගණයට හෝ පුශුලක්හට හෝ නිසැජිය යුතු ය තව ද මහණෙනි, මෙසේන් නිසැජිය යුතුය 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර නොනැ ගැහැවියකු සතු වූයේ පමණින් මතුයෙහි විනවත ලද්දේ නිසැති විය, මෙය මම් සහනට නිසදම්' යි දෙන්නේ ය සි දෙන්තානු ය යි ආයුමෙත්හට දෙම්' යි

- 5 නොතැයකු කෙරෙහි නොතැයෙක යන සංඥ ඇති ව පමණින් මත්තෙහි සිවුරක් විතවා තම් නිසැගි පවිති වෙයි නොතැයකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ නොතැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥ ඇත්තේ පමණින් මත්තෙහි සිවුරක් විතවා තම් නිසැගි පවිති වෙයි නැයකු කෙරෙහි නො තැයෙක යන සංඥ ඇත්තේ, දුකුළාඇවැත් වෙයි නැයකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ, දුකුළාඇවැත් වෙයි නැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥ ඇත්තේ, ඇවැත් නැති
- 6 සෙස්ස 'ශෙණ එන්තෙම්'යි ශෙණ සේ නම්, සෙස්ස නොපට ම වේවයි දෙත් නම් අසිදැගන්නා ලද කරුණින් නො දෙත් නම්, නව ගෙයින් හො දෙත් නම්, නතුතනර සිවුරු ශන්නහුව, නැශන් සතු, පැවරුවන් සතු තතුතනර සිවුරු ශන්නහුව, තමාගේ බනයෙන් ශන්නහුව, උමමතනකයාහට ආදිකමම්කයාහට ඇවැත් නැති

තුතුතනුදිශික්ෂාප්දය නිම්

5. 1. 8.

පඨමඋපක්ඛවසික්ඛාපදං

1 තෙන සමගෙන බුදො හගවා සාවනියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස ආරමේ නෙන බො පත සමයෙන අණුණුතරෝ පුරිසෝ පජාපතිං එකුදවොව: "අගාං උපනුදෙ වීවරෙන අවජාදෙසකමී"නි, අසොයි බො අණුණුනරෝ පිණ්ඩවාරිකො හිකබු නසස පුරිසසස ඉමං වාවං හාසමානසස අථ බො සො හිනබු යෙනාගසමා උපනදෙ සකාපුතනා නෙනුපස්ඛකම්, උපස්ඛකම්ණා ආගස්මනතා උපනදෙ සකාපුතනා එකදවොව "මහාපුණෙදිය"සි නිං ආවුසෝ උපනදෙ, අමුකසම්ං ඔකාසේ අණුණුනරේ පුරිසෝ පජාපතිං එකදවොව අගාං උපනදෙ, අමුකසම්ං ඔකාසේ අණුණුනරේ පුරිසෝ පජාපතිං එකදවොව අගාං උපනදෙ, එවරෙන අවජාදෙසසාමී"නි "අද්යාවූණා මං සො උපවස්කකා"නි අථ බො ආගසමා උපනදෙ, සකාපුතෙනා ගෙන සො පුරිසා තෙනුපස්ඛකම් උපස්ඛකම්ණා හා පුරිසා එනදවොව "සචවංකිර මං නිං ආවුසෝ වීවරෙන අවජාදෙකුකාමොසී"නි "අපි1 ම'ගා එවං හොනි "අගාං උපනදෙං වීවරෙන අවජාදෙකුකාමොසී"නි "සවෙ බො මං නිං ආවුසෝ වීවරෙන අවජාදෙකුකාමෙංගීනි "සවෙ බො මං නිං ආවුසෝ වීවරෙන අවජාදෙකුකාමෙංගී "සාම වීවරෙන අවජාදෙනි කාහෙන නෙන අවජනෙනාව කරිසසාමී, ගාහා න පරිතුණුජි සසාමී"නි.

2 අථ බො සො පුරිසො උජිකිංගති බිගති විපැවෙති ''මහිවණ ඉමේ සමණ සකාපුතතිගා අසනතුවඨා, නයිමේ සුකරු විවරෙන අවිජ්දෙකුං කථං හි නාම අශෙන උපනසෙද මගා පුබෙබ අපපවැරිතො මං උපසඬකම්ණා විවරේ විකපප අපජර්යයන්"ති අසෙසැසුං බො තිකබූ නසා පුරිසයා උජිකා-ශනතයා බිගනති විපාවෙනතියා ගෙ නෙ තිකබූ අපපිවණ තො උජිකා-ශනති බිගනති විපාවෙනති ''කථං හි නාම අංශසම උපනසෙද සකාපුපනතා සුබෙබ අපපවැරිතො ගහපතිකං උපසඬකම්ණා විවරේ විකපපං අපජර්යයක් අථ බො තෙ තිකබූ හගවතො එනවන අංශරවෙසුං ''සමවං කිර කිං උපනසෙද සුබෙබ අපපවැරිනො ගහපතිකං ලෙස කියවන අදෙසවන්න නිවරේ විකපපං අපජර්යය අයදිය තුන හාවා ''සඳහා නො ලෙස පුරිස අදෙස නොකාසා න ජාතාති පතිරුපං වා අපතිරුපං වා සනතාං වා අසනතාං වා නාව නාම නිං මොස-පුරිස සුබෙබ අපපවැරිතො අසදසැනකාං ගහපතිං උපසඬකම්ණා විවරේ විකපපං අපෙතිරුසං වා සනතාං වා අසනතාං වා නව නාම නිං මොස-පුරිස සුබෙබ අපපවැරිතො අසදසැනකාං ගහපතිං උපසඬකම්ණා විවරේ විකපපං අපජරියයි නෙතාං මොසපුරිස අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ-එවසෑව පන හිතබවෙ ඉමං සිකඛාපදං උදදිසෙගාංථ "

"ශිකතුං පනෙව උද්දිසය අසැකුත කසා කහපතිසා වා ඉහපතානියා වා වීවරවේතපෙන්නං⁴ උපකතිටං හොනි, ඉමිනා වීවරවේතාපනේන්න වීවරං වේතාපෙන්වා ඉන්ථන්නාමං සිකතුං වීවරෙන අවුරුදෙසාවිනි. කනු වේසෝ සිකතු පුබේඛ අපපවාරිහෝ උපසබකම්ණා විවරේ විකයං ආපරෙජයා: සාධු වනු මං ආශකමා ඉමිනා වීවරවේතාපනේන්න එවරුපං වා එවරුපං වා වීවරං වෙතාපෙනා අවුරුදෙහිනි කලාාණකමානං උපාදය, නිසසගහියං පාමනතිය"නති

^{1.} අපි මෙගය එවං නොති මජකං 2 ආපජජසි, මජසං 3 ගනපසිකාං. ඡජසං 4 විවරවේනාපතුං සකු

5. 1. 8.

පුථම උපක්ඛවශික්ෂාපදය

- 1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුනු සැවැත්තුවර සමීපයෙහි වූ අනේපිඩු-සිටුහුගේ දෙව්රම්හි වැඩ වෙසෙති තවද එසමගෙනි එක්තරා පුරුෂගෙක් හාගතීාවට උපනු අ හිමියන් සිවුරෙන් ආචඡාදනය කරන්නෙම්'යි මේ කී ය එක්තරු පිඹුයිනා යන මහණෙක් ඒ පුරුෂයා මෙ තෙපුල් කියන්න ඇසි ය ඉක්බිති ඒ මහණ ආයුමෙත් උපනණු ශාකාපුතුයන් කරු එළඹ ආයුමෙත් උපතඥ ශාකාපුතුයන්ට ආයුෂමත් උපතඥයෙනි, තෙපි මහපින් ඇන්තනු ය අසෝ පෙදෙසෙහි එක්තරු මිනිසෙක් බ්රිදට ''උපතුඥ හිමියන්' චීවරයෙන් ආච්ඡාදනය කරවන්තෙම්' යි. කි් යයි සැළ කෙළේ ය ''ඇවැන්නි, (එබ**දු** මිනිසෙක්) ඇත හේ මාගේ උපසථායකයෙකා'යි උපනඥ තෙර කීය ඉක්බිති අංයුමෙත් උපතඥ ශෘකාපුතු තෙම ඒ පූරුෂයා වෙත එළඹ "සැබැවෙක්ද, ඇවැත්ති, තෙපි මා සිවුරකින් ආචඡාදනය කැමැත්තනු ද?් යි ඇසීය. ''නිමියනි 'උපනඥ නිමියන් චීවරයෙකින් ආචණදෙනය කරන්නෙම්' යි මට මේ සිත නම් වී යැයි හේ කිය ''ඉදින් ඇවැත්ති, තෙපි සිවුරෙකින් මා අාචඡාදනය කරණු කාමැත්තහු නම් මෙබඳු සිවුරෙකින් අංච්ඡාදනය කරවු. යම් සිවුරක් මම පරිභොග නො කෙරෙම් නම් ඒ සිවුරින් පදන ලද්දෙම නමුදු එයින් මම් කුමක් කෙරෙම් ද?" යි උපනඥ තෙර කී ය
- 2 ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙම 'මේ ශුම්ණණාකාපුතියයෝ මහෙවඡයෝ ය අසනතුෂටයෝ ය, මොටුත් සිවුරකින් පුදන්නට පහසු නො වෙයි කෙසේ නම උපතæ හිමියෝ කලින් මා විසින් නොපවරණ ලද්දකු මා වෙත එළඹ මීවරයෙහි අධික විධානයට පැමිණෙන්නාහු ද'යි අවස කෙරෙයි, නුගුණකියයි, දෙස් පහළ කෙරේ තිඤුනු අවස කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහළ කෙරේ තිඤුනු අවස කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසාගේ බස් ඇසුහ යම් තිඤු කෙනෙක් අලෙපවණයේ ද ඔහු 'කෙසේ තම ඇයුමෙන් උපතæ ශෘකාපුනුයෝ පෙර නොපවරණ ලද්දකු, ගැහැවියකු කරා එළඹ විවරයෙහි අධිකවිධානයට පැමිණියාහු ද!'යි අවස කෙරෙති, අගුණ කියති, දෙස් පහළ කෙරෙති ඉක්බිති ඒ තිඤුනු නාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දන්වූහ ''සාබවෙක් ද උපනæය, තෝ පෙර නො පවරණ ලදුයෙහි ගැහැවියකු කර එළඹ මිවරයෙහි අධිකවිධානයට පැමිණියෙහි ද?'යි භෘගාවත්හු පුළුවුන්හ 'සාබව භාගාවතුන් වහන්ස'යි හේ කිය ''උපනæය, තාහේ නැයෙක් ද නොහැයෙක් ද?'යි භාගාවත්හු සුළුවුන්හ 'සාබව භාගාවතුන් වහන්ස'යි හේ කිය ''උපනæය, තාහේ නැයෙක් ද නොහැයෙක් ද?'යි භාගාවත්හු සුළුවුන්හ 'සාබව භාගාවතුන් වහන්ස'හි හේ කිය ''උපනæය, තාහේ නැයෙක් ද නොහැයෙක් ද නොහැයෙක් ද නාහාවත්හු අයුහ 'තොනැයෙක් නොහැයකුට සුදුස්ස හෝ නුසුදුස්ස හෝ ඇති දය හෝ නාත් දය හෝ නො දනියි තුවජපුරුෂය, එහි නම තෝ පෙර නො පවරණ ලද්දෙහි නොතැ ගැහැවියකු කර එළඹ වීවරයෙහි අධිකවිධානයට පැමණිගෙහි තුවජ පුරුෂය, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ පුසාදයට හෝ නො වැටෙයි තව ද මහණෙනි, මෙසේන් මේ කිසුපෙදය උදෙසවූ "

"මහණක්හු ම උදෙසා නොනැ ශැහැවියකු ටිසින් හෝ ගැහැටි දුවක විසින් හෝ මේ සිවුරුම්ලයෙන් සිවුරක් මිල දී ගෙණ මෙනම් ඇති මහණහුට දෙන්නෙම් සි සිවුරුම්ලයක් සපයන ලද්දේ වේ ද, ඉදින් ඒ මහණ පෙර නො පවරණ ලද්දේ එහි එළඹ 'ආසුෂ්මක, මේ සිවුරු ම්ලයෙන් මෙබඳු වූ ද මෙබඳු වූ ද සිවුරක් මිල දී ගෙණ මට දෙව'යි සොඳුරු බව කැමැති බව රිසි වෑ මෙසේ කළහොත් මැනැවැ සි වීවරයෙහි අබිකවිධානයට පැමිණිසේ වී නම් නිසැතිපවිති වේ" ් තින්නුං පනෙව උද්දියකත් නික්බුසොපාංග, නික්බුං ආරම්මණං කරිනා, නික්බුං අවජාදෙතුකාමො

අණැණැතකො තාම මාතිතො වා පිතිතො වා යාව සහනමා පිතාමහසුගා අසමබදෝධා.

ගහපති තාම යො කොවී අගුර අජාබාවසති

ශහපතාන් නෑම යා කෘචි අගැරං අජිකෘවසති.

වීවර වෙතා ප්රතින තමේ නිරණුණු වා සුවණණ වා මූනතා වා මණි වා පවාලො වා එළිකො වා පටකො වා සුනන වා කපපසෝ වා

ඉම්නා මීවරචෙතාපනෙනනාති පවවුපටකිතෙක.

චේතා පෙනුවාති පරිවුතෙනුණා

අචජාදෙසසාමිති දසසාම්.

න නු මෙසෙ භිකඬූති යං භිකබුං උදදිසස විවරවෙතාප*ත*නං උපක්ඛවං හොති, සො භිකබු

සුබෙබ අපපවෘ**රිතෝ**නි පුබෙබ අවුතෙකා හොති, කිදිසෙන තෙ හනෙන චීවරෙන අපෙවා, කිදිසං නෙ චීවරං චෙතාපෙමිති

උපසුඛකම්නිංති ඝරං ගනනා, යන් කන්වී උපස්ඛකම්නා.

වී**වරෙ වි**කාදපං ආපරේජයාන් ආයතං වා හොතු වින්නං වා අපරිතං වා සණනං වැ.

ඉමිනා විවරවෙතාපනෙනනාති පචවුපවසිතෙන

එවරුපං වෘ එවරූපං වෘති අංගතං වෘ වින්තං වෘ අපපිතං වෘ සණනං වෘ

වෙනු පෙනුතේ පරිවනෙනුනි

අචුජාදෙහිනි දුජෙනි

කලයාණකමයතං උපාදයාති සංඛත්මකෝ විහගසත්කො

4 තසස වචනෙන අංගනං වං වින්නං වං අපපිතං වං සණාං වං මෙනාපෙති, පසොගෙ දකකටං පටිලාහෙන නිසසගයියං හොති, නිසසජ්තිබබං සබසසය වං ගණසස වං පුගෙලසස වං එවණුව පත හිකබවේ නිසසජිතබබං "ඉදං මෙ හනෙත වීවරං පුබෙබ අපපවාරිතො අසදාසුතකං ගහපතිකාං උපසඬකම්ණා වීවරෙ විකපපං අංපනනං නිසසගයියං, ඉමංහංසඔසසය නිසසජාම්"ති –පෙ– දදෙයාත් –පෙ– දදෙයානුති –පෙ– අංසයානො දමමී"ති

¹ සාවුනුවිඅධා සක

3. තිනමුං පනෙව උදදිසස ගනු මහණක්හු සඳහා, මහණක්හු අරමුණු කොට, මහණක්හු ආවඡාදනය කරණු කැමැත්තේ

අණුකැතිකා නම් මවුපසින් කෝ පියපසින් කෝ සත් වන ම්මුතුන් යුගලය දක්වා නො සබද වූගේ ය

නහපති නම් යම් කිසිවෙක් හිතිගෙයි වෙසේ නම් හේ ය

ශුනුපතුයන් තම යම කිසිවක් හිතිගෙයි වෙසේ තම කෝ ය

වීවරවෙතා පනන නම් අමුරන් හෝ රත්රන් හෝ මුතු හෝ මණි හෝ පබළු හෝ පිළිමණි හෝ පටයෙක් හෝ හු හෝ කපු හෝ ය

ඉම්නා වීවරවේතාපහෙනන යනු වෙතව පත් දැයෙකින් ඓතාපෙනා යනු පිරිවරා

අවුජා දෙසාමේ යනු දෙන්නෙම

තු වෙසො තිකුබු යනු යම් මහණක්හු උදෙසා සිවුරුමිල සපයන ලද වේ ද ඒ මහණ

පුමෙබ්බ අපපවාරිතො යනු වහන්ස, කෙබඳු සිවුරෙකින් නොපව පුයොජන වේ ද කෙබඳු සිවුරක් නොපව මිල දී ගනිම් ද යි පෙර නො කියන ලද්දේ වේ

උපසඬකම්ණා යනු ගෙව ගොස් සම් කිසි නැනෙක්ති එළඹ

මීවරෙ විකාපපං ආපජෙජනා යනු දිගු ද පුළුල් ද ඝන ද සිලිට් ද මේව යි

වෙතාපෙනා යනු පිරිවරා.

අවජාදෙහි යනු දෙව

කාලානණකමාතං උපාදුය යනු සොදුරු බව කැමැත්තේ මහඇගි බව කැමැත්තේ

4 ඔහුගේ බසින් දිගු හෝ පුළුල් හෝ සත හෝ සිලුවූ හෝ වූවක් මිල දී ගණ් තම, පියෝහි දුකුළා වෙහි ලැබීමෙන් නිසැගි වෙහි සඞසයාට හෝ ගණයාට හෝ පුහුලක්හට හෝ නිසැජියයුතු ය තවද මහණෙනි, මෙසේ නිසැජියයුතු ය, 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර පෙර නො පවරන ලදුයෙම් නොනෑ ගැහැවියක්හු කරු එළඹ සිවුරෙහි අධිකව්ධානයට පැමිණෙන ලදුයේ නිසැහි විය මම මෙය සහනට නිසජමි'යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ඇයුමෙන්හට දෙමි'යි

- 5. අණුණුතුතෝ අණුණුතුකසණුස්දී පුබෙබ අපපවෘරිතෝ ශහපතිකං උපසමකම්ණා වීවරේ විකපපං ආපජජති, නිසසගහිගං පෘවිතතියං අණුණුතකෝ වෙමතිකෝ –පෙ– අණුණුතකෝ ණුතකසණුස්දී පුබෙබ අපපවෘරිතෝ ශහපතිකං උපසමකම්ණා වීවරේ විකපපං ආපජජති, නිසසගහිගං පෘවිතතිගං ණැතකෝ අණුණුතකසණුස්දී, ආපතති දුකකටසස ණුතුකෝ වෙමතිකෝ, ආපතති දුකකටසස. ණුතුකක ණැතකසණුදේ, අනාපතති
- 6 අනාපනති ඤිතකානං, පවෘරිතානං, අඤඤඤාඵාග, අතහනො ධනෙන, මහගසං වෙතාපෙතුකාමසා අපහසං වෙතාපෙති, උමානතකසා, ආදිකමමිකසසාති

පඨමඋපකබ ඉසි කබා පදංනි්ටහිතං.

5. 1. 9.

දූතිය**උපකඛටසිකඛාපදං**

- 1 තෙන සමගෙන බුඳෙබා හගවා සාවනිගං විහරනි ජෙතවනෙ අනුංථපිණ්ඩිකසස අරුමෙ තෙන බො පන සමගෙන අඤඤතරේ පුරිසො අඤඤතරං පුරිසං එනදවොව ''අහා අගාං උපන්දා¹ විවරෙන අවණ-දෙසසාමී''නි සෞ'ජි එවමාහ ''අහම්පි අගාං උපන්දාං විවරෙන අවණදෙසසා-මී"නි අසසායි බො අඤඤතරේ පිණිඩවාරිකො භික්ඛු නෙසං පුරිසානං ඉමං කථාසලලාපං අථ බො සො භික්ඛු යෙනාගසමා උපන්සෙ සකාපුපන්නා නෙනුපස්ඩකම්, උපස්ඩකම්නා අංගස්මන්තං උපන්දාං සකාපුන්නං එනදවොව ''මහාපුඤඤිස් නිාං ආවුසෝ උපන්ද අමුකස්මං ඔකාසේ අඤඤන්රේ පුරිසෝ අඤඤතරං පුරිසං එනදවොව ''අහා අගාං උපන්දාං විවරෙන අවණදෙසසා-මී"නි සෞ'ජි එවමාහ අහම්පි අගාං උපන්දාං විවරෙන අවණදෙසසාමී"නි. අන්වලිසෝ මං නෙ උපට්ඨාකානි
- 2 අථ බෝ අයෙසමා උපනසෙද සකාාපුතෙනා ගෙන නෙ පුරිසා නෙනුප-සඬකම්, උපසඬකම්ණා නෙ පුරිසෙ එතදවොව ''සඩවං කිර මං තුමෙන ආවුසෝ චීවරෙහි අවඡාදෙතුකාමණා"නි ''අපි තහා එවං හොති, අගාං උපනසැං චීවරෙහි අවඡාදෙසසාමා"නි ''සවෙ බෝ මං තුමෙන ආවුසෝ චීවරෙහි අවඡාදෙ-තුකාමෙන්, එවරුපෙන චීවරෙන අවඡාදෙථ, කාශහං තෙහි අවඡනොා'පි කරිසසාම්, යානාහං න පරිනුණුජිසසාමී"නි
- 3 අථ බො හා පුරිසා උජඹායනති බීයනති විපාචෙනති "මහිචඡා ඉමේ සමණා සකාපුතතියා අසනතුවඨා, තයිමේ සුකරා විවරෙහි අචඡාදෙතුං, කථං හි තාම අයෝ උපනසෙද අමෙනති පුබෙබ අපපාරිතෝ උපසසික විධා වීවරේ විකපපං ආපජරිසැති 'ති අසෙසැළං බො තික්බූ නෙසං පුරිසාකං උජිඹායනතාතං බියනතාතං විපාචෙනතාතං යෙ තෙ තික්බූ අපවිජා තෙ උජිඹායනති බියනති විපාචෙනති "කථං හි තාම අයෙස_ා උපනයෙද යක්ස-පුතෙතා පුබෙබ අපපවෘරිතෝ ගහපතිකෙ උපස්කිකමිනා වීවරේ විකපපං ආපර්මිසාන්"ති

¹ අ00 උපකුඥා මජ 800

- 5 තොනැගකු කෙරෙහි නොතැගෙක ගන සංඥු ඇති ව පෙරතො පවරන ලදුගේ හැහැවිගකු කරු එළැඹ වීවරගෙහි විධානගට පැමිණේ නම් නිසැති පචිති වෙයි නොතැගකු කෙරෙහි වීමති ඇතිගේ නොතැගකු කෙරෙහි තැගෙක ගන සංඥු ඇතිගේ පෙර නො පවරන ලදු වැ ගැහැවිගකු කරු එළැඹ චීවරගෙහි විකලපගට පැමිණේ නම්, නිසැති පවිති වෙයි තැයකු කෙරෙහි නොතැගෙක ගන සංඥු ඇතිගේ දුකුළාඇවැත් වෙයි තැයකු කෙරෙහි විමති ඇතිගේ දුකුළාඇවැත් වෙයි නැගකු කෙරෙහි තැගෙක ගන සංඥු ඇතිගේ ඇවැත් නැති
- 6 කැගනට, පැවැරුවනට, අනෙකක්හු සඳහා, නමා ගේ බනයෙන් මහඇති කොට මිල දී ගණු කැමැත්තහුට නො අනතා කොට මිල දී ගන්වා තම, ඇවැත් නැත උනමතතකයහට ආදිකමම්කයහට ඇවැන් නැත්තේ සි

පුළුම උපකාබට ශික්ෂාපදය නිම්.

5. 1. 9.

දවිතීය උපකබට ශික්ෂාපදය

- 1 එසමයෙහි භාගාවත් මුදුනු සැවැක්නුවර සම්පයෙහි වූ අනේපිඩුසිටුහුගේ දෙව්රම වෙහෙර. වැඩවසන සේක තට ද එසමයෙහි එක්තරා මිනිසෙක් එක්තරා මිනිසකුට 'මම උපනාඥ හිමියනට සිවුරක් දෙන්නෙමි"යි කිය හෙ තෙමේ 'මම ද උපනාඥ හිමියනට සිවුරක් දෙන්නෙමි" යි කිය. එක්තර පිඩුසිකා යන තිකුෂු කෙතෙක් ඒ මිනිසුන්ගේ මේ කථාසලලාපය ඇසුන ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ අංශුමත් උපනාඥ ශාකාපුතුයා කරු එළැඹ, අංශුමතේ උපනාඥ ශාකාපුතුයා හට ''ඇවැත්ති උපනාඥයෙනි, තෙපි මහපින් ඇත්තව, අසුවල් පෙදෙසෙහි එක්තරා මිනිසෙක් එක්තරා මිනිසකුට මම උපනාඥ හිමියන් සිවුරකින් පුදන්නෙමී යී කිය හෙතෙමේ 'මම ද උපනාඥ හිමියන් සිවුරකින් පුදන්නෙමී'යි කිය ''ඇවැත්ති, ඔහු මට උපස්ථායකයෝ වෙනි''යි උපනාඥ තෙරණුවෝ කින
- 2 ඉක්බති අයුමෙත් උපතඥ ශාකාපුතුයෝ ඒ මිනිසුන් කරා එළැඹ "සැබවෙක් ද? ඇවැත්ති, තෙපි මා සිවුරුවලින් පුදනු කැමැතියවූ දා"යි මිවාළහ 'හිමියෙනි, උපතඥ හිමියන් පුදන්තම්හ'යි මෙබඳු සිතෙක් නම් ව්යැ"යි ඔහු කීහ 'ඉදින් ඇවැත්ති, තෙපි සිවුරුවලින් පුදනු කැමැතියවූ තම, මෙබඳු සිවුරකින් පුදවී, යම බඳු සිවුරු මම පරිභෞග නො කෙරෙම් නම්, එයින් පුදන ලදුයෙම් නමුදු මම කුමක් කෙරෙම ද'යි තෙරණුවෝ කීහ
- ම් එකල්හි 'මේ ශුමණ ශාකාපුනිගයෝ මහෙචඡයෝ ය අසනතුවෙයෝ යැ මොවුන් සිවුරුවලින් පුදන්නව පහසු නො වෙයි කෙසේ නම් උපනඤ හිමියෝ අප විසින් පෙර නො පවරණ ලද්දුනු සමීපයට පැමිණ චීවරයෙහි අබ්කවිඛා-නයට පැමිණිගැනු ද'යි ඒ පුරුෂයෝ ගරහති නුගුණ කියනි දෙස් පහළ කෙරෙන් හිඤුනු අවදෙ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ පුරුල-යන්ගේ බස් ඇසුහ යම් මහණ කෙනෙක් අලෙපවඡයෝ නම් ඔහු 'කෙසේ නම් ආයුෂ්මත් උපනඥ ශාකාපුනුයෝ පෙර නො පවරණ ලද්දුනු ගැහැවියන් කරා පැමිණ චීවරයෙහි අගිකවිඛානයට පැමිණියාහු දු' යි අවඳ කෙරෙහි නුගුණ කියනි දෙස් පහළ කෙරෙන්

4 අථ බෝ තෝ භික්ඛූ භගවතෝ එතම්ස්ථා අරෝවෙසුා ''සමවා කිර සිං උපතසු පුබෙබ අපපවාරිතෝ ගහපතිකෝ උපසසිකම්සිා මීවරේ විකපාං ආපජජී?"නි 'සමවා හගවා" ''ඤනකා තෝ උපතසු අදුක්කුතකා?"නි ''අදුක්කුතකා හගවා"නි ''අදුක්කුතකා මොසපුරිස අදුක්කුතකානා න ජාතානි පතිරුපා වා අපතතිරුපා වා සහතා වා අසනතාවා තස්ථාන තාම සිං මොසපුරිස පුබෙබ අපපවාරිතෝ අදුක්කුතකා ගහපතිකා උපසසිකම්සිා මීවරේ විකපපා ආපජජිතයයි තෙතා මොසපුරිස අපපසනතාතාවා පසාදග – පෙ එවඤව පත තිකෙවෙ ඉමා සිකුබාපදා උදදිසෙගුනා

"තික්තුං පනෙව උද්දිසා උතින්නං අකුකුතුකානං ශහපතිනං වා ශහපතානිනං වා පවේවකාවීවරවේතාපන්නා උපක්ඛවා¹ හොනතිං ඉමෙහි මසං පවේවකාවීවරවේතාපනේනහි පවේවකාවීවරානි වෙතාපෙනා ඉන්ථන්නාමං තික්තුං වීවරෙහි අව්‍රිදේස්කාමාති තනු වෙසොතික්තු පුබේඛ අපපාරිතෝ උපස්ඛකම්නා වීවරේ විකාපසං ආපරේජයා සාධු වන මං ආයසමනේනා ඉමෙහි පවේවකාවීඩරවේතාපනේනහි එවරුජං වා එවරුපං වා වීවරං වෙතාපෙනා අව්ජාදෙථ උහෝට සන්නා එකෙනාති, කල්ක-ණකමාතං උපාදය, නිස්කාශියං පාමිතතිය"නති

5 භිකාඛුං පනෙව උද්දියකාති තිකඛුයකළුංග, තිකඛුං අංරම්වණං කරිණා, තිකඛුං අවජාදෙනුකාමා

උතිනනනන් දමනනං

අ**ණැකැ තාකා** නෑම මැතිතො වා පිතිතො වා යාව සහනමා පිතාමකසුගා අසම්බැතා

නහපතී තාම ගෙ කෙච් අගාරං අජඣාවසනති

ශහපතානියෝ නෘම යා කෘවි අගාරං අජඣාවසනති

වීවරවෙතා සහභා තාම තිරණුණු වා සුවණණා වා මුතතා වා මණි වා පවාළා වා එළිකා වා පටකා වා සුතතා වා කපාසා වා

ඉමෙහි වීවරමෙතාපනෙනුගිනි පවවූපවසිතෙහි වෙනාපෙණානි පරිවතෙනුණා

අචුජා ෙද භාඛානි ද සසාම

තනු වෙසෝ භිකබුති යං නිකබුං උදදිසස චීවරවෙතාපනතා උපසබවා හොනති, සො තිකබු

පු**බෙබ අපාවෘරිතො**ති පුබෙබ අවුතෙතා හොති, කිදිසෙන තෙ හ*ෙන*න චීවරෙන අපෙවා, කිදිසං නෙ චීවරං වෙතාපෙමාති

උපසමකම්වොත් ඝරං ගනතා, යන් කන්වි උපසමකළිනිා

^{1.} එවර වෙනාපනකාති උපකුඛවානි. ම ජ සං

4 ඉක්බිති ඒ තිකුනු තාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ "සැබෑද උපතඤග, තෝ පෙර තො පවරණ ලද්දේ ගැහැවිගත් කරා එළඹ චීවරගෙහි අබ්කව්ඛානයට පැමිණිගේ ල් යි භාගාවත්හු පුළුවුත්හ "සැබව, භාගාවතුන් වහන්ස" සී තෙරණුවෝ කීහ "උපනඤග, තාගේ තැයෝ ද තො නැයෝ ද'යි භාගාවත්හු අසා වදුළහ තොනැ කෙනෙක භාගාවතුන් වහන්සැ'යි තෙරණුවෝ කීහ. "තුවණපුරුෂය, තො නැයෙක් නො නැයනට හුදුස්ස හෝ නුසුදුස්ස හෝ ඇති දය හෝ තැති දය හෝ තො දනිසි තුවණපුරුෂය, එහි තෝ පෙර නො පවරණ ලද්දේ, තොතැ ගැහැවියන්, කරා එළඹ චීවරයෙහි අඛ්කව්ඛානයට පැමිණියෙහි තුවණපුරුෂය, තෙල තො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවූ"

"මහණන්නු ම උදෙසා නොනැ වූ ශැතැවියන් දෙදෙනකුන් විසින් හෝ හෙතඹුවන් දෙදෙනකුන් විසින් හෝ අපි මේ වෙන් වෙන් වූ සිවුරු-ම්ලයෙන් වෙන වෙන සිවුරු මිල දී ශෙණ මෙනම් මහණකු සිවුරින් පුදම්හ'සි වෙන වෙන සිවුරුම්ල රැස් කරණ ලද වේ ද, තෙල මහණ පෙර නො පවරන ලදුයේ ඔවුන් සමීපයෙහි එළඹ 'ආසුෂුමන්ණි, තෙපි දෙදෙන මැ එක් ව මේ වෙන වෙන සිවුරුම්ලයෙන් මෙබළු වූ ද මෙබළු වූ ද සිවුරක් විකොටහෙණ එක් සිවුරෙකින් මා පුදන්නනු නම් මැනැවැ'සි කලාගණකමාතාව සිතාහෙණ විවරයෙහි අබිකවිඩා-නයට පැමිණියේ වී නම් නිසැතිපවිති වේ"

5. භිකුතුං පනෙව උදදිසස යනු· මහණක්හු සඳහා මහණක්හු අරමුණු කොට මහණකු ආචඡාදනය කරණු කැමැත්තාහු

උති**නන**ං යනු දෙදෙනකුන්ගේ

අණැකු නාක නම මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වන ම්මුතුන්– යුවල දක්වා නො බැඳුනාහු

ශහපති නම යම කෙතෙක් ගිහිගෙයි වෙසෙත් ද ඔහු

ශහපතාන් තම· ගිහිගෙයි වෙසෙන යම කිසි සනීහු ය

මීවර**චෙතාපනන** නම්: අමුරත් හෝ රක්රන් හෝ මුතු හෝ මිණි හෝ පබළු හෝ පිළිමණි හෝ පිළී හෝ හු හෝ කපු හෝ ය

ඉමෙහි වීඩරණවතාපනොනකි යනු වෙතට පත් දයෙකින්,

පරිවතතනා යනු පිරිවවා (විකොටගෙණ)

අවජාදෙසකාම යනු දෙන්තම්න

තානු වෙනො කිකාබු ගනු යම මහණකු උදෙසා සිවුරුමිල රැස් කරණ ලද ද ඒ මහණ

පුබෙබ අපපවෘ**රිතො** යනු· 'වහන්ස, ඔබට කෙබඳු සිවුරෙකින් පුයෝජන ද² කෙබඳු සිවුරක් ඔබට මිලදී ගණුමෝ ද²යි පෙර තො නියන ලද්දේ වෙයි

උපසඬකමිවා යනු ගෙට ගොස්, යම් නැනෙක්හි එළඹ

වී**ඩරේ විකාපපං ආපජෙජයාහ**ති අංගතං වා හොතු වින්තං වා අපපිතං වා සණනං වා

ඉමෙනි වීවරවෙතාපනෙනහිති පච්චුපවයිතෙහි එවරුපං වා එවරුපං වෘති ආයතං වෘ මිනුනං වෘ අපපිතං වෘ සනනා වෘ

වේතා පෙනාන් පරිවතෙනුන

කලාාණකමාත උපාදුයාති සැබණිකෝ මහයාජිකො

6 නස්ස වචනෙන අංශතං වෑ වින්නං වා අපපිතං වෑ ස්ණනං වා චේතාපෙනති පයොගෙ දුකකටං පට්ලාහෙන නිස්සගනියං හොති නිස්සජිතබබං සමනස්ස වෑ ශුණස්ස වෑ පුගනලස්ස වෑ එවකුව පත හිකබවෙ නිස්සජිතබබං ''ඉදං මෙ හනෙන විවරං පුබෙබ අපපවැරිනො අණුඤිතකෙ ගහපතිකෙ උපසමකම්ණෑ විවරෙ විකපපං අංපනනං නිස්සගයියං ඉමාගං සමනස්ස නිස්සජාමී"ති දදෙයාන්ති –පෙ– දදෙයනුනති –පෙ– ආයසමතො දම්මී"ති –පෙ–

7 අණුණුතකක අණුණුතකසණුස්දී පුබෙබ අපපවෘරිතෝ ගහපතිකෙ උපසතිකම්ණා වීවරෙ විකප් අංපජරති, නිසසගහියං පෘවිතතියං අණුණු-තක වෙමතිකො -පෙ- අණුණුතකක සඳහකසණුණී පුබෙබ අපපවෘරිතෝ ගහපතිකෙ උපසතිකම්ණා වීවරෙ විකප්පං අංපජරති, නිසසගහියං පෘවිතතියං සඳහනක අණුණුතකස්සෑස්දී අංපත්ති දුක්කවස්ස සඳහනක වෙමතිකෝ, අංපත්ති දුක්කටස්ස සඳහනක් සඳහකස්සෑස්දී, අනංපත්ති

8 අතෘපතති ඤතකානං, පවෘරිතානං, අඤඤසාන්ය, අනුහුනො ඛනෙන, මහගසං චෙතාපෙතුකාමානං අපහසං වෙතාපෙති, උම්මනතකසා, ආදිකම්මකසාන්

දුනියඋපකබටසිකබාපදං නිදිසිත.

¹ සාවුන්වෙන සන

වීවරෙ විකාපයං ආපජෙරයා යනු දිගු හෝ පුළුල් හෝ ඝන හෝ සිලුටු හෝ වේව'යි

ඉමෙහි වීවර**වෙතාපනෙනගි** යනු· වෙතට පත් දයෙකින්

එවරුපං වෑ එවරුපං වා යනු. දිගු කෝ පුළුල් හෝ ඝන හෝ සිලුටු හෝ.

චේතාපෙනා යනු පිරිවරා

අච්ඡාදෙථ යනු දෙවු

උතොඩ සහනා එකෙන යනු දෙදෙන මැ එකෙකින්

කාලාහණකමාහං උපාදය යනු සෞදුරු බව කැමැත්තේ, මහඇති බව කැමැත්තේ

- 6 ඔහුගේ බසින් දිගු හෝ පුළුල් හෝ සන හෝ සිලුවූ හෝ (සිවුරක්) විකොට ගණින් නම පියෝහි දුකුළා වෙයි ලැබීමෙන් නිසැති වේ සහනට හෝ ගණයාට හෝ පුගුලක්හට හෝ නිසැජ්යයුතු ය නවද මහණෙනි, මෙසේ නිසැජියයුතු ''වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර පෙර නොපවරණ ලදුයෙම නොනෑ ගැහැවියන් කරු එළඹ චීවරයෙහි විකාලපයට පැමණියේ නිසැහි විය මම මෙය සහනට නිසජම'යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු යයි ඇයුළමක්හට දෙමි'යි
- 7 නොතැ වූවනු කෙරෙහි තොතැ ය යන සංඥ ඇති ව පෙර තො පවරණ ලද්දේ ගැහැවියන් කරු එළඹ විවරයෙහි විකලපයට පැමිණේ නම් නිසැහි පචිති වෙයි තොතැයකු කෙරෙහි විමති ඇතියේ තො තැයකු කෙරෙහි තැයෙක යන සංඥ ඇති ව පෙර තො පවරණ ලදුයේ ගැහැවියන් කරු එළඹ චීවරයෙහි විකලපයට පැමිණේ නම් නිසැහි පචිති වෙයි තැයකු කෙරෙහි තොතැයෙක යන සංඥ ඇතියේ දුකුළුඇවැත් වෙයි. තැයකු කෙරෙහි විමති ඇතියේ දුකුළුඇවැත් වෙයි තැයකු කෙරෙහි තැයෙක යන සංඥ ඇතියේ, ඇවැත් තැති
- 8 නෑයනට, පැවැරුවනට, අනෙකක්හු සඳහා තමාගේ ධනයෙන්, මහඇගියක් විකොට ගණු කැමැතියන් ලවා මද අගතා සිවුරක් මිල දී ගන්වා නම්, උම්වතනකයාහට, ආදිකම්මකයාහට ඇවැන් තැනි යි

දවිතිය උපක්ඛව භිණාපදය නිම්.

5. 1. 10.

රාජසිකඛාපදං

- නෙන සමගෙන වූණුො හනවා සාවපම්යං විහරති ජෙතුවනෙ අනෘථපිණ්ඞ්කසස ආරාමේ තෙන බො පන සමගෙන ආයසමතො උප– නණුසය සකාෘපුතනසය උපවඨාකො මහාමතෙනා අංශසමනො උපනණුසය සකාපුතනසය දුනෙන චීවරවෙතු,පතනං පාහෙයි ඉමිකා චීවරවෙතු,පතෙනන චීවරං චෙතාපෙනිා අගාං උපනනැං චීවරෙන අවඡාදෙනී'නි අථ බො සො දූතෝ යෙනායසමා උපනුදෙසැ සකාපුතෙනා තෙනුපසඬකම් උපසඬකම්නිා අංගසමනතං උපකුණු සකුපුතුනං එතුදුවෙුව "ඉදං බො හනෙන අංශසමනතං උදේසස මීවරවේනාපනනං ආභතං පතිගණනාතු අංශසමා චීවරචෙතාපනනනති " එවං වුනෙන ආයසමා උපකළෙ සකෘපුනෙනා නං දූතං එයාදවොව "න බෞ මසං අවුසො චීවරවෙතාපනනං පනිගණගාම, චීවරඤව බො මයං පනිශණනාම කාලෙන කපපිය''නති එවං වුනෙන සො දූතෝ අංගසමනනං උපනණුං සකෘපුනනං එතදවොව "අති පතාශසමනො **කොචි වෙයාෘවචචකරා"ති** තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතරා උපාසකො ආරාමං අගමෘසි කෙනවිදෙව කරණියෙන අථ බො ආසසමා උපනයෙද සකාෘපුහෙනා නං දූතං එකදවොව "එසො ඛෝ ආවුසො උපා– සකො තික්බුනං වෙයාෘච්චාකරො"ති අථ බො සො දූනො නං උපෘස්කෘ සකුඤපෙනිං යෙනංගසමං උපනනෙද සකාංපුනෙනං නෙනුපසඬකම්, උප-සම්කමිණි අංගසමනතං උපනනැං සකාඅපුතතං එතදවොව ''ගං බො හනෙත අංගසමා වෙයානවචචකරං නිදදිසි, සණුණුනෙනා සො මයා, උපසඩකම්තු අංගසමා කාලෙන, චීවරෙන තං අවඡාදෙසසනී"නි
- 2. තෙන බො පන සමඟෙන සො මහාමනෙනා ආසසමනො උපහණුස්ස් සකාෘපුතනසක සනනිකෙ දූතං පාහෙසි "පරිතුණුතු අසොා තං විවරං ඉවණම මගං අසෙනන නං විවරං පරිතුතන"නති අව බො ආසසමා උපනසෙ සකාෘපුතනා තං උපාසකා න කිණුව් අවවායි. දුනියමරි බො සො මහාමනෙනා ආසෙමනො උපනසෙස සකාෘපුනනසක සනතිකෙ දූතං පාහෙසි· "පරිතුණුතුතු අසොා තං විවරං, ඉවණම මසං අසොන නං විවරං පරිතුතන"නති. දුනියමරි බො ආසෙමා උපනසෙකු සකාෘපුනනක සා එවරං පරිතුතන හා ආසෙමනො ආසෙමනො උපනසෙස සකාෘපුනනසක සනතිකෙ දූතං පාහෙසි "පරිතුණුතු අසොා නා විවරං, ඉවණම මසං අසොන නා විවරං පරිතුනන්න
- 3 තෙන බො පන සමගෙන නෙනමස්ස සමගො නොති නෙනමෙන ව කනිකා කතා නොති ''හො පචඡා ආනචඡනි, පඤ්ඤසං බ්බෝ''නි අථ බො ආයසමා උපනඤ සකාෘපුතෙනා ගෙන සො උපාසකො නෙනුපස්කාමි. උපස්කාමිනා නං උපාසකං එනදවොව –

5. 1. 10.

රාජශික්ෂාපදය

- 1 එසමයෙහි භාකාවත් බුදුනු සැවැක්නුවර සමීපයෙහි වූ අනේපිඩු සිටුහුනේ දෙවීරම් වෙතෙර වැඩ වෙසෙති තව ද එසමයෙනි ආයුෂමත් උපනඥශාකෳපුනුගන්නේ උපසථාගක වූ මහඇමැතියෙක් ආයුෂමත් උපනඥ– ශාකාෘපුතුයන්ට දූතයකු ලවා සිවුරුමලයක් **ගැවී ය ''මේ** සිවුරුම්ලයෙන් සිවුරක් විකෞවගෙණ සිවුරෙන් උපතඥහිමිගන් පුදව'යි. එකල්හි ඒ දූත තෙම අංශුෂමත් උපතඥශෘකාපුතුයන් කරු එළඹ අංශුෂමක් උපනඥ– ශාකාපුතුයන්ට ''වහන්ස. ආයු**ෂ**මතුන් උදෙසා මේ ගෙණ එන ලද අායුෂමත්හු සිවුරුමල පිළිගණිත්වා"යි කිය. මෙසේ කි කල්හි අංශුෂමත් උපනණු ශෘකාපුතුයෝ ඒ දූතයාට ''ඇවැත්ති, ඇපි සුදුසු කල්ති කැප වූ සිවුර වූ කලි ඇපි සිවුරුම්ල නො පිළිගණුම්හ පිළිගණුම්හයි" කීහ මෙසේ කි කල්හි ඒ දූත නෙම අංයුෂමන් උපතඥශාකා– පුතුයන්තෙන් ''ආයුෂමත්හට කිසි මෙහෙකරුවෙක් ඇද්දැයි'' ඇයි ය. එකල්ති එක්නරු උපාසකයෙක් කිසි යම් කවයුන්තෙකින් ආරාමයට නියේ ය අංසුමෙන් උපනණු ශාකාපුතුයෝ ඒ දූතයාව තෙල උපාසක තෙම තික්ෂූන්ගේ මෙහෙකරු යයි කීන ඉක්බිති ඒ දූහ නෙම ඒ උපාසකයාට දන්වා ඇසුමෙන් උපනඥශාකාපුතුයන් කරා එළඹ ආසුමෙන් උපනඥ ශාකාපපුතුගන්ට "වහන්ස, ආයුමෙන්නු යම් මෙහෙකරුවකු දුක්වුනු නම් මෑ විසින් හේ දන්වක ලද්දේ ග අංසුමෙන්නු සුදුසුකල ඔහු කරං එළඹෙන්වා සිවුරෙන් පුදුන්නේ ශ් යි කිය
- 2 තව ද එසමගෙනි ඒ මනඇමැති තෙම ආයුෂමත් උපනඤශෘකාය-පුතුගන් වෙත දූතයකු ගැමී හ. ''නිම්ගෝ ඒ සිවුර පරිභෞග කෙරෙන්වා, අපි නිමගන් ඒ සිවුර පරිභෞග කරණු කැමතිගමන"යි ඉක්බිනි ආයුෂමත් උපනඤශෘකායපුතුගෝ ඒ උවසුනට කිසිවක් නො කින දෙවනවට ද ඒ මනඇමැති තෙම ආයුෂමත් උපනඤශෘකායපුතුගන් වෙත දූතයකු ගැවී ග ''නිම්ගෝ ඒ සිවුර පරිභෞග කෙරෙන්වා අපි නිම්ගන් ඒ සිවුර පරිභෞග කරණු කැමැතිගමන'යි. දෙවනවට ද ආයුෂමත් උපනඤශෘකාය-පුතුගෝ ඒ උවසුනට කිසිවක් නො කින නෙවනවට ද ඒ මනඇමැති හෙම ආයුෂමත් උපකඤශෘකායපුතුයන් වෙත දූතයකු ගැවී ග ''නිම්ගෝ ඒ සිවුර පරිභෞග කෙරෙන්වා අපි නිම්යන් විසින් ඒ සිවුර පරිභෞග කරණු කැමනියමන"යි
- 3 තවද එසමගෙහි නියම්ශම්වැසියන්ගේ සමාගමයෙක් වෙයි නියම්ගම් වැසියන් විසිනුදු 'යමේක් පසු ව ඒ නම් (හෙතෙම) පණසකින් බැඳුනේ (කහවණු පණසක් දඩ හෙවිය යුතු වේ') යයි, කනිකායෙක් කරණ ලද වෙයි. ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනඥශාකාපුතුයෝ ඒ උපාසකයා වෙන එළඹ ඒ උපාසකයාහට මෙය කීහු –

"අපෝ මේ අවේසා වීවරෙනා"නි "අජජුනෙකා හනෙන අගමෙහි, අජ තෙගමසස සමයෝ තොති, තෙගමෙන ව කනිසා සතා හොගි "යෝ පවජ අතෙවඡනි, පණුණුසා බ්දෝබා"නි "අජේව මේ ආවුසො වීවරු දෙකි"නි ඔවටවිකාග පරාමසි අථ බො සො උපාසකො ආසෙමනා උපනණෙන සකාප පුතෙනන නිපපිළිගමානො අසෙමනො උපනණසස සකාපුවානසස වීවරු වෙනාපොණා පවඡා අගමාසි. මනුසසා කා උපාසකා එනදවොවුං" "කිසස සිං අගෙන පවඡා අගතෙනසි, පණුණුසා ජිනොසි"නි

4. අථ බෝ සො උපාසකෝ තෙසං මනුසසානං එනම් සිං ඇරුවේසි මනුසසා උජිකිංගනහි බීගනහි විපාවෙනහි: ''මහිචඡා ඉමේ සමණා සකාපුනතිශා අසනතුටඨා, නයිමෙසං සුකරං වෙගාවෙචචච කාතුං කථං හි තාම අංගසමා උපනනෙ උපාසකොත ''අජපුනෙහා හනෙන අංගමෙහි''නි වුවචමානො නාගමෙසසාහි''නි අසෙසාසුං බෝ තික්කූ නෙසං මනුසසානං උජිකිංගනහානං බීගනහි විපාවෙනහාං ' 'කථං හි නාම අංගසමා උපනනෙ සකාපුහෙතා උපකිංගනහි විපාවෙනහි· ''කථං හි නාම අංගසමා උපනනෙ සකාපුහෙතා උපකිංගනහි විපාසෙකන ''අජපුනොා හනෙන අංගමෙහි''නි වූවචමාතො නාගමෙසසාහි''නි. අථ බෝ තෙ නික්කූ හනවතො එනම් සිං අරෙවෙසුං – පෙ ''සචචා කිර නිං වාං උපකනු උපාසකෙන අජපුනොා හනෙන අංගමෙහි''නි වූවචමාතො නාගමෙසි ''සචචා හගවා '' විගරහි බුදොා හනවා – පෙ ''සචචා කිර නිං තාම නිං මොකපුරිස උපාසකෙන 'අජපුනෙහා හනෙන අංගමෙහි''නි වූචචමානො නාගමෙසසි නෙනං මොකපුරිස අපපසනනානං වා පසාදය ලෙප එවණුව පත තිකකිවෙ ඉමං සිකුබාපදං උදදිසෙගනාථා

"භික්තුං පනෙව උද්දියස රාජා වා රාජනො නො වා මුංගවණො වා ශහපතිකො වා දුනෙන වීවරවෙතාපනහං ප**ගිණෙයා: 'ඉමිනා** වීවර-**මේකාපනෙනන වීවරං වේකාපපළුං ඉපථනනාමං** භික්කුං වීවරෙන අවජාදෙශි"නි. සෞ වේ දූතො තං භිකබුං උපසබකම්නා එවං වදෙයා 'ඉදං බො කනෙත ආයසමනනං උදදිසස මිවරවෙතාපනනං ආයතං. පතිශණකාතු ආයසමා මීවරවේතාපනනනති". තෙන භිකඩුනා සො 'න බො මයං ආවුසො වීවරවෙනාපනතං දුතො එඩමයක වචනිශයා පතිශණකාම, චීවරණුව බො මගං පතිශණකාම කාලෙන කපපිස'හති. ෂසා වේ දූතෝ නං භිකමුං එවං විදේ**යා "අප**ම් පනායසම්නො **කො**ව වෙයා හව වචනා රෙ. නි මීවර පළිකෙන ආ ආ කම්වේ ආ සම්බන් වෙය හා වචනා ලදා නිදදිසිතබො ආරාමිකො වා උපාසකො වා, 'එසො බො ආවුසො **සො වෙ දුකො තං** වෙකාවචවකරං භිකබුන වෙයාවච්චකරේ"නි සක්ඤ්පෙනා තං භික්කුං උපසමකම්නා එවං වලදයා 'යං බො නහනන අායසමා වෙයානවචචාතරං නිදදිසි, සකැකැනෙනා සො මයා, උපසඛිකම්තු අංශයමා ඎලෙන, පිවරෙන තං අවජාදෙසහති'හි පිවරපුම්කෙන භිකඛවෙ භිකඛුනා වේයාෘව්වවකුරෙ උපස්ඛකම්වා දටනනිකඛපතුං **වොදෙන** බෙබා සාරෙනු කිබා 'අතෙනා මෙ ආවුසෝ විවිදරනානි;- 'ඇවැත, මට සිවුරෙන් පුගෞජන ඇතැ'ගි. "වහන්ස, අද එක්දවසක් බලව අද නියම්ගම්වැසිගන්නේ සමාගමගෙක් වෙහි නියම්ගම්වැසිගන් විසිනුදු 'යමෙක් පසුව ලා ඒ නම් (නෙතෙම) පණසකින් බැඳුණේ වේ' ගහි කතිකාගෙක් කරණ ලද වෙහි 'අද ම ඇවැත, මට සිවුර දෙව'හි එළිගෙහි (=හිහැ) ගත්හ ඉක්බිති ඒ උපංසක තෙම ආයුෂමත් උපනණු– ශාකාපපුතුනත් විසින් දඹ් කොට පෙළතු ලබන්නේ ආයුෂමත් උපනණු– ශාකාපපුතුගනට සිවුරක් මිලගට ගෙණ දී පසුවැ ලා ශියේ ග මිනිස්සු ඒ උවසුහට මෙග කින "කවර හෙගින් ආග්‍යිගෙනි, තෝ පසු වැ ලා ආගෙහි ද, පණසකට පැරදුනෙහි' ගයි.

ඉක්බිති ඒ උපාසක තෙම ඒ මිනිසුත්ට මෙ පවත් දුන්වී ය මිනිස්සු අවඥ කෙරෙනි නුගුණ කියනි දෙස් පහළ කෙරෙන් 'මේ ශුමණශාකාපපුනි– යයෝ මහෙවඡයෝ ය, අසනතුෂවයෝ ය, මොවුනව මෙහෙයකුදු කරන්නව කෙසේ නම් ඇයුමෙන් උපනසැයෝ උපාසක විසින් පහසු නො වෙයි 'වහන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැතවැ'යි කියනු ලබන්නාහු නො බැලුහු ද'යි තියුදුහු අවඥ කරණ නුගුණ කිගත දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුන යම මහණ කෙතෙක් අලෙපචඡයෝ නම් ඔහු අවඥ කෙරෙති නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත් ''කෙසේ නම් අංසුමෙන් උපනඥශාකා-පුතුයෝ උපෘසක විසින් 'වහන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැතැවැ'යි කියනු ලබන්නානු නොබැලීහු දු' යි ඉක්බිනි ඒ භිකුසුහු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලන 'සැබෑ ද උපනඥග, තෝ උපංසක විසින් 'වනන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැතැවැ'යි කියනු ලබන්තෙති තෙං බැලිති දු' යි ''සැබව භාගාවතුන් වහන්ස'' භාගාවත් වුදුහු වෙසෙසින් ගැරහුන ''කෙසේ නම් තුචඡපුරුෂය, තෝ උපංසක විසින් 'වහන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැනැවැ'යි කියනු ලබන්තෙහි නො බැලීහි ද, තුවඡපුරුෂය, නෙල නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙහි - නවද මහණෙනි, මෙසේන් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවූ

"මහණක්තු ම උදෙසා රජෙක් හෝ රජ ඇමැතියෙක් හෝ බමුණෙක් තෝ ගැහැවියෙක් තෝ 'මේ සිවුරුම්ලයෙන් සිවුරක් විකොට ගෙණ මෙනම් මහණහු සිවුරෙන් ආචඡාදනය කරව'සි දූතයකු ලවං සිවුරුම්ලයක් යවා නම්, ඉදින් ඒ දුන නෙම ඒ මහණතු කර එළඹ 'වහන්ස, මේ සිවුරුම්ලය ආයුෂවතුන් උදෙසා ගෙණ එන ලද ය. අංසුමෙන්හු සිවුරුම්ලය පිළිගණින්වා'සී මෙසේ කියා නම්, ඒ මහණහු විසින් ඒ දූත තෙම මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය 'ඇවැන, අපි සිවුරුමල නො පිළිගණුම්ක. එනෙකුදුවන් ඇපි සුදුසු කල්හි කැප වූ සිවුරක් පිළිගණුම්හ'සි. ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ මහණිගට 'ආයුම්වතුන්ගේ කිසි මෙහෙකරුවෙක් ඇද්ද?සි මෙසේ කියා නම්, මහණෙනි, සිවුරු කැමනි මහණනු විසින් ආරම්ක යෙක් වේවයි උපාසකයෙක් වේවයි 'ඇවැත, වේ තෙම භිකුසුන්ගේ මෙහෙකරු ස'සි මෙහෙකරු දක්විය යුත්තේ ය. ඉදින් ඒ දූත තෙම ඒ මෙහෙකරු ඇනවා මහණහු කර එළඹ මෙසේ කියා නම් 'වහන්ස, ආයුෂමන්හු යම් මෙහෙකරුවකු දක්වූහු ද, මා විසින් හෙතෙම ඇනවන ලද්දේ ය ආසුෂමන්හු සුදුසු කල්හි එළඹෙන්වා, ඔවුරෙන් මුඛ වහන්සේ පුදන්නේ ශ්යී. මහණෙනි, සිවුරු කැමැති මහණහු විසින් එලබ 'ඇවැත, මට සිවුරෙන් පුෂසාජන ඇතැ'යි මෙහෙකරු තෙම අදතුන් වරක් සෙටිය යුත්තේ ය. සියි කරවිය යුත්තේ ය_

මුන සහා නු ද යා නුදුළු සාම්ම්"න් සාරයම්නෙනා සෑකං මා වෝ සසාං මන සහා නිය ද සතු සාම්ම්"න්

5. හිකනුං පනෙව උදදිසසානි තිකබුසස්ථාය තිකනුං ආරම්මණ කරිණි තිකනුං අවජාදෙනුකාමො

රාජා නාම යො කොචි රජජං කාරෙකි

රාජ්භෝණෙන තාම හො කොචි රණෙදිය හනතුවෙනතාහාරේ.

මු කමණෙන නාම ජාතියා බුංහමණො

ශකපතිකො නාම· එපෙනිා රාජානං රාජභෝගනං බුංහමණං අවසෙසො ඉහපතිකො නාම

වීවර වෙතා පනන නොම හිරණුණු වා සුවණණ වා මුහතා වා මණි වා ඉමිනා වීවර වෙතා පනෙන නානි පවවූ පටබ්තෙන.

වේතා පෙනාති පරිවතෙන නා

අවජාදෙකිනි දුජෙජනි

සො වෙ දූතෝ තං භියාබුං උපසමකමුණා එවං විදෙයා "ඉදං බො භහත අයසමනතං උදදිසස විවරවෙතුපහනං අනතං පතිගණයාතු අයසමෘ මීවරවෙතුපතන"නති නෙත භියාබුතෘ සො දූතෝ එවමසස වවනීයො· "න බො මයං ආවුසෝ චීවරවෙතුපතනං පතිගණයාම, වීවරණුව බෝ මයං පතිගණනාම කාලෙන කපපිය"නති සො වෙ දූතෝ තං භියාබුං එවං විදෙයය "අනි පතායසමතො කොම වෙයුයාවච්චකරෝ"නි විවරණ්කෙන භියාබවේ භියාබුතා වෙයුයාවච්චකරෝ නිදදිසිතුබෙබා, ආරාමකො වෘ උපාසකො වෘ· "එසෝ බෝ ආවුසෝ භියාබූතං වෙයුයාවච්චකරේ"නි න වනතුබෙබා "තුසා දෙසි"නි වා සො වා නියාබිපිසයනි, සො වා පරිවනෙනසයන්, සො වා වෙනාපෙසන්වී"නි

සො වේ දූනෝ තං වෙයාසවච්චකරං සණුණුපෙනා තං නික්තුං උපස්ධා-මිනිා එවං විදෙයා "යං බො හනෙත අයසමා වෙයාසවච්චකරං නිණුසි, සණුණුනෙතා සො මියා, උපසම්කමතු අයසමා කාලෙන, විවරෙන තං අවඡාදෙසහනී"නි මීවරුම්කෙත නික්ඛවේ තික්තුතා වෙයාසවචකරේ උපසම්කම්නා අවත්නික්ඛතතුං වොදෙන්බෙබා සාරෙන්බෙබා "අනේ; මේ ආවූසෝ වීටරෙනා"නි න වන්න්ඛෙබා "දෙනි මේ වීවරං, අහර මේ වීවරං, පරිවිතෙන්හි මේ වීටරං, වෙතාපෙහි මේ මීවර්"න්නි දුනියම් විභාවිතිවා. තනියම්ව විභාවිතිවා සමේ අභිතියවාදෙනි ඉවෙවනං කුසල්. දෙතුන්යලක් සොයනු ලබන්නේ සිති කරවනු ලබන්නේ ඒ සිවුර නිපදවා (සපයා) නම් මේ නිපැදවීම මැනැවි ඉදින් නො නිපදවා නව්, සිවුයලක් පස්සලක් සසලක් පරම කොට තුෂණ් මතුත වූවනු විසින් උදෙසා සිවියයුතු ය. සිවුයලක් පස්සලක් සසලක් පරම කොට තුෂණ් මතුත ව උදෙසා සිටිනුයේ ඒ සිවුර නිපදවා නම් මේ නිපැදවීම මැනැවි. ඉදින් එසින් මන්තෙහි වැයම් කරන්නේ ඒ සිවුර නිපදවා නම් නිසනිපවිනි වෙයි. ඉදින් නො නිපදවා නම් යමක්තු කෙරෙන් ඒ මහණහට සිවුරැ-මිලය කෙණ එන ලද ද එකි තමා හෝ සායුතු ය 'ඇවැන්නි, තෙපි යම් මහණතු උදෙසා සිවුරුම්ලයක් සැවූහු ද, එය ඒ මහණහට කිසි අපියක් සිදු නො කෙරෙයි ආයුෂමන්තු සවකිය බනය ලබන්වා නොප සතු බනය නහමක් වැනැසේවා'සි දූතයකු හෝ සැවිය යුත්තේ ය. මේ එහි නෙඩම්තා වේ'' යයි

5 භිකුතුං පනෙව උදදිසස ගනු තිකුනු සඳහා තිකුනු අරමුණු කොට තිකුනු ආචඡාදනය කරණු කැමැත්තේ

රාජ නම යම් කිසිවෙක් රාජ්‍යය කෙරේ ද හෙතෙම.

රාජභෝගය නම් රජනුගේ ඔත්වැටුම් බුදිත යම් කිසිවෙක්

බුංහමණ නම් ජාතියෙන් බමුණු වූ**යේ**

ශකපතික නම් රජ, රාජනොගාගා, බුංහවණයා තබා ශෙෂ වූගේ ඉංකුපතික නම

විවර**වෙනාපනන** නම් අමුරන් හෝ රත්රන් හෝ මූතු හෝ මිණි හෝ.

ඉමිනා මීවරවෙතාපණෙනන අනු එළඹසිටිගෙන්.

වෙතාපෙනා යනු පිරිවරු

අවජාදෙනි යනු දෙව.

ඉදින් ඒ දූත තෙම ඒ මහණසු කරු එළඹ 'වනත්ස, මේ සිවුරුම්ලය අයුසමතුන් උදෙසා ගෙණ එන ලද ය අයුසමත්සු සිවුරුම්ලය පිළිගණිත්වා'යි මෙසේ කියා නම්, ඒ මහණසු විසින් ඒ දූත තෙම මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය 'ඇවැත, ඇපි සිවුරුම්ල නො පිළිගණුම්හ එතෙකුදුවත් ඇපි සුදුසු කල්හි කැප වූ සිවුරක් පිළිගණුම්හ'යි ඉදින් ඒ දූත තෙම ඒ මහණනට 'ආයුසම– තුත්ගේ කිසි කැපකරුවෙක් ඇද්දැයි මෙසේ කියා නම්, මහණෙනි, සිවුරු කැමැති මහණසු විසින් ආරම්ක වේවයි උපසෙක වේවයි ඇවැත, මේ තෙමේ තිකුසුන්ගේ කැපකරු' යයි කැපකරු දක්විය යුත්තේ ය. ''ඔහුට දෙව යි හෝ හෙතෙම බහා තබන්නේ ය හෝ හෙතෙම පිරිවටන්නේ ය හෝ හෙතෙම විකොටගන්නේ ය හෝ"යි නොකියයුත්තේ ය

ඉදින් ඒ දූත තෙම ඒ කාපකරු ඇතවා ඒ මහණනු වෙත පැමිණ මෙසේ කියා තම 'වහන්ස, ආසුෂමත්හු යම කැපකරුවකු දක්වූහු තම, හෙතෙම මා විසින් ඇතවන ලද්දේ ය. ආයුෂමත්හු සිවුරෙන් පුසෞජන ඇති කල්හි එළඹෙන්වා සිවුරෙන් මුඹ වහන්සේ පුදත්තේ ය'යි මහණෙනි, සිවුරු කැමැති මහණනු විසින් එළඹ ඇවැත, මට සිවුරෙන් පුසෞජන ඇතැ යි කැපකරු තෙම දෙතුන්ගලක් සෙවිය යුත්තේ ය සිහි කරවිය යුත්තේ ය, 'මට සිවුරක් දෙව, මට සිවුරක් කෙණෙව, මට සිවුරක් පිරිවටව, මට සිවුරක් විකොට හණැ'යි හො කියයුත්තේ ය දෙවනවට ද කියයුතු ය තෙවනවට ද කියයුතු ඉදින් නිපදවා නම් මේ නිපදවීම මැනැවු — නො වේ අභිනිපවාදෙනි, නුළු ගනුණා තුණුනුනෙන උදදිසස දාතුබබං න අසෙන නිසීදිතබබං, ත ආමසං පරිශාගෙනුබබං ත බමෙමා හාසිතුබෙබා ''කිං කාරණා අගනොසී''නි පුචසියමාතෝ ජානාභි² ආවුසොනි වනුනුබෙබා සවේ ආසනෙ වා නිසීදති, ආමසං වා පතිගණනාති, බමමං වා හාසති, ඨාතං හණුනි දුනියම්පි ඨාතුබබං. තතියම්පි ඨාතුබබං වතුකුබනුනුං වොදෙනිා වතුකුබනතුං ඨාතුබබං පණුනුඛනතුං වොදෙනිා දවිකුඛනතුං ඨාතුබබං ජකඛනතුං චෞදෙනිා න ඨාතුබබං කතො වේ උතතරිං වැයම්මාතෝ නං ම්වරං අභිනිපවාදෙනි, පයොගෙ දුනුකුටං පට්ලාහෙන නිසාගනියං හොති, නිසාජනබබං සහිසසස වා ගණසා වා පුශාලසස වා එවණුව පන තිකුඛවේ නිසාජනබබං –පෙ– ''ඉදං මේ හනෙන චීවරං අනිරෙකතිකුඛ– නතුං චෞදනාය අතිරෙකුණුඛනතුං ඨාතෙන අභිනිපථාදිතං නිසසයාගියං, ඉමානං සහිසසස නිසාජාම්''නි –පෙ– දදෙයනුන් –පෙ– දදෙයනුන්ති –පෙ– ආයසමතො දමම්''නි

නො වෙ අතිනිපථාදෙයා, යනසා චීවරවෙතාපනනං ඇතනං නළු සාමං වා ගනතබබං, දූනො වා පැතෙනබෙබා "යං බො තුමෙන අංයසමනෙතා තිකබුං උදදිසා චීවරවෙතාපනනං පතිණිනු, න නං තසා තිකබුතො කිණුව් අපථං අනුතොති, යුණුනතායසමනෙතා සකං, මා වො සකං විනසා"ති

අයං නුදුව සාම්මිනි අයං නුදුව අනුධමමනා

රුජසිකුඛාපදං නිට්ඩනං.

වීවරවගෙනා පඨමෝ.

ಬಜ್ಞಾಕ್ಡಿಬಿಂ,--

උබ්ගතං කසිනං තීණි ධොවනණුව පට්ගායෝ, අසැඥුතකානි තිණෙව උතිනතං දූතුකෙන ව

1 පුණැමානයා - සහ 2 යා ජායාසි - සිමු

ඉදින් තො නිපදවා නම් එහි නොස් තුෂණ්මිනුත වූවනු විසින් උදෙසා සිටිය යුතු ය අසුතෙක තො හින්ද යුතු ය. අතර තො පිළිගත යුතු ය දහම් තොකිය යුතු ය 'කවර කරුණෙන් ආයෙහි ද' යි විචාරණු ලබන්නේ 'ඇවැත දනැ'යි කිය යුතු ය ඉදින් අසුතෙහි හිදී තම් හෝ අහර පිළිගණ් නම් හෝ දහම් කියා නම් හෝ සිටීම බිඳෙයි දෙවනවට ද සිටිය යුතු ය තෙවනවට ද සිටිය යුතු ය

සතරවරක් චෞදනා කොට සතරවරක් සිටිග යුතු ග පස්වරක් වෞදනා කොට දෙවරක් සිටිග යුතු ග සවරක් චෞදනා කොට නො සිටිග යුතු ග ඉදිත් එයින් මතුයෙකි වැගම් කරන්නේ ඒ සිවුර නිපදවා නම් පියොව්හි දුකුළා වෙයි. ලැබීමෙන් නිසහි වෙයි සහතට හෝ ගණයාට හෝ පුතු-ලක්හට හෝ නිසැජිග යුතු ග තවද මහණෙනි, මෙගේත් නිසජිග යුතු ග 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර අශිරා තුන්ගලක් චෞදනායෙන් අශිරා සයලක් සිටීමෙන් නිපදවන ලද්දේ නිසහි විය. මෙය මම සහතට නිසජම යි දෙන්නේ ය සි දෙන්නාහ යි ආයුම්මත්හට දෙම්'යි

ඉදින් නො නිපදවා නම් යමක්හු කෙරෙන් ඔහුව සිවුරුම්ල ගෙණ එන ලද ද එහි නමා හෝ යා යුතු ය 'ඇවැන්නි, තෙපි යම් මහණක්හු උදෙසා සිවුරු මිලයක් ගැවූහු ද එය ඒ මහණහට කිසි අපියක් සිදු නො කෙරේ ඇයුමෙන්හු සාකීය ධනය ලබන්වා නොප සතු ධනය නහමක් වැනසේවා"යි දූනයෙක් හෝ යැමිය යුත්තේ ය.

අයං නකු සාම්ව් යනු මේ එහි අනුබම්තා යි.

6 අයිරා තුන්ගලක් වෞදනාගෙන් අයිරා සහලක් සිටීමෙන් අතිරෙ-කය යන සංඥා ඇත්තේ නිපදවා තම නිසතිපචිති වෙයි අයිරා තුන්-යලක් චෞදනාගෙන් අයිරා සහලක් සිටීමෙන් විමති ඇත්තේ නිපදවා නම නිසතිපචිති වෙයි අයිරා තුන්ගලක් චෞදනාගෙන් අයිරා සහලක් සිටීමෙන් ඌන ය යන සංඥා ඇත්තේ නිපදවා නම නිසතිපචිති වේ උනුතුන්-යලක් චෞදනාගෙන් උනුසහලක් සිටීමෙන් අතිරෙක ය යන සංඥා ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි උනුතුන්ගලක් චෞදනාගෙන් උනුසයලක් සිටීමෙන් වීමති ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි උනුතුන්යලක් චෞදනාගෙන් උනු-සයලක් සිටීමෙන් ඌනය යන සංඥ ඇත්තේ ඇවැත් නැති

7 තුන්ගලක් චෞදනාගෙන් සගලක් සිටීමෙන් උනුතුන්ගලක් චෞදනාගෙන් උනුසගලක් සිටීමෙන් දේ නම්, නො සොගනු ලබන්නේ දේ නම්, හිමිගෝ සොගා දෙන් නම් ඇවැත් නැති උමමනකසාහට ආදිකමම්– කයාහට ඇවැත් නැති යි

රාජශිකතාපදග නිම

පළමු වැනි වීවරවශීය සි.

එහි උදදුනය

උබ්හත කඪිත සිකපදය, උඥොසිත (දෙවන කඪත) යිකපදය, තෙවත කඪත සිකපදය යන තුණ ද, බොවන සිකපදය, පටිගනහණ සිකපදය ශි පසෙකි තතුතතරිය උපකඛට දෙක ය යන අණැණුතක සිකපද තුණ ය, දූතක සිකපද දෙකය සි සියල්ල දශයෙකි

කොසියවගෙගා

5. 2 1.

කොසියසික්ඛා පදං

1 නෙත සමයෙන වූදේඛා තගවා ආළවියං විහරති අගනාළවෙ වෙතියෙ තෙන බො පන සමගෙන ජබබනුබියා තික්බු කොසිගකාරකෙ උපසුඬියාමිණි එවං වදෙනති "බහු ආවූසො කොසකාරකෙ පවථ අමහාකමපි දසසථ මයම්පි ඉචඡුමේ කොසියම්සාකං සන්තං කෘතු"නති තෙ උජඹායනති බීයනති විපාවෙනත් ''කථං හි නෘම සමණා සකෘපුතතියා අමෙහ උපසඬකම්ණා එවං වකඛනත්, බනු ආවූසො කොසකාරකෙ පවථ, අමහා-කමට දසසථ, මයමට ඉවණම කොසියම්සසකං සන්නං කෘතුනති අමහා-කමපි අලාභා අමහාකමපි දුලලුුුණාං, ගෙ මගං ආජිවසස ගෙනු පුනනදුරසස කෘරණා බහූ බුදෑකෙ පෘණකෙ¹ සඞ්ඎතං ආපාදෙමා"ති අසෙසාසුං බො තිකබු නෙසං මනුසසානං උජකාංගනතානං බීගනතානං විපාවෙනතානං යෙ නෙ තිකබූ අපපීචඡෑ තෙ උජඣිංගනති බියනති විපාවෙනති ''කථං ගි නෑම ජබබගගියා තික්බු කොසියකාරකෙ උපසමකම්වා එවා වකුබනුති – බහූ ආවුසො කොසකාරකෙ පච්එ, අමහාකමයි දසසථ, මයමයි ඉවණම කොසියම්සසකා සළුනා කෘතුනති '' අථ බො තෙ තිකබූ භගවනො එත– මළුං ආරෝචෙසුං ''සච්චං කි්ර තුමෙන තිකඛවෙ කොසියකාරකෙ උපස-**ඛකම්ණි. එවං විදෙථ** බනු ආවුසො කොසකාරකෙ පවථ, අමහාකමයි දසසථ, මහම්පි ඉචඡාම කොසිගම්සසකං සළුතං කෘතු"නති "සචචං භගවා " විගරහි බුදෙකි හනවා. "කථං හි තෘම තුමෙන මොකපුරිසා කොසියකාරකෙ උපසභිකමිණි එවං වකබථ, බහූ ආවූසො කොසකාරකෙ පවථ, අමාෘක^{ලි}පි දසසථ, මයම්පි ඉවජාම කොසියමිසසකං සළුතං කෘතු''නති නෙතං මොස– පුරිසා අපපසනනානං වා පසාදුශ –පෙ– එවඤව පන භිකඛවෙ ඉමං සිකිිා– පදං උදේසෙක්කාථ

"අයා පන කිකමු කොසියම්සාකං සජවතං කාරාපෙයා, නිසාගනියං පාවිතනිය"නනි

2. ලෙස පනාති යො යාදිසෝ -පෙ-

හි කඩුත් -පෙ– අයං ඉමසමිං අපෝ අධිපෙපතො භිකඩුනි.

සයවතං තාම ස*ස්රිත*ෘ කතං හොති අවායිමං

නොරාපෙයානි එකෙනව් කොසියංසුනා මිසෙසනා කරොනි වා කාරාපෙති වා, පයොගෙ දුකකටං: පට්ලාහෙන නිසසයායියං හොනි නිසසට් න තබබං සම්ඝසස වා ගණයස වා පුගහලසස වා එවණුව පන හිතටවෙ නිසසජිතබබං "ඉදං මේ හනෙන කොසියම්සෙකං සහනං කාරුපිතං නිසසගයියං, ඉමාහං සමඝසස නිසසජාමිති, දදෙයනති, දදෙයනුනති, ආයසය න

¹ පාණේ මජ සං.

කොසිය වග්ය

5. 2. 1.

කොසිය ශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාකාවතුන් වහන්සේ අළවුනුවර අසල අගාාළව දෙවෝ-එසමගෙහි වූ කලි සවගමහණහු තිහිරිහූ නිපද-ලෙනි වැඩ වසත සේක වත්තත් වෙතු එළඹ "ඇවැත්ති, බොහෝ තිහිරි පණුවත් පිසවූ අපට ද දෙවූ අපි ද තිහිරිනු මුසු ඇතිරියක් කරන්නව කැමැත්තම්න"ගි මෙසේ කියත් ඒ මිනිස්සු "ශාකාපුනුීග මහණහු අප චෙත එළඹ 'ඇවැන්නි, බොහෝ නිහිරි අපට ද දෙවු අපි දු නිතිරිහූ මුසු ඇතිරියක් කරන්නට පණුවන් පිසවූ කැමැත්තම්හ'යි කෙසේ නම් කියත් දෑ' යම් බදු අපි ජිවිකා හෙතුයෙන් අඹුදුරුවන් රක්නා කරුණින් බොහෝ කුඩා පණුවන් මරණයට පමුණුව-මෝ ද ඒ අපට ද අලාහගෙකි අපනේ ද අභාගාගෙකි ''සී අවමන් කරත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් තිකුසුසු අවමන් කරණ අයුණු කියත නුගුණ පතුරුවන ඒ මිනිසුන් ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙත් දු? ඔහු ''කෙසේ නම් සවග මහණුනු තිහිරිහු නිපදවන්නවූන් වෙතු එළඹ 'ඇවැත්නී, බොහෝ තිහිරි පණුවන් පිසවු අපට ද දෙවූ තිහිරිනු මුසු ඇතිරියක් කරන්නට කැමැත්තමහ"යි කියත් දු'යි අවමන් කෙරෙන්, අසුණු කියන්, නුගුණ පතුරුවන් ඉක්බිනි ඒ මහණසු භාගා-වතුන් වහන්සේට එ පවත් සැල කළන "සැබව, භංගාවෙතුන් වහන්සැ"යි ඔහු කිහ භාගාවතුන් වහන්සේ ගැරෑහු සේක "හිස් පුරුෂගෙනි, තෙපි කෙසේ නම් තිහිරිනු නිපදවන්නවුන් කරා එළඹ 'ඇවැත්නි, බොහෝ තිහිරි පණු– අපට ද දෙවු අපිදු තිහිරිනු මුසු ඇතිරියක් කරන්නට කැමැත්තම්හ"යි කෙසේ නම් කියවු ද හිස් පුරුෂයෙනි, මෙය නො පහන් වුවන්නේ පැහැදීම පීණිස ද නො වෙයි. මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ ද උදෙසවූ

"යම් මහණෙක් නිහිරිනූ මුසු ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් නිසනි-පවති වේ"

2 ලෙසා පන සනු සම්, සම් බදු

තිකුඩු (මහණෙක්) යනු මෙ තෙමේ මේ අවියෙහි තිඤු යයි අතිපුෙතය සනුථත (ඇතිරිය) නම් අතුරු වියුම් රහිත කොට කරණ ලද්ද වෙයි

කාරාමෙයා (කරවන්නේ නම්) යනු එක් තිහිරි කෙන්දකිනු දු මූස කොට කෙරෙයි නම් හෝ කරවයි නම් හෝ පියොවෙහි දුකුළා වේ ලබා ගැන්-මෙන් නිසහි මේ සහනට හෝ ගණයා හට හෝ පුතුල් හට හෝ නිසජිය යුතු. ''වහන්ස, මා විසින් නිහිරිහූ මූසු මේ නිසජිය යුතු ඇතිරියෙක් කරවන ලද්දේ ය මෙය මම සහනට නිසජමි යි දෙන්නේය යි දෙන්නාහ යි අයුෂ්මත්හට දෙමි"යි නිසජිය යුතු

- 3 අතතතා විපපකතා අතතතා පරියෝසාපෙති, නිස්සාගේයා පාවිතතියා අතතතා විපපකතා පරෙහි පරියෝසාපෙති, නිස්සාගේයා පාවිතතියා පරෙහි විපපකතා අතතතා පරියෝසාපෙති, නිස්සාගේයා පාවිතතියා පරෙහි විපපකතා පරෙහි පරියෝසාපෙති, නිස්සාගේයා පාවිතතියා අයේසුස්සාවාය කරෝනි වා කාරාපෙති වා, අපෙතති දුකකටස්ස අයේසුත කතා පට්ලහිණා පරිභුණුති, අපෙතති දුකකටස්ස
- 4 අතාපතති විතාතං වා කු<mark>මමණුරණං වා සාණිපා</mark>කාරං වා හිසිා වා බිමෙබාහනං වා කරොති, උමමතනකසා, ආදිකමමිකසාති

කොසියසිකබාපදං නිදුසිතං

5. 2. 2.

සූද්ධකාලකසිකඛාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුදෙඛා තතවා වෙසාලියං විතරනි මහාවතෙ කුටා-ගාරසාලායං තෙන බො පන සමයෙන ජිබ්බන්හා හිනමු සුදඛකාළකානං එළකලොමානං සසුනං කාරුපෙනහි මනුසසා විහාරවාරිකං ආභිණඩනතා පස්සිතා උජැකිංයනහි බියනහි විපාවෙනහි "කථං හි නාම සමණා යකස-පුතනියා සුදඛකාළකානං එළකලොමානං සසුනං කාරුපෙසසනහි, සෙයාවාපි ගිනි කාමහොනිතො,ති අසෙසාසුං බො නික්ඩු තෙසං මනුසසානං උජැඩා-යනතානං බියනහි විපාවෙනතානං යෙ තෙ නික්ඩු අපවිචණ තෙ උජැඛායනහි බියනහි විපාවෙනති. "කථං හි නාම ජිබ්බග්යා හික්ඩු සුදඛකාළකානං එළකලොමානං සසුනං කාරුපෙසනනි"නි? අථ බො හෙ භික්ඩු හගවතො එනමන අරුවෙන්නං කාරුපෙසනනි"නි? අථ බො හෙ සියුඛකාළකානං එළකලොමානං සසුනං කාරුපෙසනින් "සෑවාං හලා හිනාවට සුදඛකාළකානං එළකලොමානං සසුනාං කාරුපෙයාන් මුමෙන මාකපුරිසා සුදඛකාළකානං එළකලොමානං සසුනාං කාරුපෙසයට නෙනං මොකපුරිසා අපසනානං වා පසාදය – පෙ එවුණු පන හිකිකවෙ ඉමං සිකිකාපදං උදදිසෙයනාථ

"යො පන භිකඩු සුදඛකාළකානං එළකලොමානං සපාත කාරා-පෙයා. නියාකුගියං පාචිතතිශ"නති.

2 හතා පනාති හෝ හෘදිසෝ -පෙ-තිකඩුති -පෙ- අහං ඉමසමං අහේ අධිපෙපතො තිකඩුති කාළකං නාම අව කාළකාති ජාතියා කාළකං වා ජයජනකාළකා වා සහවනං නාම සාස්ථිනා කතා හොති අවාධිමං.

- 3 තමා විසින් කොට අඩාළ (ඇතිරිග) තෙමේ නිමවා ද, නිසහිපවිනි වේ තමා විසින් කොට අඩාළ දග අනුන් ලවා නිමවා ද, මෙරවා විසින් කොට අඩාළ දග තෙමේ නිමවා ද නිසැහි පවිති වේ මෙරමා කොට අඩාළ දග මෙරමා ලවා නිමවා ද නිසැහි පවිති වේ. අනෙකක්හු පිණිස කෙරේ ද කරවා ද, දුකුළාඇවැන් වේ අනෙකකු කළ ඇතිරිගක් ලැබගෙණ පරිභෝග කෙරේ ද, දුකුළාඇවැන් වන්නේ ග.
- 4 වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ වටතිරයක් හෝ බිස්සක් හෝ කන්වයිනක් හෝ කෙරේ ද, ඔහුට ද උමතුවෘහට ද ආදිකර්මිකයාට ද ඇවැත් නො වේ

කොසියගිණාපදය නිම්.

5, 2, 2,

ශුදුධකාලකශික්ෂා පදය.

එසමයෙහි භාගාවෙන් මුදුරජාතන් වහන්සේ විසල්පුර මහවෙනෙහි කුටාගාරශාලායෙහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි සවශ මහණු හුදු කළු එළුලොම්මූවා ඇතිරියක් කරවන් මිනිස්සු විහාරචාරිකායෙහි හැසි– රෙන්නාහු එය දක, ''කෙසේ නම් ශාකාපුනීය ශුමණයෝ කාමහොනි ගිහියන් මෙන් හුදු කළු එළුලොම්මුවා ඇතිරියක් කරවද්ද"යි අවමන් කරන්, අයුණු තිගත්, දෙස් පතුරුවත් තිඤුහු අවමන් කරණ, අයුණු කිගන, නුගුණ පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුග යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු ''කෙසේ නම් සවග මහණහු හුදු කළු එළුලොම්මූවා ඇතිරියක් කරවත්දු!"යි අවමන් කරත්, අයුණු කිගත්, නුගුණ පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ තිසුනු තාගාවතුන් වහත්සේට එපවත් සැළ කළහ ''සැබැදෑ මහණෙනි,? තෙපි හුදු කළු එළුලොම්මුවා ඇතිරියක් කරවවු දු²්ගි භාගයවනුන්වහන්සේ අසා වදුළසේක ''සැබැව, භාගාවෙතුන්වහන්සැ"යි ඒ මහණසු කිහ භාගාප-වතුන්වහන්සේ ගැරැහුසේක ''හිස් පුරුෂෑයනි, තෙපි කෙසේ නම් හුදු කළු එළුලොම්මුවා ඇතිරියක් කරවවූ ද? නිස් පුරුෂයෙනි, මෙය නොපහන්-වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද නොවෙශි වහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසව

"යම් මහණෙන් හුදු කළු එළුලොම්මුවා ඇතිරියන් කරවා නම් නිසැහි පුවිති වෙයි."

2 **ලෙසා පනා** යනු යළෙක්, සම්**බඳු** වූ

භිකුඩු යනු මේ තෙමේ වේ අවියෙති තිකුළ ය යි අදහස් කරණ ලදි

කාලක තම උත්පතතියෙන් කළු වූයේ රඳන් පෙවිමෙන් කළු වූයේ ද යි කළුපැහැය දෙවැදුරුම් වෙයි

පවත නම් අතුරා කරණ ලද, නොවියන ලද

කාරාපෙයාන් කරොති වා කාරාපෙති වා, පයොගෙ දුකකටං පටි-ලාහෙත නිසසහගියං හොති නිසසජිතබබං සබසසස වා ගණසා වා පුගාලසස වා එවණුව පත භිකඛවෙ නිසසජිතබබං "ඉදමෙම හනෙත සුදඛකාළකානං එළකලොමානං සන්වනං කාරාපිතං නිසසගයියං ඉමාහං සබසසස නිසසජාම්"ති –පෙ– දදෙයාත් –පෙ– දදදෙයාහුනති –පෙ– දායසමතො දමමි"ති

3 අනතනා විපපකතා අනතනා පරියෝසාපෙති, නිස්සශ්වියා පෘචිතතියා අනතනා විපපකතා පරෙහි පරියෝසාපෙති, නිස්සශ්වියා පෘචිතතියා පරෙහි විපපකතා අනතනා පරියෝසාපෙති, නිස්සශ්වියා පෘචිතතියා පරෙහි විපපකතා පරෙහි පරියෝසාපෙති, නිස්සශ්වියා පෘචිතතියා අණුණුස්සාප්ථාය කාරොති වා කාරාපෙති වා ආපතති දුකකටස්ස අණෙණුනු කතා පට්ලභිණා පරිභුණුණිනි, ආපතනි දුකකවස්ස

4 අනාපතති විතානං වා භුමමන්ථරණං වා සෘණිපාකාරං වා යිසිං වා බ්ලේඛා හතං වා ක්‍රෙයක්, උම්මත්තක්සක්, ආදිකම්කිස්සාති.

සුදඛණාල කසිකඩාපදං නිට්ඩිතං.

5. 2. 3.

දෙවභාගසිකබාපදං

1 තෙන සමගෙන බුණෙය හගවා සාවනිස් විහරනි ජෙනවනේ අතාථ-පිණිඩිකස්ස ආරාමේ තෙන බො පත සමගෙන ජබබ්ගනිසා හිඹඩු හගවනා පටිකකිනතං සුද්ධකානං එළකලොමානං සන්නං කාරාපෙනුනති තෙ ථොකං ගෙව ඔදුනං අනෙන ආදිසිනා නථෙව සුද්ධකාළකානං සන්නං කාරා-පෙනති යෙ තෙ හිකබූ අපපිචණ නෙ උදුකියගනති බියනති විපාචෙනති ''කථං හි නාම ජබ්බයයියා භිකබූ ථොකංගෙව ඔදුනං අනෙන ආදිසිනා නථො සුද්ධකාළකානං එළකලොමානං සන්නං කාරාපෙස්සනති''නි අථ බො තෙ තිකබූ හගවතො එනමන් ආරෝචෙසුං ''සච්චං කිර තුමෙන හිකියිවේ ථොකංගෙව ඔදුනං අනෙන ආදිසිනා තථෙව සුද්ධකාළකානං එළකලොමානං සන්නං කාරාපෙථා''නි ''සච්චං හගවා, විගරහි බුදේධා නගවා ''කථං හි නාම තුමෙන මොසපුරිසා ඓකායෙව ඔදුනං අනෙන ආදිසිනා නථෙව සුද්ධකාළකානං එළකලොමානං සන්නං කාරාපෙස්සථ නෙනා ටොසපුරිසා අපසනනානං වා පසාදය – පෙ...'' එවසුව පන හිකිවීමේ ඉදිං සියාවාපදං කාරාපෙයා යනු කෙරේ තම් හෝ කරවා තම් හෝ පියෝහි දුකුළා වේ ලැබීමෙන් නිසහි වේ සම්කශාව හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයකුට හෝ නිසජිය යුතු මහණෙනි, මෙසේ වනාහි නිසජිය යුතු. ''වහන්ස, මා විසින් කරවන ලද හුදු කළු එළුලොම්මුවා මේ ඇතිරිය නිසහි වෙයි. මම මෙය සහනට නිසජම් යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ආයුමෙන්හට දෙම්"යි නිසජිය යුතු

- 3. තමා විසින් අඩාළ කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා ද, නිසහිපචිති වේ. තමා විසින් අඩාළ කරණ ලද්ද අනුන් ලවා නිමවා ද, නිසහිපචිති වේ. අනුන් විසින් අඩාළ කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා ද නිසහිපචිති වේ අනෙකකු පිණිස කෙරේ ද කරවා ද දුකුළාඇවැන් වේ අතෙකකු විසින් කරණ ලද්දක් ලැබ පරිභොග කෙරේ ද, දුකුළාඇවැන් වන්නේ ය
- 4 වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ වටතිරයක් හෝ බිස්සක් හෝ කන්වයිනක් හෝ කෙරේ ද ඇවැත් නො වේ උමතුවංට ද ඇදිකම්මකයංව ද ඇවැත් නොවේ

ශුදඛකාලකශිකාපදය නිමි

5. 2. 3.

දෙවහාගශිණාපදය.

1. එසම්යෙනි භාගාවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර දෙව්රම් නම් අනේපිබුසිටුහුගේ අරම්ගි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි සුවශ මහණුනු "භාගාවතුන්වහන්සේ විසින් හුදු කළු එළුලොම්මුවා ඇතිරි කරවීම පිළිකෙවිනැ"යි තුමූ මදක් ම සුදු එඑලොම දුවඑගෙහි යොදු පෙර සේ ම හුදු කළු එළුලොම්මූවා ඇතිරි කරවත් යම් අපිස් මහණුහු වෙද්ද ඔහු ''කෙසේ නම් සවග මහණහු මදක් සුදු එඑලොම දුවලගෙහි යොදු පෙර සේ ම හුදු කළු එළුලොම්මුවෘ ඇතිරි කරවත් දැ?" හි අවමන් කරත්, අයුණු කියන්, නුගුණ පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ මහණනු භාග×-වතුන්වහන්සේට එ පවත් සැළ කළහ "සැබෑ ද? මහණෙනි, තෙපි සුදු එළුලොම් මඳක් ම දුවළුගෙහි යොදු පළමු සේ ම හුදු කළු එළුලොම්මුවා ඇතිරි කරවටු ද²" සි භාගාවෙතුන්වහන්සේ අසා වදළ සේක. "සැබැව, භාගාවතුන්වහන්සැ''සි ඔහු කීහ භාගාවත් බුදුරජාතන්වහන්සේ ගැරැහු සේක ''හිස් පුරුෂයෙනි, තෙපි කෙසේ නම් සුදු එඑලොම් මදක් දවඑයෙහි යොද පළමු සේ ම හුදු කළු එඑලොම්මුවා ඇතිරියක් කරවවූ ද? හිස් පුරුෂයෙනි, මෙය කොපහන්වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද . නො වෙයි . මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

"නවං පන භික්තුනා සනවතං කාරයමානෙන දෙව ආශා සුදුබ-කාළකානං එළකලොමානං ආදුත්බබා, තනිශං මදුතානං, චතුළුං ශොචරියානං. අනාදු වෙ භික්තු දෙව හාශෙ සුදුඛකාළකානං එළක-ලොමානං තනිශං මදුතානං, චතුළුං ශොචරියානං, නවං සළුතං කාරාපෙයන, නිස්ක්ශ්රියං පාචිතුනිය"නහි

2 නවං නෑම කරණං උපෘද්‍ය වුච්චති
සෙන්නං නෑම සන්රිණි කතං හොති අවෘයිමං
කාරයමානෙනාති කරෙනා වා කාරාපෙතා වෘ

දෙව භා**ශා සුදබකාලකානං එළකලොමානං ආදුත**බබාති ධාරගිණි දෙව තුලා ආදුතබබා

නනියං ඔදුතාණනති තුලං ඔදුතෘතං

වතුණුං ගෞවරිසානානති තුලං ගෞවරියාතං.

අනාද වෙ ශික්තු දෙව කාගෙ සුද්ධකාලකානං එළක්ලොමානං තතියං ඔදුතානං එතුළුං හොචරියානනත් අතාදිගිළිං දෙව තුලා සුද්ධ-කාළකානං එළක්ලොමානං, තුලං ඔදුතානං, තුලං ගොචරියානං නවං සළාතා කරොති වා කාරාපෙති වා, පයොගෙ දුක්කටං පට්ලාහෙන නිසාගතියං හොති නිස්සජිතබබං සහිකස්ස වා ගණස්ස වා පුගකලස්ස වා එවණුව පන තික්ඛවෙනිස්සජිතබබං "ඉදමෙම හනෙත නවං සළුතා අතාදිගිණා [දේව පුලා සුද්ධකාළකානං එළක්ලොමානං,] තුලං ඔදුතානං, තුලං ගොචරියානං කාරාපිතං නිස්සගයියං ඉමානං සහිකස්ස නිස්සජාමිති –පෙ- දදේගාන් –පෙ-ද්දෙගුනති –පෙ- අගස්මතො දමමී"ති

- 3 අතතතා විපපකතං අතතතා පරිශෝසාපෙති, නිස්සියශියං පෘචිතතියං අතතතා විපපකතං පරෙහි පරිශෝසාපෙති, නිස්සියශියං පෘචිතතියං පරෙහි විපපකතං අතතතා පරිශෝසාපෙති, නිස්සියශියං පෘචිතතියං පරෙහි විපපකතං පරෙහි පරිශෝසාපෙති, නිස්සියශියං අඤඤසසතාය කරෙති වා කාරුපෙති වා, ආපතති දුකකටසස
- 4 අතාපතති තුලං ඔදුතාතං තුලං ගොචරියාතං අාදියිණා කරොති, බහුතරං ඔදුතාතං බහුතරං ගෞචරියාතං ආදියිණා කරොති, සුදබං ඔදුතාතං සුදබං ගෞචරියාතං ආදියිණා කරොති, විතාතං වා භූමමණරණං වා සාණ්පා-කාරං වා හිසිං වා බිමේඛාහතං වා කරොති උමමතතකයා, ආදිකමමකයාාති

දෙවනාශසිකබාපදං නිව්ධිතං

"අලුත් ඇතිරියක් කරවන මහණනු විසින් හුදු කළු එළුලෝම් දෙකොටසක් ශත සුතු. තෙවෙනි කොටස සුදුපැහැ එළුලෝම් ද සිවුවන කොටස කිළිල් වන් එළ්ලෝම් ද ශත සුතු. ඉදින් මහණ තෙම දෙකොටසක් හුදු කළුපැහැ එළුලෝම් ද තෙවෙනි කොටස සුදු සැහැ එළලෝම් ද සිවුවන කොටස කිළිල්වන් එළලෝම් ද නොගෙන් අලුත් ඇතිරියක් කරවා නම් නිසනිපවති වේ."

2 නවං යනු: කිරීම් වශයෙන් අලුත් බව ඇරැබැ කියනු ලැබේ සන්ථනං යනු අතුරා කරණ ලද්දෙක් වෙයි, තොවියන ලද්දෙක් වෙයි කාරයමානෙන යනු කරණ හෝ කරවන හෝ

දෙව හාශා සුදබකාළකානං එළකලොමානං ආදුතිබබා ගනු මැන තුලා දෙකක් ගත යුතු

තනියං බදතානාං යනු සුදුපැහැ එළුලෙමේ තුලාවක් එතු*ප*ේං නොචරියානාං යනු කිඹුල්වන් එළුලොම් තුලාවක්

අනාද වේ තිකුවු දෙව හාගෙ සුදුඛකාලකානං එළකලොමානං නතියං ඔදුතානං වතුණ්ං හොමරියානං යනු: සුදු කළුපැහැ එළුලොම තුලා දෙකක් ද සුදුපැහැ එළුලොම් තුලාවක් ද කිඹුල්පැහැ එළුලොම් තුලාවක් ද නො ගෙණ අලුත් ඇතිරියක් කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියොවෙහි දුකුළා වේ ලබා ගැණීමෙන් නිසහි වේ සහනට හෝ ගණයාට හෝ පුගුලාට හෝ නිසජිය යුතු මහණෙනි, මෙසේ වනාගි නිසජිය යුතු. "වහන්ස, සුදු කළුවන් එළලාම් තුලාවක් ද සොහෙණ මා විසින් කරවන ලද මේ අලුත් ඇතිරිය නිසහි වේ, මෙය මම සහනට නිසජම් දෙන්නේ හ දෙන්නාහු ය අාසුමෙත්හට දෙමී" යි මෙසේ නිසජිය යුතු,

- 3 තුමා විසින් අබාළ කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා තම නිසතිපවිති වෙයි. තුමා විසින් අබාළ කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා තම නිසතිපවිති වෙයි මෙරමා විසින් අබාළ කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා තම නිසතිපවිති වෙයි මෙරමා විසින් අබාළ කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා තම නිසතිපවිති වේ අතෙකකු සඳහා කෙරේ තම හෝ කරවා තම හෝ දුකුළාඇවැත් වෙයි අතෙකකු විසින් කරණ ලද්ද ලැබ පරිභොග කෙරේ තම දුකුළාඇවැත් වෙ
- 4 සුදු එඑලොම් සම ව කිඹුල්වන් එඑලොම් සම ව ගෙණ කෙරේ තම්, සුදු එඑලොම් බහුතර ව කිඹුල් වන් එඑලොම් බහුතර ව ගෙණ කෙරේ තම්, තො මුසු සුදු එඑලොම් තො මුසු කිඹුල්වන් ථඑලොම් ගෙණ කෙරේ තම්, වියතක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ සෙණිපටුරක් හෝ බිස්සක් හෝ බිමෙබාහනයක් හෝ කෙරේ තම් ඇවැන් තැති උමමණනකයගට ආදි-කම්මිකයනට ඇවැත් තැති යි

රෙදවනාග ගිනුමාපදය නිමි,

5. 2. 4.

ජ බබසසසිකබා පදං,

1. නෙන සමයෙන බුදෙඛා හනවා සාවැනියං විහරනි පෙනවනෙ අත්ථිපිණ්ඩිකසය අංරාමේ තෙන බො පන අමයෙන හිකබූ අනුවසයං සහනා කෘරාපෙනති, නෙ යාවතමහුලා විසදසදත්තිබහුලා විහරනති "එළකලොමානි දෙථ එළකලොමෙහි අපෙන්"නි මනුසසා උජිකායනති බියනති විපාවෙනති 'කථං හි නෑම සමණා සකාඅපුනතියා අනුවසසං සුළුත් කෘරාපෙසයනති, යාවතබහුලා විසඳසදත්බහුලා විහරිසයනති එළකලොමානි දෙථ එළකලොමෙහි අපෙන්"ති අමනාකං සහ සකිං කතානි සුළුතානි පස්වුව ජිපි වසයානි හොනති, යෙසං නො දේරකා උඉහදනතිපි උම්මහනතිපි උඥුරෙහිපි බජජනයි ඉමෙ පන සමණා සකාඅපුනතියා අනුවසයං සුළුතං කාරපෙනති, යාවතබහුලා විසඳසදත්බහුලා විහරනති "එළකලොමානි දෙථ එළකලොමෙහි අපෙන්"ති.

දී අසාසාහුං බො තික්බූ තෙසං මනුසසානං උජැබාගනතානං බිගනවානං යෙ නෙ තිකබූ අපපිචඡා නෙ උජඣායනති බියනති විපාවෙනතාකං "කථං හි නෘම භිකබූ අනුවසසං සන්නං කාරාපෙසානති විපෘචෙනනි **ගෘවනබහුලං වි**ඤඤතන්බහුලං විහරිසානන් ''එළකලොමෘනි දෙඵ එළක-ලොමෙහි අපෙළුා"ති අථ බො තෙ තිකබු භගවතො එකමණා ආරොවෙසුං ''සචචං කිර භිකඛවෙ භිකඛූ අනුවසසං සන්නං කාරළෙනනි යාවනබ්හුලා විඤඤතතිබනුලං විනරනති ''එළකලොමෘති දෙථ එළකලොමෙහි අනේා'නි ''සදිවං තගවෘ'' විගරහි බුණො තගවා ''කථං හි නාම තෙ හිකබවේ මොසපුරිසා විඤ්ඤතත්බහුලා **යාවනබ**නුලා අනුවසසං සණ්තං කාරාපෙසසනනි විහරිසයනති ''එළකලොමෘනි දෙථ එළකලොමෙහි අපේා"නි. නෙනං භිකඛවෙ අපයසනනාතං වා පසාදුග –පෙ– එවඤව පන තිකඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උදෑිසෙගසාථ

"නවං පන නිකුඹුනා ඝප්ථනං කාරපෙනා ජිබ්බසානි බාරෙතබිවිං. බුරෙන චේ ජනනං වසසානං තං ඝප්ථතං විසාජේජනා වා අවිසාජේජනා වා අඤඤං නවං ඝප්ථතං කාරපෙසා, නිසානයියං පෘමිතනිය' නයි.

එවඤවීදං ගගවතෘ භිකබූතං සිකඛාපදං ප*ඤ*ඤතතං හොති.

[මූලපඤඤතනි.]

3 තෙන බො පත සමගෙන අඤඤනරෝ තිකබු කොසම්බග ශිලානො හොති ඤතකා තසස තිකබුනො සනනිකෙ දූතා පාතෙළා "අගවජ්තු තදනෙනා, මග උපවස්තිසසාමා"නි තිකබුපි එම්මාගෙසු "ගවජාදිසො, ඤානකා තා උපවස්තිසසනනී"නි සො එම්මාග "හනවතා ආදිසො සිකවා-සදා පඤඤතනා "නවා පත තිකබුනා සනිතා කාරපෙනා ශ්වමසයානී ධාරෙතවන"නායි "අහඤම්මති ශිලානො ත සසෙකාම සහතා ආදර පකකම්තුං, මැතුණුම් විතා සන්තා න එාසු හොති, නාගා ගම්සොටී"නි හුගුවනො එනුමින් ආරේඛව්සුං

5. 2. 4.

ජ බබ සසා ශික්ෂා පදය.

- 1 එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැත්තුවර සමීපයෙහි වූ අනේපිඩු සිටුහු ශේ දෙවරම් වෙහෙරෙහි වැඩ වෙසෙනි තවද එසමයෙහි හියසුහු වසක් පාසා ඇතිරි කරවති ඔහු 'එඑලොම් දෙව එඑලොමින් අව ඇතැ'යි යැදිම් බහුල ව විතැවීම බහුල ව වෙසෙනි. මිනිස්සු අවදෙ කෙරෙති නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත් ''කෙසේ නම් ශුමණශාකාපුනුගයෝ වසක් පාසා ඇතිරි කරවත් ද, 'එඑලොම් දෙව එඑලොමින් අව ඇතැ'යි යැදීම් බහුල ව විතැවීම් බහුල ව වෙසෙන් ද, අපගේ වැලිත් වරක් කරණ ලද ඇතර් පස්වසකුදු සවසකුදු පවතිත් එහි අපගේ දරුවෝ මලමු ද කෙරෙති (හනු) මියන් විසිනුදු කනු ලැබෙත් එතෙකුදුවත් මේ ශුමණශාකාපුනුගයෝ වසක් පාසා ඇතිරි කරවති 'එඑලොම් දෙව එඑලොමින් පුයොජන ඇතැ'යි යැදීම් බහුල ව විතැවීම් බහුලව වෙසෙනි''යි
- 2 තිසුසුහු අවඥ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම මහණ කෙනෙක් අලෙපවඡයෝ නම් ඔහු අවඥ කෙරෙනි නුගුණ කියනි දෙස් පහළ කෙරෙන්. "කෙසේ නම් තිසුසුහු වසක් පසස ඇතිරි කරවත් ද 'එඑලෙමේ දෙව එඑලෙමින් පුයෝජන ඇතැ'යි යැදීම් බහුල ව විනැවීම් බහුල ව වෙසෙන් ද"යි ඉක්බිනි ඒ තිසුසුහු තහොවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ ''සැබෑද මහණෙනි, තිසුසුහු වසක් පසස ඇතිරි කරවත් ද "එඑලෙමේ දෙව එඑලෙමන් පුයොජන ඇතැ'යි යැදීම් බහුල ව විනැවීම් බහුල ව වෙසෙන් දු"යි. සැබව 'තාගාවතුන් වහන්ස තාගාවත් බුදුහු 'කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුවඡපුරුෂයෝ වසක් පසස ඇතිරි කරවත් ද 'එඑලෙම් දෙව එඑලෙමන් පුයොජන ඇතැ'යි යැදීම් බහුල ව විනැවීම් බහුල ව විනැවීම්

"මහණනු විසින් නව ඇතිරිය කරවා සවසක් බැරිය සුතු ය. ඉදින් සවසකින් මෙපිට ඒ ඇතිරිය විසරා හෝ නො විසරා හෝ අනිත් නවඇතිරියක් කරවා නම නිසහිපුවිති වේ" යයි.

භාගාවතුන් විසිත් තිකුන්ට මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද වේ

[මුල් පැණවීමයි]

3 තවද එසමගෙහි කොසඹැනුවර එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වුගේ වෙයි තැගෝ 'වහන්සේ පැමිණෙත්වා අපි උපසථාන කරම්හ'යි ඒ මහණහු වෙත දූතයකු ගැවූන තිඤුහු ද 'යා ඇවැත, තැගෝ තොපට උවැවන් කරන්නාහ'යි මෙසේ කිහ හේ මෙසේ කි ය "ඇවැත්නි, හාගාවතුන් විසින් සිකපද පණවන ලද 'මහණහු තවඇතිරියක් කරවා සවසක් බැරියයුතු' යයි. මම් වූ කලි ගිලන් වෙමි ඇතිරිය හෙණ නික්ම ගන්නට තො හැක්කෙමි මට ද ඇතිරිය නැති ව සුවයෙක් නො වෙයි. මම් නො කෙමි"යි භාගාවතුන් වහන්සේට එපවත් දන්වූහ. 4 අථ බෝ හතවා එනසම් නිදුනෙ එනසම් පකරණ බම්ම කථ කළා තිකබූ ඇම් ෙනස් "අනුජාතාම තික්ඛවෙ ශිලානසස තිකබුනෝ සෘදුන-සමමුති දිතු එවසදව පන තික්ඛවෙ දන්බබා තෙන ශිලානෙන තිකබුනා සබස උපස්ඛකම්ණා එකංස උත්තර්ස්ඛන කරිණා බුඩදාන තිකබූන පෑදෙ වණ්ණා උක්කුට්ක නිසිදිණා අණුජලි පගනහෙණා එවමස වචනීගෝ "අහ හනෙන ශිලානෝ න සකේකාම සණ්ත ඇදය පක්කම්තු, සොහ හනෙන සබස සණ්තසම්මුති ශාවාමී"ති දුතියම් ගාවිතබෝ, තතිගමයි ගාවිතුබෝා බානෙනන තික්ඛුනා පටිබලෙන සබේක සඳපෙනුබෝ

"සුණාතු මේ හතෙත සමේක අයං ඉතිනනාමේ හිකබු ශිලානො ත සකෙකාති සන්තං ආදය පකකමිතුං, සො සමක සන්තසම්මුතිං යාවිති යදි සම්කසස පතතකලලං, සමේක ඉතිනනාමසස හිකබුනො සන්තසම්මුතිං දදෙයා එසා දෙනති ²²

සුණතු මේ හනෙත සමෙසා අගං ඉන්නතාමේ තික්ඩු ශිලාතො න සකෙකාති සන්නං අදෙය පක්කම්තුං, සො සමසං සන්නසම්මුතිං ගාවති සබේසා ඉන්නතාමසස තික්ඩුනො සන්නසම්මුතිං දෙති, ගස්යායේමතො බමිති ඉන්නතාමසස තික්ඩුනො සන්නසම්මුතියා දහං, සො තුණ්නසය, සසය නක්ඛමති, සො හාසෙයා

දිනනා සඬෙසන ඉ*ප*වනනාමසස තිකුබුනො සළුතසමමුති. බමති සඬ්සසා, තසමා තුණයි, එවමෙනං බාරයාම"ති

ნ එවණුව පන භිකඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උදදිසෙයනාථ

"නවං පන භික්තුනා සනඑතං කාරපෙනා ජබුවාසානි බාරෙතුබුබං, බරෙන වෙ ජනනං වසසානං තං සනවතං විසාරෙජනා වා අවිසාරෙජනා වා අකුකුං නවං සනවතං කාරාපෙයා, අකුකුව හික්තුසම්මුතියා, නිසාගයියං පාමිතතිය"නාගි

[දුනිගපණැසැතති.]

6. නවං තාම කරණං උපාදය වුවවති සනථතං තාම සහවරිනා කතං හොති අවාසිමං කාරාපෙනාති කරිනා වා කාරාපෙනා වා ජබබසානි ධාරෙතුබබනති ජබබසාපරමතා ධාරෙතුබබං බරෙන වෙ ජනනං වස්සානනති ඌනකඡිබබසාති තං සන්තා විසාපේජනාති අදෙකුළු දනා අවිසාපේජනාති ත කසාව දනා අනැදෑනු නිශාවුයමුනියාති එපෙනා කික්බුසම්මුතිං 4 ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනයෙහි මේ කරුණෙහි දැහැමි කථා වදුරා භිඤුන් ඇමතු සේක. 'මහණෙනි බලන් මහණහට සළුතුසමමුතිය දෙන්නට අනුදනිම මහණෙනි, මෙසේත් දියයුතු ය. ඒ බලන් මහණහු විසින් සඩසයා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට පෙරව මහලු භිඤුන් පා වැද උඑල්ලෙන් හිද මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය 'වහන්ස, මේ ශිලන් වෙම සළුතය ගෙණ යන්නට තො හැක්කෙම් වහන්ස, මේ සඩසයාගෙන් සළුතසමමුතිය අයදිම දෙවනවට ද යැදියයුතු තෙවනවට ද යැදියයුතු පුතිබල වූ වාසනන මහණක්හු විසින් සඩස තෙමේ දන්විය යුත්තේ ය.

"වහන්ස, සඹස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙමේ හිලන් වෙයි. සළුතය ගෙණ යන්නට තො හැකි වෙයි හේ සඬසයාගෙන් සළුතසමමුනිය යදියි ඉදින් සඬසයාව පැමණිකල් ඇත් නම් සඬස තෙමේ මෙනම් මහණහට සළුතසමමුනිය දෙන්නේ ය මේ 'සඳහති' යයි

වහන්ස, සබස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙමේ ධ්ලන් වූයේ සළුනය ගෙණ යන්නට තො හැකි වෙයි හේ සබසයාගෙන් 'සළුනසමමූනිය' යදියි සබස තෙමේ මෙනම් මහණහට 'සළුනසමමූනිය' දෙයි. මෙනම් මහණහට සළුනසමමූතිය දීම යම් ආයුෂමතක්හට රිසි වේ නම් හේ තුෂණීම්හුත වන්නේ ය යමක්හට හො රිසි වේ නම් හේ බණන්නේ ය

සඛසයා විසින් මෙනම මහණහට 'සණ්තුසම්මුතිය' දෙන ලද, සඛසයාට රිසි වෙයි එහෙයින් මේ තුෂණිම්නාවය යි මේ මෙසේ ධරම්''යි

5 නවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශිකෘපදය උදෙසවු

"මහණක්සු විසින් අලුත් ඇතිරියක් කරවා සවසක් ඩැරිය සුතු ය. ඉදින් මහණසු විසින් සාවුරුද්දකින් මෙපිට ඒ ඇතිරිය විසරා හෝ නො විසරා හෝ සිණුසම්මති නැති ව අනිත් අලුත් ඇතිරියක් කරවා නම් නිසනිපවති වේ" යයි.

[දෙවන පැණවීමයි.]

6 නව තම කිරීම උදෙසා කියනු ලැබෙයි

ඝනථත නම තො වියූ අතුරු *කරණ* ලද්දෙක් වෙහි

කාර පෙනා යනු කොට හෝ කරවා හෝ

ජබබ ඥානි බාරෙන බබං යනු සංවුරුද්දක් පරම කොට බැරියයුතු ය

බරෙන වෙ ජනනං වසසානං යනු උනු සාවුරුද්දක්

හාං ස**පතතාං විශාපේර න**ා යනු අනුනව දී

අවි**සසරේජන**ා යනු කිසිවක්හට තො දී

අණැකැඩ තියාබුසම්බුනියා යනු තියාදුසම්මනි තබා

7 අඤඤං තවං සঞ්තං කරෙති වා කෘරාපෙති වා, පහොගෙ දුකකටං පට්ලාහෙත නිසසගතිගං හොති. නිසසජිතුබබං සමාසස වා ගණසස වා පුගගලසස වා එවඤව පත භිකඛවෙ නිසසජිතුබබං "ඉදං මේ හනෙතු සන්තං ඌ තකඡිබබසාන් කාරුපිතං අඤඤනු භිකඛුසමමූතිගා නිසසගතිගං ඉමාහං සමාසස නිසකජාමිති.1 –පෙ– දදෙගාන් –පෙ– දදෙගාන් –පෙ– දදෙගාන්

රි අනතන විපපකතා අතතනා පරිශෝසාපෙති, නිසාගයියා පෘවිතතියා අතතනා විපපකතා පරෙහි පරිශෝසාපෙති, නිසාගයියා පෘවිත තතියා පරෙහි විපපකතා අතතනා පරිශෝසාපෙති, නිසාගයියා පෘවිතතියා පරෙහි විපපකතා පරෙහි පරිශෝසාපෙති. නිසාගයියා පෘවිතතියා

9 අතාපතති ඡබබසසානි කරෙති, අතිරෙකඡිබබසානි කරෙති, අණුණුසානාග කරෙති වා කාරපෙනි වා, අණෙඤන කතා පට්ලභිතිා පරිතුණුනි, මිතානා වා භුමමනවරණා වා සාණිපාකාරා වා හිසිං වා බිමේබාහතා වා කරෙති, භිකඛුසමමුනියා, උමමතතකසස, ආදිකමේකසසාති.

ජබබ ගොසිනකා පදං නිවසිනං.

5. 2. 5.

නිසීදනසනථන සිකඛාපදං.

1 තෙන සමගෙන බුදෝය හගවා සාවැනියං විශරති ජෙනවනෙ අතාථපිණාඩකසා ආරාමේ අථ බො හගවා නික්ඛූ ආමනෙනයි: ''ඉවුණුවගං නික්ඛවෙ නෙමාසං පටිසලලීගිතුං, නමනි කෙනවි උපසම්කම්තබෙබා අණුසුව එකෙන පිණාඩපාතනීහාරකෙනා''නි. එවං හනෙනති බො නෙ නික්ඛූ හගවනො පටිසසුණා නාසසුධ කොව හගවනතුං උපසම්කමති, අණුසුව එකෙන පිණාධපාතනීහාරකෙන තෙන බො පත සමගෙන සාවැනියා සමේෂන කානිකා කතා හොති. ''ඉවුණනාටුසෝ හගවා තෙමාසං පටිසලලිගිතුං, න හටවා කෙනවි උපසම්කම්තබෙබා අණුසුව එකෙන පිණාවපාතනීහාරකෙන සෝ හගවා උපසම්කම්තබෙබා අණුසුව එකෙන පිණාවපාතනීහාරකෙන සෝ

2 අථ බෝ අංගසමා උපසෙනා වඬගනනාපුනෙනා සපරිසෝ සෙන හගටා තෙනුපසිකම්. උපසිකම්නා හගචනතං අභිවාදෙනා එකමනගං නිසිදි එකමනතං නිසිනගං බෝ අංසසමනතං උපසෙනං වඬගනනාපුනතං හගටා එතදවොව "කමම් වෝ උපසෙන ඛමනියං, කමම් යාපනියං, කඩම්න් අපපතිලම් එක අභානං අංගතා"ති. "ඛමනියං භගවා, යාපනියං හගටා, අපස්ථිලම් මෙන ව මයං හනෙන අභානං අංගතා"ති.

¹ නිසසජජාව මජක

- 7. අතිත් තව ඇතිරියක් කෙරේ තම හෝ කරවා තම හෝ පුයොග-යෙහි දුකුළා වෙයි ලැබීමෙන් නිසහි වෙයි සහතට හෝ ගණයාට හෝ පුහුලක්හට හෝ නිසැජිය යුතු ය මහණෙති, මෙසේත් නිසැජිය යුතු: "වහන්ස, මේ මාගේ ඇතිරිය භිකුසුසමාති තැති ව උනු සාවුරුද්දක් ඇති ව කරවත ලද්දේ නිසහි විය මම මෙය සහතට නිසජම්'යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂමත්හට දෙම්" යි
- 8 තමා විසින් අඩාළ කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා නම් නිසහිපවිති වෙයි තමා විසින් අඩාළ කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසහිපවිති වෙයි මෙරමා විසින් අඩාළ කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා නම් නිසහිපවිති වෙයි මෙරමා විසින් අඩාළ කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසහිප පවිති වේ
- 9 සාටුරුද්දක් පිරුණු කල්හි කරවා නම්, අයිරා සාටුරුද්දක් පිරුණු කල්හි කරවා නම්, අනෙකක්හු විසින් කරණ ලද්දක් ලැබ පරිභොග කෙරේ නම්, වියතක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ සෙණිපවුරක් හෝ බිස්සක් හෝ බිමෙබාහනයක් හෝ කරවා නම්, භිණුසමමති ඇති කල්හි, උම්මතනකයාහට, ආදිකම්මිකයහට ඇවැත් නැත්තේ යි

ජබබ යසැගි කැහා පදග නිමි.

5. 2. 5.

නිසීදනසනුථන ශිඤාපදය

- 1 එසමයෙහි හාහාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සමීප-යෙහි වූ අනේපිඩු සිටුහුකේ දෙවිරම් වෙහෙරු වැඩ වසන සේක එකල්හි භාගාවත්හු තිඤුත් ඇමැතුන 'මහණෙනි, මම තුන්මසක් විවිකත ව වසන්තට කැමැත්තෙමි. පිණිඩපාත එළවත එක් මහණක්හු හැර කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙම වෙමි 'එසේ ය වහන්සැ'යි ඒ තිඤුහු භාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී පිණිඩපාත එළවත එක් මහණකු හැර කිසිවෙක් භාගාවතුන් වහන්සේ කරා තො එළඹෙයි යළි එසමයෙහි සැවැත්-තුවර සමාග විසින් කතිකාවක් කරණ ලද වෙයි 'ඇවැත්නි, භාගාවතුන් වහන්සේ තුන්මසක් මුළුල්ලෙහි විවිකත ව වාසය කරන්නව කැමති වන සේක පිණිඩපාත එළවන එක් මහණකු විනා කිසිවක්හු විසින් භාගාවතුන් වහන්සේ නො එළඹිය යුත්තාහ යමෙක් භාගාවතුන් වහන්සේ කරා එළඹේ තම හෙතෙම පවිතිඇවැත් දෙසැවිය යුත්තෝ'යයි
- 2 එකල්හි වඩගනතපුතු වූ ඇයුණුත් උපසෙන තෙමේ පිරිස් සහිත වූයේ භාගාවතුන් වහන්සේ කරු එළඹ භාභාවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස්ව හුන්තාවූ වඩගනතපුතු වූ ඇයුණුත් උපසෙනහට භාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදළහ. 'කිම උපසෙනය, නොපට ඉවසිය හැකි ද, කිම යැපිය හැකි ද, කිම නො වෙහෙසින් දිගුමහැ ආවහු ද'යි ඉවැයිය හැක්ක භාගාවතුන් වහන්ස, යැපිය හැක්ක භාගාවතුන් වහන්ස, වහන්ස අපි නො වෙහෙසින් දිගුමහැ ආම්භ'යි.

- ්. තෙන බො පන සමයෙන ආයසමනො උපසෙනසස වඩානනපුනාසා සදසිමිහාරිකො භිකබු හනවතො අවිදූරෙ නිසිනෙනා හොති අථ බො හනවා නං භිකබුං එතදවොච ''මනාපානි නෙ භිකබු පංසුකුලානි"නි ''න බො මෙ භනෙත මනාපානි පංසුකූලාති"ති ''කිසස පත නිං තිකමු පංසුකූලිකො"හි ''උපජිකිායො මෙ භනෙත පංසුකුලිකො, එවං අහමපි පංසුකුලිකො''නි අථ බො භගවා අංගසමනනං උපසෙනං වඬගනනපුතනං එනදවොව "පාසාදිකා ඛෝ තාහයං උපසෙන පරිසෘ, ''කථං නිං උපසෙන පරිසං විනෙසි"නි සො මං භනෙත උපසමපදං යාචති, තෘහං1 එවං වදුම "අහං බො පාවුසො අංරණයදිකො පිණ්ඩපෘතිකො පංසුකුලිකො, සවේ නිමපි ආරණයදිකො හවිසයයි පිණිඩපාතිකො පංසුකූලිකො, එචෘගනතං උපසමපාදෙසසාමී"නි සවේ මේ පට්සුණාති, උපසම්පාදෙමි නො වේ මේ පට්සුණාති, න උපසම්පාදෙමි යො මං නිසසයං යාවති, තාහං එවං වදුම් ''අහං බො ආවුසො ආරණුදුකො පිණ්ඩපාතිකෝ පංසුකුලිකෝ, සවේ ණමපි ආරණුණුකෝ භවිසාසි පිණ්ඩපාතිකෝ පංසුකුලිකො, එවැහනෙත නිසසයං දසසාමිනි සවෙ මෙ පටිසුණානි, නිසසයං දෙම් නො වෙ මෙ පට්සුණාති, න නිසසයං දෙම එවං බො අනං හනෙන පරිසං විනෙම්"ත් 'සාධු සාධූ උපසෙන, සාධු බො ණිං උපසෙන පරිසං විනෙසි ජානාසි පත ණිං උපසෙන සාවණියා සම්ඝසය කුතික"නති "න බො අහං භුනෙත ජානාම් සාවණියා සබනසස කතික"නති සාවණියා බෝ උපසෙන සබෙනන කත්තා කතා "ඉවඡනාවුසො භගවා තෙමාසං පටිසලලීයිනුං, න භගවා කෙතව් උපසමකමිතුබෙබා අඤඤතු එකෙත පිණඩපාතනිහාරකෙත හගවනතං උපසඬකමනි, සො පෘචිතතිගං දෙසාපෙනබෙබා"ති ''පඤඤයිසසහි භනෙත සාවන්මයා සමෙඹා සකාය කතිකාය "ත මයං අපපඤඤතතං පණුණු පෙසසාම, පණුණුනනං වා න සමුවුණිණිසාම, ගථා පණුණු නොසු සිකඛාපදෙසු සමාදය වනනිසසාමා"නි "සාධු සාධු උපසෙන, අපසඤනනං න පඤඤපෙතබබං, පඤඤතතං වා න සමුචඡිණිතබබං, ගථාපඤඤපොතසු සික්ඛාපදෙසු සමාදය වනතිනුලිබං" "අනුජනොම් උපසෙන යෙ නෙ නිකුවු අංරකුණ්ඩිකා පිණ්ඩපාතිකා පංගුකුලිකා **යථාසුඛං** උපසඔකමනතු"ති.
- 4 තෙන බො පන සමගෙන සම්බහුලා තින්නූ බහිදවාරකොවඨකෙ සීතා හොනති "මයං ආයසමහනං උපසෙනං වඩගනනපුතනං පෘමිතතියං දෙසාපෙසසෑමා"නි අථ බෝ ආයසමා උපසෙනො වඩගනනපුතනා සපරිසෝ උවසායසනා හගවනහං අභිවාදෙණා පදක්ඛණ කණා පක්කාම අථ බෝ තෙ තින්නූ ආයසමනහං උපසෙනං වඩගනනපුතනං එනදවොමුං "ජානායි පන ණං ආමුසෝ ඊපසෙන සාවණියා සමාසස කතික්"නත් ගගවාමි මං ආමුසෝ එම්මාහ "ජානාසි පන² ණං උපසෙන සාවණියා සමාසස කතික්"නත් හගවාමි මං ආමුසෝ එම්මාහ "ජානාසි පන² ණං උපසෙන සාවණියා සමාසස කතික්"නත් "න බෝ අහං හනෙන ජානාම් සාවණියා සමාසස කතික්"නත් සාවණියා බෝ උපසෙන සමෝන කතිකා කතා "ඉවණිනාමුසෝ හගමා හෙමියස් පවිසලලීයිතුං න හගවා කෙනුව උපසඔකමිනුබෝං අසදියුතු එකෙන විණාපාං තතිනාරකෙන යො හගටනතං උපසඔකමින්, සො පාමිනයියං දේශාපො තබේබා"නි "පසඳයස්සාන් හනෙන සැවණියා සමෝසා සකාය කතිකාය, "න මසං අපපඤඤනතං පසඳක් පසසාම, පඤඤනතා වා න සමුවමිණියාට, සථාපඤඤනතනසු සියුබාපදෙසු සමාදය වනුනිසසාමා"නි අනුඤඤනාමුයෝ හගවනා සෙ නෙ හිනමූ ආරඤඤ්කා මිණිසපාතිකා පංසුකුලිකා සථාසුබා යං අසසනය උපසඬකමනවා නි

¹ න§හ විරසා 2 වෙනිසා යාන්

- නවද එසමයෙහි වඞ්නනතපුතු වූ ඇයුමෙන් උපසේනගේ සදබිවිහාරික මහණෙක් භාගාවතුන් වහන්සේව නුදුරෙහි හුන්නේ වෙයි ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහට මෙය වද,ළහ 'මහණ, තට පසුල්සිවුරු මතාප ද'යි 'වහන්ස, මට පසුල්සිවුරු මතාප තො වෙනි'යි 'කවර හෙයින් මහණ, තෝ පංශුකුලිකයෙහි ද'යි 'වහන්ස, මාගේ උපාධාායයෝ පාංශු– එසෙයින් මම ද[ි] පාංශුකූලිකයෙමි'යි ඉක්බිනි භාගාවෙනු**න්** කුලිකයන වහන්සේ වඞගනනපුනු වූ ආයුෂ්මත් උපසෙනහට මෙය වදළහ 'උපසෙනය, තාහේ මේ පිරිස පුසාදික් ස්, උපසෙනය, කිසෙයින් තෝ පිරිස හික්මවූයෙහි දැයි ' වහන්ස, ගමෙක් මා උපසමපදව ඉල්වා තම, ඔහුට මම මෙසේ කියමි ඇවැත්නි, මම ආරණාකයෙමි, පිණිඩපාතිකයෙමි, පාංශුකූලිකයෙමි, ඉදින් තො ද ආරණාක පිණිඩපාතික පාංශුකූලික වන්නෙහි තම මෙසේ මම තා උපසපන් කරන්නෙම්'යි ඉදින් මට පිළිත කෙරේ නම් උපසපන් කරමි ඉදින් මට පිළිත නො කෙරේ තම් උපසපන් නො කෙරෙමි යමෙක් මා නිස ඉල්වා නම් ඔහුට මම මෙසේ කියම් 'ඇවැත්ති, මම් ආරණාකයෙම් පිණිඩපා තිකයෙම පාංශුකූලිකයෙම, ඉදින් තො ද ආරණාක පීණඩපාතික පාංශුකූලික වන්නෙහි නම් මෙසේ මම තව නිස දෙන්නෙම්'යි. ඉදින් මට පිළින කෙරේ නම් නිස දෙම්, ඉදින් මට පිළින තො කෙරේ නම් නිස තො දෙමි වහන්ස, මෙසේ මම පිරිස තික්මවම්"යි "මැතැව මැනැව උපසෙනග, උපසෙනග, තෝ මැතැමින් පිරිස භික්මවූයෙහි තවද 'උපසෙනය' තෝ සැවැත්නුවර සමයයාගේ කතිකාව දනී ද'යි විහන්ස, මම සැවැත් නුවර සමයයාගේ කතිකාව තො දනිම්'යි ''උපසෙනය, සැවැන්නුවර සඬෂයා විසින් 'ඇවැන්නි, භාගයවතුන් වහන්සේ තෙමසක් විවිකත ව වසන්තට රිසි වෙති පිණිඩපාත එළවන එක් වනණක්හු තබා කිසිවකු විසින් භාගාවතුන් වනන්ගේ හො එළඹිය යුත්තාහ යමෙක් භාගාවතුන් වනන්ගේ කරා එළඹේ, නම් හේ පචිතිඇවැත් දෙසැමිය යුත්තේ'යයි කතිකාවක් කරණ ලද ය 'වනන්ස, සැවැත්තුවර සහිත තෙම සිය කතිකායෙන් පැතෙත්තේ ය අපි නො පණවන ලද්දක් තො පණවමින පණවන ලද්ද හෝ නො සිදුම්න සථාපුදෙපත වී ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් ව පවතුම්හ'යි මැනව මැනැව උපසෙනග, නො පණවන ලද්දක් නො පැණවිගයුතු ය, පණවන ලද්ද හෝ නො සිදියයුතු ය යථාපුඥපා ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් ව පැවැතිය යුතු උපසෙනය, යම් මහණ කෙනෙක් ආරණාක පිණ්ඩපාතික පාංශුකුලික වෙන් නම් ඔහු සුවගේ මා දක්නට එළඹෙන්වා'ගි අනුදනිම
- තවද එසමයෙහි බොහෝ භිකුසුහු ''අපි වඩාගනනපුතු වූ ආයුෂමන් උපසෙනයන් ලවා පචිතිඇවැත් දෙසවමහ'යි බිහිදෙර කොටුවෙහි සිටියාහු ඉක්බිති වඩනහතපුනු වූ ආයුමෙත් උපසෙනයෝ පිරිස් සභිතු ව හුනස්නෙන් තැනී භාගාවෙනුන් වහන්සේ වැඳ පැදකුණු කොට නික්ම ගියහ ඉක්බිති ඒ තිකුසුහු වඩගනතපුතු වූ ආයුෂමත් උපසෙනයන්ට මෙ පවත් කිහ. 'ඇවැත්ති, උපසෙනයෙනි, තෙපි සැවැත්නුවර සම්ඝයාගේ කතිකාව දන්නුහු ''ඇවැත්ති, භාශාවතුන් වහත්සේ ද මට මෙසේ වදුළහ උපසෙනය, කෝ සැමැත්නවර සඹසයානේ කතිකාව දන්නෙහි දු'යි 'වහන්ස, සැවැත්නුවර සබඝයාගේ කතිකාව නො දනිම්'යි ''උපසෙනය, සැවැත්නුවර සබසයා විසින් 'ඇවැත්නි, සාභාවතුන් වහන්සේ තෙමසක් විවිකත ව වාසය කරත්තට රිසි වෙති පිණ්ඩපෘත එළවන එක් මහණක්හු තබා කිසිවක විසින් භාගාවතුන් වහන්සේ තො එළඹිය යුත්තාහ යමෙක් භාගාවතුන් වහන්සේ කරු ථළඹේ නම් හෙතෙම පචිතිඇවැත් දෙසැවිය යුත්තේ'යයි කතිකාවක් කරණ ලද'යි ''වහන්ස, සැවැත්නුවර සඹක නෙම සිය කතිකා-යෙන් පැනෙන්නේ ය 'ඇපි නො පණවන ලද්දක් නො පණවමහ පණවන ලද්ද හෝ තො සිඳුම්හ යථාපුඥපා ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් ව පවතුම්ග'යි 'ඇවැත්ති, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් 'යම් මහණ කෙතෙක් ආරණයක පිණිඩපෘතික පාංශුකූලික වෙත් තම ඔහු සුවසේ මෘ දක්නට එළඹෙන්වා යි අනුදන්තෘ ලද" යයි.

5 අථ බො තෙ තික්බූ ''සම්මං බො අංගසමා උපසෙනො අංග න අපපණුණුනනං පණුණුපෙන්බබං, පණුණුනනං වා න සම්බණිණුතබං, අපසේණුනනං පණුණුපෙන්බබං, පණුණුනනං වා න සම්බණිණුතබං, අවුණුණුනා කිර හග්වනා ගෙ තෙ තික්බූ ආරණුණ්ඩිකා පිණිසපාතිකා පංසුකුලිකා අථාසුබං මං දස්සනාග උපස්ඔක්මනතු''නි තෙ හග්වනනං දස්සනං පිහෙනතා¹ සමානානි උජකිණා ආරණුණ්ඩිකමාං පිණිසපාතිකමාං පංසුකුලික්මනං සමාදිගිපසු අථ බො හග්වා සම්බණුලෙහි තික්බුති සරුබං සෙනාසනවාරිකාං අංශිණානනනා අදදස් සමානානි නඟිං නඟිං උජකිතානි, පස්සිතා තික්බූ ආමනෙතයි ''කස්සිමානි තික්ඛවේ සමානානි නඟිං තහිං උජකිතාන්,''නි අථ බො තෙ තික්බූ තග්වතො එනමන්ං ආරේමෙසුං අථ බො හග්වා එනස්මං නිදුකේ එනස්මං පක්රණේ බම්මං කථං කණා තික්බූ ආමනෙතයි, ''තෙන හි තික්ඛවේ තික්බූනං සික්ඛාපදං පණ්ණුපෙසසාමේ දස අණ්වසේ පට්වෙ සමාසුසුට්ඩුනාග සම්බණුතාග --පෙ - ''එවකුව පත තික්ඛවේ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසෙගාවේං

"නිසිදනසපුතං පන භික්ඛුනා කාරයමානෙන පුරණසපුති සාමනතා සුගතවිදපුම ආදුත්බබා දුබබණණකරණය අනාද වෙ භික්ඛු පුරණසපුතියා සාමනතා සුගතවිදපුම් නවං නිසිදනසපුත කාරපෙයා, නියසගයියං පාමනතියනති"

6 නිසිදනා නාම සදසා වුච්චති
සප්ථනා නාම සප්ථරිතා කතා හොති අවාසිම කාරයමානෙනාති කරෙතෙනා වා කාරාපෙනෙනා වා පුරුණුසප්ථනා නාම සකිං නිවණමයි සකිං පාරුතමයි

සාම**නතා සුගතමිදපම ආදුතබබා දුබබණණකර**ණායාති² වටටං වා වතුරාංග වා ජිනිුිිිිිිිිිි එකදෙසෙ වා ස**න්රිතබබං, වි**ජිවෙනිා වා සන්රිතබබං

අනාද වෙ ගිකමු පුරාණසන්තසස සාමනතා සුගත්වීදන්නති අතාදියිනා පුරාණසන්තසස සාමනතා සුගත්වීදන්ව තවං නිසිදනසනතා කරොති වා කාරාපෙති වා, පගොගෙ දුකකටං පට්ලාහෙන නිසායාගියං හොති. නිසාජිතබබං සබසසා වා ගණසා වා පුගහලසා වා එවසුව පත තිකබවෙ නිසාජිතබබං "ඉදමෙම කනෙත නිසිදනසන්නා අතාදියිනා පුරාණසන්තසස සාමනතා සුගතවිදන්ව කාරාපිතං නිසාගනිගං ඉමාග සබාසය නිසාජාමී"ති -පෙ- දදෙගාත් -පෙ- දදෙගසුනති, ආයසමනො දම්වී"ති

7 අතතතා විපපකතා අතතතා පරියෝසාපෙති, නිස්සයශියං පාචිතතියං අතතතා විපපකතා පරෙහි පරියෝසාපෙති, නිස්සයශියං පාචිතතියං පරෙහි විපපකතා අතතතා පරියෝසාපෙති, නිස්සයශියං පාචිතතියං පරෙහි විපපකතා පරෙහි පරියෝසාපෙති, නිස්සයශියං අස්සුසුසක්ෂුවාය කරෙති වා කාරපෙති වා, ආපතති දුක්කවස්ස

^{1.} ರಮ ಎಂದ ಟ ಎದಕು ಮು, ಜನು 2 ಕರಣಾರಾದ, ಕೆ ತ ಹು 3 ಕರ್ಲಂಬರೆ. ಇಂ. ಕ

5 ඉක්බිති ඒ තිසුසු අයුෂමත් උපසෙනගෝ සැබවක් ම කියති: 'නො පණවත ලද්දක් නො පැණවිගයුතු ග, පණවත ලද්ද හෝ නො සින්ද යුතු ග යථාපුඥපත ශිස්පාපදගන්හි සමාදන් ව පැවැතිගයුතු'ගයි. තිසුසු 'යම් මහණ කෙනෙක් අරණාක පිණ්ඩපාතික පාංශුකුලික වෙත් නම් ඔහු සුවගේ මා දක්නට එළඹෙත්වායි භාගාවතුන් විසින් අනුදන්නා ලද'යි ඇසුන. ඔහු භාගාවතුන් වහන්ගේ දක්නට කැමැත්තාහු ඇතිරි හැරපියා ආරණාකාභිගය පිණ්ඩපාතිකාභිගය පාංශුකුලිකාභිගය සමාදන් වූහ ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ බොහෝ තිසුන් හා සමග සෙනාසනචාරිකායෙහි වඩතාහු ඒ ඒ තැන්හි හැරපියන ලද ඇතිරි දුටහ දක 'මහණෙනි, මේ ඒ ඒ තැන්හි හැරපියන ලද ඇතිරි දුටහ දක 'මහණෙනි, මේ ඒ ඒ තැන්හි හැරපියන ලද ඇතිරි දුටහ දක 'මහණෙනි, මේ ඒ ඒ තැන්හි හැරපියන ලද ඇතිරි සටක්හුගේ ද'යි තිසුන් ඇමැතුහ ඉක්බිති ඒ තිසුනු භාගාවතුන් වහන්සේ එපවත් සැළ කළහ ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදාකයෙහි මේ කරුණෙහි දුහැමි කථා වදර නිසුන් ඇමැතුහ ''එසේ වී නම් මහණෙනි, කරුණු දශයක් නිසා තිසුන්ට ශිස්පාපද පණවන්තෙමි. සමසසුවඩුතා පිණිස . නවද මහණෙනි, මෙහේත් මේ ශිස්පාපදය උදෙසවු

"නිසදුන් ඇතිරියක් කරණ මහණකු විසින් දුව්ණිකිරීමට පුරාණ සංවිතයාගේ භාන්පසින් සුශක්වියතක් ශතසුතු ය. ඉදින් මහණ තෙම පුරණසංවිතයාගේ භාත්පසින් සුශක්වියතක් නො ගෙණ අලුත් නිසදුන් ඇතිරියක් කරවා නම් නිසනිපවිති වේ" යයි

6 නිසිදන නම දුවලු සහිතයෙක් කියනු ලැබේ සංසුත තම නො වියු අතුව කරණ ලද්දක් වෙයි කාරයමානෙන යනු කරන්නේ හෝ කරවන්නේ හෝ සුරාණසංසුතු නම. වරක් හැන්ද හෝ වරක් පෙරවූවකි

සාම නතා සුශතවිදපම ආදුතිබබා දුබබ ණණකරණය යනු වට කොට හෝ සිවුරැස් කොට හෝ සිද එක්පසෙක හෝ ඇතිරිය යුතු යි. නෙලා හෝ ඇතිරිය යුතු යි

අනාද වෙ තිකු පුරාණ ස**ුළු තියා සාමනතා** සුගත්විදප්රීං ගනු පැරණි ඇතිරියක පසකින් සුගත් වියතක් පමණ නොගෙණ අලුත් නිසදුන් ඇතිරියක් කෙරේ හෝ කරවා හෝ පියෝහි දුකුළා වෙයි ලබා හැණීමෙන් නිසැහි වේ සහනව හෝ ගණයාට හෝ පුගුලක්හට හෝ නිසජිය යුතු යි තුවද මහණෙනි, මෙගේ නිසජිය යුතු යි ''වහන්ස, පැරණි ඇතිරියක පසකින් සුගත් වියතක් නො ගෙණ කරවන ලද මේ මගේ හිඳිනා ඇතිරිය නිසුම විය මම මෙය සහනට නිසු මි දෙන්නේ යයි දෙන්නාන යි අංසුමෙත්හට දෙමි"යි

7 තමා විසිත් කොට අබාළ කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා තම් නිසහි පචිති වෙසි තුමා විසිත් අබාළ කරණ ලද්ද වෙරමා ලවා නිමවා තම් නිසහිපචිති වෙසි මෙරමා විසිත් කොට අබාළ කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා තම නිසහිපචිති වෙසි මෙරමා විසිත් අබාළ කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා තම නිසහිපචිති වෙසි අතෙකකු සඳහා කෙරෙයි හෝ කරවා හෝ දුකුළාඇවැත් මේ 8 අතාපතති පුරුණසන්තසා සාමනතා සුගතවිදනිං ඇදියිනා කරොති අලභනතා පොකතරං ආදියිනා කරොති, අලභනතා අතාදියිනා කරොති, අසෙදසැත කතං පට්ලතිනා පරිතුණුති, විතාතං වා භුමාන්රණා වා සාණිපාකාරං වා තිසිං වා බිමේඛාහතං වා කරොති, උමමතතකසා, ආදිකම්මිකසාති

නිසීදනසන තසිකබාපදං නිට්සිතං

5. 2. 6.

එළකලොම සිකඛාපදං

1. නෙන සමයෙන බුුුුෙකා හගවා සෘවක්ෂීයං විහරති ජෙතුවතෙ අනාථපිණා කසාස ආරාමෙ තෙන බො පන සමගෙන අඤඤනරසස භිකබුනො කොසලෙසු ජනපදෙසු සංවණිං ගචඡනතසස අනතුරු මගො එළකලොමානි උපපණිංසු අථ බො සෞ භිකබු තෘති එළකලොමෘති උතතරසඬෙගත භ ණාධකං බන්නිවා අගමෘසි මනුසසා නං තිකබුං පසයිනිා උපාණෙඩළං "කිතනකෙන තෙ හනෙත කිතෘති, කිතතකො උදගො හවිසාතී"ති සො භික්ඛු තෙමි මනුසෙසහි උපාණඩියමාතො මඩකු අහොසි අථ බො සො භිකබු සාවණි ගනතා තෘති එළකලොමෘනි ඕනකොව ඇසුමහි භිකබූ තං භිකබුං එනදවොවුං ''කිසස පන කිං අාවුසො ඉමානි එළකලොමානි ඕනකොව අාසුමාසි''නි ''නථා හි පතෘහං ආවුසො ඉමෙසං එළකලොමෘතං කා*රණා* මිනුසොති උපපණාඕතො"ති "කීව දූරතො පත නිං ආවුසො ඉමෘනි එළකෑලාමෘති අෘහරි"ති ''අතිරෙකතියොජනං ආවුසො''ති යෙ තෙ භිකබූ අප ිවණ තෙ උජැඛායනති බීයනති විපාචෙනති ''කථං හි කෘම භික්ඛු අතිරෙකතියොජනං එළකලොමෘති ආහරිසසතී''ති අථ බො තෙ **ති**කබූ තගවතො එනම*ප*ථං අංරොවෙසුං ''සචචං කි්ර නිං තිකබු අතිරෙකනියොජනං එළකලොමානි අංනරී"ති? "සචචං භගවං" විගරහි බුදෙඩා භගවං "කථං හි තාම නිං මෞකපුරිස අතිරෙකතියොජන එළකලොමානි අාහරිසායි, නෙතා මෞසපුරිස අපපසනනානං වෘ පසෘදුග –පෙ– එවණුව පන භිකඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උදළිසෙගසාථ

"භිකතුනො පනෙව අදබානම්ශශපාවිපන්නසා එළක් ලොමානි උපාරෙජ සුං, ආකඛ්ධමානෙන සිකතුනා පවිශාගෙන බබානි පවිශා-භෞතා නියෝජනපරමං සහප්ථා හරින බබානි 1 අසිනෙන භාරපක් තනො වේ උන්තරිං ශ්රෙස් අසිනෙනුපි ශාරභක නිසාග්ගියං පාම්නනියනයි"

? ශිකබුනො පහෙව අදඛානම**ශනප**පම්ජනනසාති පථං ගවජනනසස

¹ ඌ, රෙතුබව, නි මූ,

8. පැරණි ඇතිරියක පසකින් සුගත්වියනක් පමණ ගෙණ කෙරේ තම්, තොලැබෙන්නේ ඉතා මදක් ගෙණ කෙරේ තම්, තො ලැබෙන්නේ තො ගෙණ කෙරේ නම්, අනෙකක්හු විසින් කරණ ලද්ද ලැබී පරිභෝග කෙරේ තම් වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ සෙණිපවුරක් හෝ බිස්සක් හෝ බිමෙබාහනයක් හෝ කෙරේ තම්, ඔහුට ද, උමතුවූවහුට ද, ඇදිකමමිකයාට ද ඇවැත් නැති

නිසිදුනසජජන ශිණාපදය නිමි.

5. 2. 6.

එළකලොම ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාගාවත් බුදුරජාතත් වශත්සේ සැවැත්තුවර සම්පයෙහි වූ ජෙනවන නම් අනේපිඩුසිටුහුගේ අරම්හි වැඩ වෙසෙන සේක. එසමයෙහි කොසොල් දනව්හි සිට සැවැත්නුවරට යන එක්තරා ම්කණක්හට අතුරමගදී එඑලොම් උපන ඉක්ඩිති ඒ මගණ තෙමේ ඒ එළුලොම උතුරුසහින් පොදියක් බැඳගෙණ ගියේ ය මිනිස්සු ඒ මහණ දක වෙළපුහ "වහන්ස, ඔබ විසින් කොපමණකින් මිලයට ගන්නා ලද ද කෙතෙක් ලාබ වන්නේ ද²⁹ීයි ඒ මහණ තෙමේ ඒ මිනිසුන් විසින් වෙළපනු ලබන්නේ මකු වූගේ ය ඉක්බිනි ඒ මහණ සැවැන්නුවරට ගොස් ඒ එඵලොම් සිට් වන ම බීම හෙළී ය තිකුසුහු ඒ මහණගට මෙසේ කීග ''ඇවත, තෝ කුමක් හෙයින් මේ එඑලෙෘම් සිටි වන ම බිම ගෙළුගෙහි ද²''යි. "ඇවැක්ති, මම මේ එඵලොම් නිසෘ මිනිසුන් විසින් වෙළපත ලද්දෙමි. එහෙයිනි"යි "ඇවැන්නි නෝ කොතෙක් දුර සිට මේ එඑලොම් ගෙණ අංයෙනි ද³"යි "ඇවැත්ති, අයිරා තුන් යොදුනකි"යි යම් අපිස් වූ මනණ කෙතෙක් වෙත් ද, ඔහු අවමන් කෙරෙති, අයුණු කියත්, දෙස් පහළ කෙරෙත් ''කෙසේ තම මහුණෙක් අයිරු තුන් යොදුනක් එඑලොම ගෙණ අයි ද"යි ඉක්බිති ඒ මහණනු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ ''සැබෑ ද මහණි' තෝ අයිරු තුන් යොදුනක් එඑලොම ගෙණ අයි දු"යි ''සැබව, හාගාවතුන් වහන්ස''යි. භාගාවත් බුදුහු ගැරැනූහ ''තුචඡපුරුෂය, තෝ කෙසේ නම අයිරු තුන් යොදුනක් එඑලොම ගෙණ අයි ද⁷ තුවඡපුරුෂය, "තෙල තො පහත්වූවන්නේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි. "මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවූ

"අදන්මකට පිළිපන් මකණකුකට එඵලොම උපනේ නම් කැමැති මකණකු විසින් පිළිගෙත යුතු යි. පිළිගෙණ ගෙණ යන්නකු නැතිකල්හි තුන් සොදුනක් පරම කොට සියතින් ගෙණ යා යුතු යි. ඉදින් ගෙණ යන්නකු නැති කල්හිදු ඉන් මන්තෙහි ගෙණ යන්නේ නම් නිසැඟිපවිති වේ."

2. තිකඩුනො පදනව අදබානුමුණුදපම්පනනසා යනු මග යන්නහුට.

එළකිලෝමාන් උපාජේජයදූනති උපාජේජයදූං සබ්ඝතෝ වා ගණනො වා ණැතිනො වා මිතනනො වා පංසුකූලං වා අතතනො වා ධනෙන,

ආකතිබමානෙනාති ඉචඡමානෙන

පවිශාගතෙත්බබානි, පවිශාගතෙනා නියෝජනපරවං සහනා හරිත්බබානීත්, නියෝජනපරමතා සහනා හරිත්බබානි

අසනොවා තාරකොති නාකෙදිකද කොවී තාරකො හොති ඉණී වා පුරිසො වා ගතුවෙයා වා පබබජිතො වා

තුනො වේ උතතුරිං හරෙයා අසනෙනයි කාරකොති පළුං පැදං තියොජනං අතිකකාමෙනි, අපතති දුකකවසස. දුනියං පෘදං අතිකතා-මෙති නිසසහනියං පෘචිතතියං 1 අනෙතා තියොජනෙ ඕනො බහි තියො-ජනං පංතෙති, නිසසහනියං පෘචිතතියං අණුණුසස යානෙ වෘ හණෙඩ වා අජාතනනසස පක්ඛිපිණා තියොජනං අතිකකාමෙනි, නිසසහනියානි හොනති නිසසජනබබානි සමුකසස වා ගණසස වෘ පුයාගලසස වෘ එවණුව පත භිකාවව නිසසජනබබානි "ඉමානි මෙ නනෙත එළකලොමානි තියොජනං අතිකකා-මිතානි නිසසහනියානි, ඉමාතානං සමුකසස නිසසජාමී"ති –පෙ- දදෙයාන්

- 3. අතිරෙකතිගොජනෙ අතිරෙකසකුක්දී ²අතිකකාමෙනි, නිසසගයි-යං පාචිතතියං අතිරෙකතිගොජනෙ චෙමතිකො ²අතිකකාමෙනි, නිසසගයියං පාචිතතියං අතිරෙකතිගොජනෙ ඌනකස්කුස්දී ²අතිකකාමෙනි, නිසසගයියං පාචිතතියං ඌනකතිගොජනෙ අතිරෙකසකුස්දී, ආපතනි දුකකවසස ඌනකතිගොජනෙ චෙමතිකො, ආපතති දුකකවසස, ඌනකතියොජනෙ ඌනකස්කුස්දී, අනාපතති
- 4 අතාපතති තියෝජනං හරති, ඌනකතියෝජනං හරති, තියෝජනං හරතිපි පච්චාහරතිපි, තියෝජනං වෘසාබ්පපායෝ ගනාමා නතො පරං හරති, අවජිනනං පට්ලතිණා හරති, නිසාවඨං පට්ලහිණා හරති, අසුසැං හරාපෙති, කටහණඩං හරති, උම්මනනකසා, ආදිකම්මකසානි.

එළඹලොමසිකබාපදං නිවසිතං.

¹ නිසාකර්තානි වනානනි සහ 2 තීනයාජනං අතිකතා වෙති, සහ

එළකලොමාන් උපපජේජයයුං යනු සම්ඝයාකෙරෙන් හෝ ගණයාකෙ-රෙන් හෝ තෑයන්කෙරෙන් හෝ මිතුරන් කෙරෙන් හෝ පංසුකූල ව හෝ සිය ධනයෙන් හෝ උපදතාහු ය

ආකුඛ්ඛවානෙන යනු කැමැතිවන්නනු විසින්

පම්බන හෙතු බාන් යොදුන් පරම නැන් ගෙණ යෑ සුත්තාහ

අසනොන භාරකෙන ගනු සහුගක් වේවයි පුරුෂනෙක් වේවයි ගිහියෙක් වේවයි පැවිද්දෙක් වේවයි ගෙණ ගත අන් කිසිවෙක් තැන්තේ වෙයි

නතො වේ උතකරිං හරෙසා අසතෙන්යි හාරකො යනු. පළමු සිය තුන්යොදුත ඉක්මවා තම දුකුළාඇවැත් වෙයි දෙවෙනි පිය ඉක්මවා තම නිසහිපවිනි වෙයි තුන්යොදුන ඇතුළත සිටියේ තුන්යොදුනෙන් පිටත හෙළා තම නිසහිපවිනි වෙයි තෞදන්තා වූ අනෙකක්හුනේ යානයෙහි හෝ බැම්ගෙහි හෝ බහා තුන් යොදුන ඉක්මවා තම නිසහි වේ සහතට හෝ ගණයාහට හෝ පුභුලක්හට හෝ නිසජිය යුතු තවද ''මහණෙනි, මෙසේ නිසජිය යුත්තාහ ''වහන්ස, තුන් යොදුනක් ඉක්මවන ලද මගේ මේ එළුලොම නිසැහි විය මම මෙය සහතට නිසජම යි, . . දෙන්නේ යි දෙන්නහු යි ඇසුමෙත්හට දෙමි"යි

- 3 අතිරෙක අයිරා තුන් යොදුනෙහි අයිරා සන් ඇතියේ ඉකුම්වා තම නිසහිපවිති වෙයි අයිරා තුන් යොදුනෙහි විමති ඇතියේ ඉකුම්වා නම නිසහිපවිති වෙයි අයිරා තුන් යොදුනෙහි උනු ය යන සන් ඇතියේ ඉකුම්වා නම් නිසහිපවිති වේ. උනු තුන් යොදුනෙහි අයිරා සන් ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි උනු තුන් යොදුනෙහි විමති ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වේ'යි. උනුතුන් යොදුනෙහි උනුය යන සන් ඇතියේ ඇවැත් නැති
- 4. තුන්සොදුනක් තැන් ගෙණ හේ නම්, උනුතුන් සොදුනක් තැන් ගෙණ හේ තම්, තුන් සොදුනක් තැන් ගෙණ හේ ද පෙරළා ගෙණ ඒ ද, තුන් සොදුනක් තැන් විසියැට් වූගේ ගොස් ඉන් මත්තෙනි ගෙණ හේ නම්, අසිදැ ගන්නා ලදුව නැවත ලැබ ගෙණ හේ නම්, නිසජන ලද්දක් ලැබගෙණ හේ නම්, අනෙකක්නු ලවා ගන්වා හේ නම්, එඑලොමින් කළ බඩුවක් ගෙණ හේ නම් (ඔහුට ද), උමතු වූවහුට ද, ආදි කම්මකයාට ද ඇවැත් නැති

එළකලොම ශිකුආපදය නිමි

එළකලොමධොවාපන සික්ඛාපදං.

තෙන සමයෙන වූණො භගවා සකෙකසු විශරති කර්ලවැඩසමං නිශෝධාරුමේ තෙන බො පන සමගෙන ජබබශ්ශියා භික්ඛ භික්ඛනිහි එළකලොමානි බොවාපෙනතිපි රජාපෙනතිපි විජවාපෙනතිපි භිකඛුනියො එළකලොමානි බොවනතිගෙ රජනතිගො විජටෙනතිගො රිඤානති උදෙසං පරිපුචුණිං අතිසීලං අතිචිතතං අධ්පණුණුං අථ බො මහාපජාපනි ගොතම යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්, උපසඬකම්ණා භගවනතං අභිවාදෙණිා එක– මනතා අටඪාසි එකමනනා කීතා බො මහාපජාපතිං ගෞතමා භගවා "කචවි ගෞතම් තිකබුනිගෙ අපපමනතා අාතාපිනිගො පහි-තුතතා විහරනති"ති ''කුතො භනෙත භිකබුනිතං අපපමාදෙ, අයස තිකබුනීති එළකලොමෘනි ධෝවාපෙනතිපි රජාපෙනතිපි ජිබ්බ ගතියා තිකබුනියො එළකලොමානි බොවනතියො රජනතියො වීජටා පෙනතිපි, රිණුවනති උදෙදසං පරිපුවණ අඛ්සීලං අතිචිතතං විජ ටෙනතිගෙ අධ්පණයනත්".

2 අථ බො තගවා මහාපජාපතිං ගොනමං ධමමයා කථාය සඳසාසි සමාදපෙසි සමුතෙනපේසි සමපහංසෙසි අථ බො මහාපජාපති ගොනම හගවතා ධමමයා කථාය සඳසාසිතා සමාදපිතා සමුතෙනජනා සමපහංසිතා කගවනනං අභිවාදෙනා පදක්ඛණා කණා පක්කාම අථ බො හගවා එනසමං නිදුනෙ එනසමං පකරණෙ භික්ඛුසමකං සනනිපාතාපෙනා ජිබවගමියෙ භික්ඛූ පරිපුවඡි "සවාං කිර තුමෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුන්හි එළකලොමානි බොවාපෙථම රජාපෙථපි විජවාපෙථපි"නි? "සවාං භගවා" "ඤකිකායො තුමනාකං භික්ඛවෙ අඤඤනිකාගෙං"නි "අඤඤතිකායො හගවා"නි "අඤ්ඨු-තිකා මොසපුරිසා අඤ්ඤනිකානං න ජාතනති පතිරුපං වා අපතිරුපං වා පාසාදිකා වා අපාසාදිකා වා නදුළු නාම තුමෙන මොසපුරිසා අඤ්ඨුගි-කාහි භික්ඛුන්හි එළකලොමානි බොවාපෙසසථපි රජාපෙසසථපි විජවා-පෙසසථපි නෙතා මොසපුරිසා අපපසනනානා වා පසාදය –පෙ එව්ණා පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසෙයා.

"කො පන භිකඛු අණුණුනිකාය භිකබුනියා එළකලොමානි බොවා-වෙසයා වා රජාපෙයා වා විජටාපෙයා වා, නිසාශබියං පාවිතරියන්නි"

3 ගො පනාති යො යාදිසො −පෙ− හිකඬුති −පෙ− අයං ඉමසමං අපේ අහිපෙපතා හිකඩුති

අ**ඤඤාතිකා** නාම**: මාතිතො වා පිතිතො වා** යාව සහතමා පිතාමක සුගා අසම්බණා

ගිකබුනි නාම: උහතො සබෙස උපසමප*න*නා

5. 2. 7.

එළකලොමබොවාපන ශික්ෂාපදය

1 එසමගෙනි නාහාවත් මූදුරජාතන් වහන්සේ ශාකාජනපදගෙනි වූ කිඹුල්වත්පුර නිශෝධාරාමයෙනි වැඩ වසන සේක එසමයෙනි සවශ ඔහණනු නිකුණින් ලවා එඑලොම දෙවවති, රඳන් කරවති, තෙළවත් නිකුණ්නු එඑලොම දෙවන්නාහු රඳන්නාහු තෙළන්නාහු උදෙසීම පිළිවිසීම අඛ්සීලය අඛ්විතනය අඛ්පුඥව හැරපියනි. එකල්නි මහාපුජාවනි ගොනම තොමෝ නාගාවතුන් වහන්සේ වෙන එළඹ වැද එකත්පස් ව සිටියා ය. එකත්පස් ව සිට් මහාපුජාවති ගොතමයට නාගාවතුන් වහන්සේ මේ වදළ සේක: "කිමෙක් ද? ගෞතමයනි, නිකුණ්නු නොපමාවූවාහු, කෙලෙ-සුත් තවන වෙර ඇත්තාහු නිවත් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇත්තාහු වෙසෙද් ද" "වහන්ස, නිකුණින්ට අපුමාදයෙක් කොයින් ද? සමවර්ගිය ආයදියෝ මෙහෙණන් ලවා එඵලොම දෙවවති, රඳන් කරවති, නෙළවක් නිකුණ්හු එඵලොම දෙවන්නාහු රඳන්තාහු නෙළත්නාහු උදෙසීම පිළිවිසීම අබ්සීලය අබ්වනනය අබ්පුඥව යන මේ හැරපියනි"යි

2 ඉක්බිති නංගාවතුන් වහන්සේ මහාපුජාවතී ගොනමියට දහැමි කථාවෙන් කරුණු දක්වූන කුසල් දහමිනි සමාදන් කරවූන උනසාගවත් කරුණු දක්වූන කුසල් දහමිනි සමාදන් කරවූන උනසාගවත් කරුණු දක්වන ලද, සමාදන් කරවන ලද, හෙද ගන්වන ලද, මැනවින් පහදවන ලද මහාපුජාවතී ගොනම් නොමෝ නාගාවතුන් වහන්සේ වැඳ පැදකුණු කොට නික්ම නියා ය ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කරුණෙනි බික්සනන රැස් කරවා සවග මහණුන් පුළුවූත් සේක: "සැබෑද මනණෙනි, පෙපි භිකුණින් ලවා එළුලොම් දෙව–වවූ ද, රඳවටු ද, නෙළවටූ ද?"සී "සැබෑව භාගාවතුන් වහන්ස" "මෙනණෙනි තොපහේ නැයෝ ද නොතැයෝ ද?" යි "හාගාවතුන් වහන්ස" "මෙනණෙනි තොපහේ නැයෝ ද නොතැයෝ ද?" යි "හාගාවතුන් වහන්ස, නොතැයෝ ස"යි "තුවුණු පුරුෂයෙනි, නොතැයෝ නොතැනේ පිළිබඳ සුදුසු බව හෝ තුසුදුසු බව දෙවවුනු ස

"යම් මහණෙක් නො නෑ මෙතෙණක ලවා එඵලොම් දෙවවා නම් හෝ රදවා නම් හෝ නෙළවා නම් හෝ නිසහිපවිති වේ" යයි

රී සො පන යනු ගමබදු වූ ගමෙක් තිකඩු' බි මේ තෙමේ මේ අථගෙනි තිකුන යි අදහස් කරණ ලදී.

අ**ඤඤ ගිකා නම:** මවූ පසින් කෝ පියපසින් හෝ සත්වන මුත්නා යුගුළු දක්වා නො බැඳුනාහු

ශිකාබුණේ නම්, උභනො සමුඝයා කෙරෙහි උපසපන් වූවා ය

- 4. "බොචා"ති ආණාපෙති, ආපතති දුකකටයා. බොනානි නිස්සාගයි-යානි හොනති. රජාති ආණාපෙති, ආපතති දුකකටයා රතතානි නිස්සාගයි-යානි හොනති "විජටෙහි"ති ආණාපෙති, ආපතති දුකකටයා විජටිතානි නිස්සාගයියානි හොනති. නිස්සාජනබබානි සම්කස්ස වා ගණස්ස වා පුගාලසස වා එවණුව පත තිකඛුවෙ නිස්සාජනබබානි. "ඉමානි මෙ හනෙන එළකලොමානි අණුඤුතිකාය තිකබුනියා බොවාපිතානි නිස්සාගයියානි, ඉමානාග සම්කස්ස නිස්සාජාමිති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයනුනති, -පෙ- ආයස්මතා දම්මති '
- 5. අණුණුතිකාශ අණුණුතිකසණුදී එළකලොමාති බොවාපෙති, නිසාගනිශං පෘචිතතිශං. අණුණුතිකාශ අණුණුතිකසණුදී එළකලොමාති බොවාපෙති රජාපෙති, නිසාගනිශෙත අපතති දුකකටසා. අණුණුතිකාශ අණුණුතිකසණුදී එළකලොමානි බොවාපෙති විජවාපෙති, නිසාගනිශෙත අපතති දුකකටසහ අණුණුනිකාශ අණුණුතිකසණුදී එළකලොමාති බොවා-පෙති රජාපෙහි විජවාපෙති, නිසාගනිශෙත ආපතති දවතතා දුකකවාතං.
- 6. අණැණුතිකාග අණුණුතිකසණුණී එළකලොමානි රජාපෙති, නිසසගයිග පාචිතතියං අණුණුතිකාග අණුණුතිකසණුණී එළකලොමානි රජාපෙති විජවාපෙති –පෙ– රජාපෙති බොවාපෙති, නිසසගයිගෙන ආපතති දුකකවසස –පෙ– රජාපෙති විජවාපෙති බොවාපෙති, නිසසගයිගෙන ආපතති දවනතා දුකකවානං
- 7 අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකස්ඤ්ඤී එළකලොමානි විජවාපෙති, නිස්ස්ගනියං පාචිතතියං අඤ්ඤාතිකාය අණුඤුතිකස්ඤ්ඤී එළකලොමානි විජවාපෙති බොවාපෙති –පෙ– විජවාපෙති රජාපෙති, නිස්ස්ගනියෙන අංසනති දුක්කවස්ස. –පෙ– විජවාපෙති බොවාපෙති රජාපෙති, නිස්ස්ගනියෙන අංසනති දවිනතා දුක්කවානාං.
- 8. අණුණුනිකාය වෙමතිකො –පෙ– අණුණුනිකාය ණුනිකසණුණ් –පෙ-අණුණුසය එළකලොමානි බොවාපෙනි, ආපනනි දුකකවසය එකනො උපසම්පනනාය බොවාපෙනි, ආපනනි දුකකවසය. ණුනිකාය අණුණුනිකසණුණ්, ආපනනි දුකකවසය ණුනිකාය වෙමතිකො, ආපනනි දුකකවසය. ණුනිකාය ණුනිකසණුණ්, අනාපනනි.
- 9 අතාපතයි ඤකිකාය බොවනනියා අඤඤනිකා දුනියා නොනි, අවුතතා ධොවති, අපරිභූතනං කවහණකං බොවාපෙනි, යිනඛමාතාය, සාමණෙරියා, උමමතතකසා, ආදිකම්කසොති

එළකලොමබොවාපනයිකුබාපදං නිව්ඩිතං.

- 4 'දෙවව'යි ඇණවා තම දුකුළාඇවැත් වෙයි. දේතාලද්දනු නිසජිය යුත්තානු වෙති. රඳන් කරවයි ඇණවා තම දුකුළාඇවැත් වෙයි රඳන ලද්දනු නිසජිය යුත්තානු වෙත් තෙළව යි ඇණවා තම දුකුළාඇවැත් වෙයි තෙළත ලද්දනු නිසජිය යුත්තානු වෙත් සහතට හෝ ගණයාට හෝ පුශුලක්හට හෝ නිසජිය යුත්තාහ, තවද ''මහණෙනි මෙසේ නිසජිය යුත්තාහුය" "වහත්ස, තො තැ මෙහෙණක ලවා දෙවවන ලද මගේ මේ එඑලොම නිසහි විය. මම මෙවා සහතට නිසජමයි ... දෙන්තේයයි දෙන්නාහු යයි ඇයුළුවන් හට දෙම"යි
- 5 නො නෑ සන් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළුලොම දෙවවා නම නිසහිපචිනි වෙයි නො නෑ සන් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළුලොම දෙවවා නම රදන් කරවා නම නිසහියක් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි නො නෑ සන් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළුලොම දෙවවා නම නෙළවා නම නිසහියක් හා දුකුළාඇවැත් වෙයි නො නෑ සන් ඇතියාව, නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළුලොම දෙවවා නම රදන් කරවා නම නෙළවා නම නිසහියක් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වේ
- 6 නො නෑ මෙනෙණක ලවා නො නෑ ය යන සන් ඇති ව එළුලොමී රදන් කරවා නම නිසහිපවිති වෙයි නො නෑ මෙහෙණක ලවා නො නෑ සන් ඇති ව එළුලොම් රදන් කරවා නම් නෙළවා නම් රදන් කරවා නම් දෙවවා නම් නිසහියක් සමග දුකුළාඇවැක් වෙයි රදන් කරවා නම් නෙළවා නම් දෙවවා නම් නිසහියක් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වේ.
- 7 නො නැ සන් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එඑලොම් තෙළවා තම් නිසහිපවිති වෙයි. තො නෑ සන් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එඑලොම් නෙළවා නම් දෙවවා තම් නෙළවා නම් රඳන් කරවා නම් නිසහියක් සමග දුකුළාඇවැත් වෙයි නෙළවා නම් දෙවවා නම් රඳන් කරවා නම් නිසහියක් සමග දෙ දුකුළාඇවැතෙක් වේ.
- 8 විමති ඇත්තේ තො තෑ මෙහෙණක ලවා තෑය යන සන් ඇතිසේ තො තෑ මෙහෙණක ලවා අනෙකක්හුගේ එඑලොම දෙවවා තම දුකුළා– ඇවැත් වෙයි තිඤුණින් වෙත උපසපත් වූ මෙහෙණක ලවා දෙවවා තම දුකුළාඇවැත් වෙයි තො තෑය යන සන් ඇතිසේ තෑ මෙහෙණක ලවා (දෙවවා තම) දුකුළාඇවැත් වෙයි විමති ඇත්තේ තෑ මෙහෙණක ලවා (දෙවවා නම්) දුකුළාඇවැත් වෙයි තෑය යන සන් ඇතිසේ තෑ මෙහෙණක ලවා දෙවවා තම ඇවැත් තැති
- 9 නෑ මෙහෙණක දෝනා කල්හි නො නෑ මෙහෙණක් දෙවැන්න වේ නම්, නො කියන ලද්දී දෙවා නම්, පරිභොග නො කරණ ලද එළුලොමින් කළ භාණ්ඩයක් දෙවවා නම්, සිකඛළානාවක ලවා (දෙවවා නම්), හෙරණක ලවා (දෙවවා නම්), උමතුවූවහුට ද, ආදිකම්මිකයාට ද ඇවැන් නැති

එළකලොමබොවාපන ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 2. 8.

රුපියසිකබා පදං.

1 තෙන සමයෙන මුදේඛා භගවා රාජ්ගහෙ විහරති වෙඑවනෙ කල්ඤකනිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන අංශසමා උපන්නෙසු සකාපපුතෙනා රාජ්ගගෙ අණුණුතරසස කුලසස කුලුපගො හොති නිව්වහනතිකො යං තසමා කුලේ උපපජිරති බාදනීයා වා තොරනීයා වා තතො අගේසමතෝ උපන්ඥසා සකාපුනනසස පට්විංසෝ එපීයති නෙන බො පන සමයෙන සායං හයමා කුලේ මංසං උපන්නා හොති නතො අගේසමනො උපන්ඥසස සකාපුන්නසස පට්විංසෝ එපීයති තෙන බො පන සමයෙන සායං හයමා කුලේ මංසං උපත්නා හොති නතස කුලසස දුරකෝ රත්නියා පව්වුද සමයං පට්වුට එය රත්නියා පට්වුද සමයං පට්වුට එය රත්නියා පට්වුද සමයං පට්වුට එය රත්නියා පට්වුද සමයං පට්වුට සහ රත්නියා පට්වුද සමයා දෙනි. "මංසං මෙ දෙවා"නි අව බො සො පුරිසෝ පරාපණි එනදවොව "අයාසස පට්විංසා දුරකසස දෙනි, අණුණු වෙනාපෙණි අයාසස දසසාමා"නි නසාදී තං අදුසි

2 අථ බෝ අංගසමා උපන්නෙ සකාපපුත්තා පුබ්බනාසමයං නිවාසෙනිා පත්තච්චරමාදය යෙන නං කුලං තෙනුපසම්කම්, උපසම්කම්නා පස්සුදෙන්න අංසන නිසීදී අථ බෝ සෞ පුරිසෝ යෙනාසෙමා උපන්නෙ සකාපුත්තා නෙනුපසම්කම්, උපසම්කම්නා අංගසමන්තා උපන්නෙ සකාපුත්තා අභිවාලදේනා එකමන්තාං නිසිදී එකමන්තාං නිසිනෙනා බෝ සෞ පුරිසෝ අංසමන්තාං උපන්නාං අභාසිදී එකමන්තාං නිසිනෙනා බෝ සහත් සංසං මංසං උපත්නාං අභෝසි, තතෝ අයාසස පට්විසේ එසිනෝ අයං හිනෙන් දරකෝ රන්තියා පව්වුස්සමයං පච්චුවස්ාය රෙදනි. "මංසං මේ දේථා"නි අයාසය පට්විසේ දරක්සා දරක්සා දිනෙනා ක්ෂාපනේන හිනෙන පරිවමන්තාං මේ ආවුසෝ ක්ෂාපනේන් හිනෙන පරිවමන්තාං මේ ආවුසෝ ක්ෂාපනේන් දිනි

3 අථ බො සො පුරිසො අංගසමනො උපනඤසස සකෘපුතනසස කශාපණංදුනිං උජකිංගනි බිගති විපාවෙනි ''ගථෙව මගං රුපියං පවිශාණතාම, එවමෙව ඉමෙ සමණා සභාපුතතියා රුපියං පවිශාණතනත්නි අසසාපුංඛ හියන් නිසා පුරිසසා උජකිංගන් බියන්නි විපාවෙන්නසා. ගේහා හිකබූ අපපිචණ තෙ උජකිංගන්න බියන්නි විපාවෙන්න ' කථං හි නාම අංගසමං උපනඤ සකාපුතෙන රුපියං පවිශාගෙසසනී"නි අථ බො හෙ හිකබූ හගවතො එනමන්ං ආරෙමෙසුං ''සච්චං කිර නිං උපනඤ රුපියං පවිශාගෙසයනී"නි අථ බො හෙ හිකබූ හගවතා එනමන්ං ආරෙමෙසුං "සච්චං කිර නිං උපනඤ රුපියං පවිශාගෙසයි"නි? ''සච්චං හගවං " නිරති බුදො හගවා ''කාථං හි නාම නිං පොසුරිස රුපියං පවිශාගෙසයයි, තෙතං මොසපුරිස අපසන්නානං වා පසාදුය –පෙ– එවකුව පන තිකෙවෙ ඉමං සිකබෑපදං උදදීසෙගාර්

"අතා අන සිකබු ජාතරුපරජනං උශයෙණනයා වා උගසණනාමෙස වා උපනිකතිනනං වා සාදිඅසකා, නිසහගුමියා පාවිතනියනුති "

4 ලගා පනාති හො ශාදිභෝ -පෙ-

තිකබුනි -පෙ- අතං ඉමසමිං අනෙව අතිපෙපතො තිකබුනි

1 පර්වෘත අත්ය. 2 කතන හා අදුයි අත්ය යාදිප්යහ.

රුපියශිකෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාගාවත් මුදුරජාතන් වහත්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි වූ, කලඥකනිවාප තම් වෙළුවනයෙහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි ඇයුමෙක් උපනුණු ශාකාපුතු තෙමේ රජගහනුවර එක්තරා කුලයක්හුනේ කුලුපගවූයේ නිවචහතතික වෙයි ඒ කුලයෙහි කෑ යුතු හෝ බුදිය යුතු යමක් උපදී තම ඉන් ආයුමෙක් උපනුණු ශාකාපුතුයන්ගේ කොටස තබනු ලැබේ එකල්හි ඒ කුලයෙහි සවස මසක් උපත්තේ වෙයි එයින් ආයුමෙක් උපනුණු ශාකාපුතුයන්ගේ කොටස තබන ලද්දේ වෙයි එකුලෙහි දරුවෙක් රැ අලුයම නැගිව ''මට මස් දෙව''යි හඩයි ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ බ්රිදට මෙසේ කිය ''ආය්ෂීයන් වහන්සේගේ කොටස දරුගව දෙව අත් මසක් විකොට ගෙණ ආය්ෂීයන් වහන්සේව දෙන්තෙමු''යි ඔහුට එය දුනි

2 ඉක්කිති අංශුණවත් උපනසු ශාකාපුතු තෙමේ පෙරවරු හැඳ පොරවා පාසිවුරු ගෙණ ඒ කුලය වෙත එළඹ පැණවූ අසුන්හි හුන්නේය ඉක්කිති ඒ පුරුෂ තෙමේ උපනසු ශාකාපුතුයන් වෙත එළඹ වැඳ එකන් පසෙක හුන්නේය එකත් පසෙක හුන් ඒ පුරුෂ තෙමේ උපනසු ශාකාපුතුයනට මෙය කිය "වහන්ස, ඊයේ සවස මසක් උපන්නේ විය එයින් අංශ්‍යියන් වහන්සේගේ කොටස තබන ලදී "වහන්ස, මේ දරුවා රෑ අලුයම වේලෙහි නැහිව මට මස් දෙව"යි හඬයි ආශ්‍යියන්ගේ කොටස දරුවාට දෙන ලදී "කහවණුවකින් කුමක් ගෙණා යුතුද"යි කිය "ඇවැත මට කහවණුව පරිතායන කරණ ලදද"යි "එසේය වහන්ස, පරිතායන කරණ ලද?"යි "ඇවැත මට ඒ කහවණුව ම දෙව"යි.

ී ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ අයුණත් උපතඥ ශංකාපුතුයනට කහවණුව දී අවමන් කෙරෙයි, අයුණු කිගයි, නුගුණ පතුරුවයි "යම් සේ අපි රන්-රිදී මසු කහවණු පිළිගණුමෝ ද එමෙන් ම මේ ශුමණ ශංකාපුතුයෝ ද රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගණිති"යි තිඤුහු අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවත ඒ පුරුෂයාගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද ඔහු අවමත් කරති, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවත් "කෙසේ නම් අංසුමෙන් උපතඥ ශංකාපුතුයෝ රත් රිදී මසු කහවණු පිළිගත්තහු ද"යි ඉක්ඛිති ඒ තිඤුහු තංගාවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කළහ "සැබෑ ද, උපනඥය, තෝ රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගත්තෙහි ද"යි "සැබව, හංගා-වතුන් වහන්ස," භංගාවත් වුදුරජාතන් වහන්සේ ගැරසු සේක "කෙසේ නම් තුවණ පුරුෂය, තෝ රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගත්තෙහි ද, තුවණ පුරුෂය, මෙය නො පහත්වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද 'මහණෙති, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවූ "

"යම් මහණෙක් රන් රිදි මසු කහචණු තෙමේ ගණ් නම් හෝ අනුන් ලවා ශන්වා නම් හෝ ලඟ තබන ලද්දක් ඉවසා නව හෝ නිසයි– පවති චේ"යයි

4 වෙයා පන ගනු ගමෙක් යම බදුවූයෙක්,

භිකුතු යනු මේ තෙමේ මේ අවියෙහි භිකුතුයයි අදහස් කරණ ලදි

ජාතරුපං නාම සැඵුවණෙණා වුදවති

රජනං නාම: කහාපණො ලොහමාසකො~ ද,රුමාසකො~ ජනුමාසකො යෙ වොහාරං ගුවජනහි

උශගුරුණා යාන්ති සහං ගණනාති, නිස්සාගනියං පාච්නතියං

උශග ණහා පෙසහාති අකුකුං ශාශාපෙනි නිසසශඛ්යං¹ පෘචිනතියං

උපනිකුතිතතා වා සාදියෙගාත් ''ඉදං අගසෙස හොතු'නි උපනිකමිතතං සාදියති, නිසාසගයියං හොති, සම්කම්ජෙකි නිසාජිතම්මං. එවණුව පන තික්කුවෙ නිස්ස්ජිතුබබං තෙන භික්ඛුනා සම්බං උපසම්කම්වා එකංසං උනතරාසඞයං කරිණා බුඩඪානං භිකබූතං පෘදෙ වණිුණා උක්කුට්කං නිසිදිනා අණුජලිං පගනගෙණා එවමසස වවනීයෙං "අහං හනෙත රූපියං පටිගාහෙසිං ඉදං මෙ නිසාසගතියං ඉමෘතං සඛසසා නිසාජාම්"නි නිසාජනා අංපනති වාතෙනන තිකබුනා පට්බලෙන අපෙනති පටිගාගෙනබබා. දෙසෙනබබා සවේ නණ් අංගචඡනි ආරාමිකො වා උපාසකො වා සො වහනබෙබා ''ආවුසො ඉමං ජෘතෘ**නි"ති ස**වෙ සො හණති "ඉමිතෘ කිං අංහරියාතු"ති න වතතබෙබා "ඉමං වෘ ඉමං වෘ ආහරා"ති කපපියං ඇචිකඛිතබබං සපපි වෘ නෙලං වෘ මඩු වෘ ථාණිතං වෑ සවෙ සො තෙන පරිවතෙතනිා කපපියං ආහරති, රුපියපටිශා – හසාං එපෙනිා සබෙබහෙව පරිතුඤජිනබබං එවඤෙවනං ලහෙථ, ඉවෙවනං කුසලං නො වෙ ලහෙථ, සො වතතබෙබා "ආවුසො ඉමං ජිඩෙඩගි"නි සවෙ සො ජඩෙඩති, ඉචෙවතං කුසලං තො වෙ ජඩෙඩති, පණුවහඩෙගහි සමනාා-ගතො තිකටු රුපියජඩඩකො සමමනනිතබෙබා යො න ජනුගතිං ගචෞරයා, න දෙසාගතිං ගුවෙඡයා, න මොහාගතිං ගුවෙඡයා, න භයාගතිං ගුවෙඡයා, ජිඩ්ඩිතෘජිඩ්ඩිතඤිච ජාතෙයා එවඤිච පත තිකබවේ සමමනනිතබෙබා පඨමං තිකබු යාචිතබෙබා, යාචිතා බාතෙනන තිකබුනා පවිබලෙන සබොංා *ක*දපෙන බෙබා

''සුණාතු මෙ හතෙන සඬෙසා සදි සඬසසස පනනකලලං, සබෙයා ඉන්නගාමං හියාබුං රුපියස්ඩඩකං සමමනොහසා, එසා ඤනති

සුණාතු මේ භුණත සඬෝසා සඬෝසා ඉන්නතාමං භික්තුං රුපියස්වාධකං සම්මනතති යසසායසමනො බමිනි ඉන්නතාමසස භික්තුනෝ රුපියජිවා කයස සම්මුති, සො තුණතයස යසස තක්ඛමිනි, සො භාවෙයා

සමාතො සමෙයන ඉත්තනාමො භික්තු රුපියණ්ඩුයකා, බවුණි සමයසා, නසමා තුණ්ඩ. එවමෙතා ධාරයාම"නි

1 නිසයනමය දෙනුනි සහ

ජාතරුප නම් රත්රන් කියනු ලැබේ.

රජ**ත** නම්: කාහවණුග, ලොහොමසුග, දැවමහුග, ලහමසුගි ගමෙක් වෘචනාරගට ගේ නම් ඒ ගැ

උශගණෙනයා යනු. තෙමේ ගණි නම් නිසහිපවිති වේ

උශ්ශණකාපෙයා යනු. අනෙකක්නු ලවා ඉන්වා නම නිසහිපවිති වේ.

උපනිකෘතිතනං වා සෘද්යෙයා යනු ''මෙය අයාම්යන් වහන්සේට වේවා''යි ලහ තබන ලද්දක් ඉවසා නම් නිසහි වේ. සහමැද නිසජිය යුතුයි "මහණෙනි, මෙසේ නිසජිග යුතුයි. ඒ මහණ විසින් සමුඝයා වෙතු එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට පෙරෙව මහලු තිකුන් පා වැඳ අබදුණිව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුත්තේය. ''වහන්ස, මම රත් රිදී මසු කහවණු පිළිගත්– මැශේ මෙය නිසහි විය මම මෙය සහනට නිසජම"යි, නිසජ ඇවැත් දෙසිය යුතුයි වෘකත වූ පුතිබල වූ මහණක්තු විසින් ඇවැත් පිළිගත ඉදින් එහි ආරාමිකයෙක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ පැමිණේ නම් හේ මෙසේ කිය යුත්තේය ඇවැතු මෙය දුකැයි. ඉදින් හේ "මෙයින් කුමක් ගෙණ අංයුතුදු"යි බෙණෝ තම මෙය හෝ මෙය හෝ ගෙණෙවයි නො කිය යුත්තේය තිතෙල් හෝ තලතෙල් හෝ මී හෝ පැණි හෝ කැපවතක් පැවසිය යුතුයි. ඉදින් හේ එයින් පෙරළි කොව කැපවතක් එළවා නම් රුපිය පුනිනුංහකයා තුබා සිගල්ලන් විසින් පරිභොග කටයුතුයි ඉදින් මෙසේ ලැබේ නම් එග මැතුවි ඉදින් තො ලැබේ තම හේ මෙසේ කියයුත්තේ ය. ඇවැතු මෙය ඉවත ලවයි ඉදින් හේ ඉවන ලා නම් තෙල ඉවතුලීම මැනවි ඉදින් වෙන නොලා නම් පස්කකින් සමන්විත වූ මහණ නෙමේ 'රූපිය ජඩඩකය'යි සමුවන කටයුත්තේ ය යමෙක් ඡනදයෙන් අගරියට නො යේ නම්, දෙවෂයෙන් අගතියට තො යේ නම්, මොකයෙන් අගතියට නොයේ නම්, බියෙන් අගතියට නො ගේ නම්, ඉවත දී නො දී දූර දනී තම්, හෙතෙමේ යි. කුවද මහණෙනි. මෙසේ සමමන කටයුත්තේ ය පළමුකොට මහණ නෙමේ ගැදිය යුත්තේ ය යැද වාසකත වූ පුතිබල වූ මහණක්හු විසින් සඹඝ තෙමේ දැන්විය යුන්තේ ය "

"වහන්ස, සමාෂ නෙමේ මා කියන්නක් අසාවා ඉදින් සහතට පැමිණි කල් වේ නම් සමාෂ නෙමේ මෙනම් මහණනු රුපියජඩවක කොට සමාන කරන්නේය මේ ඤතනිය"යි

"වහන්ස, සඹස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා සඹස නෙමේ මෙනම් මහණගු රුපියඡඩඩක කොට සම්මත කෙරෙහි මෙනම් මහණහුගේ රූපිය-ඡඩාක සම්මතිය යම් ආයුණුනක්හට රිසි වේ නම් හේ තුෂණීමභූත වන්නේ ය යමක්හට තො රිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සබසයා විසින් දෙනම මහණ කෙමේ 'රුපියඡණාක' යයි සම්මත කරණ ලද්දේ ය එය සබසයාට රිසි වෙයි. එහෙයින් තුපණිමගෘවය යි. මෙය මෙසේ දරම්"යි 5 තෙන සමමතෙන භික්ඛුනා අනිමිතතා කතා පාතෙතුබබා සමේ නිමිතතා කතා පාතෙත්, ආපතනි දුකකටසස රුපියෙ රුපියසඳෑද් රුපියං පටිගනණනාති, නිසසගනියං පාචිතතියං රුපියෙ වෙමතිකො රුපියං පටිගනණනාති, නිසසගනියං පාචිතතියං රුපියෙ අරුපියසඳෑද් රුපියං පටිගනණනාති, නිසසගනියං පාචිතතියං අරුපියෙ රුපියසඳෑද්, ආපතති දුකකටසහ අරුපියෙ මෙමතිකො, ආපතනි දුකකටසහ. අරුපියෙ අරුපිය-සඳෑෑද්, අනාපතති

6 අනාපතති අජාධාරාමේ වා අජාධාවසරේ වා උගනහෙනා වා උග හාපෙනිා වා නිකඛ්පති, ''යසස භවිසසති සො ශරිසසති"ති, උම්මතනකසා, ආදිකම්මකසසාති

රුපියසිකබාපදං නිටයිනං.

5. 2. 9.

රුපියසංවොහාර සිකඛාපදං

1. තෙන සමගෙන බුදෙඛා භගවා සාවක්ෂයං විශරනි ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස අාරාමෙ නෙන බො පන සමගෙන ජිබ්බණ්ඩා ගින්ඩු නානපපකාරකා රුපියසංවොහාරං සමාපජරනති මනුසසා උප්ධායනාගි බියනති විපාවෙනති ''කාථං හි නාම සමණා සකාපුතතියා නානපපකාරකා රුපියසංවොහාරං සමාපජරීසසනත්, සෙයාලාපි හිහි කාමහොයිනො''හි අසෙසාසුං බො නික්ඩූ නෙසං මනුසසානං උප්ධායනත් බියනත් විපාවෙන් ''කථං හි නාම ජිබ්බගනියා නික්ඩූ අපපිථාණ නෙ උප්ධායනත් බියනත් විපාවෙන් ''කථං හි නාම ජිබ්බගනියා නික්ඩූ නානපපකාරකා රුපියසංවෙනාරං සවාපජරීසසනත්''ති අථ බො නෙ තික්ඩූ නගවනො එතමන් අරොවෙනු - පෙස්සානත්''ති අථ බො නෙ තික්ඩූ නගවනො එතමන් අරොවෙනු - පෙස්සානත්''ති අථ බො නෙ තික්ඩූ නගවනො එතමන් අරොවෙනු - පෙස්සාවර් කිර තුමෙන නික්ඩ වෙන තික්ඩ වුදෙඛා කගවා ''කථං හි නාම තුමෙන මක්ඩ වෙන තික්ඩ වුදෙඛා කගවා ''කථං හි නාම තුමෙන මෙසෙපුරිසා නානපපකාරකා රුපියසංවෙනාරං සමාපජරියා මහත්ව ඉවත නික්ඩ වෙන නික්ඩ වූදෙඛා සහවා ගින්ට බවා මහත්ව අපසනනානං වා පසාදය - පෙස එවියුව පන නික්ඩ බව බවා මහත්ව ද උදදිසෙයාවේ

"අතා පන භිකාබු නානපපතාරකං රුපියසංවොහාරං සමාපයේජයා, නිසසගතියං පාමිතුනියනහි"

2 මහා පනාති යො සෘදිසො –පෙ–

යිකඩුනි -පෙ- අයං ඉමසමං අනෙ අධ්පෙනො භිකඩුනි

නානයෙකා රකං නෑම කතමයි අකතමයි කතාකතමයි කටා තෑම සීසුපහං ගිවූපහං ගැනුපහං පෘදුුුුපහං අකතං නෑදි සනකතං වුවවති කතාකතා තෑම තදුහසං 5 සම්මතය ලක් ඒ මහණනු විසින් සලකුණු නො කොට ඉවත ලිය යුතුයි ඉදින් සලකුණු කොට ඉවත ලා නම් දුකුළාඇවැත් මේ රුපියෙහි රුපිය යන සන් ඇතියේ රුපියවතක් පිළිගණි නම් නිසහි පචිති වෙයි රුපියෙහි විමති ඇත්තේ රුපියවතක් පිළිගණි නම් නිසහි පචිති වෙ යි රුපියෙහි අරුපිය ය යනු සත් ඇත්තේ රුපියවතක් පිළිගණි නම් නිසහිපවිති වේ අරුපායෙහි රුපාසංදේ වූයේ දුකුළාඇවැත් වෙයි අරුපායෙහි වීමති ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි අරුපායෙහි අරුපා ය යන සන් ඇත්තේ ඇවැත් නැති

6 ඇතුළුඅරමැ හෝ ඇතුළුඅවසැ හෝ 'යමක්හුගේ වේ 'තම් හේ ගෙණ යන්නේ' යයි ගෙණ හෝ ගත්වා හෝ බහා තබා නම්, උමමතතකයහට, ආදිකමම්කයහට ඇවැත් නැති

රුපියශිණාපදය නිම්.

5. 2. 9.

රුපියසංවොහාර ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙතවන තම අනේපිඹු සිටුහුගේ අරමිති වැඩ වෙසෙන සේකු එසමයෙහි සවශ මහණකු නන්වැදැරුම් රුපියසංචොහෘරයට (රන් රිදී මසු කහවණු ගණුදෙනුවට) පැමිණෙන් මිනිස්සු අවමන් කෙරෙති, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවත් ''කෙසේ නම් ශුමණ ශාකාෘපූතීගයෝ කාමතොනි ගිනිසන් මෙන් තත්වැදැරුම් වූ රුපියසංචොහාරයට පැමිණෙද්දු"යි තියසුහු අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවත ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම අපිස් මිහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු අවමන් කෙරෙති, අහුණු කියති, නුගුණ පතුරුවන් "කෙසේ නම් සවග මහණනු නන්වැදැරුම් රූපියසංවෙංහාරයට පැමිණෙද්ද"යි ඉක්බිති ඒ මහණසු භංගාවතුන් වහන්සේට මෙපවන් සැළ කළහ ''සැබෑ ද මහණෙනි, තෙපි නන්වැදුරුම් රූපියසංචොහාරයට පැමිණියවු ද"යි "සැබව, භාගාවතුන් වහන්ස," භාගාවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරසූ සේක "කෙසේ නම් තුචඡපුරුෂයෙනි, නෙපි කන්වැදරුම වූ රුපියසංචොකෘරයට පැමිණියවු ද, "තුචඡපුරුෂයෙනි, නෙල නො පහත්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි මහණෙති. මෙසේ මේ සිකපද්ය උදෙසවු

''යම් මහණෙක් නන්වැදුරුම් රුපියසංවොහාරයට පැමිණේ නම් නිසහිපවිති වේ" යයි.

2 ගොපන යනු යමෙක් යම් බඳුයෙක්

භිකුඩු යනු මේ නෙමේ මේ අපියෙහි භිකුළුයයි අදහස් කරණ ලදී

නානපොතාරක තම කෘතය ද අකෘතය ද කෘතෘකෘතය ද වෙයි කත නම්· ගිමිාහරණ යැ ගිවාහරණ යැ හසතාහරණ යැ පාදහරණ යැ ඒ දෙක යි රුපියං නාම. සනුවණෙණා කතාපණො ලොහමාසකො දුරුමාසකො ජතුමාසකො යෙ වොහාරං ගචඡනති

සමාපජේජ් සහති කතෙන කතං චෙතාපෙති, නිස්සගහිගං පෘචිතතියං 1 කතෙන අකතං චෙතාපෙති, නිස්සගහිගං පෘචිතතියං. කතෙන කතාකතං චෙතාපෙති, නිස්සගහිගං අකතෙන කතං චෙතාපෙති, නිස්සගහිගං අකතෙන කතං චෙතාපෙති, නිස්සගහියං පෘචිතතියං. අකතෙන අකතං චෙතාපෙති, නිස්සගහියං පෘචිතතියං කතාකතෙන අකතන කතාකතන කතාකතන කතාකතන අකතන කතාකතෙන අකතං චෙතාපෙති, නිස්සගහියං පෘචිතතියං කතාකතෙන අකතං චෙතාපෙති, නිස්සගහියං පෘචිතතියං කතාකතෙන අකතං චෙතාපෙති, නිස්සගහියං පෘචිතතියං කතාකතෙන අකතං චෙතාපෙති, නිස්සයගතිං පෘචිතතියං සමසමජේඛ නිස්සජිතබබ එවණුව පත භිකඛවෙ නිස්සජිතබබං තෙන භිකඛුනා සමසං උපසමකම්ණා එකංසං උතතරසමහං කරිණා බුම්සානං භිකඛූතං පෘදෙ වණිණා උකකුටිකං නිසීදිණා අසදරලිං ජගාගෙනිා එවමස්ස වචනීයෙං

"අතං හනෙත නෘතපතාරකං රුපියසංවෙනතාර සමංපජිං, ඉදං මේ නිසාගනියං, ඉමාහං සමාහසා නිසාජාමී"නි නිසාජිතා අපෙන්නි දෙසෙනුබන. බාහෙනන තික්බුනා පටිබලෙන අපෙන්නි පටිගනහෙනුබබා සවේ නුළු අගවජනි අරාමිකො වා උපාසකො වා, සො වනනුබෙබා "අවුසා ඉමං ජානාකී"නි සවේ සො හණනි "ඉමිනා කිං අංහරියානු"නි න වනනුබෙබා "ඉමං වා ඉමං වා අතරා"නි කපපියං ආවික්ඛතුබබං සපපි වා තෙලං වා මධු වා එණෙන සවෙ සෙ නෙන පරිවතෙනුවා කප්‍යං අංශරනි රුපියවෙනුපකා එපෙනා සබෙබහෙව පරිතුණුජිතුබබං එවණෙවුනා ලහේ ලවෙවන කුසලං නො වෙ ලහෙථ, සො වනතුබෙබා "අවුසො ඉමං ජනෙනින් සම නොගහනා තික්බු රුපියජඩනකා සමහෝනිතුබෙනුව මෙනෙනින් සමනනාගනො තික්බු රුපියජඩනකා සමහෝනිතුබෙනුව ගෙන න ජනුගතිං ගුවෙජයා ත දෙසාගතිං ගුවෙජයා න මොහැනුනිං ගුවෙජයා න හයාගතිං ගුවෙජයා න දෙසාගතිං ගුවෙනා න මානාගනිං ගුවෙජයා න හයාගතිං ගුවෙජයා න දෙසාගතිං ගුවෙනා න මානාගනිං ගුවෙජයා න හයාගතිං ගුවෙජයා ජනිතාජඩනිතුකුව ජානෙයා එවණුව පන තික්ඛවෙ සමහනනිතුබෙබා පඨමං තික්ඛු යාමනුබෙබා යාමනා බාහෙතන තික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙනා කියුපෙනුබෙබා:

''සුණ තු මෙ භනෙත සඬෙසා යදි සඬසසස පනනකලලං, සඬොා ඉපථනනාමං භිකඛුං රූපියඡඩඩකං සමමනෙනයා එසා ඥනායි

සුණාතු මේ භුතෙතු සඬෙකා සඬෙකා ඉප්නතාම භිකුටුං රුපිය– ඡඩාකං සමමනතති යසසායසමතො බමති ඉප්නතාමසස භිකුටුතො රුපියජඩාකසය සමමුති, සො තුණනසය යසස නක්බමති, සො භාණයක

සම්මතෝ සඬේෂත ඉත්වනතාමේ භික්ඩු රුපියජධාකෝ. බමනි සඩසයය, හුසමා තුණයි එවමෙතා ධාරයාමී"ති.

3 තෙන සමාතෙත භිකවුතා අනිමිතනං කතා පාතෙත^{ුල}ා සවෙ නිමිතනං කතා පාතෙති, ආපතති දුකකවසය.

¹ නිසයණයිය දෙදානී සසන

රුපිය නම්: රත්රන් ය, කහචණු ය, ලොහොමසු ය, දැවමසු ය, ලහමසු ය, යමක් ගණුදෙනුවට පැමිණේ නම් ඒ යැ.

සමාපරෙජයා යනු කෘතයෙන් කෘතය විකොට ගණි නම නිසහිපචිති වෙයි කෘතුයෙන් අකෘතුය ගුණි නම් නිසහිපචිති වෙයි කෘතයෙන් කෘතා-කෘතය විකෝට ගණි නම් නිසහිපච්ති වෙයි. අකෘතයෙන් කෘතය මිල දී ගණි නම් නිසභිපචිති වෙයි අකෘතයෙන් අකෘතය මිල දී ගණි නම් නිසභිපචිති වෙයි අකෘතගෙන් කෘතෘකෘතය මිල දී ගණි නම නිසභිපචිති වෙයි කෘතාකෘතයෙන් කෘතය මිල දී ගණි තම නිසහිපචිති වෙයි. කෘතාකෘතයෙන් අකෘතය මිල දී ගණි නම් නිසහිපචිති වෙයි කෘතෘකෘතයෙන් කෘතෘකෘතය මල දී ගණි නම් නිසහිපචිති වේ (නිසහි වූ වන) සහමැද නිසැජියයුතු කව ද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැජිය යුතු ය ඒ මහණනු විසින් සහ වෙත එළඹ උතුරු-සහ එකස් කොට පෙරෙව මහලු තිසුන් පෘ වැඳ උළුල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය "වහන්ස, මම නන්වැදු රුම් රූපියසංවෙෘහාරයට පැමිණියෙම මගේ මේ රූපියය (රන් රිදී මසු කහවණු) නිසහි විය[.] මම මෙය සහනට නිසජම"යි නිසදු ඇවැත් දෙසිය යුතු වෘකත වූ පුතිබල වූ මහුණක්තු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුය ඉදින් එහි ආරාමකයෙක් හෝ උපංසකයෙක් හෝ පැමිණේ නම් ''ඇවත මෙය දනැ"යි හේ කියයුත්තේ ය ඉදින් හෙතෙමේ 'මින් කුමක් ගෙණ ආයුතු දු'යි කියා තම 'මෙනම් මෙනම් යය ගෙණෙව'යි නො කියයුත්තේ ය ගිතෙල් හෝ තලතෙල් හෝ ම හෝ පැණි හෝ කැපවූවක් කියයුතුය ඉදින් හෙතෙම ඒ රූපියයෙන් පෙරළි කොට කැප දෙයක් ගෙණේ නම් රූපියය ගණුදෙනු කළහු තබා සියල්ලන් විසින් ම වැළදිය යුතුය මෙසේ මෙය ලැබේ නම්, ඒ ලැබීම මැතව ඉදින් නො ලැබේ නම්, කෙතෙමේ ''ඇවත මෙය බැහැර ලව"යි හේ කියයුත්තේ ය ඉදින් හෙතෙමේ එය බැහැර ලා නම් පොල බැහැර ලීම මැනවි ඉදින් බැහැර නො ලා නම් පසතින් සමන්විත රුපිගජඹඹක මගණ සම්මත කළ යුත්තේ ය ''යමෙක් ඡනුගතියට තොසේ නම් දෙසාගතියට තො සේ නම් මොනාගතියට තො සේ නම් භයාගනියට තො සේ නම් බැහැර ලූ තො ලූ දය දනි නම එබන්දෙකි" තවද මහණෙනි, මෙසේ සමාන කළයුත්තේ ස පළමුව මහණ නෙම යැදිය යුත්තේ ය යැද වෘකත වූ පුතිබල වූ මහණක්හු විසින් සමුෂ නෙමෙ දැන්විය යුත්තේ ය

"වහන්ස, සඹය තෙම මා කියන්නක් අසාවා ඉදින් සඹසයාව පැමිණිකල් අත් තම් සඹස තෙම මෙනම් මහණහු රුපියජිඩාක කොට සමාන කරන්නේ ය මේ 'ඤතති'යයි

වහන්ස, සඹස තෙම මා කියන්නක් අසැවා සඹස තෙම මෙනම් මහණනු රුපියජඩාක කොට සමමත කෙරෙයි යම් අංයුෂමනක්හට මෙනම් මහණගට රුපියජඩාකසමමහිය රිසි වේ නම් හේ තුළණිලිගුන වන්නේ ය යමක්හට තො රිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සම්ඝයා විසින් මෙනම් මහණ රුපියජිඩාක කොට සමමත කරණ ලද්දේ ය සමඝයාට රිහි වෙයි එහෙයින් මේ තුයැණිමිනාවය යි තෙල මෙසේ ධරම්"යි

3 සමමතය ලත් මහණහු විසින් නිමිනි රහිත කොට ඉවත ලියසුනු ය. ඉදින් නිමිනි කොට ඉවත ලා නම් දුකුළාඇවැත් වේ 4 රුපිගෙ රුපිගසණුස්දී රුපිගං වෙතාපෙති, නිසසගයිනං පෘචිතතිසං. රුපිගෙ වෙමතිකො රුපියං වෙතාපෙති, නිසසගයියං පෘචිතතියං. රුපිගෙ අරුපියසණුස්දී රුපියං චෙතාපෙති, නිසසගයියං පෘචිතතියං අරුපියෙ රුපිය-සණුස්දී රුපියං චෙතාපෙති, නිසසගයියං පෘචිතතියං අරුපියෙ වෙමතිකො රුපියං චෙතාපෙති, නිසසගයියං පෘචිතතියං අරුපියෙ අරුපියසණුස්දී රුපියං චෙතාපෙති, නිසසගයියං පෘචිතතියං අරුපියෙ අරුපියසණුස්දී රුපියං චෙතාපෙති, නිසසගයියං පෘචිතතියං අරුපියෙ රුපියසණුස්දී, අාපතති දුකකටසහ අරුපියෙ අවුපියෙ අරුපියෙ අරුපියෙ අරුපියෙ අරුපියෙ අරුපියෙ අරුපියෙ අරුපියෙ අරුපියෙ අරුපියෙ අරුපියෙ

5 අනාපනති උමමතනකසස, ඇදිකුම්මිකසසාති

රුපියසංවොහාරසිකබාපදං නිට්ඕනං.

5. 2. 10.

කයවිකකයසිකඛාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුදෙබා හගවා සාවාසියං විහරති ජෙතුවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස අරුමේ තෙන බො පන සමයෙන අයසමා උපනුවෙනු සකාපුතෙනා පටෙවා හොති විවරකමෙං කාතුං සො පටපිලොතිකානං සහිසාවං කරිණා සුරතනං සුපරිකමමකතාං කණා පාරුපි අථ බො අණුසුතුරො පරිබබාජකො මහගුසං පටං පාරුපිණා යෙනායසමා උපනුවෙනු සකාපුතෙනා නෙනුපසකකම්, උපසහිකමුණා අයෙසමනතාං උපනුණු සකාපපතනං එනදවොව "සුණුරු බො කුහයං ඇවුසො සහිසාව, දෙහි මේ පටෙනා"ති. 'ජාතාහි ආවුසො"ති? "ආමාවුසො ජාතාම"ති "හණුවුසො"ති අයුයි අථ බො සො පරිබබාජකො හං සහිසාවං පාරුපිණා පරිබබාජකාරාමං අගමයේ පරිබබාජකා තං පරිබබාජකා එනදවොවුං. "සුණුරු බො නුහයං අවුසො සහිසාව, කුනො නගා ලැබා"නි? "තෙන මේ ආවුසො පටෙන පරිවහනිතා"ති "කාතීහිපි නුහයං ආවුසො සහිසාව හවසානි, සො යෙව පරිවහනිතා"ති

2. අථ බො සො පරිබබාජකො "සචචං බො පරිබබාජකා ආගංසු කාශිශිපි මහාසං සභිකාටි තම්සසනි, සො සෙව මේ පටො වරෝ"නි සෙනාසසමා උප-නැතු සකාපුවෙන්න තෙනුපසම්කම් උපසම්කම්නා ආසසමන්හා උපනණුං සකාපුන්තාං එනදවොව "හණු හේ ආවුසො සමකාට්, දෙශී මේ පට"ගති "නනු නිං ආවුසො මසා වුහෙනා ජානාහි ආවුසොන්, නාහං දසාමි"නි. 4 රුපායෙහි රුපාය ය යන සංඥ ඇත්තේ (කෘතාකෘත) රුපාය වාවහාර කෙරේ නම් නිසහිපචිති වෙයි රුපායෙහි විමති ඇතියේ රුපාය වාවහාර කෙරේ තම් නිසහිපචිති වෙයි. රුපායෙහි අරුපාය ය යන සංඥ ඇතියේ රුපාය වාවහාර කෙරේ නම් නිසහිපචිති වේ. අරුපායෙහි රුපාය යන සංඥ ඇත්තේ රුපාය වාවහාර කෙරේ නම් නිසහිපචිති වෙයි අරුපායෙහි විමති ඇතියේ රුපාය වාවහාර කෙරේ නම් නිසහිපචිති වෙයි අරුපායෙහි අරුපාය යන සංඥ ඇත්තේ රුපාය වාවහාර කෙරේ නම් නිසහිපචිති වේ අරුපායෙහි රුපාය ය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි අරුපායෙහි වෙමතික වූයේ දුකුළාඇවැත් වෙයි අරුපායෙහි අරුපාය යන සංඥ ඇත්තේ ඇවැත් නැති

5 උමමනනකයනට, ආදිකමම්කයනට ඇවැන් හැනි

රුපියසංවෝහාර ශික්ෂාපදය නිම්.

5. 2. 10.

කයවිකකයශිකාපදය.

1 එසමයෙහි තාගාවත් මුදුරජාතත්වහන්සේ සැවැත්නුවර ජේතවත තම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරම්හි වැඩවසන සේක එසමයෙහි අංසුකෙත් උපනාඥශාකාපුතු තෙමේ සිටුරුකම් කරන්නට සමත් වූගේ වෙයි හේ මහලු පටකඩන් සහළක් කොට මොනොවට රඳන ලද්දක් මොනොවට රඳ පිරියම් කරණ ලද්දක් කොට පෙරෙවී ය ඉක්බිනි එක්තර පිරිවැජියෙක් මහගු පිළියක් පෙරෙව අංසුකෙක් උපනඥශාකාපුතුයන් වෙන එළඹ උපනඥ-ශාකාපුතුයනට මෙය කිය "ඇවත, තොපගේ මේ සහළ සොදුරුය "මගේ පිළියෙන් පෙරළි කොට දෙව"යි "ඇවැත විමසා ගණැ"යි එසේය "ඇවැත දනිම්"යි "එසේ තම් ගණැ"යි දුන්නේය එකල්හි ඒ පිරිවැජි තෙමේ ඒ සහළ පෙරෙව පිරිවැජිඅරමට නියේය පිරිවැජියෝ ඒ පිරිවැජියාට මෙය කිහ "ඇවැත, තාගේ මේ සහළ සොපුරුය කොයින් ලබන ලදද"යි ඇවැත්නි, මා විසින් ඒ පිළියෙන් පෙරළි කොට ගන්නා ලද"යි "නාගේ මේ සහළ කි දවසක් පවත්නේ ද? තාගේ ඒ වසනුය ම උතුමැ"යි

2 ඉක්බිති ඒ පිරිවැජි තෙමේ පිරිවැජියෝ සැබවක් කින "මගේ මේ සහළ කිද්වසක් පවත්තේ ද, මගේ ඒ වසනුග ම උතුමැ"යි අයුජමත් උපනඥ-ශාකාපපුතුයත් වෙත එළඹ මෙය කිය "ඇවැත්ති, තාගේ සහළ ගණුව මගේ වයනුග දෙව"යි "ඇවැත්ති තෝ මා විසින් විමසා ගණැ"යි කියන ලද්දේ නො වෙහි ද? "මම තොදෙමි"යි 3 අථ බෝ සො පරිබබාජකෝ උජඹාගති බීගති විපාවෙති: ගිහිපි තං ගිහිසස විපපටිසාරිසස දෙති¹, කිං පත පබබජිතෝ පබබජිතසස ත දසානි"ති. අසෙසාසුං බෝ තික්බු තසස පරිබබාජකසස උජඹාගනතසස බිගනතසස විපාවෙනතසස ගෙ තෙ තික්බූ අපපිචණ තෙ උජඹාගනති බිගනති විපාවෙනති ''කථං හි නෑම අංගසමා උපතනෙද සකාපුතෙකා පරිබබාජකොත සභිං කගවිකකාගං සමාපජ්‍යසන්"ති "අථ බෝ තෙ තික්බූ තගවතොළුතුමතුං අාරොවෙසුං. ''සචචං කිර තිං උපතන පරිබබාජකොත සභිං කයවිකකාගං සමාපජපී"ති²² ''සචචං තගවා" විගරහි බුණො තහවා ''කථං හි තෑම තිං මොකපුරිස පරිබබාජකොත සභිං කයවිකකාගං සමාපජ්‍යසහි තෙතුං මොකපුරිස අපපසනතානං වා පසාදාග –පෙ– එවකුව පත තිකිබවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසෙගානථ ·

"හෙය පන භිකබු නානපපකාරකං කයවිකුකුයං සමාපපේජයා, නිස්කන්ධියං පාවිතුනියනහි"

4. යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භිකුඛුනි -පෙ- අගං ඉමසම්ං අපෝ අධ්පෙනො භිකුඛුනි.

නානුපෙකාරකං නෑම චීවරපිණ්ඩපාතසෙතාසතශිලානපච්චය හෙසර්ර -පරිකධාරා, අනතමසො චුණණපිණෙඩාපි දනතකවඨමපි දශිකසුතතමපි

නිශවිතතාය සමාපජෙජයාන් 'ඉමිතා ඉමං දෙනි, ඉමිතා ඉමං අහර, ඉමිතා ඉමං පරිවතෙනහි, ඉමිතා ඉමං චෙතාපෙනි'ති අජාධාවරති, අපහනි දුකකටසය ගතා කයිනුණු හොති විකකුයිතුණු, අතතනො හණ්ඩං පරහණනතා පරහණඩාං, අතතනො නපුගතං, නිස්සාගයියං හොති නිස්සර් තුබබං සබස්සය වා ගණසය වා පුගහලසය වා එවණුව පන හිකුබවේ නිස්සර්තුබබං "අහ හනෙන නාතපකාරකා කයවිකකයං සමාපරි්ංඉදං මෙ නිස්සගයියං ඉමාහා සබස්සය නිස්සර්මී"ති - පෙ– දදෙයාග්

- 5 කයවිකකයෙ කයවිකකයසණුස්දී, නිසසගයියං පෘචිතතියං කය– විකකයෙ වෙමතිකො, නිසසගයියං පෘචිතතියං කයවිකකයෙ න කය– විකකයසණුස්දී, නිසසගයියං පෘචිතතියං න කයවිකකයෙ කයවිකකයසණුස්ද, ආපතති දුකකටසස න කයවිකකයෙ වෙමතිකො, අපතත් දුකකටසය න කයවිකකයෙ න කයවිකකයසණුස්දී, අතෘපතති
- 6. අනාපතති අගසං පුචඡනි, කපපියකාරකසස අංචිකඛති, ඉදං අමහාකං අත් අමහාකසාව ඉමිනා ව ඉමිනා ව අනේදාති හණනි. උමමහනකසස, ආදිකමමිකසසාති

නා ගම්කක යහිතබාපදං නිවනිතං.

කොසියවගෙනා දුතියො.

තශසුදුුුුනුං -

කොසියා සුදබුටෙහාගා ජබබසයානි නිසීදනං, දෙව ව ලොමානි උශාලෙනින, උගො නානපපකාරකානි.

¹ දෙනන් වජයා 2 සමාපුජන්හි ලරසා

3 ඉක්තිනි ඒ පිරිවැජි තෙමේ අවස කෙරෙයි නුගුණ කියයි දෙග් පහළ කෙරෙයි ගිහියා පවා පසුතැවිලි වන ගිහියාට එය දෙයි "කුමක්හෙයින් පැමිද්දෙක් පැමිද්දට නොදෙන්නේද"යි. තිකුනු අවස කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ පිරිවැජියාගේ තෙපුල් ඇසුන යම් අපිස්වූ මහණ කෙතෙක් වෙද්ද ඔහු අවස කෙරෙන් නුගුණ කියනි දෙස් පහළ කෙරෙන් "කෙසේ නම් ඇයුමෙන් උපනඥශාකාපුනුයෝ පිරිවැජියකු සමග කයවිකකයට ගණුදෙනුවට පැමිණියාහු දැසී. ඉක්කිනි ඒ තිකුනු හාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ. සැබෑද, උපතඥය, තෝ පිරිවැජියකු සමග ගණුදෙනුවට පැමිණියෙනි ද"යි "සැබව හාගාවතුන් වහන්ස්" භාගාවත් වුදුරජාතන් වහන්සේ ගැරැනු සේක. "කෙසේ නම් තුවඡපුරුමය, තෝ පිරිවැජියකු සමග ගණුදෙනුවට පැමිණියෙනි ද තුවඡපුරුමය, තෝ පිරිවැජියෙනු සමග ගණුදෙනුවට පැමිණියෙනි ද තුවඡපුරුමය, තෝ සිරිවැජියෙනු සමග ගණුදෙනුවට පැමිණියෙනි ද තුවඡපුරුමය, තෙල නො පහන්වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නෝ තොවෙයි "මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවූ

"යම් මහණෙක් නන් වැදුරුම් ශණුදෙනුවට පැමිණේ නම් නිසහි– පවිතී වේ"යයි

4 යොපන යනු යමෙක් යම්බදු වූයෙක්

භිකුඛු යනු මෙතෙමේ මේ අමගෙහි 'හිකුු'යි අදහස් කරණ ලදී.

නානපසකාරක නම් සිවුරු පිඹුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙකෙන් පිරිකරය යටත් පිරිසෙයින් පුණුපිඩකුදු දැකැටි දඬකුදු දුවල සුයකුදු

කයවිකකයං සමාපජේසයා යනු මෙයින් මෙය දෙව මෙයින් මෙය ගෙණෙව මෙයින් මෙය පෙරළි කරව මෙයින් මෙය විකොට ගෙණෙව්යි සිකපද මඩි නම්, දුකුළාඇවැත් වේ යම් කලෙක දෙනු ලදත් ගන්තා ලදන් වේ ද තමන් අයත් බඩු පර අත් ගියේ ද මෙරමා අයත් බඩු නමා අතට ගියේ ද, එකල්හි නිසහි වේ සඞඝයාව හෝ ගණයාව හෝ පුද්ගලයාව හෝ නිසැජිය-යුතුය නවද මහණෙනි, මෙසේ නිසැජිය යුතු

''වහන්ස, මම නන්වැදැරුම් කයවිකකයට පැමිණියෙම් මාගේ මෙය නිසහි විය මම මෙය සහතට නිසජම්''යි දෙන්නේය යි දෙන්නෑහ'යි අංයුමෙන්හට දෙම්'යි

- 5 විනිමයෙහි විනිමය සත් ඇතියේ නිසහිපචිති වෙයි. විනිමයෙහි විමති ඇත්තේ නිසහිපචිති වෙයි විනිමයෙහි විනිමය සත් නැතියේ නිසහිපචිති වේ විනිමය තො වූයෙහි විනිමය ය යන සත් ඇත්තේ දුකුළා– ඇවැත් වෙයි විනිමය නො වූයෙහි විමති ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි විනි– මය නො වූයෙහි විනිමය නො වූයේ ය යන සත් ඇතියේ ඇවැත් නැති
- 6 අගය විචාරා නම්, කැපකරුහට කියා නම්, මෙනම් දෙයක් අපව ඇත, අපව මේ මේ දෙයින් පුයොජනයයි කියා නම්, උමතු වුවනුට, ආදිකමම්කයාට, ඇවැන් නැති

කායවිකතාය ශික්ෂාපදය නිම්

දෙවන කොසිය වගයි.

එශි උදුුනය:

කොසිග සිකපදග, සුඟිකාලක සිකපදග, දේවහාග සිකපදග, ජබිතියස– සිකපදග, නිසිදන සන්ත සිකපදග, එළකලොම බොවන සිකපද දෙකග, රුපිග, රුපියසංවොහාර සිකපද දෙකය, කයටිකකය සිකපදගයි දසගනි

පතතවගෙනා.

5. 3. 1.

පතනසිකබාපදං.

1 නෙන සමඟෙන බුදෙබා හගවා සාවනිගං විහරති ජෙනවනෙ අනාථ-පිණ්ඩිකසස අංරාමෙ තෙන බො පන සමඟෙන ස්බම්ශ්‍රිකා තික්බූ බනු පහෙන සනනිවශං කරොනනි මනුසසා විහාරවාරිකං ආශිණ්ඩනතා පස්සිණා උණ්ඛා-ගනනි බිගනති විපාවෙනති. "කථං හි නාම සමණා සකාපුතතියා බයු පනෙන සනනිවශං කරිසසනනි, පනනවාණිජජං වා සමණා සකාපුතතියා කරිසසනති, ඇමනතිකාපණං වා පසාරෙසසනති"ති අසසායුං බො තික්බූ තෙසං මනුසසානං උණ්ඛාගනතානං බිගනතානං විපාවෙනතානං ගෙ නෙ තික්බූ අපපිචඡා නෙ උණ්ඛාගනත් බිගනති විපාවෙනති "කථං හි නාම ජිබබග්ගා තික්බූ අතිරෙකපතතං බාරෙසසනති"ති අථ බො තෙ තික්බූ හත-වනො එනමණං ආරෝචෙලං "සවවං කිර තුමෙන තික්බ වේ අතිරෙකපතනං බාරෙථා"ති? "සවවං තගවා" විගරහි බුදෙබා තගවා "කථං හි නාම තුමෙන මොකපුරිසා අනිරෙකපතනං බාරෙසසථ නෙතං මොකපුරිසා අපාසනනානං වා පසාදග පෙප එවණව පන තික්බවේ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසෙගාාථ

"යො පන භිකඩු අනිරෙ**කපත**නං බාරෙයා, නිසාග^{නියං} පාවිතුනියනහි "

ථවණුව්දං භගවතා භිකබුතා සිකබංපදං පණුණුතනං හොති

[මූලපඤ්ඤනනු]

2 තෙන බො පන සම්සෙන අයසමනා අනෙසුසා අතිරෙකපතොට උපපතොට හොති, අයසමා ව ආනිදේද තුං පනතං අයසමතො සාරිපුන්නයස් දකුකාමේ හොති අයසමා ව ආශි්පුන්නය සාකෙතේ විශර්ති අප බො අයසමහෝ ආනස්දය එකදහොසි හත්වන සිත්බාපදං පඤ්ඤානාං "න අතිරෙකපතෙන් ධාරෙත්බෙබ්?"නි අයසුව මේ අතිරෙකපතොට උපපොටා, අහස්වීමං පනතං අයසමහෝ සාරිපුන්නයක් දතුකාමේ අයසමා ව සාරිපුන්නය සාකෙත් විශර්ති කප්ණනු බො මසා පටිපජ්ජිත්බන්නයි" අප බො අයසමා අනෙසුව මේ අතිරෙක්වන්

පතනවශීය

5. 3. 1.

පතතශික්ෂා පදය.

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුරජාතන් වනන්සේ සැවැත්නුවර පේත... වන නම් වූ අනේපිඩු සිටුහුනේ අරම්හි වැඩ වෘසය කරණ සේක එසමයෙහි **සවගමහුණතු** බොහෝ පානු රැස් කෙරෙති විශාරචාරිකාවෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක හෙලා දකිනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම ශුමණ ශාකෘපුතුීගයෝ බොහෝ පාතු රාක් කෙරෙද්ද, ශුමණ ශාකෘපුතුිගයෝ පෘතු වෙළෙඳුම හෝ කෙරෙද් ද, අමත්අවුණක් හෝ විවෘත කෙරෙන් දු"යි තිසසුහු හෙලා දකින, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්නේ බස් ඇසුන යම අපිස් මනණ කෙතෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකින්, නුගුණ පවසුනි, දෙස් පතුරුවන් ''කෙසේ නම් සවග මහණනු අතිරෙකපානු දරද් ඉක්බිති ඒ මහණනු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවන් සැළ කළග "සැබැදු මහුණෙනි, තෙපී අතිරෙකපානු දරවූ දු"යි "සැබැව භාගාවෙතුන් වහන්ස ' භාගාවෙන් බුදුරජාතන් වහන්සේ ගැරනු සේක "කෙසේ නම් තුචඡ– පුරුෂයෙනි, තෙපි අතිරෙක පානු දරවූ ද? තුචඡපුරුෂයෙනි, මෙය කෙ පහන්වූවන්නේ පැහැදීම පිණිස හෝ නොවෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදග මෙසේ උදෙසවු

"යම් මහණෙක් අතිරෙකපානු දරු නම් නිසතිපවිති වේ"යයි

මෙසේත් මේ සිකපදය භෘගාවතුන් වහත්සේ විසින් තිසුසුන්ට පණවන ලද්දේ වේ

[මුල්පැණවීමයි.]

අන්දතෙරුන්ට අතිරෙක පාතුයෙක් එසමගෙහි ආයුෂමත් අංයුමෙන් අංකණු සථවිරතෙමේ ඒ පානුය අංයුමෙන් උපන්නේ වෙයි සථවිරගන් වහන්සේට දෙනු කැමැත්තේ ආයුමෙන් ශාරීපුනු සථවිරයන් වහන්සේ සාකෙනනුවර වසන සේක ඉක්බිති ආයුෂමත් ආනනුසථවිරයන් වහන්සේව මේ සිත විය අතිරෙක පාතුයක් හො දුරියයුතු ය යි භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපද පණුවන ලදී මට මේ අතිරෙක පානුමයක් උපන මම ද මේ පානුය ආසුළමුන් ශාරීපුනු සථවිරයන් වහන්සේට දෙනු කැමැත්තෙම ආසුමෙන් ශාරිපන ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද සාකෙතනුවර වෙසෙති ම විසින් කෙසේ පිළිපැදිය ඉක්බිනි ආයුණුත් ආතඥ සථවිරαන් වහන්සේ භාගාවවාුන් සුතු දැ"සි වහත්සේව එපවත් සැළ කළග.

3 "කීව විරං පනාතඥ සැරිපුතෙනා අංගවඡිසාතී"නි "නවමං වා භගවා දිවසං දසමං වා"ති. අථ බො භගවා එතසමං නිදුතෙ එතසමං පකරණෙ බමමං කථං කණා භික්ඛ අමනෙතසි "අනුජානාම භික්ඛවෙ දසාහපරමං අතිරෙක– පතතං බාරෙතුං" එවණුව පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙයා...එ.

''දසාහපරමං අතිරෙකපතෙතා බාරෙතබෙබා, තං අතිකකාමයතො, නිසාගනියං පෘචිතුතියනති "

[දුනියපකුකුති]

දසාහපරමනනි දසාහපරමතා බාරෙතුබෙබා
 අතිරෙකපතෙනා නාම අතබ්ට්බ්තො අවිකප්‍රිතො.

පතනා නම: දෙව පතන අයෝපතෙනා මතනිකාපතෙනා තයො පතතසස වණණා: උකකටෙඨා පතෙනා මර්දී මෝ පතෙනා ඔමකො පහෙනා උකකටෙඨා තාම පතෙනා අඛසාලකකොදනං ගණනාති වනුහාගං බාදන° තදුසියං ව වායඤ්තං මර්කීමෝ නම පතෙනා නාළිකොදනං ගණනාති වතුහාගං බාදනං තදුපියං ව වායඤ්තං, ඔමකො නම පතෙනා පහෙනදනං ගණනාති වනුහාගං ඛාදනං තදුපියං ව වායඤ්තං. තතා උකකටෙඨා අපතෙනා ඔමකො අපතෙනා

නං අතිකතාමයනො නිසසනයියං පෘමිතතියං හොතියි [එකාද්සෙ පුගාලසස වා නිසසගයියො හොති.] නිසසජිතබෙබා සහසසස වා ගණසස වා අරුණුගා මඵෙවසෑව පත තිකඛවෙ නිසසජිතබෙබා තෙන තිකබුනා සහස උපසමකම්මා එකංසං උනතරාසමගං කරීණා බුවසාතං තිකබූනං පාදේ විණිවා උකකුටිකං නිසිදිණා අණුල්ලං පශානෙනමා එවමසස වවනීයො. ''අගං මේ තතෙත පතෙතා දසංකාතිකකනෙනා නිසසගයියො. ඉමාහං සමසසස නිසස-ජාම්''හි නිසසජිණා ආපතනි දෙසෙතබබා. බානෙතන තිකබුතා පටිබලෙන ආපතනි පටිගාගෙනබබා නිසසටඪපතෙනා දනබෙබා

''සුණාතු මෙ හතෙත සඬෙක. අයං පතෙකෘ ඉන්නතා^{ල යස} තිකබුනො නිසසගනියො සඬකසස නිසසවෙඨා, යදි සඬකසස පතතකලලං, සඬෙකා ඉමං පතතං ඉන්නතාමසස හිකබුතො දදෙයාා"නි

තෙන ශිකබුනා සම්බනුලෙ භිකබූ උපස්ඛකම්ණා එකංසං උතනර-සමාං කරිණා බුබ්ඪානං භිකබූතං පාදේ වණ්ණා උකකුටිකං නිසිදිණා අදරුලිං පගාපහණා එමමසසු වචනීගං ''අයං මේ භනෙන පනෙනා දසාහානිකකනෙනා නිසයගයියො ඉමාහං ආශසමනතානං නිසසජාමි''නි නිසයජීණා ආපතනි දෙපසනබබා බාහෙනත භිකබුනා පටිබලෙන ආපතනි පටිගාගෙනබබා නිසයටඨපතෙනා දනුබෙබා

"සුණයතු මේ ආයසමනතා අයං පනතා ඉන්නතාමයය හිසබුනො නිසසගහියො ආයසමනතාතං නිසයවෙඨා යදයසමනතාතා පනතහලලං, ආයසමනතා ඉන්නතාමයය හිසබුනො අදෙයසු "නර 3. ''අාතඥය, ශාරීපුතු තෙමේ කොපමණ කලකිත් එන්තේ දෑ?''යි ''හාග¤වතුත් වහන්ස, තවවැති හෝ දසවැනි දවසැ''යි ඉක්බිති හාග¤වතුත් වහන්සේ මෙකරුණෙහි මේ පුසතාවයෙහි දහැම කථා කොට තිකුක් ඇමතු සේක· ''මහණෙති, දස දිතක් පරම කොට අතිරෙක-පාතුයක් දරත්නට අනුදනිම''. ''මහණෙති, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු''

''දස දිනක් පරම කොට ඇති කල් අනිරෙක පානුයක් දරිය යුතුයි. එය ඉක්මවන්නහුට නිසනිපවිති වේ'' යයි.

[දෙවන පැණවීමයි.]

4. දසාහපරමං ගනු දසදවසක් පරම කොට ඇති කල් දැරිය යුත්තේ ය.

අනිරෙක පතන නම නො ඉටන ලදුගේ නො විකපන ලදුගේ යැ.

පතන නම. පාතු දෙකෙකි අගත්පාතු හැ මෘතතිකාපාතු යි පාතුයාගේ පුමාණයෝ තිදෙනෙකි උතකෘෂවපාතු හැ මබාමපාතු හැ අවමකපාතු යි උතකෘෂවපාතුය නම් සහල් දෙනැළියක බත් ද බතින් සතරභාගයක බාද, ද ඊට අනුරුප වූ වෘණුජන ද ගණ් මබාමපාතුය නම්. සහල් තැළියක බත් ද බතින් සතරභාගයක බාද, ද ඊට අනුරුප වූ වෘණුජන ද ගණ් අවමකපාතුය නම් සහල් අබතැළියක බත් ද බතින් සතරභාගයක බාද, ද ඊට අනුරුප වූ වෘණුජන ද ගණ් එයින් උතකෘෂට වූයේ පාතු කො වෙයි අවමක වූයේ පාතු තො වේ

නං අතිකතාමයතො නිසස්ගනියං පාවිතතියං හොති යනු එකොළොස් වන අරුණ නැගෙන කල්හි නිසහි වෙයි සහතට හෝ ගණයාට හෝ පුගුලක්හට හෝ නිසැජියයුතු ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැජිය යුත්තේ ය ඒ මහණනු විසින් සගුන් වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට මහලු තික්ෂූන් පා වැඳ උළුලු වැ හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය 'වහන්ස, මේ මාගේ පාතුය දස දවසක් ඉක්මනිගේ නිසහි විය මෙය මේ සහතට නිසජම්'යි නිසජා ඇවැත් දෙසියයුතු ය පුනිබල වූ වාකත මහණක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතු ය නිසජන ලද පාතුය දියයුත්තේ යි

"වනන්ස, සබස තෙමේ මෘ කියන්නක් අසාවෘ මේ මෙනම් ම්නණසුගේ පාතුය නිසහි වූයේ සහනට නිසදන ලද්දේ ය ඉදින් සම්ඝයාට පැමිණිකල් වේ තම් සමස තෙමේ මේ පාතුය මෙනම් මහණහට දෙන්නේය"යි

ඒ මහණනු විසින් බොහෝ භිඤින් වෙන එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට මහලු භිඤින් පා වැඳ අඹද ණිව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුන්තාහ "වහන්ස, මේ මාශේ පාතුය දස දවසක් ඉක්මනියේ නිසහි විය මම මෙය ආයුෂමතුන්හට නිසජම"යි නිසද ඇවැත් දෙසිය යුතුයි වාකත වූ පුතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඇවැත් පිළිහත යුතු ය නිසජන ලද පාතුය දියයුන්නේ යි

"අංයුමෙත්නි, මා කියන්තක් අසත්වා" මේ මෙනම් මහණහුගේ පාතුය නිසහි වූයේ අංයුමෙතුන්හට නිසදන ලදී ඉදින් අංයුමෙතුන්හට පැමණි කල් වේ නම් ඇයුමෙත්හු මේ පෘතුය මෙනම් මහණහට දෙන්නාහ" යි

- 5 තෙත භිකබුතා එකං භිකබුං උපසමකමිණි එකංසං උතතුරසමාං කරිණා උකකුටිකං නිසිදිණා අඤ්ලිං පශාගෙනිා එවමසා වචනීයෝ "අයං මේ ආවුසෝ පතෙතා දසාහාතිකකුතෙතා නිසාගගියෝ ඉමාහං ආයසමතො නිසාජාම්"නි නිසාජනවා ආපතති දෙසෙතුබබා නෙත ගිකබුතා ආපතති පටිශාගෙතුබබා නිසාවඪපතෙනා දතුබෙබා ඉමං පතතං ආයසමතො දමමී"ති
- 6 දසංහෘතිකකතෙත අතිකකතතසඤඤ්, නිසසගයියං පෘවිතතියං දසංහෘතිකකතෙක වෙමතිකො, නිසසගහියං පෘවිතතියං දසංහෘතිකකතෙත අනතිකකතතසඤඤ්, නිසසගහියං පෘවිතතියං අනහිටයිනෙ අගිවසිතසඤඤ්, නිසසගහියං පෘවිතතියං අමිකප්රිත නිසසගහියං පෘවිතතියං අනවෙඨ නටඨසඤඤ්, නිසසගහියං පෘවිතතියං අමිතවෙඨ විතටඪසඤඤ්, නිසසගහියං පෘවිතතියං අභිභෙත හිතනසඤඤ්, නිසසගහියං පෘවිතතියං අම්ලුහෙත ව්ලුතතසඤඤ්, නිසසගහියං පෘවිතතියං නිසසගහියං පනතං අනිසසජිත පරිභුඤජිත, අපතති දුකකටසස දසංභාතතිකකතෙන අතිකකතතසඤඤ්, අපෙතති දුකකටසස දසංභාතතිකකතෙන අතිකකතතසඤඤ්, අපෙතති
- 7 අනංපනති අනෙතුදෙසානං අධ්වඨාති, 1 ටිකපොති, විසාජෙරති, නසානි, විනසසති, තිජරති, අවඡිණිණා ගණනනහි, විසසාසං ගණනනා 3 , උම්මනතනසස, ආදිකම්මකසසාති
- 8 තෙන බො පන සමයෙන ඡබබගතියා තිකබූ ිනිසසටඪපනනං න දෙනති තගමතො එනම්ඎ අංරොවෙසුං ''න තිකට වේ නිසසටඪපනෙනා න දනබෙබා යො න දදෙයා, අංපනති දුකකවසසා"නි

පතනශිකඛාපදං නිට්ඩිතං.

5. 3. 2.

ඌනපඤව්බණින සිකිඛාපදං.

1 නෙන සඳියෙන බුදෙබා කටවා සකෙකසු විශරති කපිලවැඩුසට්ං නිලෝබාරාමෙ තෙන බො පත සඳියෙන අසැසැතරෙන කුමා කාරෙන තික්වූ පවාරිතා හොගාරි "යෙසං අශාානං පතෙනන අසෙදා අහං පදගනනා"ති නෙන බො පන සමයෙන හිකබූ න මතතං ජාතිතා බහු පහෙන විසැසැපෙන් යෙසං බුදදකා පහනා හෙ මහතෙන පපෙන විසැසැපෙන් සෙසං වහනා පහතා තෙ බුදැකෙ පහෙන ටිසැසැපෙන්න අථ බො සො කුමා කාරේ හිකවුනං බඩු පහෙන කරෙනෙනා න සකෙකාති අසැසෑ විශායාසිකා ගණිබ කාතුං අනනනාපි න සාපෙනි පුනතදරුවසස කිලිමෙන්නි මනුසා උජකාසගා බසහර විපාවෙන්නි. "කථං හි නාම සමාණා සකාපුත්තියා න මහතා ජාතිතා

- 5 ඒ මහණහු විසින් එක් මහණක්හු වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට අබදුණිව නිද ඇදිලි බැද මෙසේ කියසුත්තේ ය "ඇවැත්ති, මේ මාගේ පානුය දස දවසක් ඉක්මහියේ නිසහි විය මම මෙය ඇයුෂුවත්හට නිසදම්"යි නිසදු ඇවැත් දෙසිය යුතුය ඒ මහණනු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතුය "මේ පානුය ආයුෂමත්හට දෙමි"යි නිසදූ පය (ඔහුට) දියයුතු.
- 6 දස දින ඉක්ම හියෙහි ඉක්මහිය සන් ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි දස දින ඉක්ම හියෙහි වීමති ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි දස දින ඉක්ම හියෙහි වීමති ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි දස දින ඉක්ම හියෙහි, තො ඉක්මතැ'යි සන් ඇතිගේ නිසහිපවිති වේ තො ඉටන ලදුයෙහි 'ඉඩන ලදු' යි සන් ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි නො විකපත ලදුයෙහි 'විසජන ලදු' යි සන් ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි. නොනවුයෙහි 'නටැ' යි සන් ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි. නොනවුයෙහි 'නටැ' යි සන් ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි. නොනවුයෙහි 'නටැ' යි සන් ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි නොවැනැසුනෙහි 'වැනැසිනැ'යි සන් ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි නො බඳුනෙහි 'බිදිනැ'යි සන් ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි නො බඳුනෙහි 'බිදිනැ'යි සන් ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි නො පැහැරගන්නා ලදුයෙහි 'පැහැරගන්නා ලදු'යි සන් ඇතිගේ නිසහිපවිති වෙයි නො අතුය නො නිසරා පරිභෝග කෙරේ නම දිකුළාඇවැන් වෙයි දසදවසක් නොඉක්මගියෙහි 'ඉක්මණෑ'යි සන් ඇතිගේ දිකුළාඇවැන් වෙයි දසදවසක් නොඉක්මගියෙහි විමති ඇතිගේ දුකුළාඇවැන් වෙයි දසදවසක් නොඉක්මගියෙහි 'නො ඉක්මණෑ'යි සන් ඇතියේ ඇවැන් නැති
- 7. ඇතුළු දසදවසැ ඉටා නම්, විකපා නම්, විසජා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, බ්දේ නම්, අසිදැ ගණින් නම්, විස්වැසි වැ ගණින් නම්, උමමනතකයහට, ආදිකම්මකයහට ඇවැත් නැති
- 8. තවද එසමයෙහි සවගමහණහු නිසාජනය කළ පෘතුය නො දෙනි හාගාවතුන් වහන්සේට එපවත් දැත්වූහ ''මහණෙනි, නිසාජනය කළ පෘතුය නො දියසුත්තේ නො වෙයි යමෙක් නො දේ නම් දුකුළාඇවැත්වේ'' යයි

පනතු කිසුපාපදය නිමි.

5. 3. 2.

ඌනපඤවිබණින ශික්ෂාපදය.

1 එසමගෙහි භානාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ ශාකාජනපදයෙහි වූ කිඹුල්වන්පුර නිළගුංධාරුමයෙහි වැඩ වෙසෙකි එසමගෙහි එක්තර කුඹල්—කරුවකු විසින් හිසුනු පවරණ ලද්දුහු වෙත් "යම් ඇග්රීයන් වහන්සේ කෙතකුන්ට පෘතුයෙන් පුයෝජන වේ නම් මම පෘතුයෙන් පවරම'යි එසමයෙහි මහණනු පමණ නො දන බොහෝ පා විනවත් යම් කෙතකුන්ගේ කුඩා පෘතුයෝ වෙද්ද, ඔහු මහත් පා විනවත් යම් කෙතකුන්ගේ මහත් පාතුයෝ වෙද්ද, ඔහු මහත් පා විනවත් යම් කෙතකුන්ගේ මහත් පාතුයෝ වෙද්ද, ඔහු කුඩා පා විනවත් ඉක්බිති ඒ කුඔල්කරු පොමේ හිසුන්ට බොහෝ පෘතු ඉදිකරන්නේ අනිත් විකිණිය යුතු බඩුවක් කරන්නට නොහැකි වෙයි හෙමේ ද තො යාපෙයි ඔහුගේ අඹුදරුවෝ ද වෙහෙසෙනි මිනිස්සු හෙලා දකිත්, නුගුණ පවසත්, දෙස් පහළ කෙරෙත් "කෙසේ නම් ඉමණ ශාකාපුනියයන් පමණ නො දන බොහෝ පා විනවද්ද —

අගං ඉමෙසං බ්හූ පතෙන කරෙනෙනා න සකෙකානි අඤිණුං විකකාශිකං භණ්ඩං කෘතුං අතනනාපි න සංපෙනි පුනතදුරුපිසස කිලමනතී"ති අසෙසාපුං බො තිකබූ තෙසං මනුසසානං උජඹායනතානං බියනතානං විපාවෙනතානං යෙ තෙ තිකබූ අපපිචඡා තෙ උජඹායනති බීයනති විපාවෙනති "කථං ති තෑම තිකබූ න මනතං ජානිතා බහූ පනෙන විණිණුදෙසෙනන්ී"ති.

- 2 "අථ බො තෙ තික්බූ හගවතො එතමළුං ඇරෙවෙසුං. "සචාංකිර තික්ඛවෙ තික්බූ න මතතං ජෘතිණා බහූ පතෙන විකුකුදෙනෙහිනි?" 'සචාං හගවා " විගරනි වූදෙඛා හගවා. "කථං නි තාම තෙ තික්ඛවෙ මෞෂපුරිසා න මතතං ජාතිණා බහූ පතෙන විකුකුදෙපසහනි තෙතං තික්ඛවෙ අපසනනානං වා පසාදුය –පෙ– විගරනිණා බම්මං කථං කණා තික්බූ අමෙනෙකුසි "න නික්ඛවෙ පතෙතා විකුකුදෙනුබෙබා, හො විකුකුද පෙහා, අපතති දුක්කටස්කාති"
- 3 තෙන බො පන සමයෙන අඤඤතුරසස භිකබුනො පතෙනා භිනෙනා හොති අථ බො සො භිකබු ''හගවතා පටිකඛිතතා පතතා විඤඤපෙතුනති'' කුකකුවවායනෙනා න විඤඤපෙති. හහෙඑසු පිණඹාය වරති මනුසසා උජඹායනති බියනති විපාවෙනති ''කථා හි තාම සමණා සකාපුතතියා හහෙඑසු පිණඹාය වරිසසනති, සෙයාථාපි අඤඤ¹ත්ස්සයා'නි අසසොසුං බො භිකබූ තෙසා මනුසසානං උජඹායනතානං බියනතානං විපාවෙනතානං අථ බො තෙ භිකබූ හගවතො එතමහිං ආරෝවෙසුං අථ බො හගවා එනසමං නිදුනෙ එතසමං පකරණෙ බමමං කථා කතා භිකබූ ආමනෙකසි ''අනුජානාම භිකඛවෙ තරඪපතතසස වා භිනනපතනසස වා පතතා විඤඤපෙතුනති''
- 4 තෙන බො පත සමයෙන ජිබබගබියා තික්බූ ''හගවතා අතුණුණුතාං තවා පතතාං විණුණුපෙතුනති," තෙ³ අපපමතතකෙනපි බණෙඩන විලිබිතමතෙනනපි බහු පතෙන විණුණුපෙනති අප බො සො කුමනකාරෙ තික්බූතාං තුවෙව බහු පතෙන කරෙනෙනා න සකෙකානි අණුණු විකකාගිකාං හණ්ඩාං කාතුං. අනනනාපි ත සාපෙති පුනනදුරුපිස්ස කිලමනති මනුස්සා තුවෙව උප්කායනති බියනති විපාචෙනති. ''කථා හි තාම සමණා සකාපුනතියා න මනතාං ජානිතා බහු පතෙන විණුණුපෙස්සනති අයං ඉමෙසං බහු පතෙන කරෙනෙකා න සකෙකාති අණුණු විකකාගිකාං හණ්ඩාං කාතුං අනතනාපි න සාපෙති පුනනදුරුපිස්ස කිලමනතී"ති
- 5 අසෙසාසුං බො භික්ඛූ තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනතානං බියනතානං විපාවෙනතානං යෙ තෙ භික්ඛූ අපපිචණ තෙ උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති "කථං හි තාම ඡබ්බගතීයා භික්ඛූ අපපමතතකෙනව හිනෙනත අපපමතතකෙනපි බණෙඩන විලිඛිතමතෙනනපි බනු පතෙන ටිකුසැ-පෙසසනති"ති අථ බො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමසුථං ඇරෙවෙසුං "සචමං කිර තුමෙන භික්ඛවෙ අපපමතතකෙනපි භිනෙනත අපපමතතකෙනපි ඛණෙඩන විලිඛිතමතෙනනපි බනු පතෙන විකුසැපෙථා"ති? "සචමං භගවා" විගරහි බුදොා භගවා "කථං හි නාම තුමෙන මොසපුරිසා අපපමතතකෙනව හිනෙනත අපපමතතකෙනපි ඛණෙඩන විලිඛිතමතෙනනපි බනු පතෙන ටිකුසැ-පෙසසථ නෙතා මෞසපුරිසා අපපසනතානං වා පසැදය -පෙ- එමයැඩ පන තිකිඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසෙනා.එ.

^{1 &#}x27;අඤාද ' ඉහි ච ් 2 'නො' ඉහි ච මජසං හාදිසානෙ

මේ තෙමේ මොවුනට බොහෝ පා ඉදිකරන්නේ අතිත් විකිණිය යුතු බඩුවක් කරන්නට තො හැකි වෙයි. තෙමේ ද තො යැපෙයි ඔහුනේ අඹුදරුවෝ ද වෙහෙසෙනැ'යි මහණහු හෙලා දකින කුගුණ පවසන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූහ යම් අපිස් මහණ කෙතෙක් වෙද්ද, ඔහු හෙලා දකින්, නුගුණ පවසන්, දෙස් පහළ කෙරෙත් "කෙසේ නම් මහණහු පමණ නො දන බොහෝ පා විනවුහුද'යි

- 2 ඉක්බිති ඒ භිඤ්සු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ ''සැබෑද, මහණෙනි, භිඤ්සු පමණ නො දන බොහෝ පා විනවද්ද"යි ''සැබව භාගාවතුන් වහන්ස" භාගාවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරසු සේක ''කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුචඡපුරුෂයෝ පමණ නො දන බොහෝ පා විනවූහු ද, මහණෙනි, එග නො පහන්වූවන්ගේ පැහැදීම පිණ්ස හෝ නො වෙයි ගරහා දහැම් කථා වදුරු භිඤ්න ඇමතු සේක· ''මහණෙනි, පාතුයෙක් විනවා නො ගත යුතුය සමෙක් විනවා නම් දුකුළා-ඇවැත් චේ"යයි
- 3 එසමයෙහි එක්තරා මහණක්හුගේ පෘතුය බිදුනේ වෙයි ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ 'භාගාවතුන් වහත්සේ විසින් පෘතුය විතවා ගැණීම පිළිකෙවි කරණ ලද'යි කුකුස් කරන්නේ තො විතවයි අතින් පිඩු සිහා යෙයි. මිනිස්සු හෙලා දකිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පහළ කෙරෙත් ''කෙසේ නම් ශුමණ ශෘකාපපුතියයෝ අන් තොටුවත් සේ අතින් පිඩු සිහා හැසිරෙන් ද''යි භිඤිහු හෙලා දකින, නුගුණ පවසන, දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූහ ඉක්බිති භිඤිහු භාගාවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කළානු ය එකල්හි ශාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනයෙහි මේ කරුණෙහි දහැමි කථා වදර භිඤිත් ඇමතු සේක ''මහණෙනි, නට පෘ ඇතියනුට හෝ වුන් පෘ ඇතියනුට හෝ පයක් විතවා ගන්නට අනුදනිම්"යි
- 4 එසමයෙහි සවග මහණනු 'හාගාවතුන් වහන්සේ විසින් නට පා අැතියනුව හෝ වුන් පා ඇතියනුව හෝ පයක් විනවා ගන්නව අනුදන්තා ලද'යි ඒ මහණනු මදක් වුන් පමණකිනුදු, මදක් කැඩුනු පමණකිනුදු ඉරි ගැසුනු පමණකිනුදු, බොහෝ පා විනවා ගණිත්. ඉක්බිති ඒ කුඹල්කරු තෙමේ භිඤුන්ව එසේ ම බොහෝ පා ඉදිකරන්නේ අන් විකිණියයුතු බඩුවක් කරන්නට නොහැකි වෙයි තෙමේ ද නො යැපෙයි. ඔහුගේ අඹුදරුවෝ ද වෙහෙසෙන් මිනිස්සු එසේ ම හෙලා දකිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පහළ කෙරෙන්. ''කෙසේ නම් ශුමණ ශාකාපුතීයයෝ පමණ හො දන බොහෝ පා විනවා ගණිත් ද, මේ නෙමේ මොවුනට බොහෝ පා ඉදිකරන්නේ අන් විකිණිය යුතු බඩුවක් කරන්නට තො හැකි වෙයි තෙමේත් නො යැපෙයි. ඔහුගේ අඹුදරුවෝන් වෙහෙසෙනා''යි
- 5 තිකුසු හෙලා දකින, නුගුණ පවසන, දෙස් පහළ කරණ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ ගම අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු හෙලා දකිනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පහළ කෙරෙත් ''කෙසේ නම් සවග මහණනු මදක් බුන් පමණින් මදක් කැඩුනු පමණින් ඉරි හැසුනු පමණින් බොහෝ පෘ විනවද්ද"යි ඉක්බිති ඒ තිකුසු භාගාවතුන් වහන්සේව එපවත් සැළ කළහ ''සැබැද, මහණෙන්, තෙපි මදක් බුන් පමණින් මදක් කැඩුනු පමණින් ඉරි හැසුනු පමණින් බොහෝ පෘ විනවවු ද?"යි ''සැබව, භාගාවතුන් වහන්ස" භාගාවත් බුදුරජානන් වහසේ ගැරහූ සේක ''කෙසේ නම් තුවඡපුරැෂයෙනි, තෙපි මදක් බුන් පමණින් මදක් කැඩුනු පමණින් ඉරි හැසුනු පමණින් බෙනේ පැ විනවුසුද? ''තුවඡපුරුෂයෙනි, තෙල නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි ''මහණෙනි, මේ සිකපදග මෙසේ උදෙසවු.

''ගො පන භිකඩු උචනපණුවබණිනෙන පතෙනන අණුණුං නවං පතතං චෙතාපෙයා, නිසාගනියං පාවිතනියං. තෙන භිකඩුනා සො පතෙනා භිකඩුපරිසාය නිසාජිතබෙඩා. යො චනසා භිකඩුපරිසාය අතතපරියනෙතා සො නසා භිකඩුනො සදහඩෙඩා 'අයං තෙ භිකඩු පතෙනා යාව හෙදනාය ධාරෙතඩෙඩා'නි. අයං තණු සාම්වී"ති.

6 කො පනාති කො යාදිසො –පෙ–

භිකකුති -පෙ- අයං ඉමසමං අපේ අධිපෙපහෝ තිකබුති

ඌනපණුවබණිනො නෑම පතෙනෑ අබණිනො වෑ එකබණිනො වෑ දට්බණිනො වෑ තිබණිනො වෑ චතුබණිනො වෑ අබණිනොකාසෙ නෑම පතෙනෑ සසස දවිණිලා රාජි න හොති. බණිනොකාසෙ නෑම පතෙනෑ සසස දවිණිල රාජි නොති නවෑ නෑම පතෙනා විණුණුතනිං උපෑදය වුවවති

වෙතා පෙයාත් විණැකුපෙති, පයොගෙ දුකකටං, පට්ලාහෙත නිස්සාගම්යො හොති සමසමජෙකු නිස්සජිත බොං සබෙබහෙව අධිවාධිකපතතං ගහෙණි සනනිපතිත බබං න ලාමකො පතෙතා අධිවාධ තබෙබා ''මහ සොං පතතං ගහෙසසාමී''නි සවෙ ලාමකාං පතතං අධිවාධ ති ''මහ සෙං පතතං ගහෙ-සසාමී''නි, ආපතනි දුකකටසස

එවණුව පත භිකඛවෙ නිසසජිතබෙබා තෙත භිකඛුතා සබසං උපසම්කමණා එකංසං උතතරාසමගං කරිණා බුඩසාතං භිකඛුතං පෘදෙ වණුණා උකකුටිකං නිසිදිණා අණුජලිං පගනහෙණා එවමයස වචනීගො 'අයං මෙ භනෙත පහෙතා ඌනපණුවබණිනෙන පනෙනන වෙතාපිතො නිසසගහිගෙ ඉමාහා සමසසස නිසසජාමි"නි නිසසජිණා අපෙතනි දෙසෙනලිබා. වනතෙනන භිකඛුතා පරිබලෙන ආපතති පරිගනහෙතුවිබා

පඤිවන සෙන ති ජනුගතිං ගචෙඡයා, න දෙසිංගතිං ගචෙඡයා, න මොහාගතිං ගචෙඡයා, ත කුයාගතිං ගචෙඡයා, න මොහාගතිං ගචෙඡයා, ත කුයාගතිං ගචෙඡයා, ගතිතාගහින ඤව ජාතෙයා එවඤව පන තික්ඛවෙ සම්මන්තිත බෙබා "පඨමං තිකඩු යාවිත බො, යාවිණිං බා තෙත්න තිකඩුනා පටිබලෙන සමේකා ඤපෙන බෙබා"

"සුණාතු මෙ භනෙත සඹෙසා යදි සඹසසස පතතකලලං, සඬෙසා ඉපවනතෑමං භිකුමුං පතතශාභාපකං සමමනෙතයා එසා ඤත්ති.

සුණාතු මේ භනෙත සඬෙසා සඬෙසා ඉතිනනාමං භික්ඩුං පනනශාශා-පකං සම්මනනති යසසැයසමතො බමති ඉතිනනාමසස භික්ඩුනො පනන-ශාශාපකසස සම්මූති, සො තුණනසස, යසස නක්ඛමති, සො භාසෙයා

සම්මතො සබෙකන ඉපිරිනනාමො තිකබු පහනගාහාපකො, බමහි සඛකසස, නසමා තුණනී. එවමෙනා ධාරගාමී''නී. "යම් මහණෙක් උනුපස්බාන් පා ඇතියාව අතිත් අලුත් පයක් විනවා ශණ් නම් නිසන්පචිති වේ. ඒ මහණකු විසින් ඒ විනවූ පය මහණපිරිස්ති නිසජීය යුතුය ඒ මහණපිරිසෙහි පයසීහතයෙහි ලද යම් පාතුයෙක් වේ ද එය එ මහණහට දියයුතු මහණ, තා විසින් වේ පාතුය බිඳිම දක්වා දරියයුත්තේ' යයි. මේ එහි වත"යි.

6 ශෝ පන යනු යමේක් යම්බඳු වූයෙක්

ගිකකු යනු මේ තෙම මේ අවියෙහි 'තිඤු'යි අදහස් කරණ ලදී

උ න පණුව බැතුවක් නම් බැඳුම් තැතිගේ හෝ එක් බැඳුමක් ඇතිගේ හෝ දෙබැඳුමක් ඇතිගේ හෝ තුන්බැඳුමක් ඇතිගේ හෝ සතර බැඳුමක් ඇතිගේ හෝ යි. අබණිතොකාසපතන නම් යමක්හුගේ දැගුල් ගිරෙක් තො වේ ද ඒ හැ බණිතොකාසපතන නම් යමක්හුගේ දැගුල් හිරෙක් වේ ද ඒ හැ. නවපතන නම් විණුණුතනිය සඳහා කියනු ලැබේ

මෙනාපෙසා යනු විතවා නම් පියෝහි දුකුළෑ වෙයි, ලැබීමෙන් නිසහි වෙයි සහමැද නිසැජියයුතු සියල්ලන් විසින් මැ ඉටූ පානුය යෙණ රැස්වියයුතු ය (මෘහැහි පාතුයක් ගන්තෙම යි) ලාමකපාතුයෙක් නො ඉටියයුතු ඉදින් (මෘහැහි පාතුයක් ගන්තෙම'යි) ලාමක පාතුයක් ඉටා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි

තවද මහණෙනි, මෙසේ නිසැපියයුතු ඒ මහණනු විසින් සඹසයා වෙත එළඹ උතුරුසක එකස් කොට පෙරෙව මහලු කිස්සූන් පා වැද උඑල්ලෙන් සිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යං 'වහන්ස, මේ මාගේ පාතුය උනුපස්බාතින් යුකත වැ විනවා ගන්තා ලදුයේ නිසහි වින මේ මෙය සහතට නිසජම'යි නිසජා ඇවැත් දෙසියයුතු වෘකත වූ පුතිබල වූ මහණක්තු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතු

පස්භකින් සුන් පතනගාහාපක මහණ නෙම සම්මත කළයුත්තේ ය සමේක් ඡනුගතියට නො යේ ද දෙසංගතියට නො යේ ද මොහාගතියට නොයේ ද හයාගතියට නො යේ ද ගත් නො ගත් බව දනී ද හෙතෙමේ යි තවද මහණෙති, මෙසේ සම්මත කළයුත්තේ ය පළමු කොට මහණ නෙම අයැදිය සුත්තේ ය අයැද වෘකත වූ පුතිබල වූ මහණක්හු විසින් සමඝ තෙමේ දැන්විය සුත්තේ ය

"වහන්ස, සබස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා ඉදින් සබසයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සබස තෙම මෙනම් මනණගු පහනශාශාපක කොට සමාන කරන්නේ ය. මේ 'ණුනත්,යැ,

වහන්ස, සමස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා සමස තෙම මෙනව මහණුහු පතනයාහාපක කොට සමමන කෙරෙයි. යම් ආයුසමනක්හට මෙනම් මහණුහුනේ පතනයාහාපක සමමනිය රිසි වේ නම් හේ තුෂණිමාුන වන්නේ ය යමක්හට නො රිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සම්ඝයා විසින් පතනගාහාපක වූ මෙනම් මහණ නෙම සම්මන කරණ ලිද්දේ ය. සම්ඝයාට රිසි වෙයි එහෙයින් මේ ධුෂණ්මිතාවය යි මෙසේ කෙල තුෂණිමතාවය බරම්"යි

සමමතෙන භිකඛුතා තෙන ප්රොතා ගාහෙතුබෙබෑ වනතබෙබා "ගණහාතු හනෙත ඓරෙෑ පනන"නති. සචෙ ඵෙරෝ පනනා 1 ගණනාති, ඓරසා පතෙතා දුනියසස ගාහෙතුබෙබා න ව තසා අනුදැ-අතාය න ඉහෙතුවෙමා යෝ න ඉණෙහයා, ආපතති දුකකට්සා අපතතකසා න ගැහෙතබෙබා එතෙතෙව උපායෙන යෑව සබසනවකා ගැහැපෙනුබෙබා තිකබුපරිසාග පතනපරිගනෙතා සො නසා තිකබුතො ගො ව නුසසා ''අයං තෙ තික්ඛු පතෙනා යාව හෙදනාය බාරෙනුබෙබා"නි පදුනුබෙබා තෙන තික්බුනා සො පනෙනා න අදෙසෙ නික්ඛපිතබෙබා, න අභෝගෙන භුණුජිතුබෙබා, න විසාජෛජනබෙබා, 'කථාගං පතෙනා නසෙසගා වා ට්නසොයා වෑ තිජෙජයා වා'ති සවෙ අදෙසෙ වෑ නික්ඛපති අභාගෙන වා භුණුජනි විසාපේජනි වා, ආපනති දුකකටසා

අයං තුළු සාම්චිති අයං තුළු (අනුධමානා.

- 7 අඛනිතෙන පතෙතන අඛනිතං පහතං වෙතාපෙති, නිසාග්තියං පෘචිතතියං. අඛනිතෙන පතෙතන එකඛනිත පහතං –පෙ– දම්ඛනිතං පනතං –පෙ– තිඛනිතං පනතං –පෙ– වතුඛනිතං පතතං වෙතාපෙති, නිසාග්තියං පෘචිතතියං
- 8 එකබණිනෙන පහෙනහ අඛණිනං පහතං –පෙ– එකබණිනං පහතං –පෙ– දවිබණිනං පහතං –පෙ– තිබණිනං පහතං –පෙ– වතුබණිනං පහතං වෙතෘපෙති, නිසසගගියං පෘචිතතියං
- 9 දවිබකිතෙත පතෙනන අඛකිතං පතතං –පෙ– එකඛකිනං පතතං –පෙ– දවිබකිතං පතතං –පෙ– තිඛකිනං පතතං –පෙ– චතුඛකිනං පතතං චෙතෘ පෙනි, නිසසාග්රීයං පෘචිතතියං
- 10 තිබනිකෙන පතෙතන අබනිනං පතතං –පෙ– එකබනිනං පතතං –පෙ– දව්බනිනං පතතං –පෙ– තිබනිනං ප්තතං –පෙ– වනුඛනිනං පතතං චෙතෘපෙනි, නිසසගුම්ලං පෘචිතනිගං
- 11 වතුබැකිතෙත පතෙනන අඛකානං පතනං –පෙ– එකබැකිනං පතනං –පෙ– දව්බැකිනං පනනං –පෙ– තිබැකිනං පනනං –පෙ– චකුබැකිනං පතනං චෙතාපෙකි, නිසසාගතියං පෘචිතනියං
- 12 අඛාශිතෙන පහෙතන අඛාශිතාකාසං පනතා මෙතාපෙති, පෘචිතතියං අඛාශිතෙන පහෙතන එකඛාශිතොකාසං පනතා නිසාගතියං -පප- දවිඛාශිතොකාසං පතතා –පෙ- තිඛාශිතොකාසං පනතා –පෙ- වතුඛාශි-තොකාසං පතතා චෙතාපෙති. නිසසගගියං පෘචිතතියං.
- 13 එකබැකිහෙන පහෙතන අබුකිනෙංකාසං පනහා –පෙ– එකබැකි– නොකාසං පනහා –පෙ– දවිබුකිනොකාසං පනහා –පෙ– තිබුකිනොකාසං පනතං –පෙ– වතුබැකිනොකාසං පනතා වෙතාපෙති, නිසසගගියං පෘවිතතියං,

I පහත මජය යාදිභාවෙත

ඒ සම්මන මහණනු විසින් පෘතුය ගැන්විගයුතු 'වහන්ස, තෙරණුවෝ පෘතුය ගණ්ත්වා'යි සථවිර මහණනට කියයුතුය. ඉදින් තෙරනු පෘතුය ගණ්ත් නම් තෙරුන්නේ පෘතුය දෙවැන්තාට ගැන්වියයුතු ය ඔහුට දයා ඇති බැවින් තො ද තො ගතයුත්තේ ය. යමෙක් තො-ගණි තම දුකුළාඇවැත් වෙයි පෘතුයක් කැත්තනුව තො ගැන්වියයුතු ය. මෙනයින් සමුෂනවකයා තෙක් ගැන්වියයුතුය. ඒ මහණපිරිසෙහි යම පය්‍යිතතපෘතුයෙක් වේ නම් එය ඒ මහණහට දියයුතුය 'මහණ, මේ පය තා විසින් බිඳිම තෙක් දැරියයුතු'යයි, ඒ මහණනු විසින් ඒ පෘතුය 'කෙසේ තම් මේ පෘතුය තැසේ හෝ වැතසේ හෝ බිදේ හෝ යැ'යි කුසුදුසු තන්හි තො තැබියයුතු ය කුසුදුසු පරිභෞගයෙන් තො වැළඳියයුතු ය තො විසජියයුතු ඉදින් නුසුදුසු තන්හි තබා නම් හෝ නුසුදුසු පරිභෞගයෙන් වළද නම් හෝ විසජා නම් හෝ දුකුළාඇවැත් වේ

අයං නුපථ සාමීව් යනු එහිලා මේ ලොවුතුරු දහම්අනුව ගිය මහ යි.

- 7 බැතින නැති පෘතුයෙන් යුකත ව බැකින නැති පෘතුයක් විනවා ගණි තම නිසහිපචිතිඇවැත් වෙයි බැකින නැති පෘතුයෙන් යුකත ව එක් බැතිනයක් ඇති පෘතුයක් දෙ බැකිනයක් ඇති පෘතුයක් තුන් බැතිනයක් ඇති පෘතුයක් සතර බැකිනයක් ඇති පෘතුයක් විනවා ගණි නම නිසබපචිති වේ
- 8 එක් බැඳුමක් ඇති පෘතුගෙන් යුක්තව බැඳුම් නැති පෘතුගක් එක් බැඳුමක් ඇති පෘතුගක් දෙ බැඳුමක් ඇති පෘතුගක් තුන් බැඳුමක් ඇති පෘතුගක් සතර බැඳුමක් ඇති පෘතුගක් විතවා ගණ් තම නිසගි– පවිති වේ
- 9 දෙ බැඳුමක් ඇති පෘතුයෙන් යුක්ත ව බැඳුම් නැති පෘතුයක් . . එක් බැඳුමක් ඇති පෘතුයක් දෙ බැඳුමක් ඇති පෘතුයක් තුන් බැඳුමක් ඇති පෘතුයක් සතුර බැඳුමක් ඇති පෘතුයක් විනවා ගණි නම නිසහිපචිති වේ.
- 10 තුන් බැදුමක් ඇති පෘතුයෙන් යුකතව බැදුම් නැති පෘතුයක්. එක් බැදුමක් ඇති පෘතුයක් දෙ බැදුමක් ඇති පෘතුයක් තුන් බැදුමක් ඇති පෘතුයක් සතර බැදුමක් ඇති පෘතුයක් විතවා ගණී නම් නිසශිපවිති වේ
- 11 සතර බැඳුමක් ඇති පංතුයෙන් යුකත ව බැඳුම් නැති පංතුයක් එක් බැඳුමක් ඇති පංතුයක් දෙ බැඳුමක් ඇති පංතුයක් තුන් බැඳුමක් ඇති පංතුයක් සතර බැඳුමක් ඇති පංතුයක් විතවා ගණී නම් නිසගි– පචිති වේ
- 12 බැඳුම් නැති පෘතුයෙන් යුකත ව බනිනාවකාශ නැති පෘතුයක් විතවා ගණි තම නිසශිපවිති වෙයි බැඳුම් නැති පෘතුයෙන් යුකත ව එක් ඛනිතාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් දෙ බනිතාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් තුන් ඛනිතාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් සතර ඛනිතාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් විතවා ගණි තම නිසශිපවිති වේ,
- 13 එක් බැඳුමක් ඇති පෘතුගෙන් යුකන ව බණිනාවකාශ නැති පෘතුයක් එක් බණිනාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් ... දෙ බණිනාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් තුන් බණිනාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් සතර බණිනාව කාශයක් ඇති පෘතුයක් විනවා ගණි නම් නිසහිපවිති වේ

- 14 දවිබකිතෙත පතෙනන අඛකිතොකාසං පතනං –පෙ– එකබ-කිතොකාසං පතනං –පෙ– දවිඛකිතොකාසං පතනං –පෙ– තිබකිතොකාසං පතනං –පෙ–චතුබකිතොකෘසං පතනං චෙතාපෙති, නිසාගශිශං පෘචිතතිශං
- 15 තිබැකිතෙන පතෙතන අබ**නිතො**කාසං පතතං –පෙ- එකබනිතො කාසං පතතං –පෙ- දවිබනිතොකාසං පතතං –පෙ- තිබනිතොකාසං පතතං –පෙ- චතුබනිතොකාසං පතතං චෙතාපෙති, නිසසගයියං පෘචිතතියං
- 16 වතුබැකිනෙන පතෙනන අඛකිනොකාසං පතනං -පෙ- එකඛකි-නොකාසං පතනං -පෙ- දවිඛකිනොකාසං පතනං -පෙ- තිඛකිනොකාසං පතනං -පෙ- වනුඛකිනොකාසං පතනං වෙනාපෙති, නිසසගබියං පාමිනතියං
- 17 අඛනිකතාකාසෙන පතෙනන අඛනිනං පතතං -පෙ- එකඛනිනං පතතං -පෙ- එකඛනිනං පතතං -පෙ- එකඛනිනා පතතං -පෙ- තිඛනිනා පතතං -පෙ- විධුඛනිනං පතතං -පෙ- විධුඛනිනා පතතන -පෙ- අඛනිකතාකාසෙන පතෙනන -පෙ- අඛනිකතාකාසෙන පතෙනන -පෙ- වතුඛනිනොකාසෙන පතෙනන අඛනිකනං පතතං -පෙ- වතුඛනිනා පතතං -පෙ- එකඛනිනා සහතං -පෙ- එකඛනිනා සහතං -පෙ- එකඛනිනා සහතං -පෙ- එකඛනිනා සහතං -පෙ- එතුඛනිකතාකාසං පතතං වෙතා පෙතතං -පෙ- තිඛනිකතාකාසං
- 18 එකබණිතොකාසෙත පතෙනන අඛණිතොකාසං පතනං පෙ එක -ඛණිතොකාසං පතනං - පෙ - දව්ඛණිතොකාසං පතනං - පෙ - තිබණිතොකාසං පතනං - පෙ - වනුඛණිතොකාසං පතනං වෙනාපෙති, නිසසගයිගං පෘචිතතිගං
- 19 දවිබනිනෙනාසෙන පනෙනන -පෙ- නිබනිනොකාසෙන පනෙනන අබනිනොකාසං පතනං -පෙ- එකබනිනොකාසං පතනං -පෙ- දවිබනිනො-කාසං පතනං -පෙ- තිබනිනොකාසං පතනං -පෙ - චනුඛනිනනොකාසං පතනං චෙතාපෙති, නිසසගහියං පාචිතතියං
- 20 චතුබනිකතාකාසෙත පතෙනන අඛනිකනාකාසං පතතං –පෙ- එක-ඛනිකොකාසං පතතං –පෙ- අවිඛනිකෙකාසං පතතං –පෙ- නිඛනිකොකාසං පතතං –පෙ- චතුබනිකොකාසං පතතං චෙතාපෙති, නිසාගතියං පාචිතතියං
- 21. අනංපනති නවඪපතනසා, භිනනපනතසසා, සැනකානං, පවාරිතානං අණුසැසසවාය, අනනතො බනෙන, උමමනනකසසා, ආදිකම්මිකසසාහි

ඌනපණුව මනිනසිකබා පදංනිට්සිනං.

- 14. දෙ බැඳුමක් ඇති පෘතුයෙන් යුකුන ව බැනිනාවකාශ නැති පෘතුයක් එක් බැනිනාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් දෙ බැනිනාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් තුන් බැනිනාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් . සතර බැනිනාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් විනවා ගණි නම් නිසලිපවිනි වේ
- 15 තුන් බැඳුමක් ඇති පාතුගෙන් යුකත ව බනිනාවකාශ නැති පාතුගක් එක් බනිනාවකාශගක් ඇති පාතුගක් දෙ බනිනාවකාශගක් ඇති පාතුගක් තුන් බනිනාවකාශගක් ඇති පාතුගක් සතර බනිනාව— කාශයක් ඇති පාතුගක් විතවා ගණී තම නිසහිපවිති වේ
- 16 සතර බැඳුමක් ඇති පාතුයකින් යුකුතු ව බණිනාවකාශ නැති පාතුයක් එක් බණිනාවකාශයක් ඇති පාතුයක් දවිබණිනාවකාශයක් ඇති පාතුයක් තුන් බණිනාවකාශයක් ඇති පාතුයක් සතර බණිනාවකා-ශයක් ඇති පාතුයක් විතවා ගණි නම් නිසහිපවිති වේ
- 17 බණිනාවකාශ නැති පාතුයකින් යුකත ව බණින නැති පාතුයක් එක් බණිනයක් ඇති පාතුයක් දව්බණිනයක් ඇති පාතුයක් තුන් බණි–තයක් ඇති පාතුයක් සතර බණිනයක් ඇති පාතුයක් එක් බණිනාව–කාශයක් ඇති පාතුයකින් යුකත ව දව්බණිනාවකාශයක් ඇති පාතුයකින් යුකත ව තුන් බණිනාවකාශයක් ඇති පාතුයකින් යුකත ව බණින නැති පාතුයක් එක් බණි–තයක් ඇති පාතුයක් සතර බණිනාවකාශ නැති පාතුයක් බණිනාවකාශ නැති පාතුයක් බණිනාවකාශ නැති පාතුයක් වක් බණිනාවකාශ නැති පාතුයක් දව්බණිනාවකාශයක් ඇති පාතුයක් තුන් බණිනාවකාශ නැති පාතුයක් එක් බණිනාව—කාශයක් ඇති පාතුයක් දව්බණිනාවකාශයක් ඇති පාතුයක් තුන් බණිනාවකාශයක් ඇති පාතුයක් වන් බණිනාවකාශයක් වන් වන් වන්නාවකාශයක් වන්නාවකාශයක් වන් වන්නාවකාශයක් වන්නාවකාශයක් වන් වන්නාවකාශයක් වන්නාවක් වන්
- 18 එක් බනිතාවකාශයක් ඇති පෘතුයකින් යුකත ව බනිතාවකාශ තැති පෘතුයක් එක් බනිතාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් දෙ බනිතාව-කාශයක් ඇති පෘතුයක් තුන් බනිතාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් සතර බනිතාවකාශයක් ඇති පෘතුයක් විතවා යණි තම නිසම්පවිති වේ
- 19 දෙ බනිනාවකාශයක් ඇති පංතුයකින් යුකත ව තුන් බනිනාව-කාශයක් ඇති පංතුයකින් යුකත ව බනිනාවකාශ නැති පංතුයක් එක් බනිනාවකාශයක් ඇති පංතුයක් දෙ බනිනාවකාශයක් ඇති පංතුයක් තුන් ඉනිනාවකාශයක් ඇති පංතුයක් සතර බනිනාවකාශයක් ඇති පාතුයක් විතවා ගණි නම් නිසහිපවති වේ
- 20 සතර බනිතාවකාශයක් ඇති පාතුයකින් යුකත ව බනිතාවකාශ තැති පාතුයක් එක් බනිතාවකාශයක් ඇති පාතුයක් දෙ බනිතාව-කාශයක් ඇති පාතුයක් තුන් බනිතාවකාශයක් ඇති පාතුයක් සතර බනිතාවකාශයක් ඇති පාතුයක් විතවා ගණී නම් නිසම්පවිති වේ
- 21 නව පෘ ඇතියනව, වුන්පෘ ඇතියනව, නැයනව, පවරණ ලදුවනව අනෙකක්හු සඳහෘ නමාගේ ඛනයෙන්, උමමනනකයනව, ආදිකම්මිකයනව ඇවැත් නැති'යි

ඌනපණුවබණින ශිණාපදය නිමි.

හෙසජජසිකබාපදං.

- 1. තෙන සමගෙන වුරුඛා නගවා සෘවණීයං විහරති ජෙතුවනෙ අනු එපිණුඩිකුස්ස ආරාමේ තෙන බො පන සමගෙන ආයසමා පිලිදේවුමෙනු රාජනහෙ පබහාරං සොඛාපෙන් ලෙණං කතතුකාමෙ අථ බො රාජා මාගබො සෙනිගෙ බීම්බිසාමරා හෙනාගසමා පිලිණිවවෙණි තෙනුපසමකම්, උප-සඬකම්ණි ඇයසමනතං පිලිණිවචඡං අභිවෘදෙණි එකමනතං නිසීදි, එක-මහනං නිසිනෙනා බො රාජා මාගබො සෙනියො බිමුබ්සාරේ අංගසමනනං පිළිණිවචඡං එතුදවොව: "කිං හනෙත ථෙරෙ කාරපෙතී"ති මහාරාජ, සොධාපෙමි ලෙණං කනතුකාමො"නි "අපෝ හනෙන අගාසස **අාරුම්කෙනා"නි න බො ම්**කාරුජ භගවතා ආරාමිකො අනු*ස*ැසැතො"නි "තෙන හි හනෙන භගවනකං පටිපුචඡිණා මම ආරෙුවෙයෲථා"ති "එවං මහාරාජා"ති බො අංගසමා පිලිණිවචෙඡා රකෙදුකු මාගබසස සෙනි්යසස බ්මබ්සාරසක පච්චසෙසාසි අථ බො ආයසමා පිලිණිවචෙණ රාජානං මෘගඛං සෙනියං බ්මබ්සාරං බමම්යා කථාය සනුසෙසසි සමාදපෙසි සමුනෙනුජෙසි සමපහංසෙසි. අථ බො රාජා මාගබො සෙනියො බිම්බිසාරෝ ආයසමතා පිලිණිවචෙඡන බම්මයා කථාග සණුසසිනො සමාදපිතො සමූහෙනජිනො සම්පහංසිනො උවාඨාශාසතා අංගසමනතා පිලිණිවචඡං අභිවාදෙනා පදක්ඛණා කතිං පකකාමි
- අථ බො අංගසමා පිලිණිවචෙණ භගවතො සනතිකෙ දූතා පාහෙසි ''රාජා භනෙන මෘගබො සෙනියො බිම්බිසාරො ආරාමිකා දුනුකාමෙ කථං නු බො හනෙන මයා පටිපජිතබබ?'නති අථ බො හගවා එනසමිං නිදුනෙ එනසමං පකරණෙ බමමං කථං කතා තිනබූ අංමනෙතයි ''අනුජංතාම තිකඛවෙ ආරාමික"නති. දුනියමපි බො රාජා මානබො සෙනිගො බිම්බිසාරෙ යෙනායසමා පිලිණිවචෙණ තෙනුපසඩකම් උපසඩකම්ණා ආයසමනතාං පිලිණි.– වචඡං අභීවෘදෙණි එකමනතං නිසීදි එකමනතං නිසිනෙනා බො රාජා මෘගඩො සෙනිගෙං බිම්බිසාරේ අංසසමනතං පිලිණිවචඡං එතදවොච ''අනුඤ්ඤතො හනෙත භනවතා අංශ්මිකො"ති "එවං මහාරාජා"ති. "තෙන හි භනෙත අයාසය අංරාමිකං දමමී"නි අථ බො රාජා මාගුබො සෙනියො බ්විබ්සාරෙ අංගසමතො පිලිණිවචණසහ ආරාමිකං පටිසසුණිනා විසාරිනිා විරෙන සතිං පට්ලභිණි අඤඤතරං සබබණකං මහාමතතං අංමනෙනසි ''ගෙෘ මයෘ හණේ, අයාසා ආරාමිකො පටිසසුතො, දිනෙනා සො ආරාමිකො"නි ''න බො දෙව අගාසය ආරාමකො දිනෙනා"ති "කීව චිරං නු බො හණෙ ඉනො හි නං හොතී"ති. අථ බො සො මහෑමතෙනා රතතියො විගණෙනිා ¹රුජානං මාගඩං සෙනියං බිම්බිසාරං එතදවොව "පඤව දෙව රතතිසතානී"නි. "නෙන හි හණෙ, අයාසස පසුව අරාමිකසතානි දෙනී"ති "එවං දෙවා"ති බො සො මහෘම්තෙතා රණෙදිය මාගබසය සෙනිගසය හිම්බිසාරසය ප්විසසුණිනා ඇය-සථතො පිලිණිවචඡිසස පණුව ආරුම්කසතානි පෘදුසි ² පාටියෙනෙකා ගා^{ලො} "ආරම්කණමකො"තිපි තං අහංසු "පිලිඤ්ණාමකො"නිපි නිවිසි නං අංහංසු

¹ ගණනා මජස 2 අදුසි සෑ,

හෙසජජ ශික්ෂාපදය.

- 1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි වූ ජේතවන නම් අනේපිබුසිටුනුගේ අරම්හි වැඩ වෙසෙන සේක. එසමයෙහි ආයුෂමත් පිලිදේවචුජ තෙරණුවෝ ලෙනක් කරණු කැමැත්තාහ රජගහනුවර පවුබෙයදක් ශුද්ධ කරවති එකල්හි මගධාබ්පති සෙනිය **බිමබ්සාර** රජ තෙමේ ආයු**ෂ**මත් පිලිණිවචඡ තෙරුන් වෙත එළඹ වැඳ එකත්-පස්ව හිද මෙය සැළ කෙළේය "වනන්ස තෙරණුවෝ කුමක් කරවද්ද"යි "මහරජ, ලෙනක් කරණු කැමැත්තෙම් පවුබෙයදක් ශුද්ධ කරවමි"යි "වහන්ස. තිම්යනට ආරාමිකයකුගෙන් පුයොජන දු"යි ''මහරජ භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් ආරාමකයෙක් නො අනුදන්නා ලද්දේ ස"යි එසේ වී නම් ''වහුන්ස තාගාවතුන් වහන්සේ පිළිවිස මට දන්වනසේක්වා'යි ''එසේ ය මහරජැ" සි ආයුෂමත් පිලින්දිවචඡ තෙරණුවෝ මගබාබිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජහුව පිළිවදන් දුන්හ ඉක්බිති අංයුෂ්මක් පිලිණිවවජ තෙරණුවෝ මගධාගිපති සෙනිය බිමසරරජුව දකුම් කථාවෙන් කරුණු දක්වූන සමාදන් කරවුග තෙද ගැන්වුන පැහැද වුන, ඉක්බිනි මහබාබ්පති සෙනිය බිම්සර රජ තෙමේ අංශුෂ්මත් පිළිණිවචඡ තෙරණුවන් විසින් දැනැම් කථාවෙන් කරුණු දක්වන ලද්දේ (කුසල් දකම්හි) සමාදන් කරවන ලද්දේ තෙද ගන්වන ලද්දේ. පහදවන ලද්දේ හුනස්නෙන් නැගී ආයුෂ්මක් පිළිණිවචඡ තෙරණුවන් වැල පැදකුණු කොට නික්ම හිගේ ය
- ඉක්බිති අංයුෂ්මත් පිළිණිවචඡ තෙරණුවෝ භංගාවතුන් වහන්සේ වෙත දුනයකු ගැවුන: "වහන්ස මහබෘගිපති සෙනිය බිම්සර රජ නෙමේ ආරංමිකයකු දෙනු කැමැත්තේ **ය** ''වනන්ස මවිසින් කෙසේ පිළිපැදිය-යුතුදු"යි ඉක්ඛිති භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනයෙහි මේ කරුණෙහි දුනැම් කථා වදුරු භිකුනුන් ඇමතු සේක "මහණෙනි, ආරාමිකයකු අනුදනිම්"යි දෙවනවට ද මගබාබිපති සෙනිය බිම්සර රජ තෙමේ ආයුෂ්ලක් පිලිණිවවඡ තෙරණුවන් වෙත එළඹ වැඳ එකත්පස්ව හුන්නේය. එකත්පස්ව හුන් මගඛාධිපති සෙනිග බිම්සර රජනෙමේ අංයුෂ්මන් පිලිණිවචඡ තෙරණු-වත්ව මෙය සැළ කෙළේය "වහන්ස භෘගාවතුන් වහන්සේ විසින් ආරාමක– ගෙක් අනුදන්තෘ ලද්දේ ද"යි "එහේග මහරජැ'යි "වහන්ස එසේ වී නම සිමු... යතුව ඇරුම්කයකු දෙම'යි. ඉක්බිති මගඩාබිපති සෙතිය බිම්සර රජ තෙමේ ආයුෂ්මත් පිලිණිවචඡ තෙරණුවන්ට ආරාමිකයකු දීමට හිවිස නො සිහිකොට කලකින් සිහි එළවා නැම කෘරිගෙහි යුත් එක්තරා මහඇමැතියකු ඇමැතිය.-"තෙල මෘ විසින් හිමියනට යම ආරාමිකයෙක් ගිවිස්තා ලද්දේ නම් ඒ ආරාමික තෙම දෙන ලද්දේදු'ගි "දෙවයන්වහන්ස හිමියනට ආරාමිකයෙක් නො දෙන ලදැ'යි ''කෞල එය මෙයින් කෙතෙන් කල් ඉන්ම හියේ දු'යි ඉක්බිනි ම්හාමාතා තෙමේ දවස් ගැණ මහධාබිපති සෙනිය බ්ම්සර රජහට මෙය සැළ කෙළේග. ''දෙවයන් වහන්ස පන්සියක්' දවසැ'යි ''කොල එසේ වී නම් තිම්ගනව ආරාම්කයන් පන් සියයක් දෙව'යි ''එසේය දෙවයන් වහන්සැ'යි ඒ මහඇමැති තෙමේ මගුධාබිපති සෙනිය බිම්සර රජහට පිළිවදන් දී අංසුෂ්මත් පිලිඤිවවඡ තෙරුන්හට ආරාමිකයන් පන්සියයක් දුනි ගමෙක් පිහිටිසේ ග එග ආරාමිකකෙම'යි කිහ, එග පිලිපදිගම'' යි ද කින

- 3 තෙන බො පන සමයෙන අංගසමා පිලිණිවචෙණ නසමා ගාම කෙ කුලූපගො හොති අථ බො අංගසමා පිලිණිවචෙණ පුබබනහසමයා නිවාසෙණා පතනච්චරමාදය පිලිණිලිගාමා පිණිඩාය පාවිසි තෙන බො පන සම-යෙන නසමා ගාමකෙ උසසවො හොති දුරකා¹ අලඛකතා මාලාකිතා කිළනති.
- පිලිණිවුවෙණ පිලිණිගාමකෙ අයසමා සපදුතුං අථ බො **ආරා**මිකසස යෙන අභිජන්වරසස පිණ්ඩාය චරමාතො තෙනුපසමකම්, උපසමකම්නා පණුණුතෙන ආසතෙ නිසිදී තෙන බො පන සමයෙන නස්සා ආරාමිකිනියා ධීනා අඤෙඤ ද,රකෙ අලබකතෙ මාලාකිගත පසයිණි රොදනි· "මාලං මෙ දෙථ, අලඬකාරං මෙ දෙථා"නි අථ ඛෝ ආගසමා පිලිණිවචෙඡා තං ආරාමිකීතිං එතදවොව ''කිසසාගං දුරිකා රොදුති"ති "කිසසායං දුරිකා රොදුති"ති "අයං භනෙත දුරිකා අණෙදුණු ද,රකෙ අලඞකතෙ මෘලාකිතෙ පසසිතිා රොදුකි "මාලං මෙ දෙථ' අලුඩකාරුං මේ දෙථා"ත් "කුතො අමහාකං දුගානානං මාලා, කුතො අලඞකාරා"නි 2 අථ බො ආයසමා පිලිණිවවෙණ අණුණුතරං නිණණඩුපකං ගුනෙනිා නං ආරාමිකිනිං එතදවොව ''නණිමං නිණණඩූපකං නසා දුරිකාන සීසෙ පවිමු ඤවා"ති අථ බො සා ආරාමිකිනී තං තිණරාඩුපකං ගහෙනිා තුසුසා දුරිකාග සීසේ පටිමුඤුම්, සෘ අහොසි සුවණණමාලා අභිරූපා දසසනීයා පාසාදිකා, නත්ම තාදිසා රණෙදකදුපි අනෙතපුරෙ සුවණණමාලා. මනු යා රකෙදියද මංගබසා සෙනියසා බිම්බිසංරසා අංරෙවෙසුං ''අමුකසා දෙව ආරාමිකසා කරෙ සුවණණමාලා අභිරූපා දසානීතා පාසාදිකා, නජා නෘදිසා දෙවසසාපි අනෙතපුරෙ සුවණණමාලා කුතො නසස දුගනනසස, නිසසංසයං චොරිකාය ආභතා"ති අථ බො රාජා මානබො සෙනිගො බිම්බි-සැරෙ තුං ආරම්කකුලං බනිාපෙසි
- 5 දුතියමයි බො අංයසමා පිලිනිදිවචෙඡා පුබමනතසමයා නිවාසෙනිා පතතම්වරමාදය පිලිනිදිශාමකා පිණිඩාය පාවිසි පිලිනිදිශාමකෙ සපදනා පිණිඩාය චරමානො යෙත කසා අංරාමිකසා නිවෙසනා තෙනුපස්ඩකම්, උපස්ඩකම්නා පට්විසාකෙ පුචර් ''කහා ඉදා ආරාමිකකුලා ගත"නති. ''එනිසා හනෙත සුවණණමාලාය කාරණා රණුකු බණිවෙන"නති
- 6 අථ බෝ අංගසමා පිලින්දිවවෙණ ගෙන රකෙකු මාගධසස සෙනිගසස බ්ම්බිසාරසස නිවෙසනා, තෙනුපසමකම්, උපසමකම්ණා පකුසුනෙන අංසනෙ නිසිදි අථ බෝ රාජා මාගබෝ සෙනිහෝ බ්ම්බිසාරේ ගෙනාගසමා පිලින්දිවමණ තෙනුපසමකම්, උපසමකම්ණා අංගසමනතා පිලින්දිවමණ අතිවාදෙණා එකමනතා නිසිදි එකමනතා නිසිනනා බෝ රාජානා මාගබා සෙනිගා බිම්බිසාර අංගසමා පිලින්දිවමණ එතදවොව "කිසස මහාරාජ අංරාමිකකුලා බණාපිත"නති තසස හනෙන අංරාමිකසස සරෙ සුවණණමාලා අතිරුපා දසසනීගා පාසාදිකා, නණ් නාදිසා අමහාකම්පි අනෙනපුරේ සුවණණමාලා අතිරුපා දසසනීගා පාසාදිකා, නණ් නාදිසා අමහාකම්පි අනෙනපුරේ සුවණණමාලා, කුතො තසස දුගනතසය, නිසසාසය වෛරිකාග අංගතා"නි. අථ බෝ අංසසමා පිලින්දිවවෙණ රකෙකුකු මාගඩසස සෙනිගසස බ්ම්බිසාරසස පාසාදං සුවණණනනි අතිමුවවි, සො අහොසි සබබසොවණණමගෙ "ඉදා පන නෙ මහාරාජ තාව බහුං සුවණණා කුතො"නි "අකුකුකුනා හනෙන, අගනසෙන් සො ඉදධානු-හාවො"හි නං අරාමිකකුලං මූකුමාපෙසි

¹ දරියා මජකං 2 අලුඛකෘත්රාති මජකං

- 3 එසමගෙනි ආයුෂ්මත් පිලිණිවචඡ තෙමේ ඒ ගමෙනි කුලූපග වූගෙක් වෙයි ඉක්බිති ආයුෂ්මත් පිලිණිවචඡ තෙමේ පෙරවරාගෙනි හැඳ පෙරෙව පා සිවූරු ගෙණ පිලිණිගමට පිඩු පිණිස පිවිසිගේ ග එකල්නි ඒ ගමෙනි උතුසවගෙක් වෙයි දරුවෝ අබරණින් සදහ ලද්දුහු මල්දමින් සදහ ලද්දුහු කිුිඩා කෙරෙත්
- ඉක්බිති ආයුෂමත් පිලිණිවචාණ තෙමේ පිලිණිගමෙහි ගෙපිළිවෙළින් පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නේ එක්තරු ආරාමිකයකුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹ පැතවූ අස්තෙති හුත්තේ ය එසමයෙති ඒ ආරාමික බ්රිඳගේ දියැනි තොමෝ අත් දුරුවන් අබරණින් සදනලදුවන් මල්දමින් සදනලදුවන් දැක මට මල්දමක් දෙව, මට පළඳතාවක් දෙව'ගි හඩා ඉක්තින් ආයුෂමත් පිලිණිවචඡ තෙමේ ඒ ආරම්ක බ්රිදව මෙය කීය 'කුමකට මේ දරිය හඩා දු'යි වහන්ස. මේ දුරිය අන් දරුවන් අබරණින් සදුකලදුවන් මල්දමින් සදන ලදුවන් දුක 'මට මල්දුමක් දෙව' මට පළඳහාවක් දෙව'ගි හඩා දුගී අපට මල්දුම් කොයින් ද? අබරණ කොයින් ද?" යි ඉක්ව්නි ආයුෂමත් පිලිණිවවඡ නෙමේ එක්තරා තුණසුඹුඑවක් ගෙණ ඒ ආරුමික බ්රිදට මෙය කිය තණසුඹුළුව ඒ දරියනේ හිසෙහි පළදව සි ඉක්බිති ඒ ආරාමිකයානේ බ්රිද ඒ තුණසුඹුළුව ගෙණ ඇගේ හිසෙහි පැළඳවූ ග එය මනාරු ඇති දකුමකලු පුසාද එළවන සවණීමාලාවක් වූ ග රජුගේ ඇතොවුරෙහි දු එබදු සවණීමාලා-යෙක් තැති මිනිස්සු මහධෙවේර සෙනිහ බිම්බිසාර රජනට දූන්වූන ''දෙවයන් වහන්ස, අසුවල් ආරාමිකයාගේ ගෙනි මනාරු ඇති දැකුම්කලු පුසාද එළවන සවණ්මාලාගෙක් ඇත දෙවගන් වහන්සේගේ ඇතොවුරෙහි දු එබදු සවණ්-මාලාගෙක් නැති ඒ දුහිපුරුෂගාහට කොයින් දෑ' නිසැකයෙන් සොරකමින් ගෙණෙන ලද වනා" යි ඉක්බිනි මගබාබිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජ නෙම ඒ අංරාමික කුලය සිර කරව් ය
- 5 දෙවනවට ද අංයුෂමත් පිලින්දිවමණ තෙම පෙරවරුගෙහි හැඳ පෙරෙව පෘසිවුරු ගෙණ පිලින්දිගමට පිඩු පිණිස පිවිසිගේ ය පිලින්දිගමෙහි හෙපිළිවෙළින් පිඩු පිණිස හැසිරෙණුගේ ඒ ආරාමිකයාගේ නිවෙස්න වෙත එළඹිගේ ය එළඹ එක්හිති ගෙහි මිනිසුන් විවාළේ ය ''මේ ආරාමික කුලය කොති ගියේ ද²" යි ''වහන්ස, තෙල සවණ්මාලාව නිසා රජු විසින් බඳවන ලද" යි
- 6 එකල්හි ආයුෂමත් පිලින්දිවවඡ තෙම මහධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජුගේ නිවෙස්ත කරා එළඹ පණවත ලද අස්තෙහි වැඩහුන්තේ ය ඉක්බිති මහධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජ තෙම ආයුෂමත් පිලින්දිවවඡ තෙරුන් වෙත එළඹ ආයුෂමත් පිලින්දිවවඡ තෙරුන් වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස් ව හුන් මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජහට ආයුෂමත් පිලින්දිවවඡ තෙරුන් බිම්බිසාර රජහට ආයුෂමත් පිලින්දිවවඡ තෙරණුවෝ මෙය කීහ "මහරජ, කුමක් හෙසින් ආරාමකකුලය බදවනලද ද්"යි "වහන්ස, ඒ ආරාමකයාගේ ගෙහි මනාරු ඇති දකුම්කලී පුසාද එළවන සවණීමාලායෙක් අප ආයුෂමත් පිලින්දිවවඡ තෙරණුවෝ ලෙනේ ආනොවුරෙහිදු නැති ඒ දුනිපුරුෂයෙන් ආකුෂමත් පිලින්දිවවඡ තෙරණුවෝ මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජහුගේ පුසාදය රන්මුවා චේවා යි ඉටුහ හේ සියල්ල රන්මුවා වූයේ විය "මහරජ, තොපට මේ මෙතෙක් බොහෝ රත් කොයින් ද?" යි "වහත්ස, හේ හිමියන්ගේ ම සෘද්ධානුභාවයෙකා යි දන්නා ලද"යි ඒ ආරාමක කුලය මිදුවී ය

මනුසසා අගෙනත කිර පිලිණිවචෙඡන සරාජිකාය පරිසාය උතුනුරි-මනුසසබමමා 1 ඉදසිපෘටිහාරියං දසසිතනනි අනතමනා අභිපාසනාා පිලි අදිවචඡසය පණුවහෙසජජානි අභිශරිංසු **අයසමනො** ''සපපි තවනීතං තෙලං මධ එංණිතං" පකතියාපි ව අංයසමා පිළිණිවචෙණු ලාතී හොති පණුවනනං හෙසජජානං, ලඟා ලඟා පරිසාය විසාජෙජනි පරිසා වසස නොති බාහුලිකා, ලඟා ලඟා කොළමෙබපි සටෙපි පුරෙණිා පරිසසෘචනානිපි ථවිකායෙංපි පුරෙනිා පටිසාමෙනි උනුරෙහිපි විහාරා ඔකිණණවි-ලගොති, නෘති ඔලීනව්ලීනෘති තිවඨනති මනුසයා විහැරවෘරිකං අෘතිණඩනතා පසයිණා හොනති. උජකායනති බීයනති විපාවෙනති ''අනෙතාකොටඨාශාරිකා ඉමෙ සමණා සකාපුතතියා, සෙයාථාපි රාජා මාගබො සෙනියො බ්ම්බසාරෝ"නි අසෙසාසං බෝ තිකබූ තෙසං මනුසසානං උජකිංගනනානං බ්යනනානං ව්පාවේනනානං යෙ තෙ තික්ඛූ අපපිචණ තෙ උජඹාංගනති බීයනති විපාවෙනති· ''කථං ති තාම තිකබූ එවරුපාය බාහුලලාය වෙතෙසෙනකි"කි

8 අථ බො තෙ තික්බූ තගවතො එතමළුං ආරොවෙළං ''සවවං කිර තික්ඛවේ තික්බූ එවරුපාය බාහුලලාය වෙතෙනතී"ති? ''සවවං තගවෘ " විගරහි බුදෙඛෘ තගවෘ· ''කථං ති තෘම තෙ තික්ඛවේ මොසපුරිසා එවරුපාය බාහුලලාය වෙතෙසසනති" තෙතං තික්ඛවේ අපපසනනාතං වෘ පසාදය –පෙ– එවිණුව පත තික්ඛවේ ඉමං සික්ඛාපදං උදදිසේගයාථ "

"යානි බෝ පන කානි ශිලානානං භික්ඛූනං පවිසායනියානි තෙසජජානි සෙයායිදං සප් නවනිතං තෙලං මධු දාණිතං, තානි පටිශතු හෙනා සන්නාහපරමං සනනිඛ්කාරකං පරිභූක්ජිතබබානි. තං අතිභාකාමය තො නිසසිගනියං පාමිතතියනති"

9 යානි බො පන තානි ගිලානානං භිකබුනං පවිසායනියානි සෙසජජානීති—

සපයි නෑම: ගොසපයි වා අජිකාසයයි වා මතිසසපයි වා² ගෙසං මංසං කපයනි නෙසං සයයි

නවනිතං තාම තෙසං සෙව නවනිතං

නෙලං නාම: කිලතෙලං සෘසපතෙලං මඩුකතෙලං එ*රණ*ඛකතෙලං වසාතෙලං.

මඩු නෑම මක්ඛිකා මඩු.

ථාරණිනං නෑම· උවජුමහා නිබබතනං

තානි පවිශශ හෙනා සහනා හපරමං සනති බිකාරකං පරිභූ කැජි-තබබානි සහනාහපරමනා පරිභූ කැජි තබබානි

තාං අතිකතාමයනො නිසාගන්යං කොතිති අවස්මේ අරුණුභාමතෙතිසාගතියං හොති, නිසාජිතුබබං සමුඹසා වා ගණසා වා පුගහලසා වා එවසෑව පත හිතුබවේ නිසාජිතුබබං "ඉදං මේ හතෙත හෙසජරං සහතාහා-තිකානතාං නිසාගතියං, ඉමෘහං සමුඹසා නිසාජාම්"ති — දදෙයාතති-දදෙගහුනයි — අයසමතො දමුමී"ති

¹ ඛණ රජය 2 ලිනිංසසු මජයං

7 මිනිස්සු 'පිලිස්වචඡ හිමියන් විසින් සරුජික පිරිස්හි උතුරුමිනිස්දමින් සෘද්ධිපාතිහායාදී දක්වන ලද්දේ ය' යි සතුටුසින් ඇත්තාහු වෙසෙසින්
පුසනන වූවාහු අයුමෙන් පිලිස්වචඡ තෙරුනට පස්බෙහෙත් එළැවූහ හේ මෙසේ ය හිතෙල් යැ වෙඩරු යැ තෙල් යැ මිහි යැ පැණි යයි පියවිනුදු ඇතුමෙන් පිලිස්වචඡ තෙරණුවෝ පස්බෙහෙත් ලබනසුලු වෙති ලද ලද දය පිරිහෙති විසජනි ඔබගේ පිරිස ද බාහුලික වෙයි ලද ලද දය මහසැළෙහිදු කළයෙහිදු පූරා සහවා තබයි පෙරහනුදු පිහිවා දු පුරා වෘකවුඑවල එල්වා තබයි ඒවා යටවත් දෙපසටත් හිලිහුනහු සිටිත් මියන් විසිනුදු විශාරයෝ අවකීණී විකීණ් වූවාහු වෙත් මිනිස්සු විශාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන්තාහු දක අවස කෙරෙති නුගුණ කියනි දෙස් පහළ කෙරෙත් "මේ ශුමණශාකාපුනීයයෝ මහධාගිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජනු සෙයින් ඇතුළු කොටුගුළු ඇත්තාහු ය" යි තික්ෂුහු අවස කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුන යම අපිස් මහණ කෙතෙක් වෙත් තම ඔහු අවස කෙරෙති නුගුණ කියනි දෙස් පහළ කෙරෙත් "කෙසේ නම් තික්ෂුහු මෙබදු බහුල පැවැතුම ඇති බවට සිතුහු දු" යි

8 ඉක්බිති ඒ තිසුසුනු භාගාවෙතුන් වහන්තේට මෙපවත් සැළ කළහ "සැබෑ ද මහණෙනි, තිසුසුනු මෙබදු බහුල පැවැතුම ඇති බවට සිතන් දු" යි 'සැබව භාගාවෙතුන් වහන්ස' භාගාවෙත් බුදුහු ගණී කළහ "කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුවඡපුරුෂයෝ මෙබදු බහුල පැවැතුම ඇති බවට සිතුහු දු" යි මහණෙනි, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි නවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශිණාපදය උදෙසවු

"හිලන් මහණුන් විසින් වැළැදියසුතු වූ යට් භෞජන කෙනෙක් වෙද්ද, සෙ මෙසේ ය හිතෙල් යැ වෙඩරු යැ තෙල් යැ මිති යැ පැණි සි. ඒවා පිළිශෙණ සන්දවසක් පරම කොට ඇති කාලයක් සහනිහි කොට වැළැඳිය සුත්තාහ. ඒ (සතතාහකාලය) ඉක්මවන්නාහට නිසුණිපට්ති වේ" යයි

සස්ටි නම් ගවශිනෙල් චේවයි එඑගිනෙල් වේවයි මිතිගිනෙල් වේවයි යම් කෙනකුන්ගේ මස් කැප වේ නම් ඔවුන්ගේ ගිනෙල්

නවනිත නම් ඔවුන්ගේ ම වෙඩරු ග

තෙල තම තලතෙල් කබතෙල් මිතෙල් එරඩුතෙල් වුරුණුතෙල් මධු තම මී පැණි.

ථාරණික තම උගුගෙන් නිපන්නේ යි.

තානි පවිශශතෙනවා සතනාහපරමං සනාබිඩ්කාරකං පරිභිණුළි~ තබ්බානි යනු සන්දවසක් පරම කොට වැළඳිය යුත්තාහ

තං අතිකතාමයනො නිසසහයියං හොති යනු අව වැනි අරුණ තැගෙන කල්ති නිසයි වෙසි සහනව හෝ ගණයාව හෝ පුතුලක්හට හෝ නිසැජ්යයුතු ග කවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැජ්යයුතු ය 'වහත්ස, මාගේ මේ බෙහෙත් සත්දවසක් ඉක්මයියේ නිසහි විය මේ මෙය සතනව නිසජම්' යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ආයුෂමත්හට දෙම්' යි

- 10 සතනා හා නිකක නෙත අතිකක නතස කුස්දි, නිසාස ගතියං පා විතතියං සතතා හා තිකක නෙත වෙමතිකො, නිසාස ගතියං පා විතතියං සතනා හෘ – තිකක නෙත අතතිකක නතස කුස්දී, නිසාස ගතියං පා විතනියං අත හිට වී නෙ අභිට්ඨිත සකුස්දී, නිසාස ගතියං පා චිතතියං
- 11 අවිසස ජරිතෙ විසස ජරිතසකුණ්, අනවෙඨ නවඨ සකුණ්, අවිතවෙඨ විතවඨ සකුණ්, අදවෙඪ දඩඪසකුණ්, අව්ලුතෙත විලුතන සකුණ්, නිසසගහියං පාචිතතියං
- 12 නිසාවයා පටිලහිතා න කායිකෙන පරිභොගෙන පරිභුණු නිබබං න අජෙකිාහරිනබබං, පදීපෙ වා කාලවණෙණ වා උපනෙතබබං අණෙසුන හිකඛුනා කායිකෙන පරිභොගෙන පරිභුණු නිබබං, න අජෙකිාහරිතබබං
- 18 සතතෘෂාතතිකකහෙත අතිකකහනසකුබේ, අපෙතති දුකකටසස සතතෘෂාතතිකකහෙත වෙමතිකො, අපෙතති දුකකටසස සතතෘෂාත-තිකකහෙත අතතිකකහනසකුබේ, අතාපතති.
- 14 අතාපතති අනෙතාසතතාහං අතිවඨාති, විසසජෙජති, නසාති, විතසාති, ඔයාති, අචඡින්දිනා ගණනතති, විසසාසං ගණනතති, අනුප-සමපතනසස වනෙතත, වතෙතත, මූතෙතත, අතපෙනෙඛා දනා පට්ලභිණා පරිතුණුති, උමමතතකසස, ආදිකමමිකසසාති

නෙසජජසිකඛංපදං නිවසිතං

5. 3. 4.

වසයිකසාටික සිකඛාපදං.

1 නෙන සමයෙන බුදො නගවා සැවස්ග විහරති ජෙනවනෙ අතාථපිණෙනිකසස ආරාමේ නෙන බො පන සමයෙන තගවතා තික්බූනා වස්සිකසැවිකා අනුණුණුනා හොති ජිබ්බාහිණ තික්බූ "හගවතා වස්සිකසා-විකා අනුණුණුනා"ති පරිගවෙවව වස්සිකසැවිකාවීවරා පරියෙසන්ත්, පටිගවෙවට කෑතා නිවාසෙනත් ඒණණෑග වස්සිකසැවිකාය නගතා කායා ඔවසසාපෙනත් යෙ තෙ තික්බූ අපපිචණ තෙ උජ්කායනත් බියනත් විපාවේනත් "කථා ගි තාම ජිබබාහිතා තිහුසෙසනත්, ජිණණෑග වස්සිකසාවිකට්වරා පරියෙසිසහනත්, පටිගවෙවට කණා නිවාසෙසහනත්, ජිණණය වස්සිකසාවිකට්වරා පරියෙසිසහනත්, පටිගවෙවට කණා නිවාසෙසහනත්, ජිණණය වස්සිකසාවිකට්වරා අතරුවෙදුං "සවවා කිර තුමෙන තික්ඛවෙ පටිගවෙවට වස්සිකසාසාවකයා සාටිකාව නගතා කායා ඔවසසාපෙසා නත්"ති අථ බො නෙ තික්බූ හගවතො එතමණ අරෙලවෙදුං "සවවා කිර තුමෙන තිබාසෙථ, ජිණණාග වස්සිකසාසාටිකාව නගවා. "කථා ගි නාම තුමෙන මොසපුරිසා පටිගවෙවට වස්සිකසාටිකාව රා පරියෙසිසසථ, පටිගවෙවට කෑතා නිවාසෙසයථ, ජිණණාග වස්සිකසාටිකාය නගතා කායා ඔවසොපෙසයථ නෙතා මෙකපුරිසා අපපසනනානා ටා පසාදය පෙළ එවණුව පත තික්ඛවෙ ඉමා සිනබාපදා උදදිසෙගා.එ"

¹ අදාවර්කදැක්දී ම ජ සං 2 පට්කා වච්ච ර ජ සං

- 10 ිසත්දවසක් ඉක්මහිගෙහි 'ඉක්මිතැ' යි සත් ඇතිගේ නිසැගිපචිති වෙයි සත්දවසක් ඉක්මහිගෙහි විමති ඇතිගේ නිසැගිපචිති වෙයි සත් දවසක් ඉක්මහිගෙහි 'තො ඉක්මිතැ' යි සත් ඇතිගේ නිසැගි පචිති වෙයි නොඉටතලදුයෙහි 'ඉටනලදු' යි සත් ඇතිගේ නිසැගිපචිති වෙයි
- 11. නො විසජන ලදුයෙහි 'විසජනලද' යි සත් ඇතියේ, තො නවුයෙහි 'නට්' යි සත් ඇතියේ, තොවැනැසුනෙහි 'වැනැසුනෑ' යි සත් ඇතියේ, නොදවුනෙහි 'දැවිනෑ' යි සත් ඇතියේ, නො පැහැරගත්තාලදුයෙහි 'පැහැරගත්තාලදුයෙහි 'පැහැරගත්තාලදු' යිසන් ඇතියේ නිසැහිපවිති වේ
- 12 නිසජතලද්ද ලැබ කාහිකපරිභොගයෙන් පරිභොග නොකටයුතු ය. පරහලා නො කටයුතු ය පහනෙහි හෝ කළුඅලෙව් දීමෙහි හෝ එළවිය යුතු ය අන් මහණක්හු විසින් කායික පරිභොගයෙන් පරිභොග කටයුතු ය පරහලා නො කටයුතු
- 13 සත්දවසක් තොඉක්මහිගෙහි 'තො ඉක්මනෑ' යි සත් ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි සත්දවසක් තොඉක්මහිගෙහි වීමති ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි සත්දවසක් තොඉක්මහියෙහි 'තො ඉක්මනෑ' යි සත් ඇතියේ ඇවැත් නැති
- 14 ඇතුළු සන්දවස්හි ඉටා නම් විසජා නම්, නැසේ නම්. වැනැසේ නම්, දුවේ නම්, අසිදැ ගණින් නම්, විස්වැසි ව ගණින් නම්, අනුපසපනක්හට දෙනලද්දෙන්, හරණලද්දෙන්, මුදනලද්දෙන්, නිරපෙසක ව දී නැවන ලැබ පරිභෝග කෙරේ නම්, උමමතනකයහට, ආදිකමමිකගහට ඇවැන් නැති සි

තෙසජජ ශික්ෂාපදය නිම්.

5. 3. 4.

වසසිකසාටික ශික්ෂාපදය.

1 එසමගෙහි භාගාවත් බුදුනු සැවැත්තුවර සම්පයෙහි වූ අතේ-පිඹුසිටුහුගේ දෙව්රම් වෙහෙරෙහි වැඩ වෙසෙති තවද එසමයෙහි භාගාය-වතුන් විසින් භිඤුන්ට වැසිසඑසිවූර අනුදත්තා ලද වෙයි සවශමනණකු 'භාගාවතුන් විසින් වැසිසඑව අනුදත්තාලද'යි කැල ම වැසිසඑසිවූරු සොගති කැල ම කොට නිවාසනය කෙරෙති, වැසිසඑසිවූර දිරාගිය කල්හි ලිහිණි ව කය තෙමත් යම් මහණ කෙනෙක් අලෙපවඡ වෙන් තම් ඔහු අවදෙ කෙරෙති නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත් 'කෙසේ නම් සවහ-මහණනු කැල ම වැසිසඑසිවූරු සෙවූහු ද, කැල ම කොට නිවාසනය කළාහු ද, වැසිසඑසිවුරු දිරාගිය කල්හි ලිහිණි ව කය තෙමුනු ද'යි ඉක්ඛිති ඒ භිඤුහු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ "සැබැ ද මහණෙනි, තෙපි කැල ම වැසිසඑසිවූරු සොයවු ල, කැල ම කොට නිවාසනය කරවු ල, වැසිසඑව දිරාගිය කල්හි ලිහිණි ව කය හෙමවූ ලැ'යි 'සැබැව භාගාවතුන් වහන්ස' භාගාවත් බුදුනු ශ්‍රී කළහ "තුවඡ පුරුෂයෙනි, කෙසේ නම් තෙපි කැල ම වැසිසඑසිවුරු සෙවූහු ද, කැල ම කොට නිවාසනය කළහු ද, වැයිසඑව දිරාගිය කල්හි ලිනිණි ව කය තෙමුනු ද තුවඡ පුරුෂයෙනි, තෙල හො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො "මාසො සෙසො ශිම්භානන්හි භිකඩුනා වසසිකසාමිකම්වරං පරියෙයිත්බබං අදඛමාසො සේසො ශිම්භානන්හි කළා නිවාසෙත්බබං බුරෙන වේ මාසො සෙසො ශිම්භානන්හි වසයිකසාමිකම්වරං පරියෙ-යෙයා, බුරෙනදඛමාසො සෙසො ශිම්භානන්හි කළා නිවාසෙයා, නිසාශයියං පාමිතුනිය"න්හි

2 මාසො සෙසො ශිමනානන්හි සික්බුනා වස්කිකසාවිකම්වරං පරිගෙසිතිබ්බන්හි යෙ මනුසසා පුබෙබ්පි වස්සිකසාවිකම්වරං දෙනති තෙ උපසඬකම්ණි එවමසසු වචනීයා "කාලො වස්සිකසාවිකාය, සමගො වස්සිකසාවිකාය, "අණෙදියැපි මනුසසා වස්සිකසාවිකම්වරං දෙනත්"ති න වතන්බබා "දෙථ මේ වස්සිකසාවිකම්වරං, අතරථ මේ වස්සිකසාවිකම්වරං, පරිවගෙනථ මේ වස්සිකසාවිකම්වරං, වෙතාපෙථ මේ වස්සිකසාවික-චීවරනති"

අද**කමාසො සෙසො ගිමනානානති කාපා නිවාසෙත**බබනති අදඛමාසෙ සෙසෙ ගිලිකාතෙ කාපා නිවාසෙතබබං

ඹුණුරනු වෙ මාෂසා සෙසො ගිමහානුනති අතිරෙකමාසෙ සෙසෙ ගිමහානෙ වස්සිකසාටිකචීවරං පරිසෙසති, නිසසගයියං පෘචිතතියං

බුරෙනුදඛුමාසො සෙසො ශිමුනානුනනි අතිරෙකුදධමියෙ සෙසෙ ගිමහාතෙ කතිං නිවෘසෙති, නිසසගකියං හොති නිසසජිතබබං සම්‍යසස වං ගණසස වං පුගගලසස වං එවණුව පත භිකිකවෙ නිසසජිතබබං. ''ඉදං මෙ හනෙත වසසිකසෘටිකම්වරං අතිරෙකුමාසෙ සෙසෙ ගිමහානෙ පරිසිටස්ං, අතිරෙකුදධමාසෙ සෙසෙ ගිමහානෙ කතා පරිදහිතා ් නිසසගකියං ඉමාහං සම්ඝසස නිසසජාම්''ති-දදෙගාති-දදෙය පුනති-අයසමනො දමම්"නි.

- 3 අතිරෙකමාසෙ සෙසෙ ගිමනාතෙ අතිරෙකසණැස්, වස්සිකසාටික-වීවරං පරියෙසති, නිසසගහීයං පෘචිතතියං අතිරෙකමාසෙ සෙසෙ ගිමනාතෙ චෙමතිකො වස්සිකසාටිකච්චරං පරියෙසති, නිසසගහීයං පෘචිතතියං අතිරෙක-මාසෙ සෙසෙ ගිමනාතෙ ඌතකසණුණ්, වස්සිකසාටිකච්චරං පරියෙසති, නිසසගහියං පෘචිතතියං
- 4 අතිරෙකතුමාසෙ සෙසෙ ගිමහානෙ අතිරෙකසණුදී කණා නිවෘසෙති, නිසසගහියං පෘචිතතියං අතිරෙකතුමාසෙ සෙසෙ ගිමහානෙ වෙමතිකො කණා නිවෘසෙති, නිසසගහියං පෘචිතතියං අතිරෙකතුමාසෙ සෙසෙ ගිමහාතෙ ඌනකසණුණී කණා නිවෘසෙනි, නිසසගහියං පෘචිතතියං
- 5 සතියා වසසිකසාටිකාය නගෙන කායං ඔවසසාපෙනි, ආපන්නි දුකකටසස ටිසස උඉනකමාසෙ සෙසෙ ගිමහානෙ අතිරෙකසඤ්දී, ආපන්නි දුකකටසස. ඌනකමාසෙ සෙසෙ ගිමහානෙ වෙමනිකො, ආපන්නි දුකකටසය ඌනකමාසෙ සෙසෙ හිමහානෙ ඌනකසඤ්දී, අනාපන්නි
- 6 උඉනකුදබමාසෙ සෙසෙ ගිමහාතෙ අතිරෙකුසණුදේ, ආපන්ත් දුක්ක-වියය උඉනකුදබමාසෙ සෙසෙ ගිමහාතෙ වෙමතිකො, ආපන්ති දුක්කටයය ඌනකුදබමාසෙ සෙසෙ ගිමහානෙ ඌනකුසණුද් අනාපන්ති.

"හිමන් සාරමස සම්බණි මසෙන් ගෙස ව සිටියේ යසි මහණු විසින් වැසිසඑසිවුර සෙවියසුතු ය. හිමන් සාරමස සම්බණි අඩමසෙන් ශෙෂ ව සිටියේ යයි කොට නිමවා හැන්ද සුතු ය. ඉදින් හිමන් සාරමස සම්බණි මසෙන් ශෙෂ යයි (කියසුතු තැනව) මැත හානයෙහි වැසිසඑසිවුරක් සොයා නම් හිමන් සාරමස සම්බණි අඩ-මසෙන් ශෙෂ යයි කියසුතු තැනට මැතසාශයෙහි කොට නිවාසනය කෙරේ නම් නිසනිදුවිනි වේ"යයි.

2. මාසො සෙසො ගිනිනානන්ති තිකතුනා වසසිකසාවිකාවීවරං පරිසෙසිතුබබං යනු යම් මිනිස් කෙතෙක් පෙරත් වැසිසඑසිවුරු දෙද්ද ඔවුන් වෙත එළඹ මෙසේ කියයුත්තාන: "වැසිසඑවට කාලය වෙයි වැසි– සඑවට සමය වෙයි අන් මිනිස්සු ද වැසිසඑ සිවුරු දෙනැ"යි "මට වැසි– සඑසිවුරක් දෙන්න මට වැසිසඑසිවුරක් ගෙණෙන්ත මට වැසිසඑසිවුරක් පිරිවරා දෙන්ත මට වැසිසඑසිවුරක් විකොට ගෙණ දෙන්නැ"යි තො කියයුත්තාන

අද**ඛමාසො සෙසො ශිමනානනති කා**ළු නිවාසෙතුබබං යනු අඩමසක් ශෙෂ ව සිටි හිමනානයෙහි කොට නිමවා ගැන්ද යුතු ය.

බුරෙන වේ මාසො සෙසො හිමනානං යනු අයිරා මසක් ශෙෂව සිට් ගිමනානයෙහි වැසිසඑසිවුර සොයා නම් නිසගිපචිති වේ.

බරෙනදඛණකා සෙසෙ ශිමනානං යනු අයිරා අබමසක් ශෙෂ ව සිටි ගිමනානයෙහි කොට නීමවා හදි තම නිසති වේ සම්සයාට හෝ ගුණයාට හෝ පුද්ගලයාට හෝ නිසැදිය යුතු යි මහණෙනි, මෙසේත් නිසැදියයුතු යි "වහන්ස මගේ මේ වැසිසඑසිවුර අයිරා අබමසක් ශෙෂව සිටි ගිමනානයෙහි සොහන ලද්දේ අයිරා අඩමසක් ශෙෂ ව සිට් ගිමනානයෙහි කොට නිමවා හඳින ලද්දේ නිසහි විය මම් මෙය සහනට නිසුජම දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂමත්හට දෙම්"යි

- 3 අයිරා මසක් ශෙෂ වූ නිමනාතයෙනි අයිරා සන් ඇතියේ වැසි-සඑහිවුර සොයා තම, නිසනිපචිති වෙයි අයිරා මසක් ශෙෂ වූ ගිමනාතයෙනි විමති ඇත්තේ වැසිසඑහිවුර සොයා තම නිසගිපචිති වෙයි අයිරා මසක් ශෙෂවූ ගිමනාතයෙනි උනුසන් ඇතියේ වැසිසඑහිවුරක් සොයා නම නිසගිපචිති වේ
- 4 අයිරා අඩමසක් ශෙෂවූ හිමහානයෙහි අයිරාසන් ඇතිගේ කොට නිමවා හදී තම නිසගිපචිති වෙයි අයිරා අඩමසක් ශෙෂවූ ගිමහානයෙහි විමනි ඇත්තේ කොට නිමවා හදී තම් නිසගිපචිති වෙයි අයිරා අඩමසක් ශෙෂ වූ හිමහානයෙහි උනුසන් ඇතිගේ කොට නිමවා හදි නම් නිසගිපචිති වේ.
- 5 වැසිසළුව ඇතිකල්ති ලිතිණිව කය තෙමා තම දුකුළාඇවැත් වෙයි උනුමසක් ශෙෂවූ ගිමහාතයෙහි අතිරාසත් ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි. උනුමසක් ශෙෂවූ ගිමහාතයෙහි විමති ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි උනුමසක් ශෙප වූ ගිමහාතයෙහි උනුසත් ඇතියේ ඇවැත් තැති
- 6 උනුඅඩමසක් යෙප වූ ගිමනානයෙහි අයිරාසන් ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි උනුඅඩමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි වීමනි ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි උනුඅඩමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි උනුසන් ඇතියේ ඇවැත් නැති.

අනෘපතති මැසෙ සෙසෙෘ ගිමහානුනන් ්ව**ස්සිකසා** විකුචීවරං පරිගෙනති, අදඛමාසො සේසෙ ගිමහෘතුනන් කුණා නිවාසෙනි. උඉනකමාසො සෙසෙ හිමනාතනති වසසිකසාටිකච්චරං පරියෙසුනි උඉනක දබමා සො සෙසො නිම්හෘතනති කුණු නිවාසෙති, පරිසිටඨාග වසසිකසාටිකාය වසසං උකකඩසියනි, නිවණාය වසයිකසාට්කාය වසයං උකකුඩසියති, බොවිතා නිකඛ්පිතුබබං සමයෙන නිවාසෙතුබබං අචඡිතන-චීවරසා, තටාඑචීවරසහ, ආපදුසු, උමමතතකසහ, ආදිකමම්කසාංති

වසසිනසාවිකයිකබාපදං නිටයිතං,

5. 3. 5.

චීවරඅවජි*ප***ඳන සික**බාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුදෙඛා හගවා සාවස්ථියං විශරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ඇරුමේ තෙන බො පන සමයෙන අයස්මා උපනුදෙසු සකාෘපුනෙනා හාතුනො සදඛ ිහාරිකා හිකබුං එනදවොව "එහාවුසේා ජනපදවාරිකාං පකකම්සසාමා"ති "නාහං හනෙන ගමසසාම, දුබබලවීවරෙන්නි"ති "එහාවුසේා අහනෙන වීවරං දසසාමී"ති නස්ස වීවරං අදුසි අසසාස් බො සො හිකබු "හගවා කිර ජනපදවාරිකා පකකම්සසානී"ති අථ බො නස්ස හිකබුනො එනදහෙස් – "නදහාහා1 අයසමනා උපනුදෙන සකාෘපුනෙනන සදඛිං ජනපදවාරිකාං පකකම්සසාම, හගවනා සදඛිං ජනපදවාරිකාං පකකම්සසාම, ගගවනා සදඛිං ජනපදවාරිකාං පකකම්සසාම, "එහිදුනේ ආවුසෝ ජනපදවාරිකාං පකකම්සසාම, හගවනා සදඛිං ජනපදවාරිකාං හනෙන නයා සදඛිං ජනපදවාරිකාං පකකම්සසාම"ති "යමපි නෘහුන අනනනමනො අවරින්දි

2 අථ බො සො තිකබූ තික්බූතං එතමණං ආරෝවෙසි යෙ තෙ තික්බූ අපපිචඡා තෙ උජඹාගනහි බිගනහි විපාචෙනති ''කථං හි නාම ආයෝග උපතසෙ සකාපුතෙතා තික්බුසය සාමං චීවරං දණා කුපිතො අතතනම් නො අචඡින්දිසසනී"ති? අථ බො තෙ තික්බූ හගවතො එතමණං ආරෝවේදාං. ''සච්චං කිර නිං උපතසද හික්බුසස සාමං චීවරං දණා කුපිතො අනතනම්නො අචඡින්දී"ති ''සච්චං හගවා " විගරහි බුදේඛා හගවා ''කථං හි නාම නිංමෙසපුරිස භික්බුසය සාමං චීවරං දණා කුපිතො අතතනමනො අචඡින්දිසාසි තෙතං මොසපුරිස අපපසනනානං වා පසාදය –පෙ– එවසෑව පන භික්ඛටේ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියෙහාථ "

^{1. 200 ,} WEED.

7 ගිමන් සිවුමසින් මසක් ශෙෂ ගයි වැසිසඑසිවුරක් සොගා නම, ගිමන් සිවුමසින් අඩමසක් ශෙෂ ගයි කොට නිමවා හදි නම්, ගිමන් සිවුමසින් උනුමසක් ශෙෂ ගයි වැසිසඑසිවුර සොගා නම්, ගිමන් සාරමසින් උනුමසක් ශෙෂ ගයි කොට හදී නම්, සොගන ලද වැසිසඑව ඇති කල්හි වස පෙරව අදහා ලැබේ නම්, හදහා ලද වැසිසඑව ඇති කල්හි වස පෙරව අදනා ලැබේ නම්, දෙවා බහා තැබිගයුතු ග සුදුසුකල්හි හැන්දයුතු ග අසිදැගත්-සිවුරු ඇතියාව, නවසිවුරු ඇතියාව, උවදුරු ඇති කල්හි, උමමතනකයහට, ආදිකමමිකයනව, ඇවැත් නැත්තේ සි

වසයිනා සාවිත සිනුමාපදය නිම්,

5. 3. 5.

ච්වරඅච්ඡින්දින ශික්ෂාපදය

- 1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි ජෙතවන නම් වූ අනේපිඬුහුගේ අරමහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි අහුමෙන් උපනුදෙ ශාකාපුතු තෙමේ බැයාගේ සදුඩවිහාරික මහණක්හට මෙය කී ය ''එව ඇවැත්නි, ජනපදවාරිකායෙහි යම්හ''යි ''වහන්ස මම නො යන්නෙම් දුඹුල් සිවුරු ඇත්නෙම්''යි ''එව ඇවැත්නි, මම නට සිවුරක් දෙන්නෙම්''යි, ඔහුව සිවුරක් දිනි ඒ මහණ තෙමේ ''හාගාවතුන් වහන්සේ ජනපද වාරිකායෙහි වඩනාහ''යි ඇසි ය ඉක්බිනි ඒ මහණගෙව මේ සිත විය ''මම දන් ආයුෂමත් උපනඥ ශාකාපුතුයන් හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි හන්නෙම් හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි හන්නෙම් නි ආයුෂ්මත් උපනඥ ශාකාපුතු නෙමේ ඒ මහණගට මෙය කිය ''එව ඇවැත්නි, දන් ජනපද වාරිකායෙහි යම්හ''යි. ''වහන්ස, මම නුඹ හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි නො යන්නෙම භාගාවතුන් වහන්සේ හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි යම්නේ'යි. ''වහන්ස, මම නුඹ හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි නො යන්නෙම භාගාවතුන් වහන්හේ හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි යන්නෙම තාගාවත් මම තට යම් සිවුරක් දිනිම ද එය මා හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි යන්නේ ගන්නේ සි
- 2 ඉක්තිති ඒ මහණ තෙමේ තිසුන්ට මේ පවත් දන්වි ය යම් අපිස් මහණ කෙතෙක් වෙද්ද, ඔහු හෙලා දකිති නුගුණ කියති දෙස් පතුරු වති "කෙසේ තම් උපනසද ශාකාපුතු තෙමේ මහණහට තෙමේ යිවුරක් දී කිපියේ තොසතුටු වූයේ අසිදැ ගත්තේ ද"යි ඉක්බිති ඒ තිසුුහු තාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ "සැබෑ ද? උපනසය තෝ මහණකුට තෙමේ සිවුරක් දී කිපියේ තො සතුටු වූයේ අසිදැ ගත්තේ දැයි "සැබව, භාගාවතුන් වහන්ස" භාගාවෙන් වුදුරජාතන් වහන්සේ ගැරහු සේක "තුවඡ පුරුෂය, කෙසේ නම් තෝ මහණක්ගට තෙමේ සිවුරක් දී පහත් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි "මහණෙනි, මේ යිකපදය මෙසේ උදෙසවු

"සො ජන තිකබු භිකබුසක සාමං වීවරං දනවා කුපිතො අනතතමනො අවජිනෙදයා වා අවජිනැපෙයා වා නිසාශනියං පාවිතතියනති".

3. රයා පනාති යො යාදිසො –පෙ–

තිකමුති -පෙ- අයං ඉමසම්ං අපේ අධ්පෙපතෘ භිකමුති

තිකබුයසාති අඤඤයා තිකබුයා

සාමනති සයං දනිා

වීවරං තාම: ඡනනං චීවරානං අඤඤකරං චීවරං විකපපනුපගපචඡිමං

කුපිතො අනතනමනොත් අතතිරයෝ අංගතවිතෙනා බ්ලුජාතො

අවජියෙකු යාත් සයං අවජිණත්, නිසසගම්යං1 පෘචිතතියං

අවුජි පැට පෙනානි අසැසැං ආණාපෙනි, ආපතති දුකකටසස. සකිං ආණතෙන බහුකමයි අවුඡි පැති, නිසසගකියං හොති නිසසජිනමබං සම්ඝසස වා ගණසා වා පුගාලසස වා එවසදව පන තික්කවේ නිසසජිනමබං ''ඉදං මේ තනෙන වීමරං තික්කුසස සාමං දණි අවුඡිනනං නිසසගකියං, ඉමංගං සම්ඝසස නිසසජාමී''ති—දදෙයානති—දදෙයානුනති—ආයසමනො දම්මී''ති

- 4 උපසම්පතෙන උපසම්පතනසඤඤ් චීවරං දැනි කුපිතො අනත්ත-මනො අචඡිඤති වෑ අචඡිඤපෙති වෑ, නිසසගනියං පෘවිතතියං උපසම්පතෙන වෙමතිකො –පෙ– උපසම්පතෙන අනුපසම්පතනසඤඤ් චීවරං දැනි කුපිතො අනත්තමනො අචඡිඤති වෑ අච්මිඤපෙති වෑ, නිසසගනියං පෘවිතතියං.
- 5 අසැසැං පරිකඛාරං දැනි කුපිතො අතතනමනො අවිඡිණුති වා අවිඡිණුපෙනි වං, අංපතනි දුකකටසස අනුපසමපනනසස වීවරං වා අසැසැං වා පරිකඛාරං දැනි කුපිතො අතතනමනො අවඡිණුන් වා අවිඡිණුපෙනි වා, අංපතනි දුකකටසස අනුපසමපනෙන උපසමපනනසණුසෑ, අංපතනි දුකකටසස. අනුපසමපනෙන වෙමතිකො, අංපතනි දුකකටසස අනුපසමපනනසණුස්, අංපතනි දුකකටසස
- 6 අනාපතති සො වා දෙනි, නසා වා විසාසනෙතා ගණනානි, උමමතනකසා, ආදිකමම්කසානි

වීවරඅවඡි පදන සිතකායදං නිට්ඨිතං.

¹ නිසසගන්ය. හොනි, සාහ.

"යම් මහණෙක් මහණකුට නෙමේම සිවුරක් දී කිපියේ නො සතුටු වූයේ අසිදෑ ගණේ නම් හෝ අසිදෑ ශන්වන්නේ නම් හෝ නිසගි පුවුනි වේ" යයි

ී **මහා පන** යනු යමෙක් යම් බඳුයෙක්

තිකකු යනු මෙ තෙමේ මේ අවශෙති 'තිකබු' යයි අදහස් කරණ ලදී.

ශිකාබුසා යනු අත් මහණකුට ය

ආමං යනු තෙමේ ම දී

වීවර තම සවැදැරුම් සිටුරු අතුරෙන් එක්තරු විකපුන් පොහෝනා පැසුළු සිටුරකි

කුපිතො අනතනමනො යනු තොපහන්වූයේ, කොබයෙන් ගැටුනු සිත් ඇත්තේ, හටගත් කෙලෙස් කණු ඇත්තේ

අවුජි දෙදැයා යනු: පොමේ අසිදැ ගණි නම් නිස්තිපම්ති වේ

අමජිපැපෙසා ගනු අතෙකකු අණවා තම දුකුළාඇවැත් වෙයි වරක් අණවත ලද්දේ බොහෝ දෙයක් අසිද ගණ් තම නිසති වෙයි සභිසයාට හෝ ගණයාට හෝ පුදගලයාට හෝ නිසජිය යුතු යි මහණෙනි, මෙසේ නිසදිය යුතු යි "වහන්ස, මගේ මේ සිවුර මහණකුව තමාම දී අසිදැ ගන්නා ලද්දේ නිසහි විය මම මෙය සහනට නිසජම්"යි දෙන්නේය යි දෙන්නානු යි ඇයුළුමත්හට දෙම්"යි

- 4 උපසපන් මහණකු කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතිගේ සිවුරක් දී කිපිගේ නොසතුටුවූගේ අසිඳ ගණ් හෝ අසිඳ ගන්වයි හෝ නිසහිපවිනි වෙයි උපසපන් මහණකු කෙරෙහි විමති ඇතිගේ උපසපනක්හු කෙරෙහි අනුපසපත් සත් ඇතිගේ සිවුරක් දී කිපිගේ නොසතුටුවූගේ අසිද ගණ් හෝ අසිඳ ගන්වයි හෝ නිසහිපවිනි වේ
- 6 අන් පිරිකරක් දී කිපිගේ තෞසතුවු වූයේ අසිද ගණි හෝ අසිද ගන්වති කෝ දුකුළංඇවැත් වෙයි අනුපසපතකුට සිවුරක් හෝ අන් පිරිකරක් හෝ දී කිපියේ නෞසතුවුවූයේ අසිද ගණි හෝ අසිද ගන්වති හෝ දුකුළංඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක්හු කෙරෙහි උපසපත් සත් ඇතියේ දුකුළංඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක්හු කෙරෙහි විමති ඇතියේ දුකුළංඇවැත් වෙයි අනුපසපතක්හු කෙරෙහි අනුපසපත් සත් ඇතියේ දුකුළංඇවැත් වෙයි.
- 6 හෙ නෙමේ හෝ දේ නම්, ඔහුට විස්වස් දැන්නේ හෝ ගණ් නම්, (ඔවුනට ද,) උන්මතනකයාට ද, ආදිකම්කිකයාට ද, ආවැත් නැන්නේ සි

විවරඅවජිණුන ශික්පාපදය නිමි.

5, 3, 6,

සුන්නවිණුණුනනිසිකබා පදං.

- 1. තෙත සමගෙන වූණො තහවා රාජගගෙ විහරති වෙළුවනෙ කලණුකනිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බ ශබ්යා තික්ඩූ විවරකාරසමයෙ බහුං සුතතං විකුකුපෙසුං කතෙපි වීවරේ බහුසුතතං අවසිවඨා හොති අථ බො ජිබ්බගබ්යාතං තික්ඩූතං එනදකොසි "හණු මයං ආවුසො අඤ්ඤමයි සුතතං විකුකුපෙණා නනතවායෙහි වීවරං වායාපෙමා"ති අථ බො ජිබ්බගාධ්යා තික්ඩූ අඤ්ඤමයි සුතතං විකුකුපෙණා නනතවායෙහි වීවරං වායාපෙසුං විනෙපි වීවරේ බහුසුතතා 1 අවසිවඨා කොති දුතියමයි බො ජිබ්බගාබියා තික්ඩූ අඤ්ඤමයි සුතතං විකුසුතතං අවසිවඨා නොතිවායෙහි වීවරං වායාපෙසුං විකෙයි වීවරේ බහුසුතතං අවසිවඨා හොති තත්ගමයි බො ජිබ්බගාබියා තික්ඩූ අඤ්ඤමයි සුතතං විකුසුතතං අවසිවඨා හොති තත්ගමයි බො ජිබ්බගාබියා තික්ඩූ අඤ්ඤමයි සුතතං විකුසුතතං අවසිවඨා හොති තත්ගමයි බො ජිබ්බගාබියා තික්ඩූ අඤ්ඤමයි සුතතං විකුස්ස්පෙණා තනතවායෙහි වීවරං වායාපෙසුං මනුස්සා උස්බායතති බියනති විපාචෙනති "කථා හි නාම සමණා සකාපුතතියා සාමං සුතතං විකුක්සුපෙණා තනතවායෙහි විවරං වායාපෙස්සනත්"නි

''නෙයා පන භිකාබු සාමං සුනනා වි.කැසදුපෙනා නහනවානෙහි මීවරං වාසාපෙයා, නිසසහනියං පාමිතනිස්තති''

3 අයා පනාති හො හාදිසො –පෙ–

තිකබූති -පෙ- අයං ඉමසමං අපෙ අබ්පෙනො තිකබූති සාමනති සයං වි*ස*ැසැපෙනා

සුතුනුං නාම ඡ සුතනානි. බොමං කපපාසිකං කොසෙසාං කම්බලං සාණං භූභිකං

නහනවාගෙහිති පෙසකාරෙහි වාගාපෙති, පහොගෙ පහොතෙ දුකකටං, පට්ලාහෙන නිසසහනිගං හොති නිසසජිතබබං සම්ඝසස වා ගණසස වා පුගගලසස වා එවඤව පන තිකඛවෙ නිසසජිතබබං ''ඉදං මේ හනෙත විවරං සාමං සුහතං විඤඤපෙණා තනතවාගෙහි වායාපිතං නිසසගහියං, ඉමාහං සම්ඝසස නිසසජාමී"නි – දදෙගහනි – දදෙගහුනුත් – ආසෙමතො දම්මී"නි

¹ විනුසුනන මජස

සූතනවිකැකැතති ශික්ෂාපදය.

1 එසමගෙහි හාගාවෙන් බුදුරජාතන් වහන්ගේ රජගහනුවර සම්පයෙහි කලපදකන්වාප නම්වූ වෙළුවන අරම්හි වැඩවසන සේක. තවද එසමයෙහි සවශ මහුණනු සිවුරු කරණ කාලයෙහි බොහෝ හූ විනවූහ සිවුර නිම කල්හි ද බොහෝ හු ඉතිරි විය ඉක්බිති සවග මහණනුත්ට මේ සිත විය "ඇවැත්ති, ඉදින් අපි වෙනත් හූ විනවා පෙහෙරුන් ලවා සිවුරක් වියවමෝ තම මතා යැ"යි ඉක්බිති සවග මහණහු වෙනත් හූ විනවා පෙහෙරුන් ලවා සිවුරක් වියවූහ සිවුර වියා නිම් කල්හි ද බෝහෝ හූ ඉතිරි වූයේ වෙයි දෙවනවට ද සවග මහණහු වෙනත් හූ විනවා පෙහෙරුන් ලවා සිවුරක් වියවූත හිවුර වියා නිම් කල්හිදු බොහෝ හූ ඉතිරි වූයේ වෙයි තෙවනවට දු සවග මහණහු වෙනත් හූ ඉතිරි වූයේ වෙයි තෙවනවට දු සවග මහණහු වෙනත් හූ ඉතිරි වූයේ වෙයි නෙවනවට දු සවග මහණහු වෙනත් හූ ඉතිරි වූයේ වෙයි නෙවනවට දු සවග මහණහු වෙනත් හූ විනවා පෙහෙරුන් ලවා සිවුරක් වියවූහ. මනිස්සු හෙලා දකිනි නුගුණ කියති දෙස් පතුරුවක් "කෙසේ නම් සුමණශාකාපුතුයෝ තුමු හූ විනවා පෙහෙරුන් ලවා සිවුරක් වියවූහුද"යි.

2 තිකුනු හෙලා දකින, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුන සම් අපිස් මහණ කෙතෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකින්, නුගුණ පවසන්, දෙස් පතුරුවන් ''කෙසේ නම් සවග මහණනු තුමූ සු විනවා පෙහෙරුන් ලවා සිවුරක් වියවද්ද'යි ඉක්හිති ඒ නිකුනු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ. ''සැබෑ ද මහණෙනි, තෙපි තුමූ ම හූ විනවා පෙහෙරුන් ලවා සිවුරක් වියැවූහු ද'යි ''සැබෑව භාගාවතුන් වහන්ස '' භාගාවත් බුදුරජානන් වහන්සේ නින්ද කළ සේක ''කෙසේ නම් තිස් පුරුෂයෙනි, තෙපි තුමූ හූ විනවා පෙහෙරුන් ලවා සිවුරක් වියැවූහු ද' සිස් පුරුෂයෙනි, මෙය නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි … මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවූ:

"යම් මහණෙක් සිවුරු පිණිස හූ විනවා පෙහෙරුන් ලවා සිවුරු පිළියක් වියවා නම් නිසනිපවිති වේ"යයි.

8 ශශාපන ගනු ගමෙක් යම්බඳුයෙක්...

භිකුතු යනු මේ පොමේ මේ කරුණෙහි 'හිනමු'ගයි අදහස් කරණ ලද්දේයි

සාමං යනු නෙමේ ඉල්ලා ගෙණය.

සුතන නම් ''කොමුවැහැරිගෙන් කළ හූ ය, කපුගෙන් නිපන් හූ ය, තිහිරියෙන් කළ හූ ය, එඑලොමින් කළ හූය, හණවැහැරියෙන් කළ සූ ය, මේ පස මුසුකොට කළ හූ ය''යි සවැදරුම් හූය

තනතවාගෙනි යනු පෙහෙරුන් ලවා වියවා නම් පියොවක් පාසා දුකුළා වෙයි ලැබීමෙන් නිසගි වේ සම්ඝයාව හෝ ගණයාව හෝ පුද්ගලයාව හෝ නිසැජිය යුදායි "මහණෙනි මෙසේ නිසැජිය යුතුයි. "දිහන්ස, මෙසින් මෙ සිවුරු පිළිය හමා ම සූ ටිනවා පෙහෙරුන් ලවා ව්යවන ලද්දේ නිසහි විය මේ මෙය සහනට නිසරම් දෙන්නේග'යි දෙන්නානු යි ආදුෂ්මන්හට දෙදි."යි

- 4. වායාපිතෙ වායාපිතසණුදේ, නිසසාගනියං පෘචිතතියං වායාපිතෙ වෙමතිකො, නිසාගනියං පෘචිතතියං වායාපිතෙ අවායාපිතසණුදේ, නිසාගනියං පෘචිතතියං
- 5 අවායාපිතෙ වායාපිතසණුණ්, ආපතති දුකකටසය අවායාපිතෙ වෙමතිකො, ආපතති දුකකටසය අවායාපිතෙ අවායාපිතසණුණ්, අතාපතති
- 6 අනාපතති චීවරං සිබෙබතුං, ආශෝගෙ, කායබනිකත, අංසවවටකෙ, 1 පතතපුවිකාය, පරිසසාවතෙ, ඤතකාතං, පවාරිතාතං, අඤඤසසාපුාය, අතතතො ධනෙත, උමමතතකසස, ආදිකමම්කසසාති

සුනනවිණුඤනනිශිකබාපදං නිට්සිතං.

5. 3. 7.

මහාපෙසකාරසිකඛාපදං.

1 තෙන සමගෙන බුදෙබා හනවා සාවනිසා විහරනි ජෙනවනෙ අනුළුපිණ්ඩිකස්සා ආරුමෙ තෙන බො පන සමගෙන අණුණුනරා පුරිසෙෘ පවාසං ගවඡනෙනා පජාපතිං එනදවොව ''සුනනං ධාරයිණා අමුකස්ස නනනවායස්ස දෙහි මීවරං වායාපෙණා නික්ඛිප ආගතා අයාං උපනුණු මීවරෙන අවඡාදෙස්සාම්''නි අසෙසාහි බො අණුණුනරෝ පිණිඩවාරිකො තිකබු නස්ස පුරිස්ස්ස් ඉමං වෑවං හාසමානස්ස අථ බො සො හිකබු යෙනුගස්මා උපන්ණෙ සකාපුනෙනා නෙනුපස්ඔකම් උපස්ඔකම්ණා, ආයස්මනනං උපනණුං සකාපුනනං එනදවොව ''මහාපුණෙකුසි ණා ආවුසෝ උපනණ, අමුකස්මං ඔකාසේ අණුණුනරෝ පුරිසෝ පවාසං ගවඡනෙනා පජාපතිං එනදවොව: ''සුනනං ධාරයිණා අමුකස්ස් නනතවායස්ස දෙහි වීවරං වායාපෙණා නික්ඛීප අගනො අයන උපන්ණා මීවරෙන අවඡාදෙස්සාම්''නි ''අණාවුණා මං හෝ උපට්ඨාකො''නි සොපි බො නනතවායේ අයසමනො උපන්ණසේ සක්ෂ

2 අථ බො අංගසමා උපනනෙ සකාපුනෙනා ගෙන සො තනතවාගෙ තෙනුපසඔකම්, උපසඔකම්ණා තනතවාගෙ එහදවොව "ඉදං බො අංවුසො චීවරං මං උදදිසස විශාතී, අංගතයුව කරෙගි, ට්න්තයුව අපපිත්‍ය සුවිතයුව සුපපවාහිතයුව සුවිලෙඛිතයුව සු විතවණ්තයුව කරෙගි"නි "එතෙ බො මෙ භනෙත සුනනං ඛාරයිණා අදංසු ඉමිතා සුනෙනන චීවරං විතාගීති න භනෙත සකකා අංගතං වා වින්නං වා අපපිතා වා කාතුං, සකකා ව බො භනෙත සුවිතයුව සුපපවායිතයුව සුවිලෙඛිතයුව සුවිනවණ්තයුට කාතුනති" "ඉඬක නිං අංවුසො අංගතයුව කරෙගි වින්තයුව අපපිතයුට, න තෙදී සුනෙනන පවිබද්ධං භවිසසනී"නි

Ι අ•κබඳධεක ලිජක 2 න නොන සුමනනන ලිජ යං

- 4 වියවන ලදුයෙහි වියවන ලදැයි සන් ඇතියේ නිසහිපච්ති වෙයි ව්යවන ලදුයෙහි විමති ඇත්තේ නිසහිපච්ති වෙයි වියවන ලදුයෙහි නො වියවන ලද'යි සන් ඇතියේ නිසහිපච්ති වේ.
- 5 තොම්යවන ලදුයෙහි වියවන ලදැයි සන් ඇතියේ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. තොමියවන ලදුයෙහි විමති ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි තොමියවන ලදයෙහි තොම්යවන ලද යි සන් ඇතියේ ඇවැත් තැනි
- 6 සිවුරු මැනීම පිණිසද, ආයෝගපට්ටය, කෘයබණිනය, අංසවවටකය, පතතඤිතිකය, පරිසකාවනය යන මේ නිමිති කොට සූ විනවන්නසුට ද, ඥති නිඤුන්ට ද, පවරණු ලැබුවනට ද, අනෙකක්සු සඳහා ඉල්වන්නසුට ද, සිය බනයෙන් ගන්නසුට ද, උමතුවුවසුට ද, ආදිකමේකයාට ද ඇවැත් නැති

සුතනවි.කැසදනති ශික්ෂා පදග නිමි.

5. 3. 7.

මහාපෙසකාර ශික්ෂාපදය.

- 1 එසමයෙහි භංගාවත් බුදුරජංගන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සමීපයෙහි ජෙතවන තම්වූ අනේපිඩු සිටුහුනේ අරම්හි වසන සේක එසම-යෙහි එක්තර පුරුෂයෙක් පුවැසයට යන්නේ බිරිඳට මෙය කීය. "නූ තුලනය කොට අසුවල් පෙහෙරුට දෙව සිවුරු පිළිය වියවා තබව පෙරළා ආයෙම් උපතු හිමියන් සිවුරින් පුදන්නෙම"යි එක්තරු පිණ්ඩවාරික මහණෙක් කියන්තා වූ ඒ පුරුෂයාගේ මෙතෙපුල් ඇසිය ඉක්බති ඒ මහණ තෙමේ එළුනුදෙ ශෘකාපුතුයන් වෙත එළඹ මෙය කිය "ඇවැත් උපනුදැයෙනි, තෙපි මහ පිතැත්තනුය අසුවල් තැන එක්නරු පුරුෂයෙක් පුවැසයට යන්නේ බිරිඳට මෙය කිය "නුල් තුලනය කොට අසුවල් පෙහෙරුට දෙව සිවුරු පිළියක් වියවා තබව පෙරළා ආයෙම සිවුර උපනුදැ හිමියන් පුදන්නෙමිරයි "ඇත ඇවැත්ති, හේ මට උපස්ථායකයාර සි ඒ පෙහෙර තෙමේ ද ඇයුමෙත් උපතුදු ශෘකාපුතුයන්ගේ උපස්ථායකයෙක් වෙයි
- 2 ඉක්බති ආයුෂමත් උපතඥ ශෘකාපපුතුගෝ ඒ උපසථාගකගා වෙත එළඹ පෙහෙරුට මෙග කීග ''ඇවැත, මේ සිවුරු පිළිග මා උදෙසා විගනු ලැබේ. දින්වූවක් ද, පුළුල්වූවක් ද, සහ වූවක් ද, සමව විගන ලද්දක් ද, සමව නූල් එළා විගන ලද්දක් ද, මතා ශිරි අඳින ලද්දක් ද, කොස්සෙන් පිරිසිදු කරණ ලද්දක් ද කරව"යි ''වහන්ස, මොහු මට මේ හුයින් සිවුරු පිළිගක් විගවයි යූ පමණ කොට දුන්හ වහන්ස, දිග හෝ පුළුල් හෝ සන හෝ කරන්නට හො ගැනිග ''වහන්ස, සුමිත ද, සුපපවායිත ද සුවිලෙබින ද සුවිතවඡින ද කරන්නට හැකි වෙසි '' ඇවැත, එසේ නම හෝ දින්වූවක් ද, පුළුල්වූවක් ද, සන වූවක් ද, කරව තට හුයින් අඩුවෙක් නොවන්නේ ග"

- 3 අථ බො සො තනතවාගෙ ශථාභුතං සුනතං තනෙත උපතෙණි ගෙන සා ඉන් තෙනුපසමකම්, උපසමකම්ණා තං ඉන්ං එනදවොව "සුතෙනන අගෙස අනේා"නි "නනු ණං අගෙස මගා වුතෙනා ඉම්නා සුතෙනන චීවරං විනානී"නි, "සඩවාහා අගෙස නශා වුනෙනා: ඉම්නා සුතෙනන චීවරං විනානී"නි, අපිව මං අගෙස උපතනෙ එවමාහ: "ඉඹස ණං ආවුසො අගෙනකුව කරෙනි වින්නකුව අපපිනකුව, න නෙ සුතෙනන පට්බඳධං භවිසසනිනී" අථ බො සා ඉන්ම යනනකා ගෙව සුතනා පළුමං අදුසි, තනනකා පවණ අදුසි
- 4 අසෙසාසි බො අගෙන උපනසෙ සකාපුතෙනා "සො කිර පුරිසො පවෘසතෝ අගෙනාන්" අථ බො අගෙන උපනසෙ සකාපුතෙනා ගෙන නසහ පුරිසස නිවෙසනා තෙනුපසඬකම් උපසඬකම්ණා පණුණුතෙන අසෙන නිසිදි. අථ බො සො පුරිසො ගෙනාගසමා උපනසෙ සකාපුතෙනා තෙනුපසඬකම්, උපසඬකම්ණා අගෙනනා උපනසෙ සකාපුතෙනා තෙනුපසඬකම්, උපසඬකම්ණා අගෙනනා උපනසෙ සකාපුතනා අභිවාදෙනා එකමනනා නිසිවෙනා බො සො පුරිසො පජාපති එකදවොව.- "නා වාගැපිනා¹ චීවරනති?" "ඇමගා වාගාපිතා නා චීවරනති" "අගෙ අගහ උපනසෙ විවරනති" "අගෙර අගහ උපනසෙ විවරන අවණ දෙසාම්"ක් අථ බො සා ඉණි නා චීවර නිහරිණා සාමිකසය දණා එනු සෙ අරොවෙසි. අථ බො සො පුරිසො අගෙන්නො උපනසෙසස සකාපුතනසය විවර දණා උජකාගති බිගති විපාවෙකි "මහිවණ ඉමෙ සමණා සකාපුතනිගා අසනතුටයා, නයිමේ සුකරු චීවරෙන අවණ දෙකු කථා හි නාම අගෙන උපනසෙ මග පුබෙබ අපපවාරිතා තනතවාගෙ උපසඬකම්ණා චීවරෙ විකපපා අපජජසයන්"නි
- 5 අගෙසාසුං බො තිකබූ නසා පුරිසසය උජිකායනනසා බියනනසා විපාවෙනනසා යෙ තෙ තිකබූ අපපිචණ තෙ උජිකායනති බියනති විපාවෙනති ''කථං තිනාම අයෙසමා උපනු සකාපුපතකා පුබෙබ අපපවැරිතෝ ගහපති-කසා තනතවායෙ උපසඬකම්ණා චීවරෙ විකපපං ආපජපිසාති''නි අථ බො තෙ තිකබූ හගවතො එතමන්ං ආරෝවෙසුං ''සච්චං කිර නිං උපනු පුබෙබ අපප-වැරිතෝ ගහපතිකසා තනතවායෙ උපසඬකම්ණා චීවරෙ විකපපං ආපජපී"ති? ''සච්චං හගවා '' ''සඳුනකො තෙ උපනු අණුසුනකා"නි? ''අණුසුනකො හගවා"නි ''අණුසුතකෝ ඉමාකපුරිස අණුසුනකාසන න ජානානි පතිරුපං වා අපතිරුපං වා සනතාං වා අසනතාං වා නතුළු නාම නිං මොසපුරිස පුබෙබ අපපවාරිතෝ අණුසුතකසා ගහපතිකසන තනතවායෙ උපසඬකම්ණා චීවරෙ විකපපං ආපජපිසයි තෙතාං මොසපුරිස අපපසනතානා වා පතිදෙය –පෙ-එවණුව පන තිකිබුවෙ ඉමං හිතිකුපෙදං උදේදිසෙගනාථ

"ශිකුබුං පනෙව උද්දියස අකුකුතුකො කහපති වා නහපතානි වා තනතවාගෙනි වීවරං වාසාපෙසා, තතු වෙ සො භිකුබු පුබෙබ අප-වාරිතෝ තනතවාගෙ උපසබකම්වා වීවරෙ විකපො ආපජේසා. 'ඉදං ඩො ආවුසෝ සිටිතකුව සපවාසිතකෑව සුවිලෙඛිතකුව සුටිතවජිතකුව ආරෝථ, අපෙවනාම මයම්පි ආසසමනතානං කිකුම්මතතං අනුපදරේජ-යාාමා'ති, එවකුව සො භිකුබු වැඩා කිකුම්මතතං අනුපදරේජයා අනතමයො පිණිසාතමතුමුව, නිසානයිසං පාවිතතියාති"

- 3 ඉක්තිති ඒ පෙහෙර තෙමේ ගෙණා පමණ ශූ ගනතුමෙගති එළවා ඒ සතුග වෙත එළඹ මෙග කිග ''අාග්‍රීවෙනි, හුගින් පුයොජන ඇතැ"යි. "අාග්‍රීයෙනි මේ හුගින් සිවුරක් වියව'යි තෙපි මා විසින් කියන ලද්දහු හො වේ ද?" "සැබව ආශ්රීමෙනි, තොප විසින් මේ හුයින් සිවුරක් වියව'යි කියන ලද්දෙම"යි එතකුදුවුවත් උපතුණු සවාම්හු මට මෙය කිහ "ඉදින් ඇවැත තෝ දිග ද පුළුල ද ඝත ද කරව, තට හුයින් අඩුවෙක් තො වන්නේග"යි. ඉක්තිති ඒ සනු නොමෙ ගි හම පමණ හූ පළමුව දුන්නී ද, පසුව ද එපමණ දුන්නීය
- 4 අංගුෂ්මත් උපතුඥ ශෘකාපුතුගෝ ඒ පුරුෂගෘ බැහැර සිට ආගේගයි ඇසුන ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උපතුඥ ශෘකාපුතුයෝ ඒ පුරුෂයාගේ නිවසට එළඹ පැණ වූ අස්නෙහි හුන්හ ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ ආයුෂ්මත් උපතුඥ ශෘකාපුතුයෝ වේ පුරුෂ තෙමේ බිරිදට මෙය කියේය ඒ සිවුරුපිළිය වියවන ලදද"යි "එසේ ය හිමියනි, ඒ සිවුරු පිළිය වියවන ලද්දේශ'යි "ගෙණ එව උපතුඥ හිමියන් සිවුරින් පුදක්තෙම"යි ඉක්බිති ඒ සහු තොමෝ ඒ සිවුරුපිළිය ගෙණවුන් සැමියාට දී මෙ පවත් දන්වූවාය ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ ආයුෂ්මත් උපතුඥ ශෘකාපපුතුනට සිවුරුපිළිය දී හෙලා දකිසි කුගුණ පවසයි දෙස් පතුරුවයි "මෙ ශුමණ ශෘකාපපුතුයෝ මහත් ආශාආත්තෝය ලද දෙයින් සතුටු නොවන්තෝය මොහු සිවුරකින් පුදන්නට පහසු නො වෙත් "කෙසේ නම් උපතුඥ හිමියෝ මවිසින් පෙර නො පවරණ ලද්දුනු පෙහෙරුන් වෙත එළඹ සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණියාහු ද"යි
- තිඤුහු හෙලා දකිත, නුගුණ පවසත, දෙස් පතුරුවන ඒ පුරුෂයාගේ බන් ඇසුන යම අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකිනි නුගුණ පවසති 6දීස් පතුරුවති ''කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනඥ ශාකාපුතුයෝ පෙර තොප– වරණ ලද්දුනු ගැහැවියකුගේ පෙනෙරුන් වෙත එළඹ සිවුරුපිළියෙන් අතික විඛානයට පැමිණියානු දු' යි ඉක්බිති ඒ තිසුාහු භාගාවතුන් වහන්සේට මේපවත් සැළ කළන ''සැබෑ ද උපනඥය, තෝ පෙර නො පවරණ ලද්දෙනි ගැහැවියකුනේ පෙහෙරුන් වෙත එළඹ සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණියෙහි ද" යි "සැබව, භාගාවතුන් වහන්ස" "උපනඥය හේ තාගේ නැයෙක් දෑ තො නැගෙක් ද? ''භාගාවතුන්වහන්ස නො නැගෙකි" ''තුචඡපුරුෂග, නො තැයෙක් තො නැයකුගේ සුදුසුබව කෝ නුසුදුසු බව තෝ ඇතිබව තෝ නැතිබව හෝ තො දනියි එහිලා තුවඡපුරුෂග, තෝ පෙර නො පවරණ Cද්දෙහි නො කෑ ගැහැවියකුගේ පෙහෙරුන් වෙන එළඹ සිවුරෙහි අබික විධානයට පැමිණියෙහි ය "තුචඡපුරුෂග, තෙල නොපහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තෞවෙයි" "මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ **උදෙස**වු

"මහණකු උදෙසාම නොනැ ගැහැවිගෙක් හෝ ගිහිනියක් හෝ පේහෙරුන් ලවා සිවුරුපිළියක් වියවා නම් එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ පෙර නො පවරණ ලද්දේ පෙහෙරුන් වෙත එළඹ ඉදින් සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණේ නම්. 'ඇවැත්නි, මේ සිවුරුපිළිය මා උදෙසා වියනු ලැබේ. දිශ්වුවක් ද පුළුල්වුවක් ද සනවුවක් ද කරවු මනාකොට වියන ලද්දක් ද සමකොට නූ අතුරා වියන ලද්දක් ද මනාකොට හිරි අදින ලද්දක් ද, මනාකොට මදින ලද්දක් ද කරවු. ඉදින් අපිදු ආසුමෙන්හට කිහිවක් දෙන්නමෝ නම් යෙනෙකැ'සී එ මහණ නෙමේ මෙසේ කියා යටන් පිරිසෙයින් සමල්පමානුවූ ද පිඩුපමණකුදු දේ නට් තිසට්පමති වේ" යයි.

6 කිකුලිං පනෙව උදදිසසාති නිකමුසසාවාග නිකුලිං ආරම්මණං කරිණා නිකුලිං අවඡාදෙතුකාමෙං

අ**ණැණැනුණො** නාම මාතිතො වා පිතිතො වා **යාව සතනමා පිනාමහයුගා** අසම්බදෙධා

ශ්නපතාන් නාම යා කාචි අගාරං අජාබාවසති

නතනවායෙහිති පෙසකාරෙනි

මීවරං තාම ඡනතං චීවරානං අඤඤතරං චීවරං විකපපනුපගපචඡිමං

වාශාපෙසනානි විනාපෙනි

ත නු වෙ සො භිකාබුති යං තිකබුං උදදිසස විවරං වියාති සො තිකබු

පු**බෙබ අපපවෘථිතො**න් පුබෙබ අවුනෙනා හොනි "කිදිසෙන තෙ හනෙන චීවරෙන අපො, කිදිසං නෙ චීවරං වෘශාපෙමී"නි

ති හන වා යෙ. උපස මක මිනවා නි කරං ගන නිවා යන් කනව වී උපස මක මිනවා

වීවරෙ විකපා ආපරෙජයාති "ඉදං බො ආවුසො විවරං මං උදදිසා වියාත්, ආයතණව කරෙථ, විඵවතණව අපපිතණව සුවිතණව සුපපවායිකණව සුවිලෙඛිතණව සුවිතවණිතණව කරෙථ "

අපෙපවනාම මයම්පි ආශසමනනානා කිසැවීමනතා අනුපද ජෛස් ශා – මාති එවසැව සො භිකාබු වැඩා කිසැවීමනතා අනුපද ජෛස අනතම සො පිණිඩ පාතමනත මයිනි පිණාඩ පාතො නාම යාගුව හතනමයි බාදනී යම්පි චුණණ පිණෙඩාපි දනතකට එම පිදියික සුවනමයි අනතම සො බමම මිපි භණ නි

7 තසා වචනෙන අයෙතුං වා විස්වතුං වා අපපිතුං වා කරෙනි, පයොගෙ දුකකටං පට්ලාහෙන නිසාගතියං හොති නිසාජනබබං සමාදසා වා ගණසා වා පුගාලසා වා එවසාව පන හිකබවෙ නිසාජනබබං "ඉදං වේ හනෙන චීවරං පුබෙබ අපපවාරිතො අණුශුතකසා ගහපතිකසා හනතවායෙ උපසමකවතා චීමරෙ විකපපං ආපනනං නිසාගනියං ඉමාගං සමාදයා නිසාජාම ති -පෙ- දදෙයාගේ -පෙ- දදෙයාගනි -පෙ- ආසය නොදටම "ගි 6 ති**කුබුං පනෙව උද්දිසස** යනු මහණකු සඳහා මහණකු අරමුණු කොට් මහණක්හට දෙනු කැමැත්තේ

අණුදුනුකු නම් මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත්වන මුත්තා යුගළු තෙක් සම්බන්නුවූයේ වෙයි

ශුකුපති තම යමෙක් ගිහිගෙහි වෙසේ තම හෙ තෙමේ හ

නහපතාන් තම නිහිගෙයි වසත සමකිසි මාගමක්

තනතවාගෙහි යනු පෙහෙරුන් ලවා

වීවර නම් සවැදෑරම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරු විකපුන් පොහෝනා පැසුළු සිවුරෙකි

මා යා ලෙස යා සහ නම් විය වියි

නනු වෙසෝ ගිනාබු ගනු සම් මහණාකු උදෙසා සිවුරක් විගනු ලැබේ ද, ඒ මහණ තෙමේ ග

පුබෙබ අපපචාරිතෝ ගනු ''වහන්හ, කෙබඳු සිවුරකින් නොපට පුගෞජන වේ ද, නොපට කෙබඳු සිවුරක් විගවම ද, යි'' පෙර නොකිගනු ලැබුවෙක් වෙයි

තියනුවාගෙ උපසුවකුම්ණා යනු ගෙට ගොස් සම්කිසි තැනෙක්හි එළඹය

වීවරෙ විකුපසං ආපජෙජයා යනු ''ඇවැත මේ සිවුරුපිළිය මා උදෙසා වියනු ලැබේ දින්වූවක් ද පුළුල්වූවක් ද ඝනවූවක් ද කරවු මතා කොට වියන ලද්දක් ද, සමකොට නූ අතුරු වියන ලද්දක් ද, මනාකොට හිරි අදින ලද්දක් ද, මනාකොට මදිත ලද්දක් ද කරවු "

අපෙව නාම මයමයි ආයසමනතානං කිකැවීමතතං අනුපදජෛසනා-මාති එවං ව සෝ භිකුතු වනා කිකැවීමතතං අනුපදජෛසන අනතමසො පිණාඩපාතමතතමයි යනු පිණාඩපාත නම් හඹු ද, බන් ද, කැවිලි ද, සුණුපිඩක් ද, දැහැටි දඬුවක් ද දහවඑකඩක් ද සටන් පිරිසෙයින් දහම් ද දෙසයි

7 ඹහුගේ වචනයෙන් දිශ්වූවක් හෝ පුළුල්වූවක් හෝ සතවූවක් හෝ කෙරේ තම පියෝහි දුකුළා වෙයි ලැබිමෙන් නිසහි වේ සහනට හෝ ගණයාට හෝ පුගුලාට හෝ නිසැජිග යුතු මහණෙනි, මෙසේ නිසැජිග සුතුයි "වහන්ස, මාගේ මේ සිවුර පෙර නො පවරණලදුයෙම් නො නෑ ගැහැවියකුගේ පෙහෙරුන් වෙත එළඹ සිටුරෙහි අධිකවිධානයට පැමිණෙන ලදුයේ නිසහි ටිය "මෙය මම සහනට නිසජම්' යි දෙන්නේය' යි දෙන්නාගයි ආයුෂමත්හට දෙමි' යි

- 8 අසැදිතුතක අසැසුතකසසැස් පුබෙබ අපාචාරිතෝ ගහපතිකසස තහතවාගෙ උපසමසමිණා වීවරේ විකපපං ආපජජති, නිසසගතියං පාචිතතියං අසැසිතුතකෙ වෙමතිකො –පෙ– අසැසිතුතකෙ සිදුතකසසැස් පුබෙබ අපපචාරිතෝ ගහපතිකසස තනතවාගෙ උපසමකමිණා වීවරෙ විකපපං ආපජජති, නිසසගතියං පාචිතතියං
- 9 ඤිනු නො අණු කුතු කසණු ස්වූතු නො ස්වූතු කසණු ස්වූතු කෙන් දිකකට සහ සිදුතු කෙන් සිදුතු කෙන් සිදුතු කෙන් සිදුතු සිදුතු සිදුතු කෙන් සිදුතු සිදුත
- 10. අනාපතති ඤ තකාතං, පවාරිතාතං, අඤඤඎෂාංග, අතතතො ධනෙත, මහශසං වාගාපෙතුකාමසස අපපශසං වාගාපෙති, උම්මතතකසා, ආදිකම්මකසසාති

මහාපෙසුණාරසිකබාපදං නිට්සිතං,

5. 3. 8.

අවෙවක චීවරසිකඛා පදං.

- 1 තෙන සමයෙන බුණෙ. භගවා සාවනියා විහරති ජෙනුවනෙ අතා එපිණාධිකසා ආරාමෙ තෙන බො පත සමයෙන අණුණුනරෙ මහා-මිතෙනා පවාසං ගවඡනෙනා භිකබූනා සනතිකෙ දූතා පාහෙසි ''ආගවඡනතු හදනතා, වසසාවාසිකා දසසාමී''නි භිකබූ වසසා වුනානා හගවතා වසසාවාසිකා අනුණුණුනුනා කුකකුවවායනතා නාගමංසු අථ බො සොමහාමනෙනා උජකායන් බියන් විපාවෙනි ''කථං නි තාම හදනතා මයා දූනෙ පහිතෙ නාගවඡසානන්?' ''අහා නි සෙනාය ගවඡාමි, දූජරානං ජීවිනා, දූජරානං මරණ"නති අසෙසාසුං බො භිකබූ නසා මහාමතනයස උජකායයනයස බියනනසා විපාවෙනතසා අථ බො තෙ භිකබූ හගවනො එනමන්ව ආරෙක්වසුං අථ බො භගවා එනසම් නිදහ එනසම් පකරණෙ බමම් කථං කනා භිකබූ ආමනෙනසි ''අනුජානාම භිකඛවෙ අවෙනකච්චරං පට්යනහෙනා නිකබ්ව අවෙනකච්චරං පට්යනහෙනා
- 2 තෙත බො පත සමයෙන තික්බූ "තහවතා අනුඤඤතා අවේචකචීවරා පටිගනහෙනා නිකඛ්පිතුනති" අවෙචකාචීවරානි පටිගනහෙනිා
 චීවරකාලසමයා අතික්කාමෙනති තෘති චීවරානි චීවරවංසෙ හණුකාබදධානි
 තිවර්නති අදදසා 1 බො ආයසමා ආනුළුදු සෙනාසනවාරිකා ආභිණ්ඩනෙතා
 තෘති චීවරානි චීවරවංසෙ හණුකෲබදධානි තිවර්නෙතු, දිසවා තික්බූ එකදවොව.
 "කස්සිවානි ආවුසෝ චීවරානි චීවරවංසෙ හණුකෲබදධානි තිවර්නනි"ති?
 "අමහාකා ආවුසෝ අවෙචකච්චරානි චීවරවංසෙ හණුකෲබදධානි තිවර්නනි"ති?
 "අමහාකා ආවුසෝ අවෙචකච්චරානි"ති "කිව චීර පනාවුසෝ ඉමානි චීවරානි
 නික්ඛ්‍යාතානී"ති අථ බො තෙ තික්ඛූ ආයස්ෂනො ආනුණුස්ස සථානික්ඛනාං ආරෙවේසුං ආයසම ආතනෙ උණ්ඛායනි බියනි විපාවෙනි "කථා හි නාම තික්ඛූ අවෙචකච්චරා පටිගනහෙනිා චීවරකාලසමයා අතික්කාමේස්සභාගී හි ආථ බො ද අතික්කාමේස්සභාගී ගි

¹ අසුස ජේක

- 8 නොතැගෙකු කෙරෙහි තොතැයෙක යන සන් ඇතියේ පෙර තො පවරණලද්දේ ගැහැවියකුගේ පෙහෙරුන් වෙත එළඹ සිවුරෙහි අඛික විඛානයට පැමිණේ නම්, නිසහිපවිති වෙහි නො නැගෙකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ තොතැයකු කෙරෙහි නැගෙක යන සන් ඇත්තේ පෙර තොපවරණ ලද්දේ, ගැහැවියකුගේ පෙහෙරුන් වෙත එළඹ සිවුරෙහි අඛික විඛානයට පැමිණේ නම් නිසහිපවිති වේ
- 9 නෑයකු කෙරෙහි නොතැයෙක යන සන් ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි නැයකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි. නැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සන් ඇතියේ ඇවැත් නැති.
- 10 නැයකට, පැවරුවකට, අනෙකක්හු සඳහා, සිය බනයෙන්, මහභු කොට වියවනු කැමැත්තහුනේ සිවුර අගය අඩුවූවක් කොට වියවා තම, උමතුවූවහුට ද, ආදිකම්මිකයාට ද ඇවැත් නැනි

මහාමසසහාර ශිණාපදය නිමි

5. 3. 8.

අවෙවකචීවරශික්ෂා පදය.

- 1 එසමගෙහි භාගාවෙන් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙන-වන නම් අනේපිඩුසිටුහුගේ අරම්හි වැඩ වෙසෙනි එසමගෙහි එක්තරු මහ ඇමතිගෙක් පුවෑසගට ගන්නේ තික්ෂූන් වෙත දූතශකු ගැවීග වහන්දෙවරු වඕන සේක්වා වසසාවෘසිකගක් දෙන්නෙම" යි. තික්ෂූහු භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් වස්විසුවන්ට වසසාවෘසිකග අනුදන්නා ලදයි කුකුස් කරමින් නොගියාහු ස ඉක්බිති ඒ මහඇමති නෙමේ හෙලා දකියි නුගුණ පවසයි දෙස් පතුරුවයි "කෙසේ නම් වහන්දවරු මා විසින් දූතයකු ගැවූ කල්හි තො එද්ද" යි. මම සේනාව සමග ගෙමි ජීවත්වීම නො දන හැකි ය මරණය තොදන හැකිය" යි තික්ෂුහු හෙලා දකින නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මහඇමතියාගේ බස් ඇසුහ ඉක්බිති ඒ තික්ෂූහු භාගාවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කළහ එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුනගෙහි මේ කරුණෙහි දැහැමි කථා වදුරු තික්ෂූන් ඇමතු සේක "මහණෙනි, අතික් සිවුරක් පිළිගෙණ තබන්නට අනුදනිමි" යි
- 2 එසමයෙහි මහණනු භාගාවෙතුන් වහන්සේ විසින් අතික් සිවුරක් පිළිගෙණ තබන්නට අනුදන්තා ලදයි අතික් සිවුරු පිළිගෙණ විවරකාල සමග ඉක්මවත්, ඒ සිවුරු විවරවංසයෙහි බදබැඩි ව නිබේ සෙනාසන වාරිකාවෙහි හැසිරෙණ අාසුමෙත් ආතඥ සථවිරයන් වහන්සේ විවරවංසයෙහි බදබැඩි වූ ඒ සිවුරු දුටහ දක හිකුුන්ට මෙග කිහ "ඇවැත්ති, විවරවංසයෙහි පොදි බැඳ තබන ලද මේ සිවුරු කවරක්හුගේ ද"යි "ඇවැත්ති අපගේ අතික් සිවුරු"යි "ඇවැත්ති, මේ සිවුරු කෙතෙක් කල් තබන ලදද"යි එකල්හි ඒ හිකුුහු ආසුමෙත් ආතඥ තෙරුන්ට තැබූපරිදි සැළ කළහ ආසුමෙත් ආනඥ තෙරණුවෝ ගෙලා දකිනි නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවති "කෙසේ නම් හිකුහු අතික් සිවුරක් පිළිගෙණ විවරකාලසමය ඉක්මවද්ද"යි ඉක්බිති ආතඥ ගෙරණුවෝ භාගාවෙතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැළ කළහ.

3 ''සච්චං කි්ර තිකබවෙ තිකබූ අවෙතකම්වරං පටිශාහෙනි විවරකාල-සමයං අතිකකාවෙනති"ති.? ''සච්චං හගවා " විගරහි බුදෝධා හගවා ''කථං හි තාම තෙ තිකබවෙ මොසපුරිසා අවෙතකච්චරං පටිශාගෙනි චීවරකාලසමයං අතිකකාවෙසහන්" තෙතං තිකබවෙ අපපසනනාතං වා පසාද්ය -පෙ-එවණුව පන තිකබවෙ ඉමං සිකබාපදං උණුසෙගාාථ"

"දසාභානාශතං කතතිකතෙමාසිකපුණණමං භික්තුනො පනෙව අවේවකවීවරං උපජෛජයා, අවේවකං මණුණුමානෙන භික්තුනා පටිශශභෙත්බබං, පවිශ්‍යහානා ශාව වීවරකාලසමයං නික්ඛිපිත්බබං. තතො වේ උතතරිං නික්ඛිපෙයා, නියසශ්‍යියං පාවිත්තියනති".

4 දසාභානාශනනන් දසාභානාගනාග පාචාරණාග

කතනිකතෙමාසිකපුණණමතති පවාරණා කතතිකා වූඩවති

අවෙචකවීවරං නාම සෙනාය වා ගනතුකාමො හොති, පවාසං වා ගනතුකාමො හොති, ශිලාතො වා හොති, ගබනිනී වා හොති, අසසදාසස වා සඳධා උපපනතා හොති, අපසනනසස වා පසාදෙ උපතෙනා හොති සො වෙ තිකබූතං සනතිකෙ දූතං පතිණෙයා ''අංගචඡනතු හදනතා, වසසාවාසිකා දසසාමිනි'' එතා අවෙචකචීවරං නාම

අවෙවාකං මණුණුමානෙන භික්ඛුනා පම්ශශතෙත්බබං, පම්ශශතෙවා සාව මීවරකාලසමයං නික්ඛිපිත්බබනති සණුඥිනං කණා නික්ඛිපිත්බබං, අවෙවකචීවරනති

වීව**රකාලසමයො නාම** අනත්තන කබිනෙ වසසානසස පචඡිමෝ මාසො, අත්තෙ කබිනෙ පණුවමාසා

නතෝ වේ උතත්රිං නිකුඛිපෙයාන් අතත්තෙ කසින වසා කස්ස පවණිං දිවසං අතිකකාවෙති, නිස්සගුනියං¹ පෘචිතතියං අත්තෙ කසීන කසීනුදබාරදිවසං අතිකකාවෙති, නිස්සගුනියං හොති නිස්සජිතුබබං සමුසස්ස වා ගණස්ස වං පුගුනලස්ස වෘ එවණුව පත තිකුබවේ නිස්සජිතුබබං "ඉදංමෙහනෙත අවෙවකාමීවරං විවරකාලසමයං අතිකකාමතං නිස්සග්යියං. ඉමාහං සමුසස්ස නිස්සජාමී"ති –පෙ– දදෙයාන්ති –පෙ– දදෙයානුනාගි –පෙ– අයසමතො දමුමි"ති

5 අවෙවකම්වරේ අවෙවකම්වරසකුණි වීවරකාලසමය අතිකතාවෙනි, නිසාගෙිය පෘචිතතිය අවෙවකම්වරේ වෙමනිකො වීවරකාලසමය අතිකතා– මෙනි, නිසාගෙිය පෘචිතතිය අවෙවකව්වරේ අනවෙවකව්වරසණුණි වීවරකාලසමය අතිකතාමෙනි, නිසාගයිය පෘචිතතිය අනුබවයිනෙ අධ්වතිතසණුණි –පෙ– අවිකාප්පත ටිකාප්පතසණුණි, අට්සාර්ථිතෙ ටිසාර්ථි– තස්ඤ්ණි, අතුවෙක තවස්සණුණි, අවිනුවෙක විකාවසණ්ණි, අදවස් දඬසසණුණ්, අවිලුතෙන වලුහනස්සණේ වීවරකාලසමය අතිකතාවෙනි, නිසාගෙයිය පෘචිතාරිය

¹ නිස්කානිය නොනි සුනු

3. ''සැබෑද මහණෙනි, භිඤුහු අතික් සිවුරක් පිළිගෙණ චීවරකාල– සමය ඉක්මවද්ද"යි ''සැබව, භාගාවතුන් වහන්ස," භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ ගැරහූ සේක ''මහණෙනි කෙසේ නම් ඒ තුචඡපුරුෂයෝ අතික් සිවුරක් පිළිගෙණ චීවරකාලසමය ඉක්මවද්ද" ''මහණෙනි තෙල නො පහත්වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තොවෙයි ''මහණෙනි, මේ සික– පදය මෙසේ උදෙසවූ"

"දසදිනකින් නො පත් වප්මස් මැදි පොහොය තෙක් මහණහට අතික් සිවූරක් උපන්නේ නම් ඉක්මන් බව හහනා මහණහු විසින් පිළිගත සුතුය. පිළිගෙණ වීවරකාලසමය තෙක් තැබිය සුතුය. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි තබන්නේ නම් නිසහිපවිති වේ" යයි

4 දසාභානා අතං යනු පවෘරණය දසදිනකින් නො පත් කල්හි

කතතිකතෙමාසිකපුණණමං යනු: වජමස පවුරුණු පණුරැස කියනු ලැබේ

අවේචකාවීවර තම ගේතාව සමග යනු කැමැත්තේ නෝ වෙයි බැහැර විසීමට යනු කැමැත්තේ හෝ වෙයි ගිලතෙක් හෝ වෙයි ගැබණියක් නෝ වෙයි සැදහැ තැත්තකුව සැදහැ උපන්නේ හෝ වෙයි තො පහන් වූවකුට පහන්බව උපන්නේ හෝ වෙයි ඉදින් හෙ තෙමේ භිඤුන් වෙත ''වහන්දවරු වඩිත්වා වසසාවාසිකය දෙන්නෙම්'යි දූතයකු එවා නම් මේ අවේචකවීවර නම්

අවේචනාං මණැණුමානෙන භික්තුනා පටිගගහෙත්බබං පටිගත්හෙනට සාව වීවරකාලසමසං නික්කිපිත්බබං යනු මේ අතික් සිවුරයයි සලකුණු කොට තැබිය යුතුයි

විවරකාලසමය නම කෙළින් නො අතුළ කල්හි වැසි සාරමස පිළිබඳ පැසුළු මසයි කෙළින් අතුළ කල්හි පස්මසකි

නිතෝ වේ උතනුරිං නිකුඛපෙයා යනු කෙළින් නො අතුළ කල්හි වැසිසාරමස පිළිබඳ පැසුළු දින ඉක්ම වා නම නිසහිපවිති වෙයි කෙළින් ·අතුළකල්හි කෙළින් උදුරණ දිනය ඉක්මවා නම නිසහි වෙයි සහනට හෝ ගණයාට හෝ පුතුලක්හට හෝ නිසැජිය යුතුය මහණෙනි, මෙසේ නිසැජිය යුතු ''වහන්ස, මනේ මේ අතික් සිටුර චීවරකාලසමය ඉක්මවන ලද්දේ නිසහි විය මම මෙය සහනට නිසජම්"යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ආයුෂුමත්හට දෙමි" යි

5 අතික් සිවුරෙහි අතික් සිවුරෙක යන සන් ඇතියේ චීවරකාලසමය ඉක්මවා නම් නිසහිපවිති වෙයි අතික් සිවුරෙහි විමති ඇත්තේ චීවරකාලසමය ඉක්මවා නම් නිසහිපවිති වෙයි අතික් සිවුරෙහි තො අතික් සිවුරෙක යන සන්ඇතියේ චීවරකාලසමය ඉක්වවා නම් නිසහි පවිති වේ තොඉටත ලදුයෙහි ඉටන ලද හි සන් ඇතියේ නොටිකපන ෆීදිමෙහි විකපන ලදයි සන් ඇතියේ නොවිසරන ලදුයෙහි විසරනලද යි සන් ඇතියේ නොතවුයෙහි නවැයි සන් ඇතියේ, නොවැනැසුනෙහි, වැනැසි නැ'යි සන් ඇතියේ නෞදවුනෙහි දවිනැ'යි සන් ඇතියේ, නොවැහැර ගත්තා ලදුයෙහි පැහැර ගන්තා ලදු'යි සන් ඇතියේ චීවරකාලසමය ඉක්මවා නම් නිසහිපවිති වේ

- 6 නිසසගයියං මිවරං අනිසකජීනා පරිභුණුනි, ආපතති දුකකටසස අනචෛකචීවරෙ අචෛකචීවරසණුණි, ආපතති දුකකටසස අනචෛක– චීවරෙ වෙමතිකො, ආපතති දුකකටසස අනචෛකචීවරෙ අනචෛක– චීවරසණුණි, අනාපතති
- 7 අනංපතකි අනෙතාසමගං¹ අධිවෙඪති විකපෙපති විසාරෙජති තසසති විතසසති වශාති, අවජිණිණි ගණනනති, විසසංසං ගණනතති, උම්මනතකසය, ආදිකම්මිකසසංති

අවෙවකාමීවරසිකබා පදං නිවසිතං.

5. 3. 9.

සාසඬකසිකඛාපදං

- 1 තෙන සමයෙන බුණො භගවා සාවතියා විශරති ජෙතවනෙ අනාථපිණුඩිකසස ආරාමේ. තෙන බො පන සමයෙන භිකබූ වුන්වසසා² අංරාණුදකසු සෙනාසනෙසු විශරනති කනනිකවොරකා ''භිකබූ ලුණුලාභාති'' පරිපාතෙනති භගවනො එනමන ආරෝචෙසුං අථ බො භගවා එතසමං නිදුනෙ එනසමං පකරණෙ බමමං කථං කතා භිකබූ ආමනෙනසි ''අනුජානාම භිකඛවෙ අංරාඤඤකෙසු සෙනාසනෙසු විශරනෙනන තිණණං වීවරානං අඤඤතරං මිවරං අනතරකරේ නිකබිපිතු"නති
- 2 තෙත බො පත සමගෙන තික්බූ තගවතා අනුකුකුත අාරකුකුකෙසු සෙතාසතෙසු විශරනෙතත තිණණ විවරාත අකුකුතර විවර අනතරසරෙ නිකඛ්පිතුනගි" තෙ තිණණ විවරාත අකුකුතර විවර අනතරසරෙ නිකඛ්-පිතා අතිරෙකුණරතත විපපාසනති තානි විවරානි නසානනිපි ඔයාගෙනිපි විනසානතිපි උනුරෙහිපි බජරනති. තික්බූ දුවෙවාලා හොනති ලුඛවිවර. තික්ඛූ එවමාහංසු "කිසා තුමෙන ආවුසො දුවෙවාලා ලිඛවිවරා"නි අථ බො තෙ තික්බූ තික්බූන එහමණ ආරෝවෙසු ගෙ තෙ තික්බූ අපපිවණ හෙ උජකාගනති බිගනති විපාවෙනති "කථ ෙහි තාම තික්බූ තිණණ විවරාත අකුකුතර වීවර අනතරසරෙ නික්ඛපිතා අතිරෙකුණරතන විපපට-සිසසනති"නි
- 3 අථ බෝ තෙ තිකබූ තතවතො එතමණා ආරෙවෙසු "සවවං කිර තිකබව තිකබූ තිණණං විවරාතං අඤඤතරං විවරං අනතරකරේ තිකබ්පිණා අතිරෙකණරතතාං විපපවසනත්"ති? "සවවං තරාවා" ටිගරහි බුදෙඛා තගවා "කථං හි තාම හා තිකබවෙ මොක්පුරිසා තිණණා විටරාතං අඤඤතරං විවරං අනතරකරෙ තිකබ්පිණා අතිරෙකණරතතාං විපවසිසසරාති තෙතාං තිකබවෙ අපපසනතානං වා පසාදග –පෙ– එටඤව පන තිකබවෙ ඉමං සිකබාපදං උදදිසෙගසාථ."

¹ අධනතාස්මීවය මිනිස වී වුටුර්ථකයා මිනිස.

6 නිසැගි සිවුර තො නිසජා වළඳ තම දුකුළාඇවැත් වෙයි තො අතික් සිවුරෙහි අතික් සිවුරෙක යන සන් ඇතිගේ දුකුළාඇවැත් වෙයි තො අතික් සිවුරෙහි විමති ඇත්තේ දුකුළාඇවැත් වෙයි නො අතික් සිවුරෙහි නො අතික් සිවුරෙක යන සන් ඇතිගේ ඇවැත් නැති

7 සමයතුළ ඉටා නම්, විකපා නම්, විසද නම්, නැගේ නම්, වැනගේ නම්, දවේ නම්, අසිඳ ගණින් නම්, විස්වසින් ගණින් නම්, ඔවුනට, උමතුවුවහුට, ආදිකම්බකයාට, ඇවැත් නැත්තේ සි

අචෙවකාමුවර කියුණපදශ නිම්

5. 3. 9.

සාසඬකශිණා පදය.

- 1 එසමයෙහි හාගාවත් වුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙතවන තම්වූ අනේපිඩුසිටුහුගේ අරමහි වැඩ වෙසෙති තවද එසමයෙහි හිසුහු වැස නිවවූ වස් ඇතියාහු වනසෙනසුන්හි වෙසෙති ඉල්මස සොරු "නිසුහු ලද ලාක ඇත්තාහු යයි" උවදුරු කෙරෙති කාගාවතුන් වහන්සේව මෙපවත් සැළ කළාහුය ඉක්බති භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදුතයෙහි මේ කරුණෙහි, දැහැම් කථා වදුරු තිසුනුන් ඇමතු සේක "මහණෙනි වනසෙනසුන්හි වසන්නහු විසින් තුන් සිවුරෙන් එක්තරු සිවුරක් ඇතුළුගම තබන්නට අනුදනිම"යි
- 2 එසමයෙහි තියමූහු තාගාවතුන් වහන්සේ විසින් වනසෙනසුන්හි වසන්නහු විසින් තුන් සිවුරෙන් එක්තරා සිවුරක් ඇතුළුගම තබන්නට අනුදන්තා ලද'යි තුන් සිවුරෙන් එක්තරා සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අයිරා සරායක් වෙන්ව වෙසෙනි ඒ සිවුරු තාසෙනි වැනසෙනි දවෙනි මියන් විසිනුදු කනු ලැබෙනි. මහණහු දිරු සිවුරුපිළී ඇත්තාහු, රඑ සිවුරු ඇත්තාහු වෙත් තියමූහු මෙසේ කිහ "ඇවැත්නි, තෙපි කුමක් ගෙයින් දිරු සිවුරුපිළි ඇත්තාහු රඑසිවුරු ඇත්තහුදු"යි එකල්හි ඒ තියමූහු තියමූන්ට මෙපවත් දින්වූහ ගම අපිස් මහණ කෙතෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකිනි නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවන් "කෙසේ නම මහණහු තුන් සිවුරෙන් එක්තරා සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අයිරා සරායක් වෙන්ව වෙසෙද්ද"යි,
- ් ඉක්බිති ඒ තිකුසු භාගාවතුන් වගන්සේට මෙපවත් සැළ කළා ''සැබැද මහණෙනි, තිකුසු තුත් සිවුරෙන් එක්තර සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අසිරා 'සරැයක් වෙන්ව වෙසෙන්ල'යි ''සැබව, භාගාවතුන් වහන්ස'' භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ ගැරසු සේක ''මහණෙනි, ඒ තුචණ්පුරුෂයෝ කෙසේ නම තුන් සිවුරෙන් එක්තරා සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අයිරා සරැයක් වෙන්ව විසුහු ද මහණෙනි, නෙල තොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු

"උපවසාං බෝ පන කතනිකපුණණමං යානි බෝ පන තෘති ආරකුතු කානි සෙනාසනානි සාස්ඛකසම්මතානි සපපම්භයානි, තථාරු-පෙසු තිකබු සෙනාසනෙසු විහරපෙනා ආකඬුබමානො තිණණං විවරනං අකුතුතරං විවරං අනතරපරෙ නිකුඛපෙයා සියා වූ තසා තිකුබුනො කොවිදෙව පවමයෝ තෙන වීවරෙන විපපවෘසාය, ජාරත්කපරමං තෙන කිකුබුනා තෙන විවරෙන විපපවසිත්බඩං තතෝ වේ උත්තරිං විපපව-සෙයා අකුතුතු තික්බුසම්මූනියා, නිස්කන්ඛයං පාවිතුතියනති"

4. උපවසසං බො පනාති වූන්වසසංනං.

කතතිකපුණණමනති කතතිකවෘතුමෘසිනී වුචචති

සානි බො පන නානි අරඤඤකානි සෙනාසනානිති අරඤඤකා නාම සෙනාසනං පඤඩබනුසතිකං පචමිමං

සාසබානා නාම ආරාමේ ආරාමුපවාරෙ වොරානං නිවිවෝ.කාසො දියානි. භූනෙතාකාසො දිසානි ඕනොකාසො දිසානි නිසිනෙනාකාසො දිසානි නිපනෙනාකාසො දිසානි

සපාටිකයං නෑම· ආරාමෙ ආරාමුපවාරෙ චොරෙගි මනුසසා හතා දිසසානති. විලුනතා දිසසානති ආකොචිතා දිසසනති.

නථාරුපෙසු සිකබු සෙනාසනෙසු විහරනෙතාති එවරුපෙසු තිකබු සෙනාසනෙසු විහරනෙතා.

ආකඬුමානොති ඉවඡමානෙ.

නිණණං වීවරානං අඤඤතුරං වීවරනති සඬසංවිං වා උතතරාසඬහං වා අනතරවාසකං වා.

අනනරකරෙ නිකුඛිපෙයානනි සමනනෘ ගෞචරගෑමේ නිකුඛිපෙයා

සියා ච තුසස භිකබුනො කොවිදෙව පච්චයෝ හේන විවරෙන විපපවාසාශාති සියා පච්චයෝ සියා කරණියං

ජාරතනපරමං තෙන භිකබුනා තෙන විවරෙන විපාවුසිතබබනයි ජාරතනපරමතු විපාවසිකබබං.

අණැණැනු භිශානුසම්වුනියාති එපෙනිං භිකාබුසම්මුනිං

තුතෝ වේ උතතුරි විපාවසෙනානි සතනමේ අරුණුගාමනෙ නිසාගයිය හොති නිසාජනබබ සමසසා වා ගණසා ම පුගාලසා වා එවසුව පන භිකඛවෙ නිසාජනබබ ''ඉද මේ භනෙන විටර අනිරෙක-ජාරනත විපාවුණ අසදසුනු භිකබුසමමුනියා නිසාගයිය ඉදාහා සමාසා නිසාජාමී"නි - දදෙයානි — දදෙයුනුන් — අයසමනො දම්වී"ගි "වස් වැස ශිල් මැදි පොහොස් හෙක් සැක සහිතයසි සම්මත වූ බිය සහිතවූ වනසෙනසුන් කෙනෙක් වෙද්ද, එබඳු සෙන-සුන්හි වසන මහණු තෙමේ කැමැත්තේ නම් තුන් සිවුරෙන් එක්තර සිවුරක් ඇතුළුගම තබන්නේ ය. ඒ මහණහට ඒ සිවුරෙන් දෙන්ව විසීමට කියි සෝතුවක් ඇත්තේ නම් එ මහණ විසින් උඩන් පිරිසෙ-සින් සරයක් කල් ඒ සිවුරෙන් වෙන්ව විසිය යුතුසි ඉදින් ඉන් මත්තෙහි සිකසූසම්මතියෙන් තොරව වෙන්ව වසන්නේ නම් නිසන්-පමිති වේ" ශයි

4 උපවසාං පන මෝ ගනු විසූවස් ඇතියනව කතානිකපුණිණුමං යනු හිල්මස පණුරැසිය කියනු ලැබේ.

සානි බො පන තානි ආරණුණුකානි සෙනාසනානි සනු දුනු පන්සියක් වූ පැසුළු සෙනසුන ආරණාක නම්

සාසමක නම් අරම්භිද අරම් උවසරෙහි ද සොරුන් පිවිසි නැන දක්නා ලැබෙ යි අනුභව කළ නැන දක්නා ලැබෙයි සිටි නැන දක්නා ලැබෙයි හුන් නැන දක්නා ලැබෙයි හොත් තැන දක්නා ලැබෙයි

සපාටිගය නම් අරම්භිද, අරම් උවසරෙහි ද, සෞරුන් විසින් නසන ලද මිනිස්සු දක්නා ලැබෙති පැහැර ගන්නා ලදහු දක්නා ලැබෙති පෙළන ලද්දුහු දක්නා ලැබෙති.

කථාරුපෙසු භික්කු සෙනාසනෙසු විහරනෙනා ගනු එබළු සෙනසුන්හි වසන මහුණ නෙමේය

අංක බොමානො යනු කැමැතිවන්නේ

තිණණං විවරානං අකැකැතරං විවරං යනු සහළ හෝ පොරෝණය හෝ අදනය හෝ යි

අභතරකරෙ නිකුඛිපෙයා යනු හාත්පසැ ගොදුරුගමෙහි තබන්නේය

සියා ව තයය සිකබුනො කොවිදෙව පවවයො තේන විවරෙන විපපවාසාය යනු හේතුවක් වේ නම්, කටයුත්තෙක් වේ නම්

ජාරතනපරමං තෙන භිකබූනා තෙන මීවරෙන විපපවසිතබබං ශකු: උඩත් පිරිසෙයින් සරැයක් වෙන්ව විසිය යුතුයි

අණැකැතු කිකබුසමමුනියා යනු තිකබුසමමුනය හැර

තිතෝ චේ උතතුරිං විපාවසෙයා යනු සත්වන අරුණ නැගෙන්ම නිසහි වෙහි සහනව හෝ ගණයාව හෝ පුභූලාව නිසැජිය යුතුය. මහණෙනි, මෙසේ නිසදිය යුතු

"වහන්ස මගේ මේ සිවුර තිකුසුසම්මතියෙන් නොරව අයිරා සරැයක් වෙන්ව වසන ලද්දේ නිසැති විය මෙය මේ සතනට නිසජමි ගි, දෙන්නේ යයි දෙන්නෘත යි . . ආයුෂමන්තට දෙම්'යි

- 5 අතිරෙකුණරතෙන අතිරෙකුසකුස් විපපවසති අඤඤනු තිකුබු-සමමුතියා, නිස්සාගතියා පෘචිතතියා අතිරෙකුණරතෙන වෙමතිකො විපප වසති අඤඤනු තිකුබුසමමුතියා, නිස්සාගතියා පෘචිතතියා. අතිරෙකුණරතෙන උඉතකසඤඤ් විපපවසති අඤඤනු තිකුබුසමමුතියා, නිස්සාගතියා පෘචිතතියා අපචමුදබවෙ පචමුදබවසඤඤ් –පෙ– අවිසාරජිතෙ විසාරජිතසඤඤ්, අතුවෙන නවඨසඤඤ්, අමිතුවෙඨ විතුවඨසඤඤ්, අදඩෙස දිසිසසඤඤ්, අම්ලුහෙන විලුතතසඤඤ් විපපවසති අඤඤනු තිකුබුසමමුතියා, නිස්සාගතියා පාචිතතියා
- 6 නිසාසගනියං විවරං අනිසාසජිණා පරිතුණුන්නි, අංපනති දුකකටසස උඉතකඡාරතෙන අතිරෙකසණුණි, අංපනති දුකකටසාස උඉතකඡාරතෙන වෙමනිකො, අංපනති දුකකටසාස ඌනකඡාරතෙන ඌනකසණුණි, අනංපනන

7 අනාපතති ඡාරතතං විපපවසති, ඌනකඡාරතතං විපපවසති, ඡාරතතං විපපවසිතා පුත ගාමසීමං ඔකකම්තා වසිතා පකකම්ති, අනෙතාඡාරතතං පචවුදඛරති, විසසජෙජනි නසාති විනසාති ඔගාති, අවඡීණිකා ගණනතති, විසසාසං ගණනතති, තිකබුසමමුතියා, උමමතතකසා, ආදිකමේකසාාති

සාසබකසිකඛාපදං නිට්සිතං.

5. 3. 10.

පරිණතසිකඛාපදං.

1. තෙන සමගෙන බුණො භගවා සාවතියං ටිහරති ජෙතවතෙන අතාථපිණ්ඩකසය අාරාමේ. තෙන බො පන සමගෙන සාවතියං අසුදෙතරසාථපිණ්ඩකසය අවවරහනතාං පටිගනතාං හොනි "හොජෙනිා චීවරෙන අවඡාදෙසසාමා"නි අථ බො ජබ්බශ්‍යිකා හිකබු ගෙන සො පුතා තෙනුපස්ඩකම්ලෙසු, උපස්ඩකම්හා නං පුගං එනදවොටුං "දෙථාවුසො අමහාකං ඉමැනි චීවරුනි"ති. "ත මයං හතෙන දසසාම අමහාකං සමාසය අනුවසසාං සම්වරහිනබා පස්සුදුනතා"ති, "බහු ආවුසො සමාසය දයකා. බහු සමාසය හදහු මයං තුමෙන නිස්සාය තුමෙන සමපයසනතා ඉඩ විහරාව තුමෙන වේ අමහාකා න දසසථ අථ කො වරහි අමහාකං දසසාතී "දෙථාර්මසා අමහාකං ඉමැනි චීවරුනි"නි අථ බො සො පුගො ජබ්බග්බියෙහි හිකබුහි නිවේදුමියමාතො යථාපට්යනතා මටරු ජබ්බග්ගියානං හිකබුනං දනා සමාසං ගහෙනන පරිමයි යෙ නෙ හිකබු ජානනති සම්කසය සට්වරහනතාං පටියගතාං, න ව ජානගායි රෙබ්බග්බියානං හිකබුනාං දනා සමසා පටියගතාං, න ව

^{1 2001 2 3 40}

5 අතිරෙක සරැයක් ඇතිගෙහි අතිරෙක ය යන සන් ඇතියේ තිකුසුසමානයෙන් තොරව වෙන් ව වෙසේ නම් නිසහිපච්ති වෙයි. අතිරෙක සරැයක් ඇතියෙහි විමති ඇතියේ තිකුසුසමාතියෙන් තොරව වෙන් ව වෙසේ නම් නිසහිපච්ති වෙයි අතිරෙක සරැයක් ඇතියෙහි උතුසන් ඇතියේ තිකුසුසමාතියෙන් නොරව වෙන්ව වෙසේ නම් නිසහිපචිති වෙයි අතිරෙක සරැයක් ඇතියෙහි උතුසන් ඇතියේ තිකුසුසමාතියෙන් නොරව වෙන්ව වෙසේ නම් නිසහිප පචිති වෙයි නොපසුදුළෙහි පසුදුළැයි සන් ඇතියේ නොවිසඳන ලද්දෙහි විසඳන ලදැයි සන් ඇතියේ නොතැසුනෙහි නැසිනැයි සන් ඇතියේ, නො වැනසුනෙහි වැනසිනැයි සන් ඇතියේ, නොදෙවුනෙහි දැවිනැයි සත් ඇතියේ, නොදෙවුනෙහි දැවිනැයි සත් ඇතියේ, නො පැහැරගන්නා ලදුයෙහි පැහැර ගන්නා ලදැයි සත් ඇතියේ, තිකුසුසමානයෙන් නොරව වෙන්ව වෙසේ නම් නිසහිපච්ති වේ

6 නිසැති වූ සිවුර නො නිසජා වළඳ නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි උනු සදවසක් ඇතියෙහි අතිරෙක ය යන සත් ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි උනු සදවසක් ඇතියෙහි වීමති ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි. උනු සදවසක් ඇතියෙහි උනුසත් ඇතියේ ඇවැත් නැති

7 සරැයක් වෙන්ව වෙසේ නම, උතු සරැයක් වෙන්ව වෙසේ තම, සරැයක් වෙන්ව වැස යලි ගම් ඉමට බැස වැස නික්මේ නම, ඇතුළු සදවසැ පසුදුරු නම්, විසද නම්, නැසේ නම්, වැනසේ නම්, දූවේ නම්, අසිඳ ගණින් නම්, විස්වසින් ගණින් නම්, සිකුසුසම්මනයෙන් වෙන්ව වෙසේ නම්, උමතුවුවහුට, ආදිකමමිකයාට ඇවැන් නැති යි

සාසඛක ශික්ෂාපදය නිමි.

4. 3. 10.

පරිණත ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාගාවක් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවැත්තුවර ජෙතවන නම් වූ අනේපිඬ්සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි සැවැත්තුවර එක්තරා සමාගමක් විසින් සහනට වළදවා සිවුරු දෙන්-කෙමු'යි, සිවුරු සහිත බතක් පිළිගෙල කරණ ලද්දේ වෙයි එකල්හි සවගමහණකු ඒ සමූහයා වෙත එළඹ ඒ සමූහයාට මෙසේ ක්හ; "ඇවැත්ති, අපට මේ සිවුරු දෙව"යි "වහන්ස, අපි නො දෙමහ අප විසින් සහනට අවුරුදු පතා සිවුරු සහිත තික්ෂාව පිහිටුවන ලද්දීය" ඇවැත්ති, "සඛෂයාට දශකයෝ බොහෝ ය සහිකයාට ලාහණාර බොහෝ ය අපි නොපතිසා, තොප බලමින් මෙහි වසමහ ඉදින් නෙපි අපට නොදෙන්නහු නම් එකල්හි කවරෙක් අපට දෙන්නේ ද "ඇවැත්ති, මේ සිවුරු අපට දෙව යි. එකල්හි ඒ ජනසමූහය සවග මහණුන් විසින් තර කොට නියනු ලබන්නේ පිළිගෙළ කළ පරිදි සිවුරු සවග මහණුන්ට දි සඛෂයා බතින් වැළඳවිය යම හිකසුකෙනෙක් සඛෂයාට සිවුරු සහිත බතක් පිළියෙල කරණ ලදයි දනිත් ද, සවග මහණුන්ට දෙන ලදයි නොදනිත් ද" ඔහු මෙසේ කිහ

2 "ඔහොජෙථාවුසො සබසසා වීවර"නති "නති හතෙත සථාපටියතාං වීවරං අගහ ජිබ්බගබිගා අතනතො පරිණාමෙසු"නති ගෙ තෙ හිනබූ අපවණ තෙ උජිබාගනති බීගනති විපාවෙනති "කථං හි නෑම ජිබ්බගනියා හිනබූ ජාතං සඬිකිකං ලාභං පරිණතං අතනතො පරිණාමෙසානතී"ති අථ බො තෙ ගිනබු හගවතො එනමන අතනතො පරිණාමෙථා"ති? "සඬවං හගවා" විගරහි බූදෝධා හගවා "කථං හි නෑම තුමෙන මොසපුරිසා ජාතං සඬිකිකං ලාභං පරිණතං අතනතො පරිණාමෙසාථ නෙතං මොසපුරිසා අපපසනාානං වා පසාදග –පෙ– එවණුව පන තිනිකවෙ ඉමං සිනිකාපදං උදදිසෙයාාථ"

"සො පන කිකුබු ජානං සඬඛිකා ලාපං පරිණතං අතනනො පරිණාමෙයා, නිසාශයියං පාවිතුනියනති

3 **යො පනා**ති හො යාදිසො –පෙ–

හිකබුත් -පෙ- අයං ඉමසම් අනෙ අබ්පෙපතො නිකබුනි

ජානනති නාම සාමං වා ජානාති අ*සෙද*සද වා නසස ආරෙමෙනති, සො වා ආරොවෙති

සබ්සිකාං නෑම සබසසස දිනනං හොති පරිච්චනනං

(°13'භා තාම චීචරපිණ්ඩපාතසෙනාසනඕලානපච්චයහෙසජජපරික්ඛාර, අන්නම්සො චුණණපිණේඩාපි දන්තකටක්මපි දයිකසුන්නම්පි

අරිණතං නාම දසසාම කරිසසාමාති වෘචෘ තිනනා හොති

- 4 අතත තො පරිණාමෙනි. පයොගෙ දුකකටං, පට්ලාහෙන නිසසග්බිරං හොති නිසසජිතබබං සම්ඝසස වා ගණසස වා පුගගලසස වා එවසෑව පත තිකඛවෙ නිසසජිතබබං ''ඉදං මෙ තනෙන ජානං සම්ශිකං ලාභං පරිණතං අතතනො පරිණාමිතං නිසසග්බිගං, ඉමාහං සම්ශසස නිසසජාම්"ති –පෙ-ද්දේශයාති –පෙ- දදෙගුහුනති, –පෙ- ආයසමතො දම්මී"ති
- 5 පරිණතෙ පරිණතසඤාදී අතතතො පරිණාවෙනි, නිසසග්‍රීයං පෘචිතතියං පරිණතෙ වෙමනිකො අතතතො පරිණාවෙනි, අපෙන්‍රි දුකකටසස පරිණත අපරිණතසඤාදී අතහතො පරිණාවෙනි, අපෙන්‍රි දුකකටසස පරිණත අසදාදසම්ඝසස වා වෙනිගසස වා පරිණාවෙනි, අපෙන්‍රි දුකකටසස වෙනිගසස පරිණතං අසදාදළවනියෙස වා සම්ඝසස වා ඉණසස වා සම්ඝසස වා ඉණසස වා සම්ඝසස වා ඉණසස වා සම්ඝසස වා ඉණසස වා පරිණාවෙනි, අපෙන්‍රි දුකකටසස පුගාලසස පරිණාවෙනි, අපෙන්‍රි දුකකටසස පුගාලසස වරණාවෙනි, අපෙන්‍රි දුකකටසස අපරිණතෙ පරිණතසඤාදී, අපෙන්‍රි දුකකටසස අපරිණතෙ පරිණතෙ අපරිණතෙ අපරිණත අපරිණතෙ අපරිණතෙ අපරිණතෙන අපරිණ සත් ස්ථාදී අතය අපරිණතෙන පරිණති සත් ස්ථාදී අතය සත් ස්ථාදී අප්‍ය අපරිණ සත් සත් ස්ථාදී අප්‍ය අපරිණ සත් ස්ථාදී අප්‍ය අපරිණති සත් ස්ථාදී අප්‍ය අපරිණති සත් ස්ථාදී අප්‍ය අපරිණ සත් සත් ස්ථාදී අප්‍ය අපරිණ සත් ස්ථාදී අප්‍ය අප්‍ය අපරිණ සත් ස්ථාදී අප්‍ය අප්‍ය අපරිණ සත් ස්ථාදී අපරිණ සත් ස්ථ

2 "ඇවැත්ති සම්ඝයාව සිවුරු පිරිකර දෙව"යි "වහන්ස, නැත පිළියෙල කළ පරිදි සිවුරු සවග මහණනු තමන්ව පිරිණමා ගත්හ" යි යම් අපිස් මහණනු කෙතෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකිනි නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් සවග මහණනු දැන දැන පිරිණමන ලද සහසතු ලංඝය තමහට පිරිණැමූහුද"යි ඉක්බිනි ඒ තිඤුහු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ "සැබෑද, මහණෙකි තෙපි පිරිණමන ලද සහසතු ලංඝය දැන දැන තමහට පිරිණැමූහු දැයි" "සැබව, භාගාවතුන් වහන්ස" භාගාවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ ගැරහු සේක "කෙසේ නම් තුවඡපුරුෂයෙනි, තෙපි පිරිණමක ලද සහසතු ලංඝය දැන තමහට පිරිණැමූහු ද, තුවඡපුරුෂයෙනි, තෙල නො පහන්වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නොවෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

''යම් මහණෙක් දන දන සහසභු පිරිණැඹු ලාෂය තමනට පිරිණුවටන්නේ නම් නිසනිපවිති ඓ"'යයි.

ී. **යො පන** යනු යමෙක් යම් බදුයෙක්

තිකකු යනු මේ පොමේ මේ අථිගෙනි 'තිකබු'යි අදහස් කරණ ලදී

ජාන්ණ නම් තෙමේ හෝ දනිසි අන් කෙනෙක් හෝ ඔහුට දන්වත්. හෙ තෙමේ හෝ දන්වයි

සඹසික නම්· සඞ්සභාව දෙන ලද්දේ පරිභොග කරණ ලද්දේ වෙයි

ලාත නම්· සිවුරු පිඩුවෑ සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරය යවත් පිරිසෙයින් සුණුපිඩකුදු දහැට් දඩකුදු දාවළුනුයකුදු

පරිණක තම දෙමන කරමහ'යි වෘක් හෙද කරණලද වේ

- 4 තමහට පිරිණමවා නම පියෝහි දුකුළා වෙයි ලැබීමෙන් නිසහි වේ සහතව හෝ ගණයාට හෝ පුහුලක්හට හෝ නිසැජිය යුතුය ''මහණෙනි, මෙසේ නිසැජිය යුතු ''වහන්ස, මවිසින් සහතට පිරිණැමූ සහසතු ලාභය දන දැත තමහට පිරිණමන ලද්දේ නිසහි වින ''මම මෙය සහනට නිසජම්''යි දෙන්නේය යි දෙන්නාහයි ආයුෂ්මත්හට දෙමි''යි
- 5. පිරිණමන ලද්දෙනි පිරිණැම සන් ඇතිගේ තමනට පිරිණමා තම් නිසැති පමිති වෙයි පිරිණමන ලද්දෙනි මිමති ඇත්තේ තමනට පිරිණමා කම් දුකුළාඇවැත් වෙයි පිරිණමන ලද්දෙනි නොපිරිණැම් සැත් ඇතියේ තමනට පිරිණමා තම දුකුළාඇවැත් වෙයි සහසයට පිරිණමන ලද්ද අන් සහතට හෝ සැයකට හෝ පිරිණමා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි සැයකට පිරිණමන ලද්ද අන් සැයකට හෝ සහතට හෝ ගණයාට හෝ පුතුලක්නට හෝ පිරිණමා නම් දුකුළාඇවැත් වෙයි පුතුලක්නට පිරිණමන ලද්ද අත් පුතුලක්නට හෝ සහතට හෝ ගණයාට හෝ සැයකට හෝ පිරිණමා තම දුකුළාඇවැත් වෙයි. තොපිරිණමත ලද්දෙනි පිරිණැමු සත් ඇතියේ දුකුළාඇවැත් වෙයි. තොපිරිණමත ලද්දෙනි පිරිණැමු සත් ඇතියේ දිකුළාඇවැත් වෙයි නොපිරිණමත ලද්දෙනි ට්මනි ඇතියේ දුකුළෑඇටැත් වෙයි හො පිරිණමන ලද්දෙයි හෝ පිරිණමත ලදයි සත් ඇතියේ ඇවැත්

6 අතාපතති කති දෙමාති පුචඡියමාතො යනි තුමහාකා දෙගැ-ධුමේමා පරිභෝගා වා ලහෙනා පවිසඬිබාරා වා ලහෙගා වීරවයිනිකො වා අසස, යනි වා පත තුමහාකා විතතා පසිදති තති දෙථානි භණති, උම්මතතකසය, ආදිකම්මිකසයානි

පරිණතසිකබාපදං නිව්ඩතං.

පතනුවගෙනා තතියෙය.

කස්සුදදුනාං

දෙව ව පතුතෘති භෙසජජං වස්සිකාදනපණුවමං, සාමං වෘශාපනචෛනකෘ සාසමකං සමුසිකෙන වෘති

උද්දිවඨා බො ආයසමනෙනා නිංසනිසහගනියා පෘචිතනියා ධම්මා තාස්ථායසමනෙන පුවණම් කච්චිත් පරිසුණා? දුනියමයි පුවණම් කච්චිත් පරිසුණා? තනියමයි පුවණම් කච්චිත් පරිසුණා? පරිසුණාණයසමනෙනා තසමා තුණනී එවමෙනා බාරයාමිනි.

> [අතිරෙකෙකරතතඤව අකාලපොරාණබොවනං, පටිශාහඤව තකෛවව විණුඤතති ව තතුතතරි, ඓ අපපවාරිතා වෙව තිකබතතුං වොදනාය වාති

මිසසකං සුද්ධකයෝචව තුලකුව අනුවසසකං, පුරුණසන්තයෝචව ලොමානං හරණෙන ව, බොවනං රුපියණෙවව දෙව ව නානපපකාරකානි

අතිරෙකණුව පතතණුව ඌතෙන බකිතෙන ව, හෙසජජං සංවකකෙවුව කුපිතෙන අවඡිඥතං,

දෙව තනතවායා වෙව අවෙවකච්චරෙන ව, ජාරතතං විපාවාසෙන අතනතො පරිණාමනානි]්

නිංසකං නිවඩනං.

පාරාජිකපාළි නිටඨිතා.

[්] ඉදා අත්ධරක්ඛාර්‍රාදේශ සිකල පපාණ්ඩෙකු යෙව දිසසුනේක

6 කොතැත්ති දෙන්නමෝද යි විවාරණු ලබන්නේ, යම් තැතක තොපගේ දෙයබුම්ය පරිභොහය හෝ ලබන්නේ තම්, පිළිසකර හෝ ලබන්නේ තම්, කල් පවත්නේ හෝ වන්නේ තම්, යම් තැතක හෝ තොපගේ සිත පහදී තම්, එහි දෙව'යි කියා තම්, උමතුවූවහුට, ආදිකමම්කයාට, ඇවැත් තැති

පරිණත ශික්ෂාපදය නිම්.

පානුවණියකි.

එහි උදදුනය

පෘතුසිකපද දෙකය, හෙසජජ, වසසික සහ පස්වැනි අවජිනැත ශික්ෂා-පදය ද, සුතතවිඤඤතත්, මහාපෙසකාර, අචෙචකච්චර, සාසසික, සසිකික පරිණතය යන පසද යි දස ශික්ෂාපද කෙනෙක් වෙන්

ඇවැත්ති, තිස් නිසහිපචිති දහමිනු උදෙසන ලද්දන එහිලා ආයුෂ්මතුන් විචාරම කීම පිරිසිදුවටු ද? දෙවනවට ද විචාරම ''කිම පිරිසිදුවටු ද? නෙවනවට ද විචාරම· කිම පිරිසිදුවටු ද? එහිලා ආයුෂ්මන්නු පිරිසිදුවටු එහෙයින් මේ දෑෂණීවනාවය යි මෙසේ නෙල තූෂණීමනාවය දරම්"යි

නිංඝකය නිම.

පාරාජිකපාළිය නිම්.

පදනුකකමණිකා

¢	පිවු	ව ් අ		පිටුව
අකඛදසසා	10)4 ් අජෙකිෘගහෙතිා		522
අකබසිතං	7	0 අජානනනසස		80
අකඛරිකාය	46	•		434
අකබංතං	44, 29	•		610
අකෙඛන	46	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·		82
අකටං	58			44
අකතනිබබ්සෙං	15			436
අකතලුදෙ	15		ລ	461
අකපපියං	46, 29			34
අකාමකා	-	0 අකුකුත්තිකාය		578
අකාලචීවරං	512, 51			180
අකිරියවාදෙ	•	6 අවවසාර	246	, 248
අකිලංසුනො	1	.8 අවට්යමානො		58
අගහදුනං	32			468
අගතියිබූපමෙ	19			56
අගම්මන	S	6 අවභාරසභෙදකරවණුනි		452
අගාරං	2	8 අණ්ඩකොසමහා		10
අභාජාතං	46, 286, 51	·	පෙදං	330
අඞ්ගජාතසාමනතා		4 අතතගරකිනො		54
අඬනාරකාසුයා	, 4	ර අනතුදෙසං		383
අඹගුවඨාං	82, 29		198,	200
අඞ්ගුලනතරිසාංග		2 අන්පුරෙකඛෘර****		326
අඞ්ගුලිපතොදකෙන	18			54
අච්චයෙන	2	4 අන්සංහිතං		14
අවෙවකච්චරං	62	8 අති නෑම		36
අචඡරායෙ	3	8 අතිකකාමෙහි	140,	574
අචඡරියං	25	0 අතිමණුයදිසසති		14
අචඡාදෙතුං	62	4 අතියාවකො		378
අවඡාදෙතුකාමො	53			498
අචඡාදෙසසකි	54	රි අතිරෙකඡාරතතං		632
අචඡාදෙසි	2			593
අචඡ නාාචීවරෙ	53			40
අ චි	2			130
අවිරූපසමපනනා	3	1 1 4		22
අරජනගෙන	4		140,	
අරල්ණෙන	54	1		2 1
අජිකාචාරෙ	32	1.6	200,	
අරැඛ,පනො	42			200
ද රැඩාවසනා	28, 3			12
අරැබුපයයෝ	5			576
අපේඛාකාසො	12	8 අගිවිතනසිකඛා		56

~	ଜ ରର	,ad	පිටු
&	පිටුව	₹	
අධ්වතීතෙන	192	අනු <i>ක</i> ුකුතා	2
අධ්ප <i>ක</i> දියදි	56, 576	අනුතනරො	
අධිමාතෙන	200, 234	අනුදෑිටඨං	1
ද තිව නේථා	130	අනුැබංසිතො	42
අධ්වාසෙතු	14	අනුදධංසෙති	196, 256, 42
අධිවාසෙයි	24	අනුපපෘදබම්මෘ	, ,
අධ්සයිතානි	8	අනුපගම්ම	6
අධ්සීලසිකබා	56	අනුපදදවා	42
අබොජානුමණ කලං	324	අ නුපපතෙතා	
අනතරඝරෙ	633	අනුපරිගනතුං	4(
අනතරඛාපෙසුං	18	අනුපාදුනාය	18, 4
අනතරභෞගිකා	104	අනුපුබෙන	,
අනහරවෘසකං	518, 634	අනුසුණුර	42
අනෙතාසොවඨාගාරිසො	610	අනිසි <i>ස</i> ්දූ ංසි	48
අනෙතෘමනො	42	අනුවෘදුබිකරණයස	48
අදදුඛණිනෙන	106	අනුසඤඥගමානො	- 2
අතගාරිගං	28	අනෙකපරියායෙන	
අන ඔහ ෙණ	10	අනෙකවිහිතං	1
අතඤඤගරහිතො	54	අපපකං	j
අතහතමතො	420	අපක්ලමථො	38
අනත්සංහිතං	194	අපපත්	62
අනබ්ගතෙ	200	අපදෙසදනෙනා	4
අනබ්වකිකො	594	අපපචිතාතා	44
අනනතරහිතාය	30	අපපණිතිතං	222, 23
අතනුවඡවියං	46	අපපතිතො	424, 48
අනනුණුණුතං	28	අපපතිරුපං	4
අනවුලොම්කං	294	අපනෙන	20
අනපලොකෙනිා	24	දුපපුපුදුපු	5
අනතාවකතා	4	අපපමනන යය	1
අනතීජෳනං	200	අපපමාණකාය	37
අනතිරදෙඛා	424	අපපචෘරිතො	536, 62
අනලසො	338	අපපසනනං	4
අතවකාසො	56	අපපිචඡනාය	41
අනවගෙ	96	අපපිචඡසය	4
අනස්සාස්කෝ	186	අපපිත	536, 63
අතංගෘම්ඵලසවඡකිරියාය		අපෞවතාම	38, 42
අනාදීනවදසෙසා	40	; අපෙපායේනිා	46
අනාවිකතිා	54 , 80	අපගබෙහා	
අනිව්වානුපසයි	156	අපවචනඛාතො:	6
අතිමිතතං 20±, අතිසසජිනා	222, 323	්පව ව්ණාවෙ	51
අනිකිකා අනිකිකා	632	ඎගලිපතු	48, 44
අ තුල <i>කං</i> අතානතා	423	අප විතෝ	190
අනුකම්පෘ අනුකම්පෘ	16	්යදේස්තන ං	18
4570000	96	අපදං	11

¢	පිටුව	4	පිටුව
අපදිසනකි	418	අභිසංඛෘරිකං	420
අපරජඣති	424	අතිකව්ඨුං පවාරෙයන	534
අපරනනං	112	අතිනරිංසු	610
අපරිකකමනං	382	අහෙජර පපතෙතා	10
අපරිතුතතං	578	අමුනු	10
අපස්සාය	88	අමූලකෙන	196, 424
අපරිසංකිතසය	426	අගාපුතෙනා	40
අපසාදිතො	340	අගෞතිසො	54
අපසාදෙනි	238	අයෝපතෙතා	594
අපසොනං	162	අරසරුපො	4
අපුතතකං	40	අරහං	1
අඛෲවටෙන	340	අරකසි	322
අබුබුද	40	අරියෙන	66
අබේබාහාරිකා	260	අරුණුගාමනෙ	516
අබහණුදී ංසු	182	අරුපිගෙ	586
අමනණුකදුයිං	12	අරේගනනනා	484
අබහෘකුවිකා	468	අලකකිකා	54
අබතු ගන සැජි	42	අලමරිගණ නැදිණ ද සාසනං	200
අමනි කං	250	අලංකම්මනියෙ	484
අබනුතබමමං	20	අලොතිතා	322
අමුම්භවරියෙන	196	අවචනියං	464
අබලඅබලො	468	අවස්ථාසි	174
අහබෙබා	68, 244	අවහර	120
අහයා	422	අවහරණවිතෙතා	104
අභිකකනනං	14	අවෘපුරණං	292
අභිවාරිණි	250	අවාසීමං	556
අනිජජමාතො	152	අවිකපපිකො	594
අභිතිගකණනාති	298	අම්චෘරං	10
අතීනිනනා මෙසිං	10	අම්ජරා	10
අභිනිපපීළෙනි	298	අවිජජාසවා	12
අභිභෙන	130, 596	අවියතුකටු සස	66
අතිතිබනිජෙරග	8	අවිතකයාං	10 28
අභිතිමමිනිසසාමි	16	අව්දූරෙ	510
අතිනිපථෲදෙයා	552	අවිපපවුපෙ	596
අභිනිසීදනති	70	අට්ලුනෙන	96
අනු කලෝදගං	156	අවිහෙඨා	18
අභිකු කුරුති	112	අවිතරාගො	570
අතිරමයසු	30	අවුනතා	11
අභිරුලන	318	අසාලණ්ඩලිකාසු	294, 161
අභිවාදෙනි පැවිරීණකයා පි	4 40	අසසාමණකං අසසාමණකායෝ	374
අභිටිකුකුපෙයි අභිටිතරිනිා	160	රසානු නො නෙ	130
¢හු සුලිකා අහයතු යනා	462	අසසු	450
දගිසමෙනා විනි -	486	අසකාපුත්තිය හා වං	58, 88
Jamoonsons	300	America and and and	•

	පෘරාජිකපෘළි-ප	දුනුකකමණිකා	645
¢	පිටුව	i dia	පිටුව
අසමගනිතානි	18	් ¦ ආරදබං	10
අසණිමමං	46, 52	ආරතුවිරිගෙන	240
අසණකයා	76	ආරාඛනීගෙ	240
අසනනං	24	ආරාමිකභාවං	58
•		් ආලගෙනකි	142
අසපාගනි	158	, අංල ගතමු කොතා ග	44
අසමමුවෙන්:	10 200	අංලිමෙපනතසස	284
අසම නුගතානිය මානෙක		ආවසතා	296
අසල්මිනං	10	ආව්ඤරී	318
අසාද්යනතසය සසාද්යිත	80	ආවේලං	466
අසාරතා	10	් අං කිලෙය	386
අසාවෙතුකාමෙ	66	ු ආ ස වනිරොබො	12
අසිලෙමං	248	් ආසවසමුදග <u>ෙ</u>	12
අසුවිං	256	් අංගුලනයා අංගුලනයා	46
අසුකසස	426	් ආහන්ධිනේතා	
අසෙවනකො	154, 156	, ඇ හිණ ඩනතා	424, 618
අංසකුවෙන	<i>3</i> 18	(512
අංසවවට කො	622	ආභි <i>ණඛිස</i> සංමි	146
අභිකුණපෙන	152	, 8	
фэ		, ඉකාධ <i>ණි</i> කා	250
ආකුම්වා	454	, ඉඩකයාය	184
ආකාරෙහි	64	ඉවඪකෘ	178
ආකාසටඨං	108	ඉතිවුනනං	20
ආක් ණණ ලොමං	326	ඉතින	40
ආකො ටාපෙ යන	518	ඉන්නනෑමෙ	120, 168, 458
ආකොට්කා	634	ඉතිකෘ	88
අංගතඵලා	486	ඉස්ම්ඛතං	38
අංගමෙහි	22	ඉත්පණ්ඩකෘ	374
අංචිනෙනෘ	50	ඉඥබලෙ	104
අං	10, 12, 576	ඳු අදිගොපකො	96
ආදික ම මිකසා	454	ඉස්සාපකතෘ	250
අෘදිතනං	422	Ĉ	
අංදිතනං ය	46	උකකම්ඔයනි	0+0
ආදියෙයා	104	උකකණයක ස	616
ආදිස ක	514	උකකු විකං	58
අාතාපාත සතිසමෘධි	154	උකඛිතනං	500, 582
ආනෙඤරං	254	උකෙබ්ටිකො	130
ආපණිකසා	141	උගනණෙන ශූෂ	212
ආපතතෘඛික <i>රණ</i> සස	138	උගුෂාටෙනා	580
ආ න්දෙසිකං	36	උච්චෘ <i>රං</i>	292
අංමිසෙන	140	උච්චාරෙසි	112, 281
ರು ಹವು ಿ	4	<u>රුණාලිහිත යාණක රු</u>	178
අාසසමන නං	36	උ චල නොමිරා උපැදැකිලාණ ආර්ථ	,
ಧು ರಿದ್ದ ಭಕ್ಷತವಾ	34	උවෙඡය <u>ෙ</u> උවෙඡයෙ	4
		J	6

c	පිටුව	c	පිටුව
උජඹයානති	320	උපාදිනෙනා	412
උජඹායනතානං	450	උපාදි <i>ත</i> නරුපෙ	262
උජිකිෘයනති	98	උපෙක්ඛකො	10
උසෙජුන	14, 376	උබ්බ්ණනයි	371
උටික් පෙසුං	182	උබ්භක්ඛ කං	321
උඓකි	34	උ බ්හ තස ම්ං	500, 514
උතතර සිරණං	128, 530	උබතු ජජ නිා	94
උනනරාස ඩෙගා	22	උභතොබණෙර නකො	68
උතනරිනඩයං	420	උභිභෝච න්ටික විශල	466
	42, 256	උම්මසති	298
උතතරිම නුසා ධමමසා	142	උමවසනා	296
උතනාරෙසුං		.	
උතුනී	40	එ <i>කජ</i> කිං	418
ට රු දි ඔසු ශා	22	එකතොවණ ික මාලං	460
උදෙදසං	58	එක ථාල කෙ	468
උ §ඥ්සප වූ ගෘප නෙන සි	462	එක <i>න</i> නපරිපුණණ:	28
උදෙයුසි තො	50 8	ථකනතපරිසුණිං	28
උදගෙන	34	එකප <u>ාප</u> ුරණ	160, 172
උදඃ ඤලිං	290	එකමූලක ස ස	264
ලද් යාද්ං	10	එකංසං	22
ල් ද්ල ග ෘ	572	එකිණුියං	401
උදර විට්ට් සං	92	එකුදෙදිසො	50, 68, 450
උදනං	20	එ කුපවාරෙ	506
උදුකඛ ලො	14	එ තු	16
උදුක්ඛලහණකික:	44	a	
උණුරානං	386		260
උපපණ්ඩු පපණ්ඩු කජාතො	42	ඉකකු වන නි	468
උපකඛවං	536	ඉක්ඛිනතුවකඩු	118
උපකචඡකෙ	92	බුච්රකො	139
උපච්සානං	386	ඔවිනි <i>ති</i> වා	50
උපජනාගං	58 154	∂£ 3	503
උපවඪෘනසාලායං උපවඨා සිකං	482	ඛනාපෙ <i>පෙනා</i> ඛනිණෙණා	294
ලපාද ුතා පෙනසෙක	374	මුද් කන ්නුක් නොකොතා:	48
උපනුමෙනි	14	මුද්තු ය කුද අද්ශානයක	132
උපතිකඛිතෙනා	136, 580	බුදුත _්	559
උ පතිකඛ්පතං	169	යල <i>ු</i> යුනි රකෙබා	119
උපනිජකි,සි	288	මුනිඛපතනපාණි-	26
උපනිධි	116	ඔුනොජෙර	b33
උපනිස්සාස	31	ඔපාතං	165
උපලාපෙනිා	50, 140	ఖద ోజ మ్మంజను	89 ***
උප වාද කා	12	ඔහුනවූමබ වා	318 196
೯ ಜ ೂಪ್ರ್ಯಾಯ	18	ತ್ರಿ ೨,೫ ೫೫ ೫೫	595
උපන ගිණුයෙ.	53	ධුලිකො	JU F

	පාරාජිකපාළි-ප	දුනුකකමණිකා	64
8	පිටුව	a	පිටුව
ඔම්සති	298	කම්බලං	620
ඔ ම්සිනා	296 '	කු මම කෘරි	364
ඔමසවෘදසක	430	කුමමනිගෙ	10
ඔරකො	38	කුම්මවෘචාය	454
ඔරුබිහිකෙං	246	කුයවිකකු ර	590
ඔරෙනු කිරීමාසෙ	614	කරණියං	12
ඔරොහනතා මාරොහනතා	246	කරමරානිතෘ	348
ඔලබ ඝති	298	කුවැවෙන	492
ඔලම්බක <u>ො</u>	, 110		
ඔලි නවිලිනා	610	ສລາ	
ඹුව වට් කා ග	548	කාමපරිලාහාතං	50, 294
ඔව ් කෙ	508	කාමපිපෘසෘත	44
ඔවසසා පෙන ති	612	කෘමභොගී	322
මුසුරෙයන	450	කෘම්චිතකසානං	41
ඔ සාදෙහි	38	කාම්ස ණු කිදුනුං	44
ඔසි සදව නත සස	290	කාගදිණිබනුලා	416
ඔහා <i>රෙනි</i> ා	82	කෘශබණිතං	622
ඔහි යන් ක ා	522	කාරුණු කු ඩිපපාසො	140
		කෘලසුනතං	490
A		කෘසායානි	28
කකකසලොමං	326	කාසංව ක ණඨා	198
කචෙඡ	523	କ୍ଷ	
කටහි හා රිකා	88	කිච්චෘධිකරණ	400
කටහණඩං	578		426
ක විහාරො	110	කිචඡලාහෙෘ කිතුවසොව	522
ක ට්සු නනං	108		198
කටිං	50	කිපීලලකෘතං කිලයෙ <u>ද</u> ුගි	396
<i>කණ</i> ක්සුපාපාං	108	ක්ලම්ස සාමි	38, 493
කණාබුවනනසස	284	_	34
කණණකිතෘනි	502	කිසමිං විස	88 588
කණගසපපසස	46	කිසො	42
කතනරද <i>ණෙ</i> කා	418	කිව ච්රං	594
කතනිකචොරකා	632		092
කතකලපාණෙ	158	කු	
කතශිරුතකාතො	158	<i>ධාක</i> කුවවං	42
කතකුසලෙ	158	කුකකුටචඡාපකාතං	8, 10
කතාකතං	584	<i>කුකකුරකුණ</i> පෙන	152
කතිකසණ්ඩා නං	415	කුවු ම්බසය	186
කතිපානං කරුම්	34	කුච්චුණු	386
කඥමං කතාජකං	290	කුඨෘරි	198
කා ගා පකා කපෙපති	420	නුඣමූලං	36
කුපෙහ	430	ධා ලඩඩා	192
කුපියදුරෙ	484	ධු නෙ න්	24
	110	పు ఉ్రం	106

क्ष	පිමුව ,	<u>a</u>	පිටුව
කුදඥ	196 i	බුඥමධුං	16
කුමහිමුඛෘ	108	බුංසෙනි	322
කුමමාසං	36	ø	
කුම්තො	140		
කුලලා	246	ගණිකො	96
කුලුපගං	336	ගතතානි	34, 146
කුලසුණහායො	294	ගතපවවෘගතෙන	163
කුසචීරං	82	ගන්බරසා	2
කුසලං	450	ගම්භපාතනං	182
කුලසුණහාභි	466	ගරුපරිකඛෘරෘති	198
කුවාගාරසාලාගං	26, 152	ගරුහණ්ඩානි	198
	.,	ගහපකිච්චරඛරෝ	442
6 23	- 1	ගතිතාගතිතං	600
කෙවලපරිපුණණං	1	ණා	
කෙසකමබලං	82	ගාථා	20
කෙසම රුසුං	28 ,	ගෘමිඛමමං	48, 52
©233 3	1	ගාමූපවාරෙ	104
කොකවිසාසං	132	ঞ	
කො ටෙව <i>ත</i> ා	14	ගීවුපගං	584
කොට්යං	108	-	
කොන්ලියං	486	6 6	
කොස්කෘරකො	551	මගරා වං	20
කොසජජසස	48	ØØ3	
කොමසිගපං	620	ගොචරියානං	360
කොළඹෙ	610	ගොචපයානං ගොචපයානං	104
Э		ගොපානසිං ගොපානසිං	146, 178
බණෙන	40	ගොපිතං	104
ඛනිතාරෙ	110	ගොපෙනුං	144
බමනී සං	566 ¦	ගොමයෙන	38
බරකමාලං	326	ගොසපපි	610
බරෙ	156	డు	
බලිකාය	468		286
බාදනියාදීනි	191	ඝට්ටාපෙන්නය: ඝට්කං	200
- බ		කටකාං කටිකා ග	168
බිතතවිනෙකු	00 101	ස ටෙවනවා	86
කිල ජා නෙ.	66, 124	ඝනකතං	581
	‡36, 618	ක රාවාසා	51
5		&)	
ରି ଦ୍ରେ	12	ක් භෙරෙනා	196
බ් යනනාන ං	1 50		
ని డబ ు -	98	6 53	.10
බල-	113	∉ ‰ර℃∞•	46

649	දු වා කානා මෙන කා	ෘර්ථිකපෘළි-ප	ජා
පිටුව	ජ	පිටුව	Ð
296	ජුපතං	448, 450	ච <i>සා</i> ක භෙදං
84	ජුපි	246	වකබුභූතා
	<u>ජෙ</u>	386	චචච <i>ර</i> නිය න ං
4.00		214	චනෙනා
106	ඡෙජජභෙජජං	420	වතුකකභනතං
	ರ	230	චතුන්ං කිෘතං
478	ජ ඔක පෙස නි කෙන	113	වතුහි
580	ජ නුමා සි කො	58	විවිතු කාමෝ
132, 286	ජ <i>න</i> තා ඝ රෙ		
616			චා
016	ජනපදචෘරිකං	50	වාලෙසි
	త ు	424	වෘ වනෘධිප ා යෙ
76	ජෳග <i>්න</i> තසස		වි
424	ජාගරො	96	විකඛලලං
580	ජෘත රුප රජතං	468	ච්චතුලකෙත
2, 20	ජානතො	160	චීනතුම්තෙ
22	ජානිසකති	430	චිතතරූපං
340	ජායනභනෙ	160, 162	චිතනසභිකපෙපෘ
340	ජෘරතතතෙ	156	චිතතසංඛාරපටිසංවෙදී
322	ජාරසස	16	ච්රවකීනිකං
	ජි		3
380	ජිගි•සෙ	628	චීව රකාලසම යං
58	ජ්ගුචඡමාතො	546	වීවරුවෙතාපනනං
	6 5	108	චීවරරජජු ගෘ
		108	වීවරවංසෙ
6	ජෙගුචඡි ජෙටෙඨා		
8, 14			a
	ക്കാ	598	චුණණ පිණෙඩා
230	කානං	13	චුතුපපාත <i>ක</i> ුණං
108	කා පෙනි		වේ
	নিন্	548	චෙතාපෙනා
56, 200	සදහනිවගුපෙවන	404	, චෙනිශරුකුඛං
460	සුදු නා දා ශා		త
36	<i>ක</i> දනිදයි	434	ජගලකං
54	කුදුනිවාසතෙන	156	ඡණ
02	డు	856	ඡ ඤවෘසිනි
- 0	ද්ා නාරගෙන	338	ඡ නනෘ
56		38, 154	ඡමකි තහනං
	a	116	ජ මා යං
190	නකක	194	ජ ලභි ෙ හද සිදු
260	වකකවණණං වූවා දිපා		తు
318	නැහින ක්රිය ක්රීම්කා	180	ජාදෙ නිා
44	್ಷಾ <u>ಡು</u> ಗ್ರಾಬಗ್ರಾತ ದ್ದ	700	- (

ත	පිටුව	۵	පිටුව
තතියං ඣෘතං	230	ථරුසමිං	468
තදනු <i>ප</i> පනෙනා	514	් ඵලටඪං	108
තුනතුවා යෙහි	620	ු එව්කාග	138, 610
තුපපචචණ	52	t	100, 010
තපානතු	242	ථා	
තුපනීයා	8	ු ථාලිපාකෙ	36
තපසයී	8	. A	
තපොගුණා	442	ඵුලලච්චගසස	76, 226
තුරචඡවිඝාගං	132	වේ	77, 10.20
තුළාකෙ	114	1	
		ථෙනාසී නි	102
තා		ලේයාසබ්බෘතුං	102
නාපෙ නි	180	6 21	
තාලප <i>ක</i> කපාලකා	144	ථොමෙනි	822
තෘලාව <i>ප</i> ්සුකතා	4	90186D	200
නෘ වකෘලිකං	122	ę	
ති		, දමකඛනතුං	550
	40	ද්වගංණිගසම, පනති	48
නිකඛනතුං	450	දුවිනිතිකා	14
තිකොච්පාරිසුදබං	608	දකෙඛෘ	388
තිණණඩුපකං	94	දකවණණා	260
තිණකුට්කං තිණකාරියො	94	දජජාමි	386
	32	දනකපොතං	114
තිම්බරුසකො තිරචජානකථිකා	418	ද්ඛබ ද්ඛබෘ	436
ත්රචඡානකටකා ත්රචඡානකතාය	50	දවණිාග	262
ත්රද ක්ඛා	478	දසපදෙ	46 8
ත්රොකනා ත්රොකරණ්යං	#10	දසාහභිකකනෙනා	59 1
තුරොකාට සැගං	338	දසාහපරමං	498
	66	් ද සිකසු නතං	590
නිලඵලමනනං	00	c,	
නි		•	96
නිරෙනි:	30 ,	ද රුකු ඔබිකං ද රුධිතලිකා ය	84
තු		දුරුමාසකො දුරුමාසකො	580
ධුචඡකං	202, 414		
තුණයි හා මෙන	24, 36	Ę	
තුව වෙට නති	468	දිට ඪ ඛම්මි කානං	48
୍		දිටඪස <i>ක</i> ැස්තො	200
නෙකටුක ශා ගුං	118	Ę	
වොක් <u>පු</u> ක්ක. ශ්ර	256	දීඝමණාන•	20
త	NUV	දීපෙකු _ය	45?
ಲಿತ ಮ ಲ್ಲಾ,	292	٠ <u>د</u>	
රංකයි -	292 130	දුයාබ	12
<u> </u>	283	දුසා දුගනතිං	16
-0.50.000000	603	Pomon	•

	පා රුජිකපාළි -පද	නුකකමණිකා	651
	පිවුව	_ <u>a</u>	පිටුව
Š			320
චෙවාලා	632	බුනනි කා වයාද ණා	34
වඩුලලං	48	ධූ නගුණො	448
වඩුලලාපි	320	බුතාග	112
වුද් ලයා දිවසු ලය	322	බුරං	322
තියං කිාතං	230 '	ධුවලො ති තා	200
තිය පණුණු නති	54, 530 '	ල ඛ්‍ය	
සොසුනා ස	48		578
බබ වසින කාපද ං	462	බොවා කි	
්පුත් වන ගතා ලද් වෙත නොක් ලද්	42	බොවෘපිතං	518
	54	20	
ුබබල ාං	450		` 612
බබුදුබිනො	444	නුගත්	80
දුබනාසිතං		නගෙන	422
ුඛනි නෙඛා	14	නවඡ නතං	
දුහරනා ග	48	න වා එච්චරො	530
දුමමඬකුතං	48	නටඪපනනසස	604
දුමම තො	42	නපපතිරුපං	422
දුරනුරකඛියා	382	නවනීතං	610
දි රියුණං	42	නව ර තතං	326
ಕ್ಷಿಹಬಿಂ	126	නවෘවුතං	326
දුස්සණු පස	484	නසාරෙගතම	98
දුස්සයුගෙන	26		
දුසාව නිජ	532	නා	
දුසසංහරෙසු	382	නෘගද් <i>නෙ</i> නා	108
දිකාංගයෙහි	50.5	නාතිකඩෝයාසි	38
g		නා නෑ ගොන්නා	463
දූනප රමපරාග	162	' නෘනාජච්චෘ	462
ෙ ද		් නි	
-	24	නි කබ මති	418
දෙයා:බමේමා		නි කබ්නතානි	18
දෙවගහද <i>ර</i> ුනී	98	නිකවව	198
දෙසෙස	380	නිඛනීයමානා	486
ø¢,		නිඛාතං	108
-	248	නිඛෘදනං	198
ෙ ද,ණිගො	410	නිග වෙ න්ගා	46
a		නිදිවහනතිකා	422
ඛජාතුටා	348	නිවජිවිං	250
	510	නිවඡාරෙසි	292
ඛණුණු <i>කරණං</i>	356	නිටඨුතිණා	330
ධනසාකීතා	112	නිපාතෙසුං	182
ධම්මං වරනෙනා	26	නිම්මාණාය	41
බම්මි යා		නිඛ්ඛාහා පෙනිා නිඛ්ඛාහා පෙනිා	38, 96
ධම්වචිනයෙ	42, 196	නිබබුණ් කින ්ගි	468
ඛම්මස්සාමී ඛම්මූපතාරේ	96	නැඹු <i>ලකාන</i> යා නිවෙබසේනයි	436
0 15 M 00 00 00 00	170	ひってもんのいかいし	300

පාරාජිකපාළි-පදුනුකකුම්ණිතා		
3 9ුව	8	
450	පවචුපටඞිතුං	
4	පච්චුසසමයං	
	399	

প্র	ප් වුව	8	දුමුඩ
තිමපතතං	450	ප වවුපට ව තං	124
නි මිනෙතති	4	පච්චුස්කමියං	580
නිම්තනං	50	පචඡ්ෳතතතං	216
නිම්තනකමමං	172	පච ඡාසම් ණෙ න	21
නියතෘ	2?	පච්ඡිමික <u>ො</u>	23
නීරමවූදෙ	22	පවතෙන:	196
නිරාදීනවො	22	පරෑඹායනතා	155
නිරුතනිප ෙ	128, 130	පජඹායි	12
නිරොඩානුපයයි	156	පජනථ	19
නිලිසිංසු	50	ප <i>රා</i> ද පෙන	21
නිවාසෙනිා	26	පණුලපති	22
නිවාසෙසි	612	පණුණු සංබදේඛා	516
නිම්ටෙඨාකාජෞ	634	පුණෙන .	533
නිස්සගම්යෙන	308	ප ව9ෘසිනි	357
නිසාවාච්චරං	500	ප ටිකකමිනං	176
නිසසමාජනෙනා	596	පටිකඛ්භභං	598
නිස්සංසයං	50	ප ටිගාහෙසි	590
නිසජරං	484	ප ටි නා තාග	22
නිසිදුකං	130	පට්චඡ ෙන නා	491
නිසිදනසනග	570	පට් චර ාදෙනිා	39, 530
 ● 3		පටිජාන මානො	188
(හලම්ස්ස් සම්ලය)	548	පට්ජෘතියකති	291
තෙනාරං	1 76	පට් කැකදුය	56
තෙරයිකසය	190	පරිතිධ සහානු පස්ඩ	156
		පටිතිස්සය ා ය	150, 166
8		පටනිසාජෙන සා	476
ප ක්ක නෙතා	332	පටිනිසස වෙඨා	?1?, 218
පගතාම	28	පව්බදඛම්නෙනා	82, 159
පකිිිිිිිි	450	පට් <u></u> බුදෙඛෘ	80
පක්ඛාලෙණිා	82	පටිට්රෳතවනයය	226, 23?
ප සබිතනං	16	ප ට්යතුනං	636
පකරණෙ	52, 158, 258	ප ට්ට්ජාති	329
ರ ವಾದೂ	150	පට්ටිනයො	11
සයාන	31, 11, 376	පට්වීරනං	331
ප්ලෙනුව	151	යව්ටියෙසා	11?, 580 638
පඩ ග විරෙන	163	පටස¢බාරං යට්පැති	171
೮ ೯೯೯೪೪೪೪೪೪೪	58	පටසලලබනු. පටසලලබනු.	566
ප ි වලග 3	19, 21	පටයා දෙන කුං පටයා දෙන කුං	610
පදිවසෙකසි	39	පටසානේසානි පටසාගනිසානි	610
පට්වාද්.,	572, 511	උ ට්යන්න්	564
පම්මා _ශ ජනි	319, 371	ಲಂಭ್ <u>ರಾಣ್ಯಗ</u> ವ ಲಂಭಿ	559
ෙ ටටුවෙනන්	1	පස්මි යා ශිවක	74
೮ ೬೬೯೩೦೩ಜೀಕ್ಟ	631	とぶるいというかい	189

	පණ්ඩකො		68		පරිභාවි			8
	පණ්ඩුපලාසො		106		පරිතුඤජි තබබෘති			610
	පණාමෙනිා		22		පරිභූතතං			546
	පණි්ධාය		236		පරියාගාරො			292
	පත්හක්ඛන්ඛා		422		පරිහිටඪාග			616
	පතත්කලලං	406,	454	,	පරියොසා තකලා හණ	0		1
	පතතගෘහාප කො	•	600	1	පරිගොදුනෙ			10
	පතනළුවිකාය		620		පරිගොසාපෙති			558
	පතතපරියනෙතා		600		පරිචනෙතයා			16
	පතතෘ උහු කෙන		468	- [පරිවෘසං		260.	482
	පත්පත්පුලකං		14		පරිවිතුකෙකා		,	16
	පතිකුඩුස්ති		295		පරිවුතො		28.	196
	පතිමැතෙති		176		පරිසුණෙ		,	10
	පතිසල ින සස		16		පරිසෙදිතානි			8
	පතිසලමයිතුං	90.	152		පරිහාරපථෙ			468
	පතිසෙවිතා	,	424		පලලලං			380
	පතිසෙවී		44		පවවොඩා			140
	පතිසෙවෙයා		48		පවාරණ			426
	පථවන රාජා		104		පවෘරිතානං		604.	620
	පදකඛිණ.	14, 28,			පවාසං		• • • • •	622
	පදලෙකි	,	8		පවුතෙතා			218
	පදුම.		110		පවෙදගෙ			198
	පතසවොරකා		136		පවෙදෙති			1
	පනාමෙණිා		292		පවෙසෙනතසය			290
	පතාමෙසි		176		පසහනමුබවණණා	42,	194,	
	පපපවකොජං		16		පසාදෙඛා	ĺ	,	10
	පපතෘ		40		පසාමෙනගා			156
	පබබජෙයා		28		පස්සිනෙතා			156
	පබ්බාජනීය කම්ම කතා		476		පසසාවටඨානං			94
1	ප්ති ගෙනා		252		පසා වම ගෙන			321
	පරක්කාමිසයති		450		පසාදහ <i>ඤ</i> ඤං			242
	පරචිතතවිදු		238		පහෘණං			11
	පරපරිගනහිතෘ		122		පහිණාති			348
	පරුම්සති	294,	298		පහිණෙගා			396
	පරිකඛ්පිණා		38		පහිතතනසස			10
	පරිච්චනො		580		පනිතො			346
	පරිචෘරෙහි		33		පයිණෙ			214
	පරිචෘරෙනෙතා පරි <i>ඤ</i> යද		344		පශූතජෘතර, පරරතං			34
	පරිණුතුං		41		පශුතඩනඩඤැය			34
	පරි නැමෙසා _ය		638		ප ූත ඉච්ඡක ච්ඡ පා			252
	Suite Cli		638		පයු ග ටිත්තුව ක රණා			34

a	පිටුව	9	පිටුව
පංචඛනුසතං	632	පුවිමණු	1
පංචිභෙ සජජාති	610	පුණුන්න ං	146
පංචමා සකො	102	පුණෙද	38
පංසු කි තෘනි	146	පුණ්ඩරීකං	110
පංසු කූලි කො	34	පුතකදුරසස	194
2 3		ු පුතතභාතුකා -	522
	446	පුතුබහවෘතීනිබබනහි	8
පාටිදෙසනීයං පෘණානි	194	පූපාං	40
පාණිතෝ පාණිතෝ	34	ූ සූපඵෘවලිගං	290
පාණිපෙහාරං පාණිපෙහාරං	578	සූපවංසා	40
ටා තුරුං ටා තුරු රට ගෘටං	16	පුබබනකුසමගං	26
	14	පුබබනනං	112
පෘණුපෙතං පාණිකාසි	246	් පුබබනනනිසසිතානං	388
පාතුබාහ.	96	පුබබ් භාසි නො	468
පාතිමෝකබං පාතනත	30 16	පුබබරතතාපරරතනං	54
	244	පු බෙබනිවාසානු යා ජාත්ය නිය	
පෘතුකම්මෘග පෘතුතවිණති	22	පුරුණදුතියිකා 38,	
පෘතුත්තනයා	584	් පුරුණවොහෘරිකො	102
පාතෙනති	476	පුරාගං හණුඥම්	98
		පුරිසගුතනිං	106
පාදං පාතාගාරසාලා	386	පුරිසපුකරං	374
පෘරතෝ	38	පුරිසූසභෞ	90
පාරාජිකො	48	පුරිසදම්මසාරපී	1
පෘරිවටටකං	524		
පෘවවනෙ	246	68	00
පාචාරං	328	පෙනගිකං	38 626
පාසාදිකාශ	448	පෙස නා රෙහි	020 48
පාගෙසි	628	පෙස්ලානං	30
8		₁	
_	400	් පෞකඛ <i>ර</i> වනෙ	290
පිටකං පිරකික දියාක	108	පෙසෙසසති	60
පිණ්ඩවාරිකො පිණ්ඩපාතනීහ <i>රතෙ</i> නා	174	۵	
පිණාපාතනාන පෙනතා පිණාපාතනාන පෙනතා	152, 566 374		108
විණිඛදාභිකො -	34	ඵශුපෙති	510
වනා ළහා විතාමහං	576	එරති	82
ට්තා මහසු ගා	576	ඵලකට්රං	18
පිපාකුම්කය <u>ා</u>	41	ඵල6ක ඵඎ	310
ට්ටනති -	191		•••
වංසිති:	14	ථා	- 00
8		ථාණිතං	593 216
ಲಿ ೯೬	130	ථාසුලන නරිකාති	G # U
ව <i>ැනිව</i> ියා 12	, 191, 256	2	- 1
ව නසුබිං	10	් විකිෘ	5‡ 150
೯೬೯ ಮಾಜಾ	258	ಲ್ಲಿಕ್ ಜಿಯ	150

	පෘරාජිකපෘළි-පැ	දු නු කක වණිකා	655
ෙ	පිවුව	හා	පිටුව
ඵොටඨ බබ රසා	4	භෘ කු ටික හෘකුටිකො	468
ඵාට ඪබබුපහාරා	170	භාවනෘ කුයෝගමනු යුතෙනා	
an a		තාවං -	230
	240	-0	
බහාකා තුං	RIU	ති	
9		තීකඛෘචරියං	56
බු ග මචරියං	20	තිකබුපචචණිකා	70
වු ගමණුඤං	160, 330	භිතනපටබරේ	56
a		භිතනසකුසදී	596
	E CO	€	530
බහිදධා කොටඨ කෙ	568	තිංසනකෙ	18
බහු <i>කරණි</i> ගා	24	භූ	
ຄົວ		භූතතෘවිං	40
බෘහාප රමප රාස	318	භූ නනාපං	6
බෘතාගං	36	භූමමටස්ං	108
බෘහුලල ග	610	භූමම ස්ථ රණං	530, 566
බංහුලිකො	450		000, 000
බෘහුසචවමහතතං	22	තු	
<u>ର</u>		භූතපුබබං	18, 378
බ්වේඛෘකුතං	198	් ර්	
නිලබනදුති යං	420	හෙදනසංවතතනිකං	450
3	100	ত ক্ষা	
20		භෞගවෲසතෙන	54
බ්ජකං	40	හොගවෘසිනී	356
<u> </u>		a	
බුඩා පබබජි තො	94	මකකුටී	50
බුදබපමුඛං	26	, ම්කඛිකාමධූ	610
වුණානුවුණාතං	18	මඩකුභූතං	422
© ຄິງ		මජෙකිකලා ණං	1
		මඤව පීඨති සිබ්මේබෘහනං	292
බොජකිඛනානං	212	මඤජරිකං	466
බොධපක්ඛියාතං	54	මතනංජෘතිනෘ	534
ড)		මතපතිකෘ	330
හි ඩිනු	222	මදනිම්මදනාය	44
හණා භණාඛදධෘනි	620 510	මධුකතෙලං	610
ආණු ඩ සා ආණුතාන්ණානු	512	මධුගොලකං	148
හතනකිවලං	224, 232 36	මණුමණු ු මතසාකණ්	468
භ තන නෙන	420	මනාපො	18
තත්රෙදසං	416, 418	මනුසා විශාහ පාරාජිකං මනුසා විශාහ පාරාජිකං	30 438
හදු	±10, ±10	මනුසාවි ගා නෝ ප්රතිසාවිගානෝ	438 162
තවාසවා	12	ල් ලිනසිකාය	468

	_		
@	පිදුව	Ø	පිටුව
මරණවණාරණ	162	ගථා ජ චෙච ා	56
මහද ධ නා	34	ග ථාපුතෙනා	56
මහලල කං	406	ගථා ති <i>රන</i> නං	26
මහා හොගා	34	සථාසුතෙ නන	408
මිහිවුණතාය	48	. සථා රකිං	420
© 3		ශ ථාවජෙන	468
මෘතිකානං	514	:	56
මෘ තුගෘමසස	46	ගථාසිලො	56
මා ಬු මනතිකාං	38	l	
මා රකා ශිකා	152	CSo	
මාලකි තා	506	. ගාවන බහුලො	376
මාලා වචඡං	466	¦ ගෘදිසො	56
මෘ වි තෙඨයි <i>ප</i> ර්	40	, යාජනීයං	566
		ශෘවත තියකා	516
3		ු යෘවතිනං	483
මිලකඛසස	66	යාවද ්ජීා	54
ම් තිත පුබබ ඔය වි	46 8) <u>8</u>	
<u> </u>		1	243
මූගාපපහාරං	518	් යුතනයෙනගෙන	<i>K</i> 4 5
මුවඡනා	40	4	
මුවඨසසති	260	් රඞ්නම්ජෙකි	468
මුුණිපපසගතෘ	90	රජුඛකිතෙත	106
මුදු පිට්ට කො	84	් රජකප්ථරණං	103, 126
මුදුගුතො	10, 12	රජකෙ ගි	136
මුස ලං	174	රණු තකාලකං	556
මූහුතනිකා	346	රජනගියෙ	576
වූහුතෙතක	40	රටඪපිණෙඩෘ	198
	1	රතු නානි	578
<u> </u>		රථකෙන	468
<u>මූලටඪ</u> සභ	114, 120	ර කර සා	4
ම්ලිකණ් <i>ස</i> ්නව	48	රහොගනසස	16, 230
⊌ D		රහාගතසඤද්	163
මේ පු්තං	40	-	
මේ දුන ඩමේ ටෘ	66	র্ জ	
මේද ා වට	150	රාග විරානා ස	41
c ະ ຄຳ ව	338	රා ජනොහො	548
ම	950	රුජ	600
ටොනබ ි ඩාය	4.6	රානසසං	18
	468	E	
Cමාහතාධ්යපාෂණ මොසපුරිස	31.1	815500 3	168, 576
	16, 191	రి శుల్పు	207, 010
	_	G ₇	
සථාක _{දවු} ලගො	12	රුපරැය	1
ස ඵාගෞච්රෙ	56	රුපිය වෙතා පනනං	586

	පෘරාඡිකපෘළි-ප	ද නු කකම ණිකා	657
6 _L	පිටුව ,	ව	පිටුව
රුපියජ ඩඩකො	582	වටංසකං	466
රුපිසසිකිිිිිිිිිිිිි	580	වටටූ පචෙඡ දුග	441, 258
රුපූපහාරො	162	වණාණවා	42
		වතතුකාමො	228
C		වතනුවිසසාරකසස	230
ලචඡනති	34	වණි	286
ලබුජ චො රකා	136	වතිං	114, 130
ලම්බ්	84 1	වනෙනෘ	214, 228, 230
Go		වනසපති	116
ලාභගගම්හනුනුං	22	වසසංවුණා	24
ලාමකො සමකො	600	වසසිකසාටිකා	610
ලාසෙනති	468 ·	වසලං	330
_	100	වසලබමමං	48
ð		වසාතෙලං	610
ලිමේගති	64	වසිමහි	212
Ĉ		වමෙනති	322
ලිතමනෙ;	42	වෘ	
2	!	වෘකුචීරං	82
යි බච්චරානි	632	වාතපාතො	610
යු ඛෙ	42	වෘතමණ්ඩලිකාග	130
පූතං	144	වායාපෙයන	620
©@		වෘලකම්බලං	82
ලෙ බාග	4.00	වාලයකඛ්විහාරං	188
ලෙඩ්ඩුපැනො	168	5	
ලෙණං	104 606		590 C10
ලෙසමනුනුං	436	විකපපනූපගප වර ිමං විකිරති	530, 618
ලෙසො	438		18 10
	200	විශතුපකකිලෙසෙ විශතො	10
© C ₁		විගරහි	194
ලොකවිදු	1	විච ිණ ානං	386
ලොණසොවීරකාං	192	විජජාවරණසමපනෙන	
මලාමහං <i>ස</i> ෙ	38, 154	විජ ටෙනතියෙ	576
^ම ලාහකුමනි ^ම ලාහමිසෙකො	198	විජ ටෙහි	578
ලොහිතිකා මලාහිතිකා	583	විජාගෙයනං	186
	96	විජිතං	4
ව	1	වි <i>ක</i> දකත්තිබනුලා	562
වානෙනන	582	විණුකිදුතුසාසනා	486
වපුනති	108	විණුණැපෙති	58
වගාවෑදකා වඩකකොන	456	ට්ණිතං	622, 544
වචචච ම ගත	460	විතුකෙකථ	18
ව වඩු ප ප ෙනෙ	68	විතවෙඡනහි	246
වරැකු	263	විතුදනගි ද	246
•	185	වි ණිංසෙති	18

8	899	වි	පිටුව
විදිති:	194	විහෘරවණු	178
විධාවයි	18	විගෙඪයිස්ත්රි	522
විධුතිකං	466	2	
විනවඨං	504		4.00
විතුවඡිනිසසනහි	418	වීතිකකමෙෘ වීතිසාරෙනා	160
විනිධාය	218, 230		4
විනිඛාය භාවං	206	2	
විනිපාතං	46	වුතෙතා වජණෙහි	138
විනීතවදවූ	326	වුණා	194
විනීවරණං	218, 230	වුසිතං	12
විපපකතා	556	ේ වේ	
විපපටිපනනං	434	වෙජාීකාග	478
ව්පාට්පාදෙනුං	92	වෙඪනං	139
ව්පපට් සා රී	43, 240	වෙන්	296
විපපවුනේ	510	වෙදනවවෘ නං	460
ව්පපසනනජව්වණෙර	რი 42	වෙදලලං	20
විපතෙගා	4	වෙදියි	88
විපරිණතං	296, 322	වෙනයිකො	6
වි පලලාසෙ;	16	වෙපුරිසිකා	322
ට්පාවෙනතාතං	450	වෙපුලලමහතතං	23
ව්පාවෙනති	54 , 98	වෙමතිකෙෘ	298, 130
විබහම්සසාම	90, 476	වෙයා කරණ ං	18, <i>2</i> 0
ට් මුච්චි ස	12	වෙය සෑ වච්චක රෙ	546
විමේංකඛං	200, 218, 230	වෙරණුජ හැණවාරො	26
විරමථ	462	වෙවවතාති	6 4
විරාගා ග සිදු ගැනෙසි	42, 258	වෙහෘස වඨාං	108
වීරාජෙනති විරි ගා රමහා	246	වෙ	
මිරුල්හි යා	48 : 202	වෞරෝපෙති	158, 162
ට්ලගහං	176	69	
ටලිවකාරං	180	සවෘකිබා ෙන ා	13
ටිව ි වකයෙප	10	සටානනාය	21, 420
විවරුපෙනා	38		10
ටි ඤසනොා	618	සඋපෘදුතෘග	12
ටසුගාසං	510	සක්ඛරබොතාති	578
ට් ස හාසගායි	122	සක්ඛලියො	132
ටීස කාශියෙන	164 ′	ස ක ටෙහි	39
ට් ස <i>කැය</i> දුගා ය	258	සකදුගාම්ඵලං	218
ටසගාට	10	සකපිටුනිවෙසනං	36
විසංමණ ගාග	12, 258	ಜವಾಜಿವಿಭಸ್ಕೆ	123
ටිනංදාදෙනි [කාරුපුර	372	සිසෝ	21
ට් ගා රච්චිරං ට්නාරපරිභෝගං	530	සඹාමෙහි	110 16
ටනාරජපසනිනාලෙ <u>.</u> ටනාරජපසනිනාලෙ	146	සම්කාමේ සභාව	172
ーマ1750の172736位)	318	සම්කත්කම්ව	714

	පාර්ජිකපෘළි-ප	දෙනුකකමණිකා	659
*	පිටුව	. 66	පිටුව
:ඣලිකුබනික නෙන	106	සණිසානගි	202
ඣලිඛි තං	28	සණසෙසන	24
භීකිසෙවෘලප ණක ං	462	, සනතිබ්කාරකං	610
අඛගණිතාය	48	් සනනිපාතාපෙනිා	44
ම්බායිසසනහි	418	් සනනිසජජමපි	146
සම්ඝඵාසු තා ය	48, 54, 570	ස පපිකුමිසිං	142
සම්ඝුණෙදුය	450	සපදුනං	36
සිසිස් සුට්ඨුතා ය	48, 54, 570	සපදුනවෘරිකො	34
ස් ඩ කෘටි	422	සපරිකකමනං	386
ස්ක්රීක්ක්ක්ක්ක්ක්ක්ක්ක්ක්ක්ක්ක්ක්ක්ක්ක්ක	422	සපරිදණකා	346, 348
සුවුවං	24	සබහණුනං	, i
සිච්ඡාකංසු	42	සබුමහකං	1
සචඡිකති	1	සබුහමවෳරීති	64
සමයි කතස සැසදී තො	200	සභාගානං	418
ස්ජෙෘතිභූතා	46, 250	සුභාගෙ	506
සිණුණුවිකාගෙ	374	සම්ම <i>න</i> නිකුබෙබෘ	406
ස්ණතුං	536	සමපණලිතො	256
සතතෘහපරමං	610	සමපජජිනති	584
සතතියෙ	248	සමපරජ ලිතා ග	48
සතනිලොමං	248	සමප <i>නු</i> නමෙව	4, 16
ස්ණිතාරකං	160	සමපරිකිණෙණා	190
ස්ථා	1	සමපවාරෙනිවා	26
සාදුන්වණෙණා	580	සමපවාරෙසුං	40
සපෝහ	140	ු ස ම්බා ධිප රාගනො	22
ස ඥමනුඎ. වෙසුං	40, 382	සමහනනෘ	129
ස්දෑහෙගනුං	246	සමහාවෙසකති	238
සදදුප හාරො	170	සමති නනා	322
ස්තාවේගයං	258	සම්මනනිනම්බා	582
සදඩිවිහාරකා	238	සමම පපදු තො	228
ස්ලෝයපවචසා	486	සමමාසම්බුදෙකි ෘ	1
සිදෙවකං	1	සමමිණුජි තෙත	468
සිනතිපෙසුං	40	සමෙමාදමානො	450
සනනපෙන	26	සමෙමෘදි	4
ස්නතරුනතරෙන	502	් සම <i>ණ</i> ැකදු	160
සනතමතතානං සනතිකාය	198	සමණකුතනකසාස	152
	468	සමනුහටඨා	460
සනතුවඨස ය සන්නං	48	සමනුහා සිත බෙබා	464
සන්ත ාරෙ සන්ත වාරෙ	554	සමසිකඛනා	68
සන්තුසමමුතිං සන්තුසමමුතිං	5 4	සමාදපිතො	606
ස්ණුනි	56 1	සමාදහං සමාදහං	156
සණුවඨා	253	සමාදියති සමාදයෙනි	392 24
සඥසමුතෙ,	192 606	සමාදපෙනා සමාදපෙයා	24 160
ස්දෙසෙසයි	526	සමාද්ටෙයා සමානුසංවාසිකො	450

85	පිටුව	' %)	පිමුව
සමානසීමායං	450	් සෘත්	1
සමානාචරිගකං	58	සාතොදකො	252
සමා රකං	1	සාදිතුබබං	534
සම ාගිතෙ	10	සාදිගති	70
සමු කෙබ ි තො	212, 218	සෘදියෙයා	580
සමූතෙන රෙනිා	24	සෘ බ්තෘනි	158
සමූතෙනජිතො	606	සාප් තෙ ග හං	40, 148
සමුදුවරති	40	තා ම ං	161, 618
සමු දුව <i>රෙ</i> ගා	198, 200	සාම <i>ඟ</i> දිණදිං	58, 330
සමූලලපනෙතා	490	සා	158, 194
සම්ූතනෙගෘ	56	සාර කඛෘ	346, 348
සරසි	424		2, 298, 516
ස රාගාය	42	සාරමහං	386
සරුම්	60	සාරාණ් ියං	4
සරීරඛ නිකෙන	68	සාරෙ	22
සලෙලබං ග	448	සාරෙතබේබා	548
සලෙලබසස	48	සාලිමංසෞද නං	14
සලාකාවු තු රා	14, 16	, සාසභිකසම්මතාන්	631
සලා කහ සෙවන	468	සංස ප තෙලං	610
සසාමණ බාගමණි.	1	8	
සහසුගෘ	340	සිකඛලානාය	520
සසුරෙන	340	සිකඛාසාජීවසම් පෙනෙන	56
සහ බ මෙම න	464	සිබරිණ්	322
සහඛමම්කං	462	සිතසස පෘතුකම්වෘග	113
සඬෙකනකමමං	48	සිතු	122
ස <i>ර</i> දව <i>රි</i> හන	338, 340	සිලං	178
ස ණුවුවට	160	සිලාගං	11
ස ැක්වනනිකා	260	æ	
සමපහංසෙනා	24		252
සං ලෙසාගා	43	සීතොදකො	252 86
සංචට්ටකපෙප	10	සීවට්කං	69
සංවිවා 2වවට කපෙ	10	සිසවඡිනෙන	110
සංට්දනිනා	112	සීසභාරෙ සීසාහිතාපො	183
සංවිදුවහාරෙ	118		581
සංස <i>් ර</i> ත්තියයිතු	386	් සීසුපගං	00.
జ-దిశ్వవ	328	69	
د ا		සුකරා	16, 19 322
€ා කාර₁		සුඛණෝ	30
සාකෘතු සාහ <i>ල් ස</i> ො	10	සුබපරිහුවෝ	30 30
සාර්ථ- කාර්ථ-	246 56	නු බෙඩිනො	1
ಜು <i>ಲ್ಲ</i>	56 690	සුගරොා සහවා ඇති	572
සාණයිවුව ස	6?0 3S	සුගතවදනි• සහාසාතං	116
සාණි.ජාකාරෙන	156	ස්සුණුදුතුං සිසොනාවාං	276
	130	Frankan	

	පෘරාජිකපෘළි-ප	ද නු කක මණිකා	661
4	සිටුව	2	ප වුව
සුණුණුගාරෙ	234	සූකරිකා	248
පුණුණුගාර නි නො	156	සූතාකරං	132
පුණිසාහොගෙන	340	සූතෘනිසයිතං	386
සු ලෙබ	22	6 0	
සුනතං	74	සෙටෙඨා	14
සුනතාරුලනං	108	සෙතුවයිකා සෙතුඝානො	14, 18 14, 194
සුණිකෘලකෘතං	556	සෙනාසනවාරිකං	50
සුදුකිකවෘරකථා	224	මස ා	
සුණෙයා <u>s</u>	28	සෞතාපතතිඵලං	218
සූපපවෘසිතං	622	සෙතාපනෙතා	22
පු පො ස්තා ය	48	80	
සුපිණි:	54	හණිසම්•	468
සුහරතාග	48	හනනෙතා හමමියං	196 508
සුමුතෙනෘ	64	හරණකං	116
සුමුහුපොහා	322	හරායමාතා	56
සුලගො	322	නරිතනනා ය	106
සුවිතවඡිතං	622	හරිතෙන	38
සුට්ලෙඛිතං	622	B Seeses	00
සුසියාබ්තා	96	තිරණුකුං නි	60
<u> 연연</u>	378	ග නීතායාවකතිණා	38, 40

සංඥනාම

¢	පිටුව	ຄອ	පිටුව
අගගාලව	374, 554	කලණුගාම	28, 30
අවිරවති	142	කලඥකනිවෘප 24	•
අරජුක	126, 148		2, 52?, 580, 625
අකිවන	88, 522	කලණුපුනන	28
අතාථපිණඣික	466, 484, 502, 512	කලිඞගරාජ	250
	516, 526, 532, 536	ಷ್ಣಜಾಲ	16, 18, 20
	540, 546, 558, 562	කාලසිල <u>ා</u>	418
	566, 572, 584, 588		470
	592, 606, 612, 616	කාසි (ජනපද)	556
- 0 - 0 00	622, 628, 632, 636	කුවාගාරසාලා	
අබනු කබමම	18	කොකාලික	418, 456 16, 18, 20
අසසජ්පුනමමද	අක 466	කොනාගමන	3, 150, 404, 462
අං		කොසමබ් 120	5, 100, 202, 102
ආනද	14, 24, 54, 148	බ	
4. and	502, 512, 592	බණ්ඩදෙවිපුත්ත	418
ආරාමිකගාමක			
ආලවක නිකඩු	178, 190, 374	න	
අාලම්	371, 554	ගඞ්ගෘ	26
		ගණක	96, 98
9		ගිජෑ ඔ කුව 9¥, 13	2, 180, 244, 434
ඉතිවුතනක	18	ගොපාමකණුරා	418
ඉසිහිලිපඎ	94, 418	ගෞතුමකවෙනිය	498
Č		**	
උතතරකුරු	16	ඝෞසිතාරාම	404, 462
උතනරුපථක	14	9410001000	101,
උ දකි	256, 292, 320, 330	ච	
A se on Con	338, 484, 516, 522	චම ප ෘ	126, 148
Ç ణబజు	526, 536, 540, 546	වාතුම මහාරුජික	48
උප ලව ණණ	580, 588, 616, 622 522	චෝරපපාත	418
උපසොවඩන	තනපුහන 568, 570	ජ	
ල පෘලි	90, 148, 528, 530	5	
ை	00, 1110, 0110, 000	ඡාගා	401, 106, 168
			2, 158, 198, 551
ක්කුසකි කටුදුට රහනිය	16, 18, 20		6, 576, 581, 59°
කුව වෙන රජ		012	, 630, 636
කනාධුණ කුපිල	26 150	&	
బర్వి	150 576, 596, 606	ජාතක	18
කුරුදා ල ැනුන්නු		ජ ව කණිවන	418
	INV		-

	පාරාජිකප	ංළ ි –සංදෙනාම	663
ජ	පිටුව	ঞ	
ජේතුවත	466, 484, 502, 512	තඥියෙජෘතියාවන	88
	516, 526, 532, 536	හාරුකචඡ	90
	540, 546, 556, 563	තු <u>ම</u> මදෙව	42
	566, 572, 534, 588	භූතවෙජරක	186
	592, 606, 612, 616	<i>ಹೊ</i> ೂಂದಾಗು	100
	622, 628, 632, 636	ම	
2 3		මණිකණාඨ	378, 380
968-A	กะก	මදදකුවඡි	418
නපොදු නපොදුරුම	252	ම්හාකසසප	374, 376
කටේ දැයිම කාවතිංස	418 42	මහාමොගා ලලාන	16, 244
බැලිකකුණුරා ම	418	මහාවන 26, 3	*
ර්සු න ජෙනාසාදුරය	42		
	To.	192, 58	
۵		මිගලණාධික	152
<u>}</u> ලලනාසු	148	ම්ගා රමාතු	490
		මෙනතියතුමමජ ක	420, 434
ç		මෙනතියා	422
දිබ්බමලල පුනන		6	
ලගි ක	126, 150	(2) h m =	000
දේවද ත න	448, 456	රවාර් ජාල	382
వి			4, 416, 434
ඛනිය	04 100	•	3, 522, 530
	94, 100	620	
න		C	
නලෙරු	1	ලකඛණ	244
නිලොඛාරාම	576, 596	ලිවුණි	40, 252
බ්මමෘතරති	42	•	20, 404
=		ව	
3ණ්ඩුක	150	වගතුමුදුත්රිය 15%, 19%	, 194, 198
ට යාගපනිටඨා නු ජනාගපනිටඨා නු	150 26	වජිගාම	34
රතිමමිතවසව		වජජිපුත්තක	54, 80
³ ලි අදිගාමක	606	වසසකාර	98
3ලි අදිවචඡ	150, 606	විපසයි	16, 18
a	200, 000	විසෘඛා	484, 490
		වෙතාර	418
මුගමකායික	42	_	14, 24, 26
වාරුණසි	26, 150	වෙර <i>ක</i> ුරා	1, 14
බ්මබ් සා ර	98, 100, 252, 262	ව ෙන ානු	16, 18
	606	-	30, 34
ී ජක	42		152, 194
මී ජක පිතු	42 42	498, 556 වෙළුවන ±16, 418.	401 440
බීජ කමාතු		2 1	431, 448
්ජ කමා තු	40	2 1	580, 625

69	පිටුව	\$	පිටුව
සකක (ජනපද)	576, 596	සාවණි	88, 92, 466, 481
සමකසස	26		502, 512, 516, 526 532, 536, 540, 546
සතනපණුණිගුහා	418	İ	556, 562, 566, 578
සතතරසවශ්ධීය	186		588, 592, 606, 612 616, 620, 628, 632
සතා	92	ce	636
සපසෝණ්ඩිකප දි තාර	418	සිබි සුදිගත	16, 18 28, 30, 31, 44, 48
සපපිනිකා	254	සුණුර	84
සමුදැදනග	448, 456	සුපබබා සෙගාසක	90 256
සාකෙත	528	සෞභිත	254 26
සාගලා	126, 150	සොරෙගස හ	20
සාරිපුතත 16, 18,	20, 22, 592	හාරික	250

ශුද්ධි පනුය. ____

පිටුව	656	අණු දබ	ශි ර් න
2	3	වෙරණු	චෙ <i>රඤ</i> ජ
4	15	අතම	අති
5	17	නිළිගෙයි	ගිලිකෙයි
9	33	කුකුළු පැටියන්	කුකුළු පැටවුන්
10	13	ආනෙජජ පැනෙත	ආනෙඤ්පෙතෙත
14	11	ප්දක්ඛිණං	පදකකිණං
18	13	අසංගතීතෘනි	අසංගතිතාති
18	19	අක්ලාසුනො	කිලාසුනො
20	13	සුසංගනීතෘනි	සුසංගතිනානි
20	15	සුසංගතික තතෘ	සුසංගතිතතන
38	15	මා තුම ත නිකා	ම ු තුමතතිකං
44	12	විරාගය	විරාගාය
45	18	පඤාකමාලය	පඤවකාමෘලය
46	12	ආලග සම්බාසනාය	ආල යසම්බන්නා තාය
82	82	තුඤෙසුව හොති	පැතුභූතං කොකි
82	33	පෘතුභූතං උපජකිං	තුණෙකුව උපජක ං
83	3	අවන්	ඇවැත්
101	26	සිලවනතයාග	සීලවනතයෝ ය
110	18	මයකං	වඤාං
128	35	අචහටනාගි	අවහටනති
141	35	උස්සකු	උකුස්සකු
154	41	තෙනපස්ඞකම්	නෙනුපසබකම්
156	4	අගෙචනකො	ආසෙචන කො
156	24	පගාසියාමිති	පසසසිසකෘමිනි
156	25	පසසසුසසාමිනි	පසසසිසසාමීනි
157	33	සන්හිදුමන්	සන්හිදුවමින්
158	26	තාය	තයා
158	32	මයකුම්තා	මයනිමිනා
166	8	සෙ	සො
186 192	20	හි කබු	තිකුබුං
192	12	තන	තෙන
	25 27 36	අමහාක ව යයියයා ම	අම්භාකං
205	1		වයිසයාම පාරාජික
212			වසීමහි
219	33	අාග [®] ඇපට ඔහි ක	වසම්බ
_		පු සොදා පුව සු	පඤොණුගන්ව ද
219	34		අංය% අෂටාඔහික මානියට ද
226	1		දුකියං දුකියං
232	34		සු <i>ය</i> තුයදුගාරෙ

පිටුව	626	අ ඟි ජන	-୍ ୱେ ଶ୍ୱର
232	37	චුලලචාගසස	ථුලල චා සසස
235	7	ශූතාගාරයෙහි	· ශූතායාගා රයෙහි
235	24	සමවැදිනි	සමවැදිනි
236	17	ब क्टिक्ट	व क्ट्रक्क्
251	3	සිදින්	සිදින්
253	2	සවෝ	සව්වෝ
253	32	රජ තමේ	රජ තෙමේ
254	18	අඤඤතර	අඤඤතරං
260	26	ස ම්කාදියො	ස්ඛ්‍යාදිසෙසො
263	4	කමෙපුනෙනා	කුමෙප්තෙතෘ
264	8	සමකදි සෙස සස	ස ඔ නෘ දිසෙස සය
264	25	ආරෙග හැන සඳව	අංරෙග්ගා සුවසදව
265	28	ආරෝගා	ආරෝගාස ය
276	28	සපපිංචණණ	සපපිවණණං
277	28	කෙරෙයි	කෙරෙයි නම්
286	26	ස් වටාග ස්ස –	
		පෙනතසස	ඝ ට්ටා පෙනතසස
286	28	මොචනාධි ප ා	මොචනාධිපපාය ස්ස
294	9	කුලධිතයෙ	<i>කු</i> ලධීතරො
307	9	කෙරෙගි ද	කෙරෙයි ද
311	14	මහණතෙම	මහණු තෙම
320	18	තිදුනෙ	නිදුතෙ
341	35	වනේන්ය	වත්තේය
341	45	කොකරමි	තො කරවු
342	7	සසුරෙත	සසුරෙන
348	18	පතිණතිං	පහිණානි
350	8	වීමසති	වීමංසති
359 367	27	සහවෛසස්	සහවෙසෙස්
380	6	ව්	වේ
38 3 990	12 29	ගථා ය	ශාථා ය
383	1	සතනගනර	සතනනතර
383		සභාදිසෙයය සහවෙසයේ	කුට්කාර සඞ්ඝා දිසේසය සහුවෙසෙන්
416	30		සම්මාණුතුබෙබා
4:5	35		අධික <i>රණ</i> ය
437	31		දීළි නම් ං ශු
439	6	අපතතාධික <i>රණ</i> යට	ආපනන ධික <i>රණ</i> යට
442	7	ರ್ಜಿಜ್ಯಂ	අඤඤං ඉපුත්තනාමසක සදධ්විතාරිකං
		,	උසයිනා මොදෙනි
113	15		ඇත්තනුගේ
413	38	උපාදි නෙනා	උපෘදිනොා
414	7	එ වීමට	ද වලපි
116	21		තථාසණ්දී
115	23	ສ	නං

ශිණු පුබග

පිටුව	පෙ ල	අ ණු දක	ශු දඬ
457	24	ඛම්වාදීය ,	ධම්ඵවාදීය, තෙල මහණ විනයවාදීය,
471	43	තික්ෂන්	භිඤුන්
481	19	කියයුතේත්ය	කියයුත්තේ ය
489	7	තුන් අතුරින්	තුත් ඇවැත් අතුරිත්
489	8	ඇවැතුන් යම්	යම් ඇවැතකි <i>න්</i>
546	28	කිණුව	කිණුම්
559	20	දුවඵ	ද,වලු
568	13	ආ ර <i>ඤ</i> ඤකො	ආ ර <i>ඤ</i> ඤ්දි කො
576	22	අභුකුතිකානං	අ <i>ක</i> දිකදුනකානං
590	4	උජකියනති	උජිකිංගනති
594	19	අරුණුගහම	අරුණුගකමෙ
600	26	සම්මනතිතුවෙබා	සමම නනිත බෙබා
616	12	සදධිනාරීකං	සදයිව්හාරිකං
631	11	දසාභාතාතං	ද සාහානාගතං
634	15	චෞරෙගි	චොරෙති
635	29	භිකබුසමමුතය	තිකබුසමමුතිය
637	10	තිකුසු සම්මතයෙන්	තිකුසු සමානි ගෙන්